[illegible]

Missale ad vsum insignis ac preclare ecclesie Sar-
um cū dicte ecclesie institutis/cōsuetudinibusqꝫ nuper elimatissi-
me impressum. Adiectis pluribus que in ceteris desiderant. Ta-
bula etiam perpulchra scd̄m numerū foliorū singulas dominicas
et festa scd̄m menses distincta demonstrās Non sine ingenti atqꝫ
peruigili cura/cū appropriatis vbilibet hystoriis/quorationib⁹/
litterisqꝫ alphabeticis vnūquēqꝫ locum sacre pagine scd̄m materiā
subiectā in propatulo indicantibus: cōsummatū In alma Parisiorū
academia. Anno dn̄i virtutū conditorisqꝫ mundi. M.ccccc.xvj.

Hoc missale impressum est anno Domini 1516.

Vid. ult. pag.

Et Lutherus incepit Haresin [illegible] an 1517.

1516

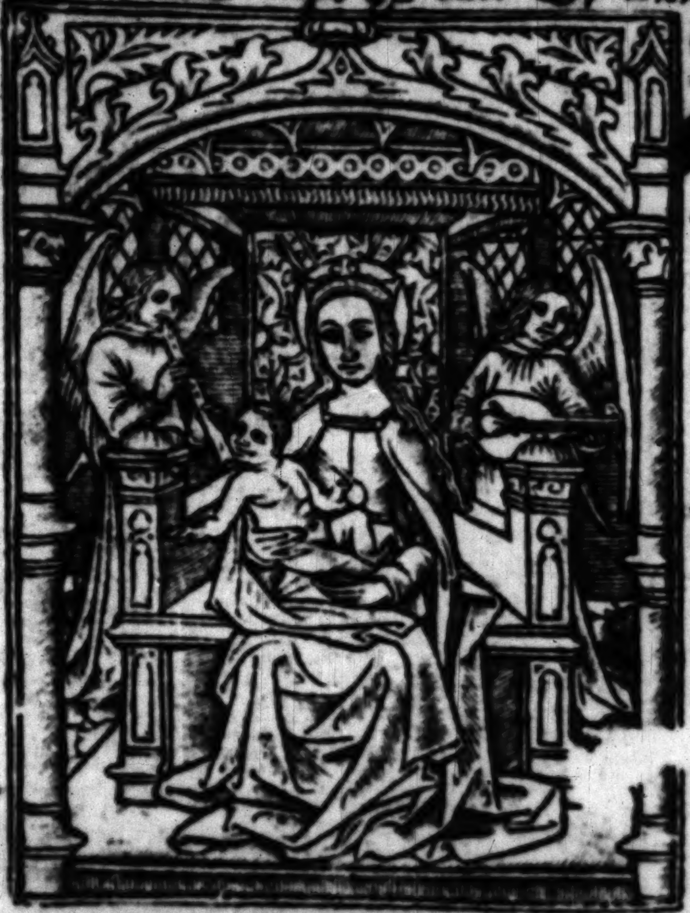

Ag. Hardw.

Ad sacerdotes exhortatio.

Qui diuina cupit summo libamina patri
Donaqꝫ sublimi mystica ferre deo.
Hec legat a tetra purgata volumina labe:
Nam prestent faciles ad pia sacra vias.
Horum presidio mysteria sancta parabis
Et celi domino/munera grata feres.

ome let me a lone.
tell my Mr [illegible] & ile be gone.
Provide a better.
to serue your self.

¶ Tabula annoꝝ cōmuniū ꝛ bisextiliū litteraꝝ dn̄icaliū quas annis currētiū: reuolutio cuius est post annos. xxviij. post quos ad caput eiusdē cū annis tunc currētibus reuertitur sequitur.

g	f	d	c	b	a	f	e	d	c	a	g	f	e	c	b	a	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b	a
	e				g				b				d				f				a				c		

¶ In tabula ista lr̄aꝝ dn̄icaliū annū vel cōem vel bisextilē notificātē: lr̄am tūc dn̄icalē sic inuenies. Primā ei lr̄am i p̄ia linea q̄ est g. accipe da illā āno salutis. M.cccccxv. Seq̄nti āno sc3. M.ccccc xvi. da sequētē lr̄am sc3 f. ꝛ sic deinceps/donec ad annū currētē p̄ueniens/qꝛ lr̄a sup quā cadit numerus anni currētis/erit lr̄a dn̄icalis. Que si vna inueneris annū cōem esse intelliges. Si duplex: bisextilē. Et tūc superior lr̄a vsq3 ad festū mathie vtilis erit. Inferior vero ad reliquā partē anni accōmodatur. Et quarto āno semp est bisextus/ et tūc sunt duo dies inter festū cathedre petri et beati mathie.

¶ Tabula clauiū festoꝝ mobiliū simulq3 aurei numeri subiuncti: reuolutio cuius est post annos. xix. post quos cum annis tūc currentibus: semper ad eiusdē regreditur initium sequitur.

Claues festoꝝ	xxxvi	xxv	xiiij	xxxiiij	xxij	xi	xxx	xix	xxxviij	xxvi
Aureus	xi	xij	xiij	xiiij	xv	xvi	xvij	xviij	xix	i
mobilium	xv	xxxiiij	xxiij	xij	xxxi	xx	xxxix	xxviij	xvij	
numerus	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	

¶ Simili cōputo (vt dictū est de lr̄a dn̄icali) etiā dep̄hēdere poteris clauē festoꝝ mobiliū. Nā clauiū nūero p̄io q̄ videlz est. xxxvi. da annū. M.cccccxi. sequēti nūero q̄ est. xxv. da. M.cccccxij sicq3 deinceps sc3 singulos nūeros clauiū accomoda/ donec p̄duxeris ad numerū anni tui p̄positi. Nā vbi ann⁹ tu⁹ p̄posit⁹ sedē inuenit: ibi numerū clauis dep̄hēdes. Sub q̄ ꝯtinuo aureus nūer⁹ p̄ noua luna reperiēda valēs: appebit. ¶ Festa igit̄ mobilia habita claue anni currētis: hoc mō inueniunt̄. Animaduerte q̄t vnitates sūt i claue anni currētis: deīde tot dies nūera deorsū descēdēdo a loco cuiuslibet clauis i kalēdario notati: vbi aūt nūer⁹ ille terminat̄: ibi dn̄ica ꝓxia tale festū p̄aget̄. In āno tn̄ bisextili si septuagesimā aut q̄dragesimā q̄ris: clauī adde vnitatē. Et si q̄dragesima iuxta talē cōputationē i. xxiiij. die februarij/vel post iuēta fuerit: ip̄a p̄ vnū diē retracta erit p̄agēda. ¶ Nouilunioꝝ canō. ¶ Nouiluniū/siue luna noua singulis mēsib⁹ anni sic reperit̄. Habito aureo nūero anni tui: vbicūq3 ille i ordie aurei nūeri i kalēdario posito tibi occurrerit: a loco illo illi⁹ diei iuxta positi: sequētiū v̄boꝝ syllabas sursū cōputa vt puta. In celis ē hic vnicuiq3 diei accomodādo syllabā vnā: dies q3 ille supra quē syllaba (hic) ceciderit: dies est nouilunij p̄positi p̄ singulos mēses. ¶ Carmina docētia p̄ nouilunia inuenire pascha. Post regū festa quere nouilunia tria. Post dn̄ica tertia sacrū pascha celebra. Post veris eq̄noctiū q̄re pleniluniū. Et dn̄ica p̄xima sacrū celebris pascha. Nō verius inuenies/ si mille legas codices.

Poculis ianus amat.

Annꝰ hʒ.xij.mēſes: ebdomadas.lij.ꝛ diē vnū. Et hʒ dies.ccc.lxv.
Aureꝰ nūerꝰ. KL Januarꝰ hʒ dies.xxxj.lūa.xxx. ꝛ horas.vj
Nox habet horas.xvj.dies vero.viij.

Prima dies menſis et ſeptima truncat vt enſis.

iij	A	Januarij		Circunciſio dñi. minus dup.ix.lectiōes.	1
	b	iiij	Non	Octa.ſancti ſtephani ꝓthomar.iij.lec.	2
xj	c	iij	Non	Octa.ſcti iohānis apli ꝛ euāgeliſte.iij.lc.	3
	d	pridie	Non	Octa.ſctoꝝ innocētū martyrū.iij.lec.	4
xix	e	Nonis.		~~Oct.ſcti thōe mar.~~ ꝛ ſ.edvvardi regis ꝛ ꝯf.	5
viij	f	viij	Idꝰ	Epypha.dñi. feſ.pncipale dup.ix.lec.	6
	g	vij	Idꝰ	Claues ſeptuageſime.	7
xvj	A	vj	Idꝰ	Luciani pſbyteri ꝛ ſocioꝝ. mēoria tm̄.	8
v	b	v	Idꝰ		9
	c	iiij	Idꝰ		10
xiij	d	iij	Idꝰ	Sol in aquario.	11
ij	e	pridie	Idus		12
	f	Idibus.		Oct.epy.inui.tri.ix.lc.me.ſ.de ſ.hylario.	13
x	g	xix kl.	Februarij.	Felicis pbri ꝛ mar.inui.ſimp.iij.lec.	14
	A	xviij	kl	Mauri abbatis. inuita.ſimp.iij.lec.	15
xviij	b	xvij	kl	Marcelli ~~pape~~ mar.inuita.ſimp.iij.lec.	16
vij	c	xvi	kl	Sulpicij epi ꝛ ꝯfeſ.iij.l. Scti āthonij ꝯf.	17
	d	xv	kl	Priſce ṽgi.ꝛ mr.inui.ſim.iij.lc. Pſla.lxx.	18
xv	e	xiiij	kl	Wulſtani epi ꝛ ꝯfeſſoris.ix.lec.de cōi.	19
iiij	f	xiij	kl	Sanctoꝝ fabiani ꝛ ſebaſtiani mar.ix.l.	20
	g	xij	kl	Agnetis virginis ꝛ martyris. ix.lec.	21
xij	A	xj	kl	Uincentij martyris. ix.lec.	22
i	b	x	kl		23
	c	ix	kl		24
ix	d	viij	kl	Cōuerſio ſcti pauli.inui.tri.ix.lec.me-	25
	e	vij	kl	(moria de ſancto prelecto.	26
xvij	f	vj	kl	Juliani epi ꝛ ꝯfeſſoris. Inui.dup.iij.lc.	27
vj	g	v	kl	Agnetis ſecūdo.inuita.du.iij.lec.Cla-	28
	A	iiij	kl	(ues quadrageſime.	29
xiiij	b	iij	kl	Batildis regine ṽginis nō marty. In-	30
iij	c	pridie	kl	(uita.ſimp.iij.lec.	31

In iano claris calidiſq; cibis potiaris
Atq; decens potus poſt fercula ſit tibi notus.
Ledit enim medo/tunc potus vt bene credo
Balnea tunc intres/ꝛ venā findere cures

Et febꝛuus algeo clamat.

Aureus nūerus.	KL			Februarius habet dies.xxviij. Luna.xxix Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x. Quarta ſubit mortem: proſternit tertia fortem.	
	d	Februarij.		Brigide ꝟginis ⁊ mar.inui.ſim.iij.lec.	1
xi	e	iiij	Non	Purificatio btē marie. maius du.ix.lec.	2
xix	f	iij	Non	Blaſij epī et martyris.inui.du.iij.lec.	3
viij	g	pridie	Non		4
	A	Nonis		Agathe virginis et martyris.ix.lec.	5
xvj	b	viij	Idꝰ	Sctōꝝ vedaſti ⁊ amādi epoꝝ. inui.ſim.iij.lc.	6
v	c	vij	Idꝰ	Ubicūqꝫ prima luna fuerit poſt feſtū	7
	d	vj	Idꝰ	(agathe proxima dñica ſeqñti erit dñica.xl.	8
xiij	e	v	Idꝰ	Sol in piſcibus.	9
ij	f	iiij	Idꝰ	Scolaſtice ꝟginis.inui.ſimꝓ.iij.lec.	10
	g	iij	Idꝰ	Trāſlatio ſancte fredeſvvide virginis	11
x	A	pridie	Idꝰ		12
	b		Idibus.		13
xviij	c	xvj	kl. Martij	Valētini epī et mar.inui.ſimꝓ.iij.lec.	14
vij	d	xv	kl		15
	e	xiiij	kl	Juliane ꝟginis ⁊ mar.inui.ſim.iij.lec.	16
xv	f	xiij	kl		17
iiij	g	xij	kl		18
	A	xj	kl		19
xij	b	x	kl		20
j	c	ix	kl	Ultima ſeptuageſime.	21
	d	viij	kl	Cathedra ſcti petri.inui.triꝓ.ix.lec.	22
ix	e	vij	kl		23
	f	vj	kl	Mathie apſli.inui.duꝓ.ix.lec. Si biſſextꝰ	24
xvij	g	v	kl	(fuerit ꝗrta die a cathedra ſcti petri fiat	25
vj	A	iiij	kl	feſtū ſcti mathie: ⁊ F lr̄a bis numeretur.	26
	b	iij	kl		27
xiiij	c	pridie	kl		28

Poſt cineres/neuma: poſt crucē/poſtqꝫ luciam.
Mercurij/veneris/ſabbato ieiunia fient.
Naſcitur occulta febris februario multa
Potibus et eſcis: ſi caute minuere velis
Tunc caue frigora: de pollice funde cruorem
Sugge fauū mellis quo morbum pectore pellis.

Martius arua fodit de vite ſuperflua demit.

Aureus numer⁹. KL Martius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.
Primus madentem diſrumpit: quarta bibentem.

iij	d	Martij		Dauidis ep̄i et confeſſoris.ix.lec.	1
	e	vj	Non	Cedde epiſcopi ꝛ confeſſoris.ix.lec.	2
x	f	v	Non		3
	g	iiij	Non		4
xix	A	iij	Non		5
viij	b	pridie	Non		6
	c	Nonis		Sctāꝝ ꝑpetue ꝛ felicitatꝫ ꝟg. ꝛ mr.iij.l.	7
xvj	d	viij	Idus		8
v	e	vij	Idus		9
	f	vj	Idus		10
xiij	g	v	Idus	Claues paſ. Sol ī ariete. Eqnoc. ꝟnale.	11
ij	A	iiij	Idus	Gregorij ~~pape et~~ ꝯfeſ. inferius duꝑ.ix.l.	12
	b	iij	Idus	Vltimum quadrageſime.	13
x	c	pridie	Idus	Poſt iſtū locū nō poteſt eſſe initiū.xl.	14
	d	Idibus			15
xviij	e	xvij	kl' Aprilis	Introitus noe in arcam.	16
vij	f	xvi	kl'	Patritij epiſcopi et confeſſoris. ix.lec.	17
	g	xv	kl'	Edvvardi regis et martyris. ix.lec.	18
xv	A	xiiii	kl'		19
iiij	b	xiij	kl'	Cuthberti epiſcopi ꝛ cōfeſſoris. ix.lec.	20
	c	xij	kl'	Benedicti abbatis. ix.lec.	21
xii	d	xi	kl'	Primum paſcha.	22
i	e	x	kl'	Hic adam creatur.	23
	f	ix	kl'		24
ix	g	viii	kl'	Annunciatio dn̄ica. minus du.ix.lec.	25
	A	vii	kl'		26
xvii	b	vi	kl'	Reſurrectio domini. ꝑncipale d.feſtū.	27
vj	c	v	kl'		28
	d	iiii	kl'		29
xiiii	e	iii	kl'		30
iii	f	pridie	kl'		31

Martius humores gignit: varioſq; dolores
Sume cibum pure: cocturas ſi placet vre
Balnea ſunt ſana: ſed queq; ſuperflua vana
Vena nec abdenda: nec potio ſit tribuenda.

48.48.877
BRITISH MUSEUM

Aprilis florida nutrit

Aureus numerꝰ. KL Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.
Denus et vndenus eſt mortis vulnere plenus.

	g	Aprilis			1
xi	A	iiii	Non̄		2
	b	iii	Non̄	Ricardi ep̄i ⁊ cõfeſſoris.ix.lectiones.	3
xix	c	pridie	Non̄	Ambroſii ep̄i ⁊ doctoris. Inferiꝰ.d.ix.l.	4
viii	d	Nonis.			5
xvi	e	viii	Idus		6
v	f	vii	Idus		7
	g	vi	Idus		8
xiii	A	v	Idus		9
ii	b	iiii	Idus	Sol in tauro.	10
	c	iii	Idus		11
x	d	pridie	Idus		12
	e	Idibus.			13
xviii	f	xviii	kl. Maii	Sctõꝝ tyburtii veleriãi ⁊ maxi.m̄r.iij.l.	14
vii	g	xvii	kl	Claues rogationum.	15
	A	xvi	kl		16
xv	b	xv	kl		17
iiij	c	xiiij	kl		18
	d	xiij	kl	Alphei ep̄i et martyris.tres lec.	19
xij	e	xij	kl		20
i	f	xj	kl		21
	g	x	kl		22
ix	A	ix	kl	Georgij m̄r. Inferiꝰ. d.iij.l.cũ regie chori.	23
	b	viij	kl		24
xvij	c	vij	kl	Marci euãgeliſte. Inferiꝰ du.tres lec.	25
vj	d	vi	kl	(Letania maior. Vltimũ paſcha.	26
	e	v	kl		27
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis m̄r. iij.lec.cũ regimine chori.	28
iij	g	iij	kl	Egreſſus noe de arca.	29
	A	pridie	kl	Depoſitio ſcti erkẽvvaldi ep̄i lõdõ. dio.	30

Sepe probat vere:vires aprilis habere.
Cuncta renaſcuntur:pori tunc aperiuntur.
In quo ſcalpeſcit corpus:ſanguis quoqꝫ creſcit
Ergo ſoluatur venter:cruor minuatur.

Nos et flos nemorū maio ſunt fomes amorum

Aureus numerꝰ. **KL** Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.
Tertius occidit ⁊ ſeptimus ora relidit.

xi	b	Maij.		Apl̄oꝝ philippi et iacobi.inferiꝰ du.iii.l.	1
	c	vj	Non̄		2
xix	d	v	Non̄	Inuētio ſctē crucis.minꝰ du.iii.lec.me=	3
viij	e	iiii	Non̄	(moria de martyribꝰ alexādro ⁊ euētio.	4
	f	iii	Non̄		5
xvj	g	pridie	Non̄	Iohānis āte portā latinā. Inui.tri.iij.l.	6
v	A	Nonis.		Iohānis epi ⁊ ꝯfeſſo.de beuerlaco iij.l.	7
	b	viij	Idus	(cum regimine chori.	8
xiij	c	vij	Idus	Trāſlatio ſcti nicholai cū regimini chori.	9
ij	d	vi	Idus	Sctōꝝ gordiani ⁊ epymachi mr.iij.lec.	10
	e	v	Idus		11
x	f	iiii	Idus	Sctōꝝ nerei ⁊ achillei atq̄ꝫ pācħra.iii.l.	12
	g	iii	Idus	Sol in geminis.	13
xviii	A	pridie	Idꝰ	Notādū q̄ feſ.trāſl.ſcti cedde epi ſꝑ dꝫ	14
vii	b	Idibus.		(celebrari do. ꝑxia añ aſcē.do.cū regi=	15
	c	xvii	kl. Iunij	(mine chori.	16
xv	d	xvi	kl		17
iiii	e	xv	kl		18
	f	xiiii	kl	Dūſtani epi ⁊ ꝯf.ix.l.mēo.d.ſ.potētiana.	19
xii	g	xiii	kl		20
i	A	xii	kl		21
	b	xi	kl		22
ix	c	x	kl		23
	d	ix	kl	Feſtum ſancti ſaluatoris.	24
xvij	e	viij	kl	Aldelmi epi ⁊ ꝯf.meō.l.de.ſ.vrbano.ix.l.	25
vi	f	vij	kl	Auguſtini āgloꝝ apl̄i.inferiꝰ dup.ix.lec.	26
	g	vi	kl		27
xiiij	A	v	kl	Germani epi ⁊ ꝯfeſſoris.tres lectiones.	28
iij	b	iiij	kl		29
	c	iij	kl		30
xi	d	pridie	kl	Petronille ꝟgis nō martyriſ.iij.l. cū no=	31
				(ctur.cū extra oct.ſctē trinitatis cōtigerit.	

Maio ſecure:laxari ſit tibi cure.
Scindatur vena:ſed balnea dentur amena
Cum calidis rebus:ſint fercula ſeu ſpeciebus
Potibus aſtricta:ſit ſaluia cum benedicta.

Dat iunius fena

Aureus numerꝰ. KL Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. vj. dies vero. xviij.
Uenus pallescit quindenus federa nescit.

	e	Junij		Nichomedis martyris. iij. lec.	1
xix	f	iiij	Non	Sctōꝝ marcellini ⁊ pe. m̄r. Inuit. d. iij. ł.	2
viij	g	iij	Non		3
xvj	A	pridie Non			4
v	b	Nonis.		Bonifacij so. qꝫ eiꝰ mar. Inui. d. iij. lec.	5
	c	viij	Idus		6
xiij	d	vij	Idus		7
ij	e	vj	Idus	Sctōꝝ medardi ⁊ gildardi ꝯfessoꝝ. iij. ł.	8
	f	v	Idus	Trāslatio edmūdi m̄r. mēo. ⁊ medie. lec.	9
x	g	iiij	Idus	(de marty. primi ⁊ felici. Inui. tri. ix. lec.	10
	A	iij	Idus	Barnabe ap̄li. Inuita. triplex. ix. lec.	11
xviij	b	pridie	Idus	Sctōꝝ basilidis cirini ⁊ naboris. iij. lec.	12
vij	c	Idibus		Sol in cancro Solsticium	13
	d	xviij	kł. Julij.	Basilij ep̄i et confessoris. iij. lec.	14
xv	e	xvij	kł	Sctōꝝ viti ⁊ modesti atqꝫ crescētie. iij. ł.	15
iiij	f	xvj	kł	Trāslatio scti ricardi medie lec. de sctis.	16
	g	xv	kł	(cirico ⁊ iulita. ix. lec.	17
xij	A	xiiij	kł	Sctōꝝ marci ⁊ marcellia. Inui. d. iij. ł.	18
i	b	xiij	kł	Sctōꝝ geruasij ⁊ ꝓthasij. Inui. d. iij. ł.	19
	c	xij	kł	Trāslatio scti edvvardi regꝫ ⁊ m̄r ix. ł.	20
ix	d	xj	kł	(nisi facte fuerint in. xl.	21
	e	x	kł	[redacted] prothomartyris. ix. lec.	22
xvij	f	ix	kł	Etheldrede ꝟginis. iij. lec. cū nocł. Uig.	23
vj	g	viij	kł	Natiuitas scti iohānis baptiste. minus	24
	A	vij	kł	(duplex. ix. lec.	25
xiiij	b	vj	kł	Sctōꝝ iohis ⁊ pauli m̄r. Inui. du. iij. ł.	26
iij	c	v	kł		27
	d	iiij	kł	Leonis ~~pape~~ ⁊ ꝯfessoris. iij. lec. cū nocł.	28
xi	e	iij	kł	Aplōꝝ petri et pauli. minꝰ du. ix. lec.	29
	f	pridie kł		Cōmemoratio scti pauli. Inui. tri. ix. ł.	30

Post personas tres librum regū dare debes. Deꝰolim

Potio queqꝫ recens/medo/ceruisia/nectar
Junius vt suadet fugitur tibi: te quia tardet.
Ne noceat colera valet hec refectio vera
Lactuce frondes ede: ieiunus bibe fontes.

Julio reſecatur auena.

Aureus numer⁹. KL Julius habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.

Tredecimus mactat iulij:denus labefactat.

xix	g	Julij		Octa.ſcti iohis baptiſte. Inui.du.iij.lec.	1
viij	A	vj	Noñ	Uiſita.btē marie.đ.mēo.de m̄.ſub ſilētio.	2
	b	v	Noñ		3
xvj	c	iiij	Noñ	Trāſlatio ⁊ ordinatio ſcti martini. ix.ꝉ.	4
v	d	iij	Noñ		5
	e	pridie	Noñ	Oct.apłoꝝ petri ⁊ pauli Inui.du.ix.lec.	6
xiij	f	Nonis		Trāſlatio ſcti thome martyris ix.lec.	7
ij	g	viij	Idus	Dñica prima p⁹ feſtū trāſlatiōis ſcti tho-	8
	A	vij	Idus	(me celebret feſtū reliq̄arū.ix.ꝉ.	9
x	b	vj	Idus	Sctōꝝ ſeptē fratrū. Inui.dup̄.iij.lec.	10
	c	v	Idus	Trāſlatio ſancti bñdicti abbatis ix.lec.	11
xviij	d	iiij	Idus	(niſi ſctē fuerit i.xl.tūc fiāt.iij.ꝉ.⁊ i đ.iij.ꝉ.	12
vij	e	iij	Idus		13
	f	pridie	Idus	Sol in leone . Dies caniculares.	14
xv	g	Idibus		Trāſlatio ſcti ſwithuni ſo.ꝫ ei⁹. ix.lec.	15
iiij	A	xvij	kl. Auguſti.	Trāſlatio ſcti oſmundi.ix.lec.	16
	b	xvj	kl	Kenelmi regis ⁊ mar. Inui.du.iij. lec.	17
xij	c	xv	kl	Arnulphi epī ⁊ martyris.iij.lec.	18
i	d	xiiij	kl		19
	e	xiij	kl	Margarete virginis ⁊ martyris ix.lec.	20
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis nō martyris.iij.lec.	21
	g	xj	kl	Marie magdalene. Inui.trip̄.ix.ꝉ.	22
xvij	A	x	kl	Appollinaris epī et martyris.iij. lec.	23
vj	b	ix	kl	Chriſtine ꝟgī.⁊ m̄r.iij.ꝉ.cū noct. Uig.	24
	c	viij	kl	Jacobi apoſtoli: inferius dup̄.ix.lec.	25
xiiij	d	vij	kl	Anne matris marie. Inuita.tri.ix.ꝉ.	26
iij	e	vj	kl	Sctōꝝ ſeptē dormiētū m̄r.inui.đ.iij.ꝉ.	27
	f	v	kl	Sanſonis epī. Inuita.dup̄.iij.lec.	28
xj	g	iiij	kl	Sctōꝝ felicis ⁊ fauſti Inui.du iij.lec.	29
xix	A	iij	kl	Sctōꝝ abdon ⁊ ſennes m̄r. Inui.đ.iij.ꝉ.	30
	b	pridie	kl	Germani epī ⁊ cōfeſſoris.iij.lec.	31

Et poſt ſanſonē ſapiētem da ſalomonē. In principio.

Cui vis ſolamen/ſuades iulii medicamen.
Uenam non ſcindat:nec ventrem potio ledat
Somnum compeſcat et balnea cuncta paueſcat.
Prodeſt recens vnda allium cum ſaluia munda.

Auguſtus ſpicas

Aureus numer⁹. KL Auguſtus habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.
Prima necat fortem: perditq; ſecunda cohortem.

viij	c	Auguſti		Ad vincula ſcti petri. Inui.triplex.ix.lec.	1
xvj	d	iiij	Non̄	Stephani [illegible] ⁊ mar. Inuita.du.iij.l.	2
v	e	iij	Non̄	Inuētio ſc[illegible]hani ꝓthomar.ix.lec.	3
	f	ꝑdie	Non̄		4
xiij	g	Nonis.		Feſtū niuis. Oſvvaldi regꝭ.inui.d.iij.lec.	5
ij	A	viii	Idus	Trāſfiguratio dn̄i du.mēo.de martyri.	6
	b	vij	Idus	Feſtū nōis ieſu du.maius.ix.lec. Donati⁹ ep̄i ⁊ martyris.memoria tantum.	7
x	c	vj	Idus	Ciriaci ſocioꝝq; ei⁹ marty.mēoria tātū.	8
	d	v	Idus	Romani martyris.mēo.tm̄. Vigilia.	9
xviij	e	iiij	Idus	Laurētij martyris Inui.trip̄.ix.lec.	10
vii	f	iij	Idus	Tyburtij martyris.memoria tantum.	11
	g	pridie	Idus		12
xv	A	Idibus		Ipoliti ſocioꝝq; eius martyrū.ix.lec.	13
iiij	b	xix	kl. Septēbris.	Oc.ieſu. Euſebii pbri ⁊ ɔf. Vigil.	14
	c	xviii	kl.	Aſſūptio btē marie ꝟg. mai⁹.d.⁊ ꝑcipa.	15
xii	d	xvii	kl.	Sol in virgine. Equinoctium.	16
i	e	xvi	kl.	Octaua ſancti laurētii .memoria tātū	17
	f	xv	kl.	Agapiti martyris.memoria tantum.	18
ix	g	xiiii	kl.	Magni martyris .memoria tantum.	19
	A	xiii	kl.		20
xvii	b	xii	kl.		21
vi	c	xi	kl.	Oct.ſctē marie.ix.lec.mēoria de ſctis.	22
	d	x	kl.	Sctōꝝ timothei ⁊ appollia.cū noc. Vigi.	23
xiiii	e	ix	kl.	Bartholomei apl̄i. Inferi⁹ dup̄.ix.lec.	24
iii	f	viii	kl.		25
	g	vii	kl.		26
xi	A	vi	kl.	Ruſi martyris. Inuita.dup̄.iij.lec.	27
xix	b	v	kl.	Auguſtini ep̄i ⁊ docto.inuit.du.ix.lec.	28
	c	iiii	kl.	Decollatio ſcti iohis bap.inui.tri.ix.lec.	29
viii	d	iii	kl.	Sctōꝝ felicꝭ ⁊ adaucti mr̄.inui.d.iii.lec.	30
	e	pridie	kl.	Cuthburge ꝟgis nō mr̄.inui.d.iii.lec.	31

Poſt auguſtinum doctorē iob lege iuſtū — Si bona.
Thobiā dictū poſt prothū atq; iacinctum — Peto dn̄e.

Quiſquis in auguſto/viuat medicamine iuſto.
Raro dormiter: eſum coitum quoq; vitet
Balnea nō curet nec longa comeſtio duret.
Nemo laxari debet/nec fleubothomari.

September cōterit vuas

Aureus numerꝰ. KL September habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.xii. Dies vero.xii.

Tertius ſemptembris et denus fert mala membris.

xvi	f	Septēbris		Egidij abba. ix.lec.medie lec.de.ſ.priſco.	1
v	g	iiii	Noñ		2
	A	iii	Noñ		3
xiii	b	pridie	Noñ	Trāſl.ſ.cuthberti epi ⁊ ꝯf.ix.l.niſi ſcē l.xl.	4
ii	c	Nonis.		Bertini abbatiſ ⁊ cōfeſ.ix.lec.cū nocł.	5
	d	viii	Idus		6
x	e	vii	Idus		7
	f	vi	Idus	Natiuitas btē marie. maiꝰ duplex.ix.lec.	8
xviii	g	v	Idus	Gorgonii martyris.memoria tantum.	9
vii	A	iiii	Idus		10
	b	iii	Idus	Sctōꝝ ꝓthi ⁊ iacincti martyꝝ.mēo. tm̄.	11
xv	c	pridie	Idus		12
iiii	d	Idibus			13
	e	xviii	kl'.Octo.	Exaltatio ſctē cruciſ. minꝰ duplex.ix.l.	14
				(Medie lecł. de ſctis cornelio ⁊ cypriano.	
		Sol in libra		Equinoctiū autūnale. Et finiūt dies canicu.	
xii	f	xvii	kl'	Octa.btē marie.inuita.triplex.ix.lec.	15
i	g	xvi	kl'	Edithe ꝟgis nō m̄r. ix.l.meḋ.l.de marty.	16
	A	xv	kl'	Lamberti epi ⁊ m̄r.inui.ſimplex.iii.lec.	17
ix	b	xiiii	kl'	Obſerua menſis noni ieiunia ſemper.	18
	c	xiii	kl'	Poſt exaltatā feria quarta lucem.	19
xvii	d	xii	kl'	Uigilia.	20
vi	e	xi	kl'	Mathei apli ⁊ euāg. Inferiꝰ.ḋ.ix.lec.	21
				(mēo. de ſctō laudo epiſcopo ⁊ confeſſore.	
	f	x	kl'	Mauricii ſocioruq; eiꝰ martyꝝ. ix.lec.	22
xiiii	g	ix	kl'	Tecle ꝟgis nō martyris.iii.lec.cū nocł.	23
iii	A	viii	kl'		24
	b	vii	kl'	Firmini epi ⁊ m̄r.inui.ſimplex.iii.lec.	25
xi	c	vi	kl'	Cypriani epi ⁊ iuſtine ꝟgi.inui.ḋ.iii.lec.	26
xix	d	v	kl'	Sctōꝝ coſme ⁊ damiani m̄r.inui.ḋ.iii.lec.	27
	e	iiii	kl'		28
viii	f	iii	kl'	Michaelis archāgeli. Inferiꝰ du.ix.l.	29
	g	pridie	kl'	Hieronymi pbr̄i ⁊ doct. Inferiꝰ.ḋ.ix.lec.	30

Subiungas iudith poſt vigiliāq; mathei Adonay.
Poſt ſctm̄ coſmā des hyſtoriā machabeo. Adaperiat.

Fructus maturi ſeptember ſunt valituri
Et pira cum vino:panis cum lacte caprino
Aqua de vrtica tibi potio fertur amica
Tunc venam pandas:ſpecies cum ſemine mandas.

Seminat october

Aureus numerꝰ. KL October habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet horas.xiiii. Dies vero.x.

Tertius ⁊ denus eſt ſicut mors alienus.

xvi	A	Octobris		Sctōꝝ remigii germani vedaſti ⁊ bauonis ep̄oꝝ. ix.l. medie lec. de ſctō meloro.	1
v	b	vi	Non̄	Thome herfordēſis ep̄i ⁊ ꝯfeſſo. ix.lec.	2
xiii	c	v	Non̄	medie lectiones de ſancto leodegario.	3
ii	d	iiii	Non̄		4
	e	iii	Non̄		5
x	f	pridie	Non̄	Fidis ꝟginis ⁊ mar. Inui.ſimp̄.iii. lec.	6
	g	Nonis		Sctōꝝ marci ⁊ marcelliani. inui. đ.iii.l.	7
xviii	A	viii	Idus		8
vii	b	vii	Idus	Dionyſii ſociorūqꝫ eiꝰ martyꝝ. ix.lec.	9
	c	vi	Idus	Gereonis ſo. qꝫ eius martyꝝ.iii.lec.	10
xv	d	v	Idus	Nicaſii ſociorūqꝫ eiꝰ mr̄. inui. du.iii.lec.	11
iiii	e	iiii	Idus		12
	f	iii	Idus	Trāſla. ſcti edwuardi regis. īferiꝰ đ.iii.l.	13
xii	g	pridie	Idꝰ	Caliꝛti pa. ⁊ mr̄. īfe. đ.iii.l. Sol i ſcorpio	14
i	A	Idibus		Wulfranni ep̄i ⁊ cōfeſſoris. ix.lec.	15
	b	xvii	kl.	Nouē. Michaelis i mōte tūba. Inui. tri. ix.l.	16
ix	c	xvi		Etheldrede ꝟginis nō martyris. ix.lec.	17
	d	xv	kl.	Luce euangeliſte. Inferiꝰ du. ix.lec.	18
xvii	e	xiiii	kl.	Fredeſwide ꝟgis nō martyris. ix.lec.	19
vi	f	xiii	kl.		20
	g	xii	kl.	Sctāꝝ vndeci miliū vir. Inui. du.iii.lec.	21
xiiii	A	xi	kl.		22
iii	b	x	kl.	Romani ep̄i ⁊ ꝯfeſſo.iii.lec.cū noct.	23
	c	ix	kl.		24
xi	d	viii	kl.	Sctōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani. inui. đ.ix.l.	25
xix	e	vii	kl.	me. de ſctō iohāne đ beuerlaco ep̄o ⁊ ꝯf.	26
	f	vi	kl.	Vigilia.	27
viii	g	v	kl.	Apl'oꝝ ſymonis ⁊ iude. Inferiꝰ du. ix.l.	28
	A	iiii	kl.		29
xvi	b	iii	kl.		30
v	c	pridie	kl.	Quintini mar.iii.lec.cum noct. Vigilia.	31

Poſt iudam ſymonem ſubiūgas ezechielē. Vidi dn̄m.

BRITISH MUSEUM

October vina prebet cum carne ferina
Necnon aucina caro tunc valet et volucrina.
Quamuis ſunt ſana: tamen eſt repletio vana.
Quantum vis comede: ſed non precordia lede.

Spoliat virgulta nouember

Aureus nu̅erus. KL Nouember habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.xvj. Dies ꝟo.viij.
Scorpius est quintus et tertius est nece cinctus.

	d	Noue̅bris.		Solennitas oim sanctoꝝ maius du.ix.lec.	1
xiij	e	iiij	Non	Co̅me̅o.defunctoꝝ. ix.lec. Ad vespas de sctā maria fit me̅o.de sctō eustachio cū so.	2
ij	f	iij	Non	Wenefrede virginis et martyris. ix.lec.	3
	g	ꝑdie	Non		4
x	A	Nonis.			5
	b	viij	Idꝰ	Leonardi abbatis. ix.lec.	6
xviij	c	vij	Idꝰ		7
vij	d	vi	Idꝰ	Sctōꝝ q̄ttuor coronatoꝝ mꝝ.lui.du.iij.lc.	8
	e	v	Idꝰ	Theodori martyris.inui.sim.iij. lec.	9
xv	f	iiij	Idꝰ		10
iiij	g	iij	Idꝰ	Martini ep̄i ꝛ ꝯfessoris.inui.trip̄.ix.lec.	11
	A	ꝑdie	Idꝰ	Me̅o.de sctō mena mar. Sol i sagittario.	12
xij	b	Idibus.		Bricij ep̄i ꝛ ꝯf.lui.du.iij.l.me̅o.de ſ.martio.	13
i	c	xviij	kl. Dece̅b.	Trāsla.scti erkenvvaldi episcopi.	14
	d	xvij	kl	Machuti ep̄i ꝛ ꝯfes.ix.lc.me.l.de ſ.martio.	15
ix	e	xvj	kl	Depositio ſci edmu̅di archiep̄i.lui.tri.ix.l.	16
	f	xv	kl	Hugōis ep̄i ꝛ ꝯf.ix.l.medic.l.de ſ.aniano.	17
xvij	g	xiiij	kl	Octa.sancti martini.inui.dup̄.iij.lec.	18
vi	A	xiij	kl		19
	b	xij	kl	Edmundi regis et martyris. ix.lectiōes.	20
xiiij	c	xi	kl		21
iij	d	x	kl	Cecilie virginis ꝛ martyris.ix.lec.	22
	e	ix	kl	Clemētis ~~pape~~ mar.ix.l.me̅o.de sctā feli citate ꝟgie.	23
xi	f	viij	kl	Crisogoni mar.lui.sim.iij.l.	24
xix	g	vij	kl	Katherine ꝟginis ꝛ martyris.ix.lec.	25
	A	vj	kl	Lini [redacted] mar.inui.sim.iij. lec.	26
viij	b	v	kl		27
	c	iiij	kl		28
xvj	d	iij	kl	Saturnini ꝛ sisinnij.iij.lc.cū noc. Uigi.	29
v	e	ꝑdie kl		Andree apl̄i. inferius dup̄.ix.lec.	30

Post festū lini erit semper aduentus dn̄i Aspiciēs
Hoc tibi scire datur ꝙ reuma nouembri curatur
Queqꝫ nociua vita: tua sint preciosa dicta
Balnea cumvenere tunc nullum constat habere
Potio sit sana: atqꝫ minutio bona.

Querit habere cibū porcū mactando d[illegible]ber.

Aureus numer⁹. KL December habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet horas.xvi. Dies ꝟo.viij.

Septimus exanguis viroſus denus vt anguis.

	f	Decembris.			1
xiij	g	iiij	Non̄		2
ij	A	iij	Non̄		3
x	b	ꝑdie	Non̄	Oſmundi epiſcopi et confeſſoris ix.lec.	4
	c	Nonis.			5
xviij	d	viij	Id⁹	Nicolai epī ⁊ ꝯfeſſoris. Inui.tri.ix.lec.	6
vij	e	vij	Id⁹	Octa.ſcti andree apl̄i. Inui.du.iij.lec.	7
	f	vi	Id⁹	Conceptio btē marie.minus duꝑ.ix.lec.	8
xv	g	v	Id⁹		9
iiij	A	iiij	Id⁹		10
	b	iij	Id⁹		11
xij	c	ꝑdie	Id⁹		12
i	d	Idibus.		Lucie virginis et martyris.	13
				(Sol in capricorno. Solſticiū hyemale.	
	e	xix	kl̄. Januarij.		14
ix	f	xviij	kl̄		15
	g	xvij	kl̄	O ſapientia.	16
xvij	A	xvi	kl̄	Nulle deinceps fiāt preces ad veſpas.	17
vi	b	xv	kl̄		18
	c	xiiij	kl̄		19
xiiij	d	xiij	kl̄	Vigilia.	20
iij	e	xij	kl̄	Thome apoſtoli inferius du.ix.lec.	21.
	f	xi	kl̄		22
xi	g	x	kl̄		23
xix	A	ix	kl̄	Vigilia.	24
	b	viij	kl̄	Natiuitas dñi nr̄i ieſu xp̄i.pal.du.fe.ix.l.	25
viij	c	vij	kl̄	Stephani ꝓthomar.minus du.ix.lec.	26
	d	vi	kl̄	Iohānis apl̄i ⁊ euāgeliſte.min⁹ du.ix.lc.	27
xvi	e	v	kl̄	Sctōꝝ inocētiū mar.min⁹ du.ix.lec.	28
v	f	iiij	kl̄	~~Thōe cātuarie archiepiſcopi ⁊ mr~~.mi.d.ix.l.	29
	g	iij	kl̄		30
xiij	A	ꝑdie kl̄		Siluestri [illegible] ꝯfeſ.ix.lc.með.lc.de nat.	31

Sane ſunt membris res calide menſe decembris
Frigus vitetur/capitalis vena ſcindatur.
Lotio ſit vana/ſed vaſis potatio cara
Sit tepidus potus/frigori contrarie totus

Speculuz ſacerdotum miſſam celebrare volētiū. Primo ante miſſā habēda ſunt tria. Intentiōis diſcuſſio. Gñalis cōtritio. Et pura cōfeſſio. Intētiōis diſcuſſio Ne ꝓpter vanā gloriā celebret. Ne ꝓpter alicuius ꝑſone fauorē. Ne ꝓpter lucrū tꝑale Ne ꝓpter ꝯſuetudinē. Generalis cōtritio. De omiſſis que facere debuit. Et de cōmiſſis corde et opere. Pura confeſſio. Notabiliū criminū notorū et ignotorum. In miſſa ſit diligens circa locū: id eſt vt recipe poſſit vtrūqꝫ. Diligentior circa calicem: ne ſit fractus vel reꝑatus. Diligentiſſimus circa materiam: ne hoſtia ſit corrupta: vinū acetoſum aut deſit aqua. In canone ſit diligentia. Magna l ſignis/ vt diligēter faciat. Maior in verbis/ vt veracit̄ dicat. Maxima in intentiōe/ vt firma fide ꝯſecrare intendat. In conſecratiōe habeat diligētiam ad cōficiēdū corpus chriſti. Reuerētiā ad tāgēdum corpꝰ xp̄i. Deuotionē ad ſumendum corpꝰ xp̄i. In tāgendo corpus xp̄i ſit reuerentia. Magna propter ꝯtinētiā tam excellētis corꝑis xp̄i. Maior ꝓpter ꝯtinētiā tam excellētis aīe xp̄i. Maxima ꝓpter ꝯtinentiā tam excellētis diuinitatis xp̄i. Quid in conſecrādo intēdit facere. Deū per lachrymas colere. Mortē chriſti mēorare. Totā eccleſiam adunare. Quid in ꝯſecrādo intendit cōſequi. Augmētū dilectionis. Inſeꝑabilitatē vnionis. Accelerationē fruitiōis. Sit humilis oratio in p̄mo l ſecūdo memēto. Ne tā īdignus miniſter īdigne recipiat/ tam digniſſimuz myſteriū. Ne tā indeuotꝰ pbr̄ tā iuſtiſſimū iudicē flectat in ſuum iudiciū. Ne tā īmūdus hoſpes/ tā excellētiſſimū hoſpitē a ſe repellat fetore criminū. Et vt eum dñs pijſſimꝰ participē faciat electorū ſacerdotū. In primo memēto pro ſe ꝛ pro viuis oret. Vt ſint ꝑticipes tanti myſterij. Auditores abiles miſſarum bñficij Cōtēptores humiles vanitatū mundi. Satiſfactores ſtabiles defectus ꝓprij Et ſectatores vigiles diuini bñficij. In ſecundo memēto pro defunctis oret. Vt per ſuauiſſimū myſteriū habeāt cōtinuū ſubſidiū. Vt p p̄ces eccleſie fideliū/ habeāt ſuaue a penis refrigeriū. Vt p hoc noſtrū diuinū viaticū habeāt ſecurū reditū ad ſanctorū cōſortiū. Poſt miſſam ſit ſumma grãrū actio. De tanto pane ſuauiſſimo āgelorum creatore creaturaꝝ recepto. De tanto cibo ꝑpetuo omnium ſanctorū creatore creaturarum recepto. De tanto viatico proficuo chriſti electoꝝ creatore creaturarum recepto.

¶ Quando clauditur tēpus nuptiarum: et quando aperitur nota in his verſibus ſequentibus.

Aſpiciēs veterem/ circum/ qua/ quis/ benedicta.
Coniugium vetat aduen. hylariuſqꝫ relaxat.
Septuagena vetat/ octauū paſche relaxat.

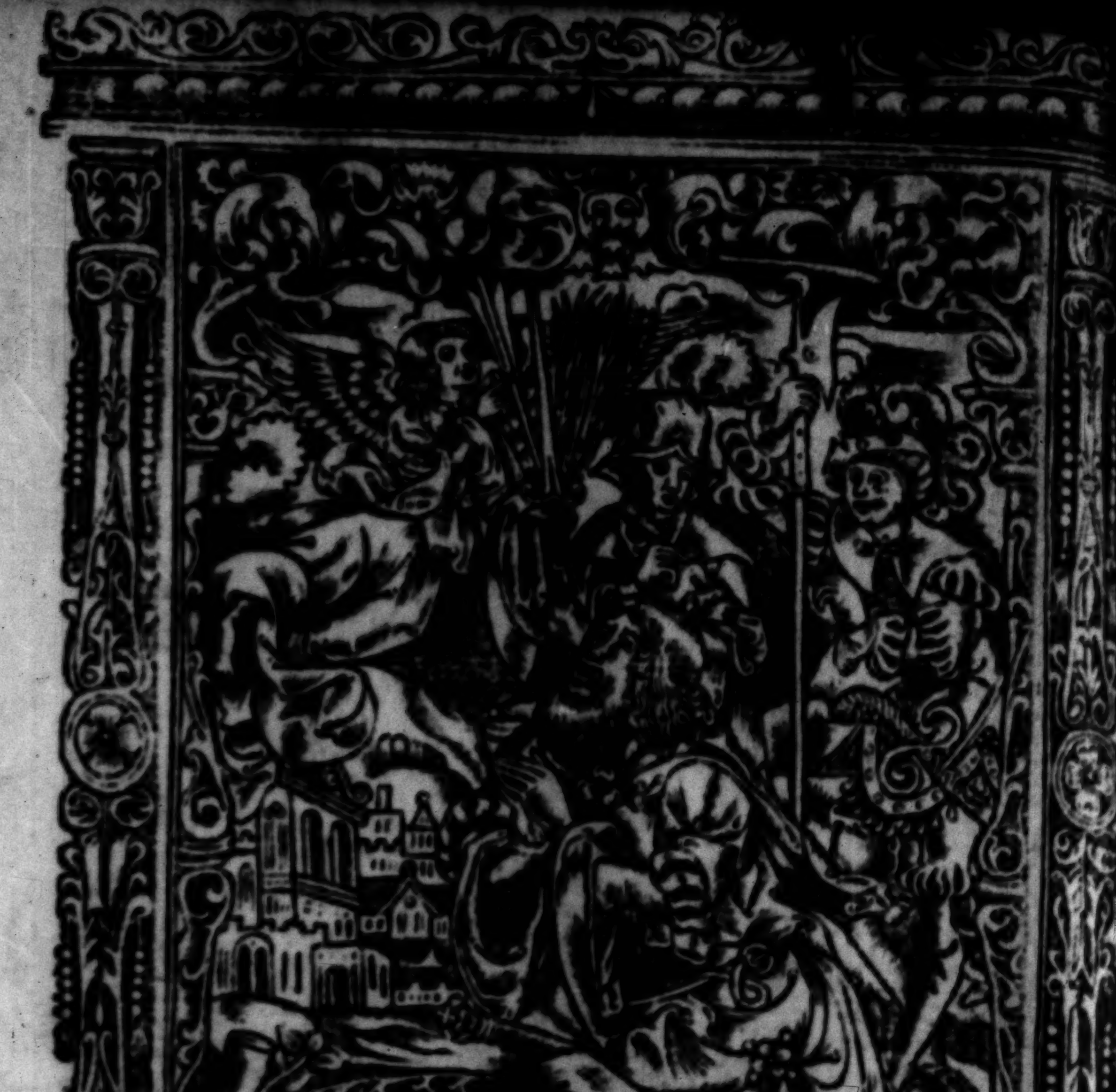

BRITISH MUSEUM

¶ Miſſale ad vſum Sarꝫ incipit feliciť. Et pͥmo dñica.i.aduentus dñi ad miſſam. **Officium.**

ſ.24.

Ad te leuaui aīam meaꝫ deus meus in te ꝯfido non erubeſcam: neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenī vniuerſi q̄ te expectāt nō cōfundētur, ps. **Uias tuas dñe demōſtra michi: ⁊ ſemitas tuas e edoce me.** Repetať officium ſcꝫ **Ad te leuaui.** ⁊c̄. et poſtea dicať **Glīa patri.** ⁊ **Sicut erat.** Quo dicto: iterū repetať officiū (vt pͥus). Et ſic fiat ꝑ totū annū tam in dñicis q̄ꝫ in feſ. ſanctoꝝ cū regimine chori: et in oībus miſſis de ſctā maria / niſi in dñica paſſionis dñi: ⁊ ab hinc vſqꝫ ad cenā dñi ad miſſam de tp̄ali tm̄ tūc poſt pſalmū repetať offm̄ ſine **Glīa pa.** Sequať **Kyri el.** Nō dr̄ **Glīa in excelſis:** ꝑ totū aduētū de quocūqꝫ dr̄ miſſa: nec a lxx. vſqꝫ ad vigiliam paſche. His pactis / factoqꝫ ſignaculo crucis in facie ſua / vertat ſe ſacerdos ad populum eleuatiſqꝫ aliquātuluꝫ brachiis / iūctiſqꝫ manib⁹ dicat hoc modo **Dñs vobiſcū.** Et chorus reſpondeat **Et cū ſpū tuo** ſub eodē tono. Et iterꝫ reuertat ſe ſacerdos ad altare et dicat **Oremus.** Et quotiēſcūqꝫ dicit̄ **Dñs vobiſcū** / ad miſſam: ſemꝑ ſub eodē tono dr̄ ſilr ⁊ **Oremꝰ:** niſi ī p̄fa. ⁊ niſi ī miſſa ſpōſaliū cum fiat bn̄dictio ſup ſpōſum et ſpōſam ante **Pax dñi** / tunc enī dicit̄ ſic **Dñs vobiſcum. Oremus Per oīa ſecula ſcloꝝ.** Rn̄deať **Amē.** et in ſimilib⁹ ita determinādo. Deinde dicať

Eodē

Oro. **Excita q̄s dñe potentiā tuā ⁊ veni: vt ab imminētib⁹ peccatoꝝ nr̄oꝝ periculis / te mereamur ꝓtegēte eripi / te liberāte ſaluari. Qui viuis et regnas cū deo patre in vnitate ſpūs ſcti deus. Per oīa ſcl'a ſeculoꝝ. Amē.** Iterꝫ dicat ſacerdos **Oremus.** vt̄s. Mēo. de ſancta maria oꝛ. **Deus q̄ de btē marie ſemꝑ ꝟginis.** ⁊c̄. Et de quocūqꝫ dicit̄ miſſa: ſemꝑ fiat mēoria de ſctā maria cū p̄dicta oꝛone / vſqꝫ ad vigi. natiuitatis dñi. Cū vero fuerit miſſa de aliq̄ ſctō licet duplex feſtuꝫ fuerit vel miſſa **Sal⁹ populi.** tūc fiat mēoria de aduētu et de ſctā maria. ¶ Notādum q̄ in oīb⁹ dñicis ⁊ in feſtis cū regimine chori ꝑ totuꝫ annū hoc gn̄alit obſeruet vt ad miſſaꝫ tot dicātur collecte quot dicebātur ad matuti. niſi in die natiui. dñi: ita tamen q̄ ad miſſam īpar numerus ipſarum collectaꝝ ſemꝑ cuſtodiať niſi in ebdo. nati. dñi tm̄. Nā ſi due vel quattuoꝛ oꝛones habenť: tūc erit tertia vel quīta oratio de oībus ſctis / ſcꝫ **Cōcede q̄s oīs de⁹ vt interceſſio ſancte dei genitricis.** per totū ānuꝫ tam ꝑ aduentū q̄ꝫ in paſchali tēpore. Tamē quādo in die feſto dicit̄ miſſa ī capitulo ſi fuerit de aliq̄ ſctō mēo. ſi habeatur ⁊ etiā mēorie de ceteris ſctis ad eandeꝫ miſſam ad placitū dñr. Sʒ ſi fuerit miſſa dñicalis ī capitulo: tūc ad eandeʒ miſſam de dñica fiat mēo. de trinitate: reliq̄ ꝓo mēo. ad magnā miſ. dñr. In dñicꝭ ꝓo et in feſtis cū regimine chori / a paſcha vſqꝫ ad aſcē. dñi diebus dñicis ꝯtingētibꝰ: nulla fiat memoria ad miſſam de dñica. Preterea in oībus feſ. ix. lec. que ī ieiunijs quattuoꝛ tpm vel in vigilijs / ſeu ꝑ totam xl. euenerit nulla fiat mēoria de ieiunio ad miſſam de feſ. Nā poſt miſſam de feſto / miſſa ſolēnis fiat de ieiunio vtraqꝫ ad principale altare. In ferialibꝰ aūt diebꝰ ⁊ in feſ. ſine regimine chori / et a **Dñe ne in ira** vſqꝫ ad primā dñicā xl. et a **Deꝰ oīm.** vſqꝫ ad aduētū dñi ad miſſam q̄nqꝫ dici ſolēt orōes / videlicet prima de die ſecunda de ſctā maria / tertia de oībus ſctis: ſcʒ **Cōcede q̄s oīp̄s deus.** Et dicit̄ iſta p̄dicta orō de oībus ſctis tā per aduentū q̄ʒ in paſchali tēpore. Et etiā gñaliter per totū annum / quarta orō pro vniuerſali eccleſia: ſcʒ **Eccleſie tue dñe.** ⁊c̄ q̄nta pro pace: ſcʒ **Deꝰ a quo ſctā**

¶ In oct. ſcti andree / vel qñ dicitur miſſa **Salus populi.** tūc erit ſecūda orō de aduētu / tertia de ſctā maria / quarta de oībus ſanctis / quinta pro vniuerſali eccl̄ia

¶ Itē in ferijs ⁊ in feſtis ſine regimine chori / ⁊ quādo dr̄ miſſa. **Salus populi.** ab oct. epy. vſqꝫ ad caput ieiunij dñr quinqꝫ orationes: quaꝝ prima de die / ſcđa de ſctā maria. ſcʒ **Deus q̄ ſalutis eterne.** vſqꝫ ad purifica. Poſt purificationē ꝓo dr̄: orō **Concede nos famulos tuos.** tertia de oībus ſctis. (vt ſupra.) quarta pro vniuerſali eccl̄ia / q̄nta de pace.

¶ Feria. iiij. in capite ieiunij ⁊ in tribus diebꝰ ſeq̄ntibꝰ ad miſſam de ieiunio dñr iſte q̄nqꝫ orōnes prima de die / ſecūda ꝓ penitētibus: ſcʒ **Exaudi q̄s dñe.** tertia de ſctā maria: ſcʒ **Cōcede nos.** quarta de oībus ſctis: ſcʒ **Concede q̄s oīp̄s deus: vt ſctē.** quīta pro vniuerſali eccl̄ia: ſcʒ **Eccleſie tue.** Nulla dr̄ orō de gñalibꝰ vſqꝫ ad xl.

¶ Feria. ij. prime ebdomade xl. et ab hinc vſqꝫ ad cenā dñi ad miſſam de ieiunio dicunt̄ ſeptē orōnes: quaꝝ prima de die / ſecūda ꝓ penitētibꝰ / tertia de ſctā maria / quarta de oībus ſctis / quinta pro vniuerſali eccl̄ia / ſexta ꝓ pace / ſeptima vna de gñalibus ſeriatim: ſcʒ oratio **Pietate tua.** vel orō **Sācte dei genitricis.** vel orō **Oīm ſctōꝝ.** vel orō **Oīp̄s ſempiterne deꝰ q̄ viuoꝝ.**

¶ Notādū eſt q̄ ſcḋm vſum Saꝝ nunq̄ʒ dñr vltra ſeptē orationes ad miſſam / qꝛ deꝰ in oratione dñicali tm̄ cōſtituit ſepteʒ petitiōes. In dñicis ꝓo xl. vna ſola orō dr̄: quod ꝑ totam. xl. obſeruetur. In ferijs ⁊ in feſtis ſine regimine chori ⁊ qñ dr̄ miſſa **Salus populi.** ab octa. paſche vſqꝫ ad aſceſionē dñi tres dicūt̄ orationes tm̄: quaꝝ prima de die ſecūda de reſurrectione. ſcʒ **Deus qui ꝑ vnigenitū tuum.** tertia de omnibus ſctis. vt ſ. Tn̄ in dñicis quādo de dñica agit̄: nulla fiat mēo. niſi aliquod feſ. alicuiꝰ ſancti euenerit tm̄. In eſtate ꝓo qñ fit mēo. de aliquo ſctō in aliquo feſto.iij.lec.vt īfra octa.vel in feſto ſcti ſanſonis:fiat mēo.de ſancto pāthaleone/ ⁊ in ꝯſimilibus tunc ſit tertia orō de ſctā maria. quarta de oībus ſctis ⁊ q̄nta pro vniuerſali eccl̄ia. Itē a **Deꝰ oīm** vſq; ad aduēctū dn̄i in ferijs ⁊ in feſtis. iij.lc. ſine regimine chori et ī octa.⁊ īfra oct. quādo chorꝰ nō regit̄:q̄nq; dn̄r oratiōes:q̄rū prima eſt de die/ſecunda de ſancta maria/ tertia de oībus ſctis: quarta pro ſtatu eccl̄ie:⁊ quinta pro pace. In feſto ꝓceſſi ⁊ martiniani fiat imprimis mēo.de ſctō ſvvithino:deīde de apl̄is ⁊ poſtea de ſancta maria: et tūc de oībus ſctis. Quādo ꝟo dicit̄ miſſa **Salus populi,** tunc ſcd̄a orō erit de ſctā maria/tertia de oīnibus ſctis: quarta pro vniuerſali eccl̄ia/ q̄nta ꝓ pace. Incepta vero vltima orōne ante epl̄am ſubdyaconus ꝑ mediū chori ad legendū epl̄am ī pulpitū accedat. Et legat̄ epl̄a in pulpito oī die dn̄ica et quādocūq; chorus regitur ꝑ totū annū:⁊ in die cene: et in vigilia paſche ⁊ pēthe.et in cōmēoratiōe aiarū. In oībꝰ ꝟo alijs feſtis/⁊ ferijs/⁊ in vigilijs/ et quattuor tꝑibus extra ebdomadā pēthecoſ. ad gradū chori legat̄ tam in xl. q̄z extra xl. Lec. epl̄e bt̄i pauli apl̄i. Ad Roma.

ca.13. D.

FRatres. Scientes q2 hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Nunc eni ꝓpior eſt nr̄a ſalus:q̄z cū credidimꝰ. Nox preceſſit:dies autem appropinquit Abijciamus ergo opa tenebrarū/⁊ induamur arma lucis:ſicut in die honeſte ambulemꝰ. Non in comeſſatiōibus ⁊ ebrietatibꝰ. non in cubilibꝰ et impudicitijs/ non in cōtentione ⁊ emulatione Sed induimini dn̄m ieſum xp̄m.

¶ Quando epl̄a legit̄:duo pueri in ſuppellicijs facta iclinatione ad altare ante gradum chori in pulpitū per mediuz chori ad Gradale incipiendū ſe prepararēt et ſuū verſum cantandū Gradale **Uniuerſi,** Chorus idem proſequatur per totū vſq; ad finē: qđ per totum annū obſuet̄ ad miſſam de die:niſi quādo a cantore incipiat̄: et in miſſis que in capitulo dicunt̄:⁊ in proceſſione tm̄ vbi fit ſtatio. Gr. **Uniuerſi q̄ te expectant non cōfundent̄ dn̄e. ꝟ. Uias tuas dn̄e demonſtra michi:⁊ ſemitas tuas edoce me.** ps. 24. Eodē

Poſt verſum chorus repetat gr. ¶ Notandū eſt ꝙ per totū annū repetat̄ građ. poſt ſuū verſū ad miſſam de die niſi in feſtis duplicibus:⁊ niſi in quinta et ſexta feria ebdomađ. paſche / et in quattuor tēporibꝰ poſt lec. vbi građ.habetur poſt lec.nec quando tractꝰ dicit̄. Repetatur etiā in die natiuitatꝭ domini ad ſecundā miſſam:⁊ ſimiliter in cōmēoratiōibus ſcʒ de trinitate/de ſpū ſctō/ ⁊ ī miſ.de cruce: et in miſſa **Salus populi.** et de pace/ ⁊ de cetis cōmēoratiōibus:videlicet inter lxx.⁊ paſcha tm̄. ⁊ in miſſis de ſctā maria vbi nō pōt haberi ſequē.nec cātꝰ loco ſeq̄ntie. In miſſis ꝟo q̄tidianis de ſcā maria ſufficit ꝙ hēat̄ cātꝰ loco ſeq̄ntie.ſ.ī capel.eiuſđ. Dū ꝟ. gr.canit̄: duo de ſuꝑiori gradu ad **Alla.** cātādū cappas ſericas ſe induāt ⁊ ad pulpitū ꝑ mediũ chori accedāt. Dicto ℣o ℣. gr̄. pueri iterũ incipiāt gr̄. ⁊ ꝓcātꝁ a choro vtꝫ dictũ eſt. Sequaꝁ **Alla.** Chorus idē repetat et proſequaꝁ cũ neumate. Clerici

p.84. ℣. **Oſtēde nobis dñe mīam tuā/⁊ ſalutare tuũ da nobis.** Et finiatur a cho. deinde clerici icipiāt **Alla.** ſine neumate: qđ ꝑ totũ annum obſerueꝁ qñ đr ſeqn̄. tm̄. Quando ℣o nō habeꝁ ſeqn̄. tūc đr neuma a toto choro poſt repetitionē **Alla.** Finito **Alla.** ſeqꝁ ſeqn̄.

Salus eterna īdeficiēs mūdi vita. Lux ſempiterna ⁊ redēptio vere noſtra. Cōdolēs hūana perire ſecla ꝑ tētātis numina. Nō linquens excelſa adiiſti ima propria clemētia. Mox tua ſpontanea gr̄a aſſumēs humana. Que fuerāt ꝑdita: oīa ſaluaſti terrea. Ferēs mundo gaudia. Tu aīas ⁊ corpa. Nr̄a chriſte expia. Ut poſſideas lucida. Noſmet habitacula. Aduentu primo iuſtifica. In ſecūdo noſq; libera. Ut cum facta luce magna iudicabis oīa. Cōpti ſtola īcorrupta: noſmet tua ſubſequamur moꝝ veſtigia: quocūq; viſa.

Nō dicaꝁ **Amē.** in fine ſequētie per totũ annũ ad miſſam. Nulla die dñica per annũ diciꝁ ſequentia ad miſſam quando de dñica agiꝁ: niſi ꝑ aduētũ ⁊ ī tpe paſchali ⁊ ī .vi. die a nati. dñi. In feſ. ℣o ſctōꝝ qñ chorus regiꝁ ꝑ totum annũ extra lxx. vſq; ad paſcha đr ſeqntia niſi in feſtis plurimorum cōfeſſoꝝ: et in feſto ſcti michaelis in mōte tūba. A ſeptuageſima vero vſq; ad cenā dñi in dñicis ⁊ in feſtis nouē lec. caniꝁ tractus a .iiij. clericis de ſuꝑiori gradu in cappis ſericis rubeis ad gradũ chori: niſi in feſto purificatiōis: ⁊ annūciaꝁ. beate marie. Tñ in prima dñica xl. ⁊ ī dominica palmarũ in choro alternis vicibus hincinde cantaꝁ. In fine **Alla.** vel ſequētie vel tract⁹ dyacon⁹ anteq̄ accedat ad euāgelium ꝓnūciādũ thurificet medium altaris tātũ: nūq̄ eni thurificeꝁ lectrinũ/neq; ad miſſam/neq; ad matuti. ante ꝓnūciationem euangelij. Deinde accipiat textũ ſcꝫ euāgelioꝝ: ⁊ humiliās ſe ad ſacerdotē ſtantē corā altari verſa facie ad meridiem ita dicat ſine nota. **Iube dñe bñdicere.** Sacerdos reſpondeat. **Dñs ſit in corde tuo et ī ore tuo ad ꝓnunciādũ ſctm̄ euāgeliũ dei. In noīe patris.** ⁊c. Si aũt ſacerdos per ſemetipm̄ celebret: dicat priuatim. **Iube dñe benedicere.** et poſtea dicat ipſemet **Dñs ſit in corde meo ⁊ in ore meo ad ꝓnūciandũ ſanctũ euāgeliũ dei. In noīe pa.** ⁊c. Et ſic ꝓcedat dyaconus per mediũ chori ipm̄ textũ ſuꝑ ſiniſtrā manũ ſolenniter geſtādo ad pulpitũ accedat: thuribulare et ceroferare p̄cedētib⁹. Et ſi duplex feſtũ fuerit crux p̄cedat que quaſi a dextris ꝯtraria: id eſt ex oppoſito erit legentis euāgeliũ facie crucifixi ad legentē ꝯuerſa. Qñcūq; eni legiꝁ epl̄a ī pulpito ibidē legaꝁ ⁊ euāgeliũ. Et cũ ad locũ legēdi puenerint: textũ ipm̄ ſubdyaconus accipiat/⁊ a ſiniſtris ipi⁹ dyaconi q̄ſi oppoſit⁹ ipm̄ textũ dũ euāgeliũ legiꝁ teneat ceroferarijs dyacono aſſiſtẽtibus: vno a dextris et reliquo a ſiniſtris ad eū conuerſis thuribulariꝰ vero ſtet poſt dyaconū ad eū cõuerſus: ⁊ ſemꝑ legat euāgeliū verſꝰ aquilonē id eſt boreā. Et ſi eṗs exequat᷑ officiū: oēs miniſtri in choro ad ſequētiā cātādam veniant qn̄ ſeq̄ntia dr̄ ꝓter pn̄cipalē dyaconū ⁊ pn̄cipalē ſubdyaconū: et ibi morā faciāt dyaconi ⁊ ſubdyaconi ī medio chori cū rectoribꝰ chori donec pn̄cipalis dyaconꝰ a pulpito poſt lectū euāgeliū ꝑ chorū redeat. Cū aūt inceperit euāge. poſt **Dn̄s vobiſcū.** faciat ſignū ſuꝑ librū: deinde in ſua frōte/ ⁊ poſtea in pectore cū pollice. **Euāge. Scd̄m matheū.**

ca.21. A. **In illo tp̄e. Cū appropinquaſſet ieſus hieroſolymis ⁊ veniſſet bethphage ad mōtē oliueti: tunc miſit duos diſcipulos dicens eis Ite in caſtellū qd̄ cōtra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinā alligatā/ ⁊ pullū cū ea. Soluite: ⁊ adducite michi. Et ſi quis vobiſ aliqd̄ dixerit dicite q: dn̄s his opus habet/ ⁊ ꝯfeſtim dimittet eos. Hoc aūt totū factū ē: vt adimpleret᷑ qd̄ dictū eſt per prophetā dicētem. Dicite filie ſyon. Ecce rex tuꝰ venit tibi māſuetus: ſedēs ſuꝑ aſinā ⁊ pullū filiū ſubiugalis. Euntes aūt diſcipuli: fecerūt ſicut p̄cepit illis ieſus. Et adduxerunt aſinā ⁊ pullū: ⁊ impoſuerunt ſuꝑ eos veſtimēta ſua/ ⁊ eū deſuꝑ ſedere fecerunt. Plurima aūt turba ſtrauerūt veſtimēta ſua ī via. Alij aūt cedebant ramos de arboribꝰ: ⁊ ſternebāt ī via. Turbe aūt q̄ p̄cedebāt et q̄ ſequebātur: clamabāt dicētes. Oſanna filio dauid: benedictꝰ qui venit in noīe dn̄i.**

¶ Lecto euāgelio oſculetur librū: ⁊ accedens ſubdyaconus ſtatim porrigat ei textū quē ip̄e ſubdyaconus ex directo pectore deferat. Finito euāge. incipiat ſacerd. ī medio altarꝭ. **Credo ī vnū deū.** Deīde cātet᷑ a choro nō alt̄natim: ſʒ a toto choro. Require īfra. ¶ Hec ſūt feſta in q̄bus dicēdū eſt. **Credo in vnū.** ꝫm vſum ſarū. Oībꝰ dn̄icis diebꝰ ꝑ totū annū ad magnā miſſā/ ſiue de dn̄ica agit᷑ ſiue nō. In miſſis t̄n vigiliaꝝ ⁊ ſctōꝝ .iij. lec. ⁊ in miſſis defunctoꝝ q̄ ī capitulo in dn̄icis dicūtur nō dr̄. Sed ſi miſſa dn̄icalis in capitulo dr̄: tūc dr̄ **Credo.** Dicet᷑ etiā per octo dies nati. dn̄i/ paſche/ ⁊ pēthe. ⁊ in oī duplici feſt. ꝑ annū: ⁊ in oībꝰ feſt. apl'oꝝ ⁊ euāgeliſtaꝝ/ ⁊ in vtroq; feſto ſctē crucꝭ/ ⁊ ī fe. ſctē magdalene/ ⁊ ī vtroq; feſt. ſcti michaelis ⁊ in miſſa ſpōſaliū. Dicet᷑ etiā ad miſſam de ſācta maria qn̄ ad miſſam de die dicēdū eſt ꝑ totū annū: ⁊ in feſ. alicuiꝰ ſcti ī cuiꝰ honore dedicatū eſt altare vel eccleſia ad altare eiuſdē ſancti t̄m. Poſt **Credo** dicat ſacerd. **Dn̄s vobiſcū.** ⁊ **Oremus.**

Offr. Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubeſcā: neq; irrideāt me inimici mei etenī vniuerſi q̄ te expectāt: nō cōfundētur. Ps. 24. ℣. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: q: tu es deꝰ ſalutaris meus ⁊ te ſuſtinui tota die. Ibidē ℣. Re spice in me ⁊ miserere mei dñe custodi aīam meā ⁊ eripe me: non confundar qm̄ inuocaui te. ¶ Isti duo. ℣. dicūtur p ebdo. alternis vicibus qñ de fer. agit ⁊ nō in die dñica: qđ p totū ānū obseruet qñ ꝟsus offertorij habētur. Nūqȝ dicunt duo. ℣⁹. cū offꝫ. in vna feria: nec dicūtur post offꝫ. nisi in ferijs p aduē. ⁊ a. lxx. vsqȝ ad cenā dñi tm̄.

Hec sacra nos dñe Secr. potēti ꝟtute mūdatos ad suū faciāt puriores venire principiū. Per. ¶ Per totū aduētū nō dr̄ oratio nisi q̄tidiana qñ de tpe li agit. Ps. 84. Cōio. Dñs dabit benignitatē: ⁊ t̄ra nr̄a dabit fructū suū. Postc.

Suscipiam⁹ dñe miam tuā in medio tēpli tui: ⁊ reparationis nostre vēture solennia congruis honorib⁹ p̄cedamus. Per d. ¶ Feria. ij. qñ de fer. agit ad missam Offm̄. Ad te leuaui. Ps Uias tuas. Gloria patri. repetatur offm̄. Ad te leuaui. Hoc mō semp dr̄ officiū ad missaȝ qñ chorus nō regitur/ nisi infra passionē dñi. Hec missa dr̄ per totā ebdomadā: nisi festū. ix. lec. vel oct. sancti andree intercurrāt: et nisi qñ dicit missa. Salus populi. vel aliqua cōmemoratio scti loci: vel de sācta maria faciēda fuerit. Et sēp cū suo Alla. dr̄ missa dñicalis qđ per totū annū obseruetur qñ Alla dr̄: dicet etiā alla ad oēm missam de die per annū preterq̄ȝ a. lxx. vsqȝ ad vigil. pasche. ⁊ exceptis vigil. extra dñicam ⁊ tēpus pasche cōtingentibus: exceptis etiā quattuor temporibus que extra ebdomadam penthecostes contigerint.

¶ Feria quarta. Lectio epistole beati iacobi apostoli.

Carissimi. Patiētes estote: vsqȝ ad aduentum dñi. cap. 5. B. Ecce eni agricola expectat preciosum fructū terre: patiēter ferens donec accipiat tēporaneū et serotinū. Patiētes igit estote et vos/ ⁊ cōfirmate corda vestra: qm̄ aduētus dñi appropinquabit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrū: vt nō iudicemini. Ecce eni iudex ante ianuam expectat. Exēplū accipite fr̄es kmi: exit⁹ mali ⁊ longanimitatis/ et laboris ⁊ patiētie prophetas: qui locuti sunt in nomine dñi nostri iesu christi. ¶ Initiū sancti euāgelij scdm̄ Marcum.

Principium euāgelij iesu christi filij dei: cap. 1. A. sicut scriptū est in ysaia p̄pheta. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuam: qui preparabit viā tuā ante te. Vox clamātis in deserto: parate viaȝ dñi/ rectas facite semitas eius. Fuit in deserto iohānes baptizans ⁊ predicās baptismū penitētie: in remissionē peccatoꝝ. Et egrediebatur ad eū oīs iudee regio ⁊ hierosolymite vniuersi: et baptizabātur ab illo in iordanis flumine/ cōfitentes pctā sua. Et erat iohānes vestit⁹ pilis camelorū: ⁊ zona pellicea circa lūbos eius. Et locustas ⁊ mel siluestre edebat: ⁊ predicabat dicēs. Venit fortior me post me: cuius nō sum dignus procūbens/ soluere corrigiā calciamētorū ei⁹. Ego baptizaui vos aqua: ille ꝟo baptizabit vos spiritu sācto. ¶ Si aliquod festū vnde fieri debeat ſeruitiũ in hac quarta feria cõtigerit: ep̃la prenotata ⁊ euãgel̄. legãtur in. v. fer̄. ſi vacauerit. ſin autẽ/ oĩno ꝑtermittãtur eo ãno.

¶ Feria. vi. Lect. yſaie ꝓphete.

a.51. Hec dicit dñs deus. Audite me qui ſequimini qđ iuſtum eſt: ⁊ queritis dñm. Attendite ad petrã vnde exciſi eſtis: ⁊ ad cauernã laci de q̃ ꝑciſi eſtis. Attẽdite ad abrahã patrem veſtrũ: ⁊ ad ſaram que peperit vos. Qꝛ vnũ vocaui eũ: et benedixi ei/ et multiplicaui eũ. Cõſolabitur ergo dñs ſyon: ⁊ conſolabitur omnes ruinas eius. Et ponet deſertũ eiꝰ quaſi delicias: et ſolitudinẽ eius quaſi ortuꝫ dñi. Gaudiũ ⁊ leticia inuenietur ĩ ea grãꝝ actio ⁊ vox laudis. Attẽdite ad me pp̄le meꝰ: ⁊ tribus mea me audite. Qꝛ lex a me exiet: et iudiciũ meũ in lucẽ populoꝝ requieſcet. Prope eſt iuſtus meꝰ: egreſſus eſt ſaluator meus/ et brachia mea populos iudicabũt Me inſule expectabũt ⁊ brachiũ meũ ſuſtinebũt. Leuate oculos veſtros in celũ: ⁊ videte ſub terra deorſum. Qꝛ celi ſicut fumꝰ liqueſcẽt: ⁊ terra ſicut veſtimentũ attereť/ ⁊ habitatores eius ſicut hec interibunt. Salꝰ aũt mea in ſempiternũ erit. Et iuſtitia mea nõ deficiet. Audite me q̃ ſcitꝫ iuſtũ: populꝰ meꝰ/ lex mea in corde eoꝝ. Nolite timere opprobrium hoĩm: ⁊ blaſphemias eoꝝ ne metuatis. Sicut eni veſtimentũ/ ſic comedet eos vermis: ⁊ ſicut lanã ſic deuorabit eos tinea. Salus aũt mea in ſempiternũ erit: ⁊ iuſtitia mea in generatiões generationum.

Scd̃m Matheum.

In illo tpe. cap. 3. Venit iohã- A. nes baptiſta: predicans in deſerto iudee: et dicens. Penitentiã agite appropiquabit eĩ regnũ celoꝝ. Hic eſt eni de q̃ dictũ ẽ: ꝑ yſaiã ꝓphetã dicẽtẽ. Vox clamãtꝫ ĩ deſerto parate viã dñi/ rectas facite ſemitas eiꝰ. Ipſe aũt iohẽs habebat veſtimentũ de pilis camelorũ ⁊ zonã pelliceã circa lũbos ſuos. Eſca ãt eiꝰ erat locuſta ⁊ mel ſilueſtre. Tũc exibat ad eũ hieroſolima ⁊ oĩs iudea: ⁊ oĩs regio circa iordanẽ. Et baptizabãť ab eo ĩ iordane: confitẽtes pctã ſua.

¶ Si ꝓ. vi. fer̄. nõ vacauerit: ꝑdicta ep̃la ⁊ euã. oĩno ꝑtermittãť ⁊ hoc ꝑ totũ aduẽ. ⁊ a Dñe ne ĩ ira vſqꝫ ad. l. ⁊ ab oct. paſ. vſqꝫ ad. ſ. do. añ aſcẽ. do. obſuet. a Deꝰ oĩꝫ ꝓ vſqꝫ ad aduẽ. dñi ſi. iiij. ⁊ v. ferie nõ vacauerit: tũc ĩ. vi. fer̄. legãtur ep̃la ⁊ euã. de. iiij. fer̄. ſi vacauerit. ſin autẽ oĩno ꝑtermittãtur. Nũqꝫ eĩ legãť ep̃le ⁊ euã. de. iiij. fer̄. ĩ. ij. fer̄. vel ĩ. iij. fer̄. neqꝫ ep̃la ⁊ euã. de. vi. fer̄. ĩ. v. fer̄. Nõ eĩ debet ſeruitiũ ãticipari ſm vſum Saꝝ.

¶ Dñica. ij. aduentus. Officium.

Populꝰ ſyõ Eſaie. 30. B. ecce dñs veniet ad ſaluandas gentes: et auditã faciet dominus gloriã vocis ſue

ps. In leticia cordis veſtri. ps Qui re
79. gis iſrael intende: qui deducis velut
ouem ioſeph. Repetatur officiũ ſcʒ
Populus. Gloria. Populꝰ. Orõ
Excita dñe corda nrã ad p-
parãdas vnigeniti tui vi-
as: vt per eiꝰ aduẽtũ purificatis
tibi mẽtibus ſeruire mereamur.
Qui tecũ viuit ꝛ regnat invnita
te ſpũſſc̃ti deꝰ Per oĩa. Ad rom̃.
ca. 15. Fratres. Quecũqʒ ei ſcri
A. pta ſunt: ad noſtrã doctri
nã ſcripta ſunt: vt per patientiaʒ
et cõſolatõnẽ ſcripturaꝝ/ ſpem
habeamꝰ. Deꝰ aũt patiẽtie ꝛ ſo-
latij det vobis idipſum ſapere in
alterutrũ/ ſm ieſuʒ xp̃m: vt vna-
nimes vno ore honorificatis deũ
et patrẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i. Propt̃
qđ ſuſcipite inuicẽ: ſicut ꝛ xp̃s ſu
ſcepit vos i honorẽ dei. Dico ei
xp̃m ieſum miniſtrũ fuiſſe circũ-
ciſionis/ ꝑpt̃ veritatẽ dei: ad cõ-
firmãdas ꝓmiſſiões patrũ. Gẽ-
tes aũt ſup̱ mia honorare deũ: ſi
cut ſcriptũ eſt. Propterea cõfite
bor tibi in gẽtibꝰ dñe: ꝛ nomini
tuo cãtabo. Et iterũ dicit. Leta
mini gẽtes: cũ plebe eiꝰ. Et ite-
rũ. Laudate oẽs gẽtes dñm: et
magnificate eũ oẽs populi. Et
rurſũ yſaias ait. Erit radix ieſſe:
et q̃ exurget regere gẽtes in eũ
gentes ſperabũt. Deus aũt ſpei
repleat vos om̃i gaudio et pace
in credẽdo: vt abũdetis in ſpe: et
ps. virtute ſpũſſc̃ti. Gr. Ex ſyon ſpe-
49. cies decoris eiꝰ/ deꝰ noſter manifeſte
Eodẽ veniet. ℣. Cõgregate illi ſc̃tõs eiꝰ/ q̃
ordinauerũt teſtamẽtũ eiꝰ ſup̱ ſacri-
ficia. Alla. ℣. Uirtutes celi moue-
Luce. bũtur/ et tũc videbũt filiũ hominis
21. E. venientem in nubibus celi cũ poteſta-
te ꝛ maieſtate magna. Sequẽtia.
Regnantẽ ſempiťna/ per ſe
cla ſuſceptura: cõcio deuo
te cõcrepa. Diuino ſono factori
reddẽdo debita. Cui iubilãt ag-
mina celica: eius vultu exhilara
ta. Quẽ expectãt oĩa terrea/ eiꝰ
nutu examinãda. Diſtrictum ad
iudicia. Clemẽtẽ i potẽtia. Tua
nos ſalua xp̃e clemẽtia: propter
q̃s paſſus es dira. Ad poli aſtra
ſubleua nitida: qui ſorde tergis
ſecula. Iſinuat ſalꝰ vera effugãs
pericula. Oĩa vt ſit mũda tribue
pacifica. Ut hic tua ſalui miſeri-
cordia. Leti regna poſt adeamꝰ
ſupa. Quo regnas ſcl'a p̱ infinita

Secũdũ lucã. ca. 21.
In illo tp̃e. E.
Dixit ieſꝰ diſcipu
lis ſuis. Erunt ſi-
gna in ſole et lu-
na ꝛ ſtellis: ꝛ i ter
ris preſſura gen-
tiũ/ pre cõfuſione
ſonitus maris ꝛ fluctuũ/ areſcen
tibus hoibus pre timore ꝛ expe
ctatione que ſup̱uenient vniuer
ſo orbi. Nã virtutes celorũ: mo-
uebũtur. Et tunc videbũt filium
hominis veniẽtẽ in nube cũ po-
teſtate magna: ꝛ maieſtate. His F.
autẽ fieri incipiẽtibus/ reſpicite
et leuate capita vr̃a: qm̃ appropi
quat redẽptio veſtra. Et dixit il-
lis ſimilitudinem. Uidete ficul-
neã: ꝛ oẽs arbores. Cum produ
cunt iã ex ſe fructũ: ſcitis qm̃ pro
pe eſt eſtas. Ita ꝛ vos cũ videri
tis hec fieri: ſcitote qm̃ prope eſt
regnũ dei. Amen dico vobis: q2
nõ preteribit generatio hec/ do-
nec omnia fiant. Celum ꝛ terrã

trāſibunt:verba aūt mea nō trāſibunt. Ps. 84. Offr. Deus tu cōuerſus viuificabis nos/ et plebs tua letabitur in te: oſtēde nobis dn̄e mīam tuā/et ſalutare tuū da nobis. et oīa infra. ℣. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā auertiſti captiuitatē Iacob remiſiſti iniq̄tatē plebis tue. ℣. Mīa ꝛ ꝟitas obuiauerūt ſibi: ꝟitas de terra orta eſt:ꝛ iuſticia de celo proſpexit. Sec.

Placare q̄s dn̄e humilitatis nr̄e precibus ꝛ hoſtijs:et vbi nulla ſuppetunt ſuffragia meritoꝝ:tuis nobis ſuccurre preſidijs. Per. Prefatio quotidiana. Baruch. 4. B. Cōio. Hieruſalem ſurge ſta in excelſo:et vide iocunditatē q̄ vēiet tibi a deo tuo. Poſtc̄.

Refecti cibo potuq̄ ſpiritalis alimonie ſupplices te dn̄e deprecamur:vt hui⁹ participatione myſterij doceas nos terrena deſpicere et amare celeſtia. Per dn̄m. ¶ Feria quarta. Epiſtola. Lec. zacharie pph̄e.

cap. 8. A. Hec dicit dn̄s de⁹ exercituū. Reuerſus ſū ad ſyō et habitabo in medio hieruſalē: et vocabit hieruſalē ciuitas veritatis/ꝛ mōs dn̄i exercituū mōs ſanctificatus. Hec dicit dn̄s de⁹ exercituū. Adhuc habitabūt ſenes/et anus in plateis hieruſalem ꝛ viri bacul⁹ in manu ei⁹ pre multitudine dierū. Et platee ciuitatis cōplebuntur infantib⁹:et puellis ludētibus in plateis ei⁹. Hec dicit dn̄s exercituū. Si difficile videbit in oculis reliquiarū populi hui⁹ in dieb⁹ illis:nunquid in oculis meis difficile erit dicit dn̄s exercituum: Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce ego ſaluabo populū meū de terra oriētis et de t̄ra occaſus ſolis:ꝛ adducā eos/et habitabūt in medio hieruſalē/ et erunt michi in populū et ego ero eis in deū / in veritate ꝛ in iuſtitia. Dicit dn̄s omp̄s. Scd̄m Matheū.

In illo tp̄e. cap. 11 B. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis:ꝛ turbis iudeoꝝ. Amē dico vobis: inter natos mulierum nō ſurrexit maioꝛ iohāne baptiſta. Qui aūt minoꝛ eſt in regno celoꝝ: maioꝛ eſt illo. A diebus aūt iohānis baptiſte vſq̄ nūc regnū celoꝝ vim patitur:ꝛ violēti rapiūt illud. Oēs eni prophete ꝛ lex:vſq̄ ad iohānē pph̄etauerūt. Et ſi vultis recipere:ipſe eſt helyas q̄ ventur⁹ eſt. Qui habet aures audiendi audiat ¶ Fer. vi. Le. yſa. pph̄e.

ca. 62. C. Hec dicit dn̄s deus. Sup muros tuos hierl̄m cōſtitui cuſtodes: tota die ꝛ tota nocte in perpetuū nō tacebūt. Qui reminiſcimini dn̄i ne taceatis:et ne detis ſilentiū ei donec ſtabiliat/ ꝛ donec ponat hieruſalē laudem in terra. Iurauit dn̄s in dextera ſua: ꝛ in brachio fortitudinis ſue. Si dedero triticū tuum vltra cibū inimicis tuis:ꝛ ſi biberint filij alienigene vinū tuū in quo laboraſti. D. Quia q̄ cōgregabunt illud comedēt / ꝛ laudabūt dn̄m:ꝛ q̄ cōportant illud bibēt in atrijs ſctis meis. Trāſite/trāſite per portas:preparate viā populo/planū facite iter:ꝛ eligite lapides /ꝛ eleuate ſignū ad pp̄los. Ecce dn̄s auditū fecit in extremis terre. Dicite filie ſyon / ecce ſaluator tuus venit: ecce merces eius cū eo/⁊ opus illius coram illo. Et vocabūt eos populus ſanctꝰ: redempti a dño. Tu aūt vocaberis queſita ciuitas: ⁊ nō derelicta. Scdm̄ Johannē.

cap.i. IN illo tp̄e. Johānes teſtimoniū perhibebat de domino: ⁊ clamabat dicēs. Hic erat quē dixi/qui poſt me venturꝰ eſt ante me factꝰ ē/q2 prior me erat. Et de plenitudine eiꝰ: nos oēs accepimus gratiā pro gratia: q2 lex per moyſen data eſt: gratia et veritas ꝑ ieſum chriſtū facta eſt. Deū nemo vidit vnqꝫ. Unigenitus filius qui eſt ī ſinu patris: ipſe enarrabit. ¶ Dominica tertia aduētus. Ad miſſam. Offm̄.

Phil. 4.A. GAudete ī dño ſemper iterū dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit omnibꝰ hominibus dñs prope eſt nihil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione petitiōes veſtre innoteſcāt apd̄

Eodē deum m. ℣. Et pax dei q̄ exuperat omnē ſenſum: cuſtodiat corda veſtra/ et intelligentias veſtras. Oratio.

AUrem tuā q̄s dñe precibus noſtris accōmoda: ⁊ mentis noſtre tenebras gr̄a tue viſitationis illuſtra. Qui viuis et regnas. ⁊c. Ad corinthios.

i.cap. 4.A. FRatres. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i: et diſpēſatores miniſterioꝝ dei. Hic iam querit̄ inter diſpēſatores: vt fidelis q̄s inueniat̄. Michi aūt pro minimo eſt vt a vobꝫ iudicer/aut ab humano die: ſed neqꝫ meipſum iudico. Nichil enī michi cōſcius ſuꝫ: ſꝫ nō in hoc iuſtificatus ſum. Qui aūt iudicat me: dñs eſt. Itaqꝫ nolite ante tēpus iudicare: quoadusqꝫ veniat dñs/qui ⁊ illuminabit abſcōdita tenebraꝝ/ ⁊ manifeſtabit cōſilia cordiū. Et tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo.

ps. 79. Gꝛ. Qui ſedes dñe ſuꝑ cherubin excita potentiā tuā ⁊ veni. ℣. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouē ioſeph.

Eodē Eodē A lla ℣. Excita domine potentiam tuam ⁊ veni vt ſaluos facias nos. Sequentia.

QUi regis ſceptra forti dextra ſolus cūcta. Tu plebi tuā oſtēde magnā excitando potētiā. Preſta illi dona ſalutaria. Quē p̄dixerūt ꝓphetica vaticinia A clara poli regia. In noſtra ieſu veni dñe arua. S. mat.

ca.II. A. IN illo tp̄e. Cum audiſſet iohānes ī vinculis opa chriſti mittens duos de diſcipulis ſuis/ait illi. Tu es q̇ vēturus es an aliū expectamꝰ? Et rñdēs ieſꝰ: ait illis. Eūtes renūciate iohāni: q̄ audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vidēt/claudi ambulāt/leproſi mūdātur. Surdi audiūt/mortui reſurgūt/pauperes euāgelizātur. Et btūs eſt q̇ nō fuerit ſcādalizatꝰ in me. Illis aūt abeūtibꝰ/cepit ieſꝰ dicere ad turbas de iohāne. Quid exiſtis ī deſertū videre? Arūdinē vē

to agitatã? Sed qd exiſtis vide
re? Hoiem mollib⁹ veſtitũ? Ecce
qui mollib⁹ veſtiũtur: in domib⁹
regũ sũt. Sed qd exiſtis videre?
Prophetam? Etiã dico vobis: et
pluſq̃ꝫ ꝓphetã. Hic eſt ei: de quo
ſcriptũ eſt. Ecce ego mitto ãge-
lum meũ ante faciẽ tuã: q̃ p̄para
ps. bit viã tuã ante te. Offer. Bñdixi-
84 ſti dñe terrã tuã auertiſti captiuita-
tẽ iacob: remiſiſti iniq̃tatẽ plebis tue.
Eodē ℣. Operuiſti oĩa pctã eoꝝ mitigaſti
Eodē oẽm irã tuã. ℣. Oſtẽde nob̃ dñe miaꝫ
tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis. Sec.

DEuotiõis nr̃e tibi dñe q̃s
hoſtia iugit̃ imolet̃: que ⁊
ſacri pagat iſtituta myſterij: ⁊ ſa
lutare tuũ nobis mirabilit̃ ope-
Esaie. ret̃. Per. Prefa. q̃tid. Cõ. Dicite
35. B. puſillanimes cõfortamĩ ⁊ nolite timẽ
ecce de⁹ nr̃ vẽiet ⁊ ſaluabit nos. Poſtc̃.

IMploramus dñe clemen
tiã tuã: vt hec diuina ſubſi
dia a vicijs expiatos/ad feſta vẽ
tura nos preparent. Per dñm.

¶ Feria. iiij. q̃ttuor tpm. Offm.

Esaie. ROrate celi deſu-
45.B per ⁊ nubes plu
ant iuſtũ: aperia
tur terra ⁊ ger-
minet ſaluatorẽ
Ibidē p̄. Et iuſtitia oriat̃
ſimul: ego dñs creaui eum. Sequat̃
oratio ſine Dominus vobiſcum.
ſed tantũ cum Oremus. Oratio

PReſta q̃s oĩps de⁹ vt redẽ
ptõis nr̃e ventura ſolẽnitas
et pñtis nobis vite ſubſidia cõfe
rat: ⁊ etne btitudis p̄mia largiat̃
Per eundẽ dñm nr̃m ieſuꝫ xp̄m
filiũ tuũ. Qui. Lec. yſaie ꝓphẽ.

ap̄.2. IN dieb⁹ illis. Dixit yſaias
A. ꝓpheta. Erit i nouiſſimis
dieb⁹ p̄parat⁹ mõs dom⁹ dñi in
vertice mõtiũ: ⁊ eleuabit̃ ſuꝑ col
les. Et fluẽt ad eũ oẽs gentes: ⁊
ibũt ppl̃i multi ⁊ dicent. Venite
aſcẽdam⁹ ad montẽ dñi/⁊ ad do-
mũ dei iacob: ⁊ docebit nos vias
ſuas/⁊ ambulabim⁹ in ſemitꝭ ei⁹.
Qr de ſyon exibit lex: ⁊ verbum
dñi de hierl̃m. Et iudicabit gen-
tes: ⁊ arguet ppl̃os multos. Et
ꝯflabũt gladios ſuos i vomeres
et lãceas ſuas i falces. Nõ leua-
bit gens ꝯtra gẽtem gladiũ: nec
exercebuntur vltra ad p̄liũ. Do-
mus iacob venite: ⁊ ambulem⁹ i
lumine dñi dei nr̃i. Gr. Tollite ps.
portas p̄ncipes veſtras ⁊ eleuami por 23.
te eternales ⁊ introibit rex glorie. ℣.
Quis aſcẽdet in mõtẽ dñi/ aut quis Eodē
ſtabit in loco ſancto ei⁹ Inocẽs mani-
bus ⁊ mũdo corde. Hic non repe-
tat̃ gradale: ſed ſtatim ſequatur.
Dñs vobiſcũ. Orem⁹. Oratio.

HEſtina q̃s dñe ne tarda-
ueris: ⁊ auxiliũ nobis ſu-
perne virtutis impẽde: vt aduen
tus tui cõſolationib⁹ ſubleuent̃/
q̃ in tua pietate cõfidũt. Qui vi.
Hic dicũtur memorie conſuete.

Lectio yſaie prophete.

IN dieb⁹ illis. Locutus eſt cap̄.7
dñs ad achaz dicẽs. Pete B.
tibi ſignum a dño deo tuo i pro-
fundum inferni: ſiue in excelſum
ſupra. Et dixit achaz. Non pe-
tam: et non tentabo dominũ. Et
dixit. Audite ergo dom⁹ dauid.
Nunquid parum vobis eſt mo-
leſtos eſſe hominibus: quia mo
leſti eſtis et deo meo? Propter
hoc dabit domin⁹ ipſe vobis ſi-
gnum. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pa
riet filium et vocabitur nomen

eius emmanuel. Butyrũ ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malũ: ⁊ eligere bonũ. Gr̃. Prope eſt
Ps. 144. dñs oĩbus inuocantibꝰ eũ: oĩbus qui
Eodẽ inuocãt eũ in veritate. ℣. Laudẽ dñi loquet᷑ os meũ: ⁊ bñdicat oĩs caro nomen ſanctum eius. Repetatur graduale. Scd̃m Lucam.

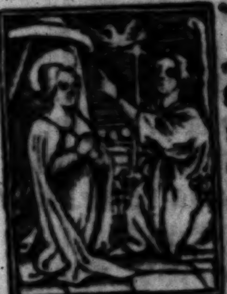

cap. 1. C. In illo tp̃e. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth/ ad virginem deſponſatã viro cui nomẽ erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomẽ ỽginis maria. Et ingreſſus angelꝰ ad eã: dixit. Aue gr̃a plena dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus. Que cũ audiſſet/ turbata ẽ in ſermone eiꝰ: ⁊ cogitabat q̃lis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelꝰ ei. Ne timeas maria: inueniſti ei gratiã apud deũ. Ecce cõcipies in vtero ⁊ paries filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eiꝰ ieſum. Hic erit magnꝰ et filius altiſſimi vocabit᷑. Et dabit illi dñs deꝰ ſedẽ dauid patris eiꝰ: ⁊ regnabit in domo iacob in eternũ/ ⁊ regni eiꝰ non erit finis. Dixit aũt maria ad ãgelũ. Quõ fiet iſtud qm̃ virũ nõ cognoſco? Et rñdens angelꝰ: dixit ei. Spiritusſctũs ſuperueniet in te: ⁊ ỽtus altiſſimi obũbrabit tibi. Ideoq̃ et qđ naſcetur ex te ſctm̃: vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipſa cõcepit filiuz i ſenectute ſua. Et hic mẽſis eſt ſextus illi q̃ vocat᷑ ſterilis: qꝛ nõ erit impoſſibile apud deũ omne verbũ. Dixit aũt maria. Ecce ancilla dñi. Fiat michi: ſcd̃m verbũ tuũ. Offr̃. Aue maria gr̃a plena dominꝰ tecũ: bñdicta tu in mulieribꝰ et Luce. 1. C.
bñdictus fructꝰ vẽtris tui. ℣. Ideoq̃ et qđ naſcet᷑ ex te ſanctũ: vocabit᷑ filiꝰ dei. Et vĩ cũ ſuo ỽſu. Secreta.

Salutari ieiunio cõpetentes dñe hoſtias immolamus: preſta/ vt ad natiuitatẽ panis eterni his officijs preparemur. Per eũdem. Prefatio quotidiana. Cõio. Ecce virgo cõcipiet Eſay
et pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomẽ eius 7. C.
emmanuel. Poſtcõmunio.

Salutaris tui dñe munere ſatiati ſupplices deprecamur: vt cuiꝰ letamur guſtu renouemur effectu. Per dñm. ¶ Feria.vj.quattuoꝛ tp̃m. Officium.

Prope eſto dñe: et Ps.
oẽs vie tue veritas 118.
Initio cogñui de teſtimõijs tuis: qꝛ i eťnũ tu es. Ps. Beati immacu Ibid
lati in via: q̃ ambulãt i lege dñi. Or̃.

Excita q̃s dñe potẽtiã tuã et veni: vt hi q̃ i tua pietate cõfidũt: ab omni citiꝰ aduerſitate liberentur. Qui viuis et regnas. Lectio yſaye prophete.

Hec dicit dñs deꝰ. Egre- ca. 11.
diet᷑ virga de radice ieſſe A.
et flos de radice eius aſcendet. Et requieſcet ſup eũ ſpũs dñi: ſpiritus ſapiẽtie ⁊ itellectꝰ/ ſpũs cõſilij ⁊ fortitudinis/ ſpũs ſciẽtie et pietatis/ ⁊ replebit eũ ſpũs timoris dñi. Nõ ſm̃ viſionẽ oculoꝝ iudicabit: neq̃ ſm̃ auditũ auriũ arguet. Sed iudicabit i iuſtitia paupes: et arguet in eq̃tate pro mãſuetis terre. Et percutiet terram virga oꝛis ſui: et ſpiritu la-

biorum ſuorū interficiet impiū. Et erit iuſtitia cingulū lumboꝝ eius:et fides cinctoriū renū ei⁹.

p.84 Gr. Oſtende nobis dn̄e mīam tuā: Ibidē et ſalutare tuū da nobis. ℣. Benedixiſti dn̄e terrā tuā:auertiſti captiuitatē iacob. Repetat̄ gr. ſm̄ lucā.

ca.1. D. In illo tempore. Exurgens maria abiit in montana cū feſtinatiōe in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie/et ſalutauit elizabeth. Et factum eſt vt audiuit ſalutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpū ſancto elizabeth: ⁊ exclamauit voce magna: ⁊ dixit. Bn̄dicta tu int̄ mulieres: ⁊ bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Et vnde hoc michi: vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce enī vt facta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit ī gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidiſti: quoniā ꝑficientur ea que dicta ſunt tibi a dn̄o. Et ait maria. Magnificat aīa mea dn̄m: ⁊ exultauit ſpūs me⁹ in deo ſalutari meo.

84 Offr. De⁹ oia tu cōuerſus viuificabis nos: et plebs fra. tua letabitur in te: oſtēde nobis dn̄e mīam tuā: et ſalutare tuū da nobis. ℣ Benedixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob/remiſiſti iniquitatē plebis tue. ℣ Miſericordia ⁊ veritas obuiauerūt ſibi/veritas de terra orta eſt et iuſtitia de celo ꝓſpexit.

Sacrificijs q̄s dn̄e Secr. ſalutarib⁹ his dieb⁹ aptemur ꝓpēſius: quib⁹ illud eſt miſteriū celebrandū cui ſeruit omnis executio mādatoꝝ. Per dominū noſtrū ieſum xp̄m filiū tuum. ⁊c̄. Prefatio q̄tidiana. Cō. Ecce dn̄s veniet ⁊ oēs ſcti eius cū eo: et erit ī die illa lux magna. Poſtc̄. zacharie.9. B.

Perfice q̄s dn̄e miſicordiam tuā populo ſupplicanti: quē tuoꝝ refectū largitate donorum ⁊ inſtātius gratiā poſtulare maiorē/⁊ fiducialius ſperare cōcedas. Per dominū nr̄m.

¶ Sabbato quattuor tempoꝝ aduentus. Ad miſſam. Officiū.

Veni ⁊ oſtēde nobis p̄.79 faciē tuam dn̄e q̄ ſedes ſup cherubin ⁊ ſalui erim⁹. Ps. Qui Eodē regis iſrael itēde: qui deducis velut ouē ioſeph. Oēs orationes ſine Dn̄s vobiſcū dicunt̄ preter vltimā que eſt āte epiſtolam: ſed tantū cum Oremus. Et oēs lctōes cū ſuis titulis legant̄.

Deus qui cō- Orem⁹. ſpicis q2 ex noſtra prauitate affligimur/cōcede ꝓpicius: vt ex tua viſitatiōe conſolemur. Qui viuis et regnas cū deo patre. ⁊c̄. Lectio yſaie prophete.

In dieb⁹ illis. Clamabunt ca.19 ad dn̄m a facie tribulantis D. et mittet eis ſaluatorē ⁊ ꝓpugnatorē qui liberet eos. Et cognoſcetur dn̄s ab egypto: ⁊ cognoſcent egyptij dn̄m in die illa: et colent eū in hoſtijs ⁊ muneribus/⁊ vota vouebūt dn̄o ⁊ ſoluent. Et percutiet dn̄s egyptū plaga: ⁊ ſanabit eā. Et reuertentur egyptij ad dn̄m ⁊ placabitur eis: ⁊ ſanabit eos dn̄s deus noſter. Gr. A ſummo celo egreſſio ei⁹ p̄.18.

et occurſus eiusvſq; ad ſummū eius
Eodē ℣ Celi enarrāt gloriā dei:⁊ opa manuū
eius annūciat firmamētū. Nō
repetat̃ aꝛ. ſʒ dicat̃ ſtatī Orē⁹.

COncede q̄s ōps Orō.
deus/ vt q̄ ſub pctī iugo
exvetuſta ſeruitute dep̄mimur:
expectata vnigeniti filij tui noua
natiuitate liberem̄. Qui tecū
viuit. Lectio yſaie prophete.

ca.35. HEc dicit dn̄s. Letabitur
A. deſerta et inuia: ⁊ exultabit
ſolitudo/⁊ florebit quaſi lilium.
Germinās germinabit:et exultabit
letabūda⁊ laudās. Gloria
libani data eſt ei: decor carmeli
et ſarō. Ipſi videbūt glīam dn̄i:
B. et decorē dei noſtri. Cōfortate
manus diſſolutas:et genua debilia
roborate. Dicite puſillanimes
confortamini:⁊ nolite timere.
Ecce deus noſter vltionē adducet
retributiōis:deus ip̄e ve-
C. niet⁊ ſaluabit nos. Tūc aperiētur
oculi cecorū⁊ aures ſurdoꝝ
patebunt. Tunc ſaliet ſicut ceruus
claudus:⁊ apta erit lingua
mutorū. Quia ſciſſe ſunt in deſerto
aque:⁊ torrētes in ſolitudine.
Et que erat arida in ſtagnū:
et ſitiens in fontes aquaꝝ. Ait
ps.18. dn̄s omp̄s. Gr. In ſole poſuit tabernaculū
ſuū: et ipſe tanq̄ ſponſus
Eodē procedēs de thalamo ſuo. ℣ A ſummo
celo egreſſio eius:et occurſus ei⁹
vſq; ad ſummū eius. Oratio.

INdignos nos q̄s dn̄e famulos
tuos quos actiōis
pp̄rie culpa ꝯtriſtat vnigeniti filij
tui aduētu letifica. Qui tecū.

ca.40 Lectio yſaie prophete.
B. HEc dicit dn̄s. Sup montem
excelſuʒ aſcēde tu q̄ euāgelizas
ſyon: exalta in fortitudine
vocē tuā q̄ euāgelizas hieruſalē.
Exalta noli timere. Dic ciuitatibus C.
iude. Ecce deus veſter.
Ecce dn̄s deus in fortitudie veniet:⁊
brachiū eius dn̄abit̃. Ecce
merces eius cū eo:⁊ opus illius
corā illo. Sicut paſtor gregem
ſuū paſcet i brachio ſuo cōgregabit
agnos:⁊ in ſinu ſuo leuabit
eos dn̄s de⁹ noſter. Gr. ps.
Dn̄e deus virtutū cōuerte nos:⁊ oſtēde 79.
faciem tuā⁊ ſalui erimus. ℣ Excita Eodē
dn̄e potentiā tuā⁊ veni/vt ſaluos
facias nos. Sequat̃ Orē⁹. Orō.

PReſta q̄s ōps de⁹:vt filij
tui vētura ſolēnitas:⁊ preſentis
nobis vite remedia conferat:
et premia eterna concedat.
Per eundē. Lect. yſaie pphete.

HEc dicit dn̄s. Xp̄o meo ca.4
cyro cui⁹ app̄hēdi dexteram A.
vt ſubijciā ante faciē ei⁹ gētes:⁊
dorſa regū vertā. Et aperiam
corā eo ianuas:⁊ porte non
claudent̃. Ego āte te ibo:⁊ glorioſos
tre hūiliabo. Portas ereas
contrā:⁊ vectes ferreos cōfringā.
Et dabo tibi theſauros
abſcōditos⁊ archana ſecretoꝝ:
vt ſcias q2 ego dn̄s qui voco nomen
tuū deus iſrl̃. Propt̃ ſeruū
meū iacob:⁊ iſrael electū meum
Et vocaui te noīe tuo aſſimilaui
te⁊ nō cognouiſti me. Ego dn̄s
et nō ē ampli⁹. Extra me nō eſt
deus. Accinxi te⁊ non cognouiſti
me: vt ſciāt hi q̄ ab ortu ſolis
et qui ab occidēte: qm̄ abſq; me
nō eſt de⁹. Ego dn̄s:⁊ nō eſt alt̃
Formās lucē/⁊ creās tenebras: B.
faciēs pacē/⁊ creās malū. Ego
dn̄s: faciēs oīa hec. Rorate celi

deſuꝑ:⁊ nubes pluāt iuſtū. Ape
riat terra:⁊ germinet ſaluatorē/⁊
iuſticia oriat ſimul. Ego domi-
ps. nus:creaui eum. Gꝛ. Excita dn̄e
79. potentiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias
Eodē nos. ℣. Qui regis iſrael intēde: q̇ de
ducis velut ouem ioſeph: q̇ ſedes ſu-
per cherubi/appare corā effraym bē-
iamin ⁊ manaſſe Sequitur Oremꝰ.

Preces ppli tui q̄s Oro
dn̄e clementer exaudi:vt
qui iuſte ꝓ pctis nr̄is affligimur
pietatis tue viſitatiōe ꝯſolemur
Qui viuis. Lec. danielis pphē.

cap. 3. Angelus dn̄i deſcēdit cū
E. azarias ⁊ ſocijs eius i for-
nacē: et excuſſit flāmā ignis de
fornace/⁊ fecit mediū fornacis
q̄ſi vētū roris flātē. Flāma autē
diffuſa eſt ſuꝑ fornacem cubitis
quadraginta nouē: ⁊ incēdit q̄s
repꝑit iuxta fornacē d' chaldeis
miniſtros regis qui eam incen-
debāt. Illos autē omino nō te-
tigit ignis/neq̄ cōtriſtauit: nec
quicq̄ moleſtie intulit. Tūc hi
tres quaſi ex vno ore laudabāt ⁊
glorificabāt:⁊ bn̄dicebāt deū in
fornace dicētes. Duo clerici de
ſecūda forma/in ſuppellicijs ad
gradum chori cantent Tractū.

ſi.3 Benedictus es dn̄e deꝰ patrū
ola noſtroꝝ. ℣. Et laudabilis et
ra. glorioſus in ſecula. Chorus idem
E. repetat. Clerici. ℣. Et benedictū
nomē glorie tue q̄d eſt ſanctū. Cho
rus dicat Et laudabilis ⁊ glorioſum
in ſecula. Clerici. ℣. Bn̄dictus es i
tēplo ſancto glorie tue. Chorꝰ Et
laudabilis ⁊ glorioſus i ſecula. Cle-
rici. ℣. Bn̄dictus es ſuꝑ thronū ſan-
ctū regni tui. Chorus Et laudabi
lis. Clerici. ℣. Bn̄dictus es ſuꝑ ſce
ptrū diuinitatis tue. Chorꝰ. Et lau-
dabilis. Clerici. ℣. Bn̄dictus es q̇
ſedes ſuꝑ cherubin intuens abyſſos
Chorus. Et laudabilis. Clerici.
℣. Bn̄dictus es q̇ ābulas ſuꝑ pēnas
vētoꝝ. Chorꝰ. Et lau. Cle. ℣. Bn̄-
dicāt te oēs angeli ⁊ ſcti tui. Chorꝰ
Et laudēt te ⁊ glorificent in ſcl'a. Cle.
℣. Bn̄dicāt te celi terra mare ⁊ oīa
que in eis ſunt. Chorꝰ Et laudent
te. Cle. ℣. Gl'ia pr̄i ⁊ filio et ſpiritui
ſancto. Chorꝰ Et laus ⁊ honor po-
teſtas ⁊ iperiū. Cle. ℣. Sicut erat in
principio ⁊ nūc ⁊ ſemꝑ ⁊ in ſcl'a ſeculo-
rum amē. Chorꝰ Et laus ⁊ honor.
Deinde clerici reincipiāt primū
verſum tracti ⁊ ꝓcantet a cho-
ro. Et poſtea dicat ſacerdos Dn̄s
vobiſcū. et Oremus. Oratio.

Deus qui tribꝰ pueris mi-
tigaſti flāmas igniū con
cede ꝓpiciꝰ:vt nos famulos tu-
os nō exurat flāma vitioꝝ. p d'.
Hic dicunt memorie conſuete.
Epiſtola ad Theſſalonicenſes

Fratres. Rogamꝰ vos ꝑ 2.ca.2
aduētū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ A.
noſtre ꝯgregatiōis in idipſm:vt
nō cito moueami a veſtro ſenſu/
neq̄ terreamini/ neq̄ per ſpm̄/
neq̄ ꝑ ſmonē/neq̄ ꝑ epl'am tā-
q̄ ꝑ nos miſſaꝫ/quaſi inſtet dies
dn̄i. Ne q̄s vos ſeducat:vllo mo
do. Qm̄ niſi venerit diſceſſio pri
mū/⁊ reuelatꝰ fuerit homo pcti
filius ꝑditionis/qui aduerſatur
et extollit' ſupra om̄e quod dici
tur deus/aut q̄d colit':ita vt i tē-
plo dei ſedeat: oſtēdēs ſe tanq̄
ſit deus. Non retinetis q̄m cum
adhuc eſſem apud vos:hec dice
bam vobis. Et nūc quid detine-
at ſcitis:vt reueletur i ſuo tēpo-

re. Nā myſteriū iā operat̃ iniq̄tatis: tantū vt q̄ tenet nūc teneat/ donec de medio fiat. Et tūc reuelabit̃ ille iniqu⁹ quē dn̄s ieſus interficiet ſpū oris ſui: et deſtruet illuſtratiōe aduēt⁹ ſui. Duo clerici de ſecūda forma in cappis nigris ad gradum chori ſimul dicāt totum ⁊ integrū iſtū Tract.

p̄. 79. Qui regis iſrael intēde: qui deducis velut ouem ioſeph. ℣. Qui ſedes ſup̄ cherubin appare coram effraym beniamin ⁊ manaſſe. ℣. Excita dn̄e potentiā tuā ⁊ veni/ vt ſaluos facias nos. Scd̄m Lucam.

cap. 3. A. Anno q̄ntodecimo imperij tyberij ceſaris/ ꝓcurante pontio pylato iudeam/ tetrarcha aūt galilee herode: philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree ⁊ trachonitidis regiōis: et lyſania abiline tetrarcha/ ſub principib⁹ ſacerdotū anna ⁊ caypha: factū eſt verbū dn̄i ſuper iohannē zacharie filiū in deſerto. Et venit in oēm regionē iordanis predicās baptiſmū penitentie i remiſſionē pctōꝝ: (ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonū yſaie ꝓphete.) Vox clamantis in deſerto: parate viā dn̄i rectas facite ſemitas ei⁹. Omnis vallis implebitur: ⁊ oīs mons ⁊ collis hūiliabitur. Et erūt praua i directa: et aſpera i vias planas. Et videbit oīs caro ſalutare dei.

zacharie. 9. C. Offer. Exulta ſatis filia ſyon/ predica filia hieruſalē: ecce rex tu⁹ veniet tibi ſcūs ⁊ ſaluator. ℣. Loquet̃ pacē gētibus: et poteſtas eius a mari vſq; ad mare/ ⁊ a flumine vſq; ad terminos orbis t̃re.

Secreta. Super has hoſtias fidelium dn̄e q̄s ppicio vultu reſpice: ⁊ q: nr̄is meritis nō valemus/ his potius muneribus tuo occurſui cōmendemur. Qui viuis ⁊ reg. Prefatio quotidiana.

p̄s. 1 Cō. Exultauit vt gygas ad currendā viam: a ſummo celo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſq; ad ſummū eius.

Poſtcōio. Queſumus dn̄e de⁹ noſter vt ſacroſctā myſteria que ꝓ reparatiōis noſtre munimine cōtuliſti: ⁊ p̄ſens nobis remedium eſſe facias ⁊ futurū. Per dn̄m.

¶ In quacūq; feria dies natiuitatis dn̄i cōtigerit: ſemp ieiunia quattuor tpm in tertia ebd̄. aduēt⁹ dn̄i: celebrent̃.

¶ Dn̄ica. iiij. aduētus dn̄i. Ad miſſam. Offm.

Memento noſtri domine i beneplacito popli tui: viſita nos in ſalutari tuo ad vidēdū in bonitate electorū tuorū i leticia gētis tue/ vt lauderis cū hereditate tua. p̄s. Peccauim⁹ cū patrib⁹ noſtris: iniuſte egim⁹/ iniq̄tatē fecim⁹.

Oro. Excita q̄s dn̄e potentiā tuā ⁊ veni: ⁊ magna nobis vͥtute ſuccurre: vt p auxilium gratie tue qđ nr̄a pctā prepediūt: indulgētia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui viuis ⁊ regs.

Ad philippenſes.

ca. A. Fratres. Gaudete in domino ſemp iterū dico gaudete. Modeſtia vr̄a: nota ſit oīb⁹ hoībus. Dn̄s eni ppe eſt. Nichil ſolliciti ſitis: ſed in oī orone ⁊ obſecratiōe cū gratiarū actione petitiones veſtre inoteſcāt apd̄ deū. Et pax dei que exuꝑat oēm ſenſum: cuſtodiat corda vr̄a/ ⁊ ītelligentias vr̄as. In xp̄o ieſu: dn̄o p̄s. 144. noſtro. Gr̄. Prope ē dn̄s oīb⁹ inuocantib⁹ eū: oībus q̄ inuocāt eū in ṽitate. Eodē ℣. Laudem dn̄i loquet̄ os meū: ⁊ bn̄dicat oīs caro nomē ſanctū eius.

Allā. ℣. Ueni dn̄e ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Seq̄ntia.

IUbilemus oēs vna. Deo noſtro q̄ creauit oīa. Per quē cūcta ꝯdita ſunt ſecula. Celoqꝫ plurima/ luce choruſca: ⁊ diuerſa ſunt ſydera. Sol mūdi ſcema/ noxiū decus luna: ceteraqꝫ ſplēdētia. Mare ſolū/ alta plana: ac ꝓfūda flumia. Aeris ampla ſpacia que diſcurrūt aues/ venti atqꝫ pluuia. Hec ſimul cūcta tibi deo ſoli pr̄i militāt. Nūc ⁊ ī euū ſine fine ꝑ ſecla/ laus eorum tua gl̄ia. Qui ꝓ ſalute nr̄a: prolē vnicā. Pati in terrā miſiſti ſine culpa: ſed ob noſtra delicta Te trinitas p̄camur/ vt corpora nr̄a ⁊ corda. Regas ⁊ ꝓtegas et dones pctōꝝ veniā. S. iohēz.

ca. I. C. IN illo tpe. Miſerunt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad iohānē: vt intro garēt eum. Tu q̄s es? Et cōfeſſus eſt: ⁊ nō negauit. Et ꝯfeſſus eſt: q2 nō ſum ego xp̄s. Et introgaueꝛ̄t eū q̄d ḡ? Helyas es tu? Et dixit. Nō ſum. Propheta es tu? Et r̄ndit. Nō. Dixerunt ḡ ei. Quis es: vt reſpōſum dem⁹ his qui miſeꝛ̄t nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamātis ī deſerto: dirigite viā dn̄i/ ſicut dicit yſaias ꝓpheta. Et q̄ miſſi fuerant: erāt ex phariſeis. Et introgauerūt eū: et dixerūt ei. Quid ḡ baptizas ſi tu nō es xp̄us/ neqꝫ helyas/ neqꝫ ꝓpheta? R̄ndit eis iohānes: dicēs. Ego baptizo ī aqua: medius aūt veſtrū ſtetit quē vos neſcitis. Ip̄e eſt qui poſt me vēturus eſt: q̄ āte me factus eſt/ cui⁹ ego nō ſum dign⁹ vt ſoluā eius corrigiā calciamēti. Hec ī bethania fcā ſunt trās iordanē: vbi erat iohānes baptizans. Offr. Cōfortamini ⁊ iam no Eſaie lite timere: ecce enī deus noſter retri 35. B. buet iudiciū/ ip̄e veniet ⁊ ſaluos nos faciet. ℣. Tūc aperient̄ oculi cecoꝝ: et aures ſurdoꝝ audiēt/ tunc aſcendet claudus quaſi ceru⁹ et clara erit lingua mutorum. Secreta.

SAcrificiis p̄ſentibus q̄ſumus dn̄e placatus intēde: q̄bus ad filii tui natiuitatē ſuſcipiēdā purificemur. Per eundē. Prefatio q̄tidiana. Cōio. Ecce virgo cōci- Eſa. 7 C. piet et pariet filiū/ et vocabit̄ nomen eius emmanuel. Poſtcōio.

POpulū tuū q̄s dn̄e donorum tuoꝝ largitate ꝓſequere: vt a malis oībus ſacramētoꝝ tuorum virtute ꝓtectus: ad ineffabile myſteriū celebrādum/ ⁊ mēte preparet̄ ⁊ corpe. Per dn̄m nr̄m ieſum xp̄z filiū tuū. ¶ Feria. iiii.

Lectio iohelis ꝓphete.

HEc dicit dn̄s deus. Exul 2. et. 3. ca. D. F. tate filie ſyon: ⁊ letamini in dn̄o deo veſtro q̄ dedit vobis doctorem iuſtitie: ⁊ deſcendere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ ſerotinum/ ſicut in principio. Et iplebuntur aree frumento: ⁊ redundabunt toꝛcularia vino et oleo. Et ſcietis qꝛ ego dñs deꝰ veſter habitãs in ſyõ in monte ſancto meo. ⁊ in hirl̃m ſancta/ et alieni nõ trãſibunt ꝑ eam amplius. Et erit in die illa: ſtillabũt montes dulcedinẽ et colles fluẽt lacte/ ⁊ per oẽs riuos iuda ibũt aque/ ⁊ fons de domo dñi egredieť/ ⁊ irrigabit toꝛrẽtem ſpinarũ. Egyptus in deſolationẽ erit et ydumea in deſtũ ꝑditiõis: pꝛo eo ꝙ iniq̃ egerũt in filios iude/ ⁊ effuderunt ſanguinẽ inocentẽ in terra ſua. Et iudea in etnũ hitabiť: et hirl̃m in gñatione ⁊ gñationẽ. Et mundabo ſanguinẽ eoꝝ quẽ nõ mũdauerã: ⁊ dñs ꝯmoꝛabiť i ſyon a ſclo: et vſqꝫ i ſclm. S. Lu.

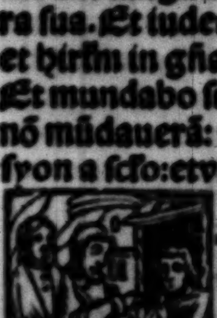

ca. 7. C. In illo tpe. Exiit ſmo in vniuerſam iudeam de ieſu. Et nũciauerũt iohãni diſcipuli eius: de omĩbꝰ his. Et cõuocauit duos de diſcipulis ſuis iohãnes: ⁊ miſit ad ieſum dicẽs. Tu es q̇ vẽturus es: an aliũ expectamꝰ? Cũ autẽ veniſſent ad eũ viri: dixerũt. Johãnes baptiſta: miſit nos ad te dicẽs. Tu es qui vẽturus es: an aliũ expectamꝰ? In ipſa aũt hoꝛa: curauit multos a languoribus ſuis ⁊ plagis/ ⁊ ſpiritibus malis/ ⁊ cecis multiſ donauit viſum. Et reſpõdẽs dixit illis. Euntes/ renũciate iohãni: q̃ vidiſtis D. et audiſtis. Qꝛ ceci vidẽt: claudi ambulãt/ lepꝛoſi mũdanť. Surdi audiũt/ moꝛtui reſurgũt: pauperes euãgelizanť. Et beatꝰ eſt qui nõ fuerit ſcandalizatꝰ in me. Et cũ diſceſſiſſent nuncij iohis: cepit dicere de iohanne ad turbas. Quid exiſtis in deſtũ videre? Arũdinẽ vẽto agitatã? Sed quid exiſtis videre? Hoĩem mollibus veſtimentis idutũ? Ecce q̃ in veſte ꝓcioſa ſunt/ ⁊ in delicijs: in domibꝰ regũ ſunt. Sed quid exiſtis videre? Prophetã? Utiqꝫ dico vobis: et pluſq̃ ꝓphetã. Hic eſt de quo ſcriptũ eſt. Ecce mitto ãgelũ meũ ante faciẽ tuã: qui p̄pabit viã tuã ante te. Dico eni vobis: maioꝛ inter natos mulierũ ꝓpheta iohanne baptiſta nemo eſt. Qui aũt minoꝛ eſt in regno celoꝛum: maioꝛ eſt illo.

Feria. vj. lect. zacha. ꝓphete.

Hec dicit dñs. Lauda ⁊ letare filia ſyõ: qꝛ ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui/ ait dñs. ca. 2. D. Et applicabunť gẽtes multe ad dñm in die illa: et erũt mihi in populũ. Et habitabo in medio tui: ⁊ ſcies qꝛ dñs exercituum miſit me ad te. Et poſſidebit dñs iudã partez ſuã in terra ſctificata: et eliget adhuc hirl̃m. Sileat omĩs caro a facie dñi: qꝛ cõſurrexerit de hitacło ſctõ ſuo Dicit dñs oĩps. Scõm Marcũ.

ca. 8. B. In illo t. Dixit ie. di. ſu. Uidete ⁊ cauete a fermẽto phariſeorũ: ⁊ fermẽto herodis. Et cogitabãt ad altutrũ dicentes: qꝛ panes nõ hẽmꝰ. Quo agnito: ait illꝭ ie-

ſus. Quid cogitatꝭ: qꝛ panes nō
habetꝭ? Nōdū cog̃ſcitꝭ: nec itelli
gitis. Adhuc cecatū habetꝭ coꝛ
vr̃m. Ocl̃os hn̄tes/ nō videtis: ⁊
aures hn̄tes/ nō auditꝭ. Nec re-
cordamini qn̄ qnqꝫ panes fregi in
qnqꝫ milia: ⁊ quot cophinos fra
gmētoꝝ plenos ſuſtuliſtis? Di-
cūt ei duodeci. Qn̄ ⁊ ſeptem pa-
nes i qttuoꝛ milia hoim: qt ſpoꝛ-
tas fragmētoꝝ tuliſtꝭ? Et dicūt
ei. Septē. Et dicebat eis. Quō
nōdū itelligitis? Et veniūt beth
ſaida ⁊ adducūt ei cecum. Et ro-
gabāt eū/ vt illū tāgeret. Et ap-
prehēſa manu ceci: eduxit eū ex
tra vicū. Et expuēs in ocl̃os ei⁹
et ipoſitꝭ manib⁹ ſuis introgauit
eū: ſi qd videret. Et aſpiciēs: ait.
Video hoīes velut arboꝛes am
bulātes. Deide iteꝝ ipoſuit ma-
nus ſup ocl̃os ei⁹ ⁊ cepit videre.
Et reſtitut⁹ eſt ita vt clare vide-
ret oīa: ⁊ miſit illū i domū ſuā di
cēs. Uade i domū tuā: et ſi i vicū
itroierꝭ: nemi dixerꝭ. ¶ In vigi.

nati. dn̄i. Offm̄.
Hodie ſcietꝭ qꝛ ve
niet dn̄s ⁊ ſalua
bit vos: et mane
videbitis gl̃iam
p̄.23. ei⁹. p̄. Dn̄i eſt t̃ra
et plenitudo ei⁹ oꝛbis t̃raꝝ ⁊ vniuerſi
qui hitāt in eo. Si hec vigi. in do.
eue. dr cāt⁹ ſup kyri el. Sctūs ⁊
Agn⁹ dicē in feſ. ſimp. ix. lc. ſinau
tem dicit̃ cātus feſ. Oro.
DEus q̄ nos redemptiōis
nr̃e ānua expectatiōe letificas:
p̄ſta vt vnigenitū tuū quē redem
ptoꝛē leti ſuſcipim⁹: veniētē q̄qꝫ
iudicē ſecuri videam⁹ dn̄m no. ie-
ſum x̄. fi. tuū. Qui te. Nulla fiat
mēo. Un⁹ puer accolitus legat
hāc lc. alba idut⁹ ad grad. choꝛi:
tn̄ ſi do. fue. legat̃ i pulpito et ſp
cū ſuo titu. L. yſaie pphē
HEc dicit dn̄s de⁹. Propt ca.62.
ſyō nō tacebo ⁊ ppt hirlm nō qe- A.
ſcā: donec egrediat̃ vt ſplēdoꝛ iu
ſtus eius/ ⁊ ſaluatoꝛ ei⁹ vt lāpas
accēdat̃. Et videbūt gētes iuſtū
tuū. ⁊ cūcti reges iclytū tuū. Et
vocabit̃ tibi nomē nouū: qd os
dn̄i noīauit. Et eris coꝛona gl̃ie B.
i manu dn̄i: ⁊ dyadema regni in
manu dei tui. Nō vocaberꝭ vltra
derelicta: ⁊ t̃ra tua nō vocabitur
āpli⁹ deſolata. Sꝫ vocaberꝭ volū
tas mea i ea: ⁊ t̃ra tua ihitabit̃ qꝛ
cōplacuit dn̄o i te. Deiñ abſqꝫ i-
teruallo legat̃ epl̃a Ad Roma.
PAēs. Paul⁹ ſu⁹ ieſu x̄pi ca.1.
vocat⁹ apl̃s/ ſegregat⁹ in A.
euāgeliū dei: qd āte pmiſerat p
pphetas ſuos in ſcp̄turis ſctis
de filio ſuo q̄ fact⁹ ē ei ex ſemine
dd ſm carnē. Qui pdeſtiat⁹ ē fi-
lius dei i v̄tute ſꝫ ſpm̄ ſctificatio
nis ex reſurrectiōe moꝛtuoꝝ ieſu
x̄pi dn̄i nr̃i: p quē accepim⁹ grāz
et apl̃atū ad obediēdū fidei i oī-
bus gētib⁹ p noīe ei⁹. In qbus
eſtꝭ ⁊ vos vocati: ieſu x̄pi dn̄i nr̃i.
Gr. Hodie ſcietꝭ qꝛ veniet dn̄s ⁊ ſalua
bit nos: ⁊ mane videbitꝭ gl̃iam ei⁹. ℣.
Qui regis iſrl̃ itēde: q̄ deducis velut p̄.79.
ouē ioſeph/ q̄ ſedes ſup cherubin ap-
pare coꝛā effraī bēiamī ⁊ manaſſe. Si
hec vigi. i do. eue. miſ. de do. i ca.
dr: ⁊ fiat mēo. de. ſ. ma. ⁊ d oīb⁹. ſ.
tm̄. Miſ. ℣o de vigi. ad autēticū
altare ſm̄ aliq̄ mēo. cū hoc Allā
℣. Craſtina die delebit̃ iniqtas t̃re ⁊ re-
gnabit ſup nos ſaluatoꝛ mūdi. Se-
quentia. Jubilem⁹ oēs. vt ſupra

fo.lx. Si ꝓo dñica nõ fuerit:tũc Alla ꝛ ſeqñ. ꝑtermittãť. S.mat.

ca. I. C.

IN illo tꝑe. Cũ eẽt deſpõſata mať ieſu maria ioſeph anteq̃ꝫ ꝯuenirẽt:inuẽta eſt invtero/ habẽs de ſpũſctõ Joſeph autez vir eius cũ eſſet iuſtus ꝛ nollet eam traducere:voluit occulte dimittere eam. Hec autẽ eo cogitãte ecce angelus dñi in ſomnis apparuit ei dicens. Joſeph fili dauid:noli timere accipe mariã cõiugẽ tuã. Qđ eni in ea natũ eſt: de ſpũſctõ eſt/pariet aũt filiũ:et vocabis nomẽ eius ieſum. Ipſe eni ſaluũ faciet ppſm ſuũ: a pec-
ps.23. catis eorũ. Offꝫ. Tollite portas principes vr̃as:ꝛ eleuami porte eter-
Ibidẽ nales: ꝛ introibit rex glie. ℣ Dñi eſt terra ꝛ plenitudo ei⁹ orbis terrarũ:et vniuerſi qui habitãt in eo. Iſte ℣.ſi dñica fuerit eo ãno ꝑtermittať.

DA nobis q̃s oĩps Secr. deus: vt ſicut adorãda filij tui natalicia ꝓuenim⁹:ſic ei⁹ munera capiam⁹ ſempiťna gaudentes.p eũdẽ. Prefa.q̃tidia. Cõio
Eſaie Reuelabiť glĩa dñi:ꝛ videbit oĩs caro
40 B ſalutare dei noſtri. Poſtcõ.

DA nobis q̃s dñe vnigeniti filij tui recenſita natiuitate reſpirare:cui⁹ celeſti myſterio paſcimur et potamur. Per eundẽ.

¶ In nocte nati. dñi poſt ix.lec. cãteť hoc euãg.i pulpito a dyacono. Initiũ ſcti euãg. ſꝫ math.

I.ca.
A. LIber gñatiõis ieſu chriſti filij dauid: filij abrahã Abrahã genuit yſaac. Iſaac ãt genuit iacob. Jacob autẽ:genuit iudã et fratres ei⁹. Judas autẽ:genuit phares ꝛ zarã de thamar. Phares autẽ:genuit eſrõ. Eſrom autem: genuit arã. Arã autem:genuit aminadab. Aminadab aũt:genuit naaſon. Naaſon aũt : genuit ſalmon. Salmõ autẽ:gẽuit booz de raab. Booz autẽ : genuit obeth ex ruth. Obeth autẽ:genuit ieſſe. Jeſſe autem: genuit dauid regẽ. Dauid autẽ rex:genuit ſalomonẽ ex ea que fuit vrie. Salomon autẽ:genuit roboã. Roboã autẽ: genuit abiã. Abia autez : genuit aſa. Aſa autez:genuit ioſaphat. Joſaphat autẽ:genuit iorã. Joram autẽ:genuit oziã. Ozias autez: genuit ioathã. Joathã autẽ:genuit achaz. Achaz aũt gen̄.ezechiam. Ezechias aũt gẽuit manaſſem. Manaſſes autẽ:genuit amon. Amõ aũt:genuit ioſiam. Joſias aũt:genuit iechoniam ꝛ fratres ei⁹ in trãſmigratione babylonis. Et poſt tranſmigrationẽ babylonis:iechonias genuit ſalathiel. Salathiel autẽ genuit zorobabel. Zorobabel aũt genuit abiud. Abiud autẽ: genuit eliachim. Eliachim autẽ: genuit azor. Azor aũt:genuit ſadoch Sadoch aũt:genuit achi. Achi aũt:genuit eliud. Eliud aũt:genuit eleazar. Eleazar aũt: gẽuit mathã. Mathã autẽ:genuit iacob. Jacob aũt: genuit ioſeph/ vir marie. De qua nat⁹ eſt ieſus qui vocať xp̃s. Finito euãge. ſacerdos incipit ꝑm Te deũ. quo dicto rectores chori icipiãt miſſam. ¶ In gallicãtu. Officium.

ps.2. DOmin⁹ dixit ad me fili⁹ meus es tu/ ego hodie genui te. ps. Quare fremuerūt gētes: et populi meditati ſunt inania. Kyri eleyſon. cū ſuis ꝓſib⁹. Sequat̄. Gloria i excelſis. more duplic̄ feſti. Sciendū eſt q̄ ſēꝑ ad miſſam dr̄ Gl̄ia i ex. quotiēs ad matuti. dr̄ Te deū. niſi miſſa Salus ppl̄i. vel miſſa de cruce/ vel miſſa dñicalis in aliquo feſto. iij. lec. vel infra oct̄. ſine regimine chori cātāda fuerit. Qñ vo aliq̄ miſſa de vigilia vel de feſ. iij. lec. in cap̄. die do. dr̄: tūc etiā dr̄ cāt⁹ ſuꝑ Kyrieleyſon. Gl̄ia i excelſis. qñ dicit̄ Sctūs. ꝛ Agn⁹. ꝛ Ite miſſa eſt. ſicut in feſ. iij. lec. Similit̄ fiat qñ dr̄ miſſa dñicalis i cap̄. die dñica tunc etiā dicetur Credo. Oro.

odē

DEus qui hāc ſacratiſſimā noctē veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da q̄s: vt cui⁹ lucis myſteria in t̄ra cognouimus: ei⁹ quoq; gaudijs in celo ꝑfruamur. Qui tecum. Duo clerici de. ij. forma i cappis ſericis in pulpito ſimul cantēt lectionē.

LAudes deo dicā ꝑ ſecula q̄ me plaſmauit in manu dextera/ atq; redemit cruce purpurea: ſanguine nati. Hic cātet̄ alt̄natim. Lectio yſaie ꝓphete.

In qua xp̄i lucida/ vaticinat̄ natiuitas. Hec dicit dñs. Pater/ filius/ ſanctuſſpūs: in quo ſunt oīa cōdita ſuperna atq; yma. Populus gentiū qui ambulabat in tenebris. Quē creaſti/ quē fraude ſubdola hoſtis expulit paradiſo et captiuatū ſecum traxit ad tartara. Vidit lucē magnā. Fulſerūt ꝛ imania nocte media paſtorib⁹ lumina. Habitātib⁹ i regiōe vmbre mortis: lux. Sempit̄na ꝛ redēptio vere nr̄a. Orta eſt eis. O ſtupēda natiuitas. Paruul⁹ enī nat⁹ eſt nobis. Magnus hic erit ieſ⁹ fili⁹ dei. Et fili⁹. Patris ſummi. Dat⁹ eſt nobis. Ab arce ſumma p̄dictū/ ſic erat. Et fact⁹ eſt principatus ſuꝑ humerū ei⁹. Ut celos regat/ atq; arua. Et vocabit̄ nomen ei⁹. Meſſias/ ſother/ ēmanuel/ ſabaoth/ adonay. Admirabil̄. Radix dauid. Cōſiliari⁹. Dei p̄ris. De⁹. Qui creauit oīa. Fortis. Baratri clauſtra perimēs teterrima. Pat̄ futuri ſeculi. Rex oīs ꝛ cuncta regens. Princeps pacis. Hic ꝛ in euum. Multiplicabitur ei⁹ imperiū. In hieruſalē iudea ſiue ſamaria Et pacis non erit finis. Per ſecula ſempiterna. Super ſoliū dauid ꝛ ſuper regnū ei⁹ ſedebit. Et regni meta ſui nō erit aliqua. Ut cōfirmet illud. In fidei pignore. Et corroboret i iudicio ꝛ iuſtitia. Iudex cū venerit iudicare ſclm̄. A modo. Illi debet̄ gl̄ia laus et iubilatio. Et vſq; i ſempit̄nū. Hic cātēt ſimul vſq; ad finē. Ab ortu ſolis vſq; occiduos ad fines mūdi orbis ꝑ climata laus creatori reſonet cōgrua. Amē dicāt oīa. Ubi nō habet̄ cāt⁹ legat̄. Lec. yſaie ꝓphē.

HEc dicit dñs de⁹. Populus gētiū q̄ ābulabat i te- cap̄. 9. A.

nebris: vidit lucē magnā. Habitātibꝰ in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Paruulus ei natus eſt nobis: ⁊ filiꝰ datꝰ eſt nobiſ. Et factꝰ eſt principatꝰ ſup̄ humerū eiꝰ: ⁊ vocabitur nomē eiꝰ admirabilis/cōſiliariꝰ/deꝰ fortiſ/pater futuri ſeculi/princeps pacis. Multiplicabit eiꝰ imperiū: ⁊ pacis non erit finis. Sup̄ ſoliū dauid ⁊ ſup̄ regnū eiꝰ ſedebit: vt cōfirmet illud ⁊ corroboret in iudicio et iuſtitia. Amodo et vſqꝫ in ſempiternū. Sine īteruallo. Lectio ep̄ſe btī pauli ap̄li. Ad tytū.

cap. 2. D. Chariſſime. Apparuit gr̃a dei ſaluatoris nr̃i oībꝰ hominibꝰ: erudiēs nos vt abnegātes ip̄ietatē ⁊ ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ in hoc ſcl̄o. Expectātes btām ſpē: ⁊ aduētū glīe magni dei/ ⁊ ſaluatoriſ nr̃i ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetip̄ꝫ ꝓ nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſibi pp̄l̄m acceptabilē/ſectatorē bonoꝝ operū. Hec loquere: ⁊ exhortare. In xp̄o ieſu dño nr̃o.

Ps. 109. ℟. Tecū p̄ncipiū in die virtutis tue in ſplēdoribus ſctōꝝ ex vtero āte luciferū genui te.

Eodē ℣. Dixit dñs domino meo ſede a dextris meis: donec ponā īimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Alleluya. ℣.

Ps. 2. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu ego hodie genui te.

Sequentia.

Nato canunt oīa/ dño pie agmina. Syllabatim neumata ꝯſtringēdo organica. Hec dies ſacrata/ ī qua noua ſūt gaudia: mūdo plene edita. Hac nocte p̄celſa ītonuit/ ⁊ glīa in voce angelica. Fulſerūt ⁊ immania nocte media paſtoribus lumina dū fouēt ſua pecora/ ſubito diuina: ꝑcipiūt monita. Natus alma virgine q̄ extat āte ſcl̄a. Eſt imēſa in celo glīa pax ⁊ ī terra. Sic ꝗ̃ celi caterua altiſſime iubilat. Et tāto canore tremat alta poli machina. Sonet ⁊ ꝑ oīa hac in die glīa voce clara reddita. Humana cōcrepēt cūcta/ deū natuꝫ in terra. Cōfracta ſunt imperia hoſtis crudeliſſima. Pax in terra reddita/ nūc letentur oīa nati per exordia. Solus qui tuetur omnia. Solus qui condidit oīa. Ipſe ſua pietate ſoluat oīa peccata noſtra. Euāgeliū more duplicis feſti.

Scd̄m Lucam.

cap. 2. A. In illo tp̄e. Exijt edictū a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hec deſcriptio prima: facta ē a p̄ſide ſyrie cyrino. Et ibāt oēs: vt profiterent ſinguli in ſuā ciuitatē. Aſcendit aūt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazareth in iudeā ciuitatē dauid que vocat bethleē: eo ꝙ eſſet de domo ⁊ familia dauid/ vt profiteretur cū maria deſpōſata ſibi vxore p̄gnāte. Factū eſt autē cū eſſēt ibi impleti ſūt dies vt pareret. Et peperit filiuꝫ ſuū primogenitū. Et pānis eū īuoluit: ⁊ reclinauit eū ī p̄ſepio/ qꝛ nō erat ei locus ī diuerſorio. Et paſtores erāt in regiōe eadē vigilātes et cuſtodientes vigilias noctis: ſupra gregē ſuū. Et ecce angelus B.
dñi ſtetit iuxta illos: et claritas dei circūfulſit illos/ ⁊ timuerunt

timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce eniꝫ euāgelizo vobis gaudiū magnū qḋ erit omni populo: qꝛ natꝰ eſt vobis hodie ſaluator / q̄ eſt xp̄s dñs in ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignū. Inuenietis infantem pānis inuolutū: ⁊ poſitū in preſepio. Et ſubito facta eſt cū angelo multitudo militie celeſtis laudātiū deū / ⁊ dicētiū. Gl̃ia ī altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hoībus bone volūtatis. Credo. Offr.

Ps. 95. Letētur celi ⁊ exultet terra āte faciē domini quoniā venit. Secreta.

Accepta ſit tibi dñe q̄s hodierne feſtiuitatꝭ oblatio: vt tua gr̃a largiente ꝑ hec ſacroſctā cōmercia ī illiꝰ inueniamur forma ī q̄ tecū ē nr̃a ſubſtātia: Ieſꝰ xp̄s dñs nr̃. Qui te. Prefa. Qꝛ ꝑ incar. Hec pfa. dr̄ ī nati. dñi ad oēs miſ. / ⁊ q̄tidie ꝑ ebd. ⁊ in die circūci. dñi. ⁊ ī oībꝰ miſſis de ſctā maria ab hac die vſqꝫ ad purifica. Cōicātes ꝓ̄ dr̄ tm̄ vſqꝫ ad circū. ⁊ ī die circū. Cō. Ps. 109. In ſplēdoribꝰ ſctōꝝ ex vt̄o āte luciferū genui

Da nobis q̄s (te. Poſtcō. dñe deꝰ noſter vt q̄ natiuitatē dñi nr̄i ieſu xp̄i nos frequētare gaudemꝰ: dignis conuerſationibꝰ ad eiꝰ mereamur ꝑtingere ꝯſortiū. Qui te. ¶ Ad miſſā ī aurora.

Eſaye 9. B.

Officiū. Lux fulgebit hodie ſup nos qꝛ natꝰ eſt nobis dominꝰ ⁊ vocabit admirabis deꝰ / princeps pacis / pater futuri ſcl̃i: cuiꝰ regni nō erit finis. Ps. Dñs regnauit decorē indutꝰ ps. 92. eſt: indutus eſt dñs fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Ad hāc miſſam. Kyri el. abſqꝫ ꝟſibꝰ. Gl̃ia ī ex. Sāctus ⁊ Agnus. ſicut ī feſto ſimplici nouē lectionū dicunt̄. Oro.

Da q̄s oīs deꝰ / vt q̄ noua īcarnati ꝟbi tui luce ꝑfundimur: hoc in nr̄o reſplēdeat ope: qḋ ꝑ fidē fulget ī mēte. Per eūd. Meō. de ſcā anaſtaſia ſub hac orone.

Da q̄s oīs deꝰ / vt q̄ beate anaſtaſie martyꝛꝭ tue ſolēnia colimꝰ: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Ad hāc miſſam nō dr̄ plr̄es orones vel pauciores. Seq̄ns lec. legat̄ ī pulpito ab vno clerico de ſcda forma. Lectio yſaie prophete.

Hec dicit dñs. Sp̄s dñi ſup ca. 91. me: eo q̄ vnxerit me. Ad A. annūctiādū māſuetꝭ miſit me: vt mederer ꝯtritis corde / ⁊ p̄dicarē captiuis īdulgētiā ⁊ clauſis apertionē. Ut p̄dicarē ānū placabilē dño: ⁊ diē vltiōis deo nr̄o. Ut cōſolarer oēs lugētes: ⁊ ponerem ꝯſolationē lugētibꝰ ſyō. Et darē eis coronā ꝓ cinere: oleū gaudij ꝓ luctu / palliū laudis ꝓ ſpū merorꝭ. Et vocabūt̄ ī ea fortes iuſti B. tie: plātatio dñi ad glificādū. Ecce dñs auditū fecit: in extremis t̄re. Dicite filie ſyon. Ecce ſaluator tuꝰ venit: ecce merces eiꝰ cuꝫ eo / ⁊ opus illiꝰ corā illo. Et vocabunt eos ppl̃os ſctūs: redēpti a dño. Sine interuallo. Le. ep̄le beati pauli apoſtoli ad Tytum.

Chariſſime. Apparuit be- cap. 3. nignitas ⁊ hūanitas: ſalua B.

toris noſtri dei. Non ex operibꝰ
iuſtitie que fecimus nos: ſed ſm
ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit:
per lauachꝛum regenerationis
et renouationis ſpiritusſctī:
quē effudit in nos abunde/ ꝑ ieſum
chꝛiſtū ſaluatoꝛē noſtrū. Ut
iuſtificati gratia ipſius: heredes
ſimus ſm ſpem vite eterne. In
chꝛiſto ieſu: dño noſtro. Grad.
Ps. Benedictus qui venit in nomine dñi
117. deus dñs et illuxit nobis. ℣. A dño
Eodē factū eſt iſtud et eſt mirabile in oculis
ps. noſtris. Alla. ℣. Dñs regnauit
92. decoꝛē induit: induit dñs foꝛtitudinē
et pꝛecinxit ſe virtute. Sequentia.

SOnent regi nato noua cātica.
Cuius pater fecit omnia:
mater eſt virgo ſacratiſſima
Generans hic neſcit feminam: illa
eſt ſine viro grauida. Uerbuꝫ
coꝛde patris genitum ante ſecula.
Aluus matris geſſit coꝛpoꝛatum
per tempoꝛa. O mira genitura
/ o ſtupenda natiuitas. O
proles glorioſa/ humana diuinitas.
Sic te naſciturū fili dei vates
docti tuo ſpū dixerāt. Sic te
oriente laudes tibi cantāt / pacē
terris angeli nunciāt. Elemēta
vultus exhylarāt. Oēs ſcti gaudētes
iubilāt. Salue clamando
noſq; ſalua. Deitas in pſonis trina.
Simplex vſya. Eua. i pulpito
moꝛe dñicali legat. Scdm lucā.

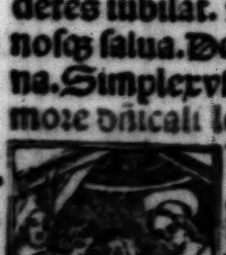

cap. 2. C. IN illo. t. Paſtores
loq̄bantur adinuicē.
Tranſeamus vſq;
bethleem: ⁊ videamus
hoc verbum
quod factum eſt/
quod fecit dñs et
oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes:
⁊ inuenerūt mariam ⁊
ioſeph/ ⁊ infantē poſitum in preſepio.
Uidentes autē: cognouerūt
de ꝟbo qđ dictū erat illis de
puero hoc. Et oēs q̄ audierant
mirati ſunt de his q̄ dicta erāt a
paſtoꝛibꝰ ad ipſos. Maria autē
cōſeruabat oīa verba hec: cōferēs
in coꝛde ſuo. Et reuerſi ſunt
paſtoꝛes gloꝛificātes ⁊ laudantes
deū: in omnibꝰ que audierāt
et viderant: ſicut dictum eſt ad illos.
Credo. Offer. Deus enī fir- Ps.
mauit oꝛbē terre qui non cōmouebitur: 92.
parata ſedes tua deus extunc a
ſeculo tu es. Secreta.

MUnera noſtra q̄s domine
natiuitatis hodierne myſterijs
apta proueniant: vt ſicut
homo genitus idē refulſit deus
ſic nobis hec terrena ſubſtantia
cōferat quod diuinum eſt. Per
eundem dominū. Alia ſecreta.

ACcipe q̄s dñe mūera dignāter
oblata: ⁊ btē anaſtaſie
ſuffragātibꝰ meritiſ/ ad nr̄e
ſalutis auxiliū prouenire ꝯcede.
Per do. Prefatio ⁊ Cōmunicātes.
de nati. Cō. Exulta filia ſyon zacha.
lauda filia hierlm: ecce rex tuꝰ venit ſā- 9. C.
ctus et ſaluatoꝛ mundi. Poſtcō.

HUius nos dñe q̄s ſacramēti
ſemper natalis nouitas
inſtauret: cuiꝰ natiuitas ſingularis
humanā repulit vetuſtatē.
Per eūdem. Alia poſtcōio.

SAtiaſti dñe familiā tuam
muneribꝰ ſacris: eiꝰ q̄s ſemper
interuētiōe nos refoue/ cuiꝰ
ſolennia celebꝛamus. Per dñm.

¶ Ad tertiam miſſam in die natiuitatis
domini. Officiū.

Eſaye 9. B. Puer natus ē nobis ⁊ filiꝰ datꝰ ē nobis: cuiꝰ imperiũ ſuper humerũ eiꝰ et vocabitur nomen eiꝰ magni cõſilij angelꝰ. p̄s. Cãtate dño canticũ nouũ: q꞉ mirabilia fecit. p̄s. 97

Concede q̄s oĩps deꝰ / vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub pcti iugo vetuſta ſeruitꝰ tenet. Per eũdẽ. Orõ.

Sola ſequens lectio legatur i pulpito ab aliquo de ſuperiori gradu in ſuperpellicio. Lectio yſaie pphẽ.

ca. 52. B Hec dicit dñs. Propꝫ hoc ſciet pplꝰs meꝰ nomẽ meũ in die illa: q꞉ ego ipſe qui loq̄bar / ecce aſſum. Quã pulchri ſup mõtes pedes annunciantis ⁊ predicantis pacẽ: annunciãtis bonũ / predicantis ſalutẽ dicẽtis. Syõ / regnabit deus tuus. Vox ſpeculatorũ tuoꝝ. C. Leuauerũt vocẽ: ſimul laudabũt / q꞉ oculo ad oculũ videbunt cũ conuerterit dñs ſyon. Gaudete et laudate ſimul deſerta hierlm: q꞉ cõſolatus eſt dñs populũ ſuũ / redemit hieruſalẽ. Parauit dñs brachiũ ſctm̃ ſuũ / in oculis oĩm gẽtium: ⁊ videbũt omnes fines terre: ſalutare dei noſtri. Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad Hebreos.

cap. 1. A. Fres. Multipharie multiſq; modis olim deus loquens patribꝰ in prophetis: nouiſſime diebꝰ iſtis locutꝰ eſt nobis in filio quẽ cõſtituit heredẽ vniuerſoꝝ per quẽ fecit et ſecula. Qui cũ ſit ſplẽdor glorie et figura ſubſtãtie eius: portãſq; oĩa verbo virtutis ſue / purgationẽ peccatoꝝ faciẽs ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis. Tanto melior angelis effectus: q̃to differẽtius pre illis nomẽ hereditauit. Cui eĩ dixit aliq̃n angelorũ / filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. Et rurſum Ego ero illi in patrẽ: ⁊ ipſe erit michi in filiũ. Et cũ iteꝝ introduxit primogenitũ in orbem terre: dicit. Et adorẽt eũ omnes angeli dei. Et ad angelos quidẽ dicit. Qui facit angelos ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos flammã ignis. Ad filium autẽ. Thronus tuus deus in ſeculũ ſeculi: virga equitatis virga regni tui. Dilexiſti iuſtitiã et odiſti iniq̃tatẽ: propterea vnxit te deꝰ / deus tuꝰ oleo exultationis pre participibꝰ tuis. Et tu in principio dñe terrã fundaſti: et opera manuũ tuarũ ſunt celi. Ipſi peribunt tu autẽ permanebis: ⁊ oẽs vt veſtimẽtum veteraſcent. Et velut amictũ mutabis eos: ⁊ mutabũtur. Tu aũt idẽ ipſe es: ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Gꝛ.

Viderũt oẽs fines terre ſalutare dei p̄s.
noſtri iubilate deo oĩs terra. ℣ Notum 97.
fecit dñs ſalutare ſuũ ante conſpectum gẽtium reuelauit iuſtitiam ſuã. Eodẽ

Alla. ℣ Dies ſanctificatꝰ illuxit nobis: venite gẽtes ⁊ adorate dominũ / quia hodie deſcendit lux magna ſuper terram. Sequentia.

Celeſte organũ: hodie ſonuit in terra. Ad partum virginis ſuperū cecinit caterua. Quid facis hūana turba/cur nō gaudes cū ſupa:? Uigilat paſtorū cura/vox audit āgelica Cātabāt iclyta carmina/plena pace ꝛ gl'ia. Ad xp̄z referūt ꝓpria nobꝫ canūt ex gra. Nec cūctorū ſunt hec dona/ſed mens quoruz erit bona. Nec ſūt abſolute data/ſed decenē ſūt ꝓlata. Affect9 deſerāt vicia/ꝛ ſic nobꝫ pax ē illa/ qꝛ bonis ē ꝓmiſſa. Iūgūtur ſupis terrea/ob hoc qdē laus ē iūcta:ſed decēter ſit diuiſa. Gaude hō cū perpēdis talia. Gaude caro facta ꝟbi ſocia. Iſte ꝟ. ter dicatur. Nūciāt ei9 ortū ſydera lucꝫ ꝑ indicia. Incūt duces gregū lumina bethleē vſqꝫ ꝑuia. Inuenitur rex celoꝝ īter aīalia. Arto iacet in p̄ſepe rex q̄ cingit oīa. Stella marꝫ quē tu parꝫ/colit hūc eccl'ia Ipſi nr̄a per te pia placeāt ſeruitia. Reſonent cūcta redempta.

Initiū ſcti euāgelij: ſm iohānē.

cap. I. A. IN pricipio erat verbū ꝛ ꝟbū erat apud deum/ ꝛ de9 erat verbū. Hoc erat in principio apd̄ deū. Oia ꝑ ip̄m fctā ſunt: et ſine ip̄o fctm̄ ē nihil. Qd̄ fctm̄ ē i ip̄o vita erat:ꝛ vita erat lux hoīz. Et lux i tenebris lucet: ꝛ tenebre eā nō ꝯp̄hēdeꝛt Fuit hō miſſ9a deo cui nomē erat iohēs. Hic vēit i teſtioniū vt teſtioniū ꝑhiberet d̄ lumie/vt oēs crederēt ꝑ illū. Nō erat ille lux ſed vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumine. Erat lux ꝟa: que illuminat oēm hoiem veniētē in hūc mūdū. In mūdo erat/ et mūd9 ꝑ ip̄m fact9 ē: ꝛ mūd9 eū nō cog̃uit. In ꝓpria venit:ꝛ ſui eū nō receperūt. Quotqt āt receperūt eū:dedit eis ptātē filios dei fieri/his q̄ credūt i noie ei9. Qui nō ex ſanguinib9:neqꝫ ex volūtate carnis/neqꝫ ex volūtate viri/ſꝫ ex deo nati ſūt. Et ꝟbū caro factū ē:ꝛ habitauit i nobꝫ. Et vidimus gl'iam ei9:gl'iam q̄ſi vnigeniti a p̄re. Plenū gr̄e: ꝛ ꝟitatis.

Offr. Tui ſūt celi ꝛ tua eſt t'ra orbē t'raꝝ ꝛ plenitudinē ei9 tu fūdaſti/iuſticia ꝛ iudiciū p̄paratio ſedis tue. Sec. ps. 88.

OBlata dn̄e munera noua vnigeniti tui natiuitate ſāctifica:noſqꝫ ꝑ hec a pctōꝝ nr̄oꝝ macul' clemēt emūda. ꝑ eū. Prefa. ꝛ Cōicātes. de nati. Cō. Uiderunt oēs fines terre ſalutare dei nr̄i.

PReſta q̄s oꝑs de9: Poſtc̄ vt nat9 hodie ſaluator mūdi ſicut diuine nobꝫ gn̄atiōis eſt auctor:ita ꝛ imortalitatꝫ ſit ipſe largitor. Qui tecū. ¶ In die ſcti ſtephani ꝓthomartyris. Offm̄.

ETenī ſederūt p̄ncipes et aduerſuz me loq̄bātur/ꝛ iniqui ꝑſecuti ſūt me: adiuua me dn̄e de9 me9:qꝛ ſeru9 tu9 exercebat' i tuis iuſtificatiōib9. ꝟ. Bti imaculati i via: q̄ ābulāt in lege dn̄i. ps. 118. Eodē

Oro

DA nobꝫ q̄s dn̄e imitari qd̄ colim9:vt diſcam9 et inimicos diligere: qꝛ ei9 natalitia celebram9/q̄ nouit etiā ꝓ ꝑſe

cutoꝛibus exoꝛare: dñz nſm ieſū
xp̄m filiū tuū. Qui te. Mēo. De
cap. 6 natiui. tm̄. Lectio actuū apl'oꝝ.
B. IN diebꝰ illis. Stephanus
plenꝰ gr̄a ⁊ foꝛtitudīe: faciebat
p̄digia ⁊ ſigna magna i populo.
Surrexerūt aūt q̄dā de ſynagoga.
q̄ appellabaꝛ libertinorū/
⁊ cyrenēſiū/ ⁊ alexādrinoꝝ: et
eoꝝ q̄ erāt a cilicia ⁊ aſia/ diſputātes
cū ſtephano. Et nō poterāt
reſiſtere ſapiētie: ⁊ ſpūi q̄ loquebaꝛ.
Actu. Audiētes aūt hec diſſecabanꝛ
7 G. cordibꝰ ſuis: ⁊ ſtridebant
dētibꝰ in eū. Cū aūt eſſet ſtephanus
plenꝰ ſpūſctō: intēdēs in celū
vidit gl'iam dei/ ⁊ ieſuz ſtātē a
dextris v̄tutꝫ dei/ ⁊ ait. Ecce video
celos ap̄tos: ⁊ filiū hoīs ſtātem
a dextris v̄tutꝫ dei. Exclamātes
aūt voce magna cōtinuerūt
aures ſuas: ⁊ impetū fecerūt
vnanimiꝛ in eū. Et eiiciētes euz
extra ciuitatē: lapidabāt. Et teſtes
depoſuerūt veſtimēta ſua ſecus
pedes adoleſcētis: q̄ vocabatur
ſaulus. Et lapidabāt ſtephanū:
inuocātē ⁊ dicētē. Dñe ieſu: ſuſcipe
ſpm̄ meū. Poſitis aūt genibꝰ:
clamauit voce magna dicēs.
Dñe/ ne ſtatuas illis hoc pctm̄.
Et cū hoc dixiſſet: obdoꝛmiuit i
ps. dño. Gr̄. Sederūt pꝛīcipes ⁊ aduerſum
118. me loq̄bātur/ ⁊ iniq̄ p̄ſecuti ſunt
108. me. ℣. Adiuua me dñe deꝰ meꝰ/ ſaluū
Act. me fac: p̄p̄ miām tuā. Alla. ℣. Video
7. G. celos apertos ⁊ ieſum ſtātē a dextris
virtutis dei. Sequentia.

MAgnꝰ deꝰ in vniuerſa terra.
Magna ſunt eiꝰ vbiq̄
oīa i celo atq̄ in terra opa. Qui
eſt rex regū dñs oīm a p̄re genitus
āte ſecula. Cuiꝰ charitas vera
celo ſubleuat ſtephanū de terra.
Atq̄ perenni vita oꝛnat cādida
digniꝛ coꝛona. Plenꝰ etei ſtephanꝰ
deitate atq̄ gr̄a. Magna
dabat p̄digia/ docens veriſſima
dogmata. Cū aūt p̄dicaret: iam
p̄ſtitia. N̄r̄e redēptiōis noua gaudia.
Intēto i ſup̄na celi patet ianua.
Dixitq̄ circūſtāti plebi voce
publica. Sacra plenꝰ gr̄a. Ecce
dei video admirabilē gl'iaz Claritate
fulgida. Atq̄ ieſū ſtātē in
v̄tutis dei dextera. Cū hoc audiſſet
ipſa gēs iudaica. Dās fremitū
cōcita Quaſſat lapidibꝰ ſtephani
mēbra. Sz ſtat foꝛtiꝛ patiēs
martyꝛ ⁊ oꝛat. Ne his xp̄e
noxam ſtatuas. Sz iam accipe
aīam meā. Et cum dixiſſet: i dño
obdoꝛmiuit pace et̄na. Tu ⁊ nobis
martyꝛ/ o ſtephane ſempit̄na
īpetra gaudia. Iſte vltimꝰ. ℣. dr̄
trina vice i hoc feſ. Scdʒ math.

IN ill. t. Dixit ca. 23.
ieſꝰ turbꝫ iudeoꝝ: D.
⁊ pꝛicipibꝰ
ſacerdotuz. Ecce
ego mitto ad vos
p̄phetas ⁊ ſapiētes
⁊ ſcribas: ⁊ ex
illꝭ occidetꝭ ⁊ crucifigetꝭ/
⁊ ex eis flagellabitꝭ in ſynagogꝭ
v̄ſis. Et p̄ſeq̄mini de ciuitate
i ciuitatē: vt veniat ſuper vos
oīs ſanguis iuſtꝰ q̄ effuſus ē ſup
terrā/ a ſāguīe abel iuſti/ vſq̄ ad
ſāguinē zacharie filij barachie/
quē occidiſtis īter tēplū ⁊ altare
Amē dico vobꝭ: venient hec oīa
ſup gn̄ationē iſtā. Hierl'm hierusalē
q̄ occidis p̄phās ⁊ lapidas
eos q̄ ad te miſſi ſūt: quotiēs volui
ꝯgregare filios tuos/ quēad

modū gallina cōgregat pullos
ſuos ſub alas ⁊ noluiſti: Ecce relinquet̄
vobis: domꝰ vr̄a deſerta.
Dico eni vobis: nō me videbitis
amodo donec dicatꝫ. Bn̄dictꝰ ꝗ
venit: i noīe dn̄i. ℂ redo. Offr̄.
Act.6 Elegerūt apl̄i ſtephanū leuitā plenū
B. fide et ſpirituſancto quē lapidauerūt
iudei orantem ⁊ dicentē: dn̄e ieſu accipe
ſpiritū meū all'a. Secreta.

Suſcipe dn̄e q̄s munera ꝓ
cōmemoratione martyris
tui ſtephani: vt ſicut illum paſſio
fecit glorioſum: ita nos deuotio
act.7. reddat inocuos. Per. Cōio. Video
G. celos apertos ⁊ ieſum ſtantem a
dextris virtutis dei: dn̄e ieſu xp̄e accipe
ſpiritū meū ⁊ ne ſtatuas illis hoc
pctm̄: q2 neſciūt quid faciūt. Poſtc̄.

Auxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: et intercedente
beato ſtephano prothomartyre
tuo ſempiterna protectiōe
cōfirmēt. Per. ℂ In die
ſancti iohānis euāgeliſte. Offm̄.

Eccli. 15. A. In medio
eccl'ie aperuit os eiꝰ
⁊ impleuit
eū dominus ſpiritu ſapientie
et intellectus: ſtola glorie induit eum. In tempore
Eodē paſchali. All'a alleluya. ps. Iocunditatem et exultationem: theſaurizauit ſuper eum. Oratio.

Eccleſiā tuā q̄s dn̄e benignus
illuſtra: vt beati iohānis
apoſtoli tui/ et euāgeliſte
illuminata doctrinis: ad dona
perueniat ſempiterna. Per dn̄m.

Memoria de nati. ⁊ de ſctō ſtepha.
tm̄. Lectio libri ſapientie.

Qui timet deū: faciet bona. Eccl
Et q̄ ɔtinēs eſt iuſtitie apprehendet 15. A
illā: ⁊ obuiabit illi q̄ſi
mat̄ honorificata. Cibabit illū
pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aq̄ ſapiētie
ſalutarꝫ potabit illū. Et firmabit̄
i illo ⁊ nō flectet̄: ⁊ ɔtinebit illū
⁊ nō cōfundet̄/ ⁊ exaltabit illū
apd̄ ꝓximos ſuos. In medio eccleſie
aperuit os eiꝰ: ⁊ iplebit eū
dn̄s ſpū ſapientie ⁊ intellectꝰ/ et
ſtola glie iduet eū. Iocūditatē ⁊
exultatiōez theſaurizabit ſuꝑ eū
Et noīe eťno hereditabit illū dominꝰ
deꝰ nr̄. Gr̄. Exijt ſermo inter Joh.
fratres q2 diſcipulꝰ ille nō morit̄. ℣. 21. B
Sed ſic eū volo manere donec veniā
tu me ſeq̄re. All'a. ℣. Hic ē diſcipulꝰ
ille q̄ teſtimoniū ꝑhibet de his/ ⁊ ſcimꝰ:
q2 verū ē teſtimoniū eiꝰ. Seq̄n.

Iohānes ieſu xp̄o multū
dilecte ꝟgo. Tu eiꝰ amore
carnalē i naue parētē liq̄ſti. Tu
lene ɔiugꝫ pectꝰ reſpuiſti meſſyā
ſecutꝰ. Vt eiꝰ pectoris ſacra meruiſſes
fluēta portare. Tuq3 i terra
poſitꝰ/ gliam ɔſpexiſti filij dei
Que ſolū ſctis i vita credit̄ contuēda
eſſe perēni. Te xp̄s i cruce
triūphās mr̄i ſue dedit cuſtodē.
Vt ꝟgo ꝟginē ſeruares atq3
curā ſuppeditares. Tute carcere
flagriſq3 fractꝰ teſtionio ꝓ xp̄i
es gauiſꝰ. Idē mortuos ſuſcitas
inq3 ieſu noīe venenū forte vicis
Tibi ſūmꝰ tacitū ceťis ꝟbū ſuū
pater reuelat. Tu nos oēs precibus
ſedulis apud deum ſemꝑ
cōmmenda iohannes ieſu care.
Iſte vltimus ver. ter dicatur in
hoc feſto tm̄. Scdm̄ Iohānem.

.21. In illo tpe.
F. Dixit iesus
petro. Seq̃re me
Cõuersus petrꝰ:
vidit illũ discipuluz
quẽ diligebat
iesus sequentẽ/ q̇
et recubuit i cena
super pectus eius/ ⁊ dixit. Dñe/
quis est q̇ tradet te: Hũc ḡ cum
vidisset petrus: dixit iesu. Dñe/
G. hic aũt quid: Dixit ei iesus. Sic
eũ volo manere: donec veniam.
Quid ad te: Tu me seq̃re. Exiit
ergo sermo iste int̃ fratres: qꝛ
discipulꝰ ille nõ morit̃. Et nõ dixit
ei iesus qꝛ nõ morit̃: sed sic eũ
volo manere donec veniã/ quid
ad te: Hic est discipulus ille qui
testimoniũ ꝑhibet de his: et scripsit
hec. Et scimꝰ qꝛ verũ est testimoniũ
Ps.91 eius. Credo. Offr. Iustus
vt palma florebit: sicut cedrus q̃
in libano est multiplicabitur. ¶ In
tpe paschali alla. Secreta.
Suscipe munera q̃s domine
que in eiꝰ tibi solẽnitate deferimus/
cuiꝰ nos ꝯfidimꝰ: patroci
Ioh. nio liberari. Per. Cõio Exijt ser
21.G. mo int̃ fratres: qꝛ discipulꝰ ille nõ mo
ritur: ⁊ nõ dixit iesus nõ morit̃: sed sic
eũ volo manere/ donec veniam. ¶ In
tpe paschali Alla. Postcõ
Refecti cibo potuq̃ꝫ celesti
deꝰ nr̃: te supplices exoramꝰ/ vt
in cuiꝰ hec ꝯmẽoratiõe ꝑcepimꝰ
eius muniamur ⁊ ꝑcibꝰ. p. ¶ In

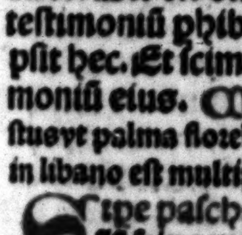

die sctõꝝ inocẽtium
mar. Offm.
Ps.8. X ore ifantiũ ⁊ lactẽtiũ
deꝰ ꝑfecisti
laudẽ ꝓp inimi
Ibidẽ cos tuos. Ps. Domine
dñs noster: q̃ꝫ admirabile est
nomen tuũ in vniuersa terra. Oro.
Deus cuius hodierna die
preconiũ innocẽtes martyres
nõ loquẽdo: sed moriendo
cõfessi sunt: oĩa in nobis vitioꝝ
mala mortifica: vt fidẽ tuã quã
lingua nostra loquit̃/ etiã moribus
vita fateat̃. Qui vi. Mẽo.
de nati. de sctõ stepha. et de sctõ
iohẽ tm̃. Lec. li. apoc. bti io. apli
In diebꝰ illis. Vidi supra ca. 14
montẽ syõ agnũ stantẽ: et A.
cũ eo centũquadragintaquattuor
milia habẽtes nomẽ eiꝰ et nomen
patris eius scriptũ in frõtibus
suis. Et audiui vocẽ de celo:
tanq̃ꝫ vocẽ aquaꝝ multarũ/ ⁊
tanq̃ꝫ vocem tonitrui magni. Et
vocem quã audiui: sicut cytharedoꝝ
cytharizãtiũ in cytharis
suis. Et cantabãt q̃si cãticũ nouum
ante sedẽ dei ⁊ ante quattuor
aĩalia ⁊ seniores. Et nemo poterat
dicere canticũ: nisi illa centum
quadragitaquattuor milia:
qui empti sunt de t̃ra. Hi sunt q̇
cũ mulieribus nõ sunt coinq̃nati:
ꝟgines eni sunt. Hi sequũtur
agnum: quocũq̃ꝫ ierit. Hi empti
sunt ex oĩbꝰ primitie deo ⁊ agno
et in ore ipsoꝝ nõ est inuẽtũ mẽdaciũ.
Sine macula eni sunt ante
thronũ dei. Gr. Aia nr̃a sicut Ps.123
passer erepta est: de laqueo venantiũ
℣. Laqueus ꝯtritus est: ⁊ nos liberati Ibidẽ
sumus. adiutoriũ nostrũ i nomine
dñi: q̇ fecit celũ ⁊ terrã. Alla. ℣. Te
martyꝝ cãdidatꝰ laudat exercitꝰ dñe
Celsa pueri ꝯcrepent Seq̃n.
melodia. Pia innocentiũ:
canẽtes tripudia. Quos
ifans xp̄s hodie: vexit ad astra.

Hos trucidauit frēdēs inſania. Herodiane fraudis ob nulla crimina. In bethleē ipi⁹ cūcta et p̄ ꝯfinia. A bimatu ꝛ īfra iuxta naſcēdi tp̄a. Herodes rex xp̄i nati verēs īfelix impia. Infremit totus ꝛ erigit arma ſup̄ba dextra. Querit lucis ꝛ celi regē cū mente turbida. Ut extinguat q̄ vitaꝫ preſtat p̄ ſua ſecula. Dū nō valēt intueri lucē ſplendidā nebuloſa q̄rētis pectora. Ira feruet/ fraudes auget/ herodes ſeuus/ vt p̄dat piorū agmina. Caſtra militū dux iniquus aggregat ferrū figit in mēbra tenera. Int̄ vbera lac effudit anteq̄ꝫ ſanguis fierēt coagula. Hoſtis nature/ natos euiſcerat/ atq̄ꝫ iugulat. Ante p̄ſternit q̄ꝫ etas puula ſumat robora. Quaꝫ btā ſunt inocētū ab herode ceſa corpuſcula. Quam felices exiſtūt matres/ que fuderunt talia pignora. O dulces innocētū acies / o pia lactētū pro xp̄o certamina. Paruoꝝ trucidātur milia mēbris ex teneris manant lactis flumina. Ciues angelici veniūt in obuiā. Mira victoria/ vite captat premia: turba cādidiſſima. Te xp̄e petim⁹ mente deuotiſſima. Nā q̄ veniſti reformare ſcl̄a inocētū glīa. Perfrui nos ꝯcedas p̄ etna. S. matheū.

ca.2. D.

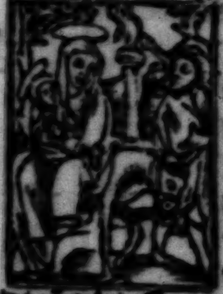

In illo tp̄e. Angel⁹ dn̄i apparuit in ſomnis ioſeph dicēs Surge/ ꝛ accipe pueꝝ ꝛ matrē ei⁹ ꝛ fuge in egyptū ꝛ eſto ibi vſq̄ꝫ dū dicā tibi. Futurū eſt eni: vt herodes q̄rat pueꝝ ad p̄dendū eum. Qui cōſurgēs/ accepit puerū ꝛ m̄reꝫ ei⁹ nocte: ꝛ ſeceſſit ī egyptū ꝛ erat ibi vſq̄ꝫ ad obitū herodis Ut adīplerēt q̄d dictū ē a dn̄o: p̄ ꝓphetā dicētē. Ex egypto vocaui filiū meū Tūc herodes vidēs q̄m illuſ⁹ eēt a magis: irat⁹ ē valde. Et mittēs occidit oēs pueros q̄ erāt ī bethleē ꝛ in oīb⁹ finibus ei⁹/ a bimatu ꝛ īfra: ſ̄m tēp⁹ q̄d exq̄ſierat a magis. Tūc adimpletū eſt q̄d dictū ē p̄ hieremiaꝫ ꝓphetā dicētē. Vox in rama audita eſt: plorat⁹ ꝛ vlulat⁹ mult⁹ rachel plorās filios ſuos. Et noluit conſolari: q̄ꝛ nō ſunt. Credo.

Offr̄. Ala nr̄a ſicut paſſer erepta ē p̄s.12 de laq̄o venātiū/ laqueus ꝯtritus eſt et nos liberati ſumus. Secreta.

Adeſto q̄s dn̄e munerib⁹ inocētū feſtiuitate ſacrādis/ ꝛ p̄ſta vt eoꝝ ſinceritatē poſſim⁹ imitari: q̄ꝝ tibi dicatā veneramur īfantiā. p̄. Cōio. Vox in rama Ma audita eſt plorat⁹ ꝛ vlulat⁹ rachel 2.C. plorās filios ſuos/ ꝛ noluit conſolari quia non ſunt. Poſtcōio.

Votiua dn̄e dona p̄cepimus: q̄ ſctōꝝ inocētiū nobis p̄cibus/ ꝛ p̄ſētis vite q̄s pariē ꝛ eterne tribue ꝯferre ſubſidiū. p̄ d̄. ¶ In die ſcti thōe mar. ad miſ. Offm̄.

Gaudeam⁹ oēs ī dn̄o diē feſtū celebrātes ſub honore thōe martyris: de cui⁹ paſſiōe gaudēt āgeli: ꝛ collaudāt filiū dei. p̄s. Exaudi p̄s.4 deus orōnē meā cū dep̄cor: a timore inimici eripe aīaꝫ meā. Oro.

Deus p̄ cui⁹ eccl'ie glorioſ⁹

pōtifex thomas gladijs ipiorū
occubuit: p̄sta q̄s/ vt oēs q̄ ei⁹ im
plorāt auxiliū petitiōis sue salu
tarē ꝯsequant̄ effectū. p d̄. Me-
moria de nati. de scō stephano.
de scō iohāne ꝛ de inocētib⁹ tm̄.
Epl̄a. Ois pontifex. in cōi fo. v.
.20. Gr. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coro
oidē nā de lapide p̄cioso. ℣. Desiderium
aīe ei⁹ tribuisti ei/ ꝛ volūtate labiorū
s.8. ei⁹ nō fraudasti eū. Alla. ℣. Glia ꝛ
honore coronasti eū dn̄e: ꝛ cōstituisti
eū sup opa manuū tuaꝝ. Seq̄ntia

SOlēne cāticū hodie reso-
net in t̄ra. Ad palmā mar
tyris exc̄tet superū cetus. Quid
facis turba iocunda/ gratulare
cū supa. Iubilet mēs letabūda/
psallat x̄po vox libera. Colat et
festa dn̄ica deuota cātuaria. In
tonat iussa tyrānica/ turbulenta
militia. Dire leges ꝛ mādata/ iso
lenter sunt p̄lata. Loca x̄po ꝯse-
crata/ prophanauit vis armata.
Sz x̄pi sic ivestigio stabāt tho-
me pedes recti: vt neq̄rēt ide fle
cti. In sui regis obseq̄o arbitra
tus lucrū mori/ caput offert per
cussori. Iste seq̄ns ℣⁹. ter dicat̄.
Gaude thoma/ de cui⁹ victoria.
Ortus x̄pi cumulantur gaudia
Martyris declarat̄ glia crebra
p iudicia. Curant̄ p ei⁹ suffragia/
lāguidoꝝ milia. Trucidat̄ flos
pastoꝝ int̄ sanctuaria. Nec diei
nec locorum/ obstat reuerentia.
Stella maris q̄ letarꝭ/ te lactas-
se filiū. Nūc p̄camur asseqūmur/
vt thome ꝯsortiū ei⁹ p̄ce glīosa.
Euāl. Hō q̄dā nobilis. i cōi fo. v.
o. Credo. Offr. Posuisti dn̄e i capi
te ei⁹ coronā de lapide p̄cioso vitā pe
tijt a te tribuisti ei all'a. Secreta.

SAlutaris hostie mun⁹ sa-
crādū q̄s dn̄e btūs thōas
ꝛ pōtifex ꝛ martyr nobis ad salu
tē fore deposcat: vt ꝛ ꝯuersatiōis
ei⁹ expiamur signia/ ꝛ intercessio-
nis ei⁹ p̄cipiam⁹ suffragia. Per.
Cōio Magna est glia ei⁹ in saluta- ps. 20.
ri tuo: gliam ꝛ magnū decorē ipones

A sup eum dn̄e. Postcōio.
Diuuet nos ops ꝛ miseri-
cors de⁹: p hec scā q̄ sumpsim⁹/
bti martyris tui atq; pōtificis tho
me intercessio venerāda q̄ pro tui
nois honore glīoso: meruit co-
ronari martyrio. p dn̄m. ¶ Sexta
die a nati. dn̄i. siue dn̄ica fue. siue n̄.
Ad mis. Officiū.

Dum mediū silen Sap.
tiū tenerēt oia: ꝛ 18. C.
nox i suo cursu
mediū iter habe
ret: ops s̄mo tu⁹
dn̄e de celis a regalibus sedib⁹
venit. ps. Dn̄s regnauit decorē idutus ps. 92.
est: idut⁹ est dn̄s fortitudinē ꝛ p̄cinxit
se. Repetat̄ offm̄. Deinde dicat̄
Glia pa. et Sicut erat. Tertio re-
petat̄ officiū Kyri el. Glia i ex.
Sctūs. et Agn⁹. sic̄ i fes. simp. ix
l. dn̄r hac die siue do. fue. siue n̄.

OMp̄s sempit̄ne de⁹ Oro
dirige act⁹ nr̄os i bn̄placi-
to tuo vt i noīe dilecti filij tui me
reamur bonis opib⁹ abundare.
Qui te. Mēo. de nati. de scō ste
pha. de scō iohē de inocē. et de
scō thoma tm̄. Ad Galathas.

FRēs. Quāto tpe heres ca. 4.
puulus est: nihil differt a A.
seruo cū sit dn̄s oīm/ sed sub tuto
rib⁹ ꝛ actorib⁹ est/ vsq; ad p̄finitū
tēpus a p̄re. Ita ꝛ nos cum esse-
mus paruuli: sub elemētis mun

di hui⁹ eramus ſuiētes. At vbi venit plenitudo tp̄is: miſit deus filiū ſuū: natū ex muliere/ factuȝ ſub lege / vt eos q̄ ſub lege erāt redimeret: vt adoptionē filiorū recipemus. Qm̄ autȝ eſtis filij dei: miſit deus ſpiritū filij ſui in corda vr̃a: clamantē abba pater Itaqȝ iā non eſt ſeruus: ſed fili⁹ Qȝ ſi filius: ⁊ heres p̄ deū. Gr.

ꝑ.44 Speciosus forma pre filijs hominū:
diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis. ℣. Eru-
Eodē ctauit cor meū verbū bonū: dico ego
opa mea regi. lingua mea calamus
ꝑ.92. ſcribe velociť ſcribētis. All'a. ℣. Dñs
regnauit decorē idut/ induit dñs for
titudinē ⁊ p̄cinxit ſe virtute. Hac die
ſemp ſiue dñica fuerit ſiue non/
dicitur iſta ſequentia.

Chriſte hodierna celebremus natalicia. Celica reſonent clare camenas agmina. Nunc regis celebrādo gratulāter nuptias. Lux noua iaȝ t̃ras illuſtrat veteres pellēs tenebras. Reſerat ſuperna gr̃a diu clauſa palatia. Felix mater ⁊ ſola ītacta virgo ⁊ puerpa. Iā nato ſtas grauida cum viri ſis cubilis neſcia. Ois caterua nr̃a te rogat dña. Soluas quo noſtra cuncta peccaminū vincula: virgo ſempit̃ne btā. Digna fuiſti ſola/ tollētē crimina. Intra tui vẽti clauſtra portare q̄ gubernat oīa ſupera/ iſera. Hūc ſua laudāt facta/ gaudētes bona: qua viuūt ſup eſſentia. Nos humilima turba dam⁹ debita/ poſcētes eius clemētiā. Ut noſtra preſtās tp̄a nunc quieta/ det placita frui vita vtilia: donādo famlis munera. Ac int̃ nos diſcrimina ſeua ſoluens poſt funera derelicta/ ſedē ducat mortȝ ac maloꝝ ignarā. Ubi ad dexteram patris almā ſedet ꝯregnās coeťnus p̄ oia. Potenť cūcta diſponēdo cū eo/ ſecla p̄ſentia ⁊ futura. Beata iuſtis donās oīnibus p̄mia. Preclara qua lux vere micat que eſt ſalus eťna ⁊ noſtra gloria.

Scd̄m Lucam.

In illo tp̄e. Erant ioſeph ⁊ maria mat̃ ieſu: mirātes ſup̄ his que dicebantur de illo. Et benedixit ilľ ſymeō ⁊ dixit ad mariā matrē eius. Ecce poſitus ē hic in ruinā ⁊ in reſurrectionē multorū in iſrael: ⁊ in ſignū cui contradiceť. Et tuā ipſius aīam pertrāſibit gladius: vt reuelētur ex multis cordib⁹ cogitatiōes. Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel: de tribu aſer. Hec ꝓceſſerat i diebus multis: ⁊ vixerat cū viro ſuo annis ſeptē/ a v̄ginitate ſua Et hec vidua erat vſqȝ ad ānos octogitaquattuor: q̄ nō diſcedebat de tēplo/ ieiunijs ⁊ obſecratiōibus ſeruiēs nocte ac die. Et hec ipſa hora ſupueniens ꝯfitebatur dño: ⁊ loq̄bať de illo oīb⁹ qui expectāt redēptionē iſrľ. Et vt pfecerūt oia ſcd̄ȝ legē dñi: reuerſi ſunt in galileā i ciuitatē ſuam nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ ꝯfortabať: plen⁹ ſapientia. Et gr̃a dei erat in illo. Credo.

Offm. Deus eni firmauit orbē terre qui nō cōmouebiť/ parata ſedes tua de⁹ ex tūc: a ſclo tu es. Sec.

Accepta dñe q̄s ſacrificiū

plebis tue: quaꝫ ieſu xp̄i filij tui dñi noſtri iubeas eſſe cōſortē: ꝗ humanitatis nr̄e dignatꝰ eſt fieri particeps. Qui tecuꝫ. ¶ Alia de nati. ſcꝫ Oblata dñe. Alia de ſctō ſtepha. Suſcipe dñe. Alia de ſ. ioh. Suſcipe mūera. Alia de innocēti. Adeſto q̄s. Alia de ſ. tho. mar. ſcꝫ Salutaris hoſtie ⁊c̄. vt ſ̄. in feſ. eorūdē. Prefatio et Cōicantes de nati. Cōio.

Mat. 2. D. Tolle puerū et matrē eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti ſunt enī ꝗ querebant aīam pueri. Poſtcōio.

Sumpto ſacrificio q̄s dñe tua gn̄aliter exultet eccleſia: quo īfirmitates eius ſunt aſſumpte: vt diuine particeps fieret ipa ſubſtātie. ꝑ dñ. ¶ Alia de natiuitate. ſcꝫ Preſta q̄s. de ſctō ſtepha. Auxiliēt nobis. de ſ. iohāne. Refecti cibo. de innocētibus. Votiua et de ſ. tho. mart. Adiuuet nos. vt ſ̄. in feſtis eorūdē. ¶ In die ſcī ſilueſtri. Offiū.

ps. 131. Sacerdotes tui dñe induant iuſtitiam/ ⁊ ſcti tui exultēt: propter dauid ſeruū tuū non auertas faciem chriſti tui. Eodē ps. Memēto domine dauid: et oīs māſuetudinis eiꝰ. Gloria patri. Sicut erat. Oratio.

Da q̄s oīps deus: vt beati ſilueſtri cōfeſſoris tui atq; pōtificis venerāda ſolēnitas: et deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per. ¶ Memoria de natiuitate. ſcꝫ Concede. de ſctō ſtephano. Da nobis. de ſctō iohāne. Eccleſiam. de innocētibus. Deus cuius. et de ſctō thoma. Deus pro cuiꝰ. Epl̄a. Ecce ſacerdos magnus. In cōi vniꝰ ꝯfeſſoris. Eccl. 44. D. Gr̄. Ecce ſacerdos magnꝰ qui ī diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi: qui cōſeruaret legem excelſi. Alleluia. ℣. Eodē ps. 88 Inueni dauid ſeruū meū/ oleo ſancto meo vnxi eū. Seq̄ntia. Adeſt nobis dies alma. ⁊c̄. de cōi. Euāge. Homo quidā peregre. In cōi vniꝰ ꝯfeſſoris. Offer. ps. 88 Inueni dauid ſuū meum/ ⁊ in oleo ſancto vnxi eū: manꝰ eīm mea auxiliabit̄ ei: ⁊ brachiū meū confortabit eum. Secreta.

Adeſto dñe q̄s oblationibus nr̄is/ nec vllis mētis ⁊ corporis patiaris ſubiacere periculis: q̄s beati ſilueſtri cōfeſſoris tui atq; pōtificis munit glōioſa cōfeſſio. Per do. ¶ Alie de nati. de ſctō ſtepha. de ſ. ioh. de inocē. ⁊ de ſ. tho. vt ſ̄. notatū eſt. Cōio. Mat. 24. D Beatꝰ ſeruus quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē: amē dico vobis ſup oīa bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōio.

Queſumus oīps deꝰ: vt hodierne munus ſolēnitatꝭ acceptū: intercedēte beato ſilueſtro confeſſore tuo atq; pontifice: ⁊ corporibꝰ noſtris ſalutē preſtet et mentibus. Per dominū. ¶ Alia de nati. ſcꝫ Preſta q̄s. De ſ. ſtepha. Auxilient. De ſctō ioh. Refecti. De inocēti. Votiua. ¶ De ſctō tho. mar. Poſtcō.

Adiuuet nos oīps ⁊ miſericors deꝰ: ꝑ hec ſancta que ſumpſimus beati martyris tui atq; pōtificis thome/ intceſſio veneranda: qui pro tui nois honore: glōioſa meruit coronari martyrio. Per dominuꝫ noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Qui te. ⁊c̄.

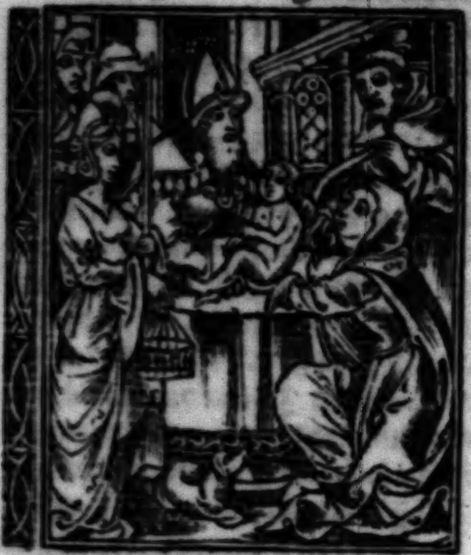

C In die circũciſiõiꝫ. Officium

Eſaie 9.B. Puer natꝰ eſt nobis et filiꝰ datus ē nobis : cuiꝰ iperiũ ſuper hũerũ eius: ⁊ vocabit̃ nomē eius magni ꝯſilij angelꝰ.

p̄·97 ps. Cantate dño canticũ nouũ: quia mirabilia fecit. Gloria patri. Oro.

Deus q̄ nobis nati ſaluatoris diē celebrare concedis octauũ: fac nos q̄s eiꝰ ꝑpetua diuinitate muniri/ cuius ſumus carnali cōmercio reparati. Qui tecũ. Nulla fiat mēoria ad hāc miſ. Epl'a. Apparuit gr̄a dei. vt in prima miſ. in die nati. dñi. fo. xi.

p̄·97. Gr. Uiderũt oēs fines terre ſalutare dei nr̄i: iubilate deo oīs terra.

Eodē ℣. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: ante cōſpectũ gētiũ reuelauit iuſticiã ſuã.

Heb. 1 A. Alla. ℣. Multipharia olim deꝰ loquēs patribꝰ i ꝓphetꝭ: nouiſſime diebus iſtis locutꝰ eſt nobis i filio ſuo.

Eya recolamꝰ lau Seq̄ntia dibus piis digna huius diei gaudia/ i qua nobis lux oritur gratiſſima. Noctis iterit nebula/ pereũt nr̄i criminis vmbracula. Hodie ſeculo maris ſtella eſt enixa noue ſalutis gaudia. Quē tremũt baratra/ mors cruenta pauet ipſa a quo ꝑibit mortua. Gemit capta peſtis antiq̄/ coluber liuidus/ ꝑdit ſpolia. Homo lapſus ouis abducta reuocatur ad etna gaudia. Gaudēt in hac die agmina/ angelorꝝ celeſtia. Quia erat dragma decima ꝑdita/ ⁊ eſt iuēta. O ples nimiũ btã/ qua redēpta eſt natura Deus q̄ creauit oīa/ naſcit̃ ex femina. Mirabilis natura/ mirifice induta: aſſumēs qđ non erat: manēs quod erat. Induit̃ natura/ diuitas hũana: q̄s audiuit talia/ dic rogo facta? Querere venerat paſtor pius qđ perierat. Induit galeã/ certat vt miles armatura. Proſtratꝰ in ſua ꝓpria/ ruit hoſtis ſpicula auferunt̃ tela. In quibꝰ fidebat diuiſa ſunt illius ſpolia / capta preda ſua. Chriſti pugna fortiſſima/ ſalus nr̄a eſt vera. Qui nos ſumã ad patriã/ duxit poſt victoriã. In q̄ ſibi laus eſt etna. Scdm Lucã.

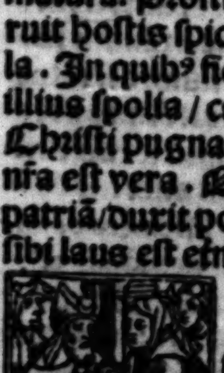

Lu. 2 C. In illo tp̄e. Poſtq̄ cōſummati ſunt dies octo vt circũcideret̃ puer: vocatum eſt nomē eiꝰ ieſus. Quod vocatũ eſt ab angelo: priuſq̄ in vtero cōciperet̃.

Credo. Offr. Tui ſunt celi ⁊ tua ps. 88

eſt terra: orbē terrarū ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti/ iuſtitia ⁊ iudicium preparatio ſedis tue. Secreta.

PReſta q̄s oꝑs deus: vt ꝑ hec munera que dn̄i noſtri ieſu xp̄i archane natiuitatꝭ myſterio gerimꝰ; purificate mētis itelligētia cōſequamur. Per

p̄. 97. eūdē. Cōio. Uiderūt oēs fines terre: ſalutare dei noſtri. Poſtcōio.

PReſta q̄s domie vt qđ noſtri ſaluatoris iterata ſolēnitate ꝑcepimꝰ: ꝑpetue nobis ſaluatiōis ꝯferat medicinā. Per eundē do. ¶ In oct. ſcti ſtepha. ſcti iohānis/ ⁊ ſanctoꝝ inocētiū ſiue dn̄ica fuerit ſiue nō/ ad miſſam oīa fiant ſicut in prima die: preter ſeq̄n. et Credo. et p̄fa. Et dr̄ cātus ſup Kyri el. Glia in excelſis. Sctūs. et Agnus. ſicut i feſ. ſimplici ix. lec. Cū ſi dominica fuerit: dr̄ Credo/ ſed nulla ſequētia: ⁊ etiā fiāt mēorie de ſctis per ordinē. Mēoria aūt fiat de ſctā maria in oct. ſancti ſtephani/ ⁊ ab hinc vſq; ad purifi. tā in feſtis q̄ in ferijs ⁊ in dn̄icis: niſi in vigi. epyphā. ⁊ in die eiuſdem cū orone Deꝰ q̄ ſalutis. ⁊ cetera

¶ In vigilia epyphanie. Offm̄.

Eſa. 9 B.

Lux fulgebit hodie ſup nos qr natꝰ eſt nobꝭ dn̄s: ⁊ vocabit admirabilis deus/ princeps pacis pater futuri ſeculi: cuiꝰ regni non erit

p̄ſ. 92. finis. ꝓ. Dn̄s regnauit decorē idutꝰ eſt: indutꝰ eſt dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cīxit ſe. Glia. Hac die ſi dn̄ica fuer. dr̄ cātus ſup Kyri el. Glia i excel. Sctūs. et Agnꝰ ſicut in feſ. ſimpli. ix. l. Si ꝓ vo do. nō fue. dr̄ cātꝰ ſitē i feſ. iii. l. ſine regimie chori/ ⁊ nō dr̄ Glia i ex. nec Credo. nec Ite miſſa ē. ꝑ q̄ſi vigi. habet: tamen dyaconꝰ ⁊ ſubdyaconꝰ dalmatica ⁊ tunica vtant. Oratio.

COrda nr̄a q̄s dn̄e ventūre feſtiuitatis ſplendor illuſtret: q̄ mūdi huiꝰ tenebris carere valeamus: et ꝑueniamꝰ ad patriam claritatis eterne. Per dominū. ¶ Memo. de ſctō thoma Deus pro cuius. vtā. et de ſctō edvvardo rege ⁊ ꝯfeſſore. Orō.

DEus qui vnigenitū filiū tuum dn̄m noſtrū ieſum xp̄m glorioſiſſimo regi edvvardo in forma viſibili demōſtraſti: tribue q̄s/ vt eiꝰ meritis ⁊ p̄cibꝰ ad eternā ipſiꝰ dn̄i noſtri ieſu xp̄i viſionē ꝑtingere mereamur. Qui tecū. Nō dr̄ plures vel pauciores orones ad hāc miſ. ſiue dn̄ica fuerit ſiue nō. Epla. Apꝑuit benignitas. vtā. i nocte nat. dn̄i

ad ſecundā miſſā. fo. xij. Gr. Be p̄. 117.
nedictus qui venit in noīe dn̄i/ deus
dn̄s ⁊ illuxit nob. ℣. A dn̄o factū eſt Eodē
iſtō ⁊ eſt mirabile i ocl̄is nr̄is. Siue
dn̄ica fuer. ſiue nō ſꝑ hac die dr̄
Alla. ℣ Dn̄s regnauit decorē iduit. p̄. 92.
iduit dn̄s fortitudinē: ⁊ p̄cinxit ſe virtute. Nō dr̄ ſeq̄n. Scdm matheū

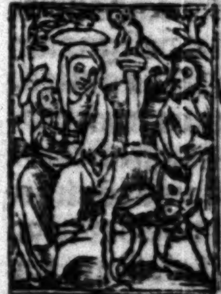

ca. 2. D

ILl. t. Defūcto herode: ecce āgelꝰ dn̄i apꝑuit i ſōnis ioſeph i egypto/ dicēs. Surge ⁊ accipe pueꝝ ⁊ matrem eius: ⁊ vade in terram iſrael. Defuncti ſunt enim qui querebāt aīam pueri.

Qui cōſurgens accepit puerꝝ ⁊ matrē eius: ⁊ venit ī terrā iſrael. Audiens autē ꝙ archelaus regnaret in iudea pro herode patre ſuo: timuit illo ire. Et admonitus in ſomnis: ſeceſſit in ꝑtes galilee/ ⁊ veniēs habitauit in ciuitatē q̄ vocat̃ nazareth: vt adimpleret̃ qđ dictum eſt ꝑ ꝓphetas qm̄ nazareus vocabit̃. Offr̄. Deus enī firmauit orbē t̃re q̇ nō cōmouebit̃: parata ſedes tua deus extunc: a ſeculo tu es. ꝓ. 92. Secreta.

Tribue q̄s dn̄e vt eū p̄ſentibus imolem⁹ ſacrificijs et ſumamus: quē vēture ſolennitatis pia munera proloquūtur: dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuum. Qui tecū. ¶ De ſctō tho. Secr̃. Salutaris hoſtie. vt ſ. Alia ſecreta de ſctō edvvardo. Secre.

Sacriꝫ altarib⁹ aſſiſtentes nos dn̄e q̄s ſpūſſcti luce ꝑfunde vt qđ tibi ī honore btī regis edvvardi deuote offerim⁹: nobis ip̄o intueniēte fiat remediū ſalutare. Per do. Invnit̃. eiuſ. Prefatio q̄tidia. Cōio. Tolle puerū ⁊ matrē ei⁹ ⁊ vade ī terrā iuda/ defūcti ſūt enī q̇ q̄rebāt aīaꝫ pueri. Mat. 2. D. Poſtc̄.

Da nobiſ q̄s dn̄e digne celebrare myſteriū/ qđ ī nr̄i ſaluatorꝫ īfantia miraculis choruſcātib⁹ declarat̃: ⁊ corꝑalib⁹ īcremētis manifeſta deſignatur hūanitas. ꝑ eūđ. ¶ Alia poſtcō. de ſctō tho. Adiuuet nos. vt ſ. ¶ De ſctō edvvardo. Poſtcōio.

Vitalis alimonie cōuiuio ſaginati q̄s dn̄e de⁹ nr̄ vt btī regis edvvardi ꝯfeſſoris tui ſuffragātib⁹ meritis: celeſtis cōuiuij mereamur eſſe participes. Per dn̄m. ¶ In nocte epy. poſt ix. le. cātet̃ hoc euāge. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Sequētia ſancti euāgelij: ſcd̄m Lucā.

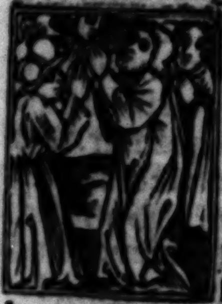

Factum eſt autē cū baptizaret̃ oīs ppl̄s et ieſu baptizato et orāte/ apꝰtū eſt celū ⁊ deſcēdit ſpiritusſctūs corꝑali ſpecie ſicut colūba in ip̄m. Et vox de celo facta eſt: tu es filius meus dilect⁹/ in te cōplacuit michi. Et ip̄e ieſus erat incipiēs q̄ſi annoꝝ trigita: vt putabat̃ fili⁹ ioſeph. Qui fuit heli: qui fuit mathat/ qui fuit leui. Qui fuit melchi: q̇ fuit iāne/ qui fuit ioſeph. Qui fuit mathathie: q̇ fuit amos/ qui fuit naum Qui fuit eſli: q̇ fuit nagge/ q̇ fuit mathat. Qui fu. mathathie: q̇ fuit ſemei/ q̇ fuit ioſeph. Qui fuit iuda: qui fuit iohanna qui fuit reſa. Qui fuit zorobabel/ q̇ fuit ſalathiel/ qui fuit neri. Qui fuit melchi: qui fuit addi/ q̇ fuit thoſan. Qui fuit helmadā: qui fuit her/ qui fuit ieſu. Qui fuit heliezer: qui fuit iorim/ q̇ fuit mathat Qui fuit leui: q̇ fuit ſymeō/ q̇ fuit iuda. Qui fuit ioſeph: q̇ fu. iona q̇ fuit eliachim. Qui fuit melcha: q̇ fuit mēna/ q̇ fuit matatha Qui fuit nathā: q̇ fuit dđ: q̇ fuit ieſſe Qui fuit obeth: q̇ fuit booz qui fuit ſalmō. Qui fuit naaſon: qui fuit aminadab/ q̇ fuit aram. Qui fuit eſrō: q̇ fuit phares: qui fuit iude. Qui fuit iacob: q̇ fuit yſaac/ qui fuit abrahe. Qui fuit thare: q̇ fuit nachor/ q̇ fu. ſaruch

ca. 3. D.

E.

Qui fuit ragau: q̃ fuit phalech/ qui fuit heber. Qui fuit ſale: qui fuit chainam/ qui fuit arphaxat. Qui fuit ſem: q̃ fuit noe/ q̃ fuit lamech. Qui fuit mathuſale: q̃ fuit enoch/ q̃ fuit iareth. Qui fuit malaleel: q̃ fuit chainā/ qui fuit enos. Qui fuit ſeth: q̃ fuit adā/ qui fuit dei. Jeſus aūt plenꝰ ſpū ſctō: regreſſꝰ eſt a iordane. ¶ Finito euāgelio: incipiat ſacerdos in cappa ſerica. p̄m. Te deum.

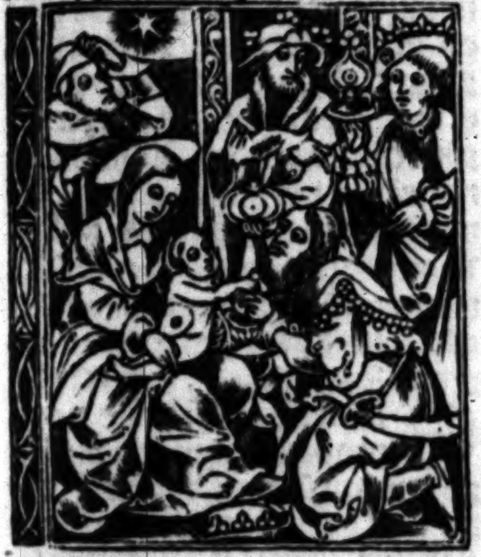

¶ In die epyphanie domini. Ad miſſam. Officium

Mal. 3. A.

Ecce aduenit dn̄ator dn̄s: et regnū i manu eius ⁊ poteſtas ⁊ imperiū. ps. Deꝰ iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſtitiā tuā filio regis. Glo- ps. 71.
ria pr̃i. Kyrie fons. Oremꝰ. Oro.

Deus q̃ hodierna die vnigenitum tuū gentibꝰ ſtella duce reuelaſti: concede propicius/ vt qui iam te ex fide cognouimꝰ: vſq3 ad cōtemplādā ſpeciē tue celſitudinis ꝑducamur. Per eundem. Lectio yſaie prophete.

Surge illuminare hieru- ca.60.
ſalē q2 venit lumen tuū: et A.
gloria dn̄i ſuper te orta eſt. Q2 ecce tenebre operiēt terrā: et caligo populos. Sup te autē orietur dn̄s: ⁊ gl̄ia eiꝰ in te videbiť. Et ambulabūt gētes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplēdore ortꝰ tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs iſti cōgregati ſunt/ venerūt tibi. Filij tui de longe veniēt: ⁊ filie tue de latere ſurgent. Tūc videbis ⁊ afflues/ ⁊ mirabitur ⁊ dilatabiť cor tuū: qn̄ cōuerſa fuerit ad te multitudo maris/ fortitudo gētiū venerit tibi. Inundatio cameloꝝ operiet te: dromedarij madiā ⁊ effa. Oēs de ſa- B.
ba veniēt: aurū/ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē dn̄o annunciantes.

Gr. Oēs de ſaba veniēt auꝝ ⁊ thus Eſaye
deferētes ⁊ laudē dn̄o annūciātes. ℣. 60. B
Surge illuminare hierl'm: q2 gloria Eodē
dn̄i ſup te orta eſt. Alla. ℣. Uidimꝰ Mat.
ſtellā eiꝰ in oriēte: ⁊ venimꝰ cū mune- 2. A.
ribus adorare dn̄m. Sequentia.

Epyphaniā dn̄o canamus glorioſā. Qua prolē dei vere magi adorāt. Immēſā caldei cuiꝰ ꝑ ſecla venerātur potentiam. Quē cuncti prophete ꝓcinere vēturū gētes ad ſaluādas. Cuius maieſtas ita eſt iclinata vt aſſumeret ſerui formā. Ante ſecula q̃ deꝰ ⁊ tempora homo factꝰ ē ex maria. Sequēs verſus dicit ter. Balaam de quo vaticināns: exibit ex iacob rutilans/ inquit ſtella. Et cōfringet ducum agmina regiōis moab maxima potētia. Huic magi mūera deferūt p̄clara/ aurū ſimul th⁹ ꝛ myrrā. Thure deū p̄dicāt / auro regē magnū/ hoīem mortalē myrra. In ſomnis hos monet angelus ne redeāt ad regē cōmotum ꝓpt regna. Pauebat etei nimiū regē natū/ verēs amittere regni iura. Magi ſibi ſtella micāte p̄uia. Pergūt alacres itinera patriā. Que eos ducebat ad ꝓpriā liquētes herodis mādata. Qui percuſſus corde nimiuz pre ira. Extēplo mādatq; infantulos per cūcta. Inquiri bethleē cōfinia: ꝛ mox p̄uari eos vita. Oīs nnnc caterua tinnulū iungat laudib⁹ organi neuma. Myſtice offerēs regi regū xp̄o mūera precioſa. Poſcēs vt ꝑ orbē regna oīa ꝓtegat i ſcīa ſepitna. Scd̄z matheū

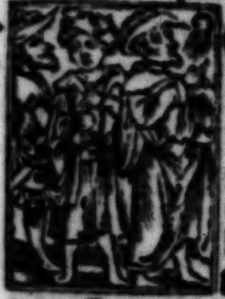

cap. 2. A. Cum natus eſſet ieſus in bethleē iude in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hieroſolymā dicētes. Ubi eſt q̄ natus eſt rex iudeoꝝ: Uidim⁹ enīz ſtellā ei⁹ in oriēte: ꝛ venim⁹ adorare eū. Audiēs āt herodes rex turbat⁹ eſt: ꝛ oīs hieroſolyma cū illo. Et cōgregās oēs p̄ncipes ſacerdotū ꝛ ſcribas populi: ſciſcitabat᷑ ab eis vbi chriſtus naſceretur. At illi dixerūt ei. In bethleē iude. Sic enī ſcriptū eſt ꝑ ꝓphetā. Et tu bethleē t̄ra iuda: nequaq̄ꝫ minima es in p̄ncipib⁹ iuda. Ex te ei exiet dux: q̄ regat populuz meū iſrael. Tūc herodes clā vocatis magis: diligēter didicit ab eis tp̄s ſtelle que apparuit eis. Et mittēs illos i bethleē: dixit. Ite / ꝛ interrogate diligēter de puero: ꝛ cū inueneritis renūciate michi/ vt ꝛ ego veniēs adorē eū. Qui cū audiſſent regē: abierūt. Et ecce ſtella quā viderāt in oriēte antecedebat eos: vſq; dū veniēs ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidētes āt ſtellā: gauiſi ſūt gaudio magno valde. Et itrātes domū: iuenerūt puerū cū maria mr̄e ei⁹. Et ꝓcidētes: adorauerūt eū. Et apt̄is theſauris ſuis: obtulerūt ei munera aurū/ thus ꝛ myrram. Et reſpōſo accepto i ſomnis ne redirēt ad herodē: ꝑ aliā viā reuerſi ſunt in regionē ſuā. Offert.

Reges tharſis ꝛ inſule mūera offerēt p̄s.
reges arabū ꝛ ſaba dona adducēt/ et 71.
adorabūt eū oēs reges terre/ omnes gentes ſeruient ei.

Secreta.

Eccleſie tue q̄s dn̄e dona propicius intuere: quibus nō iam aurū/ thus ꝛ myrra ꝓfertur: ſed qđ eiſdē muneribus declaratur/ immolatur et ſumitur ieſus chriſt⁹ dn̄s noſter. Qui tecū. Prefatio. Qui cū vnigenitus. Hec p̄fatio dr̄ per totas oct. ꝛ in octa. et Cōicantes ſimilit. Cōio.

Uidimus ſtellā ei⁹ in oriēte/ ꝛ venim⁹ Mat.
cū munerib⁹ adorare dn̄m. Poſtcō. 2. A.

Preſta q̄s oīp̄s de⁹/ vt q̄ ſolenni celebram⁹ officio: purificate mētis intelligētia conſequamur. Per do. Quotidie īfra oct. dr̄ eadē miſ. ſed ſine ſeq̄ntia et Credo. Tn̄ ſi in dn̄ica dr̄ Credo ſꝫ nulla ſeq̄ntia. ¶ Dn̄ica īfra oct. ad miſſaz dr̄ cātus ſup̄ Kyrie eleyſon. Glīa in excelſis/ Sctūs

et Agnꝰ ꝑ ordinẽ ſicut ĩfra oct.
cũ regimine chori habeṫ. cetera
ſicut in die p̄ter ſequẽtiã cũ hoc
euãgelio. Scd̄m Johannem.

cap.1. In illo tp̄e.
D. Uidit iohã
nes ieſum venien
tẽ ad ſe: ⁊ ait. Ec=
ce agnꝰ dei: ecce q̄
tollit pctã mundi
Hic eſt de quo di
xi. Poſt me venit
vir q̄ ante me factus eſt: qꝛ prior
me erat/ ⁊ ego neſciebã eũ. Sꝫ vt
manifeſteṫ ĩ iſrƚ: ꝓpterea veni ego
E. in aq̄ baptizãs. Et teſtimoniũ ꝑ
hibuit iohẽs dicẽs. Qꝛ vidi ſpi=
ritũ deſcẽdẽtẽ q̄ſi colũbã de celo
et mãſit ſup eũ/ ⁊ ego neſciebam
eũ. Sꝫ q̄ miſit me baptizare ĩ aq̄
ille mihi dixit. Sup quẽ videris
ſpm̃ deſcẽdẽtẽ ⁊ manẽtẽ ſup eũ:
hic eſt q̄ baptizat in ſpũſctõ. Et
ego vidi ⁊ teſtimoniũ perhibui
qꝛ hic eſt filiꝰ dei. ¶ Nõ ſi dñica
infra oct. nõ euẽ. tũc in. iiij. fer. in
fra oct. legaṫ hoc p̄dictũ euãge.
Tertia die ĩfra oct. fiat mẽo. de
martyribꝰ luciano/ ſocijſq; eiꝰ cũ
orõne de cõi plurimoꝝ martyꝝ.
¶ In octa. epyphanie. Officiũ.

Mal. Ecce adue
3. A. nit dñator
dñs: et re
gnũ ĩ ma
nu eius ⁊
poteſtas
⁊ imperiũ
ps. P̄s. Deꝰ iu
71. diciũ tuuꝫ
regi da: ⁊ iuſtitiã tuã filio regis. Glo
ria patri et filio. Oratio.
DEus cuiꝰ vnigenitꝰ ĩ ſub=
ſtantia nr̃e carnis apparuit: p̄ſta
q̄s/ vt ꝑ eũ quẽ ſimilẽ nobꝫ foris
agnouimꝰ: intꝰ reformari merea
mur. Qui te. Mẽo. d̄. ſ. hylario.

ADeſto dñe ſuppli= Ora
cationibꝰ nr̃is: ⁊ intceſſio
ne btĩ hylarij cõfeſſoris tui atq;
põtificis cuiꝰ depoſitionẽ cele=
bramꝰ: perpetuã nobis miam be
nignꝰ impẽde. Per do. Mẽo. de
ſctã maria. orõ. Deꝰ q̄ ſalutꝫ eter=
ne. Lectio yſaie prophete.

DOmine deꝰ meꝰ honorifi= cap.25
cabo te: laudẽ tribuã no= A.
mini tuo/ q̄ facis mirabiles res.
Conſiliũ tuum antiquum: verũ
fiat. Domine/ excelſum eſt bra=
chiũ tuũ deus ſabaoth: corona
ſpei que ornata eſt gloria. Exul=
tet deſertum ⁊ exultent ſolitudi=
nes iordanis: et populus meꝰ vi
debit altitudinẽ dñi et maieſta=
tem dei/ ⁊ erit cõgregatꝰ ⁊ redẽ=
ptus per deũ. Et veniet in ſyon
cũ gloria ⁊ leticia ſempiterna: ſu
per caput eius laus et exultatio
Et aperiam in montibus flumi=
na: in medijs campis fontes di=
rumpã/ et terrã ſitiẽtẽ ſine aqua
infundam. Ecce puer meus ex=
altabiṫ ⁊ eleuabiṫ: ⁊ ſublimis erit
valde. Haurietꝫ aq̄s ĩ gaudio de
fontibꝰ ſaluatoris: ⁊ dicetꝫ in illa
die cõfitemini dño/ ⁊ inuocate no
mẽ eiꝰ. Notas facite ĩ pplis ꝟtu=
tes eius: memẽtote q̄m excelſuꝫ
eſt nomẽ eiꝰ. Cãtate dño qꝛ mi=
rabilia fecit. Annũciate hec ĩ vni
uerſa terra. Dicit dñs oĩpotens: Eſaye
Gr. Oẽs de ſaba veniẽt auꝝ ⁊ thus 60. B
deferẽtes ⁊ laudẽ dño annũciãtes. ℣. Eodẽ
Surge illuminare hierl'm: qꝛ gloria Mat.
dñi ſup te orta eſt. Alla. ℣. Uidi= 2. A.

mus ſtellam eius in oriẽte et venim⁹ cum munerib⁹ adorare dñm. Nõ dr ſequẽ. lz do. fue. Scdm matheũ.

caꝑ. 3. D.

In illo tpe. Venit ieſ⁹ a galilea in iordanẽ ad iohãnem vt baptizaret ab eo. Johãnes aũt prohibebat eũ: dicẽs Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Reſpõdẽs aũt ieſus: dixit ei. Sine modo: ſic enĩ decet nos implere oẽz iuſtitiã. Tũc dimiſit eũ. Baptizat⁹ aũt ieſus cõfeſtim aſcendit de aqua/ ⁊ ecce apti ſũt ei celi ⁊ vidit ſpm̃ dei deſcendẽtẽ ſicut colũbã/ ⁊ veniẽtẽ ſuꝑ ſe. Et ecce vox de celis: dicens. Hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹: in quo michi bñ cõplacui.

Ps. 71. Offer. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerẽt: reges arabũ ⁊ ſaba dona adducẽt ⁊ adorabunt eũ oẽs reges t̃re/ oẽs gẽtes ſ̃uient ei. Secre.

Hoſtias tibi dñe ꝓ nati filij tui appitiõe deferim⁹ ſupplicit̃ exorãtes: vt ſicut idem noſtrorũ auctor eſt munerũ: ita ipſe ſit miſericors et ſuſceptor ieſus xp̃s dñs noſter. Qui tecuꝫ.

¶ Alia ſecreta de ſctõ hylario.

Sancti hylarij precib⁹ tibi dñe q̃s grata reddat oblatio: ꝓ cui⁹ eſt depoſitiõe imolanda. Per. ¶ Alia de ſctã maria.

Oblatis dñe munerib⁹ ſupplicit̃ deꝑcamur: vt q̃ verã verbi tui incarnationẽ fidelit̃ veneramur: verã eiuſdẽ ſubſtantiã carnis ac ſanguinis quaꝫ ꝑ ſpm̃ ſctm̃ ꝟgo mater edidit/ i hoc preſenti myſterio ſalubriter percipiamus. Per eundẽ. Prefa. Qui cũ vnigenitus. ⁊ Cõicãtes. vt in die. Cõio. Vidim⁹ ſtellã ei⁹ in oriẽte: ⁊ venim⁹ cũ munerib⁹ adorare dñz. 2.

Celeſti nos q̃s Poſtcõ. dñe lumine ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ preueni: vt myſteriũ cui⁹ nos ꝑticipes eſſe voluiſti: ⁊ puro cernamus ĩtuitu/ ⁊ digno ꝑcipiamus effectu. P. Alia poſtc̃. d. ſ. hylario

Sumpſim⁹ dñe pign⁹ redẽptionis eťne: ſit nobis q̃s interueniẽte btõ hylario ꝯfeſſore tuo atqꝫ põtifice: vite ꝑſentis auxiliũ pariter ⁊ future. Per d.

¶ Alia poſtcõ. de ſancta maria.

Da q̃s miſericors de⁹/ ei⁹ nos cõtinua interceſſiõe vegetari: cui⁹ integra virginitate/ ſuſcepim⁹ auctorẽ noſtre ſalutis: dñm noſtrũ ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit.

¶ Dominica prima poſt oct. epyphanie. Ad miſſam. Officium.

Eccle laus.

In excelſo throno vidi ſedere virũ queꝫ adorat multitudo angelorꝝ pſallentes in vnum ecce cuius imperij nomẽ eſt in eternũ. Ps. Jubilate deo oĩs terra: ſeruite dño in leticia. Oratio. Ps. 99.

Vota q̃s dñe ſupplicãtis populi celeſti pietate ꝓſequere: vt ⁊ que agẽda ſunt videant: ⁊ adimplẽda que viderint cõualeſcãt. Per. Ad Romanos.

ca. 12. A. Fratres. Obſecro vos ꝑ miam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiã viuẽtẽ ſanctã/deo placẽtẽ/rationabile obſequiũ veſtrũ. Et nolite conformari huic ſeculo:ſed reformamini i nouitate ſenſus veſtri/vt probetis que ſit volũtas dei bona/ et bñplacẽs ⁊ perfecta. Dico eni per gratiã que data eſt mihi oĩbus q̃ ſunt itervos nõ pl⁹ ſapere q̃ȝ oportet ſapere:ſȝ ſapere ad ſobrietatẽ/⁊ vnicuiqꝫ ſicut de⁹ diuiſit mẽſurã fidei. Sicut eni invno corpore multa mẽbra habemus: oĩa aũt mẽbra nõ eũdẽ actũ habẽt / ita multi vnũ corp⁹ ſum⁹ in xp̃o. Singuli autẽ:alter alteri⁹ mẽbra. In xp̃o ieſu: dño noſtro.

Ps. 71. Gr. Benedict⁹ dñs de⁹ iſrael q̃ facis mirabilia magna ſolus a ſcl'o. ℣. Suſcipiãt mõtes pacẽ populo tuo/ ⁊ colles iuſtitiã. Eodẽ ps. 99. Alla. ℣. Jubilate deo omnis terra/ſeruite dño in leticia.

Nulla die dñica per annũ dr̃ ſequẽtia ad miſ.qñ de do.agit̃ niſi in aduẽtu: ⁊ in tp̃e paſcha. ⁊ niſi in do.ĩfra ebd̃.nati.dñi. S.lucã.

cap.2. F.

Cum fact⁹ eſſet ieſus annorũ duodeci aſcẽdentib⁹ illis hieroſolymã ſm cõſuetudinẽ diei feſti/ ꝯſummatiſqꝫ diebus cũ redirent: remãſit puer ieſus in hieruſalẽ/⁊ non cognouerũt parentes eius. Exiſtimãtes autẽ illuȝ eſſe i comitatu: venerũt iter diei et requirebant eũ inter cognatos ⁊ notos. Et nõ inueniẽtes: regreſſi ſunt in hieruſalẽ requirentes eũ. G. Et factũ eſt poſt triduũ/ iuenerũt illũ in tẽplo ſedẽtẽ i medio doctoꝝ:audiẽtẽ illos et introgãtẽ eos. Stupebãt aũt oẽs q̃ eũ audiebãt:ſup prudẽtia et reſpõſis eius. Et vidẽtes:admirati ſunt. Et dixit mater eius ad illũ. Fili/q̃d feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus ⁊ ego: dolẽtes querebamus te. Et ait ad illos. Quid eſt q̃d me querebatꝭ? Neſciebatis qꝛ in his q̃ patris mei ſunt oportet me eſſe? Et ipſi nõ intellexerũt verbũ q̃d locut⁹ eſt ad illos. Et deſcẽdit cũ eis ⁊ venit nazareth:et erat ſubdit⁹ illis. Et mater eius cõſeruabat oĩa verba hec: cõferẽs in corde ſuo. Et ieſus ꝓficiebat ſapiẽtia: etate ⁊ gr̃a: apud deũ et homines.

Offr. Jubilate deo omnis terra/ iubilate deo oĩs terra ſeruite dño in leticia intrate in cõſpectu ei⁹ in exultatione/qꝛ dñs ipſe eſt deus. Ps. 99. Secreta

Oblatũ tibi dñe ſacrificiuȝ viuificet nos q̃s ſemper et muniat. Per do. Prefa. quotid̃.

Cõio. Fili/q̃d feciſti nobis ſic: ego et pater tu⁹ dolẽtes q̃rebam⁹ te:et q̃d eſt q̃d me q̃rebatꝭ/ neſciebatꝭ qꝛ i his q̃ p̃ris mei ſũt oportet me eẽ. Luce. 2. G. Poſtcõ

Tua nos dñe ſctã libantes et ꝑfecte capiam⁹ purgationis effectũ: ⁊ cõtinuũ diuine defenſionis auxiliũ. Per dñm.

Si tp̃s a deo breue fuerit ab oc. epy. vſqꝫ ad lxx. q̃ tres miſſe dominicales. ſcȝ. In excelſo throno. Oĩs terra. et Adorate. non poſſint ſingule i ſingul̃ cãtari ebdo. tũc due vel tres miſſe ſi tp̃is breuitas expetierit i vna eadẽqꝫ ebd̃.cãtet̃. Et ſi aliq̃d feſ.ix.l.ibidẽ ꝯtigerit: totũ ſuitiũ fiat de feſto vſqꝫ ad miſ. ⁊ ad illã miſ. q̃ erit de tꝑali/ fiat ſcd̄a oratio de ipſo feſto/tertia de ſctā maria/ quarta de oībus ſanctis / quinta pro vniuerſali eccleſia. Cetere vero miſſe que ſequūtur / eo anno oīno pretermittantur. Hoc etiā bene obſerneť ꝙ nunꝗ̄ ante primā dn̄icam poſt octa.epy. cantetur miſ. **In excelſo throno.** niſi qñ nulla dn̄ica inter oct.epy.et.lxx. cōtigerit: tūc eni in ferijs primo loco poſt octa. epy. cantetur: et due miſſe.ſcz: **Oīs terra.** ꝛ **Adorate deū.** in ferijs ſequētib⁹ eiuſdē ebdo.cantentur:ꝛ tunc nichil fiat de feſtis trium lectionū.que ibidē cōtingere poſſunt. Cū autē prolixū fuerit tp̄s.offm̄. **Adorate.** per tres dn̄icas cantetur. Si vero tres fuerint dn̄ice inter oct. epyphanie ꝛ ſeptuageſimā: ita ꝙ tria officia ꝑdicta cātētur: tunc in ferijs poſt tertiā dn̄icam ſi vacauerint/ dicūtur epiſtole ꝛ euangelia de quarta ꝛ quita dominica in miſſis de die. ¶ Feria quarta. Ep̄la Ad Romanos.

ca.10. A. Fratres. Uoluntas q̄dem cordis mei: ꝛ obſecratio ad deū fit ꝓ illis i ſalutē. Teſtimoniū ei ꝑhibeo illis: ꝙ emulationē q̄dē dei habēt/ ſz nō ſcḋ ſciētiā. Ignorātes eī iuſtitiā dei: et ſuā q̄rētes ſtatuē iuſtitie dei nō ſūt ſubiecti. Finis eī legꝭ xp̄s ad iuſtitiā: oī credēti. Scd̄m math.

ca.4. B. In illo tp̄e. Cū audiſſet ieſus ꝙ iohēs tradit⁹ eēt: ſeceſſit in galileā. Et relicta ciuitate nazareth: venit ꝛ habitauit in ciuitate caphernaū maritima in finib⁹ zabulō ꝛ neptalī/ vt adimpleret q̄d dictū eſt ꝑ yſaiā ꝓphetā. Terra zabulon ꝛ t̄ra neptalim: C. via marꝭ trās iordanē galilee gētiū. Popul⁹ q̄ ābulabat i tenebrꝭ vidit lucē magnā. Et ſedētib⁹ in regiōe vmbre mortꝭ: lux orta eſt eis. Et exinde cepit ieſus ꝑdicare: ꝛ dicere. Penitētiā agite: appropinquabit eni regnū celorū.

¶ Feria.vj. Ep̄la ad Romanos

cap.1 A. Fratres. Oīs aīa poteſtatib⁹ ſublimiorib⁹: ſubdita ſit. Nō eſt ei poteſtas: niſi a deo. Que autē ſunt: a deo ordinata ſunt. Itaqꝫ qui reſiſtit poteſtati: B. dei ordinationi reſiſtit. Qui autē reſiſtūt: ipſi ſibi dānationē acq̄runt. Nā q̄ principātur nō ſunt timori boni opis: ſed mali. Uis autē nō timere poteſtatē: bonum fac ꝛ habebis laudē ex illa. Dei eni miniſter eſt: tibi in bonū. Si autē male egeris: time. Nō eī ſine cauſa: gladium portat. Dei enim miniſter eſt: vindex in iram ei qui malū agit. Ideoqꝫ neceſſitate ſubditi eſtote: nō ſolū ꝓpt irā/ ſed etiā ꝓpt cōſciētiā. Ideo ꝛ tributa ꝑſtatis. Miniſtri eī dei ſūt in hoc ipm ſuiētes. Scd̄m lucā.

ca.4 C. In illo tp̄e. Egreſſ⁹ eſt ieſus i v̄tute ſpūs in galileā: ꝛ fama exijt ꝑ vniuerſam regionem de illo. Et ipſe docebat in ſynagogꝭ eorū: et magnificabat ab oīb⁹. Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹: ꝛ itrauit ſcḋm ꝯſuetudinē ſuā die ſabbati in ſynagogā: ꝛ ſurrexit legere Et tradit⁹ eſt illi: liber yſaie prophete. Et vt reuoluit librū: inue-

nit locũ vbi ſcriptũ erat. Spũs dñi ſup me/ ꝓpt̄ q̄ vnxit me: euāgelizare pauperib⁹ miſit me/ ſanare cōtritos corde. Predicare captiuis remiſſionē: ꝛ cecis viſũ/ dimittere cōfractos in remiſſionē/ p̄dicare annũ dñi acceptũ/ ꝛ diē retributiōis. Et cũ plicuiſſet librũ: reddidit miſtro/ ꝛ ſedit. Et oim in ſynagoga ocl̄i: erāt intendētes in eũ. Cepit aũt dicere ad illos: qꝛ hodie īpleta eſt hec ſcriptura ī aurib⁹ v̄ris. Et oēs teſtimoniũ illi dabāt: ꝛ mirabant̄ in verbis gratie: que ꝓcedebāt de ore ipſius. Per totā ebdomadā d̄r miſſa dñicalis: niſi feſtũ intercurrat vnde fiat ſeruitium/ ꝛ niſi qn̄ miſſa. Salus ppl̄i. vel qn̄ d̄r de feſto loci/ vel de ſctā maria.

¶ Dñica. ij. poſt oct. epy. Offm.

P̄s. 65. OMnis terra adoret te deus ꝛ pſallat tibi pſalmũ dicat noī tuo altiſſime. P̄s. P̄s. 65 Jubilate deo oīs terra: pſalmũ dicite nomini eius/ date gloriā laudi ei⁹. Oratio.

OMnipotēs ſempit̄ne de⁹ qui celeſtia ſimul et terrena moderaris/ ſupplicatiōes populi tui clemēter exaudi: ꝛ pacē tuā nr̄is ꝯcede tp̄ib⁹. p. Ad rom.

a.12. B. FRatres. Habentes donationes ſcdm gratiam que data eſt nobis differentes: ſiue prophetiā ſcdm rationē fidei/ ſiue miniſterium in miniſtrando/ ſiue qui docet in doctrina. Qui exhortatur in exhortando q̄ tribuit ī ſimplicitate/ qui preeſt in ſollicitudine/ q̄ miſeretur in hylaritate. Dilectio/ ſine ſimulatione. Odientes malnm: adherētes bono. Charitatē fraternitatis: inuicē diligētes. Honore inuicē preuenientes. Sollicitudine non pigri. Spũ feruentes: dño ſeruiētes. Spe gaudentes: in tribulatione patiētes. Orōni inſtātes: neceſſitatibus ſanctoꝝ cōmunicantes/ hoſpitalitatē ſectātes. Bñdicite perſequētibus vos: benedicite ꝛ nolite maledicere. Gaudere cũ gaudētib⁹: flere cũ flentibus. Idipſum inuicē ſentiētes: nō alta ſapiētes: ſꝫ humilib⁹ ꝯſentiētes. Gr̄. Miſit dñs verbũ ſuũ ꝛ ſanauit eos/ ꝛ eripuit eos de iteritu eoꝝ. V̄. Cōfiteant̄ dño mīe ei⁹/ ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoim̄. Alla. V̄. Laudate deũ oēs āgeli ei⁹: laudate eũ oēs v̄tutes ei⁹. Scdꝫ Johā. P̄s. 106. Eodē p̄s. 148.

cap. 2. A. IN ill. t. Nuptie fcē ſũt in chana galilee. Et erat mat̄ ieſu ibi. Vocat⁹ ē aũt ieſus et diſcipuli ei⁹: ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater eius ad eum. Vinũ nō habent. Et dixit ei ieſus. Quid mihi ꝛ tibi ē mulier: Nōdũ vēit hora mea. Dixit mat̄ ei⁹ miniſtris. Q̄ocũqꝫ dixerit vobꝫ facite. Erāt aũt ibi lapidee hydrie ſex poſite ſm purificationez iudeoꝝ capientes ſingule metretas binas vel t̄nas. Dixit eis ieſus. Implete hydrias aq̄. Et impleueſt eas: vſqꝫ ad ſũmũ. Et di-

xit eis iesus. Haurite nūc: ⁊ ferte architriclino. Et tulerūt. Ut aūt gustauit architriclin⁹ aquā vinū factū: ⁊ nō sciebat vnde esset/ ministri āt sciebāt q̄ hauserāt aquā Uocat spōsuz architriclin⁹: ⁊ dicit ei. Oīs hō primū bonū vinū ponit: ⁊ cū inebriati fuerit/ tūc id qđ deteri⁹ est. Tu aūt seruasti vinū bonuz vsq̃ adhuc. Hoc fecit initiū signoꝝ iesus i chana galilee: ⁊ manifestauit gl̃iam suā. Et crediderūt i eū: discipli ei⁹. Offer.

ps. 65 Iubilate deo vniuersa terra: iubilate deo vniuersa t̃ra psalmū dicite noī ei⁹ venite audite ⁊ narrabo vobꝫ oēs q̄ timetꝫ deū quāta fecit de⁹ aīe mee all'a

UT tibi grata sint Sec. dn̄e munera ppl̄i tui supplicātis ab oī q̄s ꝯtagiōe puersitatꝭ emūda. p. Prefa. q̄tid. Cōio

Io.2. A. Dicit dn̄s iplete hydrias aq̄ ⁊ ferte architriclino/ ⁊ dū gustasset architriclin⁹ aquā vinū factū: dixit spōso: s̃uasti vinū bonū vsq̃ adhuc: hoc signū fecit iesus primū corā discipl'is suis. Postc̄.

AUgeatur i nobis dn̄e q̄s tue virtutis operatio: vt diuinis vegetati sacramētis/ ad eoꝝ ꝓmissa capiēda/ tuo semper munere ꝑparemur. Per do.

Feria. iiij. Ad timotheum.

ca.1. B. CHarissime. Fidelis s̃mo: et omī acceptione dign⁹. Qr xp̄s iesus venit in hūc mundū pctōres saluos facere: quoꝝ prim⁹ ego sum. Sz ideo misaz cōsecut⁹ sum: vt i me primo ostēderet xp̄s iesus oēm patiētiā ad informationē eoꝝ q̄ crediturí sūt illi/ in vitā eternam. Regi autez seculorū immortali/ inuisibili/ soli deo honor ⁊ gloria: in secula seculorum amen. Scd̄m Marcū.

IN illo tp̄e. ca.6. A. Egress⁹ iesus abijt i patriā suā: ⁊ sequebātur illū discipuli sui. Et facto sabbato cepit i synagoga docere. Et multi audiētes: admirabātur i doctrina ei⁹ dicētes. Un̄ huic hec oīa? Et q̄ est sapiētia q̄ data est illi: ⁊ v̄tutes tales q̄ p man⁹ ei⁹ efficiūtur? Nōne hic est faber fili⁹ marie/ frat̃ iacobi ⁊ ioseph/ ⁊ iude/ ⁊ symonis? Nōne ⁊ sorores ei⁹ hic nobiscū sunt? Et scādalizabātur in illo. Et dicebat eis iesus. Qr nō est ꝓpheta sine honore nisi in patria sua: ⁊ in domo sua ⁊ in cognatiōe sua. Et non poterat ibi v̄tutē vllā facere: nisi paucos infirmos iposítis manib⁹ curauit. Et mirabat̃: ꝓpt̃ incredulitatem eoꝝ.

Feria. vi. Ad Romanos

FRēs. Scio ⁊ ꝯfido i dn̄o ca.14 C. iesu: qr nihil cōmune p ipsum nisi ei qui existimat q̄d cōe esse/ illi cōe est. Si eni ꝓpt̃ cibuz frater tu⁹ scādalizat̃ aut cōtristatur: iā nō s̃m caritatē ambulas. Noli cibo tuo illū ꝑdere: ꝓ quo xp̄s mortu⁹ est. Nō g̃ blasphemetur bonū n̄rm. Nō est ei regnum dei esca ⁊ pot⁹: sz iustitia pax et gaudiū i spū sctō. Qui ei in hoc seruit xp̄o: placet deo/ ⁊ ꝓbatus est hoīb⁹. Itaq̄ q̄ pacis sūt sectemur: ⁊ q̄ edificatiōis sūt inuicē custodiam⁹. Noli ꝓpt̃ escā destruere op⁹ dei. Oīa q̄dē mūda sūt: sz malū est hoī q̄ p offēdiculū māducat. Bonū est nō manducare carnē/ ⁊ non bibere vinū: neqꝫ in quo frat tuus offendit/ aut ſcandalizat/ aut infirmat. Tu fidem quā habes: penes temetipſm habe corā deo. Btūs q̄ nō iudicat ſemetipſm: i eo qđ ꝓbat. Qui autem diſcernit ſi mãducauerit: dānatus eſt/ qꝛ nō eſt ex fide. Omne autem qđ non eſt ex fide: peccatum eſt. Scđm Lucam.

ca.4. E.

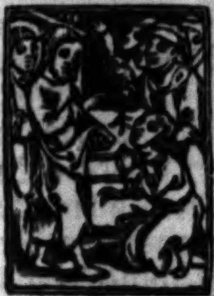

In illo tpe. Deſcendit ieſus in capharnaū ciuitatē galilee: ibiqꝫ docebat illos ſabbatis. Et ſtupebãt in doctrina ei⁹: qꝛ i ptãte erat ſmo ipſi⁹. Et i ſynagoga erat hō hñs demoniū imundū: ⁊ exclamauit voce magna dicēs. Sine.

F.

Quid nobis ⁊ tibi ieſu nazarene? Veniſti ꝑdere nos? Scio te: qꝛ ſis ſctūs dei Et increpauit illum ieſus dicēs. Obmuteſce: ⁊ exi ab eo. Et cuꝫ ꝓieciſſet illud demoniū in mediū: exijt ab illo nichilqꝫ illū nocuit. Et factus eſt pauoꝛ in oīb⁹ et colloquebant ad inuicē dicētes. Qđ eſt hoc verbū: qꝛ in poteſtate et virtute impat ſpiritib⁹ imūdis/ ⁊ exeūt? Et diuulgabat fama de illo: i oēm locū regiōis

96

¶ Dñica iij. p⁹ oct. epy. Int. Adorate deū oēs ãgeli ei⁹: audiuit ⁊ letata eſt ſyō/ ⁊ exultauerūt filie iude. Ps. Dñs regnauit exultet tra: letent iſule mlte. Glia. Eodē

Omñps ſempiterne de⁹ Or. infirmitatē nrām ꝓpici⁹ reſpice: atqꝫ ad ꝓtegendū nos dexterā tue maieſtatis extēde. ꝑ d.

Fratres. Ad Roma. ca.12. D.

Nolite eē prudētes apđ voſmetipſos. Nulli malū: ꝓ malo reddētes. Prouidētes bona: nō tm̄ corā deo: ſed etiā corā oībus hoīb⁹. Si fieri pōt qđ ex vobis eſt cū oīb⁹ hoībus pacē habētes. Nō voſmetipſos defendētes kmi. ſed date locū ire. Scriptū eſt eni. Michi vidictā: ⁊ ego retribuā dicit dñs. Sed ſi eſurierit iimicus tuus: ciba illū. Si ſitit: potū da illi. Hoc eni faciens carbones ignis cõgeres ſup caput eius. Noli vinci a malo: ſed vince in bono malū.

Gr. Timebunt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gliām tuā. ꝑ.101.

V. Qm̄ edificauit dñs ſyon: ⁊ videbitur in maieſtate ſua. Eodē

Alla. V. Dñs regnauit exultet tra: letent iſule multe. ꝑ.96.

S. math. ca.8. A.

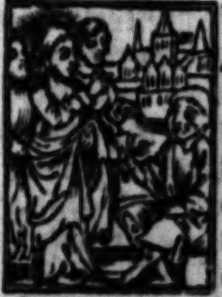

In illo tpe. Cū deſcendiſſet ieſ⁹ de mōte: ſecute ſunt eū turbe multe. Et ecce leproſus veniens: adorabat eū dicēs. Dñe: ſi vis/ potes me mūdare. Et extēdens ieſus manū: tetigit eū dicens. Volo mūdare. Et ꝯfeſtim mundata eſt lepra ei⁹. Et ait illi ieſus. Vide nemini dixeris: ſed vade oſtēde te ſacerdoti: ⁊ offer munus tuū quod precepit moyſes in teſtimoniū illis. Cū autē

Jntroisset capharnaū : accessit ad
eū centurio rogās eum⁊ dicēs.
Dñe/puer meus iacet in domo
paralyticus:⁊ male torquet᷑. Et
ait illi iesus . Ego veniā:⁊ curabo
eū. Et respōdēs cēturio: ait.
Dñe/nō sum dign⁹ vt intres sub
tectū meū:sed tm̄ dic verbo/⁊ sanabit᷑
puer meus. Nā et ego hō
sum sub ptāte cōstitut⁹:hñs sub
me milites. Et dico huic vade:⁊
vadit. Et alio veni⁊ venit. Et seruo
meo fac hoc:⁊ facit. Audiēs
aūt iesus mirat⁹ est:⁊ seq̄ntib⁹ se
dixit. Amē dico vobis:nō īueni
tantā fidē in israel. Dico aūt vobis:
ꝙ multi ab oriēte⁊ occidēte
veniēt/⁊ recūbēt cū abraham et
ysaac⁊ iacob in regno celoꝝ. Filij
aūt regni eiicietur ī tenebras
exteriores:ibi erit flet⁹⁊ stridor
dentiū. Et dixit iesus cēturioni
Vade/⁊ sicut credidisti: fiat tibi
Et sanatus est puer in illa hora
ps.117. Offer. Dextera dñi fecit virtutē/dextera
dñi exaltauit me:nō moriar sed
viuā:et narrabo opa dñi. Secreta.

Vte ppetue mysteria veneranda
recolim⁹ te dñe
depcātes:vt⁊ deuotiꝫ eadē sacrificijs/⁊
dignis opib⁹ asseq̄mur.
Luce P. Prefa.q̄tid. Cō. Mirabant᷑ oēs
4.D. de his q̄ pcedebāt de ore dei. Postc̄.

Quos tātis dñe largiris vti
mysterijs/psta q̄s: vt effectib⁹
eoꝝ nos veracit᷑ aptare digneris.
p do. ¶ Fe.iiij.ad Rom.

ca.15. FRēs. Obsecro vos p do
F. minū nr̄m iesum xp̄m⁊ p
caritatē spūs sc̄ti: vt adiuuetis me
in orōnib⁹ vr̄is ad deū. Ut liberer
ab īfidelibus q̄ sunt ī iudea :
et obsequij mei oblatio accepta
fiat ī hierosolyma sanctis. Ut veniam
ad vos in gaudio p volūtatē
dei:vt refrigerer vobiscum
Deus aūt pacis:sit cū oībus vobis
amen. Scd̄m Marcum.

ca.3. IN illo tpe.
A. Jntrauit iesus
in synagogā:
et erat ibi hō habēs
manū aridā /
et obseruabāt eū si
sabbatis curaret
vt accusarēt illū.
Et ait hoī habēti manū aridam
Surge ī mediū. Et dixit eis Licet
sabbatis bñfacere/ an male :
aīam saluā facere:an pdere? At
illi tacebāt. Et circūspiciēs eos
cum ira:cōtristatus sup cecitate
cordis eoꝝ/dixit hoī. Extende
manū tuam. Et extēdit. Et restituta
est manus illi. ¶ Feria.vj.

Epistola ad Corinthios. 1.ca.
FRatres. Nescitis:q2 templum
dei estis/ ⁊ spūs dei habitat
in vobis? Si q̄s autē tēplum
dei violauerit:disperdet illū de⁹
Tēplū eni dei sanctū est : quod
estis vos. Nemo se seducat. Si D.
quis videt᷑ inter vos sapiēs esse in
hoc seculo:stultus fiat vt sit sapiens.
Sapiētia eni huius mūdi:
stulticia est apud deū. Scriptū
est eni. Cōprehēdā sapiētes: in
astutia eoꝝ. Et iterū. Dñs nouit
cogitatiōes sapiētiū:qm̄ vane
sunt. Nemo itaq3 glorietur : in
hoībus. Oīa eni vestra sunt:siue
paul⁹/ siue appollo siue cephas
siue mūdus/siue vita/siue mors
siue p̄sentia/siue futura. Oīa
eni vestra sunt. Uos autem xp̄i:
xp̄s autē dei. Scd̄m Matheū.

at. In illo tp̄e. Circuibat ieſꝰ
.D. totā galileā : docēs in ſynagogis
eorū/ ⁊ predicās euangeliū
regni/ ⁊ ſanās oēm lāguorem
⁊ oēm īfirmitatē ī pp̄lo. Et
abijt opinio eius:in totā ſyriam
Et obtulerūt ei oēs male habētes
varijs lāguoribꝰ ⁊ tormētis
cōprehēſos:⁊ qui demōia habebant/
⁊ lunaticos/⁊ paralyticos
⁊ curauit eos. Et ſecute ſunt eū
turbe multe. ¶ Dn̄ica.iiij.poſt
octauas epyphanie. Officium.

96. Adorate
dn̄z oīs
āgeli eiꝰ/
audiuit ⁊
letata eſt
ſyō/ ⁊ exultaueſt
Eodē filie iude
ps̄. Dn̄s regnauit
exultet terra:letent̄ iſule multe.
Gloria patri. Sicut erat. Oro.

Deus qui nos in tātis periculis
ꝯſtitutos pro humana
ſcis fragilitate non poſſe
ſubſiſtere:da nobis ſalutē mentis
⁊ corpis: vt ea que pro peccatis
noſtris patimur/te adiuuante
vincamꝰ. Per do. Ad Rom̄.

13. Fratres. Nemini quicq̄z
C. debeatis:niſi vt inuicē diligatis.
Qui eni diligit ꝓximū:
legem ipleuit. Nā non adulterabis:
nō occides/ nō furaberiſ/nō
falſuz teſtimoniū dices/nō ꝯcupiſces
rem ꝓximi tui. Et ſi qđ ē
aliud mādatū:in hoc ṽbo iſtauratᷣ.
Diliges ꝓximū tuū:ſicut teipm̄.
Dilectio proximi : malū nō
operatᷣ. Plenitudo ergo legis:
101. eſt dilectio. Gr. Timebunt gentes
nomen tuū dn̄e:⁊ oēs reges terre
gloriam tuam. ṽ Quoniam edificauit Eodē
dn̄s ſyon:⁊ videbitur in maieſtate
ſua. Alla. ṽ Dn̄s regnauit exultet ps̄.96
tra:letent̄ īſule multe. S.math.

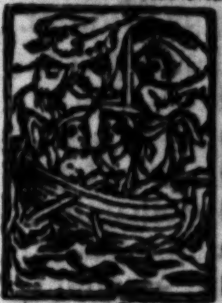

In illo tp̄e. ca.8.
Aſcēdēte ieſu C.
in nauiculā: ſecuti
ſunt eū diſcipuli
eiꝰ. Et ecce
motus magnꝰ factus
eſt in mari :
ita vt nauicľa operiretur
fluctibus. Erat aūt illis:
ventus cōtrarius. Ipſe vero dormiebat.
Et acceſſerūt ad eum diſcipuli
eius:⁊ ſuſcitauerūt eū dicentes.
Dn̄e/ſalua nos: perimꝰ.
Et dicit eis ieſus. Quid timidi
eſtis modice fidei? Tūc ſurgēs
iperauit vētis ⁊ mari/et facta eſt
trāquillitas magna. Porro homines
mirati ſūt dicētes. Qualis
eſt hic:qꝛ venti ⁊ mare:obediunt
ei? Offr. Dextera dn̄i fecit virtutem/ ps̄.117.
dextera dn̄i exaltauit me nō moriar
ſ; viuā:⁊ narrabo opa dn̄i. Sec̄.

Concede q̄s oīs deꝰ / vt
huiꝰ ſacrificij munꝰ oblatū
: fragilitatē nr̄am ab oī malo
purget ⁊ muniat.p. Prefa.q̄tid.
Cōio. Mirabanť oēs de his q̄ ꝓcedebant Luce
de ore dei. Poſtcōio. 4.D.

Munera tua nos deꝰ/ ⁊ a delectatiōibꝰ
terrenis expediāt
⁊ celeſtibꝰ ſp̄ iſtaurāt alimētis.

¶ Fer.iiij.ad Corithios
Frēs. Bonū eſt hoī mulierē 1.ca.7
nō tangere. Propť fornicationē A.
aūt vnuſq̄ſq; vxorē ſuā habeat:
⁊ vnaq̄q; mulier viꝝ ſuū habeat.
Vxori vir debitum reddat:
ſiīr āt ⁊ vxor viro. Mulier ſui cor

ꝯporis poteſtatē nō habet ſꝫ vir. Siliter autē ⁊ vir/ſui corꝑis poteſtatē nō habet:ſed mulier. Nolite fraudare inuicē:niſi forte ex ꝯſenſu ad tēpus vt vacetꝫ orationi. Et iterū reuertimi in idipm. ne tētet vos ſathanas: ꝓpter incōtinētiā veſtrā. Scḋm Lucam

ca.9. H. In illo t. Factū eſt ābulātib⁹ diſcipulis ī via: dixit qdā ad ieſuz. Sequar te qcunqꝫ ieris. Dixit illi ieſus. Vulpes foueas hñt/ et volucres celi nidos:filius autem hoīs nō habet vbi caput ſuum reclinet. Ait autē ad alterū. Sequere me. Ille autem dixit. Dñe/ꝑmitte michi primū ire: et ſepelire patrē meū. Dixitqꝫ ei ieſus Sine vt mortui ſepeliāt mortuos ſuos:tu autē vade ⁊ annūcia regnuz dei. Et ait alter. Sequar te dñe:ſed primū permitte michi renunciare his que domi ſunt. Et ait ad illū ieſus. Nemo mittens manū ſuā ad aratrū: et aſpiciēs retro: aptus eſt regno dei. ¶ Feria.vi.ad Corinthios.

1.ca. D. Frēs. Unuſqſqꝫ ī q̄ vocatiōe vocat⁹ eſt:in ea ꝑmaneat. Seru⁹ vocat⁹ es:nō ſit tibi cure. Sed et ſi potes fieri liber: magis vtere. Qui eniz in domino vocatus eſt ſeruus: libertus eſt domini. Similiter qui liber vocat⁹ eſt:ſeruus eſt chriſti. Precio empti eſtis:nolite fieri ſerui hoīm. Unuſquiſqꝫ in qua vocatione vocat⁹ eſt frater. in hac ꝑmaneat apud deū. Scḋz marcū

ca.1 B. In illo tpe. Offerebāt ieſu paruulos vt tāgeret illos. Diſcipuli autē comminabant̄: offerētibus. Quos cū videret ieſus: indigne tulit/et ait illis. Sinite paruulos venire ad me:⁊ ne ꝓhibueritꝭ eos. Taliū eni eſt regnū dei. Amē dico vobis:quiſqs nō recepit regnū dei velut paruul⁹ nō itrabit in illud. Et cōplexās eos:et imponens man⁹ ſuper illos: bñdicebat eos. ¶ Dominica.v.poſt octa.epypha. Officiū

p̄.9 Adorate deū oēs āgeli ei⁹/ audiuit ⁊ letata eſt ſyō/⁊ exultauet filie iude. p̄. Dñs regnauit exultet terra: letent̄ inſule multe. Gloria patri. Sicut erat. Oratio

Familiā tuā q̄s dñe cōtinua pietate cuſtodi: et q̄ in ſola ſpe gratie celeſtis innititur:tua ſemꝑ protectiōe muniatur. Per dñm. Ad Colocenſes

cap B. Fratres. Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊ dilecti viſcera mie:māſuetudinē/ benignitatē/humilitatē/modeſtiā patientiā/ſupportātes inuicē/et donātes vobiſmetipſis ſi qs aduerſus aliquē habet q̄relā. Sicut et dñs donauit vobis:ita et vos. Sup oīa autē hec caritatē habete:qḋ eſt vinculū ꝑfectiōis.

Et pax xp̄i exultet in cordibus vr̄is: in qua ⁊ vos vocati eſtis in vno corpe ⁊ grati eſtote. Verbū xp̄i habitet in vobis abūdāter/ i oī ſapiētia docētes ⁊ cōmonentes voſmetip̄os i pſalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis ſpiritualibꝰ in gr̄a: cātantes in cordibꝰ veſtris deo. Om̄e aūt q̄dcūq3 facitis in ꝟbo aut in opere: oīa in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i facite/ gr̄as agētes deo et pr̄i. Per ieſum xp̄m dn̄z nr̄m.

ꝑ.101. Gr̄. Timebūt gētes nomē tuū dn̄e
Eodē et oēs reges terre gl̄iam tuā. V. Qm̄ edificauit dn̄s ſyon/ ⁊ videbit̄ in ma-
ꝑ.96. ieſtate ſua. All'a. V. Dn̄s regnauit exultet terra: letent̄ inſule multe.

Scd̄m Matheū.

ca.13. C. In illo tp̄e. Dixit ieſus diſci. ſu. parabolā hāc. Simile fc̄m eſt regnū celorū hoī qui ſeminauit bonum ſemen: in agro ſuo. Cū aūt dormirēt homines: venit inimicus eiꝰ ⁊ ſupſeminauit zizania i medio tritici: et abijt. D. Cū aūt creuiſſet herba et fructū feciſſet: tūc appuerūt ⁊ zizania. Accedētes aūt ſerui patriſfamilias: dixerūt ei. Dn̄e/ nōne bonū ſemen ſeminaſti i agro tuo? Unde ḡ habet zizania? Et ait illis. Inimicus hō: hoc fecit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus/ et colligimꝰ ea? Et ait. Non. Ne forte colligētes zizania: eradicetis ſimul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraq3 creſcere vſq3 ad meſſem: ⁊ i tp̄e meſſis dicā meſſoribꝰ. Colligite primū zizania: et alligate ea in faſciculos ad cōburēdum. Triticū aūt ꝯgregate: i horreū meū.

Offr̄. Dextera dn̄i fecit ꝟtutē ꝑ.117. dextera dn̄i exaltauit me: nō moriar ſed viuā ⁊ narrabo opa dn̄i.

Secre.

Suſcipe q̄s dn̄e tuoꝝ oblatiōes/ p̄ceſq3 ſuoꝝ: vt ſub tue ꝓtectionis auxilio ⁊ collata nō perdāt/ et que expetūt apprehendāt. Per dn̄z. Prefa. q̄tidia. Lu.4 D.

Cōio. Mirabant̄ oēs de his que pcedebant de ore dei.

Poſtcōio.

Deus q̄ nos ſacramēti tui participatiōe ꝯtigis: virtutis eiꝰ effectus in nr̄is cordibꝰ opare: vt muneri diuino q̄d ſumpſimus/ p ip̄z munus aptemur. P dn̄z.

Fer. iiij. ad Timotheū 1.2.ca. A

Chariſſime. Obſecro primū oīm fieri obſecrationes: oratiōes/ poſtulatiōes/ gratiarū actiones pro oībꝰ hoībus. Pro regibꝰ ⁊ oībus q̄ in ſublimitate ſunt ꝯſtituti: vt quietā ⁊ trāquillā vitā agamꝰ in omī pietate ⁊ caſtitate. B. Hoc eī bonū eſt: ⁊ acceptū coram ſaluatore nr̄o deo. Qui oēs hoīes vult ſaluos fieri et ad agnitionē ꝟitatis venire. Unus eni deꝰ: vnus ⁊ mediator dei ⁊ hoīm/ hō xp̄us ieſus. Qui dedit ſemetip̄m redēptionē pro oībꝰ: cui teſtimoniū tpibus ſuis ꝯfirmatū eſt/ in q̄ poſitꝰ ſuz ego p̄dicator ⁊ apl̄s. Ueritatē dico: nō mētior doctor gētiū i fide et veritate.

S. mat.

ca.21. C. In illo tp̄e. Dixit ieſus turbis iudeorum. Hō quidā habebat duos filios: ⁊ accedēs ad p̄mū dixit. Fili/ vade

hodie opari in vineaꝫ meā. Ille
autē rñdens: ait. Nolo. Postea
autē penitētia mot⁹: abijt. Acce
dens aūt ad alterū: dixit silr.
At ille respōdens: ait. Eo dñe.
Et nō iuit. Quis ex duobus fe-
cit volūtatē pr̄is? Dicunt ei. Pri
mus. Dicit illis iesus. Amen di
co vobis: qꝛ publicani ⁊ meretri-
ces p̄cedēt vos i regno dei. Ve-
nit eni ad vos iohānes i via iusti
tie: ⁊ nō credidistꝫ ei. Publicani
āt ⁊ meretrices crediderūt ei: vos
autē vidētes/ nec penitētiam ha
buistis postea vt crederetis ei.
Qui habet aures audiēdi audi
at. ¶ Dominica in septuagesi-
ma. Ad missam. Officium.

Circunde
ps. 17 derūt me
gemitus
mortꝫ do
lores in-
ferni cir-
cūdederūt
me: et in
tribulati-
one mea iuocaui dñm/ ⁊ exaudi
uit de tēplo sctō suo vocē meam
Eodē ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs
firmamentū meū ⁊ refugiū meū/ et li
berator me⁹. Gloria pr̄i. ¶ Ab hac
die vsqꝫ ad vigi. pasche non dicit'
Gloria in excelsis deo. de q̄cunqꝫ
dr̄ missa nisi ep̄s in cena dñi ce-
lebrauerit. Oratio.
Preces ppl'i tui q̄s dñe cle
mēter exaudi: vt q̄ iuste ꝓ pctīs
nr̄is affligimur: ꝓ tui nois glīa
misericordit' liberemr̄. p. Ad cori.
1. ca. 9 FRēs. Nescitis q̄ hi q̄ in
D stadio currūt: oēs quidē
currūt/ sed vn⁹ accipit brauium.
Sic currite: vt cōp̄hēdatis. Oēs
eni q̄ in agone ꝯtēdit: ab oībus
se abstinet. Et illi q̄dē vt corru
ptibilē coronā accipiāt: nos aūt
icorruptā. Ego igit' sic curro: nō
q̄si i icertū. Sic pugno: nō q̄si ae
rē v̄berās. Sed castigo corpus
meū/ ⁊ in s̄uitutē redigo: ne for-
te cū alijs p̄dicauerī/ ipse repro-
bus efficiar. Nolo aūt vos igno ca. 10.
rare fr̄es: q̄m pr̄es nr̄i oēs sub A.
nube fuerūt: ⁊ oēs mare trāsierūt
et oēs in moyse baptizati sunt i
nube ⁊ i mari. Et oēs eādē escā
spiritalē māducauerūt: ⁊ oēs eū-
dē potū spiritalē biberūt. Bibe B.
bāt aūt de spiritali: ꝯseq̄nte eos
petra. Petra aūt erat xp̄s. Gr.
Adiutor in oportunitatib⁹/ in tribu- ps. 9.
latiōe sperēt in te qui nouerūt te: q̄m
nō derelinq̄s q̄rentes te dñe. ℣. Qm̄ Ibidē
nō in finē obliuio erit paupis/ patiē
tia pauperū nō peribit in etnū: exur
ge dñe nō p̄ualeat hō. Nō repetat'
grad. q̄n dr̄ tract⁹. vid. Tract⁹.
De pfundis clamaui ad te do p. 129.
mine: dñe exaudi vocē meam. et oia
℣. Fiāt aures tue intēdentes: in ora- infra.
tionē s̄ui tui. ℣. Si iniq̄tates obs̄ua
ueris dñe: dñe quis sustinebit? ℣. Qꝛ
apd̄ te ꝓpiciatio est: ⁊ ꝓpt' legem tuā
sustinui te dñe. Scd̄m Matheū.

IN ill t. Di. ie ca. 2.
sus dis. suis A.
parabolam hāc.
Simile est regnum
celorū hoi patri-
familias: q̄ exijt
primo mane ꝯdu
cere operarios i vi
neā suā. Conuētiōe autē facta cū
operarijs ex denario diurno: mi-
sit eos in vineā suā. Et egressus

circa horā tertiā: vidit alios ſtātes in foro ocioſos/ ⁊ dixit illis. Ite⁊vos in vineā meā: et qđ iuſtum fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū aūt exijt circa ſextam ⁊ horā nonā: ⁊ fecit ſimilit̄. Circa vndecimā vero exijt: ⁊ inuenit alios ſtantes/ ⁊ dixit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicūt ei. Qꝛ nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite et vos in vineam meā. Cū ſero aūt factū eſſet: dixit dñs vinee ꝓcuratori ſuo. Uoca operarios ⁊ redde illis mercedem: incipiēs a nouiſſimis vſqꝫ ad primos. B. Cū veniſſent ḡ q̇ circa vndecimā horā venerāt: acceperūt ſingulos denarios. Uenientes aūt ⁊ primi: arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi. Acceperūt autē⁊ ipſi: ſingulos denarios. Et accipientes/ murmurabant aduerſus patremfamilias: dicētes. Hi nouiſſimi vna hora fecerūt: et pares illos nobis feciſti/ qui portauim⁹ pōdus diei⁊ eſtus. At ille reſpōdēs: vni eorū dixit. Amice/ nō facio tibi iniuriam. Nōne ex denario conueniſti mecū? Tolle qđ tuū eſt: et vade. Uolo autē ⁊ huic nouiſſimo dare: ſicut ⁊ tibi. Aut nō licet michi qđ volo facere? C. An ocl's tu⁹ neqꝫ eſt: qꝛ ego bonus ſum? Sic erūt nouiſſimi primi: ⁊ primi nouiſſimi. Multi enim ſunt vocati: pauci vero electi. Ps.91. Offer. Bonum eſt cōfiteri dño/ ⁊ pſallere noi tuo altiſſime. ℣. Ibidē Qm̄ magnificata ſunt opera tua dñe: nimis ꝓfūde facte ſunt cogitatiōes tue. ℣. Ibidē Ecce inimici tui dñe peribūt: ⁊ diſpergent oēs qui operantur iniquitatē. Secreta.

Muneribus nrīs q̄s dñe p̄cibuſqꝫ ſuſceptis/ ⁊ celeſtib⁹ nos mūda myſterijs: ⁊ clemēter exaudi. Per. Prefa. quotid. Cōio. Ps.30. Illumina faciē tuā ſup ſuū tuū/ ſaluum me fac in tua mīa dñe non cōfundar quoniā inuocaui te. Poſtcōio.

Fideles tui de⁹ ꝑ tua dona firment: vt eadē⁊ ꝑcipiēdo requirāt/ ⁊ q̄rendo ſine fine ꝑcipiāt. Per d. ¶ Sciēdū eſt ꝙ ſuitiū hui⁹ diei nō differt ꝓpt aliqđ feſtū niſi cū purificat. btē marie vel dedicatio eccleſie in hac die ꝯtigerit: tūc enī differat vſqꝫ ad iij. fer. et tract⁹ De pfundis ꝑtermittat: qm̄ in ferialib⁹ dieb⁹ non dr̄ trac. añ. iiij. fer. i capite ieiunij niſi tm̄ in miſſis ꝓ defunctis: nec etiā in fer. ſine regimine chori. Quocūqꝫ vo aliud feſ. in hac do. vel in aliq̄ do. vſqꝫ ad paſſionē dñi ꝯtigerit: ſꝑ differat/ lꝫ dup. feſ. ſue. ⁊ fiat ſuitiū de ipa dñica nulla fctā de feſ. mēo. niſi ſit feſ. iij. lc. qđ nō differt. ſed tūc de eo fiat mēo. vſqꝫ ad .xl. tm̄. A quarta autē fer. in capite ieiunij vſqꝫ i craſtinū octa. paſc. nichil fiat ad miſſā de feſ. iij. lc. nec etiā mēo.

¶ Fer. iiij. Epl'a ad Corinthios 2. ca. 4. B

Fratres. Si opertum eſt euāgeliū noſtrū: in his q̄ pereunt eſt opertū. In quibus deus huius ſeculi excecauit mētes infideliū: vt non fulgeat illuminatio euāgelij glie xp̄i/ q̄ eſt ymago dei. Nō enī noſmetipſos p̄dicam⁹ ſed ieſum xp̄m dñm nrm̄: nos aūt ſuos vros ꝑ ieſum. Qm̄ de⁹ q̄ dixit de tenebris lucē ſplēdeſcere: ipſe illuxit i cordib⁹ nrīs ad illuminatiōnē ſciētie claritatꝭ dei/ in facie xp̄i ieſu. Habemus aūt theſaurū iſtū abſcōditū i vaſis fictilibꝰ:vt ſublimitas ſit virtutis dei/⁊ nō ex nobis. In oībꝰ tribulationē patimur: ſed nō an- C. guſtiamur. Aporiamur : ſed nō deſtituimur. Perſecutionē patimur:ſꝫ nō derelinq̄mur. Humiliamur:ſed nō cōfundimur. Deijcimur:ſed nō perimꝰ. Sꝑ mortificationē ieſu xp̄i i corpe nr̄o circūferētes:vt ⁊ vita ieſu in corpibus nr̄is manifeſtet̄. Semꝑ eni nos q̇ viuimus/ in mortē tradimur ꝓpter ieſum: vt et vita ieſu manifeſtet̄ in carne nr̄a mortali Ergo mors in nobis opat̄:vita autē in vobis. Scd̄m marcum.

cap.9. E. In illo tpe. Egreſſus ieſus ibat ꝑ galileā nec volebat quēq̄ʒ ſcire. Docebat aūt diſcipulos ſuos:⁊ dicebat illis Qm̄ filiꝰ hoīs tradetur in manus hoīm/⁊ occidēt eū:⁊ occiſus tertia die reſurget. At illi ignorabāt ꝟbū:⁊ timebāt eū int̄rogare. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi eſſent: int̄rogabat eos. Quid in via tractabatis? At illi tacebāt. Siq̄dē inter ſe invia diſputauerāt:q̄s eēt eorū maior. Et reſidēs vocauit duodeci:⁊ ait illis Si quis vult p̄imus eſſe:erit oīm nouiſſimꝰ/ ⁊ oīm miniſter. Et acciplēs puerū:ſtatuit eū i medio eoꝝ. Quē cū ꝯplexꝰ eſſet:ait illis. Quiſq̄ʒ vnuꝫ ex hmōi pueris recepit in noīe meo: me recipit. Et q̄cūq̄ʒ me ſuſceperit:nō me ^ ſuſcipit/ ſꝫ eū qui me miſit. Qui habet aures audiēdi:audiat. Fer.vi.ad coꝝ.

Dolmys ^

ca.24 C. FRēs. Habētes ſpm̄ fidei ſicut ſcriptū eſt. Credidi ꝓpt̄ qđ locutꝰ ſuꝫ ⁊ nos credimꝰ ꝓpt̄ qđ et loq̄mur/ ſciētes q̄m q̇ ſuſcitauit ieſum ⁊ nos cū ieſu ſuſcitabit/⁊ ꝯſtituet vobiſcū. D. Oīa ei ꝓpt̄ vos vt gr̄a abūdās ꝑ multas gr̄aꝝ actiōes:abūdet i gl̄iaꝫ dei ꝓpt̄ qđ non deficimꝰ. Sed licet is q̇ foris ē nr̄ hō corrūpat̄: tn̄ is q̇ intꝰ eſt renouat̄ de die in diē. Id eni qđ in p̄nti eſt momētaneū ⁊ leue tribulatiōis nr̄e:ſupramodū i ſublimitate etn̄ū glorie pōdus opat̄ i nobis nō ꝯtēplātibꝰ nobis q̄ vident̄:ſed q̄ nō vidētur. Que eni vident̄: tp̄alia ſunt. Que autē nonvident̄:etn̄a ſunt. Scd̄m Matheum.

cap.12 C. In il.t. Dixit ie. phariſeis. Qui nō ē mecū:ꝯtra me eſt:et q̇ nō ꝯgregat mecū/ſpargit Ideo dico vobis. Oē pctm̄ et blaſphemia remittet̄ hoībꝰ:ſpūs autem blaſphemie nō remittet̄. Et q̄cūq̄ʒ dixerit ꝟbū ꝯtra filiū hoīs:remittet̄ ei. Qui aūt dixerit cōtra ſpm̄ſctm̄: nō remittet̄ ei/ neq̄ʒ in hoc ſc̄lo/neq̄ʒ in futuro. Aut facite arborē bonā ⁊ fructū eiꝰ bonū:aut facite arborē malā ⁊ fructū eiꝰ malū. Siq̄dē ex fructu:arbor cognoſcit̄. Progenies viperaꝝ:quō poteſtis bona loq̇ cū ſitis mali? Ex abūdātia ei cordis os loq̇t̄. Bonꝰ hō:de bono theſauro ꝓfert bona. Et malus hō:

de malo theſauro: profert mala.
Dico aūt vobis: qm̄ om̄e verbū
ocioſum qd̄ locuti fuerint hoīes
reddēt rationē de eo in die iudicij.
Ex verbis eni tuis iuſtificaberis:
ꝛ ex verbis tuis condēnaberis.
¶ Dominica in .lx. Offm̄.

ps. 43. Xurge q̄re
obdormis
dn̄e/ exurge
ꝛ ne repellas i finē: q̄re faciem tuam
auertiꝫ/ obliuiſcerꝫ tribulationē noſtrā adheſit i terra
vēter noſter exurge dn̄e adiuua
Ibidē nos et libera nos. ps Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. Oratio.

DEꝰ q̄ cōſpicis q꞉ ex nulla
noſtra actione cōfidimꝰ:
cōcede propicius/ vt cōtra om̄ia
aduerſa doctoris gētiū ꝓtectione
muniamur. Per dn̄m noſtrū.
Hec ſequēs ep̄la tota legat̄ hac
die tm̄: qn̄ vero dr̄ per ebd̄. ſemꝑ
incipiatur ad iſtā clauſulā. Damaſci
prepoſitus. et legat̄ vſqꝫ
ad finem. Ad corinthios.

2.cap. FRatres. Libēter ſuffertꝫ
11. D. inſipiētes: cū ſitis ipſi ſapiētes.
Suſtinetis eni ſi q̄s vos
in ſuitutē redigit: ſi q̄s deuorat:
ſi q̄s accipit/ ſi q̄s extollit̄/ ſi q̄s
in faciē vos cedit. Scd̄m ignobilitatē
dico: q̄ſi nos infirmi fuerimus
i hac p̄te. In q̊ q̄s audet in
inſipiētia dico: audeo ꝛ ego. Hebrei
ſūt: ꝛ ego. Iſraelite ſūt ꝛ ego
Semē abrahe ſūt: ꝛ ego. Miniſtri
xp̄i ſūt: ꝛ ego. Vt minꝰ ſapiēs dico:
plꝰ ego. In laboribꝰ plurimis
in carceribꝰ abūdātiꝰ: i plagis ſupra
modū/ i mortibꝰ frequent̄. A
iudeis q̄nquies q̄dragenas vna
minꝰ accepi. Ter ꝟgis ceſꝰ ſuꝫ: ſemel
lapidatꝰ ſū/ ter naufragiū feci.
Nocte ac die: i ꝓfundū maris
fui. In itineribꝰ ſepe: ꝑiculis fluminū/ F.
ꝑiculis latronū/ ꝑiculis ex
gn̄e/ ꝑiculis ex gētibꝰ/ ꝑiculis in
ciuitate/ ꝑiculis i ſolitudīe/ periculis
in mari/ ꝑiculis i falſis fratribꝰ.
In labore ꝛ erūna: i vigilijs
multis. In fame ꝛ ſiti: i ieiunijs
multꝫ. In frigore ꝛ nuditate:
p̄ter illa q̄ extriſecꝰ ſūt/ inſtantia
mea q̊tidiana ſollicitudo oīꝫ
eccl'iaꝝ. Quis infirmat̄/ ꝛ ego
nō i̅firmor? Quis ſcādalizat̄/ et
ego nō vror? Si gl'iari oportet: q̄ G.
infirmitatꝫ mee ſūt gl'iabor. Deꝰ
et pat̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſcit q̄ ē bn̄dictꝰ
i ſcl'a: qꝛ nō mētior. Dimiſſio.
Damaſci p̄poſitꝰ gētis arethe
regꝫ cuſtodiebat ciuitatē damaſcenoꝝ:
vt me cōprehēderet. Et
ꝑ feneſtrā i ſporta dimiſſꝰ ſuꝫ per
murū: ꝛ ſic effugi manꝰ eius. Si 12. ca.
gl'iari oportet: nō expedit quidē A.
Veniā aūt ad viſiones: ꝛ reuelationes
dn̄i. Scio hoīem in xp̄o/
ante annos q̄ttuordecim ſiue in
corpe/ ſiue extra corpꝰ neſcio deꝰ
ſcit: raptū huiuſmodi vſqꝫ ad tertiū
celū. Et ſcio huiuſmodi hominē
ſiue in corpe ſiue extra corpus
neſcio deꝰ ſcit: qm̄ raptꝰ ē in
paradiſū/ ꝛ audiuit archana ꝟba
q̄ nō licꝫ hoī loq̄. Pro hm̄oi gl'iabor:
ꝓ me āt nihil/ niſi i i̅firmitatibus
meis. Nā ꝛ ſi voluero gl'iari:
nō ero i̅ſipiēs. Veritatē em̄ dicā
Parco āt ne q̄s me exiſtimet ſu

p̄ra id qđ videt ī me: aut audit aliq̄d
ex me. Et ne magnitudo reuelationū
extollat me: dat⁹ ē michi
ſtimul⁹ carnis mee angel⁹ ſathane
C. q̄ me colaphiſet. Propter
qđ ter dn̄z rogaui vt diſcederet
a me: ⁊ dixit michi. Sufficit tibi
gr̄a mea. Nā virt⁹: in īfirmitate
ꝑficit̄. Libēter igit̄ gl̄abor ī infirmitatib⁹ meis. Ut inhabitet in
p̄s. me virt⁹ xp̄i. Gr̄. Sciāt gētes qm̄
82. nomē tibi de⁹/ tu ſol⁹ altiſſim⁹ ſup oēʒ
Ibidē terrā. ℣ De⁹ me⁹ pone illos vt rotā et
ſicut ſtipulā āte faciē vēti. Tract⁹.
p̄. 59. COmmouiſti dn̄e terrā ⁊ conturbaſti
Ibidē eā. ℣ Sana contritiones
Ibidē eius quia mota eſt. ℣ Ut fugiant
a facie arcus: vt liberentur dilecti tui.

Scd̄m Lucam.

cap. 8. A. IN illo tp̄e. Cum turba
plurima cōueniret
et de ciuitatib⁹ ꝑperarēt ad ieſum:
dixit ꝑ ſimilitudinem. Exijt q̄ ſeminat: ſeminare ſemen
ſuū. Et dū ſeminat: aliud cecidit
ſec⁹ viā ⁊ cōculcatū eſt/ ⁊ volucres
celi comederūt illud. Et
aliđ cecidit ſupra petrā: ⁊ natum
aruit/ q̄ꝛ nō habebat humorem.
Et aliud cecidit iter ſpinas: et ſimul
exorte ſpine ſuffocauerūt illud.
Et aliđ cecidit ī terrā bonā:
et ortū fecit fructū cētuplū. Hec
dicēs/ clamabat. Qui habet aures
B. audiēdi audiat. Interrogabāt
aūt eū diſcipli ei⁹: q̄ eſſet hec
parabola. Quib⁹ ip̄e dixit. Uobis
datū ē noſſe myſteriū regni
dei: ceteriʒ aūt ī ꝑabolis/ vt vidētes
nō videāt/ ⁊ audiētes nō itelligāt.
Eſt aūt hec parabola. Semē
eſt ꝟbū dei. Qui aūt ſec⁹ viā:
hi ſūt q̄ audiūt. Deīde venit dyabol⁹/
⁊ tollit ꝟbū de corde eorū:
ne credētes ſalui fiāt. Nā q̄ ſupra
petrā: q̄ cū audierit cū gaudio ſuſcipiūt
ꝟbū. Et hi radices nō habēt:
q̄ꝛ ad tp̄s credūt/ ⁊ ī tp̄e tētatōis
recedūt. Qđ aūt ī ſpinas cecidit:
hi ſūt q̄ audierūt/ ⁊ a ſollicitudinib⁹
⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹
vite eūtes ſuffocāt̄/ ⁊ nō referūt
fructū. Qđ aūt ī bonā t̄rā: hi ſūt C.
q̄ in corde bono ⁊ optimo audiētes
ꝟbū retinēt. Et fructū afferūt
in patiētia. Off̄. Perfice greſſus p̄s.
meos in ſemitiʒ tuis vt nō moueātur 16.
veſtigia mea/ inclina aurē tuā et
exaudi ꝟba mea: mirifica m̄ias tuas
q̄ ſaluos facis ſperātes in te dn̄e. ℣ Ibidē
Exaudi dn̄e iuſtitiā meā: intēde deꝑcationē
meā/ aurib⁹ ꝑcipe orōnē meā
℣ Cuſtodi me dn̄e vt pupillam oculi Ibidē
ſub vmbra alarum tuarū ꝓtege me/
eripe me dn̄e ab impio. Secreta.

INtēde q̄s dn̄e hoſtiā familie
tue: vt quā ſacris mūeribus
facis eſſe ꝑticipē: tribuas ad
ei⁹ plenitudinē ꝑuenire. P. Pref.
q̄tid. Cō. Introibo ad altare dei/ ad p̄s.
deū q̄ letificat iuuētutē meā. Poſtc. 42.

SUpplices te rogam⁹ oīps
de⁹/ vt q̄s tuis reficiʒ ſacramētis/
tibi etiā placitiʒ morib⁹ dignāter
deſeruire cōcedas. Per d.

¶ Feria. iiij. Ad Corinthios.

FRr̄es. Ego teſtē deū inuoco 2. co. 1
ī aiam meā/ q̄ꝛ parcēs D.
vobis nō veni vltra corīthiū: nō
q̄ꝛ dn̄amur fidei vr̄e ſʒ adiutores
ſum⁹ gaudij veſtri/ nā fide ſtatis.
Statui aūt hoc ipm̄ apđ me: ne 2. co
iterū ī triſticia venirē ad vos. Si c. 2. A

eī ego ꝯtriſto vos: ⁊ q̄s ē q̄ me le
tificet/ niſi q̄ cōtriſtat̄ ex me? Et
hoc ipm̄ ſcripſi vobꝫ vt nō cū ve-
nero triſticiā ſup̄ triſticiā habeā
de qbꝰ oportuerat me gaudere
cōfidēs ī oībꝰ vobꝫ/ q2 meū gau-
B. diū oīm vrm̄ eſt. Nā ex multa tri
bulatiōe ⁊ āguſtia cordis ſcripſi
vobꝫ ꝑ multas lachrymas nō vt
cōtriſtemi: ſꝫ vt ſciatꝫ quā chari-
tatē habeā abūdātiꝰ ī vobis. Si
q̄s aūt ꝯtriſtauit me: nō me ꝯtri-
ſtauit/ ſꝫ ex ꝑte vt nō onerē oēs
vos. Sufficit illi q̄ hmōi eſt: ob-
iurgatio hec q̄ fit a pluribꝰ ita vt
ecōtrario magꝫ donetꝫ ⁊ cōſole-
mini ne forte abūdātiori triſti-
C. cia abſorbeat̄/ q̄ hmōi ē. Propt̄
qđ obſecro vos: vt ꝯfirmetꝫ illū ī
caritate. Ideo eī ⁊ ſcripſi vobꝫ vt
cognoſcā experimētū vrm̄/ an in
oībus obediētes ſitis. Si cui āt
aliq̄d donaſtis ⁊ ego. Nā et ego
qđ donaui ſi q̄d donaui ꝓpt̄ vos
in perſona xp̄i: vt nō circūuenia
mur a ſathana. Nō eī ignoramꝰ
cogitationes eiꝰ. Scđm marcū.

4. IN illo tp̄e. Cepit ieſꝰ doce
A. re ad mare: ⁊ cōgregata ē
ad eū turba multa/ ita vt ī nauim
aſcēdēs ſederet ī mari. Et oīs
turba circa mare: ſup̄ terrā erat.
Et docebat illos ī ꝑabolis mul-
ta: ⁊ dicebat illis ī doctrina ſua.
Audite. Ecce exijt ſeminās: ad
ſeminādū. Et dū ſeminat: aliđ ce
cidit circa viā/ ⁊ venerūt volucres
celi ⁊ comederūt illđ. Aliđ ꝟo ceci
dit ſup̄ petroſa vbi nō habuit ter
rā multā/ ⁊ ſtatim exortū eſt q̄m
nō habebat altitudinē t̄re. Et q̄ñ
exortus eſt ſol exeſtuauit: ⁊ eo ꝙ
nō habebat radicē exaruit. Et
aliud cecidit in ſpinas: ⁊ aſcēde-
rūt ſpine ⁊ ſuffocauerūt illud: et
fructū nō dedit. Et aliud cecidit
in t̄rā bonā: ⁊ dabat fructū aſcen
dētē ⁊ creſcētē/ et afferebat vnū
triceſimū/ ⁊ vnū ſexageſimum/ ⁊
vnū cēteſimuz. Et dicebat. Qui B.
habet aures audiendi audiat.

¶ Feria. vj. Ad corinthios.

FRatres. Sciētes timorē 2 ca. 5
dñi hoībꝰ ſuademus: deo B.
aūt manifeſti ſumꝰ. Spero autē
et in cōſciētijs vr̄is: manifeſtos
nos eſſe. Nō eī iterū cōmēdamꝰ
nos vobis: ſed occaſionē damꝰ
vobis gloriādi pro nobis vt ha-
beatis ad eos q̄ ī facie gloriant̄:
et nō ī corde. Siue eī mēte exce-
dimꝰ deo: ſiue ſobrij ſumꝰ vobis.
Charitas eī xp̄i: vrget nos. Eſti C.
mātes hoc q̄m ſi vnꝰ ꝑ oībꝰ mor
tuꝰ eſt: ḡ oēs mortui ſunt. Et pro
oībus mortuus eſt xp̄s: vt ⁊ qui
viuunt/ iā non ſibi viuant: ſed ei
qui pro ipſis mortuus eſt: et re
ſurrexit. Scđm Lucam.

IN il. t. Int- ca. 17.
rogatꝰ ieſꝰ E.
a phariſeis q̄ñ ve
nit regnū dei: r̄ñ-
dit eis ⁊ dixit. Nō
veniet regnū dei
cum obſeruatio-
ne: neq3 dicēt ec-
ce hic/ aut ecce illic. Ecce eī re
gnū dei: intra vos eſt. Et ait ad
diſcipſos ſuos. Venient dies q̄ñ
deſideretis videre vnuz diē filij
hoīs: ⁊ nō videbitꝫ. Et dicēt vo-
bis. Ecce hic: ⁊ ecce illic. Nolite
ire: neq3 ſectamī. Nā ſicut fulgur
choruſcās de ſub celo ī ea q̄ ſub
celo ſūt fulget: ita erit filꝰ homi-

F. nis in die sua. Primū aūt opor-
tet illū multa pati: ꝛ reprobari a
gñatiōe hac. Et sicut factū ē in
dieb⁹ noe: ita erit ꝛ in dieb⁹ filij
hois. Edebāt ꝛ bibebāt/ vxores
ducebāt ꝛ dabantur ad nuptias
vsq; in diē qua itrauit noe in ar-
chā: ꝛ venit diluuiū ꝛ ꝑdidit oēs.
Similit̄ sicut factū est in diebus
loth: edebāt ꝛ bibebāt/ emebāt ꝛ
vēdebāt/ plātabāt ꝛ edificabant.
Qua die autē exijt loth a sodo-
mis: pluit ignē ꝛ sulphur de celo
et oēs ꝑdidit. Scđm hec erit: q̄
die fili⁹ hois reuelabitur. In illa
hora q̄ fuerit i tecto ꝛ vasa ei⁹ in
domo: ne descendat tollere illa.
Et q̄ i agro similit̄: nō redeat re-
G. tro. Memores estote vxoꝝ loth
Quicūq; q̄sierit aiam suā saluā
facere: ꝑdet illā. Et q̄cūq; ꝑdide-
rit illā: viuificabit eā. Dico vob̄.
In illa nocte erunt duo in lecto
vno: vn⁹ assumet̄/ ꝛ alter relinquet̄
Due erūt molētes i vnū: vna as-
sumet̄/ ꝛ altera relinquet̄. Duo i
agro: vn⁹ assumet̄/ ꝛ alt̄ relinq̄t̄.
Rñdentes dicunt illi. Ubi dñe?
Qui dixit illis. Ubicunq; fuerit
corp⁹: illuc ꝯgregabūtur ꝛ aq̄le.
¶ Dñica in quinq̄gesima. Offm̄

ps.30.ꝛ ps.70. Sto mihi
in deū ꝓ-
tectorē et
in locū re-
fugij vt sal-
uū me fa-
cias: qm̄
firmamē-
tū meū et
refugiū meū es tu: ꝛ ꝓpt̄ nomen
tuū dux mihi eris ꝛ enutries me
Ibidē. ps. In te dñe sꝑaui nō ꝯfūdar ī eťnū:
in iustitia tua libā me ꝛ eripe me. Or.

PReces nr̄as q̄s dñe clē-
mēt̄ exaudi/ atq; a pctōꝝ
vinculis absolutos/ ab oī aduersi-
tate custodi. Per d. Ad corinth.

FRatres. Si linguis hoīm 1.ca.13
loq̄r ꝛ āgeloꝝ: charitatē A.
aūt nō habeā/ fact⁹ sum velut es
sonās/ aut cymbalū tinniēs. Et
si habuero ꝓphetiā et nouerim
mysteria oīa/ ꝛ oēm sciētiā/ et si
habuero oēm fidē: ita vt mōtes
trāsferā: caritatē āt nō habuero
nichil sum. Et si distribuero ī ci-
bos pauperꝝ oēs facultates me-
as/ ꝛ si tradidero corp⁹ meū/ ita
vt ardeā: charitatē āt nō habue-
ro/ nichil mihi ꝓdest. Charitas
patiēs est: benigna ē. Charitas
nō emulat̄: nō agit ꝑperā/ nō infla-
tur/ nō est ambiciosa/ non q̄rit q̄
sua sūt. Nō irritat̄/ nō cogitat ma-
lū/ nō gaudet sup iniq̄tate: ꝯgau-
det aūt ṽitati. Oīa suffert/ om̄ia
credit: oīa sperat/ om̄ia sustinet.
Charitas nūq̄ excidit. Siue ꝓ-
phetie euacuabunt̄/ siue lingue
cessabūt: siue sciētia destruet̄. Ex
ꝑte eñ cognoscim⁹: ꝛ ex ꝑte pro-
phetam⁹. Cū aūt venerit qđ ꝑfe-
ctū est: euacuabit̄ qđ ex ꝑte est.
Cū essem paruul⁹: loq̄bar vt par-
uulus/ sapiebā vt ꝑuulus/ cogi-
tabā vt ꝑuulus. Qñ aūt fact⁹ sū
vir: euacuaui q̄ erāt paruuli. Ui-
dem⁹ nūc ꝑ speculū in enigmate
tūc āt facie ad faciē. Nūc cog̃sco
ex parte: tunc autē cognoscā si-
cut ꝛ cognitus sum. Nūc autem
manent fides/ spes et charitas:
tria hec. Maior aūt hoꝝ ē cha-
ritas. Gr. Tu es de⁹ q̄ facis mirabi- ps.
lia sol⁹/ notā fecisti in gētib⁹ ṽtutem 76.

Ibidē tuū. ℣. Liberaſti i brachio tuo popu
lum tuū filios iſrael iacob ⁊ ioſeph.
ps.66. Iubilate deo oīs Tractus.
Ibidē terra/ſeruite dño i leticia. ℣. In
trate ꝯſpectu eiꝰ/i exultatiōe. ℣. Sci
Ibidē tote qm̄ dñs ipſe eſt deꝰ. ℣. Ipſe fecit
nos ⁊ nō ipſi nos: nos aūt ppl's eiꝰ et
oues paſcue eius. Scdm̄ Lucam.

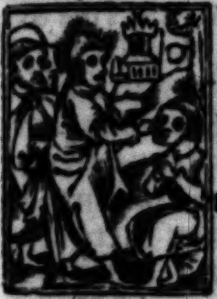

ca.18. F. In illo tpe. Aſſumpſit
ieſꝰ duodeci diſci-
pulos ſuos: ⁊ ait
illis. Ecce aſcēdi-
mus hieroſolymā
⁊ cōſummabūtur
oia q̄ ſcripta ſūt p
prophetas de filio hoīs. Trade
tur ei gētibus: ⁊ illudet/ ⁊ flagel
labit/ ⁊ cōſpuet. Et poſtq̄ flagel
lauerit occidēt eū: ⁊ die tertia re
ſurget. Et ipſi nihil hoꝝ itellexe
rūt. Erat aūt ꝟbū iſtō abſcōditū
ab eis: ⁊ nō itelligebāt q̄ dicebā-
tur. Factū eſt aūt cū appropinq̄-
ret hierico: cecꝰ qdā ſedebat ſecꝰ
viā mēdicās. Et cū audiret tur-
bā ꝑtereūtē: iterrogabat qd hoc
eſſet. Dixerūt aūt ei: q ieſꝰ naza-
renꝰ trāſiret. Et clamauit dicēs.
Ieſu fili dauid: miſerere mei. Et
q̄ ꝑibāt: icrepabāt eū vt taceret.
Ipſe ꝟo multomagꝫ clamabat.
Fili dauid: miſerere mei. Stans
aūt ieſus: iuſſit illū adduci ad ſe.
Et cū appropiquaſſet: iterroga-
uit illū dicēs. Quid tibi vis faci
am? At ille dixit. Dñe vt videā.
Et ieſꝰ dixit illi. Reſpice. Fides
tua: te ſaluū fecit. Et ꝯfeſti vidit:
et ſeq̄bat illū magnificans eum.
Et oīs plebs vt vidit: dedit lau-
ps. dē deo. Offr. Bñdictꝰ es dñe/doce
118. me iuſtificatiōes tuas: bñdictꝰ es dñe
doce me iuſtificationes tuas i labijs
meis, pnūciaui oia iudicia oris tui. ℣.
Bti imaculati i via/ q ābulāt in lege Ibidē
dñi: bti q ſcrutant teſtimonia eiꝰ i to
to corde exq̄rūt eū. ℣. Aufer a plebe Ibidē
tua opprobriū ⁊ cōtēptū: q: mādata
tua nō ſumꝰ obliti dñe. Secreta.

Hec hoſtia q̄s dñe emun-
det nr̄a delicta: ⁊ ad ſacri-
ficiū celebrādū ſubditoꝝ tibi cor
pora/mēteſq; ſctificet. Per. Pre
fa. q̄ttō. Cōio. Mādvcauerūt ⁊ ſatu- ps.
rati ſūt nimis ⁊ deſideriū eoꝝ attulit 77.
eis dñs nō ſūt fraudati a dſiderio ſuo

Quesumꝰ oīps deꝰ: Poſtc.
vt q celeſtia alimēta pce-
pimꝰ p hec ꝯtra oia aduerſa mu-
niamur. Per do. ¶ Feria. iiij. in
capite ieiunij poſt ſextā in ꝑmis
fiat ſmo ad ppl'm (ſi placuerit.)
Deide pſternāt ſe clerici i cho-
ro/ ⁊ dicāt ſeptē pſalmos penitē
tiales cū Glia pri. ⁊ Sicut erat. an̄.
Ne reminiſcaris. Excellētior vero
ſacerdos indutꝰ veſtibꝰ ſacerdo-
talibꝰ in cappa ſerica rubea cū
dyacono a dextris/ ⁊ ſubdyaco-
no a ſiniſtris cū ceteris miſtris
altaris q oēs ſint albis cū ami-
ctibꝰ induti āte altare dicāt p ſe
ſeptē pſalmos penitētiales i p-
ſtratione cū. an̄. Ne reminiſcaris.

Omine ne ps.6.
in furore
tuo argu-
as me: ne-
q; i ira tua
corripias
me. Miſe-
rere mei
domie qm̄
infirmus ſum: ſana me dñe qm̄
cōturbata ſunt oſſa mea. Et aīa

mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſqꝫquo. Conuertere dn̄e et eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miām tuā. Qm̄ nō eſt in morte q̇ memor ſit tui: in īferno aūt q̇s cōfitebit̄ tibi. Laboraui in gemitu meo/ lauabo ꝑ ſingulas noctes lectū meū: lachrymis meis ſtratū meū rigabo. Turbatus eſt a furore oculꝰ meꝰ: īueteraui inter oēs īimicos meos. Diſcedite a me oēs q̇ operamini iniq̇tatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē fletꝰ mei. Exaudiuit dn̄s deprecationē meā: dn̄s orōnē meā ſuſcepit. Erubeſcāt ⁊ cōturbentur vehemēter oēs inimici mei: cōuertātur ⁊ erubeſcāt valde velociter. Glīa patri. Sicut erat.

ps. 31. Beati quoꝝ remiſſe ſūt iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta ſūt pctā. Beatꝰ vir cui non īputauit dn̄s pctm̄: nec eſt ī ſpū eiꝰ dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt oſſa meo: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſuꝑ me manꝰ tua: cōuerſus ſum in erūna mea dū ꝯfigitur ſpina. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſticiā meā nō abſcōdi. Dixi cōfitebor aduerſum me iniuſtitiā meā dn̄o: et tu remiſiſti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te omīs ſanctus: in tempore oportuno. Verūtn̄ ī diluuio aq̄ꝝ multarū: ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝰ me. Intellectū tibi dabo ⁊ īſtruā te ī via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: quibꝰ nō eſt intellectꝰ. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe: q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella peccatoris: ſperātē aūt ī dn̄o mīa circundabit. Letamini in dn̄o et exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Gloria patri.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ ī ira tua corripias me. ps. 37. Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſuꝑ me manū tuā. Nō eſt ſanitas ī carne mea: a facie ire tue/ nō eſt pax oſſibꝰ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Qm̄ iniq̄tates mee ſupergreſſe ſūt caput meū: ⁊ ſicut onus graue grauate ſūt ſuꝑ me. Putruerūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee a facie inſipiētie mee. Miſer factꝰ ſum ⁊ curuatꝰ ſum vſqꝫ in finē: tota die cōtriſtatꝰ ingrediebar. Qm̄ lūbi mei īpleti ſūt illuſiōibꝰ ⁊ nō ē ſanitas ī carne mea. Afflictꝰ ſum ⁊ hūiliatꝰ ſum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Domine āte te oē deſideriū meū et gemitꝰ meꝰ a te nō eſt abſcōditꝰ. Cor meū cōturbatū eſt dereliq̄t me virtꝰ mea: ⁊ lumē ocloꝝ meorū/ ⁊ ipm̄ nō eſt mecum. Amici mei ⁊ proximi mei: aduerſum me appropiquauerūt ⁊ ſteterūt. Et qui iuxta me erāt de lōge ſteterūt. ⁊ vim faciebāt q̇ q̄rebāt aīaꝫ meā. Et q̇ inq̄rebāt mala mihi locuti ſūt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant̄. Ego aūt tāq̄ꝫ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mutus nō aperiēs os ſuū. Et factꝰ ſum ſicut hō nō audiēs: ⁊ nō habēs in ore ſuo redargutiones. Qm̄ in te dn̄e ſperaui: tu exaudies me dn̄e deꝰ meus. Q̄ꝫ dixi neqñ ſuꝑgaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouentur pedes mei ſuꝑ me magna locuti ſunt.

Q̄m ego i flagella parat⁹ ſuꝫ: ⁊ doloꝛ me⁹ in cōſpectu meo ſemꝑ Q̄m iniq̄tatē meā ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici āt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati ſūt ſuꝑ me: et multiplicati ſunt q̄ oderūt me īique. Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi q̄m ſeq̄bar bonitatē. Ne derelinquas me dñe de⁹ me⁹: ne deſceſſeris a me Intēde in adiutoꝛiū meū: dñe deus ſalutis mee. Gloꝛia patri.

ps. 50. MIſerere mei deus: ſm̄ magnā miām tuam. Et ſm̄ multitudinē miſerationū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meā. Ampli⁹ laua me ab iniq̄tate mea: ⁊ a pctō meo mūda me. Q̄m iniq̄tatē meā ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui ⁊ malū coꝛā te feci: vt iuſtificeris i ſermonib⁹ tuis ⁊ vicas cū iudicaris. Ecce ei i iniq̄tatib⁹ ꝯcept⁹ ſū: ⁊ i pctis cōcepit me mat mea. Ecce ei veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dñe yſopo ⁊ mūdaboꝛ: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuē dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt oſſa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Coꝛ mūdū crea i me de⁹: ⁊ ſpm̄ rectū inoua i viſcerib⁹ meis Ne pꝛoiicias me a facie tua: et ſpm̄ ſctm̄ tuuꝫ ne auferas a me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui: et ſpū pꝛincipali cōfirma me. Docebo iniq̊s vias tuas: ⁊ ipij ad te conuertent. Libera me de ſanguinib⁹ deus deus ſalutis mee: et exultabit lingua mea iuſticiā tuam. Domine labia mea aperies: ⁊ os meū annunciabit laudem tuā. Q̄m ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq̄ olocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs cōtribulat⁹: coꝛ ꝯtritū ⁊ humiliatum de⁹ nō deſpicies. Benigne fac dñe in bona voluntate tua ſyon: vt edificentur muri hieruſalē. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes ⁊ olocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos. Gloꝛia pr̄i.

DOmie exaudi oꝛonē meā ⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat. ps. 101. Nō auertas faciē tuā a me: i q̄cūq̄ die tribuloꝛ iclina ad me aurē tuā. In q̄cūq̄ die inuocauero te: velocit̄ exaudi me. Qꝛ defecerūt ſicut fum⁹ dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. Percuſſ⁹ ſuꝫ vt fenū ⁊ aruit coꝛ meū: qꝛ oblit⁹ ſum comedē panē meū. A voce gemit⁹ mei: adheſit os meū carni mee. Similis factus ſum pellicano ſolitudis: fact⁹ ſuꝫ ſicut nicticoꝛax i domicilio. Vigilaui ⁊ fact⁹ ſū: ſicut paſſer ſolitari⁹ i tecto. Tota die expꝛobꝛabāt mihi inimici mei: ⁊ q̄ laudabāt me aduerſuꝫ me iurabāt. Qꝛ cinerē tāq̄ panē māducabā: ⁊ potū meū cū fletu miſcebam. A facie ire idignatiōis tue: qꝛ eleuās alliſiſti me. Dies mei ſic̄ vmbꝛa declinauerūt: ⁊ ego ſic̄ fenū arui.

Tu aūt dñe in et̄nū ꝑmanes: ⁊ mēmoꝛiale tuū i gn̄atiōe ⁊ gn̄ationē. Tu exurgēs dñe miſereberis ſyon: qꝛ tp̄s miſerēdi ei⁹ qꝛ venit tēpus. Q̄m placuerunt ſeruis tuis lapides eiꝰ:⁊ terre eiꝰ miſerebūtur. Et timebūt gētes nomen tuū dn̄e:⁊ oēs reges terre gloriā tuam. Quia edificauit dn̄s ſyō:⁊ videbit in glia ſua. Reſpexit in orōnē hūiliū:⁊ nō ſpreuit precē eoꝝ. Scribant hec i generatione altera:⁊ ppl's q̄ creabit laudabit dn̄z. Quia pſpexit de excelſo ſctō ſuo: dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audiret gemitus cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interēptorū. Ut ānūciēt in ſyō nomē dn̄i:⁊ laudē eiꝰ in hirlm. In cōueniēdo pplos i vnū:⁊ reges at ſeruiāt dn̄o. Reſpōdit ei i via ꝟtutis ſue: paucitatē dieꝝ meorū nūcia mihi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: i gn̄atione ⁊ gn̄ationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fundaſti:⁊ opa manuū tuaꝝ ſūt celi. Ipſi peribūt tu aūt ꝑmanes:⁊ oēs ſicut veſtimētū veteraſcēt. Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt idē ipſe es/⁊ anni tui nō deficiēt. Filij ſuoꝝ tuoꝝ habitabūt ⁊ ſemē eoꝝ i ſclm̄ diriget. Glia.

ps. 129. De ꝓfundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intēdētes: i vocē deꝑcationis mee. Si iniqtates obſeruaueris dn̄e: dn̄e qs ſuſtinebit? Quia apd te ꝓpiciatio ē: et ꝓpt legē tuā ſuſtinui te dn̄e. Suſtinuit aīa mea in ꝟbo eiꝰ: ſperauit aīa mea i dn̄o. A cuſtodia matutina vſq̄ ad noctē: ſperet iſrl' i dn̄o. Quia apd dn̄m mīa et copioſa apd eū redēptio. Et ipſe redimet iſrael: ex oībꝰ iniqtatibus eius. Glia patri.

ps. 142. Domine exaudi orationē meā auribꝰ ꝑcipe obſecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia. Et nō intres i' iudiciū cū ſeruo tuo: qꝛ non iuſtificabitur in cōſpectu tuo oīs viuēs. Quia perſecutus eſt inimicꝰ animā meā: humiliauit in terra vitam meā. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi:⁊ anxiatus eſt ſuꝑ me ſpūs meus/ in me turbatū ē coꝛ meū. Memoꝛ fui dieꝝ antiquoꝝ meditatꝰ ſum in oībus opibꝰ tuis: in factis manuū tuaꝝ meditabar. Expandi manꝰ meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aqua tibi. Velocit' exaudi me dn̄e: defecit ſpūs meus. Nō auertas faciē tuā a me:⁊ ſimilis ero deſcēdētibꝰ i lacū. Auditā fac mihi mane mīam tuā: qꝛ in te ſperaui. Notā fac mihi viā in q̄ ambulē: qꝛ ad te leuaui aīaꝫ meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi: doce me facere volūtatē tuā/ qꝛ deus meꝰ es tu. Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me in terrā rectā: ꝓpt nomen tuū dn̄e viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatiōe animā meā:⁊ in mīa tua diſꝑdes om̄es inimicos meos. Et ꝑdes oēs q̄ tribulāt aīam meā: qm̄ ego ſeruus tuus ſuz. Glia pr̄i. Sicut erat.

ān. Ne remiſcaris dn̄e delicta noſtra vel parentū nr̄orū: neq̄ vindictam ſumas de pctīs nr̄is. Kyri el. Xp̄e el. Kyri eley. Pat nr̄. ¶ Et hec oīa ſine nota dicūtur tā a ſacerdote q̄ a toto choro (puero interim tenēte vexillū cilicinū prope ſiniſtrū cornu altaris). Deinde erigat ſe ſacerdos cū dyacono et ſubdyacono:⁊ ſolus dicat ſuper populū ꝯuerſus ad orientē corā dextro cornu altaris: hoc modo. Et ne nos inducas in tētationē. Chor⁹ rñdeat. Sed libera nos a malo. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ãcillas tuas. De⁹ meus ſꝑantes in te. Mitte eis dñe auxiliū de ſctō. Et de ſyon tuere eos. Cōuertere dñe vſq₃ quo. Et deꝑcabilis eſto ſuꝑ ſeruos tuos. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄. Et ꝓpter gl̄iam nois tui dñe libera nos ⁊ ꝓpici⁹ eſto pctis nr̄is ꝓpt nomē tuū. Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor. Dñs vobiſcū. Et cū. Orē⁹. Or.

Exaudi q̄s dñe p̄ces nr̄as et ꝯfitētiū tibi parce peccatis: vt q̄s ꝯſciētie reatus accuſat/ idulgētia tue miſatiōis abſoluat. Per xp̄z. R. Amē. Et omnes orōnes dñr cū Orem⁹. ⁊ ſiuiant more lec. Nō dr̄ Dñs vobiſcū. niſi ante primā orōnē tantū Alia oratio cū. Oremus Or.

Aſſit q̄s dñe famulis tuis iſpiratio grē ſalutaris: que corda eorū fletuū vbertate reſoluat/ ſicq₃ macerādo ꝯficiat vt iracūdie tue mot⁹/ idonea ſatiſfactiōe cōpeſcat. p d. Orem⁹.

Da q̄s dñe de⁹ nr̄ Orō. his famulis tuis ꝯtinuā purgatiōis ſue obſuātiā penitēdo gerere: ⁊ vt hoc efficaci⁹ iplere valeāt: grā eos tue viſitatiōis p̄ueniat ⁊ ſubſeq̄t. p x. Orē⁹. Or.

Preueniat hos famulos tuos q̄s dñe mia tua: vt oēs iiq̄tates eoꝝ celeri idulgentia deleant. Per xp̄m. Orē⁹. Or.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: nec ſit ab his famulis tuis clemētie tue longinqua miſatio: ſana vulnera/ eorūq₃ remitte pctā: vt nullis a te iiq̄tatib⁹ ſeꝑati/ tibi dño ſemp valeant adherere. Per xp̄m. Orē⁹.

Domine deus nr̄/ Orō. q̄ offenſiōe nr̄a nō vinceris: ſed ſatiſfactiōe placaris/ reſpice q̄s ſuꝑ famulos tuos qui ſe tibi grauiter peccaſſe ꝯfitent/ tuū eſt eni abſolutionē criminū dare/ ⁊ veniā p̄ſtare peccātib⁹/ qui dixiſti penitētiā te malle pctōꝝ q̄₃ mortē: ꝯcede ḡ dñe his famulis tuis: vt tibi penitētie excubias celebrēt/ ⁊ correctis actib⁹ ſuis ꝯferri ſibi a te ſempitna gaudia gratulent. Per xp̄m. Orē⁹. Or.

Deus cuius idulgētia omnis hō indiget: memento famuloꝝ/ famularūq₃ tuaꝝ: et q̄ lubrica/ terreniq₃ corꝑis fragilitate nudati ꝟtute in multis deliquerūt: q̄s/ vt des veniā ꝯfitētibus parcas ſupplicib⁹/ vt q̄ ſuis meritis accuſant: tua miſatiōe ſaluēt. Per xp̄z. Hic nō dr̄ Dñs vobiſcū neq₃ Orem⁹. ſed vertat ſe ſacerdos ad ppl̄m ⁊ extēdens manū dicat ſuper eos ſine nota ſed in audientia hoc modo.

Abſoluimus vos vice beati petri apl̄oꝝ principis cui collata eſt a dño poteſtas ligādi atq₃ ſoluēdi: ⁊ q̄tū ad vos pertinet accuſatio et ad nos remiſſio: ſit vobis oīps de⁹ vita ⁊ ſalus/ oīū peccatoꝝ veſtroꝝ pius indultor. Qui viuit ⁊ regnat cū deo patre. ¶ Deinde ſurgāt oēs a proſtratiōe oſculātes terrā vel formās ſacerdote dicente Oremus ⁊c. Deinde fiat bñdictio cinerū ſine Dn̄s vobiſcum. et ſine Qui viuit et regnat. ⁊c̄. a ſacerdote ad orientē cōuerſo. Oro.

OMn̄ps ſempit̄ne de⁹: q̄ miſereris oīm ⁊ nichil odiſti eorū que feciſti/ diſſimulās pctā hoīm ꝓpter penitētiā/ q̄ etiā ſubuenis in neceſſitate laborantib⁹ bn̄ ✠ dicere: ⁊ ſcti ✠ ficare hos cineres dignare quos cauſa humilitatis ⁊ ſctē religiōis ad emūdāda delicta nr̄a ſup capita nr̄a more niniuitarū ferre ꝯſtituiſti: et da ꝑ inuocationē ſcti tui noīs/ vt oēs q̄ eos ad dep̄cādā miam tuā ſup capita ſua tulerint/ a te mereant̄ oīm delictoꝝ ſuoꝝ veniā ꝑcipe/ ⁊ hodie ſic eoꝝ ichoare ſacta ieiunia: vt i die reſurrectiōis purificatis mētib⁹ ad ſanctū mereant̄ accedere paſcha: ⁊ in futuro ꝑpetuā accipe glīam. Per dn̄m. Hic aſpgat̄ aq̄ bn̄dicta ſup cineres. Deinde dr̄ Dominus vobiſcū. et Oremꝰ. Oro.

DEus q̄ nō mortē ſed penitētiā deſideras pctōꝝ/ fragilitatē ꝯditionis humane benigniſſime reſpice: et hos cineres quos cauſa p̄ferēde hūilitatꝭ atq; ꝓmerende venie capitib⁹ nr̄is iponi decreuim⁹ bene ✠ dicere ⁊ ſcti ✠ ficare pro tua pietate digneris: vt q̄ nos cineres eē monuiſti/ ⁊ ob prauitatis nr̄e meritū i puluerē reuerſuros cognoſcimus: pctōrū oīm veniā ⁊ p̄mia penitētibus repromiſſa miſicorditer cōſeq̄ mereamur. Per do.

Poſtea diſtribuant̄ cineres ſuper capita clericoꝝ ⁊ laicoꝝ a dignioib⁹ pſonis: ſigno crucis cineribus ſignent ſic dicendo.

MEmēto homo q̄r cinis es: et i cinerē reuerteris. In noīe p̄ris et filij et ſpūſſcti. Amē. Et interī cātēt̄ ſeq̄ntes āe. Exaudi nos domine: ps. 68. q̄m benigna eſt mīa tua ſcd̄m multitudinē miſationū tuarū reſpice nos dn̄e. ps. Saluū me fac de⁹ q̄m intrauerūt aq̄ vſq; ad animā meā. Non dr̄ niſi prim⁹ ꝟ. ps. ſed ſtatim ſequat̄ Glīa pa. Deīde repetat̄ ān. Exaudi. Alia ān. Iuxta Johe veſtibulū ⁊ altare plorabant ſacerdo lis. 2. tes et leuite miniſtri dn̄i dicētes. D. parce dn̄e parce ppl'o tuo: et ne diſſipes ora clamātiū ad te dn̄e. Alia ā. Immutemur habitu in cinere ⁊ cilicio: ieiunemus ⁊ plorem⁹ ante dn̄m q̄r multum miſicors eſt dimittere pctā nr̄a deus nr̄. Peracto hoc officio dicat ſacerdos ad grad. chori Dominus vobiſcū. et Oremꝰ. Oro

DEus q̄ iuſte iraſceris/ et clementer ignoſcis: afflicti ppl'i tui lachrymas ſuſcipe/ ⁊ iram tue idignationis quā iuſte meret̄ ꝓpiciat⁹ auerte. Per xp̄z dn̄m no. Alia oro cū Oremus.

COncede nob̄ q̄s dn̄e p̄ſidia militie xp̄iane ſic ſanctis inchoare ieiunijs: vt cōtra ſpūales neq̄cias pugnaturi/ ꝯtinētie muniamur auxilijs. Per.

¶ Eiect; penitētib⁹ vt patet officiū i ꝓceſſionalib⁹ incipiat̄ miſſa hoc mō.

Iſereris Sap. oīm dn̄e ⁊ 11. D. nichil odiſti eoruz q̄ feciſti diſſimulans pctā hoīz/ ꝓpt peni-

tẽtiã ⁊ parcẽs illis:qꝛ tu es dñs
ps.56 deꝰ nr̃. ps Miſerere mei deꝰ miſerere
mei:qm̃ in te ↄfidit aia mea. Nõ re-
petat offm̃: ſꝫ ſtatĩ ſequat̃ Oña.
Dicto Kyri el. ſacer. dicat Dñs
vobiſcũ ⁊ Oremꝰ. Et poſtea di
cat dyaconꝰ Flectamꝰ genua. et
tũc oẽs genu flectãt: deĩde dya-
cono dicente ſic Leuate. Sur-
gãt oẽs oſculãtes formulas. Orõ

Preſta q̃s dñe fidelibꝰ tu-
is/ vt ieiunioꝝ venerãda
ſolẽnia ⁊ ↄgrua pietate ſuſcipiãt
et ſecura deuotiõe ꝑcurrant. p.
Ab hac die vſqꝫ ad cenã dñi/ in
oĩbꝰ miſſis de ieiunio: fiat mẽo.
pro penitẽtibꝰ cũ hac orõne Ex
audi q̃s dñe ſup. vt patꝫ i fine li
bri. Hac die ⁊ tribꝰ diebꝰ ſeq̃n. qn
qꝫ dñr orões ſic̃ i.i. dñica aduẽ.
dñi ſupradictũ ẽ. L. Iohel ꝓphẽ

2. Hec dicit dñs deꝰ. Cõuer
E. timini ad me i toto corde
vr̃o: i ieiunio/ ⁊ fletu/ et plãctu: ⁊
ſcidite corda vr̃a: ⁊ nõ veſtimẽta
vr̃a. Et ↄuertimi ad dñm deũ ve
ſtrũ: qꝛ benignꝰ ⁊ miſericors ẽ pa-
tiẽs ⁊ multe mie/ ⁊ ꝓſtabilis ſuꝑ
malicia. Quis ſcit ſi ↄuertat̃ et
ignoſcat deꝰ: ⁊ relinq̃t poſt ſe be
nedictionẽ? Sacrificiũ ⁊ libamẽ
D. dño deo nr̃o. Canite tuba i ſyõ:
ſctificate ieiuniũ/ vocate cetuꝫ/
ↄgregate ppl̃m/ ſctificate eccle-
ſiã. Coadunate ſenes: cõgrega
te puulos ⁊ ſugẽtes vbera. Egre
diat̃ ſpõſꝰ de cubili ſuo: et ſpõſa
de thalamo ſuo. Inter veſtibulũ ⁊
altare plorabũt ſacerdotes mi-
niſtri dñi ⁊ dicẽt. Parce dñe ꝑce
ppl̃o tuo: ⁊ ne des hẽditatẽ tuã
in opprobriũ vt dñent̃ eis natio
nes. Quare dicũt in ppl̃is vbi ẽ
deꝰ eoꝝ? zelatꝰ eſt dñs trã ſuã: et
pepcit ppl̃o ſuo. Et r̃ndit dñs: ⁊
dixit ppl̃o ſuo. Ecce ego mittã E.
vobis frumẽtũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ: ⁊ re
plebimi in eis: ⁊ nõ dabo vos vl-
tra opprobriũ i gẽtibꝰ. Dicit dñs:
oĩps. Gr̃. Miſerere mei deꝰ miſere ps. 56.
mei: qm̃ i te ↄfidit aia mea. ℣. Miſit Eodẽ
de celo ⁊ liberauit me dedit in oppro
briũ ↄculcãtes me. Chorꝰ alt̃natiꝫ

Domine nõ ſcḋm dicat Trac. ps.102.
Dpctã nr̃a q̃ fecimꝰ nos: neqꝫ ſꝫ
iniq̃tates nr̃as retribuas nobis ℣ꝰ. ps. 78.
Dñe ne memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ an
tiquaꝝ cito ãticipẽt nos mie tue: qꝛ
paupes facti ſumꝰ nimis. Hic nõ fi-
at genuflexio cũ dr̃. Adiuua nos ps. 78.
deꝰ ſalutaris nr̃/ ⁊ ꝓpt̃ gl'iaꝫ noĩs tui
dñe libera nos/ ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctis nr̃is
ꝓpt̃ nomẽ tuũ. Iſte tractꝰ dr̃ oĩ. ii.
fer. ⁊ vi. fer. ad miſſaꝫ de ieiunio
vſqꝫ ad cenã dñi. Scḋm math.

In il. t. Dix. ie. di. ſu. Cũ ie- ca. 6.
iunatiſ: nolite fieri ſicut hy B.
pocrite triſtes. Exterminãt eni fa
cies ſuas vt appeãt hoĩbꝰ ieiunã
tes. Amẽ dico vobiſ: qꝛ receperũt
mercedẽ ſuã. Tu ãt cũ ieiunas/ C.
vnge caput tuũ ⁊ faciẽ tuã laua:
ne videariſ hoĩbꝰ ieiunãs/ ſed prĩ
tuo q̇ eſt i abſcõdito. Et pr̃ tuꝰ q̇
videt i abſcõdito: reddet tibi. No
lite theſaurizare vobiſ theſauros
in trã: vbi erugo ⁊ tinea demolit̃
⁊ vbi fures effodiũt ⁊ furãt̃. The
ſaurizate ãt vobiſ theſauros i ce-
lo: vbi nec erugo nec tinea de-
molit̃/ ⁊ vbi fures nõ effodiũt ne
qꝫ furãt̃. Vbi ei eſt theſaurꝰ tuꝰ:
ibi ẽ ⁊ cor tuũ. Offr̃. Exaltabo te
dñe qm̃ ſuſcepiſti me nec delectaſti ii
micos meos ſuꝑ me dñe clamaui ad
te ⁊ ſanaſti me. ℣. Dñe abſtraxiſti ab

inferis animā meā/ſalnaſti me a de-
ſcendētibus in lacum. Secreta.
Hac nos dn̄e q̄s his mu-
neribꝰ offerēdis ꝯuenien-
ter aptari: qbꝰ ipſiꝰ venerabilis
ieiunij celebramꝰ exordiū. p do.
Prefat. Qui corpali ieiu. Hec
pfatio dr̄ i om̄i miſſa de ieiunio
vſqꝫ ad cenā dn̄i. et Flectamꝰ ge
nua Leuate. et Humiliate capi
ps. i. tavr̄a deo. Cōio. Qui meditabit̄ i
lege dn̄i die ac nocte dabit fructū ſu-
um in tempore ſuo. Poſtcōio.
Percepta nobis dn̄e pbe-
ant ſacramēta ſubſidiū vt
et tibi grata ſint nr̄a ieiunia: et
nobis pficiāt ad medelā. p dn̄m
Finitis poſtcōio. pter illā que
dicet̄ ſup pplm ſic. Per oīa ſcl'a
ſeculoꝝ. R. Amen. Dicat ſacer-
dos Oremꝰ. Deinde dicat dya-
conus. Humiliate capita veſtra
deo. Super populū. Oratio.
Inclinātes ſe dn̄e maieſta-
ti tue ppiciatꝰ intēde: vt q
diuino munere ſunt refecti: ce-
leſtibꝰ ſemp nutriant̄ auxilijs. p
Et ſic miſſa cū Bn̄dicamꝰ dn̄o,
finiatur. ¶ Fer. v. ad miſ. Offm̄.

ps. 54. Dum clamarē ad
dn̄m exaudiuit
vocē meā ab his
q appropinquāt
michi/ꝛ humilia
uit eos q eſt āte
ſecula ꝛ manet in etn̄ū/ iacta co-
gitatū tuū i dn̄o ꝛ ipſe te enutri-
Ibidē et. Ps. Exaudi deꝰ orōnē meā: et ne
deſpexeris depcationē meā: intende
michi ꝛ exaudi me. Gl'ia. Flectamꝰ.
Deus q culpa offen- Or.
deris penitētia placaris:
preces ppli tui ſupplicantis ppi
cius reſpice: ꝛ flagella tue iracū
die que pro pctis nr̄is meremur
propicius auerte. Per dn̄m.
Lectio yſaie prophete.
In dieb' illis, Egrotauit ca. 38. A.
ezechias vſqꝫ ad mortē: ꝛ introi
uit ad eū yſaias filiꝰ amos pro-
pheta ꝛ dixit ei. Hec dicit dn̄s.
Diſpone domui tue: qꝛ morieris
tu ꝛ nō viues. Et ꝯuertit ezechi-
as faciē ſuā ad parietē: ꝛ orauit
ad dn̄m/ꝛ dixit. Obſecro domi
ne memēto q̄ſo quō ambulaue-
rim corā te in veritate ꝛ in corde
pfecto: ꝛ qđ bonū eſt in ocl'is tu
is fecerim. Et fleuit ezechias: fle
tu magno. Et factū eſt v̄bū dn̄i
ad yſaiā pphetā: dicēs. Vade: ꝛ
dic ezechie. Hec dicit dn̄s deꝰ
dauid patris tui. Audiui orōnē
tuā: ꝛ vidi lachrymas tuas. Ec-
ce ego adijciā ſup dies tuos qn
decim annos: et de manu regis
aſſyrioꝝ eruā te/et ciuitatē iſtā/
et ptegā eā. Dicit dn̄s: oīps. Gr.
Iacta cogitatū tuum in dn̄o ꝛ ipſe te ps. 5
enutriet. V. Dū clamarē ad dn̄m ex- Ibi
audiuit vocē meā ab his q appropin
quant michi. R. epc. gr. Scd'm math.

In illo tpe. ca. 8. A.
Cum introiſ-
ſet ieſus caphar-
naum: acceſſit ad
eum centurio ro-
gās eū ꝛ dicens.
Dn̄e/puer meus
iacet i domo pa-
ralyticus: ꝛ male torquet̄. Et ait
illi ieſus. Ego veniam: ꝛ curabo
eū. Et rn̄dens cēturio: ait. Dn̄e
nō ſum dignꝰ vt intres ſub tectū
meū: ſed tātū dic v̄bo/et ſanabit̄
puer meꝰ. Nā ꝛ ego hō ſum ſub

tectũ meũ:ſed tãtũ dic ꝟbo/ꝛ ſanabit puer meus. Nã et ego hõ ſum ſub ptãte cõſtitutꝰ:hñs ſub me milites. Et dico huic vade:ꝛ vadit. Et alio veni ꝛ venit. Et ſer-
B. uo meo fac hoc:ꝛ facit. Audiẽs aũt ieſus miratꝰ eſt:et ſequẽtibꝰ ſe/dixit. Amẽ dico vobis:nõ inueni tantã fidem in iſrael. Dico autẽ vobis: ꝙ multi ab oriẽte et occidẽte veniẽt/ꝛ recũbent cum abraham yſaac ꝛ iacob in regno celoꝝ. Filij aũt regni:eijcient in tenebras exteriores. Ibi erit fletꝰ et ſtridoꝛ dentiũ. Et dixit ieſus centurioni. Uade:et ſicut crediſti:fiat tibi. Et ſanatꝰ eſt puer
p̄.24. in illa hora. Offꝛ. Ad te dñe leuaui aĩam meã/deus meus in te confido nõ erubeſcã. neqꝫ irrideãt me inimici mei:etenĩ vniuerſi q̃ te expectãt nõ
Ibidẽ cõfundent. Vꝰ. Dirige me in veritate tua et doce me:qꝛ tu es deꝰ ſaluatoris meus:ꝛ te ſuſtinui tota die. Secret.

OFferimus tibi dñe munera que dediſti:vt ꝛ creationis tue circa mortalitatẽ noſtrã teſtificẽt auxiliũ:ꝛ remediũ nobis immortalitatis operent. p d. Pre-
p̄.50. fatio. Qui corꝑali. Cõ. Acceptabis ſacrificiũ iuſtitie oblatiões ꝛ olocauſta ſup altare tuũ dñe. Poſtcõ.

COncede fidelibꝰ tuis domine q̃ſ ꝛ ſine ceſſatione capere paſchalia ſacramenta:et deſideranter expectare vẽtura:vt i myſteriis quibꝰ renouati ſunt permanẽtes:ad nouã vitam his operibus ꝑducant. Per dñm. Super populũ. Oremus. Humiliate capita vr̃a deo. Oratio.

PArce dñe parce populo tuo:vt dignis flagellationibꝰ caſtigatꝰ: in tua miſeratione reſpiret. Per do. ¶ Feria.vi.in capite ieiunij. Ad miſſã. Offm̃.

AUdiuit dñs ꝛ mi-
p̄.29. ſertꝰ eſt mihi dñs factꝰ eſt adiutoꝛ
Ibidẽ meus. Ps. Exaltabo te dñe q̃m ſuſcepiſti me: nec delectãſti inimicos meos ſup me. Glia patri. Orẽꝰ. Flectamꝰ genua. Leuate.

INchoata ieiunia Oro. q̃s dñe benigno fauore ꝓſequere:vt obſeruantiã quam coꝛporaliter exhibemꝰ/mẽtibꝰ etiã ſinceris exercere valeamꝰ. Per dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ qui tecũ. Lectio yſaie ꝓphete.

HEc dicit dñs deus. Cla-
ca.58. ma ne ceſſes : quaſi tuba
A. exalta vocẽ tuã. Et annũcia populo meo ſcelera eoꝝ: ꝛ domui iacob pctã eoꝝ. Me etenim de die i diẽ querũt/ꝛ ſcire vias meas volunt:quaſi gẽs que iuſtitiã fecerit/ et que iudiciũ dei ſui nõ dereliq̃rit. Rogãt me iudicia iuſtitie:et appropinquare deo volunt. Quare ieiunauimus et nõ aſpexiſti:humiliauimꝰ aĩas nr̃as et neſciſti? Ecce in die ieiunij veſtri/inuenit voluntas vr̃a:ꝛ omnes debitores vr̃os repetitis. Ecce
B. ad lites et ꝯtẽtiões ieiunatis:et percutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſqꝫ ad hanc diẽ:vt audiat in excelſo clamoꝛ veſter. Nunquid tale eſt ieiuniũ qđ elegi per diem affligere hoĩem aĩmam ſuã? Nũq̃d cõtorq̃re quaſi circulũ caput ſuũ:ꝛ ſaccũ ꝛ cinerem ſternere? Nunq̃d iſtud vocabis ieiuniũ:ꝛ diem acceptabilẽ

dñō: Nonne hoc eſt magis ieiuniū
qđ elegi? Diſſolue colligationes
impietatꝭ: ſolue faſciculos
deprimētes/ dimitte eos qui cōfracti
ſunt liberos: et om̄e onus
dirūpe. Frāge eſuriēti panē tuum:
et egenos vagoſqꝫ induc in
domū tuaꝫ. Cum videris nudū
operi eum: ⁊ carnē tuā ne deſpexeris.
Tunc erūpet quaſi mane
lumen tuū: et ſanitas tua citius
orietur / et anteibit faciē tuā iuſtitia
tua/ ⁊ gl̄ia dñi colliget te.
Tunc inuocabis: ⁊ dñs exaudiet.
Clamabis: ⁊ dicet ecce aſſuꝫ.
Qꝛ miſericoꝛs ſum: dñs de⁹ tuus
p̄.26. ℟. Unā petij a dño hanc requirā/
Eodē vt inhabitē in domo dñi. ℣. Ut videā
voluntatē dñi/ ⁊ ꝓtegar a tēplo ſctō ei⁹. Tract⁹

p̄.102. Domine nō ſm
pctā nr̄a q̄ fecim⁹ nos: neqꝫ ſꝫ
iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ℣.
p̄.78. Dñe ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ antiquaꝝ:
cito āticipēt nos mīe tue: qꝛ
paupes facti ſum⁹ nimis. Hic nō fiat
Ibidē genuflexio cū ꝺr ℣. Adiuua nos
de⁹ ſalutaris nr̄/ ⁊ ꝓpt gl̄iaꝫ nōis tui
dñe libа nos/ ⁊ ꝓpici⁹ eſto pctis nr̄is
ꝓpt nomē tuū. Scd̄m Matheū.

ca.5. In illo tpe.
B. Dixit ie. di.
ſuis. Audiſtis qꝛ
dictuꝫ ē. Diliges
ꝓximū tuum: et
odio habebis inimicū
tuum. Ego
autē dico vobis.
Diligite inimicos veſtros/ bn̄facite
his q̄ oderūt vos/ ⁊ orate ꝓ pſequētib⁹
⁊ calūniātib⁹ vos: vt ſitis
filij patris veſtri q̄ i celis eſt.
Qui ſolē ſuū oriri facit ſup bonos
et malos: ⁊ pluit ſup iuſtos
et iniuſtos. Si enī diligitꝭ eos q̄
vos diligūt: quā mercedē habebitis?
Nōne et publicani hoc faciūt?
Et ſi ſalutaueritꝭ frēs vr̄os
tantū: quid ampli⁹ facitis? Nonne
⁊ ethnici hoc faciunt? Eſtote
ergo et vos ꝑfecti ſicut ⁊ pat̄ veſter
ca.6. celeſtis ꝑfectus eſt. Attēdite
A. ne iuſtitiā veſtrā faciatꝭ coraꝫ
hoībus: vt videami ab eis. Alioquin
mercedē nō habebitꝭ: apđ
patrē veſtrū q̄ in celis eſt. Cū ḡ
facis elemoſynā: noli tuba canere
ante te ſicut hypocrite faciūt
in ſynagogis ⁊ in vicis/ vt honorificent̄
ab hoīb⁹. Amē dico vobis:
receperūt mercedē ſuā. Te
aūt faciēte elemoſinā: neſciat ſiniſtra
tua q̄d faciat dextera tua
vt ſit elemoſina tua in abſcondito.
Et pater tuus q̄ videt in abſcōdito
reddet tibi. Et cū oratis
nō eritꝭ ſicut hypocrite q̄ amant
in ſynagogis ⁊ i angulis platearum
ſtātes orare/ vt videant̄ ab
hoīb⁹. Amē dico vobꝭ: receperūt
mercedē ſuā. Tu aūt cū oraueris/
intra in cubiculū tuū: ⁊ clauſo
oſtio ora patrē tuū in abſcondito.
Et pat̄ tuus q̄ videt i abſcōdito
reddet tibi. Offr̄. Dñe viuifica p̄.118.
me ſm eloquiū tuū/ vt ſciā teſtimonia
tua. ℣. Fac cū ſ̄uo tuo dñe ſcd̄m Ibidē
magnā mīam tuā ⁊ ne auferas de ore
meo verbum veritatis. Secreta.

Sacrificium dñe obſ̄uātie
q̄drageſimalis offerimus
p̄ſta q̄s: vt ⁊ tibi mētes nr̄as reddat
acceptas: ⁊ ꝯtinētie ꝓmptioris
nobis tribuat facultatem. ꝑ.
Cōio. Seruite dño in timore ⁊ exultate
ei cū tremore: apprehēdite diſciplinā p̄s.2.
ne pereatꝭ de via iuſta. Poſt.

TRibue nobis q̄s op̄s deꝰ
vt dona celeſtia q̄ debito
frequentamꝰ obſequio:ſalutaria
nobis iugiter ſentiamꝰ. Per dominū.
Sup̄ pp̄lm̄. Oremꝰ. Humiliate
capita veſtra deo. Orō.
VEre dn̄e pp̄lm̄ tuū/ ꝛ ab
oībꝰ pc̄tis clemēter emunda:quia
nulla ei nocebit aduerſitas:ſi
nulla dn̄et̄ īiq̄tas. Per d̄.
¶ Sabbato. Ad miſſam. Offm̄.
ps.29. AUdiuit dn̄s ꝛ miſtꝰ
eſt michi:dn̄s factꝰ
eſt adiutor meꝰ. Ps
Ibidē Exaltabo te dn̄e qm̄
ſuſcepiſti me:nec delectaſti
inimicos meos ſuper me. Glīa,
Oremꝰ Flectamꝰ gen̄. le. Orō.
ADeſto dn̄e ſupplicatiōibus
nr̄is ꝛ cōcede:vt hoc
ſolēne ieiuniū qd̓ aīabus corporibuſq;
curādis ſalubriter īſtitutum
eſt/deuoto ſeruitio celebremus.
Per. Lectio yſaie ꝓphete
ps.58. HEc dicit dn̄s. Si abſtuleris
E. de medio tui cathenā
et deſieris digitū extēdere/ꝛ loqui
qd̓ nō ꝓdeſt. Cū effuderꝭ eſuriēti
aīam tuā:ꝛ aīam afflictā repleueris/orietur
in tenebris lux
tua ꝛ tenebre tue erūt ſicut meridies.
Et requiē dabit tibi dn̄s
deꝰ tuꝰ ſemꝑ:ꝛ īplebit ſplēdoribꝰ
aīam tuam/et oſſa tua liberabit.
Et eris q̄ſi ortꝰ irriguꝰ:ꝛ ſic̄ fōs
D. aq̄ꝝ cuiꝰ nō deficient aq̄. Et edificabunt
ī te deſerta ſclōꝝ: fundamēta
gn̄atiōis ꝛ gn̄atiōis ſuſcitabis.
Et vocaberꝭ edificator
ſepiū: auertēs ſemitas iniq̄tatū
Si auerteris a ſabbato pedem
tuū facere volūtatē tuā ī die ſancto
meo/ꝛ vocaberis ſabbatum
delicatū ꝛ ſanctū dn̄i glorioſum
et glorificaueris eum/ dū nō facis
vias tuas:et nō inueniet volūtas
tua vt loquaris ſermonē:
tunc delectaberis ſuꝑ dn̄o/ ꝛ ſuſtollam
te ſuꝑ altitudinē terre:ꝛ
cibabo te hereditate iacob p̄ris
tui. Os enim dn̄i:locutū eſt hec
Ait dn̄s:oīpotēs. Grad. Unā petij ps.26
a dn̄o hanc requirā: vt inhabitem
in domo dn̄i. ℣. Ut videā volūtatē domini:et Ibidē
protegar a tēplo ſancto eius

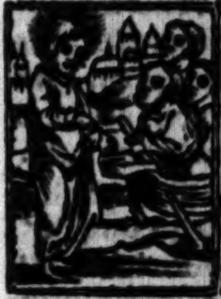

Scd̄m Marcum
IN ill.t. Cū ca.6.
ſero eſſet factū:erat F.
nauis in
medio maris ꝛ ie
ſus ſolus ī terra.
Et vidit diſcipulos
ſuos laborātes
in remigādo:erat enī vētus
cōtrarius eis. Et circa quartam
vigiliā noctis:venit ad eos ambulās
ſupra mare/ꝛ volebat preterire
eos. At illi vt viderunt eū
ſupra mare ambulantē: putauerunt G.
fantaſma eſſe/ꝛ exclamauerunt.
Omnes enī eum viderūt:et
conturbati ſunt. Et ſtatim locutus
eſt cum eis:ꝛ dixit illis. Cōfidite/ego
ſum: nolite timere. Et
aſcēdit ad illos in nauim/et ceſſauit
vētus:et plus magis intra
ſe ſtupebāt. Non enī ītellexerūt
de panibꝰ: erat enī cor illoꝝ obcecatū.
Et cū tranſfretaſſent:venerūt
in terrā genezareth/ꝛ applicuerunt.
Cūq; egreſſi eſſent
de naui:continuo cognouerunt
eum. Et ꝑcurrentes vniuerſam
regionē illā: ceperūt ī grabbatis
eos q̄ ſe male habebāt circūferre
vbi audiebāt eū eē. Et q̄cūq; ī

troibat in vicos vel in villas/ aut ciuitates: in plateis ponebãt infirmos ⁊ deprecabãtur eũ vt vel fimbriã veſtimẽti eius tãgerent Et quotquot tangebãt eũ: ſalui

ps.118. fiebãt. Offer. Dñe viuifica me ſcd͡z eloquiũ tuum: vt ſciã teſtimõia tua.

Eodẽ ℣. Da michi intellectũ vt diſcã mandata tua: ⁊ voluntaria oris mei fac michi in beneplacito tuo dñe. Secre.

PRepara nos dñe q̄s huiꝰ votiuis abſtinẽtie officijs: vt hec ſacrificia venerãda ſobrijs ſp̄ mẽtibꝰ celebremꝰ. P. Pre-

ps.2. fa. Qui cor. Cõ. Seruite dño ī timore ⁊ exultate ei cũ tremore/ apphẽdite diſciplinã/ ne pereatis de via iuſta.

Poſtč. CEleſtis vite munere vegetati q̄s dñe deus noſter/ vt qđ eſt nobis in p̄ſenti vita myſterium: fiat eternitatis auxiliũ. Per do. Super populum. Humiliate capita vr̃a deo.

Or. HAc nos q̄s dñe ſalutis nr̃e cauſas: ⁊ deuotis ſemp̄ frequẽtare ſeruitijs: et deuotius recolere principaliter inchoatas. Per dñm. ¶ Dñica prima quadrageſime. Officiũ.

ps.90.

INuocauit me ⁊ ego exaudiã eũ/ eripiã eũ ⁊ glĩficabo eũ: lõgitudine dierũ adimplebo eũ.

Eodẽ Ps. Qui habitat in adiutorio altiſſimi: ī protectiõe dei celi cõmorabit̃. Or.

DEus q̄ eccliam tuã annua q̄drageſimali obſeruatiõe purificas: p̄ſta familie tue/ vt qđ a te obtinere abſtinẽdo nititur: hoc bonis opibꝰ exequat̃. Per.

FRẽs. Hortamur vos ne in vacuum Ad Corinth. 2. ca. 6 A. gratiã dei recipiatis. Ait enim. Tpe accepto exaudiui te: ⁊ ī die ſalutis adiuui te. Ecce nũc tp̄s acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Nemini dãtes vllã offenſionẽ vt nõ vituperet̃ miniſteriũ nr̃m. Sed in oĩbꝰ exhibeamꝰ noſmetipſos: ſicut dei miniſtros. In multa patiẽtia: in tribulatiõibꝰ in neceſſitatibꝰ/ ī anguſtijs/ ī plagis/ in carceribꝰ/ in ſeditiõibꝰ/ ī laboribus/ ī vigilijs/ ī ieiunijs. In ca- B. ſtitate/ in ſciẽtia/ in lõganimitate/ in ſuauitate/ ī ſpũſctõ. In charitate nõ ficta: in ꝟbo veritatis/ in virtute dei. Per arma iuſtitie: a dextris ⁊ a ſiniſtris. Per gloriã ⁊ ignobilitatẽ. Per infamiã: ⁊ bonã famã. Ut ſeductores: et veraces. Sicut q̄ ignoti: et cogniti. Quaſi morientes: et ecce viuimꝰ Ut caſtigati: et non mortificati. Quaſi triſtes ſemp̄ aũt gaudentes. Sicut egẽtes: multos autẽ locupletãtes. Tanq̄ nichil habẽtes: ⁊ oĩa poſſidẽtes.

Gr. Angelis ſuis mãdauit de te/ vt cuſtodiant te in oĩbus vijs tuis. ps 90.

℣. In manibus portabũt te: ne vnq̄ offendas ad lapidem pedem tuum. Eodẽ

Tractus.

QUi habitat in adiutorio altiſſimi: in protectiõe dei celi cõmorabit̃. ps.90 et oĩa infra. ℣. Dicet dño ſuſceptor meꝰ es tu et refugiũ meũ deꝰ meꝰ ſperabo ī eũ. ℣. Quoniã ipſe liberauit me de laq̄o venãtiũ: et a ꝟbo aſpero. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eiꝰ ſperabis ℣. Scuto circũdabit te veritas eiꝰ: non timebis a timore nocturno. ℣. A ſa

gitta volāte p̄ diē a negocio perambulāte
i tenebris/ a ruina ꝛ demonio
meridiano. ℣. Cadēt a latere tuo mille
ꝛ decē milia a dextris tuis: tibi aūt
nō appropinquabit. ℣. Qm̄ angelis
ſuis mādauit de te/ vt cuſtodiā te in
oībusvijs tuis. ℣. In manib⁹ portabūt
te: ne vnꝗ offēdas ad lapidē pedē
tuū. ℣. Sup aſpidē ꝛ baſiliſcū ambulabis:
ꝛ cōculcabis leonē ꝛ drachonē.
℣. Qm̄ i me ſpauit liberabo eū/
ptegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ℣.
Inuocauit me ꝛ ego exaudiā eū: cū
ipo ſum i tribulatiōe. ℣. Eripiā eū ꝛ
glificabo eū/ lōgitudine dieꝝ adimplebo
eū: ꝛ oſtēdam illi ſalutare meum.

Scdm̄ Matheū.
ca. 4. In illo tpe.
A. Ductus ē ieſus
in deſtū a ſpū
vt tentaret a dyabolo.
Et cum ieiunaſſet
q̄draginta
dieb⁹ ꝛ q̄dragita
noctib⁹: poſtea eſuriit. Et accedēs
tētator/ dixit ei. Si filius
dei es: dic vt lapides iſti panes
fiāt. Qui rn̄dēs dixit. Scriptuꝫ
eſt. Nō i ſolo pane viuit hō: ſꝫ in
omni ꝟbo qd̄ ꝓcedit de ore dei.
Tūc aſſūpſit eū dyabolus i ſanctā
ciuitatē: ꝛ ſtatuit eū ſupra pinaculū
tēpli/ ꝛ dixit ei. Si filius
B. dei es: mitte te deorſū. Scriptū
eſt ei/ q: āgelis ſuis mādauit de
te: ꝛ i manibus tollēt te ne forte
offēdas ad lapidē pedē tuū. Ait
illi ieſus rurſuꝫ. Scriptū eſt. Nō
tētabis dn̄m deū tuū. Iterꝫ aſſūpſit
eū dyabolus i mōtē excelſū
valde: ꝛ oſtēdit ei oīa regna mundi/
ꝛ gl'iam eoꝝ/ et dixit illi. Hec
oīa tibi dabo: ſi cadēs adoraueris
me. Tunc dixit ei ieſus. Vade
ſathana. Scriptū eſt ei. Dn̄m
deū tuū adorabꝫ: ꝛ illi ſoli ſuies.
Tūc reliq̇t eū dyabolus: ꝛ ecce
angeli acceſſerūt: ꝛ miſtrabāt ei.
Offr̄. Scapulis ſuis obūbrabit tibi p̄s.
dn̄s: ꝛ ſub pēnis ei⁹ ſpabis/ ſcuto circundabit 90.
te veritas eius. Secreta.

Sacrificiū q̄dragesimalis
initij ſolēnit imolamus te
dn̄e deprecātes/ vt cū epulaꝝ reſtrictiōe
carnalium: a noxijs q̄q
voluptatibus tēperemur. Per
do. Prefa. q̄drā. Cōio. Scapulis p̄s.
ſuis obūbrabit tibi/ ꝛ ſub pēnis eius 90.
ſpabis: ſcuto circundabit te ꝟitas ei⁹.

Tui nos dn̄e ſacra Poſtc̄
menti libatio ſctā reſtauret:
ꝛ a vetuſtate purgatos/ i myſterij
ſalutaris faciat trāſire conſortiū.
Per dn̄m. ¶ Feria. ij. poſt
Inuocauit. Ad miſſam. Offm̄.

SIcut oculi ſuoꝝ p̄s.
in manibus dn̄o 122.
rū ſuoꝝ: ita oculi
nr̄i ad dn̄ꝫ deū
nr̄m donec miſereat
nr̄i miſerere
nobis dn̄e miſerere nobis. ℣. Ad Eodē
te leuaui oc'los meos: q̇ habitas in celis.
Oremus. Flect. gen̄. le. Oro

COnuerte nos deus ſalutaris
noſter: ꝛ vt nobis ieiuniū
q̄dragesimale ꝓficiat: mētes
nr̄as celeſtibus inſtrue diſciplinis.
Per. ¶ Ab hac die vſq̄
ad cenā dn̄i i oī miſſa de ieiunio
dr̄ ſeptē orōnes ſicut in dn̄ica
prima aduētus dn̄i ſupradictum
eſt. Lectio ezechielis prophete

HEc dicit dn̄s deus. Ecce
egoipſe requirā oues meas: ca. 43
ꝛ viſitabo illas ſicut viſitat C.

paſtor gregē ſuū / in die qñ fuerit in medio ouiū ſuarū diſſipatarū. Sic viſitabo oues meas: ⁊ liberabo eas de oīb⁹ locꝭ/ ī qb⁹ diſpſe fuerāt ī die nubꝭ/ ⁊ caliginis Et educā eas de ppl̄is: ⁊ ꝯgregābo eas de t̄ris. Et īducā eas ī terrā ſuā ⁊ paſcā eas ī mōtib⁹ iſrael/ in riuis ⁊ in cūctis ſedibus terre. In paſcuis vberrimis paſcaꝫ eas: ⁊ in mōtibus excelſis iſrael erūt paſcue eaꝝ. Ibi requieſcēt in herbis virētib⁹: ⁊ in paſcuis pinguibus paſcētur ſuꝑ mōtes iſrl̄. Et ego paſcā oues meas: ⁊ ego eas accubare faciā dicit dn̄s de⁹ Qd̄ perierat requirā: ⁊ qd̄ abiectū fuerat reducā/ ⁊ qd̄ cōfractū fuerat alligabo / ⁊ qd̄ īfirmū fuerat ꝯſolidabo/ ⁊ qd̄ pīgue ⁊ forte: cuſtodiā. Et paſcā illas ī iudicio ⁊ iuſtitia. Dicit dn̄s oīps. Gr̄.

Ps. 83. Protector nr̄ aſpice deus: ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Ibidē Dn̄e deus virtutū exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Tractus

Ps. 102. DOmine nō ſm̄ pctā nr̄a q̄ fecimus nos: neqꝫ ſm̄ iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ℣. Ps. 78. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ antiquaꝝ/ cito anticipent nos mīe tue qꝛ pauꝑes facti ſum⁹ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dr̄. ℣. Ibidē Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄/ ⁊ ꝓpt̄ gl̄iam nōis tui dn̄e libera nos ⁊ ꝓpici⁹ eſto pctīs nr̄is ꝓpt̄ nomen tuum. Scd̄m Matheum.

ca. 25. C. IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipl̄is ſuis. Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua / et omnes angeli cū eo: tunc ſedebit ſuper ſedē maieſtatis ſue. Et congregabūtur ante eū oēs gētes: et ſeparabit eos abinuicē: ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet oues quidē a dextris ſuis: hedos aūt a ſiniſtris. Tūc dicet rex: his q̄ a dextris ei⁹ erūt Venite bn̄dicti patris mei: poſſidete paratū vobis regnū a cōſtitutione mūdi. Eſuriui enī: ⁊ dediſtis michi māducare. Sitiui: et dediſtis michi bibere. Hoſpes erā: et collegiſtis me. Nudus: et operuiſtis me. Infirmus: ⁊ viſitaſtis me. In carcere erā: ⁊ veniſtis ad me. D. Tūc reſpondebūt ei iuſti dicētes. Dn̄e/ qñ vidim⁹ te eſuriētē ⁊ pauim⁹: ſitientē/ ⁊ dedim⁹ tibi potū? Qñ aūt te vidim⁹ hoſpitē: ⁊ collegim⁹ te? Aut nudū: et cooperuim⁹ te? Aut qñ te vidim⁹ infirmū/ aut in carcere et venimus ad te? Et rn̄dēs rex dicet illis. Amen dico vobis: q̄diu feciſtis vni de his fratribus meis minimis mihi feciſtꝭ. Tūc dicet et his: qui a ſiniſtris eius erūt. Diſcedite a me maledicti ī ignē eternū: qui parat⁹ ē dyabolo/ ⁊ āgelis ei⁹. Eſuriui enī: ⁊ nō dediſtis michi māducare. Sitiui: ⁊ nō dediſtis michi potū. Hoſpes erā: ⁊ nō collegiſtis me. Nudus: ⁊ non operuiſtis me. Infirmus ⁊ in carcere: ⁊ nō viſitaſtis me. Tunc rn̄debunt ei ⁊ ipſi: dicētes. Dn̄e/ qñ te vidim⁹ eſurientem/ aut ſitientē/ aut hoſpitē aut nudum/ aut infirmū/ vel in carcere: ⁊ nō miniſtrauim⁹ tibi? Tunc rn̄debit illis: dicens. Amen dico vobis: q̄diu nō feciſtis vni de minorib⁹ his/ nec michi feciſtis.

Et ibũt hi i ſuppliciũ eternũ: iuſti
autẽ invitam eternam. Offr.
ps. Leuabo oculos meos ⁊ conſiderabo
118. mirabilia tua dñe vt doceas me iuſtitiã
tuã da michi intellectũ vt diſcam
Ibidẽ mãdata tua. ℣. Legẽ pone michi dñe
et viã iuſtificationũ tuarũ exquiram
et in preceptis tuis exercebor. Sec.

ACcepta tibi ſit domine q̃s
noſtre deuotionis oblatio:
que ⁊ ieiuniũ noſtrũ te operãte
ſanctificet: ⁊ indulgentiã nobis
tue conſolationis obtineat.
Per dñm. Prefatio Qui corporali
p.3. ieiu. Cõio. Voce mea ad dñm
clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte ſancto
ſuo / nõ timebo milia populi circundantis
me. Poſtcõio.

PRoſint nobis dñe q̃s frequẽtata
myſteria: q̃ nos ⁊
a cupiditatibꝰ terrenis expediãt
et inſtruant amare celeſtia. Per
dñm. Super populũ. Humiliate
capita veſtra deo. Oratio.

ABſolue q̃s dñe noſtrorũ
vicula pctõꝝ: ⁊ quicquid
pro eis meremur: ꝓpiciatꝰ auerte.
Per dominũ. ¶ Feria tertia
poſt Inuocauit. Officium.

ps. DOmine refugiũ
89. factus es nobis
a generatione ⁊
progenie: a ſeculo
⁊ in ſeculũ tu
Ibidẽ es. ps. Priuſq̃ mõtes
fierent: aut formaretur terra ⁊ orbis.
Non dicit vlteriꝰ. Oremus.
Flectamus genua leuate. Orõ.

REſpice dñe familiã tuã / et
preſta: vt apud te mẽs noſtra
tuo deſiderio fulgeat: que ſe
carnis maceratiõe caſtigat. Per
dñm nr̃m. Lec. yſaie prophete.

IN diebꝰ illis. Locutus eſt ca. 55.
yſaias ꝓphã dicẽs. Querite B.
dñm dũ inueniri põt: inuocate
eũ dũ ꝓpe eſt. Dereliquat ipius
viã ſuã: ⁊ vir ĩiquus cogitatiões
ſuas / ⁊ reuertat᷑ ad dñm ⁊ miſerebit᷑
eiꝰ / ⁊ ad deũ nr̃m qm̃ multꝰ
eſt ad ignoſcẽdũ. Nõ eni cogitatiões C.
mee cogitatiões vr̃e: neqꝫ
vie mee vie vr̃e dicit dñs. Qꝛ ſicut
exaltãtur celi a t̃ra: ſic exaltate
ſũt vie mee a vijs vr̃is / ⁊ cogitatiões
mee a cogitatiõibꝰ vr̃is.
Et quõ deſcẽdit ymber ⁊ nix de
celo / ⁊ illud vltra nõ reuertit᷑ / ſed
inebriat terrã ⁊ ĩfundit eã / ⁊ germinare
eã facit / ⁊ dat ſemen ſerẽti
⁊ panẽ comedẽti: ſic erit ꝟbum
meũ quod egrediet᷑ de ore meo.
Nõ reuertet᷑ ad me vacuũ: ſed faciet D.
q̃cunqꝫ volui / ⁊ ꝓſperabit᷑ in
his ad q̃ miſi illud. Ait dñs o p̃s
Gr. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum ps.
in conſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio 140.
manuum mearũ ſacrificium veſpertinum. Ibidẽ
Scdm̃ Matheum.

IN illo tp̃e.
Cũ itraſſet ca. 21.
ieſus hieroſolymam: B.
cõmota eſt
vniuerſa ciuitas
dicens. Quis eſt
hic? Populi aũt
dicebant. Hic eſt
ieſus propheta: a nazareth galilee.
Et intrauit ieſus in templũ
dei: et eiiciebat omnes vendentes
⁊ ementes in tẽplo ⁊ menſas
nummulariorũ et cathedras vẽdentiũ
columbas euertit. Et dicit
eis. Scriptum eſt: quia domus
mea domꝰ orõnis vocabit᷑.
Vos autẽ feciſtis illam ſpelun-

cū latronū. Et acceſſerūt ad eū ceci ⁊ claudi in templo: ⁊ ſanauit eos. Uidētes aūt pⁱncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe mirabilia q̄ fecit: et pueros clamātes ī tēplo ⁊ dicētes. Oſanna filio dauid: īdignati ſunt ⁊ dixerūt ei. Audis quid iſti dicunt? Jeſus aūt dixit eis. Utiq̄. Nūq̄ legiſtis q: ex oꝛe infantiū ⁊ lactētiū / pfeciſti laudē? Et relictꝭ illis: abijt foꝛas extra ciuitatē in bethaniā. Ibiq̄ manſit: ⁊ docebat eos de regno dei.

Ps. 30. Offr. In te ſperaui domine dixi tu es deꝰ meꝰ: ī manibꝰ tuis tpa mea. ℣.
Eodē Illumina faciē tuā ſup ſuū tuū ⁊ ſaluū me fac ꝓpter miam tuā dn̄e non cōfundar q̄m īnocaui te. Secreta.

PReſta dn̄e q̄s vt dicato muneri cōgruētē nr̄e deuotiōis tibi offeramꝰ affectū. P. Prefat. Qui coꝛpoꝛali ieiunio.

Ps.4. Cōio. Cum inuocarem te exaudiſti me deꝰ iuſtitie mee ī tribulatiōe dilataſti me miſerē mihi dn̄e ⁊ exaudi oꝛōnē meā. Poſtc.

QUeſumꝰ oīps deꝰ / vt illiꝰ ſalutaris capiamꝰ effectū: cuiꝰ ꝑ hec myſteria pignꝰ accepimꝰ. Per. Super populū. Humiliate capita vr̄a deo. Oꝛo

AScēdāt ad te dn̄e pces nr̄e: ⁊ ab eccl'ia tua cūctā repelle neq̄ciā. Per dn̄m.

¶ Feria q̄rta.iiij.tpm.xl. Offiū.

Ps. 24. REminiſcere miſerationū tuarum dn̄e ⁊ mie tue q̄ a ſeculo ſunt: ne vnq̄ dn̄entur nobis inimici noſtri libera nos deus iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubeſcā. Eodē Sequit̄ oꝛo ſine Dn̄s vobiſcū. ſed cū Oꝛemus et Flectamus genua leua. Oꝛatio

PReces nr̄as q̄s dn̄e clementer exaudi: ⁊ ꝯtra cūcta nobꝭ aduerſātia / dexterā tue maieſtatꝭ extēde. P. Le. libri Exodi

ca.24 C. IN diebꝰ il. Dixit dn̄s ad moyſē. Aſcēde ad me ī mōtē: ⁊ eſto ibi. Daboq̄ tibi duas tabulas lapideas / ⁊ legē ac mādata q̄ ſcripſi: vt doceas filios iſrael. Surrexerūt moyſes ⁊ ioſue miniſter eiꝰ: aſcēdēſq̄ moyſes ī mōtē dei / ſenioꝛibus ait. Expectate D. hic: donec reuertamur ad vos. Habetꝭ aarō ⁊ hur vobiſcū: ſi qd natū fuerit q̄ſtiōis / referetis ad eos. Cunq̄ aſcendiſſet moyſes: opuit nubes mōtē ⁊ hītauit gl'ia dn̄i ſup ſinay tegēs illū nube ſex diebꝰ. Septimo āt die: vocauit eū dn̄s de medio caliginis. Erat aūt ſpecies gl'ie dn̄i q̄ſi ignis ardēs ſup v̄ticē mōtꝭ: ī ꝯſpectu filioꝝ iſrael. Ingreſſuſq̄ moyſes mediū nebule: aſcēdit ī mōtem. Et fuit ibi q̄dragita diebꝰ: ⁊ quadragita noctibꝰ.

Ps. 24. Gr. Tribulationes cordꝭ mei dilatate ſūt / de neceſſitatibꝰ meis eripe me dn̄e ℣. Eodē Uide humilitatē meā ⁊ laboꝛē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea. Nō repetat̄. gr. ſed ſeq̄tur Dn̄s vo. Fle. gen. le. Oꝛo.

DEuotionē ppl'i tui q̄s dn̄e benignꝰ intēde: vt q̄ ꝑ abſtinētiā macerāt̄ in coꝛpe: ꝑ fructū boni opis reficiāt̄ ī mēte. P. Hic dr̄ mco. ꝯſuete. Le. ii. reg.

3.c.19. A. IN diebꝰ illis. Uenit helias in berſabee iuda / ⁊ dimiſit ibi puerū ſuū: ⁊ ꝑexit in deſertū viā vniꝰ diei. Cūq̄ veniſſet ⁊ ſede ret subter vnā iuniperū: petiuit aīe sue vt moꝛeref/⁊ ait. Sufficit michi dñe: tolle aīam meā. Neqꝫ enī melioꝛ sum: q̄ꝫ p̄res mei. Proiecitqꝫ se: ⁊ obdoꝛmiuit ī vmbra iuniperi. Et ecce angelꝰ dñi tetigit eū: dixitqꝫ illi. Surge: cōede. Et respexit. Et ecce ad caput suum subcinericiꝰ panis: ⁊ vas aq̄. Comedit ergo ⁊ bibit: ⁊ rursum obdoꝛmiuit. Reuersusqꝫ est angelꝰ dñi scđo ⁊ tetigit eū: dixitqꝫ illi. Surge comede: grādis enī tibi restat via. Qui cū surrexisset: comedit ⁊ bibit. Et āmbulauit ī fortitudine cibi illiꝰ: q̄dragīta diebꝰ et q̄dragīta noctibꝰ: vsqꝫ ad mōtē dei oꝛeb. Cho. alt̄nati dic̄. tr̄.

Ps. 24. De necessitatibꝰ meis eripe me dñe / vide hūilitatē meā ⁊ laboꝛē meū ⁊ dimitte oīa peccā mea. ℣.

Eodē. Ad te dñe leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te ꝯfido nō erubescā: neqꝫ irrideant

Eodē. me inimici mei. ℣. Etenī vniuersi q̄ te expectāt nō cōfundētur: cōfundātur oēs faciētes vana. Et dr̄ iste tractꝰ in oīm quarta feria vsqꝫ ad dñicā palmarū. Scđm matheum.

Ca. 12. C. In illo tp̄e. Accesserūt ad iesum scribe et pharisei: dicētes. Magister volumus a te signū videre. Qui r̄ndēs ait illis. Generatio mala ⁊ adultera signū q̄rit: ⁊ signū nō dabit ei / nisi signū ione

D. ꝓphete. Sicut enī fuit ionas in vētre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ: ita erit filiꝰ hoīs ī corde t̄re tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Viri niniuite surgēt ī iudicio cū gñatione ista: ⁊ cōdēnabūt eā/ qꝛ penitētiā egerūt in p̄dicatiōe ione. Et ecce plusq̄ꝫ iona hic. Regina austri surget ī iudicio cū gñatiōe ista ⁊ cōdēnabit eā: qꝛ venit a finibꝰ terre audire sapiētiā salomōis. Et ecce plusq̄ꝫ salomon hic. Cū aūt immūdus spūs exierit ab hoīe: āmbulat ꝑ loca arida querēs requiē ⁊ nō īuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meam: vnde exiui. Et veniēs īuenit eā vacātē: scopis mūdatā ⁊ oꝛnatā. Tūc vadit/⁊ assumit septē alios spūs secū nequioꝛes se: ⁊ ītrātes habitant ibi. Et fiunt nouissima hoīs illiꝰ: peioꝛa prioꝛibus. Sic erit ⁊ gñatiōi huic pessime. Adhuc eo loquēte ad turbas: ecce mat̄ eiꝰ ⁊ fratres stabāt foris/ q̄rētes loqui ei. Dixit aūt ei q̄dā. Ecce mat̄ tua ⁊ fratres tui foris stāt q̄rētes te. At ip̄e r̄ndēs: dicēti sibi ait. Que est mat̄ mea: ⁊ q̄ sunt fratres mei? Et extēdens manū ī discipłos suos dixit. Ecce mat̄ mea: ⁊ fratres mei. Quicunqꝫ ei fecerit volūtatē patris mei q̄ in celis est: ip̄e meꝰ frater: et soroꝛ/⁊ mater est. Offꝛ. Meditaboꝛ ī mādatis tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo manꝰ meas ad mādata tua q̄ dilexi. ℣. Pars mea dñe dixi custodire legē tuā p̄catꝰ sum vultū tuū ī toto corde meo. Ps. 118

Sec. Intēde q̄s dñe sacrificiū singulare: vt huiꝰ participatiōe mysterij que sperāda credimus/ expectata sumamus. Per. Prefa. Qui corporali ieiunio. Cōio. Intellige clamorē meū: ītēde voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus qm̄ ad te orabo domine. Ps. 5. Postcōio.

Da q̄s o p̄s deus/ vt reatū nr̄m munera ſacra purificent: ⁊ recte viuēdi nobis operētur effectū. Per dn̄m nr̄m. Sup populū. Oremꝰ. Hūiliate ca. vꝛ.

Mentes nr̄as q̄s dn̄e lumine tue claritatꝫ illuſtra: vt videre poſſimus q̄ agenda ſunt et q̄ recta ſunt agere valeamus. Per dn̄z noſtrū. Feria. v. poſt Inuocauit. Ad miſſam. Offm̄.

p̄s. 95. Confeſſio et pulchritudo in conſpectu eiꝰ/ ſanctitas ⁊ manificentia in ſanctificatone eiꝰ. p̄s. Ibidē Cantate dn̄o canticum nouū: cantate domino omnis terra. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Omp̄s ſempiťne deꝰ q̇ i obſeruatiōe ieiunij ⁊ elemoſinaꝝ largitione nr̄oꝝ poſuiſti remedia pctōꝝ: cōcede nos mente et corpe ſemꝑ tibi eſſe deuotos. Per. Lectio ezechielis ꝓphete.

ca. 18. In diebꝰ illis. Factꝰ ē ſmo dn̄i ad me dicēs. Quid ē q̄ď iter vos hāc parabolā ꝟtitꝫ in ꝓuerbiū iſtď in tra iſrl̄/ dicētes. Patres nr̄i comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filioꝝ obſtupeſcunt. Uiuo ego dicit dn̄s deus: ſi erit vobꝭ vltra ꝑabola hec i ꝓuerbiū in iſrl̄. Ecce oēs aīe mee ſūt. Ut aīa pr̄is: ita ⁊ aīa filij mea ē. Aīa q̄ peccauerit: ip̄a morieť. Et vir ſi fuerit iuſtꝰ ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſtitiā/ i mōtibus nō comederit/ ⁊ oclos ſuos nō leuauerit ad ydola domꝰ iſrl̄/ ⁊ vxorē ꝓximi ſui nō violauerit/ ⁊ ad mulierē mēſtruatā nō acceſſerit/ ⁊ hoīem nō ꝯtriſtauerit/ pignꝰ debitori ſuo reddiderit/ ꝑ vim nichil rapuerit/ panē ſuū eſuriēti dederit/ ⁊ nudū operuerit veſtimēto/ ad vſurā nō cōmodauerit/ ⁊ āpliꝰ nō acceꝑit/ ab iniq̄tate auerterit manū ſuā/ iudiciū veꝝ fecerit int̄ virū ⁊ virū/ ⁊ in p̄ceptis meis ābulauerit/ ⁊ iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatē: hic iuſtꝰ ē ⁊ vita viuet. Ait dn̄s deꝰ. Q̄ď ſi genuerit filiū latronē effūdētē ſāguinē ⁊ fecerit vnū de iſtꝭ ⁊ hec q̄dē oīa nō faciētē: nūq̄d viuet? Nō viuet. Cū vniuerſa deteſtāda hec fecerit: morte morieť. Sāguis eiꝰ i ip̄o erit. Q̄ď ſi genuerit filiū q̄ vidēs oīa pctā pr̄is ſui q̄ fecit timuerit ⁊ nō fecerit ſil̄e eis/ iudicia mea fecerit/ ⁊ i p̄ceptis meis ābulauerit: hic nō morieť i iniq̄tate pr̄is ſui ſꝫ vita viuet. Pať eiꝰ q̄ calūniatꝰ eſt ⁊ vim fecerit fratri/ et malum oꝑatus eſt i medio ppl̄i ſui: ecce mortuꝰ eſt in iniq̄tate ſua. Et dicitis. Quare non portabit filius iniq̄tatē pr̄is ſui? Uidelicet q̄ filius iudiciū ⁊ iuſtitiā oꝑatus eſt: oīa p̄cepta mea cuſtodiuit ⁊ fecit illa/ vita viuet. Ait dn̄s op̄s. Gr̄.

p̄s. 16. Cuſtodi me dn̄e vt pupillā ocli: ſub vmbra alaꝝ tuaꝝ protege me. ℣. Ibidē De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat: ocli tui videāt equitatē. Sc̄d̄m Iohānē.

cap. 8. D. In illo tp̄e. Dicebat ieſus ad eos: q̄ crediderunt ei ex iudeis. Si vos māſeritis in ſermone meo/ vere diſcipuli mei eritꝭ: ⁊ cognoſcetis ꝟitatē/ ⁊ veritas liberabit

vos. Rñderūt ei iudei. Semen
abrahe ſumꝰ: ⁊ nemini ſeruiuimꝰ
vnq̄. Quō tu dicis: qꝛ liberi eritis?
Rñdit eis ieſꝰ. Amē amē dico
vobis: qꝛ oīs q̄ facit pctm̄/ ſeruus
ē pcti. Seruꝰ aūt nō manet
in domo in eťnū: filiꝰ aūt manet
E. in eťnū. Si ğ filiꝰ vos liberauerit:
vere liberi eritis. Scio qꝛ filij
abrahe eſtis: ſꝫ q̄ritꝫ me inťficere
qꝛ ſermo meꝰ nō capit in vobis.
Ego qđ vidi apđ patrē meū loquor:
⁊ vos q̄ vidiſtis apđ patrē
vr̄m facitꝫ. Rñderūt ⁊ dixeřt ei.
Pať nr̄ abrahā eſt. Dicit eis ieſus.
Si filij abrahe eſtꝫ: oꝑa abrahe
facite. Nūc aūt q̄ritꝫ me inťficere:
hoīem q̄ veritatē locutꝰ ſuꝫ
vobis quam audiui a deo. Hoc
abrahā nō fecit: vos facitis oꝑa
p̄ris veſtri. Dixerūt itaqꝫ ei. Nos
ex fornicatiōe nō ſumꝰ nati: vnū
patrē habemꝰ deum. Dixit ğ eis
ieſus. Si deꝰ pater veſter eſſet: diligeritis
vtiqꝫ me. Ego ei a deo
F. proceſſi ⁊ veni. Neqꝫ eni a meip̄o
veni: ſꝫ ille me miſit. Quare loq̄lam
meā nō cognoſcitis. Qꝛ nō
poteſtꝫ audire ſmonē meū. Vos
ex p̄re dyabolo eſtis: ⁊ deſideria
p̄ris veſtri vultis facere. Ille homicida
erat ab ītio/ ⁊ in veritate
nō ſtetit: qꝛ nō eſt veritas in eo.
Cū loq̄tur mēdaciū / ex ꝓprijs
loq̄tur: qꝛ mēdax eſt ⁊ pater eiꝰ.
Ego aūt qꝛ ṽitatē dico: nō creditis
mihi. Quis ex vobꝫ arguet
me de pctō? Si ṽitatē dico vobꝫ
quare vos non creditis michi?
Qui ex deo eſt: verba dei audit.
Offꝫ. Immittit angelus dn̄i in circuitu
ps. timentiū eum ⁊ eripiet eos: guſtate
33. et videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s. ℣.
Benedicam dn̄m in omni tp̄e: ſemper Ibidē
laus eius in ore meo. Secreta.
SAcrificia dn̄e q̄s propenſius
iſta nos ſaluēt: q̄ medicinalibus
ſunt inſtituta ieiunijs.
Per dn̄m. P̄refa. Qui corporali
ie. Cōio. Panis quem ego Joh.
dedero caro mea ē ꝓ ſcli vita. Poſtc. 6.E.
TUorū nos dn̄e largitate
donoꝝ ⁊ tēporalibꝰ attolle
preſidijs/ ⁊ renoua ſempiťnis.
Per dn̄m. Sup populum. Humiliate
capita veſtra deo. Orō.
DA q̄s dn̄e ppl̄is xp̄ianis
et q̄ profitent̄ agnoſcere:
⁊ celeſte munꝰ diligere qđ freq̄ntāt. P.
¶ Fer. vj. iiij. tp̄m. xl. offm̄.

DE neceſſitatibus ps.
meis eripe me 24.
dn̄e/ vide hūilitatē
meā ⁊ laborem
meū: ⁊ dimitte oīa
pctā mea. ℣. Ad te Ibidē
dn̄e leuaui aīaꝫ meā: deꝰ meꝰ i te ꝯfido
nō erubeſcā. Orēꝰ. Flecta. ge. Orō.
ESto dn̄e ꝓpiciꝰ plebi tue
et quam tibi facis eſſe deuotā:
benigno refoue miſeratus
auxilio. Per. Le. ezechiel. ꝓphē.
HEc dicit dn̄s deus. Aīa q̄ ca.18.
peccauerit: ip̄a morieť. Filius E.
nō portabit iniq̄tatē p̄ris: ⁊
pater nō portabit iniq̄tatē filij.
Iuſtitia iuſti ſup eū erit: ⁊ īpietas
ipſi erit ſup eū. Si aūt īpius
egerit penitētiā ab oībus pctis
ſuis q̄ oꝑatꝰ eſt/ ⁊ cuſtodierit oīa
p̄cepta mea/ ⁊ fecerit iudiciū et
iuſtitiā: vita viuet/ ⁊ non morieť.
Oīm iniq̄tatū eius quas oꝑatꝰ
ē: nō recordabor. In iuſtitia ſua
quā oꝑatus eſt: viuet. Nunq̄d volūtatis
mee eſt mors impij/ dicit

dñs de⁹: ꝛ nõ magis vt cõuertat
F. a vijs ſuis ꝛ viuat? Si aũt auer-
terit ſe iuſtus a iuſtitia ſua: et fe-
cerit iniq̃tatẽ ſm oẽs abomina-
tiões quas opari ſolet impius:
nunq̃d viuet? Oẽs iuſtitie ei⁹ q̃s
fecerat: nõ recordabunt. In pua-
ricatione ſua qua puaricat⁹ eſt:
et in pctõ ſuo qḋ peccauit i ipis
moriet. Et dixiſtis. Nõ eſt equa
via dñi. Audite ḡ domus iſrael.
Nunq̃d via mea nõ ẽ equa: ꝛ nõ
magis vie vře praue ſunt? Cum
eñi auerterit ſe iuſt⁹ a iuſtitia ſua
et fecerit iniq̃tatez: moriet i eis.
In iuſtitia ſua quã opat⁹ ẽ: mo-
rietur. Et cũ auerterit ſe impius
ab impietate ſua quã opat⁹ eſt/ ꝛ
fecerit iudicium ꝛ iuſtitiam: ipſe
G. aiam ſuã viuificabit. Cõſiderãs
eni ꝛ auertẽs ſe ab oĩbus iniq̃ta-
tibus ſuis quas opatus eſt: vita
viuet/ ꝛ nõ moriet. Dicit dñs oĩ-
ps. potẽs. Grad. Saluũ fac ſeruũ tuũ
85. deus meus ſperantẽ in te. ℣. Aurib⁹
Eodẽ percipe dñe orationẽ meã. Tract⁹.
ps. DOmine nõ ſm pctã nřa q̃ feci-
102. m⁹ nos neq̃ ſm iniq̃tates no-
ps. ſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne me-
78. mineris iniq̃tatũ nřaꝝ ãtiquaꝝ/ cito
anticipẽt nos mie tue q: paupes fcti
ſumus nimis. Hic nõ fiat genufle-
Eodẽ xio cũ ℣. ℣. Adiuua nos de⁹ ſaluta-
ris nř/ ꝛ ppt gl'iam nois tui dñe liba
nos ꝛ ppici⁹ eſto pctis nřis ppt nomẽ
tuũ. Scdm iohã.

cap. 5. IN illo tpe.
A. Erat dies fe-
ſt⁹ iudeoꝝ: ꝛ aſcẽ-
dit ieſus hieroſo-
lymã. Eſt aũt hie-
roſolymis proba-
tica piſcina/ q̃ co-
gnominabat hebraice bethſai-
da: quiq̃ portic⁹ habẽs. In his
iacebat multitudo magna lan-
guẽtiũ/ cecoꝝ/ claudoꝝ/ aridoꝝ/
expectãtiũ aque motũ. Angel⁹
aũt dñi ſm tẽpus deſcẽdebat in
piſcinã: ꝛ mouebat aq̃. Et q̃cũq̃
prioꝛ deſcẽdiſſet in piſcinaz poſt
motionẽ aque: ſanus fiebat a q̃-
cunq̃ detinebatur infirmitate.
Erat aũt quidã homo ibi: trigin-
ta ꝛ octo annos habens: i infir-
mitate ſua. Hunc cũ vidiſſet ie-
ſus iacẽtẽ/ ꝛ cognouiſſet q: mul-
tũ iã tps haberet: dicit ei. Uis ſa-
nus fieri? Rñdit ei languidus.
Dñe/ hoiem nõ habeo vt cũ tur- B
bata fuerit aqua: mittat me in pi-
ſcinã. Dũ venio ei ego: ali⁹ ante
me deſcẽdit. Dicit ei ieſ⁹. Sur-
ge/ tolle grabatũ tuũ: ꝛ ambula.
Et ſtati ſan⁹ fact⁹ eſt hõ ille: ꝛ ſu-
ſtulit grabatũ ſuũ ꝛ ambulabat.
Erat aũt ſabbatũ: i illo die. Dice-
bant ḡ iudei: illi q̃ ſanat⁹ fuerat.
Sabbatũ eſt: nõ licet tibi tollere
grabatũ tuum. Rñdit eis. Qui
me ſanum fecit: ille michi dixit.
Tolle grabatũ tuũ: ꝛ ãbula. In-
terrogauerũt ḡ eũ. Quis eſt il-
le hõ q̃ dixit tibi tolle grabatum
tuũ ꝛ ãbula? Is aũt q̃ ſanus fue-
rat effectus: neſciebat q̃s eſſet.
Ieſ⁹ aũt declinauit a turba: con-
ſtituta in loco. Poſtea inuenit eũ
ieſus in templo: ꝛ dixit illi. Ecce C
ſan⁹ factus es: iam noli peccare/
ne deterius tibi aliq̃d cõtingat.
Abijt ille hõ et nũciauit iudeis:
q: ieſ⁹ eſſet: q̃ fecit eũ ſanũ. Offer.
Bñdic aia mea dño/ ꝛ noli obliuiſci ps.
omnes retributiones eius: et renoua- 102.
bitur ſicut aquile iuuẽt⁹ tua. ℣. Qui Ibidē

ꝓpiciatur om̄ibus iniq̃tatib⁹ tuis et redemit de interitu vitā tuā: qui coronat te in miſatiōe ꝛ mīa. Secreta.

SUſcipe dn̄e q̄s mūera nr̄is oblata ſuitijs: ꝛ tua ꝓpicius dona ſctifica. p. Prefat. Qui

.6. cor. Cō. Erubeſcāt ꝛ ꝯturbent oēs inimici mei: auertant retrorſum ꝛ erubeſcāt valde velocit̄. Poſtcō.

PEr huius dn̄e oꝑatione mysterij/ ꝛ vitia nr̄a purgētur: ꝛ iuſta deſideria cōpleant̄. p dn̄z. Sup ppl̄m Humiliate capi. Or.

EXaudi nos miſericors de⁹: et mētib⁹ noſtris grē tue lumen oſtēde. Per dn̄m nr̄m.

¶ Sabbato.iiij.tpm xl. Officiū

7. INtret oro mea ĩ cōſpectu tuo: inclina aurē tuam ad precē meam. ps. Dn̄e de⁹ ſalutꝭ

odē mee in die clamaui et nocte corā te. Oēs orones ſine Dn̄s vo. dr̄r ꝑter vltimā q̄ eſt ante ep̄l̄am. Et ad oēs orōes dicit̄ Orem⁹. ſl̄r ꝛ ad oēs orones dr̄ Flectam⁹ ge. ꝑterq̄ʒ ad vltimā: et oēs lc. cū ſuis titulis legāt̄. Or.

POpulū tuū q̄s dn̄e ꝓpicius reſpice: atq; ab eo flagella tue iracūdie clement̄ auerte. p. Lect. libri Deuteronomij.

6. IN dieb⁹ illis. Locut⁹ eſt

moyſes ad dn̄z dicēs. Reſpice dn̄e de ſc̄tuario tuo/ et de excelſo celoꝝ habitaculo: et bn̄dic populo tuo iſrael/ et t̄re quā dediſti nobis ſicut iuraſti patribus noſtris terre/ lacte/ et melle manenti. Audi iſrael. Hodie dn̄s de⁹ tuus ꝑcepit tibi vt facias mādata ei⁹ atq; iudicia: ꝛ cuſtodias/ et impleas ex toto corde tuo ꝛ ex tota aīa tua. Dn̄m elegiſti hodie vt ſit tibi de⁹: et ābules in vijs ei⁹/ vt cuſtodias cerimonias illi⁹ ꝛ mādata ei⁹ atq; iudicia: ꝛ obedias eius imperio. En dn̄s elegit te hodie/ vt ſis ei populus peculiaris ſicut locut⁹ eſt tibi: ꝛ cuſtodias oīa ꝑcepta ei⁹/ et faciat te excelſiorē cūctis gētibus q̄s creauit in laudē et nomen ꝛ gl̄iam ſuā/ vt ſis pp̄ls ſanctus dn̄i dei tui: ſicut locut⁹ ē tibi. Gr. Propici⁹ eſto dn̄e pctis no- ps. 78.

ſtris: neq̄n dicāt gētes vbi eſt de⁹ eoꝝ.

℣ Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄/ ꝛ ꝓ- Eodē

pter honorē nōis tui dn̄e libera nos. Nō repetat̄ grad. Oremus Flectamus genus Leuate. Oratio

DEus q̄ nos ꝑ tꝑalia ducꝭ ad eterna: pretēde miām tuā ad celeſtia ꝓmiſſa nitentib⁹: et q2 tuū eſt qd̄ ĩ te credim⁹: tuū ſit oē q̄d viuim⁹. p. Lec. li. Deut.

IN dieb⁹ illis. Dixit moy- ca. 11.

ſes filijs iſrl̄. Si cuſtodie- C.

ritis mādata que ego ꝑcipio vobis/ et feceritis ea vt diligatꝭ dominū deū veſtrū: ꝛ ābuletis ĩ oībus vijs ei⁹ adherētes ei: diſperdet dn̄s oēs gētes iſtas ante faciē vr̄am/ ꝛ poſſidebitꝭ eas q̄ maiores ꝛ fortiores vobis ſūt. Oīs locus quē calcauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto/ ꝛ libano/ et flumine magno eufrate: vſq; ad mare occidētale erūt termini veſtri/ null⁹ ſtabit ꝯtra vos. Terro- D.

rem veſtrū ꝛ formidinē dabit dominus deus veſter ſup oēm terram quā calcaturi eſtis: ſicut locutus eſt vobis dn̄s de⁹ veſter. Gr. Protector noſter aſpice deus ꝛ

p̄.83 reſpice ſuꝑ ſeruos tuos. ℣. Dñe deꝰ
virtutū exaudi p̄ces ſuorū tuorum.
Oremꝰ. Flectamꝰ genua leuate
PRotector nr̄ aſpi Orō.
cedeꝰ: vt q̄ malorū nroꝝ
pōdere premimur: percepta miſericordia
libera tibi mēte famulemur.
Per dñm noſtrū ieſum.
Lectio libri Machabeorum.

2.ca.1. IN diebus illis. Orationē
E. faciebāt ſacerdotes: dum
offerrēt ſacrificiū pro pp̄lo iſrael
ionatha inchoāte/ceteris autem
A. rn̄dētibus ⁊ dicētibꝰ. Bene
faciat vobis deꝰ: ⁊ meminerit teſtamēti
ſui/qđ ad abrahā/ yſaac
et iacob locutꝰ eſt ſeruorū ſuoꝝ
fideliū. Et det vobis cor oībus/
vt colatis eum: ⁊ faciatis eiꝰ voluntatē
corde magno et aīo volenti.
Adaperiat dñs cor veſtrū
in lege ſua: ⁊ ī p̄ceptꝭ ſuis/⁊ faciat
pacē. Exaudiat dñs oratiōes
veſtras: ⁊ reconcilietꝛ vobis/nec
vos deſerat ī tēpore malo: dñs
p̄.89. deus noſter. Gr̄. Cōuertere dñe
aliq̄ntulum: ⁊ deprecare ſuper ſeruos
Ibidē tuos. ℣. Dñe refugium factus es nobis:
a gn̄atione ⁊ ꝓgenie. Oremus.
Flectamꝰ genua Leuate. Orō.
ADeſto q̄s dñe ſupplicatiōibus
noſtris: vt eſſe te
largiēte mereamur: ⁊ inter ꝓſpera
humiles/⁊ inter aduerſa ſecuri.
Per. Lectio libri ſapientie.

Eccli. MIſerere noſtri deus oīm
36.B. et reſpice nos: ⁊ oſtende
nobis lucē miſerationū tuarū.
Et immitte timorē tuū ſuꝑ gētes
que nō exquiſierūt te: vt cognoſcāt:
q2 nō eſt deꝰ niſi tu/vt enarrent
magnalia tua. Alleua manum
tuā ſuꝑ gentes alienas: vt
videant potentiā tuā. Sicut enī
in cōſpectu eorū ſanctificatꝰ es ī
nobis: ſic in cōſpectu noſtro magnificaberis
in illis / vt cognoſcant
te ſicut ⁊ nos cognouimꝰ/
q2 non eſt deus p̄ter te dñe. Innoua
ſigna: ⁊ immuta mirabilia.
Glorifica manū: et brachiū dextrum.
Excita furorē: ⁊ effunde
iram. Extolle aduerſariū: ⁊ afflige
inimicū. Feſtina tēpus ⁊ memento
finis: vt enarrent vniuerſa
mirabilia tua dñe deꝰ noſter.
Grad. Saluum fac populum tuum
domine: et benedic hereditati tue.
℣. Ad te dñe clamabo deꝰ meus ne
ſileas a me: et ero ſimilis deſcēdentibus
in lacū. Oremus. Flectamꝰ
genua Leuate. Oratio.
ACtiōes noſtras q̄s dñe
aſpirādo preueni: ⁊ adiuuādo
ꝓſequere: vt cūcta noſtra
operatio ⁊ a te ſemꝑ īcipiat: et ꝑ
te cepta finiatur. Per dñm noſtrum.
Lectio Danielis ꝓphete.

ANgelus dñi deſcēdit cū
azaria ⁊ ſocijs eius ī fornacē:
et excuſſit flāmā ignis de
fornace/et fecit mediū fornacis
quaſi ventū roris flantē. Flāma
aūt diffuſa eſt ſuꝑ fornacē cubitis
quadragintanouē: ⁊ incēdit
quos repperit iuxta fornacē de
caldeis miniſtros regis q̄ eā incēdebāt.
Illos aūt oīno nō tetigit
ignis neq3 cōtriſtauit: neq3
quicq̄ȝ moleſtie intulit. Tūc hi
tres quaſi ex vno ore laudabāt ⁊
glorificabāt: ⁊ bn̄dicebāt deū in
fornace dicentes. Bn̄dictus es
dñe deꝰ patrū nroꝝ: et laudabilis
⁊ glorioſus/⁊ ſuperexaltatꝰ in ſecula.
Et bn̄dictū nomen glorie

tue quod eſt ſanctũ: ⁊ laudabile et ſupexaltatũ in oĩbus ſeculis. Bñdictꝰ es in tẽplo ſancto glĩe tue: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſupglioſꝰ in ſecula. Bñdictus es in throno regni tui: ⁊ ſuplaudabilis et ſupexaltatꝰ in ſclã. Bñdictꝰ es ſup ſceptrũ regni diuinitatꝫ tue: et ſuplaudabilis ⁊ ſupexaltatus in ſecula. Bñdictus es ꝗ intueris abyſſos et ſedes ſup cherubin: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſupexaltatus i ſecula. Bñdictus es ꝗ ambulas ſup pẽnas vẽtoꝝ ⁊ ſup vndas maris: ⁊ ſuplaudabilis ⁊ ſuperexaltatꝰ in ſecula. Duo clerici de ſecũda forma i ſuppellicijs ad gradꝫ chori dicãt ſeqñ. Trac.

Benedictus es in firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus i ſecula. Chorus idem. Clerici ℣. Benedicite oĩa opera dñi dño: bñdicite celi dño/ bñdicite angeli dñi dño Chorus poſt vnũquẽqꝫ ℣ſuꝫ reſpõdeat. hymnũ dicite ⁊ ſupexaltate eũ in ſecula. Clerici. ℣ Bñdicite aque que ſup celos ſunt dño: bñdicite oẽs ꝟtutes dñi dño/ bñdicite ſol ⁊ luna dño. Chorꝰ hymnũ. Clerici ℣ꝰ Bñdicite ſtelle celi dño: bñdicite ymber ⁊ ros dño/ bñdicite oĩs ſpiritꝰ dei dño. Chorꝰ. hymnũ. Clerici. ℣ Bñdicite ignis ⁊ eſtus dño: bñdicite noctes ⁊ dies dño/ bñđ. tenebre et lumẽ dño. Chorꝰ hymnũ. Clerici. ℣. Bñdicite frigus ⁊ cauma dño: bñdicite pruina ⁊ niues dño/ bñđ. fulgura ⁊ nubes dño. Chorꝰ. hymnũ. Clerici. ℣ Bñdicat terra dño: bñđ. mõtes ⁊ colles dño/ bñđ. oĩa naſcẽtia terre dño. Cho. hymnũ. Cleri. ℣. Bñđ. maria ⁊ flumia dño: bñđ. fõtes dño/ bñdicite cete ⁊ oĩa que mouẽtur in aqͣs dño. Chorus. hymnũ. Clerici. ℣ Bñđ. volucres celi dño: bñđ. beſtie ⁊ vniuerſa pecora dño/ bñđ. filij hoĩm dño. Cho. hymnũ. Cleri. ℣. Bñdicat iſrael dño: bñđ. ſacerdotes dñi dño/ bñđ. ſerui dñi dño. Chorꝰ. hymnũ. Cle. ℣ Bñđ. ſpũs ⁊ aĩe iuſtoꝝ dño: bñđ. ſcĩ ⁊ hũiles corde dño Cho hymnũ. Cle. ℣ Bñđ. anania azaria miſael dño. Cho hymnum.

Poſtea clerici reincipiãt tractũ Benedictus es in firmamẽto celi. et ꝑcantet a choro. Sequit Dñs vobiſcũ. ⁊ Oremꝰ. Hic nõ dicat Flectamus genua leuate. Oro.

Deus qui tribꝰ pueris mitigaſti flãmas igniũ/ concede propicius: vt nos famulos tuos non exurat flãma vitioꝝ. Per. Hic dicunt mẽorie conſuete. Ad Theſſalonicẽſes. 1.ca.5. E.

Fratres. Rogamus vos corripite inquietos: cõſolamini puſillanimes/ ſuſcipite ĩfirmos/ patiẽtes eſtote ad oẽs. Videte/ ne quis malũ ꝓ malo alicui reddat: ſed ſemp qđ bonũ eſt ſectamini in inuicẽ ⁊ in oẽs. Semper D. gaudete: ſine intermiſſione orate/ in oĩbus grãs agite. Hec eſt enĩ voluntas dei in xp̃o ieſu: i oĩbꝰ vobis. Spiritũ nolite extinguere: prophetias nolite ſpernere. Oĩa autẽ ꝓbate: quod bonũ eſt tenete/ ab oĩ ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe aũt deꝰ pacis ſcĩficet vos per oĩa: vt itegeꝛ ſpũs veſter ⁊ aĩa ⁊ corpus ſine querela in aduẽtu dñi noſtri ieſu chriſti ſeruetur. ¶ Duo clerici de ſecũda forma in cappis nigris ad gradum chori ſimul cantent totum: ⁊ integrũ iſtum Tractum.

ps.116. L Audate dñm oẽs gentes: et collaudate eũ omnes populi. Ibidẽ ps. Qm̃ ꝯfirmata est sup nos mĩa eiꝰ: et veritas dñi manet ĩ etnũ. S.math. ca.17. A.

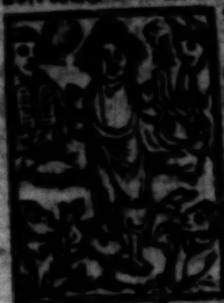

I N illo tpe. Assumpsit iesus petrum ꝛ iacobũ ꝛ iohẽm fratrẽ eius: et duxit illos ĩ montẽ excelsum seorsum ꝛ trãsfiguratꝰ ẽ ante eos. Et resplẽduit facies eiꝰ sicut sol: vestimenta aũt eius facta sũt alba sicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyses ꝛ helyas: cum eo loquẽtes. Respõdẽs autem petrus: dixit ad iesuz. Dñe: bonũ est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnũ/moysi vnũ/ꝛ helye vnum. Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lucida obũbrauit eos. Et ecce vox de nube dicẽs. Hic est filiꝰ meus dilectus: in quo michi bene cõplacui ipz audite. Et audientes discipuli: ceciderũt ĩ faciẽ suam: ꝛ timuerũt valde. Et accessit iesus ꝛ tetigit eos: dixitq; eis B. Surgite/ꝛ nolite timere. Leuãtes autẽ oculos suos/neminẽ viderũt nisi solũ iesum. Et descendẽtibꝰ illis de monte: p̃cepit eis iesus dicẽs. Nemini dixeritis visionẽ: donec filiꝰ hoĩs a mortuis resurgat. Offer. ps.87. Dñe deus salutis mee in die clamaui ꝛ nocte coram te: intret orõ mea in ꝯspectu tuo dñe. Eodẽ ps. Inclina aurẽ tuã ad precẽ meam domie lõge fecisti notos meos a me clamaui ad te dñe/ tota die expandi manus meas ad te. Secre.

P Resentibꝰ sacrificijs q̃s dñe ieiunia nostra sctifica: vt qđ obsuãtia nr̃a ꝓfitet extrisecus: itrinsecus operetur. p dñ. Prefa. Qui corpali. Cõ. Dñe deꝰ meꝰ in te sperani: libera me ab oĩbꝰ ꝑsequẽtibus me et eripe me. ps.7. Postcõio.

Q Uos diuino dñe reficis mysterio ꝑpetuo defẽde presidio: ꝛ quos ĩbuisti celestibꝰ institutis: salutaribꝰ comitare solatijs. p. Si eps defuerit: dicat super ppl'm hec orõ. Humiliate capita vestra deo. Oratio.

F Ideles tuos dñe bñdictio desiderata ꝯfirmet: que eos ꝛ a tua volũtate nũq̃ faciat discrepare: ꝛ tuis semp ĩdulgeat bñficijs gratulari. Per dominũ. Tamẽ si epus p̃sens fuerit ꝛ ordines fecerit: nõ dicetur.

¶ Dñica.ij.q̃dragesime. Offi.

R Eminiscere miseratiomũ tuarũ dñe ꝛ misericordie tue q̃ a sclo sũt ne vnq̃ dominẽtur nobis inimici nr̃i: libera nos deꝰ israel ex oĩbus angustijs nr̃is. ps.24. ps. Ad te dñe leuaui aĩam meã: deꝰ meus in te ꝯfido nõ erubescã. Ibidẽ Orõ.

D Eus q̃ ꝯspicis oĩ nos virtute destitui: interiꝰ/exteriusq; custodi: vt ab oĩbꝰ aduersitatibus muniamur in corpe: et a prauis cogitatiõibꝰ mũdemur in mẽte. p. Ad Thessalonicẽses.

F Ratres. Rogamus vos et obsecramꝰ in dño iesu: vt quẽadmodũ accepistis a no- 1.c.4. A

bis quō vos oporteat ābulare ⁊ placere deo: ſic et ambuletis/vt abundetis magis. Scitis eni q̄ precepta dederim vobis p̄ dn̄m ieſum. Hec eſt enim volūtas dei ſctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat vnuſquiſq₃ veſtrū/ſuū vas poſſidere i ſanctificatiōe ⁊ honore: nō i paſſione deſiderij: ſicut ⁊ gētes/que
B. ignorāt deū. Et ne quis ſupgrediatur/neq₃ circūueniat i negocio fratrē ſuū: q̄m vindex eſt dominus de his oībus ſicut p̄diximus vobis/ et teſtificati ſumus. Nō eni vocauit nos deus in immunditiā: ſed i ſctificationē. In chriſto ieſu: dn̄o nr̄o. Gr. Tribulationes cordis mei dilatate ſunt: de neceſſitatibus meis eripe me dn̄e. ℣. Uide humilitatē meā ⁊ laborē meū: et dimitte oīa pctā mea. Tract⁹.

Mathe.15 et oīs infra. C. Dixit dn̄s mulieri chananee: nō eſt bonū ſumere panem filiorum: ⁊ mittere canib⁹ ad māducandum. ℣. At illa dixit: etiā dn̄e. nam ⁊ catelli edunt de micis que cadunt de menſa dn̄orū ſuorū. ℣. Ait illi ieſus: o mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. Scd̄m Matheū.

ca.15. E. In illo tp̄e. Egreſſus ieſus receſſit in partes tyri/⁊ ſydōis: ⁊ ecce mulier chananea a finib⁹ illis egreſſa clamauit dicēs ei. Miſerere mei domine fili dauid: filia mea male a demōio vexat. Qui nō r̄ndit ei v̄bū. Et accedētes diſcipuli ei⁹: rogabāt eū dicētes. Dimitte eā: q₃ clamat poſt nos. Ipſe aūt r̄ndēs/ait. Nō ſum miſſus: niſi ad oues q̄ perierūt domus iſrael. At illa venit: et adorauit eum dicens. Domine adiuua me. Qui r̄ndēs ait. Nō eſt bonū ſumere panē filiorum: ⁊ mittere canib⁹. At illa dixit. Etiam dn̄e. Nā ⁊ catelli edūt de micis/que cadūt de mēſa dn̄orum ſuorum. Tūc r̄ndēs ieſus: ait illi. O mulier/magna eſt fides tua: fiat tibi/ſicut vis. Et ſanata ē filia ei⁹: ex illa hora. Offer. Meditabor in mādatis tuis q̄ dilexi valde: et leuabo man⁹ meas ad mādata tua q̄ dilexi. p̄.116.

Eccleſie tue dn̄e mūera Sec̄ placat⁹ aſſume: q̄ ⁊ miſericors offerēda tribuiſti: et in nr̄e ſalutis potēter efficis trāſire myſteriū. p̄ do. Prefa. q̄tid. Cō. Intellige clamorē meū: intēde voci orōis mee/rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: q̄m ad te orabo dn̄e. Poſtc̄. p̄s.5.

Corpis ⁊ ſanguis ſacroſctī dn̄e q̄s gr̄a nos ſūpta viuificet: ⁊ q̄d myſticis actiōib⁹ pollicet: eius effectib⁹ largiat. p̄. ¶ Feri. ij. poſt Remiſcere. Ad miſſam. Offm̄.

Redime me dn̄e et miſerere mei: pes eni me⁹ ſtetit i via recta: in eccleſijs b̄ndicā dn̄m. p̄s. Iudica me dn̄e/q̄m ego i inocētia mea igreſſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperans nō infirmabor. Flectam⁹ genua. Leuate. Orō. p̄.25. Ibidē

Preſta q̄s oīps deus: vt familia tua que ſe affligēdo carnē ab alimētis abſtinet: ſectādo iuſtitiā a culpa ieiunet. p̄ do.

Lectio Danielis p̄phete. ca.9. D.

In diebus illis. Orauit da-

niel ad dn̄m dicēs. Dn̄e de⁹ nr̄/
q̄ eduxiſti pp̄lm tuū de t̄ra egypti
in manu forti: ⁊ feciſti tibi nomen
ſcōm die hāc: peccauimus/
iniq̄tatē fecim⁹ dn̄e: in oēm iuſtitiam
tuā. Auertat̄ obſecro ira
tua ⁊ furoꝛ tu⁹/ a ciuitate tua hieruſalē:
⁊ a mōte ſctō tuo. Propt̄
pctā eni noſtra/ ⁊ iniq̄tates patrū
noſtroꝝ: hier̄lm et pp̄lus tuus in
opprobriū ſunt/ oībus p circuitū
noſtrū. Nūc ergo exaudi de⁹ noſter
oratione ſui tui ⁊ p̄ces ei⁹: ⁊
oſtēde faciē tuā ſup ſanctuariū
tuū/ qđ deſertū eſt. Propt̄ temetipſum
īclina deus meus aurem
tuā/ ⁊ audi: aperi oculos tuos/ ⁊
vide deſolationē noſtrā/ et ciuitatē
ſuper quā inuocatū eſt nomen
tuū. Neq̄ enī in iuſtificationibus
noſtris pſternimus preces
ante faciē tuā: ſed in miſerationib⁹
tuis multis. Exaudi dn̄e:
placare dn̄e/ attende/ et fac. Ne
moꝛeris ꝓpter temetipſm deus
meus: q꞉ nomen tuū inuocatū eſt
ſup ciuitatē: ⁊ ſuper populū tuū
Ps.69 dn̄e deus noſter. Grad. Adiutoꝛ
meus ⁊ liberatoꝛ me⁹ eſto dn̄e ne tardaueris.
Ibidē ℣. Cōfundant̄ ⁊ reuereant̄ inimici
mei/ q̄ querūt aīam meā. Tr.
Dn̄e non ſcōm. q̄re ſ. fer. vj. iiij.
tpīs fo. xxxviij. Scōm iohannē.

ca.8. In ill. t. Dix.
C. ie. turbis iudeorū. Ego vado
et queretis me: et
in pctō vr̄o moriemini.
Quo ego
vado: vos nō poteſtis
venire. Dicebāt
ergo iudei. Nunq̄d interficiet
ſemetipſū: q꞉ dicit/ quo ego
vado: vos non poteſtis venire?
Et dicebat eis. Vos de deoꝛſū
eſtis: ego de ſup̄i⁹ ſum. Vos de
mūdo hoc eſtis: ego nō ſum de
hoc mūdo. Dixi ergo vobis: q꞉
moꝛiemini in pctīs vr̄is. Si enī
nō credideritis q꞉ ego ſum: moriemini
in pctō veſtro. Dicebant D.
ergo ei. Tu q̄s es? Dixit eis ieſus.
Principiū/ q̄ ⁊ loquoꝛ vobis.
Multa habeo de vobis loqui/ ⁊
iudicare: ſed qui miſit me/ verax
eſt. Et ego q̄ audiui ab eo: hec
loquoꝛ ī mūdo. Et nō cognouerunt:
q꞉ patrē eius dicebat deū.
Dixit ergo eis ieſus. Cū exaltaueritis
filiū hoīs: tunc cognoſcetis
q꞉ ego ſum. Et a meipſo facio nichil:
ſed ſicut docuit me pat̄/ hec
loquoꝛ. Et qui me miſit/ mecum
eſt: ⁊ nō reliquit me ſolū. Quia
ego q̄ placita ſunt ei: facio ſemp̄.
Offr. Bn̄dicā dn̄m qui tribuit mihi Ps.15.
intellectū: ꝓuidebā deū in conſpectu
meo ſemp̄: q̄m a dextris eſt michi ne
cōmouear. ℣. Cōſ̄ua me dn̄e q̄m ī te Ibidē
ſp̄aui: ego dixi deus meus es tu/ dn̄s
pars hereditatis mee. Secreta.

Hec hoſtia dn̄e placatōis
et laudis: tua nos ꝓpiciatione
dignos efficiat. p dn̄. Prefatio.
Qui corꝑali. Co. Dn̄e dn̄s Ps.8.
noſter: q̄ admirabile eſt nomen tuū
in vniūſa terra. Poſtcōio.

Hec nos cōio dn̄e purget
a crimine: ⁊ celeſtis remedij
faciat eſſe ꝯſoꝛtes. p dn̄. Super
populū. Humiliate capita veſtra
deo. Oratio.

Adeſto ſupplicatiōib⁹ noſtris
oīpotēs deus: ⁊ quibus fiduciā
ſperāde pietatis īdulges:
conſuete mīe tribue benign⁹ ef-

fectum. Per dn̄m noſtrū ieſum chriſtū filiū tuū. Qui te. ❡ Fer. iij. poſt Remiſcere. Ad miſſam.

p̄.26
Tibi dixit cor meū: queſiui vultū tuum: vultum tuū dn̄e requiram: ne auertas faciē tuam a

Ibidē me. ps. Dn̄s illuminatio mea: et ſalus mea quem timebo. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Perfice q̄s dn̄e benignus in nobis obſeruantie ſancte ſubſidium: vt que te auctore facienda cognouimꝰ: te operante compleamus. Per dn̄m nr̄m ieſum. ⁊c̄. Lectio libri Regum.

3.ca. 17. B In diebus illis. Factꝰ eſt ſermo dn̄i/ ad helyā theſbiten dicēs. Surge/ ⁊ vade in ſareptā ſydonioꝝ: et manebis ibi. Precepi enī ibi mulieri vidue vt paſcat te. Surrexit helyas: ⁊ abijt in ſareptā. Cūqꝫ veniſſet ad portā ciuitatis: apparuit ei mulier vidua/ colligēs ligna. Et vocauit eā: dixitqꝫ ei. Da mihi paululū aque in vaſe/ vt bibā. Cūqꝫ illa pergeret vt offerret: clamauit poſt tergū eius dicēs. Affer michi obſecro ⁊ buccellā panis/ in manu tua. Que reſpōdit. Viuit dn̄s deus tuus: q2 nō habeo panē/ niſi quātū pugillus capere poteſt farine in hydria: ⁊ paululū olei in lechito. En colligo duo ligna: vt ingrediar ⁊ faciā illud michi ⁊ filio meo: vt comedamus/ ⁊ moriamur. Ad quā helyas ait. Noli timere: ſed vade/ et fac ſicut dixiſti. Verūtamen michi primum fac de ip̄a farinula/ ſubcinericiū panē paruulū/ ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo/ facies poſtea. Hec autē dicit dn̄s deus iſrael. C Hydria farine non deficiet: nec lechitꝰ olei minuet: vſqꝫ in diē in qua dn̄s daturꝰ eſt pluuiā ſup̱ faciē t̄re. Que abijt/ et fecit iuxta verbū helye: et comedit ip̄e ⁊ illa: et domus eiꝰ tota. Et ex illa die hydria farine non defecit: ⁊ lechitus olei non eſt imminutus iuxta verbū dn̄i: qd̄ locutꝰ fuerat in manu helye.

p̄.54. Ibidē ℟. Iacta cogitatū tuū in dn̄o: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dū clamarē ad dn̄z: exaudiuit vocē meā/ ab his q̄ appropinquāt michi. Scd̄m matheum.

ca.23. A. In illo tempore. Locutus eſt ieſꝰ ad turbas: ⁊ ad diſcipulos ſuos dicens. Super cathedram moyſi: ſederūt ſcribe ⁊ phariſei. Omnia ergo quecunqꝫ dixerint vobis: ſeruate et facite. ſecundum vero opera eorum: nolite facere. Dicunt enim/ ⁊ nō faciunt. Alligant enim onera grauia ⁊ importabilia: et imponunt in humeros hoīm; digito autē ſuo/ nolūt ea mouere. Oīa vero opera ſua faciūt: vt videātur ab hoībus. Dilatant enī philatheria ſua: et magnificant fimbrias. Amāt aūt primos recubitꝰ i cenis: ⁊ primas cathedras in ſynagogis: et ſalutatiōes in foro: et vocari ab hoībus rabbi. Vos autē nolite vocari rabbi. Unus eſt enī magiſter veſter: oēs autē vos f̄res eſtis. Et patrē nolite

vocare vobis ſup terrā. Unꝰ eſt
eſt enī pater veſter: q̄ in celis eſt
Nec vocemini magiſtri: qꝛ magi
ſter veſter/ vnꝰ eſt xp̄s. Qui ma-
ioꝛ eſt veſtrū: erit miniſter veſter
Qui aūt ſe exaltauerit/ hūiliabi-
tur: ⁊ q̄ ſe hūiliauerit/ exaltabit.
ps.50. Offer. Miſerere michi dñe: ſm ma-
gnā miām tuā/ dele dñe iniq̄tatē meā
Ibidē ꝟ. Quoniā iniq̄tatē meā ego agno-
ſco: ⁊ delictū meū cōtra me eſt ſemꝑ.

SAnctificationē Secreta
tuā/ nobis dñe his myſte
riis placatꝰ opare: que nos et a
terrenis purget vitiis: ⁊ ad cele-
ſtia dona ꝑducat. Per. Prefat.
ps.9 Qui corꝑali ieiu. Cōio. Narra-
bo oīa mirabilia tua: letaboꝛ ⁊ exul-
tabo in te/ pſallam nōi tuo altiſſime.

SIt nobis dñe Poſtcōio.
q̄s medicina mētis ⁊ coꝛ-
poris/ qđ de ſctō altari tuo ꝑce-
pimus: vt nullis aduerſitatibus
fatigemur: qui tāti remedii par-
ticipatiōe munur. ꝑ do. Sup po
pulū. Humiliate capita vr̄a deo.

PRopiciare dñe Oratio.
ſupplicationibꝰ noſtris: ⁊
aiarū noſtraꝝ medere languori
bus/ vt remiſſiōe ꝑcepta: in tua
ſemꝑ bñdictiōe letemur. ꝑ dñm.

¶ Fer. iiii. pꝰ Remiſcere. Offīn.

ps.37. NE derelinq̄s me
dñe deꝰ meꝰ: ne
diſcedas a me. I-
tende in adiuto
riū meū dñe vir-
tus ſalutꝭ mee. ps.
Ibidē Dñe ne in furoꝛe tuo arguas me: ne-
q̄ i ira tua corripias me. Flectamꝰ

PGenua Leuate. Oratio.
Opulū tuū q̄s dñe propi
cius reſpice: ⁊ quos ab eſcis car
nalibꝰ p̄cipis abſtinere: a noxiis
quoq; vitiis ceſſare ꝯcede. Per
dñm nr̄m. Lectio libri Heſter.

IN diebꝰ illis. Orauit he- ps.13.
ſter ad dñm dicēs. Domi- C.
ne deus rex oīpotēs: in ditione
tua cūcta ſunt poſita: et nō eſt q̄
tue poſſit reſiſtere voluntati. Si
decreueris ſaluare nos: ꝯtinuo
liberabimur. Tu enī dñe feciſti D.
celū et terrā: ⁊ quicq̄d celi ambi
tu ꝯtinet. Dñs oīm tu es: nec eſt
q̄ reſiſtat maieſtati tue. Et nunc
dñe rex regū/ deus abrahā: mi-
ſerere pplo tuo: qꝛ volūt nos ini
mici noſtri ꝑdere ⁊ hereditatem
tuā delere. Ne deſpicias partē
tuam quā redemiſti de egypto:
ſed exaudi deꝓcationē noſtrā: ⁊
ꝓpicius eſto ſorti/ ⁊ funiculo he
reditatis tue: ⁊ cōuerte luctū no-
ſtrū in gaudiū: vt viuētes/ laude
mus nomen tuū. Et ne claudas
oꝛa canentiū te: dñe deꝰ noſter.
Gr. Saluū fac populū tuū dñe: et ps.27.
benedic hereditati tue. ꝟ. Ad te dñe Eodē
clamabo: deus meus ne ſileas a me:
et ero ſimilis deſcēdētiꝰ i lacū. Tractꝰ

DE neceſſitatibꝰ meis eripe me ps.24.
dñe/ vide hūilitatē meā ⁊ la-
boꝛē meū ⁊ dimitte oīa pctā mea. ꝟ.
Ad te dñe leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ Eodē
in te ꝯfido nō erubeſcā: neq; irrideant
me inimici mei. ꝟ. Etenī vniuerſi q̄ te Eodē
expectāt nō cōfundētur: cōfundātur
oēs faciētes vana.

Scdm Matheū

IN il. t. Aſcē ca.20.
dēs ieſꝰ hie C.
roſolymā: aſſum-
pſit duodecim di
ſcipulos ſuos ſe-
creto et ait illis.

Ecce ascēdimꝰ hierolymā: ⁊ filiꝰ hoīs tradet̃ principibꝰ sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ condēnabūt eum morte: ⁊ tradent eum gentibus ad illudendū/ ⁊ flagellandum et crucifigēdum: ⁊ tertia die resurget. Tunc accessit ad euz mater filioꝝ zebedei cū filijs suis: adorās ⁊ petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis. Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei: vnꝰ ad dexterā: ⁊ vnꝰ ad sinistrā/ in regno tuo. Rñdēs aūt iesus dixit. Nescitis q̄d petatis. Potestis bibere calicē/ quē ego bibiturꝰ sum? Dicūt ei. Possumꝰ. Ait illis. Calicē quidē meū bibetis: sedere autē ad dexterā meam vel ad sinistrā/ nō est meū dare vobis: sed quibus paratū est a patre meo. Et audiētes decē: indignati sūt D. de duobꝰ fratribꝰ. Jesus aūt vocauit eos ad se: ⁊ ait. Scitis q̄a principes gētiū dominant̃ eoꝝ: et qui maiores sunt/ potestatem exercēt in eos. Nō ita erit inter vos. Sed quicūq̄ voluerit inter vos maior fieri: sit vester minister. Et q̄ voluerit inter vos primus esse: erit vester seruꝰ. Sicut filiꝰ hoīs nō venit ministrari sed ministrare: ⁊ dare animā suā: in ps. redēptionem pro multis. Offer.

24. Ad te dñe leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubescā: neq̄ irrideāt me inimici mei: etenī vniuersi q̄ te ex-

Ibidē pectāt nō cōfūdent̃. ℣ Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: q2 tu es deꝰ salutaris meꝰ ⁊ te sustinui tota die. Sec̃.

Hostias dñe q̄s tibi offerimꝰ propiciꝰ respice: et p hec sacrosctā cōmercia: vincula pctōꝝ nr̄oꝝ absolue. Per dñm.

Prefatio Qui corporali. Cōio

Justus dñs/ ⁊ iustitias dilexit: equitatē vidit vultus eius. ps. 10. Postcōio.

Prosit nobis dñe q̄s mysterij frequētata pceptio: vt a vetustatis cōditione purgati: ad tue nouitatis incremēta tēdamus. Per. Super populum.

Humiliate capita vr̄a deo. Orō.

Deus innocētie restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorū corda seruoꝝ: vt spūs tui feruore cōcepto: ⁊ in fide inueniantur stabiles/ et in ope efficaces. Per dñm in vnita. eiusd. ¶ Feria v. post Reminiscere. Offm.

Deus i adiutoriū ps. meū intēde: dñe 69. ad adiuuādū me festina: cōfundātur ⁊ reuereātur inimici mei: qui querūt aīam meā. ps. Auertantur Ibidē et erubescāt: q̄ volūt mihi mala. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Presta nobis q̄s dñe auxiliū gratie tue: vt ieiunijs et orationibus cōueniēter intenti: liberemur ab hostibꝰ mētis et corpis. Per d. Le. hiere. pphē.

In diebus illis. Locutꝰ est ca. 17. hieremias ppheta dicēs. A. Maledictꝰ homo/ qui confidit in hoīe: ⁊ ponit carnē brachium suū: ⁊ a dño recedit cor eiꝰ. Erit enī q̄si mirice in deserto: ⁊ nō videbit cū venerit bonū/ sed habitabit in siccitate i deserto: in terra salsuginis/ ⁊ inhabitabili. B. Benedictꝰ vir qui confidit in dño: ⁊ erit dñs fiducia eius. Et erit q̄si lignū qđ trāsplantat̃ sup aquas: quod ad humorē mittit radices

ſuos:⁊ nō timebit/cū venerit eſtꝰ.
Et erit foliū eiꝰ viride:⁊ in tēpore
ſiccitatis nō erit ſollicitū: nec
aliqñ deſinet facere fructū. Prauum
eſt coꝛ hoīs ⁊ inſcrutabile:
quis cognoſcet illud? Ego dñs
ſcrutās corda/⁊ ꝓbās renes:qui
do vnicuiqꝫ iuxta viā ſuā:⁊ iuxta
fructū adinuētionū ſuaꝝ. Dicit
Ps. dñs oīps. Gr̄. Propicius eſto dñe
78. pctīs noſtris:neqñ dicāt gētes vbi eſt
Ibidē deꝰ eoꝝ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris
noſter:et propter honorē nominis
tui dñe libera nos. Scḋm Iohēm

cap. 5. IN illo tpe.
E. Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ.
Nō poſſum ego a
meipſo facere qcqꝫ:
ſed ſicut audio
iudico. Et iudiciū
meū iuſtum eſt:qꝛ
F. nō quero volūtatē meā:ſed volūtatē
eiꝰ qui miſit me. Si ego teſtimoniū
perhibeo de meipſo:teſtimoniū
meū nō eſt verū. Alius
eſt qui teſtimoniū ꝑhibet de me
et ſcio qꝛ verū eſt teſtimoniū eiꝰ/
qꝺ ꝑhibet de me. Vos miſiſtis
ad iohānē:⁊ teſtimoniū ꝑhibuit
veritati. Ego aūt nō ab hoīe teſtimoniū
accipio: ſꝫ hec dico/ vt
vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna
ardēs ⁊ lucēs:vos aūt voluiſtis
ad hoꝛam exultare/in luce eius.
Ego aūt habeo teſtimoniū maius
iohāne. Opa enī que dedit
michi pater vt perficiam ea:ipſa
opa que ego facio/teſtimonium
perhibēt de me: qꝛ pater me miſit.
Et q̄ miſit me pater:ipſe teſtimoniū
perhibet de me. Neqꝫ vocē
eius vnqꝫ audiſtis : neqꝫ ſpeciē
eius vidiſtis. Et verbū eius
nō habetis in vobis manēs: qꝛ
quē miſit ille:huic vos nō creditis. G.
Scrutamini ſcripturas/ī qꝰbus
putatis vos vitā eternā habere:
⁊ ille ſūt q̄ teſtimoniū perhibēt
de me. Et nō vultis venire
ad me : vt vitā eternā habeatis.
Claritatē ab hoībꝰ non accipio:
ſed cognoui vos:qꝛ dilectionē
dei nō habetis ī vobis. Ego
veni in noīe pr̄is mei:⁊ nō accepiſtis
me. Si aliꝰ venerit in noīe
ſuo:illū accipietis. Quō vos poteſtis
credere/q̄ gloriā abinuicē
accipitis:⁊ gloriā que a ſolo deo
eſt nō queritis? Nolite putare/qꝛ
ego accuſaturus ſum vos apud
patrē. Eſt q̄ accuſat vos moyſes
in quo vos ſperatis. Si eī crederetis
moyſi:crederetis forſitan ⁊ michi.
De me eī ille ſcripſit? Si aūt
illiꝰ litteris nō creditis:quō v̄bis
meis credetis? Offr̄. Precatꝰ eſt Exod
moyſes in ꝯſpectu dñi dei ſui/⁊ dixit: 32. C.
precatꝰ eſt moyſes in ꝯſpectu dñi dei
ſui/⁊ dixit:quare dñe iraſceris in populo
tuo:parce ire aīe tue: memento
abrahā/yſaac/⁊ iacob:quibus iuraſti
dare terrā fluētē lac ⁊ mel:⁊ placatus
factꝰ eſt dñs de malignitate quā dixit
facere ppl'o ſuo. ℣. Dixit dñs ad moyſen:
inueniſti grām in ꝯſpectu meo:et
ſcio te pre oībꝰ: ⁊ feſtinās moyſes inclinauit
ſe in terrā: ⁊ adorauit dicēs:
ſcio qꝛ miſericors es in milibus:auferens
iniquitatē ⁊ peccata. Secreta.

DEus cui oīm ſacrificioꝝ
varietate finita hoſtiam
nunc offerimꝰ ſingularē: adeſto
votis tua inſpiratiōe ꝯceptis:vt
in te ſperātiū ⁊ deſideria iubeas
perfici:et pctā deleri. Per dñm

nostrū. Prefa Qui corpali ieiu.
Joh. Cōio. Qui manducat meā carnē/et
F. bibit meum sanguinē:in me manet ꝛ
ego in eo/dicit dominꝰ. Postcōio.

GRatia tua nos dñe q̄s non
derelinquat: q̄ ꝛ sacre nos
deditos faciat seruituti:ꝛ tuā no
bis opē semꝑ acquirat largitatis:
ꝛ ab oībus tueatur aduersis
Per dñm. Super populū. Humiliate
capita vestra deo. Oro.

ADesto dñe famulis tuis:
et perpetuā benignitatē
largire poscētibꝰ: vt his q̄ te auctore
ꝛ gubernatore gloriant:et
cōgregata restaures:ꝛ restaura
ta ꝯserues. Per do. ¶Feria.vj.
post Reminiscere. Officium.

ps. 16. EGo aūt cū iustitia
apparebo in
cōspectu tuo: satiabor
dū manife
stabit gloria tua.
Ibidē ps. Exaudi dñe iustitiā
meā: intēde deprecationē meā.
Flectamꝰ genua leuate. Oratio.

DA q̄sumus oīps deꝰ: vt sa
cro nos purificante ieiunio:
sinceris mētibus ad sancta
ventura facias peruenire. Per
dominū. Lectio libri Genesis.

ca.37. IN diebꝰ illis. Dixit ioseph
B. fratribꝰ suis. Audite somnium
meū qd vidi. Putabā nos
ligare manipulos in agro: ꝛ q̄si
ꝯsurgere manipulū meū ꝛ stare:
vr̄osq; manipulos circūstantes/
C. adorare manipulū meum. Rñderūt
fratres eiꝰ. Nūq̄d rex noster
eris:aut subijciemur ditioni
tue? Hec ġ causa somniorꝝ atq;
sermonū:inuidie ꝛ odij fomitē mi
strauit. Aliud q̄q; vidit sōniū: qd
narrās fratribꝰ ait. Vidi ꝑ somniū:
quasi solē ꝛ lunā ꝛ stellas vn
decim adorare me. Qd cū patri
suo/ꝛ fratribꝰ retulisset:increpauit
eū pater suus ꝛ dixit. Quid
sibi vult hoc somniū/qd vidisti?
Nūq̄d ego ꝛ mat̄ tua / ꝛ fratres
tui:adorabimꝰ te sup terrā? Inui
debāt igit̄ ei fratres sui:pater ve
ro rem tacitꝰ cōsiderabat. Cumq;
fratres illius in pascēdis gre
gibus pr̄is morarent̄ in sichem:
dixit ad eū israel. Fratres tui pa
scūt oues in sichimis: veni/ mittam
te ad eos. Quo respōdente
presto sum ait. Vade/ꝛ vide si cū
cta prospera sint erga fr̄es tuos
et pecora: ꝛ renūcia michi quid
agat̄. Missus de valle ebron:ve
nit in sichem. Inuenitq; eū vir
errātē in agro: ꝛ īterrogauit eū
quid quereret. At ille respondit
Fratres meos q̄ro. Indica michi:
vbi pascūt greges. Dixitq; D.
ei vir:recesserūt de loco isto. Au
diui aūt eos dicētes:eamꝰ in do
thaim. Perrexit ġ ioseph post
fratres suos : ꝛ īuenit eos in do
thaim. Qui cū vidissent eū procul:
anteq̄ accederet ad eos:cogitauerūt
illū occidere / ꝛ mutuo
loquebātur. Ecce somniator venit:
venite occidamꝰ eū/et mittamus
in cisternā veterē:dicemusq;
fera pessima deuorauit eū. Et
tūc apparebit : quid illi prosint
somnia sua. Audiens autē hec
ruben : nitebat̄ liberare eum de
manibus eorū/ et dicebat. Non
interficiamꝰ animā eius / nec effundamus
sanguinē:sed proijcite
eum in cisternā hanc / que est
in solitudine : manusq; vestras/

ſeruate innoxias. Hoc aūt dicebat: volēs eū eripere de manib⁹ eorū: ⁊ reddere patri ſuo. Grad.
Ps. 119. Ad dñm cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣ Dñe libera aīam meā
Codē a labijs iniqs: ⁊ a lingua doloſa. Tr. Dñe nō ſm. quere ī fer. vi. iiij. tēporū. fo. xxxviij. Scdm matheū

ca. 21. D. IN illo tpe. Dixit ieſus diſci. ſuis / et turbis iudeorū. Hō quidā erat paterfamilias q̄ plantauit vineā: ⁊ ſepem circundedit ei. Et fodit in ea torcular / ⁊ edificauit turrim: ⁊ locauit eā agricolis / et peregre profect⁹ eſt. Cū aūt tēpus fructuū appropiquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas: vt acciperēt fruct⁹ ei⁹. Et agricole apprehēſis ſeruis eius: aliū ceciderūt: aliū occiderūt: aliū ꝟo lapidauerūt. Iterū miſit alios ſeruos plures prioribus: ⁊ fecerūt illis ſimiliter. Nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū / dicēs. Verebūtur forte filiū meū. Agricole aūt vidētes filiū: dixerunt intra ſe. Hic eſt heres: venite occidamus eū ⁊ habebim⁹ hereditatē ei⁹. Et apprehēſuz eū eiecerunt extra vineā: ⁊ occiderūt. Cū ergo venerit dñs vinee: qd faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male perdet: ⁊ vineā ſuā locabit alijs agricolis q̄ reddāt ei fructū tēporibus ſuis. Dicit illis ieſ⁹. Nūq̄ legiſtis ī ſcripturis: lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic fact⁹ eſt in caput anguli? A dño factū eſt iſtō: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Ideo dico vobis: q̄ auferet a vobis regnū dei: ⁊ dabit genti facienti fruct⁹ eius. Et qui ceciderit ſup lapidē iſtū: confringet. Sup quē vero ceciderit cōteret eū. Et cū audiſſent principes ſacerdotū ⁊ phariſei parabolas eius: cognouerunt q̄ de ipſis diceret. Et querētes eū tenere: timuerūt turbas. Qm̄ ſicut prophetam: eū habebāt. Offr.
Ps. 39. Dñe in auxiliū meū reſpice: cōfundātur ⁊ reuereantur qui querūt animā meā / vt auferāt eā. ℣ Auertāt retrorſum ⁊ erubeſcāt: q̄ cogitāt mihi mala. Secre.

HEc in nobis ſacrificia dñe deus: ⁊ actione permaneāt / ⁊ operatione firmentur. Per dñm noſtrū. Prefatio. Qui corporali ieiu. Cōio.
Ps. 11. Tu dñe ſeruabis nos: et cuſtodies nos a generatiōe hac ineternū. Poſtc.

HAc nos dñe q̄s accepto pignore ſalutis eterne ſic tendere cōgruēter: vt ad eā peruenire poſſim⁹. Per dñz noſtrū ieſum chriſtū filiū tuum. Qui tecum viuit. ⁊c. Sup populū. Humiliate capita veſtra deo. Orō.

DA q̄s dñe pplo tuo ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operib⁹ inherēdo: tue ſemper virtutis mereat̄ protectiōe defendi. Per dñm. ¶ Sabbato poſt Reminiſcere. Officium.

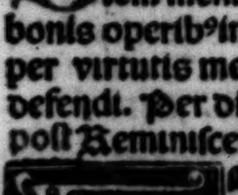

p. 18. LEx dñi irreprehēſibilis cōuertens aīas: teſtimoniuz dñi fidele / ſapientiā preſtās paruulis. ℣ Celi enarrāt
Ibidē gloriā dei: ⁊ opera manuū ei⁹ ānūciat firmamētū. Flectam⁹ geñ. le. Oro

DA q̄s dn̄e noſtris effectū ieiunijs ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſūpta: ad nr̄arū vegetationē tranſeat aiaꝝ. Per dn̄m nr̄m. Lectio libri Geneſis.

ca. 27 A. IN dieb⁹ illis. Dixit rebecca filio ſuo iacob. Audiui patrē tuū loquentē cū eſau fratre tuo: ⁊ dicentē ei. Affer michi de venatione tua/ ⁊ fac cibos: vt comedā ⁊ bn̄dicā tibi corā dn̄o/ B. anteꝗ̄ moriar. Nūc ergo fili mi/ acquieſce cōſilijs meis: ⁊ pergēs ad gregem/ affer michi duos hedos optimos: vt faciam ex eis eſcas patri tuo/ quib⁹ libēter veſcit̄. Quas cū intuleris/ ⁊ comederit bn̄dicat tibi/ priuſꝗ̄ moriatur. Cui ille rn̄dit. Noſti: ꝙ eſau frater me⁹/ homo piloſus ſit: et ego lenis. Si attrectauerit me pat̄ me⁹/ ⁊ ſenſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere: ⁊ inducat ſup̱ me maledictionē/ pro benedictione. Ad quē mat̄. In me ſit (ait) iſta maledictio fili mi: tantū audi vocē meā: ⁊ pergens affer que dixi. Abijt/ ⁊ attulit: de- C. ditqꝫ matri. Parauit illa cibos/ ſicut nouerat velle patreꝫ illi⁹: ⁊ veſtibus eſau valde bonis quas apud ſe habebat domi/ īduit eū. Pelliculaſqꝫ hedoꝝ/ circūdedit manib⁹: ⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditqꝫ pulmētū: ⁊ panes quos coxerat/ tradidit. Quib⁹ illatis/ dixit. Pater mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitqꝫ iacob. Ego ſū eſau p̄mogenit⁹ tuus: feci tibi ſicut p̄cepiſti michi. Surge: ſede/ ⁊ comede de venatione mea: vt benedicat mihi aīa tua. Rurſūqꝫ yſaac ad filiū ſuum. Quō inquit tā cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpōdit. Volūtas dei fuit: vt cito occurreret mihi/ q̄d volebam. Dixitqꝫ yſaac. Accede huc/ vt tāgam te fili mi: ⁊ probē vtrū tu ſis fili⁹ me⁹ eſau: an nō. Acceſſit ille ad pr̄eꝫ: ⁊ palpato eo/ dixit yſaac. Vox quidē/ vox iacob eſt: ſꝫ ma- D. nus/ manus ſunt eſau. Et nō cognouit eum: quia piloſe manus/ ſimilitudinē maiorꝫ expreſſerāt. Benedicēs ḡ illi ait. Tu es fili⁹ meus eſau? Reſpōdit. Ego ſum. At ille. Affer michi (inq̄t) cibos de venatiōe tua fili mi: vt benedicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comediſſet: obtulit ei etiā et vinū. Quo hauſto: dixit ad eū. Accede ad me: ⁊ da michi oſculū fili mi. Acceſſit: ⁊ oſculat⁹ eſt eū. Statimqꝫ vt ſenſit veſtimētorū illius fragrātiā: benedicēs illi ait. Ecce odor filij mei: ſicut odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s. Det tibi de⁹ de rore celi ⁊ de pinguedine terre/ abūdantiā frumēti/ vini/ ⁊ olei: ⁊ ſeruiāt tibi populi/ ⁊ adorēt te trib⁹. Eſto dn̄s fratrū tuoꝝ: ⁊ incuruētur ante te filij mr̄is tue. Qui maledixerit tibi ſit ille maledict⁹: ⁊ qui bn̄dixerit tibi: bn̄dictionib⁹ repleatur. Vix yſaac ſermonē īpleuerat: et egreſſo iacob foras/ venit eſau: coctoſqꝫ de venatione cibos: intulit patri dicēs. Surge pat̄ mi: et comede de venatione filij tui: vt benedicat mihi aīa tua. Dixitqꝫ illi yſaac. Quis ei es tu? Qui rn̄dit. Ego ſum fili⁹ tu⁹ p̄mogenitus eſau. Expauit yſaac ſtupore vehemēti: ⁊ vltra q̄ꝫ credi poteſt admirās ait. Quis igit̄ ille eſt q̄ dudū captā venationē attulit michi: ⁊ comedi ex oībꝰ priuſq̄ꝫ tu venires? Benedixiq̄ꝫ illi: et erit bn̄dictꝰ. Auditis eſau ſermonibꝰ patris: irrugijt clamore magno: ⁊ cōſternatꝰ ait. Benedic etiā ⁊ michi pat̄ mi. Qui ait. C. Uenit germanꝰ tuus fraudulenter: ⁊ accepit benedictionē tuā. At ille ſubiūxit. Juſte vocatum eſt nomē eius iacob: ſupplātauit enī me/ en altera vice. Primogenita mea antetulit: ⁊ nūc ſecūdo ſurripuit bn̄dictionē meā. Rurſumq̄ꝫ ad patrē. Nunqd nō reſeruaſti (ait) ⁊ michi benedictionē? Reſpōdit yſaac. Dn̄m tuū illum cōſtitui: ⁊ oēs fratres ſuos/ ſeruituti illiꝰ ſubiugaui. Frumēto ⁊ vino ⁊ oleo ſtabiliui eum: ⁊ tibi poſt hec fili mi/ vltra quid faciā? Cui eſau. Nū vnā (inquit) tantū benedictionē habes pater? Michi quoq̄ꝫ obſecro vt benedicas. Cūq̄ꝫ eiulatu magno fleret: motus yſaac dixit ad eū. In piguedine terre: ⁊ in rore celi deſuper: erit benedictio tua.

Ps. 91. Ibidē. Gr. Bonū eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Ad annunciādū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē.

Scd̄m Lucam.

ca. 15. L. In illo tp̄e. Dixit ieſus diſciplis ſuis/ parabolā hāc. Homo quidā habuit duos filios et dixit adoleſcentior ex illis patri. Pater da mihi portionē ſubſtantie/ que me contingit. Et diuiſit illis ſubſtātiā. Et nō poſt multos dies congregatis oībus adoleſcētior filiꝰ peregre profectꝰ eſt in regionē lōginquā: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtātiā ſuā viuēdo luxurioſe. Et poſtq̄ꝫ omnia cōſummaſſet: facta ē fames valida in regione illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt/ ⁊ adheſit vni ciuiū regionis illiꝰ: ⁊ miſit illum in villā ſuā/ vt paſceret porcos. D. Et cupiebat implere ventrē ſuū de ſiliquis/ quas porci māducabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe autē reuerſus dixit. Quāti mercēnarij in domo patris mei/ abundāt panibus: ego autē hic fame pereo? Surgā: ⁊ ibo ad patrem meū ⁊ dicā ei. Pater/ peccaui in celū ⁊ corā te: iā nō ſum dignus vocari filiꝰ tuus: fac me ſicut vnuꝫ ex mercēnarijs tuis. Et ſurgēs: venit ad patrē ſuū. Cum aūt adhuc longe eſſet: vidit illū pat̄ ipſius: ⁊ mīa motꝰ eſt. Et accurrēs cecidit ſuper collū eiꝰ: ⁊ oſculatus eſt eū. Dixitq̄ꝫ ei filius. E. Pater peccaui in celū ⁊ corā te: iam nō ſum dignus vocari filiꝰ tuus. Dixit aūt pater ad ſeruos ſuos. Cito proferte ſtolā primā/ et induite illū: et date annulū in manu eiꝰ ⁊ calciamēta in pedes eiꝰ. Et adducite vitulū ſaginatū/ et occidite: ⁊ manducemus ⁊ epulemur: q̄ꝛ hic filius meꝰ mortuus erat/ ⁊ reuixit: perierat/ ⁊ inuētus eſt. Et ceperūt epulari. F. Erat aūt filiꝰ eiꝰ ſenior in agro. Et cū veniret ⁊ appropinq̄ret domui: audiuit ſimphoniā et chorū. Et vocauit vnū de ſeruis: ⁊ interrogauit quid hec eſſent. Iſq̄ꝫ dixit illi. Frater tuꝰ venit: ⁊ occidit pa

ter tuus vitulū saginatū: qꝛ saluū
illū recepit. Indignat⁹ est au
tē: ⁊ nolebat introire. Pater ergo
illi⁹ egressus: cepit rogare illū.
G. At ille respōdens: dixit patri
suo. Ecce tot annis seruio tibi: ⁊
nunq̄ mandatū tuū preteriui: et
nunq̄ dedisti michi hedū/ vt cuz
amicis meis epularer. Sz postq̄
fili⁹ tu⁹ hic qui deuorauit sub
stantiā suā cū meretricib⁹ venit:
occidisti illi vitulū saginatū. At
ipse dixit ei. Fili/ tu semper mecū
es: ⁊ oīa mea tua sunt. Epula
ri aūt ⁊ gaudere oportebat: q̄a
frater tuus hic mortuus fuerat/ ⁊
reuixit: perierat/ ⁊ inuentus est.
ps. Offr. Illumina oculos meos/ ne vn
12. q̄ obdormiā in morte: nequādo dicat
inimicus me⁹ preualui aduersus eū.
Ibidē ℣. Usq̄quo domine obliuisceris me
in finem: q̄diu ponam consilia in ani
ma mea. Secreta.

HIs sacrificiis dñe cōcede
placatus: vt qui propriis oram⁹
absolui delictis/ penis nō graue
mur eternis. Per dominū. Prefatio.
Luce. Qui corpali. Cōio. Oportet
15. te fili gaudere: quia frater tu⁹ mortuus
B. fuerat/ et reuixit perierat/ et inuentus
est. Postcōmunio.

SAcramēti tui dñe diuina
libatio penetralia nostri
cordis infūdat: ⁊ sui nos partici
pes/ potēter efficiat. Per dñm.
Super populum. Humiliate ca
pita vestra deo. Oratio.

FAmiliā tuā q̄s dñe continua
pietate custodi: vt
q̄ in sola spe grē celestis innitit᷑/
celesti etiā protectione muniat᷑.
Per dñm. ¶ Dñica. iij. quadragesime.
Ad missam. Officiū.

OCuli mei ps.
semper ad 24.
dñm: q̄m
ipse euellet
de laq̄o
pedes meos:
respice
in me et
miserere
mei: q̄m vnic⁹ ⁊ pauper sum ego.
ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: de⁹ Ibidē
meus in te cōfido nō erubescā. Oro.

QUesumus omīpotēs de⁹/
vota humiliū respice: atq̄
ad defensionē nostrā: dexteram
tue maiestatis extēde. Per dñz
nr̄m iesum xp̄m. Ad Ephesios.

FRatres. Estote imitatores cap. 5.
dei sicut filii carissimi A.
et ambulate in dilectiōe/ sicut et
xp̄s dilexit nos: ⁊ tradidit semet
ipsum pro nobis: oblationem et
hostiā deo in odorē suauitatis.
Fornicatio autē ⁊ oīs immundi
cia/ aut auaricia: nec nominet᷑ in
vobis/ sicut decet sctōs: aut turpitudo/
aut stultiloquiū/ aut scur
rilitas/ que ad rē non pertinet: sz
magis gratiarū actio. Hoc autē B.
scitote intelligētes: qꝛ omnis
fornicator/ aut imūdus/ aut auarus/
quod est ydoloꝝ seruit⁹ nō
habet hereditatē in regno xp̄i/ ⁊
dei. Nemo vos seducat inanib⁹
verbis. Propter hec ei venit ira
dei in filios diffidentie. Nolite
ergo effici participes eorū. Era
tis eni aliquādo tenebre: nūc au
tē lux in dño. Ut filii lucis ambulate.
Fructus eni lucis est in
omni bonitate/ ⁊ iustitia/ ⁊ verita
te. Gr. Exurge dñe nō p̄ualeat homo:
iudicent᷑ gētes in cōspectu tuo. ℣.

p̄s.9. In cōuertēdo inimicū meū retrorsū:in
firmabunt ⁊ perient a facie tua. Tr.
p̄s.122. AD te leuaui ocl'os meos:qui
et oīa habitas ī celis. ℣. Ecce sicut
infra. oculi seruoꝝ: in manibꝰ dn̄oꝝ suoꝝ.
℣. Et sicut ocl'i ancille in manibꝰ dn̄e
sue. ℣. Ita ocl'i nr̄i ad dn̄m deū nr̄m:
donec misereatur nostri. ℣. Miserere
nobis dn̄e:miserere nob. Sc̄dm lucā.

cap̄.11 IN illo tp̄e.
B. Erat iesus
eijciēs demoniū:
et illō erat mutū.
Et cū eiecisset de
moniū : locutꝰ est
mutus:⁊ admira-
te sūt turbe. Qui
dam aūt ex eis/dixerūt. In beel
zebub principe demonioꝝ/eijcit
C. demonia. Et alij tentātes:signū
de celo querebāt ab eo. Ipse au
tē vt vidit cogitationes eorum:
dixit eis. Omne regnū in seip̄m
diuisum/desolabit̄:⁊ domꝰ sup̱
domū cadet. Si aūt ⁊ sathanas
in seipsum diuisus est:quō stabit
regnū ipsius:qꝛ dicitis in beelze
bub eijcere me demonia? Si au
tē ego in beelzebub eijcio demo
nia:filij vr̄i in quo eijciūt? Ideo
et ipsi iudices vestri erūt. Por-
ro si ī digito dei eijcio demonia
profecto peruenit in vos regnū
dei. Cum fortis armatꝰ custodit
atriū suū:in pace sunt ea q̄ possi-
det. Si aūt fortior illo superue-
niēs / vicerit eū : vniuersa arma
eius auferet/ in quibꝰ cōfidebat:
et spolia eiꝰ distribuet. Qui non
est mecū:cōtra me est. Et q̄ non
colligit mecū:dispergit. Cū im-
mūdus spūs exierit ab homine:
ambulat ꝑ loca inaquosa / que-
rens requiē:⁊ nō inueniens/ di-
cit. Reuertar in domū meā : vn-
de exiui. Et cū venerit : inuenit
eā scopis mūdatā. Tūc vadit:et D.
assumit septē alios spiritꝰ secum
nequiores se:⁊ igressi/habitāt ibi.
Et fiūt nouissima hominis illiꝰ/
peiora priöribꝰ. Factū est aūt cū
hec diceret:extollens vocē que-
dā mulier de turba/dixit illi. Be
atus vēter qui te portauit:⁊ vbe-
ra q̄ suxisti. At ille dixit. Quin-
immo:beati q̄ audiūt verbū dei:
et custodiūt illud. Offr. Iustitie p̄s.
dn̄i recte letificātes corda: ⁊ dulciora 18.
sup̱ mel et fauū:nā ⁊ seruus tuus cu-
stodit ea. Secreta
SUscipe q̄s dn̄e deuotoꝝ
munera famuloꝝ: ⁊ tua diuinis
purifica seruiētes pietate myste
rijs: quibus etiā iustificas igno
rātes. Per. Prefa. quotid. Cōio p̄s.
Passer inuenit sibi domū: ⁊ turtur ni 83.
dū vbi reponat pullos suos : altaria
tua dn̄e virtutū: rex meꝰ ⁊ deus meꝰ:
beati qui habitāt in domo tua:in se-
culū seculi laudabunt te. Postcōio
ACūctis nos dn̄e reatibꝰ
et periculis ꝓpiciatꝰ ab-
solue:quos tāti mysterij tribuis
esse participes. Per. ¶ Feria.ij.
post Oculi. Ad missam. Offm̄.

IN deo laudabo p̄s.
verbū:in dn̄o lau 55.
dabo sermonē:in
deo speraui: non
timebo quid fa-
ciat michi homo
p̄s. Miserere mei deꝰ/ q̄m conculca- Ibidē
uit me homo:tota die īpugnās tribu
lauit me. Flectamꝰ genu. Le. Oro.
COrdibus nostris q̄s dn̄e
gratiam tuā benignꝰ in-

fũde:vt ſicut ab eſcis corꝑalibꝰ
abſtinemꝰ:ita ſenſus quoqꝫ nr̃os/a
noxijs retrahamꝰ exceſſibꝰ.p d.

Lectio libri Regum.

4.c.5. In diebꝰ illis. Naamã prin-
A ceps militie regis ſyrie:erat vir
magnꝰ apd dñz ſuũ/ꝛ honoratꝰ.
Per illũ eni dedit dñs ſalutẽ ſy-
rie. Erat aũt vir fortꝫ ꝛ diues:ſed
leproſus. Porro de ſyria egreſ-
ſi fuerãt latrũculi:ꝛ captiuã du-
xerãt de t̃ra iſrł puellã paruulã/
que erat i obſeq̃o vxoris naamã
Que ait ad dñam ſuã. Utinam
fuiſſet dñs meus ad ꝓphetã qui
eſt in ſamaria: profecto curaſſet
B. eũ a lepra/quã habet. Ingreſſꝰ
eſt itaqꝫ naaman ad dñm ſuum:
et nũciauit ei dicẽs. Sic ꝛ ſic lo-
cuta eſt puella/de terra iſrł. Di-
xitqꝫ ei rex ſyrie. Uade: et mittã
litteras ad regẽ iſrael. Qui cuz
profectus eſſet:ꝛ tuliſſet ſecũ de-
cem talẽta argẽti:ꝛ ſex milia au-
reos:ꝛ decẽ mutatoria veſtimen-
torũ: detulit litteras ad regẽ iſ-
rael/in hec verba. Cũ acceperis
epiſtolã hãc:ſcito ꝙ miſerim ad
te naamã ſeruũ meum:vt cures
eũ a lepra ſua. Cũqꝫ legiſſet rex
iſrael litteras : ſcidit veſtimenta
ſua/et ait. Nunqd deꝰ ego ſum:
vt occidere poſſim/ꝛ viuificare:
qꝛ iſte miſit ad me/ vt curem ho-
minẽ a lepra ſua? Aduertite ꝛ
videte:quot occaſiones q̃rat ad-
C. uerſum me. Qd cũ audiſſet he-
liſeus vir dei/ſcidiſſe videlicet re-
gem iſrael veſtimenta ſua: miſit
ad eum dicẽs. Cur ſcidiſti veſti-
mẽta tua? Ueniat ad me: ꝛ ſciat
eſſe ꝓphetã in iſrł. Uenit g̃ naa-
man cũ equis ꝛ curribus:ꝛ ſtetit
ad oſtiũ domus heliſei. Miſit-
qꝫ ad eũ heliſeus nũciũ/dicens.
Uade/ ꝛ lauare ſepties in iorda-
ne: et recipiet ſanitatẽ caro tua/
atqꝫ mundaberis. Iratuſqꝫ naa-
man:recedebat dicẽs. Putabaz
quod egrederet̃ ad me:et ſtans
inuocaret nomẽ dñi dei ſui:ꝛ tã-
geret manu ſua locũ lepre/ ꝛ cu-
raret me. Nunqd non meliores D.
ſunt abana et pharfar fluuij da-
maſci/oĩbus aquis iſrael : vt la-
uer in eis ꝛ mũder? Cũ g̃ ꝟtiſſet
ſe ꝛ abiret indignãs:acceſſerunt
ad euz ſerui ſui/et locuti ſunt ei.
Pater/ ꝛ ſi rem grandẽ dixiſſet
tibi ꝓpheta:certe facere debue-
ras. Quãtomagis/ qꝛ nũc dixit
tibi:lauare/ꝛ mũdaberis. Deſcẽ-
dit et lauit in iordane ſepties/iu-
xta ſermonẽ viri dei:et reſtituta
eſt caro eiꝰ/ſicut caro pueri par-
uuli/ꝛ mũdatꝰ ẽ a lepra. Reuer-
ſuſqꝫ ad virũ dei cũ vniuerſo co-
mitatu ſuo:venit et ſtetit coram
eo/et ait. Uere ſcio ꝙ nõ ſit deꝰ E.
alius in vniuerſa terra: niſi tãtũ
dñs deus iſrael. Gr̃. Deus vitaz ps.55.
meam nunciaui tibi : poſui lachry-
mas meas in cõſpectu tuo. ℣. Miſe- Ibidẽ
rere michi dñe qm̃ cõculcauit me hõ:
tota die bellãs tribulauit me. Tra.
Dñe nõ ſm pctã nr̃a. q̃re ſ. fer. vi
iiij. tp̃m fo.xxxviij. Scd̃z Lucã.

In illo t. Di- ca.4.
xerũt phari- D.
ſei ad ieſũ. Quan-
ta audiuimꝰ facta
in capharnaũ:fac
et hic i patria tua
Ait aũt. Amẽ di-
co vobꝫ: qꝛ nemo
ꝓpheta acceptꝰ eſt in patria ſua

In veritate dico vobis: multe vidue erāt in dieb⁹ helie in iſrl' q̃n clauſum eſt celū annis tribus/ ⁊ menſib⁹ ſex: cū facta eſſet fames magna in om̄i terra: et ad nullā illarū miſſus eſt helyas: niſi i ſareptā ſydonie/ ad mulierē viduā. Et multi leproſi erant in iſrl' ſub heliſeo ꝓpheta: ⁊ nemo eoꝝ mūdatus eſt/ niſi naamā ſyrus. Et repleti ſunt oēs i ſynagoga irā/ hec audiētes. Et ſurrexerunt/ ⁊ eiecerūt illū extra ciuitatē: ⁊ duxerūt illū vſq; ad ſupciliū mōtis ſuper quē ciuitas illoꝝ erat edificata: vt ꝓcipitarēt eū. Ipſe aūt tranſiēs: per mediū illorū ibat.

ps.54. Offi. Exaudi deus orationē meā ⁊ ne deſpexeris deꝓcationē meā: intende in me et exaudi me. Ibidē ps. Cōturbat⁹ ſuz a voce inimici ⁊ a tribulatiōe pctōris: expectabā eū q̄ me ſaluū faceret.

Munus qđ tibi Secreta. dn̄e noſtre ſeruitutꝭ offerim⁹: tu ſalutare nobis ꝓfice ſacramētū. Per dn̄z. Prefa. Qui corpali.

ps.13. et.52. Cōio. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cum auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue/ exultabit iacob et letabitur iſrael. Poſtcō.

PReſta q̄s om̄ps ⁊ miſericors deus: vt que ore ꝯtingimus: pura mēte capiam⁹. Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Qui.

Sup ppl'm. Humiliate capita. or.

SUbueniat nobis q̄s domine mia tua: vt ab iminentibus pctōꝝ noſtroꝝ periculis: te mereamur ꝓtegente eripi: te liberāte ſaluari. Per dn̄m noſtrū ieſum chriſtum filium tuū. Qui tecum.

¶ Feria tertia poſt Oculi. Ad miſſam. Officium.

EGo clamaui/ q̃m exaudiſti me deus: inclina aurē tuā ⁊ exaudi v̄ba mea: cuſtodi me dn̄e/ vt pupillā oculi: ſub vmbra alarū tuaꝝ ꝓtege me. ps.16. ps. Exaudi dn̄e iuſticiā meā: intēde deꝓcationē meā. Ibidē Flectam⁹ geñ. Le.

EXaudi nos om̄ps et miſericors deus: ⁊ cōtinentie ſalutaris ꝓpicius nobis dona cōcede. P dn̄. Or. Lect. iiii. Regū.

4.ca. 4.A. IN dieb⁹ illis. Mulier quedam clamabat ad heliſeū prophetā/ dicēs. Seruus tuus vir meus mortuus eſt: et tu noſti: q2 ſeruus tuus fuit timēs deū. Et ecce creditor venit/ vt tollat duos filios meos: ad ſeruiēdū ſibi. Cui dixit heliſe⁹. Quid vis vt faciā tibi? Dic michi: quid habes in domo tua? At illa rn̄dit. Non habeo ācilla tua quicq̄ʒ in domo mea: niſi parum olei quo vngar. Cui ait. Vade ⁊ pete mutuo ab oībus vicinis tuis/ vaſa vacua nō pauca: et igredere domum tuā: ⁊ claude oſtiū cum intrinſecus fueris/ tu ⁊ filij tui. Et mitte inde in oīa vaſa hec: et cū plena fuerint/ tolles. Iuit itaq; mulier: ⁊ clauſit oſtiū ſup ſe: ⁊ ſuper filios ſuos. B. Illi offerebāt vaſa: et illa īfundebat. Cūq; plena fuiſſent vaſa: dixit ad filiū ſuum, Affer michi adhuc vas. Et ille reſpōdit. Non habeo. Stetitq; oleū. Venit autē illa: et īdicauit homini dei. Et ille. Vade inq̄t vēde oleū: ⁊ redde creditori tuo Tu autē et filij tui: viuite de reliquo. Grad. Ab occultis meis mū- ps.18.

da me dñe: et ab alienis parce seruo
Ibidē tuo. ℣. Si mei non fuerint dñati/tūc
immaculatus ero: ꝛ mūdabor a delicto
maximo., Scōm Matheum.

a.18. IN illo tēpore.
B. Respiciens
iesus discipulos
suos: dicit symoni
petro. Si
peccauerit i te frater
tuus: vade et
corripe eū iter te
et ipm̄ solum. Si te audierit: lucratus
eris fratrē tuū. Si autē
te non audierit: adhibe tecū adhuc
vnum vel duos: vt i ore duorum
vel triū testiū/stet oē verbum.
Quod si nō audierit eos:
C. dic ecclesie. Si autē ecclesiā nō
audierit: sit tibi sicut ethnicus/ꝛ
publicanus. Amen dico vobis.
Quecūq; alligaueritis sup̄ terram:
erunt ligata ꝛ in celo. Et q̄cunq;
solueritis sup̄ terrā: erunt
soluta et in celo. Iterū dico vobis:
q2 si duo ex vobis consenserint
sup̄ terrā de oīni re quācūq;
petierint: fiet illis a pr̄e meo/
qui i celis est. Ubi eniz sunt duo
vel tres cōgregati in noīe meo:
ibi sum in medio eorū. Tunc accedens
petrus ad eū/dixit. Dñe
quotiēs peccabit in me frat̄ meus/
ꝛ dimittā ei: vsq; septies? Dixit
illi iesus. Non dico tibi vsq;
septies: sz vsq; septuagies septies.
Offer. Dextera dñi fecit virtutē:
17 dextera dñi exaltauit me, nō moriar
idē sed viuā: et narrabo opera dñi. ℣. In
tribulatione inuocaui dñm/ et exaudiuit
me in latitudine: quoniā dominus
adiutor meus est. Sec.

PEr hec veniat q̄s dñe sacramēta
nostre redēptiōis effectus:
qui nos ꝛ ab hūanis retrahat
semp̄ excessibus: ꝛ ad salutaria
cūcta p̄ducat. Per. Prefat.
Qui corporali. Cōio. Dñe quis p̄.14.
habitabit i tabernaculo tuo: aut q̄s
requiescet in monte scō tuo. q̄ ingreditur
sine macula: ꝛ operat̄ iustitiam

SAcris dñe mysteriis Postcō.
expiati: et veniā q̄s
cōsequamur et gratiā. Per dñz
nostrū iesum xp̄z filiū tuū. Qui
tecū. Super populū. Humiliate
capita vestra deo. Oratio.

TUa nos dñe ꝓtectiōe defende:
et ab oīni semp̄ iniquitate
custodi. Per dñm nrm̄
iesum christū filium tuū. Qui tecum.
¶ Feria quarta post Oculi.
Ad missam. Officium.

EGo autem in domino
ps.30. sperauí. exultabo ꝛ letabor
in tua misericordia:
quia respexisti
hūilitatē meā
ps. In te domine speraui non cōfundar
Ibidē in eternum: in iustitia tua libera
me. Flectamus genua. Leuate.

PResta nobis Oratio.
q̄sumus domine: vt salutaribus
ieiuniis eruditi: a noxiis
quoq; vitiis abstinentes: ꝓpiciationē
tuam facilius impetremus.
Per dominū nostrū iesum
christū filiū tuum. Qui tecum.
Lectio libri Exodi

HEc dicit dñs de⁹. Honora
ca.20. patrē tuū ꝛ matrē tuā/
C. vt sis lōgeuus super terrā: quā
dñs de⁹ tuus dabit tibi. Nō occides:
nō mechaberis/ nō furtū
facies/ nō loquaris cōtra proxi-

mum tuū falſum teſtioniū. Non
cōcupiſces domū ꝓximi tui: nec
deſiderabis vxorē eius nō ſuū /
nō ācillā / nō bouē / nō aſinū: nec
oīa que illi⁹ ſunt. ¶Cūctus autē
populus audiebat voces: ꝛ vide
bat lampades / ꝛ ſonitū buccine:
montēqꝫ fumigantē et ꝑterriti /
ac pauore percuſſi: ſteterūt ꝓcul
dicētes moyſi. Loq̄re tu nobis
et audiemus. Nō loquat̄ nobis
dn̄s: ne forte moriamur. Et ait
moyſes ad ppl'm. Nolite timere
Ut eni ꝓbaret vos venit de⁹: ꝛ vt
terror illius eſſet in vobis / et nō
peccaretis. Stetitqꝫ popul⁹ de
lōge: moyſes autē acceſſit ad ca
D. liginē in qua erat deus. Dixitqꝫ
preterea dn̄s ad moyſen. Hec di
ces filijs iſrl'. Uos vidiſtis / quod
de celo locutus ſum vobis. Nō
facietis deos argēteos: nec de
os aureos / facietis vobis. Alta
re de terra facietis michi: ꝛ offe
retis ſuꝑ eo holocauſta ꝛ pacifi
ca veſtra: oues vr̄as et boues: in
oī loco / in quo mēoria fuerit no
Ps 6. minis mei. Gr. Miſerere mihi do
mine: qm̄ infirmus ſum / ſana me dn̄e.
Ibidē ℣. Conturbata ſunt oīa oſſa mea:
et aīa mea turbata eſt valde. Trac.
De neceſſitatib⁹ meis. vt̄s. fol.
precedenti. Scd'm Matheum.

ca. 15. In illo tp̄e.
A. Acceſſerūt
ad ieſum ab hie
roſolymis ſcribe
et phariſei dicē
tes. Quare di
ſcipuli tui tranſ
grediūt̄ traditio
nes ſeniorū? Nō eni lauāt man⁹
ſuas / cū panē māducāt. Ipſe au
tem rn̄dens / ait illis. Quare et
vos trāſgredimini mādatū dei /
ꝓpter traditionē veſtrā? Nā de
us dixit. Honora prēm ꝛ matrē:
et q̄ maledixerit patri / vel mr̄i:
morte moriat̄. Uos aūt dicitis:
quicūqꝫ dixerit patri / vel matri:
mun⁹ qđcūqꝫ eſt ex me / tibi ꝓde
rit: ꝛ nō honorificabit patrē ſuū
et matrē ſuā: ꝛ irritū feciſtis mā
datū dei / ꝓpt̄ traditionē veſtrā.
Hypocrite: bene ꝓphetauit de
vobis yſaias dicēs. Popul⁹ hic
labijs me honorat: cor autē eo
rum / lōge eſt a me. Sine cauſa
autē colūt me: docentes doctri
nas / ac mādata hoīm. Et cōuo
catis ad ſe turbis: dixit eis. Au
B. dite / ꝛ itelligite. Nō quod intrat
in os / coinq̄nat hoīem: ſed quod
ꝓcedit ex ore / hoc coinq̄nat ho
minē. Tūc accedentes diſcipuli
eius: dixerūt ei. Scis / qꝛ pha
riſei audito ꝟbo hoc: ſcādalizati
ſunt? At ille rn̄dēs / ait. Oīs plā
tatio quā nō plātauit pat̄ meus
celeſtis: eradicabit̄. Sinite illos:
ceci ſunt / ꝛ duces cecoꝝ. Cecus
autē / ſi ceco ducatū p̄ſtet: ambo
in foueā cadūt. Rn̄dēs autē pe
trus: dixit ei. Ediſſere nobis pa
rabolā iſtam. At ille dixit. Ad
huc ꝛ vos / ſine itellectu eſtis? Nō
intelligitis / qꝛ oē qđ in os in
trat: in ventrē vadit / ꝛ in ſeceſſum
emittit̄? Que aūt ꝓcedūt de ore
de corde exeūt: ꝛ ea coinquināt
hoīem. De corde eni exeūt cogi
tatiōes male: homicidia / adulte
ria / fornicationes / furta / falſa te
ſtimōia: blaſphemie. Hec ſunt q̄
coinq̄nāt hoīem. Nō lotis autē
manib⁹ māducare: nō coinq̄nat

p̄.108. holez. Offr̄. Dn̄e fac mecū ſm̄ miſericordiã
tuã ꝓpter nomē tuū: quia
ſuauis eſt mĩa tua. ℣. Deus laudem
meã ne tacueris: q̄r os peccatoris et
doloſi ſuper me apertū eſt. Secret.

Suſcipe q̄s dn̄e preces populi
tui cū oblatiōib⁹ hoſtiarū:
et tua myſteria celebrantes:
ab oĩbus nos defende periculis.
Per dn̄m nr̄m. Prefatio.
p̄.15. Qui corporali. Cōio. Notas michi
feciſti vias vite: adiplebis me leticia
cum vultu tuo dn̄e. Poſtcōio

Sanctificet nos q̄s domine
qua paſti ſum⁹ mēſa celeſtis:
et a cūctis erroribus expiatos/
ſupernis promiſſionib⁹ reddat
B. acceptos. Per dn̄m noſtrū
Sup populū. Humiliate capita
veſtra deo. Oratio.

Concede q̄s oĩps deus vt
qui protectiōis tue gratiã querimus:
liberati a malis oĩbus
ſecura tibi mēte ſeruiam⁹. Per
dn̄z. ¶ Fer. v. poſt Oculi. Offm̄

Eccl̃ie Salus popl̃i ego
vox ex ſum/ dicit domi-
p̄is. et nus de quacūq̄
ꝓphe tribulatione clamauerit
tis. ad me/
exaudiã eos: et
ero illorū dn̄s in perpetuū. p̄s.
p̄.77. Attēdite popule meus legē meã: inclinate
aurē veſtrã in verba oris mei.
Flectam⁹ genua. Leuate. Or̄o

Concede q̄s oĩps deus vt
ieiuniorū nobis ſctã deuotio:
⁊ purificationē tribuat: ⁊
maieſtati tue nos reddat acceptos.
Per dn̄m noſtrum ieſum.
ca.7. Lectio Hieremie ꝓphete.
A In diebus illis. Fact⁹ eſt
ſermo dn̄i ad me dicens. Sta in
porta domus dn̄i: et predica ibi
verbū iſtud/ et dic. Audite ṽbū
dn̄i oĩs iuda: qui ingredimini
per portas has/ vt adoretis dn̄m.
Hec dicit dn̄s exercituū/ de⁹ iſrael.
Bonas facite vias veſtras/
et ſtudia vr̄a: et habitabo vobiſcum
in loco iſto. Nolite confidere B.
in verbis mendacij/ dicentes
tēplū dn̄i: tēplū dn̄i: tēplū dn̄i ē.
Quoniã ſi benedixeritis vias veſtras/
⁊ ſtudia veſtra: ſi feceritis
iudiciū inter virū ⁊ proximū ei⁹:
aduene/ et pupillo/ et vidue/ non
feceritis calumniã: nec ſanguinem
innocentē effuderitis in loco
hoc: et poſt deos alienos nō
ambulaueritis i malū vobiſmetipſis:
habitabo vobiſcū in loco
iſto in terra quã dedi patrib⁹ veſtris:
a ſeculo et vſq̄ in ſeculum.
Dicit dn̄s oĩps. Gr̄. Oculi oĩm in p̄s.
te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das illis eſcã in tēpore 144.
oportuno. ℣. Aperis tu manū Ibidē
tuã: ⁊ imples oē aĩal bn̄dictiōe. S. ioh.

In illo tp̄e. ca.6.
Dixit ieſus C.
turbis iudeorum.
Operamini non cibū
qui perit: ſed
qui ꝑmanet in vitam
eternã: quē filius
hoĩs dabit
vobis. Hunc enĩ pater ſignauit
deus. Dixerūt ergo ad eū. Quid
faciem⁹: vt operemur opa dei?
Reſpōdit ieſus: ⁊ dixit eis. Hoc
eſt opus dei: vt credatis in eum
quē miſit ille. Dixerunt ergo ei.
Quod ergo tu facis ſignū: vt videamus/ D.
⁊ credam⁹ tibi? Quid
operaris? Patres noſtri mãducauerūt
manna in deſerto: ſicut

ſcriptū eſt. Panē de celo/ dedit
eis māducare. Dixit ergo eis ie
ſus. Amen amē dico vobis:non
moyſes dedit vobis panē de ce-
lo:ſed pater meus dat vobis pa
nem de celo verꝫ. Panis eni dei
eſt/qui deſcēdit de celo:⁊ dat vi-
tam mūdo. Dixerūt ergo ad eū
Dn̄e: ſemꝑ da nobis hunc panē
Dixit aūt eis ieſus. Ego ſuꝫ pa
nis vite. Qui venit ad me:nō eſu
riet. Et q̇ credit in me:non ſitiet
ꝑ.137 vnq̄ꝫ. Offr̄. Si ambulauero in me
dio tribulatiōis viuificabis me dn̄e:
et ſuꝑ irā inimicorū meoꝝ extendes
manū tuā/⁊ ſaluū me fecit dextra tua
Ibidē ℣. In quacūq̄ꝫ die inuocauero te exau
di me dn̄e: multiplicabis in aīa mea
virtutem tuam. Secreta.
Hac nos dn̄e q̄s ad ſan-
cta myſteria/purificatis mētib⁹
accedere: vt tibi ſemꝑ cōpetens
deferam⁹ obſequiū. Per. Prefa
ꝑ.118. tio. Qui corꝑali. Coīo. Tu man
daſti mandata tua cuſtodiri nimis:
vtinā dirigantur vie mee:ad cuſtodiē
das iuſtificationes tuas. Poſtcō.
Sacramēti tui dn̄e venerā
da ꝑceptio:⁊ myſtico nos
mūdet effectu/⁊ perpetua ꝟtute
defendat. ꝑ do. Suꝑ ppl'm Hu-
miliate capita vr̄a deo. Oratio.
Subiectū tibi populum q̄s
dn̄e ꝓpiciatio celeſtis am
plificet: ⁊ tuis ſemꝑ faciat ſuire
mādatis. Per dn̄ꝫ no. ¶ Fer. vj.
poſt Oculi. Ad miſſam. Offi̅.
ꝑ.85. Fac mecū dn̄e ſi
gnū in bonū: vt
videāt q̇ me ode
rūt/⁊ ꝯfundātur
quoniā tu domi
ne adiuuiſti me:
et cōſolatus es me. Ps. Inclina do Ibidē
mine aurem tuā ⁊ exaudi me:quoniā
inops ⁊ pauper ſum ego. Oratio.
Ieiunia noſtra q̄s dn̄e be-
nigno fauore ꝓſequere:vt
ſicut ab alimētis abſtinem⁹ i cor
pore:ita a vitijs ieiunem⁹ in mē
te. Per dn̄m noſtrū ieſum chri.
Lectio libri Numeri.
In diebus illis. Conuene ca.20.
runt filij iſrl' aduerſum moyſen ⁊ A.
aaron:et verſi in ſeditionē/dixe
runt. Date nobis aquā vt biba-
mus. Ingreſſiq̄ꝫ moyſes et aa-
ron/dimiſſa multitudīe ante ta-
bernaculum federis: corruerūt
proni in terrā: clamauerūtq̄ꝫ ad
dn̄m/atq̄ꝫ dixerunt. Dn̄e deus/
exaudi clamorē populi huius:⁊
aperi eis theſaurum tuū / fontē
aque viue: vt ſatiati/ceſſet mur-
muratio eorū. Et apparuit glo-
ria dn̄i ſuꝑ eos. Locutuſq̄ꝫ eſt B.
dn̄s ad moyſen dicēs. Tolle vir
gam: et congrega populū/tu et
aaron frater tuus: et loquimini
ad petrā coram eis/et illa dabit
aquas. Cūq̄ꝫ eduxeris aquā de
petra:bibet om̄is multitudo/ et
iumēta eius. Tulit igitur moy-
ſes virgam que erat in cōſpectu
dn̄i/ſicut precepat ei. Cōgrega
ta om̄i multitudine ante petrā:
dixitq̄ꝫ eis. Audite rebelles ⁊ in
creduli. Nū de petra hac/vobis
aquā poterimus eijcere? Cūq̄ꝫ
eleuaſſet moyſes manū:percuti
ens virga bis ſilicē/egreſſe ſunt
aque largiſſime:ita vt popul⁹ bi-
beret/⁊ iumēta. Dixitq̄ꝫ dn̄s ad
moyſen/et aaron. Qr non credi
diſtis michi / vt ſctificaretis me
corā filijs iſrl':nō itroducetꝭ hos

pp̄los in terrā: quam dabo eis.
Hec eſt aq̄ ꝯtradictiōis:vbi iur-
gati ſunt filij iſrł ꝯtra dn̄m:ꝛ ſan
ps.27. ctificatꝰ eſt in eis. Gꝛ. In deo ſpe
rauit cor meū:ꝛ adiutꝰ ſum:ꝛ refloruit
caro mea:ꝛ ex volūtate mea cōfitebor
Ibidē illi. ℣. Ad te dn̄e clamabo:deꝰ meus
ne ſileas/ne diſcedas a me. Tractꝰ.
ps.102. Domine nō ſm pctā nr̄a q̄ fe-
cimus nos: neq ſm iniq̄tates
ps.77. nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne me
mineris iniq̄tatū nr̄arū antiquaꝝ:ci
to anticipēt nos mīe tue: qꝛ pauꝑes
facti ſumꝰ nimis. Hic nō fiat genu
Ibidē flexio cū dr̄ ℣. Adiuua nos deꝰ ſa-
ſalutarꝭ nr̄:ꝛ ꝓpt' gl'iam nōis tui dn̄e
libera nos:et ꝓpicius eſto pctīs nr̄is
ꝓpter nomē tuū. Scdm Johānē.

ca. 4.
A.

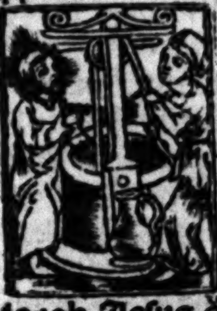

In illo tpe.
Uenit ieſꝰ
in ciuitatē ſama-
rie que dr̄ ſichar
iuxta prediū qd̄
dedit iacob io-
ſeph filio ſuo.
Erat aūt ibi fōs
iacob. Jeſus ḡ fatigatꝰ ex itine
re:ſedebat ſic ſup fontem. Hora
aūt erat quaſi ſexta. Uenit muli
er de ſamaria/haurire aquā. Di
cit ei ieſus. Da michi bibere. Di
ſcipuli eni eius abierūt in ciuita
tem/vt cibos emerēt. Dicit ḡ ei
mulier illa ſamaritana. Quō tu
iudeus cum ſis:bibere a me po-
ſcis/ q̄ ſum mulier ſamaritana?
Nō eni coutunť iudei ſamarita-
B. nis. Rn̄dit ieſus:ꝛ dixit ei. Si ſci
res donū dei:et q̄s eſt q̄ dicit ti-
bi/da mihi bibere:tu forſitan pe
tiſſes ab eo:ꝛ dediſſet tibi aquā
viuā. Dicit ei mulier. Dn̄e/ neq
ī quo haurias habes:et puteus
altus eſt. Unde ḡ habes aquaꝫ
viuā? Nūqd tu maior es pr̄e no-
ſtro iacob/q̄ dedit nobis puteū
et ip̄e ex eo bibit/ꝛ filij eiꝰ:ꝛ pe-
cora eiꝰ. Rn̄dit ieſus:et dixit ei.
Oīs q̄ bibit ex aq̄ hac:ſitiet ite-
rū. Qui aūt biberit ex aq̄ quam
ego dabo ei: nō ſitiet in eternū.
Sed aqua quā ego dabo ei:fiet
in eo fons aq̄ ſalientis ī vitā eťnā.
Dicit ad eū mulier. Dn̄e:da mi- C.
chi hanc aquā/vt non ſitiā:neq
veniā huc haurire. Dicit ei ieſꝰ.
Uade/voca virū tuū:ꝛ veni huc.
Rn̄dit ei mulier:ꝛ dixit. Nō ha-
beo viꝝ. Dicit ei ieſꝰ. Bn̄ dixiſti:
qꝛ nō habeo viꝝ. Quinq ei viros
habuiſti:et nūc quē habes/nō ē
tuꝰ vir. Hoc vere dixiſti. Dicit ei
mulier. Dn̄e: video/qꝛ ꝓpheta
es tu. Pr̄es nr̄i ī mōte hoc ado-
rauerūt:ꝛ vos dicitꝭ: qꝛ hieroſoly
mis eſt locꝰ/ vbi adorare opor-
tet. Dicit ei ieſꝰ. Mulier/crede
michi:qꝛ veniet hora:qñ neq in
mōte hoc/ neq ī hieroſolymis/
adorabitꝭ pr̄em. Uos adoratis/
qd̄ neſcitꝭ: nos adoramꝰ/ qd̄ ſci-
mus:qꝛ ſalꝰ ex iudeis eſt. Sꝫ ve- D.
nit hora:ꝛ nūc eſt:qñ veri adora-
tores:adorabūt pr̄em/in ſpū ꝛ ve
ritate. Nā ꝛ pať tales q̄rit:q̄ ado
rēt eū. Sp̄s eſt deꝰ:ꝛ eos q̄ ado
rāt eū/ī ſpū ꝛ v̄itate oportet ado
rare. Dicit ei mulier. Scio quia
meſſias venit:q̄ dr̄ xp̄s. Cū ḡ ve
nerit: ille nobis annūciabit oīa.
Dicit ei ieſus. Ego ſum: q̄ loq̄r
tecū. Et ꝯtinuo venerūt diſcipli
eiꝰ:ꝛ mirabanť/qꝛ cū muliere lo
quebať. Nemo tñ dixit ei/ q̄d q̄-
ris:aut quid loquarꝭ cū ea? Re-
liquit ergo hydriā ſuā mulier:

et abijt ĩ ciuitatē: ⁊ dicit illis hominibꝰ.
Venite/⁊ videte hoīem:
qui dixit michi oīa quecūq̃ feci
Nunquid ipſe eſt xp̄s? Exierūt ergo
de ciuitate:⁊ veniebāt ad eū.
Interea rogabāt eū diſcipli dicētes.
Rabbi:māduca. Ille aūt
dixit eis. Ego cibū habeo manducare/
quem vos neſcitis. Dicebant
ḡ diſcipuli adīuicē. Nūqd
aliquis attulit ei māducare? Dicit
eis ieſus. Meus cibus eſt:vt
E. faciā volūtatē eius qui miſit me
vt pficiā opus eiꝰ. Nōne vos dicitis:
qđ adhuc quattuoꝛ mēſes
ſunt/et meſſis venit? Ecce dico
vobis:leuate ocłos vr̄os/⁊ videte
regiōes:qꝛ albe ſūt iā ad meſſem.
Et qui metit/ mercedē accipit:
⁊ ꝯgregat fructū ĩ vitā eťnā.
Vt ⁊ qui ſeminat/ſimul gaudeat
et q̄ metit. In hoc eni eſt verbū
verū:qꝛ aliꝰ eſt q̄ ſeminat/ et aliꝰ
eſt qui metit. Ego miſi vos metere/
qđ vos nō laboraſtis. Alij
laborauerūt:⁊ vos ĩ labores eorum
ĩtroiſtis. Ex ciuitate autē
illa/multi crediderūt in eū ſamaritanoꝝ:
ppter v̄bū mulieris teſtimoniū
phibētis:qꝛ dixit mihi
F. oīa quecūq̃ feci. Cū veniſſent ḡ
ad illū ſamaritani:rogauerūt eū/
vt ibi maneret. Et māſit ibi duos
dies. Et multo plures crediderūt
in eum ppter ſmonē eiꝰ/
et mulieri dicebāt:qꝛ iā non ppt
tuā loquelā credimꝰ. Ipſi eni audiuimꝰ
⁊ ſcimꝰ:qꝛ hic ē vere ſaluatoꝛ
mūdi. Offer. Intēde voci orationis
Ps. 5. mee/rex meꝰ et deꝰ meus:qm̄ ad
te orabo dñe. ℣. Verba mea auribus
Ibidē percipe domine:ītellige clamoꝛē meum/
et exaudi me. Secreta.

Reſpice dñe ppiciꝰ ad munera que ſacramꝰ:vt ⁊ tibi
grata ſint:⁊ nobis ſalutaria ſemper
exiſtāt. Per d. Prefat. Qui
corꝑali ie. Cō. Qui biberit aquā Jo. 4 B.
quā ego do/dicit dñs ſamaritane:fiet
in eo fons aq̄ ſalientis in vitā eťnā.

Huius nos dñe Poſtcō.
pceptio ſacramēti mūdet
a crimine:⁊ ad celeſtia regna pducat.
Per. Sup populū. Humiliate
capita veſtra deo. Oratio.

Preſta q̄s oīps deus: vt q̄
in tua ptectiōe cōfidimꝰ:
cuncta nobis aduerſantia te adiuuante
vincamus. Per dñm.

¶ Sabbato poſt Offm̄.

erba mea auribus pcipe dñe:intellige clamoꝛē Ps. 5.
meū:intēde voci
orōnis mee. Ps.
Rex meus/et deus Ibidē
meus. Flectamꝰ genua Le. Or.

Preſta q̄s oīpotēs deꝰ:vt
qui ſe affligendo carnem
ab alimētis abſtinēt:ſectādo iuſtitiam/
a culpa ieiunēt. Per dominū.
Lectio Danielis pphete

In diebꝰ illis. Erat vir ĩ babylone: ca. 13. A.
⁊ nomē eiꝰ ioachi.
Et accepit vxoꝛē nōie ſuſannā/
filiā helchie:pulchrā nimis/⁊ timentē
deū. Parētes autē illiꝰ/
cū eſſent iuſti:erudierūt filiā ſuam/
ſcd̄m legē moyſi. Erat autē
ioachi diues valde:et erat ei pomeriū
vicinū domui ſue. Et ad
ipm̄ ꝯfluebāt iudei: eo ꝙ eēt honorabilioꝛ
oīm. Et ꝯſtituti ſunt
duo ſenes iudices in anno illo:
de quibꝰ locutꝰ eſt dñs:qꝛ egreſſa
eſt iniq̄tas de babylone/a ſe-

nioꝛibus iudicibꝰ: qui videbãtur
regere populū. Iſti frequenta-
bãt domū ioachim: ⁊ veniebant
ad eos oēs qui habebãt iudicia
B. Cū aūt populꝰ reuertiſſet poſt
meridiē ingrediebaꝛ̄ ſuſanna: et
deambulabat ĩ pomerio viri ſui.
Et videbãt eā ſenes quotidie in
gredientē ⁊ deambulantē: et ex-
arſerūt in cõcupiſcētiā eius. Et
euerterūt ſenſum ſuū: ⁊ declina-
uerūt oculos ſuos / vt nõ vide-
rēt celū: neqꝫ recoꝛdarenꝛ̄ iudi-
cioꝝ iuſtoꝝ. Factū eſt aūt cū ob
ſeruarēt diē aptū / qn̄ eā poſſent
inuenire ſolā: ingreſſa eſt aliqn̄
ſicut heri ⁊ nudiuſtertiꝰ cū dua-
bus ſolis puellis: voluitqꝫ laua-
ri in pomerio. Eſtus q̇ppe erat.
Et nõ erat ibi quiſqꝫ̄: p̄ter duos
ſenes abſcõditos / contemplan-
tes eā. Dixit ergo puellis. Affer
te mihi oleū ⁊ ſmigmata: ⁊ oſtia
pomerij claudite vt lauer. Cum
aūt egreſſe eſſent puelle: ſurrexe
rūt duo ſenes: ⁊ accurrerunt ad
eā / ⁊ dixerūt. Ecce oſtia pome-
rij clauſa ſunt ⁊ nemo nos videt:
et ĩ cõcupiſcētia tui ſumꝰ. Quā-
obrē aſſentire nobis: ⁊ cõmiſce-
C. re nobiſcū. Qđ ſi nolueris: dice
mus teſtimoniū cõtra te / q͛ fue-
rit tecū iuuenis: ⁊ ob hāc cauſaꝫ
emiſeris puellas a te. Ingemuit
ſuſanna et ait. Anguſtie michi
ſūt vndiqꝫ. Si enim hoc egero
moꝛs mihi ē: ſi aūt nõ egero nõ
effugiā manus veſtras. Sꝫ me-
lius mihi eſt abſqꝫ opere incide
re in manꝰ veſtras: qꝫ̄ peccare in
cõſpectu dn̄i. Et exclamauit vo
ce magna ſuſanna: exclamaue-
rūt aūt ⁊ ſenes aduerſus eam: et
cucurrit vnus ⁊ aperuit oſtia po
merij. Cū autē audiſſent clamo-
rē in pomerio famuli domus ir-
ruerūt per poſticū / vt viderent
quidnā eſſet. Poſtqꝫ̄ aūt ſenes
locuti ſunt: erubuerūt ſerui vehe
mēter: qꝛ nunqꝫ̄ dictꝰ fuerat ſer-
mo huiuſcemodi de ſuſanna. Et
facta eſt dies craſtina. Cūqꝫ ve- D.
niſſet populꝰ ad virū eiꝰ ioachim
venerūt et duo pꝛeſbyteri pleni
iniqua cogitatione aduerſus ſu
ſannā vt interficerēt eā. Et dixe
rūt coꝛā populo. Mittite ad ſu-
ſanna filiā helchie vxoꝛem ioa-
chim. Et ſtatim miſerūt. Et ve-
nit cū parētibus ⁊ filijs: ⁊ vniuer
ſis cognatis ſuis. Flebãt igitur
ſui: ⁊ oēs qui eā nouerãt. Cõſur
gētes aūt duo pꝛeſbyteri in me-
dio populi: poſuerūt manꝰ ſuas
ſuper caput eiꝰ. Que flēs ſuſpe-
xit ad celū. Erat aūt coꝛ eiꝰ / fidu
ciā habens in dn̄o. Et dixerunt
pꝛeſbyteri. Cū deambularemus
in pomerio ſoli: ingreſſa eſt hec
cū duabꝰ puellis: ⁊ clauſit oſtia
pomerij: et dimiſit a ſe puellas.
Venitqꝫ ad eā adoleſcēs q̇ erat
abſcõditꝰ: ⁊ cõcubuit cū ea. Poꝛ E.
ro nos cū eſſemꝰ in angulo po-
merij / vidētes iniquitatē / cucur-
rimus ad eos: ⁊ vidimꝰ eos pari
ter cõmiſceri. Et illū q̇dē nequi-
mꝰ cõp̄hēdere: qꝛ foꝛtioꝛ erat no
bis. Et apto oſtio exiliuit. Hāc
aūt cū appꝛehēdiſſemus: inter-
rogauimꝰ quiſnā eēt adoleſcēs:
et noluit indicare nobꝭ. Huiꝰ rei
teſtes ſumꝰ. Credidit eis multi-
tudo q̄ſi ſenioꝛibꝰ ⁊ iudicibꝰ ppl̄i:
et cõdēnauerūt eā ad moꝛtē. Ex
clamauit aūt voce magna ſuſan

na ⁊ dixit. Deꝰ eterne qui abſcõ=
ditoꝝ es cognitoꝛ: q̇ noſti om̄ia
anteq̃ꝫ fiãt: tu ſcis q̃m falſum cõ=
tra me tulerũt teſtimoniũ. Et ec
ce morioꝛ: cũ nichil hoꝝ fecerim
que iſti malicioſe cõpoſuerũt ad
uerſum me. Exaudiuit aũt dñs
vocẽ eiꝰ. Cũq̃ꝫ duceret̃ ad mor=
tẽ: ſuſcitauit deꝰ ſpm̄ pueri iunio
ris cui nomen daniel. Et excla=
mauit voce magna. Mũdꝰ ego
ſum a ſanguine huiꝰ. Et conuer
ſus oĩs pp̃ls ad eũ dixit. Quis
eſt iſte ſermo quẽ tu locutꝰ es?
F. Qui cũ ſtaret ĩ medio eoꝝ dixit
Sic fatui filij iſrl̃: nõ iudicantes
neq̃ꝫ q̃d verũ eſt cognoſcẽtes: cõ
dẽnaſtis filiã iſrl̃? Reuertimini
ad iudiciũ: q2 falſum teſtimoniũ
locuti ſunt aduerſus eã. Reuer=
ſus eſt ḡ populꝰ cũ feſtinatione:
et dixit ad eos daniel. Separa=
te illos ab inuicẽ ꝓcul: ⁊ diiudi=
cabo eos. Cũ ḡ diuiſi eſſẽt alter
ab altero: vocauit vnũ de eis et
dixit ad eũ. Inueterate dierum
maloꝝ: nunc venerũt pctã tua q̃
operabaris priꝰ: iudicãs iudicia
iniuſta innocẽtes opprimens: ⁊
dimittẽs noxios dicẽte dño. In
nocẽtẽ ⁊ iuſtũ nõ iterficies. Nũc
ergo ſi vidiſti eã: dic ſub qua ar=
bore videris eos colloquẽtes ſi=
bi? Qui ait. Sub cino. Dixit aũt
daniel. Recte mẽtirꝰ es in caput
tuũ. Ecce ei angelꝰ dñi accepta
ſentẽtia ab eo: ſcindet te mediũ.
Et amoto eo: iuſſit venire aliũ ⁊
G. dixit ei. Semen chanaan ⁊ non
iuda: ſpẽs decepit te/ ⁊ cõcupiſcẽ
tia ſubuertit cor tuũ. Sic facie=
bat̃ filiabꝰ iſrl̃: ⁊ ille timẽtes loq̃=
bant̃ vobiſ. Sꝫ nõ filia iuda ſuſti=
nuit iniq̃tatẽ veſtrã. Nunc ḡ dic
mihi: ſub q̃ arbore cõprehẽderis
eos loq̃ntes ſibi? Qui ait. Sub
prino. Dixit aũt ei daniel. Recte
mẽtirꝰ es ⁊ tu ĩ caput tuũ. Ma=
net ei angelꝰ dñi gladiũ habẽs/
vt ſecet te mediũ: ⁊ interficiat vos.
Exclamauit itaq̃ꝫ oĩs cetꝰ voce
magna: ⁊ bñdixerũt deum: q̇ ſal=
uat ſperãtes in ſe. Et cõſurrexe
rũt aduerſus duos p̄ſbyteros.
Cõuicerat eñi eos daniel ex ore
ſuo: falſuꝫ dixiſſe teſtimoniũ. Fe
cerũtq̃ꝫ eis ſicuti male egerant
aduerſꝰ ꝓximũ: ⁊ interfecerũt eos.
Et ſaluatꝰ eſt ſanguis inoxiꝰ: in
die illa. Gr. Si ambulẽ ĩ medio vm
bre mortiſ/ nõ timebo mala: q̃m tu me Ps.
cũ es dñe. ℣. Uirga tua ⁊ baculꝰ tuꝰ: 22.
ipſa me cõſolata ſũt. Scđꝫ iohẽm. Ibidẽ

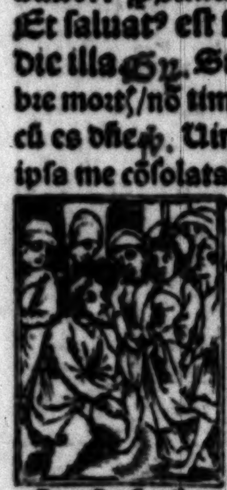

IN illo tp̄e.
Perrexit Ie cap. 8.
ſus in mõtẽ oliue A.
ti: ⁊ diluculo iterꝝ
venit in tẽpluũ. Et
oĩs populꝰ venit
ad eũ: ⁊ ſedẽs do
cebat eos. Addu
cũt aũt ſcribe ⁊ pharisei mulierẽ
in adulterio dep̄hẽſam: ⁊ ſtatue=
rũt eã ĩ medio/ ⁊ dixerũt ei. Ma=
giſter/ hec mulier modo dep̄hẽ=
ſa eſt ĩ adulterio. In lege aũt moy
ſes mãdauit nobis hmõi lapida
re. Tu ḡ q̇d dicis? Hoc aũt di=
cebãt tẽtantes eũ: vt poſſent ac=
cuſare eũ. Jeſus aũt inclinãs ſe
deorſum: digito ſcribebat in trã.
Cũ aũt pſeueraret̃ interrogantes
eũ: erexit ſe/ ⁊ dixit eis. Qui ſine
pctõ eſt veſtrũ: primꝰ in illã lapi=
dẽ mittat. Et iterꝝ ſe iclinãs ſcri=
bebat ĩ terrã. Audiẽtes aũt hec/

vnus poſt vnū exibāt incipiētes
a ſenioꝛib⁹. Et remāſit ſol⁹ ieſus
et mulier in medio ſtās. Erigēs
aūt ſe ieſus: dixit ei. Mulier vbi
ſunt q̄ te accuſabāt? Nemo te cō
B. dēnauit? Que dixit. Nemo dn̄e.
Dixit aūt ei ieſus. Nec ego te cō
dēnabo. Uade: ⁊ iā ampli⁹ noli
Ps. peccare. Offer. Greſſus meos diri
118. ge dn̄e ſm eloquiū tuū: vt nō domine
Ibidē tur mei oīs iniuſtitia dn̄e. ℣. Declara
tio ſermonū tuoꝛū illuminat me: ⁊ in
tellectum dat paruulis. Secreta.

Efficiatur hec hoſtia q̄ſu
mus dn̄e ſolēnibus grata
ieiunijs: et vt tibi fiat acceptioꝛ
purificatis mētib⁹ imolet. Per.
Ioh. Prefa. Qui coꝛpa. Cōio. Nemo
8. B. te cōdemnauit mulier? nemo dn̄e: nec
ego te ↄdēnabo: iā āpli⁹ noli peccare.

Queſum⁹ oṗs de⁹: Poſtc̄
vt iter ei⁹ mēbꝛa numere
mur cui⁹ coꝛpi cōmunicauim⁹ et
ſanguini: ieſu xp̄i filij tui dn̄i no
ſtri. Qui tecū viuit. Sup pplm̄.
Humiliate capita vr̄a deo. Orō.

Pretēde dn̄e fidelib⁹ tuis
dexterā celeſtis auxilij: vt
te toto coꝛde perquirāt: ⁊ que di
gne poſtulant conſequi mereā
tur. Per. ¶ Dn̄ica media q̄dra
geſime. Ad miſſam. Officium.

Uox ē ecclie ex yſa. ca. vlt.
Etare hie
rulalem ⁊
cōuentum
facite oēs
qui diligi
tis domi
nū: gaude
te cuꝫ leti
cia qui in
triſticia fuiſtis: vt exultetis ⁊ ſa
tiemini ab vberibus cōſolatio
nis veſtre. Ps. Letat⁹ ſum in his q̄ Ps.
dicta ſūt mihi: I domū dn̄i ibim⁹. Orō 121.

Oncede q̄s oṗs deus:
vt qui ex merito noſtre
actionis affligimur: tue gratie
conſolatione reſpiremus. Per
dominū nr̄m. Ad Galathas.

Fratres. Scriptū eſt: qm̄ ca.4.
abꝛaham duos filios ha C.
buit: vnū de ancilla/ ⁊ vnū de libe
ra. Sed qui de ancilla: ſm carnē
natus eſt. Qui autē de libera: ꝑ
repꝛomiſſionē/ que ſunt per alle
goꝛiā dicta. Hec eni ſunt duo te
ſtamēta. Unū q̄dē in mōte ſyna/
in ſeruitutē generās: q̄ eſt agar.
Syna eni mons eſt in arabia: q̄ D.
cōiunctus eſt ei/ que nūc eſt hie
ruſalē: ⁊ ſeruit cū filijs ſuis. Illa
aūt que ſurſum eſt hierl'm/ libe
ra eſt: q̄ eſt mater nr̄a. Scriptuꝫ
eſt eni. Letare ſterilis q̄ non pa
ris: erūpe ⁊ clama/ que nō partu
ris: q2 multi filij deſerte/ magꝭ q̄
ei⁹ q̄ habet virū. Nos āt fratres
ſm yſaac pꝛomiſſiōis filij ſum⁹.
Sed quō tūc is q̄ ſm carnē na
tus fuerat: pſequebat̄ eū/ q̄ ſcd̄m
ſpm̄: ita ⁊ nūc. Sed q̄d dicit ſcri
ptura? Eijce ancillā: ⁊ filiū eius.
Nō eni heres erit fili⁹ ancille: cū
filio libere. Itaqꝫ fratres: nō ſu
mus ācille filij: ſed libere. Qua
libertate xp̄s nos liberauit. Gr.
Letat⁹ ſum in his q̄ dicta ſūt michi: I Ps.
domū dn̄i ibim⁹. ℣. Fiat pax i v̄tute 121.
tua: ⁊ abūdātia in turrib⁹ tuis. Tr. Ibidē

Ui cōfidunt in dn̄o ſicut mōs Ps.
ſyon: nō cōmouebit̄ in eternū 124.
qui habitat in hieruſalē. ℣. Montes Ibidē
in circuitu eius: ⁊ domin⁹ in circuitu
populi ſui ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū.
Scd̄m Iohannem.

cap.6 A. IN illo tp̄e.
Abijt ieſus
trãs mare galilee
qđ eſt tyberiadis:
et ſequebat̄ eum
multitudo magna
qꝛ videbãt ſigna
que faciebat ſu=
per his qui infirmabant̄. Subijt
ergo in mõtē ieſus: ⁊ ibi ſedebat
cũ diſcipulis ſuis. Erat aũt pro=
ximũ paſcha: dies feſtus iudeo=
rũ. Cũ ſubleuaſſet ergo oculos ieſꝰ
et vidiſſet qꝛ multitudo maxima
venit ad eũ: dixit ad philippum.
Unde ememꝰ panes vt mandu=
cēt hi? Hoc aũt dicebat tentans
eũ. Ipſe enī ſciebat quid eſſet fa=
cturus. Reſpõdit ei philippus.
Ducẽtorũ denarioꝝ panes non
ſufficiũt eis/vt vnuſq̄ſqꝫ modicũ
q̄d accipiat. Dicit ei vnꝰ ex diſci=
pulis eiꝰ andreas frater ſymõis
petri. Eſt puer vnꝰ hic: q̄ habet
quiqꝫ panes ordeaceos ⁊ duos
piſces. Sed hec quid ſunt inter
tantos? Dicit ergo ieſus. Faci=
B. te hoīes diſcũbere. Erat aũt fe=
nũ multũ in loco. Diſcubuerunt
ergo viri: numero quaſi quinqꝫ
milia. Accepit ergo ieſꝰ panes:
et cũ gr̄as egiſſet/diſtribuit di=
ſcũbentibus. Similiter et ex pi=
ſcibus quãtũ volebãt. Ut aũt im=
pleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis.
Colligite q̄ ſuꝑauerũt fragmē=
ta ne pereãt. Collegerũt ergo ⁊
impleuerũt duodeci cophinos
fragmētoꝝ ex quinqꝫ panibꝰ or=
deaceis q̄ ſuꝑfuerũt his q̄ man=
ducauerũt. Illi ergo hoīes cum vi=
diſſent q̄ ieſus fecerat ſignũ: di=
cebãt. Qꝛ hic eſt vere ꝓpheta: q̄
vēturus eſt in mũdũ. Offꝫ. Lau= ps.
date dn̄m qꝛ benignꝰ eſt: pſallite nomi 134.
ni eius/q̄m ſuauis eſt: oīa quecũqꝫ vo=
luit fecit in celo ⁊ in terra. Secreta.
ANnue nobis q̄s dn̄e: vt ⁊
diuinis ſemꝑ ſolennitati=
bus occupemur: ⁊ myſterijs ſa=
cris mēte pariter cõgruamur et
corꝑe. Per. Prefatio q̄tid. Cõio.
Hieruſalē que edificatur vt ciuitas: ps.
cuiꝰ participatio eiꝰ in idipſum: illuc 121.
enī aſcenderũt tribus tribus dn̄i: ad
cõfitendũ nomini tuo dn̄e. Poſtcõ.
DA nobis q̄s miſericors
deꝰ: vt ſctā tua quibus in=
ceſſanter explemur: ſinceris tra=
ctemus obſequijs: ⁊ fideli ſemꝑ
mēte ſumamus. Per dominũ.

¶ Feria.iij.poſt Officiũ

DEus in noīe tuo ps.
ſaluũ me fac/ ⁊ in 53.
virtute tua iudi=
ca me: deꝰ exaudi
orationē meã. ps
Q̄m alieni inſurrexe= Ibidē
rũt aduerſum me: ⁊ fortes queſierunt
aīam meã. Flectamꝰ genu. le. Oro.
PReſta q̄s oīps deꝰ: vt ob=
ſeruationes ſacras ãnua
deuotione recolētes: ⁊ corpore
tibi placeamus ⁊ mēte. Per do=
minũ. Lectio libri Regum.
IN diebꝰ illis. Uenerũt due 3. ca. 3.
mulieres meretrices ad C.
regē ſalomonē: ſteterũtqꝫ coraꝫ
eo. Quaꝝ vna ait. Obſecro mi
dn̄e: ego ⁊ mulier hec habitaba=
mus ī domo vna: ⁊ peperi apud
eã in cubiculo. Tertia vero die
poſtq̄ ego peperi: peperit ⁊ hec.
Et eramus ſimul: nulluſqꝫ alius
in domo nobiſcũ/exceptꝭ nobis
duabus. Mortuus eſt autē filiꝰ

mulieris huius nocte: dormiēs quippe oppreſſit eū. Et conſurgēs intēpeſte noctis ſilētio: tulit filiū meū de latere meo: ancille tue dormiētis: ⁊ collocauit in ſinu ſuo: ſuū aūt filiū q̄ erat mortuꝰ/poſuit in ſinu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſem mane vt darē lac filio meo: apparuit mortuꝰ. Quē diligētius intuēs clara luce: deprehēdi nō eſſe meū/quē genueraꝫ. Reſpōditqꝫ altera mulier. Non eſt ita vt dicis: ſed filiꝰ tuus mortuus eſt: meꝰ aūt viuit. Ecōtra-
D. rio illa dicebat. Mētiris. Filius quippe meꝰ viuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuus eſt. Atqꝫ in hūc modū contēdebāt corā rege. Tūc rex ait. Hec dicit. Filiꝰ meꝰ viuit/⁊ filius tuꝰ mortuꝰ eſt: ⁊ iſta rn̄dit nō: ſed filius tuꝰ mortuꝰ eſt/meꝰ aūt viuit. Dixit ergo rex. Afferte michi gladiū. Cūqꝫ attuliſſent gladiū corā rege ait. Diuidite (inq̄t) infantē viuū i duas partes: ⁊ date dimidiā partē vni: ⁊ dimidiaꝫ partē alteri. Dixit aūt mulier cuius filiꝰ erat viuꝰ ad regē. Commota ſunt quippe viſcera eiꝰ/ ſuper filio ſuo. Obſecro dn̄e: date illi infantē viuū: ⁊ nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec michi nec tibi ſit: ſꝫ diuidat̄. Rn̄dit rex ⁊ ait. Date huic infantē viuū: ⁊ nō occidat̄. Hec eſt eni mater eiꝰ. Audiuit itaqꝫ oīs iſrl̄ iudiciū qđ iudicaſſet rex: ⁊ timuerūt regē. Vidētes ſapiētiā dei eſſe i eo: ad faciēdū iudiciū. Gr.
ps. Eſto michi in deū protectorē: et in lo-
30. cū refugij vt ſaluū me facias. ℣ Deꝰ
Ibidē i te ſꝑaui dn̄e: nō ꝯfūdar i et̄nū. Tr.
Dn̄e nō ſm̄. vtā. fe. vj. iiij. temporum. fo. xxxviij. Scd̄m Johēm.

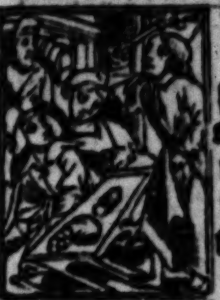

In illo tp̄e. cap. 2.
Prope erat E.
paſcha iudeoꝝ: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolymā. Et inuenit in tēplo vēdētes oues/⁊ boues et colūbas: ⁊ nummularios ſedētes. Et cū feciſſet quaſi flagellū de funiculis: oīs eiecit de tēplo. Oues quoqꝫ et boues ⁊ nūmularioꝝ effudit es: et mēſas ſubuertit. Et his q̄ columbas vēdebāt dixit. Auferte D.
iſta hinc: ⁊ nolite facere domum patris mei domū negociatiōis. Recordati vero ſūt diſcipuli eiꝰ qꝛ ſcriptū eſt: zelus domꝰ tue comedit me. Rn̄derūt ergo iudei: et dixerūt ei. Qđ ſignū oſtēdis nobis: qꝛ hec facis? Rn̄dit ieſus et dixit eis. Soluite tēplū hoc: ⁊ in tribꝰ diebꝰ excitabo illđ. Dixerūt ḡ iudei. Quadraginta et ſex annis edificatū eſt tēplū hoc: et tu in tribus diebꝰ excitabis illđ? Ille aūt dicebat de tēplo corpis ſui. Cū ḡ reſurrexiſſet a mortuis recordati ſūt diſcipuli eiꝰ/qꝛ hoc dicebat: ⁊ crediderūt ſcripture: ⁊ ſermoni quē dixit ieſus. Cū aūt eſſet hieroſolymis in paſcha in die feſto: multi crediderūt i noīe eiꝰ: vidētes ſigna eiꝰ q̄ faciebat. Ipſe aūt ieſꝰ nō credebat ſemetipm̄ eis: eo ꝙ ip̄e noſſet oēs: ⁊ qꝛ opꝰ ei nō erat vt q̄s teſtimoniuꝫ ꝓhiberet de hoīe. Ip̄e ei ſciebat q̄d eſſet in hoīe. Offr. Iubilate ps.
deo oīs terra/iubilate deo oīs terra: 99.
ſeruite dn̄o in leticia intrate in ꝯſpectu eiꝰ in exultatiōe/qꝛ dn̄s ip̄e ē deꝰ.

Ps. R̷. Ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos: nos autē popul⁹ ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹. Sec̄.
99.

TUis dñe q̄s operare myſterijs: vt hec tibi mũera dignis mētibus offeram⁹. Per dñm nr̃m. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cõio. Ab occultis meis mũda me dñe: ⁊ ab alienis parce ſ̄uo tuo.
Ps. 18.

QUos diuinis dñe Poſtc̄. reficis ſacramētis tuis q̄s ſuſtēta p̄ſidijs: ⁊ q̄s bñficijs tp̄alibus refoues: paſce perpetuis. Per. Super populum. Humiliate capita veſtra deo. Oratio.

DEprecationē noſtram q̄s dñe benignus exaudi: et quibus ſupplicādi p̄ſtas affectũ: tribue defenſionis auxiliũ. Per dñm. ¶Feria tertia poſt Letare. Ad miſſam. Officium.

Ps. 54. EXaudi de⁹ orationē meā: et ne deſpexeris deprecationē meā: intēde in me/ ⁊ exaudi me. Ps. Cõtriſtatus ſum in exercitatiõe mea: ⁊ cõturbat⁹ ſũ a voce inimici. Flec. ge. leoꝝ.
Ibidē

SAcre nobis q̄s dñe obſeruationis ieiunia: ⁊ pie cõuerſatiõis augmētũ: ⁊ tue propiciatiõis cõtinuũ p̄ſtēt auxiliũ. Per. Lectio libri Exodi.

ca. 32. B. IN dieb⁹ illis. Locutus eſt dñs ad moyſen/ dicēs. Deſcēde de mõte/ q2 peccauit populus tu⁹ quē eduxiſti de terra egypti. Receſſerũt cito de via quam oſtēdiſti eis. Fecerũtqꝫ ſibi vitulũ cõflatilē ⁊ adorauerũt: atqꝫ immolātes ei hoſtias dixerũt. Iſti ſunt dij tui iſrael: q̄ te eduxerũt de terra egypti. Rurſumqꝫ ait dñs ad moyſen. Cerno ꝙ populus iſte dure ceruicis ſit: dimitte C. me vt iraſcat̄ furor meus cõtra eos: ⁊ deleā eos: faciāqꝫ te in gentē magnā. Moyſes aũt orabat dñm deũ ſuũ dicēs. Cur dñe iraſcitur furor tu⁹ cõtra populũ tuũ quē eduxiſti de terra egypti/ in fortitudine magna: ⁊ ĩ manu robuſta? Ne q̄ſo dicāt egyptij callide eduxit eos: vt interficeret in mõtibus: ⁊ deleret eos de terra. Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placabilis ſuꝑ nequitia populi tui. Recordare abrahā/ yſaac/ ⁊ iſrl̄ ſeruorũ tuoꝝ: quib⁹ iuraſti ꝑ temetipſuz dicēs. Multiplicabo ſemē veſtrũ ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſam terrā hāc de qua locut⁹ ſum dabo ſemini veſtro: ⁊ poſſidebitis eā ſemꝑ. Placatuſqꝫ eſt dñs ne faceret malũ/ qđ locut⁹ fuerat aduerſus populũ ſuũ. Et miſertus eſt populo ſuo: dñs de⁹ noſter.

Gr̃. Exurge dñe fer opē nobis: et libera nos ꝓpter nomē tuũ. V̷. De⁹ aurib⁹ nr̃is audiuim⁹: patres nr̃i annũciauerũt nobis: opus qđ operatus es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ in diebus antiquis.
Ps. 43. Ibidē

Scd̃m Iohannē.

cap. 7 B. IN illo tp̄e. Iam die feſto mediāte: aſcēdit ieſus in tēplũ ⁊ docebat. Et mirabātur iudei dicentes. Quõ hic litteras ſcit: cũ nõ didicerit? Reſpõdit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctrina nõ eſt mea: ſed ei⁹ qui miſit me. Si q̄s voluerit volũtatē eius facere: cognoſcet de doctrina vtrũ ex deo ſit an ego a me-

C. ipſo loquar. Qui a ſemeipſo lo-
quit̄: gloriā propriā querit. Qui
aūt querit gloriā eius qui miſit
illū: hic verax eſt: ⁊ iniuſtitia in il
lo nō eſt. Nōne moyſes dedit vo
bis legē: ⁊ nemo ex vobꝫ facit le
gē? Quid me q̄ritis interficere?
Rn̄dit ei turba ⁊ dixit. Demoniū
habes. Quis te querit interfice
re? Reſpondit ieſus: ⁊ dixit eis.
Unū opus feci: ⁊ om̄s mirami-
ni. Propterea moyſes dedit vo-
bis circūciſionē: nō qꝛ ex moyſe
eſt/ſed ex patribꝰ: ⁊ i ſabbato cir
cūciditis hoiem. Si circūciſio-
nē accipit homo i ſabbato vt nō
ſoluat̄ lex moyſi: michi indigna-
mini qꝛ totū hominē ſanū feci in
ſabbato? Nolite iudicare ſm̄ fa
ciē: ſed iuſtū iudicium iudicate.
Dicebāt aūt quidā ex hieroſoly
mis. Nōne hic eſt quē querūt in
terficere? Ecce palā loquitur: et
nichil ei dicūt. Nunq̄d vere co-
gnouerūt p̄cipes: qꝛ hic ē xp̄s?
Sed hūc ſcimus vnde ſit. Chri-
ſtus aūt cū venerit: nemo ſcit vn
de ſit. Clamabat ḡ docēs in tem
plo ieſus ⁊ dicēs. Et me ſcitis: ⁊
vnde ſim ſcitis: ⁊ a meipſo nō ve
ni: ſed eſt verus q̄ miſit me / quē
vos neſcitis. Ego aūt ſcio eum.
Et ſi dixero/qꝛ neſcio eū: ero ſi-
milis vobis mēdax. Sed ſcio eū
qꝛ ab ipſo ſum: et ipſe me miſit.
Querebāt ergo eū apprehēde-
re: ⁊ nemo miſit in illū manꝰ: q̄a
nondū venerat hora eiꝰ. De tur
ba aūt: multi crediderūt in eum.
Ps. Offer. Expectās expectaui dn̄m/⁊ re
39. ſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationē
Ibidē meā: ⁊ immiſit i os meū cāticū nouū
hymnū deo nr̄o. V. Statuit ſupra pe
trā pedes meos: ⁊ direxit greſſꝰ meos.
HIdeliū tuoꝝ Secreta
dn̄e q̄s hoſtias propiciꝰ
intuere: vt qđ oblatū eſt per ob-
ſequiū: ⁊ deuotoꝝ vota famulo
rū: tua potiꝰ propiciatione firme
tur. Per do. Prefa. Qui corpali
Cōio. Letabimur i ſalutari tuo: ⁊ in Ps.
nomine dn̄i dei nr̄i magnificabimur. 19.
PRoſit nobis q̄s Poſtc.
dn̄e ſacer cibꝰ/potuſq; ſa-
lutaris: qui ⁊ temporalē vitā mu
niat et preſtet eternā. Per dn̄m
noſtrum. Super populum Hu-
miliate capita veſtra deo. Oro
MIſerere q̄ſumꝰ dn̄e popu
lo tuo: ⁊ cōtinuis tribula-
tionibus laborantē propiciꝰ re-
ſpirare concede. Per. ¶ Feria.
iiij. poſt Letare. Officium.
DUm ſanctificatꝰ Ezech.
fuero in vobꝫ/cō- 36. E.
gregabo vos de
vniuerſis terris:
et effundam ſup
vos aquā mun-
dam: ⁊ mūdabimini ab omnibus
inquinamētis veſtris: ⁊ dabo vo
bis ſpiritū nouū. Ps. Benedicam Ps. 33.
dn̄m in omni tēpore: ſemp laus eiꝰ in
ore meo. Sequitur oro ſine Dn̄s
vobiſcū ſed tantum cū Oremus
et Flectamꝰ genua leuate. Oro.
DEus qui ⁊ iuſtis premia
meritoꝝ/⁊ pctōribus per
ieiuniū veniā prebes: miſerere
ſupplicibus tuis: vt reatꝰ noſtri
cōfeſſio: indulgentiā valeat per-
cipere delictoꝝ. Per dominū.
Lectio Ezechielis prophete.
HEc dicit dn̄s deꝰ. Sāctifi ca. 36.
cabo nomē meū magnū: E.
vt ſciant gentes quia ego dn̄s:

cū ſctificat⁹ fuero in vobis/ corā
eis. Tollā q̄ppe vos de gētib⁹ ⁊
cōgregabo vos de vniuerſis terris:
⁊ adducā vos in terrā veſtrā
Et effundā ſup̲ vos aquā mundā:
⁊ mūdabimini ab o͞ibus inq̄namētis
veſtris : ⁊ ab vniuerſis
ydolis vr̄is mūdabo vos. Et dabo
vobis cor nouū : ⁊ ſpm̄ nouū
ponā in medio vr̄i. Et offerā cor
lapideū de carne vr̄a: ⁊ dabo vobis
cor carneū ⁊ ſpiritū nouum
ponā in medio veſtri. Et faciam
vt in p̄ceptis meis ambuletis: ⁊
iudicia mea cuſtodiatꝫ/ ⁊ op̲emini.
Et habitabitis in terra quā dedi
patrib⁹ veſtris: ⁊ eritis michi
in populū/ ⁊ ego ero vobꝫ in deū
p̄s. Dicit dn̄s op̄s. Gr̄. Venite filij audite
33. me: timorem dn̄i docebo vos. ℣.
Ibidē Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies
veſtre nō cōfundent̄. Nō repetat̄
gr̄. ſed ſequat̄. Dn̄s vobiſcū.
et Flectam⁹ genua leuate. Oro.

Preſta q̄s omnipotēs de⁹
vt quos ieiunia votiua caſtigant:
ipſa quoq̄ deuotio ſancta
letificet: vt terrenis affectib⁹
mitigatis: facilius celeſtia capiamus.
Per dn̄m. Hic dr̄ memorie
cōſuete. Lec. yſaie prophete.

cap. I. Hec dicit dn̄s deus. Lauamini/
E. mūdi eſtote: auferte
malū cogitationum veſtrar̄/ ab
oculis meis. Quieſcite agere peruerſe:
diſcite benefacere. Querite
iudiciū: ſubuenite oppreſſo/ iudicate
pupillo/ defendite viduaꝫ: ⁊
venite ⁊ arguite me/ dicit dominus.
Si fuerint pctā vr̄a vt coccinū:
quaſi nix dealbabūtur. Et
ſi fuerint rubra quaſi vermicul⁹:
velut lana alba erūt. Si volueritis/
et audieritis me: bona terre
comedetꝫ. Dicit dn̄s op̄s. Gr̄.
Btā gēs cui⁹ ē dn̄s de⁹ eoꝝ: p̄pl's quē p̄s.
elegit dn̄s i hereditatē ſibi. ℣. Verbo 32.
dn̄i celi firmati ſūt ⁊ ſp̄ū oris ei⁹ o͞is Ibid
De neceſſitatib⁹ meis. (Vt̄ eoꝝ. Tr̄.
vt̄s. fer. iiij. p⁹ Remiſcē. S. ioh.

In illo tp̄e. cap. 9
Preteriens A.
ieſus vidit ho͞iem
cecū a natiuitate.
Et interrogauerūt eum diſcipuli
ei⁹. Rabbi q̄s peccauit: hic aut parētes
ei⁹/ vt cecus naſceret̄? Reſpōdit
ieſus. Neq̄ hic peccauit:
neq̄ parētes ei⁹: ſed vt manifeſtent̄
op̲a dei in illo. Me oportet
op̲ari op̲a ei⁹ qui miſit me donec
dies ē. Venit nox: q̄n nemo
poteſt operari. Quādiu ſum in
mūdo: lux ſum mūdi. Hoc cū dixiſſet:
expuit in terrā/ ⁊ fecit lutū
ex ſputo et liniuit lutum ſup̲ oculos
eius/ et dixit ei. Vade/ ⁊ laua
in natatoria ſyloe: quod interpretat̄
miſſus. Abijt ergo et B.
lauit: ⁊ venit vidēs. Itaq̄ vicini
et qui viderāt eū prius/ qꝛ mēdicus
erat dicebāt. Nōne hic eſt q̄
ſedebat/ ⁊ mēdicabat? Alij dicebāt
qꝛ hic eſt: alij aūt nequaq̄: ſꝫ
ſimilis eſt ei⁹. Ille vero dicebat
qꝛ ego ſum. Dicebant ḡ ei. Quō
aperti ſunt tibi oculi? Reſpōdit:
ille homo q̄ dicit̄ ieſus lutū fecit
et vnxit oculos meos ⁊ dixit michi.
Vade ad natatoriā ſyloe et C.
laua. Et abij ⁊ laui ⁊ video. Dixerūt
ei. Vbi eſt ille? Ait. Neſcio.
Adducūt euꝫ ad phariſeos: qui
cecus fuerat. Erat aūt ſabbatuꝫ

quādo lutū fecit ieſus: ⁊ aperuit oculos eius. Iterū ergo iterrogabant eū phariſei: quō vidiſſet. Ille autē dixit eis. Lutū poſuit mihi ſup̲ oculos: ⁊ laui/ ⁊ video. Dicebāt ergo ex phariſeis quidā. Non eſt hic homo a deo: qui ſabbatū nō cuſtodit. Alij autem dicebāt. Quō poteſt homo pctōꝛ: hec ſigna facere? Et ſciſma erat inter eos. Dicunt ergo D. ceco iterum. Tu quid dicis de eo: qui aperuit oculos tuos? Ille autē dixit/ qꝛ ꝓpheta eſt. Non crediderūt ergo iudei de eo / qꝛ cecus fuiſſet et vidiſſet: donec vocauerunt parētes eius qui viderat: et interrogauerūt eos dicētes. Hic eſt filius veſter: quē vos dicitis/ qꝛ cecus natꝰ eſt? Quomodo ergo nūc videt? Reſpōderunt eis parētes eius/ ⁊ dixerūt Scimus/ qꝛ hic eſt filꝰ noſter: et E. qꝛ cecus natꝰ eſt. Quō aūt nunc videat/ neſcimus:, aut quis eius aperuit oculos/ nos neſcimus. Ip̄m introgate. Etatem habet. Ipſe de ſe loquat̃. Hec dixerūt parētes eiꝰ: quoniā timebant iudeos. Iam eni conſpirauerāt iudei: vt ſi quis eū confiteret̃ eſſe chriſtū: extra ſynagogam fieret Propterea parētes eius dixeīt qꝛ etatē habet/ ip̄m interrogate Uocauerūt ergo rurſum hoīez qui fuerat cecꝰ: ⁊ dixerūt ei. Da gloriaz deo. Nos ſcimus: qꝛ hic homo peccatoꝛ eſt. Dixit ḡ eis ille. Si peccatoꝛ eſt/ neſcio: vnū ſcio: qꝛ cecus cū eſſem/ modo video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi: aut quō aperuit tibi oculos? Reſpondit eis. Dixi vobis iam: ⁊ audiſtis. Quid iterū vultis audire? Nunquid et vos vultis diſcipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei: ⁊ dixerūt. Tu diſcipulus illiꝰ ſis: nos autē moyſi diſcipuli ſumus. Nos ſcimus/ qꝛ moyſi locutus eſt deus / hūc autē neſcimus vnde ſit. Reſpondit ille homo ⁊ dixit eis. In hoc eni mirabile eſt/ qꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊ aperuit oculos meos Scimꝰ autez/ qꝛ peccatores deꝰ non audit. Sed ſi q̇s dei cultoꝛ eſt/ ⁊ voluntatē eiꝰ facit: hunc exaudit. A ſeculo nō eſt auditū: qꝛ aperuit q̇s oculos ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: non poterat facere quicq̃. Reſpōderūt ⁊ dixerunt ei. In peccatis natꝰ es totus: ⁊ tu doces nos. Et eieceīt eum foras. Audiuit ieſus qꝛ eiecerūt eum foras: ⁊ cū inueniſſet eū/ dixit ei. Tu credis in filium G. dei? Reſpōdit ille/ ⁊ dixit. Quis eſt dñe/ vt credā in eū? Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eū: ⁊ q̇ loquit̃ tecum/ ip̄e eſt. At ille ait. Credo dñe. Et procidēs/ adoꝛauit euz.

F. (beside "Maledixerunt ergo ei")

Offꝫ. Bñdicite gentes dñm deū noſtrum: ⁊ obaudite vocē laudis eius q̇ poſuit aīam meā ad vitam: et nō dedit cōmoueri pedes meos: bñdictus dñs/ qui nō amouit dep̄cationē meā et miſericordiā ſuā a me. p̄s. 65. Vꝰ. Iubilate deo oīs terra: pſalmū dicite nomini eius date gloriā laudi eiꝰ. Ibidē Secꝛ.

Supplices te rogamꝰ oīps deꝰ: vt his ſacrificijs pctā nr̄a mūdent̃: qꝛ tūc veram nobis tribuis/ ⁊ mētis ⁊ coꝛpis ſanitatē. p̱ do. Prefat. Qui coꝛpali ie.

Co͞io. Lutū fecit ex ſputo dominꝰ/ et liniuit oculos meos: ⁊ abij/ ⁊ laui: Jo.9. C.

et vidi/et credidi deo. Poſtcōlo.

Sacramēta que ſumpſimꝰ dñe deus nr̄:et ſpūalibus nos repleāt alimētis: ⁊ corporalibus tueant̄ auxilijs.p do. Sup ppłm. Humiliate capita vr̄a deo.

Pateāt aures mie Orō. tue dñe ꝑcibus ſupplicātium:⁊ vt petentibus deſiderata cōcedas : fac eos que tibi placita ſunt poſtulare.p. ❡ Feria.v. poſt Letare. Ad miſſam. Offm̄

p̄s.104
Letetur cor ꝗrentiū dñm:ꝗrite dominū ⁊ ꝯfirmamini/ ꝗrite faciē eiꝰ
Ibidē ſemꝑ. P̄s. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomen eius: annūciate inter gētes opera eius. Flectamꝰ genua Leuate

Preſta ꝗs oĩs deꝰ: Orō. vt quos ieiunia votiua caſtigant/ ipſa quoqꝫ deuotio ſancta letificet:vt terrenis affectibꝰ mitigatis:facilꝰ celeſtia capiamus. Per d. Lectio libri Regū

4.ca. In diebus illis. Venit mu-
4.E. lier ſunamitis ad heliſeū ꝓphetā/ i montē carmeli. Cūqꝫ vidiſſet eā vir dei decontra:ait ad giezi puerū ſuum. Ecce ſunamitis illa. Vade ergo in occurſum eius:⁊ dic ei. Recte ne agit̄ circa te:⁊ circa virū tuū/et circa filiū tuū? Que reſpōdit. Recte. Cūqꝫ veniſſet ad virū dei in mōtem:apprehēdit pedes eius. Et acceſſit giezi/vt amoueret eam. Et ait hō dei. Dimitte eā : aīa ei eius in amaritudine eſt : et dñs celauit a me/⁊ nō idicauit michi Que dixit illi. Nūquid petiui filium a dño meo? Nunqd nō dixi tibi/ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos:⁊ tolle baculū meū in manu tua/⁊ vade. Si occurrerit tibi homo: non ſalutes eū. Et ſi ſalutauerit te quiſpiam:nō reſpōdeas illi:et ponas baculū meū ſup faciē pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dñs:⁊ viuit anima tua:nō dimittam te. Surrexit ergo/et ſecutus eſt eam. Giezi autē ꝓceſſerat ante eos:⁊ poſuerat baculum ſup faciem pueri:et nō erat vox neqꝫ ſenſus Reuerſuſqꝫ eſt giezi in occurſum eius:⁊ nūciauit ei dicens. Nō ſurrexit puer. F.
Ingreſſꝰ eſt ergo heliſeus domum:⁊ ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſtiū ſuper ſe/ ⁊ ſup puerum:⁊ orauit ad dñm. Et aſcendit/et icubuit ſup puerū:poſuitqꝫ os ſuū/ſuper os eius: et oculos ſuos/ſup oculos eius: ⁊ manus ſuas/ſup manus eius: ⁊ incuruauit ſe ſup eum: ⁊ calefacta eſt caro pueri . At ille reuerſus deābulabat in domo ſemel/huc atqꝫ illuc. Et aſcēdit ⁊ icubuit ſuper puerū:⁊ oſcitauit puer ſepties/aperuitqꝫ oculos ſuos . At ille vocauit giezi:⁊ dixit ei. Voca ſunamitē hanc. Que vocata: ingreſſa eſt ad eū. Cui ait. Tolle filium tuū. Venit illa:⁊ corruit ad pedes eius/⁊ adorauit ſup terrā. Tulitqꝫ filiū ſuū: ⁊ egreſſa eſt. Heliſeus ꝓo:reuerſus eſt in galgala.

Gr̄ Reſpice dñe in te- p̄s.7
ſtamentū tuū:⁊ aīas pauperū tuorū ne obliuiſcaris i finē. V̄ Exurge dñe Ibi
et iudica cauſam tuā ; mēor eſto opprobrij ſuoꝝ tuoꝝ. Scd̄z Iohēm

a.5. C. In ill. t. Dix. iesꝰ turbis iudeorū. Pater meꝰ vsqꝫ mō operatur: ꝛ ego operor. Proptea q̃ magꝭ q̄rebant eū iudei interficere q̄ꝛ nō solū soluebat sabbatū: sed et patrē suū dicebat deū/equalē se faciēs deo. Rn̄dit itaqꝫ iesus/ꝛ dixit eis. D. Amē amē dico vobis: nō pōt filius a se facere quicq̄ꝫ: nisi quod viderit patrē faciētē. Quecūqꝫ eni illе fecerit/hec ꝛ filius siliter facit. Pať eni diligit filiū/ꝛ oia demōstrat ei q̄ ipse facit: ꝛ maiora his demōstrabit ei opa: vt ꝛ vos miremini. Sicut ei pater suscitat mortuos/ꝛ viuificat: sic ꝛ filius quos vult viuificat Neqꝫ eni pať iudicat quēq̄ꝫ: sed omē iudiciū dedit filio: vt omēs honorificēt filiū/ sicut honorificant patrē. Qui nō honorificat filiū: nō honorificat patrē/ q̄ misit illū. Amē amē dico vobis: q̄ꝛ qui verbū meū audit/ ꝛ credit ei qui misit me: habet vitā etnā. Et in iudiciū nō venit: sed transiet a morte in vitā. E. Amē amē dico vobis: q̄ꝛ venit hora ꝛ nūc est: quando mortui audiēt vocē filij dei: ꝛ qui audierint viuēt. Sicut enim pať habet vitā i semetipo: sic dedit ꝛ filio vitā habere i semetipo Et ptātē dedit ei iudiciū facere q̄ꝛ filius hoīs est. Nolite mirari hoc: q̄ꝛ venit hora/ in qua oēs q̄ in monumētis sunt: audiēt vocē filij dei. Et ꝓcedent q̄ bona fecerunt/in resurrectionē vite. Qui vero mala egerūt: i resurrectionem iudicij. Offr. Dn̄e ad adiuuādū me festina: ꝯfundāť oēs aduersarij mei/qui cogitāt michi mala. ꝑs. 69 ℣. Expectās expectaui dn̄m: et respexit me de lacu miserie / et de luto fecis. Ibidē

Secre. Purifica nos misericors deꝰ: vt eccl'ie tue preces q̄ tibi grate sunt/pia munera deferētes. fiāt expiatꝫ mētibus gratiores. Per do. Prefatio Qui corꝑali. Cōio Dn̄e/memorabor iustitie tue solius: deꝰ docuisti me a iuuētute mea: ꝛ vsqꝫ i senectā et senium/ deus ne derelinquas me. ꝑ. 70.

Postcō. Celestia dona capiētibꝰ q̄s dn̄e/non ad iudiciū ꝓuenire patiaris: q̄ tuis fidelibus/ad remediū ꝓuidisti. Per. Super populū. Humiliate capita vestra deo. Oratio. Populi tui deus institutor et rector/peccata q̄bꝰ impugnatur expelle: vt semper tibi placitus/et tuo munimine sit securus. Per dn̄z nostrū iesum xp̄m filiū tuū. Qui te. ¶ Fer. vj. post Letare. Ad missam Offm̄

Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semꝑ: domie adiutor meꝰ ꝛ redēptor meus. ꝑ.18. ꝑ. Celi enarrāt gl'iam dei: ꝛ opa manuū eiꝰ annūciat firmamentū. Ibidē Flectamꝰ genua Le. Or. Deus q̄ ineffabilibꝰ mundum renouas sacramentis: presta q̄s: vt eccl'ia tua eternis proficiat institutis: ꝛ tēporalibus nō destituať auxilijs. Per dn̄m nr̄m. Lectio libri Regum. In diebꝰ illis. Egrotauit 3.c.17. filiꝰ mulieris matrisfami- D.

liaſ: ⁊ erat lāguoꝛ fortiſſimꝰ: ita vt nō remaneret in eo alitꝰ. Dixit ergo ad helyā. Quid michi et tibi vir dei? Ingreſſus es ad me: vt remēoꝛarent̄ iniquitates mee: ⁊ īterficeres filiuꝫ meū? Et ait ad eam helyas. Da michi filium tuū. Tulitqꝫ eū de ſinu illius: ⁊ poꝛtauit eum in cenaculuꝫ vbi ip̄e manebat: ⁊ poſuit eū ſuper lectū ſuū/ ⁊ clamauit ad dn̄ꝫ et dixit. Dn̄e deus meus: etiam ne viduā apd̄ quā ego vtcūqꝫ ſuſtentoꝛ afflixiſti/ vt īterficeres filium eius? Et expandit ſe/ atqꝫ menſus eſt ſuꝑ puerum tribꝰ vicibus: clamauitqꝫ ad dn̄m/ ⁊ ait Dn̄e deus meus: reuertat̄ oꝛo aīa pueri huius/ in viſcera eius. Exaudiuit autē dn̄s vocē helye et reuerſa eſt aīa pueri ītra eū/ ⁊ reuixit. Tulitqꝫ helyas puerū: et depoſuit eū de cenaculo/ ī inferioꝛē domū: ⁊ tradidit illū matri ſue/ et ait illi. En/ viuit filius tuus. Dixitqꝫ mulier ad helyaꝫ. Nūc in iſto cognoui/ qm̄ vir dei es tu: ⁊ verbū dn̄i in oꝛe tuo verꝫ

p.117. eſt. Gr. Bonū eſt ↄfidere in dn̄o/ q̄
Ibidē ↄfidere in hoīe. ℣. Bonū eſt ſꝑare in dn̄o/ q̄ ſperare in ꝓncipibꝰ. Tractꝰ Dn̄e nō ſcd̄m, vt̄s. feria.iiij. iiij. tp̄m fo.xxxviij. Scd̄ꝫ Johānē.

ca.11.

A.

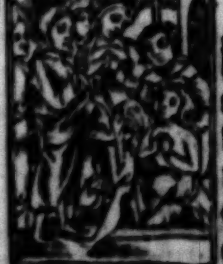

In illo tp̄e. Erat quidā languēs lazarus a bethania: de caſtello marie/ et marthe ſoroꝛum eiꝰ. Maria autē erat q̄ vnxit dn̄m vnguēto: ⁊ extersit pedes eiꝰ capillis ſuis: cuiꝰ frater lazarꝰ infirmabat̄. Miſerūt ḡ ſoroꝛes eius ad eū: dicentes. Dn̄e: ecce quem amas/ īfirmat̄. Audiens autē ieſus: dixit eis. Infirmitas hec/ nō eſt ad moꝛtē: ſed ꝓ glīa dei: vt gloꝛificet̄ filius dei ꝑ eam. Diligebat autē ieſus marthā/ ⁊ ſoroꝛem eius mariā. ⁊ lazarū. Vt ergo audiuit qꝛ īfirmabat̄: tūc quidem manſit in eodē loco duobꝰ diebꝰ. Deinde poſt hec: dixit diſcipulis ſuis. Eamus in iudeaꝫ iterū. Dicūt ei diſcipuli. Rabbi: nūc querebāt te iudei lapidare: et iterū vadis illuc? Reſpōdit ieſus. Nōne duodecim ſunt hoꝛe diei? Si q̇s ambulauerit in die/ B
nō offendit: qꝛ lucē huiꝰ mūdi videt. Si autē ambulauerit in nocte/ offendit: qꝛ lux nō eſt in eo. Hec ait: ⁊ poſt hec dicit eis. Lazarus amicus nr̄ doꝛmit: ſed vado vt a ſomno excitē eū. Dixerūt ergo diſcipuli eius. Dn̄e: ſi doꝛmit/ ſaluus erit. Dixerat autē ieſus de moꝛte eius: illi autē putauerūt/ qꝛ de doꝛmitione ſōni diceret. Tūc ḡ dixit eis ieſus manifeſte. Lazarus moꝛtuus eſt: ⁊ gaudeo ꝓpter vos/ vt credatis: qm̄ nō eram ibi: ſed eamꝰ ad eū. Dixit ḡ thomas/ qui dicit̄ didimus/ ad ↄdiſcipulos. Eamus ⁊ nos: ⁊ moꝛiamur cum eo. Venit C
itaqꝫ ieſus: ⁊ īuenit eū quattuoꝛ dies iam in monumēto habētē. Erat aūt bethania iuxta hieroſolymā/ quaſi ſtadijs quīdecim. Multi aūt ex iudeis: venerant ad marthā ⁊ mariā: vt ↄſolarent̄ eas de fratre ſuo. Martha ḡ vt audiuit qꝛ ieſus venit: occurrit illi. Maria autē domi ſedebat.

Dicit gͦ martha ad ieſum. Dñe:
ſi fuiſſes hic/frater meus nõ fu=
iſſet mortuus. Sed ⁊ nũc ſcio: qꝛ
quecũqꝫ popoſcerꝫ a deo: dabit
tibi deus. Dicit illi ieſus. Reſur
get frater tuus. Dicit ei martha
Scio: qꝛ reſurget in reſurrectio
ne in nouiſſimo die. Dicit ei ieſꝰ
Ego ſuꝫ reſurrectio ⁊ vita. Qui
credit in me: etiã ſi mortuus fue
rit/ viuet. Et oĩs ꝗ viuit/ ⁊ credit
in me: nõ moriet̃ i etnũ. Credis
D. hoc? Ait illi. Utiqꝫ domie. Ego
credidi: qꝛ tu es xp̃s filius dei vi
ui: ꝗ in hũc mũdũ veniſti. Et cũ
hec dixiſſet: abijt et vocauit ma=
riã ſororẽ ſuã ſilẽtio/ dicẽs. Ma
giſter adeſt/ et vocat te. Illa vt
audiuit: ſurrexit cito/ et venit ad
eum. Nõdũ eni venerat ieſus in
caſtellũ: ſed erat adhuc in illo lo
co vbi occurrerat ei martha. Iu
dei gͦ qui erãt cum ea in domo ⁊
ꝯſolabant̃ eã: cũ vidiſſent mariã
qꝛ cito ſurrexit/ ⁊ exijt: ſecuti ſũt
eam dicentes: qꝛ vadit ad monu
mẽtũ/ vt ploret ibi. Maria gͦ cũ
veniſſet vbi erat ieſus: vidẽs eũ/
cecidit ad pedes eius: ⁊ dixit ei
Dñe: ſi fuiſſes hic: nõ eſſet mor=
C. tuus frat̃ meus. Ieſus gͦ vt vidit
eã plorantẽ: ⁊ iudeos ꝗ venerãt
cũ ea plorãtes: infremuit ſpũ/ et
turbauit ſemetip̃m: ⁊ dixit. Ubi
poſuiſtis eũ? Dicunt ei. Dñe: ve
ni/ ⁊ vide/ Et lachrymatꝰ eſt ieſꝰ.
Dixerũt gͦ iudei. Ecce quõ ama
bat eũ. Quidã aũt ex ip̃is dixe=
runt. Non poterat hic ꝗ aperu=
it oculos ceci nati: facere vt ⁊ hic
nõ moreret̃? Ieſus ergo rurſuꝫ
fremẽs ĩ ſemetip̃o: venit ad mo=
numentũ. Erat aũt ſpelũca: ⁊ la
pis ſuppoſitꝰ erat ei. Ait ieſus.
Tollite lapidẽ. Dicit ei martha
ſoror eius ꝗ mortuꝰ fuerat. Dñe
iã fetet/ quadriduanꝰ eni eſt. Di
cit ei ieſus. Nõne dixi tibi: q̃m ſi
credideris: videbis gl̃iam dei?
Tulerũt gͦ lapidẽ. Ieſus autẽ
eleuatis ſurſum oc̃lis in celũ/ di
xit. Pater/ gr̃as ago tibi: q̃m au
diſti me. Ego aũt ſciebã/ qꝛ ſem=
per me audis: ſed ꝓpt̃ pp̃lm qui
circũſtat dixi vt credãt: qꝛ tu me
miſiſti. Hec cũ dixiſſet: voce ma
gna clamauit. Lazare: veni fo= F.
ras. Et ſtati ꝓdijt ꝗ fuerat mor=
tuus: ligatꝰ pedes ⁊ manus inſti
tis: et facies illiꝰ ſudario erat li=
gata. Dicit eis ieſꝰ. Soluite eũ:
et ſinite abire. Multi gͦ ex iude
is/ ꝗ venerãt ad mariã ⁊ marthã
et viderãt ꝗ fecit ieſus: crediderũt
in eum. Offer. Populũ humilẽ ſal= p̃.17.
uum facies dñe: ⁊ oc̃los ſup̃borũ hu=
miliabis: quoniã quis deus p̃ter te
dñe. ℣. Clamor meus in ꝯſpectu eiꝰ: Ibidẽ
introiuit in aures eius. Secreta.

Munera nos dñe q̃s obla=
ta purificẽt: ⁊ te nobis fa
ciant iugiter eſſe placatũ. P dñz.
Prefatio. Qui corꝑali ie. Cõio
Uidens dñs flẽtes ſorores lazari ad Jo. 11
monumẽtũ: lachrymatꝰ eſt corã iude E.
is: ⁊ clamabat: lazare veni foras/ ⁊ ꝓ=
dijt ligatis manibus ⁊ pedibꝰ/ ꝗ fue=
rat quatriduanꝰ mortuus. Poſtcõ.

Hec nos q̃s dñe participa
tio ſacramenti: ⁊ a ꝓprijs
reatibꝰ indeſinenter expediat: et
ab om̃ibus tueat̃ aduerſis. Per
dñm. Sup populum. Humilia=
te capita veſtra deo. Oratio.

Da q̃s om̃s deꝰ: vt qui infir
mitatis noſtre cõſcij/ de

tua pietate ꝯfidimus: sub tua ꝓtectiōe semꝑ gaudeamus. Per dominum. ¶ Sabbato post Letare. Ad missam. Officium.

Esaye 55. Sitientes venite ad aq̄s dicit dominus: ⁊ q̄ nō habetis p̄ciū: venite ⁊ bibite cū leticia. ps. Attēdite

ps. 77. popule meus legē meā: iclinate aurē vestrā/ in verba oris mei. Flectam⁹ genua Leuate. Oratio. Fiat q̄s dñe ꝑ gratiā tuā fructuosus nr̄e deuotionis affectus: q2 tūc nobis ꝓderunt suscepta ieiunia si tue sint placita pietati. Per do. Lec. ysaie ꝓphete.

ca. 49 C. Hec dicit dñs deus. In tēpore placito exaudiui te: et in die salutis/ auxiliatus sum tui. Et seruaui te/ ⁊ dedi te in fedus populi: vt suscitares terrā: ⁊ possideres hereditates dissipatas: vt diceres his q̄ vincti sunt/ exite: ⁊ his q̄ in tenebris reuelamini. Sup vias pascent: ⁊ in oībus planis/ pascue eoꝝ. Nō esurient neq3 sitiēt: ⁊ nō ꝑcutiet eos estus ⁊ sol: q2 miserator eoꝝ reget eos: ⁊ ad fontes aquarū potabit eos. Et ponā oēs montes meos in viam: ⁊ semite mee exal-

D. tabunt. Ecce isti de lōge venient: et ecce illi ab aquilone/ ⁊ mari: ⁊ isti de t̄ra australi. Laudate celi et exultet terra/ iubilate montes laudem: q2 ꝯsolatus est dñs populū suū: ⁊ pauperū suoꝝ miserebit. Et dixit syon. Dereliquit me dñs: et dñs oblitus est mei. Nūquid obliuisci pōt mulier infantē suū: vt nō misereat filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tn̄ nō obliuiscar tui: dicit dñs oīpotēs. Gr. Tibi dñe derelictus est ps. 9.

pauꝑ: pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut Ibidē

quid dñe recessisti lōge: despicis i oportunitatib⁹ in tribulatiōe: dū supbit impius/ incēdit pauꝑ. Scd̄m iohēm.

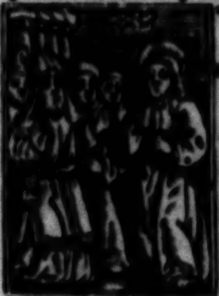

In illo tpe. ca. 8.

Dixit iesus B.

turbis iudeorum Ego sum lux mūdi. Qui sequitur me/ nō ambulat i tenebris: sed habebit lumen vite. Dixerūt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimoniū ꝑhibes: testimoniū tuū nō est verū. Rn̄dit iesus: ⁊ dixit eis. Et si ego testimonium ꝑhibeo de meipso: verū est testimoniū meū: q2 scio vnde veni/ et quo vado. Uos autē nescitis vnde venio/ aut q̄ vado. Uos scd̄m carnē iudicatis: ego nō iudico quēq̄. Et si iudico ego/ iudiciū meū verum est: q2 solus nō sum: sed ego/ ⁊ qui misit me pat̄.

Et in lege vestra scriptum est: q2 C.

duoꝝ hoīm testimoniū verū est. Ego sum q̄ testimoniū ꝑhibeo de meipso: et testimoniū ꝑhibet de me/ q̄ misit me pat̄. Dicebant ergo ei. Ubi est pat̄ tu⁹? Rn̄dit iesus. Neq3 me scitis: neq3 p̄rem meū. Si me sciretis: forsitā ⁊ patrem meū sciretis. Hec verba locutus est iesus in gazophilatio/ docēs in tēplo. Et nemo apprehendit eū: q2 necdū venerat hora eius. Offer. Factus est dñs fir- Ps. 17

mamentū meū: ⁊ refugiū meū/ ⁊ libe- Ibidē

rator meus/ sperabo in eū. ps. Persequar inimicos meos ⁊ cōprehendā illos:ꝛ non conuertar donec deficiant.

OBlatiõibus q̄s Secreta. dñe placare ſuſceptꝭ:et ad te noſtras etiã rebelles cõpelle ꝓpicius volũtates. Per d. Prefatio ƥ.22. Qui corꝑali. Cõio. Dñs regit me ꝛ nichil michi deerit: i loco paſcue ibi me collocauit: ſup aquã refectiõis educauit me. Poſtcõio.

TUa nos q̄s dñe que ſumpſimꝰ ſctã purificẽt:ꝛ operatiõis ſue remedio/te nobis faciãt eſſe placatũ. Per. Sup populũ. Humiliate capita vr̃a deo.

DEus q̄ ſperãtibus Oro. in te miſereri potiꝰ eligis/ q̄ͣ iraſci: da nobꝫ digne flere mala q̄ fecimꝰ:vt tue ꝯſolatiõis gratiam inuenire valeamꝰ. Per do.

Dñica in paſſione dñi. Offm̃.

ƥ.42 Iudica me deꝰ/ꝛ diſcerne cãꝫ meam: de gẽte non ſancta ab hoīe iniq̄/ et doloſo eripe me: q꞉ tu es deus meus/ꝛ fortitudo mea. Ƥs Emitte lucẽ tuã et veritatẽ tuã: ipſa me deduxerũt et adduxerũt in montẽ ſanctũ tuũ/ꝛ in tabernacula tua. Ibidē Ab hac die vſq꜖ ad paſca/ nõ dr̃ Gl'ia pa. poſt offm̃ ad miſſã de tꝑali: niſi tãtũ in die cene qñ ep̄us celebrat. Oratio.

QUeſumꝰ oĩps deꝰ: familiã tuã ꝓpiciꝰ reſpice vt te largiẽte regat̃ in corpe:ꝛ te ſuãte cuſtodiatur in mẽte. P. Ad hebreos.

ca.9. D. FRatres. Chriſtꝰ aſſiſtẽs põtifex futuroꝝ bonoꝝ/ peramplius ꝛ ꝑfectius/tabernaculũ nõ manufactũ: ideſt nõ huius creationis: neq꜖ ꝑ ſanguinẽ hyrcoꝝ/aut vituloꝝ: ſed ꝑ ꝓpriũ ſanguinẽ/introiuit ſemel i ſancta eterna redẽptiõe inuẽta. Si enĩ D. ſanguis hyrcoꝝ/aut tauroꝝ/ et cinis vitule aſperſus/ inquinatos ſctificat ad emũdationẽ carnis: q̄ͣto magis ſanguis xp̄i / qui ꝑ ſpm̃ ſanctũ ſemetipſm̃ obtulit immaculatũ deo/emũdabit ꝯſcientiã noſtrã ab opibꝰ mortuis / ad ſeruiẽdũ deo viuẽti. Et ideo noui teſtamẽti mediator ẽ:vt morte intercedẽte in redẽptionẽ earum ꝑuaricationũ/que erãt ſub priori teſtamẽto: repromiſſionẽ accipiãt/ q̄ vocati ſunt eterne hereditatis. In xp̄o ieſu: dño nr̃o.

ƥ.139. Ibidē Gr. Eripe me de inimicis meis: doce me facere voluntatẽ tuã. V. Liberator meus dñe de gẽtibus iracũdis ab inſurgẽtibꝰ in me exaltabis me: a viro liquo eripies me. Tractus.

ƥ.128. et oĩa infra. SEpe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. Dicat nũc iſrl'. ſepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. Etenĩ nõ potuerũt mihi: ſupra dorſum meũ fabricauerũt pctõres. Prolongauerũt iniq̄tatẽ ſibi: dñs iuſtꝰ concidet ceruices pctõꝝ. Scd̃ꝫ iohẽm

ca.8. F. IN illo tempore. Dicebat ieſus turbis iudeorum/ꝛ principibus ſacerdotuꝫ. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico: quare non creditis michi? Qui ex deo eſt: verba dei audit. Propterea vos

nõ auditis: qꝛ ex deo non eſtis.
Rñderũt igiť iudei: ⁊ dixerũt ei.
Nõne bene dicim⁹ nos: qꝛ ſama
ritan⁹ es tu: ⁊ demoniũ habes?
Rñdit ieſus. Ego demoniũ nõ
habeo: ſed honorifico patrẽ me
um/ ⁊ vos inhonoraſtis me. Ego
aũt nõ quero gl̃iam meã: eſt qui
querat ⁊ iudicet. Amẽ amẽ dico
vobis: ſi q̃s ſmonẽ meũ ſuauer-
rit: mortẽ nõ videbit in eťnũ. Di-
G. xerũt ergo iudei. Nũc cognouim⁹/
qꝛ demoniũ habes. Abraham
mortu⁹ eſt ⁊ pphete: ⁊ tu dicis/ ſi
quis ſmonẽ meũ ſuauerit: mor-
tem nõ guſtabit i eternũ. Nũqd
tu maior es prẽ nr̃o abrahã/ qui
mortuus eſt? Et pphete mortui
ſunt. Quem teipm facis? Rñdit
ieſus. Si ego gl̃ifico meipm: glo
ria mea nichil eſt. Eſt pať meus
qui gl̃ificat me: quẽ vos dicitis/
qꝛ deus veſter eſt: ⁊ nõ cognoui
ſtis eũ. Ego autẽ noui eũ. Et ſi
dixero qꝛ neſcio eũ: ero ſilis vo-
bis mẽdax. Sed ſcio eũ: et ſmo-
nem eius ſeruo. Abrahã pať ve-
ſter exultauit vt videret diẽ meũ
vidit/ ⁊ gauiſus eſt. Dixerunt ergo
iudei ad eũ. Quinq̃ginta ãnos
nondũ habes: ⁊ abrahã vidiſti?
Dixit eis ieſus. Amẽ amẽ dico
vobis: anteq̃ꝫ abrahã fieret ego
ſum. Tulerunt ergo lapides: vt
iacerent in eũ. Ieſus aũt abſcõ-
dit ſe: ⁊ exiuit de templo. Offꝫ.
ps. 118. Cõfitebor tibi dñe i toto corde meo:
retribue ſeruo tuo vt viuã/ ⁊ cuſtodiã
ſermones tuos: viuifica me ſcḋm ver-
bum tuum domine. Secreta.

HOſtias fideliũ tuoꝝ oq̃s
deus ppici⁹ intuere: ⁊ ꝯce-
de/ ne cathena ſcl̃i captiuos te-
neat q̃s paſſiõe filij tui/ in oĩbus
liberos eſſe voluiſti. Qui tecũ.
Prefa. quotid. Hac die dũ ſacer
dos ſe cõicat/ canteť hec Cõio.
Hoc corpus qḋ pro vobis tradeť: hic Luce
calix noui teſtamẽti eſt i meo ſangui 22. B.
ne dicit dñs: hoc facite quotienſcũqꝫ
ſumitis/ i meã ꝯmẽorationẽ. Poſtc.

ADeſto nobis q̃s dñe de⁹
noſter: et q̃s tuis myſte-
rijs recreaſti: perpetuis defen-
de preſidijs. Per dñz. ¶ Fer. ij.
poſt Iudica. Ad miſſam. Offm

Iſere mihi dñe: ps. 55.
qm̃ conculcauit
me homo: tota
die bellãs tribu
lauit me. ps. Cõ- Ibidẽ
culcauerũt me ini-
mici mei tota die: qm̃ multi bellãtes
aduerſum me. Nõ dr̃ Gl̃ia pa. Fle-
ctamus genua Oratio

SAnctifica q̃s dñe nr̃a ieiu
nia: ⁊ cũctoꝝ nobis ppici⁹
indulgẽtiã largire culpaꝝ. Per
dñm. Lectio Ione prophete.

IN diebus illis. Factuz eſt ca. 3.
verbũ dñi ad ionã pphe- A
tam ſecũdo/ dicẽs. Surge/ ⁊ va-
de in niniuẽ ciuitatem magnã: ⁊
predica in ea pdicationẽ/ quam
ego loquar ad te. Et ſurrexit io
nas: ⁊ abijt in niniuẽ/ iuxta vbũ
dñi. Et niniue erat ciuitas ma-
gna: itinere dierũ trium. Et ce-
pit ionas introire ciuitatẽ/ itine
re diei vnius: ⁊ clamauit/ ⁊ dixit.
Adhuc q̃dragita dies: ⁊ niniue B.
ſubuerteť. Et crediderũt viri nini
uite in dño/ ⁊ pdicauerũt ieiuniũ:
et veſtiti ſunt ſaccis/ a maiore vſ-
qꝫ ad minorẽ. Et puenit vbũ ad
regez niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio C.

ſuo/ ⁊ abiecit veſtimētū ſuū a ſe: et indutꝰ eſt ſacco/ ⁊ ſedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue ex ore regis / ⁊ principum eius di- D. cens. Homines/ ⁊ iumēta/ ⁊ boues/ ⁊ pecora/ nō guſtēt q̄cq̄ nec paſcātur: ⁊ aquā nō bibāt: ⁊ operiātur ſaccis hoīes: ⁊ iumēta clament ad dn̄m in fortitudine. Et cōuertat̄ vir a via ſua mala: ⁊ ab iniq̄tate q̄ eſt in manibus eorū. Quis ſcit ſi cōuertatur ⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuertat̄ a furore ire ſue/ ⁊ nō peribimꝰ. Et vidit deus opa eoꝝ: qꝛ conuerſi ſunt de via ſua mala. Et miſertꝰ eſt deꝰ ſuper maliciā/ quā locutꝰ fuerat vt faceret eis: ⁊ nō fecit. Et miſertus eſt pplo ſuo: dn̄s deꝰ noſter. Gr̄. ps. 53. Deꝰ exaudi oratiōnē meā: auribꝰ ꝑcipe v̄ba oris mei. ℣. Ibidē Deꝰ i noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ i v̄tute tua liba me. Tr̄. Dn̄e nō ſm̄. vt ſ̄. feria. vj. q̄ttuor tp̄m fo. xxxviij. Scd̄m Iohānē.

ca.7. E. In illo tp̄e. Miſert p̄ncipes/ et phariſei miniſtros: vt apprehēderēt ieſum Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū tp̄s vobiſcū ſum: ⁊ vado ad eū qui miſit me. Queretis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ſum ego vos nō poteſtis venire. Dixerūt ḡ iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturus eſt: qꝛ nō inueniemꝰ eū? Nūquid in diſperſionē gentiū iturus eſt: ⁊ docturus gētes? Quis eſt hic ſermo quē dixit: queretis me/ ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ſum ego/ vos nō po- F. teſtis venire? In nouiſſimo aūt die magno feſtiuitatis: ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicēs. Si q̄s ſitit: veniat ad me et bibat. Qui credit in me ſicut dicit ſcriptura: flumina de vētre eiꝰ fluēt aque viue. Hoc aūt dixit de ſpū: quē accepturi erant/ credētes in eū. Offr̄. ps.6. Dn̄e ꝯuertē ⁊ eripe aīaꝫ meā ſaluū me fac ꝓpt̄ miām tuā. ℣. Ibidē Dn̄e ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Secreta.

Sacrificiū laudis de perceptione tuoꝝ dn̄e deferimꝰ preſidiorū: q̄s vt percipienda ſecurius veriuſqꝫ ſumamus. Per dominū. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Cōio. p.23. Dn̄s virtutum: ipſe eſt rex glorie. Poſtcōio.

Sacramēti tui q̄s dn̄e participatio ſalutaris: ⁊ purificationē nobis prebeat ⁊ medelā. Per dn̄m. Sup populū. Humiliate capita veſtra deo. Orō.

Da q̄s dn̄e populo tuo ſpiritū veritatis ⁊ pacis: vt te tota mēte cognoſcat: ⁊ que tibi placita ſunt/ pia deuotiōe exerceat. Per do. In vnitate euiſdē ſpūs ſancti deꝰ. ¶ Feria tertia poſt Iudica. Officium.

Expecta dn̄m viriliter age: ⁊ cōfortetur cor tuū/ ⁊ ſuſtine dn̄m. ps. 26. p̄. Dominus illuminatio Ibidē mea: ⁊ ſalꝰ mea quē timebo. Non dicit̄. Gloria pa. Flectamus genua Leuate. Oratio

Noſtra tibi q̄s dn̄e ſint accepta ieiunia: q̄ nos et expiando gr̄a tua dignos efficiāt: et ad remedia ꝑducāt eterna. Per dn̄m. Lectio Danielis ꝓphete.

ca.14. IN diebꝰ illis. Cōgregati
E. ſūt babylonij ad regē: ⁊ di-
xerūt ei. Trade nobis danielē/
q̄ bel deſtruxit: ⁊ draconē interfe-
cit: alioq̄n īterficiemꝰ te/ ⁊ domū
F. tuā. Uidit ḡ rex q̄d irruerēt ī eū
vehemēter: ⁊ neceſſitate cōpulſꝰ
tradidit eis danielē. Qui miſeſt
eū ī lacū leonū: ⁊ erat ibi ſex die-
bus. Porro ī lacu erāt leones ſe-
ptē: ⁊ dabant eis q̄tidie duo cor-
pora/ ⁊ due oues. Et tūc nō data
ſunt eis: vt deuorarēt danielem.
Erat aūt abachuc ꝓpheta in iu-
dea/ ⁊ ipſe coxerat pulmētū: ⁊ in-
triuerat panes in alueolo: ⁊ ibat
in cāpū/ vt ferret meſſoribꝰ. Di-
xitq̄ āgelꝰ dn̄i ad abachuc. Fer
prādiū q̄d habes in babylonem
danieli: q̄ eſt in lacu leonū. Et di-
G. xit abachuc. Dn̄e/ babylonē nō
vidi: ⁊ lacū neſcio. Et apphēdit
eū angelꝰ dn̄i in v̄tice eiꝰ. ⁊ porta-
uit eū capillo capitꝭ ſui: poſuitq̄
eū ī babylonē ſuꝑ lacū/ ī impetu
ſpūs ſui. Et clamauit abachuc di-
cēs. Daniel ſue dei: tolle prādiū
q̄d tibi miſit deus. Et ait daniel.
Recordatꝰ eni es mei dn̄e deus
meꝰ: ⁊ nō dereliq̄ſti diligētes te.
Surgēſq̄ daniel: comedit. Por-
ro angelꝰ dn̄i reſtituit abachuc
cōfeſtim ī loco ſuo. Uenit ḡ rex
die ſeptimo vt lugeret danielez.
Et venit ad lacū: ⁊ ītroſpexit. Et
ecce daniel ſedēs ī medio leonū
Et exclamauit rex voce magna
dicēs. Magnꝰ es dn̄e deꝰ danie-
lis. Et extraxit eū de lacu. Illos
aūt q̄ ꝑditiōis eiꝰ cauſa fuerāt: in-
tromiſit ī lacū: ⁊ deuorati ſunt in
momēto corā eo. Tunc rex ait.
Paueāt oēs habitātes ī vniuer-
ſa terra deū danielis: qꝛ ipſe eſt li-
berator ⁊ ſaluator: faciēs ſigna ⁊
mirabilia/ ī celo ⁊ ī t̄ra. Qui libe-
rauit danielē: de lacu leonū. Gꝛ.
Diſcerne cauſaz meā dn̄e: ab hoīe ini- ps.
quo ⁊ doloſo eripe me. ℣ Emitte lu- 42.
cē tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me deduxerūt Ibid
et adduxerūt in mōtē ſanctuz tuum.

Scđm Iohannē.

IN illo t̄pe. ca.7.
Ambula- A.
bat ieſus in gali-
leā. Nō eni vole-
bat ī iudeā ābula-
re: qꝛ querebāt eū
iudei interficere.
Erat aūt in ꝓximo dies feſtꝰ iu-
deorū ſcenophegia. Dixerunt ḡ
ad eū fratres eiꝰ. Trāſi hinc: et
vade in iudeā/ vt ⁊ diſcipuli tui
videāt opa tua que facis. Nemo
q̄ppe ī occulto aliq̄d facit: ⁊ q̄rit
ipſe ī palā eſſe. Si hec facis: ma-
nifeſta teipm̄ mūdo. Neq̄ ei fra-
tres eius credebāt ī eū. Dixit ḡ
eis ieſus. Tēpus meū nōdū ad-
uenit: t̄ps aūt veſtrū ſemp eſt pa-
ratū. Nō poteſt mūdꝰ odiſſe vos
me aūt odit: qꝛ ego teſtimoniuz
perhibeo de illo/ qꝛ opa eiꝰ mala
ſunt. Uos aſcēdite ad diez feſtū
hūc: ego aūt nō aſcēdā ad diē fe-
ſtū iſtū: qꝛ t̄ps meū nōdū imple-
tū eſt. Hec cū dixiſſet: ipſe māſit
in galilea. Ut aūt aſcēderūt fra- B.
tres eiꝰ: tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diē
feſtū nō manifeſte: ſed quaſi ī oc-
culto. Iudei ḡ querebāt eū ī die
feſto/ ⁊ dicebāt. Ubi eſt ille? Et
murmur multꝰ erat de eo in tur-
ba. Quidā ei dicebāt/ qꝛ bonus
eſt: alij aūt dicebāt nō: ſed ſedu-
cit turbas. Nemo t̄n palā loque-

batur de illo: ꝓpt metū iudeoꝝ.

ps. 21. Offᵐ. Sperēt ī te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinq̄s q̄rētes te: psallite dn̄o q̄ habitat in syon: qm̄ nō est oblit⁹ orationē pauperꝝ. ℣. Sedes sup thronū q̄ iudicas eq̄tatē: icrepasti gētes/ ꝛ periit ipi⁹: iudicare populū cū iustitia: ꝛ fact⁹ es refugiū pauperū. Sec̄.

HOstias tibi dn̄e deferim⁹ immolādas que tpalē ꝯsolationē nobꝭ impēdāt: vt pmissa certi⁹ nō desperemus etna. Per do. Prefa. Qui corpali. Cōio. Redime me de⁹ isrl̄: ex oībus angustijs meis. Postcōio. ps. 24.

DA q̄s oēs de⁹: vt q̄ diuīa sunt iugit̄ exequētes: donis mereamur celestib⁹ propinquare. Per do. Sup ppl̄m. Humiliate capita vestra deo. Oro.

DA nobis dn̄e q̄s pseuerātē in tua volūtate famulatū: vt in dieb⁹ nostris ꝛ merito ꝛ numero/ popul⁹ tibi seruiēs augeatur. Per dn̄m. ¶ Feria. iiij. post Iudica. Ad missam Offm̄.

ps. 17. LIberator me⁹ de gētib⁹ iracūdis: ab insurgētib⁹ in me exaltabis me a viro iniquo eripies me dn̄e. ps. Ibidē Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamētū meū ꝛ refugiū meū. Nō dr̄ Gl'ia pr̄i. Flectam⁹ gen̄. Le. Oro.

SAnctificato hoc ieiunio de⁹ tuoꝝ corda fideliū miserator illustra: ꝛ quib⁹ deuotionis prestas affectū: prebe supplicātib⁹ piū benign⁹ auditū. Per dn̄m. Lectio libri Leuitici.

ca. 19. C. IN dieb⁹ illis. Locutus est dn̄s ad moysē dicēs. Loquere ad vniuersum cetū filioꝝ israel: ꝛ dices ad eos. Ego dn̄s de⁹ vester. Nō facietis furtū: nō mentiemini: nec decipiet vnusquisq̃ proximū suū. Nō periurabis in noīe meo: nec pollues nomē dei tui. Ego dn̄s. Nō facies calumniā ꝓximo tuo: nec vi opprimes eū. Nō morabitur opus mercēnarij tui apud te vsq̃ mane. Nō maledices surdo: nec corā ceco pones offēdiculū: sed timebis dn̄m deū tuū: q2 ego sum dn̄s. Nō facies qđ iniquū ē: nec iniuste iudicabis. Nō cōsideres personā pauperis: nec honores vultū potētis. Iuste iudica proximo tuo. Non eris criminator: nec susurro in populis. Nō stabis cōtra sanguinē proximi tui. Ego dn̄s. Nō oderis fratrē tuū in corde tuo: sꝫ publice argue eū ne habeas sup illo peccatū. Nō queras vltionē īimicoꝝ: nec memor eris iniurie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicū tuū sicut teipsū. Ego dn̄s. Leges meas custodite. D. Ego eī suz dn̄s de⁹ vester. Grꝫ.

Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me: nec delectasti īimicos meos sr̄ me. ℣. ps. 29. Dn̄e de⁹ clamaui ad te ꝛ sanasti me: Ibidē dn̄e abstraxisti ab īferis aīaz meā: saluasti me a descēdētib⁹ in lacū. Tr. De necessitatib⁹ meis. vt s̄. fer. iiij. p⁹ Remiscē. fo. xliij. Scd'z iohēm.

IN illo tp̄e. ca. 10. E. Facta sunt encenia ī hierosolymis: et hyems erat: et ambulabat iesus in templo/ in porticu salomonis. Circū-

dederūt ergo eū iudei:⁊ dicebāt
ei. Quousq̧ aiam nostrā tollis?
Si tu es xp̄us:dic nobis palam
Respōdit eis iesus. Loquor vo
bis:⁊ nō creditis. Opera q̄ ego
facio ī noīe patris mei:hec testi-
moniū perhibēt de me. Sz vos
nō creditis: q: nō estis ex ouib⁹
meis. Oues mee vocē meā au-
F. diūt:⁊ cog̊sco eas/⁊ sequun
tur me. Et ego vitā eternam do
eis/ ⁊ nō peribūt in eternū: ⁊ nō
rapiet eas quisq̧ de manu mea.
Pater me⁹ qđ dedit michi mai⁹
oībus est:⁊ nemo potest rapere/
de manu patris mei. Ego et pa-
ter vnū sumus. Sustulerūt ergo
lapides iudei vt lapidarēt eum.
Respōdit eis iesus. Multa bo-
na opa ostēdi vobis ex p̄re meo
propt̄ qđ eoꝝ opus/ me lapida-
tis? Respōderūt ei iudei. De bo
no opere nō lapidam⁹ te/sed de
blasphemia:⁊ q: tu homo cū sis
G. facis teipsum deū. R̄ndit eis ie
sus. Nōne scriptū est in lege v̄ra:
q: ego dixi dij estis? Si illos di
xit deos ad quos s̄mo dei fact⁹
est:⁊ non potest solui scriptura/
quē pater sanctificauit ⁊ misit in
mundū: vos dicitis q: blasphe-
mas/q: dixi fili⁹ dei sū. Si nō fa
cio opa p̄ris mei: nolite credere
michi. Si aūt facio:⁊ si michi nō
vultis credere: operib⁹ credite.
Ut cognoscatis ⁊ credatis/q: pa
ter in me est:⁊ ego in p̄re. Offer.
Ps. Eripe me de inimicis meis deus me⁹
58. et ab insurgētib⁹ in me libera me dn̄e
Ibidē ℣. Q: ecce captauerūt animā meā:
irruerunt in me fortes. Secreta.
Annue nobis q̄s miseri-
cors de⁹: vt hostias pla-
catiōis ⁊ laudis/ [illegible] tibi de-
feram⁹ obsecro. Per. Prefatio.
Qui corpali. Cōio. Lauabo inter Ps.
innocētes man⁹ meas:⁊ circuibo alta 25.
re tuū dn̄e:vt audiā vocē laudis tue:
et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Celestis doni Postc̄.
bn̄dictiōe p̄cepta suppli-
ces te de⁹ oīps dep̄camur:vt hoc
idē nobis ⁊ sacramenti causa sit
et salutis. Per dn̄m. Sup p̄p̄lm
Humiliate capita v̄ra deo. Orō
Adueniat q̄s dn̄e mia spe
rata supplicib⁹/⁊ eis cele
sti munificētia tribuat:quaten⁹ ⁊
recte petēda postulēt:⁊ postula-
ta percipiāt. Per dominū nr̄m.

¶ Feria.v.post Judica. Officiū

Omnia que fecisti Dan.
nobis dn̄e/in ve- 3. C.
ro iudicio fecisti:
q: peccauim⁹ tibi
et mādatis tuis
nō obediuimus:
sed da gloria nomini tuo: et fac
nobiscū s̄m multitudinē miseri-
cordie tue. Ps. Magnus dn̄s ⁊ lau- Ps.
dabilis nimis:ī ciuitate dei nostri/in 47.
mōte sancto eius. Ao ỽ Glia patri.
Flectam⁹ genua Leuate. Orō.
Presta q̄s oīps de⁹: vt di-
gnitas cōditiōis humane
per immoderātiā sauciata:medi
cinalis parsimonie studio refor-
met. Per d. Lc. Daniel p̄phete
In dieb⁹ illis. Orauit da- cap. 3.
niel dicēs. Dn̄e de⁹ isrl̄ ne D.
despicias p̄p̄lm tuū: neq̧ aufe-
ras miam tuā a nobis. Propter
abrahā dilectū tuū: ⁊ ysaac s̄uū
tuū:⁊ isrl̄ scm̄ tuū:qb⁹ locut⁹ es
pollicēs qđ multiplicares semē
eoꝝ sicut stellas celi: ⁊ sicut are-

nā q̄ eſt in littore maris. Qꝛ dñe
imminuti ſumꝰ pluſqꝫ oēs gētes
ſumuſqꝫ hūiles ī vniuerſa terra
hodie ꝓpt̄ pctā nr̄a. Et nō ē ī tpe
hoc princeps ⁊ dux / et ꝓpheta:
neqꝫ olocauſtū/neqꝫ ſacrificium
neqꝫ oblatio neqꝫ incēſum/ neqꝫ
locꝰ pmitiaꝝ corā te:vt poſſimꝰ
īuenire mīam tuā:ſed ī aīo cōtrito
⁊ ſpū humilitatꝫ ſuſcipiamur.
Sicut in olocauſto arietū ⁊ taurorū:
⁊ ſicut in millibꝰ agnoꝝ pinguiū:
ſic fiat ſacrificiū nr̄m in cōſpectu
tuo hodie/vt placeat tibi:
qm̄ nō eſt ꝯfuſio cōfidētibꝰ in te.
Et nūc dñe ſeqm̄ur te ī toto corde/
⁊ timemꝰ te:et querimꝰ faciē
tuā. Ne ꝯfundas nos ſed fac nobiſcū
iuxta māſuetudinē tuam:⁊
ſm̄ multitudinē mīe tue. Et erue
nos in mirabilibꝰ tuis:⁊ da gloriā
noī tuo dñe/ ⁊ ꝯfundant̄ oēs
q̄ oſtēdūt ſeruis tuis mala. Cōfundant̄
in oīpotētia ⁊ robur eorū
cōterat̄. Et ſciāt qꝛ tu es dñs
deꝰ ſolus/ ⁊ glorioſus ſup̲ omnē
ps. terrā:dñe deꝰ noſter. Gr̄. Tollite
95. hoſtias ⁊ ītroite in atria eiꝰ:adorate
.28. dñm in aula ſctā eiꝰ. ℣. Reuelabit
dñs cōdenſa: ⁊ in tēplo eiꝰ oēs dicent
gloriam. Scd̄m Johannem.

ap.7 IN illo tp̄e.
F. Cū audiſſent quidā de turba
ſermones ieſu: dicebāt. Hic ē
vere propheta.
Alij dicebāt. Hic
eſt xp̄s. Quidam
autē dicebāt. Nūquid a galilea
xp̄s venit? Nōne ſcriptura dicit:
qꝛ ex ſemine dauid:⁊ de bethleē
caſtello vbi erat dauid/vēturus
eſt xp̄s? Diſſentio itaqꝫ facta eſt
in turba/ ꝓpter eū. Quidā autē
ex ipſis volebāt apprehēdere eū:
ſed nemo miſit ſup̲ illuꝫ manus.
Venerūt ḡ miniſtri ad pōtifices G.
et phariſeos: ⁊ dixerunt eis illi.
Quare nō adduxiſtꝫ eū? Rn̄derūt
miniſtri. Nūq̄ʒ ſic locutꝰ eſt
homo:ſicut hic loquit̄. Reſpōderūt
ḡ eis phariſei. Nunqd ⁊ vos
ſeducti eſtis? Nunquid aliqs ex
principibꝰ credidit in eū: aut ex
phariſeis? Sed turba hec q̄ nō
nouit legē:maledicti ſunt. Dixit
nicodemus ad eos/ille qui venit
ad eū nocte:qui vnꝰ erat ex ipſis
Nunqd lex noſtra iudicat hominē:
niſi prius audierit ab ipſo: et
cognouerit qd faciat? Reſpōderūt
⁊ dixerūt ei. Nunqd ⁊ tu galileus
es? Scrutare ſcripturas/
et vide:qꝛ propheta a galilea nō
ſurgit. Et reuerſi ſunt vnuſqſqꝫ
in domū ſuā. Offr̄. Sup̲ flumina
babylonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: dū recordaremur ps.
tui ſyō. ℣. Memēto dñe 136.
filioꝝ edom:in die hieruſalē. Secr. Ibidē

DOmine deus noſter: q̄ in
his potiꝰ creaturis quas
ad fragilitatis noſtre ſubſidium
cōdidiſti/tuo quoqꝫ noī munera
iuſſiſti dicāda cōſtitui: tribue q̄s
vt ⁊ vite nobis preſentis auxiliū
et eternitatꝫ efficiāt ſacramētū.
Per. Prefatio. Qui corꝑali ie̅
Cōio. Memēto ℣bi tui ſ̄uo tuo dñe
in quo michi ſpeꝫ dediſti: hec me cōſolata ps.
eſt in humilitate mea. Poſtcō. 118.

QVod ore ſūpſimꝰ dñe pura
mēte capiamꝰ: ⁊ de munere
tp̄ali fiat nobꝫ remediū ſempiternū.
Per dñz. Sup̲ populū.
Humiliate capita vr̄a deo. Oro

Esto q̄s dn̄e ꝓpici⁹ plebi tue: vt q̄ tibi nō placent respuētes: tuoꝝ pot⁹ repleant̄ delectationibus mandatoꝝ. Per.

¶ Feria. vi. post Judica. Offm̄.

ps. 30. Miserere michi domine qm̄ tribulor libera me/ ⁊ eripe me de manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ/ ⁊ a persequētib⁹ me dn̄e nō confundar: qm̄ inuocaui te. Ibidē Ps. In te dn̄e speraui nō confundar ieternū: in iustitia tua libera me. Non dicitur Gloria patri. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Cordib⁹ nr̄is q̄s dn̄e auxiliū gratie tue benign⁹ infunde: vt peccata nostra castigatione volūtaria cohibētes/ tēporalit̄ pot⁹ maceremur: q̄ȝ supplicijs deputemus eternis. Per d.

Lectio Hieremie prophete.

ca. 17. C. In dieb⁹ illis. Dixit hieremias. Dn̄e oēs q̄ te derelinquūt/ cōfundent̄. Recedētes a te/ in terra scribent̄: qm̄ dereliquerūt venā aquaꝝ viuentium dn̄m. Sana me dn̄e/ ⁊ sanabor: saluū me fac/ ⁊ salu⁹ ero: qm̄ laus mea tu es. Ecce ipsi dicūt ad me Ubi ē ỽbū dn̄i? Ueniat. Et ego nō sum turbatus te pastorem sequēs: ⁊ diē hoīs nō desideraui/ tu scis. Qđ egressuȝ ē de labijs meis: rectū in cōspectu tuo fuit. Nō sis michi tu formidini: spes mea tu in die afflictiōis. Cōfundant̄ q̄ me ꝑsequunt̄: ⁊ nō cōfundar ego. Paueāt illi: ⁊ nō paueā ego. Induc sup eos diē afflictionis: ⁊ duplici cōtritione contere eos: dn̄e de⁹ nr̄. p. 34. Gr̄. Pacifice loquebātur michi inimici mei: ⁊ in ira molesti erāt michi. ℣. Uidisti dn̄e de⁹ me⁹ ne sileas: ne discedas a me. Ibid Tr. Dn̄e nō s̄m. vt̄s. fer. sexta. iiij. tēporū. fo. xxxviij. Scd̄m Johēm

cap. F. In illo tp̄e. Collegerūt pōtifices ⁊ pharisei cōciliū aduersus iesum: et dicebāt. Quid facim⁹ q̄ hic hō multa signa facit? Si dimittimus eū sic: oēs credēt in eū. Et venient romani: ⁊ tollent nr̄m locū ⁊ gentē. Unus aūt ex ipsis cayphas noīe: cū esset pontifex anni illi⁹: dixit eis. Uos nescitis quicq̄ȝ nec cogitatis: q̄ expedit vobis vt vn⁹ moriat̄ homo pro ꝑplo: ⁊ nō tota gēs pereat. Hoc aūt a semetipso nō dixit: sed cuȝ esset pōtifex anni illius prophetauit: q̄ iesus moritur⁹ erat ꝓ gēte. Et nō tantū pro gente: sed vt filios dei q̄ erāt dispersi congregaret in vnū. Ab illo ḡ die: cogitauerūt vt interficerēt eū. Jesus ergo iā nō in palā ābulabat apd̄ iudeos: sed abijt ī regionē iuxta desertū ī ciuitatē q̄ dr̄ effrem. Et ibi morabat̄: cū discipulis suis. Offer. Bn̄dictus es dn̄e doce me iustificatiōes tuas: ⁊ ne tradas calūniātib⁹ me sup̄bis: ⁊ respōdebo exprobrātib⁹ michi ỽbū. ps. 118. ℣. Uidi nō seruantes pactū/ ⁊ tabescebā: dn̄e qn̄ facies de persequētib⁹ me iudiciū. Ibidē Secreta.

Presta nobis misericors de⁹: vt digne tuis seruire semper altarib⁹ mereamur: ⁊ eorū perpetua participatiōe saluari. Per. Prefa. Qui corpali ie.

ps. 26. Cōīo. Ne tradideris me dn̄e in aīas ꝑsequētiū me: qꝛ insurrexerūt ī me testes iniqui/ ꝛ mētita ē iniquitas sibi.

Sumpti sacrificij Postc̄. Dn̄e ꝑpetua nos tuitio nō derelinquat: ꝛ noxia semꝑ a nobis cuncta repellat. Per. Sup ꝑplm̄ Humiliate capi. vr̄a deo.. oꝝ.

Concede nobis q̄s dn̄e veniā peccatoꝝ/ ꝛ religiōis augmētū: atqꝫ vt ī nobis tua dona multiplices: tuis fac mādatis promptiores. Per dominum.

¶ Sabbato post Judica. Offm̄

ps. 30. Miserere mihi domine qm̄ tribulor libera me ꝛ eripe me de manibꝰ inimicoꝝ meoꝝ/ et a persequētibus me: dn̄e nō confundar/ qm̄ inuo-
Jbidē cauī te. ps. In te dn̄e speraui/ nō cōfundar in eternum: in iustitia tua libera me. Nō dicitur Gloria patri. Flectamꝰ genua Leuate. Orō.

Proficiat q̄s dn̄s plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibꝰ erudita/ q̄to maiestati tue sit gratior: tāto donis potioribus augeat. Per. Lectio Hieremie ꝓphete.

ca. 18. In diebꝰ illis. Dixerūt ipij
C. iudei ad iuicē. Venite cogitemꝰ cōtra iustū cogitationes Nō ei peribit lex a sacerdote neqꝫ consiliū a sapiente: nec sermo a propheta. Venite et percutiamus eū lingua: ꝛ nō attēdamus ad vniuersos sermones eiꝰ. Attende dn̄e ad me: et audi voces
D. aduersarioꝝ meoꝝ. Nunq̄d reddetur pro bono malum: q̄a foderunt foueā anime me: Recordare ꝙ steterim in cōspectu tuo/ vt loquerer pro eis bonū: ꝛ auerterem indignationē tuam ab eis. Propterea da filios eoꝝ ī famē et deduc eos in manꝰ gladij. Fiant vxores eorū absqꝫ liberis et vidue: ꝛ viri earū interficiantur morte. Juuenes eorū cōfodiantur gladio in prelio: audiat clamor de domibꝰ eoꝝ. Adduces eni sup eos latronē repēte: quia foderūt foueā vt caperēt me: et laq̄os absconderūt pedibꝰ meis: Tu autē dn̄e scis omne consiliū eoꝝ/ aduersum me in mortē. Ne propicieris iniquitati eoꝝ: ꝛ peccatū eorū/ a facie tua non deleatur. Fiant corruētes in cōspectu tuo/ in tēporore furoris tui: domine deus meꝰ. Gr. Pacifice lo- ps.
quebātur michi inimici mei: et in ira 34.
molesti erant michi. Vꝰ. Vidisti dn̄e Jbidē
deus meꝰ ne sileas: ne discedas a me.

Scd̄m Johannē.

In illo tēpo- cap. 6.
re. Dixit Je- F.
sus discipl̄is suis ꝛ turbis iudeorū. Amen amen dico vobis: nisi manducaueritis carnem filij hominis/ ꝛ biberitis eiꝰ sanguinē: non habebitis vitā in vobis. Qui manducat meam carnē/ et bibit meū sanguinem: habet vitam eternā: et ego resuscitabo eum/ in nouissimo die. Caro eni mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem/ et bibit meū sanguinem: in me manet/ ꝛ ego in illo. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo pro-

pter patrē. Et q̄ mādacat me: et
ipse viuet ꝓpt me. Hic est panis
qui de celo descēdit. Nō sicut mā-
ducauerūt p̄res vr̄i māna ī deser-
to: ⁊ mortui sunt. Qui mādacat
hūc panē: viuet in et̄nū. Hec di-
xit in synagoga: docēs sabbato
in capharnaū. Multi aūt audiē-
tes ex discipl̄is ei⁹ / dixerūt. Du-
rus est hic s̄mo. Quis pōt eū au-
dire? Sciēs aūt iesus apd̄ semet
ipsum / q̄ꝛ murmurarēt de hoc di-
scipuli ei⁹ / dixit eis. Hoc vos scā-
dalizat. Si ḡ videritis filiū hois
B. ascēdētē vbi erat prius. Sp̄s ē
qui viuificat: caro nō ꝓdest q̄cq̄.
Verba q̄ ego locut⁹ sum vobis:
sp̄s ⁊ vita sūt. Sed sūt quidā ex
vobis: q̄ nō credūt. Sciebat aūt
ab initio iesus / q̄ essent credētes
et q̄s traditur⁹ esset eū / ⁊ dicebat
Propterea dixi vobis: q̄ꝛ nemo
pōt venire ad me: nisi fuerit ei da-
tū a p̄re meo. Ex hoc ḡ multi di-
scipuloꝝ ei⁹ abierūt retro: ⁊ iam
nō cū illo ambulabāt. Dixit ḡ ie-
sus ad duodecim. Nūqd ⁊ vos
vultis abire? Rn̄dit ḡ ei symon
petr⁹. Dn̄e ad quē ibim⁹? Ver-
ba vite et̄ne habes. Et nos cre-
dim⁹ / ⁊ cognouim⁹: q̄ꝛ tu es xp̄s
fili⁹ dei. Rn̄dit eis iesus. Nonne
ego vos duodecim elegi: ⁊ vnus
ex vobis dyabol⁹ est. Dicebat au-
tē de iuda symonis scariothis.
Hic ei erat traditur⁹ eū: cū esset
vn⁹ ex duodeci. Offr̄. Recordare
q̄ steterim in cōspectu tuo vt loque-
rer ꝓ eis bonū: ⁊ auerterē indignatio-
ps. nē tuā ab eis. V. Qui regis isrl̄ inten-
79. de: q̄ deducis velut ouē ioseph. Sec.
Suscipe creator oīps q̄ ieiu-
nātes de tue munificentie
largitate deferim⁹: ⁊ pro tēpora-
li nobis collata p̄sidio: ad vitā cō-
uerte ꝓpiciat⁹ eternā. Per dn̄m.
Prefa. Qui corporali. Cōio. Ne
tradideris me dn̄e in aīas persequen- ps.
tiū me: q̄ꝛ insurrexerūt ī me testes ini- 26.
qui: ⁊ mētita ē iniq̄tas sibi. Postcō.

Diuini muneris largitate
satiati / q̄s dn̄e de⁹ noster:
vt huius semper participatione
viuamus. Per. Super populū.
Humiliate capita vr̄a deo. Oro.

Tueatur q̄s dn̄e dextera
tua populū deprecātē: et
purificatū dignāter erudiat: vt
et cōsolatione presenti foueat: ⁊
ad futura bona ꝓficiat. Per do.

¶ Dn̄ica in ramispalmaꝝ: post
aspersionē aque benedicte / lega-
tur hec lectio ad gradū altaris
ex parte australi ab accolito al-
ba induto / sup̱ flores ⁊ frondes:
cū suo titulo. Lec. libri Exodi.

In dieb⁹ illis. Venerūt fi- ca. 15
lij israel in helim: vbi erāt D.
fontes aquaꝝ duodeci / ⁊ septua-
ginta palme: ⁊ castrametati sunt
iuxta aq̄s. Profectiq̄ sūt de he- ca. 16.
lim: ⁊ venit oīs multitudo filioꝝ A.
israel in desertū syn: qd̄ est inter
helim ⁊ synai / quintodecimo die
mēsis secūdi: postq̄ egressi sunt
de terra egypti. Et murmurauit
oīs cōgregatio filioꝝ israel: con-
tra moysen / ⁊ aaron: in solitudi-
ne. Dixerūtq̄ filij israel ad eos.
Utinā mortui essem⁹ p̱ manū do-
mini de terra egypti: q̄n sedeba-
mus sup̱ ollas carniū / ⁊ comede-
bam⁹ panē in saturitate. Cur in-
duxistis nos in desertū istud: vt
occideretis oēm multitudinē fa-
me? Dixit autē dn̄s ad moysen.

Ecce ego pluã vobis panes de
celo. Egrediať populus/ ꝛ colli
gat que ſufficiũt ꝑ ſingulos di=
es: vt temptẽ eũ/ vtrũ ambulet i
lege mea/ an nõ. Die autẽ ſexto/
parẽt quod inferant: ꝛ ſit duplũ
ꝙ colligere ſolebãt/ ꝑ ſingulos
B. dies. Dixerũtqꝫ moyſes ꝛ aarõ/
ad oẽs filios iſrl. Veſpe ſcietis/
ꝙ dñs eduxerit vos de ťra egy-
pti: ꝛ mane videbitis głiam dñi.
Audiui enĩ murmur veſtrũ/ con
tra dñz. Nos vero qd ſumus: qꝛ
muſitaſtis cõtra nos? Et ait moy
ſes. Dabit vobis dñs veſpe car=
nes edere: et mane panes in ſa=
turitate: eo ꝙ audierit murmu=
ratiões veſtras/ qbus murmura=
ti eſtis cõtra eũ. Nos enĩ qd ſu=
mus? Nec ꝯtra nos eſt murmur
veſtrũ: ſed contra dñm. Dixitqꝫ
moyſes ad aaron. Dic vniuerſe
cõgregatiõi filioꝝ iſrael. Acce=
C. dite corã dño. Audiuit enĩ mur
mur veſtrũ. Cũqꝫ loquereť aarõ
ad omnẽ cetum filiorũ iſrael: re=
ſpexerũt ad ſolitudinẽ. Et ecce
gloria dñi: appuit in nube. Sta
tim ſequať euãgeliũ: ꝛ legať vbi
leguntᷓ euangelia in feř. dieb⁹ a
diacono ad orientẽ ꝯuerſo/ mo=
re ſimplicis feſti/ poſt acceptam
bñdictionẽ. Scdm Johãnem.

ca. 12. B. In illo tpe.
Turba mul
ta que ꝯuenerat
ad diẽ feſtũ: cum
audiſſent qꝛ venit
ieſus hieroſoly=
mã acceperũt ra
mos palmarũ: et
proceſſerũt obuiam ei/ ꝛ clama
bant. Oſanna/ benedict⁹ qui ve=
nit in nõie dñi: rex iſrael. Et inue
nit ieſus aſellum: ꝛ ſedit ſuꝑ eũ/
ſicut ſcriptum eſt. Noli timere fi
lia ſyon: ecce rex tuus venit tibi
manſuetus/ ſedẽs ſuꝑ pullũ aſi=
ne. Hec nõ cognouerũt diſcipu C.
li eius primũ: ſed quãdo glorifi=
cat⁹ eſt ieſus: tũc recordati ſunt/
qꝛ hec erant ſcripta de eo: ꝛ hec
fecerũt ei. Teſtimoniũ ergo perhi
bebat turba que erat cũ eo/ quã
do lazarũ vocauit de monumen
to: et ſuſcitauit eum a mortuis.
Propterea et obuiã venit ei tur
ba: qꝛ audierãt eũ feciſſe hoc ſi=
gnũ. Phariſei ergo dixerũt ad
ſemetipſos. Videtis/ qꝛ nihil ꝓfi
cimus. Ecce mũdus totus: poſt
eum abijt. ¶ Finito euãgelio: ſe
quatur bñdictio florũ ꝛ frondiũ
a ſacerdote/ idũto cappa ſerica
rubea/ ſuꝑ gradũ tertiũ altaris
ad auſtralẽ cõuerſo: poſitis pri⁹
palmis cum florib⁹ ſupra altare/
pro clericis. ꝓ alijs ṽo/ ſuꝑ gra=
dum altaris: in parte auſtrali.

Exorcizo te creatura floꝝ
vel frondium: in nõie dei
patris oĩpotentis: ꝛ in nõie ieſu
xpi filij eius dñi nrĩ: ꝛ iṽtute ſpi
ritus ſcti. proinde oĩs ṽtus ad=
uerſarij: omĩs exercitus diabo=
li oĩſqꝫ poteſtas inimici: oĩs icur=
ſio demonũ/ eradicare ꝛ explan
tare ab hac creatura florum vel
frondiũ: vt ad dei grãm feſtinã=
tiũ veſtigia/ iſidiãdo nõ aſſequa=
ris. Per eũ qui venturus eſt iudica
re viuos et mortuos: ꝛ ſclm per
ignẽ. ℟. Amẽ. Deinde dicũtur
orationes ſine Dñs vobiſcũ. ſed
tm̃ cum Orem⁹. Oratio.
Omĩps ſempiterne deus: q

in diluuij effuſione noe famulo tuo ꝑ os colūbe geſtātis ramū oliue/ pacē terris redditā nūciaſti: te ſupplices deprecamur/ vt hāc creaturā florū/ ⁊ frōdiū: ſpatulaſqꝫ palmarū/ ſeu frondes arborū: quas āte ꝯſpectū glīe tue offerimꝰ: veritas tua ſcti✠ficet vt deuotꝰ populꝰ in manibꝰ ſuſcipiēs eas: bn̄dictiōis tue gratiā cōſequi mereat̃. Per xp̄m dn̄m noſtrū. Et dr̄ oēs orōnes ſub tono lectiōis/ ⁊ cū Oremꝰ. Or̄.

Deus cuius filiꝰ pro ſalute gn̄eris hūani/ de celo deſcēdit ad terras: et appropinquāte hora paſſionis ſue/ hieroſolymā in aſino ſedēs venire ⁊ a turbis rex appellari/ ac laudari voluit: auge fidē in te ſperantiū et ſupplicū preces clemēter exaudi: veniat ſuꝑ nos q̄s dn̄e bn̄dictio tua: ⁊ hos palmarū ceterarūqꝫ arborū ramos/ bn̄✠dicere dignare: vt oēs qui eos laturi ſunt: benedictiōis tue dono repleant̃. Concede q̄s dn̄e: vt ſicut hebreoꝝ pueri oſanna in excelſis clamātes/ eidem filio tuo dn̄o nr̄o ieſu xp̄o/ cum ramis palmarū occurrerūt: ita nos arborū ramos geſtātes/ cū bonis operibꝰ occurramꝰ obuiā xp̄o: ⁊ ꝑueniamus ad gaudiū ſempiternū. Per eundem chriſtum. Oratio.

Deus q̄ diſꝑſa ꝯgregas/ ⁊ ꝯgregata ꝯſuas: q̄ populis obuiam xp̄o ieſu/ ramos palmarū portātibꝰ bn̄dixiſti: bn̄✠dic etiā ⁊ hos ramos palmarū/ ceterarūqꝫ arborū: quos tui famuli/ ad nōis tui bn̄dictionē fideliter ſuſcipiunt: vt in quēcūqꝫ locum introd[illegible] tuā benedictionē habit[illegible]es illiꝰ loci oēs cōſequant̃: ita vt omī aduerſa valitudine effugata/ dextera tua ꝓtegat quos redemit. Per eundē. Hic aſꝑgant̃ flores ⁊ frōdes aq̄ bn̄dicta/ ⁊ thurificēt̃. Deinde dr̄ Dn̄s vobiſcū et Oremꝰ.

Domine ieſu xp̄e Orō. fili dei viui/ mūdi cōditor et redēptor: q̄ noſtre liberationis ⁊ ſaluatiōis gratia/ ex ſūma celi arce deſcēdere/ carnē ſumere/ ⁊ paſſionē ſubire dignatꝰ es: quiqꝫ ſponte ꝓpria/ loco eiuſdē paſſionis appropinquans: a turbis cū ramis palmarū obuiātibꝰ benedici/ laudari/ et rex bn̄dictꝰ veniēs ī nōie dn̄i clara voce appellari voluiſti: tu nūc noſtre cōfeſſionis laudationē acceptare: ⁊ hos palmaꝝ ceterarūqꝫ arborum ac florū ramos bn̄✠dicere et ſcti✠ficare digneris: vt q̄cunqꝫ in tue virtutis obſequio exinde aliquid tulerit/ celeſti benedictiōe ſctificatus: pctōꝝ remiſſionē/ ⁊ vite eterne premia percipere mereat̃. Per te ieſu xp̄e ſaluator: qui cū patre ⁊ ſpiritu ſctō/ viuis et regnas deus. Per omnia ſcl'a ſeculoꝝ. ℞. Amen. His itaqꝫ pactis: ſtatim diſtribuātur palme/ et interim cantent̃ he ſequētes āe. cantore incipiēte. Añ. Pueri hebreorū tollētes. Alia añ. Pueri hebreoꝝ veſtimēta. Dum diſtribuūt̃ rami: preparet̃ feretrū cum reliquijs/ ī quo corpus xp̄i in pixide depēdeat: et ad locum prime ſtationis a duobꝰ clericis de ſecūda forma nō ꝓceđ ſequēdo: ſed ad locum prime ſtatiōis obulā veniēdo/ habitu nō mutato: lumen deferat̄ in laterna ꝓcedente cū cruce denudata/ ⁊ duobus vexillis precedentibꝰ. Deinde eat ꝓcessio / vsqꝫ ad locū prime stationis. Sintqꝫ ministri ꝓcessionis albis circūamicti/ absqꝫ tunicis vel casulis īduti: ita tamē ꝙ sacerdos sit ī cappa serica rubea: choro itaqꝫ sequēte/ habitu non mutato. In eundo ā. Prima autē ān. **Cum appropinquaret.** Si autē nō sufficiunt he due āe predicte/ vsqꝫ ad locū prime stationis: tunc sequant̄ he āe. scꝫ ā. **Cum audisset.** ān. **Ante sex.** ā. **Ante sex dies passiōis.** Hic fiat p̄ria statio: videlicet ex parte eccl̄ie boreali in extrema parte oriētali: ⁊ legatur hoc euangeliū. **Cū appropinquasset iesus.** Require hoc euangeliū in prima dn̄ica aduētus dn̄i: ⁊ legatur ab ip̄o dyacono induto ad processionē nō iuxta crucem: sed ante sacerdotē/ loco parūper secus stationē illius dyaconi mutato. Etiā ipso dyacono ad borealē cōuerso: et legatur sicut ī festo simplici. ix. lec. bn̄dictiōe prius accepta more solito. Finito euangelio: tres clerici de scd̄a forma/ habitu nō mutato/ ꝯuersi ad ppl̄m/ stantes ante magnā crucem ex ꝑte occidētali/ simul cātēt ℣. **En rex venit.** Post singulos vero ℣. executor officij īcipiat ā. **Salue.** cōuersus ad reliq̄as: quā ꝓsequat̄ chorus cū genuflexiōe osculādo terrā. Ab ip̄o etiam executore officij/ primo cū choro fiat genuflexio Clerici añ reliq̄as ℣. **En rex.** Senior. ā. **Salue quē.** Chorus resurgēdo ꝓsequat̄. **Testatur.** Itē clerici añ reliq̄as loco nō mutato / dicāt ℣. **Hic est q̄ de edō.** Itē senior loco nō mutato/ dicat ℣. **Salue lux mūdi.** Chorus resurgēdo ꝓsequat̄ **Rex regū.** Itē clerici ante reliq̄as loco nō mutato dicāt ℣. **Hic est ille.** Itē senior loco non mutato dicat ān. **Salue nostra salus.** Chorus resurgēdo ꝓsequatur **Par vera.** Deinde eat ꝓcessio ad locū scd̄e statiōis: ⁊ feretrum cū casula reliquiarū pariter cū luce in laterna iter subd̄. ⁊ thuribulū deferat̄/ cū vexillis ex vtraqꝫ parte: cātore incipiēte ān. **Dignus es dn̄e.** ā. **Occurrūt turbe.** Si autē nō sufficiunt he due āe. ad locum secūde stationis: tunc cātentur hec duo ℟. vel vnū eorū ℟. **Dn̄s iesus.** ℣. **Cōuenerūt.** ℟. **Cogitauerunt.** ℣ꝰ. **Testimoniū.** Hic fiat secūda statio: videlicet ex parte eccl̄ie australi/ vbi septē pueri in loco eminētiori simul cantent ℣. **Gl̄ia laus.** Chorꝰ idē repetat post vnūquēqꝫ ℣. Clerici ℣ꝰ. **Israel es tu.** ℣. **Cetus ī ex.** ℣. **Plebs hebrea.** Peracta hac statiōe: eat ꝓces. ꝑ mediū claustri a dextra manu vsqꝫ ad ostiū eccl̄ie occidētale cātādo ℟. **Collegerūt.** Hic fiat tertia statio scꝫ añ p̄dictū ostiū: vbi tres clerici de superiori grad. in ip̄o ostio h̄itu nō mutato/ cōuersi ad ppl̄m cātēt ℣. **Vnꝰ autem** Repetitio **Ne forte.** His finitꝫ: intrēt eccl̄iam ꝑ idē ostiū sub feretro/ ⁊ capsula reliq̄aꝝ ex trāsuerso ostij eleuata/ cātādo ℟. **Ingrediente dn̄o** Hic fiat. iiij. statio/ scꝫ añ crucē in eccl̄ia: ⁊ ī ip̄a statiōe executor officij īcipiat ān. **Aue.**

crucē iā discoopta: et respōdeat chorus. Rex noster. cū genuflexione/ osculādo trā: ⁊ sic īcipiat senior ān. ter: singulis vicibꝰ vocē exaltādo / vna cū choro fiat genuflexio: ⁊ post tertiā īceptionē chorꝰ eādē ān. in ipa statiōe stādo ꝓsequat̄. Qua finita intrent chorū. Omnes cruces ꝑ ecclīam sint discoopte/ vsqꝫ post vesp. In introitu chori ℟. Circūdederūt me ℣. Eripe me de. ℟. Et ab īsurgētibꝰ orō. Oṁps sempiṫne deꝰ. ¶ Peractis que ad ꝓcessionē pertinēt

Ad missam. **Officium.**

ps.21. Domine ne longe facias auxiliū tuū a me: ad defensionē meam aspice/ libera me de
Ibidē ore leonis: ⁊ a cornibꝰ vnicorniū humilitatē meā. Ps. Deus deꝰ meus respice in me: quare me dereliquisti. Non dicit̄ Gloria patri. Oro.

Oṁps sempiṫne deꝰ: q̄ humano generi ad imitāduz hūilitatis exēplū: saluatorē nostrū carnē sumere/ et crucē subire fecisti/ ꝯcede ꝓpicius: vt ⁊ patiētie ipsiꝰ habere documenta: ⁊ resurrectiōis eiꝰ ꝯsortia mereamur. ꝑ eūđ. Ad Philippenses.

ca 2. A. Fratres. Hoc enī sentite in vobis: qđ ⁊ in xp̄o iesu. Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratꝰ est esse se equalez deo: sed semetipm̄ exinaniuit formā serui accipiēs/ in similitudinē hoīm factus/ ⁊ habitu inuētus vt homo. Hū[illegible]etipm̄/ factus obediēs vsq[illegible]tē: mortem autē crucis. Propt̄ qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū: et donauit illi nomen/ qđ est sup̄ omē nomē: vt in noīe iesu omē genu flectat̄: celestium/ terrestriū/ ⁊ infernoꝝ. Et oīs lingua ꝯfiteat̄: q2 dñs nr̄ iesus christꝰ: in glīa est dei patris.

Gr. Tenuisti manū dexterā meā: et ī volūtate tua deduxisti me: ⁊ cū glo- ps. 7
ria assumpsisti me. ℣. Quā bonꝰ isra- Ibid
el deꝰ rectis corde: mei aūt pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressꝰ mei: q2 zelaui in peccatoribus/ pacē peccatorū videns. Chorꝰ alternatī dicat. Tractꝰ.

Deus deꝰ meus respice in me: ps.
quare me dereliqsti. Longe et o
a salute mea: vba delictorū meorum infr
Deus meus clamabo ꝑ diē/ nec exaudies: ⁊ nocte/ ⁊ nō ad insipiētiā mihi. Tu aūt ī sancto habitas/ laus isrl': in te sꝑauerūt pr̄es nostri: sperauerūt ⁊ liberasti eos. Ad te clamauerūt/ ⁊ salui facti sunt: in te sperauerunt ⁊ nō sunt cōfusi. Ego autē sum vermis ⁊ nō homo: opprobriū hoīm/ et abiectio plebis. Oēs qui videbāt me aspernabant̄ me: locuti sunt labiis/ ⁊ mouerunt caput. Sperauit in dño eripiat eū saluū faciat eum/ quoniam vult eū. Ipsi vero ꝯsiderauerūt et cōspexerūt me: diuiserūt sibi vestimenta mea: ⁊ sup̄ vestem meā miserūt sortem. Libera me de ore leonis: et a cornibus vnicorniū hūilitatē meā. Qui timetis dñm laudate eū: vniuersum semen iacob magnificate eū. Annunciabit̄ dño gñatio vētura: et annūciabūt celi iustitiā eiꝰ. Populo qui nascet̄ quē fecit dñs. ¶ Sequitur passio. Et est notandū: ꝙ triplici voce debet cātari/ aut pro-

nunciari: ſcʒ voce alta/baſſa/ et media. Ac oia que in paſſiõe cõtinentur: aut ꝟba ſunt iudeorũ/ vel diſcipuloꝝ/ aut ꝟba ſunt xp̃i aut euãgeliſte narrantis. Quare ſcire debes: ꝙ vbi a/litterã inuenies: ꝟba eſſe iudeorũ/vel diſcipuloꝝ: que alta voce ſunt ꝓferãda. Ubi ꝟo b/inuenies: verba ſunt xp̃i: que baſſa voce ꝓnũciãda ſunt. Ubi ꝟo m/inuenies: ꝟba ſunt euãgeliſte: q̃ mediocri voce legẽda/aut cantãda ſunt: et hec omia in aliis paſſiõibus obſ̃uãda ſunt. Sic igit̃ incipe m. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

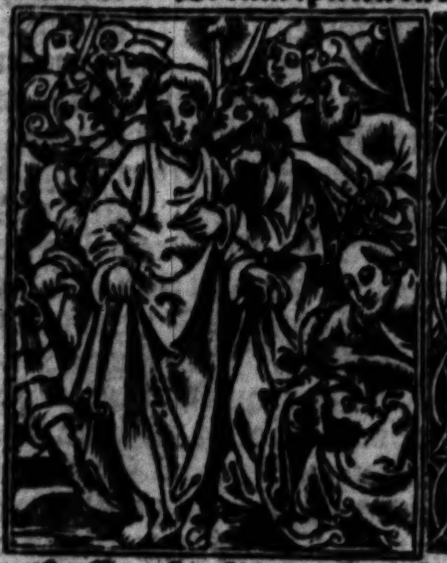

¶ Paſſio dñi nr̃i ieſu xp̃i: ſcḋm Matheũ. Nõ dr̃ Gl̃ia tibi dñe.

Ca.26. A. In illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. b Scitis/ q̄a poſt biduũ paſcha fiet: ⁊ filiꝰ hominis tradetur vt crucifigat̃. m Tunc ꝯgregati ſunt ꝑncipes ſacerdotũ/ ⁊ ſeniores populi i atrium principis ſacerdotũ/ qui dicebat̃ cayphas: ⁊ ꝯſiliũ fecerũt/ vt ieſum dolo tenerẽt/ ⁊ occiderent. Dicebãt autẽ. a Nõ in die feſto. m Ne forte tumultꝰ fieret i populo. Cum autẽ eſſet ieſus i bethania/ in domo ſymonis leproſi: acceſſit ad eum mulier habens alabaſtrũ vnguẽti ꝓcioſi: ⁊ effudit ſuꝑ caput ipſius recũbẽtis. Uidẽtes autẽ diſcipuli: indignati ſunt: dicẽtes. a Ut qd perditio hec? Potuit enim iſtud venundari multo: ⁊ dari pauꝑibꝰ. m Sciens autẽ ieſus/ait illis. b Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus eni bonũ/ operata eſt in me. Nam ſemꝑ pauperes habetis vobiſcũ: me autẽ/nõ ſemꝑ habebitis. Mittẽs eni hec/vnguẽtum hoc in corpus meũ: ad ſepeliẽdũ me fecit. Amẽ dico vobis: vbicũqꝫ ꝑdicatũ fuerit hoc euãgelium in toto mũdo dicet̃: et ꝙ hec fecit in memoriã eiꝰ. m Tunc abiit vnus de duodecim qui dicebat̃ iudas ſcarioth/ ad principes ſacerdotũ: et ait ill̃. a Quid vultis michi dare: et ego vobis eum tradã? m At illi cõſtituerũt ei triginta argẽteos. B. Et exinde querebat oportunitatẽ / vt eum traderet. Prima aũt die azimorũ: acceſſerũt diſcipuli ad ieſum dicẽtes. a Ubi vis paremus tibi comedere paſcha? m At ieſꝰ dixit. b Ite in ciuitatẽ ad quẽdã/ ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Tempus meũ prope eſt: apd̃ te facio paſcha cũ diſciplis meis. m Et fecerunt diſcipuli/ſicut cõſtituit illis ieſus: ⁊ parauerunt paſcha Ueſpere autez facto: diſcumbebat cum duodeci diſciplis ſuis. Et edẽtibꝰ illis/dixit. b Amẽ dico vobis: qꝛ vnꝰ vr̃m me traditurus eſt. m Et cõtriſtati valde: ce

perunt ſinguli dicere. a Nunqd
ego ſum dñe? m At ipſe rñdẽs /
ait. b Qui intingit mecũ manũ
in parapſide: hic me tradet. Filius
quidem hoïs vadit: ſicut ſcriptum
eſt de illo. Ve autẽ hoï illi:
per quẽ fili⁹ hoïs tradet. Bonũ
erat ei: ſi natus nõ fuiſſet homo
ille. m Rñdens autez iudas
qui tradidit eũ / dixit. a Nũquid
ego ſum rabbi? m Ait illi. b Tu
C. dixiſti. m Cenãtibus autez eis:
accepit ieſus panẽ / ꝛ bñdixit / ac
fregit: deditq; diſcipulis ſuis / et
ait. b Accipite / et comedite: hoc
eſt corpus meũ. m Et accipiens
calicẽ gratias egit: et dedit illis
dicens. b Bibite ex hoc omnes
Hic eſt enĩ ſanguis meus noui
teſtamẽti: q̇ pro multis effundet
ĩ remiſſionẽ peccatoꝝ. Dico autẽ
vobis: nõ bibã amodo de hoc
genimine vitis: vſq; in diẽ illum
cũ illud bibã vobiſcũ nouũ in regno
patris mei. m Et hymno dicto:
exierũt in montem oliueti.
Tunc dixit illis ieſus. b Omnes
vos ſcãdalũ patiemini in me / in
iſta nocte. Scriptũ eſt enĩ. Percutiã
paſtorẽ: ꝛ diſpergẽt oues
gregis. Poſtq̃ȝ autẽ reſurrexero:
precedã vos in galileã. m Reſpõdẽs
autẽ petrus: ait illi. a Et
ſi oẽs ſcandalizati fuerint in te:
D. ego nunq̃ȝ ſcãdalizabor. m Ait
illi ieſ⁹. b Amẽ dico tibi: q2 ĩ hac
nocte ãteq̃ȝ gallus cãtet / ter me
negabis. m Ait illi petr⁹. a Etiam
ſi oportuerit me mori tecuȝ:
nõ te negabo. m Sĩliter ꝛ oĩes
diſcipuli dixerũt. Tunc venit ieſus
cũ illis in villã q̃ dicit gethſemani:
ꝛ dixit diſcipulis ſuis. b

Sedete hic: donec [illegible]uc / et
orem. m Et aſſumpto petro / et
duob⁹ filijs zebedei: cepit contriſtari
/ ꝛ meſtus eſſe. Tũc ait illis
b Triſt' eſt aĩa mea vſq; ad mortẽ.
Suſtinete hic: et vigilate mecum.
m Et ꝓgreſſus puſillũ: ꝓcidit
in faciem ſuã / orãs ꝛ dicẽs. b
Pater mi / ſi poſſibile eſt: trãſeat
a me calix iſte. Verũtamẽ nõ ſicut
ego volo: ſed ſicut tu vis. m.
Et venit ad diſcipulos: et ĩuenit
eos dormientes. Et dixit petro
ſic. b Nõ potuiſtis vna hora vigilare
mecũ? Vigilate et orate: vt
nõ itretis in tẽtationẽ. Spũs q̇dem
prõptus eſt: caro aũt infirma.
m Iterũ ſcđo abijt: ꝛ orauit
dicẽs. b Paẗ mi / ſi nõ põt hic calix
trãſire niſi bibã illũ: fiat voluntas
tua. m Et venit iterũ: ꝛ inuenit
eos dormiẽtes. Erãt ei oclĩ
eoꝝ grauati. Et relictis illis: iterum
abiit / ꝛ orauit tertio / eũdez
ſermonẽ dicẽs. Tũc venit ad diſcipulos
ſuos / ꝛ dixit illis. b Dormite
iam: ꝛ requieſcite. Ecce appropinq̃bit
hora: ꝛ fili⁹ hoïs tradetur
in man⁹ pctõꝝ. Surgite / E.
eamus. Ecce appropinq̃bit qui
me tradet. m Adhuc eo loq̃nte:
ecce iudas vnus de duodecim venit:
ꝛ cũ eo turba multa cuȝ gladijs
ꝛ fuſtibus / miſſi a p̃ncipib⁹
ſacerdotũ / ꝛ ſeniorib⁹ pplĩ. Qui
autẽ tradidit eũ: dedit ill' ſignũ /
dicẽs. a Quẽcunq; oſculat⁹ fuero:
ipſe eſt tenete eũ. m Et ꝯfeſti
accedẽs ad ieſum / dixit. a Aue
rabbi. m Et oſculat⁹ eſt eum. Dixitq;
illi ieſus. b Amice / ad q̇d
veniſti? m Tũc acceſſerũt ꝛ man⁹
iniecerũt ĩ ieſum: ꝛ tenuerũt eũ.

Et ecce vn⁹ ex his q̇ erāt cū ieſu
extēdēs manū/ exemit gladium
ſuū:⁊ ꝑcutiēs ſ͛uū pricipis ſacer-
dotū/ āputauit auriculā ei⁹ dex-
tram. Tunc ait illi ieſus. b Con
uerte gladiuꝫ tuū in locū ſuum.
Oēs eni q̇ accepꝑint gladiū: gla
dio peribunt. An putas qꝛ non
poſſum rogare patrē meū:⁊ ex-
hibebit mihi modo pluſq̄ꝫ duo-
decim legiōes āgelorū? Quō g̃
īplebunt̄ ſcripture? Qꝛ ſic opor
tet fieri. m In illa hora: dixit ie-
ſus turbis. b Tanq̄ꝫ ad latronē
exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtib⁹ cōpre
hēdere me. Quotidie apd̄ vos
ſedebā docēs in tēplo:⁊ non me
F. tenuiſtis. m Hoc aūt totū factū
eſt:vt adimplerēt̄ ſcripture ꝓphe-
tarꝝ. Tūc diſcipli oēs relicto eo
fugerūt. At illi tenētes ieſū/ du-
xerūt ad cayphā principē ſacer-
dotū:vbi ſcribe ⁊ ſeniores cōue-
nerāt. Petr⁹ autē ſeq̄bat̄ eū a lō
ge: vſq̄ꝫ in atriū principis ſacer-
dotū. Et igreſſus intro:ſedebat
cū miniſtris/ vt videret finē. Prin-
cipes āt ſacerdotū ⁊ oīne ꝯciliū
querebāt falſum teſtimoniū cōtra
ieſum:vt eū morti traderent. Et
nō iuenerūt:cū multi falſi teſtes
acceſſiſſent. Nouiſſime autē/ ve-
nerūt duo falſi teſtes:⁊ dixerūt
a Hic dixit. Poſſum deſtruere
tēplū dei:⁊ poſt triduum reedifi
care illud. m Et ſurgēs p̄nceps
ſacerdotū:ait illi. a Nihil r̄ndes
ad ea/ q̄ iſti aduerſuꝫ te teſtificā
tur? m Ieſ⁹ aūt tacebat. Et prin
ceps ſacerdotuꝫ ait illi. a Adiu-
ro te ꝑ deū viuū:vt dicas nobis
ſi tu es xp̄s fili⁹ dei viui. m Dicit
illi ieſus. b Tu dixiſti. Verūtñ
dico vobis: amō videbitis filium
hoīs ſedentē a dextris ꝟtutꝭ dei
et venientē in nubib⁹ celi. m Tūc G.
princeps ſacerdotuꝫ:ſcidit veſti
mēta ſua dicens. a Blaſphema-
uit. Quid adhuc egem⁹ teſtib⁹?
Ecce nūc audiſtis blaſphemiā.
Quid vobis videt̄? m At illi r̄n-
dētes/ dixerunt. a Reus ē mor-
tis. m Tūc expuer̄t in faciē ei⁹:
et colaphis eū ceciderūt. Alij aūt
palmas in faciē ei⁹ dederūt dicen
tes. a Prophetiza nobꝭ xp̄e: q̇s
eſt q̇ te ꝑcuſſit? m Petr⁹ autē ſe-
debat foris:in atrio. Et acceſſit
ad eū vna ācilla dicēs. a Et tu cū
ieſu galileo eras. m At ille ne-
gauit corā oīb⁹/ dicēs. a Neſcio
q̄d dicis. m Exeunte aūt illo ia-
nuā/ vidit eū alia ācilla:⁊ ait his
q̇ erāt ibi. a Et hic cuꝫ ieſu naza
reno erat. m Et iterꝝ negauit cū
iuramēto:qꝛ nō noui hoīem. Et
poſt puſillum: acceſſer̄t q̇ ibi ſta
bāt/ ⁊ dixer̄t petro. a Vere et tu
ex illis es:nā ⁊ loq̄la tua manife
ſtū te facit. m Tūc cepit deteſta
ri ⁊ iurare:qꝛ nō nouiſſet hoīem.
Et ꝯtinuo gallus cātauit. Et re
cordat⁹ ē petr⁹ ꝟbi ieſu qd̄ dixe-
rat: priuſq̄ꝫ gall⁹ cātet/ ter me ne
gabis. Et egreſſ⁹ foras:fleuit a-
mare. Mane āt fctō: ꝯſiliū inier̄t Mat.
oēs p̄cipes ſacerdotū/ ⁊ ſenio- 27. A
res ppl̄i aduerſ⁹ ieſū:vt eū morti
traderēt. Et vinctū adduxer̄t eū:⁊
tradiderunt pōtio pylato p̄ſidi.
Tūc vidēs iudas q̇ eū tradidit
q̄ dānat⁹ eēt:penitētia duct⁹/ re
tulit trigīta argēteos p̄ncipib⁹
ſac̄dotū ⁊ ſeniorib⁹ ppl̄i/ dicēs. a
Peccaui:tradēs ſāguinē iuſtū.
m At illi dixer̄t. a Quid ad nos

Tu viderꝫ.m Et ꝓiectꝫ argēteis in tēplo/receſſit/⁊ abiēs/laq̄o ſe ſuſpēdit. Pꝛīcipes aūt ſacerdotū:acceptis argēteis/dixerūt.a Nō licet eos mittere ī coꝛbanā: qꝛ ꝑciū ſanguis eſt.m Conſilio aūt ĩito:emerūt ex eis agrum figuli/ī ſepulturā ꝑegrinoꝝ. Propter hoc vocatꝰ ē ager ille achel demach/hoc eſt ager ſanguis: vſq3 in hodiernū diē. Tūc ipletū eſt qđ dictū eſt ꝑ hieremiā ꝓphetā dicētē. Et accepeꝛt triginta argēteos/ꝑciū appꝛciati: quē appꝛciauerūt a filijs iſrł: ⁊ dederūt eos in agrū figuli/ſicut ꝯſti-
B. tuit michi dñs. Ieſus aūt ſtetit āte ꝑſidē. Et īterrogauit eū preſes dicēs.a Tu es rex iudeoꝝ.m Dicit illi ieſus.b Tu dicis.m Et cū accuſaretꝛ a pꝛīcipibus ſacerdotū⁊ ſenioꝛibꝰ:nihil rn̄dit. Tunc dicit illi pylatꝰ.a Nō audis quāta aduerſū te dicūt teſtimonia:m Et nō rn̄dit ei ad vllū ꝟbū:ita vt miraretꝛ ꝑſes vehemēter. Per diē aūt ſolēnē: cōſueuerat ꝑſes dimittere ꝑplo vnū vinctū/quē voluiſſēt. Habebat autē tūc vnū vinctū inſignē/q̄ dicebatꝛ barrabas:q̄ ꝓpꝉ homicidiū miſſus fuerat in carcerē. Cōgregatis ḡ illis:dixit pylatꝰ.a Quem vultis dimittā vobis:barrabam an ieſum q̄ dr̄ xp̄us:m Sciebat eni qđ ꝑ iuidiā tradidiſſent eum Sedēte autē illo ꝓ tribunali:miſit ad eū vxoꝛ eiꝰ dicēs.a Nichil tibi/⁊ iuſto illi. Multa eni paſſa ſum hodie ꝑ viſum/ꝓpꝉ eum.m Pꝛīcipes aūt ſacerdotū⁊ ſenioꝛes/ꝑſuaſerunt ꝑplis vt peterēt barrabā:ieſū ꝟo ꝑderēt. Rn̄dēs autē ꝑſes:ait illis. [illegible] vultis vobis de duobꝰ dimitti:m At illi dixeꝛt.a Barrabā.m Dicit illis pylatꝰ.a Quid igitꝛ faciā de ieſu/q̄ dr̄ xp̄us:m Dicunt oēs.a Crucifigatꝛ.m Ait illis ꝑſes.a Quid enim male fecit:m At illi magis clamabāt dicētes.a Crucifigatꝛ.m Vidēs autē pylatꝰ:qꝛ nihil ꝓficeret/ſed magis tumultus fieret: accepta aq̄/lauit manus ſuas coꝛā ꝑplo dicēs.a Innocēs ego ſum a ſanguine iuſti huiꝰ/vos videritis.m Et reſpōdēs vniuerſus ꝑpłs:dixit a. Sāguis eius ſuꝑ nos: et ſuꝑ filios nr̄os.m Tūc dimiſit illis barrabā:ieſum aūt flagellatū tradidit eis/vt crucifigeretꝛ. Tunc milites ꝑſidis ſuſcipiētes ieſuʒ ī pretoꝛiū:ꝯgregauerūt ad eū vniuerſam cohoꝛtē. Et exuētes eū: clamidē coccineā circundedeꝛt ei. Et plectētes coꝛonā de ſpinis/poſuerunt ſuꝑ caput eiꝰ:⁊ arundinē in dextera eiꝰ. Et genuflexo ante eū: illudebāt ei dicētes.
a Aue rex iudeoꝝ.m Et expuē- D.
tes in eū:acceperūt arundinē/⁊ ꝑcutiebāt caput eius. Et poſtq̄ illuſerūt ei:exuerūt eū clamide: et īduerunt eū veſtimētis eius: et duxerunt eū vt crucifigerent. Exeūtes autē: īuenerūt hoīem cyreneū/noīe ſymonē. Hunc angariauerūt:vt tolleret crucē eiꝰ Et venerunt ī locū qui dicitꝛ golgota:qđ eſt caluarie locꝰ. Et dederunt ei vinū bibere:cū felle mixtum. Et cū guſtaſſet:noluit bibere. Poſtq̄ aūt crucifixeꝛt eū: diuiſeꝛt veſtimēta eiꝰ/ſoꝛtē mittētes:vt īpleretꝛ qđ dictū eſt per

C.

E. ꝓphetā dicētē. Diuiſeꝛt ſibi veſti
mēta mea: ⁊ ſuꝑ veſtē meā miſeꝛt
ſoꝛtē. Et ſedētes ſeruabāt eū. Et
impoſuerūt ſuꝑ caput eiꝰ cauſaꝫ
ipſiꝰ ſcriptā: hic eſt ieſus rex iu-
deoꝝ. Tūc crucifixi ſunt cū eo
duo latrones: vnꝰ a dextris ⁊ vnꝰ
a ſiniſtris. Pretereūtes aūt blaſ
phemabant eū: mouētes capita
ſua ⁊ dicētes. a. Vah q̇ deſtruis
tēplū dei: ⁊ in triduo illud reedi
ficas. Salua temetipſm̄. Si filiꝰ
dei es: deſcēde de cruce. m. Si-
militer ⁊ pꝛīcipes ſacerdotū illu
dētes cū ſcribis ⁊ ſenioꝛibꝰ dice
bāt. a. Alios ſaluos fecit: ſeipſuꝫ
nō pōt ſaluū facer. Si rex iſrl̄ ē:
deſcēdat nūc de cruce ⁊ credimꝰ
ei. Cōfidit ī deo: liberet eū nūc ſi
vult. Dixit enī: q2 filiꝰ dei ſum. m.
Idipſm̄ aūt ⁊ latrones q̇ crucifi-
xi erāt cū eo: īpꝛoperabāt ei. A
ſexta aūt hoꝛa tenebꝛe facte ſūt
ſuꝑ vniuerſam terrā: vſqꝫ ad ho-
F. rā nonā. Et circa hoꝛā nonā cla
mauit ieſus voce magna dicēs.
b. Heloy heloy lamazabathani.
m. Hoc eſt. b. Deus meꝰ: deꝰ meꝰ
vt qd dereliqſti me? m. Quidaꝫ
aūt illic ſtātes ⁊ audiētes: dice-
bāt. a. Helyā vocat iſte. m. Et cō
tinuo currēs vnꝰ ex eis: acceptā
ſpōgiā, īpleuit aceto ⁊ impoſuit
arūdini: ⁊ dabat ei bibere. Cete-
ri ꝟo dicebāt. a. Sine/ videamꝰ
an veniat helyas liberās eū. m.
Jeſus aūt iterꝫ clamās voce ma
gna: emiſit ſpm̄. Hic inclinet ſe
dyaconꝰ vel ꝓſternet ꝟſꝰ oꝛiētē/
⁊ dicat priuatim. Pat nr̄. Aue
maria. et. In manus tuas dn̄e.
Deinde ſurgat: ⁊ poſtea reſiduū
paſſiōis legat. m. Et ecce velū tē
pli ſciſſum eſt in duas partes: a
ſūmo vſqꝫ deoꝛſum. Et terra mo
ta eſt. Et petre ſciſſe ſunt: ⁊ mo-
numēta apta ſunt: ⁊ multa coꝛꝑa
ſctōꝝ q̇ doꝛmierāt ſurrexeꝛt. Et
exūtes de monumētis poſt re-
ſurrectionē eiꝰ venerūt in ſanctā
ciuitatē ⁊ apparuerūt multꝭ. Cē
turio aūt ⁊ q̇ cū eo erāt cuſtodiē
tes ieſum: viſo terremotu ⁊ his
q̄ fiebāt: timuerūt valde dicētes.
a. Vere filiꝰ dei erat iſte. m. Erāt
autē ibi mulieres multe a lōge:
q̄ ſecute erāt ieſum a galilea/ mi
niſtrantes ei. Int̄ q̄s erat maria
magdalene: ⁊ maria iacobi: ⁊ io
ſeph mat̄: ⁊ mater filioꝝ zebedei
Cū autē ſero fctm̄ eſſet: venit q̇- G.
dā hō diues ab arimathia/ nōie
ioſeph: q̇ ⁊ ipſe diſcipulꝰ erat ieſu
Hic acceſſit ad pylatum: ⁊ petijt
coꝛpꝰ ieſu. Tunc pylatꝰ iuſſit red
di coꝛpus. Et accepto coꝛꝑe io-
ſeph: īuoluit illd̄ ī ſyndone mun-
da: ⁊ poſuit illd̄ ī monumēto ſuo
nouo qd̄ exciderat in petra. Et
aduoluit ſaxum magnū ad oſtiū
monumēti ⁊ abijt. Erāt autē ibi
maria magdalene ⁊ alia maria:
ſedētes cōtra ſepulchꝛum. Euā-
gelia ꝟo in fine oīm paſſionum
etiā in die paraſceues/ alta voce
legant̄ moꝛe duplicis feſti. Oēs
autē paſſiones: ſupꝛadicto mo-
do legantur ſm̄ vſum Sar̄. Tn̄
in die paraſceue: nō dī Dn̄s vo.
et ſine titulo incipiat̄ euāgeliuꝫ.

ALtera autē die q̄ eſt poſt
paraſceuē: ꝯuenerunt pꝛin
cipes ſacerdotum ⁊ phariſei ad
pylatum dicētes. Dn̄e/ recoꝛda-
ti ſumꝰ: q2 ſeductoꝛ ille dixit ad-
huc viuēs: poſt tres dies reſur-

gā. Iube ḡ cuſtodiri ſepulchrū vſq; in diē tertiū: ne forte veniāt diſcipli eiꝰ ⁊ furent eū: ⁊ dicāt plebi ſurrexit a mortuis. Et erit nouiſſimꝰ error peior priore. Ait illis pylatꝰ. Habetis cuſtodiam. Ite cuſtodite: ſicut ſcitis. Illi āt abeūtes: munierūt ſepulchrū ſignātes lapidē: cum cuſtodibus. Offr. Improperium expectauit cor meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui q̄ ſimul cōtriſtaret ⁊ nō fuit: cōſolantē me q̄ſiui/et nō inueni: ⁊ dederūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto. Secr.

Tibi deus pater om̄ps imaculati agni paſchale offerimus holocauſtū: cuiꝰ nos ſanguine ab exterminatoris vaſtatione ſaluatos ad terram q̄s tue repromiſſiōis inducas. Per eūdē. Prefatio quotī. Cōio. Pater/ ſi nō poteſt hic calix trāſire niſi bibā illū: fiat volūtas tua. Mat. 26.ca. Poſtcōio.

Fideles tuos q̄s dñe benignꝰ intēde: vt ſue redēptionis initia recolentes: quorū munere ſunt refecti/eorū pficiāt incremētis. Per. ¶ Feria.ij. pꝰ dñicā in ramiſpalmarū. Offm.

ps. 34. Iudica dñe nocētes me: expugna impugnātes me apprehēde arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge i adiutoriū meū/ dñe vtꝰ ſalutis mee. ps. Effunde frameā: ⁊ cōclude aduerſus eos q̄ pſequunt me. Ibidē Nō dr Glia patri. Oro.

Da q̄s om̄ps deꝰ: vt q̄ in tot aduerſis ex nr̄a infirmitate deficimꝰ: intercedēte vnigeniti filij tui paſſione reſpiremus. Qui tecū. Lectio yſaie pphete

In diebꝰ illis [illegible] yſaias ca.50 Dñs deꝰ meꝰ aperuit michi aurē: ego aūt nō ꝯtradico retrorſum nō abij. Corpꝰ meū dedi percutiētibus: ⁊ genas meas vellētibus. Faciē meā nō auerti ab increpātibꝰ ⁊ ꝯſpuētibꝰ ī me. C. Dñs deꝰ auxiliator meꝰ: ideo nō ſum cōfuſus: Ideo poſui faciem meā vt petrā duriſſimā: ⁊ ſcio q̄m nō cōfundar. Iuxta eſt q̄ iuſtificat me: q̄s cōtradicet mihi? Stemus ſimul. Quis eſt aduerſariꝰ meꝰ? Accedat ad me. Ecce dñs deꝰ auxiliator meꝰ. Quis ē q̄ cōdemnet me? D. Ecce oēs q̄ſi veſtimētū conterent: tinea comedet eos. Quis ex vobis timēs deū: audiēs vocē ſerui ſui? Quis ambulauit ī tenebris: ⁊ nō eſt lumē ei? Sperat in noīe dñi: ⁊ innitat ſup dñz deū ſuū. Gr. Exurge dñe ⁊ itēde iudicio meo: deꝰ meꝰ ⁊ dñs meꝰ ī cauſā meā. ps. 34. ℣. Effūde frameā: ⁊ ꝯclude aduerſꝰ eos q̄ me pſequunt. Tr. Dñe nō ſm̄. vt ā feria.vj.iiij.temporū fo.xxxviij. Scd̄m Iohēm ca.12

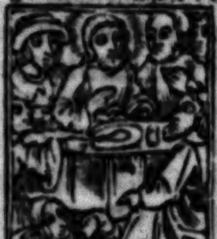

A. Ante ſex dies paſche: venit ieſus bethaniā vbi fuerat lazarꝰ mortuꝰ: quem ſuſcitauit ieſꝰ. Fecerūt aūt ei cenā ibi: ⁊ martha miniſtrabat. Lazarꝰ vero vnꝰ erat ex diſcūbentibus cū eo. Maria ḡ accepit librā vnguēti nardi piſtici precioſi: ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit capillis ſuis pedes eiꝰ et domus impleta eſt ex odore vnguēti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis eius/iudas ſchariothis

qui erat eū traditurus. Quare
hoc vnguētū non venijt trecentis
denarijs: ⁊ datū eſt egenis?
B. Dixit autē hoc: nō qꝛ de egenis
pertinebat ad eū:ſed qꝛ fur erat/
et loculos habēs/ ea que mittebātur
portabat. Dixit ergo ieſꝰ.
Sinite illā: vt in diem ſepulture
mee ſeruet illud. Pauperes eni
ſemꝑ habebitis vobiſcū: me aūt
non ſemꝑ habebitis. Cognouit
ergo turba multa ex iudeis / q̄a
illic eſt: ⁊ venerūt nō propter ieſum
tantū:ſed vt lazarū viderēt/
quē ſuſcitauit a mortuis. Cogitauerūt
aūt principes ſacerdotū
vt ⁊ lazarū iterficerēt:qꝛ multi ꝓpter
illū abibāt ex iudeis et credebāt
in ieſum. In craſtinū aūt
turba multa q̄ venerat ad diē feſtū:
cū audiſſent qꝛ venit ieſꝰ hieroſolymā:
acceperūt ramos palmarū:
⁊ ꝓceſſerunt obuiam ei/⁊
clamabāt. Oſanna bñdictus q̄
venit in nomie dñi rex iſrael. Et
inuenit ieſus aſellū:⁊ ſedit ſuper
eū ſicut ſcriptū ē. Noli timere filia
ſyon:ecce rex tuus venit tibi:
ſedēs ſuꝑ pullū aſine. Hec nō cognouerūt
diſcipuli eiꝰ primū: ſꝫ
q̄n glorificatus eſt ieſus:tunc recordati
C. ſunt / qꝛ hec erāt ſcripta
de eo:⁊ hec fecerūt ei. Teſtimonium
ḡ perhibebat turba q̄ erat
cū eo/ q̄n lazarū vocauit de monumēto:
⁊ ſuſcitauit eū a mortuis.
Propterea / ⁊ obuiā venit ei
turba:qꝛ audierūt eū feciſſe hoc
ſignū. Pharisei ergo dixerūt ad
ſemetipſos. Videtis qꝛ nihil ꝓficimus?
Ecce mūdus totꝰ poſt
eū abijt. Erāt aūt quidā gētiles
ex his q̄ aſcēderāt:vt adorarent
in die feſto. Hi ḡ acceſſerunt ad
philippū q̄ erat a bethſaida galilee:
⁊ rogabāt eū dicētes. Dñe:
volumꝰ ieſum videre. Venit philippꝰ
⁊ dicit ādree. Andreas rurſum
⁊ philippꝰ: dixerūt ieſu. Ieſus
autē rñdit eis dicēs. Venit
hora vt clarificet filiꝰ hois. Amē D.
amē dico vobis : niſi granū frumēti
cadēs in terrā mortuū fuerit:
ipm ſolū manet. Si aūt mortuū
fuerit:multū fructum affert.
Qui amat aiam ſuā ꝑdet eā. Et
q̄ odit aiam ſuā i hoc mūdo:i vitā
eternā cuſtodit eā. Si q̄s michi
miniſtrat me ſequat᷑. Et vbi
ſum ego:illic ⁊ miniſter meus erit.
Si q̄s michi miſtrauerit: honorificabit
eū pr̄ meꝰ. Nūc aia mea
turbata eſt. Et q̄d dicā? Pat̄/ſaluifica
me ex hac hora. Sꝫ ꝓptea
veni in horā hāc. Pater clarifica
nomē tuū. Venit ergo vox de
celo dicēs. Et clarificaui: ⁊ iteꝝ
clarificabo. Turba ḡ que ſtabat E.
et audierat:dicebat tonitruū factum
eſſe. Alij aūt dicebāt:angelus
ei locutꝰ eſt. Reſpōdit ieſus
et dixit. Nō ꝓpter me hec vox venit:
ſed ꝓpt̄ vos. Nūc iudiciuꝫ
eſt mūdi : nunc princeps huius
mūdi eijciet᷑ foras. Et ego ſi exaltatꝰ
fuero a terra:oia trahā ad
meipm. Hoc autē dicebat:ſignificās
qua morte eſſet moriturus
Reſpōdit ei turba. Nos audiuimus
ex lege : qꝛ xp̄us manet in
eternum. Et quō tu dicis:oportet
exaltari filium hois? Et q̄s ē
iſte filius hois ? Dixit ergo eis
ieſus. Adhuc modicū lumē i vobis
eſt. Ambulate dū lucē habetis:
vt nō tenebre vos cōprehen- F.

dāt. Et q̄ ambulat i tenebris: ne-
ſcit quo vadat. Dū lucē habetis
credite in lucē: vt filij lucis ſitis.
Hec locut⁹ eſt ieſus: ⁊ abijt/ ⁊ ab-
Ps. ſcondit ſe ab eis. Offr. Eripe me
142. de inimicis meis: dñe ad te cōfugi do-
ce me facē volūtatē tuā/ q: de⁹ me⁹ es
Ibidē tu. ℣. Exaudi me i tua iuſtitia: ⁊ ne i-
tres i iudiciū cū ſuo tuo dñe. Sec.

Ipſa maieſtati tue dñe fi-
deles pp̄los cōmēdet ob-
latio: q̄ p filiū tuū dñm nr̄m ieſuz
xp̄m recōciliauit inimicos. Qui
Ps. te[illegible]cſa. Qui corpali. Cō. Eru-
34. beſcāt ⁊ reuereant̄ ſimul/ q̄ gratulant̄
malis meis: īduant̄ pudore ⁊ reuerē-
tia q̄ maligna loquunt̄ aduerſuz me.

Satiati mūere Poſtcōio
ſalutari tuā dñe miam de-
precamur: vt hoc eodē ſacramē-
to q̄ nos tēporalit̄ vegetas: effi-
cias vite eťne participes. P. Sup
pp̄lm. Hūiliate capi. vr̄a deo. Or.

Adiuua nos de⁹ ſalutaris
noſter: ⁊ ad beneficia re-
colēda/ quib⁹ nos inſtaurare di-
gnat⁹ es: tribue venire gauden-
tes. Per dñm. ¶ Feria.iij.poſt
dñicā in ramiſpalmarū. Offm.

Gala. Nos aūt gloriari
6. D. oportet in cruce
dñi nr̄i noſtri ie-
ſu chriſti: in quo
ē ſal⁹ vita/ ⁊ reſur-
rectio nr̄a: p quē
Ps. ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. Ps. De⁹ mi-
66. ſereatur noſtri ⁊ bñdicat nobis: illu-
minet vultū ſuū ſup nos/ ⁊ miſereat̄
noſtri. Nō dicit̄ Glia patri. Oro.

Omīps ſempiterne de⁹/ da
nobis ita dñice paſſiōis
ſacramēta peragere: vt indulgē-
tiam percipere mereamur. Per

dñm. Lectio Hiere[illegible]phete.

In dieb⁹ illis. Dixit hiere- ca.
mias. Dñe/ demonſtraſti D.
michi/ ⁊ ego cognoui: tu oſtēdi-
ſti michi ſtudia eoꝝ. Et ego q̄ſi
agnus māſuet⁹ q̄ portat̄ ad victi-
mā. Et nō cognoui: q: cogitaue-
rūt ſup me cōſilia dicētes. Mit-
tamus lignū in panē ei⁹: ⁊ erada-
mus eū de terra viuētiū: ⁊ nomē
ei⁹ nō memoret̄ ampli⁹. Tu aūt
dñe ſabaoth: qui iudicas iuſte: ⁊
pbas renes ⁊ corda: videā que-
ſo vltionē tuā ex eis. Tibi ei re-
uelaui cauſā meā: dñe de⁹ meus.
Gr. Ego aūt dū michi moleſti eēt Ps.
induebā me cilicio: ⁊ humiliabā i ieiu- 34.
nio aīam meā: ⁊ orō mea in ſinu meo
ꝯuertet̄. ℣. Iudica dñe nocētes me: ex- Ibidē
pugna ipugnātes me: apphēde arma
et ſcutū: ⁊ exurge in adiutoriū michi.

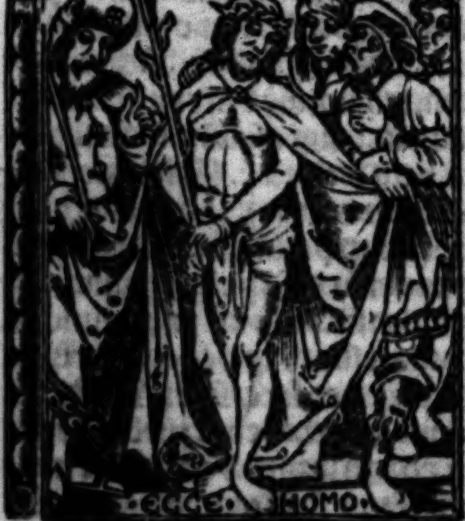

¶ Sequatur paſſio/ hunc in mo-
dū. m. Dñs vobiſcū. Et cū ſpiri-
tu tuo. ¶ Paſſio dñi noſtri ieſu
chriſti ſcd̄m Marcum.

In illo tp̄e. Erat paſcha et
azima poſt biduū: ⁊ q̄rebāt ca. 14.
ſummi ſacerdotes ⁊ ſcribe/ quō A.

ieſum dolo tenerēt: ⁊ occiderēt.
Dicebāt aūt.a. Nō ī die feſto.m.
Ne forte tumult⁹ fieret in pp̄lo.
Et cū eſſet ieſus bethanie in domo
ſymōis leproſi ⁊ recūberet:
venit mulier habēs alabaſtrū vnguēti
nardi ſpicati ꝓcioſi: ⁊ fracto
alabaſtro effudit ſup̱ caput
ei⁹. Erāt aūt quidā indigne ferētes
ītra ſemetipſos: ⁊ dicētes.
Ut qd̄ ꝑditio iſta vnguēti facta
eſt? Poterat ei vnguētū iſtō venūdari
pluſq̄ trecētis denarijs:
et dari pauperib⁹.m. Et fremebāt
ī eā. Jeſus aūt dixit.b. Sinite
eā. Quid illi moleſti eſtꝭ? Bonū
opus opata eſt in me. Semp̱
ei paup̱es habetꝭ vobiſcū: ⁊ cum
volueritis/ poteſtis illis bn̄facere:
me āt nō ſemp̱ habebitꝭ. Qđ
habuit hec fecit: preuenit vngere
corp⁹ meū in ſepulturā. Amē
dico vobis: vbicūq̄ ꝓdicatū fuerit
euāgeliū iſtud ī vniuerſo mūdo
/ ⁊ qđ fecit hec: narrabit̄ ī memoriā
eius.m. Et iudas ſcariothis
vn⁹ de duodecim: abijt ad
B. ſūmos ſacerdotes vt ꝓderet eū
illis. Qui audiētes gauiſi ſūt: et
ꝓmiſerūt ei pecuniā ſe daturos.
Et querebat quō illū oportune
traderet. Et primo die azimorū
qn̄ paſcha imolabāt: dicūt ei diſcipuli.a.
Quo vis eam⁹ ⁊ paremus
tibi vt māduces paſca? m.
Et miſit duos ex diſcipꝪis ſuis ⁊
dixit eis.b. Jte ī ciuitatē: ⁊ occurret
vobis homo/lagenā aque baiulans.
Seq̄mini eū. Et quocūq̄
introierit: dicite dn̄o dom⁹: qꝛ
magiſter dicit. Ubi eſt refectio
mea vbi paſcha cū diſcipulꝭ meis
māducē? Et ipſe vobis demōſtrabit
cenaculū grāde ſtratū: ⁊ illic
parate nobis.m. Et abierūt diſcipuli
ei⁹ ⁊ venerūt in ciuitatē:
et inuenerūt ſicut dixerat illis: ⁊
parauerūt paſcha. Ueſpere aūt
facto: venit cū duodeci. Et diſcūbētib⁹
eis ⁊ māducātibus: ait ieſus.b.
Amē dico vobis: qꝛ vnus
ex vobis me tradet q̄ manducat
mecū.m. At illi ceperūt cōtriſtari:
⁊ dicere ei ſingulatim.a. Nunqd̄
ego? m. Qui ait illis.b. Un⁹
ex duodecim: qui intingit mecū
manū in catino. Et fili⁹ quidē ho-
C. minis vadit: ſicut ſcriptū eſt de
eo. Ue aūt hoī illi: ꝑ quē fili⁹ hominis
tradet̄. Bonum erat ei/ſi
nō eſſet nat⁹ homo ille.m. Et māducātib⁹
illis: accepit ieſus panē
et benedicēs fregit/et dedit eis:
et ait.b. Sumite/hoc eſt corpus
meū.m. Et accepto calice: gr̄as
agēs dedit eis. Et biberūt ex illo
oēs. Et ait illis.b. Hic eſt ſanguis
me⁹ noui teſtamēti: qui pro
multis effundet̄. Amē dico vobꝭ
qꝛ iā nō bibā de genimine vitis:
vſq̄ in diē illū cū illud bibā nouum
in regno dei.m. Et hymno
dicto: exierūt in mōtē oliuarum.
Et ait eis ieſus.b. Oēs ſcādalizabimini
in nocte iſta: qꝛ ſcriptū
eſt. Percutiā paſtorē: ⁊ diſpergētur
oues. Sed poſtq̄ reſurrexero:
ꝓcedam vos ī galileā.m. Petrus
autē ait illi.a. Et ſi oēs ſcādalizati
fuerīt: ſed nō ego.m. Et
ait illi ieſus.b. Amē dico tibi: qꝛ
tu hodie ī nocte hac priuſq̄ gallus
bis vocē dederit: ter me es
negatur⁹.m. At ille ampli⁹ loq̄bat̄.a.
Et ſi oportuerit me ſimul
cōmori tibi: nō te negabo.m. Si

D. militer aūt ⁊ oēs dicebāt. Et ve
niūt in prediū/cui nomē gethſe-
mani: ⁊ ait diſcipulis ſuis. b. Se
dete hic donec orē. m. Et aſſum-
pſit petrū/⁊ iacobū/⁊ iohānē ſe-
cū: ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait
illis. b. Triſtis eſt aīa mea vſq̄ʒ
ad mortē. Suſtinete hic: ⁊ vigila
te. m. Et cū ꝓceſſiſſet paululum:
ꝓcidit ſuꝑ terrā ⁊ orabat: vt ſi fi-
eri poſſet trāſiret ab eo hora. Et
dixit. b. Abba pater: oīa tibi poſ
ſibilia ſunt: trāſfer calicē hunc a
me. Sed nō qḋ ego volo: ſed qḋ
tu. m. Et venit: ⁊ īuenit eos dor-
miētes. Et ait petro. b. Symon
dormis? Nō potuiſti vna hora vi
gilare? Vigilate ⁊ orate: vt nō in
tretis ī tētationē. Spirit⁹ quidē
prōpt⁹ eſt: caro aūt īfirma. m. Et
iteꝝ abiēs orauit eundē ſmonē
dicēs. Et reuerſus denuo: īuenit
eos dormiētes. Erāt ei ocli eoꝝ
grauati: ⁊ ignorabāt qd rñderēt
E. ei. Et venit tertio: et ait illis. b.
Dormite iā ⁊ requieſcite. Sufficit
Venit hora ecce tradet̄ fili⁹ hoīs
in man⁹ pctōꝝ. Surgite eamus:
ecce q̄ me tradet ꝓpe ē. m. Et ad
huc eo loquēte: venit iudas ſca-
rioth vn⁹ ex duodeci: ⁊ cū eo tur
ba multa cum gladijs et lignis
miſſi a ſummis ſacerdotib⁹: ⁊ ſe
niorib⁹/⁊ ſcribis. Dederat autē
traditor eis ſignū dicēs. a. Quē
cunq̄ʒ oſculat⁹ fuero: ipſe eſt te-
nete eū: ⁊ ducite caute. m. Et cū
veniſſet: ſtatim accedēs ad eum
ait. a. Rabbi. m. Et oſculatus eſt
eū. At illi man⁹ iniecerunt in ie-
ſum: ⁊ tenuerūt eū. Vn⁹ autē de
circūſtātib⁹/educēs gladiū: per-
cuſſit ſeruum ſummi ſacerdotis
et amputauit illi aur[illegible] et re
ſpōdēs ieſus ait illis. b. Tanq̄ʒ ad
latronē exiſtis: cuʒ gladijs et li-
gnis cōphēdere me. Quotidie
erā apḋ vos in tēplo docēs: ⁊ nō
me tenuiſtis. Sʒ vt impleantur
ſcripture. m. Tunc diſcipuli ei⁹
relinquētes euʒ: oēs fugerūt. Ado-
leſcēs autē qdā ſeq̄bat̄ eum ami
ctus ſyndone ſuꝑ nudo: ⁊ tenue-
runt euʒ. At ille reiecta ſyndone F.
nud⁹ ꝓfugit ab eis. Et adduxe-
runt ieſuʒ ad ſummuʒ ſacerdotē
Et ꝯuenerūt oēs ſacerdotes: et
ſcribe ⁊ ſeniores. Petr⁹ autē a lō
ge ſecutus eſt eū: vſq̄ʒ ītro ī atriū
ſummi ſacerdotꝭ. Et ſedebat cū
miniſtris: et calefaciebat ſe ad
ignē. Sūmi ṽo ſacerdotes/⁊ oē
cōciliū: q̄rebāt aduerſus ieſuʒ te
ſtimoniū vt eū morti traderent:
nec inueniebāt. Multi eni falſuʒ
teſtimoniū dicebāt aduerſ⁹ euʒ:
et cōuenientia teſtimonia illoꝝ
nō erāt. Et qdā ſurgētes falſuʒ
teſtimoniū ferebāt aduerſ⁹ eū di
cētes. a. Qm̄ nos audiuim⁹ eum
dicētē. Ego diſſoluā tēplū hoc
manufactū: ⁊ poſt triduuʒ aliud
non manufactū edificabo. m. Et
nō erat cōueniēs teſtimoniū illo
rum. Exurgēs autē ſumm⁹ ſacer
dos in mediū: interogauit ieſuʒ
dicēs. a. Nō reſpōdes q̄cq̄ʒ ad ea
q̄ tibi obijciunt̄ ab his? m. Ille
aūt tacebat: ⁊ nihil rñdit. Rurſū
ſūm⁹ ſacerdos īterrogabat eū: ⁊
dixit ei. a. Tu es xp̄s fili⁹ dei bñ
dicti? m. Ieſ⁹ aūt dixit illi. b. Ego
ſuʒ. Et videbitꝭ filiū hoīs ſedētē
a dextris ṽtutꝭ dei: ⁊ veniētē cuʒ
nubib⁹ celi. m. Sūm⁹ aūt ſacer-
dos: ſcidēs veſtimēta ſua ait. a.

G. Quid adhuc deſideramꝰ teſtes? Audiſtis blaſphemiā. Quid vobis videtꝛ? m. Qui oēs cōdēnauerūt eū eſſe reū mortꝫ. Et ceperūt quidā cōſpuere in eū: ⁊ velare faciē eius: ⁊ colaphis eū cedere et dicere ei. a. Prophetiza. m. Et miniſtri alapis eum cedebāt. Et cū eſſet petrꝰ in atrio ſeorſum: venit vna ex ancillis ſummi ſacerdotꝫ. Et cū vidiſſet petrū calefaciētē ſe: aſpiciēs illū ait. a. Et tu cū ieſu nazareno eras? m. At ille negauit dicēs. a. Neqꝫ ſcio: neqꝫ noui q̄d dicas. m. Et exijt foras ante atriū: ⁊ gallus cātauit. Rurſus autē cum vidiſſet illum alia ancilla: cepit dicere circūſtātibꝰ: qꝛ hic ex illis eſt. At ille iterū negauit. Et poſt puſillū: rurſus q̄ aſtabāt: dicebant petro. a. Vere ex illis es: nā ⁊ galileꝰ es. m. Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iurare: qꝛ neſcio hoīem iſtū quē dicitis. Et ſtatim iterū gallus cātauit. Et recordatꝰ eſt petrus verbi qđ dixerat ei ieſꝰ: priuſq̄ꝫ gallꝰ cātet bis / ter me negabis: ⁊ cepit flere. Mar. ca. 15. A. Et cōfeſtim mane cōſiliū faciētes ſummi ſacerdotes cū ſeniioribꝰ ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo cōcilio: vinciētes ieſuz duxerūt ⁊ tradiderūt pylato. Et interrogauit eū pylatus. a. Tu es rex iudeoꝝ? m. At ille rñdēs ait illi. b. Tu dicis. m. Et accuſabāt eū ſummi ſacerdotes in multis. Pylatꝰ autē rurſum introgauit eū dicēs. a. Nō rñdes q̄cq̄ꝫ? Vide in quātis te accuſāt. m. Ieſus autē ampliꝰ nihil rñdit: ita vt miraretꝛ pylatꝰ. Per diē autē feſtū ſolebat dimittere illis vnū ex vinctis quēcūqꝫ petiſſent. Erat aūt qui dicebatur barrabas: q̄ cū ſediciosis erat vinctꝰ: q̄ in ſeditiōe fecerat homicidiū. Et cū aſcendiſſet turba: cepit rogare ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pylatꝰ autē rñdit eis ⁊ dixit. a. Vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ? m. Sciebat eni ꝙ ꝑ inuidiā tradidiſſent eū ſummi ſacerdotes. Pōtifices autē cōcitauerūt turbā: vt magꝫ barrabā dimitteret eis. Pylatꝰ aūt iterꝝ rñdēs: ait illis. a. Quid ergo vultꝫ faciā regi iudeoꝝ? m. At illi iterꝝ clamauerūt. a. Crucifige eū. m. Pylatꝰ ꝟo dicebat eis. a. Quid ei mali fecit? m. At B. illi magꝫ clamabāt. a. Crucifige eum. m. Pylatꝰ autē volēs pp̄lo ſatiſfacere dimiſit illis barrabā: et tradidit eis ieſuz flagellis ceſum vt crucifigeretꝛ. Milites āt duxerunt eum ī atrium ꝑtorij: et cōuocāt totā cohortē: ⁊ induunt eum purpura: ⁊ imponunt ei plectētes ſpineā coronā: ⁊ ceperunt ſalutare euz dicētes. a. Aue rex iudeoꝝ. m. Et ꝑcutiebant caput eiꝰ arūdine: ⁊ cōſpuebāt euz: ⁊ ponētes genua adorabāt eum. Et poſtq̄ꝫ illuſerūt ei: exuerūt illum purpura: ⁊ induerūt eū veſtimentis ſuis: ⁊ educūt illū vt crucifigerēt eū. Et āgariauerūt pretereūtē quēpiam ſymonē cyreneū venientē de villa: patrē alexādri et rufi: vt tolleret crucē eiꝰ. Et perducunt illum in golgotha locū: quod eſt interpretatum caluarie locꝰ. Et dabāt ei bibere myrrhatum vinum: ⁊ nō accepit. Et crucifigētes eum: diuiſerūt veſtimēta eius mittētes ſortem ſuꝑ eis: C.

quis q̄d tolleret. Erat aūt hora tertia: ⁊ crucifixerūt eū. Et erat titulus cause ei⁹ inscriptus: rex iudeorū. Et cū eo crucifigūt duos latrones: vnū a dextris/ ⁊ aliū a sinistris ei⁹: ⁊ adimpleta ē scriptura que dicit. Et cū iīquis reputat⁹ est. Et pretereūtes blasphemabāt eū: mouētes capita sua ⁊ dicētes.a. Vah q destruis templū dei: ⁊ in tribus dieb⁹ reedificas illud. Saluū fac temetipsum: descēdēs de cruce.m. Similiter ⁊ summi sacerdotes illudētes: ad alterutrū cū scribis dicebāt.a. Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere. Xp̄s rex israel descēdat nūc de cruce: vt videam⁹ ⁊ credam⁹.m. Et qui cū eo crucifixi erāt: cōuiciabant ei. Et facta hora sexta tenebre facte sunt ꝑ totā terrā / vsq; i horā nonā. Et hora nona: exclamauit iesus voce magna dicēs.b. Heloy heloy lamazabathani.m. Qd est interpretatū.b Deus me⁹: deus me⁹: vt q̄d dereliqsti me? m. Et quidā de circūstantib⁹ audiētes D. dicebāt.a. Ecce helyā vocat.m. Currēs aūt vn⁹ ⁊ implēs spongiā aceto circūponēsq; calamo: potū dabat ei/ dicēs.a. Sinite videamus si veniat helyas ad deponendū eū.m. Jesus aūt emissa voce magna: expirauit. Hic fiat genuflexio dicēdo. Pater noster. Aue maria. In manus tuas.m. Et velū tēpli scissū est i duo: a summo vsq; deorsum. Vidēs aūt centurio/ q ex aduerso stabat: qꝛ sic clamās expirasset ait.a. Vere hic homo: fili⁹ dei erat.m. Erant autē et mulieres de longe aspiciētes [illegible] quas erat maria magdalene et maria iacobi minoris: ⁊ ioseph mater: ⁊ salome. Et cū esset in galilea: sequebant eū/ et ministrabāt ei: et alie multe q simul cū eo ascenderāt hierosolymā. Euangelium.

Et cū iam sero factū esset: qꝛ erat parasceue / qd est ante sabbatum: venit ioseph ab arimathia nobilis decurio: qui ⁊ ipse erat expectās regnū dei. Et audacter itroiuit ad pylatū: ⁊ petijt corp⁹ iesu. Pylat⁹ aūt mirabat si iā obijsset. Et accersito centurione: introgauit eū si iā mortu⁹ esset. Et cū coḡuisset a cēturiōe: donauit corpus ioseph. Joseph aūt mercat⁹ syndonē: ⁊ deponēs eum inuoluit syndone: et posuit eū in monumēto/ qd erat excisū de petra. Et aduoluit lapidē ad Ps. ostiū monumēti. Offer. Custodi 139. me dn̄e de manu pctōris: ⁊ ab hoībus iniqs eripe me dn̄e. ℣. Qui cogitauerūt Ibidē supplātare gressus meos: abscōderūt superbi laquem michi. Secreta.

DIcate tibi plebis dn̄e q̄s oblationes sanctifica: vt a terrene vetustatis cōuersione mūdati: celestis vite profectibus inouemur. Per. Prefatio. Qui Ps. corporali. Cōio. Aduersum me ex 68. ercebātur q sedebāt in porta: ⁊ in me psallebāt qui bibebāt vinū: ego vero orōnē meā ad te dn̄e tēpus bn̄placiti tui de⁹/ i multitudie mie tue. Postcō.

REpleti dn̄e sacri muneris grā supplices exoram⁹: vt que gustu corporeo dulci veneratione cōtigimus: dulciora mētib⁹ sentiam⁹. Per do. Sup populū [illegible]umiliate capi. vr̄a deo. Or.

TUa nos miſericordia deus et ab om̄i ſurreptiōe vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſancte nouitatis efficiat. Per.

¶ Feria .iiij. poſt dñicam in ramiſpalmarū. Officiū.

phil. 2.B IN noīe dñi omē genu flectat: celeſtiū / terreſtriū ⁊ infernorum: qꝛ dñs factꝰ ē obediens vſqꝫ ad mortē: mortē autē crucis: ideo dñs ieſus xp̄us / in
p.101. gloria eſt dei patris. Ps. Dñe exaudi orationē meā: et clamor meꝰ ad te veniat. Nō dr̄ Glia pr̄i. Sequatr oratio / ſine Dñs vobiſcū: ſed tm̄ cū Oremꝰ / ⁊ Flectamꝰ ge. Oro.

PReſta q̄s oīpotēs deus: vt qui nr̄is exceſſibꝰ īceſſanter affligimur: per vnigeniti tui paſſionē liberemur. Qui tecum vi. Lectio Yſaie prophete.

a.63. A HEc dicit dñs deus. Dicite filie ſyon: ecce ſaluator tuus venit. Ecce merces eiꝰ cū eo: et opus illiꝰ corā illo. Quis eſt iſte qui venit de edō: tinctis veſtibus de boſra? Iſte formoſus in ſtola ſua: gradiēs in multitudie fortitudinis ſue. Ego q̄ loquor iuſtitiā: ⁊ ꝓpugnator ſū ad ſaluādū. Quare ḡ rubrū eſt idumētū tuū: ⁊ veſtimēta tua ſicut calcantiū in torculari? Torcular calcaui ſolus: et de gētibꝰ nō eſt vir mecū. Calcaui eos in
B. furore meo: ⁊ conculcaui eos in ira mea. Et aſperſꝰ eſt ſanguis eorū ſup veſtimēta mea: ⁊ oīa indumēta mea inq̄naui. Dies eniꝫ vltionis in corde meo: annus retributiōis mee venit. Circūſpexi / ⁊ non erat auxiliator: queſiui et non fuit qui adiuuaret. Et ſaluauit michi brachiū meū: et idignatio mea / ipſa auxiliata ē michi. Et cōculcaui populos in furore meo: et inebriaui eos indignatione mea: ⁊ detraxi ī terrā virtutē eorū. Miſerationū dñi recordabor. Laudē dñi annunciabo: ſup om̄ibus que reddidit nobis: dñs deꝰ noſter. Gr. Ne ps. 68.
auertas faciē tuā a puero tuo: quoniam tribulor velociter / exaudi me.
V. Saluū me fac deus: q̄m itrauerūt Ibidē
aque vſqꝫ ad aīam meā: īfixus ſum in limo ꝓfundi: ⁊ nō eſt ſubſtātia. Sequitur Dñs vo. Orē. ⁊ Flectamus Oro.

DEus qui pro nobis filiū tuū crucis patibulum ſubire voluiſti / vt inimici a nobis expelleres poteſtatem: concede nobis famulis tuis: vt reſurrectiōis eiꝰ gr̄am ꝯſeq̄mur. Per eūdē. Hic dicunt memorie conſuete. Lectio Yſaie ꝓphete.

IN diebus illis. Dixit yſai- ca. 53.
as. Dñe quis credidit au- A.
ditui noſtro: ⁊ brachium dñi cui reuelatū eſt? Et aſcēdet ſicut virgultum corā eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitiēti: ⁊ non eſt ſpecies ei / neqꝫ decor. Et vidimus eū: ⁊ nō erat aſpectus: ⁊ deſiderauimus eū deſpectū ⁊ nouiſſimū virorū: virū dolorū ⁊ ſcientē īfirmitatē. Et quaſi abſcōditꝰ vultꝰ eiꝰ ⁊ deſpectus: vnde nec reputauimus eū. Vere languores nr̄os ip̄e tu- B.
lit: ⁊ dolores nr̄os ip̄e portauit. Et nos putauimꝰ eum q̄ſi leproſum: ⁊ ꝑcuſſum a deo / ⁊ hūiliatū. Ip̄e autē vulneratꝰ eſt ꝓpter iniquitates nr̄as: attritꝰ eſt ꝓpter

scelera nr̃a . Disciplĩa pacis nr̃e
sup eum:⁊ liuore ei⁹ sanati sum⁹
Oẽs nos q̃si oues errauimus :
vnusq̃sq3 in viã suã declinauit:et
dñs posuit ĩ eo/iniq̃tatẽ oĩm no
strum. Oblat⁹ est/q2 ip̃e voluit:⁊
nõ apuit os suuz. Sicut ouis ad
occisionẽ ducet:⁊ q̃si agn⁹ coraz
tondẽte se/obmutescet:⁊ nõ ape
C. riet os suũ. De angustia:⁊ de iu
dicio sublat⁹ est. Gñationẽ eius
q̃s enarrabit? Q2 abscisus ẽ de
terra viuẽtiũ. Propter scel⁹ ppl̃i
mei ꝑcussi eum: ⁊ dabit ĩpios ꝓ
sepultura:⁊ diuites ꝓ morte sua
eo ꝙ iniq̃tatẽ nõ fecerit:neq3 do-
lus fuerit in ore eius. Et dñs vo
luit ꝯterere eum in infirmitate.
Si posuerit ꝓ pctõ aĩam suã/vi-
debit semẽ lõgeuum:et volũtas
dñi in manu ei⁹ dirigetur: ꝓ eo ꝙ
tradidit in mortẽ aĩam suã:et cũ
sceleratis reputatus est. Et ipse
pctã multoꝝ tulit:⁊ ꝓ trãsgresso
ribus rogauit/vt nõ perirẽt. Di
cit dñs oĩps. Chorus altnati di-
cat tꝫ.ita ꝙ dũ ℣.canit:chor⁹ ex
illa parte/stare tenet: alia parte
chori iterim sedẽte. et sic ꝓcãtet
totus tract⁹ a choro / q̃ñcũq3 dr̃
tract⁹ a choro ĩ stallis/ a septua
gesima vsq3 ad pascha. Tract⁹.

p̃. 101 et oĩa infra. Domine exaudi oꝛonẽ meã:et
clamor me⁹ ad te veniat. Ne
auertas faciẽ tuã a me : in quacũq3
die tribulor inclina ad me aurẽ tuã.
In quacũq3 die innocauero te: ve-
lociter exaudi me. Q2 defecerunt si
cut fum⁹ dies mei:⁊ ossa mea sicut in
frixorio ꝯfrixa sũt. Percuss⁹ sũ3 sicut
fenũ ⁊ aruit cor meũ:q2 oblit⁹ sũ3 mã-
ducare panẽ meũ. Tu exurgẽs dñe
misereberis syõ:q2 venit tp̃s miserendi ei⁹

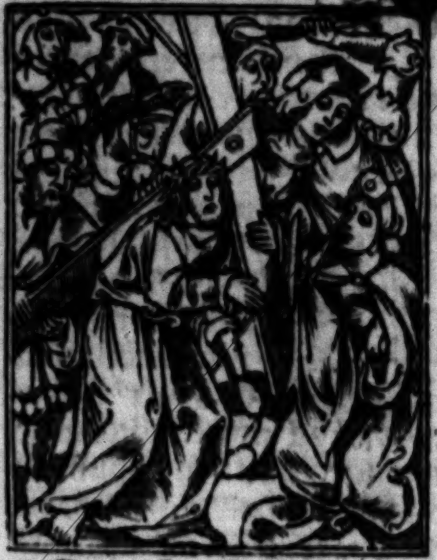

ℭ Sequat passio hunc ĩ modũ.
m. Dñs vobiscũ. Et cũ. ℭ Pas-
sio dñi nr̃i iesu xp̃i: scd̃m Lucã. ca.22.
In illo tp̃e. Appropinqua A.
bat autẽ dies fest⁹ azimo-
rum:q̃ dicit pascha. Et q̃rebant
pn̄cipes sacerdotũ ⁊ scribe: quõ
iesum interficerẽt. Timebãt vero
plebẽ. Intrauit autẽ sathanas ĩ
iudã/ q̃ cognoĩabat scarioth/
vnum de duodeci:⁊ abijt/⁊ locu
tus est cum pn̄cipib⁹ sacerdotũ/
et magistratibus: quẽadmoduz
illum traderet eis. Et gauisi sũt
⁊ pacti sunt pecuniã illi dare. Et
spõpõdit. Et q̃rebat opoꝛtunita
tem:vt traderet illũ sine turbis.
Venit aũt dies azimoꝝ/ in q̃ ne
cesse erat occidi pascha: et misit
petrũ ⁊ iohãnẽ/dicẽs. b Euntes
parate nobis pascha vt mãduce
m⁹. m At illi dixerũt. a Ubi vis
paremus? m Et dixit ad eos. b
Ecce ĩtroeuntib⁹ vobis in ciui-
tatẽ:occurret vobis homo q̃dã/
amphorã aque portãs: seq̃mini
eum in domũ in quã intrat: ⁊ di
cetis patrifamilias domus. Di-

B. cit tibi magiſter. Ubi eſt diuer-
ſorium: vbi paſcha cū diſcipulis
meis mānducē? Et ip̄e vobꝫ oſtē-
det cenaculū magnū ſtratum: et
ibi parate. m Eūtes aūt inuene-
rūt ſicut dixit illis ⁊ parauer̄t pa-
ſcha. Et cū facta eſſet hora/ diſ-
cubuit: ⁊ duodecī apl̄i cū eo. Et
ait illis. b Deſiderio deſideraui
hoc paſcha mānducare vobiſcuꝫ:
anteq̄ȝ patiar. Dico enim vobis:
qꝛ ex hoc nō manducabo illud:
donec ipleat̄ ī regno dei. m Et
accepto calice: gratias egit ⁊ di-
xit. b Accipite/ et diuidite inter
vos. Dico enī vobis/ ꝙ nō bibaꝫ
de generatione vitis: donec re-
gnum dei veniat. m Et accepto
pane: gr̄as egit ⁊ fregit: et dedit
eis dicēs. b Hoc eſt coꝛpꝰ meū/
quod pro vobis dat̄: hoc facite ī
meā cōmēoꝛatiōnē. m Sīliter ⁊
calicem poſtq̄ȝ cenauit/ dicēs. b
Hic eſt calix nouū teſtamētū in
C. ſanguine meo: q̄ ꝓ vobis funde-
tur. Uerūtn̄ ecce manꝰ tradētis
me/ mecū eſt in mēſa. Et quideꝫ
filius hoīs/ ſcd̄m ꝙ diffinitū eſt
vadit. Uerūtn̄ ve hoī illi: ꝑ queꝫ
tradet̄. m Et ipſi ceper̄t querere
inter ſe: quis eſſet ex eis q̄ hoc
facturus eſſet. Facta eſt aūt ⁊ cō-
tentio inter eos: q̇s eoꝝ videret̄
eſſe maioꝛ. Dixit autē eis. b Re-
ges gentiū dn̄ant̄ eoꝝ: ⁊ q̄ pote-
ſtatem habent ſup eos/ benefici
vocant̄. Uos autē nō ſic. Sed q̄
maioꝛ eſt in vobis: fiat ſicut mi-
noꝛ. Et q̄ p̄ceſſoꝛ eſt: ſicut miſtra-
toꝛ. Nā q̇s maioꝛ eſt: q̄ recūbit/
an q̄ miſtrat? Nonne q̄ recūbit?
Ego aūt in medio vr̄m ſuꝫ: ſicut
qui miſtrat. Uos autē eſtis q̄ ꝑ-
māſiſtis mecū ī tētatiōibꝰ meis.
Et ego diſpono vobis/ ſicut di-
ſpoſuit michi pat̄ meus regnū:
vt edatis ⁊ bibatꝭ ſup mēſaꝫ meā
in regno meo: et ſedeatis ſuper
thronos/ iudicātes duodecī tri-
bus iſrl̄. m Ait autē dn̄s ſymōi. D.
b Symō: ecce ſathanas expeti-
uit vos/ vt cribraret ſicut triticū
Ego autē rogaui ꝓ te: vt nō de-
ficiat fides tua. Et tu aliq̄n con-
uerſus: cōfirma fratres tuos. m
Qui dixit ei. a Dn̄e: tecū paratꝰ
ſum: ⁊ in carcerē/ ⁊ in moꝛtē ire.
m Et ille dixit. b Dico tibi petre
nō cātabit hodie gallus: donec
ter abneges noſſe me. m Et di-
xit eis. b Quando miſi vos ſine
ſacculo/ ⁊ pera/ ⁊ calciamētꝭ: nū-
quid aliq̄d defuit vobis? m At il-
li dixerūt. a Nichil. m Dixit ḡ eis
b Sed nūc q̄ habet ſacculū: tol-
lat ſīliter ⁊ perā. Et qui non ha-
bet: vendat tunicā ſuam/ ⁊ emat
gladiū. Dico enī vobis: quoniaꝫ
adhuc hoc q̄d ſcriptū eſt/ opoꝛ-
tet īpleri in me. Et cū iniq̇s de-
putatꝰ eſt. Etenī ea que ſunt de
me: finē habēt. m At illi dixerūt
a. Dn̄e: ecce gladij duo hic. m.
At ille dixit eis. b Satis eſt. m
Et egreſſus: ibat ſcd̄m ꝯſuetudi-
nē in mōtē oliuarū. Secuti ſunt E.
autē illum/ ⁊ diſcipuli. Et cū per-
ueniſſet ad locum: dixit illis. b.
Oꝛate: ne intretis in tētatiōnē.
m. Et ip̄e auulſus ē ab eis: q̄ntū
iactus eſt lapidis. Et poſitis ge-
nibus: oꝛabat dicens. b Pater:
ſi vis/ trāſfer calicē iſtū a me. Ue-
rumtamē nō mea voluntas: ſed
tua fiat. m Apparuit autem il-
li angelus de celo: confoꝛtans

eum. Et factꝰ in agonia/ ꝓlixius orabat. Et factꝰ eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguinis/ decurrētis in terrā. Et cū ſurrexiſſet ab oratione/ ⁊ veniſſet ad diſcipl'os ſuos: inuēit eos dormiētes pre triſticia. Et ait ill'. b Quid dormitis? Surgite orate: ne intretis in tentationē. m Adhuc eo loquēte. ecce turba ⁊ ꝗ vocabat iudas vnus de duodecim/ ātecedebat eos. Et appropinquauit ieſu: vt oſcularet euz. Jeſus autē dixit illi. b Juda: oſculo filiū hoīs tradis? Uidētes aūt hi ꝗ circa ipm̄ erāt qđ futurū erat: dixerūt ei. a

F. Dñe: ſi ꝑcutimus in gladio? m Et ꝑcuſſit vnꝰ ex illis ſeruū principis ſacerdotū: ⁊ amputauit auriculā eius dexterā. Rñdēs autē ieſus/ ait. b Sinite vſqꝫ huc. m Et cum tetigiſſet auriculā eius: ſanauit eū. Dixit autez ieſus ad eos qui venerāt ad ſe: principes ſacerdotū/ et magiſtratꝰ tēpli: et ſeniores. b Quaſi ad latronem exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus: cuz quotidie vobiſcū fuerim in templo: ⁊ nō extēdiſtis manꝰ in me. Sed hec eſt hora vr̄a: et poteſtas tenebrarū. m Cōprehendētes autē eū: duxerunt ad domū principis ſacerdotū. Petrus vero ſequebat eum a lōge. Accenſo autē igne in medio atrij/ ⁊ circūſedētibus illis: erat petrus in medio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ancilla quedā ſedentē ad lumen/ ⁊ eū fuiſſet intuita: dixit. a Et hic cum illo erat. m At ille negauit eum: dicēs. a Mulier: non noui illum. m Et poſt puſillū: alius vidēs eū/ dixit. a Et tu de illis es. m. Petrus vero ait [illegible] homo: nō ſum. m Et interuallo facto q̄ſi hore vnīꝰ: aliꝰ quidā affirmabat dicēs. a Uere ⁊ hic cuz illo erat: G. nā ⁊ galileus eſt. m Et ait petrꝰ. a Homo: neſcio qđ dicis. m Et cōtinuo adhuc eo loquēte: cātauit gallus. Et cōuerſus dñs: reſpexit petrū. Et recordatꝰ eſt petrus verbi dñi ſicut dixerat: q2 priuſqꝫ gallus cantet: ter me negabis. Et egreſſus foras petrꝰ: fleuit amare. Et viri ꝗ tenebāt illū: illudebāt ei cedētes. Et velauerunt eum: ⁊ ꝑcutiebāt faciē eiꝰ/ et interrogauerūt eum/ dicētes. a Prophetiza: qs eſt qui te ꝑcuſſit? m Et alia multa blaſphemātes: dicebant in eum. Et vt factꝰ eſt dies: cōuenerūt ſeniores plebis/ ⁊ principes ſacerdotū/ ⁊ ſcribe: et duxerunt illū in ꝯciliū ſuū dicentes. a Si tu es xp̄s: dic nobis. m Et ait illis. b Si vobis dixero: non credetis michi. Si autem ⁊ interrogauero: nō rñdebitꝭ michi: neqꝫ dimittetis. Ex hoc autē erit filius hoīs ſedēs a dextris virtutis dei. m Dixerūt aūt oēs. a Tu ergo es filiꝰ dei? m. Qui ait. b Uos dicitis/ q2 ego ſum. m At illi dixerunt. a Quid adhuc deſideramꝰ teſtimoniū? Ipſi eniz audiuimꝰ de ore eiꝰ. m

Luce 23.ca. A. Et ſurgēs oīs multitudo eorū: duxerūt illū ad pylatū. Ceperūt autē accuſare illum/ dicentes. a Hunc inuenimus ſubuertētē gētē noſtrā: et ꝓhibentē tributa dari ceſari: ⁊ dicētē ſe xp̄m regē eſſe. m Pylatꝰ aūt interrogauit eū dicēs. a Tu es rex iudeoꝝ? m At ille rñdēs/ ait. b Tu dicis. m Ait

autem pilatꝰ ad principes ſacerdotū/
⁊ turbas.a. Nihil inuenio
cauſe in hoc hoīe.m. At illi inualeſcebāt/
dicētes. a Cōmouit populū/
docēs ꝑ vniuerſam iudeā:
incipiens a galilea vſq; huc.
Pilatus aūt audiēs galileā: interrogauit
ſi hō galileꝰ eſſet. Et vt
cognouit ꝙ de herodis ptāte eſſet:
remiſit eū ad herodē: q̄ ⁊ ipe
erat hieroſolimis illis diebus.
B. Herodes aūt viſo ieſu gauiſus
eſt valde. Erat enim cupiens ex
multo tēpore videre eū: eo ꝙ audierat
multa de eo/⁊ ſperabat ſignū
aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat
aūt illū/multꝫ ſermonibꝰ.
At ipſe nichil illi rn̄debat.
Stabāt aūt pricipes ſacerdotū
⁊ ſcribe: ꝯſtanter accuſantes eū.
Spreuit aūt illū herodes cū exercitu
ſuo: ⁊ illuſit idutū veſte alba:
⁊ remiſit ad pilatū. Et fcti ſūt
amici herodes ⁊ pilatꝰ/i ipā die
Nā ātea inimici erāt ad inicē. Pilatꝰ
aūt ꝯuocatis pricipibꝰ ſacerdotū/
⁊ mgr̄atibꝰ/ ⁊ plebe: dixit
ad illos.a. Obtuliſtis mihi hūc
hoīem/ q̄ſi auertētē populum: ⁊
ecce ego corā vobis iterrogans
nullā cām inuenio in hoīe iſto: ex
his i q̄bꝰ eū accuſatis. Sz neq;
herodes. Nā remiſi vos ad illū
⁊ ecce nihil dignū morte ē actū
ei. Emēdatū ḡ illum dimittā.m
C. Neceſſe aūt hēbat dimittē eis ꝑ
diē feſtū vnū. Exclamauit aūt ſil'
vniuerſa turba/dicens.a. Tolle
hūc: ⁊ dimitte nobis barrabā.m.
Qui erat ꝓpter ſeditionē quandā
factā i ciuitate ⁊ homicidiū/
miſſus i carcerē. Iterū aūt pilatus
locutus eſt ad eos: volēs dimittere
ieſum. At illi ſucclamabant
dicētes.a. Crucifige: crucifige
eū.m. Ille aūt tertio/dixit ad
illos.a. Quid enī mali fecit iſte?
Nullā cām mortis inuenio in eo.
Corripiā ḡ illū: ⁊ dimittā.m. At
illi inſtabāt vocibꝰ magnis poſtulātes
vt crucifigeret̄: ⁊ inualeſcebant
voces eoꝝ. Et pilatus adiudicauit D.
fieri petitionē eorum.
Dimiſit aūt illis eum q̄ propter
homicidiū/⁊ ſeditionem miſſus
fuerat in carcerē/quē petebant.
Ieſum ꝟo tradidit volūtati eorum.
Et cum ducerent eū: apprehenderūt
ſimonem quēdā cyrenenſem/
venientē de villa: ⁊ impoſuerūt
illi crucē portare poſt ieſum.
Sequebat̄ autē illū multa
turba ppl̄i ⁊ mulierū: q̄ plangebant
⁊ lamētabant̄ eū. Conuerſus
aūt ad illas ieſus/dixit.b. Filie E.
hieruſalē: nolite flere ſuꝑ me:
ſed ſuꝑ voſipſas flete/ ⁊ ſuꝑ filios
veſtros. Qm̄ ecce venient dies
i quibꝰ dicent. Beate ſteriles
⁊ vētres/q̄ nō genuerūt: ⁊ vbera
que non lactauerūt. Tunc incipient
dicere mōtibus/cadite ſuper
nos: ⁊ collibus operite nos.
Quia ſi in viridi ligno hec faciunt:
in arido quid fiet?m. Ducebantur
autē ⁊ alij duo neq̄; cum
eo: vt iterficerētur. Et poſtq̄ venerunt
in locū q̄ vocat̄ caluarie/
ibi crucifixerūt eum: ⁊ latrones
vnū a dextris/ ⁊ alterum a ſiniſtris.
Ieſus aūt dicebat.b. Pater/
dimitte illis: non ei ſciūt. qđ
faciunt.m. Diuidētes vero veſtimenta
eius/ miſerūt ſortes. Et
ſtabat populꝰ expectans: ⁊ deridebant
eū principes/cū eis dicē

tes.a Alios ſaluos fecit: ſe ſaluū faciat/ ſi hic eſt xp̄s dei electꝰ.m Illudebāt aūt eis ⁊ milites accedētes: ⁊ acetū offerētes ei/ dicentes.a. Si tu es rex iudeorū: ſaluū te fac.m Erat aūt ⁊ ſupſcriptio ſcripta ſuꝑ eū: lr̄is grecis: ⁊ latinis/ ⁊ hebraicis. Hic ē rex iudeorꝫ. Unus aūt de his q̄ pēdebāt latronibꝰ blaſphemabat euz dicēs.a. Si tu es xp̄s: ſaluū fac teipſm ⁊ nos..m. Rn̄dens aūt alter: increpabat eū dicēs.a. Neqꝫ tu times deū/ q̄ in eadē dānatione es. Et nos quidem iuſte: naz digna factis recipimꝰ: hic vero nihil mali geſſit.m. Et dicebat ad ieſuz.a. Dn̄e memēto mei: cū veneris ī regnū tuū.m. Et dixit illi ieſus.b Amē dico tibi. hodie mecū eris ī paradiſo.m. Erat aūt fere hora ſexta: ⁊ tenebre fc̄tē ſūt in vniuerſam terrā: vſqꝫ ī horam nonā. Et obſcuratus ē ſol: ⁊ velū tēpli ſciſſum eſt mediū. Et cū dixerit diaconus. Uelum tēpli ſciſſum ē. Uelū añ altare: cadere ꝑmittat̄. Et clamās voce magna ieſus/ ait.b. Pater/ in manꝰ tuas cōmendo ſpiritū meū.m. Et hec dicēs/ expirauit. Hic fiat genuflexio: dicēdo. Pater nr̄. Aue

G. maria. In manus tuas..m. Uidēs aūt cēturio qđ factū fuerat: glorificauit deū dicens.a Uere hic hō/ iuſtꝰ erat.m Et oīs turba eorꝫ q̄ ſimul aderāt ad ſpectaculū iſtud/ ⁊ videbāt q̄ fiebāt: percutientes pectora ſua/ reuertebantur. Stabāt aūt oēs noti eiꝰ a lōge: ⁊ mulieres q̄ ſecute erāt eū a galilea hec vidētes..Euā.

Et ecce vir noīe ioſeph q̄ erat decurio vir bon[illegible]tus: hic nō cōſenſerat ꝯſilio ⁊ actibꝰ eorꝫ/ ab arimathia ciuitate iudee: q̄ expectabat ⁊ ipſe regnuz dei. Hic acceſſit ad pylatum: ⁊ petijt corpus ieſu: ⁊ depoſitū inuoluit ſyndone: ⁊ poſuit eū ī monumēto exciſo. In quo nondū quiſqꝫ poſitus fuerat. Offr̄. Dn̄e exaudi orationē meā: ⁊ clamor meꝰ ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuā a me ne auertas faciē tuā a me. ꝓ. 101. ibidē. Secreta

Suſcipe q̄s dn̄e munꝰ oblatū/ ⁊ dignāter operare/ vt qđ paſſiōis filij tui dn̄i nr̄i myſterio gerimꝰ: pijs affectibꝰ ꝯſequamur. Per eūdē. Prefatio. Qui corporali. Cōio. Potū meū cū fletu tēperabā/ q2 eleuās alliſiſti me: et ego ſicut fenū arui: tu aūt dn̄e ī eternum ꝑmanes: tu exurgēs miſereberꝭ ſyō: q2 venit tp̄s miſerēdi eiꝰ. ꝓ. 101. Poſtē.

Largire ſenſibꝰ nr̄is oīpotens deꝰ: vt ꝑ tp̄alem filij tui mortē/ quā myſteria venerāda teſtan̄: vitam nobis dediſſe perpetuam cōfidamus. Per eūdem. Super populuz. Humiliate capita veſtra deo. Oratio.

Reſpice q̄s dn̄e ſuꝑ hāc familiā tuā: ꝓ q̄ dn̄s nr̄ ieſꝰ xp̄s nō dubitauit manibꝰ tradi nocentium ⁊ crucis ſubire tormentū. Qui tecū viuit ⁊ reg.⁊c.

¶Feria.v.in cena dn̄i. In primis fiat recōciliatio penitē. hoc modo. Nona cātata: ꝑgat excellentior ſacerdos ad oſtiuz eccleſie occidētal' indutꝰ veſtibꝰ ſacerđ. in cappa ſerica rubea/ cum duobus diaconis albis cū amictibꝰ indutis/ abſqꝫ ſubdya. ⁊ ſine cruce: ꝑ mediū chori ꝓcedē. vexillo cilicino: ſintq3 pn̄tes in atrio eccleſie: q̄ recōciliādi ſūt. Et ſi ep̄s adeſt. pricipalis archidiaconus ex p̄te peniteñ. ſcȝ extra oſtiū eccleſie i cappa ſerica/ alba ⁊ ſtola indutus/ legat hanc lectionem.

ADeſt o venerabilis pontifex tp̄s acceptū: dies propiciationis diuine/ ⁊ ſalutis humane: qua mors interitum/ ⁊ vita accepit eterna principium: q̄ñ in vinea domini ſabaoth ſic nouorum palmitum plantatio facienda eſt: vt purgetur excecatio vetuſtatis. Quamuis eñi a diuitiis bonitatis dei/ nihil tp̄is vacet: nunc tñ ⁊ largitior eſt p̄ indulgentiā/ remiſſio p̄ctōꝝ: ⁊ copioſior per gratiam/ aſſumptio renaſcentiū. Augem⁹/ regenerādis: creſcimur/ reuerſis. Lauant aq̄: lauāt lachrime. Inde ē gaudiū de aſſumptione vocatoruȝ: hinc leticia/ de abſolutiōe penitentium. Inde eſt ꝙ ſupplices tui poſtea q̄ȝ i varias formas criminū neglectu mandatoꝝ celeſtiuȝ/ ⁊ moꝝ ꝓbabiliū tranſgreſſione/ ceciderūt: humiliati itaq3 ꝓſtrati: ꝓphetica ad deū voce clamāt dicentes. Peccauimus cū patribus nr̄is: iniuſte egimus/ iniquitateȝ fecimus. Miſerere noſtri dn̄e: vocē angelicā nō fruſtratoria aure capiētes: beati q̄ lugēt q̄m ipſi conſolabunt̄. Manducauerūt ſicut ſcriptū eſt panem doloris: lachrimis ſtratum rigauerunt: cor ſuū luctu: corp⁹ ieiunijs afflixeſt: vt aiaꝝ reciperent/ quā perdiderant ſanitatē. Unicū eſt itaq3 pn̄ie ſuffragiū: qđ ⁊ ſingulis ꝓdeſt: ⁊ oībus in cōe ſuccurrit. Redintegra ergo i eis apoſtolice pōtifex: quicq̄d dyabolo ſuadēte/ ſeuiēte/ ſcindēte/ corruptū eſt: ⁊ orationū tuaꝝ patrocinātibus meritis: p̄ diuine reconciliationis gratiā/ fac hoīes ꝓximos deo: vt q̄ ātea in ſuis peruerſitatib⁹ diſplicebāt: nūc iam placere ſe dn̄o i regionē viuoꝝ/ deuicto mortis ſue auctore: gratulentur. Que lectio non legat̄ ep̄o abſente. Finita lectione: incipiat ep̄s an̄. Uenite venite. infra ꝑdictū oſtiū ꝯuerſus ad borealē ſignū faciendo cū manu/ q̄ſi vocādo. Deinde dycon⁹ ex p̄te penitēn. ſcȝ extra oſtiū/ dicat. Flectamus genua. Alt⁹ dyacon⁹ ex p̄te ep̄i dicat. Leuate. ⁊ ita fiat trib⁹ vicib⁹. Ita tñ ꝙ poſt tertiā repetitionē. an̄. nō dr̄ Flectamus genua: ſȝ chorus ꝓſequat̄ totā. an̄. cantore icipiente Filij audite me: tibi mor̄ dn̄i docebo vos. p̄s Benedicā. Tot⁹ p̄s dr̄ cū Gloria patri. Et poſt vnūquēq3 v̄. repetat̄ an̄. Dum p̄s canitur a choro cū an̄. ſēper manuatim penitentes ab aliquo p̄bro de choro: habitu nō mutato reddātur ſacerdoti executori officij ⁊ ab ip̄o reſtituant̄ eccleſie gremio. Tñ ſi ep̄s p̄ñs fuerit: penitētes a p̄bro reddāt̄ archid̄. ⁊ ab ip̄o reddant̄ epiſcopo ⁊ ab ipſo reſtituantur eccl̄ie gremio. Quibus expletis: proceſſio more ſolito in chorum redeat. Deinde ꝓſternant ſe oēs: ⁊ dicant clerici i choro ſeptē pſalmos penitētiales cū. Gloria patri ⁊ Sicut erat. Sacerdos vo cuȝ ſuis miniſtris: dicat per ſe ſeptē pſalmos cum. Gloria patri. et

Sicut erat.ꝛ.añ Ne reminiſcaris. cū Kyri eleyſon. Xp̄e eleyſon. Kyri eleyſon Pater nr̄. ante altare ſicut in die cinerū ꝓnotatū eſt. Deinde erigēs ſe ſacerdos/ ꝯuerſus ad auſtralē corā dextro cornu altarꝫ: ſine nota dicat. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Saluos fac ſeruos tuos ꝛ ancillas tuas. Deꝰ meus ſperantes i te. Cōuertere dn̄e vſqꝫ quo Et deꝓcabilis eſto ſuꝑ ſeruos tuos. Mitte eis dn̄e auxiliū de ſctō. Et de ſyon tuere eos. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄. Et ꝓpter gloriā nōis tui dn̄e libera nos ꝛ ꝓpiciꝰ eſto pctīs noſtris ꝓpter nomē tuū. Dn̄e exaudi orōnē meā. Et clamor meꝰ. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ. Orō.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: ꝛ me q̄ etiaꝫ miā tua primus indigeo/ clemēter exaudi: ꝛ quē nō electiōe meriti/ ſed dono gratie tue cōſtituiſti operis huius miniſtrū: da fiduciā tui munerꝫ exequēdi: ꝛ ipſe in nr̄o miniſterio/ qđ tue pietatꝫ eſt operare. Per xp̄m Et dicantur oēs orōnes: ꝛ terminent̄ ſub tono lectionis: ꝛ oēs orōnes dicam cantur cum. Oremus. Nō dicitur Dominus vobiſcum. niſi añ primā orōnē tm̄. Alia orō.

Deus humani gn̄is benigniſſime ꝯditor/ ꝛ miſericordiſſime reformator: q̄ hoīem inuidia diaboli ab eternitate delectū/ vnici filij tui ſanguine redemiſti: viuifica hos famulos tuos/ quos tibi nullatenꝰ mori deſideras: ꝛ q̄ nō derelinquis deuios/ aſſume correctos: moueant pietatē tuā q̄s dn̄e hoꝝ famuloruꝫ tuoꝝ lachꝛimoſa ſuſpiria. tu eoꝝ medere vulneribꝰ: tu iacētibus manum poꝛrige ſalutareꝫ: ne eccleſia tua aliq̄ ſui coꝛpoꝛis poꝛtione vaſtet̄: ne grex tuus detrimentū ſuſtineat: ne de familie tue damno/ inimicꝰ exultet: ne renatos lauachꝛo ſalutari moꝛs ſecūda poſſideat. Tibi ḡ dn̄e ſupplices ꝓces offerimus/ tibi coꝛdis fletum effundimus: tu parce ꝯfitētibꝰ: vt ſic in hac moꝛtalitate pctā ſua te adiuuāte defleant quatinꝰ i tremēdi iudicij die ſententiā eterne dānatiōis euadāt: ꝛ neſciāt piiſſime pr̄/ qđ terret in tenebꝛis: qđ ſtridet i flāmis: atqꝫ ab erroꝛis ſui via ad iter reuerſi iuſticie/ neq̄q̄ vltra vulneribꝰ ſauciēt̄: ſꝫ integrū ſit eis atqꝫ ꝑpetuū: ꝛ qđ gr̄a tua ꝯtulit/ ꝛ qđ miā refoꝛmauit. Per chꝛiſtū dominum noſtrum. Alia oratio.

Domine ſctē pater omnipotēs eterne deꝰ: qui vulnera nr̄a curare dignatus es: te ſupplices rogamus ac petimus nos humiles tui ſacerdotes: vt ꝓcibus nr̄is aures tue pietatis iclinare digneris: atqꝫ ad penitētiā ꝯfeſſiōe mouearis. remittaſqꝫ oīa crimina: ꝛ peccata vniuerſa ꝯdones: deſqꝫ his famulis tuis dn̄e ꝓ ſupplicijs veniā: ꝓ meroꝛe leticiā: pꝛo moꝛte vitā: vt q̄ ad tantā ſpē celeſtis apicis deuoluti ſunt. de tua miā ꝯfidentes: ad bona pacifici premij tui atqꝫ ad celeſtia dona ꝑuenire mereant̄. Per xp̄m. Hic non dr̄. Oremus ſed ſacerdos ad populū conuerſus: manu extenſa / ſine nota dicat abſolutionem. Alia oratio.

ABſoluimus vos vice beati
petri apoſtoloꝝ principis: cui collata eſt a dño ptãs
ligandi atqꝫ ſoluẽdi: ⁊ quãtum ad
vos ꝑtinet accuſatio / et ad nos
remiſſio: ſit vobis oĩps deus vita
et ſalus: ⁊ oĩm peccatoꝝ veſtroꝝ
pi⁹ indultor. Qui viuit ⁊ regnat
cũ deo pře. ⁊c̃. Et ſic ſurgãt oẽs
a ꝓſtratiõe oſculãtes formulas
vel trã ſacerdõ. dicẽte. Qui viuit.
Et ſi eps adeſt: dicat bñdictionẽ
Deinde incipiat̃ miſſa ſolẽniter
ſine regimine chori. Officium

Gala. 6. D. NOs aũt gloriari
oportet in cruce
dñi nři noſtri ieſu
chriſti: in quo
ẽ ſal⁹ vita / ⁊ reſurrectio
nřa: ꝑ quẽ
ps. ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. ps. De⁹ miſereatur
66. noſtri ⁊ bñdicat nobis: illuminet
vultũ ſuũ ſuꝑ nos / ⁊ miſereat̃
nři. Si eps celebret: dr̃ Glřia patri.
alit̃ nõ. Et ſiue eps celebret ſiue
nõ: dr̃ cãt⁹ de. Conditor. Kyrieleyſon
abſqꝫ vſi. Si eps celebret dr̃
Glřia in excel. aliter nõ. Seqt̃ur
Orõ⁹ / ſine Flecta. geñ. Le. Oro

DEus a quo ⁊ iudas proditor
reat⁹ ſui penã ⁊ cõfeſſionis
ſue latro premiũ ſumpſit:
cõcede nobis q̃s tue ꝓpiciationis
effectũ: vt ſicut in paſſiõe ſua
ieſus xp̃s dñs nř / diuerſa vtriſqꝫ
intulit ſtipẽdia meritoꝝ: ita nobis
ablato vetuſtatis errore / reſurrectionis
ſue gratiã largiat̃.
Qui tecũ viuit. ⁊c̃. Ad Corinth.

1.ca.11 E. FRatres. Cõuenientib⁹ vobis
in vnũ: iã nõ eſt dñicã
cenã mãducare. Unuſquiſqꝫ eñi
ſuã cenã preſumit ad mãducandũ.
Et alius quidẽ eſurit: ali⁹ autẽ
ebrius eſt. Nũqd domos non
habetis ad mãducãdũ ⁊ bibendũ?
Aut eccleſiã dei cõtẽnitis ⁊
cõfunditis eos qui non habent?
Quid dicã vobis? Laudo vos /
in hoc nõ laudo. Ego eñi accepi
a dño / qđ ⁊ tradidi vobis: qm̃
dñs ieſus: ĩ qua nocte tradebat̃:
accepit panẽ ⁊ gratias agẽs fregit
/ ⁊ dixit. Accipite ⁊ mãducate:
hoc eſt corpus meũ qđ ꝓ vobis
tradetur. Hoc facite in meã
cõmemorationẽ. Similiter ⁊ calicẽ:
poſtq̃ cenauit dicẽs. Hic calix F.
nouũ teſtamẽtũ eſt ĩ meo ſanguine:
hoc facite quotiẽſcũqꝫ bibetis
in meã cõmemorationem.
Quotienſcũqꝫ eñi mãducabitis
panẽ hũc ⁊ calicẽ bibetis: mortẽ
dñi annũciabitis donec veniat.
Itaqꝫ quicũqꝫ mãducauerit panẽ G.
vel biberit calicẽ dñi ĩdigne:
reus erit corꝑis ⁊ ſanguinis dñi
Probet aũt ſeipſum hõ: ⁊ ſic de
pane illo edat: ⁊ de calice bibat.
Qui ei mãducat ⁊ bibit ĩdigne /
iudiciũ ſibi mãducat ⁊ bibit: non
diiudicãs corp⁹ dñi. Ideo inter
vos multi infirmi ⁊ imbecilles: ⁊
dormiũt multi. Qđ ſi noſmetipſos
diiudicarem⁹: nõ vtiqꝫ iudicaremur.
Dũ iudicamur autẽ a
dño corripimur: vt nõ cum hoc
mundo dãnemur. Hec predicta
epřa legatur in pulpito ⁊ ibidez
cãtetur grad. a duobus pueris
in ſuppelliciis. Gr. Chriſt⁹ fact⁹ ẽ Phil.
pro nob̃ obediẽs vſqꝫ ad mortẽ: mortem 2. B.
autẽ crucis. ℣. Propter qđ ⁊ deexaltauit
illũ: ⁊ dedit illi nomẽ qđ eſt
ſuper omne nomẽ. Repetatur gradale
niſi eps celebret. Euãgeliũ

legatur in pulpito more dominicali. Scd̄m Johannem.

ca.13. A.

Ante diem feſtum paſche ſciēs ieſus q2 venit hora eiꝰ: vt trāſeat ex hoc mūdo ad patrē: cū dilexiſſet ſuos q̄ erāt in mūdo: in finē dilexit eos. Et cena factā cū dyabolus iā miſiſſet in cor vt traderet eū iudas ſymōis ſcariothis: ſciēs q2 oia dedit ei pater in manus: ⁊ q2 a deo exiuit/ ⁊ ad deū vadit: ſurgit a cena ⁊ ponit veſtimēta ſua. Et cum accepiſſet lintheū: precinxit ſe. Deinde miſit aquā i peluim: ⁊ cepit lauare pedes diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ extergere lintheo quo erat precinctus. Venit ergo ad ſymonē petrum. Et dixit ei petrꝰ. Dñe/ tu michi lauas pedes? Rñdit ieſus et dixit ei. Quod ego facio tu neſcis B. modo: ſcies aūt poſtea. Dicit ei. petrus. Nō lauabis mihi pedes in eternū. Rñdit ei ieſus. Si nō lauero te: nō habebis partē mecū. Dicit ei ſymon petrus. Dñe/ nō tantū pedes meos: ſed ⁊ manus ⁊ caput. Dicit ei ieſus. Qui lotꝰ eſt: nō indiget niſi vt pedes lauet: ſed eſt mūdꝰ totꝰ. Et vos mūdi eſtis: ſed nō oēs. Sciebat enī quiſnā eēt q̄ traderet eū: propterea dixit/ nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ꝫ ḡ lauit pedes eoꝝ: accepit veſtimēta ſua: ⁊ cū recubuiſſet iterꝝ dixit eis. Scitis/ q̄d fecerim vobis? Vos vocatꝫ me magiſter ⁊ dñe: ⁊ bene dicitꝫ. Sum etenī. Si ergo ego laui pedes veſtros dñs ⁊ magi[illegible] vos debetꝫ alt̄ alteriꝰ lauare pedes. Exēplū enī dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. Et legat̄ i pulpito more dñicali: ſine Credo/ niſi ep̄s celebrauerit: tunc enī legat̄ euāgelium more duplicis feſti: ⁊ dr̄ Credo.

Offr̄. Dextera dñi fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me nō moriar ſed viuā: ⁊ narrabo opera dñi. ps. 117. Ponantur a ſubdyacono tres hoſtie ad cōſecrādum: quaꝝ due reſeruentur in craſtinū: vna ad percipiēdū a ſacerdote: reliqua vt ponatur cū cruce in ſepulchro. Secr̄.

Ipſe tibi q̄ſumus dñe ſancte pater oīps eterne deꝰ/ ſacrificiū noſtrū reddat aceptū: qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemorationē hoc fieri hodierna traditione monſtrauit: ieſus xp̄s dñs noſter. Qui tecū viuit. Prefatio quotidia. Hac die. Sctūs/ ſolenniter cantet̄: licet ep̄us defuerit. Infra canonē Cōicātes. ⁊ Hāc igit̄. et Qui pridie. ⁊ dñr tā a ſacerdote/ q̄ꝫ ab ep̄o. Tres pueri ante olei ꝯſecrationē: ſimul cantēt hūc hymnū in ſuperpelliciis O redēptor. Chorꝰ idē repetat poſt vnūquēq; ℣. Hac die nō dicitur Agnus dei. nec pax detur niſi ep̄s celebrauerit: tūc ei dicit̄ Agnus dei/ ſolēniter more duplicis feſti: ⁊ ſacri criſmatꝫ āpulla ꝓ pace deoſculet̄. Cōio. Dñs ieſus poſtq̄ꝫ cenauit cū diſciplis ſuis: Joh. 13. B. lauit pedes eoꝝ et ait illis: ſcitis q̄d fecerim vobis ego dñs ⁊ magiſter: exemplū dedi vobis/ vt ⁊ vos ita faciatꝫ. Cantata cōmunione: ſtatim incipiātur veſpere feſtiue/ ſine re-

gimine chori/⁊ sine Deꝰ in adiutor.
Ab aliquo de suꝑiori gradu:
incipiatur ān. Calicem saluta.
p̄s. 115. CRedidi ꝓpter qđ locutꝰ
sum: ego aūt humiliatus
sum nimis. Ego dixi in excessu
meo : oīs homo mēdax. Quid
retribuā dn̄o: pro oībus q̄ retribuit
michi. Calicē salutarꝫ accipiā:
⁊ nomē dn̄i īuocabo. Uota
mea dn̄o reddā corā oīm populo
eiꝰ: p̄ciosa ī ꝯspectu dn̄i mors
sanctoꝝ eiꝰ. O dn̄e qꝛ ego seruus
tuus: ego seruꝰ tuus/⁊ filius ancille
tue. Dirupisti vincula mea
tibi sacrificabo hostiā laudis: et
nomē dn̄i īuocabo. Uota mea
dn̄o reddā ī ꝯspectu oīs populi
eiꝰ: in atrijs domus dn̄i ī medio
tui hierusalē. Nō dꝛ Gloria pr̄i.
p̄s. 115. sed repetatur ān Calicem salutaris
accipiā : ⁊ nomē dn̄i īuocabo. Et
ceteri psalmi cū suis āīs dicunt
simili modo sine Gloria patri.

p̄s. 119. AD dn̄m cū tribularer clamaui
: et exaudiuit me.
Dn̄e libera aīam meā a labijs
iniq̄s: ⁊ a lingua dolosa. Quid
detr̄ tibi aut q̄d apponatr̄ tibi: ad
linguā dolosam. Sagitte potē
tis acute: cū carbonibꝰ desolatorijs.
Heu michi qꝛ incolatꝰ meꝰ
prolōgatus est habitaui cū habitātibus
cedar: multū īcola fuit
aīa mea. Cū his q̄ oderūt pacē
erā pacificus: cū loq̄bar illis īpugnabāt
me gratis. ān. Cū hisqui
p̄s. 119. oderūt pacē erā pacificꝰ: cū loquebar
illis impugnabant me gratis.
p̄s. 139. ERipe me dn̄e ab hoīe malo:
a viro iniquo eripe me. Qui
cogitauerunt iniquitates in corde
: tota die constituebāt prelia.
Acuerūt linguas suas sicut serpentes:
venenū aspidum sub labijs
eorū. Custodi me dn̄e de
manu peccatoris: ⁊ ab hoībꝰ iniquis
eripe me. Qui cogitauerūt
supplātare gressus meos: abscōderūt
suꝑbi laqueū michi. Et
funes extēderunt in laqueū: iuxta
iter scandalū posuerunt michi.
Dixi dn̄o deus meus es tu
exaudi dn̄e vocē deprecationis
mee. Dn̄e dn̄e virtꝰ salutis mee:
obumbrasti suꝑ caput meū ī die
belli. Nō trades me dn̄e a desi
derio meo peccatori: cogitauerūt
cōtra me ne derelinquas me
ne forte exaltentr̄. Caput circui
tus eoꝝ: labor labioꝝ ipsoꝝ operiet
eos. Cadent super eos carbones:
ī ignē deijcies eos: in miserijs
nō subsistent. Uir linguosus
nō dirigetur in terra: virum
iniustum mala capient in interitu.
Cognoui qꝛ faciet dn̄s iudiciū
inopis : ⁊ vindictā pauperū.
Ueruntamen iusti cōfitebūtur
nomini tuo : ⁊ habitabunt recti
cum vultu tuo. ān. Ab hominibus p̄. 139.
iniquis. libera me domine.
DOmine clamaui ad te exaudi p̄s. 140.
me: intēde voci mee
cum clamauero ad te. Dirigatur
oratio mea sicut incēsum in
conspectu tuo : eleuatio manuū
mearū sacrificium vespertinum.
Pone dn̄e custodiam ori meo:
et ostiū circunstātie labijs meis
Non declines cor meum in verba
malicie: ad excusandas excusationes
in peccatis. Cum hominibus
operantibus iniquitatem:
et nō communicabo cū electis
eorū. Corripiet me iustus

in mia/ ⁊ increpabit me: oleū aūt peccatoris nō impinguet caput meū. Q̄m adhuc ⁊ oratio mea i beneplacitis eoꝝ: abſorpti ſunt iuncti petre iudices eoꝝ. Audient ṽba mea q̄m potuerūt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terrā. Diſſipata ſūt oſſa noſtra ſec⁹ iſernū: qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei i te ſperaui nō auferas animā meā. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerūt michi: ⁊ a ſcādalis operātiū iniquitatē. Cadent in retiaculo ei⁹ peccatores: ſingulariter ſum ego donec trāſeā. ān.

p̄s. 139. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcādalis operātiū iniq̄tatē:

p̄s. 141. Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m deprecatus ſum. Effundo in ↄſpectu ei⁹ orationē meā: ⁊ tribulationē meā ante ip̄m pronūcio. In deficiēdo ex me ſp̄m meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac q̄ ābulabā: abſcōderūt laqueū michi. Cōſiderabā ad dexterā et videbā: ⁊ nō erat q̄ cognoſceret me. Periit fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat aīam meā. Clamaui ad te dn̄e: dixi tu es ſpes mea portio mea in terra viuentiū. Intēde ad deprecationem meā: qꝛ humiliatus ſum nimis. Libera me a perſequētib⁹ me: qꝛ cōfortati ſunt ſup me. Educ de cuſtodia aīam meā ad cōfitēdū noī tuo. me expectāt iuſti donec retribuas mihi. ān.

p̄s. 141. Cōſiderabam ad dexterā ⁊ videbā: et non erat qui cognoſceret me. Finita hac q̄nta ān. ſtatim incipiatur ān. Cenātib⁹. Cāticū btē marie.

Lu. 1. C. Magnificat: aīa mea dn̄m. Et exultauit ſp̄us [illegible] ſalutari meo. Qꝛ reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce eni ex hoc beatā me dicent oēs generationes. Qꝛ fecit mihi magna q̄ potēs eſt: ⁊ ſc̄tm̄ nomē ei⁹. Et mīa eius a ꝓgenie in ꝓgenies: timētibus eū. Fecit potētiā in brachio ſuo: diſperſit ſupbos mente cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede: ⁊ exaltauit hūiles. Eſurietes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerū ſuū: recordatus mīe ſue. Sicut locut⁹ eſt ad patres noſtros: abrahā ⁊ ſemini ei⁹ in ſecula. ān. Cenātib⁹ aūt accepit ieſus panē: bn̄dixit ac fregit/ dedit diſcipulis ſuis. Mat. 26. C. Repetita ān poſt Magnificat. dicat ſacerdos poſtcōio. cū Dominus vobiſcum. et Oremus. more ſolito.

Poſtcōmunio.

Refecti vitalibus alimētis q̄s dn̄e de⁹ noſter: vt qđ tp̄e nr̄e mortalitatis exq̄mur: immortalitis tue munere cōſequamur. Per do. Et ſic miſſa ⁊ veſpere ſimul finiant: dyacono dicēte Ite miſſa eſt/ ſi ep̄s celebret. ſi vero nō: miſſa ⁊ veſpere ſimul finiātur cū Bn̄dicam⁹ dn̄o. Propter ſolēnitatē vero cene: dyacon⁹ et ſubdyacon⁹ dalmatica ⁊ tunica induant: licet ep̄s nō celebrauerit. Poſt prādiū cōueniāt clerici ad eccleſiā ad altaria abluenda: ⁊ ad mādatū faciēdū: ⁊ ad completoriū dicēdū. In primis bn̄dicit aqua more ſolito extra chorū priuatim. Deinde preparētur duo ſacerd. excellētiores cū dyacono ⁊ ſubdyacono de ſecunda forma: ⁊ cerofer. de prima forma qui oēs ſint albis cū amictis induti: ⁊ duob⁹ clericis vinū ⁊ aquā deferētibus/ ⁊ incipiēt a maiori altare: ⁊ abluāt illud infundētes vinū ⁊ aquā: ⁊ interim cantet᷑ ℟. **In mōte oliueti.** a toto choro corā altari cū ſuo ℣. ⁊ dr̄ ſine **Gloria patri.** Quo finito: dr̄ ℣. ⁊ orō de ſctō in cui⁹ honore cōſecratū eſt altare: ab excellent᷑. ſacerdo. modeſta voce. Itē ſine nota: q̄ terminet᷑ ſic **Per xp̄z** nec p̄cedat nec ſubſequatur **Dn̄s vobiſcum.** ſed tantū **Orem⁹** ante orationē. Eodē modo oīa altaria in eccleſia abluantur cū ℟. ⁊ ℣. ſicut ordinatim ſunt ī p̄dicta hyſtoria: ſcꝫ **In mōte oliueti.** ⁊ cū ℣. ⁊ oroꝝ. de ſctis vt s̄ dictū eſt. Ita ꝙ nullū ℟. incipiatur niſi tm̄ corā altari: ⁊ ibi totū cātabit᷑ vt s̄ dixim⁹. Et ſemper in extrema ablutione: cantetur ℟. **Circūdederunt.** cum ſuo ℣. Et ſi plura fuerint altaria in eccleſia q̄z ℟. in predicta hyſtoria: tūc reiciat᷑ hyſtoria ordine predicto ſeruato: ſed ꝙ ℟. **Circūdederūt.** ſemper vltimo loco cātet᷑. Poſt ablutionē altaris intrent capſm: ⁊ dyacon⁹ legat euāgel. **Ante diē feſtū**/ ſicut ad miſſā lectū eſt: deinde dr̄ ſermo. Quo finito ſurgāt duo p̄dicti ſacerd. et incipieñ. a maiorib⁹/ lauent oīm pedes vn⁹ ex p̄te: ⁊ alt᷑ ex altera p̄te chori: ⁊ ipſi inuicē ſibi lauent pedes. Et interim cātent᷑ he ſequētes āē. cum ſuis p̄ſs. a toto choro interim ſedēte. ān. **Mādatū nouū.** p̄s. **Deus miſereat᷑ nr̄i.** totus p̄s dr̄ ſine **Gl'ia p̄ri.** Et poſt vnūquēqꝫ ℣. repetat᷑ ān. Et hoc mō dicūr oēs āē cū ſuis p̄ſs. q̄ ſequuntur. ān. **Diligamus nos.** p̄s. **Ecce q̄ bonū.** ān. **In dieb⁹ illis.** p̄s. **Miſerere.** ān. **Maria ergo.** p̄s. **Beati immaculati.** ān. **Poſtq̄.** p̄s. **Audite hec oēs gentes.** He ſequētes āē ſi neceſſe fuerit cātentur: ſin autē oīno pretermittant᷑. ān. **Vos vocatis.** ān. **Si ego dn̄s.** ān. **Ante diē** ān. **Venit ad petrū.** Peracta ablutione pedū: dicto ſmone accipiāt caritatis potū. Quibus rite peractis: vn⁹ ſacerdos dicat preces hoc modo. Preces

Suſcepim⁹ deus miam tuā. In p̄. 47.
medio templi. Tu mādaſti. p̄. 118.
Mādata tua cuſtodiri nimis. Ecce p̄. 132.
q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū. habitare fratres in vnū. Dn̄e exaudi. Et clamor me⁹ Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Orēm⁹

Orō

Adeſto q̄s dn̄e officio ſeruitutis nr̄e: ⁊ q̄ tu pedes lauare dignat⁹ es tuis diſcipulis: ne deſpicias opera manuū tuarū que nobis retinenda mandaſti: ſed ſicut exteriora hic abluunt᷑ inquinamēta corpoꝝ: ſic a te oīm nr̄oꝝ interiora mundent᷑ pctā q̄d ipſe preſtare digneris. Qui cū deo patre ⁊ ſpū ſancto viuis ⁊ regnas de⁹. Per. Si vero nullus aſſit clericus ſermonem faciēs: ceteris vt prius peractis: poſt ablutionē pedū dicūtur preces p̄dicte. Deinde legatur ſequēs euāge. a quodā dyacono de ſcd̄a forma: in ſuperpel. ſine titulo bn̄dictione pri⁹ petita ab executore officij: ⁊ legat᷑ more lect. fratrib⁹ interim caritatis potū ſumētibus: ⁊ legatur vſqꝫ ad illum finem. **Surgite eamus hinc.** Et ita recedant. Euange. Scd̄m Johannem.

ca.13. B. IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis: nō eſt ſeruus maior dño ſuo: neqꝫ apoſtolꝰ maior eo qui miſit illum. Si hec ſcitis: beati eritis ſi feceritis ea. Nō de oībus vobis dico. Ego ſcio quos elegerim: ſed C. vt adimpleatur ſcriptura. Qui mādūcat mecū panē: leuabit cōtra me calcaneū ſuū. Amodo dico vobis priuſqꝫ fiat: vt cum factū fuerit credatis/ ꝗ ego ſum. Amē amē dico vobis: q̄ accipit ſi quē miſero me accipit. Qui āt me accipit: accipit eū qui me miſit. Et cū hec dixiſſet ieſꝰ turbatus eſt ſpū: ⁊ proteſtatꝰ eſt/ et dixit. Amē amē dico vobis: ꝗ vnꝰ ex vobis me tradet. Aſpiciebāt ergo adinuicē diſcipuli: heſitātes de quo diceret. Erat aūt recūbēs vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ in ſinu ieſu: quē diligebat ieſus. Innuit ergo huic ſymon petrus: ⁊ dixit ei. Quis ē de q̊ dicit? Itaqꝫ cū recubuiſſet ille ſupra pectꝰ ieſu/ dixit ei. Dñe/ q̊s eſt? Reſpōdit ieſus. Ille eſt cui ego intinctū panē porrexero. Et cū intinxiſſet panē: dedit iude ſymonis ſcariothis. Et poſt bucellā itroiuit in illū ſathanas: ⁊ dixit ei ieſꝰ. Qđ facis fac citiꝰ. Hoc aūt nemo ſciuit diſcūbētiū: ad q̄d dixerit ei. Quidā aūt putabāt ꝗ loculos habebat iudas: ꝙ dixiſſet ei ieſꝰ eme ea q̄ nobis opꝰ ſūt ad diē feſtū: aut egenis vt aliquid daret. Cū ergo accepiſſet ille bucellā: exiuit ꝯtinuo. Erat [illegible]. Cū D. q̊ exiſſet dixit ieſus. Nūc clarificatꝰ eſt filiꝰ hoīs: ⁊ deꝰ clarificatꝰ eſt ī eo. Si deꝰ clarificatꝰ eſt ī eo: et deꝰ clarificabit eū in ſemetipſo. Et ꝯtinuo clarificauit eū. Filioli adhuc modicum vobiſcū ſum. Queretꝭ me/ ⁊ ſicut dixi iudeis: q̊ ego vado vos nō poteſtis venire. Et vobis dico mō. Mādatū nouū do vobꝭ vt diligatꝭ inuicē: ſicut dilexi vos/ vt ⁊ vos diligatis iuicē. In hoc cognoſcēt oēs ꝗ diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionē habueritꝭ adinuicē. Dixit ei ſymō petrꝰ. Dñe q̊ vadis? Rn̄dit ieſus. Quo ego vado nō potes me modo ſeq̄: ſeq̄ris aūt poſtea. Dixit ei petrꝰ. Quare nō poſſuꝫ te ſeq̄ modo? Aīam meā pro te ponā. Rn̄dit ei ieſus. Aīam tuā pro me pones. Amē amen dico tibi: nō cantabit gallꝰ/ donec ter me negabꝭ. Et ait diſcipl̄is ſuis. Joh. 14.ca. A. Nō turbet̄ cor vr̄m: neqꝫ formidet. Creditis ī deū: ⁊ ī me credite. In domo pr̄is mei: māſiones multe ſūt. Si q̊minꝰ dixiſſem vobis: ꝗ vado parare vobis locū. Et ſi abiero ⁊ ꝑparauero vobis locū: iteꝝ veniā et accipiā vos ad meipſm: vt vbi ſum ego/ ⁊ vos ſitis. Et q̊ ego vado ſcitꝭ: ⁊ viam ſcitis. Dixit ei thomas. Dñe/ neſcimꝰ q̊ vadis. Et quō poſſumꝰ viā ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſuꝫ via/ veritas/ ⁊ vita. Nemo venit ad patrē: niſi per me. Si cognouiſſetis me: ⁊ pr̄em meū vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eū: ⁊ vidiſtis eum. Dicit ei philippꝰ. Dñe/ oſtēde nobis patrē: ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſꝰ.

Tāto tp̄e vobiſcū ſum: ⁊ non co-
gnouiſtis me. Philippe q̄ videt
B. me: videt ⁊ pr̄em meū. Et quō tu
dicis oſ̄de nobis pr̄em? Nō cre
dis qꝛ ego ī pr̄e: ⁊ pr̄ ī me ē? Uer-
ba q̄ ego loquoꝛ vobis: a meip̄o
nō loquoꝛ. Pat̄ aūt ī me manēs:
ip̄e facit op̄a. Nō creditꝭ/ qꝛ ego
in pr̄e: ⁊ pat̄ ī me eſt? Alioq̄n ꝓ-
pter op̄a ipſa credite. Amē amē
dico vobis: q̄ credit ī me/ op̄a q̄
ego facio/ ⁊ ip̄e faciet. Et maio-
ra hoꝝ faciet/ qꝛ ego ad patrem
vado. Et q̄dcūqꝫ petieritꝭ patrē
in noīe meo/ hoc faciā: vt glorifi
cet̄ pat̄ in filio. Si q̄d petieritis
in noīe meo: hoc faciā. Si diligi
tis me: mādata mea ſeruate. Et
ego rogabo patrē: ⁊ aliū para-
clytū dabit vobis/ vt maneat vo-
biſcū in eternū. Spiritū veritatꝭ
quē mūdꝰ nō poteſt capere: qꝛ nō
C. videt eū nec ſcit eū. Uos aūt co-
gnoſcetis eū qꝛ apud vos mane
bit: ⁊ in vobis erit. Nō relinquā
vos orphanos veniā ad vos: ad-
huc modicū ⁊ mūdus me iā non
videt. Uos aūt videbitis me: qꝛ
ego viuo/ ⁊ vos viuetis. In illo
die vos cognoſcetꝭ qꝛ ego ſuꝫ in
pr̄e meo: ⁊ vos ī me: ⁊ ego in vo-
bis. Qui habet mādata mea et
ſeruat ea: ille eſt qui diligit me.
Qui aūt diligit me: diliget̄ a pa
tre meo. Et ego diligā eū: ⁊ ma-
nifeſtabo ei meip̄m. Dicit ei iu-
das: non ille ſcariothis. Dn̄e q̄d
factū eſt/ qꝛ manifeſtaturꝰ es te-
ipſum nobis ⁊ nō mūdo? R̄n̄dit
ieſus: ⁊ dixit ei. Si q̄s diligit me
ẜmonē meū ẜuabit. Et pat̄ meꝰ
diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ ⁊ mā-
ſionē apd̄ eū faciemꝰ. Qui nō di
ligit me: ẜmones meos nō ẜuat.
Et ẜmonē quē audiſtis non eſt
meꝰ: ſed eiꝰ q̄ miſit me pr̄is. Hec D.
locutꝰ ſum vobis: apud vos ma-
nēs. Paraclytꝰ aūt ſp̄us ſanctus
quē mittet pat̄ in noīe meo: ille
vos docebit oīa/ ⁊ ſuggeret vo-
bis oīa q̄cūqꝫ dixero vobꝭ. Pa-
cē relinquo vobꝭ: pacē meā do vo
bis. Nō quō mūdꝰ dat: ego do vo
bis. Nō turbet̄ coꝛ vr̄m: neqꝫ foꝛ-
midet. Audiſtꝭ qꝛ ego dixi vobꝭ:
vado ⁊ venio ad vos. Si dilige-
retꝭ me gauderetꝭ vtiqꝫ/ qꝛ vado
ad patrē: qꝛ pat̄ maioꝛ me ē. Et
nūc dixi vobis priuſq̄ꝫ fiat: vt cū
fctm̄ fuerit credatꝭ. Iā nō multa
loquar vobiſcū. Uenit ei pꝛīceps
mūdi huiꝰ: ⁊ ī me nō habet q̄cq̄ꝫ.
Sꝫ vt cog̊ſcat mūdus qꝛ diligo
patrē: ⁊ ſicut mādatū dedit mihi
pr̄: ſic facio. Surgite eamꝰ hinc.

¶ Feria. vj. in die paraſceues di
cta hoꝛa nona: accedat ſacer. ad
altare/ indutꝰ veſtibꝰ ſacerdotali
bus: ī caſula rubea/ cū dyacono
et ſubdyac̄. ⁊ ceterꝭ miſtris alta-
ris: q̄ oēs ſint albis cū amictibꝰ
induti ſine tunica: dictaqꝫ oꝛone
dn̄ica ſtati ꝓcedat accolitꝰ alba
īdutꝰ: ad legēdū hāc lect. ad gra
dū choꝛi ſine titulo hoc modo.

IN tribulatione ſua mane
cōſurgēt ad me. Uenite et cap.6.
reuertamur ad dn̄ꝫ: qꝛ ip̄e cepit/ A.
et ſanabit nos: ꝑcutiet ⁊ curabit
nos. Uiuificabit nos poſt duos
dies: ī die tertia ſuſcitabit nos: ⁊
viuemꝰ ī ꝯſpectu eiꝰ. Sciemꝰ ſeq̄ B.
murqꝫ: vt cog̊ſcamꝰ dn̄m. Quaſi
diluculū p̄paratꝰ eſt egreſſꝰ eiꝰ: ⁊
veniet q̄ſi imber nobis tēpoꝛa-
neus ⁊ ſerotinꝰ t̄re. Quid faciā

tibi effraym? Quid faciā tibi iuda? Miſericordia v̄ra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros mane

C. pertrāſiens. Propter hoc dolaui in ꝓphetis ⁊ occidi eos in verbis oris mei: ⁊ iudicia mea quaſi lux egrediēt. Qꝛ miam volui ⁊ nō ſacrificiū: ⁊ ſciētiā dei pluſq̄ holocauſtū. Chorus alternatim dicat tractū ſequētē. Tractus.

Abacuc. 3. ca. A. et oia infra. Domine audiui auditū tuū ⁊ timui: cōſideraui oꝑa tua et expaui. In medio duū aialiū innoteſcerꝭ: dū appropinquauerint anni cognoſceris: dū aduenerit tēpus oſtenderis. In eo dū cōturbata fuerit aia mea: i ira mie memor eris. Deꝰ a libano veniet: ⁊ ſctūs de mōte vmbroſo ⁊ cōdēſo. Operuit celos maieſtas eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena eſt t̄ra. Sequatur oro ſine Dñs vo. ſed tm̄ cum Orēꝰ et Flectamꝰ gen̄. le. Oro.

Deus a quo et iudas ꝓditor reatus ſui penā: ⁊ confeſſiōis ſue latro premiū ſūpſit: cōcede nobis tue ꝓpiciatiōis effectū: vt ſicut in paſſione ſua ieſus xp̄s dñs noſter diuerſa vtriſq̄ intulit ſtipēdia meritorū: ita nobis ablato vetuſtatis errore: reſurrectionis ſue grām largiatur. Qui tecū viuit. Subdyaconus legat hāc lec. ad gradū chori ſine titulo hoc modo. Exodi.

ca. 12. A. Dixit dñs ad moyſē ⁊ aaron in terra egypti. Mēſis iſte vobis principiū mēſium: primꝰ erit in mēſibus anni. Loquimini ad vniuerſum cetū filiorū iſrael ⁊ dicite eis. Decima die mēſis huiꝰ: tollat vnuſq̄ſq̄ agnū ꝑ familias ac domos ſuas. Sin autē minor eſt numerus: vt ſufficere poſſit ad veſcendū agnum: aſſumat vicinū ſuū qui cōiunctꝰ eſt domui eiꝰ iuxta nūerū animarū que ſufficere poſſint ad eſum agni. Erit eni agnus abſq̄ macula: maſculus anniculꝰ. Iuxta quē ritū tolletis ⁊ hedū: ⁊ ſeruabitis eū vſq̄ ad quartādecimam diē mēſis huiꝰ. Immolabitq̄ eū vniuerſa multitudo filiorꝝ iſrael ad veſperū: ſumētq̄ de ſanguine agni, ac ponēt ſuꝑ vtrūq̄ poſtē: et in ſuꝑliminaribꝰ domorꝝ, in q̄bus comedēt illū. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: et azimos panes cū lactucis agreſtibus. Nō comedetis ex eo crudū quid, nec coctū aqua: ſed aſſum tm̄ igni. Caput cū pedibus eius et inteſtinis vorabitis: ⁊ os eius nō cōfrigetis: nec remanebit q̄cq̄ ex eo vſq̄ mane. Si quid reſiduū fuerit: igne cōburetis. Sic aūt comedetis illū. Renes v̄ros accingetis: ⁊ calciamēta habebitis in pedibꝰ: tenētes baculos in manibꝰ. Et comedetis feſtinant̄. Eſt eni phaſe: ideſt tranſitꝰ dñi. Chorus alternatī dicat tractū ſequentem. Tractus.

B.

Ps. 139. ⁊ oia infra. Eripe me dñe ab hoīe malo: a viro iniquo libera me. Qui cogitauerūt malicias in corde: tota die cōſtituebāt prelia. Acuerūt linguā ſuā ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſub labijs eorꝝ. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hoībus iniquis libera me. Qui cogitauerūt ſupplātare greſſꝰ meos: abſcōderūt ſuꝑbi laqueū mihi. Et funes extēderūt in laqueū pedibus meis: iuxta iter ſcandalū poſuerunt michi. Dixi dño deꝰ meꝰ es tu: exaudi dñe vocem orationis mee.

Dñe dñe virt⁹ ſalutis mee: obūbraſti caput meū ī die belli. Ne tardas me a deſiderio meo pctōꝝ: cogitauerūt aduerſum me ne derelinquas me ne vnꝙ̄ exaltenꝭ. Caput circuitus eoꝝ: labor labiorūꝫ ipſoꝝ opiet eos. Veruntā iuſti ꝯfitebunꝭ noī tuo: et hītabūt recti cū vultu tuo. ¶ Sequitur paſſio ſine. Dñs vobiſcū ſine titulo hoc modo incipiendo. m.

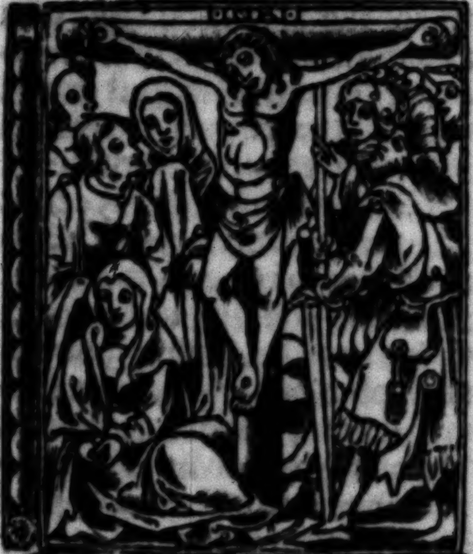

Iohā. a.18. A. Egreſſus eſt ieſus cū diſcipulis ſuis trās torrentem cedron/vbi erat ortus: in quē introiuit ipſe/ꝛ diſcipuli ei⁹. Sciebat aūt ꝛ iudas q̇ tradebat eū locū: q꞉ frequēter ieſus ꝯuenerat illuc cuꝫ diſcipulis ſuis. Iudas ḡ cū accepiſſet cohortē/ꝛ a pōtificibus ꝛ phariſeis miniſtros: venit illuc cū laternis/ꝛ facib⁹/ꝛ armis. Ieſus itaꝗ̄ ſciēs oīa q̄ ventura erāt ſup̱ eum ꝓceſſit ꝛ dixit eis. b. Quē queritis? m. Rñderunt ei. a. Ieſum nazarenum. m. Dicit eis ieſus. b. Ego ſum. m. Stabat aūt ꝛ iudas q̇ tradebat euꝫ cū ipſis. Ut ḡ dixit eis ego ſum: abierunt retrorſum ꝛ ceciderunt in terrā. Iterū ḡ interrogauit eos. B. b. Quē queritis? m. Illi aūt dixerūt. a. Ieſū nazarenū. m. Rñdit ieſ⁹. b. Dixi vobis: q꞉ ego ſum. Si ḡ me q̄ritis ſinite hos abire. m. Ut īpleretur ſermo quē dixit: q꞉ q̊s dediſti mihi nō ꝑdidi ex eis quēꝗ̄. Symō ḡ petrus habēs gladiū eduxit eū: ꝛ percuſſit pontificis ſeruū ſuū: ꝛ abſcidit auriculā ei⁹ dextrā. Erat aūt nomē ſeruo malchus. Dixit ergo ieſus petro. b. Mitte gladiū tuum ī vaginā. Calicē quē dedit michi pater: non vis vt bibā illum? m. Cohors ergo ꝛ tribun⁹ ꝛ miniſtri iudeoꝝ comprehenderūt ieſum ꝛ ligauerūt eū: ꝛ adduxerūt euꝫ ad annā primū. Erat eñ ſocer cayphe q̇ erat pōtifex anni illius. Erat autē cay- C. phas qui conſiliū dederat iudeis: q꞉ expedit vnum hominē mori pro populo. Sequebatur auteꝫ ieſum ſymon petrus: ꝛ alius diſcipulus. Diſcipulus autē ille erat notus pontifici: ꝛ introiuit cū ieſu in atriū pōtificis. Petr⁹ aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ḡ diſcipulus alius q̇ erat notus pōtifici: ꝛ dixit oſtiarie: ꝛ ītroduxit petrū. Dixit ergo petro āncilla oſtiaria. a. Nunquid ꝛ tu ex diſcipulis es hoīs iſtius? m. Dicit ille. a. Non ſum. m. Stabāt autē ſerui ꝛ miniſtri ad prunas/q꞉ frigus erat: ꝛ calefaciebāt ſe. Erat D. aūt cū eis ꝛ petrus ſtans ꝛ calefaciēs ſe. Pōtifex ḡ īterrogauit ieſum de diſcipulis ſuis: ꝛ de doctrina eius. Reſpōdit ei ieſus. b. Ego palā locut⁹ ſū mūdo. Ego ſemp̱ docui ī ſynagoga ꝛ ī tēplo

quo oẽs iudei ꝯueniũt: ⁊ in oc-
culto locutus ſum nichil. Quid
me iterrogas? Interroga eos
q̄ audierũt: q̄d locut⁹ ſum ipſis.
Ecce hi ſciũt q̄ dixerim ego. m.
Hec aũt cũ dixiſſet: vn⁹ aſſiſtẽs
miniſtroꝝ: dedit alapam ieſu di
ces. a. Sic rñdes põtifici? m. Rñ-
dit ei ieſus. b. Si male locut⁹ ſũ:
teſtimonium ꝑhibe de malo. Si
aũt bñ: q̄d me cedis? m. Et mi-
ſit eũ annas ligatũ ad cayphaʒ
põtificẽ. Erat aũt ſymõ petrus
E. ſtãs: ⁊ calefaciẽs ſe. Dixerunt ḡ
ei. a. Nũq̄d ⁊ tu ex diſcipulis ei⁹
es? m. Negauit ille/ ⁊ dixit. a. Nõ
ſum. m. Dixit ei vn⁹ ex ſeruis põ
tificis: cognat⁹ ei⁹ cui⁹ abſcidit
petrus auriculã. a. Nõne ego te
vidi i orto cũ illo? m. Iterũ ḡ ne
gauit petrus: ⁊ ſtatī gallus cãta
uit. Adducũt ḡ ieſum a caypha
in p̄toriũ. Erat aũt mane. Et ipſi
non itroierũt in p̄toriũ/ vt nõ cõ
taminarent̄: ſed vt mãducarent
paſcha. Exiuit ḡ pilatus ad eos
foras/ ⁊ dixit. a. Quã accuſatio-
nẽ affertiſ aduerſus hoiem hũc?
m. Rñderunt ⁊ dixerũt ei. a. Si
nõ eſſet hic malefactor: non tibi
F. tradidiſſemus eũ. m. Dixit ḡ eis
pilat⁹. a. Accipite eũ vos: ⁊ ſcd̃m
legẽ veſtrã iudicate eũ. m. Dixe-
runt ḡ ei iudei. a. Nobis nõ liʒ
interficere quẽq̄. m. Ut ſermo
ieſu impleretur quẽ dixit: ſigni-
ficãs qua morte eſſet moritur⁹.
Introiuit ḡ iterũ in p̄toriũ pila
tus: ⁊ vocauit ieſum/ ⁊ dixit ei. a.
Tu es rex iudeoꝝ. m. Rñdit ie
ſus. b. A temetipo hoc dicis: an
alii dixerunt tibi de me? m. Rñ-
dit pilatus. a. Nunq̄d ego iude⁹
ſum? Gens tua ⁊ põtifices tradi-
derunt te mihi. Quid feciſti? m.
Rñdit ieſus. b. Regnũ meũ nõ
eſt de hoc mũdo. Si ex hoc mũ G.
do eſſʒ regnũ meũ: miniſtri mei
vtiq̄ decertarent vt nõ traderer
iudeis. Nũc aũt regnũ meũ nõ
eſt hinc. m. Dixit itaq̄ pilat⁹. a.
Ergo rex es tu? m. Rñdit ieſus
b. Tu dicis: qꝛ rex ſuʒ ego. Ego
in hoc natus ſum/ ⁊ ad hoc veni
in mũdum: vt teſtimoniũ perhi-
beam veritati. Ois q̄ eſt ex veri
tate: audit vocẽ meã. m. Dicit ei
pilatus. a. Quid eſt veritas? m.
Et cũ hoc dixiſſet: iteruʒ exiuit
ad iudeos: ⁊ dixit eis. a. Ego
nullã iuenio i eo cauſaʒ. Eſt aũt
ꝯſuetudo vobis: vt vnũ dimittã
vobis i paſcha. Uultis ḡ dimit-
tam vobis regẽ iudeoꝝ? m. Cla-
mauerũt rurſum oẽs dicẽtes. a.
Nõ hũc/ ſʒ barrabã. m. Erat aũt
barrabas latro. Tunc ḡ appre- Joh̄
hẽdit pilatus ieſum: ⁊ flagella- 19. A.
uit. Et milites plectẽtes coronã
de ſpinis impoſuerũt capiti ei⁹
⁊ veſte purpurea circũdederũt
eũ: ⁊ veniebãt ad eũ ⁊ dicebãt. a.
Aue rex iudeoꝝ. m. Et dabant
ei alapas. Exiuit iterũ pilat⁹ fo-
ras ⁊ dixit eis. Ecce adduco eũ
vobiſ foras vt cognoſcatiſ qꝛ nul-
lã iuenio i eo cauſã. m. Exiuit ḡ
ieſ⁹ portãs ſpineã coronã: ⁊ pur
pureũ veſtimẽtũ. Et dixit eis pi
lat⁹. a. Ecce hõ. m. Cũ ḡ vidiſſet
eum põtifices ⁊ miniſtri: clama- H.
bant dicẽtes. a. Crucifige cruci
fige eũ. m. Dixit ei pilat⁹. a. Ac-
cipite eũ vos ⁊ crucifigite. Ego
eñ nõ iuenio i eo cauſaʒ. m. Rñ-
derũt ei iudei. a. Nos legem ha

bemꝰ/ ⁊ ſm legẽ debet mori: qꝛ filium dei ſe fecit. m. Cũ ğ audiſſet pilatus hunc ſermonẽ: magꝭ timuit. Et igreſſus eſt pretoriũ iterũ: ⁊ dixit ad ieſum. a. Uñ es tu? m. Ieſus aũt rñſum nõ dedit ei. Dicit ğ ei pilatꝰ. a. Michi nõ loqueris? Neſcis qꝛ ptãtem habeo crucifigere te: ⁊ ptãtem habeo dimittere te? m. Rñdit ieſꝰ b. Nõ haberes poteſtatẽ aduerſum me vllã: niſi tibi datũ eẽt deſup. Propterea q̄ tradidit me tibi: maiꝰ peccatũ habet. m. Et exinde querebat pilatus: dimittere eũ. Iudei aũt clamabãt dicẽtes. a. Si hunc dimittis: non es amicus ceſaris. Oĩs ei qui ſe regem facit: contradicit ceſari. m.

C. Pilatꝰ ergo cũ audiſſet hos ſermones/ adduxit foras ieſuz: ⁊ ſedit pro tribunali/ in loco qui dicitur licoſtratos: hebraice autẽ gabatha. Erat aũt paſceue paſce hora quaſi ſexta: ⁊ dixit eis. a. Ecce rex vr̃. m. Illi aũt clamabant. a Tolle tolle crucifige eũ. m Dicit ei pilatꝰ. a Regẽ vrz crucifigã? m. Rñderũt põtifices. a. Nõ hẽmus regẽ niſi ceſarez. m. Tũc ğ tradidit eis illũ: vt crucifigeret. Suſceperũt aũt ieſum ⁊ eduxerũt. Et baiulãs ſibi crucẽ: exiuit i eũ quid dr̃ caluarie locũ/ hebraice aũt golgotha/ vbi crucifixerũt eum. Et cum eo alios duos hinc ⁊ hinc: medium autẽ ieſum.

D. Scripſit aũt titulũ pilatꝰ ⁊ poſuit ſuper crucẽ. Erat autez ſcriptũ. Ieſus nazarenus rex iudeoꝝ. Hunc ğ titulũ multi legerũt iudeoꝝ: qꝛ ꝓpe ciuitatẽ erat locus vbi crucifixus ẽ ieſus. Et erat ſcriptũ: hebraice/ grece/ ⁊ latine. Dicebãt ğ pilato: põtifices iudeoꝝ. a. Noli ſcribere rex iudeoꝝ: ſʒ qꝛ ipſe dixit rex ſũ iudeorũ. m Rñdit pilatꝰ a. Qđ ſcripſi ſcripſi. m. Milites ğ cũ crucifixiſſent eũ: accepeꝛt veſtimẽta eiꝰ/ ⁊ fecerũt q̄ttuor ptes: vnicuiqʒ militi partẽ ⁊ tunicã.

E. Erat aũt tunica iconſutilis/ de ſupꝯtexta ꝑ totũ. Dixerũt ğ adinuicẽ. a. Nõ ſcidamus eã: ſed ſortiamur de illa cuiꝰ ſit. m. Ut ſcriptura ipleretur dicẽs Partiti ſũt veſtimẽta mea ſibi. Hic accedãt duo miſtri i ſuppellicijs: vnꝰ ad dextrũ/ ⁊ alius ad ſiniſtrum cornu altaris: ⁊ inde duo lintheamina ammoueãt: q̄ ad hoc ſup altare fuerũt appoſita: ⁊ i veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. Et milites quidẽ hec fecerũt. Stabant aũt iuxta crucẽ ieſu mr̃ eiꝰ ⁊ ſoror mr̃is eius maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cũ vidiſſet ğ ieſus matrẽ ⁊ diſcipulũ ſtantẽ quẽ diligebat/ dixit matri ſue. b. Mulier: ecce filius tuꝰ. m. Deinde dixit diſcipulo. b. Ecce mater tua. m. Et ex illa hora accepit eã diſcipulꝰ i ſuã. Poſtea ſciẽs ieſꝰ qꝛ iã oĩa ꝯſummata ſunt: vt ꝯſũmaret ſcriptura dixit. b Sitio. m Uas ğ poſitũ erat/ aceto plenũ. F.

Illi aũt ſpõgiã plenã aceto/ yſopo circũponẽtes obtulerunt ori eius. Cũ ğ accepiſſet ieſus acetũ: dixit. b Conſummatũ eſt. m. Et inclinato capite: tradidit ſpirituʒ. Seq̄tur. Pater nr̃. Aue maria. In manꝰ tuas. m Iudei ğ quoniã paraſceue erat: vt nõ remanerẽt in cruce corpora ſabbato: erat enim magnus dies il

le ſabbati: rogauerũt pilatũ / vt
frangerent eoꝝ crura / ⁊ tollerẽ
tur. Venerũt ğ milites: ⁊ primi
quidẽ fregerũt crura: ⁊ alterius
q̄ crucifixus ẽ cũ eo. Ad ieſum
aũt cũ veniſſent vt viderẽt eũ iã
mortuũ / non fregerũt eius cru-
ra: ſed vnus militũ lancea latus
eius apuit: ⁊ cõtinuo exiuit ſan-
B. guis ⁊ aq̃. Et q̄ vidit teſtimoni-
um ꝑhibuit: ⁊ verũ eſt teſtimoni
um eiꝰ. Et ille ſcit qꝛ ꝟa dicit vt
⁊ vos credatis. Fctã ſunt eĩ hec:
vt ſcriptura impleref. Os non
cõminuetis ex eo. Et iteruꝫ alia
ſcriptura dicit. Videbunt ĩ queꝫ
transfixerunt. Euãgeliũ.

Poſt hec aũt rogauit pilatũ ioſeph ab arimathia eo q̄ eẽt diſcipulꝰ ieſu: occultꝰ aũt ꝓpter metũ iudeoꝝ / vt tolleret corpus ieſu. Et ꝑmiſit pilatꝰ. Venit ğ: ⁊ tulit corpꝰ ieſu. Venit autẽ ⁊ nichodemꝰ / q̄ venerat ad ieſum nocte primũ: ferẽs mixturã mirrhe ⁊ aloes q̄ſi libras centũ. Acceperunt aũt corpꝰ ieſu: ⁊ ligauerunt eũ lintheis cũ aromatibus: ſicut mos iudeis ẽ ſepelire. Erat aũt in loco vbi crucifixꝰ ẽ ortꝰ: ⁊ ĩ orto monumentũ nouũ: in q̄ nõdũ quiſq̄ poſitꝰ erat. Ibi ğ ꝓpter paraſceuẽ iudeoꝝ: qꝛ iuxta erat monumentum poſuerũt ieſum.

¶ Sequũť oꝛ̄ones ſolẽnes: ⁊ ad vnãquãq; illarũ dicitur. Flectamus genua: niſi ad eam qua oratur pro iudeis. Et primo ꝓ vniuerſali ſtatu eccleſie. Oratio.

Oremꝰ dilectiſſimi nobis ĩ primis ꝓ eccl'ia ſctã dei: vt eã deus ⁊ dñs nr̄ pacificare / ⁊ cuſtodire digneť toto orbe terraꝝ ſubiiciẽs ei pricip[illegible]us ⁊ ptãtes: detq; nobis quie[illegible]ã ⁊ tranquillã vitã degẽtibꝰ glorificare deum patrẽ oĩpotentẽ. Deide dicat ſacerdos. Oremꝰ. Deide dicat diaconꝰ. Flectamꝰ genua leua. Orõ.

Omĩps ſempiterne deus: q̄ gloriã tuã oĩbus ĩ xp̄o gẽtibus reuelaſti: cuſtodi op̄a miẽ tue: vt eccl'ia tua toto orbe diffuſa: ſtabili fide ĩ cõfeſſiõe tui nois ꝑſeueret. Per eundẽ. Chorus r̄ndeat Amẽ. ⁊ oẽs orationes finiãtur ſub tono predicto.

¶ ~~Pro papa.~~ Oratio.

Oremus ⁊ ꝓ ~~btiſſimo papa nr̄o. N.~~ vt deꝰ ⁊ dñs nr̄ q̄ elegit eũ ĩ ordine ep̄atus ſaluũ atq; incolumẽ cuſtodiat eccl'ie ſue ſctẽ ad regẽdũ ppl'm ſctm̄ dei. Oremꝰ. Flectamꝰ genua leuate. Orõ.

Omĩps ſempiterne deꝰ: cuius iudicio vniuerſa fundãtur: reſpice ꝓpiciꝰ ad p̄ces nr̄as / ⁊ electũ nobis antiſtitẽ tua pietate ꝯſerua: vt xp̄iana plebs q̄ tali gubernať auctore: ſub tãto põtifice credulitatꝫ ſue meritis augeatur. Per dominum noſtrũ.

¶ Pro vniuerſis ordinibꝰ. Orõ.

Oremꝰ ⁊ ꝓ oĩbꝰ ep̄is / p̄bris / diaconibus / ſubdiaconibus / accolitis / exorciſtis / lectoribus / oſtiariis / cõfeſſoribꝰ / virginibus / viduis: ⁊ ꝓ omni populo ſancto dei. Oremus. Flectamus genua Leuate. Oratio.

Omĩps ſempiterne deꝰ: cuius ſpũ totũ corpꝰ eccleſie ſctificať ⁊ regiť: exaudi nos pro vniuerſis ordibꝰ ſupplicãtes: vt grĩe tue mũere ab oĩbꝰ tibi gradibꝰ fideliť ſuiať. Per d. ĩ vnit.

eiuſdem. ¶ Pro rege. Oratio.

OREmꝰ et pro xp̄ianiſſimo rege nr̄o. N. vt deus ⁊ dn̄s nr̄. ſubditas illi faciat om̄es barbaras natiões: ad noſtram perpetuam pacem. Oremꝰ. Flectamus genua Leuate. Oratio.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ: ī cuius manu ſunt oīm ptātes ⁊ oīm iura regnorum: reſpice ad xp̄ianoꝝ benignꝰ īperiū: vt gentes q̄ ī ſua feritate ꝯfidūt: potentie tue dextera ꝯprimātur. Per dn̄z. ¶ Pro cathecuminis. Orō

OREmꝰ et ꝓ cathecuminis nr̄is: vt deus ⁊ dn̄s nr̄ adaperiat aures p̄cordioꝝ ipſoruz/ ianuāq; mīe ſue: vt ꝑ lauacrū regn̄atiōis: accepta remiſſiōe oīm pctōꝝ: ⁊ ipſi digni īueniāt/ ī xp̄o ieſu domīo nr̄o. Oremꝰ. Flectamus genua Leuate Oratio.

OMnip̄s ſempiterne deus: q̄ eccleſiā tuaz noua ſemper ꝓle fecundas: auge fidē ⁊ intellectū cathecuminis nr̄is/ vt renati fonte baptiſmatis: adoptiōis tue filijs aggregent. Per dn̄m. ¶ Pro quacuq; tribulatiōe. orō

OREmus dilectiſſimi nobis deum patrē oīpotentē: vt cunctis mūdum purget erroribꝰ: morbos auferat/ famē depellat. aperiat carceres: vincula diſſoluat peregrinantibꝰ reditum/ infirmātibus ſanitatē/ nauigātibus portū ſalutis īdulgeat. Oremus. Flectamꝰ ge. leuate Orō.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ: meſtoꝝ ꝯſolatio: laborantiuz fortitudo: ꝑueniāt ad te p̄ces de quacūq; tribulatiōe clamantiū vt oēs ſibi ī neceſſitatibus ſuis: mīam tuā gaudeāt affuiſſe. Per dn̄m. ¶ Pro hereticis. Oratio.

OREmꝰ ⁊ ꝓ hereticis ⁊ ſciſmaticis/ vt deus ⁊ dn̄s noſter ieſus xp̄s/ eruat eos ab erroribus vniuerſis/ ⁊ ad ſanctam matrē eccleſiam catholicaz atq; apſicā reuocare dignetur. Oremus. Flectamꝰ genua le. Orō.

OMnip̄s ſempiterne deus: q̄ ſaluas oēs hoīes: ⁊ neminē vis ꝑire: reſpice ad aīas diabolica fraude deceptas vt oī heretica prauitate depoſita: errantium corda reſipiſcāt: ⁊ ad veritatis tue redeāt vnitatem. Per dn̄m. Pro perfidis iudeis. Orō

OREmus ⁊ ꝓ perfidis iudeis: vt deꝰ ⁊ dn̄s nr̄/ auferat velamē de cordibꝰ eoꝝ: vt ⁊ ipſi agnoſcant ieſum xp̄m dn̄m nr̄m Oremus. Non dicitur hic Flectamus genus Leuate Oratio

OMnip̄s ſempiterne deus: q̄ etiam iudaicam perfidiaz a tua mīa nō repellis: exaudi p̄ces nr̄as q̄s ꝓ illius ppl̄i obcecatione deferimꝰ: vt agnita veritatis tue luce: q̄ xp̄s ē: a ſuis tenebris eruatur. Per eundem dn̄m nr̄m. ¶ Pro paganis. Oratio.

OREmus ⁊ pro paganis: vt deus oīpotēs auferat iniquitatē de cordibus eoꝝ: vt relictis idolis ſuis/ cōuertantur ad deū viuū ⁊ verum: ⁊ vnicum filium eius ieſum xp̄m/ deū ⁊ dn̄m noſtrum: cuz quo viuit ⁊ regnat cum ſpiritu ſancto deꝰ. Per omnia ſecula ſeculorum. Oremus. Flectamus genua leuate Orō.

OMnip̄s ſempiterne deꝰ qui non vis mortem pctōꝝ:

ſed vitā ſp̄ iq̃ris: ſuſcipe ꝓpici⁹ orōnē nr̃am: ⁊ libera eos ab idolorꝫ cultura: ⁊ aggrega eccl̃ie tue ſcē ad laudē ⁊ gl̃iam nois tui. **Per.**

¶ Finitis orōnib⁹: exuat ſacer. caſulā ⁊ i ſede ſua iuxta altare ſe reponat/ cū dyac. ⁊ ſubdya. ⁊ interi alij duo pbr̃i de ſupiori gdu nudatiſ pedib⁹ albis īduti abſqꝫ paruriſ tenētes crucē coopta ſup brachia ſolēniter iter eos retro magnum altare in dextera parte canant hos. ℣. **Popule meus.** Duo dyaconi de ſcda forma: in cappis ſuis nigris ad gradum chori ad altare conuerſi dicant. **Agyos.** Chorus rn̄deat cū genuflexiōe oſculādo formulas tribus vicib⁹ i vna rn̄ſiōe: vnaqꝫ vice reſurgēdo **Sctūs de⁹.** Sacerdotes vero tenētes crucē retro altare: ⁊ dyaconi ad graduꝫ chori/ dicant **Agyos.** ſemp ſint ſtantes. Itē ſacerdotes loco nō mutato dicāt. ℣ **Quia eduxi.** Dyaconi. **Agyos.** Chorus. **Sanct⁹ deus.** Itē ſacerdotes loco non mutato dicāt ℣ **Quid vltra.** Dyaconi **Agyos.** Chorus. **Sanct⁹ deus.** Deinde ſacerdotes diſcooperiētes crucē iuxta altare in dextera parte: canant hanc ān. **Ecce lignū.** Chor⁹ cū genuflexione oſculādo formulas rn̄deat. ā **Crucē tuā.** ps **Deus miſereatur.** Tot⁹ ps dicat ſine **Gloria pri.** a toto choro: ⁊ poſt vnūquēqꝫ ℣. repetat ān. ſilr a toto choro cuꝫ genuflexione: ⁊ interim ponatur crux ſolēniter ſup tertiū gradū ab altari iuxta quā ſedeāt p̄dictiſ ſacerdotes: vn⁹ a dextris: ⁊ ali⁹ a ſiniſtris. Deide ꝓcedāt clerici ad crucē adorandā nudatis pedibus. icipiētes a maiorib⁹. Finito ps. cū ā. cantet ſeqns hymnus a duob⁹ ſacerdotib⁹ interim ſedētib⁹ iuxta crucem/ modo ſupradicto. Hymn⁹ **Crux fidelis.** Chor⁹ eundē repetat poſt vnūquēqꝫ ℣. interim ſedēdo. Itē ſacerdotes dicāt. **Pange lingua.** ℣. **De parētis.** ℣. **Hoc op⁹.** ℣. **Qn̄ venit** ℣. **Luſtra ſex.** ℣ **Hic acetū.** ℣. **Flecte ramos.** ℣. **Sola digna.** ℣. **Gloria et honor.** Hijs finitis deportet crux p mediū chori a p̄dictiſ duob⁹ ſacerdotib⁹ vbi a pplo adoret/ añ aliqđ altare: ⁊ interim cātet hec ſequēs ān. i choro cū ſuo. ℣. a toto choro interim ſedēte. Cātor incipit ān **Dn̄s fabricator.** ℣ **O admirabile. Aperto.** Adorata cruce: ⁊ finita ān. p̄dicta cū ſuo ℣. p̄dicti ſacerdotes ea reuerētia q crucē antea exportauerāt: p mediū chori vſqꝫ ad ſummū altare iterū reportēt. Tūc ꝯueniāt oēs clerici de choro ad altare: ⁊ reiduat ſacerdos caſulā quā pri⁹ exuerat: ⁊ accedat ad gradū altariſ cū dyacono ⁊ ſubdyacono/ ⁊ dicat **Cōfiteor.** ⁊ **Miſereat.** ⁊ **Abſolutionē.** cū p̄cibus ⁊ orōne. **Aufer a nobis dn̄e/** more ſolito: tn̄ hic nō det oſculū pacis. Deide ſacrificio ſup altare more ſolito depoſito/ ⁊ incēſato cū aq̄ ⁊ vini infuſiōe i calicē: ſcꝫ poſt ablutionem manuū: dicat cū humiliatiōe coraꝫ altari. **In ſpū hūilitatis/** ⁊c. oſculando altare ⁊ benedicēdo ſacrificium: ⁊ vertat ſe dicendo. **Orate fr̄es:** more ſolito. Poſtea dicat ſtati hūili voce ſine nota. **Oremus. Preceptis ſalutaribus** cū orone dn̄icali ſcꝫ Pr nr̄. Chorꝰ rn̄deat. Sed libera nos. Deinde dicat. Libera nos q̄ſumꝰ. ꝛ Da ꝓpiciꝰ. In q̄ orone dū dicit Per eundē. frāgat corpꝰ dn̄i ſicut ſolet fieri ceterꝭ diebꝰ. Deide dicat modeſta voce: vcꝫ ſine nota. Per oīa ſecula ſeculorum Chorus rn̄deat. Amē. Poſtea dimittat ī calicē: ſicut ſolet ptez hoſtie. Non dicit. Pax dn̄i/ nec Agnus dei/ nec pax dei: ſed ſtatim cōicet ſe ſacerdos dicendo. Corpus dn̄i ꝛc. Ad corpꝰ ꝛ ſanguinē. Corpus ꝛ ſanguis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i/ cuſtodiat nos ī vitā eternā. Amē. nulla ꝓcedēte orone. Deinde poſt lotionē manuū dicant veſperas/ non cantando ſed bini ꝛ bini priuatim corā altari hoc modo. an̄. Calicem. ps. Credidi ꝓpter ꝛ cetere āc. cuꝫ ſuis ps̄is ſicut ī die cene. an̄ Cenantibus. ps. Magnificat. Deide ſtādo/ dr̄ Pr nr̄. cum ps. Miſerere. Quo finito: dicat ſacerdos ī audientia/ ſed ſine nota poſtc̄. ſine Dn̄s vobiſcuꝫ. ꝛ ſine. Oremus. Hoc modo īcipiēs. Reſpice q̄s dn̄e ſup hāc familiam. ſine Qui tecū. ꝛ ſic miſſa ꝛ veſpe ſiīl finiantur. Non dr̄ Dn̄s vobiſcum/ nec Bn̄dicamus dn̄o/ nec Ite miſſa eſt. Finitis veſperis: exuat ſacerdos caſulā: ꝛ aſſumens ſecū vnū de ꝓlatꝭ ī ſuppelliciis amboꝝ pedibus nudatis/ reponat crucem in ſepulchrū pariter cū corpore dn̄ico: ſcꝫ in pixide: incipiēs ipſe ſolus ℟. Eſtimatꝰ ſum. genua flectēdo cū ſuo ſocio: q̄ īcepto/ ſtatim ſurgāt. ſilr fiat ī ℣. Sepulto dn̄o. Chorꝰ ꝓſeq̄tur cū ſuo ℣. genuflec. ꝯtinue vſq; ī finē ſeruitii. Deide īceſato ſepulchro/ ꝛ clauſo oſtio: īcipiat idē ſacer. ℟. Sepulto. Chorꝰ cātet cū ſuo. ℣. Ad iſtas tres an̄. genuflec. duo ꝓdicti ſacer. ꝯtinue ſacerd̄. incipiat an̄. In pace. Chorus ꝓſequatur. In idipm̄. Itē ſacerd̄. an̄. In pace factꝰ eſt. Chorꝰ ꝓſequat Locꝰ eiꝰ Itē ſacerd̄. an̄. Caro mea. Chorꝰ ꝓſeq̄t Requieſcet ī ſpe. His finitꝭ et dictꝭ oꝝ. ad placitū ſecrete ab oībꝰ cū genuflec. oībꝰ aliis ad libitū recedētibꝰ ordie nō ſuato reſiduat ſacerdos caſulā/ eod̄ ordie q̄ acceſſit ī pricipio ſuitii cū dyacono/ ꝛ ſubdyacono: ꝛ ceterꝭ miſtris altarꝭ abſcedat Et ide ardebit ꝯtinue vnꝰ cereꝰ ad minꝰ añ ſepulchꝝ uſq; ad ꝓceſſionē q̄ fit ī reſur. dn̄ica. ī die paſ. ita tn̄ q̄ dū ps. Bn̄dictꝰ canit/ ꝛc. q̄ ſequunt ī ſeq̄nti nocte extiguat. Silr extiguat ī vigi. paſc. dū bn̄dicit nouus ignis: vſq; dū accēdat cereꝰ paſchal. xxxvi. pedes ꝯtinēs. [illegible]

Sabbato ſctō ī [illegible] ginidie. vigilia paſche/ ꝯgregatis clericꝭ ī cho. dictaq; hora nona ꝓ̄ſo fiat bn̄dictio ignis ab executore officii/ īduto veſtibꝰ ſacer. cū cappa ſeri. dyac. dalmatica/ ꝛ ſubd̄. tūica īduāt cū ceterꝭ miſtrꝭ altarꝭ albis cū amictis īdutis ſine lumie: cū cereis ꝛ ſine cruce: ꝛ ſine igne ī thuribulo: q̄dā ēt de pria fora ī ſuppelliciis cereū extictū ſup haſtā quādā deferēs: et ꝓceſ. ꝓcedens poſt portitorē aq̄ bn̄dicte p medium chori: ad nouū ignē bn̄dicēdū ꝓceſ. eat: cho. ſeq̄n. hitu non mutato: ꝛ ad colūnam ex parte auſtrali: iuxta fon tem vbi ſacerdo. executoꝛ officij ignē bn̄dicat/ ꝙ accendat ibidē ſcʒ ī medio inter duas colūnas. In eūdo vero dr̄ iſte. ps. Dn̄s illumiatio. ſine nota ⁊ ſine. Gloria pr̄i. Hoc modo fiat ſtatio ad ignē. Sacerd. iuxta ignē ſtet ad orientē cōuerſus: ⁊ ad ſiniſtrum eius ſtet diaco. ſubd. vero ad ſiniſtrum diaco. Ceroferari⁹ vn⁹ ſtet ſacerd. oppoſit⁹ ad dexterā ceroferarij/ puer tenēs librū ꝓximioꝛ ſacerd. Alius aūt ceroferari⁹ ſtet retro ſacerd. Ad dexterā eiuſdē ceroferarij: ſtet poꝛtitoꝛ aq̄ ꝓximioꝛ ſacer. Et vltio loco retro oēs a ꝑte occidē. ſtet poꝛtitoꝛ haſte cū cereo. Et ex ꝑte ignis auſtrali ſtet thuribularius ad accipiēdū ignem ī thuribulari poſt bn̄dict. Omnib⁹ iſtis miniſtris ad ſacer. ꝯuerſis/ interim choꝛo circūſtāte: vcʒ ex ꝑte boꝛeali. Sequat bn̄dictio ignis ſolēnit a ſacerd. ita dicēte. Dn̄s vobiſcum. Oremus. Oratio.

Domine deus noſter pater oīpotēs: lumē indeficiens: ꝯditoꝛ oīm luminuʒ: exaudi nos famulos tuos: ⁊ bene✠dic hunc ignē: q̄ tua ſctificatione ac bn̄dictione cōſecratur: tu illuminans oēm hoiem venientem in hunc mundū: illumina conſcientias coꝛdis nr̄i/ igne tue charitatis: vt tuo igne igniti: tuo lumie illuminati: expulſis a coꝛdibus nr̄is pctōꝝ tenebꝛis: ad vitā te illuſtrante peruenire mereamur eternā: ⁊ ſicut illuminaſti ignem moyſi famulo tuo/ ꝑ columnam ignis ambulātē ī mari rubꝛo: ita illuſtra nr̄m lumē: ⁊ cādela q̄ de eo fuerit accēſa/ ī honoꝛe maieſtatis tue ſēp ꝑſeueret bn̄dicta ⁊ q̄cūq lumē ex eo poꝛtauerit: ſit illuminat⁹ lumine gratie ſpiritalis. Per do. Et oēs ōrones dr̄ cū Oremus. ſub tono lectionis. Hic aſpergat aqua bn̄dicta ſup ignē deide dr̄ Dn̄s vo. Orem⁹.

Oro.

Domine ſancte pater oīpotēs eterne de⁹ bn̄✠dicere ⁊ ſancti✠ficare digneris iſtū ignē/ quē nos idigni per inuocationem vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i bn̄✠dicē ꝓſumim⁹: tu clemētiſſime pr̄ eū tua bn̄✠dictōe ſctifica: ⁊ ꝓfectū hūani gn̄is ꝓuenire ꝯcede. Per. Oro.

Celeſti lumie q̄s dn̄e ſemper hic ⁊ vbiq nos ꝑueni: vt myſteriū cui⁹ nos ꝑticipes eſſe voluiſti ⁊ puro cernam⁹ intuitu: ⁊ digno ꝑcipiam⁹ effectu. Per dn̄m. ¶ Seq̄t bn̄dictio thimiamatis ſiue incēſi hoc modo.

Exorciſo te immundiſſime ſpūs/ ⁊ oē fantaſma inimici: in noīe dei patris oīpotentis: ⁊ in noīe ieſu xp̄i filij eius/ ⁊ ī virtute ſpūs ſancti: vt exuas ⁊ recedas ad hac creatura thimiamatis ſiue incenſi/ cū oī fallacia atq neq̄cia tua: vt ſit hec creatura ſancti✠ficata/ in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: vt oēs guſtantes: tangentes/ ſiue odoꝛantes eā: virtutem ⁊ auxiliū ꝑcipiant ſpūs ſcti: ita vt vbicūq hoc incēſum vel thimiama fuerit/ ibidē nullatenus appꝛopinquare audeas: nec aduerſa inferre pꝛeſumas: ſed quicunq ſpiritus immunde es: cuʒ omni verſutia tua ꝓcul inde fugias atq diſcedas/ adiuratus ꝑ nomẽ ⁊ virtutẽ dei patris oīpotẽtis/ ⁊ filij eiꝰ dñi nr̄i ieſu xp̄i/ q̄ vẽturꝰ eſt in ſpū ſctō iudicare viuos ⁊ mortuos: ⁊ te preuaricatorem ⁊ ſeculum per ignẽ. Reſpōdeatur Amen. Oremꝰ. Oratio.

Eternã ac iuſtiſſimã pietatẽ tuã deꝑcamur / dñe ſãcte pater op̄s eterne deꝰ: vt bene✠dicere ⁊ ſancti✠ficare digneris hãc thimiamatis vel incẽſi ſpeciẽ vt ſit incẽſum maieſtati tue in odorẽ ſuauitatꝫ acceptũ ſit a te ſpecies hec bene✠dicta: ſit per inuocationẽ ſcti nominis tui ſancti✠ficata: ita vt vbicũqꝫ fumus eiꝰ peruenerit extricet̃ ⁊ effuget̃ oīe genꝰ demonioꝝ/ ſicut incẽſuꝫ iecoris piſcis quẽ raphael archãgelus thobiã famulũ tuũ docuit / cũ aſcẽdit ad ſare liberationẽ. Per xp̄ꝫ do. Orẽꝰ.

Oro

Deſcẽdat bñ✠dictio tua dñe ſup hãc ſpẽz incẽſi ⁊ thimiamatis / ſicut i illo de quo dauid propheta tuꝰ cecinit dicẽs. Dirigat̃ oratio mea ſicut incẽſum i cōſpetu tuo: ſit nobis odor cōſolatiōis/ ſuauitatis/ et gratie: vt fumo iſto effugetur oīe fantaſma inimici mentis et corpis: vt ſimus pauli apl̄i voce bonꝰ odor deo: effugiat a facie incẽſi huiꝰ ſiue thimiamatis oīs demonũ incurſus ſicut puluis a facie vẽti: ⁊ ſicut fumus a facie ignis: ⁊ p̄ſta hoc piiſſime pater boni odoris incẽſum ad opꝰ eccleſie tue ob cauſã religiōis iugit ꝑmanere: vt myſtica nobꝫ ſignificatiōe ſpūalium ꝟtutũ: fragrãs oſtẽdat odor ſuauitatẽ: tua ḡ q̄s op̄s deꝰ imẽſa maieſtatis tue dextera/ hãc creaturã bñ✠dicere/ ex diuerſaꝝ reꝝ ꝯmixtione ꝯfectã dignare: vt i ꝟtute ſcti noīs tui: oẽs immũdoꝝ ſpirituũ fantaſticos icurſꝰ effugare/ oẽſqꝫ morbos reddita ſanitate expellere: vt vbicũqꝫ fumꝰ aromatũ eiꝰ efflauerit: mirabilit̃ poſſit/ atqꝫ in odore fragrãtiſſimo tibi ꝑpetua ſuauitate redolere. Per dñm. Poſt bñdictionẽ incẽſi: impleat̃ thuribulũ de carbonibꝰ cũ incẽſo / ⁊ incenſet̃ nouus ignis. Poſtea accẽdat̃ ſolꝰ cereꝰ ſup haſtã de nouo igne: ceterꝫ luminaribꝰ eccl̄ie prius extinctis/ ⁊ deferat̃ in ꝓceſſiōe ad locũ vbi cereꝰ paſchalis bñdictꝰ eſt. Deinde redeat ꝓceſſio more ſolito i choꝝ. In redeũdo aũt duo clerici de ſcd̃a forma i ſuppel. canãt: Inuẽtor rutili. Chorꝰ idẽ repetat poſt vnũquẽqꝫ ꝟ. Deinde ſequat̃ bñdictio cerei paſchalis ab ip̄o diacono iduto ad ꝓceſſionẽ ad borealẽ cōuerſo ad gradũ pbr̄ij: ceroferar̃. dyac. aſſiſtẽtibus: vno a dextris reliquo a ſiniſtris ad eũ cōuerſis: cereis extictꝫ: ſubdyac. vero ſtet ei oppoſitꝰ: iuxta quẽ ſtet portitor haſte eodẽ mō ꝯuerſꝰ pꝰ dya. ſtet thurib. dya. canẽte

Exultet iaꝫ angelica turba celoꝝ exultẽt diuina myſteria ⁊ ꝓ tãti regꝫ victoria: tuba intonet ſalutarꝫ. Gaudeat ſe tellus tantis irradiata fulgoribꝰ et et̃ni regis ſplẽdore illuſtrata: totius orbis ſe ſentiat amiſiſſe caliginẽ. Letet̃ et mater eccleſia tãti luminis adornata fulgoribꝰ ⁊ magnis populoꝝ vocibus: hec aula reſultet. Quapropter aſtãtibus vobis fratres cariſſimi: ad tā mirā ſancti huꝰ luminis claritatē vna mecū queſo dei oīpotētis miām inuocate. Ut qui me nō meis meritis intra leuitarū numerū aggregare dignatꝰ eſt luminis ſui gratia infundēte cerei huꝰ laudē implere ꝑficiat. Per dñm noſtrū ieſum chriſtū filium ſuū q̄ cū eo viuit ⁊ regnat deus in vnitate ſpiritus ſancti. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amē. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Surſum corda. Habemus ad dñm. Gratias agamus dño deo noſtro. Dignū ⁊ iuſtum eſt.

Vere qꝛ dignū ⁊ iuſtū eſt inuiſibilē deū oīpotētē patrē filiūqꝫ eius vnigenitū dñm noſtrū ieſū xp̄m cū ſctō ſpiritu toto cordis ac mētis affectu ⁊ vocis miniſterio ꝑſonare. Qui pro nobꝫ eterno patri ade debitū ſoluit/⁊ veteris piaculi cautionē pio cruore deterſit. Hec ſūt ei feſta paſchalia in q̄bus verꝰ ille agnꝰ occidit̄: eiuſqꝫ ſanguine poſtes cōſecrantur. Hec nox, eſt in qua primum patres noſtros filios iſrael eductos de egypto rubrū mare ſicco veſtigio tranſire feciſti. Hec igit̄ nox eſt que peccatoꝝ tenebras colūne illuminatione purgauit. Hec nox eſt que hodie ꝑ vniuerſum mūdū in chriſto credentes/ a vicijs ſeculi ſegregatos ⁊ caligine pctōꝝ reddit gratie ſociat ſanctitati. Hec nox eſt in qua deſtructis vinculis mortis chriſtꝰ ab inferis victor aſcendit. Nichil eni nobis naſci profuit niſi redimi ꝓfuiſſet. O mira circa nos tue pietatis dignatio. O ineſtimabilis dilectio caritatis vt ſeruū redimeres filiū tradidiſti. O certe neceſſarium ade pctm̄ ⁊ noſtrū qđ xp̄i morte deletū eſt. O felix culpa q̄ talē ac tātū meruit habere redēptorē. O certe beata nox q̄ ſola meruit ſcire tp̄s ⁊ horā in qua xp̄s ab inferis reſurrexit. Hec nox eſt de q̄ ſcriptū eſt ⁊ nox vt dies illuminabitur ⁊ nox illuminatio mea ī delicijs meis. Huꝰ igit̄ ſanctificatio noctis fugat ſcelera: culpas lauat/⁊ reddit innocentiā: lapſis et meſtis leticiā: fugat odia: concordiā parat/et curuat imperia. In huꝰ igit̄ noctis gratia ſuſcipe ſancte pater (Hic ponat̄ incēſum a diac. in cereū vel in candelabrū in modū crucis. Similit̄ ⁊ in paruū cereū portitore accēdēte) incēſi huꝰ ſacrificiū veſpertinū. Quod tibi in hac cerei oblatione ſolēni ꝑ miniſtroꝝ manus de operibus apū ſacroſctā reddit eccleſia. Sed iam colūne huius preconia nouimꝰ quā in honorē dei rutilans ignis accēdit. Hic accēdat̄ cereꝰ de nouo igne nec extiguat̄ vſqꝫ pꝰ ꝯple. diei ſequētis. Et ardebit cereꝰ paſchal' cōtinue ꝑ ebdo. paſche ad matu. ⁊ ad miſ. ⁊ ad vſ̄. Silr̄ fiat in oct. paſche. Oibꝰ ꝓo do. ab oct. paſ. vſqꝫ ad aſcē. dñi ad miſſam tātū. accēdat̄ etiā in feſ. ſcti marci euāge. apl̄oꝝ philippi ⁊ iaco. ad miſ. tm̄. In annūcia. beate marie: et in inuētione ſctē crucis ſicut in oct. paſ. accendat̄. Hic ceroferarij cereos ſuos accēdāt ꝑ eccliã. Qui licet diuiſus ī ptes mutuati luminis detrimēta nō nouit. Ali tur liquantibꝰ ceris: quas ĩ ſubſtãtiã precioſe huiꝰ lampadis apes mater eduxit. O beata nox q̃ expoliauit egyptios ditauit hebreos. Nox in qua terrenis celeſtia iũgunť. Oramus te dñe vt cereꝰ iſte in honorẽ nominis tui cõſecratus ad noctis huiꝰ caliginem deſtruẽdã indeficiens ꝑſeueret. In odorẽ ſuauitatis acceptꝰ ſupernis luminaribꝰ miſceať. Flãmas eius lucifer matutinꝰ inueniat. Ille inquã lucifer q̃ neſcit occaſum. Ille q̃ regreſſus ab inferis/ humano generi ſerenꝰ illuxit. Precamur g̊ te dñe vt nos famulos tuos oẽm clerũ et deuotiſſimũ populũ vna cũ patre noſtro papa. N. atqꝫ rege nr̃o. N. necnõ ⁊ epiſcopo noſtro. N. quiete tẽporũ cõceſſa in his paſcalibꝰ gaudiis cõſeruare digneris. Qui ſemꝑ viuis regnas imperas necnõ ⁊ gloriaris ſolꝰ deꝰ ſolus altiſſimꝰ ieſu chriſte cũ ſancto ſpũ in gloria dei pr̃is. Amẽ.

¶Finita benedictione cerei paſchalis: ſacerdos cõpleturꝰ officiũ/ indutꝰ caſula ad altare autẽtica aſſumpta cũ ſuis miniſtris ad altare accedat/ cõfeſſione iaꝫ nõ dicta: ſed tãtũ **Pater noſter.** et oſculando altare cũ ſuis miniſtris eat ſeſſum: abſcedat cereus ſuꝑ haſtã: miniſter ꝟo q̃ aliũ cereũ defert ad ſiniſtrũ cornu altaris/ ſtet ſupra gradũ ad auſtrum cõuerſꝰ/, quouſqꝫ finiať ſeptiformis letania. Debet aũt candelabrũ cũ cereo paſcali amoueri feria. vi. pꝰ aſcẽſionẽ dñi. Poſtea legãtur lectiones abſqꝫ titulis/ a dignioribus perſonis ad gradum chori.

Lectio prima

Gen. cap. i. A.

In principio creauit deus celum ⁊ terrã. Terra autẽ erat inanis ⁊ vacua: et tenebre erãt ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpũs dñi ferebať ſuꝑ aq̃s. Dixitqꝫ deꝰ. Fiat lux. Et fctã eſt lux. Et vidit deꝰ lucẽ ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucẽ a tenebris. Appellauitqꝫ lucẽ/ diẽ: ⁊ tenebras/ noctẽ. Factũqꝫ ẽ veſpe⁊ mane dies vnꝰ. Dixit q̊qꝫ deꝰ. Fiat firmamẽtũ in medio aquaꝝ. ⁊ diuidat aq̃s ab aquis. Et fecit deꝰ firmamẽtũ: diuiſitqꝫ aq̃s q̃ erãt ſub firmamẽto: ab his q̃ erãt ſuꝑ firmamẽtũ. Et factũ ẽ ita. Vocauitqꝫ deꝰ firmamẽtũ celũ. Et factũ eſt veſpere ⁊ mane: dies ſecundus. Dixit ꝟo deꝰ. Cõgregenť aque q̃ ſub celo ſunt ĩ locũ vnũ: ⁊ appareat arida. Factũqꝫ ẽ ita. Et vocauit deꝰ aridã t̃rã: ꝯgregatiões͡qꝫ aquaꝝ/ appellauit maria. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonũ: ⁊ ait. Germinet t̃ra herbã virẽtẽ ⁊ faciẽtẽ ſemẽ: ⁊ lignũ pomiferũ faciens fructũ iuxta genꝰ ſuũ: cuiꝰ ſemen in ſemetipſo ſit ſuꝑ terrã. Et factũ eſt ita. Et ꝓtulit t̃ra herbam B. virẽtẽ: ⁊ afferẽtẽ ſemẽ iuxta genus ſuũ: lignũqꝫ faciẽs fructũ/ ⁊ habens vnũquodqꝫ ſementẽ ſecũdũ ſpeciẽ ſuam. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: factũqꝫ eſt veſpere et mane dies tertius. Dixit aũt deꝰ. Fiãt luminaria in firmamẽto celi: ⁊ diuidãt diem ac noctẽ ⁊ ſint in ſigna/ ⁊ tẽpora: ⁊ dies/ et annos: vt luceãt ĩ firmamẽto ce-

li/ ꝛ illuminēt terrā. Et factū eſt ita. Fecitqꝫ deus duo luminaria magna: luminare maius vt preeſſet diei ꝛ luminare minꝰ vt preeſſet nocti / et ſtellas. Et poſuit eas in firmamēto celi: vt lucerēt ſuꝑ terrā/ ꝛ preeſſent diei ac nocti: ꝛ diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonū: ꝛ factū eſt veſpere ꝛ mane dies quartꝰ.
C. Dixit etiā deꝰ. Producāt aque reptile aīe viuētis ꝛ volatile ſuꝑ terrā ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deꝰ cete grandia: ꝛ oēm anımā viuētē atqꝫ motabilē / quam produxerāt aque in ſpēs ſuas: ꝛ oīne volatile ſ̄m genꝰ ſuū. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonū: benedixitqꝫ eis dicens. Creſcite ꝛ multiplicamini et replete aquas maris: aueſqꝫ multiplicētur ſuꝑ terraꝫ. Et factū eſt veſpere ꝛ mane dies quintꝰ. Dixit quoqꝫ deus. Producat terra aīam viuētē in genere ſuo: iumēta ꝛ reptilia: ꝛ beſtias terre ſ̄m ſpēs ſuas. Factūqꝫ eſt ita ꝛ fecit deꝰ beſtias terre iuxta ſpēs ſuas: iumēta ꝛ oē reptile terre in gñe ſuo. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonū: ꝛ ait.
D. Faciamꝰ hominē ad ymaginē ꝛ ſimilitudinē noſtrā: ꝛ preſit piſcibꝰ maris ꝛ volatilibꝰ celi: ꝛ beſtijs vniuerſeqꝫ terre: oīqꝫ reptili qḋ mouetur in terra. Et creauit deus hoīez ad ymaginē et ſimilitudinē ſuā: ad ymaginē dei creauit illū/ maſculū ꝛ feminā creauit eos. Benedixitqꝫ illis deꝰ ꝛ ait. Creſcite et multiplicamini: ꝛ replete terrā/ ꝛ ſubijcite eā: ꝛ dn̄amini piſcibꝰ maris /ꝛ volatilibꝰ celi: ꝛ vniuerſis animātibꝰ/ q̄ mouētur ſuꝑ terrā. Dixitqꝫ deꝰ. Ecce dedi vobꝫ omnē herbā afferētē ſemen ſuꝑ terrā: ꝛ vniuerſa ligna q̄ habēt in ſemetipſis ſementē generis ſui: vt ſint vobis in eſcā/ ꝛ cūctis aīantibus terre: oīqꝫ volucri celi/ ꝛ vniuerſis que mouētur ī terra/ ꝛ in quibus eſt aīa viuēs: vt habeant ad veſcendū. Et factū eſt ita. Viditqꝫ deꝰ cūcta q̄ fecerat: ꝛ erant valde bona. Et factū eſt veſpere et mane: dies ſextꝰ. Igiť perfecti ſunt celi ꝛ terra: ꝛ oīs ornatꝰ eoꝝ. Cōpleuitqꝫ deꝰ die ſeptimo opus ſuū qḋ fecerat: ꝛ requieuit die ſeptimo ab vniuerſo oꝑe ſuo qḋ patrarat. Geñ. cap. 2. A.

Oēs oratiōes ſine Dn̄s vobiſcū. ꝛ ſine Flectamus. dicunť: ſed tm̄ cū Oremꝰ. Oro.

DEus qui mirabiliter creaſti hoīem / ꝛ mirabiliꝰ redemiſti: da nobis q̄s cōtra oblectamēta p̄cti mētis ratione perſiſtere: vt mereamur ad gaudia etna ꝑuenire. Per. Lc. ij. Exod.

FActū eſt in vigilia matutina: ꝛ ecce reſpiciēs dn̄s ſuꝑ caſtra egyptioꝝ/ per columnā ignis ꝛ nubis: interfecit exercitū eoꝝ: et ſubuertit rotas curruū ferebātur qꝫ in profundum. ca. 14; F. Dixerūt ergo egyptij. Fugiamꝰ iſraelē: dn̄s eni pugnat pro eis cōtra nos. Et ait dn̄s ad moyſē. Extēde manū tuā ſuper mare: ꝛ reuertātur aque ad egyptios: ſuper currus ꝛ equites eoꝝ. Cūqꝫ extendiſſet moyſes manū cōtra mare: reuerſum eſt primo diluculo ad priorē locum. Fugientibuſqꝫ egyptijs occurrerūt aque: ꝛ īuoluit eos dn̄s ī medijs fluctibꝰ. Reuerſeqꝫ ſūt aque: ꝛ operue rũt currꝰ ⁊ equites cũcti exercitꝰ pharaonis: qui ſequẽtes ingreſſi fuerãt mare: nec vnꝰ quidẽ ſuperfuit ex eis. Filij aũt iſrł perrexerũt per mediũ ſicci maris ⁊ aq̄ erãt eis quaſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris. Liberauitq; dñs in die illa iſrael de manu egyptiorũ: ⁊ viderũt egyptios mortuos ſuper littus maris / ⁊ manũ magnã quã exercuerat dñs contra eos. Metuitq; populus dñm: ⁊ crediderũt dño / ⁊ moyſi ſuo eiꝰ.

Exod 15. A. Tũc cecinit moyſes / ⁊ filij iſrael carmẽ hoc dño: ⁊ dixerũt. Oẽs tractꝰ dicũtur a choro alternati / preter vltimũ tractũ ſcʒ Laudate. Ita ꝙ primus tractꝰ incipiał a parte chori legẽtis lectio. deinde alternatim incipiantur tractus.

Exod 15. D. CAntemꝰ dño / glorioſe eñi honorificatꝰ eſt: equũ ⁊ aſcẽſorẽ proiecit in mare: adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt mihi i ſalutẽ. ℣. Hic deꝰ meꝰ ⁊ honorificabo eũ: deꝰ pr̄is mei ⁊ exaltabo eũ. ℣. Dñs cõterẽs bella: dñs nomen eſt illi. Oremꝰ. Oro.

DEus cuiꝰ antiq̄ miracula etiã nr̄is ſclis coruſcare ſentimꝰ: dũ qđ vni pplo a ꝑſecutiõe egyptiaca liberãdo dextere tue potẽtiã ꝯtuliſti: id ad ſalutẽ gentiũ ꝑ aquã regñatiõis operis: p̄ſta q̄s / vt ⁊ i abrahe filios ⁊ i iſraeliticã dignitatẽ totiꝰ mũdi trãſeat plenitudo. Per. Lec. iij. Iſaye.

ca.4. A. APprehẽdẽt ſeptẽ mulieres virũ vnũ i die illa dicẽtes. Panẽ nr̄m comedemꝰ: ⁊ veſtimẽtis nr̄is operiemur: tñmodo iuocetᷣ nomẽ tuũ ſuꝑ nos / aufer opprobriũ nr̄m. In die illa erit germẽ dñi i magnificẽtia ⁊ gl'ia / et fructꝰ t're ſublimis: ⁊ exultatio his q̄ ſaluati fuerit de iſrael. Et erit. Ois q̄ relictꝰ fuerit i ſyõ / et reſiduꝰ i hierl'm: ſctũs vocabitur ois q̄ ſcriptꝰ eſt i vita i hirl'm.

B. Si abluerit dñs ſordes filiaꝝ ſyõ: ⁊ ſanguinẽ hierl'm lauerit de medio eiꝰ: i ſpũ iudicij ⁊ ſpũ ardorꝭ. Et creauit dñs ſuꝑ oẽʒ locũ mõtis ſyon: ⁊ vbi iuocatꝰ eſt nubẽ ꝑ diẽ: ⁊ fumũ ⁊ ſplẽdorẽ ignis flãmãtis i nocte. Suꝑ oẽʒ ei gl'iam ꝓtectio: ⁊ tabernaculũ erit i vmbraculũ diei ab eſtu: ⁊ i ſecuritatẽ ⁊ abſcõſionẽ a turbie ⁊ a pluuia.

Eſa. 5 ca. A. ⁊ oia infra. VInea fctã ẽ dilecto in Tꝝ. cornu: i loco vberi ℣. Et maceriã circũdedit: ⁊ circũfodit ⁊ plãtauit vineã ſoreth ⁊ edificauit turri in medio eiꝰ ℣. Et torcular fodit i ea vinea ei dñi ſabaoth domꝰ iſrł eſt. Oremꝰ.

DEus q̄ nos ad cele Oro brãdũ paſchale ſacr̄m vtriuſq; teſtamẽti paginis imbuiſti: da nobis intelligere miãs tuas: vt ex ꝑceptiõe p̄ſentiũ munerũ: firma ſit expectatio futurorum. Per do. Lectio. iiij. Deuteronõ.

ca. 31. F. SCripſit moyſes cãticũ: et docuit filios iſrł. Precepitq; dñs ioſue filio nũ: ⁊ ait. Cõfortare ⁊ eſto robuſtꝰ: tu ei itroduces filios iſrł i t'rã / quã pollicitꝰ ſũ pr̄ibꝰ eoꝝ ⁊ ego ero tecũ. Poſtq̄ ḡ ſcripſit moyſes ꝟba legꝭ huiꝰ i volumie atq; cõpleuit / p̄cepit leuitꝭ q̄ portabãt archã federis dñi dicẽs.

G. Tollite librũ iſtũ: et ponite illũ i latere arche federis dñi dei nr̄i: vt ſit ꝯtra te ibi in teſtioniũ. Ego ei ſcio cõtẽtionẽ tuã: ⁊ ceruicẽ tuã duriſſimã. Adhuc viuẽte me ⁊ igrediẽte vobiſ-

cū: ſꝑ ꝯtētioſe egiſtiſ ꝯtra dn̄ꝫ: q̄-
to magiſ cū mortuꝰ fuero: Cōgre
gate ad me oēs maiores natu ꝑ
tribꝰ vr̄as atq̄ꝫ doctores: ⁊ loq̄r
audiētibꝰ eis ſmōes iſtos: ⁊ īuo
cabo cōtra eos celū ⁊ trā. Noui
ei ꝗ poſt mortē meā iniq̄ agetiſ:
et declinabitiſ cito de via quā pre
cepi vobiſ. Et occurrēt vobiſ ma
la ī extremo tp̄e: q̄n feceritiſ ma-
lū ī ꝯſpectu dn̄i: vt irritetiſ eū per
opa manuū vr̄aꝝ. Locutꝰ eſt ḡ
moyſes audiēte vniuerſo cetu fi
lioꝝ iſrl̄ v̄ba carminis huiꝰ: ⁊ ad
finē vſq̄ꝫ compleuit. Tractus.

Deut. 32. A. et oia infra.

ATtēde celū ⁊ loquar: ⁊ audiat
terra v̄ba ex ore meo. ℣. Ex-
pectet ſicut pluuia eloquiū meū: ⁊ de
ſcēdāt ſicut ros v̄ba mea/ ſicut imber
ſup gramina. ℣. Et ſicut nix ſup fenū
q: nomē dn̄i īuocabo. ℣. Date magni
tudinē deo nr̄o: deꝰ verax opa eiꝰ ⁊ oēs
vie eiꝰ iudicia. ℣. Deꝰ fidel' ī q̄ nō ē ini-
q̄tas: iuſtꝰ ⁊ ſctūs dn̄s. Seq̄t Oro.

DEꝰ q̄ eccl̄iam tuā ſꝑ gētiū
vocatiōe multiplicas: ꝯce
de ꝓpiciꝰ: vt q̄s aq̄ baptiſmatiſ ab
luis: ꝯtinua ꝓtectiōe tuearis. Per
Hāc oronē nō ſeq̄t. lect. ſed Tr.

ps. 41. et oia infra.

SIcut ceruꝰ deſiderat ad fōtes
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea
ad te deꝰ. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū
viuū: q̄n veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei
mei. Fuerūt mihi lachrime mee panes
die ac nocte: dū dr̄ mihi ꝑ ſingulos di
es vbi ē deꝰ tuꝰ. Deinde ſequant̄ due
orones ſub vno Per d. ⁊ ſub vno

COncede q̄s (Oremꝰ. Ora
oīps deꝰ: vt q̄ feſta paſca-
lia agimꝰ: celeſtibꝰ deſiderijs ac
cēſi/ fontē vite ſitiamꝰ: dn̄m nr̄m
Ieſum chriſtum filiū tuum

OMnīps ſempiterne deꝰ reſpi
ce ꝓpiciꝰ ad deuotionē ppl̄i re-
naſcētiſ: q̄ ſicut ceruꝰ aq̄ꝝ expetit
fōtē: ⁊ ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt fidei ipſiꝰ
ſitis baptiſmatiſ myſterio animā
corpuſq̄ꝫ ſctificet. Per do. Dein-
de ſeq̄t ſeptiformis letania/ q̄ in
med. cho. a ſeptē pueris ī ſuppel.
dr̄: ⁊ interi exuat ſacer. caſulā ⁊ ſu
mat cappā ſericā ⁊ rubeā adhuc
ſtādo an̄ altare: donec ꝑcātet le-
tania ⁊c. vt ī ꝓceſ. ꝯtinet. Finita
letania ſcꝫ Rex ſctoꝝ; īcipiatur
miſ. ſolēnit a cātore/ ſine regimi.
cho. ſic. Kyriel. ⁊ dr̄ cātꝰ de Lux
⁊ origo. abſq̄ꝫ ℣. ⁊ iteri ſacer. aſſū
pta caſula ad altare dicat Cōfi-
teor. Miſereat. ⁊ Abſolutionē.
cū ꝟſibꝰ/ ⁊ orone. Aufer a nobiſ
dn̄e. more ſoli. tn̄ hic nō det oſcu
lū pacis. Deīde thurificet altare ⁊
poſtea īcipiat. Gl'ia ī excel. deo.
Tūc oēs genuflectēt exuentes
cap. nigras: ⁊ tūc pulſent oēs cā
pane ī claſſicū cho. canē. Et ī tra
pax. Seq̄t Dn̄s vo. ⁊ Oremꝰ. Ora.

DEus q̄ hanc ſacratiſſimā
noctē gl'ia dn̄ice reſurre-
ctiōis illuſtras: ꝯſerua ī noua fa
milie tue ꝓgenie adoptiōis ſpm̄
quē dediſti: vt corpe ⁊ mēte reno
uati/ purā tibi exhibeāt ſuitutē.
Per eūd. ī vni. eiuſ. Seq̄ns ep̄la
legat in pulpito. Ad Colloſſen.

FRēs. Si ꝯſurrexiſtis cū
xp̄o/ q̄ ſurſū ſūt q̄rite vbi
xp̄s eſt in dextra dei ſedēs. Que
ſurſum ſūt ſapite: nō q̄ ſup terrā.
Mortui eī eſtis: ⁊ vita vr̄a abſcō
dita eſt cū xp̄o ī deo. Cū eī xp̄s
appuerit vita vr̄a: tūc ⁊ vos appa
rebitiſ cū ip̄o: ī gl'ia. Lecta ep̄la/
duo clerici d ſcd'a ſorā ī cappis ſe
ricis ī pulpi. cātēt hoc. All'a. cha

cap. 3. A.

rus idē repetat: ⁊ ꝓſequat̃. ⁊ cle
Ps. rici ℣. Confitemini dn̄o q̄m bon⁹: q̄m
117. in ſcl'z mīa ei⁹ Chor⁹ finiat cū neu
ma. Itē clerici reincipiāt All'a.
ſine neuma. Deide ſeq̄tur tx q a
duob⁹ de ſcd'a forma i cappis ni
gris ad gd'ū chori tot⁹ ⁊ īteger
cātet̃: choro interi ſedente. Tx.

ps.116. Ibidē. LAudate dn̄m oēs gētes: ⁊ col
laudate eū oēs ppl'i. ℣. Q̄m
cōfirmata eſt ſup̱ nos mīa ei⁹: ⁊ ṽitas
dn̄i manet i ętnū. Interi ꝓo ꝓce
dat dya. cū ſubdyc̄. p̱ mediū cho
ri more ſolito / ſine cruce ad legē
dū euāge. quē p̄cedāt duo cero
ferarij cereis extictis: ⁊ legat̃ in
pulpi. more dn̄icali. Scd'ꝫ math.

ca.28. A. VEſpere āt
ſabbati q̄
luceſcit in prima
ſabbati: venit ma
ria magdalene / ⁊
alt'a maria videre
ſepulchrū. Et ec
ce tremor⁹ fact⁹ ē
magn⁹. Angel⁹ aūt dn̄i deſcēdit
de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapi
dē / ⁊ ſedebat ſup̱ eū. Erat āt aſpe
ctus ei⁹ ſicut fulgur: ⁊ veſtimēta
ei⁹ ſicut nix. Pre timore aūt ei⁹
exterriti ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſūt
velut mortui. Rn̄dēs aūt āgel⁹
dixit mulierib⁹. Nolite timē vos
Scio eī: ꝙ ieſū q̄ crucifix⁹ ē q̄ri
tis. Nō eſt hic. Surrexit eī: ſicut
B. dixit. Venite ⁊ videte locū vbi po
ſit⁹ erat dn̄s. Et cito eūtes dici
te diſcipl'is ei⁹ / q2 ſurrexit: ⁊ ecce
p̄cedet vos i galileā. Ibi eū vide
bitꝭ: ecce p̄dixi vob̃. Nō dr̄ Cre
do: ſed poſt euāg. dr̄. Dn̄s vob̄. Et

Oremꝰ. Nō dr̄ Offr̄. Sec̄
SVſcipe q̄s dn̄e p̄ces ppl'i
tui cū oblationib⁹ hoſtiaꝝ: vt pa
ſchalibus iniciate myſterijs: ad
ęt'nitatis nobis medelā te ope
rāte ꝓficiāt. Per do. Prefa. Et
te quidē oī tp̄e: ſed i hac potiſſi
mū nocte. et Cōicātes. ⁊ Noctē
ſacratiſſimā. et Hāc igit̃. Hec p̄
fatio dr̄ per totam ebdo. paſche:
et in oībus dn̄icis vſq3 ad aſcen
ſionē dn̄i: q̄n de reſurrectiōe agi
tur. Cōicātes vero / ⁊ Hāc igit̃.
per ebdo. ⁊ in oct̃. paſche tm̄ di
cunt̃. Hac die dicit̃ Sāct⁹. ſolen
niter. Sacerdote vero dicente.
Pax dn̄i ſit ſemp̱ vobiſcū. ⁊ cho
ro reſpōdēte. Et cū ſp̄u tuo: Nō
dr̄ Agn⁹ dei. nec pax dr̄: ſꝫ fa
cto interuallo incipiātur veſpe
re feſtiue ſine regimine chori / ſi
ne cāpanarū pulſatione: et ſine
De⁹ in adiutoriū ā quodā de ſu
periori gradu ex parte chori ſic.
All'a ps. Laudate dn̄m oēs gē
tes. ℣. Q̄m ꝯfirmata. ℣. Gloria
patri. ℟. Sicut erat. tota dr̄. ān.
All'a all'a all'a all'a. Qua dicta ſta
ti incipiat̃ ān. ſup̱ Magnificat /
ab excellētiore poſt eū q̄ celebra
uerit: ſed nō percātet̃ a cho. āte
p̄ſi. intonationē. Nō thurificetur
altare neq3 chor⁹. ān. Veſpere aūt
ſabbati q̄ luceſcit i prima ſabbati ve Mat.
nit maria magdalene ⁊ altera maria 28. A.
videre ſepulchrū all'a. ps. Magni
ficat. Repetita ān. dicat ſacerd'.
Dn̄s vobiſcū. ⁊ Oremꝰ. Oratio

SPiritū nobis dn̄e tue cari
tatis infūde: vt q̄s ſacra
mētꝭ paſchalib⁹ ſaciaſti / tua faci
as pietate ꝯcordes. Per do. In
vnita. eiuſd'. Et ſic miſ. ⁊ veſpe ſi
mul finiantur: dicente dyac̄ Ite
miſſa eſt. cum nota de Alleluya.

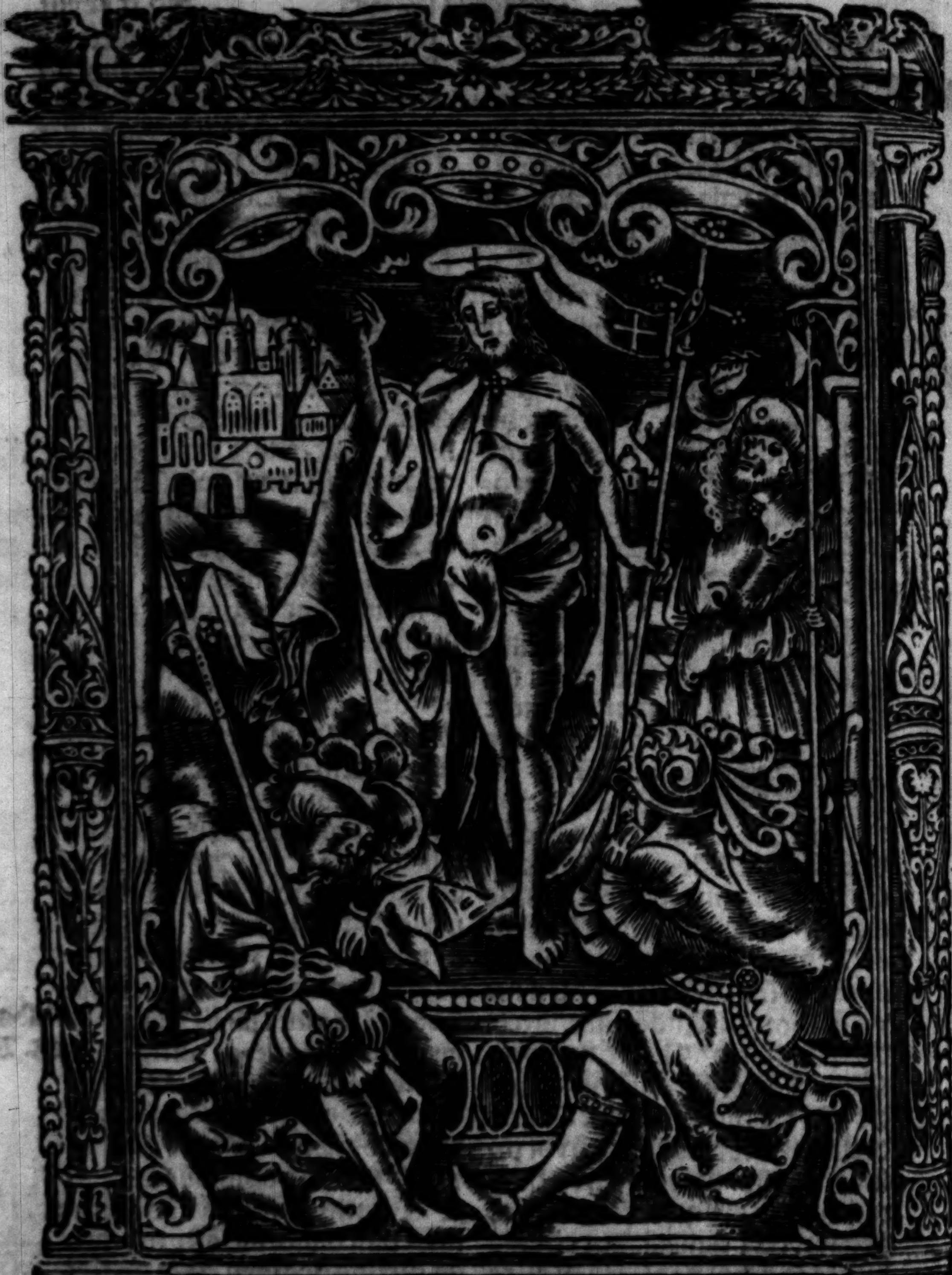

¶ Ad missam. Officium.

ps. 138. Esurrexi ⁊ adhuc te
cū sū all'a:
posuisti sup me manum tuā
all'a: mirabilis factā
est sciētia
Ibidē tua all'a alleluya. ps. Dñe ꝓbasti
me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā/ ⁊ resurrectionē meā. Gl'ia
Deus q̄ hodi- (p̄ri. Oro.
erna die p̄ vnigenitū tuū
eternitatis nobis aditū deuicta
morte reserasti: vota nr̄a q̄ p̄ueniendo aspiras/ etiam adiuuando
ꝓsequere. Per eūdem dn̄m
nostrū iesum. Ad Corinthios.
1.ca.5. Fratres. Expurgate ve-
B. tus fermentū: vt sitis no
C. ua ꝯspersio sicut estis azimi. Etenī pascha nr̄m imolatus ē xp̄s
Itaq; epulemur. Nō in fermen
to veteri: neq; i fermēto malicie
⁊ neq̄tie: sed in azimis sincerita
ps.117. tis: ⁊ veritatis. Gr. Hec dies quā
fecit dn̄s: exultemus ⁊ letemur i ea.
Ibidē Cōfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ i seculū
1.cor. mia eius. All'a. V. Pascha nr̄m i-
c.5.C. molatꝰ est xp̄s. Istud all'a dr̄ in lo
co grad. i octa. pentheco. ⁊ olbꝰ
dn̄icis ab hinc vsq; ad ascē. dn̄i
ad missā de resurrectiōe. Seqn.

Fulgens preclara rutilat per orbem/ hodie dies in qua christi lucida narrātur ouāter prelia. De hoste supbo quē iesus triūphauit/ pulchre castra illius perimens teterrima. Infelix culpa eue/ qua caruimꝰ omnes vita. Felix proles marie: qua epulamur modo vna. Benedicta sit celsa regina illa. Generans regē spoliantem tartara. Pollētē iā in ethera. Rex in eternū suscipe benignꝰ preconia nostra sedule tibi canentia. Patris sedens ad dexterā. Victor vbiq; morte supata atq; triumphata polorū possidēs gaudia. O magna: o celsa: o pulchra clementia xp̄i lucisflua/ o alma. Laus tibi honorq; ac virtus q̄ nostrā antiquā leuiasti sarcinā. Roseo cruore agni benignissimi empta florida micat hec aula. Potenti virtute nostra/ qui lauit facinora: tribuens dona fulgida. Stupens valde i memetiam miror hodierna. Tanta indignis pandere nobis sacramēta. Stirpe dauitica/ ortꝰ de tribu iuda/ leo potēs surrexisti in gloria: agnus visus es in terra. Fundens olim arua regna petis supera iustis reddēs p̄mia: in secula dignāter ouātia. Dic impie zabule/ q̄d valet nūc fraus tua. Igneis nexus loris a xp̄i victoria. Tribus lingue admiramini q̄s audiuit talia miracula. Vt mors mortē superet: rei ꝯciperent talē gratiam. Iudea incredula: cur manes adhuc inuerecunda. Perspice christicolas/ qualiter leti canūt inclyta. Redemptori carmina. Ergo pie rex christe nobis dans p̄camina. Solue nexorū vincula. Electorum agmina. Fac tecū resurgere ad beatam gloriam. Digna rependēs merita. Paracliti sancti consolationem piā. Expectamus scd̄m ꝓmissionē

tuam. Peracta aſcenſiõis ſacra ſolẽnia. Qua es regreſſ⁹ ad celos nube tectus clara. Pollẽs
ca.16. laude eterna. ¶ Scd̃z. Marcũ.

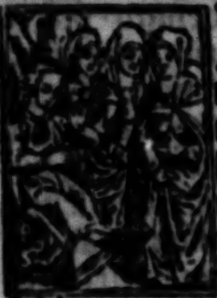

A. In illo tempore. Maria magdalene/et maria iacobi ⁊ ſalome emerũt aromata: vt veniẽtes vngerent ieſũ. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniunt ad monumẽtum: oꝛto iã ſole. Et dicebãt ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidẽ ab oſtio monumẽti? Et reſpiciẽtes: viderũt reuolutum lapidẽ. Erat q̃ppe magn⁹ valde.
B. Et introeuntes in monumentũ viderunt iuuenẽ ſedentem i dextris/coopertuz ſtola cãdida et obſtupuerũt: qui dixit illis. Nolite expaueſcere. Ieſuz q̃ritis nazarenũ crucifixũ: ſurrexit nõ eſt hic. Ecce loc⁹ vbi poſuerunt eũ. Sed ite dicite diſcipulis eius ⁊ petro: q꞉ precedet vos i galileã. Ibi eũ videbit꞉: ſicut dixit vobis.
ꝑ.75. Credo. Offꝫ. Terra tremuit ⁊ q̃euit dũ reſurgeret i iudicio de⁹ all'a.

Suſcipe q̃s dñe p̃ces ppl'i tui cũ oblatiõib⁹ hoſtiaꝝ: vt paſchalibus iniciate myſteriis: ad eternitatis nobis medelam/te operante proficiãt. Per dñz. (Secr. Prefatio. Et te quidẽ. Infra canonẽ Cõicãtes. ⁊ Hãc
1. coꝛ. igit. Cõio. Paſcha nr̃m imolat⁹ ẽ
c.5. C xp̃s all'a: itaqꝫ epulemur i azimis ſinceritatis ⁊ veritatis all'a all'a all'a.

Spiritũ nobis Poſtcõio dñe tue charitatis infunde: vt quos ſacramentiſ paſchalib⁹ ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per dñm. i vnita. eiuſd.

¶ Feria ii. poſt paſcha. Officiũ. Exod 13. A.

Introduxit vos dñs in terrã fluẽtez lac ⁊ mel all'a ⁊ vt lex dñi ſemp ſit i oꝛe veſtro alleluya all'a. ꝑ. Cõfitemini domino q̃m bonus: q̃m in ſeculum miſericoꝛdia eius. ꝑ.117. Kyrieleyſon. Gloria in excelſis. Oratio.

Deus q̃ ſolẽnitate paſchali mundo remedia cõtuliſti: populum tuum q̃s dñe celeſti dono proſequere: vt ⁊ perfectam libertatem cõſequi mereatur: et ad vitam proficiat ſempiternam. Per dñm nr̃m ieſum.

¶ Lectio actuum apoſtoloꝛum

In diebus illis. Stans petrus i medio plebis: dixit. ca.10.
F. Viri fratres: vos ſcitis qđ factũ eſt verbũ per vniuerſam iudeã. Incipiens eñi a galilea poſt baptiſmũ qđ predicauit iohannes ieſum a nazareth: quomodo vnxit eum deus ſpũ ſancto ⁊ virtute: qui ptrãſiuit bñfaciendo et ſanãdo oẽs oppreſſos a diabolo/q̃m deus erat cũ illo. Et nos teſtes ſumus oĩm q̃ fecit i regione iudeoꝝ ⁊ hieruſalẽ quẽ occiderũt ſuſpẽdẽtes in ligno. Hũc de⁹ ſuſcitauit tertia die: ⁊ dedit eũ manifeſtuz fieri: non oĩ pplo: ſed teſtibus p̃oꝛdinatiſ a deo: nobis q̃ manducauim⁹ ⁊ bibimus cũ illo poſtq̃ꝫ reſurrexit a mortuis. Et precepit nobis predicare populo ⁊ teſtificari: quia ipſe eſt: qui conſtitutus eſt a deo iudex viuoꝛum et moꝛtuoꝛum. Huic E-

omnes prophete teſtimonium
ꝑhibent remiſſionē pctōꝝ acci-
pere ꝑ nomē eius: oēs q̄ credūt
p̄s.117. in eū. Gr. Hec dies quam fecit dn̄s
Ibidē exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Dicat
nunc iſrael q̄m bonus: q̄m in ſeculuz
Luce. mia eius. Alleluya. ℣. Nonne coꝛ
ca.24 noſtrum ardens erat ī nobis de ieſu
E. dum loquereƭ nobis in via. Sequē.
Zima vetus expurgetur. que-
re poſt commune ſanctoꝛum.

¶ Secundum Lucam.

ca.24 B. In illo tem-
poꝛe. Exeū-
tes duo ex diſci-
pulis ieſu: ibāt ip-
ſa die in caſtelluz
qḋ erat in ſpacio
ſtadioꝛū ſexagin-
ta ab hieruſalem
nomine emaus. Et ip̄i loquebā-
tur adinuicez de his oībus q̄ ac-
ciderant. Et factū eſt dum fabu-
larētur ⁊ ſecū quererēt ⁊ ipſe ie-
ſus appropinquās ibat cū illis.
C. Oculi aūt eoꝛum tenebātur/ ne
eum agnoſcerēt. Et ait ad illos
Qui ſunt hi ſermones quos cō-
fertis adinuicem ambulātes: et
eſtis triſtes? Et reſpōdēs vnus
cui nomē cleophas: dixit ei. Tu
ſolus peregrinus es in hieruſa-
lem: ⁊ non cognouiſti que facta
ſunt in illa his diebus: Quibus
ille dixit. Que? Et dixerūt. De
ieſu nazareno qui fuit vir pro-
pheta: potens in opere ⁊ ſermo-
ne coꝛam deo ⁊ omni populo.
Et quomodo tradiderunt eum
ſūmi ſacerdotes ⁊ pꝛincipes no-
ſtri in damnationem moꝛtis: et
crucifixerūt eum. Nos autē ſpe-
D. rabamus: quia ipſe eſſet redem-
pturus iſrael. Et nūc ſuper hec
oīa tertia dies ē hodie ꝙ hec
facta ſunt: ſed ⁊ mulieres quedā
ex noſtris terruerunt nos: que
ante lucem fuerūt ad monumē-
tum: ⁊ nō inuento coꝛpoꝛe eius:
venerunt dicentes ſe etiam viſio-
nem angeloꝛum vidiſſe / qui di-
cunt eum viuere. Et abierunt q̄-
dam ex noſtris ad monumentū
⁊ ita īuenerūt ſicut mulieres di-
xerunt: ip̄m vero nō inuenerunt
Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti et
tardi coꝛde ad credēdum/ in om-
nib⁹ que locuti ſunt prophete.
Nōne hec opoꝛtuit pati chꝛiſtū:
⁊ ita intrare in gloꝛiā ſuam. Et ī-
cipientes a moyſe ⁊ omnib⁹ pro-
phetis: interp̄tabaƭ illis ī omni-
bus ſcripturis / q̄ de ipſo erant.
Et appropinquauerūt caſtello
quo ibant: ⁊ ip̄e ſe finxit lōgius
ire. Et coegerunt illū dicentes.
Mane nobiſcum/ quoniā adue- E.
ſperaſcit: ⁊ inclinata ē iam dies.
Et intrauit cū eis. Et factum ē
dū recumberet cū illis: accepit
panem ⁊ bn̄dixit ac fregit: ⁊ poꝛ-
rigebat illis. Et ſtati aperti ſunt
oculi eoꝛum ⁊ cognouerūt eum
⁊ ipſe euanuit ex oculis eoꝝ. Et
dixerūt adinuicē. Nōne coꝛ no-
ſtrū ardens erat in nobis/ de ie-
ſu dum loquereƭ nobis in via: ⁊
aꝑiret nobis ſcripturas? Et ſur-
gētes eadē hoꝛa regreſſi ſunt ī
hieruſalē: ⁊ inuenerunt ꝯgrega-
tos vndecim/ ⁊ eos qui cum ip-
ſis erant: dicētes ꝙ ſurrexit do-
minus vere ⁊ apparuit ſymoni.
Et ipſi narrabant q̄ geſta erāt ī
via/ ⁊ quomodo cognouerūt eū
ī fractiōe panis. Credo. Offꝫ.

Mar. 16.B. Angelus dñi descẽdit de celo/ ⁊ dixit mulieribus quem queritis: surrexit sicut dixit alleluya. Secreta.

PAschales hostias immolantes quesum⁹ domine: vt quod frequẽtamus actu: comprehẽdamus effectu: per resurgentẽ a mortuis: dñm nostrum iesum christũ filium tuum. Qui tecũ vi. ⁊c. Cõio. Surrexit dñs et apparuit petro all'a. Postcõ. Luce c.24. E.

IMpleatur ĩ nobis q̃s domine sacramẽti paschalis sancta libatio: nosq̃ʒ de terrenis affectibus/ ad celeste transferat institutum. Per dominum nr̃ʒ.

Eccli. c.15 B ¶Feria.iii.post pascha. Offm.

AQua sapientie potabit eos alleluya/ firmabit in illis ⁊ non flectetur all'a: ⁊ exaltabit eos in eternũ all'a all'a. ps. Cõfitemini dño qm̃ bonus qm̃ in seculum mia eius. Oro. ps.117.

DEus qui ecclesiã tuã nouo semp fetu multiplicas: cõcede famulis tuis: vt sacramẽtum viuendo teneant/ quod fide perceperũt. Per dominum ⁊c.

Lectio actuum apostolorum. c.13.D

IN diebus illis. Surgens paulus: ⁊ manu silentium indicẽs ait. Uiri fratres filij generis abraham/ ⁊ qui in vobis timent deum: vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitãt hierusalem ⁊ principes eius: ignorãtes iesuʒ ⁊ voces ꝓphetarũ que per oẽ sabbatũ leguntur/ iudicãtes impleuerũt. Et nullã causaʒ mortis inueniẽtes in eo: petierũt a pilato vt interficerent eũ. [illegible]q; ꝯsummassent oĩa q̃ de eo scripta erãt: deponẽtes eum de ligno/ posuerunt eũ in monumẽto. Deus vero suscitauit eũ a mortuis tertia die qui visus est per dies multos his q̃ simul ascenderãt cum eo de galilea in hiesm: q̃ vsq; nũc sunt testes ei⁹ ad plebẽ. Et nos vobis annũciamus eaʒ que ad patres nostros remissio facta est: quoniã hanc deus adimpleuit filijs vestris/ resuscitãs iesũ xp̃m dñʒ nostrũ. E. Gr. Hec dies quã fecit dñs exultemus ⁊ letemur ĩ ea. ℣. Dicant nũc q̃ redempti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: de regiõibus ꝯgregauit eos. All'a ℣. Surgẽs ies⁹ dñs nr̃: stetit ĩ medio discipuloꝝ suorum ⁊ dixit: pax vobis. Sequentia. ps. 10 Ibid Luc 24.F

PRome casta cõtio cãtica: organa subnectẽs ypodorica. Regi claustra do tartarea rumpenti decãta nunc symphonia. Morte qui victa resurgens gaudia mundo gestat colenda. Hac insolita morantes perdita tochiri ꝯfinia. Aspectant lumina intrante illo vita beatã. Terrore percussa: tremescit demonũ plebs valida. Dant suspiria. Fletuũ alta. Repagula quis sic audax fregerit: mirantur tũc fortia. Sic ad supa. Redit cuʒ turma. Gloria ⁊ timida refouet discipulorum corda. Precelsa huius trophea admirantes: flagitemus nunc voce declina. Uirginũ inter agmina mereamur preciosa colere vt pascha. Galilea loq; sacrata prefulgida contueri lucis exordia.

¶Secundum Lucam.

c.24. F. In illo tempore. Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ/ et dixit eis. Pax vobis. Ego ſum: nolite timere. Cōturbati ꝟo/ ⁊ conterriti: exiſtimabāt ſe ſpiritū videre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis et cogitatiōes aſcendūt in corda veſtra? Uidete man⁹ meas ⁊ pedes meos: qꝛ ego ip̄e ſū. Palpate ⁊ videte: qꝛ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō habet ſicut me videtis habere. Et cū hoc dixiſſet/ oſtēdit eis manus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credētibus: ⁊ mirātibus pre gaudio/ dixit. Habetis hic aliqd quod māducet? At illi obtulerunt et partē piſcis aſſi: ⁊ fauū mellis. Et cū manducaſſet corā eis ſumēs reliquias/ dedit eis. Et dixit ad eos. Hec ſūt verba q̄ locut⁹ ſū ad vos: cū adhuc eſſem vobiſcū: qm̄ neceſſe ē īpleri oīa q̄ ſcripta ſūt in lege moyſi B. ⁊ ꝓphetꝭ/ ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit illis ſenſuꝫ: vt itelligerēt ſcripturas. Et dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū ē: ⁊ ſic oportebat pati xp̄ꝫ ⁊ reſurgere a mortuis die tertia Et p̄dicari ī noīe ei⁹ penitētiam ⁊ remiſſionē pctōꝝ: ī oēs gētes.

ps.17 Credo. Offer. Intonuit de celo dn̄s/ ⁊ altiſſim⁹ dedit vocē ſuā ⁊ apparuer̄t fontes aquaꝝ all'a. Secreta.

Suſcipe dn̄e p̄ces eccl'e tue redēptiōis ſue gratia exultātis: vt p̄ſentiū muneruꝫ fide: ⁊ tue reſurrectiōis credulitate paſcat. Qui vi. ⁊ reg. Colſ. c.3.A. Cōio. Si conſurrexiſtis cū xp̄o/ q̄ ſurſum ſunt q̄rite all'a: vbi xp̄s ē ī dextera dei ſedēs: q̄ ſurſum ſunt ſapite all'a. Poſtcōio.

Sanctificent nos dn̄e q̄s ſumpta myſteria ⁊ paſchalis obſeruātie ſufficientē nobis tribuant facultatē. Per dn̄ꝫ ⁊c.

¶ Feria.iiij. poſt paſcha. Offiū.

Venite bn̄dicti patris mei: ꝑcipite regnū all'a: qd̄ vobis paratuꝫ ē ab origīe mūdi alleluya alleluya alleluya. Mat. ca.25. C. Ps. Cātate dn̄o canticum nouum quia mirabilia fecit. p̄.97. Oratio.

Deus q̄ nos reſurrectiōis dn̄ice/ annua ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpici⁹: vt ꝑ tēporalia feſta q̄ agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per dn̄m. Lectio actuū apoſtoloꝝ.

c.3.C. In diebus illis. Aperiens petrus os ſuum: dixit. Uiri iſraelite ⁊ q̄ timetis deū: audite. Deus abrahā/ ⁊ de⁹ yſaac/ ⁊ de⁹ iacob: deus patrū noſtroꝝ/ glorificauit filiū ſuū ieſum queꝫ vos quidē tradidiſtis/ ⁊ negaſtiꝭ ante faciē pylati: iudicāte illo dimitti. Uos aūt ſanctū ⁊ iuſtū negaſtis: ⁊ petiſtis virū homicidā donari vobis: auctorē vero vite interfeciſtis. Quē deus ſuſcitauit a mortuis: cuius nos teſtes ſumus. Et nūc fratres ſcio: quia per ignorātiā feciſtis: ſicut ⁊ prīcipes veſtri. D. Deus aūt qui p̄nūciauit per os oīm prophetaruꝫ/ pati xp̄m ſuum: ſic impleuit. Penitemini igit̄ ⁊ ꝯuertimini: vt deleantur pctā veſtra. p̄.117. Gr. Hec dies quam fecit dn̄s: exultemus et letemur ī ea. Ibidē ℣. Dextera dn̄i fecit virtu-

te: dextera dñi exaltauit me. Alla
Mat. ℣ Surrexit domin⁹ ⁊ occurrẽs mu-
28. B. lieribus ait: auete. tũc acceſſerunt: ⁊
tenuerunt pedes eius. Sequentia.

Concinat orbis cunctus
alla. Uotis voce ſolẽnia.
Celebrãdo paſchalia. Inſontũ
tenera/ ꝯgaudeat turma: ſacro
fonte niuea. Spernẽs ſtegetõtis
vndas. Nos quoqꝫ laxas/ apte-
mus fibras: arte muſica. Uoce
ſonora: modificãtes proſis neu-
mata. Uoce ſatis tinnula Chri-
ſtus nãqꝫ mitis hoſtia. Fact⁹ no-
ſtra ob remedia. Crucis ꝑtulit
ꝓbra. Et iugis vita manẽs ſub-
ijt letalia. Fellis amara paſſus
ꝯlibare pocula. Uulnera ſatꝫ to-
lerauit dira tranſfixus clauis ⁊
lãcea. Sic patiẽdo mala gerẽs
nr̃a: deſcendit ad ima tartarea.
Hoſtis antiq̃ q̃ defringẽs arma
reuehit potẽs ampla ouãdo tro-
phea. Sicqꝫ deuicta morte: ac re-
ſũpta carne/ reſurgit victor die i
tertia. Un̄ iã iocũdas: ipſi cana-
mus odas. Per quẽ nobis vita
plauſit eterna: ⁊ celi clara nobis
pateſcit aula. Cui ſit laus ꝯcla-
ra. ¶ Secundum Johannem.

ca.21. A. In illo tꝑe. Manife-
ſtauit ſe iterũ ie-
ſus diſcipulis ſu-
is ad mare tibe-
riadis: manifeſta-
uit aũt ſic. Erant
aũt ſimul ſymon
petr⁹ ⁊ thomas q̃ dicit̃ didimus
⁊ nathanael q̃ erat a chana ga-
lilee: ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex diſci-
pulis ei⁹ duo. Dicit eis ſymõ pe-
B. trus. Uado piſcari. Dicũt ei Ue-
nimus ⁊ nos tecũ. Et exierũt: ⁊
aſcenderũt i nauim: ⁊ illa nocte
nihil prẽdiderũt. Mane aũt fa-
cto: ſtetit ieſus i littore/ nõ tñ co-
gnouerũt diſcipuli: q2 ieſus eſt.
Dixit g̃ eis ieſus. Pueri: nunq̃d
pulmẽtariũ habetis? Rñderũt
ei. Nõ. Dixit eis. Mittite i dex-
terã nauigij rethe: ⁊ inuenietis.
Miſerũt g̃ rethe: ⁊ iam nõ vale-
bant illđ trahere: pre multitudi-
ne piſciũ. Dicit g̃ diſcipulus ille
quẽ diligebat ieſus/ petro. Dñs
eſt. Symon petr⁹ cũ audiſſet q2
dñs eſt: tunica ſuccinxit ſe. Erat
eñi nudus ⁊ miſit ſe i mare. Alij
aũt diſcipuli: nauigio venerunt.
Nõ ei lõge erãt a terra: ſꝫ q̃ſi cu- C.
bitis ducẽtis/ trahẽtes rethe pi-
ſciũ. Ut g̃ deſcẽdeꝛ̃t i terrã: vide-
runt prunas poſitas ⁊ piſcẽ ſuꝑ-
poſitũ/ ⁊ panez. Dicit eis ieſus.
Afferte de piſcib⁹ quos prẽdidi-
ſtis nũc. Aſcẽdit ſymon petr⁹: ⁊
traxit rethe in terrã/ plenuꝫ ma-
gnis piſcibus centũ q̃nquagin-
ta trib⁹. Et cũ tãti eſſent: non eſt
ſciſſuꝫ rethe. Dicit eis ieſus. Ue- D.
nite/ prãdete. Et nemo audebat
diſcũbẽtiũ iterrogare eũ: tu q̃s
es/ ſcientes q2 dñs eſt. Et venit
ieſus: ⁊ accepit panẽ ⁊ dedit eis
⁊ piſcẽ ſilr. Hoc iã tertio manife-
ſtatus ẽ ieſus diſcipulis ſuis: cũ
reſurrexiſſet a mortuis. Credo
Offr. Portas celi aꝑuit dñs: ⁊ pluit p.77.
illis manna vt ederẽt: panem celi de-
dit illis: panem angelorum mandu-
cauit homo alleluya. Secreta.

Sacrificia dñe paſchalib⁹
gaudijs imolata/ nobiꝫ tue
ꝓpiciationis mun⁹ obtineãt qui-
bus eccl'ia tua mirabiliter paſcit

Rom. et nutrit̄. Per d. Cōio. Xp̄s reſur
c.6.B gens ex mortuis iam nō morit̄ all'a:
mors illi vltra nō dn̄abit̄ all'a all'a.
AB oĩ nos q̄s. Poſtcō.
dn̄e vetuſtate purgatos
ſacramēti tui venerāda ꝑceptio
in nouā trāſferat creaturā. Per.

¶ Feria.v.poſt paſcha. Offm̄.

Victricē manū tu
am dn̄e laudaue
runt pariter all'a:
q2 ſapiētia aꝑuit
os mutum: ⁊ lin-
guas infantiū fe
p̄.117. cit diſertas all'a all'a. ℣. Cōfitemi
ni dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ ĩ ſeculū mia eiꝰ.
DEus q̄ diuerſita- Oro.
tē gētiū ĩ ꝯfeſſiōe tui noīs
adunaſti: da vt renatis fonte ba
ptiſmatis: vna ſit fides mentiū ⁊
pietas actionum. Per dominū.
Lectio actuum apoſtolorum.
c.8.E. IN diebꝰ illis. Angelꝰ dn̄i:
locutus eſt ad philippum
dicens. Surge ⁊ vade ꝯtra me-
ridianū: ad viā q̄ deſcēdit ab hie
ruſalē in gazā: hec eſt deſerta: et
ſurgens/ abiit. Et ecce vir ethi-
ops eunuchꝰ potēs cādacis re-
gine ethiopū: q̄ erat ſuꝑ oēs ga
zas eiꝰ: venerat adorare ĩ hierlꝫ
⁊ reuertebat̄ ſedēs ſuꝑ currū ſu
um: legēſqꝫ yſaiā ꝓphetā. Dixit
aūt ſpūs philippo. Accede: ⁊ ad
iūge te ad currū iſtū. Accurrēs
aūt philippꝰ: audiuit eū legentē
yſaiā ꝓphetā/ ⁊ dixit. Putas ne
F. intelligis q̄ legis? Qui ait. Et q̄
modo poſſum ĩtelligere: ſi nō ali
quis oñderit michi? Rogauitqꝫ
philippū vt aſcēderet/ ⁊ ſederet
ſecū. Locus aūt ſcripture quaꝫ
legebat: erat hic. Tāq̄ ouis ad
occiſionē ductꝰ eſt: ⁊ ſicut agnꝰ
corā tondēte ſe ſine voce: ſic nō
aꝑuit os ſuū. In humilitate iu-
diciū eiꝰ ſublatū eſt. Generatio
nē eius q̄s enarrabit? qm̄ tollet̄
de terra vita eius. Rn̄dens aūt
eunuchꝰ: dixit philippo. Obſe-
cro te/ de quo ꝓpheta dicit hoc
de ſe: an de alio aliq̄. Aperiens
aūt philippꝰ os ſuū: ⁊ īcipiens a
ſcriptura iſta: euāgelizauit illi ie
ſum. Et dū irent ꝑ viā venerunt
ad quādā aquā. Et ait eunuchꝰ. G.
Ecce aq̄ Quis prohibet me ba
ptizari? Dixit autē philippus.
Si credis ex toto corde: licꝫ. Et
rn̄dens/ ait. Credo filiū dei eſſe
ieſum xp̄m. Et iuſſit ſtare currū.
Et deſcenderūt vterqꝫ in aquaꝫ
philippus ⁊ eunuchꝰ/ ⁊ baptiza
uit eū. Cū aūt aſcēdiſſent de aq̄
ſpūs dn̄i rapuit philippū: ⁊ am-
plius nō vidit eū eunuchꝰ. Ibat
aūt ꝑ viā ſuā gaudēs: philippꝰ
aūt inuentꝰ eſt in azoto. Et per-
tranſiēs euāgelizabat ciuitatibꝰ
cūctis/ donec veniret ceſareā no
mē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Gr. Hec dies
quā fecit dn̄s: exultemꝰ ⁊ letemur in p̄.117.
ea. ℣. Lapidē quē reprobauerūt edi-
ficātes: hic factꝰ ē ĩ caput āguli: a dn̄o ibidē.
factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile ĩ oculis
nr̄is. Non repetat̄ grad. hac die
poſt ſuū ℣. nec ĩ ſeq̄nti die. All'a
℣. In die reſurrectiōis mee dicit dn̄s
precedam vos ĩ galileā. Sequētia. Mar.
DIc nobis/ q̄bꝰ e terris no 14. C
ua. Cūcto mūdo/ nūciās
gaudia. Nr̄az rurſꝰ viſitas p̄riaz
Rn̄dens placito vultu: clara vo
ce dixit all'a. Angelus michi de
chriſto/ indicauit pia miracula.
Reſurrexiſſe dn̄z: ſyderum celi-

nit voce laudanda. Mox q̃ pennas volucris vacuas diriges leta per auras. Rediit famulis/et dixit vacuatã legẽ veterẽ: ⁊ nouã regnare gratiã. Itaqꝫ plaudite famuli voce clara: xp̃s hodie redemit nos a morte dira. Pat filium tradidit ſeruis vt iterimẽrent/ꝓ ſalute nr̃a. Spõte ſubijt filius mortẽ: vt nos redimeret morte ab eterna. Nũc requiẽ capere licꝫ oĩbꝰ: ⁊ vita frui ꝑpetua Nũc colite pariter mecũ famuli celebri laude ſcm̃ paſcha. Xp̃s eſt pax nr̃a. ¶ Scd̃m Johannẽ.

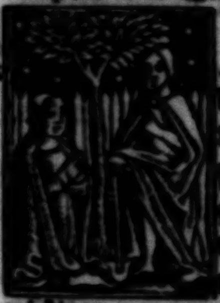

ca.20. C. In illo tempore. Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret: inclinauit ſe/⁊ ꝓſpexit in monumentũ. Et vidit duos angelos ĩ albis ſedẽtes: vnũ ad caput/⁊ vnum ad pedes: vbi poſitũ fuerat corpus ieſu. Dicunt ei illi. Mulier q̃d ploras: Dicit eis. Quia tulerũt dñz meũ ⁊ neſcio vbi poſuerũt eum. Hec cũ dixiſſet: ꝯuerſa ẽ retrorſum: ⁊ vidit ieſuz ſtantẽ: ⁊ neſciebat q̃ ieſus eſt. Et dicit ei ieſus Mulier q̃d ploras? Quẽ querꝭ Illa exiſtimãs q̃ ortolanꝰ eẽt dixit ei. Dñe: ſi tu ſuſtuliſti eũ: dicito mihi vbi poſuiſti eũ: ⁊ ego eũ D. tollã. Dicit ei ieſus. Maria. Cõuerſa illa/dicit ei. Rabboni: q̃d dr̃ magiſter. Dicit ei ieſus. Noli me tãgere: nondũ eñi aſcẽdi ad patrẽ meũ. Vade aũt ad fratres meos: ⁊ dic eis. Aſcendo ad patrẽ meũ ⁊ patrẽ veſtrũ: deũ meũ ⁊ deũ veſtrũ. Uenit ꝗ̃ maria magdalene: annũcians diſcipulis/ quia vidi dñm: ⁊ hec dixit mihi.

Credo. Offer. In die ſolẽnitatꝭ veſtre dicit dñs: inducã vos in terrã fluentem lac ⁊ mel alleluya. Exod c.3.B. ⁊.13.A Secreta.

Suſcipe q̃s dñe mũera populoꝝ tuoꝝ ꝓpiciꝰ: vt cõfeſſiõe tui nois/⁊ baptiſmate renouati: ſempiternã beatitudinẽ ꝯſequantur. Per. Cõio. Populꝰ 1.petri c.2.B acq̃ſitiõis annunciate virtutes/ eius allł: q̃ vos de tenebris vocauit ĩ admirabile lumen ſuũ allł. Poſtcõ.

Exaudi dñe ꝓces nr̃as: vt redẽptiõis nr̃e ſacroſãcta cõmercia: ⁊ vite nobꝭ ꝯferãt preſentis auxiliũ: ⁊ gaudia ſempiterna concilient. Per dominũ.

¶ Feria. vj. poſt paſcha. Offm̃.

Eduxit eos dñs ĩ p̃s.77. ſpe allł ⁊ inimicos eorũ operuit mare allł allł allł. P̃s. Attẽdite popule meus legẽ meã Ibidẽ inclinate aurẽ veſtrã/ in ṽba oris mei.

Oro. Oĩps ſempiterne deꝰ: q̃ paſchale ſacramẽtũ in recõciliationis humane federe ꝯtuliſti: da mẽtibꝰ nr̃is: vt q̃d ꝓfeſſiõe celebramꝰ imitemur effectu. P. Lec. ep̄le btí petri apli.

Chariſſimi. Chriſtꝰ ſemel 1.petri c.3.D. ꝓ peccatis nr̃is mortuꝰ eſt: iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos offerret deo/ mortificatos quidez carne viuificatos aũt ſpũ. In q̃ ⁊ his qui in carcere ꝯcluſi erãt: ſpiritu veniens predicauit: qui increduli fuerant aliqñ/qñ expectabant dei patientiam/ in diebus noe cum fabricaretur arca:

in qua pauci id eſt octo aie ſalue
facte ſunt per aquā. Quod ⁊
vos nūc ſimilis forme ſaluos fa
cit baptiſma:non carnis depoſitio
ſordiū: ſed cōſciētie bone interrogatio
in deū. Per reſurrectionē
dn̄i noſtri ieſu chriſti: qui
ps. eſt in dextera dei. Gr. Hec dies
117. quā fecit dn̄s: exultem⁹ ⁊ letemur in
Ibidē ea. ℣. Bn̄dictus q̇ venit in nomie dn̄i:
deus dn̄s ⁊ illuxit nobis. Nō repeta
ps. tur grad. Alla. ℣. Dicite in genti
95. bus:qꝛ dn̄s regnauit a ligno. Seqn̄.

Victime paſchali laudes:
immolāt xp̄iani. Agnus
redemit oues/ chriſt⁹ innocens
pr̄i/recōciliauit pctōres. Mors
et vita duello/cōflixere mirādo:
dux vite mortuus/ regnat viu⁹.
Dic nobꝫ maria:q̇d vidiſti i via?
Sepulchrū chriſti viuētis:⁊ glo
riā vidi reſurgētis. Angelicos
teſtes: ſudariū ⁊ veſtes. Surrexit
xp̄s ſpes noſtra: p̄cedet vos
in galileā. Credēdū eſt magis
ſoli marie veraci:q̄ꝫ iudeoꝝ turbe
fallaci. Scimus chriſtū ſurrexiſſe/a
mortuis vere:tu nobis vi
ctor rex miſerere. Scdm̄ Mat.

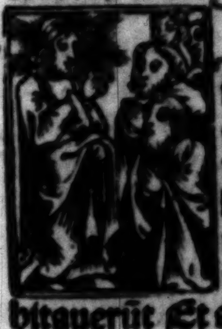

ca.28. D. In illo tp̄e.
Undecim diſcipuli
abierūt in
galileā: in mōtem
vbi cōſtituerat illis
ieſus. Et vidētes
eum/adorauerūt:
quidā aūt dubitauerūt
Et accedēs ieſus : locutus
eſt eis dicēs. Data eſt michi
ois poteſtas:in celo ⁊ in terra.
Eūtes ergo docete oēs gen
tes baptizātes eos in noie pr̄is/
et filij/et ſpiritus ſancti/docētes
eos ſeruare oia quecūq3 mandaui
vobis. Et ecce ego vobiſcum
ſum oibus dieb⁹: vſq3 ad cōſummationē
ſeculi. Credo. Offr.
Erit vobis hic dies memorialis all'a: Leui.
et diē feſtū celebrabitiꝫ ſolēnē dn̄o in ca.23.
ꝓgenies vr̄as legitimū ſempiternum D.
diem alleluya alleluya all'a. Secr.

Hoſtias q̄s dn̄e placatus
aſſume:quas ⁊ ꝓ renatoꝝ
expiatiōe pc̄ti deferim⁹:⁊ ꝓ acceleratiōe
celeſtiꝫ auxilij. Per. Cō.
Data eſt michi ois ptās in celo et in Mat.
terra all'a:eūtes docete oēs gētes/baptizantes 28. D.
eos in noie patris ⁊ filij:et
ſpiritus ſancti all'a all'a. Poſtcōio.

Deus q̇ adoptiōis tue ſobolē
peccatoꝝ remiſſiōe
genuiſti: da vt cuncti fideles tui
veraciter apprehēdāt:q̄ preſentibus
ſuſceperūt ſacramētꝫ. Per.

¶ Sabbato poſt paſcha. Offm̄.

Eduxit dn̄s populum ps.
ſuū in exultatione 104.
all'a:⁊ electos
ſuos in leticia
all'a all'a. ps.
Cōfitemini dn̄o et Ibidē
inuocate nomē eius: annūciate inter
gentes opera eius. Oratio.

Concede q̄s oipotēs de⁹:
vt qui feſta paſchalia venerādo
egimus:per hec contingere
ad gaudia et̄na mereamur
Per do. Lec. ep̄le bt̄i petri ap̄li.

Chariſſimi. Deponentes 1. petri
igit̄ oēm maliciā/⁊ omnē cap. 2.
dolū ⁊ ſimulatiōes/⁊ inuidias:⁊ A.
oēs detractiōes:ſicut modo geniti
infantes rationabiles ⁊ ſine
dolo lac cōcupiſcite: vt in eo creſcatis
in ſalutē. Si tn̄ guſtatis:
qm̄ dulcis eſt dn̄s. Ad quem ac-

cedētes lapidē viuū/ ab hoībus quidē reprobatū: a deo autē electū/⁊ honorificatū. Et ipſi tanqꝫ lapides viui ſuꝑedificamini domos ſpūales/ in ſacerdotiū ſanctū: offerētes ſpiritales hoſtias acceptabiles deo/per ieſuꝫ chriſtū. Propter qḋ cōtinet ſcriptura. B. Ecce ponā ī ſyon lapidē ſummū/angularē/ probatū/ electuꝫ/ precioſum: ⁊ oīs qui crediderit in eū/nō confundet̄. Vobis igit̄ honor credētibus: nō credētibꝰ aūt lapis quē reprobauerūt edificātes/ hic factꝰ eſt ī caput anguli: ⁊ lapis offenſionis ⁊ petra ſcādali/ his qui offendūt verbo: nec credūt in quo et poſiti ſunt. Vos aūt genꝰ electū: regale ſacerdotiū/gens ſancta: populus acquiſitionis: vt ꝟtutes annūcietis/eius q̇ de tenebris vos vocauit in admirabile lumē ſuū. Qui aliqñ nō populꝰ dei: nūc aūt populus dei. Et q̇ nō ꝯſecuti mīaꝫ: nūc aūt mīam cōſecuti. Duo pueri ī ſuppellicijs/ī pulpito dicāt. Ps. 117. Alla. ℣. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus ⁊ letemur in ea. Nō repetatur Alla. Nūqꝫ enī repetatur primū Alla. poſt ſuū. ℣. qñ duo Alla habent̄: ſed ſcḋm Alla ſemper repetat̄ poſt ſuū. ℣. Similit̄ fiet/qñ vnū ſolū Alla habet̄. Deinde alij duo pueri/ ad gradum chori in ſuppellicijs cātent hoc Alla. ℣. Ps. 112. Laudate pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i. et finiat̄ a choro. ſtatim ſequat̄ alius. ℣. ab eiſdē pueris. ℣. P. 112. Sit nomē dn̄i bn̄dictum: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſcl̄m. Similiter finiat̄ a choro. Deinde repetat̄ Alleluya/ſine neuma. Sequentia.

M[illegible]bati: ſurgēs dei filius/ noſtra ſpes et gloria. Victo rege ſcelerꝫ/rediit ab inferis/cū ſūma victoria. Cuius reſurrectio: oī plena gaudio cōſolat̄ oīa. Reſurgētiꝫ itaqꝫ: maria magdalene/facta eſt prenuncia. Ferēs xp̄i fratribꝰ: eiꝰ morte triſtibus/ expectata gaudia. O bt̄i oculi: quibus regē ſcl̄i: morte iam depoſita/ prima eſt intuita. Hec eſt illa femina: cuiꝰ cūcta crimina: ad chriſti veſtigia/ eius lauit gratia. Que dū plorat ⁊ mēs orat: facto clamat qḋ cor amat/ ieſū ſuꝑ oīa. Nō ig̃rat quē adorat: q̄d precet̄ ſed delet̄/qḋ mēs timet ꝯſcia. O maria mater pia: ſtella marꝫ appellarꝫ operꝫ ꝑ merita. Matri xp̄i coequata/ dum fuiſti ſic vocata/ſed honore ſubdita. Illa mūdi imperatrix: iſta bt̄ā peccatrix: leticie primordia fuderūt ī eccl̄ia. Illa enī fuit porta: ꝑ quā fuit lux exorta: hec reſurgētis nūcia/ mūdū replet leticia. O maria magdalena: audi vota laude plena: apḋ xp̄m chorū iſtū/ clemēter cōcilia. Ut fōs ſumme pietatꝫ: q̇ te lauit a pct̄is ſuos ſuos atqꝫ tuos/mūdet data venia. Amē dicāt oīa. S. ioh.

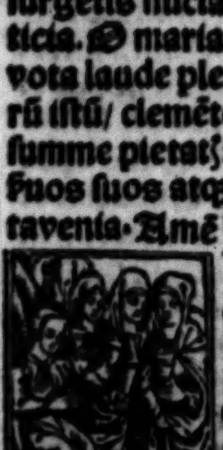

ca. 20. A. In illo tp̄e. Una ſabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre eſſent/ ad monumētū: ⁊ vidit lapidē ſublatū a monumēto. Cucurrit ḡ ⁊ venit ad ſymonē petrū: ⁊ aliū diſcipulum quē amabat ieſꝰ/ ⁊ dixit eis. Tu

lerūt dñm meū de monumēto:ꝛ
neſcio vbi poſuerūt eū. Exijt ꝗ
petrꝰ/ꝛ ille alius diſcipulus:ꝛ ve
nerūt ad monumētū. Currebāt
aūt duo ſimul: ꝛ ille aliꝰ diſcipulus
ꝓcucurrit citiꝰ petro/ꝛ venit
primꝰ ad monumētū. Et cū ſe inclinaſſet:
vidit lintheamina poſi
B. ta:nō tn̄ introiuit. Venit ꝗ ſymō
petrus ſequēs eū/ ꝛ introiuit in
monumētū. Et vidit lintheamina
poſita: ꝛ ſudarium qđ fuerat
ſup̄ caput eius/ nō cū lintheami
nibus poſitum: ſed ſeparatim in
uolutū in vnū locum. Tūc ergo
introiuit ꝛ ille diſcipulus qui ve
nerat primus ad monumētū: et
vidit ꝛ credidit. Nondū eñ ſciebāt
ſcripturas: ꝗꝛ oportebat eū
a mortuis reſurgere. Credo.
ps. Offm. Bñdictꝰ ꝗ venit in noīe dñi:
117. bñdiximus vos de domo dñi:deꝰ dñs
et illuxit nobis allá allá. Secreta.

Concede ꝗs dñe ſēp nos
p̄ hec myſteria paſchalia
ğratulari:vt ꝯtinua nr̄e reparationis
opatio:ꝑpetue nobꝭ fiat cau
Gal. 3 ſa leticie. P. Cō. Oēs ꝗ ī xp̄o bapti
ca. D. ʒati eſtis/xp̄m induiſtꝭ allá. Poſtč.

Redēptionis noſtre mune
re vegetati ꝗs dñe:vt hoc
ꝑpetue ſalutꝭ auxilio/fides ſemper
vera proficiat. Per dominū

¶ Dñica in octa.paſche. Offm.

ps. 138. Reſurrexi et adhuc
tecuʒ ſum
allá:poſui
ſti ſup me
manū tuā
allá: mira
bilis fctā
eſt ſciētia
tua allá allá. ps. Dñe pbaſti me et Ibidē
cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē
meā/ꝛ reſurrectionē meā. Glia. Oro

Deus ꝗ hodierna die per
vnigenitū tuuʒ eťnitatis
nobis aditū deuicta morte reſeraſti:
vota nr̄a que preueniendo
aſpiras: etiā adiuuādo pſeqre.
Per eūdē dñm. Nulla fiet mēoria
de dñica. Epla. Expurgate
vetꝰ. Quere ſ. in die paſ. Loco
grad. dicit. Allá. ℣. Paſcha nr̄m 1.cor.
immolatus eſt xp̄s. Scđm Allá. c.5. ℰ
℣. Angelꝰ dñi deſcēdit de celo:ꝛ acce Mat.
dēs reuoluit lapidē/ꝛ ſedebat ſup eū 28. A.

Laudes ſaluato Seqn.
ri:voce modulemꝰ ſuppli
ci. Et deuotis melodijs: celeſti
dño iubilemꝰ meſſie. Qui ſeipm
exinaniuit:vt nos pditos liberaret
homines. Carne gloriā deitatis
occulēs. Pānis tegit ī preſepi:
miſerās precepti tranſgreſſorē
pulſū patria/ paradiſi nudulū.
Joſeph marie: ſymeoni ſubdit.
Circuncidit: ꝛ legali hoſtia
mūdat:vt peccatorū nr̄a ꝗ ſolet relaxare
crimina. Serui ſubit manus
baptiʒādus: ꝛ perfert fraudes
tētatoris: fugit pſequentiū
lapides. Famē patit: dormit et
triſtat/ac lauat diſcipulis pedes
deꝰ homo ſummꝰ humilis. Sed
tamē inter hec abiecta corporis
Eius deitas nequaꝗ quiuit latere:
ſignis varijs ꝛ doctrinis ꝓdita.
Aquā nuptijs dat ſaporis
vinei. Cecos oculos claro lumine
veſtiuit. Leprā luridā: tactu
fugat placido. Putres ſuſcitat
mortuos:mēbraꝗ curat debilia
Fluxum ſanguinis cōſtrinxit:et
ſaturauit quinꝗ de panibꝰ/ qui

na millia. Stagnū peragrat fluctuās ceu siccū littus: ventos sedat. Linguā reserat cōstrictā: reclusit aures priuatas / vocibꝰ febres depulit. Post hec mira miracula taliaqꝫ. Spōte sua cōprehendit̃: ꝛ dānat̃. Et se crucifigi nō despexit. Sed sol eiꝰ mortem nō aspexit. Illuxit dies: quā fecit dñs. Hostē deuastās: ꝛ victor suis apparēs dilectoribꝰ viuus. Primo marie: de hinc apl̄is. Docēs scripturas / cor aperiens: vt clausa de ipso reserarēt. Fauent igit̃ resurgenti xp̄o cuncta gaudijs. Flores segetes: rediuiuo fructu vernant: ꝛ volucres gelu tristi terso / dulce iubilāt. Lucēt clarius sol ꝛ luna: morte xp̄i turbida. Tellꝰ herbida resurgenti xp̄o plaudit: q̄ tremula eiꝰ morte se casurā minitat. Ergo die ista exultemꝰ: q̄ nobis viā vite resurgēs / patefecit iesꝰ. Astra / solum mare iocūdent̃: ꝛ cūcti gratulentur i celis spiritales / chori trinitati. Euāg. Maria magdalene.

Ps. 75. vt̄s i die pas. Offr. Terra tremuit ꝛ q̄euit: dū resurgeret i iudicio deꝰ all'a

Sec. Suscipe q̄s dñe preces ppl̄i tui cū oblationibus hostiaꝝ: vt paschalibꝰ inicia te mysterijs: ad eternitatis nobis medelā / te operāte ꝑficiāt. Per dn̄. Prefa. Et te quidē. Infra canonē Cōicātes. ꝛ Hāc igit̃. Cō.

.cor. cap. 5. C. Pascha nostrū immolatꝰ est xp̄s alleluya: itaqꝫ epulemur i azimis sinceritatis ꝛ veritatis all'a all'a all'a. Postē

Spiritū nobis dñe tue caritatis infunde: vt quos sacramētis paschalibꝰ satiasti: tua facias pietate cōcordes. Per d̄.

M[illegible]ob. Or. offiñ

1.petri cap. 2. A. Quasi modo geniti infātes alleluya: rationabiles sine dolo lac ꝯcupiscite all'a all'a all'a. Ps. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Ps. 80. Nō dr̄ Gloria in excelsis. i ferijs ꝑ totū annū qn̄ de ferijs agit̃: nec Ite missa est. Oro.

Presta q̄s oīps deꝰ: vt qui paschalia festa peregimꝰ: hec te largiēte / moribꝰ ꝛ vita teneamꝰ. Per. In oībꝰ fer. pas. tp̄e et i oībꝰ fes. iij. lect. sine regi. cho. dnr̄ tres collecte / sicut in prima dñica aduētꝰ dn̄i ꝓnotatum est. Lectio ep̄le bt̄i iohānis apl̄i.

1.ca.5. A. Charissimi. Omne qđ natū est ex deo: vicit mūdū. Et hec est victoria q̄ vicit mūdū: fides nostra. B. Quis est aūt q̄ vincit mūdū: nisi qui credit qm̄ iesꝰ est filius dei. Hic est q̄ venit per aquā ꝛ sanguinē / iesus xp̄s. Nō in aqua solū: sꝫ aqua ꝛ sanguine. Et spūs est q̄ testificat̃: qm̄ christus est veritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimoniū dāt in celo: pater verbū ꝛ spūs sctūs: ꝛ hi tres vnū sūt. Et tres sunt q̄ testimoniū dāt in terra: spūs / aqua / ꝛ sanguis: ꝛ hi tres vnū sunt. Si testimoniū hominū accipimus: testimoniū dei maius est. Qm̄ hoc est testimoniū dei qđ maiꝰ est: qr̄ testificatꝰ est de filio suo. Qui credit in filiū dei: habet testimoniū dei in se. Loco gr̄. dicatur hoc All'a.

Joh. ℟ʹ. Poſt dies octo ianuis clauſis: ſte
ca.20. tit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊
F. dixit: pax vobis. Alla ℣. Angelus
Mat. dñi deſcēdit de celo: ⁊ ſedebat ſuꝑ eū.
28.A. Allꝰ. ℣. Reſpōdēs angelus dixit mu
Ibidē lieribꝰ: quē queritis? ille autē dixerūt
ieſum nazarenū. Iſti duo ℣. dñr ꝑ
ebdo. alternis vicibꝰ: ita tñ ꝙ ℣.
Reſpōdens. primo dicitur qñ de
feria agiť. Et ſi nulla feria. per
hāc ebdo. ad hoc vacauerit: tūc
vltimꝰ ℣. eo āno oīno ꝑtermitta
tur. ¶ Et notādū eſt / ꝙ om̄i die,
per hoc idē tēpꝰ dñr duo Alla.
ad miſſam / de q̊cūqȝ fiat ſeruitiū
exceptis vigilijs paſche / aſcēſio
nis ⁊ pēthe. ⁊ niſi in miſ. q̄ in pro
ceſſione dñr. Scđm Johānem.

ca.20. E. IN illo tp̄e.
Cū eſſet ſe-
ro die illo vna ſab
batorum: ⁊ fores
eſſent clauſe vbi
erāt diſcipuli con-
gregati ꝓpter me
tū iudeorū: venit
ieſus: et ſtetit in medio / et dixit
eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſ-
ſet: oſtēdit eis manus ⁊ latꝰ. Ga
uiſi ſunt ergo diſcipuli / viſo dño
Dixit ergo eis iteꝝ. Pax vobis
Sicut miſit me pater: ⁊ ego mit
to vos. Hec cū dixiſſet inſuffla-
uit ⁊ dixit eis. Accipite ſpm̄ ſan-
ctū. Quoꝝ remiſeritis peccata:
remittūtur eis. Et quoꝝ retinue
F. ritis: retēta ſunt. Thomas autē
vnus ex duodecim qui diciť di-
dimus: nō erat cū eis qñ venit ie
ſus. Dixerūt ergo ei alij diſcipu
li. Vidimus dñm. Ille aūt dixit
eis. Niſi videro in manibꝰ eius
fixurā clauoꝝ: ⁊ mittam digitū
meū in locū clauorū: ⁊ mittā ma
nū meā in latus eius / nō credā.
Et poſt dies octo: iterū erāt di-
ſcipuli eius intus: ⁊ thomas cū
eis. Venit ieſus ianuis clauſis:
et ſtetit ī medio / ⁊ dixit eis. Pax
vobis. Deinde dicit thome. In- G.
fer digitū tuū huc / ⁊ vide manꝰ
meas: ⁊ affer manū tuā / ⁊ mitte
in latus meū: ⁊ noli eſſe incredu
lus ſed fidelis. Rñdit thomas ⁊
dixit ei. Dñs meꝰ / ⁊ deus meus.
Dixit ei ieſus. Quia vidiſti me
thoma / credidiſti: beati q̇ nō vi-
derūt ⁊ crediderūt. Multa qui-
dē ⁊ alia ſigna fecit ieſus in con
ſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ: que non
ſunt ſcripta in libro hoc. Hec au
tē ſcripta ſunt vt credatis: qꝛ ie-
ſus eſt xp̄s filiꝰ dei. Et vt creden
tes / vitā habeatis in noīe eius.
Offr. Angelus dñi deſcēdit de celo Mar.
et dixit mulieribus: quē queritis? ſur ca.16.
rexit ſicut dixit alleluya. Secreta. B.

SUſcipe mūera q̄s dñe ex-
ultātis eccleſie: ⁊ cui cauſā
tāti gaudij cōtuliſti: perpetuum
fructum concede leticie. Per d.
Cōio. Mitte manū tuā et cognoſce Joh.
loca clauoꝝ alleluya: ⁊ noli eſſe incre 20.
dulus ſed fidelis all'a all'a. Poſtcō. G.

QUeſumus dñe deꝰ noſter:
vt ſacroſancta myſteria / q̄
pro reparatiōis noſtre munimi-
ne cōtuliſti: ⁊ preſens nobis re-
mediū eſſe facias ⁊ futurū. Per
do. ¶ Fer. iiij. Epla. Ad Chori.

FRatres. Si xp̄s predica
tur ꝙ reſurrexit a mor- 1. caꝑ.
tuis: quō quidā in vobis dicunt / 15. B.
qm̄ reſurrectio mortuorū nō eſt.
Si aūt reſurrectio mortuorū nō
eſt: neqȝ chriſtus reſurrexit. Si

autē chriſtus nō reſurrexit: inanis eſt ꝑdicatio noſtra: inanis ē C. et fides veſtra. Inuenimur aūt et falſi teſtes dei: qm̄ teſtimoniū diximꝰ aduerſus deū/ ꝙ ſuſcitauerit chriſtū quē nō ſuſcitauit: ſi mortui nō reſurgunt. Nā ſi mortui nō reſurgūt: neqꝫ xp̄s reſurrexit. Qd ſi xp̄s non reſurrexit: vana eſt fides veſtra. Adhuc eī eſtis in peccatis veſtris. Ergo ⁊ qui dormierūt in xp̄o perierunt Si in hac vita tantū in xp̄o ſperātes ſumꝰ: miſerabiliores ſumꝰ oībus hoībus. Nūc aūt xp̄s reſurrexit a mortuis primitie dormiētiū: qm̄ quidem ꝑ hoīem mors et ꝑ hoīez reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut in adā oēs moriunt: ita et ī xp̄o oēs viuificabunt. Vnuſquiſqꝫ aūt in ſuo ordie: ꝑ ieſuz xp̄z dn̄m noſtrū. Scdm Marcum.

ca. 16. In illo tp̄e. Surgēs ieſus B. mane prima ſabbati: apparuit primo marie magdalene de C. qua eiecerat ſeptē demōia. Illa vadēs nūciauit his qui cum eo fuerāt lugētibus ⁊ flentibꝰ. At illi audientes qꝛ viueret/ ⁊ viſus eſſet ab ea: nō crediderūt. Poſt hec aūt duobus ex his ambulātibus: oſtēſus eſt in aliā effigie/ eūtibus in villā. Et illi eūtes/ nūciauerūt ceteris: nec crediderūt illis. Fer. vj. Epl̄a. Ad Hebreos

cap. 13 Fratres. Obedite prepoſitis veſtris: ⁊ ſubiacete C. eis. Ipſi eñ ꝑuigilāt/ quaſi rationē pro aīabus veſtris reddituri: vt cū gaudio hoc faciant/ ⁊ nō gemētes. Hoc eī nō expedit vobis. Orate pro nobis. Cōfidimus eñ qꝛ bonā conſcientiā habemus [illegible] volētes cōuerſari. Amplius aūt deprecor vos hoc facere quo celeriꝰ reſtituar vobis. Deus aūt pacis/ qui D. eduxit de mortuis paſtorē magnū ouiū in ſanguine teſtamēti eterni dn̄m noſtrū ieſum chriſtū aptet vos in omni opere bono/ vt faciatis volūtatē eiꝰ: faciēs in vobis qd placeat corā ſe per ieſum chriſtū: cui eſt gloria/ in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Scdm math.

In illo tp̄e. Exierūt mulie- ca. 28. res de monumēto/ cum ti- B. more ⁊ gaudio magno: currentes nūciare diſcipulis eiꝰ. Et ecce ieſꝰ occurrit illis dicēs. Auete. Ille aūt acceſſerunt/ ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ ⁊ adorauerūt eum. Tūc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite nūciate fratribꝰ meis vt eant in galileā: ibi me videbunt. Que cū abiiſſent: ecce quidā de C. cuſtodibꝰ venerūt in ciuitatē: et nunciauerūt principibꝰ ſacerdotū/ oīa que facta fuerāt. Et congregati cū ſenioribꝰ/ conſilio accepto: pecuniā copioſam dederūt militibꝰ dicētes. Dicite qꝛ diſcipuli eius nocte venerūt: ⁊ furati ſunt eū nobis dormiētibus. Et ſi hoc auditū fuerit a preſide nos ſuadebimꝰ ei/ ⁊ ſecuros vos faciemꝰ. At illi accepta pecunia D. fecerunt ſicut erāt edocti. Et diuulgatū eſt verbū iſtud apud iudeos: vſqꝫ in hodiernum diem.

¶ Sciendū eſt/ ꝙ in omni feſto cū regimine chori ab oc. paſche vſqꝫ ad aſcēſionē dn̄i ſcdm [illegible] erit vnū de ſubſcriptis quibꝰ dictis reincipiant illa de ebd. paſ. videlz de tertia/ quarta/ ⁊ quīta

ferijs per ordinē: quibus dictis
reincipiantur ſubſcripta: ⁊ ſunt
Luce. nouē numero. Alla. ℣. Mane no
24. E biſcū dñe: qꝛ declinata eſt iā dies ad
Ibidē veſperū. Alla. ℣. Oportebat pati
D. chriſtū/⁊ reſurgere a mortuis: ⁊ ita in
Rom. trare in gloriā ſuā. Alla. ℣. Chriſtꝰ
6. B. reſurgēs ex mortuis/iam nō moritur
mors illi vltra nō dñabit᷑. Alla. ℣.
Surrexit altiſſimꝰ de ſepulchro q̄ ꝓ
Eccl'a nobis pepēdit i ligno. Alla. ℣. Sur-
rexit xp̄s ⁊ illuxit ppl'o ſuo: quē rede
mit ip̄e ſanguine ſuo. Alla. ℣. Xp̄s
mortuꝰ eſt propter delicta noſtra: et
ſurrexit ꝓpt᷑ iuſtificationē noſtram.
Luce. Alla. ℣. Surgēs ieſus dñs nr̄: ſte-
4. F. tit in medio diſcipulorū ſuorū: ⁊ dixit
Mat. pax vobis. Alla. ℣. Surrexit dñs/⁊
8. B. occurrēs mulieribꝰ ait: auete: tunc ac
ceſſerūt/⁊ tenuerūt pedes eiꝰ. Alla
Mar. ℣. In die reſurrectiōis mee dicit dñs
4. C precedā vos in galileam. Si in hac
dñica vel i ſequētibꝰ fiat ſeruitiū
de aliquo feſt. cū regimie chori:
tūc ad miſ. ſcdm̄ Alla/ nō erit de
dñica: ſed vnū de. ix. p̄dictꝫ ꝑ or-
dinē. ¶ Dñica. ij. pꝰ paſcha/hac
die ⁊ oībus dñicis diebꝰ vſqꝫ ad
aſcē. dñi. ſi a fine cū regi. cho. va
caue. dicat᷑ miſ. de reſurrectio. ſi-
cut in die paſ. preter gr̄. et Cōl-
cātes. Hanc igit᷑. ſed nulla fiat
mēo. de dñica ad miſ. de reſurre
ctio. Et ſēp d'r ſeq̄ntia Victime
paſchali. Et ſi feſt. alicuiꝰ ſcti cū
regimine chori in dñica euene-
rit: tūc de ſctō d'r miſ. ⁊ mēo. de re
ſurrectiōe: ſꝫ nō de dñica. ¶ No-
tandū eſt: ꝙ in oībꝰ dñicis a paſ.
vſqꝫ ad aſcē. dñi: erit primū Alla.
℣. Paſcha noſtrū. et ſcdm̄ Alla de
ſua dñica: ſcilꝫ ꝙ plus facit men
tionē de reſurrectione: qd̄ eſt vl-
timū. Et ſemꝑ infra p̄dictū tēpꝰ/
de quocūqꝫ d'r miſſa: fiat mēo. de
reſurrectiōe cū hac oratione. Deꝰ
qui per vnigenitū/ niſi in inuentio
ne ſctē crucis. Miſſa vero dñi-
calis per ebdomadā/ dicit᷑ cum
prefatione quotidiana. Et ſi nul
la feria per ebdo. vacauerit a fe-
ſto: tunc in dñica in capitulo d'r.
¶ Miſſa dñicalis ebdo. ſecunde
poſt paſcha. Ad miſſam. Offm̄.

Iſericor- Pſ.
dia dñi ple 32.
na eſt ter-
ra alla: ver
bo dñi ce-
li firmati
ſunt: alla.
alla. Pſ.
Exultate iu- Ibidē
ſti in dño: rectos decet collaudatio.
DEus q̄ in filij tui Orō.
humilitate/iacentē mūdū
erexiſti: fidelibus tuis perpetuā
cōcede leticiā: vt q̊s ꝑpetue mor
tis eripuiſti caſibus: gaudijs fa
cias ſempiternis ꝑfrui. Per eū-
dem dñm noſtrū ieſum. Lectio
epiſtole beati petri apoſtoli.
CHariſſimi. Chriſtꝰ paſſus I. ca. 2.
eſt pro nobis: vobis relin D.
quēs exemplū/vt ſequamini ve-
ſtigia eius. Qui peccatū non fe
cit: nec inuētus eſt dolus in ore
eius. Qui cū malediceretur nō
maledicebat. Cū pateretur: non
cōminabatur. Tradebat aūt iu-
dicanti ſe iniuſte: qui peccata no
ſtra ipſe pertulit in corpe ſuo ſu-
per lignū: vt peccatis mortui iu
ſticie viuamꝰ: cuius liuore ſana-
ti ſumus. Eratis enī ſicut oues
errātes: ſed cōuerſi eſtis nūc ad

pastorē ⁊ episcopū: animarū ve-
Ioh. strarū. Alleluya. ℣. Ego sum pas
10. C. stor bonꝰ: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ co
Ibidē gnoscūt me mee. Alla. ℣. Surrexit
pastor bonus: qui posuit animā suam
pro grege suo. Scđm Iohānem.

ca. 10.
B.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonꝰ. Bonus pastor aīam suā dat pro ouibus suis. Mercēnariꝰ aūt et qui nō est pastor / cuiꝰ nō sunt oues proprie: videt lupū veniētē / ⁊ dimittit oues et fugit: et lupus rapit / ⁊ dispgit oues.
C. Mercēnarius aūt fugit: qr mercennarius est: ⁊ nō pertinet ad eum de ouibꝰ. Ego sum pastor bonꝰ: et cognosco oues meas: ⁊ cognoscūt me mee. Sicut nouit me pater: ⁊ ego agnosco patrē: ⁊ aīam meā pono pro ouibus meis.
D. Et alias oues habeo q̄ non sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere / ⁊ vocē meam audiēt. Et fiet vnum ouile: ⁊ vnus pastor.

Offr. Deꝰ deꝰ meꝰ / ad te de luce vigi-
Ps. lo: ⁊ ī noīe tuo leuabo manꝰ meas all'.
62.

Benedictionē nobꝫ Sec. dn̄e ꝯferat salutarē / sacra semp oblatio: vt qđ agit mysterio: ꝟtute ꝑficiat. Per do. Cōio

Ego sum pastor bonꝰ all'a: ⁊ cognosco
Ioh. oues meas ⁊ cognoscūt me mee. al'. al'.
10. C.

Presta nobis q̄s Postc. oīpotēs ⁊ misericors deꝰ: vt viuificationis tue gratiā consequentes: in tuo semper munere glorięmur. Per do. Fer. iiij

Lectio epistole beati petri apli.

Charissimi. Sciētes ꝙ nō 1. cap.
corruptibilibꝰ argēto vel 1. C.
auro redempti estis de vana vestra cōuersatione paterne traditionis: sed ꝓcioso sanguine / quasi agni incōtaminati ⁊ immaculati christi: precogniti quidē āte mūdi cōstitutionē. Manifestati aūt nouissimis tēporibꝰ / ꝓpter vos qui per ipsum fideles estis in deū. Qui suscitauit eū a mortuis: ⁊ dedit ei gloriā: vt fides vestra ⁊ spes esset in deo.
D. Aias vestras castificantes in obediētia charitatis: in fraternitatis amore simplici ex corde inuicē diligite attētiꝰ: renati nō ex semine corruptibili: sed īcorruptibili / ꝑ verbū dei viui: ⁊ permanētis in eternū. Qr oīs caro fenū: et oīs gloria eiꝰ tāq̄ꝫ flos feni. Exaruit enī fenū: ⁊ flos eius decidit. Verbū aūt dn̄i: manet ī etnū. S. lucā

In illo tpe. ca. 24
Una sabba- A.
ti valde diluculo: venerūt mulieres ad monumētum / portātes que parauerāt aromata. Et inuenerūt reuolutū lapidē a monumēto: ⁊ ingresse / nō inuenerūt corpꝰ dn̄i iesu. Et factū est dū mēte ꝯsternate essent de isto: ecce duo viri steterūt iuxta illas / in veste fulgēti. Cū timerēt aūt ⁊ declinarēt vultū ī terrā dixerūt ad illas. Quid queritis: viuētē cū mortuis? Nō est hic: sed surrexit. Recordamini qualiter locutꝰ est vobis / cum adhuc in galilea esset dicēs. Qr oportet filiū hoīs tradi ī manus

hoīm pctōꝝ/⁊ crucifigi: ⁊ tertia
die reſurgē. Et rememorate ſūt
verboꝝ eius: ⁊ regreſſe a monu
mento: nūciauerūt hec oīa illis
vndecim / ⁊ ceteris oībus Erat
autem maria Magdalene ⁊ io
hanna/⁊ maria iacobi: ⁊ cetere
q̄ cū eis erāt: q̄ dicebāt ad aplos
B. hec. Et viſa ſūt añ illos ſicut de
liramentū verba iſta: ⁊ nō crede
bant illis. Petr⁹ aūt ſurgēs/cu-
currit ad monumentū: ⁊ ꝓcum-
bens vidit lintheamina ſola po
ſita. et abijt: ſecū mirās qđ factū
fuerat. Feria.vj. Ad romanos.

5.D FRatres. Sicut ꝑ vnius
delictū/in oēs hoīes i cō
demnationē: ſic ⁊ ꝑ vnius iuſti-
ciā in oēs hoīes/in iuſtificatio-
nē vite. Sicut eñ ꝑ inobedienti
am vni⁹ hoīs/pctōres conſtituti
ſunt multi: ita ⁊ ꝑ vni⁹ obeditio-
nem/iuſti cōſtituent multi. Lex
aūt ſubintrauit: vt abūdaret de-
lictū. Ubi aūt abūdauit delictū:
ſuperabūdauit ⁊ grā: vt ſicut re
gnauit peccatū in mortē: ita et
gratia regnet ꝑ iuſticiā in vitaꝫ
eternam. Per ieſum chriſtū: do
minū nr̄m. ¶ Scđm Matheuꝫ.

9.B IN illo tp̄e. Acceſſerūt ad
ieſum diſcipuli iohannis
dicentes. Quare nos ⁊ phariſei
ieiunam⁹ frequēter: diſcipuli au
tem tui nō ieiunāt? Et ait illis ie
ſus. Nunqđ poſſunt filij ſpōſi lu
gere: q̄ꝫdiu cū illis eſt ſponſus?
Uenient aūt dies cū auferet ab
eis ſponſus: ⁊ tūc ieiunabūt. Ne
mo aūt immittit cōmiſſurā pāni ru
dis/i veſtimētū vetus. Tollit ei
plenitudinē ei⁹ a veſtimēto: ⁊ pe
C. ior ſciſſura fit. Neqꝫ mittūt vinū
nouū in vtres veteres: alioquin
rumpunt vtres/⁊ vinū effundet
⁊ vtres peribūt. Sed vinū nouū
in vtres nouos mittūt: ⁊ ambo
cōſeruant. ¶ Miſſa dñicalis eb-
domade.iij. Ad miſſam. Offm̄.

Iubilate Ps. 65
deo om̄is
terra alle
luya: pſal
mū dicite
noī ei⁹ al-
leluya: da
te gloriaꝫ
laudi ei⁹:
alleluya alleluya alleluya. Ps.
Dicite deo q̄ꝫ terribilia ſunt opa tua Ibidē
dñe i multitudine ṽtutis tue. Oro.

DEus q̄ errantib⁹ vt i viaꝫ
poſſint redire iuſticie ve-
ritatis tue lumē oſtēdis: da cū-
ctis q̄ xp̄iana ꝓfeſſione cenſent
⁊ illa reſpuere/q̄ huic inimica ſūt
noī: ⁊ ea q̄ ſunt apta ſectari. p. d.
Lectio epl'e bti petri apoſtoli.

CHariſſimi. Obſecro vos i.ca.2.
tāq̄ꝫ aduenas ⁊ ꝑegrīos C.
abſtinere vos a carnalib⁹ deſide
rijs: q̄ militāt aduerſus aiaꝫ. Cō
uerſationē veſtrā iter gētes ha
bētes bonā: vt i eo qđ detractāt
de vobis tāq̄ꝫ de malefactorib⁹:
ex bonis opib⁹ vos cōſiderātes:
glorificēt deū i die viſitationis.
Subiecti igit eſtote oī humane
creature ꝓpter deū. Siue regi/
q̄ſi ꝓcellēti: ſiue ducib⁹/tanq̄ꝫ ab
eo miſſis ad vindictā malefacto
rū: laudē ꝟo bonorum. Q: ſic ē
voluntas dei: vt benefacientes
obmuteſcere faciatis iprudētium
hoīm ignorātiā. Quaſi liberi: et
nō q̄ſi velamē habentes malicie

libertatē: ſed ſicut ſerui dei oēs honorate: fraternitatē diligite. Deuʒ timete: regē honorificate. Serui ſubditi eſtote in oī timore dñis: non tm̄ bonis ⁊ modeſtis: ſed etiā diſcolis. Hec eſt em̄ grā. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. Alla. Joh. 16. D. ℣. Modicū ⁊ non videbitis me dicit dominus: iterū modicū ⁊ videbitiʒ me Ibidē qr vado ad patrē. Alla. ℣. Iterum aūt videbo vos ⁊ gaudebit cor vr̄m: ⁊ gaudiū veſtruʒ nemo tollet a vobis. Alla. ℣. Surrexit xp̄s qui creauit E. oīa: ⁊ miſertus ē hūano gnī. In hac ebdo. ad miſſā ī dieb⁹ ꝓfeſtiʒ primū Alla ſcʒ Modicū. dr̄ per totam ebdo. loco grad. ⁊ alia duo dr̄r alternis vicib⁹ ī feriis ⁊ ī feſtiʒ trium lectionū: qđ etiā in proxima ſequenti ebdo. obſeruādum eſt.

¶ Secundum Johannem.

ca. 16. D.

In illo tp̄e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Modicuʒ ⁊ iā nō videbitiʒ me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: qr vado ad patrē. Dixerūt ergo diſcipuli ei⁹ adinuicē. Quid ē hoc qđ dicit nobis: modicū ⁊ nō videbitis me: ⁊ iterū modicum ⁊ videbitis me: ⁊ qr vado ad prēʒ? Dicebant ergo. Quid eſt hoc qđ dicit modicū? Neſcim⁹ qđ loquit̄. Cognouit aūt ieſus qr volebāt eum interrogare: ⁊ dixit eis. De hoc queritis inter vos: qr dixi modicū ⁊ nō videbitiʒ me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. Amē amē dico vobis: qr plorabitiʒ ⁊ flebitiʒ vos: mūdus aūt gaudebit. Vos autē cōtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertetur in gaudiū. Mulier cum parit/ triſticiam habet: E. qr venit hora ei⁹. Cū aūt pepit puerū: iam nō meminit preſſure propter gaudiū: qr nat⁹ eſt hō ī mūdū. Et vos igr nūc qdē triſticiā habetiʒ. Iterū aūt videbo vos: ⁊ gaudebit cor vr̄m: ⁊ gaudiū vr̄m nēo tollet a vobis. Offr̄. Lauda ps. 145 aīa mea dñʒ: laudabo dñʒ ī vita mea pſallā deo meo qđdiu ero alla. Sec.

His nobis q̄s dñe myſteriis ꝯferat q̊ terrena deſideria mitigātes: diſcam⁹ amare celeſtia. Per. Cōio. Modicū ⁊ Joh. 16. D. nō videbitiʒ me alla: iterū modicū ⁊ videbitiʒ me qr vado ad prēʒ alla alla.

Reſpice q̄s dñe Poſtc. D. populū tuū ⁊ quē eternis dignatus es renouare myſteriis: a tēporalib⁹ culpis dignāter abſolue. Per. ¶ Feria. iiij. Lectio epiſtole beati Johannis apli.

Chariſſimi. Hec ſcribo vobis vt nō peccetiʒ. c. 2. A. Sʒ ⁊ ſi qs peccauerit aduocatū hēmus apud patrē ieſum xp̄m iuſtuʒ: ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is. Nō ꝓ nr̄is aūt tm̄: ſʒ etiā ꝓ toti⁹ mūdi. et in hoc ſcim⁹: qm̄ cognouim⁹ eū ſi mādata ei⁹ obſeruam⁹. Qui dicit ſe noſſe eū et mādata ei⁹ nō cuſtodit: mēdax ē/ ⁊ ꝟitas in eo nō ē. Qui aūt ſeruat verbū ei⁹: vere ī hoc charitas dei perfecta ē. In hoc ſcim⁹ qm̄ ī eo ſum⁹ ſi in ipſo perfecti fuerim⁹. Qui dicit ſe in ipſo manere: debet ſicut ⁊ ille ambulauit/ ⁊ ipſe ambulare. Chariſſimi: non mandatuʒ B. nouū ſcribo vobis: ſed mandatū vetus/ quod habuiſtiʒ ab initio. Mandatū vetus: eſt ꝟbū qđ au diſtis. Iterum mandatū nouuȝ ſcribo vobis: qđ verū eſt i ipſo: ⁊ in vobis. Qm̄ tenebre trāſiert: ⁊ veꝝ lumē iā lucet. Per ieſū xp̄ȝ dn̄m nr̄ȝ. Secundū Iohannē.

c.3.C. In illo tēpore. Facta eſt q̄ſtio ex diſcipulis iohānis cum iudeis de purificatiōe. Et venerunt ad iohannem: ⁊ dixerunt ei. Rabbi: q̇ erat tecū trans iordanē/ cui tu teſtimonium perhibuiſti: ecce hic baptizat/ ⁊ oēs veniūt ad eū. Reſpondit iohannes: ⁊ dixit. Nō poteſt homo accipere quicq̄: niſi illi datū fuerit de celo. Ipſi vos mihi teſtimoniū perhibetis qđ dixerim: non ſum ego chriſtus: ſed qꝛ miſſus D. ſum ante illū. Qui habet ſpōſū ſpōſus eſt. Amic⁹ aūt ſpōſi qui ſtat ⁊ audit eū: gaudio gaudet propter vocem ſponſi. In hoc ḡ gaudium meum impletū eſt. Illum oportet creſcere: me aūt minui. Qui de ſurſū venit: ſup̱ oēs eſt. Qui ē de terra/ de terra eſt: ⁊ de terra loquitur. Qui de celo venit: ſup̱ oēs eſt. Et qđ vidit ⁊ audiuit: hoc teſtatur: ⁊ teſtimoniū eius nemo accipit. Qui aūt acceperit ei⁹ teſtimoniū/ ſignauit: qꝛ deus verax eſt. Quē enȝ miſit de⁹: verba dei loquit̄. Nō em̄ ad menſurā dat deus ſpiritū Pater diligit filiū: ⁊ omnia dedit in manu ei⁹. Qui credit i filium: habet vitā eternā. Qui aūt incredul⁹ eſt filio/ nō videbit vitā: ſȝ ira dei manet ſup̱ eū. ¶ Feria. vi. Ad Theſſalonicenſes.

ca.5. A. Fratres. Oēs em̄ vos filij lucꝭ eſtꝭ: ⁊ filij dei. Nō ſumus noctꝭ neq̧ tenebraꝝ. Igitur nō dormiam⁹ ſicut ⁊ ceteri: ſȝ vigilem⁹/ ⁊ ſobrij ſim⁹. Qui em̄ dormiūt: nocte dormiūt. Et qui ebrij ſūt: nocte ebrij ſūt. Nos aūt B. q̇ diei ſum⁹: ſobrij ſim⁹: īduti loricā fidei ⁊ charitatꝭ: ⁊ galeā ſpem ſalutꝭ. Qm̄ nō poſuit de⁹ nō irā: ſed i acq̇ſitionē ſalutꝭ p̱ dn̄ȝ nr̄m ieſum xp̄m q̇ mortu⁹ ē p̱ nobis: vt ſiue vigilem⁹/ ſiue dormiam⁹ ſil' cū illo viuamus. Propter qđ ꝯſolamini iuicē. ⁊ edificate alterutrum. In xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Scđm Iohānē.

ca.12. G. In illo tp̄e Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. ego lux i mūduȝ veni: vt oīs q̇ credit in me/ i tenebris nō maneat. Et ſi q̇s audierit ꝟba mea ⁊ nō cuſtodierit ea: ego nō iudico eū. Nō em̄ veni vt iudicē mūdū: ſȝ vt ſaluificē mūdū. Qui ſp̄nit me ⁊ nō accipit ꝟba mea: hȝ q̇ iudicet eum Sermo quē locut⁹ ſū: ille iudicabit euȝ i nouiſſimo die. Qꝛ ego ex meip̄o nō ſū locut⁹/ ſȝ q̇ miſit me pr̄: ip̄e mihi mādatū đdit q̇d dicā ⁊ q̇d loq̄r: ⁊ ſcio qꝛ mādatū ei⁹ vita et̄na ē. Que ḡ ego loq̇r: ſic̄ dixit mihi pr̄: ſic loq̇r. ¶ Miſſa dn̄ical'. ebđ. iiij. p⁹ paſ. Offm̄.

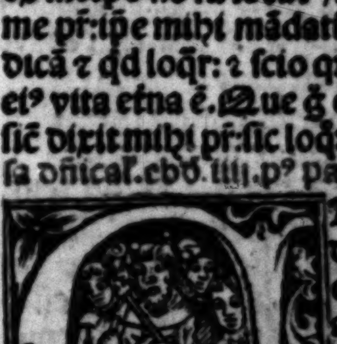

Cantate dn̄o cāticū nouuȝ allā: quia mirabilia fecit domin⁹ allā an̄ cōſpectū gētiū ps. 97.

reuelauit iuſticiā ſuam: alleluya ps.77. alleluya ℣s. Saluauit ſibi dextera eius: ꝛ brachium ſanctum eius. Oro.

DEus q̄ fideliū mētes / vnius efficis volūtatꝫ: da populis tuis / id amare qđ p̄cipis: id deſiderare qđ ꝓmittis: vt inter mūdanas varietates / ibi nr̄a fixa ſint corda: vbi vera ſunt gaudia. Per. Lec. epl̄e bt̄i iacobi. apl̄i.

c.1.C. CArissimi. Om̄e datū optimū: ꝛ om̄e donū ꝑfectū deſurſum eſt deſcendēs a patre luminū: apud quē nō eſt trāſmutatio: nec viciſſitudinis obūbratio. Volūtarie eñi genuit nos ꝟbo virtutis vt ſimus initiū aliquod creature eiꝰ. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit aūt oīs hō velox ad audiendū: tardus aūt ad loquendū: ꝛ tardꝰ ad irā. Ira eñi viri iuſticiam dei nō operaꝛ. Propter qđ abijciētes oēm imundiciam / ꝛ abundantiā malicie: in māſuetudine ſuſcipite inſitū ꝟbuꝫ. Qđ poteſt ſaluare aīas vr̄as.

Johā. 16.B. Alla. ℣. Vado ad eū q̄ miſit me: ſꝫ q: hec locutus ſum vobis: triſticia impleuit cor veſtrū. Ibidē Alla. ℣. Ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Alla. ℣. Surrexit dñs vere: ꝛ apparuit petro. Et dicunꝛ ſicut notaꝛ in prima dñica precedenti. Secundum Johannem.

c.16.B IN illo tempore. Dixit ieſ diſcipulis ſuis. Vado ad eū q̄ me miſit: et nemo ex vobis / interrogat me: q̄ vadis. Sed q: hec locutus ſū vobis: triſticia impleuit cor ve[illegible]. Sed ego veritatē dico vobis / expedit vobis / vt ego vadam. Si eñi non abiero paraclitus nō veniet ad vos. Si aūt abiero: mittā eū ad vos. Et cum venerit ille arguet mūdū de peccato: ꝛ de iuſticia: ꝛ de iudicio. De pctō q̄dē: q: nō crediderunt C. in me. De iuſticia vero: q: ad patrē vado: ꝛ iā non videbitis me. De iudicio aūt: q: princeps huius mūdi / iā iudicatꝰ eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere. ſꝫ nō poteſtis portare modo. Cū aūt venerit ille ſpūs veritatis: docebit vos oēm veritatē. Non eniꝫ loquetur a ſemetipſo: ſed quecūqꝫ audiet / loquetur: ꝛ q̄ ventura ſūt annunciabit vobis. Ille me clarifi B cabit: q: de meo accipiet: ꝛ annūciabit vobis. Oīa q̄cunqꝫ habet pater: mea ſunt. Propterea dixi q: de meo accipiet: ꝛ annūciabit vobis. Offer. Iubilate deo vniuerſa terra ps.65 : iubilate deo vniuerſa terra: pſalmū dicite nōi eius venite ꝛ audite: ꝛ narrabo vobis oēs q̄ timetꝫ deū q̄nta fecit dñs aīe mee alla. Secre.

DEus q̄ reſurgens a mortuis: paſſione ceſſata potentiorē te tuis diſcipulis reddidiſti: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt nos quoqꝫ maieſtati tue hoc paſchale ſacrificiū ꝯciliet: ꝛ ad gratiā tuā promerēdā / in bonis opibꝰ efficiat promptiores. Qui vi. Cōio. Johā. 16.B. Dū venerit paraclytꝰ ſpūs veritatis ille arguet mundū de peccato: ꝛ de iuſticia: ꝛ de iudicio: alla alla. Poſtcō.

ADeſto nobis dñe deꝰ nr̄ vt ꝑ hec q̄ fideliter ſumpſimꝰ: ꝛ purgemur a vicijs / ꝛ a periculis oībus eruamur. Per dñm.

¶Fer.iiij.Lect.epl̃e bti iacobi
c.2.A. CHariſſimi. Nolite (apſti.
in perſonarũ acceptione
habere fidẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i glŏe
Etẽi ſi itroierit vir in cõuentũ
veſtrũ/ãnulũ aureũ habẽs i ve-
ſte candida:introierit aũt ꝛ pau
per i ſordido habitu ꝛ intẽdatis
in eũ q̇ indut⁹ eſt veſte p̃clara/ꝛ
dixeritꝫ ei. Tu ſede hic bñ:pau-
peri aũt dicatꝫ/tu ſta illic:aut ſe-
de ſub ſcabello pedũ meoꝝ:non
ne iudicatis apud voſmetipſos
ꝛ facti eſtis cogitationũ iniqua
rũ iudices? Audite fratres mei
dilectiſſimi. Nonne deus elegit
pauperes in hoc mũdo diuites
i fide ꝛ heredes regni: quod re-
promiſit deus diligentibus ſe?
Vos aũt:exhonoratis pauperẽ
B. Nõne diuites ꝑ potentiã oppri
munt vos:ꝛ ipſi trahunt vos ad
iudicia? Nonne ipſi blaſphemãt
bonũ nomẽ/ qd̃ inuocatũ eſt ſu-
per vos? Si tñ legẽ ꝑficitis re-
galẽ ſcd̃m ſcripturas:diliges ꝓ
ximũ tuũ:ſicut teipſm:bñfacitis.
Si aũt ꝑſonas accipitis: pctm̃
operamini:redarguti a lege q̃ſi
tranſgreſſores. Quicũqꝫ aũt le-
gem totam ſeruauerit:offendat
aũt in vno/factus eſt oĩm reus.
Qui ei dixit nõ mechaberis:di-
xit ꝛ nõ occides. Qd̃ ſi non me-
chaberis/occides aũt:factus es
tranſgreſſor legis. Sic loq̃mini
C. ꝛ ſic facite:q̃ſi ꝑ legẽ libertatis/
incipiẽtes iudicare. Iudiciũ eñi
ſine mĩa:illi q̇ nõ facit mĩaꝫ. Su
ꝑexaltat aũt mĩa iudiciũ. S.lu.
IN illo tpe. Reſpiciẽs ieſ⁹
ca.17. in diſcipulos ſuos: dixit.
B. Pater ſancte ſerua eos in nõie
tuo q̃s dediſti mihi:vt ſint vnuz C.
ſicut ꝛ nos. Cũ eſſez cũ eis ego
ſuabã eos i nõie tuo. Quos de
diſti michi:ego cuſtodiui:ꝛ nẽo
ex eis periit/niſi fili⁹ ꝑditiõis:vt
ſcriptura ipleat̃. Nunc aũt ad te
venio:ꝛ hec loq̊r i mundo:vt ha
beãt gaudiũ meũ ipletũ i ſemet-
ipſis. Ego dedi eis ſermonẽ tu-
um:ꝛ mũd⁹ eos odio habuit:qꝛ
nõ ſunt de mũdo: ſicut ꝛ ego nõ
ſuꝫ de mũdo. Nõ rogo vt tollas
eos de mũdo:ſed vt ſerues eos
a malo. ¶Feria.vj. Lectio epi-
ſtole beati Jacobi apſti.
CHariſſimi. Videtꝫ q̃m ex c.2.D.
operibus iuſtificat̃ hõ:ꝛ nõ ex fi
de tm̃. Silr aũt ꝛ raab meretrix
nõne ex oꝑibus iuſtificata ẽ ſu-
ſcipiẽs nũcios:ꝛ alia via eiiciẽs
Sicut eñi corpus ſine ſpũ mor-
tuũ eſt: ita ꝛ fides ſine operib⁹:
mortua eſt Scd̃m Johannem.

IN illo tp̃e. c.13.D
Dixit ieſus
diſcipul' ſuis. Fi
lioli : adhuc mo-
dicũ tp̃s vobiſcũ
ſũ. Queretꝫ me/
ꝛ ſicut dixi iude-
is:quo ego vado
vos non poteſtis venire. Et vo-
bis dico modo. Mãdatũ nouũ
do vobis vt diligatis iuicẽ ſicut
dilexi vos: vt ꝛ vos inuicem di-
ligatis. In hoc cognoſcẽt om-
nes:qꝛ diſcipuli mei eſtis:ſi dile
ctionẽ habueritis adiuicem. Di
cit ei ſymon petrus. Dñe quo va
dis? Reſpõdit ieſus. Quo ego
vado/non potes me modo ſeq̄:
ſequeris autez poſtea. ¶Miſſa
dñicalis ebd̃.v.poſt paſ. Offm̃.

VOcē locūditatis annunciate ꝛ audiat᷑ all'a nūciate vſqꝫ ad extremum terre liberauit dñs pplm
ps.65 ſuum: alleluya all'a. ps. Jubilate deo omnis terra: pſalmū dicite nomini eius: date gloriaꝫ laudi ei⁹. Oro.

DEus a quo cuncta bona procedunt: largire ſupplicibus tuis vt cogitemus te iſpirante que recta ſunt ꝛ te gubernāte eadem faciamus. Per dominum noſtrum ieſum. Lectio epiſtole beati iacobi apoſtoli.

c.1.D. CHariſſimi. Eſtote factores ꝟbi/ ꝛ non auditores tm̄: fallētes voſmetipſos. Quia ſi q̄s eſt auditor ꝟbi/ ꝛ nō factor hic cōparabit᷑ viro ꝯſiderāti vultū natiuitatis ſue i ſpeculo. Cōſiderauit enīꝫ ſe: ꝛ abijt: ꝛ ſtatim oblit⁹ eſt qualis fuerit. Qui autē ꝓſpexerit i lege ꝑfecte libertatis/ ꝛ permanſerit i ea non auditor obliuioſus factus/ ſed factor operis: hic btūs i facto ſuo erit. Si q̄s aūt putat ſe religioſū eē: non refrenās linguā ſuā/ ſed ſeducens cor ſuū: huius vana ē religio. Religio mūda ꝛ imaculata apud deū: ꝛ patrē hec eſt: viſitare pupillos ꝛ viduas i tribulatione eoꝝ: ꝛ imaculatuꝫ ſe cuſtodire: ab hoc ſeculo. All'a. ꝟ. Vſ-
Johā. qꝫ modo nō petiſtis quicqꝫ in nomi-
c.16.E ne meo: petite ꝛ accipietis. All'a. ꝟ.
Rom. Surrexit xp̄s iam nō moritur: mors
c.6.B illi vltra nō dñabitur. Scd'm Joh.

IN illo t̄pe. ca.16.
Dixit ieſus E.
diſcipulis ſuis. Amen amē dico vobis: ſi q̄d petieritis patrē in nomine meo/ dabit vobis. Vſqꝫ modo nō petiſtis q̄cqꝫ in noie meo Petite/ ꝛ accipietis: vt gaudiuꝫ veſtrum ſit plenū. Hec i ꝓuerbi-
is locutus ſum vobis. Venit ho- F.
ra: cū iā nō i ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palā de patre meo annūciabo vob̄. Illo die i noie meo petetis. Et nō dico vobis: quia ego rogabo patrem de vobis. Ipſe eīm pater amat vos: qꝛ vos me amaſtiꝫ: ꝛ credidiſtis/ qꝛ ego a deo exiui. Exiui a patre: ꝛ veni in mundū. Iterū relinq̊ mundum: ꝛ vado ad patrē. Dicunt ei diſcipuli eius. Ecce nūc palā loqueris: ꝛ ꝓuerbium nullū dicis Nunc ſcimus/ quia ſcis oia: ꝛ nō opus eſt tibi/ vt q̄s te iterroget. In hoc credim⁹: qꝛ a deo exiſti
Offr. Bñdicite gentes dñm deum ps.65
noſtrū: ꝛ obaudite vocem laudis ei⁹. qui poſuit aīam meā ad vitā: ꝛ nō dedit ꝯmoueri pedes meos bñdict⁹ dñs qui non amouit dep̄cationē meam: ꝛ miam ſuam a me all'a. Secreta.

SVſcipe q̄s dñe fideliū preces/ cū oblationib⁹ hoſtiarum: vt ꝑ hec pie deuotionis officia: ad celeſtē gloriā trāſeam⁹.
Per. Cōio. Cantate dño all'a: cāta- p.95
te domino ꝛ benedicite nomen eius: bene nunciate de die in diem ſalutare eius alleluya alleluya. Poſtc.

TRibue nobis dñe q̄s celeſtis mēſe ꝟtute ſatiatis: ꝛ desiderare q̄ recta sunt: ⁊ desiderata ꝑcipere. Per. d. ¶ Feria. ij. in rogationib⁹: si a festo cū regimine chori vacauerit dr̄ post sextā ꝓ magna missa. scȝ. Uoce iocūditatis. vt ā. in dn̄ica. Et i processione. dr̄ hec missa. Officiū.

ps.17 Exaudiuit de tēplo scō suo vocē meā all'a: clamor meus in ꝯspectu ei⁹: introiuit i aures ei⁹ all'a all'a. ps.

Ibidē Diligam te dn̄e fortitudo mea: dominus firmamentum meum ⁊ refugiuȝ meum ⁊ liberator me⁹. Orō

Presta q̄s oīpotens deus vt q̄ in afflictione nostra / de tua pietate confidimus: ꝯtra aduersa oīa tua semꝑ ꝓtectiōe muniamur. Per. Scd̄a oratio de scō / de quo ē ecclesia illa / tertia orō / de oībus sanctis. Orō. Concede quesumus omnipotens de⁹. Lectio ep̄le beati Jacobi ap̄li.

c.5.D. Charissimi. Confitemini alterutrū peccata vr̄a: et orate pro inuicē / vt saluemini. Multū eñ valet deprecatio iusti assidua. Helias homo erat similis nobis passibilis: ⁊ oratiōe orauit vt non plueret suꝑ terrā / ⁊ nō pluit annos tres: ⁊ menses sex. Et rursum orauit: ⁊ celū dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructum suū. Si q̄s aūt ex vobis errauerit a veritate: ⁊ ꝯuerterit q̄s eū: scire debet / q̄m qui cōuerti fecerit pctōrē ab errore vie sue: saluabit aīam eius a morte. Et op̄it multitudinē pctōꝝ. All'a. ℣. Cōfitemini dn̄o q̄m bonus q̄m in seculū mi'a eius. p.117. Secundum Lucam.

In illo tp̄e. c.11.B Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrū habebit amicum: ⁊ ibit ad illū media nocte: ⁊ dicet illi. Amice: cōmoda mihi tres panes: q̄m amic⁹ me⁹ venit de via ad me: ⁊ nō hēo q̄d ponā an̄ illū. Et ille de int⁹ r̄ndēs dicat. Noli mihi molest⁹ esse: iā ostiū clausū ē: ⁊ pueri mei mecū sunt i cubili: nō possū surgē ⁊ dare tibi Et ille si ꝑseuerauerit pulsans: dico vobis: ⁊ si nō dabit illi surgēs / eo q̄ amic⁹ ei⁹ sit: ꝓpter iprobitatē tn̄ ei⁹ surget: ⁊ dabit illi q̄tquot hȝ necessarios. Et ego vobis dico. Petite / ⁊ dabitur vobis. Querite / ⁊ inuenietis. Pulsate ⁊ apiet̄ vobis. Oīs eī q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit / iuenit: ⁊ pulsāti / apiet̄. Quis aūt ex vobis prēȝ petit panē: nunq̄d lapidē dabit illi? Aut piscē: nūq̄d ꝓ pisce: s̄pētē dabit illi? Aut si petierit ouuȝ nūq̄d porriget illi scorpionē? Si ḡ vos cū sitis mali: nostis bona data dare filijs vr̄is: q̄ntomagis pr̄ vr̄ de celo dabit spm̄ bonū petentib⁹ se. Offm̄. p.108. Cōfitebor dn̄o nimis i ore meo: ⁊ i medio multoꝝ laudabo eū / q̄ astitit ad dexterā pauꝑis vt saluā faceret a ꝑseq̄ntib⁹ aīaȝ meā all'a. Hic fiat sermo ad populum si placuerit.

Secreta

Hec munera dn̄e q̄s ⁊ vincula nr̄e prauitatis absoluant: ⁊ tue nobis mīe dona ꝯciliēt. p. d.

Cōio. Petite ⁊ accipietis: querite / ⁊ inuenietis: pulsate ⁊ aperiet̄ vobis. oīs eñ qui petit / accipit: ⁊ q̄ querit / Luce. ca.11. B.

inuenit:⁊ pulſāti/apiet alla. Poſtc̄.
Vota nr̄a q̄s domine pio
fauore ꝓſequere: vt dum
dona tua ĩ tribulatiōe ꝑcepim⁹:
de cōſolatiōe nr̄a/ in tuo amore
creſcam⁹. Per d. Feria. iij dicit
magna miſſa de ſctā maria: niſi
aliqḋ feſtū cū regimine chori in
eadem ꝯtigerit. Et miſſa Sal⁹
ppli. dicitur ĩ ꝓceſſiōe vbi fit ſtatio/
ad quā miſſaꝫ vnū tm̄ Alla.
dr̄. Et in vigilia aſcenſiōis dicit
miſſa de pace in ꝓceſſiōe. Tn̄ ſi
feſtuꝫ alicuius ſancti cū regimine
chori in ſcḋa feria cōtigerit:
tūc dr̄ miſſa dn̄icalis ſ. iij. fer. vel
in vigi. aſcēſionis ĩ ꝓceſſiōe vbi
fit ſtatio. Silr̄ qn̄ feſtū cuꝫ regimine
chori ĩ vigilia aſcenſionis
euenerit: tunc dr̄ miſſa de vigi.
in ꝓceſſiōe/⁊ fiat ſtatio. Et ſemper
in his ꝑdictis tribus dieb⁹
dr̄ magna miſſa ĩ choro poſt ſextā:
⁊ poſt illā miſſā ſtatī dr̄ hora
ix. ⁊ tūc exeat ꝓceſſio. ¶ In vigilia
aſcen. dn̄i. Ad miſſā. Offm̄

p̄.46. Omnes gentes
plaudite manib⁹
iubilate deo ĩ voce
exultationis:
Ibidē alla alla. Ps. Subiecit
populos nobꝫ
⁊ gētes ſub pedibus noſtris. Oro.
Preſta q̄s omṗs pater: vt
noſtre mētis intētio: quo
vnigenit⁹ fili⁹ tu⁹ dn̄s nr̄ vēture
ſolēnitatis/glorioſus auctor ingreſſus
ē ſemp̄ intēdat: ⁊ q̄ fide
ꝑgit: ꝯuerſatiōe ꝑueniat. Per.
Memoria de ſcta maria/⁊ de oībus
ſctis. Lectio actuū apl̄oꝝ.
In diebus illis. Multitudinis
c.4.F. aūt credētiū erat cor
vnū: ⁊ [illegible] vna. Nec quiſq̄ eoꝝ
que poſſidebat/aliqd ſuū eſſe dicebat:
ſed erant illis oīa cōia. Et B.
virtute magna reddebāt apl̄i teſtimoniū
reſurrectiōis ieſu xp̄i
dn̄i nr̄i: ⁊ gr̄a magna erat ĩ oīb⁹
illis. Neq̄ enī quiſq̄ egēs erat/
inter illos. Quotquot ei poſſeſſores
agroꝝ aut domoꝝ erāt vēdentes
afferebāt ꝑcia eoꝝ q̄ vendebāt:
⁊ ponebāt ān pedes apl̄orum.
Diuidebat aūt ſingulis: ꝓut
cuiq̄ opus erat. Alla. ꝟ. Oēs p̄.46.
gētes plaudite manib⁹: iubilate deo
in voce exultatiōis. Scḋm Iohā.

In illo tp̄e. c.17.
Sublevatis A.
ieſus oculis ĩ celū:
dixit Pater venit
hora/clarifica
filiū tuū: vt ⁊ fili⁹
tuus clarificet te.
Sicut dediſti ei
poteſtatē oīs carnis vt oē qḋ dediſti
ei: det eis vitā eternā. Hec ē
enī vita eterna/vt cognoſcant te
ſolū verū deū: ⁊ quē miſiſti ieſū
xp̄m. Ego te clarificaui ſup̄ terram:
opus ꝯſummaui/qḋ dediſti
mihi vt faciam. Et nūc clarifica B.
me tu pr̄ apud temetipm̄: claritate
quā habui priuſq̄ mūd⁹ eſſet
apud te. Manifeſtaui nomē tuum
hoīb⁹/q̄s dediſti michi de
mūdo. Tui erāt/ ⁊ mihi eos dediſti:
⁊ ſermonē tuū ſeruauerunt
Nunc cognouerūt: qꝛ oīa q̄ dediſti
mihi abs te ſunt: qꝛ ꝟba q̄ dediſti
mihi: dedi eis. Et ipſi acceperūt
⁊ cognouerūt vere: qꝛ a te
exiui: ⁊ crediderunt qꝛ tu me miſiſti.
Ego ꝓ eis rogo: nō pro mūdo
rogo: ſed ꝓ his quos dediſti

michi: qꝛ tui ſunt. Et mea omnia tua ſunt: ⁊ tua mea ſunt: ⁊ clarificatus ſum in eis. Et iam nō ſum in mūdo: ⁊ hi in mūdo ſūt: ⁊ ego ad te venio.

Act. 1 B.

Offr. Uiri galilei q̄d admiramini aſpiciētes in celū: hic ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celū: ſic veniet/ quēadmodū vidiſtis eū aſcendētem in celum alleluya. Sec̄.

Sacrificium dn̄e ꝓ filij tui ſupplices venerabili quā preuenimus nūc aſcenſione deferimus: preſta q̄s: vt ⁊ nos per ipſum his ſacroſanctis cōmercijs/ ad celeſtia cōſurgamꝰ. Qui tecum. Prefatio quotid̄. Cōio.

Joh. 17. C.

Pater cum eſſem cū eis: ego ſeruabā eos quos dediſti michi all'a: nunc autē ad te venio: nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo alleluya alleluya. Poſtcōio.

Tribue q̄s dn̄e/ vt per hec ſacramēta q̄ ſumpſimꝰ illuc tendat noſtre deuotiōis affectꝰ: quo tecū eſt noſtra ſubſtātia/ ieſus chriſtꝰ dominꝰ noſter. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritꝰ ſancti deꝰ. Per oīa.

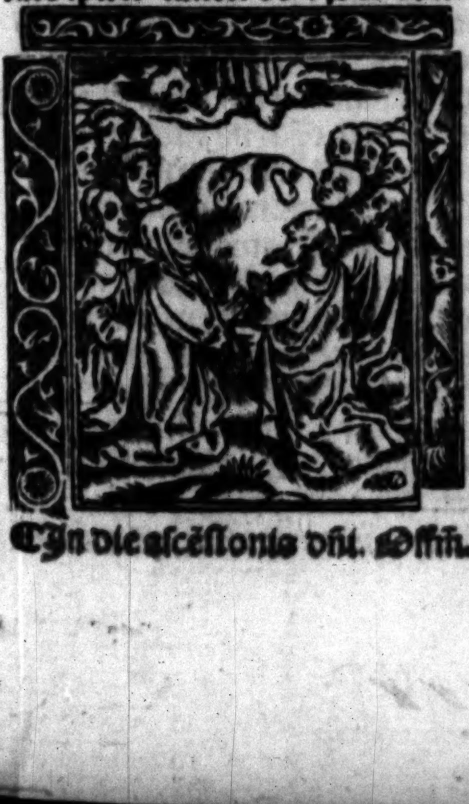

¶ In die aſcēſionis dn̄i. Offm̄.

Act. 1. ca. B.

Viri galilei quid admiramini aſpiciētes i celū all'a: quēadmodū vidiſtis eum aſcēdētē in celū ita veniet all'a alleluya all'a. Ps. Cunctꝫ intuerent in celū euntē illū: ecce duo viri aſtiterūt iuxta illos in veſtibus albis/ qui ei dixerunt. Ibidē. Oratio.

Concede q̄s omnip̄s deꝰ: vt qui hodierna die vnigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos aſcēdiſſe credimꝰ: ipſi quoqꝫ mēte in celeſtibꝰ habitemꝰ. Per eū dē dn̄m nr̄m. Lec. actuū apl'oꝝ.

Act. 1. A.

Primū q̄dez ſermonē feci de oībꝰ o theophile/ que cepit ieſus facere ⁊ docere: vſqꝫ in diē q̄ precipiēs apoſtolis per ſpm̄ ſcm̄/ quos elegit aſſumptꝰ eſt: q̄bꝰ ⁊ prebuit ſeipm̄ viuū/ poſt paſſionē ſuā i multꝫ argumētis: per dies quadragita apparens eis: ⁊ loquens de regno dei. Et cōueſcēs ꝓcepit eis/ ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſed expectarēt promiſſionē pr̄is: quā audiſtis inquit ꝑ os meū. Quia iohannes q̄dē baptizauit aq̄: vos autē baptizabimini ſpū ſctō: non poſt multos hos dies. Igiť q̄ cōuenerāt: īterrogabāt eū dicentes. Dn̄e/ ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū iſrael? Dixit aūt eis. Nō eſt veſtrū noſſe tp̄a vel momenta/ q̄ pater poſuit in ſua p̄tāte: ſed accipietis ꝟtutem ſuperuenientis ſpūs ſancti in vos: ⁊ eritis michi teſtes i hieruſalē/ et i oī iudea et

ſamaria:⁊ vſqꝫ ad vltimū tre. Et
cū hec dixiſſet:vidētibꝰ illis eleuatus
eſt:⁊ nubes ſuſcepit eū ab
oculis eoꝝ. Cūqꝫ intuerētur in
celū euntē illū:ecce duo viri aſtiterūt
iuxta illos in veſtibꝰ albis:
qui et dixerūt. Uiri galilei:quid
ſtatis aſpiciētes in celū? Hic ieſus
qui aſſumptꝰ eſt a vobis ī celū:
ſic veniet quēadmodū vidiſtꝫ
Ps. eū:euntē in celū. Alla. ℣. Aſcendit
46. deꝰ ī iubilatiōe:⁊ dn̄s ī voce tube.
Hac die ⁊ ī oc. etiā ſi dup̄. feſ. ibi
Ephe. dē celebref:dr. Alla. ℣. Aſcēdēs
4. ca. xp̄s ī altū:captiuā duxit captiuitatē
B. dedit dona hoībꝰ. Q̄tidie p̄ oc. niſi ī
dn̄ica ⁊ in oct. die:ſiue fiat ſeruitiū
de aſcēſiōe: ſiue de aliq̄ feſto
cū regimine chori:niſi in feſ. philippi
⁊ iacobi:⁊ in inuētione ſancte
crucis erit ſecūdū Alla. ℣.
Ps. Dn̄s in ſynai ſctō: aſcendēs ī altū captiuā
67. duxit captiuitatē. Sequētia.

REx omp̄s: die hodierna.
Mundo triūphali: redēpto
potētia. Uictor aſcendit celos:
vnde deſcenderat. Nā q̄dragita
poſtq̄ ſurrexerat. Diebꝰ ſacris
cōfirmās pectora. Apoſtoloꝝ
pacis:cara relinquēs oſcula
Quibꝰ ⁊ dedit ptātē: laxādi crimina.
Et miſit eos in mūdū: baptizare
cūctas aīas. In patris ⁊
filij:⁊ ſp̄us ſancti clemētia. Et cōueſcens:
p̄cepit eis ab hieroſolymis.
Ne abirēt: ſed expectarent
promiſſa munera. Nō poſt multos
eni dies: mittā vobis ſpiritū
paraclitū in terra. Et eritꝫ mi
chi teſtes: in hierl'm iudea ſiue
ſamaria. Et cū hoc dixiſſet:vidētibus
illis eleuatus eſt/ ⁊ nubes
clara. Suſcepit eū ab eorū oculis
intuentibus illis ethera. Ecce
ſtetere amicti duo viri in veſte
alba. Iuxta dicētes:quid admiramini
celorū alta? Ieſus em̄
hic qui aſſumptꝰ eſt a vobis: ad
patris dexterā. Ut aſcēdit ita veniet:
q̄rēs talēti cōmiſſi lucra. O
deꝰ celi marꝫ arui:hoīeꝫ quē creaſti:
quē fraude ſubdola. Hoſtꝫ expulit
p̄adiſo:⁊ captiuatū ſecū traxit
ad tartara. Sāguie proprio:
quē redemiſti deꝰ. Illuc ⁊ reuehis:
vn̄ priꝰ corruit paradiſi gaudia.
Iudex cū veneris: iudicare
ſcl'a. Da nobꝫ petimꝰ ſempiterna
gaudia:ī ſctoꝝ patria. In q̄ tibi
cantemꝰ oēs alla. Scd'm Marcū

IN illo tp̄e. ca.16.
Recūbentibus vndecim diſcipulis/
apparuit illis ieſus: et exprobrauit
incredulitatē eorū et
duriciā cordis: q͛ his qui viderāt eū reſurrexiſſe a
mortuis:nō crediderūt. Et dixit
eis. Eūtes in mundū vniuerſum
predicate euāgeliū omni creature.
Qui crediderit ⁊ baptizatus
fuerit:ſaluus erit. Qui vero nō D.
crediderit cōdēnabitur. Signa
aūt eos qui crediderint: hec ſequētur.
In nomine meo demonia
eiicient: linguis loquētur nouis:
ſerpētes tollēt. Et ſi mortiferū
quid biberint: nō eis nocebit.
Sup̄ egros manꝰ imponēt/
et bene habebūt. Et dn̄s quidē
ieſus poſtq̄ locutꝰ eſt eis: aſſumptus
eſt in celū:⁊ ſedet a dextris
dei. Illi autē p̄fecti: p̄dicauerūt
vbiqꝫ dn̄o cooperāte/⁊ ſermonē

confirmante: ſequētibus ſignis.
ps. Offi. Aſcendit deꝰ in iubilatione: ꝛ
46. dñs in voce tube alleluya. Secreta
Suſcipe dñe munera q̄ pro
filij tui glorioſa aſcēſione
deferimus: ꝛ cōcede propiciꝰ: vt
a preſentibꝰ periculis liberemur
et ad vitā perueniamꝰ eternam.
Per eundē. Prefatio Qui poſt
reſurrectionē. et Cōmunicātes.
Et dicunt per totas octa. ꝛ etiā
in dñica qñ de aſcēſione agitur.
ps. Cōio. Pſallite dño q̄ aſcēdit ſuꝑ celos
67. celoꝝ ad orientē all'a. Poſtcō.
Preſta nobis q̄s oīpotēs
et miſericors deus vt que
viſibilibꝰ myſterijs ſumēda percepimus:
inuiſibili cōſequamur
effectu. Per. Per totas octa. dr
eadē miſſa: niſi feſtū cū regimine
chori intercurrat/ ꝛ niſi ī dñica:
ſed ſine ſequentia/ ꝛ Credo.
¶ Dñi. īfra oc. aſcē. Ad miſ. offm

ps. 26. Exaudi domine vocē meā q̄ clamaui ad te all'a tibi dixit cor meū q̄ſiui vultū tuū vul
tū tuū dñe requirā: ne auertas fa
ciē tuā a me: all'a al'. ps. Dñs illu
Ibidē minatio mea: ꝛ ſalus mea quē timebo.
Deinde dr Kyrieleyſ. de. iiij. die
infra octa. cū regimine chori: licet
in. vj. feria vel in ſabba. precedente
aliqđ feſtū cum regimine
chori celebratū fuerit. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne deꝰ:
fac nos tibi ſemꝑ et deuotam
gerere voluntatē: ꝛ maieſtati
tue ſincero corde ſeruire. Per
dñm. Memo. fiat de aſcēſione.
Lectio epiſtole beati petri apl'i.
Chariſſimi. Eſtote prudē- 1. petri
tes. ꝛ vigilate in orōnibꝰ cap. 4
Ante oīa aūt mutuam in vobiſ- B.
metipſis caritatē cōtinuā habētes:
qꝛ caritas operit multitudinē
peccatoꝝ. Hoſpitales inuicē
ſine murmuratiōe. Unuſquiſq̄
ſicut accepit gratiā in alterutrū
illā adminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatores
multiformis grē dei.
Si q̄s loquit̄ quaſi ſmones dei. C.
Si q̄s miniſtrat tanq̄ ex ꝟtute:
quā adminiſtrat deꝰ: vt in oībus
honorificet̄ deus. Per ieſum chriſtū
dñm noſtrū. All'a. ℣. Regna- ps.
bit dñs ſuꝑ oēs gētes: deꝰ ſedet ſuꝑ ſe 46.
dem ſanctā ſuam. All'a. ℣. Nō vos Joh. 14. C.
relinquā orphanos: vado: ꝛ venio ad
vos: ꝛ gaudebit cor vr̄m. Nulla dicit̄
ſequētia. Scdm Johannem.

In illo tp̄e. ca. 15.
Dixit ieſus D.
diſcipulis ſuis.
Cum venerit paraclitus
quē ego
mittam vobis a
patre/ ſpiritum veritatis
qui a patre
procedit: ille teſtimoniū perhibebit
de me. Et vos teſtimoniū
perhibebitiſ: qꝛ ab initio mecū
eſtis. Hec locutꝰ ſum vobis: Joh.
vt non ſcandalizemini. Abſq̄ ſi- 16. ca.
nagogis faciēt vos. Sed venit A.
hora: vt omnis q̄ interficit vos:
arbitret̄ obſequiū ſe p̄ſtare deo.
Et hec facient vobis: qꝛ non nouerūt
patrē neq̄ me. Sz hec locutꝰ
ſum vobis: vt cū venerit hora
eoꝝ: reminiſcamini qꝛ ego dixi

n. iiij.

Ps. xi vobis. Offr̄. Lauda aīa mea dominū:
145. laudabo dn̄m in vita mea: pſallā
deo meo q̄diu ero all'a. Secreta.

PReſta q̄s ōp̄s de⁹: vt hāc
tibi hoſtiā in eius corp⁹ ꝛ
ſanguinē placabiliter offeram⁹:
quē ſedēte a dextris ꝟtutis tue:
etiā pro nobis interpellare cōfidimus:
dn̄m noſtrū ieſuz chriſtū
Joh. filiū tuū. Qui tecū. Cōio. Pater
ca. 17. cū eſſem cū eis: ego ſuabā eos quos
C. dediſti michi all'a: nunc ſūt ad te venio:
nō rogo vt tollas eos de mūdo:
ſꝫ vt ſues eos a malo all'a al'. Poſtc̄.

PReſta q̄s ōp̄s deus: vt ꝑ
hec ſacroſancta cōmercia
in totius eccleſie cōfidam⁹ corpore
faciendū: qđ eius preceſſit
in capite. Per eūdē. Si aliquod
feſt. cū reg. mie chori in hac dn̄ica
euenerit: totū ſeruitiū fiat de
feſto: ꝛ miſſa de dn̄ica in capitulo
dr̄ cū cātu ſup Kyriel. Gloria
in excelſis. Sanctus. et Agnus
ſicut in feſto triū lec. ſine regimine
chori: cū vno All'a. ℣. Regnabit
Et tūc ad miſ. de feſto erit ſcđm
All'a. ℣. Non vos. niſi in feſto ſancte
crucis. Et etiā erit ſcđz All'a
in craſtino octa. aſcēſio. licet de
ſancta maria fiat plenū ſeruitiū.

¶ In octa. aſcēſiōis dn̄i/ad miſ.
oia fiant ſicut in die more ſimplicis
feſti: niſi duplex feſtū impediat/
ſine ſeq̄ntia/ꝛ Credo. Feria.
vj. totū fiat ſuitiū de ſancta
maria: ſi a feſto cū regimie chori
vacauerit. ¶ In vigi. pēthecoſtes
cātata hora nona: accedat
ſacerd̄. ad altare cū dyac̄. et ſubdyaco.
ꝛ ceteris miniſtris altaris
in ſolēni apparatu/ſicut in vigilia
paſche cōfeſſione iam non
dicta [illegible] tm̄. Pater noſter. et legātur
lecc̄. a dignioꝛib⁹ perſonis
in ſuppellicijs ad gradū chori ſine
titulis. Lectio. j. Geneſis.

TEntauit deus abraam: et ca. 22.
dixit ad eū. Abraam/abraam. A.
At ille reſpōdit. Aſſum. Ait
illi. Tolle filiū tuū vnigenitum
quē diligis yſaac: ꝛ vade in terrā
viſionis: atq; offeres eum ibi
in olocauſtū ſup vnū mōtiū quē
mōſtrauero tibi. Igitur abraam
de nocte cōſurgens: ſtrauit aſinū
ſuū ducēs ſecum duos iuuenes:
ꝛ yſaac filiū ſuū. Cūq; cōſcidiſſet
ligna i olocauſtū: abijt ad
locū quē ꝓceperat ei deus. Die
autē tertio eleuatis oculis vidit
locū ꝓcul: dixitq; ad pueros ſuos.
Expectate hic cū aſino: ego
et puer illuc vſq; ꝓperātes: poſt
q̄ adorauerim⁹ reuertemur ad
vos. Tulit q̄q; ligna olocauſti: ꝛ
impoſuit ſup yſaac filiū ſuū: ipſe
ꝟo portabat i manib⁹ ſuis ignē
et gladiū. Cūq; duo pergerēt ſimul: B.
dixit yſaac pr̄i ſuo. Pat mi.
At ille r̄ndit. Quid vis fili? Ecce
inq̄t ignis ꝛ ligna: vbi eſt victima
olocauſti? Dixitq; abraaz
De⁹ prouidebit ſibi victimā olocauſti
fili mi. Pergebāt ḡ parit:
venerūtq; ad locū quē oſtenderat
ei de⁹. In q̄ edificauit altare
et deſup ligna cōpoſuit. Cumq;
alligaſſet yſaac filiū ſuū: poſuit
eū in altari ſup ſtruē lignorum.
Extēditq; manū: ꝛ arripuit gladiū/
vt imolaret filiū ſuū. Et ecce
angelus dn̄i de celo clamauit dicēs.
Abraaz abraam. Qui r̄ndit C.
Aſſum. Dixitq; ei. Ne extendas
manū tuā ſup puerꝫ: neq; facias

illi q̄cq̄z. Nūc cognoui q̄ɔ timeas deū: ꝛ nō pepercisti filio tuo vnigenito ꝓpter me. Leuauit abraam oculos ſuos viditq̄z poſt tergū arietē inter vepꝛes herentē cornib⁹. Quē aſſumens obtulit holocauſtū pro filio: appellauitq̄z nomē loci illi⁹/ dn̄s videt. Unde vſq̄z hodie dr̄ i mōte dn̄s videbit. Uocauit aūt āgel⁹ dn̄i abraam ſcd̄o de celo dicēs. Per memetipſum iuraui dicit dn̄s: qꝛ feciſti rē hāc: ꝛ nō pep̄ciſti filio tuo vnigenito propter me: benedicā tibi: ꝛ multiplicabo ſemen tuū ſicut ſtellas celi: ꝛ velut arenā que
D. eſt in littore maris. Poſſidebit ſemē tuū portas inimicoꝝ ſuoꝝ et benedicent̄ in ſemine tuo oēs gētes terre: qꝛ obediſti voci mee. Reuerſus ē abraaz ad pueros ſuos: abierūtq̄z berſabee ſimul: ꝛ habitauit ibi. Sequat̄ ořo ſine. Dn̄s vo. ſed tm̄ cū. Orē⁹. Ořo.

Deus qui in abrahe famuli tui oꝑe/ humano generi obediētie exēpla prebuiſti: cōcede nobis ꝛ nr̄e volūtatis prauitatē frāgere: ꝛ tuoꝝ preceptoꝝ rectitudinē in oībus adimplere. Per dn̄z. Lectio. ij. Scripſit moyſes cāticū. ꝛ tr̄. Attende celum require ſupra in vigi. paſche fol. lxxxvij. Oēs tract⁹ a choro dn̄r alternatim/ preter vltimū: et oēs oratiōes ſine Dn̄s vobiſcū. ꝓter vltimā dn̄r: ſꝫ tm̄ cū Orē⁹. Ořo.

Deus q̄ es glorificatio fideliū/ ꝛ vita iuſtoꝝ: q̄ per moyſē famulū tuū nos quoq̄z modulatiōe ſacri carmīs erudiſti: vniuerſis gētib⁹ mīe tue mun⁹ oꝑare/ tribuēdo beatitudinē: auferendo terrorē: vt qđ prenūciatū eſt ad ſuppliciū: i remediū trāſferat̄ etnū. Per do. Lectio. iij. Apprehendēt ſeptē mulieres. Et tr̄. Uinea facta. quere ſupra. folio. lxxxvij. Oratio.

Deus qui nos ad celebrandā hanc preſentē feſtiuitatē: vtriuſq̄z teſtamēti paginis inſtruis: da nob̄ itelligere mīas tuas: vt ex ꝑceptiōe ꝓ̄ſentiū munerū: firma ſit expectatio futurorum. Per dn̄m noſtrū. Baruch. cap. 3.

Audi iſrael mādata vite: B. auribus percipe/ vt ſcias prudētiā. Quid eſt iſrl̄/ q̄ɔ in terra inimicoꝝ es? Inueteraſti in terra aliena: coinquinat⁹ es cum mortuis. Deputat⁹ es cū deſcendētib⁹ in infernū: dereliquiſti fōtē ſapiētie. Nā ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiq̄z i pace ſuper terrā. Diſce vbi ſit ſapientia: vbi ſit virt⁹: vbi ſit prudētia: vbi ſit itellect⁹: vt ſcias ſimul vbi ſit lōgiturnitas vite ꝛ vict⁹: vbi ſit lumen oculoꝝ ꝛ pax. Quis iuenit locū ei⁹: ꝛ quis introiuit i theſauros ei⁹? Ubi ſunt principes gētiū: ꝛ q̄ dominant̄ ſuꝑ beſtias q̄ ſunt ſuꝑ terrā? Qui in auibus celi ludūt: q̄ argētū theſauriſant et aurū in quo cōfidūt hoies: et nō eſt finis acq̄ſitiōis eoꝝ. Qui argētū fabricant/ ꝛ ſolliciti ſunt C.
nec eſt inuētio operū illoꝝ. Exterminati ſunt/ ꝛ ad inferos deſcēderūt: ꝛ alij loco eoꝝ exurrexerūt. Iuuenes viderūt lumen: et habitauerūt ſuꝑ terrā. Uiam aūt diſcipline ignorauerūt neq̄z intellexerūt ſemitas ei⁹: neq̄z ſuſceperunt eam filij eoꝝ. A facie

eoꝝ longe facta eſt. Nõ eſt audita in terra chanaan: neqꝫ viſa eſt in theman. Filij q̃qꝫ agar qui exquiſierũt prudẽtiã q̃ de terra eſt negociatores terre ⁊ themã: et fabulatores: ⁊ exq̇ſitores prudẽtie ⁊ intelligẽtie. Uiã autẽ ſapiẽtie neſcierũt: neqꝫ meminerũt ſemitaꝝ eiꝰ. O iſrael: q̃ magna eſt domꝰ dei: ⁊ ingẽs locꝰ poſſeſſionis eiꝰ. Magnus ⁊ nõ habet cõſummationẽ: excelſus ⁊ immẽſus. Ibi fuerũt gigãtes nominati: illi q̇ ab initio fuerunt ſtatura magna/ ſciẽtes bellum. Nõ hos elegit dñs: neqꝫ viã diſcipline inuenerũt: propterea perierũt. Et q̃m nõ habuerũt ſapientiã: interierũt propter ſuã inſipientiam.

D. Quis aſcendit in celũ/ ⁊ accepit eã: ⁊ eduxit eã de nubibꝰ. Quis trãſfretauit mare/ ⁊ iuenit eã: et attulit illã ſuꝑ aurũ electũ? Non eſt qui poſſit ſcire vias eiꝰ: neqꝫ qui exq̇rat ſemitas eiꝰ. Sed qui ſcit vniuerſa nouit eã: ⁊ adinuenit illã prudẽtia ſua. Qui preparauit terrã in ſempiterno tp̃e: et adimpleuit eã bipedibꝰ: ⁊ q̇drupedibꝰ. Qui emittit lumen ⁊ vadit ⁊ vocauit illud: ⁊ obedit illi ĩ tremore. Stelle aũt dederũt lumẽ in cuſtodijs ſuis: ⁊ letate ſũt. Uocate ſũt: ⁊ dixerũt. Ecce aſſumus. Et luxerũt ei cũ iocũditate: q̇ fecit illas. Hic eſt deꝰ nr̃: et nõ eſtimabit᷑ aliꝰ aduerſꝰ eũ. Hic adinuenit oẽm viã diſcipline: et dedit illã iacob puero ſuo: ⁊ iſrl̃ dilecto ſuo. Poſt hec in terris viſus eſt: ⁊ cũ hoĩbꝰ cõuerſatus eſt.

Oꝛo.

Deus qui nobꝭ per prophetaꝝ oꝛa precepiſti tẽpoꝛalia reliquere/ atqꝫ ad eterna feſtinare: da famulis tuis vt que a te iuſſa cognouimꝰ: implere celeſti inſpiratiõe valeamus. Per dominũ.

Tractus.

Sicut ceruꝰ deſiderat ad fõtes aquaꝝ: ita deſiderat aĩa mea ad te deus. ꝑ. 41. et oĩa infra. Sitiuit aĩa mea ad deũ viuũ: q̃n veniam ⁊ apparebo ante faciẽ dei mei. Fuerũt michi lachrime mee panes die ac nocte: dũ dr̃ michi per ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuꝰ. Deinde he due oꝛones dr̃r ſub vno Per dñm. ⁊ ſub vno Oreꝰ. Oꝛo.

Concede q̃s oĩps deus: vt qui ſolẽnitatẽ doni ſancti ſpiritꝰ colimus: celeſtibꝰ deſiderijs accẽſi: fõtẽ vite ſitiamꝰ: dñz nr̃m ieſuz xp̃z filiũ tuũ. Alia oꝛo

Omĩps ſempiterne deꝰ: qui paſchale ſacramẽtũ quinquagita dierũ voluiſti myſterio cõtineri: preſta q̃s: vt gentiũ facta diſperſio diuiſione linguaꝝ: ad vnã ꝯfeſſionẽ tui nominis celeſti munere cõgreget᷑. Per do.

Deinde ſequãtur letanie/ ⁊ benedictio fõtiũ: ſicut ĩ vigi. paſ. eodẽ videlicet mõ ⁊ ordĩe in eũdo ⁊ redeũdo ⁊ ĩ ſtatiõe. In redeũdo dr̃ Rex ſctõꝝ. ⁊ poſtea ĩcipiat᷑ miſ. Kyrieleſ. ⁊ interim dicat ſacerdos Cõfiteoꝛ. ⁊c̃. moꝛe ſolito. Seq̇t᷑. Glia in excelſis. Tũc oẽs genuflectẽt exuẽtes cappas nigras: et pulſentur oẽs cãpane. Deide dicit᷑ Dñs vobiſcũ. Oratio.

Preſta q̃s oĩps deꝰ: vt claritatis tue ſuper nos ſplẽdoꝛ effulgeat: ⁊ lux tue lucꝭ coꝛda eoꝝ qui per gratiã tuã renati ſunt: ſancti ſpiritus illuſtratione confirmet. Per dñm nr̃m. In vnitate eiuſd̄. Lec. actuū apſoꝝ.

ca.19. A. IN diebus illis. Factū eſt cum appollo eſſet corīthi vt paulus peragratis ſuperioribus partibus veniret epheſum: et inueniret quoſdā diſcipulos dixitq; ad eos. Si ſpiritū ſanctū accepiſtis credētes? At illi dixerunt ad eū. Sed neq; ſi ſpiritus ſanctus eſt audiuimꝰ. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerunt. In iohannis baptiſmate. Dixit aūt paulus. Iohānes baptizauit baptiſmo penitētie populū: docēs in eū q̄ vēturus eſſet poſt ipſum vt crederēt: hoc eſt in ieſum. His auditis: baptizati ſunt in nomine dn̄i ieſu. Et cū impoſuiſſet illis manꝰ paulus: venit ſpūs ſanctus ſuꝑ eos: ⁊ loquebātur linguis/ ⁊ ꝓphetabāt. Erāt aūt oēs viri fere B. duodeci. Introgreſſus aūt paulus ſynagogā: cū fiducia loquebatur per tres mēſes: diſputans et ſuadens de regno dei. Lecta epl̄a duo clerici de ſcd̄a forma i cappis ſericis/in pulpito cātent hoc Allā. Chorus idē proſequatur. Clerici ℣. Confitemini dn̄o qm̄ ps. 117. bonꝰ: qm̄ in ſeculū mīa eiꝰ. Chorꝰ finiat cū neuma. Itē clerici reincipiant Allā. ſine neuma. Deinde ſequatur tractus/qui a duobꝰ de ſcd̄a forma in cappis nigris ad gradū chori/totꝰ ⁊ integer cātetur: choro interī ſedēte. Tractꝰ.

ps. 116. LAudate dn̄m omnes gētes: et collaudate eum omnes populi. Ibidē ℣ Qm̄ cōfirmata eſt ſuper nos mīa eiuſ: et veritas dn̄i manet i eternum. Interim vero ꝓcedat dyaconꝰ cū ſubdyacono per mediū chori more ſolito ſine cruce ad legendū euāgeliū: quē precedāt duo ceroferarij cereis extinctis et legat in pulpito more dn̄icali euāgeliū ſequēs. Scd̄m Iohā.

ca.14. B. IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me/ mādata mea ſeruate. Et ego rogabo patrem: et alium paraclitum dabit vobis: vt maneat vobiſcum in eternū: ſpiritū veritatis quem mundus nō poteſt accipere: quia nō vidit eū / nec ſcit eum. Vos autē cognoſcetis eū: quia apud vos manebit: ⁊ in vobis erit. Non vos relinquam orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū: et mundus me iam non videt. Vos aūt videtis me: quia C. ego viuo/ et vos viuetis. In illo die vos cognoſcetis / qꝛ ego ſum in patre meo: et vos in me/ et ego in vobis. Qui habet mādata mea et ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. Qui autē diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligam eum: et manifeſtabo ei meipſum. Nō d̄ Credo. Offr̄.

Eccl̄a Emitte ſpiritū tuū et creabuntur: et renouabis faciē terre: ſit gloria domini in ſecula alleluya. Secreta.

HOſtias populi tui queſumus dn̄e miſeratus intēde: et vt tibi reddantur accepte: conſcientias noſtras / ſancti ſpiritus ſalutaris emundet aduentus. Per dominū noſtrū ieſum chriſtum filium tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdem.

Prefatio quotid. Hac die. Sanctus/⁊ Agnus ſolēniter dicunt

Joh. 7. F. Cōio. Ultimo feſtiuitatis die dicebat ieſus: q̇ in me credit/flumina de vētre eius fluēt aque viue: hoc aūt dixit de ſpū quē accepturi erāt credentes in eū: alleluya alleluya. Poſtc̄.

PReſta q̄s oṗs deꝰ vt ſpūs ſanctꝰ aduenīēs maieſtatem nobis filij tui manifeſtādo clarificet. Per eūd. Jnvni. eiuſd

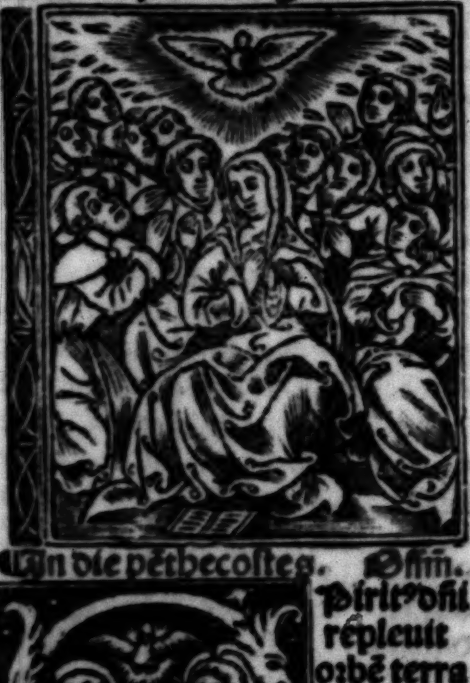

In die pēthecoſtes. Offm.

Sap. 1. B.

Piritꝰ dñi repleuit orbē terrarū allã: et hoc qđ cōtinet oīa ſciētiā habet vocis: alleluya alleluya allã. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiāt q̇ oderunt eum a facie eius. Ps. 67. Oratio.

DEus q̇ hodierna die corda fideliū ſancti ſpūs illuſtratione docuiſti: da nobis i eodē ſpiritu recta ſapere: ⁊ de eius ſemꝑ cōſolatione gaudere. Per dñm noſtrū. Jnvnitate eiuſdē.

Lectio actuum apoſtolorum.

IN diebus illis. Dum complerent dies pēthecoſtes erāt oēs diſcipuli pariter in eodem loco. cap. 2. A. Et factus eſt repente de celo ſonus tāq̄ aduenientis ſpūs vehemētis: ⁊ repleuit totā domū vbi erant ſedētes. Et apparuerūt illis diſpartite lingue tanq̄ ignis: ſeditq̄ ſupra ſingulos eoꝝ. Et repleti ſunt oēs ſpū ſctō: ⁊ ceperūt loq̇ varijs linguis: prout ſpūs ſctūs dabat eloqui illis. Erāt aūt in hieru̅ſm habitantes iudei viri religioſi: ex oi natiōe q̄ ſub celo eſt. Facta aūt hac voce/cōuenit multitudo: ⁊ mēte cōfuſa eſt: qm̄ audiebat vnuſq̇ſq̄ lingua ſua illos loquētes. B. Stupebāt aūt oēs: ⁊ mirabātur adinuicē dicētes. Nōne ecce oēs iſti qui loquūtur galilei ſunt: ⁊ quō nos audiuimꝰ vnuſq̇ſq̄ linguā noſtrā/in qua nati ſumus? Parthi/⁊ medi/⁊ elamite: ⁊ qui habitāt meſopotamiā: iudeā/⁊ capadociā: ponthū/⁊ aſiā: phrigiā/et pāphiliā: egyptū/⁊ partes libie: que eſt circa cyrenē: ⁊ aduene romani: iudei quoq̄ ⁊ proſeliti: cretes/⁊ arabes: audiuimꝰ eos loquētes noſtris linguis: magnalia dei. Alla. ꝟ. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciē terre.

Alla. ꝟ. Sp̄s ſanctus procedens a throno apoſtoloꝝ pectora: inuiſibili hodie perluſtrauit potētia. Eccli Seqn̄.

SAncti ſpiritus: aſſit nobis gratia. Que corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cunctis vicijs ſpiritalibus. Spiritus alme illuſtrator oīm.

Horridas noſtre mentis purga tenebras. Amator ſancte ſenſatoruz ſemꝑ cogitatuũ. Infunde vnctionẽ tuã: clemens noſtris ſenſibus. Tu purificator oĩꝫ flagitiorꝝ ſpũs. Purifica nr̃i oculũ interiorꝫ hoĩs. Ut videri ſuꝑm⁹ genitor: poſſit a nobis. Mundi cordis: quẽ ſoli cernere poſſunt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt p̃conia xp̃s p̃cinuiſſent inclyta. Apoſtolos cõfortaſti: vti tropheũ chriſti/per totũ mundũ veherent. Quãdo machinã ꝑ verbum ſuũ fecit de⁹: celi/terre/marium. Tu ſuꝑ aq̃s foturus eas: numen tuũ expãdiſti ſpũs. Tu aĩabus viuificãdis aquas fecundas. Tu aſpirãdo das ſpiritales eſſe hoĩes. Tu diuiſum ꝑ linguas mundum: ꝛ ritus adunaſti dñe. Idolatras ad cultũ dei reuocas: magiſtrorꝝ optĩe. Ergo nos ſupplicãtes tibi: exaudi ꝓpicius ſancte ſpũs. Sine quo ꝓces oẽs caſſe credunt̃: ꝛ indigne dei auribus. Tu q̃ olim ſeculorꝝ ſanctos. Tui nominis docuiſti inſtinctu amplectendo ſpiritus. Ipſe hodie apoſtolos chriſti: donans munere inſolito: ꝛ cunctis inaudito ſeculis. Hũc diem glorioſum feciſti. Scd̃m Iohan.

a.14. C.

IN illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis. Si q̃s diligit me: ſermonẽ meũ ſeruabit. Et pater me⁹ diliget eum: ꝛ ad eum veniemus: ꝛ manſionem apud eum faciem⁹. Qui non diligit me: ſermones meos nõ ſeruat. Et ſermonem quem audiſtis/nõ eſt meus: ſed eius qui miſit me patrꝭ. Hec locutus ſum vobis apud vos manens. D. Paraclitus aũt ſpũs ſanctus/ quẽ mittet pater in nomĩe meo: ille vos docebit oĩa ꝛ ſuggeret vobis oĩa quecũq; dixero vobis. Pacẽ reliquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomodo mund⁹ dat ego do vobis Non turbet̃ cor veſtrũ neq; formidet. Audiſtis q: ego dixi vobis: vado ꝛ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq;: quia vado ad patrẽ: quia pater maior me eſt. Et nũc dixi vobis priuſq̃ fiat: vt cũ factum fuerit/ credatꝭ. Iam non multa loquar vobiſcũ. Uenit eñi princeps mũdi huius: ꝛ in me nõ habet quicq̃. Sed vt cognoſcat mundus/ q: ego diligo patrem: ꝛ ſicut mãdatuz dedit mihi pater: ſic facio

Offer. Cõfirma hoc deus quod operatus es ĩ nobis a tẽplo ſctõ tuo qđ eſt in hieruſalem: tibi offerent reges munera alleluya. þ.67. Secreta.

MUnera dñe q̃s oblata ſanctifica: ꝛ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emũda. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtũ. In vnitate eiuſdem ſpirit⁹. Prefatio. Qui aſcendens. Hec prefatio dr̃ quotidie per hanc ebd̃. ꝛ in oĩbus miſſis de ſancto ſpiritu ꝑ totũ annũ. Ita q: extra hãc ebd̃. non dr̃ hec duo ꝟba. Hodierna die. in ꝑfatione. Cõicantes. ꝛ Hanc igit̃. vſq; ad feſtum ſancte trinitatꝫ tantũ dr̃. Cõio

Factus eſt repente de celo ſonus adueniẽtis ſpirit⁹ vehemẽtis vbi erãt ſe Act. 2 A.

dentes all'a: ⁊ repleti ſunt omnes ſpi
ritu ſancto loquentes magnalia dei:
S alleluya alleluya. Poſtcōio
Ancti ſpūs dn̄e corda no
ſtra mūdet infuſio: ⁊ ſui roris in
tima aſperſione fecundet. Per
dominum. In vnitate eiuſdem.

¶ Feria.ij.poſt pēthecoſ. Offm.

C Ibauit eos ex
ꝓ.80. adipe frumēti al
leluya: ⁊ de petra
melle ſaturauit
eos: all'a all'a all'.
Ibidē ħ. Exultate deo ad
iutori nr̄o: iubilate deo iacob. Oro.
D Eus q̄ apl'is tuis ſcm̄ de
diſti ſpm̄: ꝯcede plebi tue
pie petitiōis effectū vt q̄bꝰ dedi
ſti fidē largiaris ⁊ pacē. P̄ d̄. In
vn i. eiuſdē. Lec. act. apłorum.
c.10.F I N diebus illis. Aperiens
petrꝰ os ſuum/dixit. Viri
fratres ⁊ patres: nobis precepit
dn̄s ppl'o p̄dicare ⁊ teſtificari: qꝛ
ipſe eſt q̄ ꝯſtitutꝰ eſt a deo iudex
G. viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Huic oēs ꝓ
phete teſtimoniū ꝑhibēt: remiſ
ſionē peccatoꝝ accipe p̄ nomen
eius/oēs qui credunt in eū. Ad
hunc loquente petro verba hec/
cecidit ſpūs ſanctus ſuper oēs
qui audiebant verbū. Et obſtu
puerunt ex circunciſiōe fideles
qui venerant cū petro: qꝛ ⁊ in na
tiones grā ſpūs ſancti effuſa eſt
Audiebant eñ illos loquentes
linguis: ⁊ magnificantes deum.
Tunc r̄ndit petrꝰ. Nunq̄d aquā
quis prohibere poteſt: vt nō ba
ptizenť hi qui ſpm̄ ſanctum acce
perūt/ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos
baptizari: i noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.
Eccl'ia All'a. ħ. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabun
tur: ⁊ renouabis faciē terre. All'a. ħ. Joh.
Paraclitus ſpiritus ſanctus quē mit ca.14.
tet pater in nomine meo: ille vos do D.
cebit omnem veritatem. Sequētia.
R Eſonet ſacrata iā turma/
diua ſymphonia. Reple
ta gaudia ꝓmiſſa e celo reddita
In vnū congregata apłoꝝ pha
lanx p̄clara expectans munera.
Repente vox diuina paraclytū
nunciat decorans ſanctoꝝ viſce
ra. Fanť omni lingua: nonnulla
myſteria deiqꝫ magnalia. Cāti
ca diuina nō ceſſat reboare: eius
quoqꝫ caterua. O deꝰ oīs arui te
laudat ſol ⁊ luna: ꝯcrepat vīſia: cū
cta celica/ ⁊ profunda flumina.
Te pſallat tellꝰ alma ſydera: cun
cta clara iubilat: adorat amat re
dempta oīs quoqꝫ aīa. Stupēs
iudea: hec inq̄t execranda cōcio
vino iſto eſt repleta: muſtiqꝫ cra
pulā bacho plenos deputat re
pletos gratia. Sumens hec pe
trus diuia myſteria: ſuperat ob
durata corda illa: ⁊ fore affirmat
vaticinia iohelis de hoc p̄dicta
Ouans anima nunc noſtra: bo
at carmina deuota: quo ſuſcipi
at celeſtia habitacula. Pangat
omnis corda noſtra ſancta p̄co
nia tua: vt ſemꝑ pia ꝑcipiat cha
riſmata. Omnē hāc meram ſu
ſcipe melodiam: vt queamꝰ ſcan
dere luciflua: ⁊ tua celſa/ ⁊ deco
ra vranica. Dudum ſacrata ibui
ſti pectora: nunc nos reple lumi
ne poloꝝ ve gaudia/ cedas ꝑpe
tua atqꝫ regna. Te decet laus ꝑ
tempora ⁊ gloria ſyderea o ſcm̄
neuma. Tu animas ⁊ corpa no
ſtra chriſte poſſideas i ſempiter
na voꝝ. Scdm̄ Johannem.

3.B IN illo tpe. Dixit iesus cuidā pricipi phariseoꝝ. Sic de⁹ dilexit mundū: vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit in eū / nō pereat: sed habeat vitā eternā. Non em̄ misit deus filium suū i mundum vt iudicet mundū: sed vt saluetur mūdus ꝑ ipsum. Qui credit in eū non iudicat᷑. C. Qui autē non credit: iā iudicat⁹ est: qꝛ non credit in nōie vnigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: qꝛ lux venit in mundū: ꝛ dilexerūt hoīes magis tenebras / q̄ȝ lucē. Erant em̄ eoꝝ mala opera. Omnis ei qui male agit: odit lucē. Et nō venit ad lucē: vt nō arguant᷑ oꝑa eius. Qui aūt facit veritatē / venit ad lucē: vt manifestent᷑ ei⁹ oꝑa: qꝛ i deo sūt facta. Credo. Offr. 17. Intonuit de celo dn̄s: ꝛ altissim⁹ dedit vocē suā: ꝛ appuerūt fōtes aquaꝝ al̄a.

PResta q̄s dn̄e: vt Secr. scōm ꝓmissionem filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i: spiritus sanctus ꝛ huius nobis sacrificij copiosius reuelet archanuȝ: ꝛ oēm reserat ꝓpicius veritatem. Per dn̄ȝ In vnitate eiusd̄. Prefatio. Qui ascēdēs. ꝛ Cōmunicātes. ꝛ Hāc igitur. Cōio Joh. Spiritus sanctus docebit vos alleluya: quecunq̄ȝ dixero 4.D vobis alleluya alleluya. Postcōio

PLenū in nobis dn̄e remedium / nostre redēptionis operare: vt habitatione scti spiritus digni effici valeam⁹. Per dn̄m nostrum. In vnitate eiusd̄.

¶ Feria.iiij.post penthe. Officiū

Accipite iocunditatē glie vestre Ecclie vox. alla gratias agētes deo alla: qui vos ad celestia regna vocauit: alleluya alla alla. P̄s. Attēdite popule me⁹ P̄s.77. legē meā iclinate aurē vestrā in ṽba oris mei. Oratio.

ASsit nobis dn̄e q̄s virt⁹ spūs scti: q̄ ꝛ corda nr̄a clemēter expurget: ꝛ ab oībus tueat᷑ aduersis. Per dominū. In vnitate eiusdem. Lectio actuū aplorū.

IN diebus illis. Cū audissent c.8.C. apostoli qui erāt hierosolymis / quia recepisset samaria verbum dei: miserunt ad eos petrum ꝛ iohannem. Qui cum venissent: orauerunt pro ip̄is: vt acciperent spiritum sanctū. Nōdum em̄ in quemq̄ȝ illorum venerat: sed baptizati tantum erant i nomine domini iesu. Tunc iponebant manus super illos: ꝛ accipiebāt spiritū sanctum. Alla. ℣. Emitte spiritum tuum ꝛ creabuntur: Eccla ꝛ renouabis faciem terre. Alleluya. ℣. Ueni sancte spirit⁹ reple tuorum Eccla corda fidelium: ꝛ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

EYa musa: dic queso preclara chorea. Blandificaq̄ȝ libens perstrepe organa. Ast modulās tybia resultet plectro laudum leta carmina. Nostraq̄ȝ caterua: huius diei euprepia. Paracliti charisma: hac die alumnos xp̄i plena itrat. Facto repēte sono linguis christi: fant᷑ magnalia. Uesano plena ructu perfidia: musto alūnos madere putat spiritus gratia ardentes: q̄s reddit feruida. Anaſtaſi pacta q̄nquagena: myſticus penetrat ſpūs pectoꝝ intima oppido reddens flāmantia. Mox ingreſſi oēs vna: tetra ꝑagrant arua infundentes ꝓbi ſemina. Myſtica patrantes ſigna: ſupno roꝛe noua bibula madidant ītima. Ecce xp̄i nūc caterua tua. In hac aula: decantāt cantica. Ut celeſti ꝑmixta agmini īdiſcrete: dicat noua tibi ꝓmens cātica. Sit perennis dn̄o gloꝛia. Dec⁹ honoꝛ/poteſtas/ꝑ ſecula. Qui tribuit ſpiritus gratiā oībus ꝑ arua: q̄ ſequunꝰ eius monita. Poſcimus omnes vna ſupplices magnalia Ut ſctūs nr̄a ſpūs emundans intima. Illuſtret clare ſophia alleluya. Secundum Iohannem.

C.10.A. In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: q̄ nō itrat per oſtiū in ouile ouiū/ ſed aſcēdit aliunde: ille fur ē ⁊ latro. Qui aūt intrat ꝑ oſtiuʒ: paſtoꝛ eſt ouiuʒ. Huic oſtiarius aperit: ⁊ oues vocē ei⁹ audiunt. Et ꝓprias oues vocat nōiatim: ⁊ educit eas. Et cū ꝓprias oues emiſerit: āte eas vadit. Et oues illū ſequūtur: qꝛ ſciunt vocē ei⁹. Alienū aūt non ſequunꝰ/ ſed fugiunt ab eo: qꝛ nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ieſus. Illi aūt nō cognouerunt: q̄d loquereꝰ eis. Dixit ḡ eis iterū ieſus. Amē amen dico vobis B. qꝛ ego ſuʒ oſtiū ouiū. Oēs q̄tq̄t venerūt: fures ſunt ⁊ latrones: ſʒ non audierūt eos oues. Ego ſū oſtium. Per me ſi q̄s introierit/ ſaluabiꝰ: ⁊ ingredieꝰ ⁊ egredieꝰ/ ⁊ paſcua inueniet. Fur nō venit niſi vt fureꝰ/ ⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni: vt vitā habeāt: ⁊ abūdantius habeāt. ¶ Cred o. Offꝛ.

Poꝛtas celi aperuit dn̄s ⁊ pluit illis p. 77 māna. vt ederent panē celi dedit eis: panem āgeloꝝ māducauit hō all'a.

Deſcēdat q̄s dn̄e Sec. ſpūs ſanct⁹ ſuper hoc altare: q̄ ⁊ dona ppl̄i tui ſctificet ⁊ ſumētiuʒ coꝛda placat⁹ emūdet. Per. Cōio. Spūs q̄ a p̄re ꝓcedit Ioh 15. D all'a, ille me clarificabit all'a alleluya.

Mentes nr̄as q̄s Poſtc. dn̄e ſpūs ſctūs diuinis reparet ſacramētis: qꝛ ipſe eſt remiſſio oīm pctōꝝ. Per dn̄m. In vnitate eiuſdē. ¶ Feria.iiii.quattuoꝛ tēpoꝛum: nō dꝛ alia magna miſſa q̄ʒ de ieiunio: nec in.vi.feria/ nec in ſabbato: ſecūdum vſū Sarum. Ad miſſam. Officium.

Deus dum egredereris coꝛā populo tuo alleluya: iter faciens eis all'a: habitās in illis all'a all'a. p. 67 Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipētur inimici eius: ⁊ fugiāt q̄ oderunt eū a facie eius. Kyrieleꝰ cū ſuis ꝟ. dꝛ Gratiꝫ ſeq̄r Glīa i excelſis. Nō dꝛ Dn̄s vobiſcū ſed tm̄. Orem⁹. Oro.

Preſta q̄s oīpotens deus vt a nr̄is mentibus carnales amoueat ſpūs ſctūs effectus ⁊ ſpiritualia nobis dona potenꝰ infūdat. Per dn̄m nr̄m ieſū xp̄ʒ filiū tuū. Qui vi. In vnitate eiuſdem. Lectio libri ſapientie.

c.1.A. Diligite iuſticiaꝫ qui iudicatꝭ terrã. Sẽtite de dño in bonitate: ⁊ in ſimplicitate cordis querite illũ. Qm̃ inuenit̃ ab his q̄ non tẽtãt illũ: apparet aũt eis q̄ fidẽ habẽt i illũ. Peruerſe em̃ cogitatiões/ ſeparant a deo: ꝓbata aũt virtus/ corripit iſipiẽtes. Qm̃ in maliuolã animã/ nõ introibit ſapiẽtia: nec habitabit in corpoꝛe/ ſubdito peccatꝭ. Sãctus em̃ ſpũs diſcipline effugiet fictum: ⁊ auferet ſe a cogitatiõibus q̄ ſunt ſine intellectu: ⁊ corripietur a ſupueniente iniq̄tate.

B. Benignus eſt em̃ ſpũs ſapiẽtie ⁊ nõ liberauit maledictũ a labijs ſuis. Quoniã renũ illius teſtis eſt deꝰ: ⁊ cordis eius ſcrutatoꝛ ẽ verꝰ ⁊ lingue eiꝰ auditoꝛ. Quoniã ſpũs dñi repleuit oꝛbẽ terrarũ: ⁊ hoc quod ꝯtinet oĩa ſciẽtiã habet vocis. Et legat̃ ab accolito ſuppellicio iduto i pulpito. Deide tres clerici de ſcđa foꝛma i cappis ſericis ibidẽ dicãt:

Eccl'ia Alla. ℣ Emitte ſpm̃ tuũ ⁊ creabũtur: ⁊ renouabis faciẽ terre. Non repetatur. Alla. Sequatur. Dominus vobiſcum. ⁊ Oremus. Orõ

Mentes nr̃as q̄s dñe ſpiritus ſanctus paraclitus/ q̄ a te procedit/ illuminet: ⁊ iducat in oẽm/ ſicut tuus ꝓmiſit filiꝰ veritatem. Qui te. In vni. eiuſdẽ.

Lectio actuum apoſtoloꝛum.

c.2.B In diebus illis. Stans petrus cum vndecim: eleuauit vocẽ ſuã/ ⁊ locutꝰ eſt eis. Viri iudei ⁊ q̄ habitatis hieruſalẽ vniuerſi: hoc vobis notũ ſit: ⁊ auribus ꝑcipite ꝟba mea. Non em̃ ſicut vos eſtimatis hi ebrij ſunt: C. cum ſit hoꝛa diei tertia. Sꝫ hoc eſt quod dictũ eſt per ꝓphetam iohel. Et erit in nouiſſimis diebus dicit dñs: effũdaꝫ de ſpiritu meo ſuper oẽm carnẽ. Et ꝓphetabunt filij veſtri ⁊ filie veſtre: et iuuenes veſtri viſiones videbũt ⁊ ſenioꝛes veſtri ſomnia ſomniabũt. Et quidẽ ſuꝑ ſeruos meos/ ⁊ ſuꝑ ancillas meas: i diebꝰ illis effundã de ſpũ meo/ ⁊ prophetabunt. Et dabo ꝓdigia i celo ſurſum/ ⁊ ſigna in terra deoꝛſũ: ſanguinem/ ⁊ ignẽ/ ⁊ vapoꝛeꝫ fumi. Sol ꝯuertet̃ i tenebꝛas/ ⁊ luna i ſanguinẽ: anteq̄ꝫ veniet dies dñi magnꝰ/ ⁊ manifeſtꝰ. Et erit. Oĩs q̄cunq̄ꝫ inuocauerit nomẽ dñi: ſaluus erit. Act. 19. B. Alla. ℣ Loquebant̃ varijs linguis apl'i magnalia dei. Repetat̃ Alla ſine neuma. Seq̄n.

Lux iocunda lux inſignis q̄ de thꝛono miſſus ignis in xp̄i diſcipulos. Coꝛda replet linguas ditat ad ꝯcoꝛdes nos inuitat/ lingua coꝛdis modulos.

Chꝛiſtꝰ miſit qđ ꝓmiſit: pignus ſponſe quam reuiſit/ die q̄nquageſima. Poſt dulcoꝛem melleũ: petra fudit oleũ/ petra iã firmiſſima. In tabellis ſaxeis: non in linguis igneis/ lex de mõte populo. Paucis coꝛdis nouitas: et linguarũ vnitas/ datur in cenaculo. O q̄ꝫ felix q̄ꝫ feſtiua: dies i qua pꝛimitiua/ fundatur eccleſia. Viue ſunt pꝛimitie: naſcentis eccleſie tria pꝛimũ milia. Panes legis pꝛimitiui: ſub vna ſunt adoptiui/ fide duo ppl'i. Se duobus interiecit: ſicq̄ꝫ duos vnũ fecit/ lapis caput ãguli. Vtres noui nõ vetuſti: ſunt capaces noui muſti vaſa parat vidua. Liquorē dat helyſeus: nobis ſacruz rorē deꝰ ſi corda ſint cōgrua. Nō hoc muſto vel liquore: nō hoc ſumus digni rore/ ſi diſcordes moribus. In obſcuris ⁊ diuiſis: nō poteſt hec paraclyſis habitare cordibꝰ. Conſolator alme veni: linguas reple corda leni: nichil fellis aut veneni ſub tua ꝑſentia. Nil iocūdū nil amenū: nil ſalubre nil ſerenū: nihil dulce nihil plenuz/ ſine tua gratia. Tu lumē es ⁊ vnguētum: tu celeſte cōdimentū: aque ditans alimentū/ virtute myſterij. Noua fcti creatura: te laudamus mēte pura: gratie nunc: ſed natura/ priꝰ ire filij. Tu q̄ dator es ⁊ donum: noſtri cordis oē bonum: cor ad laudē redde pronū: noſtre lingue formās ſonū/ i tua preconia. Tu purga nos a peccatis: auctor ipſe pietatꝫ: ⁊ i xp̄o renouatꝫ: da ꝑfecte nouitatꝫ/ plena nobis gaudia. Scd̄m Iohā.

c.6.E

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoruz. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater q̄ miſit me traxerit eum. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die. Eſt ſcriptū in prophetis. Et erunt oēs docibiles dei. Ois q̄ audiuit a pr̄e ⁊ didicit: venit ad me. Non q2 patrē vidit quiſq̄z: niſi is qui ē a deo hic videt patrē. Amen amen dico vobis: qui credit in me/ habet vitam eternam. Ego ſum panis vite. Patres veſtri manducauerūt manna i deſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt panis de celo deſcēdēs: vt ſi q̄s ex ipſo māducauerit: nō moriatur. Ego ſum panis viuus: q̄ de celo deſcēdi. Si q̄s māducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Et panis quē ego dabo/ caro mea eſt: pro mundi vita. Credo. Offr. Meditabor in mandatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo manꝰ meas ad mādata tua q̄ dilexi alleluya. ꝑ.118. Secreta

OBlata tibi dn̄e q̄s munera ſpiritus ſanctꝰ ſanctificet: ⁊ eorū nos participatio ab oīm peccatoꝝ cōtagione cuſtodiat. Per eundē. In vnitate eiuſdez. Cōio. Pacē meā do vobis all'a: pacem relinquo vobis all'a al. Poſtc̄. Ioh. 14.D.

PEr huius dn̄e virtutē myſterij tue nos claritatis ꝑpetuus ſplēdor illuſtret: ⁊ cū cōſubſtantiali tibi filio gratia ſpiritus ſcti illuminet. Qui tecū.

¶ Feria.v.poſt penthe. Officiū. vt ſ̄.in die penthe.fo.cv.ſine verſibus. Oro.

PReſta q̄s oīpotens ⁊ miſericors deus: vt ſpiritꝰ ſanctus adueniens templū nos glorie ſue dignāter inhabitando ꝑficiat. Per d̄. In vnitate eiuſdem. Lec. act. apl'oꝝ. c.8.A

IN diebus illis. Philippꝰ deſcendens i ciuitatem ſamarie: predicabat illi xp̄m. Intēdebant aūt turbe his q̄ a philippo dicebant vnanimiter audientes/ ⁊ videntes ſigna q̄ faciebat. Multi em̄ eoꝝ q̄ habebāt ſpūs imūdos: clamātes voce magna/ exibant. Multi aūt paralitici et claudi/ curati ſūt. B. Factū ē ḡ gaudiū magnū i illa ciuitate. All'a. ℣ Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūt: ⁊ reno Eccli nabꝫ faciẽ tre. Alla. ℣. Fact⁹ eſt repẽte de celo ſon⁹: aduenientis ſpũs vehementis. Act. 2 A.

Sequentia.

Alma chor⁹ dñi: nunc pãgat noīa ſũmi. Meſſyas ſother emanuel ſabaoth/ adonay. Eſt vnigenitus via/ vita/ man⁹/ homo vſyon. Principiũ/ primogenitus/ ſapientia/ virt⁹. Alpha caput/ finiſqꝫ ſimul vocitat: ⁊ ẽ oo. Fons ⁊ origo boni paraclit⁹ ac mediator. Agnus/ ouis vitulus ſerpẽs/ aries/ leo/ vermis. Os/ ꝟbũ/ ſplẽdor: ſol/ glĩa lux/ ⁊ imago. Panis/ flos vitiſ: mõs/ ianua petra/ lapiſqꝫ. Angelus/ ⁊ ſponſus: paſtorqꝫ/ ꝓpheta/ ſacerdos. Athanatos/ kyrios: theos/ panthon/ craton/ ⁊ yſus. Saluificet nos: Sit cui ſecla. Per omnia dora.

Secundum Lucam.

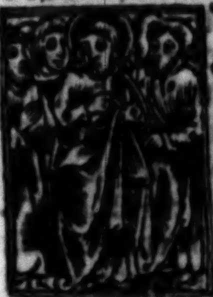

c.9.A. In illo tp̃e. Conuocatiſ Jeſus duodecim apoſtolis dedit illis virtutẽ ⁊ poteſtatem ſuper omnia demonia: ⁊ vt languores curarẽt. Et miſit eos ꝑdicare regnũ dei: ⁊ ſanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgã: neqꝫ peram: neqꝫ panẽ neqꝫ pecuniã: neqꝫ duas tunicas habeatis. Et in quãcũqꝫ domũ intraueritis/ ibi manete ⁊ ĩde ne exeatis. Et ꝗcunqꝫ nõ receperint vos exeũtes de ciuitate illa: etiã puluerẽ pedũ veſtroꝝ excutite ĩ teſtimoniũ ſupra illos. Egreſſi aũt circuibãt ꝑ caſtella: euãgelizãtes ⁊ curãtes vbiqꝫ. ℂ Credo. Offꝛ. Cõfirma hoc de⁹ qđ operat⁹ es in nobiſ a tẽplo tuo qđ ẽ ĩ hieruſ/ tibi offerẽt reges munera alla. ps. 67.

Secreta

Virtute ſcti ſpũs dñe munera nr̃a ꝯtinge: vt qđ ſolẽnitate ꝑſenti tuo noſ dedicauit ⁊ ĩtelligibile nobis faciat/ ⁊ eternũ. Per d. In vni. eiuſdẽ. Cõio. Fact⁹ eſt repẽte de celo ſon⁹ aduenientis ſpũs vehemẽtis/ vbi erãt ſedẽtes alla: ⁊ repleti ſunt oẽs ſpũ ſctõ loquẽtes magnalia dei alla alla. Act. 2 A. Poſtcõ.

Sacrificiis celeſtib⁹ q̃s dñe operante ſpũ ſctõ/ vicia nr̃a purgent: vt munerib⁹ tuis ſemp poſſimus aptari. Per eũd. In vnita. eiuſd.

ℂ Feria. vj. quattuor tempoꝝ. Ad miſſam. Officiũ.

Repleat os meũ laude tua alla: vt poſſim cãtare alla: gaudebunt labia mea dũ cãtauero tibi alla alla. ps 70. ℣. In te dñe ſpaui nõ ꝯfundar ĩ eternũ: ĩ iuſticia tua liba me ⁊ eripe (me. Ibidẽ Oro.

Da q̃s eccl'e tue miſericors de⁹ vt ſpũ ſctõ ꝯgregata: hoſtili nullaten⁹ ĩcurſione turbet. Per d. In vnitate eiuſdẽ. Lec. act. apl'orum.

c.2.D. In dieb⁹ illis: ſplẽs petr⁹ os ſuũ: dixit. Viri iſraelite: audite ꝟba hec. Jeſũ nazarenũ viruz approbatũ a deo ĩ vobis: ꝟtutibus ⁊ ꝓdigiis ⁊ ſignis q̃ fecit ꝑ illum de⁹ ĩ medio vr̃i/ ſicẽ vos ſcitis: hũc definito ꝯſilio ⁊ ꝑſciẽtia dei traditũ ꝑ man⁹ iniquoꝝ affigẽtes ĩteremiſtiſ. Quẽ de⁹ ſuſcitauit ſolutiſ doloribus ĩferni: iuxta qđ ĩpoſſibile erat teneri illuz ab eo. Dauid eni dicit ĩ eũ. Prouidebam dominũ in ꝯſpectu meo ſemper: quoniã a dextris eſt mihi ne cõmouear. Propter hoc letatum eſt coꝛ meũ: ⁊ exultauit lingua mea: inſup ⁊ caro mea requieſcet in ſpe. Quoniã non derelinques animã meã in iferno: nec dabis ſanctũ tuũ videre coꝛruptionem. E. Notas michi feciſti vias vite: replebis me iocũditate/cũ facie tua. Eccľa Alľa. ℣. Emitte ſpm̃ tuum ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciẽ terre. Sapi. 1.B. Alľa. ℣. Spirit⁹ dñi repleuit oꝛbem terraꝝ: ⁊ hoc qđ ꝯtinet oĩa ſcientiã habꝫ vocis. Sequẽtia.

Laudes deo deuota. Dulci voce ac ſonoꝛa. Plebs reſultet catholica. Spiritus ſancti gratia. Apoſtolis die hodierna. In ignes linguis eſt īfuſa. Paracliti preſentia. Emundet nos a peccati macula. Pura ſibi aptãs habitacula. Chariſmatum ac munera. Pectoꝛibus noſtris plus infundat. Uita noſtra ei vt complaceat. Per ſeculoꝛuꝫ ſecula. Conclamemus alleluya Sit deo laus/poteſtas/ honoꝛ/ virtus/⁊ glia. Scd̃m Lucam.

c.5.D. In illo tpe. Factũ eſt ī vna dieꝝ: ⁊ ieſus ſedebat docens. Et erãt phariſei ſedẽtes ⁊ legiſdoctoꝛes/ qui venerant ex omni caſtello galilee ⁊ iudee ⁊ hieruſalem: ⁊ ꝟtus dñi erat ad ſanandũ eos. Et ecce viri poꝛtãtes ī lecto hominẽ qui erat paraliticus: ⁊ q̃rebant eũ inferre/⁊ ponere ante eum. Et non inuenientes q̃ parte illum inferrent pꝛe turba: aſcẽderunt ſupra tectũ: ⁊ ꝑ tegulas ſummiſerũt illũ cũ lecto in medio ante ieſum. Quoꝝ fidẽ vt vidit: dixit. Homo: remittunť tibi pctã tua ⁊ ceperũt cogitare ſcribe ⁊ phariſei: dicentes. Quis ẽ hic q̃ loqͭ blaſphemias? Quis poteſt dimittere pctã: niſi ſolus deus? Ut cognouit aũt ieſus cogitatiões eoꝝ: rñdens dixit ad illos. E. Quid cogitatis mala ī coꝛdibus veſtris? Quid eſt facilius dicere/ dimittũť tibi peccata: an dicere ſurge ⁊ ambula? Ut autẽ ſciatis qꝛ filius hois habꝫ poteſtatẽ in terra dimittẽdi peccata: ait paralitico. Tibi dico ſurge: tolle lectũ tuũ: ⁊ vade ī domũ tuam. Et ꝯfeſtim ſurgẽs coꝛã illis tulit lectũ in q̃ iacebat: ⁊ abijt in domũ ſuã magnificans deũ. F. Et ſtupoꝛ apprehẽdit oẽs: ⁊ magnificabãt eũ. Et repleti ſunt timoꝛe dicẽtes: qꝛ vidimus mirabilia hodie. Credo. P.145 Offꝛ. Lauda aĩa mea dñm: laudabo dñm ī vita mea: pſallã deo meo q̃diu ero alľ. Secr.

Sacrificia dñe tuis oblata ꝯſpectibus/ille ignis diuinus aſſumat: qui diſcipuloꝝ xp̃i tui ꝑ ſpm̃ ſctm̃ coꝛda ſuccendit. Per eundẽ. In vnitate eiuſdeꝫ. Cõio. Johã. 3.A. Spũs vbi vult ſpirat: ⁊ voceꝫ eius audis: ſed neſcis vñ veniat aut quo vadat alleluya alľa. Poſtcõio.

Concede q̃s oĩpotẽs de⁹ vt huius ꝑceptiõe ſacramenti: ita noſtre fragilitatis vicia expurgenť: quatenus ꝑ ſpiritumſanctũ: repꝛomiſſũ ī nobis donũ tue gratie/ſentiam⁹. Per dominum. In vnitate eiuſdem.

¶ Sabbato.iiij.tẽpoꝝ. Officiũ.

Ro.5. A. Caritas dei diffuſa eſt in cordibꝰ vr̃is allã per inhabitātē ſpm̃ eiꝰ in vobꝫ alleluya allã. ps. Dñe deꝰ
ps. 87. ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corã te. Kyrieɫ. ſolēniter dr̃ abſqꝫ ℣. Sequaẗ Glĩa i excel. ſicut infra oc. cũ regimine chori. Oēs orōnes ſine Dñs vobis. dñr: p̃teruitimā q̃ eſt ante epl. ſed tantū cum Oremus. Et oēs lectiones cuz ſuis titulis legātur ad gradum chori in ſuppellicijs. Prima ℣o lectio ab accolito: et alie a clericis de ſcđa forma legātur: tñ q̃nta lec. ab aliq̃ de ſuperiori gradu legaẗ. Et ſingula Allã/a duobꝰ pueris i ſuppel. ibidē canenẗ ſine repetitiōe Allã/poſt ſuũ ℣. Orõ

Mentibus nr̃is q̃s dñe ſpiritū ſanctū benignus infunde: cuius ⁊ ſapientia conditi ſumus: ⁊ prouidentia gubernamur. Per dominum. In vnitate eiuſdem. Lectio Johelis ꝓphē

cap.2. B. Hec dicit dñs deus. Effundā de ſpũ meo ſuꝑ omnē carnē: ⁊ ꝓphetabūt filij veſtri: ⁊ filie veſtre. Senes veſtri ſomnia ſomniabūt: ⁊ iuuenes veſtri viſiones videbūt. Sed ⁊ ſuꝑ ſeruos meos ⁊ ancillas meas in diebꝰ illis/effundā de ſpũ meo: ⁊ dabo prodigia i celo ſurſuz: ⁊ ſigna in terra deorſum: ſanguinē/⁊ ignē: et vaporē fumi. Sol cōuerteẗ in tenebras/⁊ luna in ſanguinē: anteq̃̃ veniat dies dñi magnꝰ ⁊ horribilis. Et erit. Oīs q̃cūqꝫ inuocauerit nomē dñi: ſaluꝰ erit. Allã.
Eccla ℣. Emitte ſpm̃ tuũ ⁊ creabunẗ: ⁊ renouabis faciē terre. Nō repetaẗ Allã poſt ℣. ſed dicitur. Orēꝰ. Oratio

Illo nos igne q̃s dñe ſpūs ſanctꝰ inflammet: quē dñs noſter ieſus chriſtus miſit in terrā: ⁊ voluit vehementer accēdi. Qui tecum. In vnitate eiuſdē. Lectio libri Leuitici.

In diebꝰ illis. Locutus eſt ca.23. dñs ad moyſen dicēs. Loq̃re fi B. lijs iſrl̃: ⁊ dices ad eos. Cū īgreſſi fueritꝫ trā quā ego dabo vobꝫ: ⁊ meſſueritꝫ ſegetē: feretis manipulos ſpicarū: primitias meſſis veſtre ad ſacerdotē. Qui eleuabit faſciculū corā dño vt acceptabilis ſit ꝓ vobꝫ altero die ſabbati ⁊ ſanctificabit illū. Numerabi C. tis ergo ab ipſo die: in quo obtuliſtis manipulos primitiaꝝ ſeptē ebdomadas plenas/vſqꝫ ad alterā diē expletionis ebdomade ſeptime. Et ſic offeretis ſacrificiū nouū dño: ex oībus habitaculis veſtris. Panes primitiaꝝ duos de duabꝰ decimis ſimile: q̃s eleuabit ſacerdos corā dño. Et vocabitꝫ hūc diē celeberrimū atqꝫ ſctiſſimū. Oē opꝰ ſeruile nō facietꝫ in eo. Legitimū ſempiťnū erit ī cūctis habitaculis ⁊ gñationibꝰ veſtris: dicit dñs oīps. Allã. ℣. Ueni ſctē ſpūs reple tuoꝝ corda fide Eccla līū ⁊ tui amoris ī eis ignē accēde. Orõ

Deus q̃ ob aīaꝝ medelam ieiunij deuotiōe/caſtigari corpa p̃cepiſti: ꝯcede nobꝫ propiciꝰ: ⁊ mēte ⁊ corpe ſꝑ tibi eē deuotos. Per do. Lect. lib. Deut.

In diebꝰ illis. Dixit moy ca.26. ſes filijs iſrl̃. Audi iſrael: q̃ A. ego p̃cipio tibi hodie. Cū intraueris trā quā dñs deꝰ tuꝰ daturꝰ

est tibi possidēdā: ⁊ obtinuerꝭ eā atqꝫ habitaueris in ea tolles de cūctis frugibꝰ tuis ꝑmitias: et pones in cartallo. Pergesqꝫ ad locū quē elegerit dñs deꝰ tuꝰ: vt ibi inuocetꝛ nomē eiꝰ. Accedesqꝫ ad sacerdotē q̄ fuerit ī diebꝰ illis et dices ad eū. Profiteoꝛ hodie corā dño deo tuo / q̄ exaudiuit nos: ⁊ respexit humilitatē nr̄am: et laborē nr̄m / atqꝫ angustias: ⁊ eduxit nos de egypto in manu forti / ⁊ brachio extēto. In ingēti pauoꝛe: in signis atqꝫ portētꝭ: et introduxit nos ad locū istum: et tradidit nobis terram lacte ⁊ melle manantē. Et idcirco nunc offero ꝑmitias frugū t̄re: quā dominus deꝰ tuus dedit michi. Et dimittes eas in cōspectu dñi dei tui: ⁊ adoꝛato dño deo tuo: epulaberis in oībꝰ bonis: q̄ dñs deus tuus dederit tibi. Alla. ℣.
Actu. 19. B. Loquebantꝛ varijs linguis apostoli magnalia dei. Oratio.

PResta q̄s oīps deus: vt salutaribꝰ ieiunijs eruditi: ab oībus etiā vicijs abstinētes: ꝓpiciationē tuā faciliꝰ īpetremꝰ. Per. Lectio libri Leuitici.

ca. 26. A. IN diebꝰ illis. Dixit dñs ad moysen. Loq̄re filijs isrl̄: et dices ad eos. Si ī ꝓceptꝭ meis ambulaueritꝭ: ⁊ mādata mea custodieritis ⁊ feceritis ea: dabo vobis pluuias tēpoꝛibus suis: ⁊ t̄ra gignet germē suū: ⁊ pomis arboꝛes replebuntꝛ. Apprehendet messiū tritura videmiā: ⁊ vindemia occubabit semētē. Et comedetis panē vestrū ī saturitate et absqꝫ pauoꝛe habitabitꝭ in t̄ra vr̄a. Dabo pacē ī finibꝰ vr̄is: doꝛmietis / ⁊ nō erit q̄ exterreat. Auferā malas bestias a vobꝭ: ⁊ gladius nō trāsibit terminos vr̄os. Perseqūmini inimicos vr̄os ⁊ coꝛruēt corā vobꝭ. Persequētꝛ q̄nqꝫ de vr̄is cētū alienos: ⁊ cētū de vobis decē milia. Cadēt inimici vr̄i B. in ꝯspectu vr̄o gladio. Respiciā vos / ⁊ crescere faciā. Multiplicabimini: ⁊ firmabo pactū meū vobiscū. Comedetꝭ vetustissima, veterū: ⁊ vetera nouis superuenientibus ꝓijcietꝭ. Ponā tabernaculū meū ī medio vr̄i: ⁊ nō abijciet vos vltra aīa mea. Ambulabo inter vos ⁊ ero vr̄ deꝰ: vosqꝫ eritꝭ ppl̄s meꝰ. Dicit dñs oīps. Alla. ℣. Factꝰ ē repēte de celo sonꝰ aduenientꝭ spūs Act. 2. A. (vehemētis. oro

PResta q̄s oīps deꝰ / sic nos ab epulis carnalibꝰ abstinere: vt a vicijs irruentibus pariter ieiunemus. Per. Lectio Danielis ꝓphete.

ANgelus dñi descēdit cū cap. 3. E. azaria ⁊ socijs eiꝰ ī fornace: ⁊ excussit flāmā ignꝭ de fornace: ⁊ fecit mediū fornacꝭ q̄si vētū roꝛis flātē. Flāma aūt diffusa est sup fornacē: cubitꝭ q̄dragitanouē: ⁊ īcēdit q̄s repit iuxta fornacē de caldeis ministros regꝭ: q̄ eā incēdebāt. Illos aūt oīno nō tetigit ignis neqꝫ contristauit: nec q̄cq̄ʒ molestie intulit. Tūc hi tres q̄si ex vno oꝛe laudabāt ⁊ gl̄ificabāt ⁊ bn̄dicebāt deū ī fornace dicētes. Bn̄dictꝰ es dñe deꝰ patrū nr̄oꝝ: ⁊ laudabilis ⁊ gl̄iosꝰ ⁊ supexaltatꝰ ī scl̄a. Et bn̄dictū nomē gl̄ie tue qđ est sctm̄: ⁊ laudabile et superexaltatū ī oībꝰ scl̄is. Bn̄dictus es ī tēplo sctō gl̄ie tue: ⁊ sup laudabilis et supgl̄iosus in scl̄a.

Bñdict⁹ es ī throno regni tui: ⁊ ſuꝑlaudabilis ⁊ ſuꝑexaltat⁹ ī ſcl̄a.

Hic finiatur in quadrageſima.

Bñdict⁹ es ſuꝑ ſceptrū regni diuinitatis tue: ⁊ ſuꝑlaudabilis et ſuꝑexaltat⁹ in ſcl̄a. Bñdict⁹ es ꝗ intueris abyſſos/ ⁊ ſedes ſuꝑ cherubin: ⁊ laudabilis ⁊ ſuꝑexaltat⁹ in ſcl̄a. Bñdict⁹ es ꝗ ābulas ſuꝑ pēnas vētoꝝ: ⁊ ſuꝑ vndas maris et ſuꝑlaudabilis ⁊ ſuꝑexaltat⁹ in ſcl̄a. Bñdict⁹ es ī firmamēto celi: ⁊ laudabil' ⁊ glīoſus ī ſcl̄a. Bñdicite oīa opa dñi dño: bñdicite celi dño: bñdicite āgeli dñi dño. Hymnū dicite/ ⁊ ſuꝑexaltate eū in ſcl̄a. Bñdicite aque oēs ꝗ ſuꝑ celos ſūt dño: bñdicite oēs ꝟtutes dñi dño: bñdicite ſol et luna dño. Hymnū dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū in ſcl̄a. Bñdicite ſtelle celi dño: bñdicite imber ⁊ ros dño: bñdicite oīs ſpūs dei dño. Hymnū dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicite ignis ⁊ eſtus dño: bñdicite noctes ⁊ dies dño: bñdicite tenebre ⁊ lumē dño. Hymnū dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicite frig⁹ ⁊ cauma dño bñdicite pruina ⁊ niues dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño. Hymnum dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicat t̄ra dñm/ bñdicite mōtes ⁊ colles dño: bñdicite oīa naſcentia terre dño. Hymnū dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicite maria ⁊ flumīa dño: bñdicite fōtes dño/ bñdicite cete ⁊ oīa que mouent' ī aq̄s dño. Hymnū dicite/ ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicite volucres celi dño: bñdicite beſtie ⁊ vniuerſa pecora dño: bñdicite filij hoim dño. Hymnū dicite: et ſuꝑexaltate eū in ſcl̄a. Bñdicat iſrl' dñm: bñdicite ſacerdotes domini dño: bñdicite ſ'ui dñi dño. Hymnū dicite: ⁊ ſuꝑexaltate eū in ſecula. Benedicite ſpūs ⁊ aīe iuſtoꝝ dño: benedicite ſancti et humiles corde dño. Hymnū dicite: ⁊ ſuꝑexaltate eū ī ſcl̄a. Bñdicite anania azaria miſael dño. Hymnū dicite ⁊ ſuꝑexaltate eū in ſecula.

¶ In vigilia ſctē trinitatis ⁊ in mēſe ſeptēbris tota lectio legatur. Duo clerici de ſcōa forma in ſuppellicijs ad gradū cho. dicāt.

Dan.3 E. Alla. ℣ Bñdict⁹ es dñe deus patrū noſtroꝝ: ⁊ laudabilis in ſcl̄a. Nō repetat'. Alla. Sequat'. Dñs vobiſcū. cū Oremus. Oro.

Deus ꝗ trib⁹ pueris mitigaſti flāmas igniū: cōcede propicius: vt aduenīēte ſpiritu ſancto: nos famulos tuos nō exurat flamma viciorū. Per dominū noſtrū. In vnitate eiuſdē.

Lectio actuum apoſtolorum.

cap.3. G. In dieb⁹ illis. Cōuenit vniuerſa ciuitas: audire verbū dei. Uidētes aūt turbas iudei: repleti ſunt zelo: ⁊ cōtradicebāt his que a paulo dicebantur blaſphemātes. Tūc ꝯſtāter paulus ⁊ barnabas dixerūt. Uobis oportebat primū loqui verbum dei: ſed qm̄ repuliſtis illud: ⁊ indignos vos iudicaſtis eterne vite: ecce cōuertimur ad gentes. Sic eīm nobis ꝓcepit dñs. Poſui te in lucē gētibus: vt ſis in ſalutē/ vſq; ad extremū terre. Audiētes aūt gētes/ gauiſe ſunt: et glorificabāt verbū dñi: ⁊ crediderūt quotq̄t erāt preordinati ad vitā eternā. Diſſeminabatur autē verbū dñi: per vniuerſam regionē. Iudei aūt ꝯcitauerūt religioſas mulieres ⁊ honeſtas / et primos ciuitatis: ⁊ excitauerūt perſecutionē in paulū ⁊ barnabā: et eiecerūt eos de finib⁹ ſuis. At illi excuſſo puluere pedū in eos: venerūt yconiū. Diſcipuli quoq; replebanť gaudio: ⁊ ſpū ſancto. Et legať in pulpito: q̄ lecta duo clerici de ſuperiori gradu in cappis ſericis ibidē dicāt. Alla. ỹ.

ps. 116. Laudate dñm oēs gētes: ⁊ collaudate eū oēs ppl'i. Repetatur Alla/ ſine neuma. Sequentia. Alma chorus. vt̄ in feria. v. precedēte

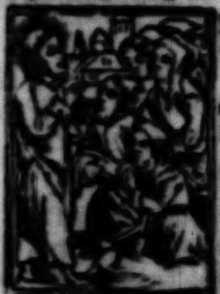

Scđm Lucam.

ca.4. F. IN illo tpe. Surgēs ieſus de ſynagoga: introiuit i domuz ſymonis. Socr⁹ aūt ſymonis tenebatur magnis febribus. Et rogauerūt illū ꝓ ea. Et ſtans ſuper illā imperauit febri: ⁊ dimiſit illā. Et cōtinuo ſurgens: miniſtrabat illis Cum ſol

G. aūt occidiſſet: oēs qui habebant infirmos varijs languorib⁹: ducebāt illos ad eū. At ille ſingulis man⁹ imponēs: curabat eos. Exibant aūt demonia a multis clamātia ⁊ dicētia: q2 tu es filius dei. Et increpās: non ſinebat ea loqui/ q2 ſciebāt ipſum eſſe xp̄m. Facta autē die egreſſus ibat in deſertū locū: ⁊ turbe requirebāt eū. Et venerūt vſq; ad ipſum: et detinebāt illū / ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Q2 ⁊ alijs ciuitatib⁹ oportet me euāgelizare regnum dei. Credo. Offꝛ.

Dñe deus ſalutis mee/ in die clamaui ⁊ nocte corā te: intret oratio mea in cōſpectu tuo dñe alleluya. ps. 87. Secreta.

MItte dñe q̄s ſpiritum ſanctum: qui et hec munera preſentia tuū nobꝫ efficiat ſacramētum: ⁊ ad hoc percipiēdū/ noſtra corda purificet. Per dñz noſtrū. In vnitate eiuſdem. Cōio.

Joh. 14.D. Non vos relinquā orphanos: veniā ad vos iterū alleluya: ⁊ gaudebit cor veſtrū/ alleluya alleluya. Poſtcōio.

PRebeāt nobis dñe diuinū tua ſctā feruorē: q̄ eoꝝ pariť ⁊ actu delectemur/ ⁊ fructu. Per do. In vnita. eiuſd ſps ſcti.

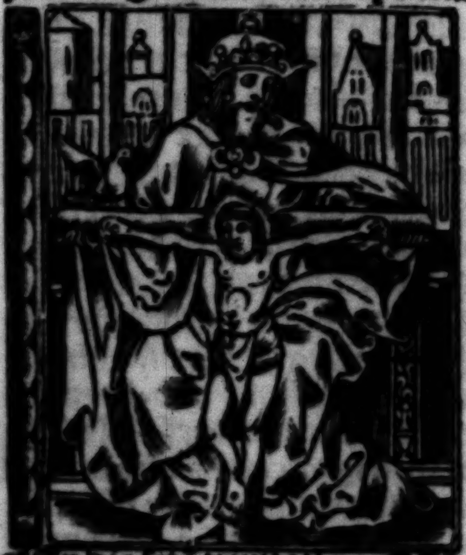

¶ In die ſcte trinitatis. Offm̄.

Eccle voꝛ. BEnedicta ſit ſancta trinitas: atq; indiuiſa vnitas cōfitebimur ei: q2 fecit nobiſcū miam ſuā. ps.

Dañ.3 Benedicamus patrem ⁊ filiū: cū ſancto ſpiritu. Nō dicit̄ vlteri⁹. Oro.

Omīps ſempiterne de⁹: qui dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei/ eterne trinitatis gloriā agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adorare vnitatē: q̄s: vt eiuſdē fidei firmitate/ ab omnib⁹ ſemꝑ muniamur aduerſis. Qui viuis ⁊ reg. deus. Per.

Lectio lib. apoc. b̄ti iohīs apl̄i.

ca.4. A. In diebus illis. Vidi oſtiū apertū in celo: ⁊ vox p̄ma quā audiui/ tanq̄ꝫ tube loquētis mecū dicēs. Aſcēde huc: ⁊ oſtēdā tibi/ q̄ oportet fieri cito poſt hec. Statim fui in ſpiritu. Et ecce ſedes poſita erat in celo: ⁊ ſupra ſedē ſedēs. Et q̄ ſedebat: ſimilis erat aſpectui lapidis/ iaſpidis/ ⁊ ſardinis. Et iris erat in circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſmaragdine. B. Et in circuitu ſedis: ſedilia viginti q̄ttuor. Et ſuꝑ thronos/ viginti q̄ttuor ſeniores ſedētes: circūamicti veſtimētis albis: ⁊ ī capitib⁹ eoꝝ coronas aureas. Et de throno procedebāt fulgura/ ⁊ voces et tonitrua. Et ſeptē lāpades ardētes āte thronū: q̄ ſunt ſeptē ſpūs dei. C. Et ī cōſpectu ſedis: tanq̄ꝫ mare vitreū ſimile criſtallo. Et ī medio ſedis ⁊ ī circuitu ſedis: q̄ttuor aialia plena oclis āte ⁊ retro. Et aial primū: ſimile leoni. Et ſcd̄m aial: ſimile vitulo. Et tertiū aial habēs faciē q̄ſi hoīs. Et q̄rtū aial: ſimile aq̄le volāti. D. Et q̄ttuor aialia/ ſingula eoꝝ habebāt alas ſenas Et ī circuitu et intus plena ſunt oclis: ⁊ requiem nō habebāt die ac nocte dicētia. Sctūs/ ſanctus ſctūs/ dn̄s de⁹ oīps: q̄ erat/ ⁊ qui eſt/ ⁊ q̄ vēturus eſt. Et cū darēt illa aialia gloriā/ ⁊ honorē/ ⁊ benedictionē ſedēti ſuꝑ thronū viuēti in ſecula ſcloꝝ: ꝓcidebāt viginti quattuor ſeniores ante ſedētē ī throno. Et adorabāt viuētē: ī ſcl̄a ſcloꝝ.

Gr. Bn̄dict⁹ es dn̄e qui intueris abyſſos: ⁊ ſedes ſuꝑ cherubin. Dañ.3 E. ℣. Bn̄dicite deū celi: qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. Tho. 12. B. All'a. ℣. Benedictus es dn̄e deus patrum noſtroꝝ: ⁊ laudabilis in ſecula. Dañ.3 E.

Sequentia.

Benedicta ſit bt̄ā trinitas: deitas eterna/ parit̄ coequalis gloria. Deus genitor natus genit⁹/ cū ſacro neumate/ ꝑmanēs ſuꝑ oē qd̄ extat. Quib⁹ eſt vna ſeꝑ volūtas: ⁊ a ſe diſcrepat/ haud vnq̄ꝫ triplicata ꝑſona. Nā ꝯſtat deitas vna/ nō in tres deos diuiſa: qd̄ fides fatet̄ a xp̄o orthodoxe edita. Hec nāq̄ꝫ pellit delicta: patriā reddit ſerenā/ q̄ dulcē iubilāt agmīa: ſymphoniā celica Alti throni veſtigia: imitātur ſtolis cādidata. Operiūtq̄ꝫ binas q̄s captāt/ poſt ſecli diſcrimina. Et nos q̄s illuſtrat gratia dei: ſupera demus nr̄a debita. Quatinus caterua celica nobis maneat: poſt funera ſocia. Vltimoq̄ꝫ pacto diſcrimīe: poſcim⁹ alto ꝑfrui mox pallatio. Quo ꝑſpicua flagrat lux accēſa cōſtāti flāma q̄ de⁹ eſt/ viſio nr̄a ⁊ ſal⁹ eterna. Angeloꝝ q̄ illuſtrat fortiter pectora. Vt ī xp̄o ſolo/ ſua defigāt lumīa. Hec nāq̄ꝫ eſt ſitis illa flagrās/ qua tūc ſitiēt aīe ſctōꝝ vel corpora. Cum fuerint data: perpetua eis pro bonis a iudice premia. Scd̄m Johannem.

cap. 3. A. IN illo tpe. Erat hō ex phariseis nicodemꝰ noie princeps iudeoꝝ. Hic venit ad iesuȝ nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: scimꝰ qꝛ a deo venisti magr̄. Nemo ei potest hec signa facere q̄ tu facis: nisi fuerit deꝰ cū eo. Rn̄dit iesus ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi q̇s natꝰ fuerit denuo: nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eum nichodemꝰ. Quō pōt hō nasci/ cū sit senex? Nūq̇d pōt i vētrē mr̄is sue iterato itroire ⁊ renasci? Rn̄dit iesus. Amē amē dico tibi: nisi q̇s renatꝰ fuerit ex aq̄ ⁊ spū sancto: nō pōt itroire in regnū dei. Qđ natū est ex carne: caro ē. Et qđ natū est ex spū: spūs est. Non mireris: qꝛ dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spūs vbi vult spirat/ ⁊ vocē eiꝰ audis: sed nescis vnde veniat/ aut quo vadat. Sic est

B. oīs q̄ natꝰ ē ex spū. Rn̄dit nichodemꝰ/ ⁊ dixit ei. Quō possūt hec fieri? Rn̄dit iesus/ ⁊ dixit ei. Tu es magr̄ in israel: ⁊ hec ignoras? Amē amē dico tibi: qꝛ qđ scimꝰ/ loq̇mur: ⁊ qđ vidimꝰ/ testamur: et testimoniū nostrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis/ ⁊ nō creditis: quō si dixero vobis celestia/ credetis? Et nemo ascēdit in celū nisi q̄ descēdit de celo/ filiꝰ hois q̇ est i celo. Et sicut moyses exaltauit serpētē i deserto: ita exaltari oportet filiū hois. Ut oīs q̇ credit i ipm nō pereat: sȝ habeat vitā eternā. Offꝫ. Bn̄dictꝰ sit deꝰ pater

Tho. 12. B. vnigenitusqꝫ dei filiꝰ: sctūs qꝫ spūs/ qꝛ fecit nobiscū miam suā. Secreta

SAnctifica q̄s dn̄e deꝰ trinitas scta: p tui scti nois inuocationē huiꝰ oblationis hostiā: et per eā nosmetipsos tibi pfice munus eternū. Qui vi. Prefa. Qui cū vni. Cōio. Bn̄dicimꝰ deū celi: et corā oībus viuētibꝰ cōfitebimur ei: qꝛ fecit nobiscū miam suā. Tho. 12. B. Postcōio.

PRoficiat nobis ad salutē corpis ⁊ aīe dn̄e deus nr̄ huiꝰ sacramēti susceptio: ⁊ sempiterne sctē trinitatis eiusdēqꝫ indiuidue vnitatis cōfessio. In q̄ viuis. Per totā ebđ. fiat mēoria de trinitate ad mis. de die: nisi in festo corporis xp̄i: ⁊ tūc missa de trini. qn̄ de trini. fit seruitiū. nisi missa Salꝰ ppłi/ dicēda fuerit p ebđ.

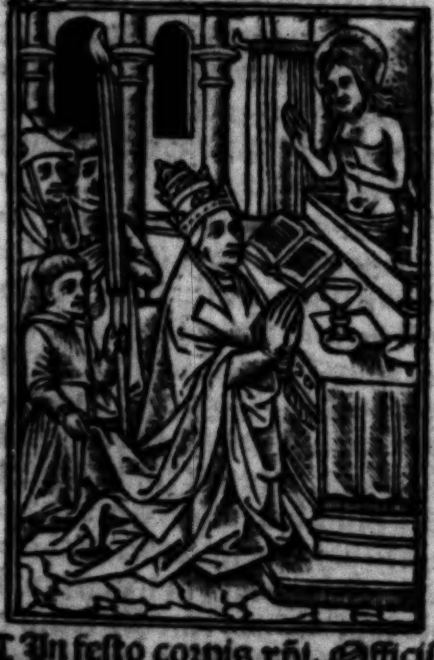

¶ In festo corpis xp̄i. Officiū.

Cibauit eos ex adipe frumēti allā: ⁊ de petra melle saturauit eos: alleluya alleluya. Ps. Ps. 80.

Ibidē ℞ Exultate deo adiutori nr̄o: iubilete
deo iacob. Et dicat̃ Kyrie fōs bo.

Orō.

Deus q̇ nobis sub
sacr̃o mirabili passionis
tue memoriā reliq̄sti: tribue q̄s:
ita nos corp̄is ⁊ sanguinis tui sacra
mysteria venerari: ⁊ redemptionis
tue fructū in nobis iugiter
sētiam⁹. Qui viuis ⁊ regnas
cū deo patre.

Ad Corinthios.

1.ca.11 Fratres. Ego enī accepi
E. a dn̄o: qḋ ⁊ tradidi vobis
qm̄ dn̄s iesus xp̄s/ in qua nocte
tradebat̃/ accepit panem: ⁊ grās
agēs/ fregit ⁊ dixit. Accipite et
māducate: hoc est corp⁹ meū/ qḋ
pro vobis tradet̃. Hoc facite in
meā cōmemorationē. Similit̃ ⁊
F. calicē: postq̄ȝ cenauit dicēs. Hic
calix nouū testamētū est: in meo
sanguine. Hoc facite quotiēscūq;
sumitis: in meā cōmemorationē.
Quotiēscūq; em̄ māducabitis
panē hūc/ ⁊ calicē bibetis: mortē
dn̄i annunciabitis/ donec veniat.
Itaq; quicūq; māducauerit
panē/ vel biberit calicē dn̄i indigne:
reus erit corporis ⁊ sanguinis
G. dn̄i. Probet aūt seipsum
hō: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice
bibat. Qui em̄ manducat/ et
bibit indigne: iudiciū sibi māducat:
⁊ bibit: nō diiudicās corpus
p̄s. dn̄i. Gr̄. Oculi oīm in te sperāt dn̄e
144. et tu das illis escā ī tp̄e oportuno. ℣.
Ibidē Aperis tu manū tuā: ⁊ iples oē aīal
Ioh. benedictione. Alla. ℣. Caro mea ve-
6. F. re est cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ vere est pot⁹
q̇ māducat carnē meā/ ⁊ bibit meū sā-
guinē ī me manet ⁊ ego ī eo. Seq̄ñ.

Lauda syon saluatorē: lauda ducē ⁊ pastorē/ ī hymnis ⁊ canticis. Quantum potes tātum gaude: qꝛ maior omī laude/ nec laudare sufficis. Laudis thema specialis: panis viuus et vitalis/ hodie proponit̃. Quē in sacre mensa cene: turbe fratrum duodene/ datū nō ambigit̃. Sit laus plena sit sonora: sit iocūda sit decora/ mētis iubilatio. Dies em̄ solennis agit̃: in qua mense prima recolit̃/ hui⁹ institutio. In hac mensa noui regis: nouū pascha noue legis/ phase vetus terminat. Vetustatē nouitas: vmbrā fugat veritas/ noctē lux illuminat. Quod in cena xp̄s gessit faciendū hoc expressit/ in sui memoriā. Docti sacris īstitutis: panē vinū in salutis/ cōsecram⁹ hostiā. Dogma datur christianis: q̄ in carnē trāsit panis/ ⁊ vinū in sanguinē. Quod nō capis quod nō vides: animosa firmat fides/ preter rerū ordinē. Sub diuersis specieb⁹: signis tantū et non rebus/ latēt res eximie. Caro cibus/ sanguis pot⁹: manet tn̄ christus tot⁹: sub vtraq; specie. A sumēte nō cōcisus: nō ꝯfractus nō diuisus/ integer accipit̃. Sumit vnus sumūt mille: quātū isti tantū ille/ nec sumpt⁹ cōsumit̃. Sumūt boni sumūt mali: sorte tamē inequali/ vite vel interit⁹. Mors est malis/ vita bonis: vide paris sumptionis/ q̄ȝ sit dispar exitus. Fracto demū sacramēto: ne vacilles sed memēto: tantū esse sub fragmēto/ quātū toto tegit̃. Nulla rei fit scissura: signi tantuȝ fit fractura: qua nec status nec statura signati minuit̃. Ecce panis angelorū: factus cibus viatorū vere panis filioꝝ/ non mittēdus canib⁹. In figuris presignatur: cū ysaac immolatur: agnus pasche deputat̄/ datur māna patribus. Bone pastor panis vere: Iesu nr̄i miserere: tu nos pasce nos tuere: tu nos bona fac videre/ in terra viuentiū. Tu qui cūcta scis et vales: q̄ nos pascis hic mortales: tu nos ibi cōmēsales: coheredes et sodales/ fac sanctorū ciuium. Scd̄m Johannem.

cap. 6. F.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis: et turbis iudeorum Caro mea vere ē cibus: et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meā carnē ꝛ bibit meū sāguinē: in me manet ꝛ ego in illo. Sicut misit me viuēs pater: ꝛ ego viuo propter patrē. Et qui manducat me: ꝛ ipse viuet propt̄ me. Hic est panis/ qui de celo descēdit. Nō sicut manducauerūt patres vestri māna: ꝛ mortui sunt. Qui māducat hūc panem: viuet in et̄nū. Offr̄. Sacerdotes dn̄i incensum ꝛ panes offerūt deo: ꝛ ideo sancti erūt deo suo: ꝛ nō polluent nomē eius alleluya. Leui. 21. B. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dn̄e vnitatis ꝛ pacis propici⁹ dona cōcede: que sub oblatis muneribus mystice designāt̄. Per. Prefatio. Qz ꝑ incarnati. Hec prefatio dr̄ per totas oct. qn̄ de octa. fit seruitiū: ꝛ in cōmemoratione eiusdē ꝑ totū ānū. Cōio. 1. cor. cap. 11 F. Quotienscūq; manducabitis panē hūc ꝛ calicē bibetis: mortē dn̄i annunciabitis donec veniat: itaq; quicūq; māducauerit panē vel biberit calicē dn̄i indigne: reus erit corpis ꝛ sanguis dn̄i all'a. Postc̄.

Hac nos q̄s dn̄e diuinitatis tue sempit̄na fruitiōe repleri: quā p̄ciosi corporis et sanguinis tui: tēporalis perceptio prefigurat. Qui viuis ꝛ regnas cū deo patre. Per totā ebdomadā dr̄ eadē missa qn̄ de oc. fit seruitiū: sed sine seq̄ntia ꝛ Credo/ Ubi fiūt oct. cū regimine chori/ dr̄ sequētia Ecce panis angelorū. quotidie per octa. ꝛ in oct. qn̄ de octauis fit missa. ¶ Dominica .j. post festū sancte trinitatis Ad missam. Officium.

ps. 12.

Domine in tua misericordia speraui exultauit cor meū in salutari tuo: cātabo domino/ q̄ bona tribuit michi. Ps. Usq; quo dn̄e obliuisceris me in finē: vsq; quo auertas faciem tuam a me. Ibidē Oratio.

Deus in te sperantiū fortitudo: adesto propicius inuocationib⁹ nostris: et qꝛ sine te nihil potest mortalis infirmitas presta auxiliū grē tue: vt in exequēdis mandatis tuis: ꝛ volūtate tibi ꝛ actione placeam⁹. Per dn̄m. ¶ Memoria de trinitate fiat oīb⁹ dn̄icis vsq; ad aduentū dn̄i: nisi qn̄ aliq̄ do. oīno differat̄. ¶ Notandū est: ꝙ qn̄ duplex festū ꝑ estatem in dn̄ica cōtigerit: nulla de dn̄ica fiet mēo. ad mis. licet aliqn̄ ꝓ necessitate facta fuerit mēo. ad vesperas ꝛ ad matu-

tinas ſub ſilētio/ vt alias dictuz
eſt:ſed qñ fit de aliq̊ feſ.ix.lec.in
dñicis: ſemper fiat memoria de
dñica ⁊ de trinita. ad miſ. qñ ad
veſperas ⁊ ad matutinas facta
fuerit mēoria niſi miſſe dñicalis
debeat cātari ipſa dñica i caplo

Lectio epiſtole beati Joh.apli.

c.4. B. Chariſſimi. De⁹ charitas ē.
In hoc appuit charitas
dei in nobis: qm̄ filium ſuū vni-
genitū miſit deus in mundū: vt
viuamus per euz. In hoc ē cha
ritas/nō quaſi nos dilexerimus
deū:ſed quoniā ipſe prior dilexit
nos ⁊ miſit filiū ſuum ꝓpiciatio
C. nem ꝓ peccatis noſtris. Chariſ
ſimi:ſi de⁹ dilexit nos: ⁊ nos de
bemus alterutrū diligere. Deū
nemo vidit vnq̄. Si diligamus
inuicē:deus i nobis manet: ⁊ ca
ritas eius in nobis perfecta eſt.
In hoc cognoſcim⁹ qm̄ i eo ma
nemus/⁊ ipſe in nobis:quoniaz
de ſpū ſuo dedit nobis. Et nos
vidimus ⁊ teſtificamur : quoni-
am pater miſit filium ſuuz ſalua
torem mundi. Quiſquis ꝯfeſſ⁹
fuerit qm̄ ieſus ē filius dei : de⁹
in eo manet/⁊ ipſe i deo. Et nos
cognouim⁹ ⁊ credidim⁹ charita
ti:quā habz deus in nobis. De⁹
D. charitas eſt. Et q̄ manet i chari
tate:in deo manet/⁊ deus in eo.
In hoc ꝑfecta ē charitas dei no
biſcum: vt fiduciā habeamus in
die iudicij:q: ſicut ille eſt/ ⁊ nos
ſumus in hoc mūdo. Timor nō
eſt in charitate:ſed ꝑfecta chari
tas/foras mittit timorem:qm̄ ti
mor penam habet. Qui autē ti-
met:non eſt ꝑfectus i charitate
Nos ergo diligamus deum:qm̄
ipſe prior dilexit nos. Si q̄s di-
xerit qm̄ diligo deū/⁊ fratrē ſuū
oderit mendax eſt. Qui enī non
diligit fratrē ſuū quē videt:deū
quē non videt/quomodo poteſt
diligere? Et hoc mādatū habe-
mus a deo/vt q̄ diligit deū:dili-
gat ⁊ fratrem ſuū. Gr̄. Ego dixi ps.40.
dñe miſerere mei:ſana aīaz meā quia
peccaui tibi. ℣. Btūs q̄ itelligit ſup Ibidē
egenū ⁊ pauperē:i die mala liberabit
eū dñs. Alla. ℣. Uerba mea aurib⁹ ps.5.
ꝑcipe dñe itellige clamorē meū. Nul
la dr̄ ſeq̄n. qñ de dñica agit̄. vſq3
ad aduentū dñi. Scd̄m Lucā.

In illo tpe. ca.16.
Dixit ieſus E.
diſcipul' ſuis/ pa-
rabolā hanc. Hō
quidā erat diues
⁊ iduebatur pur-
pura ⁊ byſſo: ⁊ e-
pulabatur quoti-
die ſplendide. Et erat quidā mē
dicus noīe lazarus: qui iacebat
ad ianuā eius vlceribus plenus
cupiens ſaturari de micis q̄ ca-
debant de mēſa diuitis:⁊ nemo
illi dabat. Sz ⁊ canes veniebāt:
⁊ lingebāt vlcera eius. Factū ē F.
autē vt moreretur mendic⁹:⁊ por
taret ab angelis in ſinū abrahe.
Mortuus ē autē ⁊ diues:⁊ ſepul
tus eſt in iferno. Eleuans autez
oculos ſuos/cū eſſz in tormētis
vidit abrahā a longe/⁊ lazarum
in ſinu eius. Et ipſe clamās : di-
xit. Pater abrahā miſerere mei
⁊ mitte lazaꝝ vt intingat extre-
mum digiti ſui in aquā: vt refri-
geret linguā meaz: q: crucior in
hac flāma. Et dixit illi abrahaz.
Fili:recordare q: recepiſti bona

in vita tua: ⁊ lazarus ſimiliter mala
B. Nunc aūt hic ↄſolatur: tu vero cru
ciaris. Et ī his oībus īter nos ⁊
vos chaos magnū firmatū ē: vt
hi q̄ volūt hinc trāſire ad vos nō
poſſint: neq; inde huc trāſmeare.
Et ait. Rogo ḡ te pr̄: vt mittas
eū ī domū patris mei. habeo eī
quinq; fratres/ vt teſtet̄ illis: ne ⁊
ipſi veniāt in hunc locū tormen
toꝝ. Et ait illi abrahā. Habent
moyſen ⁊ ꝓphetas: audiāt illos.
At ille dixit. Nō pater abrahā: ſꝫ
ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos: pe
nitentiā agent. Ait autē illi Si
moyſen ⁊ ꝓphetas nō audiūt ne
q; ſi q̄s ex mortuis reſurrexerit
p̄s. 5. credent. Offi. Intende voci ora
nis mee rex meus ⁊ deus me⁹: q̄m ad
te orabo domine. Secreta.
Deus q̄ nos ad ymaginē
tuā ꝯditos: ⁊ ſacramentis reno
uas: ⁊ ꝑceptis/ ſupplicū ꝑces et
munera benign⁹ accepta: vt q̄d
fiducia nō habꝫ meritoꝝ: placa
tiōes obtineāt hoſtiaꝝ. P d̄. Cō.
p̄s.118 Narrabo oīa mirabilia tua letabor ⁊
exultabo ī te: pſallā nōi tuo altiſſime
Tantis dñe re Poſtcō.
pleti muneribus: p̄ſta q̄s:
vt ⁊ ſalutaria dona capiam⁹. ⁊ a
tua nunq̄ laude ceſſemus. Per
dñm. Fer. iiii. Lec. ep̄le bti petri
2.ca.1. Chariſſimi. Notam ap̄li.
D. fecimus vobis dñi noſtri
ieſu xp̄i virtutē ⁊ ꝑſentiā: ſꝫ ſpe
culatores facti ipſius magnitu
dinis. Accipiēs eni a deo patre
honorē ⁊ gloriam voce delapſa
ad eū huiuſcemodi a magnifica
gloria. Hic eſt filius meus dile
ctus in q̄ mihi ↄplacui: ipſum au
dite. Et hanc vocem nos audi
uimus de celo allatam cum eſſe
mus cum ipſo in monte ſancto.
Et habemus firmiorem prophe
ticum ſermonem cui benefacitis
attendentes: quaſi lucerne lucē
ti in caliginoſo loco: donec dies
illuceſcat/ ⁊ lucifer oriatur ī cor
dibus veſtris. Scd̄m Lucam.

In illo tpe. c.5.L.
Dixit ieſus
diſcipulis ſuis.
Nolite putare: q̄
veni ſoluē legem
aut ꝓphetas. Nō
veni ſoluere: ſꝫ ad
implere. Amē q̄p
pe dico vobis: donec tranſeat ce
lum ⁊ terra: iota vnum aut vnus
apex nō preteribit a lege/ donec
oīa fiant. Qui ergo ſoluerit vnū
de mandatis iſtis minimis: ⁊ do
cuerit ſic hoīes: minimus voca
bitur in regno celorum. Qui au
tem fecerit: ⁊ docuerit: hic ma
gnus vocabitur in regno celoꝝ.
Dñica .ii. poſt trinit. Officiū.
Factus eſt domi p̄s.17.
nus protector me
us: ⁊ eduxit me ī
latitudinē: ſaluū
me fecit/ q̄m vo
luit me. P̄s. Diligā
te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū Ibid
meū ⁊ refugiū meū/ ⁊ liberator me⁹. Ora
Sancti nōis tui dñe timorē
pariter ⁊ amorem fac nos
habere ꝑpetuū: q̄ nunq̄ tua gu
bernatione deſtituis/ quos ī ſolidi
tate tue dilectiōis inſtituis. Per
dñm. Lec. ep̄le beati Joh. ap̄li.
Chariſſimi. Nolite mirari 1.ca.
ſi odit vos mūd⁹. Nos L.
ſcimus quoniā tranſlati ſumus

de morte ad vitam:quoniam diligim⁹
fratres. Qui nõ diligit/
manet ĩ morte. Oĩs qui odit fratrem
suũ:homicida est. Et scitꝫ:
quoniam oĩs homicida : nõ habet
vitam eternã in se manentẽ.
In hoc cognouimus charitatẽ
dei:quoniã ille ꝓ nobis animaꝫ
suaꝫ posuit: ꝛ nos debemus pro
D. fratribus aĩas ponere. Qui habuerit
substantiã huius mũdi: ꝛ
viderit fratrem suum necessitatem
patientem:ꝛ clauserit viscera
sua ab eo:quomodo charitas
dei manet in eo? Filioli mei : nõ
diligam⁹ verbo/neqꝫ lingua:sed
119. opere: ꝛ veritate. Gr. Ad dñm cũ
tribularer clamaui:ꝛ exaudiuit me. ℣.
ibidẽ Dñe libera aĩam meã a labijs iniq̃s
.7. ꝛ a lingua dolosa. Alla. ℣. Deus iudex
iust⁹/fortis/ꝛ patiẽs: nunq̃d irascit̃
ꝑ singulos dies. Scđm Lucã.

pi. In illo tpe.
.D. Dixit iesus
discipul' suis parabolã
hanc. Homo
quidã fecit cenam
magnam: et
vocauit multos.
Et misit seruũ suum
hora cene dicere ĩuitatis vt
venirent:qꝛ iam parata sunt omnia.
Et ceperũt simul omnes excusare.
Primus dixit illi. Villaꝫ
emi:ꝛ necesse habeo exire:et videre
illaꝫ. Rogo te/habe me excusatũ.
Et alter dixit. Iuga boũ
emi quiqꝫ:ꝛ eo probare illa. Rogo
te/habe me excusatũ. Et ali⁹
dixit. Vxorem duxi : ꝛ ideo non
possum venire. Et reuersus seruus
E. nũciauit hec dño suo . Tũc
irat⁹ paterfamilias: dixit seruo
suo. Exi cito in plateas/ꝛ vicos
ciuitatis:ꝛ pauperes/ac debiles
cecos:ꝛ claudos:introduc huc.
Et ait seruus. Domine:factũ est
vt imperasti: ꝛ adhuc locus est.
Et ait dominus seruo. Exi ĩ vias F.
ꝛ sepes/ꝛ compelle ĩtrare : vt
impleatur domus mea. Dico autem
vobis: ꝙ nemo virorum illorum
qui vocati sunt: gustabit cenam
meam. Offr. Domine ꝯuertere ps.6.
ꝛ eripe animã meã:saluum me fac
propter misericordiã tuã. Secreta.

Oblatio nos dñe tuo nomini
dicanda purificet:ꝛ de die
in diem/ ad celestis vite transferat
actionẽ. Per. Cõio. Cantabo ps.12.
domino qui bona tribuit mihi:ꝛ psallam
nomini dñi altissimi. Postcõio

Sumptis dñe munerib⁹ sacris:
q̃s. vt cũ frequẽtatiõe
mysterij: crescat nr̃e salutis effectus.
p. Feria.iiij. Ad ephesios.

Fratres. Hoc dico ꝛ testificor c.4.E
in dño:vt iã non ambuletis
sicut ꝛ gẽtes ambulant ĩ
vanitate sensus sui:tenebris obscuratum
habẽtes ĩtellectũ:alienati
a via dei:per ignorantiam q̃
est in illis:ꝑpter cecitatẽ cordis
ipsoꝝ. Qui desperãtes /semetipsos
tradiderũt ĩpudicitie:in operationẽ
imundicie oĩs in auariciã.
Vos aũt nõ ita didicistꝭ xp̃ꝫ
si tamen illum audistis:ꝛ in ipso
edocti estis:sicut est veritas ĩ iesu.
Deponite vos scđm pristinaꝫ
cõuersationẽ veterẽ hominẽ q̃
corrumpit' scđm desideria erroris.
Renouamini aũt spiritu mẽtis
vestre : ꝛ induite nouum hominẽ:
qui scđm deũ creatus est ĩ
iusticia ꝛ sanctitate veritatꝭ. In

xp̄o iesu dño nr̄o. Scd̄m Mat.

ca.21. C. In illo tp̄e. Cum venisset iesus in tēplū accesserūt ad euz pricipes sacerdotuz ꝛ seniores populi dicētes. In q̄ potestate hec facis ꝛ quis dedit tibi hanc potestatem? Respōdens iesus: dixit illis. Interrogabo vos/ ꝛ ego vnū sermonē: quē si dixeritꝫ mihi ꝛ ego vobis dicā in qua potestate hec facio. Baptismus iohannis vnde erat: de celo/ an ex hoībus? At illi cogitabāt ītra se dicentes. Si dixerimꝰ de celo: dicet nobis. Quare ḡ nō credidistis illi? Si aūt dixerimꝰ ex hominibus: timemus turbā. Oēs enī habebant iohannē: sicut prophetam. Et respōdētes iesu/ dixerunt. Nescimus. Ait illis ꝛ ipse. Nec ego dico vobis: in q̄ potestate hec facio. Dñica tertia post trinitatē. Ad missā. Offiū.

ps.24. Respice in me ꝛ miserere mei dñe quoniam vnicus ꝛ pauper sum ego: vide humilitatem meam ꝛ laborem meū: ꝛ dimitte oīa pctā mea deꝰ meꝰ. ps. Ibidē Ad te dñe leuaui aīam meam: deus meus in te ꝯfido non erubescā. Oro.

Deprecationē nr̄az q̄s domine benignꝰ exaudi: ꝛ q̄bus supplicādi p̄stas affectū: tribue defensiōis auxiliuz. Per d̄.

Lectio epistole beati petri apl̄i.

Charissimi. Humiliamini 1.ca sub potenti manu dei: vt ti.C vos exaltet in tempore visitationis. Oēm sollicitudinem vestrā proiicientes in eū: q̄m ipsi cura est de vobis. Sobrii estote ꝛ vigilate: q2 aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiēs/ circuit q̄rens quē deuoret. Cui resistite fortes ī fide: scientes eandē passionē ei/ q̄ in mūdo est: vestre fraternitati fieri. Deus aūt oīs grē qui vocauit vos in eternā suam gloriā: in xp̄o iesu modicū passos: ipse perficiet/ ꝯfirmabit/ solidabitq3. Ipsi gloria ꝛ īperiū: in secula seculoruz. Gr̄. Iacta cogi- ps.5 tatū tuū in dño: ꝛ ipse te enutriet. ꝟ. Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē Ibi meā: ab his q̄ appropinquant michi. Alla. ꝟ. Diligā te dñe virtus mea: ps.1 dñs firmamentū meū ꝛ refugiū meū ꝛ liberator meus. Scd̄m Lucam.

In illo tp̄e. .ca.1 Erāt appropinquātes B. ad iesum publicani et peccatores: vt audirēt illū. Et murmurabant scribe ꝛ pharisei dicentes/ q2 hic peccatores recipit: et manducat cum illis. Et ait ad illos parabolā istam: dicens. Quis ex vobis hō q̄ hꝫ centū oues: ꝛ si perdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouē in deserto: ꝛ vadit ad illaz q̄ perierat: donec inueniat illam? B Et cū inuenerit eā īponit ī humeros suos gaudēs. Et veniēs domū: ꝯuo cat amicos ⁊ vicinos dicēs illis Cōgratulamini mihi:qꝛ iueni ouē meā q̄ ꝑierat. Dico vobis: ꝙ ita gaudiū erit i celo sup vno pctōre penitētiā agēte:q̄z sup̄ nonaginta nouē iustis: q̄ non idigēt pnīa Aut q̄ mulier hn̄s dragmas decē si ꝑdiderit dragmā vnā:nōne accēdit lucernā:⁊ euertit domū/et q̄rit diligēter donec iueniat eā? Et cū iuenerit ꝯuocat amicas ⁊ vicinas dicēs. Cōgratulamini mihi:qꝛ iueni dragmā quā ꝑdiderā Ita dico vobꝭ: gaudiū erit corā angelis dei sup vno pctōre:penitētiā agēte.

ps. 9. Offic. Sperēt i te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e:qm̄ nō derelīq̄s q̄rētes te: psallite dn̄o q̄ habitat in syon:qm̄ nō ē oblitꝰ orōnē paupꝫ

Sec. Munera tibi dn̄e q̄s oblata scīfica:vt tui nobꝭ vnigeniti corpꝰ ⁊ sanguis fiāt ad medelā Qui te.

ps.16. Cō. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deꝰ:iclina aurē tuā/ ⁊ exaudi ṽba mea.

Postcō. Sacris dn̄e muneribꝰ ꝑcepti q̄s:vt nos eoꝝ ṽtute:⁊ a vicijs oībꝰ expies:⁊ donis grē tue iugiť repleas. P.

Fer.iiij.ad tim.

2.c.4. C. Charissime. Dn̄s mihi astitit/⁊ ꝯfortauit me vt p me p̄dicatio adimpleať:et audiāt oēs gētes:qꝛ liberatꝰ sū de ore leōis

D. liberauit me dn̄s ab oī ope malo:et saluū faciet i regnū suū celeste. Ipsi glīa i secula seculoꝝ. Am̄

c.5.D. Scd̄m Matheū.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Esto consentiens aduersario tuo cito: dū es i via cū eo ne forte tradat te aduersariꝰ iudici: ⁊ iudex tradat te ministro/ ⁊ in carcerē mittaris. Amē dico tibi/nō exies inde: donec reddas nouissimū quadrantē. Audistis:qꝛ dictū ē antiq̄s nō mechaberis. E. Ego aūt dico vobis: qꝛ oīs q̄ viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eā:iā mechatus est eā i corde suo. Qd̄ si oculus tuꝰ dexter scādalizat te erue eū/⁊ ꝓijce abs te. Expedit eni tibi vt ꝑeat vnū mēbroꝝ tuoꝝ: q̄z totū corpꝰ tuū mittať i gehennā ignis.

Dn̄ica.iiij.pꝰ trini. Offm̄.

ps. 26. Ominꝰ illuminatio mea ⁊ salꝰ mea quē timebo dn̄s defēsor vite mee a q̄ trepidabo qui tribulāt me inimici mei:ipsi infirmati sūt ⁊ ceciderūt. ps. Si ꝯsistant aduersū me castra:nō timebit cor meū. Ibidē

Orō. Protector i te spantiū deꝰ sine q̄ nihil est validū/ nihil scm̄:multiplica sup nos miām tuā:vt te rectore/te duce:sic trāseamꝰ p bona tpalia:vt nō amittamꝰ eterna. P d.

Ad romanos.

c.8.D. Fratres. Existimo em̄: ꝙ nō sunt ꝯdigne passiōes huiꝰ tp̄is: ad futurā gloriā q̄ reuelabiť in nobis. Nā expectatio creature: reuelationē filioꝝ dei expectat. Uanitati em̄ creatura subiecta ē/nō volēs:sed ꝓpter eū qui subiecit eā in spe. Quia ⁊ ipsa creatura liberabiť a seruitute corruptionis:in libertatē glorie

filiorum dei. Scimus enī q̄ ois
creatura īgemiscit: ⁊ ꝑturit vsq̄
adhuc. Nō solū aūt illa: sed ⁊ nos
ip̄i: primitias spūs habētes: ⁊ ipsi
intra nos gemimus adoptionem
filioꝝ dei: expectātes redēptionē
corporis nr̄i. In xp̄o iesu
p̄.78. dn̄o nr̄o. Gr̄. Propici⁹ esto dn̄e
pctis nr̄is neq̄n dicāt gētes vbi ē de⁹
Ibidē eoꝝ. ꝟ. Adiuua nos deus salutaris
noster: ⁊ ꝑpter honorem nois tui dn̄e
p̄s.20. libera nos. Alla. ꝟ. Dn̄e in virtute
tua letabit̄ rex: ⁊ super salutare tuū
exultabit vehementer. Scd̄m Lu.

c.6.F. In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes/sicut ⁊ pater vr̄ misericors est. Nolite iudicare: ⁊ nō iudicabimi. Nolite ꝯdēnare: nō ⁊ ꝯdēnabimi. Dimittite: ⁊ dimittemi. Date: et dabitur vobis. Mensurā bonā ⁊ ꝯfertam ⁊ coagitatā ⁊ supereffluentē dabūt in sinū vestrū. Eadem quippe mēsura q̄ mēsi fueritis: remetiet̄ vobis dicebat autē illis: ⁊ similitudinē. Nunq̄d potest cec⁹ cecū ducere? Nōne ambo in foueā cadūt? Non est discipulus sup̄ magistrū. Perfectus aūt ois erit: si sit sicut magister eius. Quid aūt vides festucā in oculo fratris tui: trabē aūt que i oculo tuo est/nō ꝯsideras? Aut q̄modo potest dicere fratri tuo/frater sine eiciā festucā de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem nō vides? Ypocrita: eiice primū trabē de oculo tuo: ⁊ tūc ꝑspicies vt educas festucam: de oculo
fratris tui. Offr̄. Illumina oculos p̄s.12.
meos ne vnq̄ obdormiā i morte: nequando
dicat inimicus meus p̄ualui
aduersus eum. Secreta.

Respice q̄s dn̄e munera suplicātis
ecclie ⁊ saluti credentiū
ꝑpetua sctificatiōe sumēds ꝯcede.
Per. Cō. Dn̄s firmamētū meū p̄.17.
⁊ refugiū meū/⁊ liberator me⁹: deus
meus adiutor meus. Postcōio.

Sancta tua nos dn̄e sumpta viuificēt: ⁊ mie sempiterne ꝑparēt expiatos. p. ¶ Feria. iiij. Lec. epl'e bti Iohā. apl'i.

Charissimi. In hoc scim⁹ c.2.A
q̄m cognouim⁹ deū: si mādata
eius seruam⁹. Qui dicit se
scire eū: ⁊ mādata ei⁹ nō seruat:
mēdax est/⁊ in hoc ꝟitas nō est.
Nam q̄ custodit verbū eius: vere
i hoc charitas dei ꝑfecta est.
In hoc scim⁹: q̄m in ipso sumus.
Qui dicit se i xp̄o manere: deb3
queēadmodū ille ambulauit ⁊ ipse
ambulare. Scd̄m Matheū.

In illo tp̄e. c.17.B.
Interrogauerūt discipuli iesū/dicētes. Quid scribe dicūt: q̄ helyaz oporteat primū venire? At ille r̄ndens: ait eis Helyas q̄dē ventur⁹ ē: ⁊ restituet oīa. Dico aūt vobis: q2 helyas iā venit: ⁊ nō cognouerūt eū: s3 fecerūt i eo q̄cūq3 voluerūt. Sic ⁊ filius hois passur⁹ ē ab eis. Tūc C.
intellexerūt discipuli: q2 de iohāne baptista dixisset eis. Et cū venisset ad turbā: accessit ad eū hō genib⁹ ꝑuolut⁹ ante eū dicēs. Dn̄e miserē filio meo q2 lunatic⁹

eſt/⁊ male patit᷑. Nā ſepe cadit i
ignē:⁊ crebro i aquā:⁊ obtuli eū
diſcipulis tuis: ⁊ nō potuer̄t cu=
rare eū. Rñdēs aūt ieſus:ait. O
gñatio icredula ⁊ ꝑuerſa: q̊uſqꝫ
ero vobiſcū: vſqꝫ q̄ patiar vos?
Afferte huc illū ad me. Et icre=
pauit eū ieſ⁹: ⁊ exijt ab eo demo
niū:⁊ curat⁹ ē puer ex illa hora.

Dñica.v.poſt trinita. Officium.

ps.26. Exaudi do
mie vocē
meā q̄ cla
maui ad
te adiutor
me⁹ eſto
ne dereli
q̄s me/ne
qꝫ deſpici
Ibidē as me de⁹ ſalutaris me⁹. ꝟ. Dñs
illumiatio mea⁊ſal⁹ mea quē timebo

DA nobis q̄s dñe:vt Oꝝ
⁊ mūdi curſus pacifice no
bis tuo ordie dirigat᷑ ⁊ eccl'a tua
trāq̄lla deuotiōe letet᷑. Per do.

Lectio epiſtole btī Petri apl̄i.

1.ca.3. B. Chariſſimi. Omēs vnani
mes i orōe eſtote ꝯpatiē
tes:fraternitatꝫ amatores:miſe=
ricordes /modeſti:humiles. Nō
reddētes malū ꝓ malo:vł male=
dictū ꝓ maledicto:ſed ecōtrario
bñdicētes: Qꝛ i hoc vocati eſtis
vt bñdictionē hereditate poſſi=
deatis. Qui ei vult vitā diligere
⁊ cupit vidē dies bonos:coher=
ceat linguā ſuam a malo:⁊ labia
ei⁹ ne loquant᷑ dolum. Declinet
aūt a malo/⁊ faciat bonū: iq̄rat
pacē/⁊ ſequat᷑ eā. Qꝛ oculi dñi
ſuꝑ iuſtos ⁊ aures ei⁹ ad preces
eoꝝ. Vult⁹ aūt dñi:ſuꝑ faciētes
mala. Et q̄s eſt q̄ vobis noceat.
ſi boni emulatores fueritꝭ? Sed C.
⁊ ſi q̄d patimini ꝓpter iuſticiā:
btī. Timorē aūt eoꝝ ne timueri
tis:vt nō ꝯturbemini. Dñm aūt
xp̄m:ſctificate i cordib⁹ vrīs. Gꝛ
Protector nr̄ aſpice de⁹:et reſpice ſu= ps.83.
per ſuos tuos. ꝟ. Dñe de⁹ virtutū:ex
audi ꝓces ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. ꝟ⁹. Ibidē
In te dñe ſꝑaui nō ꝯfundar i eternū i ps.30.
tua iuſticia libera me⁊ eripe me iclia
ad me aurē tuā accelera vt eripias me

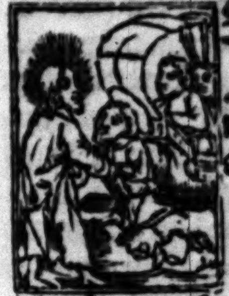

Scd̄m Lucam. c.5.A.

IN illo tꝑe.
Cū turbe ir
ruerēt ad ieſuz vt
audirēt ꝟbū dei:⁊
ipſe ſtabat ſec⁹ ſta
gnū genezareth.
Et vidit duas na
ues ſtantes ſecus ſtagnū: piſca
tores autē deſcenderant: ⁊ laua
bant rethia. Aſcendēs aūt i vnā
nauim q̄ erat ſymonis: rogauit
eum/vt a terra reduceret puſil=
lū. Et ſedēs:docebat de nauicu=
la turbas. Vt ceſſauit aūt loqui:
dixit ad ſymonē. Duc i altum:⁊
laxate rethia veſtra i capturam.
Et rñdens ſymon dixit illi. Pre
ceptor:per totā noctē laborātes
nihil cepim⁹:in verbo aūt tuo la
xabo rethe. Et cū hoc feciſſent: B.
cōcluſerūt piſciū multitudinē co=
pioſam. Rūpebat᷑ aūt rethe eo=
rum:⁊ annuerūt ſocijs q̄ erant i
alia naui: vt venirent ⁊ adiuua=
rent eos. Et venerūt ⁊ impleue
runt ambas nauiculas/ita vt pe
ne mergerent᷑. Qđ cū videret ſy
mō petrus: ꝓcidit ad genua ie=
ſu/dicēs. Exi a me dñe:qꝛ homo
peccator ſum. Stupor eñ circū=
dederat eū:⁊ oēs q̄ cū illo erant

in captura piſciū/ quā ceperant. Similiter aūt iacobū/⁊ iohānē/ filios zebedei:qui erant ſocij ſymonis. Et ait ad ſymonē ieſus. Noli timē: ex hoc iā hoīes eris capiēs. Et ſubductiſ ad terrā nauibꝰ:relictis oībꝰ/ ſecuti ſunt eū.

Ps.15. Offꝫ. Benedicā dñm q̄ mihi tribuit intellectum:prouidebam deū in conſpectu meo ſemꝑ:quoniam a dextris eſt mihi ne commouear. Secreta.

AScendāt q̄s dñe preces humilitatis noſtre in cōſpectu clemētie tue: ⁊ deſcendat ſuꝑ hec oblata virtus tue diuinitatiſ: quā nr̄is quoqꝫ purificādis Ps. 16. mētibꝰ largiaris. Per. Cō. Unā petij a dño hāc requirā: vt inhabitē i domo dñi:oībꝰ diebꝰ vite mee. Poſtcō.

MIſteria nos domine que ſumus ſancta purificent: ⁊ ſuo munere tueantur. Per do.

¶ Feria.iiij. Ad thimotheum.

1.ca.2. CHariſſime. Obſecro primū oīm fieri obſecrationes/oratiōes/poſtulatiōes/gratiarū actiones: ꝓ oībus hoībus Pro regibus/ ⁊ oībus q̄ in ſublimitate ſunt ꝯſtituti:vt quietem ⁊ tranquillā vitam agamus/i omni B. pietate ⁊ caſtitate. Hoc eī bonum eſt/ ⁊ acceptū corā ſaluatore noſtro deo:qui oēs homines vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitionē veritatis venire. Unus eñ deus vnus ⁊ mediator dei ⁊ hoīm homo xp̄s ieſus:q̄ dedit redēptionē ſemetipſm ꝓ oībus. Cuius teſtimoniū tēporibus ſuis ꝯfirmatum eſt:in quo poſitus ſum ego p̄dicator ⁊ apl'us. Veritatē dico nō mentior doctor gentiū: i fide ⁊ veritate. Secundum Lucam.

IN illo tp̄e. c.8.D. Factū eſt in vna dierꝫ: ⁊ ieſus aſcēdit i nauiculā ⁊ diſcipuli eiꝰ. Et ait ad illos. Trāſfretemꝰ trans ſtagnū. Et aſcenderunt. Nauigantibus aūt illis:obdormiuit. Et deſcēdit ꝓcella vēti in ſtagnum:⁊ cōpellebātur fluctibus/⁊ ꝑiclitabant. Accedentes aūt ſuſcitauerunt eū dicētes Preceptor perimus. At ille ſurgens:īcrepauit ventū/⁊ tēpeſtatem aque:⁊ ceſſauit ⁊ facta ē trāquillitas. Dixit aūt illis. Ubi eſt fides vr̄a? Qui timētes mirati ſunt adiuicē dicētes. Quis putas hic ē: q̄ vētis iperat ⁊ mari:⁊ obediūt ei. ¶ Dñica.vj.poſt trini.offm. Ps. 27.

DOminus fortitudo plebis ſue ⁊ ꝓtector ſalutariūꝫ xp̄i ſui eſt ſaluūꝫ fac ꝑplm tuū dñe:⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos vſqꝫ i ſeculū. Ps. Ad te dñe Ibidē clamabo deꝰ meꝰ ne ſileas a me:neq̄n taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum. Oratio.

DEus q̄ diligētibꝰ te bona inuiſibilia ꝑparaſti/īfunde cordibus nr̄is tui amoriſ affectū: vt te in oībus ⁊ ſuꝑ oīa diligētes:promiſſiōes tuas q̄ oē deſideriū ſuperāt/cōſeq̄mur. Per dñ. Ad roma.

FRatres. Quicūqꝫ baptiſati ſumꝰ i xp̄o ieſu:i mor c. 6.A.

te ipſius baptizati ſumꝰ. Conſepulti
ēm ſumꝰ cū illo ꝑ baptiſmū
in mortem: vt quō xp̄s ſurrexit a
mortuis ꝑ gloriā pr̄is: ita ⁊ nos ī
nouitate vite ambulemꝰ. Si ēm
cōplātati facti ſumꝰ ſimilitudini
mortis eiꝰ: ſimul ⁊ reſurrectiōis
erimꝰ. Hoc ſciētes / qꝛ vetꝰ homo
noſter ſimul crucifixꝰ eſt / vt deſtruat
corpꝰ pc̄ti: vt vltra nō ſeruiamꝰ
peccato. Qui eī mortuus
B. eſt: iuſtificatꝰ eſt a pc̄tō. Si autē
mortui ſumꝰ cū xp̄o: credimꝰ qꝛ
ſimul etiā viuemꝰ cū illo. Sciētes
ꝙ xp̄s reſurgēs ex mortuis
iam nō moritur: mors illi vltra nō
dn̄abitur. Qd̄ ēm mortuꝰ eſt pc̄tō:
mortuꝰ eſt ſemel. Qd̄ aūt viuit /
viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtimate
vos mortuos qdē eſſe peccato:
ps. viuētes āt deo. In xp̄o ieſu: dn̄o
89. nr̄o. Gr. Cōuertē dn̄e aliquātulū ⁊
Ibidē deꝑcare ſuꝑ ſuos tuos. ℣. Dn̄e refugiū
facꝰ es nob̄: a gn̄atiōe ⁊ ꝓgenie.
p.58. Alla. ℣. Eripe me de inimicis meis
deꝰ meꝰ: et ab īſurgētibꝰ ī me libera me.

Scd̄m Matheū.

cap. 5. C. In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis.
Amē dico vobis:
qꝛ niſi abūdauerit
iuſtitia vr̄a pluſq̄
ſcribarū et phariſeorū: nō intrabitis in regnū celorū.
Audiſtis: qꝛ dictū eſt antiquis:
nō occides. Qui aūt occiderit:
reꝰ erit iudicio. Ego āt dico
vobis: qꝛ oīs q̄ iraſcitur fratri ſuo
reꝰ erit iudicio. Qui aūt dixerit
fratri ſuo racha: reus erit conſilio.
Qui aūt dixerit fatue: reus
D. erit gehenne ignis. Si ḡ offers
munus tuū ad altare: ⁊ ibi recordatus
fueris / qꝛ frater tuꝰ habet
aliquid aduerſum te: relinque ibi
munꝰ tuū ante altare: ⁊ vade priꝰ
recōciliari fratri tuo. Et tūc veniēs:
offeres munꝰ tuum. Offr.
Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: ps.
vt non moueantur veſtigia mea: inclina 16.
aurē tuā ⁊ exaudi v̄ba mea mirifica
miſericordias tuas: q̄ ſaluos facis ſperantes
in te domine. Secreta.

Propiciare dn̄e ſupplicationibꝰ nr̄is: ⁊ has oblationes
famulorū tuorū benignꝰ aſſume:
vt qd̄ ſinguli obtuler̄t ad honorē
tui nōis: cūctis ꝓficiat ad
ſalutē. Per. Cōio. Circuibo ⁊ immolabo
ī tabernaculo eius hoſtiā iubilatiōis ps.
cātabo: ⁊ pſalmū dicā dn̄o. 26.

Quos dn̄e celeſti Poſtc.
dono ſatiaſti: preſta q̄s vt
a noſtris mundemur occultis: ⁊
ab hoſtium liberemur inſidijs.
Per. ¶ Feria. iiij. Lectio epiſtole beati Johannis apoſtoli.

Chariſſimi. Nō ſcripſi vobis
quaſi ignorātibus veritatē: I.ca.2.
ſed quaſi ſcientes eā: qm̄ D.
omne mendaciū ex veritate non
eſt. Quis eſt mendax: niſi is qui
credit qm̄ ieſus nō eſt chriſtus?
Hic eſt antichriſtus: qui negat
patrē ⁊ filiū. Omnis qui negat
filiū: nec patrē habet. Qui autē Eccl̄s
cōfitetur filiū: ⁊ patrē habet. Vos
quod audiſtis ab initio: in vobis
permaneat. Qꝛ ſi in vobis permāſerit
quod audiſtis ab initio:
et vos in filio et patre manebitis.
Et hec eſt repromiſſio: quam
ipſe pollicitꝰ eſt nobis vitā eternam. ca.26.

Scd̄m Marcum. A.

ca. 10. C. In illo tp̃e. Cum egreſſus eſſet ieſus in via ꝓcurrẽs quidã genuflexo ante eũ interrogabat eum dicens. Magiſter bone quid faciã vt vitã eternã percipiam? Jeſus aũt dixit ei. Quid me dicis bonũ? Nemo bon⁹: niſi ſolus deus. Precepta noſti? Ille dixit. Que? Ne adulteres ne occidas/ ne fureris/ ne falſum teſtimoniũ dixeris/ ne fraudem feceris/ honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ At ille reſpõdẽs ait illi. Magiſter bone: hec omnia cuſtodiui a iuuẽtute mea. Jeſus aũt intuitus eũ/ dilexit eum: ⁊ dixit ei. Unũ tibi deeſt. Uade: vende oĩa q̃cũq; habes ⁊ da pauperibus: ⁊ habebis theſauros in celo: ⁊ veni ſeq̃re me. ¶ Do. vij. p⁹ tri. offiñ

ps. 46. Omnes gẽtes plaudite manib⁹ iubilate deo in voce exultationis. ps
Ibidẽ Subiecit populos nobiꝫ et gentes sub pedib⁹ noſtris. Orõ.

Deus virtutum cui⁹ eſt totũ qđ eſt optimũ: iſere pectorib⁹ noſtris amorẽ tui nominis: ⁊ preſta in nobis religionis augmẽtũ: vt q̃ ſũt bona nutrias: ac pietatis ſtudio/ q̃ ſunt nutrita cuſtodias. Per do. Ad Roma.

cap. 6. D. Fratres. Humanũ dico: propter infirmitatẽ carnis vr̃e. Sic̄ ei exhibuiſtiꝫ mẽbra vr̃a ſ̄uire imũdicie ⁊ iniq̃tati ad iniq̃tatẽ: ita nũc exhibete mẽbra vr̃a ſ̄uire iuſticie i ſctificationẽ. Cũ ei ſerui eſſetiꝫ pcti: liberi fuiſtis iuſticie. Quẽ ḡ fructum habuiſtis tũc i illis: in quibus nunc erubeſcitiꝫ? Nã finis illoꝝ/ mors eſt. Nũc vero liberati a peccato: ſerui aũt facti deo. Habetis fructũ veſtrũ in ſanctificationẽ: finẽ vero vitã eternã. Stipendia eñi peccati mors. Gratia aũt dei vita eterna. In chriſto ieſu: dño
nr̃o. Gr. Uenite filij audite me: ti- ps. 33.
morẽ dñi docebo vos. ℣. Accedite ad Ibidẽ
eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre nõ confundent. Alla. ℣. Te decet hymnus deus in ſyon: et tibi reddetur votum in hieruſalẽ ps. 64. Scd̃m Marcum

cap. 8. A. In illo tp̃e. Cuz turba multa eſſet cũ ieſu nec haberent qđ mãducarẽt: cõuocatiꝫ diſcipulis ait illis. Miſereoꝛ ſuper turbã: qꝛ ecce iam triduo ſuſtinẽt me/ nec habẽt qđ manducẽt. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domũ ſuã: deficient in via. Quidã ei ex eis de lõge venerũt. Et rñderũt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit quis hic ſaturare panib⁹ in ſolitudie? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerũt. Septẽ. Et p̄cepit turbe diſcumbere ſup terrã. Et accipiẽs ſeptem panes: gratias agẽs fregit ⁊ dabat diſcipulis ſuis: vt apponerẽt Et appoſuerũt turbe. Et habebant piſciculos paucos: ⁊ ipſos

benedixit:ꝛ iuſſit apponi. Et mā-
ducauerūt:ꝛ ſaturati ſunt. Et ſu-
ſtulerūt qđ ſuperauerat de fra-
B. gmētis ſeptē ſportas. Erāt autē
qui māducauerāt: quaſi quattu-
Dan.3 or milia:ꝛ dimiſit eos. Offꝛ. Si-
D. cut in holocauſtū arietū ꝛ tauroꝝ/et
ſicut in milibꝰ agnorū pinguiū:ſic fiat
ſacrificiū noſtrū in cōſpectu tuo ho-
die vt cōplaceat tibi: qꝛ nō eſt confu-
ſio cōfidentibꝰ in te dn̄e. Secreta.

PRopiciare dn̄e ſupplica-
tionibꝰ nr̄is:ꝛ has oblatio-
nes populi tui benignꝰ aſſume:ꝛ
vt nulliꝰ ſit irritū votū nulliꝰ va-
cua poſtulatio: preſta q̄s: vt qđ
fideliter petimus: efficaciter cō-
ſequamur. Per dn̄m nr̄m ieſum
ps. xp̄m filiū tuū. Cōio. Inclina aurē
30. tuā:accelera vt eruas nos. Poſtcō.

REpleti dn̄e muneribꝰ tuis
tribue q̄s:vt ꝛ eoꝝ mūde-
mur effectu / ꝛ muniamur auxi-
lio. Per dn̄m nr̄m ieſuꝫ xp̄ꝫ filiū
tuū. Qui te. ¶ Fe.iiij. Ad Rom.

cap.8. FRatres. Nihil nūc dāna-
A. tiōis eſt his/ q̄ ſunt i xp̄o
ieſu: qui nō ſcđm carnē ambulāt
Lex enī ſpūs vite in xp̄o ieſu:li-
berauit me a lege pc̄ti ꝛ mortis.
Nā qđ impoſſibile erat legi:in q̊
infirmabať per carnē deꝰ filium
ſuū mittēs i ſimilitudinē carnis
peccati. Et de pc̄tō dānauit pec-
catū in carne vt iuſtificatio legꝫ
impleretur in nobis. Qui nō ſcđm
carnē ambulamꝰ: ſed ſcđm ſpm̄.
Qui enī ſcđm carnē ſunt: q̄ car-
B. nis ſunt ſapiūt. Qui vero ſcđm
ſpm̄ ſūt: q̄ ſunt ſpūs ſentiūt. Nā
prudētia carnis/mors eſt. Pru-
dentia autē ſpiritus: vita et pax
In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Scđꝫ mat.

IN illo tp̄e. Abijt ieſus ſab- cap.12
bato per ſata: diſcipuli au- A.
tē eiꝰ eſurientes/ ceperūt euellere
ſpicas/ꝛ māducare. Phariſei au-
tē vidētes/dixerūt ei. Ecce diſci-
puli tui faciūt/qđ nō licet eis fa-
cere ſabbatis. At ille dixit eis.
Nō legiſtis q̄d fecerit dauid q̄n
eſurijt:ꝛ q̄ cū illo erant. Quō in-
trauit in domū dei:ꝛ panes pro-
poſitionis comedit: quos nō li-
cebat ei edere / neq; his q̄ cū eo
erāt:niſi ſolis ſacerdotibꝰ? Aut
nō legiſtis in lege: qꝛ ſabbatꝫ ſa-
cerdotes in templo ſabbatū vio-
lāt:ꝛ ſine crimine ſunt? Dico au-
tē vobis: qꝛ tēplo maior eſt hic.
Si autē ſciretis quid eſt miſeri-
cordiā volo/ꝛ nō ſacrificiū: nūq̄
cōdemnaſſetis inocētes. ¶ Dn̄i-
ca.viij.poſt trinitatē. Officium.

Suſcepimꝰ ps.
deꝰ miām 47.
tuā: i me-
dio templi
tui: ſcđm
nomē tuū
deꝰ ita et
laus tua i
fines ter-
re:iuſticia plena eſt dextera tua:
ps. Magnꝰ dn̄s ꝛ laudabilis nimis: Ibidē
in ciuitate dei nr̄i i mōte ſancto eius.

DEus cuiꝰ prouidē- Oro.
tia i ſui diſpoſitiōe nō fal-
lit:te ſupplices exoramꝰ / vt no-
xia cūcta ſubmoueas:ꝛ oīa nobꝫ
ꝓfutura ꝯcedas. Per. Ad rom.

FRatres. Debitores ſumꝰ cap.8.
nō carni:vt ſcđm carnem C.
viuamus. Si enī ſcđm carnē vi-
xeritis/ moriemini. Si autē ſpū
facta carnis mortificaueritis: vi-

netis. Quicūq; eñ ſpū dei agū-
tur: hi ſunt filij dei. Nō eni acce-
piſtis ſpm̄ ſeruitutꝫ iterꝝ in timo
re: ſed accepiſtis ſpm̄ adoptiōis
filiorꝝ dei: in quo clamamꝰ/abba
pater. Ipſe eñ ſpūs: teſtimoniū
reddit ſpiritui nr̄o ꝙ ſumus filij
dei. Si aūt filij/ꝛ heredes. He-
redes quidē dei: coheredes aūt
ps. xp̄i. Gr. Eſto michi in deū ꝓtecto-
30. rē: ꝛ in locū refugij vt ſaluū me facias
Ibidē ℣. De' in te ſperaui dn̄e: nō cōfundar
ps. in eternū. Alla. ℣. Attēdite popu-
77. le me' legē meā. Scd̄m Matheū.

ca. 7. In illo tp̄e.
C. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. At-
tēdite a falſis ꝓ-
phetis qui veniūt
ad vos in veſtimē-
tis ouiū: intrinſe-
cus aūt/ſunt lupi
rapaces. A fructibꝰ eorꝝ: cogno
ſcetis eos. Nūquid colligūt de
ſpinis vuas: aut de tribulis ficꝰ?
Sic oīs arbor bona: fructus bo
nos facit. Mala aūt arbor: fru-
ctus malos facit. Nō pōt arbor
bona fructꝰ malos facere: neq;
arbor mala fructꝰ bonos facere
Oīs arbor q̄ nō facit fructū bo-
nū excidet: ꝛ i ignē mittet. Igit
ex fructibꝰ eorꝝ cognoſcetꝫ eos
Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e/in-
trabit in regnū celorꝝ: ſed qui fa-
cit volūtatē p̄ris mei/ q̄ in celis
eſt: ipſe intrabit in regnū celorꝝ.
ps. Offr̄. Populū humilē ſaluū facies
17. dn̄e: ꝛ oculos ſuperborꝝ humiliabis:
qm̄ q̄s deus preter te dn̄e. Secreta.
DEus qui legaliū differen
tias hoſtiarꝝ/vnius ſacri-
ficij perfectione ſanxiſti: accipe
ſacrificiū a deuotis tibi famulis
oblatū: ꝛ pari bn̄dictiōe ſicut mu
nera iuſti abel ſctifica: vt qd̄ ſin-
guli obtulerūt ad maieſtatꝫ tue
honorē/cūctis ꝓficiat ad ſalutē.
Per dominū. Cōīo Guſtate ꝛ vi- ps.
dete/ qm̄ ſuauis eſt dn̄s btūs vir qui 33.
ſperat in eo. Poſtcōīo
TUa nos dn̄e medicinalis
operatio: ꝛ a noſtris peruerſita-
tibus clemēter expediat: ꝛ ad ea
que recta ſunt perducat. Per d.
¶ Feria quarta. Ad Romanos
FRatres. Cōmēdat deus cap. 5.
caritatē ſuā in nobis: qm̄ B.
ſi cū adhuc peccatores eſſemus
ſcd̄m tēpus/xp̄s pro nobis mor
tuꝰ eſt: multo igit magis iuſtifi-
cati nūc in ſanguine eiꝰ/ſalui eri
mus ab ira per ipſum. Si eñ cū
inimici eſſemꝰ: recōciliati ſumus
deo per mortē filij eiꝰ: multo ma
gis recōciliati/ ſalui erimꝰ in vi-
ta ipſiꝰ. Nō ſolū aūt: ſed ꝛ gloria
mur in deo. Per dn̄m noſtrum
ieſum chriſtū. Scd̄m Marcum.

In illo tp̄e. cap. 9.
Dixerūt di- F.
ſcipuli ad ieſum.
Magiſter: vidi-
mus quēdā in no
mie tuo eijcientē
demonia: ꝛ prohi
buimꝰ eū/qꝛ nō ſe
quitur nos. Ieſus autē ait illis.
Nolite ꝓhibere eū. Nemo eſt ei
q̄ facit ꝟtutē i noīe meo: ꝛ poſſit
cito male loq̄ de me. Qui eñ nō
eſt aduerſum vos: ꝓ vobis eſt.
Quiſq̄s eñ potū dederit vobis
calicē aq̄ frigide in noīe meo/qꝛ
chriſti eſtis: amē dico vobis/ nō
perdet mercedē ſuā. Et q̄ſquis

ſcādalizauerit vnū ex his puſillis
credētib⁹ i me: bonū eſt ei magis
/ ſi circūdaret̃ mola aſinaria
collo ei⁹: ꝛ i mare mitteret̃. Et ſi
B. ſcādalizauerit te man⁹ tua: abſcide
illā. Bonū eſt tibi debilē itrare
i regnū dei: ꝙ̄ duas man⁹ habētē
/ ire i gehēnā: in ignē inextiguibilē:
vbi vermis eoꝝ nō morit̃
/ ꝛ ignis nō extinguitur. Et ſi
pes tu⁹ ſcādalizat te: amputa illū.
Bonū eſt tibi claudū introire
in vitā eťnā: ꝙ̄ duos pedes habētē
/ mitti in gehēnā ignis inextiguibilis.
Ubi v̾mis eoꝝ nō morit̃: ꝛ ignis nō extinguit̃. Qđ ſi
oculus tu⁹ ſcādalizat te erue eū.
Bonū eſt tibi luſcū itroire in regnū
dei: ꝙ̄ duos ocl'os habētē:
mitti i gehēnā ignis. Ubi v̾mis
eoꝝ nō morit̃ ꝛ ignis nō extiguitur.
¶ Dñica. ix. p⁹ trinit. Offiñ.

ps. 53. Ecce deus adiuuat me: ꝛ dñs ſuſceptor eſt anime mee / auerte mala iimicꝫ meis: ꝛ i veri-
Ibidē tate tua diſperde illos / ꝓtector
me⁹ dñe. ps De⁹ in nōle tuo ſaluū
me fac: ꝛ in v̾tute tua liba me. Oro.

Largire nobꝫ q̄s dñe ſemper ſpm̄ cogitādi q̄ recta
ſūt ꝓpici⁹ ꝛ agēdi: vt q̄ ſine te eē
nō poſſum⁹: ſcḋm te viuere valeamus.
Per dñm. Ad Coꝛīthios.

ca. 10. B. Frēs. Nō ſim⁹ ꝯcupiſcentes maloꝝ: ſicut ꝛ illi ꝯcupierūt.
Neqꝫ idolatre efficiamini
ſicut q̄dā ex ipis: queādmodū
ſcriptū ē. Sedit pp̄ls māducare /
ꝛ bibere: ꝛ ſurrexerūt ludere. Neqꝫ
fornicemur / ſicut q̄dā ex ipis fornicati
ſunt: ꝛ ceciderūt vna die / viginti
tria millia. Neqꝫ tētemus
chriſtū / ſicut quidā eoꝝ tentauerūt:
ꝛ a ſerpētib⁹ perierūt. Neqꝫ
murmurauerit ꝫ / ſicut quidā eoꝝ
murmurauerūt: ꝛ perierūt ab exterminatore.
Hec aūt oīa: in figura
cōtingebāt illis. Scripta aūt C.
ſunt hec / ad coꝛreptionē noſtrā:
in quos fines ſcl'oꝝ deuenerūt.
Itaqꝫ qui ſe exiſtimat ſtare: videat
ne cadat. Tentatio vos nō
appꝛehēdat / niſi humana. Fidelis
aūt de⁹ eſt: qui nō patiet̃ vos
tētari: ſupꝛa id qđ poteſtis: ſꝫ faciet
cū tētatiōe etiā ꝓuētū: vt poſſitis
ſuſtinere. Grad. Dñe dñs noſter
ꝙ̄ admirale eſt nomē tuum in vniuerſa ps. 8.
terra. ℣. Qm̄ eleuata ē magnificētia
tua ſuꝑ celos. Alla. ℣. Exultate Ibidē
deo adiutoꝛi noſtro: iubilate deo p. 80.
iacob: ſumite pſalmum iocundū cum
cythara. Scḋm Lucam.

In illo tꝑe. Dixit ieſus ca. 16. A.
diſcipulis ſuis parabolā hanc. Homo
quidā erat diues q̄ habebat villicū:
ꝛ hic diffamatus eſt apđ illū / q̄ſi
diſſipaſſet bona ipſi⁹. Et vocauit
illum: ꝛ ait illi. Quid hoc audio
de te? Redde rōnē villicationis
tue. Iā eñ nō poteris villicare.
Ait aūt villic⁹ itra ſe. Quid faciā
/ q2 dñs me⁹ aufert a me villicationē? B.
Fodere nō valeo: mēdicare
erubeſco. Scio q̄d faciā / vt
cū amot⁹ fuero a villicatiōe: reci-

piāt me in domos ſuas. Cōuocatis itaq; ſingulis debitoribus dñi ſui: dicebat p̄io. Quātū debes dño meo? At ille dixit. Cētū cados olei. Dixitq; illi. Accipe cautionē tuā: ⁊ ſede cito ſcribe q̄nquagīta. Deinde alio dixit Tu vero quātū debes? Qui ait
C. Cētū choros tritici. Ait illi. Accipe lr̄as tuas: ⁊ ſcribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis/ q2 prudēter feciſſet: q2 filij huiꝰ ſcl'i prudētiores filijs lucis/ in gn̄atione ſua ſunt. Et ego vobis dico. Facite vobꝫ amicos de mām̄ona iniq̄tatis: vt cū defeceritis: recipiāt vos i eṫna tabernacula.
Ps. 18. Offr̄. Juſticie dñi recte letificātes corda: ⁊ dulciora ſup mel ⁊ fauū nā et ſeruꝰ tuꝰ cuſtodiet ea. Secre.

SUſcipe munera q̄s domine q̄ tibi de tua largitate deferimꝰ: vt hec ſacroſctā myſteria: gr̄e tue operāte v̄tute: ⁊ p̄ſentis vite nos cōuerſatiōe ſctificēt: et ad gaudia ſempit̄na p̄ducant. Per. Cōio.
Mat. 6. D. Primū q̄rite regnū dei: et oīa adijciēt vob/ dicit dñs. Poſtc̄.

SIt nobꝫ dñe q̄s reparatio mētis ⁊ corporis celeſte myſteriū: vt cuiꝰ exeq̄mur actionē/ ſentiamꝰ effectū. Per dñm nr̄m ieſum xp̄m. Fer. iiij. Ad Roma.

cap. 6. C. FRēs. Neſcitꝫ qm̄ cui exhibetis vos ſ̄uos ad obediēdū: ſ̄ui eſtis eiꝰ cui obediſtꝫ? Siue pc̄ti ad mortē: ſiue obeditiōis ad iuſticiā. Gr̄as aūt deo/ ꝙ fuiſtis ſerui pc̄ti: obediſtꝫ aūt ex corde in eā formā doctrine/ in qua traditi eſtis. Liberati aūt a pc̄tō: ſerui facti eſtis iuſticie. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. Sc̄dm lucam

IN illo t̄pe. ca. 16 Dixit ieſus C. diſcipulis ſuis. Qui fidelꝭ ē in minimo: ⁊ in maiori fidelis eſt. Et qui in modico iniquus eſt: ⁊ in maiori iniquus eſt. Si ḡ in iniquo mām̄ona fideles nō fuiſtis: qd̄ verū eſt q̇s credet vobis? Et ſi i alieno fideles nō fuiſtis: qd̄ veſtrū eſt quis dabit vobis? Nemo ſeruꝰ poteſt duobꝰ dñis ſeruire. Aut em̄ vnū odiet/ ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit/ ⁊ alterū contēnet. Non D.
poteſtis deo ſeruire/ ⁊ mām̄one. Audiebant em̄ hec oīa phariſei qui erāt auari: ⁊ deridebāt illum Et ait illis. Vos eſtis q̇ iuſtificatis vos corā hoībus: deus autē nouit corda veſtra. Q2 qd̄ hominibus altum eſt: abominatio eſt ante deū. ¶ Dominica. x. poſt trinitatem. Ad miſſam. Officium.

DUm clamarem ad Ps. 54.
dñm exaudiuit vocē meam ab his q̇ appropiquāt mihi: ⁊ humiliauit eos qui eſt ante ſecula et manet in eternū: iacta cogitatū tuū in dño: ⁊ ip̄e te enutriet. Ps. Exaudi deꝰ orōnē meā: ⁊ ne deſpexerꝫ dep̄cationē meā: intēde mihi ⁊ exaudi me. Ibidē

PAteāt aures mie Oro. tue dñe precibꝰ ſupplicātium: ⁊ vt petētibus deſiderata concedas: fac eos q̄ tibi placita

ſunt poſtulare. Per d̄. Ad corīt.
ca.12 A. FRatres. Scitis qm̄ cum
gẽtes eſſetis : ad ſimula-
chra muta/ ꝓut ducebamini eũ-
tes. Ideo notũ vobis facio: ꝙ ne
mo in ſpũ dei loquẽs: dicit ana-
thema ieſu. Et nemo pōt dicere
dñs ieſus: niſi i ſpũ ſctō. Diuiſio
nes vero gratiaꝝ ſunt : idẽ autẽ
ſpũs. Et diuiſiones miniſtratio
nũ ſunt: idẽ aũt dñs. Et diuiſio-
nes operationũ ſũt: idẽ vero deꝰ
ꝗ operaꝛ oĩa in oĩbus. Vnicuiqꝫ
aũt daꝛ manifeſtatio ſpũs ad vti
litatẽ. Alij qdẽ per ſpm̄/ daꝛ ſer-
mo ſapiẽtie: alij aũt/ ſm̄o ſciẽtie
ſm̄ eũdẽ ſpm̄. Alteri fides in eo
B. dẽ ſpũ. Alij gr̄a ſanitatũ/ in vno
ſpũ. Alij opatio ꝟtutũ: alij ꝓphe
tia: alij diſcretio ſpirituũ: alij ge
nera linguaꝝ : alij interpretatio
ſermonũ. Hec aũt oĩa opaꝛ vnꝰ
atqꝫ idẽ ſpũs : diuidẽs ſingulis:
ps. prout vult. Gr̄. Cuſtodi me dñe vt
16. pupillã ocli: ſb vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓte
Ibidẽ ge me. ℣. De vultu tuo iudiciũ meũ
ꝓdeat: ocli tui videãt eq̄tatẽ. Alla.
ps. ℣. Dñe deꝰ ſalutis mee: i die clamaui
87. et nocte corã te. Scd̄m Lucam.

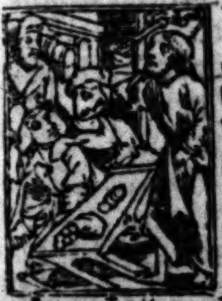

ca.19. H. IN illo tp̄e.
Cũ appropi
quaſſet ieſꝰ hierlm:
vidẽs ciuitatẽ/ fle
uit ſup illã dicẽs.
Qꝛ ſi cognouiſ-
ſes ⁊ tu. Et quidẽ
in hac die tua que
ad pacẽ tibi: nũc aũt abſcondita
ſunt ab oculis tuis. Qꝛ ecce ve-
niẽt dies in te : ⁊ circundabũt te
inimici tui vallo: ⁊ circũdabũt te
et coanguſtabũt te vndiqꝫ: et ad
terrã ꝓſternẽt te / ⁊ filios tuos ꝗ
in te ſunt. Et nõ relinquẽt in te
lapidẽ ſup lapidẽ: eo ꝙ nõ cogno
ueris tẽpus viſitationis tue. Et
ingreſſus in tẽplũ : cepit eijcere
vẽdẽtes in illo ⁊ emẽtes: dicens
illis. Scriptũ eſt : qꝛ domꝰ mea/
domꝰ oꝛonis eſt. Vos aũt feciſtis
illã: ſpeluncã latronũ. Et erat do
cẽs/ quotidie in tẽplo. Offã. Ad ps.
te dñe leuaui aĩam meã: deꝰ meus in 24.
te cõfido nõ erubeſcã : neqꝫ irrideant
me inimici mei: etenĩ vniuerſi ꝗ te ex-
pectant non confundentur. Secre.
COncede nobis hec ꝗs do
mine digne freq̄ntare my-
ſteria: qꝛ quotiẽs huiꝰ hoſtie cõ-
memoratio celebraꝛ: opꝰ noſtre
redẽptionis exercetur. Per do-
minũ noſtrũ. Cõio Acceptabis ſa ps.
crificiũ iuſticie oblationes ⁊ holocau 50.
ſta ſup altare tuũ dñe. Poſtcõio.
TUi nobis dñe communio
ſacramẽti: ⁊ purificationẽ
cõferat/ ⁊ tribuat vnitatem. Per
dominũ noſtrũ ieſum chriſtum.
¶ Feria quarta. Ad Corinthios
FRatres Nõ oĩs caro/ ea 1.ca.15
dẽ caro: ſed alia hominũ E.
alia pecorũ: alia volucrũ: alia au
tẽ piſciũ: ⁊ corpora celeſtia: ⁊ cor
pora terreſtria. Sed alia qdem
celeſtiũ glĩa : alia aũt terreſtriũ.
Alia claritas ſolis: alia claritas
lune: ⁊ alia claritas ſtellaꝝ. Stel
la aũt a ſtella differt in claritate:
ſic ⁊ reſurrectio mortuoꝝ. Semi
naꝛ in corruptiõe: ſurgit in icor- F.
ruptione. Seminaꝛ in ignobili-
tate: ſurget in glĩa. Seminaꝛ in
iĩfirmitate: ſurget i ꝟtute. Semi-
naꝛ corpꝰ animale: ſurget corpꝰ
ſpiritale. Si eſt corpꝰ aĩale: eſt et
ſpiritale: ſic̃ ſcriptũ eſt. Factꝰ eſt

primus homo adā in aiam viuentē: nouissimis adā in spm̃ viuificātē. Sed nõ pri⁹ qđ spiritale est sed qđ aiale: deinde qđ spiritale. In xp̄o iesu dño nr̃o. Scđʒ lucā

ca.21. F. IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Attēdite vobiʒ: ne forte grauentur corda vr̃a i crapula ⁊ ebrietate/ ⁊ curis hui⁹ vite: ⁊ superueniat i vos repētina dies illa. Tāq̄ʒ laque⁹ em̃ superueniet in oēs
G. qui sedēt sup̱ faciē ois terre. Vigilate itaqʒ orātes om̃i tpe: vt digni habeamini fugere ista om̃ia q̄ futura sūt: ⁊ stare ante filiū hominis. Dñica.xi.p⁹ trini.offm̃

ps. 67. DEus in loco scīo suo de⁹ q̄ inhabitare facit vnanimes i domo: ip̄e dabit virtutē et fortitu-
Ibidē dinē plebi sue. ps. Exurgat deus ⁊ dissipentur inimici: ei⁹: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DEus qui oipotētiā tuam parcēdo maxime ⁊ miserādo manifestas: multiplica super nos gratiā tuā: vt ad tua p̄missa currentes: celestiū bonoꝝ facias esse ꝯsortes. Per. Ad corith

1.ca.15 A. FRatres. Notū vobis facio euāgeliū quod predicaui vobis/ qđ ⁊ accepistis: i quo et statis: per qđ ⁊ saluami. Qua ratiõe predicauerim vobis si tenetis: nisi frustra credidistiʒ. Tradidi em̃ vobis in primis qđ ⁊ accepi: q̄m christ⁹ iesus mortu⁹ est pro peccatis nostris sc̄m scripturas: ⁊ q2 sepultus est: ⁊ q2 resurrexit tertia die sc̄m scripturas. Et q2 visus est cephe: ⁊ post hec vndecim. Deinde visus est plusq̄ʒ quīgētis fratrib⁹ simul: ex quib⁹ multi manēt vsqʒ adhuc: quidam aūt dormierūt. Deinde visus est iacobo: deinde apostolis om̃ib⁹ B.
Nouissime aūt omniū tanq̄ʒ abortiuo: visus est ⁊ mihi. Ego em̃ sum minim⁹ apostoloꝝ: qui non sum dign⁹ vocari apostol⁹: q̄m persecut⁹ sum ecclesiā dei. Gratia aūt dei sum/ id qđ sum: ⁊ gratia ei⁹ in me vacua nõ fuit. Gr.
In deo sperauit cor meū et adiutus ps. 27.
sum: ⁊ refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea cõfitebor illi. Ꝟ⁹. Ad te dñe Ibidē
clamabo: deus me⁹ ne sileas ne discedas a me. Alleluya. Ꝟ⁹. Dñe refu- ps.
gium factus es nobis: a generatione 98.
et progenie. Scđm Lucam.

IN illo tpe. ca.18.
Dixit iesus A.
ad quosdā qui in se cõfidebāt tāq̄ʒ iusti: ⁊ aspernabātur ceteros/ parabolā istā dicēs. Duo hoīes ascēderūt in tēpluū vt orarent: vnus phariseus/ et alter publicanus. Phariseus aūt stans hec apud se orabat. Deus gratias ago tibi: q2 nõ sum sicut ceteri hominū raptores/ iniusti/ adulteri: velut etiā hic publicanus. Ieiuno bis in sabbato: decimas do oim que possideo. Et publicanus a lõge

stans:nolebat nec ad celum oculos leuare:sed ꝑcutiebat pectus suū dicens. Deꝰ ꝓpicius esto mihi pctōri. B. Amen dico vobis:descendit hic iustificatꝰ in domum suā ab illo. Quia oīs qui se exaltat:humiliabitur:⁊ q̄ se humiliat exaltabitur. .29 Offr̄. Exaltabo te domine qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup̄ me:domine clamaui ad te ⁊ sanasti me. Secreta.

Tibi dn̄e sacrificia dicata reddant̄:que sic ad honorem nōis tui deferenda tribuisti vt eadē remedia nr̄a fieri prestares. Per. nou. B. Cō. Honora dn̄m de tua substātia ⁊ de primitijs frugum tuaꝝ vt ipleāt̄ horrea tua saturitate:⁊ vino torcularia redundabūt. Postcōio.

Quesumus dn̄e deus nr̄ vt quos diuinis repare non desinis sacramentis:tuis nō destituas benignus auxilijs. Per dn̄m. ¶ Feria.iiij. Ad Corinth.

.6. Fratres. Nescitis quoniam corp̄a vr̄a:mēbra sunt xp̄i? Tollēs ergo membra:xp̄i facies membra meretricis? Absit. An nescitꝭ/quoniā qui adheret meretrici: vnum corpus efficitur? Erunt eñ inquit duo i carne vna. Qui autē adheret deo: vnus spiritus est. Fugite fornicationem. Omne eñ peccatum quodcunqꝫ fecerit homo: extra corpus est. Qui autem fornicat̄ in corpus suuꝫ peccat. An nescitis/quoniam membra vestra tēplum est spiritus sancti/qui i vobis est. quē habetis a deo:⁊ non estis vr̄i? Empti ei estis precio magno:glificate ⁊ portate deuꝫ in corpore vestro. Scđm Lucā.

In illo tp̄e. ca.18. A. dicebat iesꝰ discipulis suis parabolaꝫ hāc. Qm̄ oportet semp̄ orare:⁊ nō deficere dicens. Iudex quidam erat i quadā ciuitate:q̄ deū nō timebat: ⁊ hominem non reuerebatur. Vidua aūt q̄dā erat in ciuitate illa:⁊ veniebat ad eū dicēs. Vindica me de aduersario meo. et nolebat p̄ multū tēpus. Post hec aūt dixit intra se. Et si deū nō timeo / nec hoiem reuereor: tñ q2 molesta ē mihi hec vidua/vindicabo illam ne i nouissimo veniēs /suggillet me. Ait aūt dn̄s. Audite q̄d iudex iniq̄tatꝭ dicit. B. Deꝰ aūt non faciet vindictā electoꝝ suoꝝ clamātiū ad se die ac nocte:⁊ patiētiā hebebit i illis. Dico aūt vobꝭ q2 cito faciet vindictam illorum.

¶ Dn̄ica.xij. post trini. Officiū.

Deus in adiutoriū meum intēde ps.69. dn̄e ad adiuuanduꝫ me festina: ꝯfundant̄ ⁊ reuereātur inimici mei/qui querunt animā meaꝫ. Ps. Auertant̄ retrorsum ⁊ erubescāt: qui volunt mihi mala. Ibidē Oro.

Om̄ps sempiterne deus:q̄ abundantia pietatis tue ⁊ merita supplicū excedis ⁊ vota: effūde sup̄ nos miaꝫ tuā vt dimittas que conscientia metuit: ⁊ adiicias q̄ oratio non presumit. Per dominum. Ad Corinthios.

2.ca.3. B. FRatres. Fiduciã talẽ habemꝰ per xp̄m ad deũ nõ ꝙ sufficiẽtes simꝰ cogitare aliq̄d a nobis/quasi ex nobis:sed sufficientia nr̄a ex deo ẽ. Qui ⁊ idoneos nos fecit mi̅stros noui testamenti:nõ littera/sed sp̄ũ. Littera eñ occidit:sp̄us aũt viuificat. Qđ si ministratio mortꝫ/lr̄is deformata ĩ lapidibus fuit ĩ gloria ita vt nõ possent ĩtẽdere filij israel ĩ faciẽ moysi/ꝓpter gloriã vultus eius q̄ euacuat̄:q̊modo non magꝭ ministratio sp̄us erit ĩ gloria? Nã si ministratio dãnatiõis in glĩa:est multomagis abũdat

Ps. 33. ministeriũ iusticie ĩ glĩa. Gr. Benedicã dñm in oĩ tp̄e:sempꝫ laus eiꝰ in

Ibidẽ ore meo. ℣. In dño laudabit̄ aĩa mea

P.94. audiãt mansueti ⁊ letent̄. Alła. ℣. Uenite exultemꝰ dño:iubilemus deo

Ibidẽ salutari nr̄o. Alius ℣. Preoccupemus faciẽ eiꝰ in ꝯfessione: ⁊ ĩ psalmis iubilemus ei. Isti duo ℣. dr̄r per ebdo. alternis vicibus/qñ de feria agit̄:ita tñ ꝙ. ℣. Preoccupemꝰ. priꝰ dr̄: qñ missa dñicalis ꝑ ebd. dr̄. Et si nulla feria ꝑ hanc ebd. ad hoc vacauerit:tunc vltimꝰ ℣. eo ãno oĩno ꝑtermittat̄. S. Lu.

c.7.D IN illo tp̄e. Exiens iesꝰ de finibꝰ tyri: venit ꝑ sydonem ad mare galilee:inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei surdũ ⁊ mutũ:⁊ dep̄cabant̄ eũ/vt iponat illi manũ. Et app̄hendens eũ de turba seorsũ:misit digitos suos in auriculas eiꝰ ⁊ expuẽs:tetigit linguã eius. Et suspiciẽs ĩ celũ: ingemuit/⁊ ait illi. Effeta:qđ est adaperire. Et statim aperte sũt aures eius: ⁊ solutũ est vinculũ lingue eiꝰ:⁊ loquebat̄ recte. Et p̄cepit illis/ne cui dicerẽt. Quãto aũt eis p̄cipiebat: tãtomagis plus p̄dicabãt:⁊ eo amplius admirabant̄ dicẽtes. Bñ oĩa fecit et surdos fecit audire:et mutos loq̄. Offr̄. Precatus est moyses in ꝯspectu dñi dei sui ⁊ dixit: P̄catꝰ ẽ moyses in ꝯspectu dñi dei sui ⁊ dixit: quare dñe irasceris in pp̄lo tuo:parce ire aĩe tue memẽto abrahã ysaac ⁊ iacob quibus iurasti dare terram fluentem lac ⁊ mel:⁊ placatꝰ factꝰ ẽ dñs/de malignitate quã dixit facere pp̄lo tuo. Exo 32. C

RAspice q̄s dñe. Secre. nostrã ꝓpicius seruitutẽ vt qđ offerimus/sit tibi munꝰ acceptũ:sitq̄ʒ nostre fragilitati subsidium. Per dñm. Cõio. De fructu operũ tuorũ dñe satiabitur terra: vt educas panẽ de terra/ ⁊ vinũ letificet cor hoĩs vt exhilaret faciẽ ĩ oleo:⁊ panis cor hoĩs ꝯfirmet. Postcõio. Ps.10

SEntiamus dñe q̄s tui ꝑceptiõe sacramenti subsidiũ mẽtis ⁊ corporis:vt ĩ vtroq̄ʒ saluati/celestis remedij plenitudĩe gloriemur. P. Fer.iiij. ad corinthi.

2ca. B. FRatres. Nõ nosmetip̄os p̄dicamꝰ:sed dñm nostrũ iesum xp̄m. Nos aũt seruos vestros per iesum. Qm̄ deus q̄ dixit de tenebris lucẽ splẽdescere: illuxit ĩ cordibꝰ nostrꝭ ad illuminationẽ sciẽtie claritatis dei: in faciem xp̄i iesu. Habemus autẽ thesaurũ istũ in vasis fictilibus: vt sublimitas sit virtutꝭ dei:⁊ nõ ex nobis. In oĩbꝰ tribulationeʒ patimur: ſed non anguſtiamur. C. Aporiamur: ſed nō deſtituimur. Perſecutionē patimur: ſꝫ nō derelinquimur. Humiliamur: ſꝫ nō cōfundimur. Deiȷcimur: ſed non perimus. Semꝑ mortificationē ieſu chriſti in corpore noſtro circōferētes: vt ⁊ vita ieſu ī corporib⁹ nr̃is manifeſtet̃. S. Math.

i.C In illo tp̃e. Cepit ieſus exprobrare ciuitatibus in q̄bus facte ſunt plurime virtutes eius: qꝛ non egiſſent penitentiā. Ve tibi coroſaim: ve tibi bethſaida. Quia ſi ī tyro ⁊ ſydone facte eſſent virtutes q̄ facte ſunt in vobis: olim in cinere ⁊ cilicio penitētiā egiſſent. Verūtamen dico vobis: tyro et ſydoni remiſſius erit ī die iudicij/ q̄ꝫ vobis. Et tu capharnaū: nunq̄d vſqꝫ ī celū exaltaberis: vſqꝫ ī īfernū deſcēdes. Quia ſi in ſodomis facte fuiſſēt virtutes q̄ facte ſunt in te: forte māſiſſent vſqꝫ ī hūc diē. Verūtn̄ dico vobis: qꝛ terre ſodomoꝝ remiſſius erit in die iudicij/ q̄ꝫ tibi.

¶ Dñica.xiij.poſt trini. Officiū

ps.73 Reſpice domine in teſtamentū tuū: ⁊ aīas pauperū tuorū ne derelinq̄s in finē. exurge dñe iudica cauſam tuam: ⁊ ne obliuiſcaris voces querentium te p̄s. Vt quid de⁹ repuliſti ī finē / irat⁹ eſt Ibidē furor tu⁹ ſuꝑ oues paſcue tue. Oro.

Omnipotens ⁊ miſericors deus/ de cuius munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter ſeruiat̃: tribue nobis queſumus: vt ad ꝓmiſſiones tuas ſine offenſione curram⁹. Per dñm noſtrum. Ad Galathas.

Fratres. Abrahe dicte ſunt c.3.C. ꝓmiſſiones: ⁊ ſemini ei⁹. Non dicit ⁊ ſeminibus/ quaſi in multis: ſed quaſi in vno: ⁊ ſemini tuo/ q̄ eſt chriſt⁹. Hoc autē dico teſtamentū confirmatū a deo: q̄ poſt quadringētos ⁊ trigita annos facta ē lex/ non irritum facit ad euacuandū promiſſionē. Nā ſi ex lege eſſet hereditas: iā non ex repromiſſione. Abrahe autē per repromiſſionē donauit de⁹. Quid igitur lex? Propter trāſgreſſores poſita eſt: donec veniret ſemen: cui promiſerat ordiata ꝑ angelos ī manu mediatorꝭ. Mediator aūt vnius nō eſt/ de⁹ aūt vnus eſt. Lex ḡ aduerſus ꝓ- D. miſſa dei? Abſit. Si ei dat⁹ eſſet lex que poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſticia. Sed concluſit ſcriptura oīa ſub peccato/ vt promiſſio ex fide ieſu xp̄i: daret̃ credētib⁹. Gr. Reſpice dñe ī teſtamen- ps.73 tū tuū: ⁊ aīas pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris ī finē. V⁹. Exurge dñe ⁊ iudica Ibidē cauſā tuā memor eſto opprobrij ſuoꝝ tuoꝝ. Alla. V. Qm̄ de⁹ magn⁹ dñs: p.94. ⁊ rex magn⁹ ſuꝑ oēm terrā. S. Lu.

In illo tp̃e. ca.10. Dixit ieſus D. diſcipulis ſuis. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. Dico em̄ vobis: ꝙ multi prophete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis.

et non viderūt: ⁊ audire q̄ auditꝭ
⁊ non audierunt. Et quidam le-
gisperitus: surrexit tentās illum
⁊ dicens. Magister: q̄d faciēdo
E. vitā eternā possidebo? At ille di
xit ad eū. In lege q̄d scriptū est.
Quomodo legis? Ille autē re-
spōdens/dixit. Diliges dn̄z deū
tuuz: ex toto corde tuo ⁊ ex tota
anima tua: ⁊ ex omnibus virib⁹
tuis: ⁊ ex omni mente tua: ⁊ ꝓxi
mum tuum sicut teip̄m. Dixitqꝫ
illi. Recte r̄ndisti. Hoc fac/⁊ vi-
ues. Ille autē volens iustificare
seip̄m: dixit ad iesum. Et quis ē
meus ꝓximus? Suspiciens aūt
F. iesus/dixit. Hō quidam descen
debat ab hierusalem i hierico: ⁊
incidit in latrones. Qui etiā de
spoliauerūt eū: ⁊ plagis īpositis
abierunt/semiuiuo relicto. Acci
dit aūt vt sacerdos quidā descē-
deret eadē via ⁊ viso illo ꝑteriit
Silr ⁊ leuita cum esset secus lo-
cū ⁊ videret eū ꝑtransiit. Sama
ritanus aūt quidam iter faciens
venit secus eū: ⁊ videns eū / mia
mot⁹ ē. Et appropiās alligauit
vulnera eius: infundēs oleū ⁊ vi
num. Et īponens illum in iumē-
tum suum: duxit in stabulū: ⁊ cu-
ram eius egit. Et altera die pro
tulit duos denarios: ⁊ dedit sta
bulario/⁊ ait. Curā illius habe/
⁊ quodcūqꝫ supererogauerꝭ: ego
cum rediero reddam tibi. Quis
G. horum triū videt̄ tibi ꝓxim⁹ fu-
isse illi: q̄ incidit in latrones? At
ille dixit, Qui fecit misericordiā
in illum. Et ait illi iesus. Uade
⁊ tu fac similit̄. Offꝫ. In te spera-
ui dn̄e: dixi tu es deus meus i ma-
nibus tuis tempora mea. Secreta.

Hostias q̄s dn̄e ꝓpicius i
tende/quas sacris altari-
bus exhibem⁹ vt nobis indulgē
tiam largiendo/tuo noī dent ho
norē. Per. Cōio. Panē de celo de Sa
disti nobis dn̄e: habētē oē delectamē 61.
tū/⁊ oēm saporē suauitatis. Postc̄.
Uiuificet nos q̄s dn̄e hui⁹
participatio sctā mysterij
⁊ pariter nobis expiationem tri
buat ⁊ munimē. Per dn̄m nr̄m.

¶ Feria.iiii. ad Thessalonicen.

Fratres. Memores esto 1.ca.
te laboꝝ nostrorū ⁊ fati B.
gationū nocte ⁊ die operantes:
ne quē vestrū grauaremus. Pre
dicauim⁹ em̄ in vobis: euāgeliū
dei. Uos em̄ testes estis ⁊ de⁹ q̄ꝫ C.
sancte ⁊ iuste ⁊ sine q̄rela: vobis
q̄ credidistꝭ affuim⁹ sicut scitꝭ: q̄-
liter vnūquēqꝫ vestrū: tāq̄ꝫ p̄r fili
os suos dep̄cantes vos ⁊ ꝯsolā
tes testificati sum⁹/vt ambulare
tis digne deo q̄ vocauit vos in
regnū suū ⁊ gloriā. Ideo ⁊ nos
grās agim⁹ deo sine īntermissiōe
q̄m cū accepissetis a nobis ꝟbū
auditus dei: accepistis illud nō
vt verbū hoīm: sed sicut est vere
verbum dei: q̄ operat̄ i vobis q̄
credidistis. Scdm̄ Matheum.

In illo tp̄e. ca.14
Abeuntes B.
pharisei ꝯsiliū fa
ciebāt aduers⁹ ie-
sum: q̄modo eum
ꝑderēt. Iesus au
tē sciēs: recessit i-
de. Et secuti sunt
eū multi: ⁊ curauit eos oēs: ⁊ p̄ce
pit eis ne manifestū eū facerēt:
vt adimpleret̄ q̄d dictū est: p ysaiā
ꝓphetā dicētē. Ecce puer meus

quem elegi dilectus meus : in q̄
bene ꝯplacuit aīe mee. Ponam
spiritū meū super eū: ⁊ iudicium
gentib⁹ nūciabit. Non ꝯtendet
neq; clamabit: neq; audiet aliq̄s
in plateis vocē eius. Arūdinem
quassatam nō ꝯfringet: ⁊ lignuz
fumigās nō extiguet: donec eiiciat
ad victoriā iudiciū: ⁊ in noīe
eius gentes sperabūt. Dñica
xiiij. post trini. Ad missā Offm̄.

ps.83.
Rotector
nr̄ aspice
de⁹ ⁊ respice
i faciez
xp̄i tui: q:
melior est
dies vna i
atrijs tuis
sup milia.

Ibidē ps. Quā dilecta tabernacula tua dn̄e
virtutū: ꝯcupiscit ⁊ deficit aīa mea in
atria domini. Oratio.

OMs p̄s sempiterne de⁹: da
nobis fidei spei ⁊ charitatis augmētū:
⁊ vt mereamur asseq̄ qd̄
ꝓmittis fac nos amare qd̄ p̄cipis
Per dominum. Ad Galathas.

c.5.C. FRatres. Spū ambulate
⁊ desideria carnis nō p̄ficietis.
Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus
spm̄: spūs aūt aduersus carnē.
Hec em̄ cibi inuicē aduersantur:
vt nō q̄cūq; vultis/ illa faciatis.
Qd̄ si spū ducemini: nō estis
D. sub lege. Manifesta autem sunt
opa carnis: q̄ sūt fornicatio: immūdicia/
auaricia/ impudicitia / luxuria/
idoloꝝ seruit⁹/ veneficia/ inimicitie:
ꝯtentiōes/ emulationes
ire/ rixe/ dissentiōes/ secte/ inuidie/
homicidia/ ebrietates/ comessatiōes:
⁊ his silia. Que p̄dico vobis
sicut p̄dixi: qm̄ q̄ talia agunt
regnū dei nō ꝯsequētur. Fruct⁹
aūt spūs est: charitas gaudiuz/
pax/ patiētia/ lōganimitas/ bonitas/
benignitas/ mansuetudo/ fides/
modestia/ ꝯtinētia/ castitas
Aduersus huiuscemodi : non ē
lex. Qui aūt sunt xp̄i: carnē suā
crucifixerūt: cū vicijs ⁊ ꝯcupiscētijs.
Gr. Bonū est ꝯfiteri dn̄o: ⁊ psal ps.91.
lere noī tuo altissime. ℣. Ad annun Ibidē
ciandū mane m̄iam tuā: ⁊ veritatem
tuā p noctē. Alla. ℣. Cōfitemi dn̄o p.184
⁊ īuocate nomē ei⁹: annūciate iter gē

tes opa ei⁹. S. luc.
IN illo tp̄e. ca.17.
Cū iret ies⁹ C.
in hierl'z: trāsibat
p mediā samariā
⁊ galileā. Et cū ingrederet
quoddā
castellū: occurrerūt
ei decē viri leprosi. Qui steterūt
a lōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes
Jesu p̄ceptor/ miserē nr̄i. Quos
vt vidit dixit. Ite ostēdite vos D.
sacerdotibus. Et factū est dum
irent: mundati sunt. Unus autē
ex illis vt vidit: q: mūdatus est.
regressus ē cū magna voce magnificans
deū. Et cecidit in faciem
añ pedes ei⁹: gratias agēs.
Et hic erat samaritan⁹. Rn̄dēs
aūt iesus dixit. Nōne decē mundati
sunt: ⁊ nouē vbi sunt? Nō ē
inuētus q̄ rediret ⁊ daret gloriā
deo: nisi hic alienigena. Et ait illi.
Surge ⁊ vade: q: fides tua te
saluū fecit. Offr. Immittit āgelū ps.33.
dn̄s i circuitu timētiū eū ⁊ eripiet eos
gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dn̄s.

PRopiciare dn̄e Secre.
ppl'o tuo: ꝓpiciare mūeri

bus:vt hac oblatiōe placatꝰ:⁊ indulgētiā nobis tribuas/⁊ poſtulata ꝯcedas. Per. Cō. Panis quē ego dedero/caro mea ē ꝓ ſeculi vita. Joh. c.6.F.

Sumptis dn̄e celeſtibus ſacramētis:ad redēptiōis eterne q̄s ꝓficiamus augmentū. Poſtē. p. Fe.iiii. Ad Corinth.

2.ca.6 D. Fratres. Nolite iugū ducere cū infidelibꝰ: ſed cuꝫ fidelibus. Que eñ participatio iuſticie cum iniq̄tate:aut q̄ ſocietas luci ad tenebras? Que autē ꝯuentio xp̄i ad belial? Aut q̄ ps fideli cū īfideli? Quis aūt cōſenſus tēplo dei cū idolis? Uos aūt eſtiſ tēplū dei viui:ſicut dicit deꝰ Qm̄ inhabitabo ī illis: ⁊ inābulabo inter eos:⁊ ero illoꝝ deus/⁊ ipſi erūt mihi pplꝰs. Propter qđ exite de medio eoꝝ:⁊ ſeparamini dicit dn̄s. Uos q̄ portatis vaſa dn̄i:⁊ īmundū ne tetigeritiſ. Et ego recipiā vos/⁊ ero vobis in patrē:⁊ vos eritis michi ī filios ⁊ filias/ dicit dn̄s oīpotens. Has igit̄ ꝓmiſſiones habentes kmī:mūdemꝰ nos ab oī iq̄namēto carnis ⁊ ſpūs:ꝑficientes ſctificationē: ī timore dei. S. Lucā.

ca.12. B. In illo tpe. Ait ad ieſū quidaꝫ de turba. Magiſter dic fratri meo:vt diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. Hō quis me ꝯſtituit iudicē / aut diuiſorem ſupra vos? Dixitq̄ʒ ad illos. Uidete ⁊ cauete ab oī auaricia: q2 non ī abundantia cuiuſq̄ʒ vita eius eſt: ex his q̄ poſſidet. Dixit aūt ſimilitudinē:ad illū dicens. C. Hoīs cuiuſdā diuitis vberes fructꝰ ager attulit:⁊ cogitabat itra ſe dicēs Quid faciā q2 nō habeo: quo cōgregē fructus meos? Et dixit. Hoc faciā. Deſtruā horrea mea/ ⁊ maiora faciā ⁊ illuc ꝯgregabo oīa q̄ nata ſunt mihi:⁊ bona mea ⁊ dicā aīe mee. Aīa/habes multa bona poſita in annos plurimos:requieſce/comede/ bibe/et epulare. Dixit aūt illi deꝰ. Stulte/hac nocte aīam tuā repetēt a te:q̄ aūt paraſti/cuius erūt? Sic eſt qui ſibi theſaurizat: ⁊ nō eſt ī deum diues. Dixitq̄ʒ ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vobis. Nolite ſolliciti eſſe aīe veſtre q̄d māducetis:neq̄ʒ corpori veſtro/q̄d īduamini. Aīa plus eſt/q̄ʒ eſca:et corpus/pluſq̄ʒ veſtimentū. Cōſiderate coruos:q2 nō ſeminā̄t/neq̄ʒ metunt:q̄bus nō ē cellariū/neq̄ʒ horreum: ⁊ deus paſcit illos.

¶ Dñica.xv.poſt trini. Officiū.

Inclina domine aurē tuā ad me et exaudi me:ſaluuꝫ fac ſeruuꝫ tuuꝫ deus meꝰ ſperātē ī te:miſerere mihi dn̄e/q̄m ad te clamaui tota die. Ps.85. Ps. Letifica aīam ſerui tui q̄m ad te dn̄e aīam meā leuaui. Ibidē. Oro.

Cuſtodi q̄s dn̄e eccleſiā tuam ꝓpiciatione ꝑpetua: ⁊ q2 ſine te labit̄ humana mortalitas:tuis ſemꝑ auxilijs ⁊ abſtrahatur a noxijs/⁊ ad ſalutaria dirigatur. Per D. Ad Galathas.

c.6.A. FRatres. Si ſpiritu viui-
mus/ ſpū ⁊ ambulemus.
Non efficiamur inanis gł̄ie cu-
pidi inuicē ꝓuocātes:inuicem i-
uidētes. Fratres:⁊ ſi preoccupa
tus fuerit hō in aliq̄ delicto vos
qui ſpirituales eſtis huiuſcemo
di inſtruite in ſpū lenitatis. Cō-
ſiderans teipſm̄:ne ⁊ tu tenteris.
Alter alterius onera portate:et
ſic adimplebitis legē chriſti. Nā
ſi q̄s exiſtimat ſe aliq̄d eſſe cū ni
hil ſit: ipſe ſe ſeducit. Opus aūt
ſuum ꝓbet vnuſquiſq;:⁊ ſic in ſe-
metipſo tantū gloriā habebit:et
non in altero. Unuſq̄ſq; eñ onꝰ
B. ſuum portabit. Cōmunicet autē
is q̄ cathezizat verbo: ei q̄ ſe ca-
thezizat in oībus bonis. Nolite
errare:deus nō irridetur. Que eñ
ſeminauerit hō:hec ⁊ metet. Qm̄
qui ſeminat i carne ſua:de carne
⁊ metet corruptionē. Qui aūt ſe
C. minat in ſpū:de ſpū metet vitam
eternā. Bonū aūt facientes non
deficiamꝰ: tēpore ei ſuo metemꝰ
nō deficientes. Ergo dū tēpꝰ ha
bemꝰ:operemur bonū ad oēs:ma
xie aūt ad domeſticos fidei. Gr̄.
ps.117. Bonū ē ↄfidere i dño q̄ȝ ↄfidere i hoīe
Ibidē. V. Bonū eſt ſperare in dño: q̄ȝ ſperare i
ps.107 principibꝰ. Alla. V. Paratū cor me
um deꝰ paratū cor meū cātabo ⁊ pſal
lam tibi in gloria mea. S. Mathe.

c.6.C. IN illo tpe.
Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Ne-
mo poteſt duobꝰ
dñis ſeruire. Aut
eñ vnum odio ha
bebit ⁊ alterū di-
liget:aut vnum ſu
ſtinebit/⁊ alterum cōtennet. Nō
poteſtis deo ſeruire/⁊ mammo-
ne. Ideo dico vobis: ne ſolliciti
ſitis aīe veſtre q̄d manducetis:
neq; corpori veſtro/quid iduami
ni. Nōne anima plus eſt/q̄ȝ eſca: D.
⁊ corpus plus q̄ȝ veſtimentū? Re
ſpicite volatilia celi:quoniam nō
ſerunt/neq; metunt:neq; cōgre-
gant in horrea:⁊ pater veſter ce
leſtis paſcit illa. Nonne vos ma
gis pluris eſtis illis? Quis aūt
veſtrū cogitās/ pōt adijcere ad
ſtaturā ſuā cubitū vnū? Et de ve
ſtimento/q̄d ſolliciti eſtis? Con
ſiderate lilia agri:q̄mō creſcunt.
Nō laborāt neq; nent. Dico aūt
vobis:qm̄ nec ſalomō i oī gloria
ſua coopertus ē ſicut vnū ex iſtis.
Si aūt fenū agri qḋ hodie eſt/⁊
cras i clibanū mittitur deꝰ ſic veſtit
q̄ȝto magis vos minime fidei?
Nolite ergo ſolliciti eſſe dicētes
q̄d manducabimus:aut q̄d bibe
mus:aut q̄ operiemur? Hec eñ
oīa gentes iq̄runt. Scit ei pater
veſter:q2 his oībꝰ idigetis. Que
rite ergo primuz regnū dei ⁊ iu
ſticiā eiꝰ:⁊ hoc oīa adijcientur vo-
bis. Offer. Expectās expectaui dñz
⁊ reſpexit me:⁊ exaudiuit deprecatio ps.39.
nem meā ⁊ immiſit in meum canticū
nouum hymnum deo noſtro. Secr.

COncede nobis dñe que-
ſumus:vt hec oblatio ſa-
lutaris/⁊ noſtrorum fiat purga
tio peccatorum:⁊ tue ꝓpiciatio
pietatis. Per. Cō. Qui manducat
carnē meā:⁊ bibit ſanguinē meū i me Joh.
manet ⁊ ego in eo dicit dñs. Poſtc. c.6.F.

PUrificent ſemper ⁊ muni-
ant tua ſacramēta nos de
us:⁊ ad perpetue ducant ſalua
tionis effectum. Per dominuz.

Feria.iiij. Ad Timotheum.

1.ca.1. B. Chariſſime. Scim⁹ aūt q2 bona ē lex: ſi q̄s ea legitime vtat̄. Sciēs hoc: q2 iuſto nō ē lex poſita: ſʒ iniuſtis ⁊ nō ſubditiſ: impijs ⁊ pctōribus: ſceleratis et ꝯtaminatis: patricidis ⁊ matricidis: homicidis: fornicarijs: maſculoꝝ cōcubitorib⁹: plagiarijs: mēdacibus: ⁊ periuris. Et ſi q̄d aliud ſane doctrine aduerſat̄: q̄ eſt ſcđm euāgeliū glorie btī dei q̄d creditū eſt michi. Gratias ago ei: q̄ me ꝯfortauit i xp̄o ieſu dño nr̄o: q2 fidelē me exiſtimauit ponēs i miniſterio: qui prius fui blaſphem⁹: ⁊ pſecutor/ ⁊ ꝯtumelioſ⁹. Sʒ miſericordiā dei ꝯſecutus ſum: q2 ignorās feci in incredulitate. Supabūdauit aūt gratia dñi nr̄i cū fide ⁊ dilectōe: q̄ ē i xp̄o ieſu dño nr̄o. **Scđm Lucā.**

c.20. A. In illo tpe. Factū eſt i vna dierū: docēte ieſu ppl̄m i tēplo/ ⁊ euāgelizāte: cōuenerūt pncipes ſacerdotuʒ ⁊ ſcribe cū ſeniorib⁹ ⁊ aiunt dicētes ad illū. Dic nobis in q̄ poteſtate hec facis: aut q̄s ē qui dedit tibi hāc poteſtatē? Reſpōdens aūt ieſus: dixit ad illos Interrogabo vos ⁊ ego vnum ſermonē: r̄ndete michi. Baptiſmus iohānis de celo erat: an ex hoībus? At illi cogitabāt intra ſe dicētes. Q2 ſi dixerim⁹ de celo dicet nobis. Quare ḡ nō credidiſtiſ illi. Si aūt dixerim⁹ ex hominib⁹: plebs vniuerſa lapidabit B. nos. Certi ſunt eñ iohānē pphetā eſſe. Et r̄nderūt ſe neſcire vñ eſſet: et ieſ⁹ ait illis Neqꝫ ego dico vobis: in q̄ ptāte hec facio.

Dñica.xvj.p⁹ tri. Ad miſ. Offm̄

Miſerere mihi dñe qm̄ ad te clamaui tota die: q2 tu dñe ſuauis ac mitis es: ⁊ copioſus i mia/ oībus iuocātib⁹ te. Ps.85. Ps. Inclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me quoniā inops ⁊ pauper ſum ego. Ibidē **Oratio.**

Eccleſiā tuā q̄s dñe: miſeratio continuata mūdet ⁊ muniat: ⁊ q2 ſine te nō poteſt ſalua ꝯſiſtere tuo ſemꝑ munere gubernet̄. Per dñ̄ʒ. **Ad Epheſios**

c.3.C. Fratres. Obſecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis ꝓ vobis: q̄ eſt gloria veſtra. Huius rei gratia flecto genua mea ad prēʒ dñi nr̄i ieſu xp̄i ex q̄ oīs paternitas in celis ⁊ in terra noīatur. Ut det vobis ſcđʒ diuitias glorie ſue ꝟtutē corroborari: ꝑ ſpm̄ ei⁹ in interiorē hoīe xp̄m habitare ꝑ fidē in cordib⁹ vr̄is. In charitate radicati ⁊ fundati: vt poſſitis ꝯprehēdere cuʒ oībus ſanctis q̄ ſit latitudo/ lōgitudo/ ⁊ ſublimitas/ ⁊ ꝓfundum. D. Scire etiā ſupeminentē ſciētie charitatē xp̄i: vt impleamini i oēʒ plenitudinem dei. Ei autem qui potens eſt oīa facere ſupabūdāter q̄ȝ petimus/ aut intelligim⁹: ſecundū virtutem que operatur in nobis. Ipſi gloria in eccleſia ⁊ in xp̄o ieſu: i oēs generatiōes:

ps. 101. ſeculi ſeculoꝝ amē. Gꝛ. Timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gloriā tuā. Ibidē ℣. Qm̄ edificauit dñs ſyon: ⁊ videbit̄ in maieſtate ſua. Alleluya. ps. 113. ℣. Qui timēt dñm ſperēt in eū: adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ ē. S. lucā.

ca.7. B. In illo tp̄e. Ibat ieſus in ciuitatē que vocatur naim: ⁊ ibāt cū eo diſcipuli eiꝰ et turba copioſa. Cum aūt appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebat̄ filius vnicꝰ matris ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidiſſet dñs: mia motus ſuꝑ eā/ dixit illi. Noli flere. C. Et acceſſit ⁊ tetigit loculum. Hi aūt q̄ portabāt: ſteterūt. Et ait Adoleſcens: tibi dico ſurge. Et reſedit q̄ erat mortuꝰ/ ⁊ cepit loqui: ⁊ dedit illū mr̄i ſue. Accepit aūt oēs timoꝛ: ⁊ magnificabāt deū dicētes. Qꝛ ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ qꝛ deꝰ viſitauit plebē ſuā. ps. 39. Offꝫ. Dñe in auxiliū meū reſpice: cōfundātur ⁊ reuereantur qui querūt animam meaꝫ vt auferant eam. Secreta.

Tua nos dñe q̄s ſacramēta cuſtodiāt: ⁊ cōtra dyabolicos tueantur ſemper incurſus. Per. ps. 70. Cōio. Dñe memoꝛabor iuſtitie tue ſolius: deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſq̄ in ſenectam ⁊ ſenium deus ne derelinquas me. Poſtcōio.

Mentes noſtras ⁊ coꝛpoꝛa poſſideat q̄s dñe doni celeſtis operatio: vt nō noſter ſenſus ī nobis: ſed iugiter eius preueniat effectus. Per dominum.

¶ Feria. iiij. Ad Coloſſenſes.

Fratres. Uidete ne quis vos decipiat per philoſophiā/ ⁊ inanē fallaciā ſcd̄m traditionē hominū: ſcd̄m elemēta mūdi/ ⁊ nō ſcd̄m chriſtū. Qꝛ in ipſo inhabitat oīs plenitudo diuinitatis: coꝛpaliter ⁊ eſtis in illo repleti qui eſt caput oīs principatus ⁊ poteſtatis. In quo ⁊ circūciſi eſtis circūciſione nō manufacta / in expoliatione coꝛpis carnis: ſed in circūciſione xp̄i. Cōſepulti ei in baptiſmo: in quo et reſurrexiſtis: per fidē operationis dei qui ſuſcitauit illū a mortuis. Et vos cū eſſetis mortui in delictis ⁊ preputio carnis veſtre: cōuiuificauit cū illo donās vobis oīa delicta. Per ieſum chriſtum dñm noſtrū. cap.2. B. C. Scd̄m Marcum.

In illo tp̄e. Uenit ieſus bethſaidam: ⁊ adducunt ei cecum: et rogabant eum vt illum tangeret. Et apprehēſa manu ceci: eduxit eū extra vicum. Et expuens in oculis eius impoſitis manibus ſuis: interrogauit eū ſi quid videret. Et aſpiciens ait. Uideo homines velut arboꝛes ambulantes. C. Deinde iterū impoſuit manus ſuper oculos eius: et cepit videre/ et reſtitutus eſt ita vt videret clare omnia. Et miſit illū in domum ſuam dicens. Uade in domum tuam: et ſi in vicū introieris: nemini dixeris. cap.8. B.

¶ Dominica. xvij. poſt trinitatē.

Ad miſſam. Officium. q.lij.

ps. 118.
Iuſtus es dñe et rectum iudiciū tuū: fac cum ſeruo tuo ſm̄ miſericordiā tuā. Ibidē ℣. Beati immaculati in via: q̄ ābulāt in lege dñi. Oro.

Tua nos dñe q̄s gr̄a ſemp et p̄ueniat ⁊ ſequat: ac bonis operib⁹ iugiter p̄ſtet eſſe intētos. Per dñz. Ad epheſios.

cap̄.4 A. Frēs. Obſecro vos ego vinctus in dño: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis cū oī humilitate ⁊ māſuetudine: cū patiētia ſupportātes inuicē in caritate: ſolliciti ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis. Unū corp⁹ ⁊ vn⁹ ſpūs: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtre. Un⁹ dñs: vna fides: vnū baptiſma. B. Unus de⁹ ⁊ pater oīm: q̄ eſt ſup oēs/ ⁊ per oīa/ ⁊ in oībus nobis/ qui eſt bñdictus: in ſecula ſcloꝝ amē. p̄.32. Ibidē Gr. Beata gens cui⁹ eſt dñs de⁹ eoꝝ: populus quē elegit dñs in hereditatē ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt: et ſpiritu oris ei⁹ oīs virtus eoꝝ. Alleluya. ℣. Dextera ps. 117. dñi fecit virtutē: dextera domini exaltauit me.

Scd̄m Lucam.

ca.14. A. 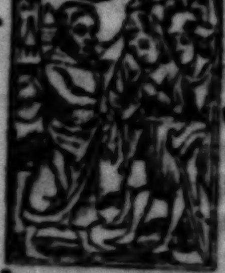
In illo tp̄e. Cū introiſſet ieſus ī domū cuiuſdā principis phariſeoꝝ ſabbato māducare panē: ⁊ ipſi obſeruabant eū. Et ecce homo quidā idropicus erat āte illū. Et reſpōdēs ieſus: dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos dicēs. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerūt. Ipſe ꝟo apprehēſum/ ſanauit eū: ac dimiſit. Et reſpondēs ad illos dixit. Cui⁹ vr̄m aſinus aut bos in puteū cadet: ⁊ nō cōtinuo extrahet illū die ſabbati? Et nō poterāt ad hec reſpondere illi. B. Dicebat aūt ⁊ ad inuitatos parabolā: intēdens quō p̄mos accubit⁹ eligerēt dicēs ad illos. Cū īuitat⁹ fuer̄ ad nuptias: nō diſcūbas ī p̄mo loco: ne forte honoratior te ſit īuitat⁹ ab illo: ⁊ veniēs is q̄ te ⁊ illū vocauit: dicat tibi: da huic locum. Et tūc īcipias cū rubore: nouiſſimū locū tenere. Sz cū vocat⁹ fuer̄/ vade recūbe ī nouiſſimo loco: vt cū venerit q̄ te īuitauit/ dicat tibi. Amice/ aſcēde ſuperi⁹. C. Tunc erit tibi gl̄ia: corā ſimul diſcūbētibus. Quia oīs q̄ ſe exaltat/ humiliabit: ⁊ qui ſe humiliat/ exaltabitur. Offer. Oraui deū ego daniel dicens: exaudi dñe p̄ces ſerui tui: illumina faciē tuā ſup ſanctuariū tuū: et propici⁹ intēde populū iſtū/ ſup quē inuocatū eſt nomē tuū de⁹. Dan. 9. cap̄. D. Secre.

Mūnda nos q̄s dñe/ ſacrificij p̄ſentis effectu ⁊ perfice miſerat⁹ in nobis: vt ei⁹ mereamur eē p̄ticipes. Per. Cōio.

Uouete ⁊ reddite dño deo veſtro oēs qui in circuitu ei⁹ offertis mūera: terribili ⁊ ei q̄ aufert ſpm̄ principū: terribili apud omnes reges terre. ps. 75. Poſtc̄.

Purifica dñe q̄s mētes noſtras benign⁹/ et renoua celeſtib⁹ ſacris: vt ↄſeq̄nt ⁊ corporū p̄ſens pariē ⁊ futur̄ capiam⁹ auxiliū. Per. ¶ Fe. iiij. Ep̄la. Si eñ vnius. et Euãge. C Cũ venisset iesus ꝛ discipuli. Reqre in. iiij. feria post dñicam. xviij. C Dominica. xviij. post trinitatẽ. Offm̃.

Eccli. 36. C. Da pacem dñe sustinẽtibꝰ te / vt prophete tui fideles iueniãtur: exaudi preces serui tui / ꝛ plebis tue isrl̃. Ps. Letatꝰ suz ī his q̄ dicta sũt mihi: ī domũ dñi ibimus. Ps. 121.

Oratio

Da q̄s dñe ppl'o tuo dyabolica vitare contagia: ꝛ te solum deũ pura mẽte sectari. Per. Ad Corinthios.

1. ca. 1. A. Fratres. Gras ago deo meo semꝑ ꝓ vobis ī gratia dei q̄ data est vobꝫ ī xp̄o iesu. Qꝛ in oĩbus diuites facti estis in illo: in oī ꝟbo ꝛ in omī sciẽtia: sicut testimoniũ xp̄i ꝯfirmatũ ē in vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla gr̃a: expectãtibꝰ reuelationẽ dñi nr̃i iesu xp̄i. Qui et cõfirmabit vos vsq̄ ī finẽ sine crimie in die aduẽtꝰ dñi nostri iesu xp̄i.

Ps. 121. et oĩa infra. Gr. Letatꝰ sum ī his q̄ dicta sũt michi ī domũ dñi ibimꝰ. ℣. Fiat pax in ꝟtute tua: ꝛ abũdãtia in turribꝰ tuis

Alla. ℣. Letatꝰ suz ī his q̄ dicta sũt mihi: ī domũ dñi ibimus. ℣ Stãtes erãt pedes nostri: ī atrijs tuis hierl'm. Isti duo. ℣. dicũtur per ebdomadam alternis vicibꝰ: ita tñ q͏̄ ℣ꝰ. Stantes. primo dicitur qñ de feriis agitur. Et si nulla feria per hãc ebdo. ad hoc vacauerit: tũc vltimus ℣ꝰ. eo anno omnino pretermittatur. Scd̃m Matheum.

In illo tp̄e. ca. 22. D. Accesserũt ad iesum pharisei ꝛ interrogauit eũ vnus ex eis legisdoctor tẽtans eũ. Magister: qđ est mãdatum magnũ in lege? Ait illi iesꝰ. Diliges dominũ deũ tuũ ex toto corde tuo: et in tota aĩa tua: ꝛ in tota mẽte tua. Hoc est maximũ / ꝛ primum mãdatum. Scd̃m aũt / simile est huic. Diliges proximũ tuũ sicut teipsum. In his duobꝰ mãdatis vniuersa lex pẽdet ꝛ ꝓphete. Cõgregatis aũt phariseis: interrogauit eos iesus dicẽs. Quid vobis videt̃ de xp̄o / cuiꝰ filius est? Dicũt ei. Dauid. Ait illis. Quõ ḡ dauid in sp̄u vocat eũ dñm dicens. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ. Si ḡ dauid vocat eũ dñm: quõ filiꝰ eiꝰ est? Et nemo poterat respõdere ei ꝟbũ: neq̄ ausus fuit quisq̄ ex illo die: eũ ampliꝰ interrogare. Offr. Sctificauit moyses altare dño / offerẽs sup̱ illud holocausta: ꝛ immolãs victimã fecit sacrificiũ vespertinũ: in odorẽ suauitatis dño deo in cõspectu filioꝝ israel. Exod. 24. B Secre.

Maiestatẽ tuã dñe suppliciter depcamur: vt hec sãcta q̄ gerimus: ꝛ a p̄teritis delictis nos eruãt ꝛ futuris. P. Cõio. Ps. 95. Tollite hostias ꝛ itroite ī atria eius: adorate dñm ī aula sctã eiꝰ. Postc.

Sanctificationibꝰ tuis q̄s oĩps deꝰ: ꝛ vicia nr̃a curent̃ et remedia nobꝫ etna ꝓueniant. Per. C Fer. iiij. Ad Romanos.

ca.15. F. Fratres. Obsecro vos ꝑ dñm nr̄m iesum xp̄m ⁊ ꝑ caritatē sctī spūs: vt adiuuetꝫ me in orationib⁹ vestris pro me ad deū: vt liberer ab infidelib⁹ q̄ sūt in iudea: ⁊ obsequij mei oblatio fiat accepta ī hierosolyma sctīs: vt veniā ad vos in gaudio ꝑ voluntatē dei/ vt refrigerer vobiscū. Deus autē pacis: sit cū omnib⁹ vobis amen. Scd̄m Matheum

cap. 13 D. In illo tp̄e. Dixit ies⁹ discipulis suis parabolā hāc. Simile factū est regnū celoꝝ grano sinapꝭ: qđ accipiens homo seminauit in agro suo / qđ minimū est oībus seminib⁹. Cū aūt creuerit: mai⁹ est oīb⁹ olerib⁹. Et fit arbor: ita vt volucres celi veniāt / ⁊ habitēt in ramis ei⁹. Aliā parabolā locut⁹ est eis. Silē est regnū celoꝝ fermēto: qđ acceptū mulier abscōdit ī farine satis trib⁹: donec fermētatū ē totū. Hec oīa locut⁹ est iesus in ꝑabolis ad turbas: ⁊ sine ꝑabolis nō loq̄bat᷑ eis vt adimpleret᷑ qđ dictū est ꝑ ꝓphetā dicētē. Aperiā ī parabolis os meū: eructabo abscōsa: a cōstitutiōe mūdi. ℭ Do.xix. p⁹ tri. offm̄

Eccl̄a Salus ppl̄i ego suꝫ dicit dñs: de quacunqꝫ tribulatione clamauerint ad me exaudiā eos et ero illoꝝ dñs in perpetuum. Ps. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurē vestrā ī ꝟba oris mei. Oro. Ps. 77.

Dirigat corda nostra q̄s dñe tue miſatiōis oꝑatio q: tibi sine te placere nō possum⁹. Per dñm nr̄m. Ad Ephesios.

cap.4 E. Fratres. Renouamini spū mētis vestre: ⁊ induite nouū hominē q̄ s̄m deū creat⁹ est/ in iustitia ⁊ sctītate ꝟitatis. Propter q̄ deponētes mādaciū: loquimini ꝟitatem vnusquisqꝫ cū ꝓximo suo: qm̄ sum⁹ inuicē membra. Irascimini: ⁊ nolite peccare. Sol nō occidat suꝑ iracūdiā vestram F. Nolite locū dare dyabolo. Qui furabat᷑: iam non furet᷑. Magis aūt laboret operādo manib⁹ suis qđ bonū est: vt habeat vñ tribuat necessitatē patiēti. Gr. Dirigat᷑ oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuuꝫ mearū sacrificium vespertinū. Alla. ℣. Qui confidunt in dño sicut mons syon: nō cōmouebit᷑ in eternū qui habitat in hierusalē. Scd̄ꝫ Matheū Ps. 140. Ibidē Ps. 124.

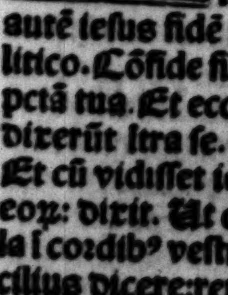

cap.9. A. In illo tp̄e. Ascēdēs iesus in nauiculaꝫ: trāsfretauit ⁊ venit in ciuitatē suā Et ecce offerebāt ei paraliticū iacētē in lecto. Uidēs autē iesus fidē illoꝝ: dixit paralitico. Cōfide fili: remittūtur tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de scribis: dixerūt ītra se. Hic blasphemat Et cū vidisset iesus cogitatiōes eoꝝ: dixit. Ut q̄d cogitatis mala ī cordib⁹ vestris: Quid est facilius dicere: remittunt᷑ tibi pctā

tua: an dicere ſurge et ambula?
Ut aūt ſciatis/ qꝛ filiꝰ hoīs habet
poteſtatē in terra dimittēdi peccata: tūc ait paralitico. Surge/
tolle lectū tuū: ⁊ vade in domū
tuā. Et ſurrexit: ⁊ abijt in domū
ſuā. Uidētes aūt turbe/ timuerūt.
Et glorificauerūt deū qui dedit
ps. poteſtatē talē hoibus. Offer. Si
137. ambulauero in medio tribulationis
viuificabis me dñe: ⁊ ſup irā inimicorū meoꝝ extēdes manū tuā: ⁊ ſaluū
me fecit dextera tua. Secreta.

DEus q̄ nos per huiꝰ ſacrificij veneranda cōmercia
vniꝰ ſūmeqꝫ diuinitatis ꝑticipes
efficis: p̄ſta q̄s vt ſicut tuā cognoſcimꝰ veritatē: ſic eā dignis mētibus ⁊ moribꝰ aſſequamur. Per.
Cōio. Tu mādaſti mādata tua cuſtodiri: nimis: vtinā dirigantur vie
ps. 118. mee/ ad cuſtodiēdas iuſtificationes tuas. Poſtc.

GRatias tibi
referimꝰ dñe ſacro munere
vegetati/ tuā miām deꝑcātes: vt
dignos nos eiꝰ ꝑticipatiōe ꝑficias. Per. ¶ Fer. iiij. Ad Theſſa.

FRatres. State/ ⁊ tenete
2.c.2. traditiones quas didiciſtis: ſiue per ſermonē/ ſiue ꝑ epiſtolā noſtrā. Ipſe āt dñs noſter
D. ieſus chriſtꝰ/ ⁊ deꝰ/ ⁊ pat̄ noſter
qui dilexit nos: ⁊ dedit cōſolationē eternā/ ⁊ ſpē bonā in grā cōſolet̄ corda veſtra/ ⁊ cōfirmet in
2.ca.3. omī ope ⁊ ſermone bono. De cetetero
A. fratres orate pro nobis:
vt ſermo dñi currat et clarificet̄
vbiqꝫ/ ſicut ⁊ apud vos: ⁊ vt liberemur ab īportunis ⁊ malis hominibꝰ. Nō eñ oīm eſt fides. Fidelis aūt deus eſt: q̄ cōfirmabit
vos/ ⁊ cuſtodiet a malo. Confi-

dimus aūt de vobis in dño: qm̄
que precipimꝰ ⁊ facitis/ ⁊ facietꝫ.
Dñs aūt dirigat corda ⁊ corpora veſtra: in caritate dei/ ⁊ patiētia chriſti. Scđm Matheum.

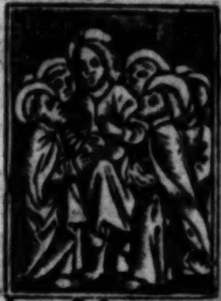

IN illo tp̄e. ca.13.
Acceſſerūt E.
ad ieſum diſcipuli eiꝰ dicētes. Ediſſere nobꝫ parabolā zizanioꝝ agri.
Qui reſpōdens/ ait. Qui ſeminat
bonū ſemen: eſt filius hominis.
Ager aūt eſt mūdus. Bonū vero ſemen: hi ſunt filij regni: zizania aūt: filij ſunt neq̄. Inimicus
aūt qui ſeminauit ea: eſt dyabolus. Meſſis vero: cōſummatio
ſeculi eſt. Meſſores aūt: angeli
dei ſunt. Sicut ḡ colligunt̄ zizania/ ⁊ igni cōburūtur: ſic erit ī cō- F.
ſummatione ſeculi. Mittet filiꝰ
homis angelos ſuos: ⁊ colligēt
de regno eiꝰ omīa ſcādala: ⁊ eos
q̄ faciūt iniq̄tatē. Et mittēt eos
in caminū ignis: ibi erit fletus/ ⁊
ſtridor dentiū. Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol: ī regno patris eoꝝ.
Qui habet aures audiendi audiat. ¶ Dñica. xx. poſt tri. Offm̄.

OMnia q̄ fe Dan. 3
ciſti nobis C.
dñe/ in vero iudicio
feciſti: q̄a
peccauimꝰ
tibi/ ⁊ mandatis tuis
nō obediuimꝰ: ſed da gloriā noī tuo: ⁊ fac
nobiſcū ſm̄ multitudinē mīe tue
Ps. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: i ps. 47.

ciuitate dei noſtri i mōte ſctō ei⁹. Oīo
OMnīps ꝛ miſericors de⁹: vni-
uerſa nobꝫ aduerſantia ꝓ-
piciat⁹ exclude: vt mēte ꝛ corpo-
re pariť expediti: q̄ tua ſūt liberꝫ
mētib⁹ exeq̄mur. p. d. Ad Ephe.
cap. 5. D. FRēs. Videte itaqꝫ quō
caute ambuletꝭ: nō q̄ſi in-
ſipiētes: ſed quaſi ſapiētes. Re-
dimētes tp̄s: qm̄ dies mali ſunt.
Propterea nolite fieri imprudē-
tes: ſed intelligētes q̄ ſit volūtas
dei. Et nolite inebriari vino in q̄
eſt luxuria: ſꝫ implemini ſpū ſan-
cto: loquētes vobiſmetip̄is i pſal-
mis/ hymnis/ ꝛ cāticis ſpiritali-
bus: cātātes ꝛ pſallētes i cordi-
bus vr̄is dño. Gr̄as agētes ſēp
pro oībus i noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i:
deo ꝛ p̄ri. Subiecti inuicē: in ti-
ps. more xp̄i. Gr̄. Oculi oīm i te ſperāt
144. dñe ꝛ tu das illis eſcā i tp̄e oportuno.
Ibidē ℣⁹. Aperis tu manū tuā: ꝛ imples oē
ps. aīal bn̄dictione. Alla. ℣. De pfun-
129. dis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vo-
cem meam. Scd̄m Matheum.

ca. 22. A. IN illo tp̄e. Loqueba-
tur ieſus cū diſci-
pulis ſuis in pa-
rabolis dicens.
Simile factū eſt
regnū celoꝝ ho-
mini regi/ q̄ fecit
nuptias filio ſuo. Et miſit ſuos
ſuos vocare inuitatos ad nupti-
as/ ꝛ nolebāt venire. Iterū miſit
alios ſeruos dicēs. Dicite inui-
tatis. Ecce prādiū meū paraui:
tauri mei et altilia occiſa ſunt et
oīa parata/ venite ad nuptias.
Illi aūt neglexerūt. Et abierūt
alius in villā ſuā: alius vero ad
negociationē ſuā. Reliqui vero
tenuerūt ſeruos ei⁹: ꝛ contume-
liis affectos occiderūt. Rex aūt
cū audiſſet irat⁹ eſt: ꝛ miſſis exer-
citib⁹ ſuis/ ꝑdidit homicidas il-
los: ꝛ ciuitatem illoꝝ ſuccendit.
Tūc ait ſuis ſuis. Nuptie quidē
parate ſunt: ſed q̄ inuitati erant
nō fuerūt digni. Ite ḡ ad exitus
viarū: ꝛ quoſcūqꝫ inueneritꝭ/ vo-
cate ad nuptias. Et egreſſi ſerui
ei⁹ in vias: cōgregauerūt oēs
quos inuenerūt bonos ꝛ malos
et īplete ſunt nuptie diſcūbētiū.
Intrauit aūt rex vt videret diſcū- B.
bētes: ꝛ vidit ibi hoīem nō veſti-
tū veſte nuptiali: ꝛ ait illi. Ami-
ce/ quō huc intraſti nō habēs ve-
ſtē nuptialē? At ille obmutuit.
Tūc dixit rex miniſtris. Ligatꝭ
manib⁹ ꝛ pedib⁹ ei⁹: mittite eū i te-
nebras exteriores. Ibi erit flet⁹
et ſtridor dētiū. Multi eñi ſunt
vocati: pauci ꝟo electi. Offr̄. Su- ps.
per flumina babylonis illic ſedim⁹ ꝛ 136.
fleuim⁹ dū recordaremur tui ſyō. Sec̄.
HEc munera q̄s dñe q̄ ocu-
lis tue maieſtatꝭ offerim⁹
ſalutaria nobis eſſe cōcede. Per
dñm. Cōio. Memēto ꝟbi tui ſeruo ps.
tuo dñe: in quo michi ſpē dediſti: hec 118.
me cōſolata ē i hūilitate mea. Poſtē.
TUa nos dñe medicinalis
operatio/ ꝛ a noſtris peruer-
ſitatib⁹ clemēter expediat: ꝛ tuis
ſemꝑ faciat inherere mandatis.
Per. ¶ Fer. iiii. Ad thimotheū. 2. ca. 2. A.
CAriſſime. Confortare in
grā q̄ data eſt tibi in chri-
ſto ieſu: ꝛ q̄ audiſti a me per mul-
tos teſtes. Hec cōmēda fidelib⁹
hominib⁹: q̄ idonei erūt ꝛ alios
docere. Labora ſicut bonus mi-

les xp̄i ieſu. Nemo militās deo/
implicat ſe negocijs ſecularib⁹:
vt ei placeat/cui ſe ꝓbauit. Nā ꝛ
qui certat i agone nō coronabit:
niſi qui legitime certauerit. La-
borātē agricolā: oportet primū
B. de fructib⁹ ꝑcipere. Intellige q̄
dico/dabit eñ tibi dn̄s: in omni-
bus intellectum. Scd̄m Lucā.

a.14. IN illo tp̄e.
C. Dicebat ie-
ſus cuidā principi
phariſeoꝝ. Cum
facis prandiū aut
cenā / noli vocare
amicos tuos: ne-
q̄ fratres tuos: ne-
q̄ cognatos: neq̄ vicinos: neq̄
diuites: ne forte ꝛ ipſi te reinui-
tēt/ꝛ fiat tibi retributio. Sed cū
facis cōuiuiū: voca paupes/de-
biles/claudos/ꝛ cecos: ꝛ beatus
eris/q꞉ nō habēt retribuere tibi.
Retribuetur eñ tibi/ in reſurre-
ctione iuſtoꝝ. Hec cum audiſſet
quidā de ſimul diſcūbētib⁹: dixit
illi. Beatus qui manducabit pa-
nē in regno dei. ¶ Dn̄ica.xxi.p⁹
hester trinitatē. Ad miſſam. Officium.

13. D. IN volūta-
te tua do-
mine vni-
uerſa ſunt
poſita: et
nō eſt qui
poſſit reſi-
ſtere volū-
tati tue: tu
eñ feciſti oīa: celum/ꝛ terram: et
vniuerſa que celi ambitu conti-
nentur: dn̄s vniuerſoꝝ tu es. ps.
p.118. Beati immaculati in via: qui ambu-
lant in lege domini. Oratio.

LArgire q̄s dn̄e fidelibus
tuis/indulgentiā placat⁹
et pacē: vt pariter ab oībus mū-
dent offenſis/ ꝛ ſecura tibi mēte
deſeruiāt. Per. Ad Epheſios.
FRatres. Cōfortamini in cap.6.
dn̄o: ꝛ in potētia virtutis B.
eius. Induite vos armaturā dei
vt poſſitꝪ ſtare aduerſus iſidias
dyaboli. Qm̄ nō eſt nobis collu-
ctatio aduerſus carnē ꝛ ſangui-
nē: ſed aduerſus pricipes ꝛ pote-
ſtates/ aduerſus mūdi rectores
tenebraꝝ haꝝ/cōtra ſpūalia ne-
quitie in celeſtib⁹. Propterea ac-
cipite armaturā dei: vt poſſitꝪ re- C.
ſiſtere i die malo: ꝛ in oīb⁹ ꝑfecti
ſtare. State ḡ ſuccincti lūbos ve-
ſtros in ꝟitate / ꝛ iduti loricā iu-
ſticie: ꝛ calciati pedes i ꝓparatio-
nē euāgelij pacis. In oībus ſu-
mētes ſcutū fidei in q̊ poſſitꝪ oīa
tela neq̄ſſimi ignea extinguere
Et galeā ſalutis aſſumite: ꝛ gla-
diū ſpūs: qđ eſt verbū dei. Gr̄.
Dn̄e refugiū factus es nobis: a gene- ps.
ratione ꝛ ꝓgenie. ℣. Priuſq̄ montes 98.
fierēt aut formarent terra ꝛ orbis: a ſe- Ibidē
culo ꝛ in ſcl̄m tu es de⁹. All'a. ℣⁹. ps.
Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dn̄m 145.
in vita mea: pſallam deo meo q̄diu
ero. Scd̄m Johannem.

IN illo tp̄e.
Erat quidā ca.4.
regulus: cuius fi- G.
lius infirmabatur
capharnaū. Hic
cuz audiſſet: quia
ieſus adueniret a
iudea in galileaz:
abijt ad eum/et rogabat eum vt
deſcēderet/ꝛ ſanaret filiuz eius.
Incipiebat eñ mori. Dixit ergo

ieſus ad eũ. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia
videritiſ nõ creditis. Dixit ad eũ
regulꝰ. Dñe/ deſcẽde priuſq̃ moriat
filiꝰ meꝰ. Dixit ei ieſus. Uade:
filiꝰ tuꝰ viuit. Credidit hõ ſermoni
quẽ dixerat ei ieſus: ⁊ ibat
Jam aũt eo deſcẽdẽte: ſerui occurrerũt
ei/ ⁊ nũciauerũt dicentes:
qꝛ filiꝰ eiꝰ viueret. Interrogabat
ḡ horã ab eis: in q̃ meliꝰ
habuerat. Et dixerũt ei/ qꝛ heri
hora ſeptima reliquit eũ febris.
Cognouit ḡ pr̃. qꝛ illa hora erat
in q̃ dixit ei ieſus: filiꝰ tuꝰ viuit: ⁊
credidit ipſe: ⁊ domus eius tota.

Job. 1 Offr̃. Uir erat in t̃ra nõie iob: ſim-
A. plex ⁊ rectꝰ ac timẽs deũ/ quẽ ſathan
petijt vt tẽtaret: ⁊ data eſt ei poteſtas
a dño/ i facultate ⁊ i carne eiꝰ: ꝑdidit
oẽm ſubſtãtiã ipſiꝰ ⁊ filios: carnẽ q̃ꝫ
eiꝰ graui vlcere vulnerauit. Sec.

Celeſtẽ nobꝫ prebeãt hec
myſteria q̃s dñe medicinã
⁊ vicia cordis nr̃i expurgent.
Per. Cõ. In ſalutari tuo aĩa mea/
et i v̾bũ tuũ ſperaui: q̃ñ facies de ꝑſequẽtibꝰ
me iudiciũ: iniqui ꝑſecuti ſũt
me/ adiuua me dñe deꝰ meꝰ. Poſtc̃.

Ut ſacris dñe reddamur
digni muneribꝰ: fac nos
q̃s/ tuis ſẽp obedire mandatis.
Per dñm. ¶ Fer. iiij. Ad theſſa.

1. ca. 1. Fratres. Sciẽtes dilecti
B. a deo dilectionẽ veſtrã:
qꝛ euãgeliũ nr̃m nõ fuit apd vos
in ſermone tñ: ſed in v̾tute et in
ſpũ ſctõ: ⁊ in plenitudine multa/
ſicut ſcitis q̃les fuerimꝰ in vobis
C. ꝓpt vos. Et vos imitatores mei
facti eſtis ⁊ dñi: excipiẽtes v̾bũ
in tribulatiõe multa cũ gaudio
ſpũs ſcti. Ita vt facti ſitis forma
oĩbus credẽtibꝰ: in macedonia
et in achaia. A vobis ei diffamatus
eſt ſermo dñi/ nõ ſolũ in macedonia
⁊ in achaia: ſed ⁊ in omni
loco fides vr̃a q̃ eſt ad deũ ꝓfecta
eſt: ita vt nõ ſit nobis neceſſe
q̃cq̃ loq. Ipſi ei de nobꝫ ãnũciãt D.
qualẽ introitũ habuerimꝰ ad vos:
et quõ cõuerſi eſtis ad dñm a ſimulacris/
ſeruire deo viuo ⁊ v̾o:
et expectare filiũ eius de celis.
Quẽ ſuſcitauit ex mortuis: ieſũ
xp̃m dñm nr̃m. Scdm Lucam.

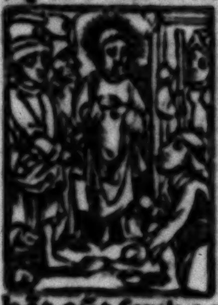

In illo tpe. cap: 6.
Factũ eſt vt A.
intraret ieſus in
ſynagogã: ⁊ doceret/
et erat ibi
homo: ⁊ manus
eiꝰ dextera erat
arida. Obſeruabãt
aũt ſcribe ⁊ phariſei/ ſi i ſabbato
curaret: vt inuenirẽt vnde
accuſarẽt illũ. Ipſe v̾o ſciebat cogitatiões B.
eoꝝ: ⁊ ait hoi q̃ habebat
manũ aridã. Surge/ ⁊ ſta in
medio. Et ſurgẽs ſtetit. Ait aũt
ad illos ieſus. Interrogo vos ſi
licet ſabbatꝫ bñfacere/ an male/
aĩam ſaluã facere/ an ꝑdere. Et
circũſpectis oĩbꝰ dixit hoi. Extẽde
manũ tuã. Et extẽdit. Et reſtituta
eſt manꝰ eiꝰ. Ipſi aũt repleti
ſũt inſipiẽtia: ⁊ colloq̃bant
adinuicẽ: quidnã facerẽt de ieſu

¶ Do. xxij
pꝰ tri. Ad
miſ. offm̃.
I iniquitates p̃s.
obſeruauerꝫ 129.
domine: dñe
q̃s ſuſtinebit:
qꝛ apd

te ꝓppiciato eſt deus iſrael. ps. Ibidē De ꝓfundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Oro.

Famulā tuā q̄s, dñe continua pietate cuſtodi: vt a cūctis aduerſitatib⁹ te ꝓtegēte ſit libera: ⁊ ī bonis actib⁹ tuo noī ſit deuota. Per. Ad philippēſes

c.1.A. Fratres. Cōfidimus ī domino ieſu: q2 q̄ cepit ī vobis opus bonū/ ꝑficiet vſq3 ī diē xp̄i ieſu. Sicut em̄ eſt mihi iuſtū 6. hoc ſentire ꝓ oībus vobis: eo ꝙ habeā vos ī corde ⁊ in vinculis meis: ⁊ in defenſione ⁊ cōfirmatiōe euāgelij: ſocios gaudij mei B. oēs vos eſſe. Teſtis em̄ mihi eſt deus: quomodo cupiā vos oēs eſſe in viſcerib⁹ ieſu xp̄i. Et hoc oro: vt charitas veſtra mag3 ac magis abundet in oī ſcientia ⁊ ī oī ſenſu. Ut probetis potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa ī diē xp̄i. Repleti fructu iuſticie. Per ieſum xp̄m: ī gloriā ⁊ laudē dei.

Gr. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū: habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguētū in capite qđ deſcēdit in barbā barbā ps.132. aaron. Alius. ℣. Mādauit dñs bñ ⁊ ola.j dictionē: ⁊ vitā vſq3 ī ſeculū. Iſti duo ℣. dñr alternis vicib⁹ ꝑ ebdo. q̄tiēs de feria agit̄: ⁊ ſi nulla feria ꝑ hāc ebđ. ad hoc vacauerit: tūc ſcđs ℣. oīno. ꝑtermittat̄. Alla. ℣. ps.146 Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiōes eorꝝ. S. mat.

c.18.E In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū celorū hoī regi: q̄ voluit rationē ponere cū ſeruis ſuis. Et cū cepiſſet rationē ponere: oblat⁹ eſt ei vn⁹ qui debebat ei decē milia talēta. Cū aūt nō haberet vñ redderet iuſſit eū dñs ei⁹ venūdari: ⁊ vxorem ei⁹/ ⁊ filios/ ⁊ oīa q̄ habebat ⁊ reddi. Procidēs aūt ſeruus ille: D. rogabat eū dicēs. Patientiā habe ī me: ⁊ oīa reddā tibi. Miſertus aūt dñs ſerui illius/ dimiſit eū: ⁊ debitū dimiſit ei. Egreſſus aūt ſeruus ille: īuenit vnū de ꝯſeruis ſuis/ q̄ debebat ei centū denarios: ⁊ tenēs ſuffocabat eū dicēs. Redde qđ debes. Et ꝓcidens ꝯſeruus eius: rogabat eū dicens. Patientiā habe ī me: et oīa reddā tibi. Ille aūt noluit: ſ3 abijt/ ⁊ miſit eū ī carcerē: donec redderet debitum. Uidētes aūt ꝯſerui ei⁹ q̄ fiebāt/ ꝯtriſtati ſunt valde: ⁊ venerūt/ ⁊ narrauerunt dño ſuo: oīa q̄ facta fuerāt. Tūc vocauit illum dñs ſuus: ⁊ ait illi. Serue neq3 oē debitū dimiſi tibi: q̄m rogaſti me. Nōne ḡ oportuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſert⁹ ſum? Et irat⁹ dñs eius/ tradidit eū tortoribus quoadusq3 redderet vniuerſū debitū. Sic ⁊ pater me⁹ celeſtis faciet vobis: ſi nō remiſeritꝭ vnuſq̄ſq3 fratri ſuo/ de cordib⁹ veſtris.

Offr. Recordare mei dñe oīpotēta tui dominās da ſermonē rectū ⁊ bene ſonantem in os meū: vt placeant verba mea in ꝯſpectu principū. Secre.

Suſcipe dñe ꝓpicius hoſtias q̄b⁹ ⁊ te placari voluiſti ⁊ nobis ſalutē potēti pietate reſtitui. Per. Co. Dico vobis: gaudium eſt angelis dei ſuꝑ vno peccatore penitentiam agente. Poſtcōio.

IMmortalitatis alimoniā
ꝯsecuti q̄s dñe:vt qđ ore ꝑ
cepimus/pura mente sectemur,
Per dñm. Fer.iiij. Ad Roma.

c.3.C. FRatres. Scim⁹/q̃m q̄cū-
q3 lex loquit̃: his q̃ i lege
sunt loquit̃:vt oē os obstruatur/
⁊ subditus fiat oīs mundus deo
qͥ ex opibus legis non iustifica
bitur oīs caro corā illo. Per le-
gem eñ cognitio pctī. Nunc aūt
sine lege iusticia dei manifesta-
ta est:testificata a lege ⁊ prophe
tis. Justicia aūt dei ꝑ fidez iesu
xp̄i:in oēs/⁊sup omnes qui cre-
dunt in eū. Non ei est distinctio
D. Oēs eñ peccauerūt:⁊ egēt glo
ria dei iustificati gratis per gra
tiam ipsi⁹:per redemptionē q̄ ē i
christo iesu:quē ꝓposuit de⁹ pro
piciatorem ꝑ fidē in sanguine ip
sius/ad ostēsionē iusticie sue:ꝓ-
pter remissionē p̄cedētiū delicto
rū/i sustentatiōe dei:ad ostensio
nē iusticie ei⁹ in hoc tēpore. Ut
sit ipse iustus ⁊ iustificās eum q̄
ex fide est iesu xp̄i. S. Marcū.

ca.10. C. In illo tp̄e.
Dixit iesus
disci.suis. Amen
dico vobꝫ:qͥ si q̄s
dixerit huic mōti
tollere/ ⁊ mittere
in mare ⁊ non he
sitauerit in corde
suo: sed crediderit quia quodcū
q3 dixerit/fiat:fiet ei. Propterea
dico vobis. Oīa q̄cūq3 orātes/
D. petitis:credite qͥ accipietꝫ:⁊ eue
nient vobis. Et cum stabitis ad
orandū:dimittite si q̄d habetis
aduersus aliquē:vt ⁊ pr̄ vr̄ q̄ i ce
lis ē dimittat vobis pctā vestra
Qđ si vōs nō dimiseritis:nec pr̄
vester qui i celis est dimittet vo-
bis peccata vestra. ¶ Dñica.xxiiij
post trinita. Ad missam. Officiū

Dicit dñs Hiere. 29.C.
ego cogi
to cogita-
tiones pa
cis ⁊ nō af
flictiōnis:
inuocabi-
tis me et
ego exau-
diā vos ⁊ reducā captiuitatē ve-
strā de cūctis locis. Ps. Bñdixisti Ps. 84
dñe terrā tuā:auertisti captiuitatem

DEus refugiū (iacob. Or.
nr̄z ⁊ v̄tus:adesto pijs ec
clesie tue p̄cibus auctor ipse pie
tatꝫ:⁊ p̄sta:vt qđ fideliter petim⁹
efficaciter ꝯsequamur. Per dñz
nostrum. Ad Philippenses.

FRatres. Imitatores mei
estote:⁊ obseruate eos q̄ ca.3.D.
ita ambulāt:sicut habetis formā
nostrā. Multi eñ ambulant q̄s
sepe dicebā vobis:nūc aūt ⁊ flēs
dico inimicos crucis xp̄i. Quo
rum finis interitus:quorū deus
venter est:⁊ gloria i ꝯfusiōe eoꝝ
qui terrena sapiūt. Nr̄a aūt ꝯuer
satio:i celis est. Unde etiā salua
torē expectam⁹ dñm nr̄m iesum
xp̄m/q̄ reformabit corp⁹ humili
tatis nr̄e ꝯfiguratū corpori cla-
ritatis tue scđm oꝑationē q̄ pos-
sit etiā subijcere sibi oīa. In xp̄o
iesu dño nr̄o. Gr. Liberasti nos Ps.34.
ex affligētib⁹ nos ⁊ eos q̄ nos oderūt
ꝯfudisti. V. In deo laudabimur tota Ibidē
die:⁊ nōi tuo confitebimur in secula.
Alla. V. Qui posuit fines tuos pa- Ps.147
cē:⁊ adipe frumēti satiat te. S. mat.

.22. IN illo tp̄e.
Abeuntes
pharisei:consiliū
inierunt:vt cape-
rēt iesum ī sermo
ne. Et mittunt ei
discipulos suos
cū herodianis:di
cētes. Magister/scim⁹ q2 verax
es: ⁊ viā dei in veritate doces:⁊
non est tibi cura de aliq̄. Nō eñ
respicis ꝑsonā hoīm. Dic ḡ nobꝫ
quid tibi videꝉ? Licet cēsum da-
ri cesari/an nō? Cognita aūt ie-
sus neq̄tia eoꝝ:ait. Quid me tē
tatis hypocrite? Ostēdite mihi
nūmisma cēsus. At illi obtulerūt
C. ei denariū. Et ait illi iesus. Cui⁹
est imago hec/⁊ suꝑscriptio? Di-
cūt ei Cesarꝫ. Tūc ait illis iesus
Reddite ḡ q̄ sunt cesaris cesari:
.129. ⁊ q̄ sunt dei deo. Offꝝ. De ꝓfun-
dis clamaui ad te dñe: domine exau-
di orationem meam. Secre.
SAcris nos dñe q̄s ẜuitijs
fac intētos: ⁊ vt sine vlla tibi of-
fensiōis macula famulemur: q̄les
esse p̄cipis: ip̄e nos ꝑfice. p. Cō.
Mar. Amen dico vobis/q̄cq̄d orātes petitꝫ
.11.D credite: q2 accipietꝫ ⁊ fiet vob̄. Postc.
SUmpsim⁹ dñe sacri dona
mysterij humiliter depre-
cantes vt que in tui commemo-
ratione nos facere p̄cepisti: ī no
stre proficiant infirmitatis auxi
lium. Per dominum nr̄m iesum.
¶ Feria.iiij. Ad Romanos.
FRatres. Si eñ vnius de
5.C licto/ mors regnauit per
vnum:multomagis abundantiā
gratie ⁊ donationis ⁊ iusticie:ac
cipientes in vita regnabunt per
D. vnum iesum christum. Igitur si
cut per vnius delictū in omnes
homines in cōdemnationē mor
tis:sic ꝑ vnius iusticiā in omnes
homines in iustificationem vite
Sicut eñ per inobedientiā vni⁹
hominis peccatores constituti
sunt multi:ita ⁊ ꝑ vni⁹ obeditio-
nē iusti ꝯstituunꝉ multi. Lex eñ
subintrauit vt abundaret delictū
Ubi autē abūdauit delictum: su
perabundauit ⁊ gratia / vt sicut
regnauit peccatum in mortem:
ita ⁊ gratia regnet ꝑ iusticiā ī vi
tam eternā. Per iesum xp̄m:dñꝫ
nostrum. Scd̄m Matheum.
IN illo tempore. Cum ve- c.17.
nisset iesus ⁊ discipuli ei⁹ D
capharnaū:accesserūt qui didra
gmam accipiebāt ad petrū: ⁊ di
xerunt ei. Magister vester non
soluit didragmam? Ait. Etiam.
Et cum itrasset domū : preuenit
eum iesus dicens. Quid tibi vi-
deꝉ symō? Reges terre a q̄b⁹ ac
cipiūt tributū vel censum:a filijs
suis/an ab alienis? Et ille dixit.
Ab alienis. Dixit illi ies⁹. Ergo
liberi sunt filij. Ut aūt nō scādali
zemus eos vade ad mare/ ⁊ mit
te hamū: ⁊ eū piscē q̄ prim⁹ ascē-
derit/tolle: ⁊ aperto ore ei⁹:inue
nies staterē. Illū sumēs da eis:
pro me ⁊ te. ¶ Dñica.xxiiij.post
trinitatē. Ad missam Officium.

DIcit dñs/ Hier.
ego cogi- ca.29.
to cogita C.
tiōes pacꝫ
⁊ non affli
ctiōis ĩuo
cabitꝫ me
⁊ ego ex-
audiā vos

et reducā captiuitatē vſqȝ de cū
p̄s.87. ctiſ locis. ꝟ. Bñdixiſti dñe terrā tuā:
auertiſti captiuitatē iacob. Oro.
ABſolue q̄s dñe tuoꝝ de
licta ppłoꝝ: ⁊ a pctōꝝ no
ſtroꝝ nexibꝰ/ q̄ ꝓ nr̄a fragilitate
ↄtraximus/ tua benignitate libe
remur. Per d. Ad Colloſſenſes
c.1.B. FRatres. Nō ceſſamꝰ pro
vobis orātes ⁊ poſtulan
tes/ vt ip̄leamini agnitiōe volū
tatis dei/ ī oī ſapientia ⁊ intelle
ctu ſp̄uali: vt āmbuletis digni deo
ꝑ oīa placētes. In oī opere bo
no fructificātes: ⁊ creſcētes ī ſciē
tia dei. In oī ꝟtute ↄfortati: ſcꝫ
potentiā claritatis eiꝰ. In oī pa
tiētia: ⁊ lōganimitate cū gaudio
p̄s.43. In xp̄o ieſu dño nr̄o. Gr. Libe
raſti nos dñe ex affligētibꝰ nos: ⁊ eos
Ibidē q̄ nos oderūt ↄfudiſti. ꝟ. In deo lau
dabimur tota die: ⁊ nōi tuo cōfitebi
p̄s.7. mur in ſecula. All'a. ꝟ. Dñe deꝰ me
us ī te ſperaui ſaluū me fac: ex oībus
pſequētibꝰ me ⁊ libera me. S. Mat.

9.C. IN illo tpe. Loquēte ie
ſu ad turbas: ecce
pꝛīceps vnus ac
ceſſit/ ⁊ adorauit
eū dicēs. Dñe: fi
lia mea modo de
functa ē: ſed veni/
impone manū tuā ſup eā ⁊ viuet.
Et ſurgens ieſus / ſequebatur
eū: ⁊ diſcipuli eius. Et ecce muli
er/ q̄ ſanguinis fluxū patiebatur
duodeci annis acceſſit retro ⁊ te
tigit fimbriā veſtimenti eiꝰ. Di
cebat eñ intra ſe. Si tetigero tan
tum veſtimētū eiꝰ: ſalua ero. At
ieſus ↄuerſus ⁊ vidēs eā/ dixit.
Cōfide filia: fides tua te ſaluā fe
cit. Et ſalua facta ē mulier: ex il
la hora. Offer. De ꝓfundis clama
ui ad te dñe: dñe exaudi vocē meam.
PUrificet nos dñe Sec.
q̄s muneris p̄ſentis obla
tio: ⁊ dignos ſacra participatio
ne perficiat. Per. Cō. Amē dico
vobis/ q̄cquid orātes petitis credite:
q2 accipietis/ ⁊ fiet vobis. Poſtcō.
SUmētes dñe dōa celeſtia
q̄s: vt nō nobis prouenire
ad iudiciū patiaris: quod fideli
bus tuis ad remediū prouidiſti.
Per dñm. ¶ Feria.iiii. Ad corit.
FRatres. Nolo fieri vos
ſocios demonioꝝ. Nō po
teſtis calicē dñi bibere ⁊ calicem
demonioꝝ. Nō poteſtis menſe
dñi pticipes eſſe: ⁊ menſe demo
nioꝝ? An emulamur dñm? Nū
quid fortiores illo ſumus? Oīa F.
mihi licent: ſed non oīa expedi
unt. Oīa mihi licent: ſed nō oīa
edificant. Nemo qđ ſuum eſt/ q̄
rat: ſed qđ alterius. Oē qđ ī ma
cello venit/ mādūcate: nihil īter
rogantes/ ꝓpter conſcientiam.
Dñi eſt terra/ ⁊ plenitudo eius.
Si q̄s vocat vos īfideliū ad ce
nam/ ⁊ vultis ire: oē quod vobis
apponit/ mādūcate/ nihil īterro
gātes ꝓpter ↄſcientiā. Si q̄s au G
tem dixerit: hoc īmolatū eſt ido
lis: nolite manducare ꝓpter illū
q̄ manducauit/ ⁊ ꝓpter conſcien
tiam. Conſcientiā aūt dico: non
tuam: ſed alterius. Ut qđ liber
tas mea iudicat ab aliena ↄſciē
tia? Si ei ego cū gratia pticipo:
qđ blaſphemor/ ꝓ eo q̄ gratias
ago? Siue ḡ mādūcatis ſiue bi
bitis: vel aliud qđ facitis: oīa ī glo
riam dei facite. Scōm Mathe.

ca.21. L. In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorum. Homo quidam habebat duos filios: ⁊ accedens ad primũ dixit. Fili. Uade hodie operari in vineam meã. Ille aũt rñdens ait. Nolo. Postea aũt penitẽtia motus/ abijt. Accedens autẽ ad alteruꝫ: dixit similiter. Et ille respondẽs: ait. Eo dñe: ⁊ non iuit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicũt ei. Prim⁹. Dicit illis iesus. Amen dico vobis q: publicani ⁊ meretrices precedent vos ĩ regno dei. Uenit eñ ad vos iohãnes ĩ via iusticie: et nõ credidistis ei. Publicani aũt ⁊ meretrices crediderũt ei. Uos aũt vidẽtes: nec pniaꝫ habuistis postea vt crederetis ei: q̃ hꝫ aures audiẽdi/ audiat. ¶ Dñica prima ante aduẽtũ ad mis. Offiũ.

Hiere. ca.29. L. Dicit dñs/ ego cogito cogitatiões pacis ⁊ non afflictiõis inuocabitis me et ego exaudiam vos ⁊ reducã captiuitateꝫ vestram de cunctis locis. Ps. Benedixisti domine terram tuam auertisti captiuitatem iacob. Gloria. Oro. p.87.

Excita q̃s dñe tuorũ fideliũ voluntates vt diuini operis fructũ ꝓpẽsius exequẽtes: pietatis tue remedia maiora ꝑcipiãt. Per dñm. Lc. hieremi. Prophete.

Ecce dies veniũt dicit dñs suscitabo dauid germẽ iustũ: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiẽs erit faciet iudiciũ et iusticiã in terra. In diebus illis saluabit iuda: et israel habitabit confidenter. Et hoc ẽ nomẽ qd vocabũt eũ/ dñs iustus noster. Propter hoc ecce dies veniunt dicit dñs/ ⁊ non dicent vltra viuit dñs q̃ eduxit filios israel de terra egypti: sed viuit dñs q̃ eduxit ⁊ adduxit semẽ dom⁹ israel de terra aqlonis/ et de cũctis terris ad q̃s eieceram eos illuc. Et habitabũt in terra sua: dicit dñs oĩpotens. ca.23. B.

Gr. Liberasti nos dñe ex affligentib⁹ nos: ⁊ eos q̃ nos oderũt ɔfudisti. ps.43 ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ nomĩ tuo ɔfitebimur in secula. Ibidẽ Alla. ℣. Timebũt gentes nomen tuum dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriã tuã. p.101. Per ebd. qñ de feria agit/ dr istud. Alla. ℣. In exitu israel de egypto: dom⁹ iacob de populo barbaro. ps.113 vel. Alla. ℣. Cõfitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: ⁊ ĩ ɔspectu angelorũ psallã corã te. p.137. S. Ioh.

c.6.A In illo tpe. Cum subleuasset oculos ies⁹ ⁊ vidisset q: multitudo maxima venit ad eũ: dicit ad philippuꝫ. Unde emem⁹ panes: vt mãducẽt hi? Hoc aũt dicebat: tẽtans eum. Ipse eñ sciebat/ quid esset factur⁹. Rñdit ei philipp⁹. Ducentorũ denariorũ panes nõ sufficiunt eis: vt vnusq̃sq; modicum qd accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius: andreas frater symonis petri. Est puer vn⁹ hic: q̄ habz q̄nq̄z panes ordeaceos/ et duos pisces. Sz hec q̄d sūt inter tātos? Dixit ğ iesus. Facite hoīes discūbere. Erat aūt fenū multū ī loco. Discūbuerūt ğ viri numero q̄si q̄nq̄z milia. Accepit ğ iesus panes: et cū gratias egisset: distribuit discūbentibus. Silr̄ et ex piscibus: q̄ntū volebāt. Ut aūt ipleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerūt fragmēta/ ne pereāt. Collegerūt ğ et impleuerūt duodecī cophīos fragmētoꝝ/ ex q̄nq̄z panibꝰ ordeaceis et duobꝰ piscibꝰ/ q̄ supfuerūt his q̄ mādocauerāt. Illi ğ hoīes cū vidissent q̄ fecerat signū/ dicebāt. Qz hic est vere ꝓpheta: q̄ venturꝰ est ī mūdū.

ps.129. Offī. De profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meā. Secreta

Sacrificiū tibi dn̄e celebrādum placatus intende: q̄d et nos a vicijs nostre conditiōis emundet: et tuo nos reddat acceptos. Per dn̄m. Mar. c.11. C Cō. Amen dico vobis: quicq̄d orantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. Postc.

Animę nostrę q̄s oīpotēs deus diuino munere satiate hoc pascant̄ desiderio: vt a tuo spiritu inflāmati/ ante cōspectum veniētis xp̄i filij tui velut clara luminaria: fulgeamꝰ. Per eundē. In vnita. eiusd. Cū plurīj fuerit tp̄a īter īceptionē hystorie Deꝰ oim. et aduentū dn̄i: officiū. Dicit dn̄s/ ꝑ tres dn̄icas cantet̄ vt̄ notatū est. Cum vero breue fuerit tp̄s/ semꝑ prima dn̄ica an̄ aduentū q̄n de dn̄ica agit̄/ cātet̄ Dicit dominꝰ. cū orōne. Excita q̄s dn̄e. Epl̄a. Ecce dies veniūt. Euāgeliū. Cum subleuasset. Si vero dn̄ica nō vacauerit: tūc ī feriis primo loco ꝑ ebdomadā cātetur. Cetere vero dn̄ice q̄ remāserint in ferialibus diebꝰ cātent̄.

¶ Feria. iiij. q̄ttuor temporꝝ mēsis septēbris. Ad missam. Offī.

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob sumite psalmū iocundū cum cythara: canite initiū mēsis tuba: qz p̄ceptū in israel est: et iudiciū deo iacob. ps.80. ps. Testimoniū in ioseph posuit illud: cū exiret de terra egypti. Ibidē Nō dr̄ vlterius. Orō sine. Dominus vobiscum. sed tātum cum Oremus. Oratio.

Misericordie tue remedijs q̄s dn̄e fragilitas nr̄a subsistat: vt q̄ sua ꝯditiōe atterit̄ tua clementia reparetur. Per dn̄m nr̄m. Lectio Amos prophete.

Hec dicit dn̄s. Ecce dies c.9. D veniūt: et cōprehēdet arator messorē: et calcator vue mittētem semen. Et stillabūt montes dulcedinē: et oēs colles culti erūt. Et ꝯuertā captiuitatez ppl̄i mei israel: et edificabunt ciuitates desertas: et habitabūt ī eis. Et plātabūt vineas: et bibent vinū eoꝝ. Et facient ortos: et comedēt fructus eoꝝ. Et plantabo eos sup humū suā: et nō euellā eos vltra de terra sua: quā dedi eis. Dicit dn̄s oīps. Gr. Venite filij audite ps.33. me: timorē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū et illuminamini: et facies vestre non ꝯfundent̄. Non repetatur grad. Hic dicitur Dominus vobiscum et Oremus. Oratio.

PReſta q̄s dñe familie tue ſupplicātī: vt dum a cibis corporalib⁹ ſe abſtinēt: a vicijs q̄qꝫ mēte ieiunēt. Per d. Hic dñr mēoꝛie conſuete. Lec. lib. Eſdre

c.2. A. IN diebus illis. Cōgregatus eſt oīs ppl's: quaſi vir vnus ad plateā q̄ eſt ante portā aquarū. Et dixerūt eſdre ſcribe: vt afferret librū leg꞉ moyſi quā precepit dñs iſraeli. Attulit autem eſdras ſacerdos librū coꝛaꝫ multitudine viroꝝ ac mulieruꝫ/ cūctiſqꝫ q̄ poterāt itelligere: i die prima mēſis ſeptimi. Et legit in eo aperte i platea/ q̄ erat añ poꝛtā aquaꝝ/ a mane vſqꝫ ad mediā diē: i ꝯſpectu viroꝝ ac mulieꝝ ⁊ ſapiētiū. Et aures oīs ppl'i erāt erecte ad librū. Stetit āt eſdras ſcriba/ ſuꝑ gradū ligneū quē fecerat ad loquēdū ⁊ ſteteſt iuxta B. eū. Et aꝑuit eſdras librū corā oī ppl'o: ſuꝑ vniuerſum q̄ppe ppl'm eminebat. Et cū aperuiſſet eum ſtetit omnis: popul⁹: ⁊ benedixit eſdras dño deo voce magna. Et reſpōdit oīs popul⁹ amen. Eleuantes aūt omnes populi man⁹ ſuas incuruati ſunt ⁊ adoraueſt deū proni in terrā. Porro leuite ſilentium faciebāt in populo ad audiendam legē. Populus aūt ſtabat in gradu ſuo. Et legerūt in libro legis dei diſticte ⁊ aperte ad intelligendū: ⁊ intellexerūt C. cū legeret. Dixit aūt neemias ⁊ eſdras ſacerdos ⁊ ſcriba: ⁊ leuite interꝑtantes vniuerſo populo. Dies ſanctificat⁹ eſt domio deo noſtro: nolite lugere ⁊ nolite flere. Flebat eñ omnis popul⁹ cuꝫ audiret ꝟba legis. Et dixit eis. Ite ⁊ comedite pinguia/ ⁊ bibite mulſuꝫ: ⁊ mittite partes eis q̄ non ꝓparauerūt ſibi: q2 ſanct⁹ dies dñi eſt: ⁊ nolite ꝯtriſtari. Gaudium etenim domini eſt: fortitudo veſtra. Gr. Quis ſicut dñs de⁹ ꝑ.112. noſter qui in altis habitat: ⁊ humilia reſpicit in celo ⁊ in terra. ℣ Suſcitās Ibidē a terra inopem: ⁊ de ſtercore erigens pauperē. Repetat̄ grad. S. mar.

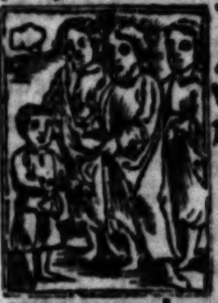

IN illo tp̄e. c.9. C. Reſpōdēs vnus de turba: dixit ad ieſum. Magiſter. Attuli filium meū ad te/ habentē ſpiritū mutum: qui vbicūqꝫ eum apprehenderit: allidit eum/ ⁊ ſpumat: ⁊ ſtridet dentib⁹/ ⁊ areſcit. Et dixit diſcipul' tuis: vt eijcerent illū/ ⁊ non potuerūt. Qui reſpondens eis/ dixit. O generatio incredula q̄diu apud vos ero: q̄diu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerunt eū. Et cumvidiſſet eum: ſtatim ſpiritus cōturbauit eum. Et eliſus in terram: volutabat̄ ſpumans. Et interrogauit patrem eius. Quantum tēpoꝛis ē/ ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia. Et D. frequēter eū in ignem ⁊ in aquā miſit/ vt eum perderet. Sꝫ ſi qd potes/ adiuua nos miſertus noſtri. Jeſus aūt ait illi. Si potes credere: oīa poſſibilia ſūt credēti. Et ꝯtinuo exclamās pr̄ pueri cuꝫ lachrimis aiebat. Credo domine: adiuua icredulitatē meā. Et cum videret ieſus concurrētem turbam: ꝯminatus eſt ſpiritui immūdo/ dicens illi. Surde/

et mute ſpiritus: ego tibi p̄cipio
exi ab eo: ꝛ amplius ne introeas i
eum. Et clamās: ꝛ multū diſcer-
pens eū exijt ab eo. Et factꝰ eſt
ſicut mortuus: ita vt multi dice-
rent/ qꝛ mortuus eſt. Jeſus autē
tenēs manū eius: eleuauit eum/
ꝛ ſurrexit. Et cū introiſſet in do
mū: diſcipuli eius ſecreto īterro-
gabāt eū. Quare nos nō potui-
mus eijcere eum? Et dixit illis.
E. Hoc genꝰ i nullo poteſt exire: ni
p̄. 118. ſi in orōne ꝛ ieiunio. Offr. Medi
tabor i mādatis tuis q̄ dilexi valde ꝛ
leuabo manꝰ meas ad mādata tua q̄
(dilexi. Sec.
Deus q̄ de
his terre fructibus tua ſa
cramēta ↄſtare voluiſti: p̄ſta q̄s:
vt p hec opē nobis ꝛ p̄ſentis vi-
te cōferas/ ꝛ eterne. Per. d. Cō.
Hiere- Comedite pinguia ꝛ bibite mulſum:
mie. c. ꝛ mittite partes eis q̇ nō p̄parauerūt
8. C ſibi: ſanctus enī dies dñi ē/ nolite con
triſtari: gaudiū etenim domini eſt for
titudo veſtra. Poſtcōio.
Sumētes dñe dōa celeſtia
ſuppliciter dep̄camur: vt q̄ ſedu-
la ſeruitute donāte te gerimꝰ: di
gnis ſenſibꝰ/ tuo munere capia-
mus. p. Fe. vi. q̄ttuor tpm. Offm

p̄. 104 Letet̄ cor queren
tiū dñm: querite
dñm ꝛ ↄfirmami
ni: querite faciez
Ibidē eius ſemp. p̄s. Cō
fitemini dño ꝛ inuo-
cate nomē eiꝰ: ānūciate iter gētes opa
(eius. Oro.
Preſta q̄s oī-
potens deꝰ: vt obſeruatio
nes ſacras annua deuotiōe reco
lentes: ꝛ corpore tibi placeamꝰ ꝛ
ca. 14. mēte. p. Lec. oſee p̄phe.
B. Hec dicit dñs. Cōuertere
iſrael ad dñm deū tuuz: quia cor
ruiſti in iniq̄tate tua. Tollite vo
biſcum verba: ꝛ cōuertimini ad
dñm: ꝛ dicite ei. Omē aufer iniq̄
tatē/ ꝛ accipe bonū: ꝛ reddemus
vitulos labioꝝ nroꝝ. Aſſur non
ſaluabit nos. Sup equū nō aſcē
demus: neq̄ dicemus vltra/ dij
noſtri opera manuū noſtraꝝ: qꝛ
eius q̇ in te eſt miſereberis ppl̄i
Sanabo ↄtritiones eoꝝ: diligā
eos ſpōtanee: qꝛ auerſus ē furor
meus ab eis. Ero q̄ſi ros: ꝛ iſra- C.
el germinabit ſicut liliū. Et erū-
pet radix eius: vt libani erūt ra-
mi eius. Et erit quaſi oliua glo-
ria eius: ꝛ odor eiꝰ vt libani. Cō
uertent̄ ſedētes in vmbra eiꝰ: vi-
uent tritico/ ꝛ germinabūt q̄ſi vi
nea. Memoriale eius/ ſicut vinū D.
libani. Ego exaudiam ꝛ dirigaz
eum: ego vt abietē virētē/ ex me
fructus tuus iuentꝰ eſt. Quis ſa
piens/ ꝛ intelliget iſta: ītelligēs/
ꝛ ſciet hec? Quia recte vie dñi: ꝛ
iuſti ambulabūt i eis. Gr. Cōuer p̄s. 89
tere dñe aliquātulū: ꝛ dep̄care ſuper
ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiū factꝰ es Ibidē
nobis: a generatiōe ꝛ ꝓgenie. Repe-
tatur grad. Secundū lucam.

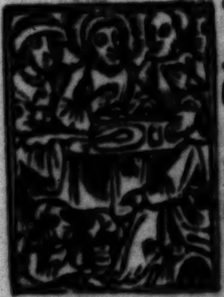

In illo tpe. c. 7. F
Rogabat
ieſum quidā pha
riſeꝰ: vt māduca-
ret cum illo. Et i-
greſſus domum
phariſei: diſcu-
buit. Et ecce mu-
lier q̄ erat in ciuitate peccatrix:
vt cognouit q̄ ieſus accubuit in
domo phariſei: attulit alabaſtrū
vnguenti. Et ſtans recto ſecꝰ pe
des dñi/ lachrimis cepit rigare

pedes eius:ꝛ capillis capitis ſui
tergebat. Et oſculabatur pedes
eiꝰ:ꝛ vnguēto vngebat. Videns
aūt phariſeꝰ q̇ vocauerat eū: ait
intra ſe dicēs. Hic ſi eſſet ꝓpheta:
ſciret vtiqꝫ que ꝛ qualis ē mu
lier que tāgit eū/ qꝛ peccatrix eſt
Et reſpōdēs ieſus: dixit ad illū.
Symō/ habeo tibi aliquid dicere.
At ille ait. Magiſter dic. Et
reſpōdit ei ieſus. Duo debitores
erāt cuidā feneratori: vnꝰ debebat
denarios quingētos:ꝛ alius
G. quinq̄ginta. Nō habētibꝰ illis vn
de redderent: donauit vtriſqꝫ.
Quis ḡ eū plus diligit? Reſpō
dens aūt ſymō dixit. Eſtimo qꝛ
is cui plus donauit. At ille dixit
ei. Recte iudicaſti. Et cōuerſus
ad mulierē/ dixit ſymoni. Vides
hāc mulierē. Intraui in domum
tuā: aquā pedibꝰ meis nō dediſti
Hec autē lachrymis rigauit pedes
meos: ꝛ capillis ſuis terſit.
Oſculū mihi nō dediſti: hec aūt
ex quo itraui/ nō ceſſauit oſcula
ri pedes meos. Oleo caput meū
nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vnxit
pedes meos. Propter qđ di
co tibi. Remittūtur ei pctā multa:
qm̄ dilexit multū. Cui aūt mi
nus dimittitur: minꝰ diligit. Dixit
aūt ad illā dn̄s. Remittūtur
tibi pctā tua. Et ceperūt q̇ ſimul
diſcūbebāt: dicere itra ſe. Quis
eſt hic/ q̇ etiam pctā dimittit? Di
xit aūt ad mulierē. Fides tua te
ſaluā fecit: vade in pace. Offr.
ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o: et noli obliuiſci
102. oēs retributiōes eiꝰ ꝛ renouabit ſicut
aquile iuuentus tua. Secreta

ACcepta tibi ſint dn̄e q̄ſu
mus noſtri dona ieiunij/
que nos ꝛ explādo tua gratia di
gnos efficiāt: ꝛ ad ſempit̄na pro
miſſa perducāt. Per. Cō̄io. Aufer ps.
a me opprobriū ꝛ cōtēptū/ qꝛ man 118.
data tua exquiſiui dn̄e: nā ꝛ teſtimonia
tua meditatio mea eſt. Poſtcō.

QVeſumus omnipoē̄s de
us: vt de perceptis mune
ribus gratias exhibētes: beneficia
potiora ſumamꝰ. Per dn̄m.

¶ Sabbato. iiij. tēpoꝝ. Officiū.

VEnite adoremus ps.
deū ꝛ procidamꝰ 94.
ante dn̄m: ploremus
ante eū qui
fecit nos/ qꝛ ipſe
eſt dn̄s deus noſter.
ps. Venite exultemꝰ dn̄o: iubile Ibidē
mus deo ſalutari nr̄o. Omnes ora
tiones preter vltimam dn̄r ſine
Dn̄s vo. ſed tm̄ cū Oremꝰ. Oro.

OMnipotēs ſempiterne de
us: qui per cōtinentiam ſalutarē:
ꝛ corporibꝰ mederis ꝛ mē
tibus: maieſtatē tuā ſupplicit̄ ex
oramus: vt pia ieiunātiū deprecatione
placatꝰ: ꝛ preſentia nob̄
ſubſidia prebeas/ ꝛ futura. Per.
Omnes lectiōes cū ſuis titulis
legātur. Diſcurrāt lectiōes ꝛ gra
da. hincinde vt ſ̄ i q̄ttuor tp̄ibus
aduētꝰ dn̄i. Lectio lib. Leuitici.

IN diebꝰ illis. Locutus eſt ca.23.
dn̄s ad moyſen/ dicēs. De E.
cimo die mēſis huiꝰ ſeptimi: di
es expiationū erit celeberrimꝰ
et vocabitur ſanctus. Affligetiſqꝫ
aīas veſtras in eo: ꝛ offeretis
holocauſtū dn̄o. Oē opꝰ ſeruile
nō facietꝭ i tp̄e diei huiꝰ: qꝛ dies
expiationis eſt/ vt ꝓpicietꝰ vobis
dn̄s deus veſter. Omnis anima
que afflicta non fuerit die hoc:

peribit de populis ſuis. Et que
operꝫ quippiā fecerit: delebo eā
de populo ſuo. Nichil ergo operis
facietis in eo. Legitimū ſempiternū
erit vobꝫ ī cūctis gñationibꝰ
⁊ habitationibꝰ vr̃is. Sabbatū
requietiōis eſt: affligetiſqꝫ
aīas vr̃as. Die nono mēſis huiꝰ
a veſpere vſqꝫ ad veſperū celebrabitis
ſabbata veſtra. Dicit dñs
Ps.78. oĩps Gꝛ. Propiciꝰ eſto dñe peccatis
noſtris: neqñ dicāt gētes vbi eſt deus
Ibidē eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝫ nr̃: ⁊
propter honorē nominis tui dñe libera
nos. Non repetat Gꝛ. Oratio

DA nobis q̄s oĩps deus: vt
ieiunādo tua gratia faciemur:
⁊ abſtinēdo cunctis efficiamur
hoſtibꝰ fortiores. Per dñm
noſtrum. Lectio libri Leuitici.

c.23.F IN diebus illis. Locutꝰ eſt
dñs ad moyſē dicēs. Quintodecimo
die mēſis ſeptimi: qñ
cōgregaueritis oēs fructꝰ terre
veſtre: celebrabitis ferias dñi ſeptē
diebꝰ. Die primo / ⁊ die octauo
erit ſabbatū / id eſt requies.
Sumetiſqꝫ vobis die primo fructus
G. arboris pulcherrime / ſpatulaſqꝫ
palmaꝝ: ⁊ ramos ligni dēſarū
frondiū / ⁊ ſalices de torrente:
⁊ letabimini corā dño deo veſtro:
celebrabitiſqꝫ ſolēnitatē eiꝰ
ſeptē diebꝰ per annū. Legitimū
ſempiternū erit vobis: in cūctis
gñationibꝰ veſtris. Mēſe ſeptimo
feſta celebrabitis: ⁊ habitabitis
in vmbraculis ſeptē diebus.
Oĩs q̄ de genere iſrl̃ eſt / manebit
in tabernaculis: vt diſcāt poſteri
vr̃i ꝙ ī tabernaculis habitare
fecerim filios iſrael / cū educerē
eos de t̃ra egypti. Ego dñs
deus veſter. Gꝛ. Protector noſter Ps.83.
aſpice deus: ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos.
℣. Dñe deus virtutū: exaudi preces Ibidē
ſeruoꝝ tuorum. Oratio.

DA q̄s dñe fidelibus tuis
beneficiis gratulari / ſuppliciter
imploratis: ⁊ q̄ ieiuniis
te venerant exhibitꝫ honoꝝ tuorū
copiis impleant. Per dñm.
Lectio Michee prophete.

DOmine deꝰ noſter paſce c.7.L.
populū tuū in virga tua:
gregē hereditatis tue habitantes
ſolos in ſaltu / iuxta dies antiquos. D.
Videbūt gētes: ⁊ cōfundētur
ſuper omni fortitudine ſua.
Qm̄ quis deꝰ ſimilis tui: qui aufers
iniquitatē / ⁊ transfers peccatū
reliquiaꝝ hereditatis tue?
Nō immittet vltra furorē ſuum:
qm̄ volēs miām eſt. Et reuertetur
/ ⁊ miſerebit noſtri. Deponet
omēs iniquitates noſtras: ⁊ proiſciet
in profundū maris oīa pctā
noſtra. Dabis veritatē iacob: miſericordiā
abrahā que iuraſti patribꝰ
noſtris a diebꝰ ātiquis: dñe
deus noſter. Gꝛ. Dirigat oratio
mea ſicut incēſum in cōſpectu tuo domine. Ps.140
℣. Eleuatio manuū meaꝝ: ſacrificiū Ibidē
veſpertinū. Oremꝰ. Oratio

PReſta q̄s dñe ſic nos ab
epulis abſtinē carnalibꝰ
vt a viciis irruētibꝰ parit ieiunemus.
Per d. Lec. zacha. pphē.

IN diebus illis. Factuz eſt
verbū dñi ad me dicens. c.8.L.
Hec dicit dñs deus exercituum
Sicut cogitaui vt affligerē vos
cū ad iracūdiā prouocaſſent me
patres veſtri / ⁊ nō ſum miſertꝰ:
ſic cōuerſus cogitaui in diebus
iſtis: vt benefaciā hieruſalē ⁊ do

mul iuda. Nolite timere. Hec ſūt
eñ verba que facietis. Loquimi
ni veritatē vnuſquiſqꝫ cū proximo
ſuo: veritatē ⁊ iudiciū pacis
iudicate in portis veſtris: ⁊ vnuſ
quiſqꝫ malū cōtra amicū ſuū ne
cogitetis in cordibus veſtris: ⁊
iuramētū mendax ne diligatis.
Omnia eñ hec ſunt que odi / dicit
dñs. Et factū eſt verbū domi
D. ni exercituū ad me dicens. Hec
dicit dñs deꝰ exercituū. Ieiuniū
primi: ieiuniū quarti: ieiuniū qui
ti: ⁊ ieiuniū ſeptimi: ⁊ ieiuniū de
cimi: erit domui iude: in gaudiū
et leticiā ⁊ in ſolēnitates preclaras.
Veritatē tantū ⁊ pacē dilígi
te: ait dñs exercituū. ℟. Saluū
p.27. fac populū tuū dñe: ⁊ benedic heredi
Ibidē tati tue. ℣. Ad te clamaui deus meꝰ
ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcendētibus
in lacū. Oremus. Oratio.

Ut nobis dñe tribuis ſolēne
tibi deferre ieiuniū:
ſic nobis q̄s indulgentie preſta
ſubſidium. Per dñm. Lectio. v.
Angelus dñi. tota legat / ſicut
in ſabbato. iiii. tpm in ebdo. penthecoſtes.
Duo clerici de ſecunda
forma in ſuppelliciis ad gradū
cho. ſimul cātēt tx. Tractus

Omnipotētem ſempˀ adorāt. Et
benedicūt om̄e per euū. Cho
rus idē repetat. Clerici. ℣. Aſtra
polorū cuncta hoīm gens ſolqꝫ ſororqꝫ
lumina celi. Chorꝰ. Omnipotētē
Clerici. ℣. Sic quoqꝫ limphe queqꝫ
ſupne ros pluuieqꝫ ſpūs oīs. Chorꝰ
Et benedicūt. Clerici. ℣. Ignis et
eſtus cauma geluqꝫ frigus et ardor
atqꝫ pruina. Chorus. Omnipotētē.
Clerici. ℣. Nix glacies noxqꝫ dieſqꝫ
lux tenebreqꝫ fulgura nubes. Cho
rus. Et benedicunt. Clerici. ℣. Ari
damōtes germina colles flumina fō
tes ponthus ⁊ vnde. Chorus. Omnipotentē.
Clerici. ℣. Omia viua q̄
vehit equor vegetat aer terraqꝫ nutrit
Chorus. Et benedicūt. Clerici. ℣.
Cūcta hominū gens iſrael ipſe chriſticoleqꝫ
ſeruuli quiqꝫ. Chorus. Oīpotentē.
Clerici. ℣. Sancti humileſ
qꝫ corde benigno / treſqꝫ puſilli exupe
rātes. Chorus. Et benedicūt. Cle
rici. ℣. Rite camini ignei flammas
iuſſa tirāni / tēnere prompti. Chorꝰ
Omnipotētē. Clerici. ℣. Sit genito
ri laus genitoqꝫ: lauſqꝫ beato flamini
ſacro. Chorus. Et benedicūt. Cle
rici reincipiant tractū. Omnipotē
tem. et percantetur a choro. Sequatur.
Dominus vobiſcum. et
Oremus. Oratio.

Deus qui tribus pueris
mitigaſti flammas igniū: conce
de propicius: vt nos famulos tu
os non exurat flamma viciorū.
Per dominū noſtrū. Hic dicun
tur mēorie cōſuete. Ad hebreos

Fratres. Tabernaculum c.9. A
factū eſt primum: in quo
erant cādelabra: ⁊ menſa / ⁊ propoſitio
panū / ꝙ dicitur ſancta.
Poſt velamētum autē: ſecūdum
tabernaculū / quod dicitur ſācta
ſanctorū: habens aureū thuribulū
/ et arcem teſtamēti circuntectam
ex omni parte auro. In B.
qua erat vrna aurea habēs mā-
na / et virga aaron que frondue-
rat: ⁊ tabule teſtamēti / ſuper que
erant cherubin glorie obūbrantia
propiciatoriū: de quibus nō
eſt modo dicēdum per ſingula.
His vero ita cōpoſitis: in priori
quidē tabernaculo / ſemper in-

troibāt ſacerdotes / ſacrificiorū
officia cōſummātes. In ſecundo
aūt: ſemel in anno ſolus pōtifex
nō ſine ſanguine quē offerret ꝓ
ſua ⁊ ppli ignorātia. Hoc ſignifi-
cāte ſpū ſancto nōdū ꝓlatā eſſe
ſanctoꝝ viā: adhuc priori taber-
C. naculo habēte ſtatū. Que para-
bola eſt tpis inſtātis: iuxta quā
munera ⁊ hoſtie offerunt q̄ non
poſſunt iuxta conſcientiā / perfe-
ctū facere ſeruientē. Solūmodo
in cibis ⁊ i potibus / ⁊ varijs ba-
ptiſmatib⁹ ⁊ iuſticijs carnis: vſq̄
ad tēpus correctiōis impoſitis.
Chriſt⁹ aūt aſſiſtēs pōtifex futu-
roꝝ bonoꝝ: peramplius ⁊ perfe-
cti⁹ tabernaculū nō manufactū /
id eſt nō hui⁹ creationis: neq̄ ꝑ
ſanguinē hyrcoꝝ / aut vitulorū:
ſed per propriū ſanguinē: itroi-
uit ſemel in ſancta eterna redem-
ptione inuēta. Duo clerici de ſe-
cūda forma i cappis ſuis nigris
ad gradū chori ſimul dicant to-
tum ⁊ integrum tx. Tractus.

ps. 116. LAudate dn̄m oēs gentes: et
collaudate eū oēs populi. ℣.
Ibidē Qm̄ cōfirmata eſt ſuper nos mia ei⁹:
et ꝟitas dn̄i manet i etnū. S. lucā.

cap. 13. B. IN illo tpe.
Dicebat ie-
ſus turbis ſimili-
tudinē hanc. Ar-
borē fici habebat
quidā plantatā in
vinea ſua: ⁊ venit
querēs fructū in
illā / ⁊ non inuenit. Dixit autē ad
cultorē vinee. Ecce anni tres ſūt
ex quo venio querēs fructum in
ficulnea hac: ⁊ nō inuenio. Suc-
cide ergo illā. Ut quid etiā ter-
rā occupat? At ille reſpōdēs: ait
illi. Dn̄e / dimitte illā ⁊ hoc anno:
vſq̄ dū fodiā circa illā / ⁊ mittam
ſtercora. Et ſiquidē fecerit fru-
ctū: ſin autē / i futurū ſuccides eā.
Erat aūt docēs i ſynagoga eoꝝ
ſabbatis. Et ecce mulier q̄ habe-
bat ſpm̄ infirmitatis annis decē
et octo: ⁊ erat inclinata / nec po-
terat oīno ſurſū reſpicere. Quā
cū videret ieſus: vocauit eā ad
ſe / ⁊ ait illi. Mulier dimiſſa es:
ab infirmitate tua. Et impoſuit C.
illi manus: ⁊ cōfeſtim erecta eſt:
et glorificabat deū. Rñdens au-
tē archiſynagogus / indignās q̄
ſabbato curaſſet ieſus: dicebat
turbe. Sex dies ſunt: in quibus
oportet opari. In his ꝯvenite ⁊
curamini: ⁊ nō in die ſabbati. Re-
ſpōdit aūt ad illum dn̄s: ⁊ dixit.
Hypocrite: vnuſquiſq̄ vr̄m ſab-
bato nō ſoluit bouē ſuū aut aſi-
nū a preſepio / ⁊ ducit adaquare?
Hāc aūt filiā abrahe quā alliga-
uit ſathanas / ecce decem ⁊ octo
annis: nō oportuit ſolui a viculo
iſto die ſabbati? Et cū hec dice-
ret / erubeſcebāt oēs aduerſarij
ei⁹. Et oīs populus gaudebat i
vniuerſis: que glorioſe fiebāt ab
eo. Offr̄. Dn̄e deus ſalutis mee / in
die clamaui ⁊ nocte corā te: itret orō ps.
mea in cōſpectu tuo dn̄e. Secreta. 87.

QUeſumus dn̄e nr̄is placa-
re munerib⁹ ⁊ ieiunijs: qm̄
tu eadē tribuis vt placerꝭ. Per.

Cōio. Menſe ſeptimo feſta celebra- Leuit
bitis / cū in tabernaculis habitare fe- 23. G.
cerim filios iſrael: cū eduxeri eos de
t̄ra egypti ego dn̄s de⁹ veſter. Poſtc̄.

PErficiant in nobis domi-
ne q̄s tua ſacramēta q̄ cō

tinent: vt que nūc ſpecie gerimꝰ certa rerum veritate capiamus. Per dn̄m noſtrū ieſuz xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit et regnat.

¶ In die dedicatiōis eccl'e. offm̄

Gen̄. 28. D. Terribilis eſt locꝰ iſte hic domus dei ē ⁊ porta celi: ⁊ vocabit̄ aula dei. In tēpore paſcali alla. Pſ.

Pſ. 92. Dn̄s regnauit decorē indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Oratio.

DEus qui nobis per ſingulos annos huiꝰ ſancti templi tui cōſecrationis reparas diē/ et ſacris ſemꝑ myſteriis repreſentas īcolumes: exaudi preces populi tui ⁊ preſta: vt quiſquis hoc templū beneficia petiturꝰ ingredit̄: cūcta ſe impetraſſe letetur. Per dn̄m nr̄m ieſum xp̄m. Lectio libri apocalipſis bt̄i Iohis apl'i.

ca. 21. A. IN diebus illis. Ego iohānes vidi ciuitatē ſanctam hieruſalē nouā/ deſcēdētē de celo a deo paratā: ſicut ſpōſam ornatā viro ſuo. Et audiui vocem magnā de throno dicentē. Ecce tabernaculū dei cū hominibꝰ: et habitabit cū eis. Et ipſi populꝰ eius erūt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eorū deus. Et abſterget deꝰ omnē lachrimam ab oculis eorū: ⁊ mors vltra nō erit: neqꝫ luctꝰ/ neqꝫ clamor/ neqꝫ dolor erit vltra: q̄ prima abierūt. Et dixit qui ſedebat ī throno: ecce noua facio oīa.

Eccl'e laus. Gr. Locus iſte a deo factꝰ eſt ineſtimabile ſacramētū/ irreꝑhēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtat angeloꝝ chorꝰ: exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. ℣. Adorabo ad tēplū ſanctū tuū: ⁊ cōfitebor nomini tuo. Pſ. 137. Hec duo allel'e ſequētia dicunt̄ alternis vicibꝰ per octa. niſi in dn̄ica/ ⁊ in octa. die. Alla. ℣. O q̄ metuēdus ⁊ venerandus eſt locus iſte: vere nō eſt hic aliud niſi domꝰ dei et porta celi. Gen̄. 28. D. Alla. ℣. Fundata eſt domus domini ſuꝑ verticē montium: et exaltata ſuper omnes colles. Licet in. xl. hoc feſtū euenerit: dicitur iſta Sequētia.

HIeruſalem ⁊ ſyon filie/ cetus oīs fidei curie: melos pangāt iugis leticie/ alla. Chriſtus em̄ deſponſat hodie/ matrē noſtrā norma iuſticie: quā de lacu traxit miſerie/ eccleſiā. In ſpiritus ſancti clemētia/ ſpōſa ſponſi letat̄ gratia: a reginis laudis cū gloria/ felix dicta. Dos vt datur creſcit leticia/ que dos quāta triplex potētia: tangēs celū terras et ſtigia/ iuſticia. Mira loquor ſed ſana credere/ federatā tā largo munere: de ꝓprio produxit latere/ deꝰ homo. Formaret̄ vt ſic eccleſia/ figurauit in pari gloria: ade coſtis formata femina/ hoſtis eua. Eua fuit nouerca poſteris/ hec eſt mater electi generis: vite portus aſilū miſeris/ ⁊ tutela. Pulchra potēs partu mirabilis/ vt luna ſol fulget ſpectabilis: plus acie multo terribilis/ ordinata. Multiplex eſt ſingularis/ vna generalis ⁊ indiuidua: oīs cui ſexꝰ ſimul/ vna parit turmas. Hec ſignata iordanis fluctibus/ hec que venit e terre finibus: ſcientiā audire cominus/salomonis. Sic typicis descripta sensib⁹/ nuptiarũ induta vestib⁹:celi prestet hodie ciuib⁹ christo iuncta. O solẽnis festum leticie/quo vnitur christ⁹ ecclsie: in qua nr̃e salutꝫ nuptie/celebrãtur. Lec⁹ felix dulce cõuiuium/ lapsis ibi datur solatiũ: desperatis offerꝭ spaciũ respirandi. Iustis inde soluunꝭ premia / angelorũ nouãtur gaudia:lata nimis qđ facit gr̃a/ caritatis. Ab eterno fons sapiẽtie / intuitu solius gratie: sic preuidit in rerũ serie/ hec futura. Christ⁹ ḡ nos suis nuptijs/ recreatos ꝑnis diuitijs: interesse faciat socijs/electoꝝ. In fra.lxx. vsqꝫ ad caput ieiunij i octaua hui⁹ fe. dr̃ sequẽs tr̃. Tr̃.

p̄.83.τ ois.j. Q Uam dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: cõcupiscit et deficit anima mea in atria dñi.℣⁹. Cor meũ τ caro mea:exultauerunt in deũ viuũ.℣⁹. Etenĩ passer inuenit sibi domũ τ turtur nidum sibi: vbi reponat pullos suos.℣. Altaria tua dñe virtutum:rex meus τ deus meus.℣. Beati qui habitãt in domo tua:in eternũ laudabũt te dñe. In tpe paschali erit scđm Alla de resurrectione quotidie p octauas τ in octa. et etiã in prima die. Scđm Lucã.

ca.19. A. I N illo tpe. Egressus iesus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus: τ hic erat princeps publicanorum/ et ipse diues. Et querebat videre iesum quis esset / τ nõ poterat pre turba:qꝛ statura pusill⁹ erat. Et precurrens ascẽdit in arborẽ sichomorũ/vt videret eũ: qꝛ inde erat trãsiturus. Et cũ venisset ad lo- B. cũ: suspiciẽs iesus vidit illum/et dixit ad eũ. Zachee festinãs descẽde:qꝛ hodie i domo tua oportet me manere: τ festinãs descẽdit / τ excepit illum gaudẽs. Et cũ viderẽt oẽs:murmurabãt dicẽtes/ ꝙ ad hominẽ peccatoreꝫ diuertisset. Stans aũt zacheus dixit ad dñm. Ecce dimidiũ bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibus:τ si quid aliquẽ defraudaui / reddo quadruplum. Ait iesus ad eum. Quia hodie salus domui huic facta est:eo ꝙ τ ipse fili⁹ sit abrahe Venit enĩ filius hominis querere/τ saluum facere: qđ perierat.

Offr̃. Dñe deus me⁹ in simplicitate 1.par. cordis mei letus obtuli vniuersa:τ po 29.D. pulũ tuũ qui repertus est/ vidi cum ingẽti gaudio:de⁹ israel custodi hanc volũtatẽ. In tpe pas. al la. Secre.

A Nnue q̃s dñe precib⁹ nostris: vt quicũqꝫ intra tẽpli huius/ cui⁹ anniuersariũ dedicationis diẽ celebram⁹/ ambitũ cõtinemur:plena tibi atqꝫ perfecta corpis τ aĩe deuotiõe placeam⁹: vt dũ hec presentia vota reddim⁹/ad eterna premia te adiuuãte ꝑuenire mereamur. Per dñm. Prefa. q̃tid. Cõio. Domus Math. mea domus orationis vocabiꝭ dicit 21.B. dñs:in ea oĩs qui petit/accipit: τ qui querit/inuenit: τ pulsanti/aperietur. In tpe pas. alla alla. Postcõio.

D Eus qui ecclesiã tuã spõsam vocare dignatus es: vt que habebat gratiã per fidei deuotionẽ: haberet etiã ex noĩe dignitatẽ. da vt oĩs hec plebs tuo noī ſeruiēs/ huiꝰ vocabuli cōſortio digna īueniat. Qui viuis et regnas cū deo patre. Si hoc feſtū a. lxx. vſqꝫ ad paſcha cōtigerit: dr in fine miſſe Bn̄dicamꝰ dn̄o. Si āt alio tpe āni finiat cū Ite miſſa eſt. Per totas octa. dr eadē miſſa de dedicatiōe/ qn̄cūqꝫ hoc feſtū ſcilꝫ ab oct. epyphanie vſqꝫ ad. lxx. ⁊ ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcēſionē dn̄i: vel a feſto ſancte trinitatis vſqꝫ ad aduētū dn̄i cōtigerit: niſi feſtū. ix. lec. intercurrat: ſed ſine ſequē. ⁊ Credo tn̄ in dn̄ica dicit iſta ſequentia.

Letabundꝰ exultet fidelis chorus/ celi curie. Cū iocundus ornatur regine thorus/ regi glorie. In tali cōnubio/ nubit lappa lilio: ſoli ſtella. Cū miro cōſortio/ ale ſit vnio: dei cella. Celebratur hodie/ xp̄i et eccleſie: caſte nuptie. Sicut iūgit ſpiritū/ hō deo ſubditū: iugo gratie. In hoc mr̄imonio/ caro dei filio: nupſit nobili. Ipſe vero filius/ ſummꝰ ⁊ eximiꝰ: ceſſit humili. Ima ſūmꝰ petijt/ ⁊ ſpōſam expetijt: quā de nigra geſtijt: cādidare. Fecit qđ diſpoſuit/ qr fedā potuit: qn̄ ſibi placuit emūdare. Ancilla propera. Ut fias libera Cum viro regnans ſeptrigera. Spōſū cōſidera. Quē velat lr̄a. Ip̄m reuelat fides ꝟa. S. lucā.

c.6.B In illo tpe. Dixit ieſus diſcipu. ſuis. Ois q̄ venit ad me/ et audit ſermones meos/ ⁊ facit eos oſtēdā vobis cui ſimilis ſit.

Similis eſt hoi edificāti domū: q̄ fodit in altū: ⁊ poſuit fundamentū ſupra petrā. Inūdatiōe aūt fctā illiſum eſt flumē domui illi/ ⁊ nō potuit eā mouere. Fundata em̄ erat: ſupra firmā petrā. Credo. In octa. dedica. eccl'ie: oia fiant ſicut ī prima die/ cū hac ſeq̄ntia.

Quam dilecta tabernacula dn̄i ꝟtutū ⁊ atria. Quam electi architecti/ tuta edificia. Que nō mouēt imo fouēt: vētꝰ/ flumē/ pluuia. Quā decora fundamēta/ percōcina ſaxa/ vmbre precurrētia. Latꝰ ade dormiētꝫ/ euā fudit imanentis/ copule primordia. Arcā ligno fabricatam/ noe ſuat gubernatā: p mūdi diluuiū. Prolē ſera tādē feta/ anus ſara ridet leta: nr̄m lactās gaudiū. In biuio regēs nuda/ geminos parit ex iuda: thamar diuidua. Sic moyſes a puella/ dum ſe lauit in fiſcella: reperit cirpea. Hic mas agnus imolatur/ quo iſrael ſaciatur: eiꝰ tinctus ſanguine. Hinc venit auſtri regina ſalomonis qūa diuina: cōdit ſapientia. Hec eſt nigra ſed formoſa/ myrrha ⁊ thure fumoſa: ꝟga pigmētaria. Sic futura q̄ figura/ obūbrauit/ reſerauit/ nobꝫ dies gratie. Iam in lecto cū dilecto/ quieſcamꝰ ⁊ pſallamꝰ: aſſunt em̄ nuptie. Quarꝫ tonat initium/ in tubis epulantiū: ⁊ finis per pſalteriū. Spōſuꝫ millena milia/ vna laudāt melodia: ſine fine dicētia all'a all'a. Scḋm Iohannem.

In illo tpe. Facta ſunt encenia ī hieroſolymis: ⁊ hy- ca. 10.
ems erat. Et ābulabat ieſus in tēplo: in porticu ſalomonis. Cir- E.

cūdederūt ergo eū iudei:⁊ dicebāt ei. Quouſqꝫ animā noſtram tollis? Si tu es chriſtꝰ: dic nobꝫ palam. Reſpōdit eis ieſus. Loquoꝛ vobis:⁊ nō creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec teſtimoniū perhibent de me. Sed vos non creditis: qꝛ non eſtis ex ouibus meis

F. Oues mee vocē meā audiunt: et ego cognoſco eas: ⁊ ſequunt̄ me. Et ego vitā eternā do eis:⁊ nō peribūt in eternū/⁊ nō rapiet eas quiſqꝫ de manu mea. Pater meꝰ qđ dedit michi/maiꝰ oībꝰ eſt: et nemo poteſt rapere de manu patris mei. Ego ⁊ pater: vnū ſumus. Nō đr Credo / niſi dominica fuerit. Si hoc feſtuꝫ a capite ieiunij/vſqꝫ ad cenā dñi ꝯtigerit nichil fiat de feſto niſi tm̄ in prima die: ꝑter memoriā infra octauas ⁊ in octauis. ¶ In conſecratione eccleſie. Officium.

Gen. 28. D. Terribilis eſt locus iſte / hic domus dei eſt ⁊ vocabit̄ aula dei In tēpore paſca. alla.

ps. 29. ps. Dñs regnauit decoꝛē indutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Gloria patri. Oratio.

Deus qui ſacrādoꝝ tibi auctoꝛ es munerꝝ: effūde ſuper hāc oꝛonis domū bñdictionē tuā vt ab oībꝰ inuocātibꝰ nomē tuū defēſiōis tue auxiliū ſentiat̄ Per. Epła. Ego iohēs vidi ciuitatē. vtš i die dedicationis. Gr

Eccli Locus iſte a deo factꝰ eſt ineſtimabile ſacrm̄ irreꝑhēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtat angeloꝝ choꝛꝰ: exaudi ꝑces ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. ℣. Adoꝛabo ad tē plū ſctm̄ tuū: ⁊ ꝯfitebor noī tuo. ps. 137. Sequētia. Quā dilecta. vtš in oct. dedica. Euāge. Egreſſꝰ ieſꝰ perambulabat. vtš i die dedi. Offꝫ

I. paralip. 29 D. Dñe deꝰ in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa: ⁊ pplm̄ tuū q̄ reꝑtꝰ eſt vidi cū ingēti gaudio: deꝰ iſrl̄ cuſtodi hāc voluntatē. In tempoꝛe paſchali alleluya. Secreta.

Deus q̄ in oī loco dñationis tue totꝰ aſſiſtis ⁊ totꝰ operaris: accepta ſacrificiū noī tuo benignꝰ oblatū: ⁊ huiꝰ domꝰ cuiꝰ es fundatoꝛ/eſto ꝓtectoꝛ: vt in ꝟtute ſpūs ſcti/fiat ſemꝑ fulētium etiā tibi deuota libertas. Per dñm. In vnita. eiuſđ. Cōio

Mat. 21. B. Domꝰ mea domꝰ oꝛonis vocabit̄ dicit dñs: i ea oīs q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit/ inuenit: ⁊ pulſanti aperiet̄. In tēpore paſchali. alla alla Poſtcōio.

Sacramētis dñe refecti ſalutaribꝰ gratias tibi referimus: reple q̄s hoc templum tue gloꝛie maieſtatꝫ: vt i honoꝛē nominis tui/fiat populo tuo domꝰ oꝛationis. Per dñm. ¶ In recōciliatiōe eccłie. Ad miſſā. Offiñ.

Ezec. 36. E. Dum ſanctificatꝰ fuero i vobis ꝯgregabo vos de vniuerſis terris/⁊ effundā ſuꝑ vos aquā mundā: ⁊ mūdabimini ab oībus inquinamētis vr̄is: ⁊ dabo vobis ſpm̄

ps.33. nouum. In tpe pasalla. ps. Be-
nedicam dominum in omni tempore:
semper laus eius in ore meo. Oro.

Deus q̃ dixisti dom⁹ mea
dom⁹ orõnis vocabit: do
mũ istã gentiũ spurcitijs ꝯtami-
natã/ mũdare ꝛ sctificare digne-
ris: vt oĩz p̃ces ꝛ vota ĩ loco hoc
ad te clamãtiũ/ clemẽter exaudi
as: ꝛ benigne ꝑficias. Qui viuis
ꝛ regnas cũ deo pr̃e. Ep̃la. Ego
iohãnes. sicut ĩ die dedicatiõis.
ps.95. Gꝛ. Tollite hostias ꝛ ĩtroite ĩ atria
ei⁹: adorate dñm in aula sctã ei⁹. V⁹.
Reuelauit dñs ꝯdensa: ꝛ ĩ tẽplo eius
ps.104. oẽs dicẽt gloriã. Alla. V. Cõfitemi
dño ꝛ ĩuocate nomẽ ei⁹: annũciate in
ter gentes opera eius. Scd̃m Lu.

Lu.6.B. In illo tpe.
Dixit iesus
discipul' suis. Nõ
est arbor bona/ q̃
facit fruct⁹ malos
neq; arbor mala/
faciẽs fructũ bo-
nũ. Unaq̃q; ei ar-
bor de fructu suo cognoscit. Ne
q; eñ de spinis colligũt ficus: ne
q; de rubo vindemiãt vuã. Bon⁹
hõ de bono thesauro cordis sui
ꝓfert bonũ: ꝛ malus hõ de malo
thesauro ꝓfert malũ. Ex abũdã
tia ei cordis: os loquit. Quid ei
vocatis me dñe/ dñe: ꝛ nõ facitis
q̃ dico? Ois q̃ venit ad me ꝛ au-
dit sermones meos/ ꝛ facit eos
ostendã vobis cui siĩis sit. Siĩis
est hoĩ edificãti domũ/ q̃ fodit in
altũ: ꝛ posuit fundamentũ supra
petrã. Inundatiõe aũt facta: illi-
sum est flumẽ domui illi ꝛ nõ po
Dan. tuit eã mouere. Fũdata eñi erat
9. D. supra firmã petraz. Offr. Oraui

deũ meũ ego daniel dicẽs. exaudi dñe
p̃ces serui tui: illumina faciem tuam
sup sanctuariũ tuũ: ꝛ ꝓpicius ĩtẽde
pp̃lm istũ/ sup quẽ ĩuocatũ est nomẽ
tuum deus. Et finiat ĩ tractu pre-
cedẽ. cum. alla alleluya. Secre.

Hec hostia q̃s dñe/ ꝛ locũ
istũ ab ĩmundicijs ĩiquoꝝ
vel patrate offensiõis expurget
ꝛ supplicatiões nr̃as hic ꝛ vbiq;
tibi reddat acceptas. p d. Cõio.
Acceptabꝫ sacrificiũ iusticie oblatio- ps.50.
nes ꝛ holocausta sup altare tuũ dñe.
In tpe pascha alla alla. Postcõ.

Percipientes dñe munera
salutꝫ eterne/ te supplices
exoram⁹: vt tẽplũ hoc vel cimite
riũ a barbaroꝝ vel iniquoꝝ in-
quinamentis emundatũ: tua bñ-
dictione maneat sctificatũ: ꝛ pe-
ctora nr̃a ab oĩ sorde viciorũ alie
na/ tibi semper assistant deuota.
Per d. ¶ Ad missã dicendã duz
sacerdos ĩduit se sacris vestibus
dicat hymnũ sequentẽ. Hymn⁹.

Ueni creator sp̃s/ mẽtes
tuoꝝ visita: iple superna
gratia q̃ tu creasti pectora. Qui
paraclitus diceris/ donũ dei al-
tissimi: fons viu⁹ ignis charitas
ꝛ spirtal' vnctio. Tu septiformis
munere/ dextre dei tu digit⁹: tu
rite ꝓmisso patrꝫ sermone ditãs
guttura. Accende lumẽ sensib⁹ ĩ
funde amorẽ cordib⁹: ĩfirma nr̃i
corporis virtute firmãs ꝑpetim
Hostez repellas lõgius/ pacẽq;
dones ꝓtinus: ductore sic te pre
uio/ vitemus oẽ noxium. Per te
sciam⁹ da patrẽ/ noscam⁹ atq; fi
liũ: te vtriusq; sp̃m/ credam⁹ oĩ tẽ
pore. Sit laus patri cũ filio/ sctõ
simul paraclito nobisq; mittat

filius / charisma sancti spiritus·
ps. 103. Amē. ℣ Emitte spm̄ tuū ⁊ creabūt
℟ Et renouabis faciē terre. Oro.
Deus cui oē cor patz/ ⁊ om
nis voluntas loquit̄/ ⁊ quē
nullū latet secretū: purifica p̄ in-
fusionē sancti spūs cogitatiões
cordis nr̄i/ vt te pfecte diligere:
⁊ digne laudare mereamur. p̄ d̄.
Deinde sequat̄ añ. Introibo ad al
tare dei. ps. Iudica me deus ⁊ di
scerne. totus ps. d̄r cū. Glia pa-
ps. 42. tri. Deinde d̄r añ. Introibo ad al-
tare dei: ad deū q̄ letificat iuuentutē
meā. Kyriel. Xpel. Kyrieleyson.
Pater nr̄. Aue maria. His fini-
tis/ ⁊ officio misse īchoato: cum
post officiū Gloria pr̄i/ īcipitur
accedat sacerdos cū suis ministris
ad gradum altaris / ⁊ dicat ipse
ↄfessionē diacono assistēte a de-
xtris: ⁊ subdiaco. a sinistris/ hoc
modo īcipiēdo. Et ne nos. Sz
libera nos a malo. Cōfitemini
dño qm̄ bonus. Qm̄ in seculum
mia ei⁹. Confiteor deo/ btē ma
rie/ oībus sctis/ ⁊ vobis: q2 pecca
ui nimis cogitatiōe/ locutione ⁊
opere mea culpa: ꝓcor sanctam
mariam/ oēs sanctos dei/ ⁊ vos
orate p̄ me. Ministri respōdeāt
Misereat̄ vestri oīpotēs deus: ⁊
dimittat vobis oīa pctā vestra:
liberet vos ab oī malo: cōseruet
⁊ ↄfirmet ī bono: ⁊ ad vitā pdu-
cat eternā. Sacerdos Amen. et
postea dicat. Cōfiteor. Quo di-
cto/ dicat sacerđ Misereat̄. vrā.
deīde dicat sacerđ. Absolutio-
nem ⁊ remissionē oīm pctōꝝ ve
stroꝝ: spacium vere penitētie/ et
emendationē vite gratiā ⁊ cōso
lationem scti spūs tribuat vobis
oīpotens ⁊ misericors dñs. Mi
nistri rñdeant Amen. Et sciē-
dū est: q2 quicūq3 sacerđ. officiū
exeqt̄: semp ꝑ̄pus si p̄sens fuerit
ad gradū altar̄ dicat. Cōfiteor.
Misereat̄. ⁊ Absolutionē. Dei-
de dicat sacerđ. ℣ Adiutoriū nr̄m ī
noīe dñi. Qui fecit celū ⁊ terram. Sit
nomen dñi bñdictū. Ex hoc nūc. Ore
mus. Deinde finitis ꝑcib⁹ sacer.
deosculet̄ diaconū: ⁊ postea sub
diac. ita dicēs. Habete osculū
pacꝫ ⁊ dilectōis vt apti sitꝫ sacro
sancto altari/ ad pficiēdū officia
diuina. Et hoc semp obseruet̄ p
totū annū: nisi tm̄ in missis p̄ de
functis: ⁊ in trib⁹ primis ferijs:
añ pascha. His itaq3 peractꝫ/ ce-
roferarij cādelabra cū cereis ad
gradū altaris dimittāt deīde ac
cedat sacerđ. ad altare: ⁊ dicat ī
medio altarꝫ tacita voce: īclinato-
q3 corpe ⁊ iūctꝫ manib⁹. Oremus.
Aufer a nobis q̄s Oro.
dñe cūctas iniqtates nr̄as
vt ad scta sanctoꝝ puris merea-
mur mētibus introire. Per xp̄z
dñm nr̄m. Tūc se erigat sacerđ.
⁊ osculet̄ altare/ ⁊ hoc in medio:
⁊ signet se ī facie sua ita dicens.
In noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ spūs sancti
Amē. Deīde ponat diac. thus ī
thuribulū/ ⁊ dicat prius sacerdo
ti. Bñdicite/ ⁊ sacer. dicat Dñs.
Ab ipso bñdicat̄ hoc īcensum: ī
cui⁹ honore cremabit̄. In noīe
pr̄is ⁊c. Tūc diac. ei thuribulū
tradēs/ deosculet̄ manū eius: et
ipse sacerđ. thurificet mediū al-
taris: ⁊ vtrūq3 cornu altaris: pri-
mo ī dextera/ scđo ī sinistra pte/
⁊ interim ī medio: deīde ab ipso
diacono ipse sacerđ. thurificet: et

poſtea textũ miniſterio ſubd̄. ſacerdos deoſculet̄. His itaq; geſtis in dextro cornu altaris cũ diac̄. ⁊ ſubdiacono: officiũ miſſe vſq; ad oꝛonem ꝓſequat̄: vel vſq; ad **Gloꝛia i excelſis**, qñ d̄r. Et poſt officiũ ⁊ pſalmũ. repetat̄ officiũ: ⁊ poſtea dicitur. **Gloꝛia patri** et **Sicut erat.** tertio repetat̄ officium. Et hoc p totũ annũ obſeruet̄ tam i dñicis q̄ in feſtis ſanctoꝝ: ⁊ in octa. ⁊ infra qñ choꝛ⁹ regitur: ⁊ in oībus miſſis de ſancta maria p totũ annũ obſeruet̄ niſi in dñica paſſionis dñi: ⁊ ab hinc vſq; ad cenã dñi ad miſſaꝫ: ſciꝫ de tpali tñ. tunc eñ ſtatim poſt pſalmũ q̄ d̄r poſt officiũ/ reincipiat̄ officiũ ſine. **Gloꝛia pri.** poſt repetitionẽ officij pꝛincipalis rectoꝛ choꝛi officiũ miſſe a cãtoꝛe querere debꝫ: deīde illd̄ ſocio ſuo itimare: ⁊ poſtea ſil̄r incipere. Et ſil̄r incipere **Kyrie.** Sequentia. Offꝫ. **Sanct⁹. Agnus** ⁊ Cōio: querant̄/ intiment̄/ ⁊ icipiãtur. His finitis/ ⁊ officio miſſe inchoato/ cum poſt officium **Glia pri**/ incipit̄: tũc accedãt miniſtri ad altare oꝛdinatim pꝛimo ceroferarij/ duo pariter icedentes: deīde thuribularij. poſt ſubdiacon⁹: exinde diac̄. poſt eũ ſacerd̄. diacono: ⁊ ſubdiac̄. caſulis indutis ſcꝫ quotidie p aduentũ ⁊ a. lxx. vſq; ad cenã dñi/ qñ de tẽpoꝛali d̄r miſſa: niſi i vigilijs ⁊ q̄tuoꝛ tpibus manus tñ ad modũ ſacerdotis nō habẽtib⁹: ceteris ꝟo miſtrꝫ ſcꝫ ceroferario/ thuribulario/ ⁊ accolito i albis cũ amictib⁹ exiſtẽtib⁹. In alijs ꝟo tpibus ãni qñ de tpali d̄r miſſa: ⁊ in feſtis ſctõꝝ toti⁹ ãni/ vtat̄ diaconus ⁊ ſubd̄. dalmaticis ⁊ tunicis niſi in vigilijs ⁊ q̄tuoꝛ tpib⁹: ⁊ niſi i vigilia paſche/ ⁊ pẽthec. ⁊ natiui. dñi: ſi i dñica ɔtigerit: ⁊ excepto ieiunio q̄tuoꝛ tpm/ qd̄ celebrat̄ i ebd̄. pẽthe. tũc dalmaticis ⁊ tunicis idui debẽt. In die paſce. ⁊ i rogatio. ad miſ. ieiunij. et ꝓceſ. ⁊ i miſſis dñicalib⁹ ⁊ ſctõꝝ q̄ i caplo dñr: tũc ei albis cũ amictib⁹ vtant̄: ita tñ q̄ i tpe paſc. de q̄cunq; d̄r miſ. niſi i iuētione ſctẽ crucis/ vtant̄ miſtri altaris veſtimẽtis albis ad miſ. Sil̄r fiat i feſto anũcia. btẽ marie/ ⁊ in ɔcep. eiuſd̄: ⁊ i vtroq; feſto ſcti michaelis: ⁊ i feſto ſcti Iohã. apli i ebd̄. nati. dñi: ⁊ p octa. ⁊ in octa. aſſũptionis/ ⁊ nati. btẽ marie/ ⁊ in cōmemoꝛatiōībus eiuſdẽ p totum annũ: ⁊ p octa. ⁊ in octa. dedica. eccleſie. Rubeis ꝟo vtant̄ veſtimentis oībus dñicis p annũ extra tp̄s paſche qñ de dñica agit̄ ⁊ in. iiij. feria i capite ieiunij: ⁊ in cena dñi ⁊ i vtroq; feſto ſctẽ crucis i q̄libet feſto martyꝝ/ apłoꝝ ⁊ euãgeliſtaꝝ extra tp̄s paſche. In oīb⁹ aũt feſtis vni⁹ cōfeſ. vel plurimoꝝ ɔfeſſoꝝ vtant̄ veſtimẽtis crocei coloꝛis. Quo ſctō ſacerd̄. ⁊ ſui miſtri i ſedibus paratis ſe recipiãt ⁊ expectãt: vſq; ad **Glia i excel.** qd̄ icipiat̄ ſẽp i medio altarꝫ qñcunq; d̄r. Oīb⁹ dñicis p ãnũ qñ **Glia in excel.** d̄r: d̄r vnũ iſtoꝝ p diſpōne cantoꝛis.

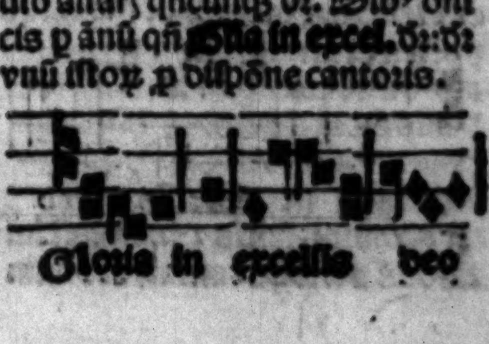

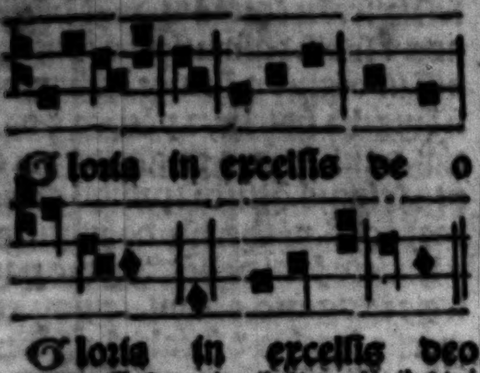
Gloria in excelſis de o
Gloria in excelſis deo

¶In oib⁹ maiorib⁹ duplicib⁹ dicat vnū iſtoꝝ ꝑ diſpōne cātoris

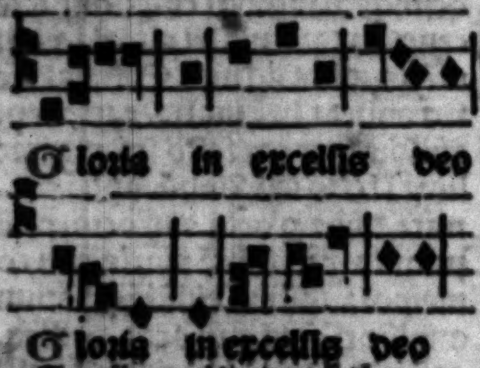
Gloria in excelſis deo
Gloria in excelſis deo

¶In oibus aliis dupl. dr vnum iſtorum pro diſpoſitiōe cātoris.

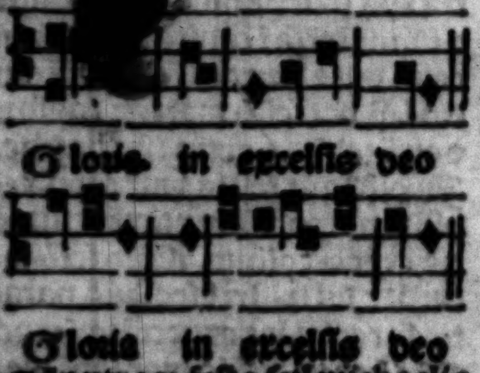
Gloria in excelſis deo
Gloria in excelſis deo

¶In vtroqꝫ feſto ſcti michaelis ꝛ ī feſto ſcti dūſtani dr hic cātus

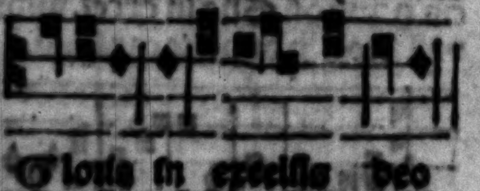
Gloria in excelſis deo

¶In oibus feſtis ꝛ ī octa. qñ īuitatorū a tribus cantat / dr vnum iſtorum pro diſpoſitiōe cātoris.

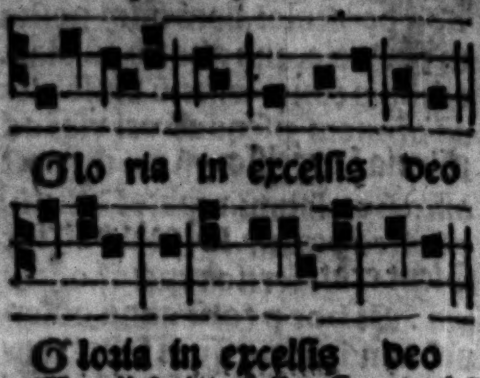
Glo ria in excelſis deo
Gloria in excelſis deo

¶In oib⁹ aliis feſtis ſimplicib⁹ tā. iij. qȝ. ix. lectionū ī qb⁹ chorus regit: dicat vnū iſtoꝝ cantuum.

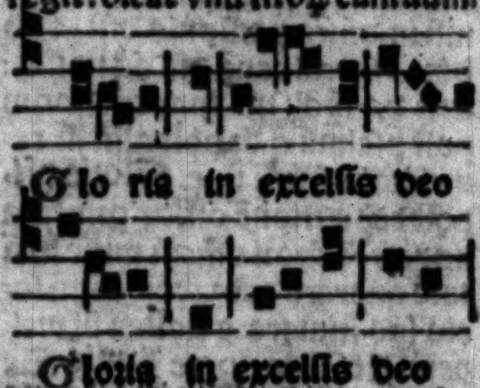
Glo ria in excelſis deo
Gloria in excelſis deo

¶In oib⁹ feſ. iij. lc. ꝛ ī oc. qñ chorus non regit: dr vnum iſtorum.

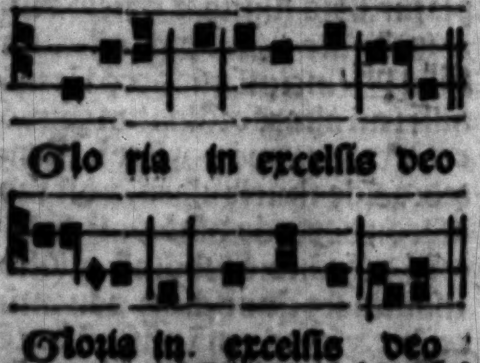
Glo ria in excelſis deo
Gloria in excelſis deo

¶In ꝯme. btē marie dr hic cāt⁹ ꝑ totū annū qñ dr Glia ī excel.

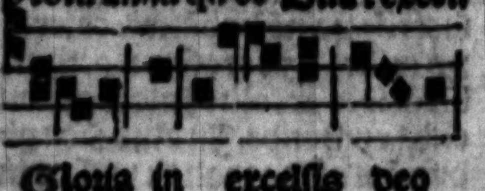
Gloria in excelſis deo

Niſi quādo vltimo fit ſeruitium de ſctā maria ante aduentū dñi et ante lxx. ⁊ in oct. aſſumptiōis et nati. btē marie : tunc enī dicit̄ ſequēs cantus tā a choro q̄ a ſacerdote ⁊ ei⁹ miniſtris ad altare cū ſua farſura videlʒ in choro: et etiā dicit̄ cum ſua proſa in quotidianis miſſis in capella beate marie omni ſabbato.

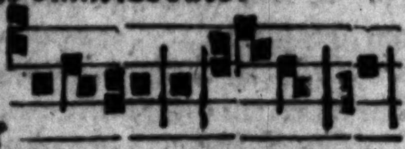

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. Laudam⁹ te. Bñdicimus te. Adoram⁹ te. Glorificam⁹ te. Grās agim⁹ tibi ꝑpter magnā gloriā tuā. Dñe de⁹ rex celeſtis de⁹ pater oīps. Dñe fili vnigenite ieſu xp̄e. Spūs ⁊ alme orphanoꝝ paraclyte. **Dñe de⁹ agnus dei fili⁹ patris.** Primogenitus marie ꝟginis matris. **Qui tollis pctā mūdi: miſerere nobis. Qui tollis pctā mundi: ſuſcipe deprecationē nrām.** Ad marie gloriā. **Qui ſedes ad dexterā pris miſerere nobis. Qm̄ tu ſol⁹ ſanct⁹,** Mariā ſctificans. **Tu ſol⁹ dñs.** Mariā gubernās. **Tu ſol⁹ altiſſim⁹.** Mariā coronās. **Ieſu xp̄e cū ſctō ſpū: i glia dei pris. Amē.**

In oībus aliis miſſis qñ dicēdū eſt: dr̄ ſine ꝓſa. Poſt inceptionē **Gloria i excel.** diuertat ſe ſacerdos ad dextrū cornu altaris : et miniſtri cū eo ꝓſequētes: diaconus a dextris/ ⁊ ſubdiacon⁹ a ſiniſtris: ſubmiſſa voce dicāt idē. In dup. feſ. pricipal' rector chori **Glia i ex.** qñ debet dici/ querat a cantore: et ſacerdoti iniungat.

¶ Notādū eſt: q̄ oēs clerici ſtare tenent̄ ad miſſā: niſi dū lectio epl'e legit̄/ ⁊ gr̄. ⁊ **Alla** vel tr̄. cātat̄. In dupl'. tm̄ feſ. ſtare tenent̄ oēs dū a choro **Alla,** canit̄. Pueri ꝟo ſemꝑ ſint ſtātes ad miſſam choro canēte. Rectores ꝟo chori cū duo tm̄ habent̄: ſequātur ꝑ oīa regulā clericorū de ſcōa forma ad veſ. matu. ⁊ ad miſ. niſi q̄ ſēꝑ dū chor⁹ canit **Alla.** ſtare tenent̄: ⁊ i īceptiōib⁹ cātuū ad miſ. ad altare ſe ↄuertāt. In dup. feſ. oēs recto. chori imitent̄ oīa vtſ̄.

¶ Et notādum eſt: q̄ oēs clerici ↄuerſi ad altare ſtare tenent̄ dū ad miſſā **Glia i ex.** īchoat̄: quſq; chor⁹ cātet. Et i eodē hymno ad hec ꝟba **Adoramus te.** ⁊ ad hec ꝟba **Suſcipe deꝑcationē nrām.** et i fine eiuſdē cū dr̄ **Ieſu xp̄e cū ſctō ſpū i glia dei.** vſq; ad eplam vel ſc. Dictoq; gr̄. **Alla.** vl' ſeq̄n. vl' tr̄. a ſacerd. priuati cū ſuis miniſtris: accipiat ſubd. panē ⁊ vinū et aquā cū calice/ ⁊ ea ꝑparet ad euchariſtie miniſtrationē/ bñdictiōe pri⁹ aq̄ a ſacerd. petita hoc mō. **Bñdicite.** ſic rn̄deat ſacerd. **Dñs. Ab eo ſit bñdicta de cui⁹ latere exiuit ſanguis ⁊ aqua. In noīe pris.** ⁊c̄. Sacerdos ꝟo īteri ſedeat i ſede ſua. In fine ꝟo gr̄. vel tr̄. vel **Alla.** vel ſeq̄ntie: chorus ad altare ſe īclinet āteq̄ ad lectorē euangelii ſe vertat: et ad **Glia tibi dñe** ſēꝑ ad altare ſe ꝟtat lector euāgelii: ⁊ etiā oēs clerici ſigno crucis ſe ſignēt qd ter ad miſſā publice obſeruat̄ ſcʒ ad **Glia i ex.** qñ dr̄ **In glia dei pris Amē.** ⁊ ad **Glia tibi dñe.** ⁊ poſt

Scilicꝫ cū dr̄ Bñdictus q̄ venit. et ad īceptionē. Credo ī vnum. quousqꝫ chorꝰ canteꝛ: ⁊ iterū ad altare ter īclinet: scꝫ dum dr̄ hec clausula. Et incarnatꝰ est de spiritu sancto ex maria virgine. ii. Et homo factus est. iii. Crucifixus etiam pro nobis sub pontio pilato. ⁊ in fine cū dr̄ Et vitā venturi seculi. Amen. Abhinc quousqꝫ etiā īchoeꝛ offꝫ. et post offꝫ. quousqꝫ ꝯpleaꝛ totū officiū misse hūc gestū chorꝰ imiteꝛ oī festo ꝑ annū. Per totū aūt aduentum nō dr̄ Glīa ī ex. de quocūqꝫ dr̄ missa: nec a. lxx. vsqꝫ ad vigil. pas. His itaqꝫ peractis factoqꝫ signaculo crucis in facie sua: ꝯuertat se sacerd. ad populū: eleuatisqꝫ aliquātulum brachiis iunctisqꝫ manibus dicat hoc modo.

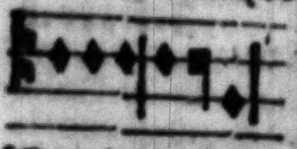

Dominꝰ vobiscū.

Et chorus respōdeat. Et cū spiritu tuo. sub eodē tono; et iterum reuertat se sacerdos ad altare/⁊ dicat hoc modo.

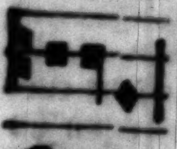

Oremus.

Quotiēscūqꝫ dicitur Dñs vobiscum. ad missam: semper sub eodē tono dicetur similiter ⁊ Oremꝰ. nisi ī prefationibꝰ/⁊ nisi in missa sponsaliū cū fiat bñdictio super sponsum et sponsam ante Pax domini tunc enī dicitur sic: et in consimilibꝰ ita determinando.

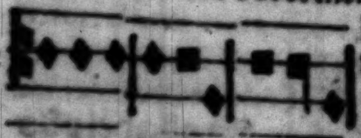

Dñs vobiscū. Oremꝰ.

Deinde dr̄ oratio sic determinādo.

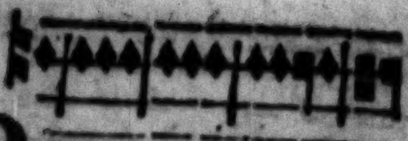

Per oīa sclīa scloꝝ. Amē.

Et si aliq̄ mēo. habēda est: iterū dicat sacerd. Oremꝰ. vtā. Et qñ sunt plures col. dicēde: tūc oēs orōes q̄ sequūꝛ sub vno Per dn̄m. ⁊ vno Oremꝰ. dicāꝛ: ita tñ ꝙ septenariū numeꝝ excedere nō debēt scd̄m vsū ecclie Sar. Et sēp dū stat sacer. ad offm̄ misse/post eū stet diaconꝰ directe ī primo gradu: ⁊ subd. similr̄ mō directe in scd̄o gradu pꝰ diaconū ita ꝙ qñtiēs sacerd. ad ppl'm se ꝯuerterit: diaconꝰ similr̄ se cōuertat. Subdiaconꝰ ꝓ interī genuflectendo de capsula sacerd. aptāda subministret. Et si epūs celebrauerit: oēs diaconi ī gradu diaconoꝝ cōsistāt: pricipali diacono mediū locum inter eos obtinēte. Similr̄ mō ī gdu subdiaconoꝝ se habeant cetis oībꝰ diaconis subd. gestū pricipalis diacōi ⁊ pricipal' subd. imitātibꝰ: excepto ꝙ pricipal' subd. sacerd. ad ppl'm ꝯuertenti solꝰ subministret. Sciēdū est aūt: ꝙ qcq̄d a sacerdote dr̄ āte epl'am ī dextro cornu altaris expleaꝛ/preter inceptionē Glīa ī ex. similr̄ fiat pꝰ pceptionē sacramēti. Cetera oīa ī medio altaris expleāꝛ: nisi forte diaconꝰ defuerit. Tūc enī ī sinistro cornu altaris legaꝛ euāg. Post introitū ꝓ misse: vnꝰ ceroferariorū panē/vinū/ ⁊ aquā q̄ ad eukaristie ministrationē disponunꝛ/ deferat. reliquꝰ ꝓ peluim cū aq̄ ⁊ manutergio portet chorꝰ licet īgredi vsqꝫ ad ꝯpletoriū prīe col lecte. Cēta vſqꝫ ad Credo dñr/ vtā. in j. do. ad uē. dñi.

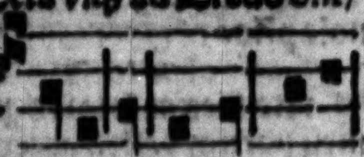

Credo in vnum deum. Patrē oīpotētem factorē celi et terre: viſibiliū oīm ⁊ inuiſibiliū. Et ī vnū dñm ieſū xp̄m filiū dei vnigenitū. Et ex patre natū āte oīa ſcl'a. Deū de deo lumē de lumine: deū verū de deo ꝟo. Genitū nō factū cōſubſtātialē prī: p quē oīa facta ſunt. Qui ꝓpt nos hoīes ⁊ ꝓpt noſtrā ſalutē deſcēdit de celis. Et īcarnatus eſt de ſpū ſctō ex maria ꝟgine: ⁊ hō factus eſt. Crucifix⁹ etiā ꝓ nobis ſub pōtio pilato: paſſus ⁊ ſepult⁹ eſt. Et reſurrexit tertia die ſcd̄m ſcripturas Et aſcēdit ī celū ſedet ad dexterā prīs. Et iterū vētur⁹ eſt cū glīa iudicare viuos ⁊ mortuos: cui⁹ regni nō erit finis. Et ī ſpm̄ ſctm̄ dñm ⁊ viuificātē: q ex prē filioqꝫ ꝓcedit. Qui cū prē ⁊ filio ſil' adorat' ⁊ cōglificat'. Qui locut⁹ eſt p prophetas. Et vnā ſanctā catholicā ⁊ aplicā eccliaꝫ Cōfiteor vnū baptiſma in remiſſionē pctōꝝ. Et expecto reſurrectionē mortuoꝝ. Et vitā vēturi ſcli. Amē. Poſt īceptionē. Credo ī vnū deū. reuerſis miniſtris de pulpito ad altare: diacon⁹ librū euāg. ſacerd. porrigat deoſculādū vel alias textū accipiēs de manu ſubdiaconi ipm̄ ſacerdoti porrigat ī dextris ei⁹ oſculandū. deīde accolito miniſtrāte ſubdiacono/ ſubdiacon⁹ ipi diaco. Poſtea ſequatur Dñs vo. et Orem⁹. Deide dr offꝫ. P⁹ offꝫ ꝟo porrigat diacon⁹ ſac. calicē cū patena ⁊ ſacrifi. ⁊ oſculet' manū ei⁹ vtraqꝫ vice. Ipſe ꝟo accipiēs ab eo calicē diligēt' ponat ī loco ſuo debito ſ' mediū altare. ⁊ īclīato parū p eleuet calicē vtraqꝫ manu offerēs ſacri. dño/ dicēs.

Suſcipe ſctā trinitas hāc oblationē quā ego īdign⁹ peccator offero ī honore tuo: btē marie ⁊ oīm ſctōꝝ tuoꝝ ꝓ pctīs ⁊ offēſiōib⁹ meis: ⁊ ꝓ ſalute viuoꝝ/ ⁊ reqe oīm fideliū defūctoꝝ. In noīe prīs ⁊ filij ⁊ ſpūſſci acceptū ſit oīpotēti deo hoc ſacrificiū nouū. Dicta orō. reponat calicē ⁊ coopiat cū corporalib⁹: ponatqꝫ panē ſ' corporalia decēter añ calicē vinū ⁊ aquā ꝯtinētē: ⁊ oſculet' patenā: ⁊ reponat eā a dextrꝭ ſacrificij ſup altare ſub corporalib⁹ paꝝ cooperiēdo. Hoc pacto accipiat thuri. a dia. ⁊ thurifi. ſacrifi. videlꝫ vltra ter ſignū crucꝭ faciēs: ⁊ ī circuitu ⁊ ex vtraqꝫ pte calicꝭ ⁊ ſacri. deīde locū ter iter ſe ⁊ altare. Et dū thurificat/ dicat Dirigat' dñe ad te orō mea: ſicut īcēſū ī ꝯſpectu tuo. Poſtea thurificet' ipe ſacerd. ab ipſo diaco. et ſubd. deferat ei textū deoſculādū: deīde accolitus thurificet choꝝ/ īcipiens a rectorib⁹ chori: deīde ſupiorē gdū ex pte decani īcipiēs ab ipo decano vel a primiori ſtallo eo abſēte: poſtea ſuperiorē gdū/ ex pte cātoris. Eodē ordine ſcdas/ et īde prias formas: ita qḋ ipe puer ſingl'os clericos īcēſando illis īcliet ſubſeqnte cū ſubdiac. cū textu ab oīb⁹ deoſculādo. Si eps celebrauerit/ ⁊ duplex feſtū fuerit: duo pueri venent cũ thuribulis/ ⁊ duo ſubdiaconi cũ duob⁹ textib⁹ vel reliq̃is Si aũt ep̃us non celebrauerit/ ⁊ dup̃. feſtum fuerit/ textũ deferat accolit⁹ ex parte cãtoris. Primo aũt thurificãd⁹ eſt cãtor q̃ ſtat ĩ medio chori/ cũ ceterꝭ rectorib⁹ chori: ſcꝫ ĩ feſtis maiorib⁹ dupl'. tm̃: deinde principales rectores chori ex vtraq; parte ſui: exinde duo rectores ſecundarij: poſtea chor⁹ more ſolito eodẽ q̃ꝫ ordie ſequant' textus. Qñ vero nõ dr̃ **Credo**/ tũc ĩmediate p⁹ **Oremus**. ⁊ offer accedat diacon⁹: ⁊ offerat ſacerdoti calicẽ cũ patena: et cetera ſolito more expleãt': ⁊ thurificet ſacrificiũ more ſolito: ſꝫ chorus nõ thurificet'. Nũq̃ȝ eĩ ĩceſſat chor⁹ p⁹ euãgeliũ ad miſſã: niſi qñ dr̃ **Credo**/ ꝫ tũc ſẽp. His itaq; peractꝭ: eat ſacerdos ad dextrũ cornu altarꝭ ⁊ abluat man⁹ dicẽs **Mũda me dñe ab oĩ ĩq̃namẽto mẽtis ⁊ corporis: vt poſſim mũdus ĩplere op⁹ ſctũ dñi.** Diacono ĩteri ip̃m altare ĩ ſiniſtro cornu thurificãtẽ ⁊ reliq̃as more ſolito ĩ circuitu. Ablutis manib⁹/ ſacerdos reuertat ſe ad altare ad diuinũ officiũ exequẽdum: et diacon⁹ ⁊ ſubd. gradib⁹ ſuis ordinate ſupradicto modo ſe teneãt. Deĩde reuertat ſe: ⁊ ſtãs ante altare ĩclinatoq; capite ⁊ corpore/ iũctis manib⁹ dicat hãc orõnẽ.

In ſpũ hũilitatis ⁊ ĩ aĩo cõtrito ſuſcipiamur dñe a te et ſic fiat ſacrificiũ nr̃m ĩ ꝯſpectu tuo: vt a te ſuſcipiat' hodie/ ⁊ placeat tibi dñe de⁹ me⁹ Et erigẽs ſe/ deoſculet' altare a dextrꝭ ſacrificij ⁊ dãs b̃ndictionẽ vltra ſacrificiũ: poſtea ſignet ſe dicens **In nõie pr̃is. ⁊c.** Deinde ꝯuertat ſe ſacerd. ad pp̃lꝫ: ⁊ tacita voce dicat **Orate fr̃es et ſorores p me: vt meũ pariterq; veſtrũ acceptum ſit dño deo nr̃o ſacrificiũ.** Reſponſio cle. priuati. **Spũs ſcĩ gr̃a/ illuminet cor tuũ ⁊ labia tua: ⁊ accipiat dñs digne hoc ſacrificium laudis de manib⁹ tuis/ p pctis ⁊ offẽſionib⁹ nr̃is.** In miſſis ꝓ defũ. p⁹ ablutionẽ manuũ ſacer. ſtatĩ ĩcipiat ſac. iũctꝭ ma. ĩ medio altarꝭ cõuerſus ad altarẽ dicẽs.

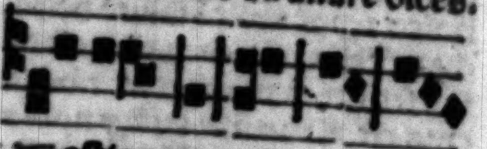

Hoſtias et preces tibi dñe

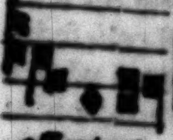

offerim⁹. Et chorus cãtando reſpõdeat. **Tu ſuſcipe p aĩab⁹ illis quarũ hodie memoriã agim⁹: fac eas dñe de morte trãſire ad vitã.** Et iterũ dicat ſacerd. **In ſpũ humilitatꝭ.** Deĩde ſtatĩ dicat ꝯuerſus ad populũ tacita voce. **Orate fratres et ſorores p fidelibus defunctis.** Rñſio clerici cantãdo. **Requiẽ eťnã dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis: quã olĩ abrahe ꝓmiſiſti/ ⁊ ſemini ei⁹.** ¶ Notãdũ eſt: q in oĩb⁹ miſſis p corpe p̃ſenti/ ⁊ in ãniuerſarijs cuiuſcũq; fuerit/ ⁊ ĩ trigintalib⁹ dr̃ **Hoſtias ⁊ p̃ces.** cũ ꝟ **Requiẽ eťnã.** ⁊ **Quã olim.** In oĩb⁹ ꝟo alijs miſſis p defunctis nõ dr̃: nec ĩ die aĩaꝝ. Et reuerſus ad altare ſacerd. ſecretas orõnes dicat iuxta numerũ ⁊ ordinẽ ante dictaꝝ ãte epiſtolã ita ĩcipiẽs **Oremus**. Quib⁹ finitꝭ/ dicat ſacerdos apta voce **Per oīa ſcl̄a ſcloꝝ.** manib⁹ nō leuatis donec dr **Surſum corda.** ⁊ tūc accipiat ſubdiaconus offꝛ. ⁊ patenā de manu diaconi: ipſam patenā tenēdā/ q̄uſq; **Pat nr̄.** dr: quā accolito offꝛ. coopertā ꝯmittat in gradu ſcz p⁹ diaco. iteꝝ ꝯſtituto. **Q**d etiā obſeruet i oi miſ. ad autēticū altare celebrāda ꝑ totum ānū: niſi tm̄ i miſſis ꝓ defunctis: tn̄ i die aiarū obſeruabit. ¶ **Se**quunt p̄fatiōes. **Et** p̄mo p̄fatio natiui. dn̄i: q̄ p̄fatio dr i die nati. dn̄i ad oēs miſ. ⁊ q̄tidie ꝑ ebd. ⁊ in die circūciſiōis: ⁊ i oib⁹ miſſis de ſctā maria ab hac die vſq; ad puri. ⁊ etiā i die puri. **Dicat** etiā in feſto corꝑis xp̄i: ⁊ i oct. eiuſdē ⁊ īfra: qn̄ de eo fit ſeruitiū. **Dicit** etiā in cōmēoratiōe eiuſdē. **Communicantes.** vero dr tm̄ vſq; ad circūciſione/ ⁊ i die circūciſiōis.

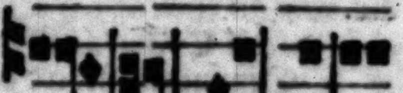

ETerne de⁹. **Quia** ꝑ icar-

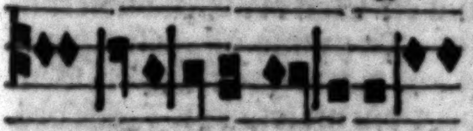

nati ꝟbi myſteriū: noua mētis

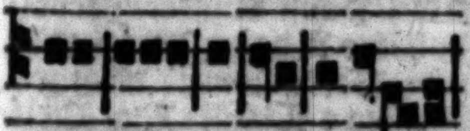

nr̄e oculis/ lux tue claritatis

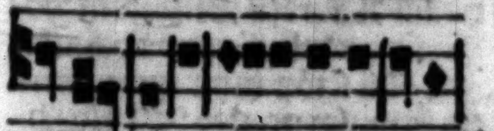

ifulſit. **Ut** dū viſibiliter deum

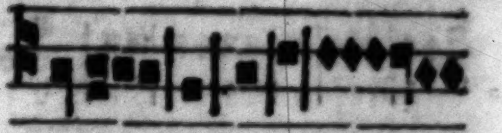

cognoſcim⁹: ꝑ hūc in inuiſibilium

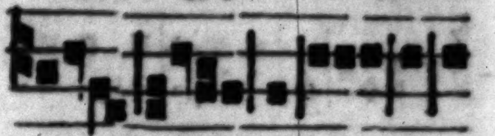

amorē rapiamr. **Et ideo cū an.**

¶ Nota: ꝙ īfra canonē ad primā miſſā i nocte nati. dn̄i: dr **Cōicātes: ⁊ noctē ſacratiſſimā.** ⁊c̄. **Ad** oēs alias miſſas: dicit **Diem ſacratiſſimū**/ q̄n̄cūq; dicit.

Communicantes ⁊ diē ſacratiſſimū (et noctē ſacratiſſimā) celebrātes: quo btē marie īntemerata ꝟginitas: huic mūdo edidit ſaluatorē. **Sed** ⁊ mēoriā venerātes. **In** primis eiuſdē glīoſe ſēp virginis marie genitricis ipſi⁹ dei ⁊ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i **Sed** ⁊ beatoꝝ apoſtoloꝝ ac martyꝝ tuoꝝ **Petri/ Pauli/ Andree/ Jacobi/ Johānis Thome Jacobi Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Symōis** ⁊ **Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Griſogoni Johānis** ⁊ **pauli Coſme** ⁊ **damiāi.** **E**t oīm ſctōꝝ tuoꝝ quoꝝ meritis ꝑcibuſq; ꝯcedas: vt i oib⁹ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. **Per** eūdē xp̄m dn̄m nr̄m. **Amē**

¶ Sequēs prefatio dicit in die epyphanie: ⁊ per octa. ⁊ in octa. et **Communicantes** ſimiliter.

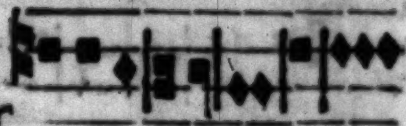

ETerne de⁹. **Qꝛ** cū vnige-

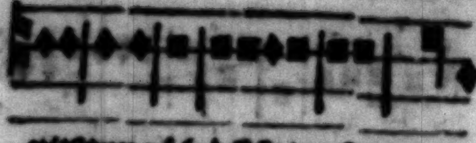

nit⁹ tuus i substātia nře carnis

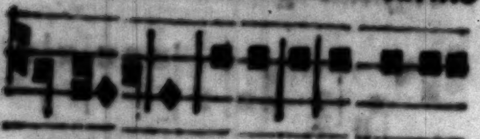

apparuit i nouā nos īmortali-

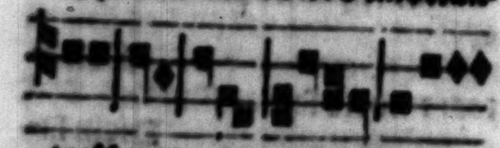

tat͛ sue lucē reparauit. Et ideo.

¶ Infra canonem.

Communicantes ⁊ diē sacratissimū celebrātes: quo vnigenitus tuus in tua tecū gl'ia coeterni⁹ in v̄itate carnis nře visibilis corporalis appruit. Sed ⁊ mēoriā venerātes. In primis gl'iose semꝑ virginis marie genitricis eiusdē dei et dn̄i nři iesu christi. Sed ⁊ beatoꝝ apl'oꝝ ac martyrum tuorum Petri/ pauli/ Andree Jacobi Johānis Thome Jacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Grisogoni Johānis ⁊ Pauli Cosme et Damiani. Et oim sctoꝝ tuorū: quoꝝ meritis ꝑcibusq; cōcedas/ vt in oīb⁹ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdē. ⁊c. Sequens pfa. dr fer. iiij. i capite ieiunij: ⁊ i oi mis. de ieiunio nisi i do. ab hic vsq; ad cenam dñi.

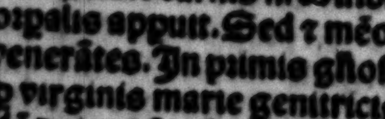

Eterne de⁹. Qui corporali

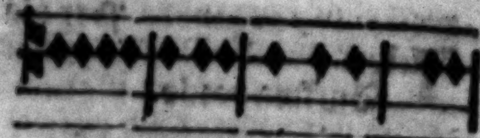

ieiunio vitia cōprimis: mentē

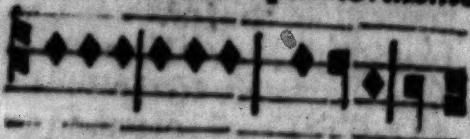

eleuas: virtutē largiris et pre

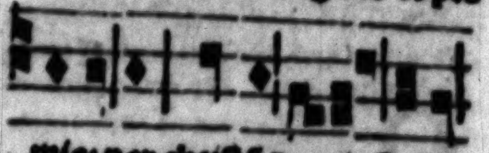

mia: per christū dominū nřm.

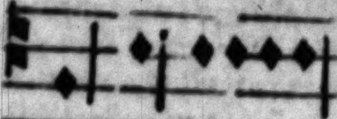

Per quē maiestatē.

¶ Nota q; in dñicis p xl. dr prefatio q̄tidiana. In cena dñi: etiā pfa. quotidiana dr. Infra canonē Cōicantes. et Hanc igitur. et Qui pridie. tam ab episcopo q̄ a sacerdote dicunt. ¶ Infra canonem.

Communicantes ⁊ diē sacratissimū celebrantes: q̄ dn̄s nř iesus xp̄s ꝓ nobis traditus est. Sed et mēoriā venerantes. In primis gl'iose semꝑ virginis marie genitricis eiusdem dei ⁊ dn̄i nři iesu xp̄i. Sed ⁊ beatoꝝ apostoloꝝ ac martyꝝ tuoꝝ Petri/ Pauli/ Andree/ Jacobi/ Johānis Thome Jacobi Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Symōis ⁊ Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Grisogoni Johānis ⁊ pauli Cosme ⁊ damiāi. Et oim sctoꝝ tuoꝝ quoꝝ meritis ꝑcibusq; ꝯcedas: vt i oīb⁹ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio.

Per eūdē xp̄m dn̄m nr̄m. Amē

Item. Hanc igit̄ oblationē ſuitutis nr̄e: ſed ꝛ cuncte familie tue quā tibi offerim⁹ ob diē in quo dn̄s nr̄ ieſus: xp̄s tradidit diſcipulis ſuis corꝑis ꝛ ſanguinis ſui myſteria celebrāda. Queſumus dn̄e ut placat⁹ accipias: dieſqꝫ nr̄os in tua pace diſponas atqꝫ ab eterna damnatiōe nos eripi: et in electoꝝ tuorū iubeas grege nūerari. Per xp̄m dn̄m noſtrum. Amē.

Qui pridie q̄ pateret̄ / pro nr̄a oīumqꝫ ſalute hoc ē hodie accepit panē in ſanctas ac venerabiles man⁹ ſuas: et eleuatis oculis in celum ad te deū. ꝛc̄.

¶ Sequēs prefatio dr̄ in die paſche: et per totā ebdomadā: ꝛ in oībus dn̄icis / uſqꝫ ad aſcēſionē quādo de dn̄ica ſiue de paſ. dicitur miſſa. Sed in vigil. paſche tātum dicit̄ i prefatiōe **Sed i hac potiſſimū nocte.** Quādocūqꝫ vero alias dicit̄: dicit̄ **Sed in hac potiſſimū die.** Cōmunicātes vero et **Hāc igitur** / per ebdo. et in octa. paſche tantū dicunt̄: ita q̄ in vigilia paſche tantū: dicit̄ **noctem ſacratiſſimam.** In die vero paſche: ꝛ alias quando dicit̄ **diē ſacratiſſimum** dicatur.

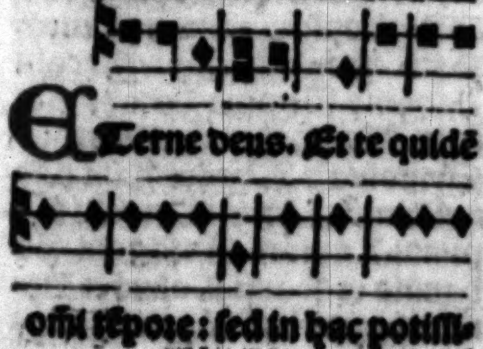
Eterne deus. Et te quidē
omī tēpore: ſed in hac potiſſi-

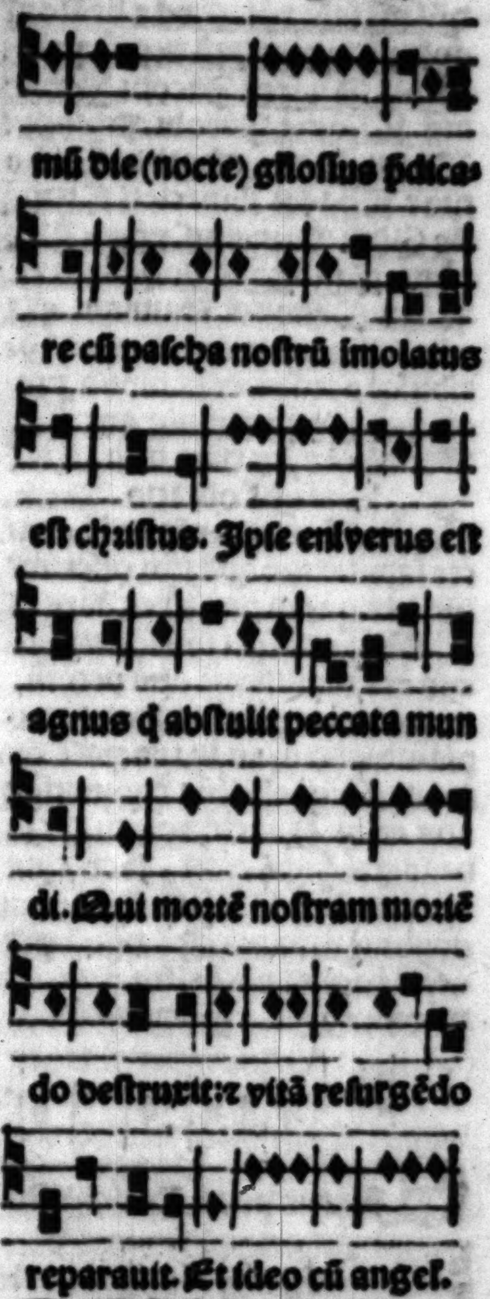
mū die (nocte) gl̄oſius p̄dica-
re cū paſcha noſtrū imolatus
eſt chriſtus. Ipſe enī verus eſt
agnus q̄ abſtulit peccata mun-
di. Qui mortē noſtram moriē-
do deſtruxit: ꝛ vitā reſurgēdo
reparauit. Et ideo cū angel.

¶ Infra canonem.

Communicātes ꝛ diem ſacratiſſimū (noctem ſacratiſſimā) celebrantes: reſurrectiōis domini noſtri ieſu chriſti ſcd̄m carnē. Sed et memoriā venerātes. In primis glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et dñi nři iesu xp̄i. Sed ꝛ beatorū aplorū ac martyrū tuorū Petri Pauli Andree Jacobi Johannis Thome Jacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis ꝛ Thadei Lini cleti Clemētis Sixti Cornelii Cyp̄ani Laurentij Grisogoni Johannis et Pauli Cosme et Damiani. Et oīm sctōꝝ tuoꝝ: quoꝝ meritis p̄cibusq; ꝯcedas: vt in oībus ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eūdē xp̄m dñm nr̄m. Amē.

Item. Hanc igiť oblationē seruitutis nr̄e: sed ꝛ cuncte familie tue quā tibi offerim⁹ pro his quoq; quos regn̄are dignat⁹ es ex aq̄ et sp̄ū sctō: tribuens eis remissionē oīm p̄ctōrū.

Quesumus dñe vt placat⁹ accipias: diesq; nr̄os in tua pace disponas atq; ab eťna damnatiōe nos eripi: et in electoꝝ tuorū iubeas grege nūerari. Per xp̄m dñm nostrū. Amē. ¶ Sequens p̄fatio dr̄ in die ascē. dñi: ꝛ per oct. ꝛ i oct. ꝛ i dñica īfra octā. q̄n de dñica agiť. ꝛ Cōmunicātes.

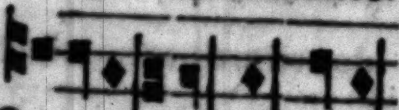

Eterne deus. Per christū

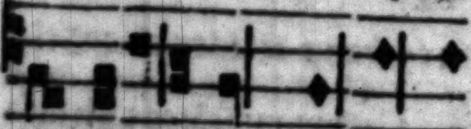

dominū nostrū. Qui post re-

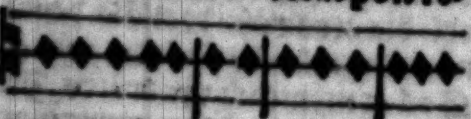

surrectionē suā oībus discipu-

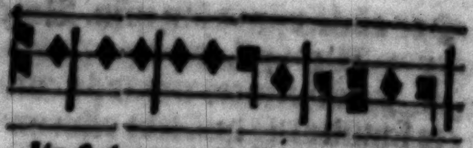

lis suis manifestus apparuit:

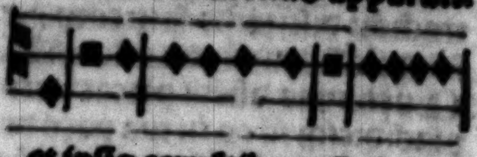

et ipsis cernētibus est eleuat⁹

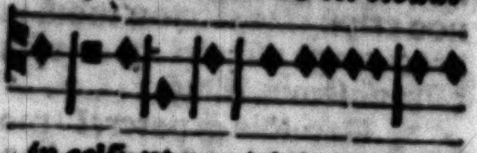

in celū: vt nos diuinitatis sue

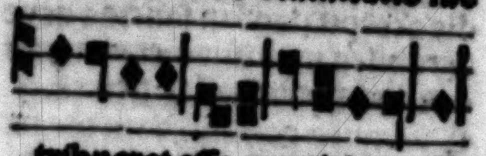

tribueret esse participes. Et

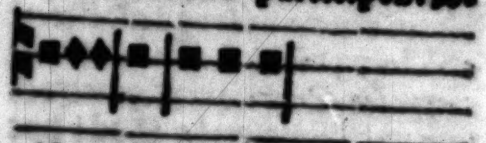

ideo cū angelis. Infra cano.

Communicātes et diē sacratissimum celebrātes: quo dn̄s nr̄ iesus xp̄s vnigenit⁹ filius tuus/ vnitatem sibi fragilitatis nostre substātiā / i glie tue dextra collocauit. Sed ꝛ memoriā venerātes. In primis gloriose semp̄ virginis marie genitricis dei ꝛ dñi nostri iesu xp̄i. Sed ꝛ beatorū aploꝝ ac martyꝝ tuoꝝ Petri Pauli Andree/ Jacobi Johānis Thome Jacobi Philippi/ Bartholomei/ Matthei/ Symonis ꝛ Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Grisogoni Johannis et Pauli Cosme et Damiani. Et oīm sctōꝝ tuoꝝ quorum meritis p̄cibusq; cōcedas: vt in oib⁹ ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eūdē xp̄m dominū nostrū. Amē. ❡Sequens p̄fatio dr̄ in die penthecostes: et per ebdo. ⁊ in om̄ibus missis de sctō spū. Cōicātes. et Hāc igit/ in die pēthe. ⁊ ab hic vsq; ad fes. scē trini. dr̄ tantū.

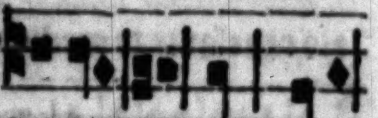

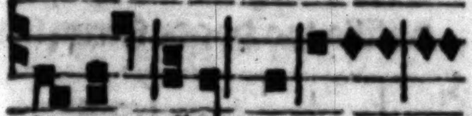

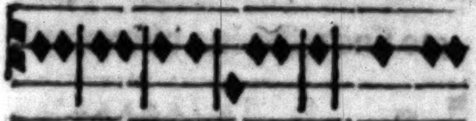

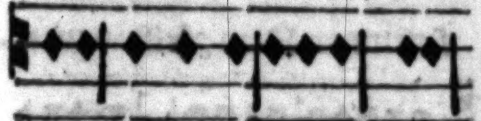

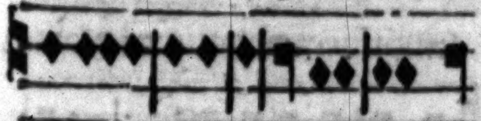

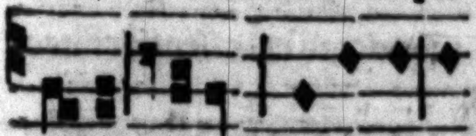

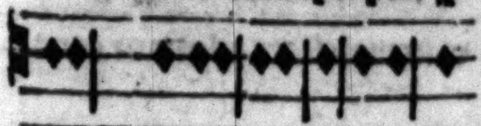

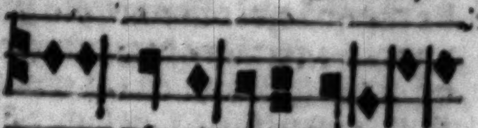

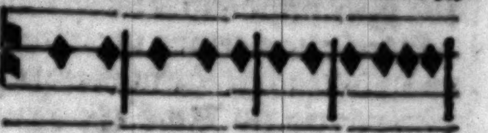

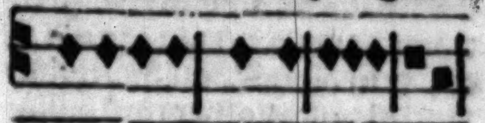

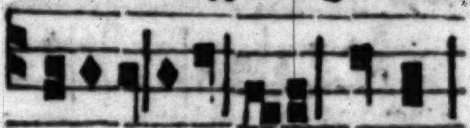

Eterne de⁹. Per christū dn̄m nostrū. Qui ascēdēs sup oēs celos/ sedēsq; ad dexterā tuā promissum spiritū sanctū hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter ꝓfusis gaudijs tot⁹ in orbe terrarū mūdus exultat: sed et superne virtutes atq; angelice potestates hymnū glorie tue concinūt sine fine dicentes.

❡ Infra canonem.

Communicantes ⁊ diē sacratissimū pēthecostes celebrātes: quo spūs sctūs aplis ī igneis linguis appuit. Sed ⁊ memoriā venerātes. In primis gl'iose semp virginis marie genitricis eiusdē dei et dn̄i nr̄i iesu christi. Sed ⁊ beatoꝝ apłoꝝ ac martyrum tuorum Petri/ pauli/ Andree Iacobi Iohānis Thome Iacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clemētis Sixti Cornelij Cypriani Laurētij Grisogoni Iohānis ⁊ Pauli Cosme et Damiani. Et oim sctōꝝ tuorū: quoꝝ meritis p̄cibusq; cōcedas/ vt in oib⁹ ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdē christum dn̄m nostrū. Amē. Item.

Hanc igit oblationē seruitutis nr̄e: sed ⁊ cūcte fami lie tue quã tibi offerim⁹/pro his quoq; q̃s regñare dignat⁹es ex aq̃ et spũ scõ: tribuẽs eis remiſsionẽ oĩm pctõꝝ. Quesum⁹ dñe vt placat⁹ accipias: diesq; nr̃os i tua pace disponas: atq; ab eťna dãnatiõe nos eripi: ⁊ in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. p eũd. xp̃z do. no. Amẽ. ¶ Seq̃ns pfa. dr̃ in die scte trin. ⁊ in oĩbus dñicis vsq; ad aduẽtũ dñi/ q̃ñ de dñica dr̃ missa: licet in capella dicat: et in oĩbus cõmẽorationib⁹ sancte trinitatis/per totũ annũ: et in oĩni missa sponsaliũ.

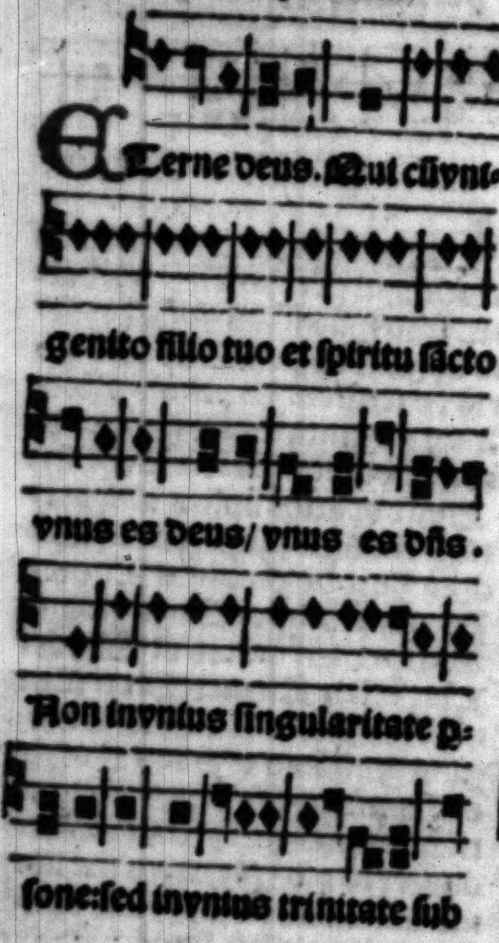

Eterne deus. Qui cũ vnigenito filio tuo et spiritu sãcto vnus es deus/ vnus es dñs. Non in vnius singularitate ꝑsone: sed in vnius trinitate sub-

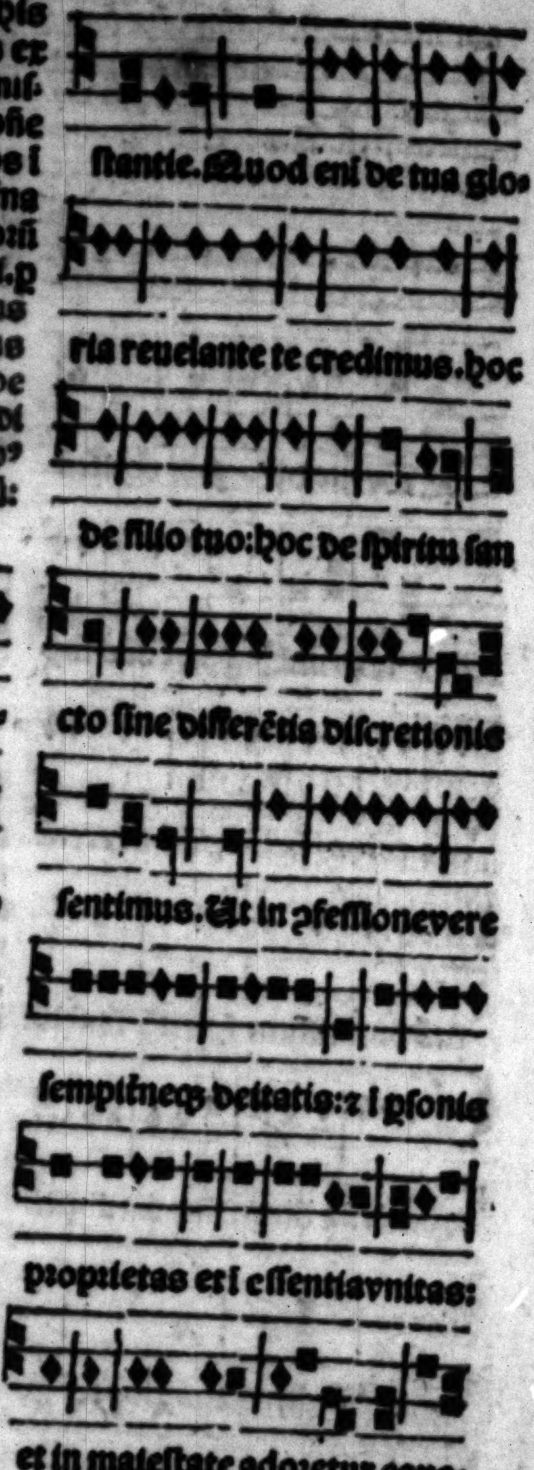

stantie. Quod eni de tua gloria reuelante te credimus. hoc de filio tuo: hoc de spiritu sancto sine differẽtia discretionis sentimus. Ut in ꝯfessione vere sempiťneq; deitatis: ⁊ i ꝑsonis proprietas et i essentia vnitas: et in maiestate adoretur equa-

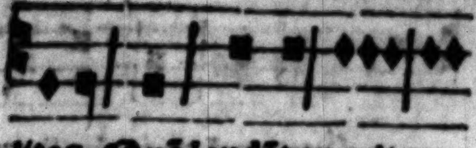

litas. Quā laudāt angeli atq̄

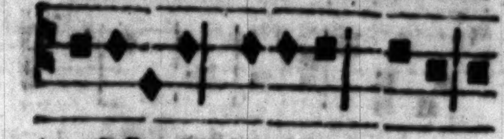

archāgeli: cherubin quoq̄ ac

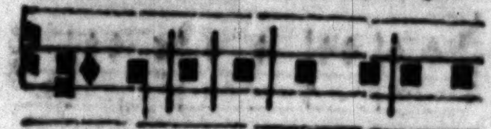

ſeraphin: q̄ non ceſſant clama

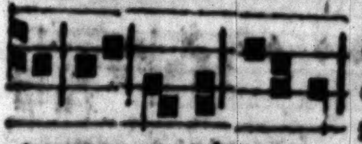

re vna voce dicentes.

Seq̄ns p̄fa. dr̄ i oībꝰ feſ. aplorū: ⁊ euangeliſtaꝝ: ⁊ p oct. aplorꝝ petri / et pauli / atq̄ andree: qū de oct. dr̄ miſſa: p̄terq̄ in feſ. ſcti iohannis apli ⁊ euāge. i ebdo. nati. dn̄i. In oct. vo eiuſdē / dicēt ⁊ i feſ. eiꝰ in tēpore paſchali.

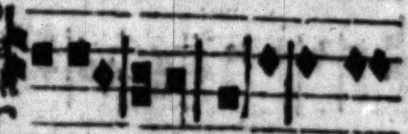

Eterne deꝰ. Et te domine

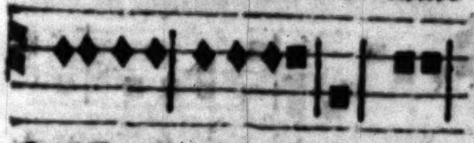

ſuppliciter exorare: vt gregē

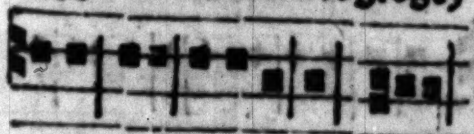

tuū paſtor eterne nō deſeras:

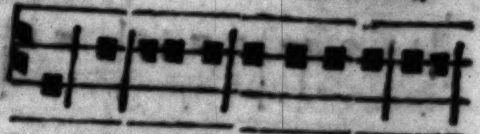

ſed p̄ beatos apoſtolos tuos

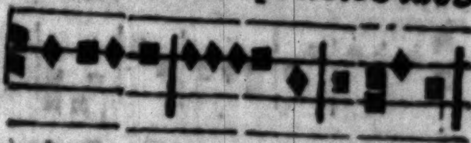

cōtinua protectiōe cuſtodias.

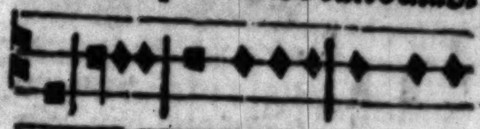

Et iiſdē rectoribus guberne-

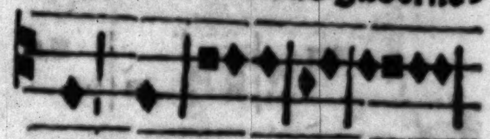

tur: quos operis tui vicarios

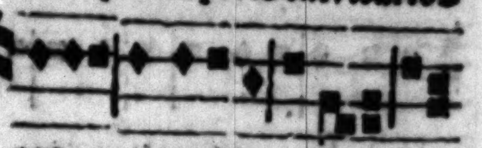

eidem cōtuliſti preeſſe paſto-

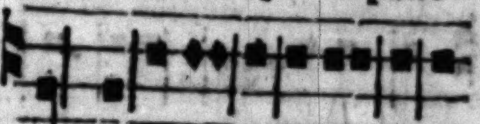

res. Et ideo cū angelis et ar-

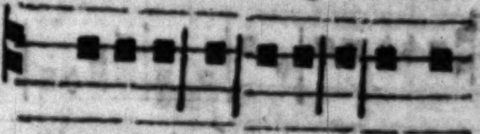

changelis cū thronis et domi-

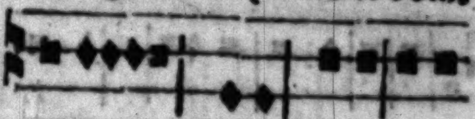

nationibus. Cūq̄ omni mili-

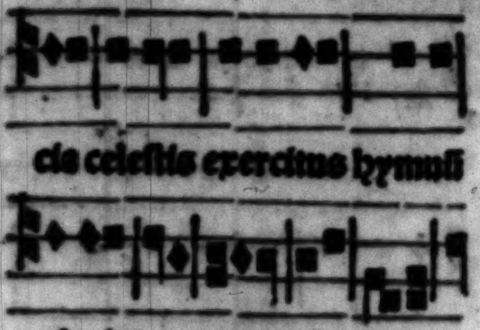

cis celestis exercitus hymnū glorie tue canim⁹ sine fine di-

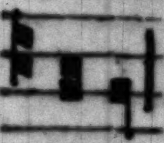

centes.

Sequēs p̄fa. dr̄ in vtroq; festo sctē crucis: ⁊ in cōmemorationib⁹ eiusdem / per totum annum.

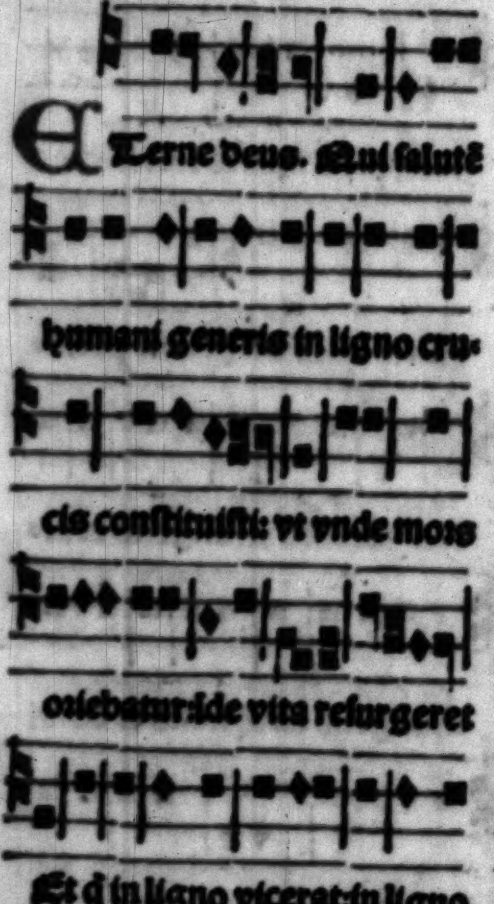

Eterne deus. Qui salutē humani generis in ligno crucis constituisti: vt vnde mors oriebatur: inde vita resurgeret Et q̄ in ligno vicerat: in ligno

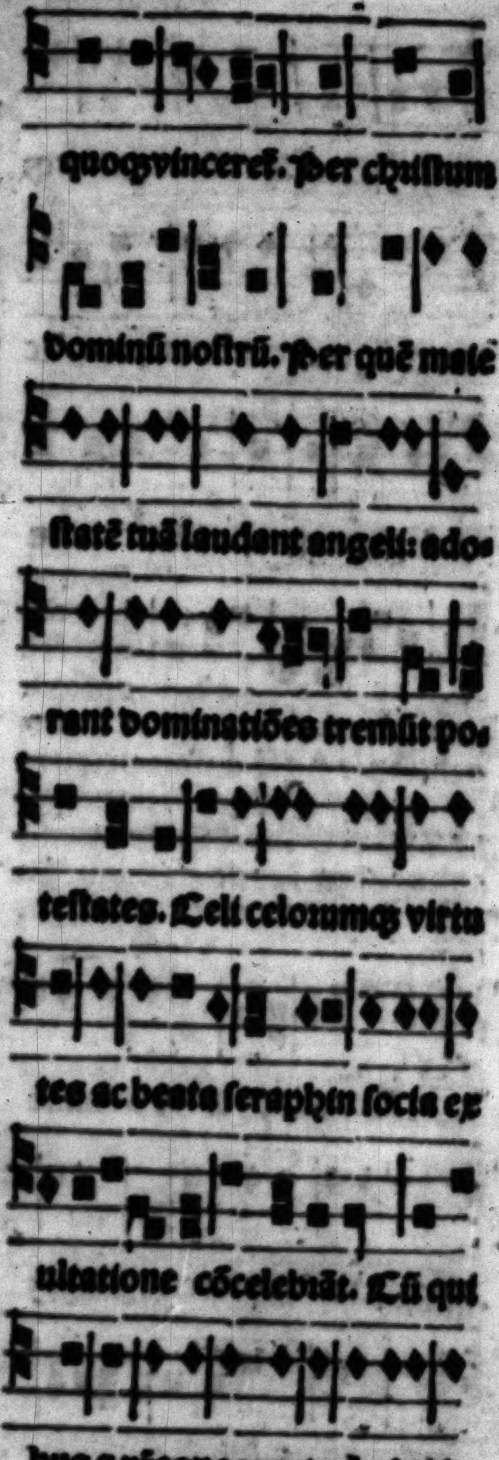

quoq; vinceret. Per christum dominū nostrū. Per quē maiestatē tuā laudant angeli: adorant dominatiōes tremūt potestates. Celi celorumq; virtutes ac beata seraphin socia exultatione cōcelebrāt. Cū quibus ⁊ nr̄as voces vt admitti iu

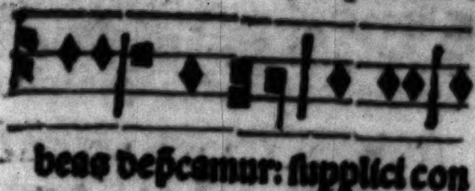
deas dep̄camur: ſupplici con

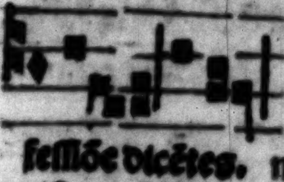
feſſiōe dicētes.

Sequens p̄fatio dr̄ i oī feſto btē marie v̄ginis: niſi in purificatiōe eiuſdē. Dicat̄ etiā p̄ octa. aſſumptiōis/ ꝛ natiui. btē marie et in ꝯmēo. eiuſdē/ p̄ totū annū: niſi a die natiuitatis dn̄i vſq; ad purificationē beate marie.

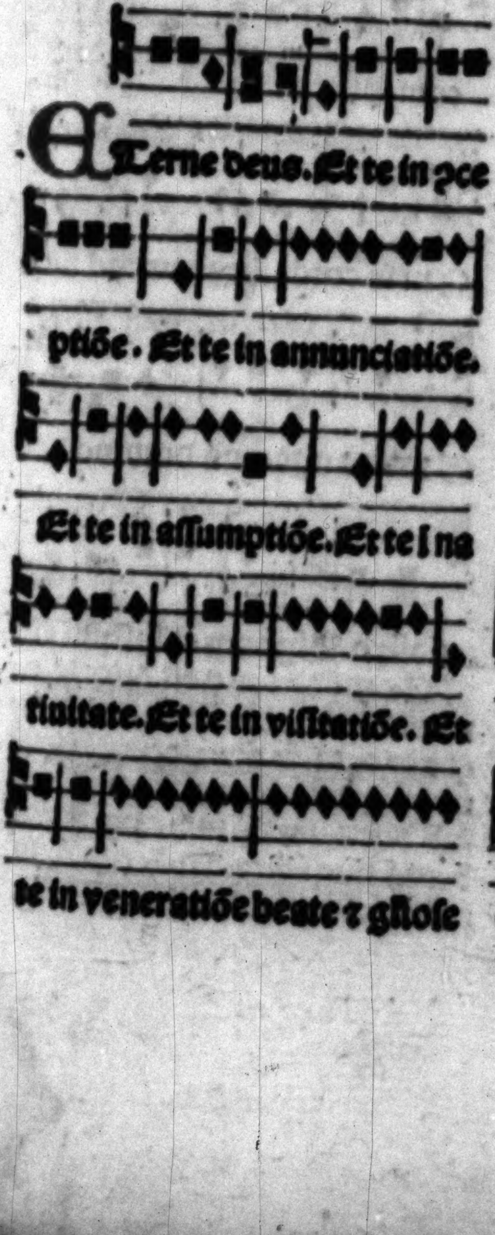
Eterne deus. Et te in ꝯce
ptiōe. Et te in annunciatiōe.
Et te in aſſumptiōe. Et te ī na
tiuitate. Et te in viſitatiōe. Et
te in veneratiōe beate ꝛ glīoſe

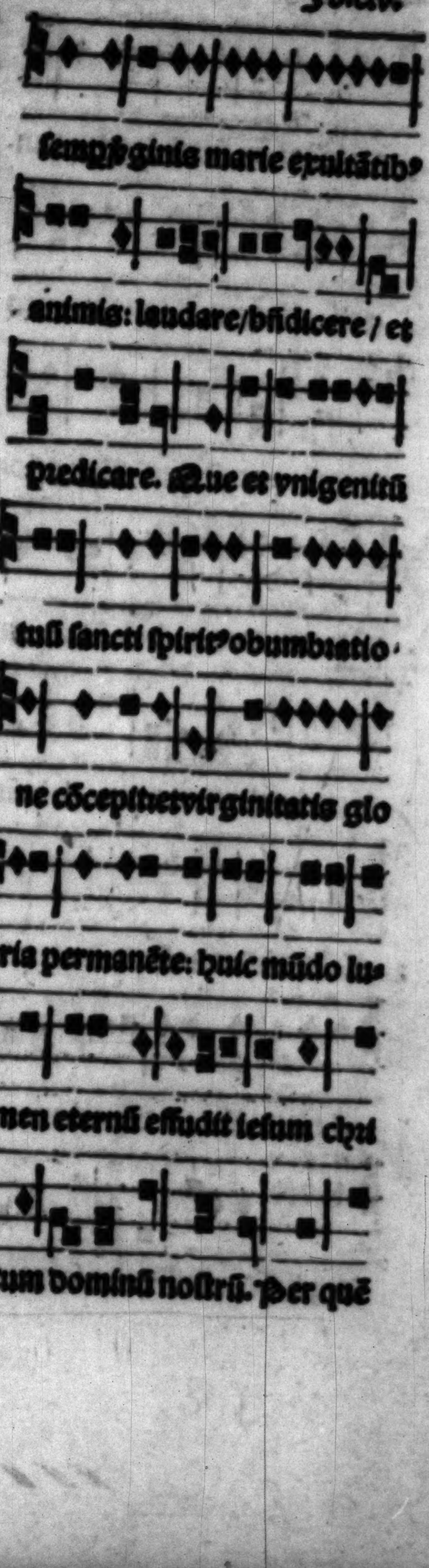
ſemꝑ v̄ginis marie exultātibꝰ
animis: laudare/ bn̄dicere/ et
predicare. Que et vnigenitū
tuū ſancti ſpiritꝰ obumbratio
ne ꝯcepit: et virginitatis glo
ria permanēte: huic mūdo lu
men eternū effudit ieſum chri
ſtum dominū noſtrū. Per quē

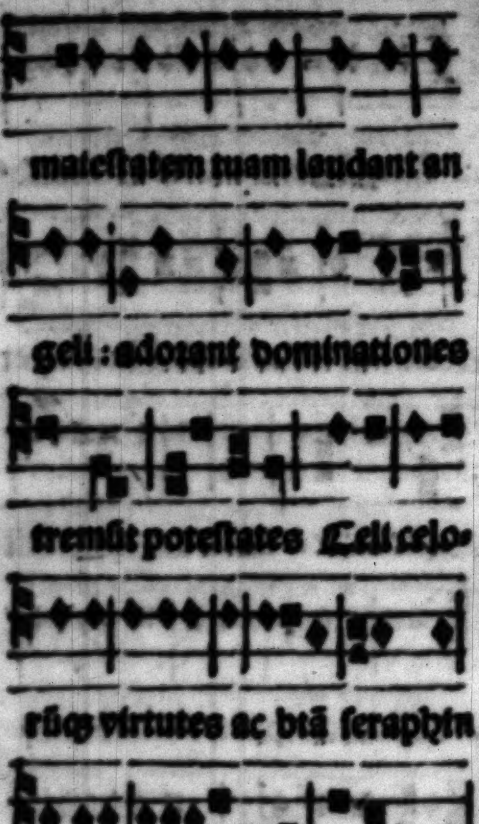
maiestatem tuam laudant an
geli: adorant dominationes
tremunt potestates. Celi celo
rūq3 virtutes ac btā seraphin
socia exultatione concelebrāt.
Cū quibꝰ et nostras voces vt
admitti iubeas deprecamur:
supplici confessione dicentes.

¶ Hoc modo incipiantur omnes prefationes ad missam per totū annum: tam in ferijs/ q̄z in festis.

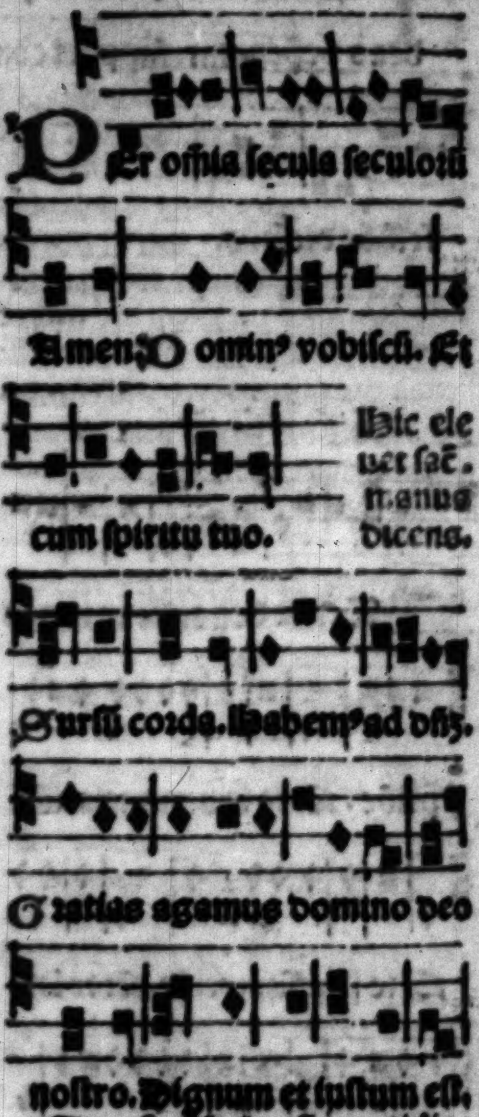
Per omnia secula seculorū
Amen. Dominus vobiscū. Et
cum spiritu tuo.
Hic eleuet sac. manus dicens.
Sursū corda. Habemꝰ ad dn̄m.
Gratias agamus domino deo
nostro. Dignum et iustum est.

Sequēs pfatio est quotidiana: et dicit quotidie: nisi i festis/ et per octa. in qbꝰ ppria habeat. Ita tn̄/ q̄ oēs pfatiōes totiꝰ anni sub hoc tono dn̄r: siue ppriē habeant siue nō: tam in ferijs q̄z in festis: scd'm vsum ecclesie Sarū.

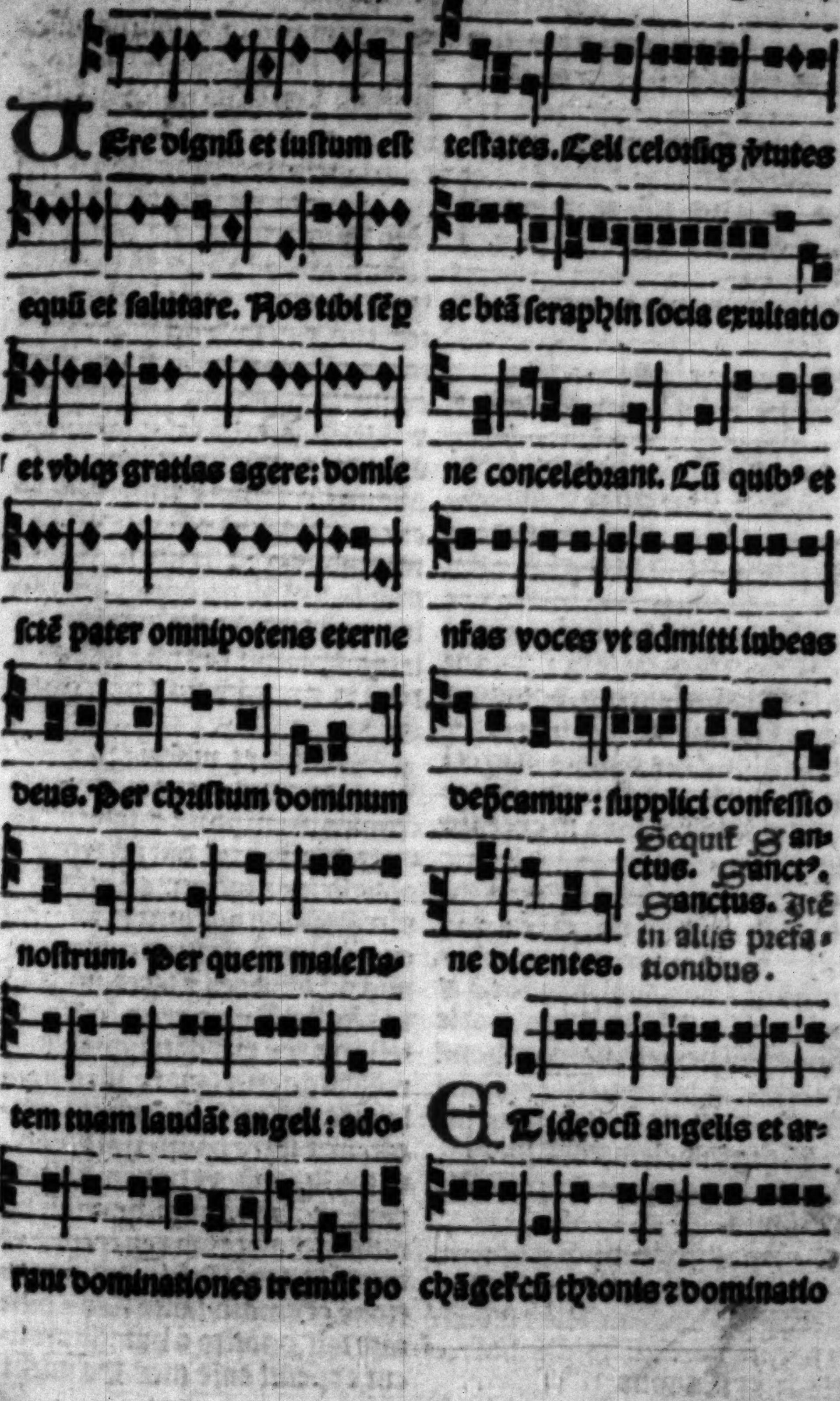
Vere dignū et iuſtum eſt
equū et ſalutare. Nos tibi ſēp
et vbiq̄ gratias agere: domine
ſctē pater omnipotens eterne
deus. Per chriſtum dominum
noſtrum. Per quem maieſta-
tem tuam laudāt angeli: ado-
rant dominationes tremūt po-
teſtates. Celi celorūq̄ v̄tutes
ac btā ſeraphin ſocia exultatio
ne concelebrant. Cū quib' et
nr̄as voces vt admitti iubeas
depcamur: ſupplici confeſſio
ne dicentes.
Et ideo cū angelis et ar-
chāgelis cū thronis ⁊ dominatio

Sequit̄ Sanctus. Sanct'. Sanctus. Itē in aliis prefationibus.

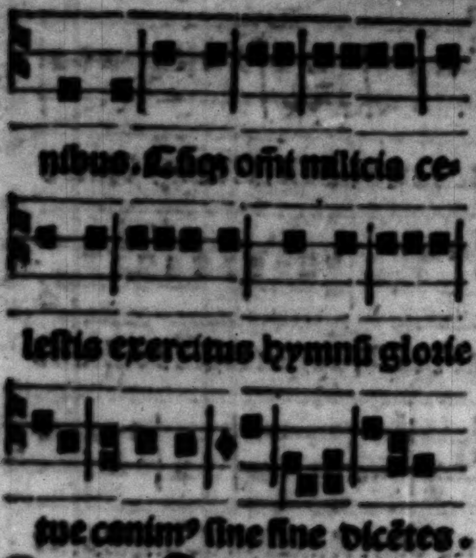
nibus. Cūq; om̄i milicia ce-
leſtis exercitus hymnū glorie
tue canim' ſine fine dicētes.

Sequitur Sanctus. Dū ſacerdos dicit Sanctus ſanctus: erigat parumper brachia ſua ꝛ iungat manus ſuas vſq; ad hec verba In nomine domini. tūc ſemper ſignet ſe in facie ſua. Sanctus ſanctus ſanctus dominus deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ꝛ terra gloria tua oſanna in excelſis. Benedictus qui venit in nomine domini oſanna in excelſis.

Quādo vltimo fit ſeruitium de ſancta maria ante aduētū: ꝛ ante ſeptuageſimam: et in octa. viſitationis/ aſſumptionis/ ꝛ natiuitatis beate marie: tunc dicit hoc modo. Benedictus marie filius qui venit in nomine domini ꝛc̄. Deinde confeſtim manib' iunctis ꝛ oculis eleuatis: incipiat Te igitur clementiſſime. corpore īclinato/ donec dixerit Ac petimus.

¶ Sequuntur oratiōes deuote ante miſſam ꝛ oratiōes in miſſis dicēde pro bono ac felici ſucceſſu Henrici octaui/ anglorum regis. cum Canone

¶ Oratio dicenda ante miſſam.

Deus q̄ de indignis dignos de pctōribus iuſtos/ de imūdis mundos facis/ mūda cor ꝛ corp' meū ab oī ꝯtagiōe ꝛ ſorde peccati et fac me dignū altarib' tuis miniſtrū ꝛ ꝯcede ꝓpici': vt ī hoc altari ad qđ īdign' accedo hoſtias acceptabiles offerā pietati tue ꝓ pctīs ꝛ offenſionibus meis. ꝛ innumeris q̄tidianiſq; exceſſib' et ꝓ oīb' hic circūſtātib': vniuerſiſq; mihi familiaritate ꝛ affinitate cōiūctis: atq; me odio aliquo īſectātib' ꝛ aduerſantib' cūctiſq; fidelib' xp̄ianis viuis ꝛ mortuis: ꝛ ꝓ eū ſit tibi meū votū atq; ſacrificiū acceptabile q̄ ſe tibi deo patri obtulit in ſacrificiū: ieſus xp̄s fili' tu' dn̄s nr̄. Qui tecū vi. ꝛ reg. ī vni. ſ. ſ. de': ꝑ oīa.

¶ Oro deuota de ſacramēto altaris.

Om̄ps et miſericors de' ecce accedo ad ſacramentū corporis ꝛ ſanguinis vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i accedo inq̄ infirm' ad medicū vite/ imūdus ad fontem mīe: cecus ad lumē claritatis eťne: egenus ad dn̄m celi ꝛ terre. nud' ad regē glīe. Rogo ergo imēſe maieſtatis tue abūdātiā: quatenus meā digneris ſanare īfirmitatē lauare feditatē: illuminare cecitatem/ ditare paupertatē/ veſtire nuditatem/ vt panem angelorum/ regem regum/ dominū dominantium/ tanta reuerentia et tremore/ tanta ſuſcipiam contritione et amore/ tanta fide ꝛ puritate tali ꝓpoſito ꝛ humilitate ſicut expedit anie mee. Da michi queſo illius dominici corporis ⁊ ſanguinis non ſolū ſuſcipere ſacramentum: ſed etiam virtutem ſacramenti. Dulciſſime deus: da michi ſic ſuſcipere corpꝰ vnigeniti tui domini noſtri ieſu chriſti / quod traxit de virgine maria. vt corpori ſuo myſtico merear īcorporari: ac inter eius mēbra connumerari. O pater amātiſſime: concede michi dilectum filiū tuum quem quidem velatum ſuſcipere propono reuelata tandem facie contemplari. Qui tecum ⁊ cum ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Oratio dicenda poſt miſſam.

Omnipotēs ſempiterne deus ieſu chriſte domine eſto propicius peccatis meis: per aſſumptionem corporis ⁊ ſanguinis tui: tu enim loquens dixiſti qui manducat meam carnem et bibit meū ſanguinem: in me manet ⁊ ego in eo: ideo te ſupplex deprecor. vt in me cor mundum crees: ⁊ ſpiritum rectum in viſceribꝰ meis innoues: ⁊ ſpiritu principali me confirmare digneris: atq; ab omnibus īſidiis dyaboli ac viciis emundes: vt gaudiorum celeſtium merear eſſe particeps. Qui viuis ⁊ regnas deus Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Sequunt̄ orationes in miſſis dicende pro bono felici ac proſpero ſtatu chriſtianiſſimi atq; excellentiſſimi regis noſtri Hērici octaui.

Queſumus omnipotens et miſericors deꝰ vt rex noſter henricꝰ octauus qui tua miſeratione regni ſuſcepit gubernacula virtutum omnium percipiat īcrementa: quibus decenter ornatus viciorum voraginem deuitare corporis incolumitate gaudere hoſtes ſuperare: et ī trāquilla pace dū ī humanis aget tā felicit̄ poſſit ſua tēpora pertrāſire vt poſt huius vite decurſum ad te qui via veritas et vita es gratioſus valeat peruenire.

Secreta.

Munera queſumus domīe oblata ſanctifica. vt nobis vnigeniti tui corpus et ſanguis fiant et famulo tuo Henrico octauo regi noſtro ad obtinēdū anime corporiſq; ſalutem: et ad peragendum in firma fide et ſolida pace iniunctum ſibi officiū te largiente vſquequaq; proficiat.

Poſtcommunio.

Hec queſumus domine ſalutaris ſacramenti perceptio famulum tuum Henricum octauū regem noſtrum ab omnibus tueatur aduerſis. quatenus diuturnam et proſperam vitam in tranquillitate eccleſiaſtice pacis obtineat: et poſt huius vite decurſuz ad etnā btitudinē ſua gratia cooperante ꝑueniat.

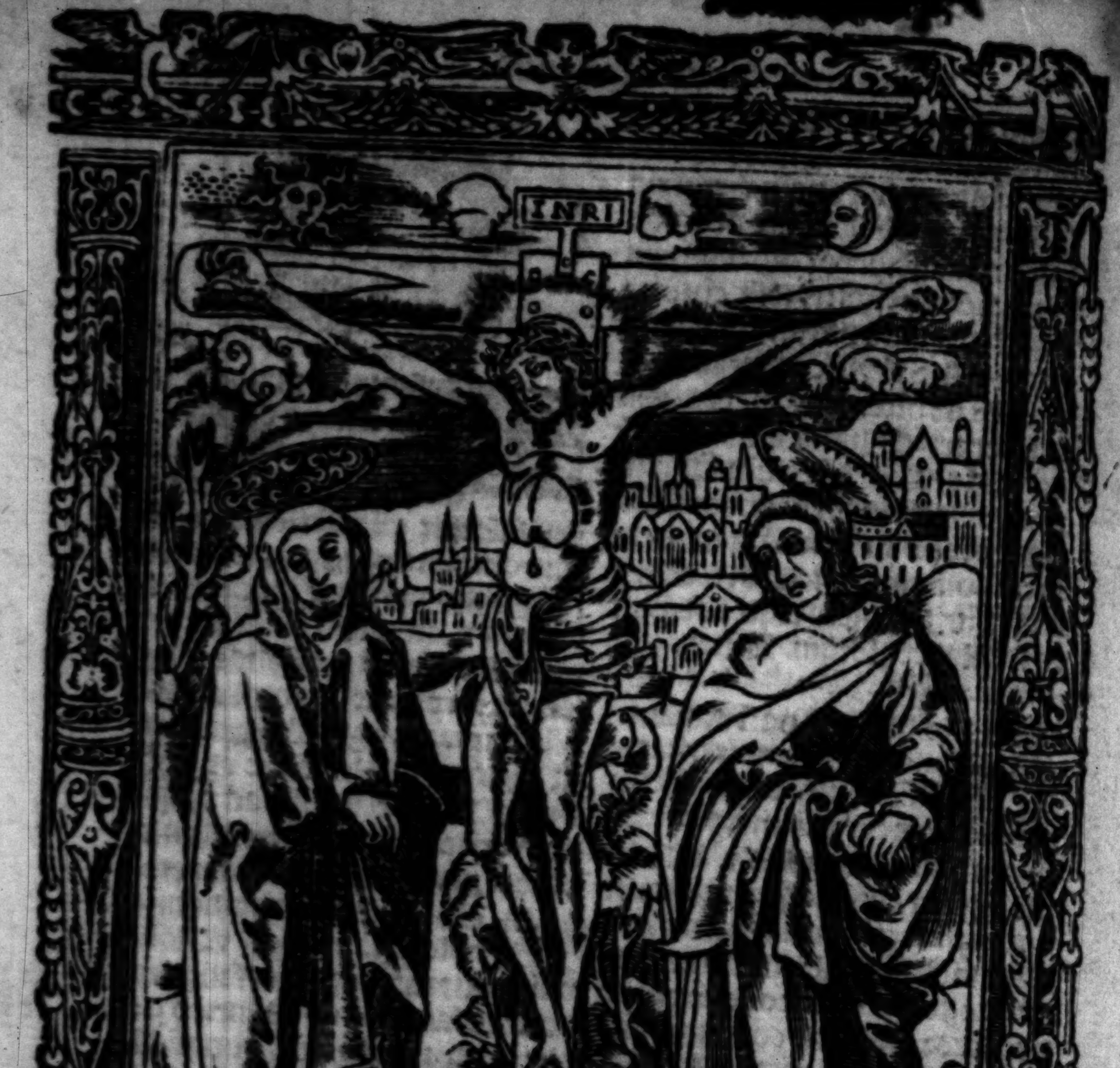
INRI

TE igitur clementiſſime pater. ꝑ ieſū chriſtū filiuz tuuz dominuz noſtrum ſupplices rogamus. corpore īclinato donec dicat **ac petimꝰ.** Hic erigens ſe ſacer. oſculet altare a dextris ſacrificiū dī. **vti accepta habeas: et benedicas.** Hic faciat ſacerdos tres cruces ſuꝑ calicē ⁊ panē dicēdo. **Hec ✠ dona. Hec ✠ munera. Hec ✠ ſancta ſacrificia illibata.** Factis ſignaculis ſuꝑ calicem eleuet manus ſuas ita dicens.

INmprimis que tibi offerimus pro eccleſia tua ſctā catholica/ quā pacificare: cuſtodire: adunare: et regere digneris: toto orbe terrarū: vna cuz famulo tuo papa noſtro N. et antiſtite nr̃o N. ideſt ꝓprio ep̄o tm̄. ⁊ rege noſtro N. et dicuntur noīatim. Sequat **et oībꝰ orthodoxis atqꝫ catholice et apl̃ice fidei cultoribus.** Hic oret pro viuis.

MEmento dn̄e famulorū famularumqꝫ tuarꝫ N. et N. In qua oratiōe ordo debet attēdi ꝓpter ordinem caritatis. Quinquies orat ſacerdꝯ. Primo pro ſeipſo. Secundo pro patre et matre carnali ⁊ ſpirituali ⁊ pro alijs parētibꝰ. Tertio pro amicis ſpecialibꝰ parrochianis: ⁊ alijs. Quarto ꝓ oībus aſtātibus. Quinto ꝓ oīni populo chriſtiano: et poteſt hic ſacerdos oīnes ſuos amicos deo cōmendare. Cōſulo tm̄ vt nullus ibidem nimis īmoret: tū ꝓpter cordis diſtractionē: tū ꝓpt̃ imiſſiones: q̄ poſſunt fieri ꝑ āgelos malos: tum ꝓpter alia pericula.

Et omniū circunaſtantiū quorū tibi fides cognita ē ⁊ nota deuotio: pro quibꝰ tibi offerimꝰ: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificiū laudis/ pro ſe: ſuiſqꝫ oībus/ ꝓ redēptione aīarū ſuarū/ ꝓ ſpe ſalutis ⁊ īcolumitatis ſue/ tibiqꝫ reddūt vota ſua

eterno deo viuo et vero.

Communicātes ⁊ mēoꝛiā venerantes. Jmp̄mis glorioſe ſempqꝫ virginis Jnclinādo parũp dicat Marie genitricis dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛũ apłoꝛũ ac martyꝛum tuoꝝ Petri. Pauli Andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi. Bartholomei. Mathei. Symonis ⁊ Thadei. Lini. Cleti. Clemētis. Sixti. Coꝛnelij. Cypꝛiani. Laurētij. Gꝛiſogoni. Johannis: et Pauli. Coſme: et Damiani. Et oīm ſctōrum tuoꝝ: quoꝛũ meritis pꝛecibuſqꝫ cōcedas: vt in oībus ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chꝛiſtũ dn̄m noſtrũ. Amen. Hic reſpiciat ſacerdos hoſtiam cum magna veneratione dicens.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed et cuncte familie tue queſumus dn̄e vt placatus accipias/ dieſqꝫ noſtros in tua pace diſponas/ atqꝫ ab etꝰna dānatione nos eripi: et ī electoꝛũ tuoꝛum iubeas grege numerari. Per chꝛiſtũ dominum noſtrũ. Amen Hic iterum reſpiciat hoſtiam dicens.

Quam oblationeꝫ tu deꝰ oīps in oībꝰ queſumꝰ. Hic faciat tres cruces ſup vtrũqꝫ cũ dicat. bene ✠ dictā: aſcri ✠ ptam: ra ✠ taꝫ: rationabilē acceptabilemqꝫ facere digneris: vt nobis Hic faciat crucem ſup panem dicēs Coꝛ ✠ pus Hic ſuper calicē et ſan ✠ guis Junctiſqꝫ manibus dicat fiat dilectiſſimi filij tui/ domini noſtri ieſu chꝛiſti. Hic erigat ſacerdos manus et cōiungat: ⁊ poſtea tergat digitos ⁊ eleuet hoſtiam dicens.

Qui pꝛidie quā pateret̄: accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas et eleuatis oculis ī celum Hic eleuet oculos ſuos ad te deũ patrē ſuũ oīpotentem. Hic inclinet ſe et postea eleuet paululū dicens. tibi gratias agēs bene ✠ dixit fregit. Hic tangat hostiaz di. deditqꝫ discipulis suis dicēs. Accipite et māducate ex hoc oēs.

Hoc est enim corpus meū. Et debent ista verba ꝓferri cū vno spiritu et sub vna ꝓlatione nulla pausatione interposita.

Post hec verba inclinet se sacerdos ad hostiā ꝛ postea eleuet eaz supra frontē vt possit a populo videri: et reuerenter illud reponat ante calicē in modum crucis per eandē facte. Et tunc discoopiat calicez: et teneat inter man⁹ suas nō disiungēdo pollicē ab indice: nisi duz facit benedictiones tantū ita dicens.

Simili modo postea quā cenatū est accipiēs ꝛ hūc preclarū calicem i sanctas ac venerabiles manus suas item tibi. Hic iclinet se dicens. gratias agens bene ✠ dixit deditqꝫ discipulis suis dicens. Accipite et bibite ex eo omnes. Hic eleuet sacerdos parū super calicem ita dicens.

Hic est enī calix sāguinis mei noui ꝛ eťni testamēti: mysteriuz fidei qui pro vobis ꝛ pro multis effundetur in remissionē pctōꝝ. Hic eleuet calicem vsqꝫ ad pectus vel vltra caput dicens.

Hec quotiēscūqꝫ fececeritis/ i mei memoriam facietis.

Hic reponat calicem et fricet digitos suos vltra calicē ꝓpter micas et cooperiat calicez: deinde eleuet brachia sua in modū crucis iunctis digitis vsqꝫ ad hec verba de tuis donis.

Vnde et memores dn̄e nos tui serui: sed ꝛ plebs tua sācta eiusdem christi filij tui dn̄i dei nostri: tā btē passionis necnō ꝛ ab inferis resurrectionis: sed ꝛ in celos gloriose ascēsionis offerimus preclare maiestati tue de tuis donis ac datis. Hic quinqꝫ cruces fiāt sed tres prime cruces sup hostiā et calicem dicēdo.

hostiā pu✠rā: hostiā san✠ctā: hostiā imacu✠latam. Quarta sup panē tātum: dicēdo Pa✠nē sanctum vite eterne. Quinta sup calicē dicēdo. et ca✠licem salutis perpetue.

Supra que propicio ac sereno vultu respicere digneris: et accepta habere sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel/ ⁊ sacrificium patriarche nostri abrahe ⁊ quod tibi obtulit summ⁹ sacerdos tu⁹ melchisedech sanctū sacrificiū imaculatā hostiam.

Hic sacerdos corpore iclinato et cācellatis manib⁹ dicat Supplices te rogamus usq; ad hec verba. ex hac altaris participatiōe. et tūc erigat se deosculās altare a dextris sacrificij: et faciat signuz crucis sup hostiam ⁊ in facie sua cum dicit oī bñdictiōe celesti.

Supplices te rogamus oīpotens de⁹: iube hec pferri p man⁹ sancti angeli tui/ in sublime altare tuum/ in conspectu divine maiestatis tue: vt quotquot Hic erigens se osculetur altare a dextris sacrificij dicēs ex hac altaris participatiōe sacrosanctum filij tui. Hic faciat signum crucis sup hostiam dicens cor✠pus Deinde super calicem dicens. et san✠guinem sumpserimus: omni Hic signet se in facie di. bñdictione celesti ⁊ gratia repleamur. Per eūdem christum dominum nostrum. Amen.

Hic oret pro mortuis.

Memento etiaz dñe aiarū famulorū famularumq; tuār N. ⁊ N. Qui nos pcesserūt cū signo fidei: ⁊ dormiūt in somno pacis. Ipsis dñe ⁊ oīb⁹ in christo quiescētibus locū refrigerij lucis ⁊ pacis: vt indulgeas deprecamur. Per eundem christū dominū nostrum. Amen.

Hic percutiat pectus suū semel dicens.

Nobis quoq; peccatoribus famulis tuis de multitudine miserationū tuarū: sperantibus partē aliquā ⁊ societatem donare digneris: cū tuis sanctis apostolis ⁊ martyribus. cum Johāne. Stephano. Mathia. Barnaba. Ignatio. Alexandro. Marcellino. Petro. Felicitate. Perpetua Agatha Lucia. Agnete. Cecilia. Anastasia. Et cū oīb⁹ sanctis tuis: intra quoꝝ nos cōsortium non estimator meriti: sed venie quesum⁹ largitor admitte. Per christum dominum nostrū.

Non dicitur Amen.

PEr quē hec oīa domine semper bona creas Hic ter signet calicē dicens. sancti ✠ ficas viui ✠ ficas bñ ✠ dicis. et prestas nobis. Hic discooperiat calicem ⁊ faciat signaculū crucis cū hostia quinquies. primo vltra calicē ex vtraqꝫ pte. ij. calici equale. iij. infra calicē. iiij. sicut primo. v. ante calicē. Per ip ✠ sum: et cū ip ✠ so: et in ip ✠ so: est tibi deo patri omnipo ✠ tenti: in vnitate spiritus ✠ sancti: omnis honor ⁊ gloria. Hic cooperiat sacerdos calicē: et teneat manus suas sup altare: vsqꝫ dum dicitur Pater noster: ita dicens.

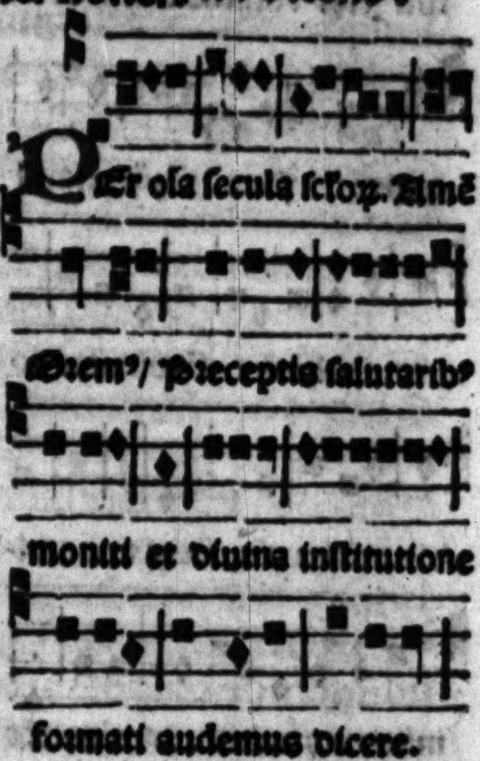
PEr oīa secula sclo꜡. Amē
Orem⁹/ Preceptis salutarib⁹
moniti et diuina institutione
formati audemus dicere.

¶ Hic accipiat diacon⁹ patenā; eāqꝫ a dextris sacerdotis extento brachio in altū vsqꝫ Da propicius/ discoopertam teneat. Hic eleuet sacerdos manus dicens.

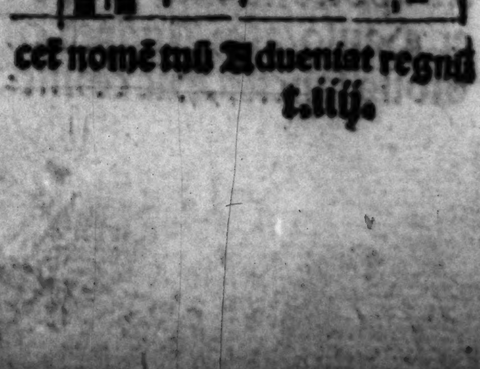
PAter nr̄ q̄ es ī celis scīfi
cet nomē tuū Adueniat regnū

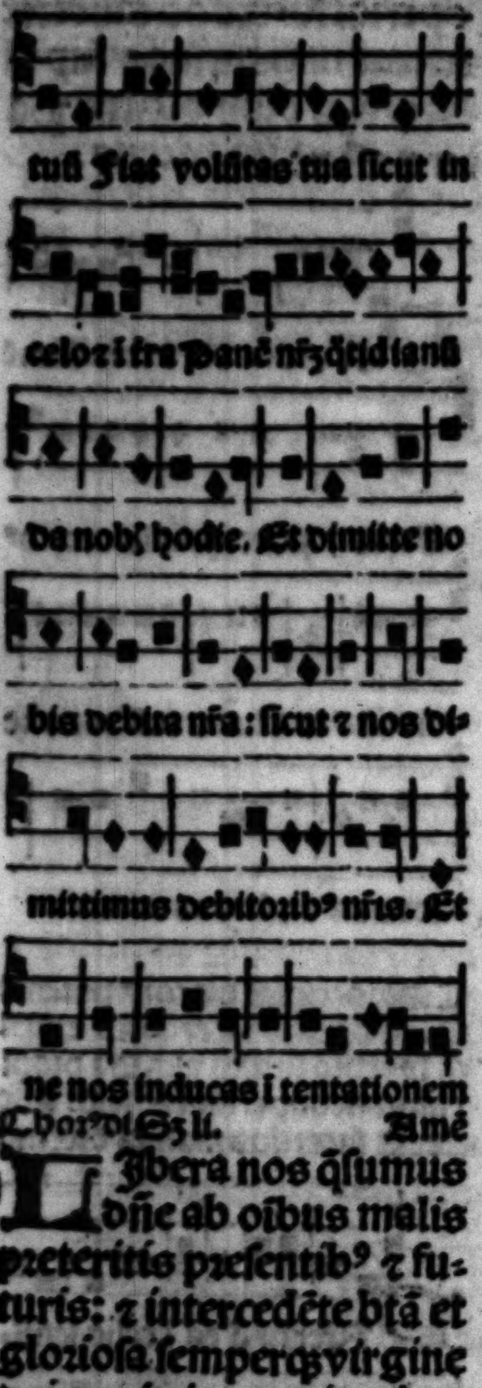
tuū Fiat volūtas tua sicut in
celo ⁊ i tra Panē nr̄z q̄tidianū
da nobꝫ hodie. Et dimitte no
bis debita nr̄a : sicut ⁊ nos di
mittimus debitoꝛib⁹ nr̄is. Et
ne nos inducas i tentationem

Chor⁹ di Sz li. Amē

Libera nos q̄sumus dn̄e ab oībus malis preteritis pꝛesentib⁹ ⁊ futuris: ⁊ intercedēte btā et gloꝛiosa semperq̄ꝫ virgine dei genitrice maria ⁊ beatis apostolis tuis Petro: et Paulo/atq̄ꝫ Andrea cū oībus sanctis. Hic cōmittat diacon⁹ patenā sacerd. deosculās manū eius: ⁊ sacerdos deosculetur patenam: postea ponat ad sinistrū ocl'z. deīde ad dextrū postea faciat crucē cuz patena vltra caput: et tūc reponat eā i locū suū dicēs.

Da propicius pacez in diebus nostris: vt ope mīe tue adiuti: ⁊ a pctō simus semp liberi: et ab om̄i pturbatiōe securi. Hic discoopiat calicē ⁊ sumat coꝛpus cū inclinatione: trāsponēs in cōcauitate calicis: retinendo inter pollices et indices: ⁊ frangat in tres partes: pꝛima fractio dum dicit̄ Per eūdem dn̄m nostrum iesum chꝛistū filiū tuum. secūda fractio. qui tecum viuit et regnat in vnitate spūs sctī deus. Hic teneat duas fracturas in sinistra manu: et tertiā fracturā i dextra manu i summitate calicis: ita dicens aperta voce.

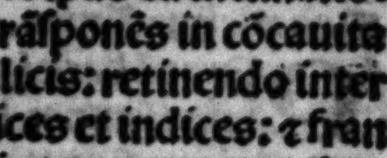
Per omnia secula seculoꝝ

Chorus reſpondeat Amen.

¶ Hic faciat tres cruces ſr̃a calicẽ cũ tertia ꝑte hoſtie dicẽdo.

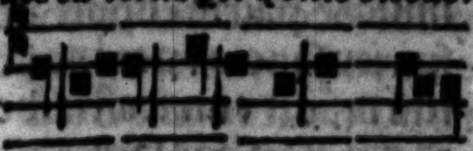

Chorus reſpõdeat. Et cũ ſpiritu tuo. ad Agnus dei dicendũ accedãt diaco. et ſubdiaco. ad ſacer. vterqꝫ a dextris diaco. ꝓpior ſubdiaconus remotior et dicant priuatim.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

In miſſis pro defũctis dicitur hoc modo. Agn⁹ dei qui tollis peccata mundi: dona eis requiẽ. cum hac additiõe i tertia repetitione ſempiternaz. Hic cruce ſignãdo deponat dictam tertiã partẽ hoſtie in ſacramentũ ſanguis ſic dicẽdo

Hec ſacro ✠ ſancta cõmixtio corpis ⁊ ſanguinis dñi nr̃i ieſu chriſti: fiat michi ⁊ oĩbuſqꝫ ſumẽtibus ſalus mentis corpis: et ad vitã eternã promerẽdam ⁊ capeſcẽdam ꝑparatio ſalutaris. Per eũdem xp̃m dñm nr̃m. Amẽ. Antequã pax det̃ dicat ſacer.

Domine ſancte pat̃ op̃s eterne de⁹: da mihi hoc ſacroſctũ corp⁹ et ſanguinẽ filij tui dñi noſtri ieſu chriſti ita digne ſumere: vt merear per hoc remiſſionẽ oĩm peccatorũ meoꝝ accipere: ⁊ tuo ſancto ſpiritu repleri ⁊ pacez tuã habere: quia tu es de⁹ ſolus: et preter te non eſt alius: cuius regnũ ⁊ imperiũ glorioſum ſine fine ꝑmanet in ſecula ſeculorũ. Amen. Hic oſculet̃ ſacer. corpalia in dextera parte et ſummitatem calicis: et poſtea diacono dicat.

Pax tibi et eccleſie dei.

Reſponſio. Et cum ſpiritu tuo. Diacon⁹ a dextris ſacerdotis ab eo pacez recipiat et ſubdia. porrigat. Deinde ad gradum chori ipſe diaconus pacem por tet rectoribus chori ⁊ ipſi pacem cho. portent vterqȝ ſue parti incipiẽs a maio. In feſtis vero ⁊ ferijs quãdo chorus nõ regit᷑: pax a diacono chor. apportat᷑ ꝑ duos extremos de ſecũda forma: cetera ſicut prius. Poſt pacem datã dicat ſacer. oratiões ſcq̃n. priuati antequaȝ ſe cõicet tenẽdo hoſtiam duabus manibꝰ.

DEus pater fons et origo totius bonitatis: qui ductꝰ miſericordia vnigenitũ tuũ pro nobis ad infima mũdi deſcẽderet ⁊ carnẽ ſumere voluiſti: quã ego indignus hic in manibus meis teneo.

Hic ĩclinet ſe ſacerdos ad hoſtiam dicens.

TE adoro: te glorifico: te tota mẽtis ac cordis intẽtione laudo: et precor vt nos famulos tuos non deſeras/ ſed peccata noſtra dimittas: quatenus tibi ſoli viuo ac vero deo: puro corde et caſto corꝑe: ſeruire valeamus. Per eundem chriſtum dominum noſtrum. Amen.

DOmine ieſu chriſte fili dei viui q̃ ex voluntate patris cooperãte ſpiritu ſancto: per mortẽ tuã mũdũ viuificaſti: libera me q̃ſo ꝑ hoc ſacroſctm̃ corpꝰ ⁊ hũc ſãguinẽ tuũ/ a cunctis iniq̃tatibus meis: ⁊ ab vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis ſemꝑ obedire mãdatis: et a te nunq̃ȝ imperpetuũ ſeparari ꝑmittas ſaluator mũdi. Qui cũ deo p̄re ⁊ eodẽ ſpũ ſctõ viuis ⁊ regnas deꝰ. Per oĩa ſcl̃a ſeculorum. Amen.

COrporis et ſanguis tui dñe ieſu chriſte ſacramẽtũ quod licet indignus accipio: nõ ſit michi iudicio et cõdẽnatiõi: ſed tua proſit pietate corporis mei ⁊ aĩe ſaluti. Amen

Ad corpus dicat cũ humiliatione anteq̃ȝ percipiat.

AVe in eternũ ſctiſſima caro chriſti: michi ante oĩa ⁊ ſuꝑ oĩa ſumma dulcedo. Corpus dñi noſtri ieſu chriſti ſit michi peccatori via et vita. In no ✠ mine patris et filij ⁊ ſpiritus ſancti. Amen.

Hic ſumat corpus cruce prius facta cū ipſo corpore ante os. Deinde ad ſanguinem cū magna deuotione dicens Aue in eternum celeſtis potus michi ante oīa ⁊ ſuꝑ oīa ſumma dulcedo. Corpꝰ ⁊ ſanguis dn̄i noſtri ieſu chriſti proſint michi peccatori ad remediū ſempiternū in vitam eternam. Amen. In nomine ✠ patris et filij et ſpiritus ſancti. Amē. Hic ſumat ſanguinē quo ſumpto inclinet ſe ſacerdos et dicat. Oratio

Gratias tibi ago dn̄e ſancte pater oīpotēs eterne deus: qui me refeciſti de ſacratiſſimo corpore et ſanguine filij tui dn̄i noſtri ieſu chriſti ⁊ precor: vt hoc ſacramentū ſalutis noſtre quod ſumpſi indignus peccator nō veniat mihi ad iudicium neqꝫ ad cōdēnationē pro meritis meis: ſed ad ꝑfectū corporis mei ⁊ anime ſaluti i vitam eternam Amē. Qua dicta eat ſacer. ad dextrū cornu altaris cū calice inter manus: digitis adhuc coniunctis ſicut prius: et accedat ſubdiaconus ⁊ effundat in calicem vinum et aquam: et reſinceret ſacerđ. manꝰ ſuas ne alique reliquie corporis vel ſanguinis remaneāt in digitis vel in calice. Cum vero aliquis ſacerdos debet bis celebrare in vno die: tunc ad primā miſſam nō debet ꝑcipere ablutionez vllam: ſed ponere in ſacrario: vel in vaſe mundo vſqꝫ in finē alterius miſſe: et tunc ſumatur vtraqꝫ ablutio. Poſt primam ablutionem dicitur hec oratio.

Quod ore ſumpſimꝰ domine pura mente capiamus: et de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum.

Hic lauet digitos in concauitate calicis cum vino infuſo a ſubdiacono: quo hauſto ſequatur oratio.

Hec nos communio domie purget a crimine: et celeſtis remedij faciat eſſe conſortes.

¶ Poſt perceptionē ablutionū ponat ſacerdos calicē ſup patenā: vt ſi quid remaneat/ ſtillet: et poſtea inclinādo ſe dicat. Adoremus crucis ſignaculū: per qḋ ſalutis ſumpſimus ſacramentū. Deinde lauet man⁹: diacon⁹ interī corporalia ꝯplicet. Ablutis manib⁹/ ⁊ redeūte ſacerdote ad dextrū cornu altaris: diacon⁹ calicē porrigat ori ſacerdotis ſi qd infuſionis ī eo remāſerit reſumēdū. Poſtea vero dicat cū ſuis miniſtris cōmunionē. Deinde facto ſigno crucis in facie ꝯuertat ſe ſacerdos ad ppl'm/ eleuatiſq; aliquantulū brachijs/ ⁊ iūctis manib⁹ dicat Dñs vobiſcū. Et iterū reuertens ſe ad altare dicat Oremus. Deinde dicat poſtcōionem iuxta numerū ⁊ ordinē āte dictaꝝ orōnū āte epl'aꝝ. Finita vltīa poſtcō. factoq; ſigno crucis ī frōte: iterū vertat ſe ſacer. ad ppl'm/ et dicat Dñs vo. Deinde diacon⁹. Bñdicam⁹ dño. Alio vero tpe dī Ite miſſa eſt. Quotienſcūq; enim dī Ite miſſa eſt. ſēp dī ad ppl'm cōuertēdo. Et cū dici debeat Bñdicamus dño: vel Requieſcāt in pace. cōuertēdo ad altare dicat. ¶ His dictis ſacer. īclinato corpe: iūctiſq; manib⁹ tacita voce corā altari ī medio dicat hanc orōnē

PLaceat tibi ſctā trinitas obſequiū ſeruitutis mee et preſta: vt hoc ſacrificiū qḋ oculis tue maieſtatis īdign⁹ obtuli: tibi ſit acceptabile: michiq; et oībus illis ꝓ quib⁹ illud obtuli: ſit te miſerāte ꝓpiciabile. Qui viuis ⁊ re. Qua finita erigat ſe ſac. ſignās ſe ī facie ſua dicēs In noīe prīs. ⁊c. Et ſic īclinatione facta: eo ordine q̄ prius acceſſerūt ad altare ī principio miſſe ſic īduti cū cerofe. et ceteris miniſtris redeāt. Et ſtatī poſt Deo grās. incipiat ī choro hora ter. q̄n poſt miſſā dī. Sacer. ꝟo ī redeūdo dicat euāg. In principio cū ꝟo ſacer. exuerit caſulā et alia īdumēta ſacerdotalia/ dicat pſos ſubſcriptos cū ān. Triū pueroꝝ. ps. Bñdicite ſacerdotes vſq; ad finē cātici. ps. Laudate dñm in ſctis. tot⁹ ps. Nūc dimittis. cū Glia patri. ⁊ Sicut erat. Deinde dī tota ān. Triū pueroꝝ cātem⁹ hymnū: quē cātabāt ī camino ignis bñdicētes dñm. Kyrieleſ. Xpeleſ. Kyrieleſ. Pr nr. Et ne nos. Sz li. Benedicam⁹ patrē ⁊ filiū cū ſancto ſpū. Laudemus ⁊ ſuperexaltem⁹ eū in ſcla. Benedict⁹ es dñe ī firmamēto celi. Et laudabilis ⁊ glīoſus ī ſcla. Benedicat ⁊ cuſtodiat nos trinitas ſctā. Amē. Nō intres ī iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Quia nō iuſtificabitur in ꝯſpectu tuo oīs viuens. Dñe deus virtutū cōuerte nos. Et oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū. Oremus. Oro

DEus q̄ trib⁹ pueris mitigaſti flāmas igniū ꝯcede ꝓpici⁹: vt nos famulos tuos nō exurat flamma vicioꝝ. Oratio.

URe igne ſācti ſpūs renes noſtros ⁊ cor noſtrū dñe: vt tibi caſto corpore ſeruiam⁹/ ⁊ mundo corde placeam⁹. Oratio

ACtiōes nr̄as q̄s dñe aſpirādo ꝑueni ⁊ adiuuando ꝓſequere: vt cuncta nr̄a oꝑatio ⁊ a te ſēp īcipiat: et ꝑ te cepta finiatur. Et finiantur he tres orationes ſic

Per chriſtū dn̄m noſtrū. Amē. ¶ Et ſciēdū eſt: ꝙ in oī miſſa qn̄ de feria dicit᷑: fiat ꝓſtratio a toto choro ſtati poſt Sanctus/ vſqꝫ Pax dn̄i. ꝑ totū annū niſi a paſ. vſqꝫ Deꝰ oīm. ¶ Notādū eſt: ꝙ a Dn̄e ne ī ira/ vſqꝫ ad cenā dn̄i. et a Deus oīm/ vſqꝫ ad vigil. nati. dn̄i dicūt᷑ iſte ꝓces ſeq̄ntes ad miſſaꝫ tm̄ ī ferijs ⁊ feſ. iij. lc. ſine regimine chori. ⁊ ī oct. ⁊ īfra qn̄ chorus nō regit᷑. Et dicūt᷑ poſt Per oīa ſcl'a ſcl'oꝝ. et Pr nr̄. Iter Per oīa ſcl'a ſcl'oꝝ. et Pax dn̄i. ſacer. ſic dicēte Per oīa ſe. ſ. Et choro rn̄dēte. Amē. Stati īcipiat chorus ꝓces ī ꝓſtratiōe hoc mō. ꝓs

DEus venerūt gētes ī hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſanctū tuū/ poſuerūt hierl̄m in pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerūt morticinia ſuoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderūt ſanguinē eoꝝ tāq̄ꝫ aquā ī circuitu hierl̄m: et nō erat q̄ ſepeliret. Facti ſumus opprobriū vicinis nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his q̄ ī circuitu nr̄o ſunt. Vſqꝫq̄ dn̄e iraſceris ī finē: accendet᷑ velut ignis zelus tuꝰ. Effunde irā tuā in gētes q̄ te nō nouerūt: ⁊ ī regna q̄ nomē tuū nō īuocauerūt. Qꝛ comederūt iacob: ⁊ locū eiꝰ deſolauerūt. Ne memineris iniq̄tatū nr̄arū antiquarū: cito āticipēt nos mīe tue/ qꝛ paupes facti ſumꝰ nimis. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gl'iam nōis tui dn̄e libera nos: et ꝓpiciꝰ eſto pc̄tis nr̄is ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicant in gētibꝰ vbi eſt deꝰ eoꝝ: et īnoteſcat ī nationibꝰ corā oculis noſtris. Vltio ſanguinis ſeruoꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt: introeat ī cōſpectu tuo gemitꝰ cōpeditorum. Scōm magnitudinem brachij tui: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: īproperiū ipſoꝝ qd̄ exprobrauerunt tibi dn̄e. Nos aūt ppl's tuꝰ et oues paſcue tue: cōfitebimur tibi in ſcl'm. In generatione ⁊ generationē: annūciabimus laudem tuā. Gl'ia pr̄i.

DEus miſereat᷑ nr̄i ⁊ benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuꝑ nos et miſereat᷑ nr̄i. Vt cognoſcamꝰ in t̄ra viā tuā: in oībus gentibus ſalutare tuū. Confiteant᷑ tibi ppl'i deꝰ: confiteant᷑ tibi ppl'i oēs. Letentur ⁊ exultēt gētes: qm̄ iudicas ppl'os in eq̄tate/ ⁊ gētes ī terra dirigis. Confiteant᷑ tibi ppl'i deꝰ: confiteant᷑ tibi popl'i oēs: terra dedit fructū ſuū. Benedicat nos deꝰ deus nr̄: bn̄dicat nos deꝰ/ et metuāt eū oēs fines terre. Gloria.

DOmine ī virtute tua letabit᷑ rex: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuū exultabit vehementer. Deſideriū cordis eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū. Qm̄ preueniſti eū ī bn̄dictionibus dulcedinis: poſuiſti ī capite eius coronā de lapide precioſo. Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinē dierū ī ſeculū/ et ī ſcl'm ſcl'i. Magna eſt gl'ia eiꝰ ī ſalutari tuo: gloriā et magnū decorē impones ſuꝑ eū. Qm̄ dabis eū in bn̄dictionē in ſcl'm ſcl'i: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex ſperet in dn̄o: et in mīa altiſſimi non cōmouebitur. Inueniatur manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua īueniat omnes qui te oderũt. Pones eos vt clibanũ ignis in tempore vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos: et deuorabit eos ignis. Fructũ eorũ de terra perdes: et ſemen eorũ a filijs hominum. Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerũt cõſilia que nõ potuerũt ſtabilire. Quoniam pones eos dorſum: ī reliquijs tuis preparabis vultum eorũ. Exaltare dñe in virtute tua: cãtabimus et pſallemus virtutes tuas. Glia. An. Tua eſt potentia tuũ regnũ dñe tu es ſuper oēs gentes: da pacem domine in dieb⁹ noſtris. Kyrieleyſon Xp̄eleyſ. Kyrieleyſ. Pater nr̄. Et hec oīa ſine nota dicuntur: tam a clericis in choro/ q̄ a ſacerdote cũ ſuis miniſtris. Deinde dicat ſacerdos cum nota. Et ne nos. Sed libera. Exurgat deus et diſſipentur inimici eius. Et fugiant qui oderũt eũ a facie ei⁹. Non nobis dñe non nobis. Sed nomini tuo da gloriam. Oremus pro afflictis et captiuis. Libera deus iſrael ex omnibus tribulationib⁹ eorũ. Mitte eis dñe auxiliũ de ſctō. Et de ſyō tuere eos. Eſto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe ſaluũ fac regē. Et exaudi nos in die q̄ īuocauerim⁹ te. Dñe ex. Et cla. Dñs vobi. Et cũ. Orem⁹. Or.

Deus q̄ admirabili prouidentia cũcta diſponis/ te ſuppliciter exoramus: vt terram quã vnigenitus filius tuus ꝓprio ſanguine cõſecrauit/ de manibus inimicorũ crucis xp̄i eripiēs reſtituas cultui xp̄iano vota fideliũ ad eius liberationē inſtantiũ/ miſericorditer dirigēdo in viam pacis eterne. Oratio.

Rege q̄s dñe famulũ tuũ pontificē noſtrũ: et intercedente beata dei genitrice ſemperq; virgine maria cũ omnib⁹ ſanctis tuis gratie tue dona in eo multiplica/ vt ab oībus liberetur offenſis: et tēporalib⁹ non deſtituas auxilijs: et ſempiternis gaudeat inſtitutis. Oratio.

Da q̄s omp̄s de⁹: famulo tuo regi nr̄o ſalutē mentis et corporis: vt bonis operib⁹ inherēdo/ tue ſēp virtutis mereat ꝓtectione defendi. Per eũdem chriſtuz dñm noſtrũ. Sequatur Pax dñi ſit ſemper vobiſcum.

¶ In fine miſſe dicitur vn⁹ iſtorum cantuum/ pro diſpoſitione cantoris.

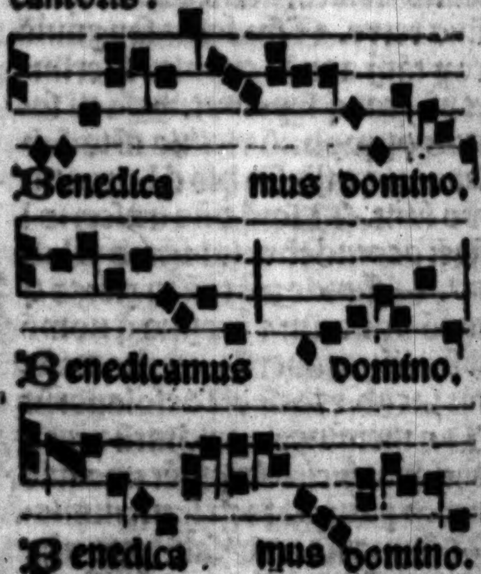

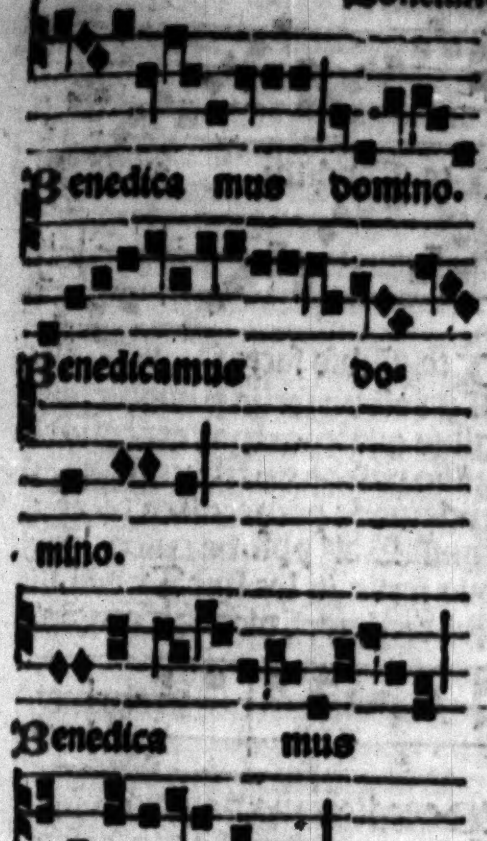
Benedica mus domino.
Benedicamus do-
mino.
Benedica mus
domino.
Benedicamus do mino.
Benedica mus do mi no.
Benedicamus domino.

In festis .iij. lect. dicitur vnus istorum cantuum: quādocūq; dicitur in fine misse.

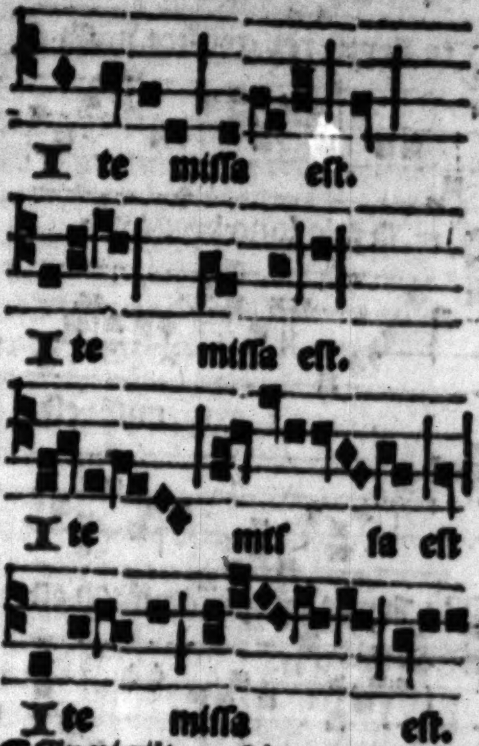
Ite missa est.
Ite missa est.
Ite mis sa est
Ite missa est.

In vigilia pasche et penthecostes dicatur hic cantus.

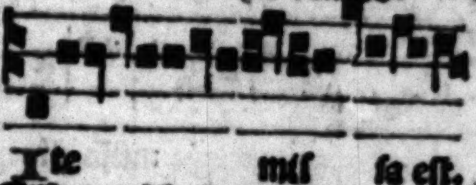
Ite mis sa est.

Notandū est: q̄ quandocunq; cantus istorū sequentiū dicitur super Kyrieleyson: idē etiā cantus sequatur sup̄ Ite missa est. Pro dispositione diaconi.

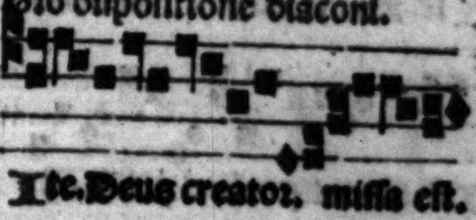
Ite. Deus creator. missa est.

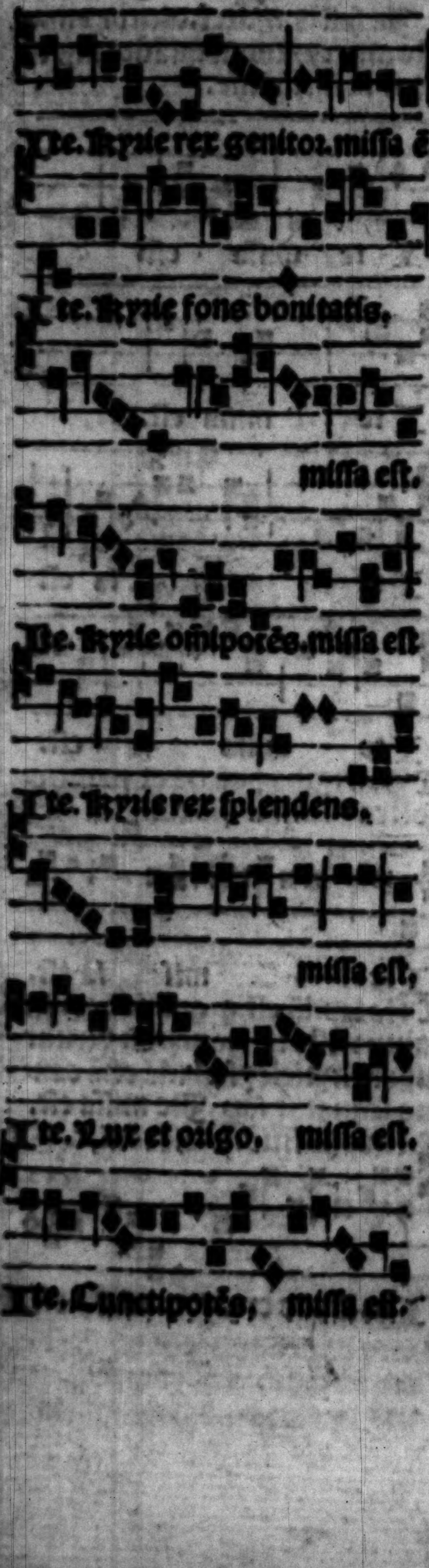
Ite. Kyrie rex genitor. missa ē.
Ite. Kyrie fons bonitatis.
missa est.
Ite. Kyrie omipotēs. missa est
Ite. Kyrie rex splendens.
missa est,
Ite. Lux et origo. missa est.
Ite. Cunctipotēs, missa est.

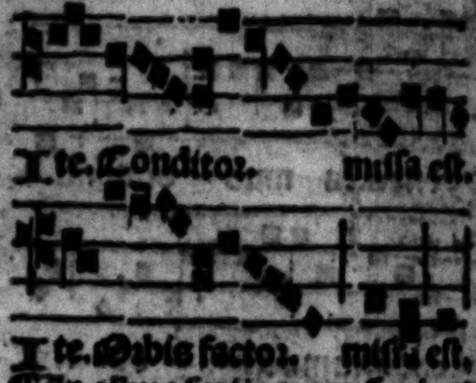
Ite. Conditor. missa est.
Ite. Orbis factor. missa est.

¶ In oībus feriis p annū ⁊ in vigiliis quattuor tpm/exceptis vigiliis pasche ⁊ pēthecostes: ⁊ in ebdomada pēthecostes dicat ⁊ i missa Salꝰ ppli. de cruce: ⁊ i oībus feriis. iij lec. sine Te deū. in qbꝰ dicit noct. dicat hic cantus,

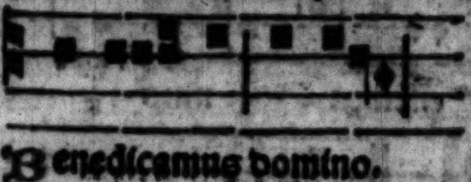
Benedicamus domino.

¶ In omnibꝰ missis pro defunctis dicitur hic cantus.

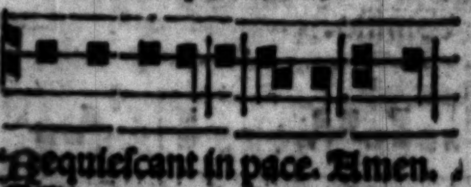
Requiescant in pace. Amen.

¶ Sequuntur informationes et cautele obseruande presbytero volenti diuina celebrare.

Prima cautela est vt sacerdos missaz celebraturus/ cōsciētiā suā p purā cōfessionem optime pparet/ sacramentum vehemēter desideret/ et cōfiteri intendat. Rotulā de modo agēdi officiū memoriter et bene sciat. Gestus valde cōpositos ac deuotos habeat. Cuz enī quilibet teneat᷑ deū diligē ex toto corde et tota aīa/et ex totiꝫ viribꝰ ſuis. Hic deū diligē nō ꝓbat᷑/ q̄ in mēſa altariꝫ vbi rex regū ⁊ dn̄s oīm tractat᷑ ⁊ ſumit᷑: irreligioſꝰ/ īdeuotus/īpudicus/diſtractꝰ/ vagus/ aut deſidioſus appᷓuerit. Attendat igit᷑ vnuſqſqꝫ ꝗ ad mēſā magnā ſedeat. Cogitet qualit᷑ euꝫ pꝛepari opoꝛteat. Sit cautꝰ ⁊ circūſpectꝰ. Stet erectꝰ nō iacēs in altari. Cubitos iungat lateribꝰ Manꝰ exaltet: vt extremitates digitoꝛū modicū ſuꝑ humeros videant᷑. Intellectū ſignis ⁊ verbis coaptet: qm̄ magna latēt ī ſignis/maioꝛa in verbis/maxima in intētiōe. Tres digitos iūgat quibꝰ ſigna faciat/reliquos duos in manu cōponat. Signa faciat directe nō oblique/ alte ſatꝫ ne calicem euertat. Nō circulos pꝛo crucibꝰ. Cū vero īclinādum erit: nō obliq̄ ſed directe ante altare toto curuatꝰ coꝛꝑe ſe īclinet Scd̄a eſt: vt nō putet/ſed certo ſciat ſe debitas mat̄ias habere: hoc eſt panē triticeū/et vinū cuꝫ aq̄ modica. de vino ⁊ aq̄ ſic poteris certificari. Exigat a miſt̄ro/ vt guſtet tā vinū q̄ aquam. Ip̄e aūt pbr̄ guſtare nō debet. Guttā fundat in manū / digito terat et odoꝛet: ſic erit certioꝛ. Nō credat āpulle ſignate nō coloꝛi: qm̄ ſepius fallit. Videat calicem ne ſit fractꝰ. Cōſideret vinum: ſi eſt acetoſum/ nullo modo celebꝛet. ſi acetoſuꝫ diſſimulet. Si nimis aquoſum/abſtineat: niſi ſciat vinū aq̄ ꝓualere. Et in oīm caſu ſi ꝯtingat dubitari/vel ꝓpt̄ acedinē/vel ꝓpt̄ mixturā/vel īlimpiditatē vtrū poſſit ꝯfici: ꝯſulimꝰ abſtinere: qꝛ ī hoc ſacramēto nihil ſub dubio eſt agēdū/vbi certiſſime eſt dicēdū. Hoc eſt enī coꝛpꝰ meū. et hic eſt enī calix ſanguis mei. Itē oblatas cōuenientes eligat/⁊ vinū cōpetēter īfundat: qꝛ hoc ſacramētū debet ſenſibꝰ deſeruire: ad vidēdū/tāgēdū/⁊ guſtandū: vt ſenſus reficiat᷑ ex ſpecie/⁊ intellectꝰ ex re ꝯtēta foueatur. Aqua etiā ī paruiſſima quātitate infundat᷑: vt a vino abſoꝛbeat᷑: et ſapoꝛē vini recipiat. non eſt eniꝫ periculū quātūcūqꝫ modicū apponat᷑ de aq̄: eſt autē periculū ſi multū. Apponit᷑ etiam aq̄ ſolū ad ſignificādū. Sed vna gutta tm̄ ſignificat/ quātū mille Ideo caueat ſacerdos ne cū impetu īfundat/ne nimis cadat.

Tertia eſt vt canoneꝫ moꝛoſius legat/q̄ cetera. Et p̄cipue ab illo loco. Qui pꝛidie q̄ pateretur accepit. Tūc enī reſpirās attendere debet: ⁊ ſe totū colligere/ſi pꝛius nō potuit ſingulis ꝟbis intendēs. Et dū dixerit/accipite ⁊ mādacate ex hoc oēs: reſpiret ⁊ vno ſpū tractim dicat. Hoc ē eī coꝛpꝰ meum: ſic nō īmiſcet ſe alia cogitatio. Nō enī videtur eſſe rationabile diſcōtinuare formā tā breuē/tā arduā/tā efficacē / cuiꝰ tota virtꝰ depēdet ab vltimo verbo ſcꝫ meū. qđ in ꝑſona xp̄i dicitur. Unde nō debet cuilibet verbo pūctus īponi. Cū id nulla ratiōe valeat vt dicat᷑. Hoc. eſt. enī. coꝛpus. meū. Sed totū ſimul ꝓferat. Pari modo hoc idē in foꝛma ꝯſecrationis ſanguis obſuet᷑.

Item pꝛoferendo verba conſe

crationis circa quamlibet materiam: ſacerdos ſemper intendat conficere id quod chriſtus inſtituit/et eccleſia facit.

Quarta eſt/vt ſi plures hoſtias habet cōſecrare: debet harū vnā eleuare quā ſibi deputauerat a pricipio ad miſſam/ ⁊ teneat illam penes alias: ita ꝙ viſum et intentionē ad oēs ſimul dirigat. Et ſignādo ⁊ dicēdo. Hoc eſt enim corpus meū/ oēs cogitet quas demōſtrat.

Cōſulimus quoqꝫ vt canonem preſbyter memoriter ſciat: quia deuotius dicitur: ſemper tamen liber habeatur / vt ad ip̄m memoriter recurratur.

Quinta eſt/vt dū ſumat nunꝙ vno hauſtu calicē ſumat: ne propter īpetū tuſſis īopinate occurrat/ ſed bis vel ter caute ſumat: vt impedimētum nō habeat. Si vero plures hoſtias debet ſumere: vt quando hoſtia eſt renouanda. primo ſumat eam quam confecit et ſanguinez. Poſt hec alias que ſuperſunt. ſuam prius ſumat ꝙ alias: quia de ſuis credit/⁊ ſcit: de alijs credit ⁊ neſcit. Demum deſuper ablutiones/et non prius.

Sexta eſt vt paucorū noībus ſe aſtringat in canone/ nec ꝑpetuo: ſed ꝙdiu velit/faciat: quādo velit omittatqꝫ canon de multitudine nominū ꝓlixat̄/ et ꝑ hoc cogitatio diſtrahit̄. Dignum tñ eſt vt pater/mater/frater/ ſoror ibi nominent̄. Et ſi qui pro tempore cōmendant̄/⁊ ſpecialit̄ pro quibus miſſa celebratur. Nō tamen ibi fiat vocalis expreſſio/ ſed mentalis.

Septima eſt: vt āte miſſam nō os vel dentes lauet/ſed tantū labia exterius ore clauſo ſi īdiget ne forte aque guſtum/ cū ſaliua īmittat. Poſt miſſam etiā caueat excreatiōes quātū poteſt: donec comederit/⁊ biberit: ne forte aliqͩd inter dētes remanſerit/ aut ī faucibꝰ: qꝺ excreādo eijceretur. Quāuis autē miſſa deuotiſſime ſit celebrāda cōtēplationis cauſa: eſt tamē modꝰ habendus ne ꝓtractione nimia vel acceleratiōe fiat homo notabilis. Nā acceleratio/ſignū eſt īcurie. Protractio/ē occaſio detractionis. Sed medio tutiſſimus ibit. Eo autē affectu eſt ꝗlibet miſſa habēda et dicēda a quocūqꝫ ſacerdote/quaſi prima dicat̄/⁊ nūꝙ amplius ſit dicenda. tam magnum enim donū/ſemper debet eſſe nouum.

Habeat itaqꝫ ſacerdos diligentiam ad cōficiēdū. Reuerētiam ad tāgēdū. Et deuotionē ad ſumēdū. Sic ſentiēdo ⁊ agēdo digne tractabitur ſacramētum/ rite peragetur officium: atqꝫ pericula ⁊ ſcādala euitabunt̄.

Item ī collectis dicēdis ſemꝑ impar numerus obſeruet̄. Vna ꝓpter vnitatē deitatis. Tres ꝓpter trinitatē ꝑſonarū. Quinqꝫ ꝓpter qͥnqꝫ partitā paſſionē xp̄i. Septē/ ꝓpter ſeptiformē grām ſpiritus ſancti. Septenariū numerū excedere non licet.

Itē qñcūqꝫ oratio dirigit̄ ſolū ad patrē: in fine dicat̄ Per dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Si vero dirigit̄ ad patrē/ ⁊ mentio ſit filij in ipſa: in fine dicat᷑ Per eundē dn̄m noſtrū ieſum xp̄m.

Si aūt oratio dirigit᷑ ſolū ad filium: i fine dicatur Qui cū deo patre ꝛ ſpū ſctō. Et ſi mentio ſpiritusſcti in quacūq; oratiōe fiat: in fine dicat᷑: eiuſdē ſpūs ſcti deꝰ Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Incipiūt cautele ſeruāde q̄d agendū ſit circa defectus vel caſus qui oꝛiri poſſunt in miſſa/ et preſertim circa cōſecrationē euchariſtie. Primo/ quid ſit agendum cum ſacerdos deficit.

Si ſacerdos deficiat/ ſiue moriat᷑ ante canonē: nō eſt neceſſe vt aliꝰ miſſam cōpleat. Si tn̄ alius vult celebrare debet ab īitio miſſam reīciꝑe/ ꝛ totū rite ꝑagē

Si autez in canone deficiat: factis iam aliq̄bus ſignis: tn̄ ante trāſſubſtātiationē ꝛ ꝯſecrationē ſacramēti: tunc aliꝰ ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit/ debet reincipere: et tantū illud ſupplere quod omiſſum eſt.

Si autē ſacerdos in actu cōſecrationis deficiat verbis aliquibus iam in parte pꝛolatis / ſed i toto nō cōpletis ſcd̄m Innocentium: alius ſacerdos debet incipere ab illo loco Qui pꝛidie.

Si tn̄ ſacerdos deficiat ꝯſecrato coꝛꝑe/ ſed nō ſanguine: aliꝰ ſacerdos cōpleat ꝯſecrationē ſanguinis: incipiēs ab illo loco Simili modo. Si ꝯſecrato coꝛpoꝛe ꝑcipiat vinū nō eſſe in calice: debet hoſtia munde reponi in coꝛpoꝛali: ꝛ calice rite pꝛepato/ incipiat ab illo loco Simili modo.

Si ante ꝯſecrationem ſanguis ꝑcipiat aquā nō eſſe in calice: debet ſtatim apponere/ ꝛ cōficere.

Si autē poſt cōſecrationē ſanguinis ꝑcipiat ꝙ aqua deſit i calice: debet nichilominꝰ ꝓcedere nec debet miſcere aquā cum ſanguine: qꝛ pro parte ſeq̄ret᷑ coꝛruptio ſacramenti: debet tn̄ ſacerdos dolere/ et puniri.

Si poſt conſecrationē ſanguinis ꝑcipiat ꝙ vinū nō fuerit poſitum/ ſed aqua tātū in calice: ſiquidē hoc ꝑcipit ante ſumptionem coꝛꝑis/ debet aquā deponere/ ꝛ imponere vinū cum aqua/ ꝛ reſumere cōſecrationē ſanguis ab illo loco Simili modo.

Si ꝑcipiat hoc poſt ſumptionem coꝛꝑis: debet apponere de nouo aliā hoſtiā iterū cum ſanguine ꝯſecrādū/ ſcd̄m doctoꝛes in ſacra pagina: debet autē reſumere ꝟba ꝯſecratiōis ab illo loco Qui pꝛidie. in fine aūt iteruȝ debet ſumere hoſtiā illā vltimo cōſecratā nō obſtāte ſi pꝛiꝰ ſumpſit aquā ꝛ etiā illū ſanguinem.

Innocētius tamē dicit: ꝙ ſi ex pꝛolōgatiōe ſacerdos timet ſcādalum/ ꝙ ſufficiunt tātū illa ꝟba per que conſecratur ſanguis/ ſcilicet Simili modo: et ſic ſumere ſanguinem.

Quid autē faciet cū aquā ſumpto coꝛꝑe iam habet in oꝛe: ꝛ iā pꝛimo ſentit ꝙ ſit aqua: vtrū debeat eam deglutire/ vel emittere. Req̄re in ſumma Hoſtiēſis/ in titul. de cele. miſſe. tutiꝰ tamē eſt eam deglutire/ q̄ꝫ emittere: ꝛ hoc ideo / ne aliq̄ particula coꝛpoꝛis cum aqua exeat.

Item ſi ſacerdos poſt cōſecrationem recoꝛdetur ſe nō eſſe ieſumus/ vel cōmiſiſſe aliquod peccatum/vel eſſe excōmunicatum: debet nichilominꝰ procedere cū propoſito ſatiſfaciendi/ꝛ abſolutionem impetrandi.

Si autem ante conſecrationē recordet̄ predictorū: tutius eſt miſſam inceptam deſerere/ ꝛ abſolutionē petere: niſi ide graue ſcandalum oriatur.

Item ſi muſca/vel aranea/ vel aliquid taliū ante cōſecrationeꝫ in calicē ceciderit: vel etiaꝫ venenum imiſſum fore deprehēderit vinuꝫ debet effundi quod eſt in calice/ꝛ abluto calice aliud vinū cum aqua poni ad conſecrandū Sed ſi aliquod horum poſt cōſecrationē acciderit: debet muſca vel aranea vel aliquid talium caute capi/ꝛ diligēter iter digitos pluries lauari/ꝛ vermis cōburi: et ablutio cum cineribꝰ cōbuſtis in ſacrario reponi. Venenum autē nullo modo debet ſumi: ſed cum reliquiis debet ſanguis talis cui venenū eſt immiſſum in vaſculo mundo reſeruari Et ne ſacramentū maneat ipfectum/ debet calicem denuo rite preparare: ꝛ reſumere conſecrationē ſanguinis/ab illo loco Simili modo. Et nota ꝙ ſcd'm doctores nichil abominabile ſumi debet occaſiōe huiꝰ ſacramenti.

Item ſi ſacerdos nō recolit ſe dixiſſe aliquod hoꝝ que debuit dicere: non debet mente turbari. non enim qui multa dicit ſemper recolit que dixit. Etiam ſi ſibi ꝓ certo ꝯſtat ꝙ aliq̄ omiſerit: ſi talia nō ſunt de neceſſitate ſacramēti ſicut ſunt ſecrete vel alia verba canonis: vltra procedat/nec aliquid reſumat. Si tamen ꝓbabiliter ſibi ꝯſtat ꝙ omiſit aliquid/ quod ſit de neceſſitate ſacramēti: ſicut forme ꝟborū per quam conſecrat̄/oia ꝟba cōſecrationis ſuper ſuam materiā reſumere debet: quia cōſecratio facta non eſſet. quod tamen nō oportet ſi pretermiſſa eſſet. Cōiunctio enim vel alia verba que precedunt vel ſequūtur formam non ſunt de ipſius ſubſtantia.

Si aūt ſacerdos dubitaret an aliquod verbū pertinens ad ſubſtantiā forme omiſiſſet vel non: nullatenꝰ debet ſeruare formam cōditionalē: ſed ſine temeraria aſſertione formam totam ſuper ſuā propriā materiā debet reſumere cū hac intētione/ ꝙ ſi cōſecratio eſſet facta: nullo modo voluiſſet conſecraſſe. ſed ſi cōſecratio nō eſſet facta / vellet corpus et ſanguinē conſecrare.

Item ſi quis tempore cōſecrationis ab actuali intētione ꝛ deuotione diſtractꝰ fuerit nichilominus ꝯſecrat: dūmodo intētio habitualis in eo remāſerit: ſummo ſacerdote/ſcꝫ chriſto ſupplēte eius defectum.

Si autem per nimiā diſtractionem habitualis itētio cū actuali tolleretur: videt̄ ꝙ deberet verba cōſecrationis cum actuali intentiōe reſumere/ſic tñ ꝙ nollet cōſecrare ſi ꝯſecratio facta eſſet

Item ſi hoſtia conſecrata propter frigus vel alia de cauſa labit̄ ſacerdoti in calicem/ ſiue ante diuiſionē hoſtie ſiue poſt: nō debet eam de ſanguine extrahe re/ nec aliq̄d ꝓpī hoc reiterare vel imutare circa celebrationem ſacramēti: ſed ꝓcedat ī ſignis et in alijs acſi haberet eā ī manib⁹

Si euchariſtia ad terrā ceciderit locus vbi iacuit radat̄ / et incineretur per ignē: et cinis iuxta altare recondatur.

Itē ſi ꝑ negligētiā aliq̄d de ſāguine ſtillauerit ſuꝑ tabulā que terre adheret ſtilla: ꝑ ſacerdotē cū linguā lambat̄/ ⁊ locus tabule radat̄ et raſura igni cōburat̄: et cinis iuxta altare cū reliquijs recondatur/ ⁊ quadraginta diebus peniteat cui hoc accidit.

Si vero ſuper altare ſtillauerit calix: ſorbeatur ſtilla/ et trib⁹ diebus peniteat.

Si vero ſuꝑ lintheū ⁊ ad aliud ſtilla ꝑuenerit: quattuoꝛ diebus peniteat. Si vſqꝫ ad tertiū nouē dieb⁹ peniteat. Si vſqꝫ ad quartū ſtilla ſanguinis ꝑuenerit: viginti dieb⁹ peniteat ⁊ lintheamia q̄ ſtilla tetigerit: trib⁹ vicib⁹ lauet ſacerdos vel diacon⁹ calice ſuppoſito/ ⁊ ablutio cū reliq̄js recō-

Item ſi quis aliquo caſu (dat̄. gule/ euchariſtiā euomuerit: vomit⁹ ille debet incinerari/ ⁊ cineres iuxta altare debent recōdi. Et ſi fuerit cleric⁹/ monachus/ preſbyter/ vel diacon⁹. xl. dieb⁹ peniteat epiſcop⁹. lxx. laic⁹. xxx. Si vero ex infirmitate euomuerit quinqꝫ diebus peniteat.

Qui vero nō bn̄ cuſtodit ſacramentū: ita ꝙ mus vel aliud aīal comederit. xl. diebus peniteat.

Qui aūt ꝑdiderit illū: vel pars ei⁹ ceciderit/ ⁊ nō fuerit inuenta xxx. dieb⁹ peniteat. Eadē penitentia videt̄ dign⁹ ſacerdos per cui⁹ negligētiā putreſcit hoſtie cōſecrate. Dictis aūt dieb⁹/ penitens debet ieiunare: ⁊ a ꝯmunione et a celebratione abſtinere.

Pēſatis tamē circunſtātijs delicti ⁊ ꝑſone: poteſt minui vel augeri penitētia ꝑdicta ſcđm arbitriū diſcreti confeſſoris. Hoc tamen tenendū eſt: ꝙ vbicunqꝫ inueniunt̄ ſpecies ſacramēti integre: reuertenter ſumēde ſunt: ꝙ ſi ſine ꝑiculo fieri nō poteſt: ſunt tamen pro reliquijs reſeruāde.

Itē ſi hoſtia vel pars hoſtie inuenta fuerit ſub palla vel corporali/ ⁊ dubitat̄ ſi eſt cōſecrata vel nō: debet eā poſt ſumptionē ſanguinis reuertēter ſumere. vt ī titu. de cele. miſ. pleni⁹ inuenies.

Itē circa materiā ſāguinis/ vide ne ſit agreſta/ vel vinū ita debile: ꝙ nullo modo habeat ſpeciem vini. Ne ſit aqua rubea expreſſa de pāno ītincto ī vino rubeo. Ne ſit acetuꝫ vel vinū oīno corruptū. ne ſit claretū vel vinū de moris/ aut malogranatꝫ cōfectū: q̄ verā ſpeciē vini nō retinēt

Conficiens cū vino quod eſt in via corruptionis vel ad corruptionē tendens: grauiſſime peccat (licet conficiat) quoniam nō retinet ſpeciem vini.

Item cauēdū eſt/ ne apponat̄ niſi modicū de aqua: quia ſi tantum poneretur/ ꝙ ſpeciem vini tolleret: non conficeretur.

Itē ſi qua hic deſunt: requirantur ī ſumma et lectura Hoſtieñ. in titu. de cele. miſſarum.

¶ Oratio deuota dicenda a ſacerdote ante celebrationē miſſe

DEus qui de indignis dignos facis: ⁊ de pctõrib⁹ iuſtos/ ⁊ ſanctos: et de imundis mundos: mũda cor ⁊ corp⁹ meũ ab oĩ cõtagione ⁊ ſorde peccati/ ⁊ fac me dignũ atqꝫ ſtrenuũ ſanctis altarib⁹ tuis miniſtrũ. ⁊ concede ꝓpicius: vt in hoc altari ad qđ indign⁹ accedo/ hoſtias acceptabiles atqꝫ placabiles offeraꝫ pietati tue: ꝓ peccatis ⁊ offenſis meis: et inumeris quotidianiſqꝫ exceſſibus meis/ atqꝫ cũctoꝝ ſimul chriſtianoꝝ culpis abluendis: ⁊ ꝑ eũ ſit tibi votũ meũ acceptabile/ q̄ ſe tibi deo patri ꝓ nobis obtulit ſacrificiũ. Qui tecũ viuit. ¶ Orationes dicẽde a ſacerdote ante miſſe celebrationẽ

DOmine non ſum dignus vt intres ſub tectũ meum ſed ꝯfiſus de tua pietate ad altare tuũ accedo: īfirm⁹ ad medicũ vite/ cecus ad lumen claritatis eterne/ egen⁹ ad dñm celi et tre nudus ad regẽ glĩe/ ouis ad paſtorẽ/ figmẽtuꝫ ad ſuũ creatorẽ/ deſolat⁹ ad piũ cõſolatorẽ/ miſer ad miſericordem/ criminoſus ad venie largitorẽ/ īpius ad iuſtificatorẽ/ induratus ad gratie īfuſorẽ/ rogans imẽſe mĩe tue abũdantiã: quatenus meã digneris ſanare infirmitatẽ/ lauare feditatem/ illuminare cecitateꝫ/ ditare paupertatẽ/ veſtire nuditatẽ/ reducere errãtem/ cõſolari deſolatũ/ recõſiliare reũ/ peccatori dare veniã/ miſero indulgentiã/ criminoſo vitã/ mortuo iuſtificationẽ: vt te panẽ angeloꝝ/ regẽ regum/ ⁊ dñm dominantiũ recipere merear/ ea corporis caſtitate animi puritate/ ea cordis contritione ⁊ lachrymarũ fonte/ ea leticia ſpirituali et celeſti gaudio/ eo timore ⁊ tremore/ ea reuerentia ⁊ honore/ ea fide ⁊ humilitate/ eo ꝓpoſito ⁊ amore/ ea deuotione et gratiarũ actione/ quib⁹ oportet ⁊ decet: ita vt ꝓſit michi ad vitã eternã/ et ſit michi in remiſſionem omniuꝫ peccatorum meorum. Amen. Alia oratio.

OBſecro te pijſſime dñe ieſu xp̄e: vt ꝑ merita beatiſſime virginis marie matris tue: ⁊ oĩm ſanctoꝝ ⁊ ſanctaꝝ tuaꝝ doceas me/ ⁊ ꝑmittas cũ tanta cordis puritate/ mẽtiſqꝫ mundicia: cũ tanta deuotione/ ⁊ reuerẽtia: ad tã mirabile ſacramentũ corporis ⁊ ſanguinis tui accedere: quanta decet ⁊ expedit aĩe mee/ ſentiat benigniſſime domĩe ieſu xp̄e cor meũ dulcedinẽ btẽ p̄ſentie tue/ ſit totius mei languoris ſpiritalis purgatio: ſit ſcelerum meoꝝ ablutio: ſit mihi cõtra infinita hui⁹ mũdi ꝑicula ꝓtectio: guſtet nũc aĩa mea q̃ꝫ ſuauis es dñe: vt te guſtato oĩs ab ea carnalis voluptas diſcedat. o panis delectabilis/ o refectio vitalis: o eſca deſiderabilis/ o epulũ perdulce oĩa reficiens ⁊ nunq̃ꝫ deficiens: angeli ⁊ ſpirit⁹ iuſtoꝝ pleno ore te ſumũt. placeat tibi dñe vt nunc te ſumat fideliter anima mea peccatrix ĩ ſua ꝑegrinatiõe vt a te virtutẽ recipiẽs/ iter ſuũ ꝑ te vſqꝫ ad te ꝑficiat ſine ĩpedimento ſathane/ mortifica in mẽbris meis ⁊ ĩ corde meo oẽs ſtimulos carnis/ ⁊ oẽs libidinoſas cõmotiones: vt tu rex virginũ ⁊

amator caſtitatis in meo tabernaculo quietã habeas mãſionẽ tu dñe noſti quot ⁊ quantis fluctibus leſa eſt anima mea/ſed tu dñe qui es ſummus medicus veni et ſana eã: cui eſt tradita omnis poteſtas et imperiũ: per infinita ſeculorum ſecula. Amen.

¶ Oratio dicenda poſt miſſam.

OMĩps ſempiterne deꝰ conſeruator animaꝝ mundiq́ꝫ redeptor/me famulũ tuum ante maieſtatem tuã proſtratũ benigniſſime reſpice ⁊ hoc ſacrificiũ qđ in honore nõis tui pro ſalute fideliũ tam viuorũ q̃ꝫ mortuorũ ac etiã ꝓ peccatis et offenſionibus nr̃is obtuli/piiſſime reſpice irã tuã amoue a me gratiã ⁊ manũ tuã michi cõcede ianuã paradiſi michi pãde/ab oĩbus malis me potenter eripe. ⁊ quicq̃d reatu proprio cõmiſi indulge. ſic in hoc ſeculo p̄ceptis tuis me fac ꝑſeuerare:vt dignus efficiar electorũ gregi copulari:te preſtãte deus meꝰ cuiꝰ nomen benedictũ honor atq́ꝫ regnũ permanet in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ In feſto recollectionis feſtorum beate marie. Officium.

Eccl'a

Gaudeamus oẽs in dño: diem feſtum celebrantes ſub honore marie ꝟginis: de cuiꝰ ſolennitatibus gaudent angeli/⁊ collaudãt filiũ dei. ps. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. ps.44

Oratio.

DEus q̃ nos cõceptionis/natiuitatis/ãnũciationis viſitationis/purificationis/aſſũptionis btẽ ⁊ glĩoſe ꝟginis marie gaudia recolẽdo letificas: cõcede nobis ſic laudibꝰ eiꝰ ⁊ ſeruitio digne ĩſiſtere:vt eam in oĩ neceſſitate ⁊ anguſtia et precipue ĩ hora mortꝫ p̄ſentẽ ⁊ auxiliatricẽ ſentiamꝰ:et tecũ poſt mortẽ per ipſam ⁊ cũ ipſa gaudere mereamur ĩ celis. p.

Lectõ libri ſapiẽtie

SUrge propera amica mea ſpecioſa mea et veni columba mea ĩ foraminibꝰ petre/in cauernis macerie. Cãt.2 C. Oſtẽde mihi faciẽ tuã/ſonet vox tua in auribus meis. Vox ei tua dulcis eſt: ⁊ facies tua decora. Quam pulchra es amica mea/q̃ꝫ pulchra es: oculi tui colũbaꝝ/abſq́ꝫ eo ꝙ ĩtriſecus latet. Cãti. 4. A. Capilli tui ſicut greges capraꝝ q̃ aſcẽderũt de monte galaad. Dentes tui ſicut greges tonſarũ/q̃ aſcenderũt de lauachro. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nõ eſt in te. Veni de libano ſpõſa mea: veni de libano/veni coronaberis. Vulneraſti cor meuꝫ ſoror mea ſponſa vulneraſti cor meũ. In vno oculoꝝ tuoꝝ/⁊ ĩ vno crine colli tui: mel ⁊ lac ſub lĩgua tua: ⁊ odor veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſicut odor thurꝭ.

Gr. Luce ſplendida fulgebis: ⁊ oẽs fines terre adorabũt te. ℣. Nationes ex longinquo ad te veniẽt: et munera deferẽtes adorabũt in te dñm ⁊ terrã tuã ſctĩficationẽ habebũt. Alla. ℣. Bti oẽs q̃ diligũt te o ꝟgo/⁊ q̃ gaudent ſuꝑ pace tua: bñdictꝰ dñs q̃ exal

Lang ecclie. et oĩa infra.

tauit te/ ꝛ posuit super te regnū eius in secula seculorum. Sequentia.

Mittit ad sterilē nō quēuis nūciū: sed summi angelū luce refulgētē/amatoꝛ hominis. Miraꝝ ꝛ credit/ꝛ leta ꝯcipit dei genitricē: quā gaudens peperit cūctis amabilē. Uirgo singularis manet ī abdito/ mente seruit deo cāticis ꝛ hymnis/mūdo ꝓfutura. Castū ꝓpositū voto cōfirmauit/ āgelos mereꝝ habere cōsortes: nr̄a reparatrix. A summo cardine mittit archāgelū: audit ꝛ suscipit puella nūciū/credit et ꝯcipit. Festinat grauida ꝟgo puerpera: visitat sterilē matrem ꝑcursoris/rex īeffabilis. Mūdi redemptorē peperit ītacta: gaudiū āgelis preciū hoīm/ victisqꝫ triūphū. Humilis īfantē deo representat: illi munꝰ offert quod lex ꝑceperat/ hoc senex excipit. Mundi dominatrix choros angeloꝝ: trāscendit assumpta regina celorū/dei mater alma. Illic cōcathedrat virginū filiꝰ: īponit coronā sup̱ caput eiꝰ/ad gloriaꝫ dei. Ista mirifica plebs tua celebrat: tibi mente psallit ꝛ voce iubilat/mater orphanoꝝ. Pro nobis obtine genitrix veniā: ꝛ reatū dilue ꝛ dona patriā/ in archesyderū. Amen. Scd̄m Lucam.

Luce 1.D. In illo tp̄e. Exurgens maria abijt in montana cū festinatione ī ciuitatē iuda/ ꝛ ītrauit ī domū zacharie: et salutauit elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultante ī gaudio infans in vtero eiꝰ. Et repleta est spū scō elizabeth: et exclamauit voce magna: ꝛ dixit. Bn̄dicta tu īter mulieres: ꝛ bn̄dictꝰ fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce enī vt facta est vox salutationis tue in auribꝰ meis: exultauit infans in vtero meo. Et bt̄a que credidisti qm̄ perficienꝝ ea que dicta sunt tibi a domio. Et ait maria. Magnificat aīa mea dn̄m. Et exultauit sp̄us meꝰ: in deo salutari meo. Offr̄. Beatam te dicent omnes generationes: quia fecit tibi dominus magna qui potēs est: ꝛ sanctum nomen eius. Secreta.

Domine iesu christe/ sanctaruꝫ cogitationū suspirator: q̄ seruos tuos gloriosam matrē tuā honorare docuisti: cōcede ꝓpicius ipsius solennia cū sacrificio laudis debita cū deuotione celebrare ī terris: vt eiꝰ intercessione regnando iubilare mereamur in celis. Qui viuis.

Prefatio de beata ꝟgine. Cōīo. Bn̄dicite deū celi cū timore: ꝛ exultate ei cū tremore. qꝛ fecit nobiscū misericordiā: cū in celis matrē pro nobis esse voluit aduocatam. Postcōīo.

Concede q̄s omīps deus sacramēta q̄ sumpsimꝰ in honore btē marie virginis matris imaculato corde seruare: vt nunc festa eius colentes: post excessum huius vite/ad ipsius mereamur transire consortium. Per eundem dn̄m nostrum.

¶Finit temporale.

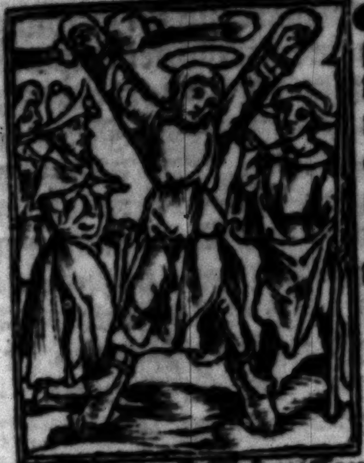

¶ Incipit ꝓpū feſtiuitatū ſāctorum ad conſuetudinē eccleſie Saruʒ. Et pꝛimo i vigi. ſci Andree apli. Ad miſſam. Offm̄.

Mat. 4. C. DOminus ſecꝰ mare galilee: vidit duos fr̃es: petrū et Andreā: ⁊ vocauit eos. venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoim. ℣.

p̄s.18. Celi enarrāt gl̃iam dei: ⁊ oꝑa manuū eius annunciat firmamētum. Oro.

QUeſumꝰ o p̄s deꝰ: vt beatꝰ andreas apl̄us/ tuū ꝓ nobis īploret auxiliū: vt a nr̄is reatibꝰ abſoluti: a cūctis etiā periculis eruamur. Per. Memo. fiat de mart. ſaturnini atq; ſiſinnij/ ſi ante aduētū hec vigilia cōtigerit: ſi infra nequaq̄. Oratio.

DEus q̄ nos beatoꝝ martyrū tuoꝝ ſaturnini atq; ſiſinnij cōcedis natalicijs ꝑfrui: eoꝝ nos tribue meritis adiuuari. Per dn̄m. Lectio libri ſapiētie. Eccl'iaſtici. xlv. Benedictio p̄.138. dn̄i vt in cōi fo.j. Gr. Nimis honorati ſunt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatus eſt principatꝰ eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuꝑ arenā multiplicabūť.

Si hec vigil. i dn̄ica euenerit: dr̄ ſeq̄ns All'a. ℣. In omnē terrā exiuit ſonus eoꝝ: et in fines orbis terre verba eoꝝ. p̄s.18. Et dicať miſſa i cap'lo Et hoc in oibꝰ miſſis ꝓpꝛijs de vigi. que i dn̄ica ꝯtingūt/ obſuetur: niſi in vigilia nati. dn̄i tantū.

Scd̄m Iohannē.

I. E. IN il. t. Stabat iohēs: ⁊ ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciēs ieſum ambulāteʒ: dixit. Ecce agnꝰ dei. Et audierunt eū duo diſcipuli loquētē: ⁊ ſecuti ſunt ieſum. Cōuerſus autē ieſus: ⁊ vidēs eos ſequentes ſe: dixit eis. Quid queritis? Qui dixerūt ei. Rabbi: qd̄ dr̄ inťpretatum magiſter. Ubi habitas? Dicit eis. Uenite ⁊ videte. Uenerūt et viderūt vbi maneret: et apud illum māſerūt die illo. Hora enim erat quaſi decima. Erat autē andreas frater ſymōis petri: vnus ex duobꝰ: q̄ audierāt a iohāne: et ſecuti fuerāt eū. Inuenit hic pꝛimū fratrē ſuū ſymonē ⁊ dixit ei. Inuenimꝰ meſſiā: qd̄ eſt inťꝑtatū xp̄s. Et adduxit eū ad ieſū Intuitꝰ aūt eū ieſꝰ dixit. Tu es ſymō filꝰ iohāna: tu vocaberis cephas: qd̄ inťpretať petrꝰ. In craſtinū aūt voluit exire i galileā. ⁊ īuenit philippū. Et dicit ei ieſꝰ. Seq̄re me. Erat aūt philippꝰ a bethſaida ciuitate ādree ⁊ petri. Inuenit philippꝰ nathanael/ et dixit ei. Quē ſcripſit moyſes in lege ꝛ pphete inuenim⁹/ieſum filium ioſeph a nazareth. Et dicit ei nathanael A nazareth poteſt aliquid boni eſſe. Dicit ei philippus. Ueni ꝛ vide. Uidit ieſus nathanael venientē ad ſe: et dixit de eo. Ecce vere iſraelita/ i quo dolus non eſt. Dicit ei nathanael. Unde me noſti? Rñdit ieſus/et dixit ei. Priuſq̃ te philipp⁹ vocaret cum eſſes ſub ficu/vidi te. Reſpondit ei nathanael et ait. Rabbi / tu es fili⁹ dei: tu es rex iſrael? Reſpōdit ieſus ꝛ dixit ei. Qꝛ dixi tibi vidi te ſub ficu/credis: maius his videbis. Et dicit eis. Amē amē dico vobꝫ videbitꝫ celū aptū: ꝛ āgelos dei aſcēdentes ꝛ deſcēdētes ſupra filiū hoīs.

ƥs.8. Offr. Gl̃ia ꝛ honore coronaſti eū: ꝛ cōſtituiſti eū ſuꝑ opa manuū tuaꝝ dñe

SAcrandū tibi dñe Secr̃. mun⁹ offerim⁹: q̃ btī ādree apłi tui ſolēnia/ieiunijs ꝛ deuotis officijs recolentes: purificationē quoqꝫ nr̃is mētibus iploramus. Per dñm. Alia ſecreta.

OBlatū tibi dñe mun⁹/ pro beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ ſaturnini atqꝫ ſiſinnij paſſiōe/ ꝓpicius aſſume: qđ eoꝝ intceſſione maieſtati tue fiat acceptū. Prefat̃ q̃tid. Cōio.

Joh.1 F. Dixit ādreas ſymoni fratri ſuo. Inuenim⁹ meſſiā/ q̃ dicitur xp̃s: et adduxit eū ad ieſuꝫ. Poſtc̃.

PErceptis ſalutarib⁹ ſacramentis/ humiliter te dñe depcamur: vt intcedēte btō andrea apło tuo/ q̄ ꝓ illi⁹ venerāda egim⁹ ſolēnitate: nobis ꝑficiant ad ſalutē. ꝑ dñ. Alia poſtc̃.

UT hec cōio nos dñe tua viſitatiōe dignos efficiat / beati ſaturnini martyris tui ſocioꝝqꝫ ei⁹: pia q̃s intceſſio/ ſemꝑ iploret ꝑ vo. ¶ In die ſcti ādree. Offm̃.

ꝑ. 13 Ihi autē nimis honorati ſūt amici tui deus: nimis ꝯfortatus eſt principatus eoꝝ.

ꝟ. Dñe ꝓbaſti me ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ꝛ reſurrectionem meā. Ibid Gl̃ia pa. Si extra aduētū ꝯtigerit: dr̄ Gl̃ia in excel. Si vero īfra/ nō dr̄: ſed poſt orō. ſcꝫ Maieſtatē. fiat mēoria de aduētu: ꝛ de ſctā maria. Et hoc in oībus feſtis ſctōꝝ/ q̄ īfra aduētum contigerint/ obſeruet̃. Oratio.

MAieſtatē tuā dñe ſuppliciter exoram⁹: vt ſicut eccleſie tue beat⁹ ādreas aplus extitit predicator ꝛ rector: ita apud te ſit pro nobis ꝑpetuus intceſſor. Per dñm. Ad Romanos.

10.C. FRatres. Corde creditur ad iuſtitiā: ore aūt fit cōfeſſio ad ſalutē. Dicit eni ſcriptura. Oĩs qui credit in illū: non cōfundet̃. Non eni eſt diſtinctio iudei ꝛ greci. Nam idē dñs oīm: diues in oēs/ qui inuocāt illum. Oĩs eni quicūqꝫ inuocauerit nomen dñi: ſaluus erit. Quō ergo inuocabūt/ in quem nō crediderūt? Aut quomō credent ei: quē nō audierūt? Quō aūt audient ſine pdicāte? Quō vo pdicabūt niſi mittāt̃? Sicut ſcriptū eſt: q̄ ſpecioſi pedes euāgelizātiū pacē euāgelizātiū bona. Sed non oĩes obediũt euãgelio. Iſaias eñi dicit. Dñe: q̃s credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu: auditꝰ autẽ ꝑ verbũ xp̄i. Sed dico. Nũq̃d nõ audierũt? Et q̃dem ĩ oẽm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ et in fines orbis terre ꝟba eorũ.

ħ.44 Gr. Cõſtitues eos ꝑncipes ſup omnem terrã: mẽores erũt nõis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: ppt̃ea ppl'i ꝯfitebunt̃ tibi. Alleluya. ℣. Dilexit andreã dñs: ĩ odorem ſuauitatis. Sequentia.

Eccle voꝝ.

Sacroſancta hodierne feſtiuitatꝫ preconia. Digna laude vniuerſa cathegoriſet eccleſia. Mitiſſimi ſanctoꝝ ſctiſſima/ extollendo merita. Apl'i andree/ admirãda ꝓfulgẽtis grã. Hic accepto a iohãne baptiſta. Quod veniſſet/ q̃ tolleret pctã. Mox eius intrans habitacula/ audiebat eloq̃a. Inuentoq; fratre ſuo bariona. Inuenimus ait ouãs meſſiã. Et duxit eũ ad dulciſſuã ſaluatoris ꝓſentiã. Hunc perſcrutantẽ maris/ xp̄i vocauit clemẽtia. Artẽ piſcãdi cõmutãs dignitate apl'ica. Huiꝰ alaꝫ poſt clara/ feſti paſchalis tp̄a. Sãcti ſpũs ꝓclara/ pluſtrauit potẽtia. Ad predicãdũ populis penitentiã. Et dei patris ꝑ filiũ clementiã. Gratulare ergo tanto patre achaya. Illuſtrata eius ſalutari doctrina. Honorata multimoda ſignoꝝ frequentia. Et tu gemens plora trux carnifex egea. Te lues inferna/ et mors tenet eterna. Et andreã felicia/ ꝑ crucem manẽt gaudia. Iã regẽ tuum ſpectas: iã adoras/ iaꝫ in eiꝰ cõſpectu andrea ſtas. Odorem ſuauitatis iã aſpiras: quẽ diuini amoris aroma dat. Sis g̊ nobꝫ inclyta. Dulcedo ſpirãs intima. Celeſtis vite balſama.

¶ Sciendũ eſt ꝙ in oĩbus fe. ix. lec. vł. iij. lec. cũ regimĩe chori: dicat̃ ſeqn. ad miſ. extra lxx. vſq; ad paſcha niſi in feſ. pl'imoꝝ ꝯfeſ. ꝛ in feſto ſcti michaelis in mõte tuba. In oct. vero ꝛ ĩfra: ſiue fuerint cũ regimine chori/ ſiue nõ: ſequentia ad miſ. nõ dr̃: niſi ꝑ oct. ꝛ ĩ oct. viſitatiõis/ aſſump. ꝛ nati. btẽ marie: ꝛ in dñica ĩfra oct. ꝛ in oc. dedicationis eccl'ie: ꝛ in oct. apl'oꝝ petri ꝛ pauli. Scđm Matheum

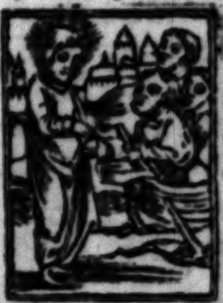

4. L In illo tp̄e. Ambulãs ieſus iuxta mare galilee/ vidit duos fratres: ſymonem q̇ vocatur petrus/ ꝛ andreã fratrẽ eiꝰ mittẽtes rethe in mare. Erãt eñi piſcatores Et ait illis. Venite poſt me: ꝛ faciã vos fieri piſcatores hoĩz. At illi cõtinuo relictꝭ rethibꝰ: ſecuti ſũt eũ. Et ꝓcedẽs ĩde vidit alios duos fr̃es iacobũ zebedei/ et iohãnẽ fr̃em eiꝰ ĩ naui/ cũ zebedeo p̃re eoꝝ reficiẽtes rethia ſua: et vocauit eos. Illi aũt ſtati relictꝭ rethibꝰ ꝛ p̃re: ſecuti ſũt eũ. Credo. ħ. 138. Offr. Michi aũt nimis honorificati ſunt amici tui deꝰ: nimis cõfortatus eſt ꝑncipatus eoꝝ. Secreta.

Sacrificiũ nr̃m tibi dñe q̃s btĩ ãdree ꝓcatio ſctã ꝯciliet: vt cuiꝰ honore ſolẽnit̃ exhibetur: eiꝰ meritis efficiat̃ acceptuꝫ. Per do. Prefat. Et te dñe. Hec ꝑfat. dr̃ in oĩbꝰ feſ. apl'oꝝ ꝛ euãge listariū: ꝛ per octa. aploꝝ petri ꝛ pauli/atqꝫ ādree: ꝓterqꝫ in festo scti iohis apli in ebdo. nati. dñi: ꝛ oct. ꝓo eiusdē/dicet ꝛ i fes. eiusd. in pasc. tpe. Mat. 4. C. Cōio. Venite post me faciā vos fieri piscatores hoim: at illi relictis rethib' ꝛ naui/secuti sūt dñm

SUmpsim' dñe Postcō. diuina mysteria/bti ādree festiuitate letātes: que sicut tuis sctis ad gl'iam: ita nobis q̄s ad veniā ꝓdesse ꝑficias. Per dñm.

¶ Per oct. dr̄ mi s. de sctō ādrea sicut i prima die: sed sine Seq̄n. et Credo: et nisi missa Sal' ppli. restat cātāda. et nisi i sabbat' q̄n fit plenū ꝯuitiū de sctā maria: et nisi infra aduē. dñi. Infra aduē. vero: nihil fiet de eo/ ꝓter mēo. vsqꝫ ad octa. diem: tūc eni de eo totū fiat seruitiū: nisi in sab. vel i dñica ꝯtigerit: et tūc dr̄ missa de octa. in caplo. Qñ ꝓo festū sancti andree a dñica differt i secūdam feriā: tūc in seq̄nti dñica dicatur missa de oct. in caplo cum vna ōone. Silr qñ festū scti nicolai a dñica differt in. ij. feriā: tūc in ipa. ij. feria missa de oc. dr̄ in caplo silr cū vna ōone. Eodē modo vna ōo tm̄ dr̄ ad mis. q̄ dr̄ in caplo in oct. scti laurētij: atqꝫ ad mis. de sctā sabina. ¶ Sancti osmūdi epī ꝛ ꝯfessoris. Officiū.

STatuit ei dñs testamētū pacis/ꝛ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas: i eternum. ps. Misericordias dñi in eternū cātabo. Orō.

OMñps sempitne deus/qui nos beati osmūdi cōfessoris tui atqꝫ pōtificis / hodierna festiuitate letificas: tuam supplices exoram' clemētiā/vt cui' solēnia deuot' officijs veneramur: eius pijs suffragijs/ eterne vite remedia ꝯsequamur. Per dñm. Epla. Ecce sacerdos magn' q̄ i diebus. In cōi fol. xi. Gr. Iurauit dñs ꝛ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū/ scdm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. ps.109 Al. ℣. Iustus germinabit sicut liliū: et florebit in etnū ante dñm. Eccle 35. Seq̄n. Adest nobis. vt in cōi fo. xi. Euāge. Homo quidam peregre. vt i cōi fo. xij. Offer. Inueni dauid seruū meū: oleo sctō vnxi eū. ps.131. man' eni mea auxiliabit ei: ꝛ brachiū meū confortabit eū. Secreta.

PRopiciare dñe q̄s supplicatiōib' nr̄is: ꝛ intercedente pro nobis beato osmūdo ꝯfessore tuo atqꝫ pōtifice: his sacramētis celestib' ꝑuētes: ab oī culpa liberos esse ꝯcede: vt purificate nos gr̄a tua: iisdē q̄bus famulamur mysterijs emūdemur. p d.

Cō. Mat. 25. D Dñe q̄nqꝫ talenta tradidisti michi: ecce alia q̄nqꝫ superlucrat' sum: euge ꝑue fidelis/ qꝛ in pauca fuisti fidelis: sup̄ multa te cōstituā. intra in gaudiū dñi tui. Postcōio.

PResta q̄s dñe deus nr̄: vt diuinis mysterijs expiati: intercedente btō osmūdo cōfessore tuo atqꝫ pōtifice/ad supni plenitudinē sacramēti: cui' libauim' sctā/tendam'. Per do. ¶ Sancti nicolai epī ꝛ ꝯfes. Offm. Statuit ei dñs. vt in cōi fo. x. Oratio.

DEus q̄ btm̄ nicolaū pōtificē tuū inumeris decorasti miraculis: tribue nobis q̄s vt

ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹:a gehēne icēdijs
liberemur.ꝑ. Epl'a Ecce ſacerdos
magn⁹.in cōi fo.xi.Gr̄.
ꝑ.20. Dñe p̄ueniſti eū ī bñdictionib⁹ dulcedinis:
poſuiſti ī capite eius coronā de
lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuiſti
ei:longitudinē dierū ī ſcl'm ſeculi.
Alla. ℣. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū:
⁊ florebit ieṫnū āte dn̄m. Seq̄n.

Congaudētes exultemus
vocali cōcordia. Ad b̄ti nicolai/
feſtiua ſolēnia. Qui in cunis
adhuc iacēs/ſ̄uādo ieiunia.
Ad papillas cepit ſūma/ꝓmereri
gaudia. Adoleſcens āplexat̄:
litteraꝝ ſtudia. Alienus et īmunis:
ab oī laſciuia. Felix cōfeſſor
cui⁹ fuit dignitatis/ vox de celo
nuncia. Per quā ꝓuectus p̄ſulatus/
ſublimat̄ ad ſumma faſtigia
Erat ī ei⁹ animo pietas eximia:
et oppreſſis īpēdebat/multa bñficia.
Auro ꝑ eū ꝟginū: tollitur
īfamia atqȝ patris earūdē/leuat̄
īopia. Quidā naute nauigātes:
⁊ cōtra fluctuū ſeuiciā luctātes/
naui pene diſſoluta. Iā de vita
deſperātes:ī tanto poſiti periculo:
clamātes/voce dicūt oēs vna
O beate nicolae: nos ad maris
portū trahe/ de mortis āguſtia.
Trahe nos ad portū maris: tu
q̄ tot auxiliaris/pietatis gratia.
Dum clamarēt nec īcaſſum:ecce
quidā dicēs aſſum/ad veſtra p̄eſidia.
Stati aura dat̄ grata:⁊ tēpeſtas
fit ſedata/q̄euerūt maria
Ex ipſi⁹ tūba manat: vnctionis
copia. Que īfirmos oēs ſanat:
ꝑ ei⁹ ſuffragia. Nos q̄ ſum⁹ ī hoc
mūdo:vicioꝝ in ꝓfundo/iā paſſi
naufragia. Glo'ſe nicolae:ad ſalutis
portū trahe/vbi pax ⁊ glia
Ipſam nobis vnctionē: īpetres
a dño/prece pia Qui ſanauit leſionē:
multoꝝ peccaminū/in maria.
Huius feſtū celebrātes:gaudeāt
ꝑ ſcl'a. Et coronet eos xp̄s:
poſt vite curricula. Euāgeliū Hō-
qdā ꝑegre. ī cōi fo.xj. Offr̄. Veritas ꝑ.88.
mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ in noīe
meo/exaltabit̄ cornu eius. Secreta

Sanctifica q̄s dñe hec munera/
q̄ in veneratione ſcti
pōtificis tui nicolai offerim⁹: vt
ꝑ ea vita nr̄a: īter aduerſa vbiqȝ
dirigatur ⁊ ꝓſpera. Per. Cōio.
Btūs ſeru⁹ quē cū venerit dñs īuenerit math.
vigilantē:amē dico vobis:ſuꝑ oīa 24.D
bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōio.

Sacrificiaq̄ ſumpſim⁹ dñe
pro ſolēnitate ſancti pōtificis
tui nicolai: ſempiterna q̄s
nos protectione cōfirmēt. Per.

¶ In octa.ſcti andree. Officiū.

Michi autē nimis ꝑ.138.
honorati ſūt amici
tui de⁹: nimis
cōfortat⁹ eſt/principatus
eoꝝ. Ps.
Dñe probaſti me ⁊ Eodē
cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē
meā/⁊ reſurrectionē meā. Glia. Or.

Protegat nos q̄s dñe ſepius
beati andree apl'i tui
repetita ſolēnitas:vt cui⁹ patrocinia
pia deuotione recolimus:
perpetuā defenſionē ſentiam⁹.
Per dominū. Ad romanos. x.
Fratres. Corde credit̄.vt ī die
fo.j. Gr. Nimis honorati ſunt amici ꝑ.138.
tui de⁹:nimis confortatus eſt principatus
eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos:et
ſuꝑ arenā multiplicabuntur. Alla.
℣. Dilexit andream dominus:in odorem
ſuauitatis. S'cdm Marcum.

i.B. In illo t. Poſtq̄ traditus eſt iohānes: venit ieſus i galileā/ ꝑdicās euāgeliū regni dei: ꝛ dicēs Qm̄ ipletū eſt tēpus: ꝛ appropinquabit regnū dei: penitemini/ ꝛ credite euāgelio. Et preteriēs ſecus mare galilee: vidit ſymonē ꝛ andreā fratrē ei⁹/ mittētes rethia i mare. Erāt eni piſcatores. Et dixit eis ieſ⁹. Venite poſt me: ꝛ faciā vos fieri piſcatores hoīm. Et ꝓtin⁹ relictis
ps.18. rethib⁹/ ſecuti ſunt eū. Offer. In omnē terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. Secreta.

Indulgētiā nobis prebeāt hec mūera q̄s dñe largiorē: q̄ bti ādree aplī tui ſuffragiis offerunt. p. Prefatio. Et te dñe.
math. 4.C. Cōio. Venite poſt me: faciā vos fieri piſcatores hoīm: at illi relictis rethib⁹ ꝛ naui/ ſecuti ſūt dñz. Poſtcō.

Prebeat nobiſ dñe q̄s beatus andreas aplus optatū ꝑſidiū: quo ſalutare nobis ſūptū ꝑficiat ſacramētū. Per do.

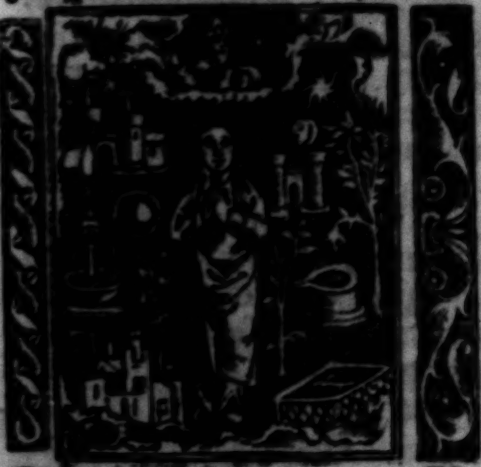

¶ In cōceptiōe btē marie. offīn.

Eccle ſievoꝝ Gaudeamus oēs i dño/ diem feſtū celebrātes/ ſub honore marie virginis: de cui⁹ cōceptione gaudent āgeli/ et collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meū verbum bonū: dico ego opera mea regi. Glia. ps.44.
Nō dr̄ Glia in excelſis. Oratio.

Supplicationē ſeruoꝝ tuorū deus miſerator exaudi: vt q̄ i cōceptiōe dei genitricis ꝛ virginis ꝯgregamur: ei⁹ itercesſionib⁹ a te de iſtātib⁹ periculis eruamur. ꝑ eūd. Lcō li. ſapiētie. Eccli. 24.C.

Ego quaſi vitiſ fructificaui ſuauitatē odoris: ꝛ flores mei fruct⁹ honoris ꝛ honeſtatis. Ego mat pulchre dilectiōis ꝛ timoris/ ꝛ magnitudinis ꝛ ſancte ſpei. In me gr̄a oīs vie ꝛ veritatis: i me oīs ſpes vite ꝛ virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ ꝯcupiſcitiſ me: ꝛ a gn̄ationib⁹ meis adimplemini. Spūs eni me⁹ ſuꝑ mel dulcis: et hereditas mea ſuꝑ mel et fauū. Memoria mea: i gn̄atiōe ſeculoꝝ. Qui edunt me adhuc eſurient: et q̄ bibūt me adhuc ſitiēt. Qui audit me/ nō ꝯfundet: et q̄ operant̄ i me/ nō peccabunt. Qui elucidant me: vitā eťnā habebūt. Gr. Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tuā: q2 cōcupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: itende ꝓſpere procede et regna. ps.44
Alla. ℣. Cōceptio glorioſe ꝟginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Seq̄ntia.

Dies iſte celebretur: i quo pie recēſetur/ marie cōceptio. Virgo mat generat: conciꝑitur et creat/ recta vena venie. Ade vet⁹ exiliū: ꝛ ioachī opprobriū/ hinc habent remedia. Hoc ꝓphete ꝓuidert: patriarche preſenſerunt/ iſpirante gratia. Virgo florē conceptura: ſtella ſolē paritura/hodie cõcipitur. Flos devirga proceſſurus: ſol de ſtella naſciturus/ chriſtus intelligitur. O q̃ felix et preclara:nobis grata deo cara/fuit hec ꝯceptio Terminatur miſeria: datur mīa luctus cedit gaudio. Noua mat̃ nouã prolem : noua ſtella nouũ ſolẽ/noua ꝓfert gr̃a. Genitorez genitura: creatorẽ creatura/patrem parit filia. O mirandã nouitatem/nouã quoqz dignitatẽ: ditat matris caſtitatem/ filij cõceptio. Gaude virgo gratioſa/ virga flore ſpecioſa : mater ꝓle generoſa/ plene plena gaudio. Quod preceſſit in figura/ nube latet ſub obſcura : hoc declarat genitura:ſemel matris ꝟgo pura:pariendi vertat iura/fuſa mirante natura/ deitatis pluuia. Triſte fuit in eua ve: ſed ex eua formans aue:verſa vice ſed non praue:intus zelans in conclaue: verbum bonum et ſuaue: nobis mater virgo faue/ tua frui gratia. Omnis homo ſine mora/ laude plena ſoluens ora : iſtam colas ipſam ora/omni die omni hora. Sit mens ſupplex vox ſonora/ ſic ſupplica ſic iplora huiꝰ patrocinia. Tu ſpes certa miſerorum/ vere mater orphanorũ: tu leuamen oppreſſorum/ medicamẽ infirmorum / omnibus es omnia. Te rogamus voto pari: laude digna ſingulari: vt errantes in hoc mari: nos in portu ſalutari:tua ſiſtat gratia. Amen.

¶ Initium ſancti euangelij Scd̃m Matheum.

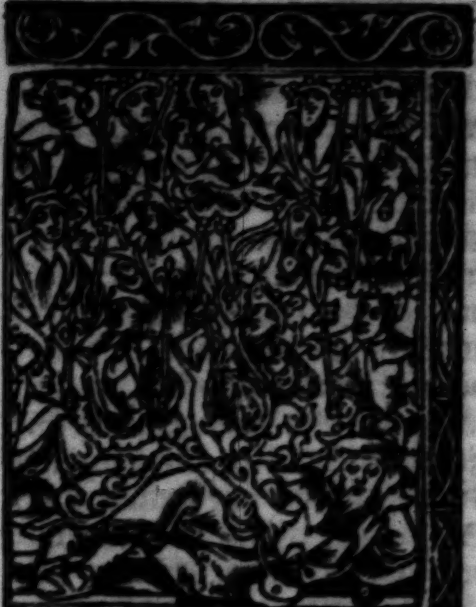

Liber generationis ieſu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abraham autem genuit iſaac. Iſaac autem genuit iacob. Iacob autem genuit iudam et fratres eius. Iudas autem/genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autem genuit eſrom. Eſrom autem/genuit aram. Arã autem genuit aminadab. Aminadab autem/genuit naaſon. Naaſon autem/genuit ſalmon. Salmõ autem/genuit booz de raab. Booz autẽ/ genuit obeth ex ruth. Obeth autẽ genuit ieſſe. Ieſſe autẽ/genuit dauid regẽ. Dauid aũt rex/ genuit ſalomonẽ ex ea que fuit vrie. Salomon autẽ/genuit roboam. Roboam autem/ genuit abiam. Abia autem/genuit aſa. Aſa autem / genuit ioſaphat. Ioſaphat autem/ genuit ioram Ioram autem / genuit oziam. Ozias autem/genuit ioatham. i.A.

Joathan autem/ genuit achaz. Achaz aūt/genuit ezechiā. Ezechias aūt genuit manaſſē. Manaſſes autē/genuit amō. Amon aūt/genuit ioſiā. Joſias aūt/genuit iechoniā ꝛ fratres eiꝰ i trāſmigratione babylonis. Et poſt trāſmigrationē babylōis: iechonias genuit ſalathiel Salathiel autē/genuit zorobabel. zorobabel aūt/genuit abiud. Abiud autē/genuit eliachim. Eliachī aūt genuit azor. Azor aūt/genuit ſadoch. Sadoch aūt/genuit achī. Achim aūt/genuit eliud. Eliud aūt/genuit eleazar. Eleazar aūt genuit mathan. Mathā aūt/genuit iacob. Jacob aūt genuit ioſeph virū marie/de qua natꝰ eſt ieſus: q̄ vocaꝉ chriſtus. Credo.

ƥ.44 Offr. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: propterea benedixit te deus ineternum/ꝛ in ſeculum ſeculi. Secreta.

Unigeniti tui dn̄e nobis ſuccurrat hūanitas: vt q̄ natus de virgine ītegritatē matris nō minuit/ſed ſacrauit: i cōceptionis eiꝰ ſolēnijs a noſtris nos piaculis exuens: oblationē noſtram ſibimet faciat eſſe acceptam ieſus chriſtus dn̄s noſter. Qui tecū. Prefatio. Et te i cōce-

Eccl'a ptiōe. Cōio. Uera fides geniti purgauit crimina mundi: et tibi virginitas inuiolata manet. Poſtcōio.

Sumpſimus dn̄e celebritatis ānue votiua ſacramenta: preſta q̄s: vt intercedente btā maria ſemꝑ virgine: ꝛ tēporalis vite nobis remedia prebeant et eterne. Per dominum. Nō dicit Ite miſſa eſt. ❡ Sancte lucie virginis et martyris. Officium.

Dilexiſti iuſtitiā ꝛ ƥ.44 odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ/oleo leticie pre cōſortibus tuis. ƥs. Eru- Eodē ctauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Oro.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄: vt ſicut de btē lucie virginis tue ꝛ martyris feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. ꝑ do. Epl̄a. Dn̄e deꝰ meꝰ. In cōi. fo. xv. Gr. Dile- ƥ.44 xiſti iuſtitiā ꝛ odiſti iniq̄tatē. ℣. Propterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie. Alla. ℣. Emulor eni vos dei emula- 2. cor 11. A. tiōe: deſpōdi eni vos vni viro/virginē caſtā exhibere xp̄o. Seq̄n. Exultemus in hac die. vt in cōi fol. xv. Euāg. Simile eſt regnū celorū theſauro. In cōi fol. xvi. Offr. Offerentur regi virgines poſt eā pro- Eodē xime eius offerentur tibi. Secreta.

Gratanter dn̄e q̄s munera dicāda ītuere: que nomini tuo ꝓ ſolēnitate ſctē lucie ꝟgis et martyris tue ſuppliciter imolamꝰ. ꝑ. Cōio. Diffuſa eſt gr̄a in la- ƥ.44 bijs tuis: ꝓpt̄ea bn̄dixit te deꝰ i et̄nū.

Poſtcō.

Sancte lucie virginis ꝛ martyris tue nos dn̄e q̄s p̄catio tibi grata ꝯciliet: vt ꝑ hec ſctā q̄ ſumpſimꝰ/ſalutaria ſentiamꝰ. ꝑ. ❡ In vigilia ſcti thome apl̄i: q̄re ol̄a i vigilia vniꝰ apl̄i In cōi fo. i. Si hec vigilia i dn̄ica vel i. iiij. fer. vel i. vj. fe. vel i ſabbato quattuor tēpoꝝ euenerit: nichil ad miſſā fiat de vigilia ꝑter mēoriā: ſꝫ i quacūq alia fe. cōtigerit: de eadē vig. dicaꝉ miſ. ❡ In die ſcti thome apl̄i. Offiū.

ƥ.138. Ihi aūt ni
mis hono
rati ſūt a-
mici tui de
us: nimis
cōfortatꝰ ē
pꝛincipatꝰ
eorum. ps
Eodē Dñe ꝓbaſti
me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſ-
ſionē meā/⁊ reſurrectionē meā. Glia.
DA nobis q̄s dñe Oratio
bti thome apſti tui ita ſolē
nitatibꝰ gloriari: vt eiꝰ ſemꝑ ⁊ pa
trociniis ſubleuemur: ⁊ fidē con
grua deuotione ſectemur. Per.
Epla. Iā nō eſtis. vt i cōi fo. iij.
Gr. Nimis honorati ſunt amici tui
deꝰ: nimis cōfortatꝰ eſt pꝛicipatꝰ eoꝝ.
℣. Dinumerabo eos: et ſuꝑ arenam
ps.18. multiplicabunť. Alla. ℣. In omnē
terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fines orbis
terre verba eoꝝ. Sequētia. Clare
ſctōꝝ. In cōi fol. ij. S. Iohānē.

o.F. IN ill̄ t. Tho
mas vnꝰ ex
duodecim q̄ dicit̄
Didimus: nō erat
cū eis quādo ve-
nit ieſus. Dixerūt
ergo ei alij diſci-
puli. Vidimꝰ dñꝫ
Ille aūt dixit eis. Niſi videro in
manibus eius fixurā clauorū: et
mittā digitū meū i locū clauorū
et mittā manū meā in latꝰ eiꝰ/ nō
credā. Et poſt dies octo: iterum
erāt diſcipuli eiꝰ itus/⁊ thomas
cū eis. Venit ieſus ianuis clau-
ſis: ⁊ ſtetit in medio: ⁊ dixit eis.
Pax vobis. Deinde dixit thome
Infer digitū tuū huc/⁊ vide ma
nus meas: ⁊ affer manum tuā: et
mitte i latus meū: ⁊ noli eſſe icre
dulus/ſꝫ fidelis. Rñdit thomas
et dixit ei. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meus.
Dixit ei ieſꝰ. Qz vidiſti me tho-
ma/credidiſti: bti q̄ nō viderūt: ⁊ ƥ.44
crediderūt. Credo. Offꝫ. Cōſti
tues eos pꝛincipes ſuꝑ omnē terram
memores erunt nominis tui/ i omni
progenie et generatione. Secreta.
DEbitū dñe nr̄e reddimus
ſeruitutis ſuppliciter exo
rātes: vt ſuffragiis beati thome
apſti tui i nobꝫ tua munera tuea-
ris: cuiꝰ honorando confeſſionē
laudis tibi hoſtias imolamus.
Per. Pꝛefatio. Et te dñe. Cōio Ioh.
Mitte manum tuā et cognoſce loca 20.G
clauorum alla: ⁊ noli eſſe incredulus
ſed fidelis alla alla. Poſtcōio.
PRoſit plebi tue miſeri-
cors deꝰ diuini ꝑceptio ſa
cramēti: et interceſſio bti thome
apſti tui: vt ſaluationē mentis et
corporis ⁊ iceſſabiliter expetat/
et affluēter accipiat. Per dñm.
¶ Scti felicis epi ⁊ mar. Offm. Dan.
SAcerdotes dei bñdici 3.D.
te dñm: ſcti ⁊ humiles
corde laudate deū. ps Dan.3
Benedicite oia opera dñi
dño: laudate ⁊ ſuperexalte eū in ſcla.
Glia. Glia i excelſis. Et dicit̄ in
oi feſto ſctōꝝ extra aduētū: et a
ſeptuageſima vſqꝫ ad paſcha: ꝑ-
terqꝫ i feſto ſctē petronille ꝟgis:
cū poſt octaues ſctē trinitatis ⁊
corporis xp̄i euenerit: ⁊ in feſto
ſcti bertini abbatis: et ſctē tecle
ꝟgis/⁊ ſcti romani epi ⁊ cōfeſſo
ris/i quibꝰ dr̄ nocturnus. Oro.
COncede q̄s ops deꝰ: vt
ad meliorē vitā ſcti felicꝭ
martyris tui atqꝫ pōtificis exē-

pis nos ꝓuocent: quatin⁹ cuius
solennia celebramus: etiā actus
imitemur. ꝑ d. Ep̄la. Testificor.
ps.109. In cōi fo. iiij. Gr. Iurauit dn̄s et
nō penitebit eū: tu es sacerdos etern
nū: scd̄m ordinē melchisedech. ℣. Di
xit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis.
ps.88. Alla. ℣. Inueni dauid seruū meū:
oleo scō meo vnxi eū. Euāg. Qui
vos audit. In cōi folio. v. Offr.
ps.20 Glia ⁊ honore coronasti eū: ⁊ ꝯstitui
sti eū super opera manuū tuaꝝ dn̄e.

Hostias tibi dn̄e Secre.
bti felicis martyris tui at
qꝫ pontificis dicatas meritis be
nign⁹ assume: ⁊ ad ꝑpetuū nobꝭ
tribue ꝑuenire subsidiū. Per d.
Eodē Cōio. Posuisti dn̄e ī capite eius co
ronā de lapide precioso. Postcōio.

Tua scā sumētes dn̄e sup
pliciter deꝑcamur: vt bti
felicis martyris tui atqꝫ pontifi
cis/ cuius celebram⁹ solēnitatē:
sentiamus ꝓtectionē. Per do.

¶ Sciendū est ꝙ si aliqđ festum triū lc. vel oc. sine regimie chori ab oct. epyphanie vsqꝫ ad q̄dragesimā: et ab oct. pasche: vsqꝫ ad proximā dn̄icā ante ascēsionem domini: et rursum ab īceptione Deus oim. vsqꝫ ad aduentū dn̄i in sabbato contigerit vel ꝑ toti⁹ anni spaciū in dn̄icis siue ī ieiuniis. iiij. tēporꝝ: vel ī vigilia euenerit/ nihil fiat ad missā de sctis: nisi tm̄ memoria: nisi qn̄ dr̄ missa de aliquo sctō. vel oct. ī capitulo vnde aliqđ ꝓpriū habet: et tunc nō dicit ad missam de die de eis mēoria. In sabbō enī solet fieri totū seruitiuz de sctā maria: nisi festū. ix. lc. vel. iij. lec. cū propriis ꝓsis vel laudib⁹/ vel vigilie/ vel ieiunia. iiij. tēporꝝ. vel octa. cum regimine chori īpedierint: tunc enī fiat in aliqua feria ipsi⁹ ebdomade. In dn̄icis aūt dieb⁹ missa dn̄icalis cātatur: nisi interi festū vel oct. cū regimine chori impediant: tamē si ī ipsa dn̄ica noua hystoria īchoāda fuerit: festū si simplex fuerit differat: ⁊ missa d dn̄ica dr̄: nisi sit festū translationis scti edmundi epi: vel scti barnabe apli: vel scti petri ad vicula vel decollatiōis scti iohānis baptiste: vel aliqđ tale festū. ix. lec. qđ in crastino nō sequat aliud festū. ix. l. ⁊ si hystoria nō fuerit duratura/ nisi ꝑ vnā ebdomadā: ⁊ ī ipsa ebdo. tot ferie nō vacauerit in quib⁹ possit hystoria ꝯcātari: festum differat/ ⁊ missa de dn̄ica dicat. ¶ In vigilia ꝟo et q̄ttuor tēporib⁹ semꝑ dicat missa de ieiunio: cum moderatione tm̄ q̄ est supra ī vigilia scti andree. Qđ si festū. ix. lc. ibi euenerit missa de festo post tertiā dr̄: missa ꝟo de ieiunio post sextā: vtraqꝫ ad pricipale altare. ita tm̄ ꝙ diacon⁹ ⁊ subdiacon⁹ sint albis cū amictibus induti: absqꝫ tunicis vel casulis: ad illam missam scꝫ de ieiunio: vtāt etiā clerici ī choro cappis nigris/ et fiat ꝓstratio post Sanctus. more solito. et dicuntur ꝑces feriales/ licet duplex festū fuerit ipso die. Excipiunt tamē quedā festiuitates triū l. scꝫ sanctoꝝ iohānis ⁊ pauli: ypoliti sociorūqꝫ ei⁹/ scti bricii epi: ⁊ vndecim miliū ꝟginū/ scd̄m antiquū ordinale: q̄ si in sabbato contigerint: missa de eis dr̄: et missa de cōmēoratiōe btē marie ī aliqua feria ipsiꝰ ebdō. celebret. Si vero quedam istarū festiuitatū/ vt est sanctoꝝ iohānis ⁊ pauli:ypoliti et scti vincij/ in dñica euenerint/ magna missa de festis dr:⁊ missa dñicalis in capitulo/nisi forte vt supra dictū est:noua hystoria in ipa dñica īchoāda fuerit:tūc enī missa de dñica dicet/⁊ huiusmodi festa in crastinū differentur.

¶ Scti mauri abba.⁊ ꝯfes. Offi.

ps.91. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. plantatus ī domo dñi:ī atrijs domꝰ dei nostri. ps. Bonū est confiteri dño:⁊ psallere nomini tuo altissime. Oro.

Deus q̄ eterne glīe participē beatū maurū leuitā atqꝫ abbatē fieri ꝯcessisti: ꝯcede nobꝫ ꝓpiciꝰ ip̄o ītercedēte aditū regni celestis:cuiꝰ ad bene viuēdum īformamur exēplis. Epla. Iustꝰ cor suū. In cōi fo.xiij. Gr. ps.36. Os iusti meditabit sapiētiā:⁊ lingua eiꝰ loquet iudiciū. ℣. Lex dei eiꝰ ī corde ipsiꝰ: ⁊ nō supplantabunt gressus eiꝰ. Alla. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū:stola glorie īduit eū. Euāge. Nemo accendit. vt in cōi fo.xiij. .20. Offr. Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei dñe:et voluntate labiorum eius non fraudasti eū:posuisti ī capite eiꝰ coronam de lapide precioso. Secreta.

Ecclesie tue dñe mūera ꝓpiciatꝰ sctifica/⁊ ꝯcede: vt ꝑ hec venerāda ꝯmercia: ītercedēte btō mauro ꝯfessore tuo atqꝫ abbate pane celesti refici mereamꝰ. p. .20. Cōio. Magna ē glīa eiꝰ in salutari tuo:glīaꝫ ⁊ magnū decorē impones sup eum dñe. Postcōio.

Supplices te rogamꝰ oīps deꝰ:vt ītercedēte btō mauro confessore tuo atqꝫ abbate:⁊ tua ī nobis dona multiplices:et tēpora nr̄a disponas p d. ¶ Scti marcelli pape ⁊ martyris. Offiū.

Eccli. 45. D Statuit ei dñs testamētū pacis/⁊ ꝓncipē fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas ī eternū. ps. Misericordias dñi: ī eternū cantabo. Oratio.

Preces ppl̄i tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt bti marcelli martyris tui atqꝫ pōtificis meritꝫ adiuuemur:cuiꝰ passione letamur. p d. Epla. Ois pōtifex. In cōi fo.v. Gr. f.83. Inueni dd̄ seruū meū: oleo sctō vnxi eū. manꝰ enī mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. ℣. Nihil ꝓficiet inimicꝰ in eo: et filiꝰ iniqtatꝫ nō nocebit eū. Alla. ℣. Elegit te dñs sibi ī sacerdotē magnū in pplo suo. Euāg. Vigilate q: nescitꝫ. In cōi fo.xij. Offr. ps.88. Veritas mea et mīa mea cū ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eiꝰ. Secreta

Ut nr̄e saluti mūera oblata ꝓficiāt:sancti marcelli martyris tui atqꝫ pōtificis dñe q̄s obtineat ītercessio salutaris. p. Cōio. Mat. 25. C. Dñe quinqꝫ talēta tradidisti michi:ecce alia quiqꝫ suplucratus sum:euge serue fidelis:q: ī pauca fuisti fidelis/supra multa te ꝯstituā:intra in gaudiū dñi tui. Postcō.

Presta q̄s dñe:vt sacramēti tui participatiōe vegetati:scti quoqꝫ marcelli martyrꝫ tui atqꝫ pōtificis/ precibꝰ adiuuemur. p.

¶ Scti sulpicij epi ⁊ ꝯfes. Offiū.

Dan. 3 D.

SAcerdotes dei bñdicite dñz: scti et humiles corde laudate deũ. Bñdicite oĩa opera dñi dño: laudate et superexaltate eũ in secula. Oratio.

DA q̃s oĩps de⁹: vt q̃ bti sulpicij ꝯfessoris tui atq; põtificis depositionẽ colim⁹ ei⁹ apud te intercessionib⁹ adiuuemur. P. Epl'a. Justũ deduxit. In cõi fo. xiiij. Gr. Eccli. 44. C. Ecce sacerdos magn⁹/ q̃ i dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nõ est inuẽtus similis illi: q̃ cõseruaret legẽ excelsi. Alla. ℣. Posui adiutoriũ sup potẽtem: et exaltaui electũ de plebe mea. Euãg. Hõ quidã pegre. In cõi ħ.113. fol. xii. Offr. Inueni dauid seruũ meũ: et in oleo sctõ vnxi eum. manus enĩ mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum. Secreta.

SUpplicatiõib⁹ nostris tibi dñe grata pariter existat oblatio: quã p scti sulpicij ꝯfessoris tui atq; põtificis cõmemoratiõe deferim⁹: atq; idulgẽtiã nobis eius suffragijs largiaris. P. Mat. 24. D. Cõio. Fidelis seru⁹ ꝛ prudens/ quẽ constituit dñs sup familiã suã: vt det illis i tpe tritici mẽsurã. Postcõio.

PRestẽt nob; dñe tua sctã presidiã: q̃ iteruẽtiõib⁹ bti sulpicij cõfessoris tui atq; põtificis ꝛ meritis: nos ab oĩb⁹ absoluant pctis Per d̃. ¶ Scte prisce virginis et martyris. Officium.

ħ.118.

LOquebar de testimonijs tuis in cõspectu regũ/ ꝛ nõ cõfundebar: ꝛ meditabar i mandatis tuis q̃ dilexi nimis. Ps. Beati imaculati i via: qui ambulant in lege dñi. Oratio. Eod

DA q̃s oĩps de⁹: vt q̃ beate prisce ꝟginis et martyris tue natalicia colim⁹: ꝛ annua solẽnitate letemur: ꝛ tãte fidei pficiam⁹ exẽplo. Per d̃. Epl'a. Dñe de⁹ me⁹. In cõi fol. xv. Gr. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intẽde p ħ.44 et oĩa spere pcede ꝛ regna. ℣. Propter veritatẽ i fine. ꝛ mãsuetudinẽ ꝛ iusticiã: ꝛ deducet te mirabilit̃ dextera tua. Alla. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudie tua: intende pspere pcede ꝛ regna. Euãg. Sile est regnũ celoꝝ thesauro. Eccli. 45. D In cõi f. xvi. Offr. Filie regũ i honore tuo: astitit regina a dextrĩs tuis/ i vestitu deaurato circũdata varietate. Secreta.

MUnera nr̃a q̃s dñe gratãter assume: et p interuẽtionẽ btẽ prisce ꝟgis tue ꝛ martyris: oĩm nostrũ corda ad cultũ vere religionis conuerte. Per. Cõio. Feci iudiciũ ꝛ iusticiã: ħ.118. dñe nõ calũnientur michi superbi. ad oĩa mandata tua dirigebar: omnem viã iniquitatis odio habui. Postcõio.

ADiuuent nos dñe q̃s et hec mysteria sctã q̃ sum- ħ.20. psim⁹: ꝛ btẽ prisce ꝟginis tue et martyris itercessio venerãda. P. ¶ Si festũ alicuius scti. ix. lc. ab oct. epyphanie vsq; ad septuagesimã: ꝛ ab oct. pasche vsq; ad pẽ- ꝑs.131 thecostes: et a Deo oĩm. vsq; ad aduẽtũ dñi/ i dñica ꝯtigerit: fiat seruitiũ de ipso sctõ. Processio etiã i ipsa dñica: fiat de sctõ cum ħ.88. ix. Resp. cõis hysto. vel cum aliq̃ Re. de hysto. ipsi⁹ si ꝓpria habeatur. In redeundo: scz in introitu chori: dr aliqua ã. vel Re. de sctã maria cũ ℣. et oratione q̃ tpi cõ-

ueniāt. Tñ ſi fuerit maiꝰ duplex
alicuiꝰ ſcti: tūc ī eūdo ⁊ redeūdo/
fiat totū de ſctō. Dñica ℣o īfra
octa. ⁊ in octa. aſſumptiōis ⁊ na-
tiuitatis btē marie/ ſi dñica fue-
rit: in eūdo de ſctā maria dr ī in-
troitu chori de oībꝰ ſctis **Salua-
tor mūdi. ℣. Letami in dño.** Orꝛ. **In
firmitatē noſtrā.** Añ ℣o añ. **Sal-
uator.** dr ad primas veſ. tūc ad ꝓ-
ceſſionē ante miſſaȝ dr ā. **Te glo-
rioſus.** cū predictis ℣. et orōībꝰ
de oībus ſctis ¶ Sancti wulſta-
ni epī et cōfeſſoris. Officium.

Eccli. 45.D **STatuit ei dñs te-
ſtamētū pacis/ ⁊
principē fecit eū:
vt ſit illi ſacerdo-
tij dignitas ī eter-
num. ꝑ. Miſericor-
dias dñi ī: ineternū cantabo.** Orō.

**SPiritū nobis dñe tue ca-
ritatis infunde: vt intcedē-
te beato wulſtano cōfeſſore tuo
atq; pōtifice: tuā mereamur dul-
cedinē ī eťna felicitate guſtare.
Per do. In vnitate eiuſd.** Epła.
Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ ī diebꝰ.
ꝑ.20. vt in cōi fo. xj. Grꝛ. **Dñe preueniſti
eū in bñdictiōibꝰ dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronā de lapide ꝓcio-
ſo. Uitā petijt ⁊ tribuiſti ei: lōgitu-
dinē dierū in ſeculum ſcli.** Alla. ℣.
ps.131 **Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſctō
meo vnxi eū.** Seqn̄. **Alma chorꝰ
vna laudū.** vt in cōi fo. xij. Euā.
Hō q̄dā ꝑegre. ī cōi fo. xij. Offr.
ꝑ.88. **Ueritas mea ⁊ mia mea cum ipō: ⁊ in
nōie meo exaltabit cornu eiꝰ.** Secr.

**SUſcipe q̄s dñe ſupplicū fa-
milie tue munꝰ oblatū: et
quod rea ſperare nō audet ↄſciē-
tia: intcedente btō wulſtano tua
nobis largiať īdulgētia. ꝑ.** Cō.
Mat. 24.D **Beatus ſeruꝰ quē cū venerit dñs/ in-
uenerit vigilantē: amen dico vobis/ ſu-
per oīa bona ſua ↄſtituet eū.** Poſtc̄.

**SAlutaris tui dñe myſterio
ſatiati/ ſupplices implora-
mus clemētiā tuā: vt pro nobis
eius nō deſit orō: cuiꝰ nos dona-
ſti gubernari patrocinio. ꝑ dñz.**
¶ Sanctoꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani
martyꝝ. Ad miſſam. Officium.

INtret ī cō- ꝑ.78.
**ſpectu tuo
dñe gemi-
tus cōpe-
ditoꝝ: red-
de vicinis
nřis ſeptu-
plū in ſinu
eoꝝ/ vindi-
ca ſanguinē ſanctoꝝ tuoꝝ: q̄ ef-
fuſus eſt.** Ps. **Deꝰ venerūt gētes in** Ibidē
**hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſctm̄
tuū/ poſuerūt hirlꝫ ī pomoꝝ cuſtodiā**

DEus qui beatos Orō.
**martyres tuos fabianū ⁊
ſebaſtianū ꝟtute ↄſtātie ī paſſio-
ne roboraſti: ex eoꝝ nobis imi-
tatione tribue ꝓ amore tuo pro-
ſpera mūdi deſpicere: ⁊ nulla eiꝰ
aduerſa formidare. ꝑ do.** Epła.
Scti per fidē. vt ī cōi fo. vij. Grꝛ.
Glorioſus deꝰ in ſanctis: mirabilis in Exo.
maieſtate faciēs ꝓdigia. ℣. **Dextera** 15.A.
**tua dñe glorificata eſt in ꝟtute: dexte-
ra manꝰ tua ↄfregit inimicum.** Alla. Ps.
℣. **Scti tui dñe bñdicent te: gl'iam re-** 144.
gni tui dicēt. Si hoc feſ. añ lxx.
euenerit dr ſequentia de cōi. Si
vero infra: nō dr **Alla.** nec ſeqn̄-
tia: ſed tractꝰ qđ in oībus feſ. ix.
lec. obſeruať/ vſq; ad paſſionem
dñi. In feſ. ℣o ſine regimie cho-

vi: nūq̄ dr̄ trac. ſed grad. repetat̄
In feſ. autē dupl. tā infra paſſ. onē
q̄ extra/ dr̄ tract⁹: niſi ĩ feſtis
purificatiõis ⁊ annũciatiõis beate
marie: et dedicatiõis. Tract⁹

p̄s. 126 et oīa infra. Qui ſeminãt ĩ lachrimis: ĩ gaudio
metēt. ℣. Euntes ibãt ⁊ flebãt
mittẽtes ſemīa ſua. ℣. Venientes
aũt venient cum exultatiõe: portantes
manipulos ſuos. Euãge. Deſcendēs
ieſus de mõte. in cõi fo. viij.

p̄s. 31. Offer. Letamini ĩ dñõ ⁊ exultate iuſti
et gl'iamini oēs recti corde. Secre.

Accepta ſit ĩ ꝯſpectu tuo
q̄s dñe nr̄e deuotionis
oblatio: ⁊ eoꝝ nobis fiat ſupplicatiõe
ſalutaris: p̄ quoꝝ paſſiõe
Luce 6.E. deferĩ. Per. Cõio Multitudo lãguentiũ/
et qui vexabãtur a ſpiritib⁹
imũdis veniebãt ad eũ: q̄ virt⁹ de illo
exibat ⁊ ſanabat oẽs. Poſtcõio.

Sacramẽtoꝝ tuoꝝ dñe benedictiõe
ſatiati: ⁊ beatoꝝ
martyꝝ tuoꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani
glioſa ꝯfeſſiõe muniti/ te ſuppliciter
exoram⁹: vt p̄ hec eadẽ
a cũctis vitijs emũdemur. P̄ do.

¶ Scte agnet' vgi. ⁊ mar. Offi.

p̄s. 118. Me expectauerũt
pctõres/ vt pderẽt
me teſtionia
tua dñe ĩtellexi/
oīs ꝯſũmatiõis
vidi finẽ: latum
mãdatũ tuũ nimis. p̄s Btĩ immaculati
in via: qui ambulant in lege dñi.

Omps ſempit̄ne de⁹: Orõ.
qui ĩfirma mũdi eligis/ vt
fortia queq; cõfundas: concede
propicius: vt qui beate agnetis
martyris tue ſolẽnia colim⁹: ei⁹
apud te patrocinia ſentiamus.
Per. Epl'a. Confitebor. In cõi
fo. xv. Gr. Diffuſa eſt gratia in labijs
tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in
eternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ manſuetudinẽ
⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabiliter
dextera tua. Alla. ℣. Veni electa
mea et ponã te in thronũ meũ: q̄
ꝯcupiuit rex ſpeciẽ tuã. Sequẽtia.
Exultem⁹. In cõi fo. xvi. Si infra
ſeptuageſimã. Trac.

p̄s. 44 et oīa infra. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis:
ꝓpterea bñdixit te deus in eťnũ. ℣.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intẽde
ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatẽ
⁊ manſuetudinẽ ⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua. ℣.
Audi filia et vide ⁊ inclina aurẽ tuã:
q̄ cõcupiuit rex ſpeciẽ tuã. Euãge.
Simile eſt regnũ celoꝝ theſau.
In cõi fo. xvi. Offer. Offerẽtur regi
virgines poſt eam: proxime eius
offerent̄ tibi ĩ leticia ⁊ exultatiõe: adducent̄
in tẽplũ regi dño. Secreta.

Suſcipe q̄s dñe ſacrificiũ/
cui⁹ te voluiſti dignanter
immolatione placari/ et preſta:
vt intercedẽte beata agnete virgine
tua et martyre/ huius operatione
mandati: beneplacitũ tibi
noſtre mentis ſeruitium offeramus.
P̄ d. Cõio Quinq; prudentes
virgines acceperunt oleũ in vaſis
ſuis cum lãpadibus: media autẽ nocte
clamor factus eſt ecce ſponſus venit/
exite obuiã xp̄o dño. Poſtcõ.
Ma 25.B.

Diuino refecti libamĩe q̄s
umus domine deus noſter:
vt intercedente beata agnete
virgine tua et martyre. preſentis
nobis vite ſubſidiũ/ et eterne
tribues reperire leticiam. Per
dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ filium
tuum. Qui tecum.

¶ Scti vincẽtij martyris. Offi.

ps.63. Letabit̃ iuſtus in dño/et ſperabit i eo:⁊ laudabũtur oẽs recti corde. Ibidẽ ps. Exaudi de⁹ orationẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe alam meã

Adeſto dñe sup- Oro. plicatioĩb⁹ noſtris:vt qui ex iĩq̃tate noſtra reos nos eſſe cognoſcim⁹:beati vincentij martyris tui interceſſiõe liberemur. Per. Epła. Beat⁹ vir q̃ in ſapiẽ-ps.20 tia. In cõi fol.iiij. Gr. Poſuiſti dñe sup caput eius:coronã de lapide precioſo. ℣ Deſiderium ale ei⁹ tribuiſti ei:⁊ volũtate labiorꝝ eius nõ fraudaſti eum. ps.63 Alła. ℣ Letabit̃ iuſtus in dño ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabũtur om̃es recti corde. Sequentia.

Stola iocũditatis alła. Induit hodie dñs/militẽ ſuũ vincentiũ. Solito plaudat alacrius/cõcio leta fideliũ. Hodie martyr inſignis:hoſtiã deo placentẽ obtulit. Hodie tormẽtum ignis grauiter examinat⁹/ ꝑtulit. Vlatus ad certamẽ : monitu beati ſenis. Grauiſſimis non refugit:exhibere membra penis. Ante ducẽ accerſit̃: ⁊ de fide cõuenit̃/cõmunis eccłe. Sed non cedit blãdimẽtꝭ/emollit̃ aut tormentis:ei⁹ ꝑtinacie Illudit̃ dacianus/ dũ ſuſtinet martyr ſan⁹: penaꝝ anguſtias. Dat miniſter caritatis/hoſtib⁹ exuꝑatis:gratiarũ copias. Furit igit̃ ꝓfect⁹/ et paratur ardẽs lectus:inſultãtis viſcera/crates vrit aſꝑa. Sudat martyr in agone/ ſpe mercedis ⁊ corone:que datur fidelib⁹/ pro xp̃o certãtibus. De cui⁹ militia:celi gaudet curia. Qui ſ auicit hodie/ miniſtros neq̃cie. At hunc ergo ꝑ patronũ:conſequamur vite donum. In illi⁹ die feſto:chorus noſter let⁹ eſto. Iocundũ in eccleſia decãtans alleluya. Si infra lxx. euen̄. Tract⁹

Deſideriũ ale eius tribuiſti ei: ps.20. ⁊ volũtate labiorũ eius non fraudaſti eum. ℣. Quoniã preueniſti eum in benedictione dulcedinis. ℣⁹. Poſuiſti super caput eius coronã de lapide precioſo. Euange. Niſi granũ frumẽti. In cõi fo.iiij. Offer. ps.8. Gloria et honore coronaſti eum: ⁊ cõſtituiſti eum super oꝑa manuũ tuaꝝ.

Glorioſi martyris Secre. tui vincẽtij dñe q̃s intuentiõe hoſtiã quã offerim⁹ tibi placatã:effice ⁊ acceptã. ꝑ d̃. Cõio. Qui vult venire poſt me: abneget ſemetipꝫ⁊ tollat crucẽ ſuã⁊ ſequat̃ me.

Beati vincẽtij Poſtcõio. martyris tui dñe ſuffragiis exorat⁹:ꝑcepti ſacramẽti nos q̃s virtute defende. Per dñm.

¶ In ꝯuerſiõe ſcti pauli. Offm̃.

Eccłe vox. Letemur omnes i domino/hodiernũ diez ſolẽniter celebrãtes: in quo beatus paulus conuerſiõe ſua preſentẽ mũdũ decorauit. ps De illuſtratione ſancte ꝑdicatiõis:⁊ de cõuerſione beati pauli. Oratio.

Deus qui vniuerſum mundum/beati pauli apoſtoli tui ꝓdicatiõe docuiſti: da nobis q̄s/ vt qui eius hodie ↄuerſionē colimus: ꝑ ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per. ¶ Mẽoria de ſancto preiecto martyre. Oratio.

Sancti ꝓiecti martyris tui nos q̄s dñe intuẽr⁹ glorioſa cõmẽdet: vt qđ nr̃is actib⁹ nõ meremur: ei⁹ precib⁹ aſſeq̄mur. Per do. Lectio actuũ apl̃orum

9.A. In dieb⁹ illis. Saulus adhuc ſpirãs minaꝝ ꝛ cedis in diſcipulos dñi: acceſſit ad principẽ ſacerdotũ: ꝛ petijt ab eo epiſtolas in damaſcum ad ſynagogas: vt ſi quos inueniſſet hui⁹ vie viros ac mulieres/ vinctos ꝑduceret ĩ hirſm. Et cũ iter faceret: ↄtigit vt appropinquaret damaſco. Et ſubito circũfulſit euꝫ lux de celo: ꝛ cadẽs in terrã audiuit vocem dicentẽ ſibi. Saule/ ſaule: quid me ꝑſeq̄ris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego ſum ieſus quẽ tu ꝑſeq̄ris. Durũ ē tibi ↄtra ſtimulũ calcitrare. Et tremens ac ſtupens dixit. Dñe: q̇d me vis facere? Et dñs ad illum. Surge ꝛ igredere ciuitatẽ: ꝛ ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri aũt illi qui comitabãt cũ eo/ ſtabãt ſtupefacti: audientes quidẽ vocẽ/ neminẽ aũt vidẽtes. Surrexit aũt ſaulus de terra: aꝑtiſq; oculis/ nichil videbat. Ad man⁹ autẽ illũ trahẽtes: introduxerũt damaſcum. Et erat ibi tribus diebus nõ videns: ꝛ nõ mãducauit neq; bibit. Erat aũt quidã diſcipul⁹ damaſci: nomĩe ananias. Et dixit ad illũ in viſu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eũ. Surge: et vade in vicũ q̇ vocat̃ rectus: et quere in domo iude ſauluꝫ noĩe tharſenſem: ecce enĩ orat. Et vidit virũ ananiã noĩe: introeũtẽ ꝛ ĩponẽtẽ ſibi man⁹: vt viſum recipiat. Rñdit auteꝫ ananias. Dñe audiui a multꝭ de viro hoc: quãta mala fecerit ſctĩs tuis ĩ hirſm ꝛ hic habet ꝑtãtẽ a principib⁹ ſacerdotũ alligãdi oẽs q̇ ĩuocant nomẽ tuũ. Dixit aũt ad eũ dñs. Vade: q̃m vas electiõis mihi eſt iſte: vt portet nomẽ meũ corã gẽtibus/ ꝛ regib⁹/ et filijs iſrael. Ego enĩ oſtẽdã illi: quãta oporteat eum pro noĩe meo pati. Et abijt ananias/ ꝛ introiuit in domum: ꝛ ĩponens ei manus dixit Saule frat̃ dñs miſit me ieſus: qui apꝑuit tibi in via qua veniebas: vt videas/ ꝛ ĩplearꝭ ſpũſctõ. Et cõfeſtim ceciderũt ab oculis eius tanq̃ ſquame/ ꝛ viſum recepit. Et ſurgẽs baptizat⁹ eſt: ꝛ cũ accepiſſet cibũ/ cõfortat⁹ eſt. Fuit auteꝫ cũ diſcipulis q̇ erant damaſci ꝑ dies aliquot. Et ↄtinuo ingreſſus in ſynagogas ꝓdicabat ieſũ: q̃m hic eſt fili⁹ dei. Stupebãt aũt oẽs qui eũ audiebãt: et dicebãt. Nõne hic eſt q̇ expugnabat in hirſm/ eos q̇ inuocabãt nomẽ iſtud? Et huc ad hoc venit: vt victos illos duceret ad principes ſacerdotũ. Saul⁹ aũt multomagis cõualeſcebat: ꝛ cõfundebat iudeos/ q̇ habitabant damaſci/ affirmans: quoniã hic eſt chriſtus. Gr. Qui oꝑat⁹ eſt petro in apoſtolatũ: oꝑatus eſt ꝛ michi inter gẽtes: ꝛ cognouerũt gratiã dei/ que data eſt mihi. ℣. Gratia dei ĩ me vacua nõ fuit: ſed gratia eius ſemper ccls in me manet. Alla ℣. Magnꝰ ſanctus paulus vas electiõis: vere digne et glorificandus. Sequentia.

SOlẽnitas ſcti pauli deuote eſt recolẽda. Quẽ dñs tãta ditauit gr̃a. Ut doctor gentium: ab oĩ vocet̃ eccleſia. Agnꝰ de lupo: de ꝑſecutore euangeliſta. Mutata ſunt oꝑa: mutant̃ ꝛ nomĩa paulus noĩatur: q̃ ſaulꝰ ante dictus fuerat. Inſtigatꝰ furis/dirũvirũvirus efflabat ſtrage ſeuiſſima mẽbra chriſti ſeuiens torq̃bat. Lux etherea: quez circũfulgẽs viſu priuat. Spiritalem ſed et intuitũ donat. Colaphizat eum/ne ſuꝑbiat. Sternit eũ ſed ruentẽ releuat. Delectũ: increpat. Increpans: emendat. Fidei doctrinã cõmẽdat. Defenſorẽ eccleſie ordinat. Impugnator qui prius extiterat. Secreta myſtica. Credẽti reuelat. Que hoĩ loqui non licebat. Priꝰ ſynagoga quẽ educauerat. Poſtmodũ letat̃ mat̃ eccl̃ia. Myſteria. Que nouerat. Per totum iens orbẽ/predicat. Uenit romã: deũ vnũ annũciat. Nero reſiſtit: qui colebat ydola. Morte dira. Illũ necat. Mũdo exẽplũ/ mittit ad aſtra. Quo nos deus miſerando ꝑducat. Adiutos prece pauli ſancta. Alleluya. Uel tractus.

Eccle vox ex act 9. TU es vas electiõis ſctẽ paule apoſtole: vere digne es glorificãdus. ℣. Predicator veritatis ꝛ doctor gentiũ in fide ꝛ veritate. ℣. Per te oẽs gentes cognouerunt gratiã dei. ℣. Intercede pro nobis ad deũ/ qui te elegit. Scd̃m Matheum.

19. D. IN illo tp̃e. Dixit ſymõ petrus ad ieſũ. Ecce nos reliquimꝰ oĩa: ꝛ ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis: Jeſus autẽ dixit illis. Amẽ amẽ dico vobis q̃ vos q̃ ſecuti eſtis me ĩ regñatione cũ ſederit filꝰ hoĩs in ſede maieſtatis ſue: ſedebitꝫ ꝛ vos ſuper ſedes duodecim: iudicãtes duodeci tribꝰ iſrl̃. Et oĩs q̃ reliq̃rit domũ vel fratres aut ſorores aut patrẽ/aut matrẽ/aut vxorẽ/ aut filios/aut agros ꝓpt̃ nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet/ ꝛ vitã eternam poſſidebit. Credo. Offer.

Michi autẽ nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ eſt principatus eorum. ꝑ. 138. Secreta.

BEati pauli apl̃i tui/ ꝑcibꝰ q̃s dñe plebis tue dõa ſanctifica: vt q̃ tibi grata tuo ſunt inſtituto/ gratiora fiãt eius patrocinio ſupplicãtis. Per dominũ.

¶ Alia ſecreta de ſancto ꝓiecto

SUſcipe dñe ꝓpicius orationẽ noſtrã cũ oblationibus hoſtiarũ ſuꝑpoſitis: ꝛ beati preiecti martyris tui deꝑcatiõe pietati tue perfice benignꝰ acceptas. Prefatio. Et te dñe. Cõio

Amẽ dico vob: q vos q̃ reliq̃ſtis oĩa ꝛ ſecuti eſtis me: cẽtuplũ accipietꝫ/ ꝛ vitam eternã poſſidebitis. Mat. 19. C. Poſtcõio.

SAlutari refecti myſterio q̃s oĩps deꝰ: vt q̃ hũc diem in bti pauli apl̃i tui ꝯuerſiõe honorabilẽ haberi voluiſti: nos q̃que cõuerſos a viciis: in tua ſemꝑ facias ſeruitute gratulari. Per.

¶ Alia poſtcõ. de ſctõ preiecto.

DA nobis q̃s dñe deꝰ noſter/ vt ſicut beati ꝓiecti martyris tui ſolẽnitate preſenti gratulamur myſterio: ita perpetuo letemur aſpectu. Per dñm.

❡Sancti iuliani epi. Officium.

Eccli. 25. D. STatuit ei dñs teſtamētū pacis/ꝛ principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas: i eternū. ps Miſericordias dñi in eternū cātabo. Oro. ps. 88

DEus qui eccłie tue beatū iulianū mirabilem tribuiſti doctorē: ↄcede ꝓpiciꝰ vt hunc apud te piū ſemꝑ mereamur habere interceſſorē. p do. Epla. Dedit dñs. i cōi fo. xiiij. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebꝰ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuētꝰ ſimilis illi: q̄ ↄſeruaret legē excelſi. Alla. ℣. Amauit eū dñs ꝛ ornauit eū: ſtola glie induit eū. Euāge Vigilate q2 neſci. in cōi f. xij. Offr. Inueni dauid ſeruū meū et i oleo ſcto meo vnxi eū: manꝰ ei mea auxiliabit ei ꝛ brachiū meū ↄfortabit eū. Eccli. 24. C. Eccle vox. ps. 88

REſpice dñe q̄s ſuꝑ hec q̄ tibi offerimus: ꝛ beati pōtificis iuliani meritis: ab oībꝰ nos exue pctis. p d. Cōio. Beatus ſeruus/ quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē: amen dico vobis ſuꝑ oīa bona ſua ↄſtituet eum. Poſtcōio. Mat. 24. D

DIuinis dñe repleti ſacramētis: ſupplices deꝑcamur: vt beati pōtificis iuliani meritis/ nos dignos facias celeſtibꝰ inſtitutis. p do. ❡Agnetis ij. Offiū.

ps. 44 VUltū tuū deꝑcabuntur oēs diuites plebis adducētur regi virgines poſt eā: ꝓxime eius adducentur tibi in letitia ꝛ exultatione. ps Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego oꝑa mea regi. Or. ps. 44

DEus q̄ nos ānua btē agnetis martyris tue ſolēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie ↄuerſatiōis ſequamur exēplo. p d. Epla Qui gloriatur. In cōi fo. xvi. Gr. Specie tua ꝛ pulchritudie tua: intēde ꝓſpere ꝓcede ꝛ regna. ℣. Propter veritatē ꝛ manſuetudinē ꝛ iuſtitiā: et deducet te mirabilit dextera tua. Alla. ℣. Hec ē virgo ſapiēs: quā dñs vigilantē inuenit ps. 44

❡Si hoc feſ. vel aliqd aliud feſ. iij. lc. īfra lxx. vſq3 ad caput ieiunij eueñ. nō dr Alla poſt epłam nec tract. ſed gr. cum ſuo ℣. tm. Euāge Simile ē regnū celoꝝ de. In cōi fo. xvi. Offr. Offerētur regi virgines poſt eā: ꝓxime eiꝰ offerent tibi ps. 44

GRata tibi ſint Secreta. q̄s dñe munera nra: q̄bus ſctē agnetis virginis tue ꝛ martyris: magnifica ſolēnitas recēſet Per d. Cōio. Simile eſt regnū celorū hoī negociatori/ querēti bonas margaritas: inuēta vna ꝑcioſa margarita: dedit oīa bona ſua/ ꝛ cōparauit eā Mat. 13. F.

SUmpta q̄s dñe Poſtcō. ſctā myſteria nos interiꝰ exteriuſq3 ↄſeruēt: et intercedente btā agnete martyre tua/ ꝑſentē nobis ↄferāt clemētiā ꝛ eternā p d

❡Scte batildis regine. Offiū.

DIlexiſti iuſtitiā et odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ: deus tuꝰ oleo letitie/ pre cōſortibꝰ tuis. ps. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi. Oratio. ps. 44 Ibid.

BEate batildis natalicia ve-
nerãda dn̄e q̄s eccl'ia tua
deuota suscipiat: et fiat magne
glorificatiōis amore deuotio: ⁊
tāte fidei ꝑficiat exēplo. Per d.
Ep'la. Sapiētia vincit. In cōi fo-
ꝓ.44 lio.xvj. Gr. Dilexisti iustitiā ⁊ odi-
sti iniq̄tatē. ℣ Proptea vnxit te deus
deus tu' oleo letitie. Alla. ℣. Dif-
fusa est gratia i labijs tuis: ꝓpterea
bn̄dixit te de' ineternū. Euāge. Sile
est regnū celorū thesau. In cōi
ꝓ.44 fo.xvj. Offr. Offerētur regi virgi-
nes post eā: ꝓxime ei' offerent' tibi in
letitia ⁊ exultatione adducētur in tē-
plum regi dn̄o. Secreta.

UT hec munera tibi dn̄e
accepta sint scē batildis obtine-
ant merita: que seiꝑam tibi ho-
stiam viuā: sanctā ⁊ bn̄placētē ex-
ꝓ.44 hibuit. Per dn̄m. Coīo. Diffusa
est gratia in labijs tuis: ꝓpterea bn̄-
dixit te deus ineternū. Postcōio.

REfecti alimōia celesti oī-
potēs pat q̄s pietatē tuā:
vt intercessiōe sancte batildis/mie
tue grām ꝯseq̄ mereamur. Per.

¶ Sancte brigide ỽgis. Offm̄.
Vultū tuū deꝓcabunt' vt s̄ i of-
ficio ꝓcedenti. Oratio.

SAncte brigide ỽginis tue
dn̄e q̄s ꝓcatio tibi grata nos ad-
iuuet: ⁊ tuā nobis idulgētiā po-
scere nō desistat. Per do. Ep'la.
Qui gl'iat'. In cōi fol'.xvj. Gr.
ꝓ.44 Diffusa est gratia in labijs tuis: pro-
et oīa pterea bn̄dixit te de' inet'nū. ℣. Pro-
infra. pter ỽitatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iustitiā: ⁊
deducet te mirabilit' dextra tua. Al-
leluya. ℣ Sp̄e tua ⁊ pulchritudine
tua: itēde, ꝓspere, ꝓcede ⁊ regna. Euā.
Sile est reg. ce. de. in cōi fo.xvj.
Offr. Offerent' regi ỽgines post eā:
ꝓxime ei' offerent' tibi. Secreta.

SAcrificijs dn̄e placat' ob-
latis intercedēte btā brigida
ỽgine tua opē tuā nobis q̄s tē-
porib' nr̄is clemēter ipēde. P d.
Coīo. Quinq3 prudētes ỽgines acce- Mat.
perūt oleū in vasis suis cū lāpadib': 25.A.
media aūt nocte clamor fact' est ecce
spōsus venit: exite obuiā christo dn̄o.

BEate brigide Postcōio.
ỽginis tue ꝑcib' fidelib'
tuis dn̄e sumpta munera suffra-
gent': ⁊ q̄ tibi placuit nobis iplo-
ret auxiliū. Per. ¶ In purifica-
tiōe btē marie ỽginis cātata ho-
ra sexta fiat bn̄dictio luminis solē-
niter a pōtifice vel a sacerd. cap-
pa serica iduto cū alijs idumētis
sacerdotalib' sup sup̄mū gradū
altaris ꝯuerso ad oriētē sic icipiē- [illegible]
te. Dn̄s vobiscū. Et cū sp̄u tuo.

BEne ✠ dic dn̄e Orē'. ox
iesu xp̄e hanc creaturā ce-
rei supplicātib' nobis: ⁊ infunde
ei ꝑ virtutē sancte crucis benedi-
ctionē celestē: vt qui eā ad repel-
lendas tenebras hūano vsui tri-
buisti: talē signaculo scē crucis
tue fortitudinē ⁊ bn̄dictionē ac-
cipiat: vt quibuscūq3 locis accē-
sa siue apposita fuerit: discedat
diabolus ⁊ ꝯtremiscat et fugiat
pallidus cū oībus ministris su-
is de habitatiōib' illis nec ꝓsu-
mat ampli' inquietare/seruien-
tes tibi. Qui cū deo patre ⁊ sp̄u
scō viuis ⁊ regnas de'. Per oīa
secula seculoꝝ. Amē. Et dicunt'
oēs orōnes cū Orem' sub eodē
tono. Non dr̄ Dn̄s vobiscū: nisi
ante primā orōnē tm̄. Oratio.

DOmine sancte pater omi-
potēs eterne de': q̄ om-

nia ex nihilo creaſti: et iuſſu tuo per opa apū hunc liquorē ad ꝑfectionē cereoꝝ ꝑuenire feciſti: et q̄ hodierna die petitionē iuſti ſymeonis ipleſti: te humiliter depꝛecamur: vt has cādelas ad vſus hoim et ſanitatē corporū ⁊ aiarū prepatas: ſiue i terra ſiue in aquis ꝑ inuocationē ſcti nois tui et per interceſſionē ſctē marie ſempervirginis: cuius hodie feſta deuote celebrant/et per preces oim ſanctorū tuorū bene ✠ dicere ⁊ ſan ✠ ctificare digneris/ vt huiꝰ plebis tue que illas honorifice in manibꝰ portare deſiderat: teq̄ꝫ laudādo exultare: exaudias voces de celo ſctō tuo/⁊ de ſede maieſtatis tue: et ꝓpiciꝰ ſis oībꝰ clamātibꝰ ad te/quos redemiſti precioſo ſanguine filij tui. Qui tecū ⁊ cū ſpiritu ſancto viuit ⁊ gloriaꝛ deꝰ. Per oia ſclā ſclorū. Rñdeꝛ. Amē. Oreꝰ.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: Or qui hodierna die vnigenitum tuū vlnis ſancti ſymeōis in tēplo ſancto tuo ſuſcipiēdū preſentari voluiſti: tuā ſupplices deprecamur clemētiā: vt hos cereos quos nos famuli tui i tui nominis magnificētia ſuſcipiētes geſtare cupimus: luce accenſos bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare: atq̄ꝫ lumine ſuperne bñdictiōis accendere digneris: quatenus eos tibi dño deo noſtro offerēdo digni: et ſancto igne dulciſſime tue claritatis ſuccēſi: in templo ſancto glorie tue repñſentari mereamur. Per eundē dñm noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū: q̄ tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūſſcti deꝰ. Per oia ſclā ſeculoꝝ. Amē. Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Surſum corda. Habemꝰ ad dominū. Gratias agamꝰ domino deo noſtro. Dignū eſt iuſtū eſt.

Vere dignū ⁊ iuſtū ē equū et ſalutare: nos tibi ſemꝑ et vbiq̄ꝫ gr̄as agere dñe ſctē pater oipotens eterne deꝰ. Fons ⁊ origo totius luminis: qui mundum illuſtraſti lumīe tue claritatis: mittēdo nobis vnigenitum tuū per vterū intemerate ꝟginis. Et quē longe ante promiſiſti ꝓphetaꝝ oraculis tēporibꝰ nouiſſimis miſiſti lucē populis ſedentibus in tenebris. Te ergo dñe depꝑcamur: vt has candelas noī tuo preparatas tua benedictione digneris bene ✠ dicere qui nos trāſtuliſti a poteſtate tenebrarū in lucem dilecti filij tui et regnū. Per quē exortū eſt in tenebris lumē rectis corde ⁊ gaudiū ſalutis eťne. Et q̄ iuſti ſymeonis ipleſti expectationē: vt nō prius videret mortē q̄ꝫ eiuſdem chriſti filij tui viſibilē icarnationem totius mūdi lumē ⁊ ſalutē: nos lumine tue claritatis ſic repleas vt oēs īfidelitatꝭ tenebras a nobis repellas. Et ſicut ſeruū tuum hodie dimiſiſti in pace ſic nos in pace eccl̄ie tue ſancte digneris gubernare: vt portū q̄etis eterne valeamꝰ itrare. Quatenus radijs vere lucis ꝑfuſi ibi i die examis leti cū hymnidicis angeloꝝ choris valeamꝰ videre faciē ideſeſſi ſolis. Hic mutet vocē ſuā q̄ſi legēdo. Qui tecū viuit ⁊ regt̄ i vnitate ſpūs ſci deꝰ. Per oia ſecula ſclorū. Rñdeꝛ. Amē.

Hic aſꝑgant̄ cādele aq̄ bn̄dicta et thurificent̄. Deīde dī: Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpi. Oremus. Orō.

DOmie ſctē pat̄ oīps lumē īdeficiēs q̄ es ꝯditoꝛ oīm luminū bn̄ ✠ dic hoc lumē tuis fidelib⁹ ī honoꝛē nomīs tui poꝛtandū: quaten⁹ a te ſctificati atq; bn̄dicti lumie tue claritatꝫ/ accēdamur et illuminemur/ et ꝓpici⁹ cōcedere digneꝛꝫ: vt veluti eodē igne quodā illumiaſti moyſē famulū tuū: ita illūīes coꝛda nr̄a et ſēſus nr̄os: quaten⁹ ad viſionē etne claritatꝫ ꝑueīre mereamur Per x̄p̄m d. n̄. Amē. Orē⁹. Orō.

OMīps ſempitne de⁹: q̄ vnigenitū tuū ante tēpoꝛa de te genitū/ ſed tēpoꝛaliter de maria ꝟgine īcarnatū: lumē verū/ ⁊ indeficiēs ad repellēdas humani generꝫ tenebras: ⁊ ad īcēdendū lumē fidei ⁊ veritatis miſiſti in mūdū: cōcede ꝓpici⁹: vt ſicut exteri⁹ coꝛpoꝛali: ita etiā īterius luce ſpūali/ irradiari mereamur Per eūd. d. ¶ Peracta cādelaꝝ bn̄dictiōe: accēdant̄ cādele ⁊ diſtribuant̄/ et īteri cātet̄ aīn. Lumē ad reuelationem. p̄s. Nūc dimittis. totus p̄s. dī cum Glia pr̄i. ⁊ poſt vnūquēq; ꝟ. repetatur aīn. Lumē ad reuela. Ad miſſam. Officium.

ṗ.47.

Uſcepim⁹ de⁹ miam tuā: ī medio tēpli tui. ſcdm nomē tuū de⁹: ita et laus tua ī fines tre/ iuſtitia plena eſt dextera tua. ṗ. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i in mōte ſcō eius. Orō. Eodē

OMīps ſempitne de⁹ maieſtatē tuā ſupplices exoꝛamus: vt ſicut vnigenitus fili⁹ tu⁹ hodierna die cū nr̄e carnis ſubſtantia ī templo eſt preſentatus ita nos facias purificatis tibi mentib⁹ preſentari. Per eundē.

Lectio malachie prophete.

HEc dicit dn̄s deus. Ecce ego mitto angelū meū q̄ preparabit viā āte faciē meā. Et ſtatī veniet ad tēplū ſanctū ſuū dn̄atoꝛ quē vos q̄ritis: et angel⁹ teſtamenti quē vos vultis. Ecce eni venit/ dicit dn̄s exercituum. Et q̄s poterit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹? Et q̄s ſtabit ad vidēdū eū? Ipſe eni quaſi ignis cōflās: et q̄ſi herba fullonū. Et ſedebit cōflans ⁊ emūdās argētū ⁊ purgabit filios leui. Et cōflabit eos quaſi aurū/ ⁊ q̄ſi argentū: et erūt dn̄o offerētes ſacrificia ī iuſtitia Et placebit dn̄o ſacrificiū iuda et hirl'm ſicut dies ſeculi: ⁊ ſicut anni antiq̄. Dicit dn̄s: oīps. Gr̄. 3. A.

Suſcepim⁹ de⁹ miam tuā ī medio tēpli tui: ſcdm nomē tuū dn̄e: ita ⁊ laus tua ī fines tr̄e. ꝟ Sicut audiuim⁹ ita et vidim⁹ in ciuitate dei nr̄i/ ī monte ſcō ei⁹. Alla. ꝟ. Adoꝛabo ad tēplū ſanctū tuū: et confitebor nomini tuo. ṗ.47.

¶ Hac die dī ſeq̄ntia: licet infra lxx. hoc feſtū ꝯtigerit. Seq̄ntia.

HAc clara die turma/ feſtiua dat p̄conia. Mariā cōcrepando: ſymphonia nectarea. Mūdi dn̄a q̄ es ſola caſtiſſima virginū regina. Salutis cauſa: vite poꝛta atq; celi referta gr̄a. Nā ad illā ſunt nūcia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena ꝑ ſc'la. ℟. ꝓcedens ter dicit hac die tantũ. Mulierũ pia agmina itra ſemꝑ bñdicta. Uirgo et grauida mat' itacta ꝓle glo'ſa Cui contra maria hec reddit famina In me quomodo tua iam fiet nũcia. Uiri noui nulla certe copula. Ex quo atq; nata ſum icorrupta. Diua miſſus ita reddit affata. Flatu ſacro plẽa fies maria. Noua efferens gaudia/celo terre nati per exordia Intra tui vteri clauſtra portans/ q̃ gubernat ethera Omnia q̃ dat tẽpora pacifica. ¶ Tunc ſacerdos ⁊ eiꝰ miniſtri in ſedibus iuxta altare priuatim dicãt. Tractus.

Luce 2.E. Nunc dimittis ſeruũ tuũ dñe: ſcd̃m verbũ tuũ in pace. ℣. Quia viderũt oculi mei: ſalutare tuũ. ℣. Quod paraſti ante faciẽ omniũ ppl'orũ. ℣. Lumẽ ad reuelationẽ gẽtium: ⁊ gloriã plebis tue iſrael. Scd̃m Lucã.

2.E. In illo t. Poſtq̃ ĩpleti ſũt dies purgationis marie ſcd̃m legẽ moyſi tulerũt ieſum ĩ hieruſalẽ vt ſiſterẽt eũ dño ſicut ſcriptũ eſt ĩ lege dñi. Quia omne maſculinũ adaperiẽs vuluã: ſanctum dño vocabit'. Et vt darent hoſtiã ſcd̃m qđ dictũ eſt in lege dñi: par turturũ/aut duos pullos colũbarũ. Et ecce hõ erat in hieruſalẽ/cui nomẽ ſymeõ: ⁊ hõ iſte iuſtus ⁊ timoratꝰ: expectãs conſolationẽ iſrael. Et ſpũs ſanctus erat ĩ eo. Et reſpõſum acceperat ſymeõ a ſpiritu ſctõ: nõ viſurũ ſe mortẽ/ niſi prius videret xp̄m dñi. Et venit ĩ ſpiritu in tẽplũ. Et cũ iducerẽt puerũ ieſum parentes eius/vt facerent ſcd̃m conſuetudinẽ legis ꝓ eo: et ipſe accepit eũ ĩ vlnas ſuas: ⁊ bñdixit deũ ⁊ dixit. Nũc dimittis ſeruũ tuũ dñe: ſcd̃m verbũ tuũ in pace Quia viderunt oculi mei/ſalutare tuũ: qđ paraſti ãte faciẽ oĩm populorũ. Lumẽ ad reuelationem gẽtiũ: ⁊ gloriã plebis tue iſrael.

Credo. Offꝫ. Diffuſa eſt gratia ĩ labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus ĩ eternũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. p̄.44 Secreta.

Preſta q̄s omĩps deꝰ: vt ſicut hodierna die munera venerãda filij tui oblatiõe conſecrant': ſic ipſiꝰ glo'ſe genitricis p̄cibꝰ/ſempiterni luminis nobis claritas cõferat'. ꝑ eũ. Prefatio. Quia ꝑ incarnati. Cõio. Reſpõſum accepit ſymeõ a ſpũ ſctõ: nõ viſurũ ſe mortẽ/niſi videret xp̄z dñi. Luce 2.D. Poſtcõ.

Queſumꝰ dñe deꝰ nr̃: vt ſacroſancta myſteria q̃ ꝓ reparatiõis nr̃e munimine cõtuliſti: intercedẽte btã ſemꝑ virgine maria: ⁊ preſens nobis remediũ eſſe facias et futurũ. Per dñm.

¶ Scti blaſij ep̄i et mar. Offm̃.

Sacerdotes dei bñdicite dñz: ſcti ⁊ humiles corde laudate deũ. Blaſij Pſ. Bñdicite oĩa opera dñi dño: laudate et ſuperexalte eum in ſecula. Oratio.

Beatꝰ martyr tuus blaſius dñe nobis mĩe tue iploret auxiliũ: vt cuiꝰ feſta celebramꝰ: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Ep'la Ois põtifex. In cõi fo.v. Gr. Dñe ꝓueniſti eũ in bñdictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti ĩ capite eiꝰ coronã de lapide p̄cioſo. ℣. Uitã petijt ⁊ tribuiſti ei: lõgitudinẽ dierũ ĩ p̄.20. et oĩa infra.

seculū sctī. Alla. ℣. Posuisti dñe super caput eiꝰ: coronā de lapide ꝑcioso. Euāg. Nichil opertū. In cōi fo. v. Offẜ. Gloria et honore coronasti eum: ⁊ cōstituisti eum sup opera manuum tuarum domine. Secreta.

Maiestati tue dñe hostiaꝝ oblatiōes offerimꝰ precātes: vt intercessiōe btī blasij martyris tui atqꝫ pōtificis fiāt accepte: quo filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i dilectio flagrauit. Qui tecum. Cōio. Posuisti dñe in capite eiꝰ: coronam de lapide ꝑcioso. Postcōio.

Misteria q̄sumus dñe que in sctī blasij martyris tui atqꝫ pontificis cōmemoratione sumpsimus nos tueantur: cuius hodie deuotis officijs recolimꝰ passionem Per dñm. ¶ Sancte agathe virginis et mar. Offm̄.

Eccl'a Gaudeamꝰ oēs in dño diē festum celebrantes: sub honore agathe martyris de cuiꝰ passione gaudēt angeli/ et collaudant filium dei. ƥ.44 Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ inter cetera potētie tue miracula etiā in sexu fragili victoriā martyrij cōtulisti/ cōcede ꝓpiciꝰ: vt q̄ btē agathe ṽginis ⁊ martyris tue natalicia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exempla gradiamur. Per dñm. Ep'la. Confitebor tibi. ƥ.45. In cōi fo. xv. Gr. Adiuuabit eā deꝰ vultu suo: deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebit. ℣. Fluminis impetꝰ letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernaculū suū altissimꝰ. Cop. Alla. ℣. Emulor eni vos dei emulatione: .A. despondi enim vos vni viro/ virginē castā exhibere xp̄o. Seq̄ntia. Exultemꝰ. vel Tractꝰ. Diffusa ē. i cōi fo. xv. Euāg. Simile est regnū celorū thesauro. In cōi fol. xvj. Offẜ. Offerent regi ṽgines post eā: ꝓxime ƥ.44 eiꝰ offerent tibi i leticia ⁊ exultatiōe: adducent i tēplū regi dño. Secreta.

In cōmemoratiōe btē agathe ṽginis tue ⁊ martyris altaria tua dñe mysticis muneribus cumulamꝰ/ maiestatē tuam suppliciť deꝑcātes: vt ipsiꝰ adiuuantibus meritis/ cūctis mereamur carere cōtagijs. Per dñm. Cōio. Qui me dignatꝰ est ab oī plaga curare: Ex legēda. et māmillā meā meo pectori restituere ipsū inuoco deū viuū. Postcō.

Celesti refectaz mysterio tuere q̄s dñe familiā tuā: vt itercedēte btā agatha ṽgine tua ⁊ martyre: salutis eterne remedia/ que te aspirante requirimus: te largiente cōsequamur. Per dñm. ¶ Sanctorū vedasti et amandi episcoporū. Officiū.

Sacerdotes eius ƥ.131. induāt salutari ⁊ sancti eius exultatiōe exultabūt. Ps. Memento dñe Eodē dauid: ⁊ omnis mā suetudinis eius. Oratio.

Adesto dñe ppl'o tuo cum sanctoꝝ confessoꝝ tuoꝝ atqꝫ pontificū vedasti ⁊ amandi tibi patrocinio supplicāti: vt qđ propria fiducia non presumit: intercessorum tibi placentium meritis consequatur Per dominū. Epistola. Plures facti sunt. In cōmuni fol. xiiii. Gr. Sacerdotes ƥ.131. eius induant salutare: et sancti eius exultatiōe exultabunt. ℣. Illinc pro-

ducē eorum dō: paraui lucernam xp̄o
Sap. meo. All'a. ℣. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄
3. A. scintille ī arūdineto discurrēt ī eternū
Euāg. Sint lūbi. In cōi fo. xiiij.
Ps. Offr̄. Exultabunt scti in glīa: leta-
149. buntur in cubilibꝰ suis. exultationes
dei in faucibus eorum. Secreta.
Hostias laudis dn̄e tuis
altaribꝰ adhibemꝰ: quas
eoꝝ tibi patrociniis ꝯmēdādas
supplicit̄ exoramꝰ: ī quorū vene-
ratione pietati tue hec sacrificia
Joh. offerimus. P. Cōio. Ego vos elegi
15. A. de mundo: vt eatis ⁊ fructū afferatꝫ:
et fructꝰ vester maneat. Postcōio.
Sumentes dn̄e diuina my-
steria q̄s / vt sctōꝝ ꝯfessorū
tuorū atq̄ pōtificū vedasti et a-
mādi precibꝰ: sanctificationē no-
bis iugiter operētur. Per dn̄m.
¶ Scte scolastice ꝟginis. Offm̄
ps. 44 Dilexisti iustitiā ⁊
odisti iniquitatē:
ꝓpterea vnxit te
deꝰ deꝰ tuꝰ / oleo
letitie pre cōsorti-
Ibidē bus tuis. Ps. Eru-
ctauit cor meū verbū bonū: dico ego
opera mea regi. Oratio.
Deus q̄ btē ꝟginis tue sco-
lastice animā ad ostēdendā ino-
cētie viā / in colūbe specie celos
penetrare fecisti: da nobis q̄s:
eiꝰ meritis ita inocenter viuere:
vt ad eā mereamur gaudia ꝑue-
nire. Per dn̄m no. Ep̄la Sapiē-
.44 tia vincit. In cōi fo. xvi. Gr̄. Di-
lexisti iustitiā ⁊ odisti īiquitatem. ℣.
Propterea vnxit te deꝰ deꝰ tuus oleo
leticie. All'a. ℣. Diffusa est gratia
in labiis tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ
ineternum. Euāge. Simile est re-
gnum celorū decem virginibꝰ.

In cōi fol. xvi. Offr̄. Offerentur ps. 44
regi virgines post eam: proxime eius
offerentur tibi. Secreta.
Suscipe q̄s dn̄e desideria
supplicātiū fideliū cū oblationi-
bus hostiaꝝ: vt īteruenīente btā
scolastica ꝟgine tua: q̄ te sincero
dilexit amore: nec fides ī nobis
torpeat: nec caritas tepescat. P dn̄.
Cōio. Diffusa est grā ī labiis tuis: ps. 44
ꝓptea bn̄dixit te deꝰ ī et'nū. Postcō.
Familiā tuā q̄s dn̄e spiri-
tuali cibo satiatā: btē vir-
ginis tue scolastice meritis ꝓpi-
cius respice: vt sicut ipsiꝰ ꝓcibus
ad obtinēdū qd̄ ꝯcupiuit / imbrē
celitus descendere fecisti: ita eiꝰ
supplicatiōibꝰ / ariditatē cordis
nr̄i / supne digneris gratie rore
perfundere. Per. ¶ Scti valen-
tini ep̄i et martyris. Officium.
In virtute tua dn̄e ps. 20.
letabitur iustus: ⁊
sup salutare tuū
exultabit vehemē-
ter: desideriū aie
eiꝰ tribuisti ei. Ps.
Quoniam preuenisti eū ī benedictio- Eodē
nibus dulcedinis: posuisti ī capite eiꝰ
coronā de lapide precioso. Oratio.
Presta q̄s oīps deꝰ: vt qui
btī valentini martyris tui
natalicia colimꝰ: a cūctis malis
īminētibꝰ / eiꝰ intercessione libe-
remur. Per do. Ep̄la. Btūs vir
qui inuentꝰ. In cōi fol. iiii. Gr̄.
Beatus vir q̄ timet dn̄m: ī mandatis ps. 111.
eiꝰ cupit nimis. ℣. Potēs ī terra erit
semē eiꝰ: gn̄atio rectoꝝ benedicetur.
All'a. ℣. Btūs vir q̄ suffert tenta- Iaco.
tionē: q̄m cū ꝓbatus fuerit / accipiet 1. B.
coronā vite. Euā. Si q̄s vult post
me venire. In cōi fo. v. Offr̄. In ps. 20.

virtute tua dn̄e letabit̄ iustꝰ: ꝛ sup̄ sa-
lutare tuū exultabit vehemēter desi-
deriū aīe eius tribuisti ei. Secreta

SAcrificiū q̄s dn̄e qđ offeri-
mus gratū tibi btūs mar-
tyr valētinꝰ suffragatoꝛ efficiat.
ps.88. Per. Cōio. Magna est glr̄ia eius in
salutari tuo: gloriā ꝛ magnū decorem
impones sup̄ eum dn̄e. Postcōio.

QUos celesti dn̄e substātia
recreasti: bt̄i valētini mar-
tyris tui meritꝫ: a cūctis q̄s exue
propiciatus aduersis. Per dn̄z.

¶ Scte iuliane v̄gi. ꝛ mr̄. Offm̄.

ps.118. LOquebar de te-
stimonijs tuis i
cōspectu regū/ꝛ
nō cōfundebar: ꝛ
meditabar i mā-
datꝫ tuis q̄ dilexi
Eodē nimis. P̄s. Beati imaculati in via:
qui ambulant in lege dn̄i. Oratio.

OMn̄ps sempiterne deꝰ q̄ infir-
ma mundi eligis/vt fortia
queq; cōfundas: da nobis i festi-
uitate scte martyris tue iuliane
cōgrua deuotiōe gaudere: vt et
potētiā tuā in eiꝰ passiōe laude-
mus: ꝛ prouisuz nobis percipia-
mus auxilium. Per. Epla. Dn̄e
deus meus. In cōi fol. xv. Gr.
ps.44 Diffusa est grā i labijs tuis: ppterea
benedixit te deꝰ ineternū. ℣. Propter
veritatē ꝛ māsuetudinē ꝛ iustitiam: ꝛ
deducet te mirabiliter dextera tua.
Eccle Alla. ℣. Hec est v̄go sapiēs quam
vox. dn̄s vigilantē īuenit. Euā. Sile est
regnū celoꝝ thesauro. In cōi fo-
ps.44 lio. xvi. Offr. Filie regū in honore
tuo: astitit regina a dextris tuis/i ve-
stitu deaurato circundata varietate.

IN scte martyris Secreta
tue iuliane passiōe p̄ciosa

te dn̄e mirabilē p̄dicātes/mune-
ra votiua deferimꝰ: p̄sta q̄s/vt si-
cut eiꝰ tibi grata sunt merita: sic
nostre seruitutis accepta reddā-
tur officia. Per d. Cōio. Simile math.
est regnū celoꝝ homini negociatori 25. F.
querēti bonas margaritas: īuēta vna
preciosa margarita: dedit oīa bona
sua ꝛ comparauit eam. Postcōio.

LIbātes dn̄e mēse tue btā
mysteria q̄s: vt scte iulia-
ne martyris tue interuenientibꝰ
meritis: ꝛ tēporalē nobis miseri-
cordiā tribuas et eternā. Per d.

¶ Cathedra sancti petri. Offm̄.

STatuit Eccli.
ei dn̄s 45. D
testamē-
tū pacꝫ/i
et prici-
pē fecit
eū: vt sit
illi sacer-
dotij di-
gnitas i
eternum. P̄s. Misericordias domi- ps.88.
ni: ineternum cantabo. Oratio.

DEus q̄ beato petro aplo
tuo collatis clauibꝰ regni
celestis aīas ligādi atq; soluēdi
pōtificiū tradidisti: ɔcede ppiciꝰ
vt itercessionis eiꝰ auxilio/a pec-
catoꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ liberemur.
Qui viuis et reg. cū deo patre.

Lectio epl̄e bt̄i petri apostoli. I. I. A:

PEtrus aplus iesu xp̄i ele-
ctis aduenis dispersiōis
pōthi galatie: capadocie/asye: ꝛ
bithynie/ scdm̄ presentiā dei pa-
tris i sctificationē spūs i obediē-
tiā et aspersionē sanguinis iesu
xp̄i/grā vobꝫ ꝛ pax multiplicet̄.
Bn̄dictꝰ deꝰ ꝛ pater dn̄i nr̄i iesu

xp̄i: q̄ scd̄m magnā miām suā regenerauit
nos ī spē viuā/ ꝑ resurrectionē
iesu xp̄i ex mortuis: in
hereditatē īcorruptibilē/ ⁊ incōtaminatā/
⁊ īmarcessibilē conseruatā
ī celis: in vobis q̄ in virtute
dei custodimini ꝑ fidē in saluteȝ
paratā reuelari ī tp̄e nouissimo.
In quo exultabitis modicū nūc
si oportet cōtristari ī variis tentationibꝰ:
vt ꝓbatio fidei vestre
multo preciosior sit auro qđ per
ignē ꝓbat̄. Inueniat̄ in laudē ⁊
gloriā ⁊ honorē/ ī reuelationem
ꝑ.106 iesu xp̄i: dn̄i nr̄i. Gr̄. Exaltent eū
in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorum
Eodē laudent eum. ℣. Confiteantur
domino misericordie eius: ⁊ mirabilia
eius filiis hominum. Tractus.
Mat. Tu es petrus ⁊ sup̄ hāc petrā
16.B. edificabo ecclesiā meā. ℣. Et
porte īferi nō ꝑualebūt aduersus eā:
et tibi dabo claues regni celorum. ℣.
Quodcūq; ligaueris super terrā: erit
ligatum ⁊ in celis. ℣. Et quodcumq;
solueris super terram erit solutum ⁊
in celis. Scd̄m Matheum.
16.B. In illo t. Uenit iesus ī partes
cesaree philippi: ⁊ interrogabat
discipulos suos dicēs.
Quē dicūt hoīes esse filiū hoīs?
At illi dixerūt. Alii iohānē baptistā:
alii aūt helyā: alii ꝟo hieremiā/
aut vnū ex ꝓphetis. Dixit
illis iesus. Uos aūt quē me esse
dicitis? Respōdēs aūt symō petrus
dixit. Tu es xp̄s filius dei
viui. Respōdens aūt iesus dixit
ei. Beatꝰ es symō bariona/ quia
caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi
sed pater meus q̄ in celis est. Et
ego dico tibi: qꝛ tu es petrus: et
sup̄ hāc petrā edificabo ecclesiā
meā. Et porte inferi nō preualebunt
aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celorū. Et qđcūq;
ligaueris sup̄ terrā: erit ligatū ⁊
in celis. Et qđcūq; solueris sup̄
trā: erit solutū ⁊ ī celis. Credo.
Offr̄. Cōstitues eos principes sup̄ ꝑ.44
omnē terrā: memores erūt nois tui ī
omni ꝓgenie ⁊ gñatione. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dn̄e ꝑces
et munera btī petri ap̄li
tui cōmēdet oratio: vt qđ ꝓ illiꝰ
gl̄ia celebramꝰ/ nobis ꝓsit ad veniā.
Per d. Prefatio. Et te dn̄e.
Cōio. Tu es petrus ⁊ sup̄ hāc petrā math.
edificabo ecclesiā meā. Postcōio. 16.B.

Letificet nos dn̄e q̄s munus
sumptum/ vt sicut in
ap̄lo tuo petro te mirabilē ꝑdicamꝰ:
sic ꝑ illū tue sumamꝰ īdulgentie
largitatē. Per dn̄m no.

¶ Sancti mathie ap̄li. Officiū.

Michi autē ꝑ.138.
nimis honorati sūt
amici tui
deus: nimis ꝯfortatus est
principatus eorū.
Ps. Dn̄e ꝓbasti me: ⁊ cognouisti me: Eodē
tu cognouisti sessionē meā ⁊ resurrectionem
meam. Gloria p̄ri. Oratio.

Deus qui beatū mathiam
ap̄lorū tuoꝝ collegio sociasti:
tribue q̄s vt eiꝰ interuētione
tue circa nos pietatis semp̄
viscera sentiamus. Per dn̄m nostrū.
Lectio actuū apostolorū.

In diebꝰ illis. Exurgēs petrus
ī medio fratrū dixit. 1.C.
Erat aūt turba hoīm simul fere

centū viginti. Uiri fratres opoꝛtet ĩpleri ſcripturā quā predixit ſpiritꝰ ſctūs ꝑ os dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ: q̄ cōprehēderūt ieſum: q̄ cōnumeratꝰ erat in nobis: et ſortitꝰ eſt ſortē miniſterij huiꝰ Et hic quidē poſſedit agrū de mercede ĩiquitatis: ⁊ ſuſpenſus crepuit mediꝰ/⁊ diffuſa ſunt oīa viſcera eiꝰ. Et notū factū eſt oībus habitantibꝰ hieruſalē: ita vt appellaretur ager ille lingua eoꝝ acheldemach: hoc eſt ager ſanguinis. Scriptū eſt enī in libro pſalmoꝛum. Fiat cōmoꝛatio eiꝰ deſerta: ⁊ nō ſit q̄ inhabitet ĩ ea: ⁊ epiſcopatū eiꝰ accipiat alt̄. Opoꝛtet ḡ ex hiſ viris q̄ nobiſcū cōgregati ſunt in oī tēpoꝛe/quo intrauit ⁊ exiuit ĩter nos dn̄s ieſus: ĩcipiēs a baptiſmate iohannis/vſq; ĩ diē qua aſſumptꝰ eſt a nobis teſtē reſurrectiōis eiꝰ nobiſcū fieri vnū ex iſtis. Et ſtatuerūt duos ioſeph q̄ vocabat barſabas/ q̄ cognominatꝰ eſt iuſtꝰ/ et mathiā Et oꝛātes dixerūt. Tu dn̄e/qui coꝛda noſti oīm: oſtēde quē elegeris ex his duobꝰ/vnū accipere locū miniſterij huius ⁊ apoſtolatꝰ: de quo ꝑuaricatꝰ eſt iudas: vt abiret ĩ locū ſuū. Et dederunt ſoꝛtes eis: et cecidit ſoꝛs ſuꝑ mathiā. Et annumeratꝰ eſt cum vndecim aplis. Gr. Nimis ꝑ.138.
honoꝛati ſunt amici tui deus: nimis confoꝛtatus eſt principatus eoꝛum. ℣. Dinumerabo eos ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur. Tractus.

.III. Beatus vir q̄ timet dn̄m ĩ mandatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: ḡnatio rectoꝝ bn̄dicetur. ℣. Gloꝛia ⁊ diuitie in domo eius et iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Scḋm Matheū.

In illo t. Reſpōdens ieſus 11.D.
dixit. Cōfiteoꝛ tibi pater dn̄e celi ⁊ terre: q2 abſcōdiſti hec a ſapiētibꝰ ⁊ prudētibꝰ: ⁊ reuelaſti ea paruulis. Ita pater qm̄ ſic fuit placitum ante te. Oīa mihi tradita ſunt a patre meo. Et nemo nouit filiū niſi pater neq; patrē q̄s nouit niſi filiꝰ: ⁊ cui voluerit filiꝰ reuelare. Uenite ad me oēs q̄ laboꝛatis ⁊ onerati eſtis/ et ego reficiā vos. Tollite iugū meū ſuper vos: ⁊ diſcite a me/ q2 mitis ſum ⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenietis requiē aīabus veſtris. Iugū enī meū ſuaue eſt: ⁊ onus meū leue. Credo. Offer. In om- ps.18.
nē terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝛum. Secreta.

Deus q̄ ꝓditoꝛis apoſtate ruinā/ne apoſtoloꝛum tuoꝝ numerꝰ ſacratꝰ ꝑfectione careret: bt̄i mathie electiōe ſuppleſti: p̄ſentia munera ſctifica: et ꝑ ea nos gratie tue ꝟtute cōfirma. Per d̄. Prefatio. Et te dn̄e. Cōio. Uos qui ſecuti eſtis me/ ſede-
bitis ſuper ſedes iudicantes duodecī math.
tribus iſrael: dicit dn̄s. Poſtcōio. 19.D.

Preſta q̄s oꝑs ⁊ miſericoꝛs deꝰ: vt ꝑ hec ſctā q̄ ſumpſimus/ interueniente btō mathia aplo tuo/ veniā conſequamur ⁊ pacē. Per d̄. ¶ Sancti dauidis epiſcopi et confeſſoꝛis. Officiū.

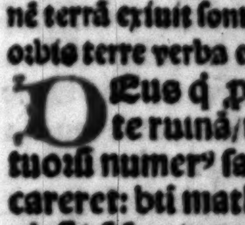

Statuit ei domi- Eccli.
nus teſtamentū 25.D.
pacis/ et pꝛicipē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩeternū. Ps.

ps.88. Misericordias dñi: ieternũ cãtabo. Or.
DA q̄s oṗs de⁹ vt btī daui
dis cõfessoris tui atq; põ
tificis venerãda solẽnitas: ꝛ de
uotionẽ nobis augeat ꝛ salutẽ.
P d. Epla. Ecce sacerdos magn⁹
ps.20. q̄ i die. In cõi fo. xi. Gra. Dñe pre
uenisti eũ i bñdictiõibus dulcedinis:
posuisti i capite ei⁹ coronã de lapide
p̄cioso. ℣. Vitã petijt ꝛ tribuisti ei: lõ
gitudinẽ dierũ i sclm seculi. Tract⁹
Btũs vir q̄ timet dñm. vt s. in offi.
p̄cedẽti. Euãge. Homo q̄dã pegre.
ps.88 In cõi fo. xij. Offr. Veritas mea
et mia mea cũ ipso: et in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.

REspiceREspice q̄s dñe mũera po
puli tui: i btī dauidis ꝯfes
soris tui atq; pontificis honore
oblata: ꝛ tue testificatio veritatis
nobis p̄ficiat ad salutẽ. P. Cõio.
math. Btũs seru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuene
24.D rit vigilantẽ: amẽ dico vobis sup oĩa
bona sua constituet eũ. Postcõio.

QVos tuis dñe reficis sa
cramẽtis: scti dauidis cõ
fessoris tui atq; põtificis attolle
benign⁹ suffragijs: vt nr̃e redẽ
ptionis effectũ: et mysterijs ca
piamus et moribus. Per dñm.

¶ Scti cedde epi ꝛ cõfes. Offm.

Dan. Acerdotes dei
3.D. bñdicite dñz: scti
et humiles cor
de laudate deũ.
ps. Benedicite oĩa
opa dñi dño: lauda
te ꝛ superexaltate eũ i secula. Oro.

OMñs ps sempiterne deus: q̄
nos btī cedde ꝯfessoris tui
atq; pontificis hodierna festiui
tate letificas: tuã supplices exo
ramus clementiã: vt cui⁹ solẽnia
deuotis officijs veneramur: ei⁹
pijs suffragijs vite eterne reme
dia cõsequamur. Per do. Epla.
Dilect⁹ deo ꝛ hoib⁹. In cõi fo. xj.
Gra. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ Ecc
suis placuit deo. ℣. Nõ est inuentus 44
similis illi: qui ꝯseruaret legẽ excelsi. C.
Tract⁹. Btũs vir. vt s. i officio pre
cedẽ. Euã. Videte vigila. In cõi
fo. xij. Offr. Inueni dauid seruum ps.8
meũ: ꝛ in oleo sancto vnxi eũ: manus
enim mea auxiliabit ei: et brachium
meum confortabit eum. Secreta.

PRopiciare q̄s dñe suppli
cationib⁹ nr̃is: ꝛ itercedẽ
te p nobis btõ cedda confessore
tuo atq; põtifice: his sacramẽtis
celestib⁹ seruiẽtes: ab oĩ culpa li
beros esse cõcede: vt purificãte
nos tua gr̃a: eisdẽ: quib⁹ famula
mur mysterijs emũdemur. P d.
Cõio. Dñe quinq; talenta tradidisti mat
michi: ecce alia quinq; superlucrat⁹ sum: 25.
euge serue fidelis: q2 in pauca fuisti
fidelis/supra multa te cõstituã intra
in gaudium domini tui. Postcõio.

PResta q̄s dñe deus nr̃: vt
diuinis mysterijs expiati
intercedẽte btõ cedda cõfessore
tuo atq; põtifice: ad superni pleni
tudinẽ sacramenti cui⁹ libauim⁹
sancta tendamus. Per dominũ.

¶ Sanctaꝝ ꝑpetue ꝛ felicitatis

ultũ tuũ depreca ps.4
bunt oẽs diuites
plebis: adducent
regi ꝟgines post
eã: ꝓxime ei⁹ ad
ducent tibi in le
ticia ꝛ exultatione. ps. Eructauit
cor meum verbum bonum: dico ego
opera mea regi. Oratio.

DA nobis q̄s dñe de⁹ nr̃:

ſanctarū martyꝝ tuaꝝ ꝑpetue⁊
felicitatiſ palmas īceſſabili deuo
tione venerari: vt q̄s digna men
te nō poſſumus imitari: humilli
mis ſaltē frequētem⁹ obſequijs.
Per do. Epl̄a. De ꝟginib⁹ autē
preceptū dñi nō. ī cōi f.xvij. Gꝛ.
ro: Glorioſus de⁹ in ſanctis: mirabilis in
li.15. maieſtate faciēs ꝓdigia. ꝟ⁹. Dextera
A. tua dñe glorificata eſt in ꝟtute: dexte
ra man⁹ tua ꝯfregit inimicū. Euāge.
Simile eſt regnū celoꝝ decem.
44 In cōi fo.xvi. Offꝫ. Offerent re
gi ꝟgines poſt eam: ꝓxime eius offe
rentur tibi. Secreta.

INtēde q̄s dñe munera al
taribus tuis pro ſanctarū mar
tyrū tuarū perpetue⁊ felicitatis
cōmēoratiōe propoſita: vt ſicut
per hec beata myſteria illis glo
riā cōtuliſti: ſic nobis īdulgētiā
at. largiariſ ⁊ grām. p do. Cō. Quīqꝫ
5.A. prudētes ꝟgines acceperūt oleū ī va
ſis ſuis cū lāpadib⁹: media aūt nocte
clamor factus eſt: ecce ſponſus venit
exite obuiā chriſto dño. Poſtcōio.

SAnctarū martyrū tuaruꝫ
ꝑpetue⁊ felicitatis feſtiui
tati ⁊ ſacramenti diuini munere
vegetati: q̄s dñe: vt ſicut bonis
tuis ꝑ tuā grām tp̄alit̄ fouemur
ita ꝑfruamur eṫnis. p dñz. ¶ Si
aliqͦd feſ. triū lec. a capite ieiunij
vſqꝫ ī craſtinū oct. paſche ꝯtige
rit nichil inde fiat: nec etiā mēo.
¶ Patricij epī ⁊ ꝯfeſſoris. Offi.

Eccli. STatuit ei dñs te
5.D ſtamētū pacis/ ⁊
principē fecit eū:
vt ſit illi ſacerdo
tij dignitas ī eter
s.88 num. p̄s. Miſericor
dias dñi: ī eternū cantabo. Oratio

DA q̄s oı̄ps de⁹ vt btī patri
cij ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōti
ficis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuo
tionē nobis augeat ⁊ ſalutez. p.
Epl̄a. Ecce ſacerdos magn⁹ q ī
diebus. In cōi fol.xi. Gꝛ. Jura p̄.109
uit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacer
dos in eternū/ ſcd̄m ordinē melchiſe
dech. ꝟ⁹. Dixit dñs dño meo: ſede a
dextris meis. Tractus. Beatus vir.
vt ſ. ī offi. p̄cedēti fo.xiiij. Euan
geliū. Uigilate q̄ neſcitiſ. vt ī cōi
fo.xij. Offꝫ. Inueni dauid ſeruum p̄s.88
meū: oleo ſcō vnxi eū. man⁹ eni mea
auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū confor
tabit eum. Secreta.

REſpice q̄s dñe mūera po
puli tui in btī patricij cōfeſſoris
tui atqꝫ pōtificis honore oblata
et tue teſtificatio ꝟitatis nobis
ꝓficiat ad ſalutez. Per d. Cōio.
Fidelis ſeruus ⁊ prudens/ quē conſti Mat.
tuit dñs ſup familiā ſuaz: vt det illis 24.D,
in tp̄e tritici mēſurā. Poſtc̄.

QUos tuis dñe reficiſ ſacra
mētis: ſcti patricij cōfeſſoris tui
atqꝫ pōtificiſ attolle benign⁹ ſuf
fragijs vt nr̄e redēptiōis effectū
et myſterijs capiamus et mori
bus. p d. ¶ Scti gregorij pape.

Officium Dan.3
SAcerdo D.
tes dei be
nedicite
dominuz:
ſcti et hu
miles cor
de lauda
te deū. p̄s
Benedicite oīa opa dñi dño: laudate
et ſuperexaltate eū in ſcl̄a. Oratio.

DEus q aīe famuli tui gre
gorij eṫne beatitudis pre

mia cōtulisti: ꝯcede ꝓpicius vt q̇ peccatoꝝ nr̄oꝝ pondere premimur: ei⁹ apud te patrociniis subleuemur. Per. Ep̄la. Dedit dn̄s

p̄. 109 In cōi fo. xiii. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos inetnū sc̄d̄m ordinē melchisedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis

Ps. 111 et ola infra. Beatus vir q̇ timet Tract⁹. dn̄m: i mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semen ei⁹ ḡnatio rectoꝝ bn̄dicetur. ℣. Glia ⁊ diuitie in domo eius ⁊ iusticia eius manet in sc̄l'm secul̄i. Euāge. Vigilate q̄ nescitis. In cōi fo. xii. Offr.

Ps. 88 Veritas mea ⁊ mīa mea cum ip̄o: ⁊ in noīe meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Secr.

Intercessio q̄s dn̄e btīssimi gregorii ꝯfessoris tui/ atq̄ pontificis: mīe tue munera nr̄a cōciliet/vt qđ merita nr̄a nō valēt: ei⁹ dep̄catio nobis obtineat. P dn̄. Cōio.

Mat 24. D Fidelis seruus prudēs quē ꝯstituit dn̄s sup̄ familiā suā: vt det illis in t̄pore tritici mensurā.

Corporis sacri pre- Postc. ciosiq̄ sanguinis repleti libamine: q̄s dn̄e de⁹ nr̄: vt qđ pia deuotiōe gerim⁹: intcedēte btō gregorio ꝯfessore tuo/atq̄ pōtifice/certa redēptiōe capiam⁹. P.

¶ Scti edwardi reg. ⁊ mr. Offi.

Ps. 8. Gloria ⁊ honore coronasti eū/et ꝯstituisti eū super opa manuū tuarum

Ibidē ℣. Dn̄e dn̄s noster: q̄ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra. Oratio

Deus eterni triūphator imperii: familiā tuā ꝓpicius respice/ martyriū regis celebrātem edwardi: ⁊ p̄sta/ vt sicut illū munere glificare dignaris celesti: ita nos ei⁹ obtētu: et̄ne felicitati facias dignant ascribi. P dn̄. Ep̄la. Beatus vir q̇ inuētus. In

p̄. 20 cōi fo. iiii. Gr. Posuisti dn̄e sup̄ caput ei⁹: coronā de lapide precioso. ℣.

Eodē Desideriū aie ei⁹ tribuisti ei: ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. Trac.

Ps. 20 et ola infra. Desideriū aie eius tribuisti ei: et volūtate labiorū eius non fraudasti eum. ℣. Quoniā preuenisti eum in benedictione dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronā de lapide precioso. Euāge. Si q̄s venit ad me. In cōi folio. v. Offr. Glia et honore coronasti eū: ⁊ ꝯstituisti eum super opa manuū tuaꝝ dn̄e.

Tueatur q̄s et̄ne Secreta. de⁹: ad nr̄e humilitatis hostiam tibi i honore tui martyris ac regis edwardi oblatam: quā tibi sacrā oblationē mirabili dispensatione efficere voluisti: ⁊ cōcede nobis illius precib⁹: ita innocenter viuere/vt ad et̄na mereamur gaudia peruenire. Per dn̄m nostrum iesum. Cōio.

Ps. 8 Magna est gloria ei⁹ in salutari tuo: gloriam et magnū decorem impones super eum domine. Postcōmunio.

Sancta tua nos dn̄e sumpta purificēt ⁊ beato martyre tuo ac rege edwardo intercedente ad perpetue beatitudinis consortium perducant. Per dominū nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate. ⁊c. ¶ Sancti cuthberti epi ⁊ ꝯfessoris. Offm̄.

Eccli. 45. D Statuit ei dñs teſtamētū pacis/⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternū. ƥs. Miſericordias dñi: i eternū cantabo. Oratio.

Deus q̄ ꝑ īeſtimabile munus grē tue ſcōs tuos facis eſſe glīoſos: ꝑſta q̄s vt intueniēte btō cuthberto ꝯfeſſore tuo atq̃ pōtifice/ mereamur ad culmen ꝟtutū ꝑuenire. ꝑ do. Epla. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ i dieb⁹. in cōi fo. xi. Gr. Eccli. 44. C Ecce ſacerdos magnus q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuēt⁹ ſimilis illi: q̄ ꝯſuaret legē excelſi. Tr. B tūs vir. vt ſ. fol. xv. Euāge. Hō q̄dā ꝑegre i cōi fol. xij. Offꝫ. Ps. 88 Inueni dd ſuū meū: et in oleo ſctō vnxi eū. man⁹ eni mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. Secr.

Suſcipe dñe q̄s hoſtiā redēptiōis hūane: ⁊ intercessiōe bti cuthberti ꝯfeſſoris tui atq̃ pōtificꝫ: ſalutē nobis mētis ⁊ corpis placat⁹ opare. ꝑ do. Cō. Mat. 24. D Btūs ſuus quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē/ amē dico vobis ſup oia bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcō.

Sancta tua q̄s dñe q̄ ſumpſim⁹ nos ſua ꝟtute tueantur: ⁊ intercedēte btō cuthberto ꝯfeſſore tuo atq̃ pōtifice: cui⁹ vita glīoſa effulſit i pace: nos ⁊ ſctitate cuſtodiāt. Per d. ¶ Sancti Bñdicti abbatis. Officium.

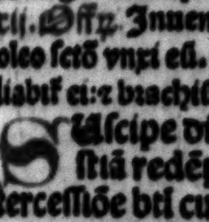

Ps. 63. Os iuſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua ei⁹ loquet iudiciū: lex dei ei⁹ i corde ipſi⁹. Eodē ƥs. Noli emulari in malignātibus: neq̃ zelaueris faciētes iniquitatē. Gloria patri. Oratio.

Omñps ſempitne deus qui hodierna die carnis eductū ergaſtulo btiſſimū ꝯfeſſorē tuū bñdictū ſubleuaſti ad celū: ꝯcede q̄s hec feſta tuis famulis celebrātib⁹ cūctoꝝ veniā delictorū: vt q̄ exultātibus animis/ ei⁹ claritati ꝯgaudent: ipo apud te interueniēte ꝯſocient et meritꝫ. Per. Epla. Iuſtus cor ſuū tradet. In cōi fol. xiij. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua ei⁹ loquetur iudicium. Ps. 63 ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Tract⁹. Deſiderium aīe eius. vtſ in officio ꝑcedenti. Euāge. Nemo accendit. In cōi fo. xiij. Offꝫ. Ps. 20 Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei dñe: et voluntate labioꝝ ei⁹ non fraudaſti eū: poſuiſti i capite ei⁹ coronā de lapide precioſo. Secreta

Oblatis dñe ob honorē bti bñdicti ꝯfeſſoris tui atq̃ abbatis placare munerib⁹: ⁊ ipſius intuētu: cūctoꝝ nobis idulgentiā tribue pctōꝝ. ꝑ d. Cōio. Mat. 24. D Btūs ſuus quē cū venerit dñs/ inuenerit vigilantē. amē dico vobis: ſup oia bona ſua ꝯſtituet eum. Poſtcōio.

Preſtet nobis domine tui perceptio ſacramēti: intercedente beato benedicto ꝯfeſſore tuo atq̃ abbate: vt et cōuerſationis eius imitemur exempla: et pertingam⁹ ad premia. Per dñm. Si feſtum ſancti edwardi vel ſancti cuthberti/ aut ſcti benedicti infra paſſionē euene. nichil fiet de eis vſq̃ ad trāſlationem eorundem. ¶ In annūciatione beate Marie. Officium.

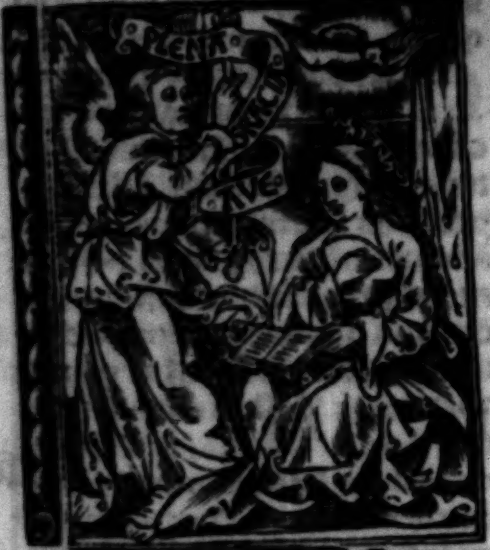

Esaie 45.B

Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes pluant iuſtū: aꝑiat̃ tra: et germinet ſaluatorez. In tpe paſc. alla alla. ps. Et iuſtitia orieť ſimul: ego dn̄s creaui eum. Ibidē Oratio.

Deus q̄ de btē marie ꝟginis vtero verbū tuū angelo nūciante carnē ſuſcipe voluiſti: preſta ſupplicib⁹ tuis: vt q̄ vere eam dei genitricē credimus: eius apd̄ te intceſſiōib⁹ adiuuemur. Per eūd. Le. eſaie ꝓphete.

7.B. In dieb⁹ illis. Locut⁹ ē dominus ad achaz dicēs. Pete tibi ſignū a dn̄o deo tuo in ꝓfundū inferni ſiue in excelſuʒ ſupra. Et dixit achaz. Nō petam: ⁊ nō tētabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid. Nunq̄d parū vobis eſt moleſtos eſſe hoib⁹ q: moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dn̄s ipſe vobis ſignum. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emmanuel. Butyrū ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare malū ⁊ eligere bonū. Gr. Tollite portas pncipes veſtras: ⁊ eleuamini porte eternales/ et introibit rex glie. ps. V. Quis aſcēdet in mōtē dn̄i: aut q̄s ſtabit i loco ſctō eius. Inocēs manib⁹ et mundo corde.

In tpe paſc. Alla. V. Aue maria grā plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu i mulieribus. Lu i.L Secūdū Alla: erit vnū de ſubſcriptis in officio ſequēti ſcilicet ſancti ricardi. Hac die dicatur iſta ſequētia: licet in quadrageſima cōtigerit. Sequētia.

Aue mundi ſpes maria: aue mitis aue pia/aue plena gratia. Aue ꝟgo ſingularis: que ꝑ rubū deſignaris/nō paſſuʒ incēdia. Aue roſa ſpecioſa: aue ieſſe virgula. Cui⁹ fructus nr̄i luctus: relaxabat vincula. Aue carens ſimili/mūdo diu flebili: reparaſti gaudiū. Aue cuius viſcera/ꝯtra mortis federa: ediderūt filiū. Aue ꝟginū lucerna: ꝑ quā fulſit lux ſuperna: his quos vmbra tenuit. Aue ꝟgo de qua naſci/et de cui⁹ lacte paſci: rex celorum voluit. Aue gēma/celi luminariū. Aue ſcti ſpūs ſacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis/hec eſt virginitas. In qua ꝑ ſpiritū facta paraclytū/fuit fecunditas. O q̄ ſcā q̄ ſerena / q̄ benigna q̄ amena: eſſe virgo credit̃. Per quā ſuit⁹ finit̃: porta celi aperit̃/necnō libertas reddit̃. O caſtitatis liliū: tuū precare filiū/q̄ ſalus es humiliū. Ne nos pro noſtro vicio/in flebili iudicio: ſubiciat ſupplicio. Sed nos tue ſcā piece mūdās a pcti fece. Collocet i lucis domo: amē dicat ōis homo. ¶Hic sacerdos ⁊ ei⁹ ministri in sedib⁹ iuxta altare priuati dicāt tractū sequentē. Tractus

Luce i. C. et oia infra.

AUe maria gratia plena dñs tecū. ℣. Bñdicta tu i mulieribus/⁊ bñdictus fructus vētris tui. ℣. Spūs sctūs superueniet in te: ⁊ virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. ℣. Ideoq⁊ quod nascet ex te sanctū: vocabit filius dei. Scđm Lucam.

i. E.

IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo / in ciuitatē galilee cui nomen nazareth: ad virginē desponsatā viro/cui nomen erat ioseph/de domo dđ: ⁊ nomē ꝟginis maria. Et ingress⁹ angel⁹ ad eā/dixit. Aue grā plena dñs tecū: bñdicta tu i mulieribus Que cū audisset/turbata est i ꝟmone ei⁹: ⁊ cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti eni gratiā apud deū. Ecce ꝯcipies in vtero/⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē ei⁹ iesuz. Hic erit magnus: ⁊ fili⁹ altissimi vocabit. Et dabit illi dñs de⁹ sedē dauid patris ei⁹/ et regnabit in domo iacob ineternū: et regni ei⁹ non erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet istud: qm virū nō cognosco? Et rñdens angel⁹ dixit ei. Spūs sctūs superueniet in te: et virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. Ideoq⁊ ⁊ qđ nascet ex te sanctū: vocabit fili⁹ dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipa ꝯcepit filiū in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi/que vocat sterilis: q2 nō erit ipossibile apđ deū oē ꝟbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi: fiat michi ꝯm verbū tuū. Offer. Aue maria grā plena dñs tecū: bñdicta tu in mulieribus ⁊ bñdictus fructus ventris tui. In tēpore paschali alla. Secre.

IN mētib⁹ nr̄is qs dñe vere fidei sacramēta confirma: vt qui ꝯceptū de ꝟgine/deū verū ⁊ hoiem firmiter ꝯfitemur: per eiusdē salutifere incarnationis potētiā: ad etnā mereamur ꝑuenire letitiā. Per eūdē. Prefatio. Et te i annūciatiōe. Cōio.

Esaie 7. B.

Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē ei⁹ emmanuel. In tpe paschali Alla alla. Postcōio.

GRatiā tuā qs dñe mentib⁹ nostris ifunde: vt q angelo nunciāte xp̄i filij tui incarnationem cognouim⁹: ꝑ passionē ei⁹ et crucē/ad resurrectiōis gloriā ꝑducamur. Per eundē. Si hoc festū i aliqua dñica xl. euenerit: semꝑ differat in crastinū. Cum vero infra passionē extra dñicā contigerit: ibi solēniter celebret. Si aūt in die cene/vel in duob⁹ diebus sequētib⁹ / siue in ebdo. pasche eueñ. i prima feria vacāte post octa. pasche vbi cōuenientius pōt celebrari / celebret. Et hoc eodez modo fiat de ceteris festis duplicibus / tpe predicto cōtingētib⁹: ⁊ semꝑ ifra quadragesimā quādo fit seruitiū de aliquo sancto nouē lectionū: missa de festo post tertiā dr. missa ꝟo de ieiunio/post nonā/vtroq⁊ ad principale altare: et fiat ꝓstratio post Sanct⁹. et dicunt feriales ꝓces more solito ad illā missam de ieiunio: licz duplex fes. fuerit.

¶Sancti ricardi epi. Officium

Ecci. 45.D Statuit ei dñs testamētū pacis/ ꝛ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas: i eternū. In tpe pasc.

Ps.88 Alla alla. Ps Misericordias dñi: i eternum cantabo. Oratio.

Deus qui ecclesiā tuā/ meritis beati ricardi cōfessoris tui atq pontificis/ fecisti miraculis choruscare gl'iosis: cōcede nos famulos tuos ipsius itercessiōe ad eterne btitudinis gloriā peruenire. Per do. Epla. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹. In cōi folio. xi.

Ps.20 Gr. Dñe preuenisti eū in benedictiōibus dulcedinis: posuisti i capite ei⁹: coronā de lapide p̄cioso. ℣⁹. Vitā petijt ꝛ tribuisti ei: longitudinē dierum in seculū seculi. Tractus. Btūsvir ꝛ tā. fol. xv. Euāgeliū. Homo qdā peregre. In cōi fo.

ex esa. 35. xij. In tpe pasc. Alla. ℣ Iustus germinabit sicut liliū ꝛ florebit in eternum ante dñm. scō Alla erit vnū de subscriptꝭ.

Luce 24.E Alla. ℣ Mane nobiscum dñe: qꝛ declinata est iam dies aduesperū.

Luce 24.D Alla. ℣. Oportebat pati xp̄m/ ꝛ resurgere a mortuis: ꝛ ita itrare in gloriā suam. Alla. ℣. Christus resurgēs ex mortuis/ iā non morit: mors illi vltra nō dñabit. Alla.

Eccla et oia infra. ℣ Surrexit altissim⁹ de sepulchro: q̄ pro nobis pependit in ligno. Alla. ℣. Surrexit xp̄us ꝛ illuxit pp'lo suo: quē redemit ip̄e sanguie suo. Alla. ℣. Christ⁹ mortu⁹ est ꝑpꝫ delicta nr̄a: et surrexit ꝑpter iustificationē nr̄am Alla. ℣. Surgēs iesus dñs nr̄: stetit in medio discipulorꝝ suorꝝ: ꝛ dixit pax vobis. Alla. ℣⁹ Surrexit dñs et occurrēs mulierib⁹ ait/ auete: tunc accesserūt ꝛ tenuerūt pedes ei⁹. Alla. ℣. In die resurrectiōis mee dicit dñs precedā vos in galileā. Quib⁹ dictꝭ dicūt illa de ebdomada pasche: videlicet de tertia quarta ꝛ quinta ferijs que sequunt. Alla. ℣⁹. Surgēs iesus dñs noster/ stetit i medio discipulorū suorꝝ/ ꝛ dixit pax vobis. Alla. ℣ Surrexit dñs ꝛ occurrens mulierib⁹ ait/ auete: tūc accesserūt ꝛ tenuerūt pedes eius. Alla. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs: precedā vos in galileā. Quod etiā obseruent in omi festo cū regimine chori/ ab octa. pasche vsq ad ascensionē dñi: cū repetitiōe frequenti/ si necesse fuerit. Sequētia. Adest nobis dies alma. in cōi fo. xj. Euāge. Ego sum vitis vera. In cōi fol. j. Offer. Veritas Ps.88 mea ꝛ mia mea cum ipso: ꝛ in nomine meo exaltabit cornu eius. In tēpore paschali Alla. Secreta.

Concede q̄s misericors deus: vt intercedēte beato ricardo cōfessore tuo atq pontifice oculis tue maiestatis munus oblatū: et gratiā nobis bene viuēdi obtineat/ ꝛ gl'iam sempiter-

Mat. 24.D nā acq̄rat. Per dñz. Cōio. Btūs seruus quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē: amē dico vobis: sup omia bona sua cōstituet eū. In tpe paschali Alla alla. Postcōio.

Hec sacrosctā sumpta mysteria nobis effectū dñe ꝯferant salutarē: q̄ꝛ btūs ricard⁹ ꝯfessor tu⁹ atq pōtifex: deuot⁹ extitit dispēsator. Per do. ¶ Scti ambrosij epi ꝛ doctorꝭ. Offi.

Dan. 3 D. Sacerdotes tui dñe induāt iustitiā: ꝛ scti tui exultēt. ꝑpꝫ dauid ser num tuũ: non auertas faciẽ chriſti tui. In tpe paſcha ꝟ. Memẽto dñe dauid: ⁊ oĩs mãſuetudĩs eiꝰ. Oꝛ.

ps.113

DEus q̃ ꝑplo tuo eterne ſalutis btm̃ ambroſiũ miniſtrũ cõceſſiſti: pſta q̃s/ vt quẽ doctorẽ vite habuimꝰ ĩ tris interceſſorem ſp habere mereamꝛ in celis. ꝑ. Epla. Dedit dñs. in cõi f. xiij.

p.109 Gr. Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es ſacerdos ĩeternũ/ ſm ordinẽ melchiſedech. ꝟ Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. T. p. Btũs vir. vt ſ fo. xv. Euãge. Vigilate qꝛ neſci. In cõi fo. xij. In tpe paſc. Alla

ex eſa. 25. ꝟ. Juſtꝰ germinabit ſicut liliũ: ⁊ florebit ineternum ante dñm. Scd̃m alla vnũ de ſuprascriptis. Seq̃n. de cõi fo. xj. ⁊ xij. Euãge. Ego ſum vitis ve. in cõi fo. j. Credo. Offꝛ.

ps.88 Ueritas mea ⁊ miã mea cum ipo: ⁊ in noĩe meo exaltabit cornu eiꝰ. In tẽpore paſchali alla. Secreta.

HEc ĩ nobis ſacrificia deꝰ: ĩtercedẽte btiſſimo ꝯfeſſore tuo ambroſio: ⁊ actione ꝑmaneant et opatiõe firmẽtur. Per.

Mat. 24.D Cõ. Btũs ſuus quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilantẽ/ amẽ dico vobis ſup oĩa bona ſua ꝯſtituet eum. In tẽpore paſchali alla alla. Poſtcõio.

SAncti ãbroſij nos q̃s dñe iugit ꝓſeq̃t oro: vt qđ petitio nřa non ĩpetrat: ipo ꝓ nobis interueniẽte ꝓſtet. ꝑ. ¶ Scõꝝ tyburtij ⁊ valeriani martyꝝ. Offm̃.

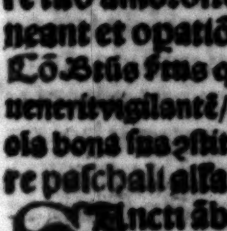

ps. 144. SAncti tui dñe benedicẽt te: gliaꝫ regni tui dicent: alla. Ps Exaltabo te deꝰ meꝰ rex: ⁊ bñdicam nomini tuo in sclm̃ in sclm̃ ſeculi. Oratio.

Ibidẽ

PReſta q̃s oĩps deꝰ: vt qui ſcõꝝ martyꝝ tuoꝝ tyburtij/ valeriani/ atqꝫ maximi ſolennia colimꝰ: eoꝝ etiã virtutes imitemur. ꝑ. Epla. Lingua ſapiẽtũ. In cõi fo. vij. Alla. ꝟ. Sancti tui dñe florebũt ſicut lilium: ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te. Scd̃m alla erit de prima dñica ꝓcedenti: et hoc in oĩbus fer. ſine regimine chori: ab oct. paſche vſqꝫ ad aſcẽſionẽ dñi obſuet. Euãgel. Ego ſum vitis vos palmi. In cõi fo. j.

Eccle vox.

Offꝛ. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã in eccl'ia ſctõꝝ alleluya alla. Secreta.

ps.88

PReſentibꝰ dñe q̃s intẽde muneribus: ⁊ patrocinãtibꝰ ſanctis martyribus tyburtio/ valeriano/ ⁊ maximo/ quoꝝ ſolennia celebramus: fidelibus tuis ſalutis indulgentiã conferant: ⁊ terrena premia dignãter acquirãt. Per dñm. Cõio. Gaudete iuſti in dño alla: rectos decꝫ collaudatio al'.

ps.32.

Poſtcõio.

SAcramenti tui dñe q̃ſumꝰ ſumpta benedictio/ corpora noſtra menteſqꝫ ſanctificet: ⁊ ſanctorũ martyrum tuorũ tyburtij/ valeriani/ et maximi interceſſionibus: ſempiterne glorie aſcribendos nos preparet. Per dñm noſtrum ieſum chriſtum. ¶ Sancti alphegi epiſcopi et martyris. Offm̃.

p. 63. PRotexiſti me deus a cõuẽtu malignantium alleluya: a multitudie opantiũ iniq̃tatẽ: alla alla. ps. Exaudi deꝰ oꝛonẽ meã cũ depcoꝛ: a timore inimici eripe animã meã. Oratio.

Ibidẽ

DEus q̄ btm̄ alphegū pontificem
tuū:sacerdotij dignitate
et palma martyrij decorasti/ꝯcede ꝓpici⁹:ita nos apud
te eius intercessionib⁹ adiuuari vt
cū eo possim⁹ in eterna felicitate
letari. p. Epl'a. Doctrinis variis.
In cōi fo. vj. Alla. ℣. Elegit
te dn̄s sibi in sacerdotē magnū in populo
suo. Euāge. Ego sum vitis
ps.88 vera. In cōi fo. j. Offer. Cōfitebūtur
celi mirabilia tua dn̄e:⁊ ꝟitatē tuam
in eccl'ia sctōꝝ:all'a all'a. Secr.

HEc dn̄e altari tuo mūera
īposita bn̄dic ip̄e et suscipe:vt
intercessiōe bti alphegi martyris
tui atq; pōtificis: nobis ad
fructū ꝓficiāt vtriusq; salutis. p.
Joh. Cōio. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites:
15. A. q̄ manet ī me ⁊ ego ī eo hic fert
fructū multū all'a all'a. Postcōio.

SUmpto dn̄e sacramento/
tuā suppliciť deprecamur
clemētiā:vt intercedēte btō alphego
martyre tuo atq; pōtifice/q̄d
tēporaliter gerim⁹:ad vitā capiam⁹
eternā. Per d. ¶ Scti georgij
martyris offm̄. Protexisti me
deus. vt̄ fo. xviij. Oratio.

DEus qui nos bti georgij
martyris tui/meritis ⁊ intercessiōe
letificas:ꝯcede ꝓpici⁹
vt cui⁹ beneficia poscim⁹: dono
tue gr̄e cōsequamur. Per dn̄m.

¶ Lectio beati iacobi apl'i
1. A. CArissimi. Omne gaudium
existimate/cū in tētatiōes varias
īcideritis:sciētes q̄ ꝓbatio fidei
vestre/patiētiā opať. Patiētia
autē opus ꝑfectū habeat: vt
sitis ꝑfecti et īntegri/in nullo deficiētes.
sapienciā+ Si q̄s aūt vestrū īdiget +
postulet a deo q̄ dat oib⁹ affluēter/⁊ nō improꝑat:et dabitur ei.

Postulet aūt in fide:nichil hesitans.
Qui eni hesitat:similis est
fluctui maris:q̄ a vēto mouetur ⁊
circūferť. Nō ergo existimet hō
ille: q̄ accipiat aliq̄d a dn̄o. Vir
duplex aīo incōstās est in omnibus
vijs suis. Gloriet aūt frater
humilis in exaltatiōe sua:diues
autē in humilitate sua : q̄m sicut
flos feni trāsibit. Exort⁹ est eni
sol cū ardore:et arefecit fenū/ et
flos ei⁹ decidit: ⁊ decor vult⁹ ei⁹
deperijt. Ita ⁊ diues: ī itinerib⁹
suis marcescit. Beat⁹ vir qui suffert
tentationē:q̄m cū ꝓbat⁹ fuerit/accipiet
coronā vite:quam repromisit
de⁹ diligētib⁹ se. Alla.
℣. Letabit iustus in dn̄o/⁊ sꝑabit in ps.63.
eo:⁊ laudabunť oēs recti corde. Sequētia.
Organicis canam⁹. In
cōi fo. iiij. Euāge. Ego sum vitis
vera. In cōi fo. j. Credo. Offer.
Cōfitebunť celi mirabilia tua dn̄e: ⁊ ps.88
ꝟitatē tuā ī eccl'ia sctōꝝ:al'.al'. Secr.

OFferim⁹ tibi dn̄e solēne sacrificiū
ꝓ venerāda scti georgij
martyris tui passiōe/ dep̄cantes
clemētiā tuā:vt p̄ hec sacrosctā
mysteria:antiqui hostis
tētamēta/te triūphāte vincam⁹:
et et'ne remuneratiōis p̄miū/ te
largiēte sequamur. p do. Cōio.
Letabit iust⁹ in dn̄o/⁊ sꝑabit in eo:et ps.63.
laudabunť oēs recti corde. Postcō.

MEnse celestis satiati dulcedine/humiliter
te rogamus
ops pať: vt intercedente beato
georgio martyre tuo:resurrectiōis
eius sim⁹ participes/cui⁹
sumus morte redēpti. Qui tecū
vi. ¶ Scti marci euangeli. offm̄.
Protexisti me. vt̄. fo. xviij. or.

DEus q̄ beatū marcū euāgelistā tuū/euāgelice predicationis gratia sublimasti: tribue q̄s: eiꝰ nos semꝑ ⁊ eruditione proficere: ⁊ oratione defendi. Per dñm nr̃m. Ad ephesios.

4.B. FRatres Unicuiqꝫ nostrū data est gr̃a/scd̃m mensurā donationis xp̄i. Propt̃ qđ dicit. Ascēdēs in altū/captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoībus. Qđ aūt ascēdit q̄d est: nisi q2 et descēdit primū ad inferiores ꝑtes t̃re. Qui descēdit: ip̄e est et q̄ ascēdit suꝑ oēs celos/vt adimpleret oīa. Et ip̄e dedit quosdaꝫ q̄dā ap̄los: quosdā aūt ꝓphetas alios ꝟo euāgelistas: alios vero pastores ⁊ doctores/ad ꝯsummationē sctõꝝ/i opus ministerij: in edificationē corporis xp̄i: donec occurramꝰ oēs i vnitatē fidei et agnitiõis filij dei: in viꝝ ꝑfectū/i mēsurā etatꝭ plenitudinis xp̄i. Alla. ℣ Primus ad syon dicet ecce assum: ⁊ hierusalē euāgelistam dabo. Seq̄n. Laus deuota. In cõi folio. iii. Euāg. Ego sū vitis vera. In cõi fo. i. Offꝛ. Cõfitebunt̃ celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuā i ecclesia sanctorum: alla alla. Secreta

BEati marci euāgeliste tui solēnitate tibi munera deferentes/q̄s dñe: vt sicut illū p̄dicatio euāgelica fecit gl'iosuꝫ: ita nos eiꝰ itercessio/⁊ verbo ⁊ opere tibi reddat acceptos. Per d. Prefa. Et te dñe. Non di in hac prefatione. Per btīs euangelistas: sed ꝑ beatos ap̄los. Cõio.

Joh. 15.A. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: qui manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū: alla alla. Postcõio.

REfecti cibo spiritalis alimonie/q̄s dñe deus nr̃: vt qđ mysterio frequētamꝰ: intercedente btõ marco euāgelista/plena virtute cõsequamur. Per d.

¶ Si hoc festū in aliq̄ festo post octa. pasche ꝯtigerit/tūc fiat ꝓcessio post magnā missaꝫ de sancto marco. Si i ebđ. pasche aliqđ festū vel ieiuniū euenerit: nichil de fes. fiat/nichil de ieiunio nec post nec āte: nisi forte in oct. cõtigerit: tūc eni potest differri in crastinum. Hoc idem obseruetur in ebdo pēthecoſ. ¶ Sancti vitalis martyris. Officium. Protexisti me. vig. fo. xviij. Oꝛ.

PResta q̄s oīps deꝰ: vt itercedēte btõ vitale martyre tuo: ⁊ a cūctis aduersitatibꝰ muniamur i corꝑe: ⁊ a prauis cogitationibꝰ mūdemur in mente. P. Ep̄la. Nemo militās deo. In cõi fo. iiij. Alla. ℣ Sci tui dñe florebunt sicut liliū: ⁊ sicut odor balsami erūt āte te. Seq̄n. Organicis canamꝰ. In cõi f. iiij. Euā. Ego sū vitis vera. In cõi fo. i. Offꝛ. Repleti sumꝰ mane mīa tua: ⁊ exultauimus: ⁊ delectati sumus alla. Secr.

Eccle vox.

GRata tibi dñe q̄sumus nostra sint munera: qbꝰ sancti vitalis martyris tui passio recolitur honorāda. Per do. Cõio.

Joh. 15.A. Ego sum vitis ꝟa et vos palmites: q̄ manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructum multum: alla alla Postcõio.

QUesumus oīps deꝰ: vt munus diuinū qđ sumpsimꝰ intercedente btõ vitale martyre tuo: salutari nobis ꝓficiat effectu. Per dñm. ¶ In die apostolorū philippi ⁊ iacobi. Officiū.

Exclamauerũt ad te dñe in tpe afflictionis ſue: et tu de celo exaudiſti eos: all'a
f.32. all'a. ps. Exultate iuſti ĩ domino: rectos decet collaudatio. Oratio.

DEus q̃ nos ãnua apl'orũ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolẽnitate letificas: pſta q̃s: vt quorũ gaudem⁹ meritis: inſtruamur exẽplis. p. Lectio libri ſapiẽtie.

5.A. STabũt iuſti in magna cõſtantia/ aduerſus eos q̃ ſe anguſtiauerũt: ⁊ q̃ abſtulerũt labores illoꝝ. Videtes aũt turbabunt timore horribili: ⁊ mirabũtur ĩ ſubitatiõe inſperate ſalutis: dicẽtes intra ſe: penitẽtiã agẽtes et pre ãguſtia ſpirit⁹ gementes. Hi ſũt quos aliquãdo habuim⁹ in deriſũ: ⁊ ĩ ſimilitudinẽ improperij. Nos inſenſati/ vitã illoꝝ eſtimabam⁹ inſaniã: ⁊ finẽ illoꝝ ſine honore. Ecce quõ ergo computati ſunt inter filios dei? Et inter ſanctos ſors illorum eſt. All'a. ℣.
Sap. Stabũt iuſti in magna cõſtãtia: ad-
5.A. uerſus eos q̃ ſe ãguſtiauerũt. All'a.
Luce ℣. Nõne cor noſtrum ardens erat in
24.E nobis de ieſu: dum loqueret̃ nobis ĩ via. Sequẽtia. Clare ſanctorũ. In cõi fo. ij. Scdm Johãnem.

14.A IN illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nõ turbet̃ cor veſtrũ. Creditis in deũ: ⁊ in me credite. In domo patris mei/ mãſiones multe ſunt. Si quo min⁹ dixiſſem vobis: q̃ vado parare vobis locũ. Et ſi abiero ⁊ pparauero vobis locũ: iterũ veniã ⁊ accipiã vos ad meipſũ: vt vbi ſum ego/ ⁊ vos ſitis. Et q̃ ego vado vos ſcitis: ⁊ viã ſcitis. Dixit ei thomas. Dñe: neſcimus q̃ vadis. Et quomõ poſſum⁹ viã ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſũ via/ ⁊ veritas/ ⁊ vita. Nemo venit ad patrẽ: niſi per me. Si cognouiſſetis me: ⁊ patrẽ meũ vtiq; cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eũ: ⁊ vidiſtis eũ. Dicit ei philipp⁹. Dñe: oſtẽde nobis patrẽ: ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſus. Tãto tpe vobiſcũ ſum: ⁊ nõ cognouiſtis me? Philippe q̃ videt me: videt et patrẽ. Quõ tu dicis: oſtẽde nobis patrẽ? Nõ credis q̃ ego ĩ patre: ⁊ pater ĩ me ẽ? Verba que ego loquor vobis: a meipſo nõ loquor. Pater aũt ĩ me manẽs: ipſe facit opa. Nõ creditis q̃ ego ĩ patre: ⁊ pater ĩ me eſt? Alioquin ppt ipſa opa credite. Amẽ amen dico vobis: q̃ credit in me opera q̃ ego facio/ ⁊ ipſe faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet: q̃ ego ad patrẽ vado. Et q̃cũq; petieritis patrẽ in nomine meo: hoc faciã. Credo. Offer. Confitebũtur celi
f.44 mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuam in eccleſia ſanctoꝝ: all'a all'a. Secreta.

DEus eccl'ie tue redẽptor atq; pfector: da vt apoſtolorũ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi precib⁹ paſchalis ſacramenti dona capiamus: quoꝝ nobis magiſterio ea voluiſti pdicari. Per do. Prefa. Et te dñe. Cõio. Tãto tẽ-
Joh. pore vobiſcũ ſum/ ⁊ non cognouiſtis
14.L me: philippe q̃ videt me/ videt ⁊ patrẽ all'a: nõ credis q̃ ego ĩ patre/ ⁊ pater in me eſt? all'a all'a. Poſtcõio.

Paſchale myſteriū recēſē-
tes btōꝝ apſoꝝ tuoꝝ phi
lippi ꝛ iacobi dñe q̄s precib⁹ fo-
ueamur: quoꝝ magiſterio hoc
cognouim⁹ exequēdū. Per do.
¶ In inuētiōe ſctē crucis. Offm̄.

Eccl'a
Os autē
gliari o-
portet in
cruce dñi
noſtri ie-
ſu xp̄i: i q̄
eſt ſal⁹ vi-
ta ꝛ reſur
rectio no
ſtra: per quā ſaluati ꝛ liberati ſu-
ps.66. mus: all'a all'. ps. De⁹ miſereat' nr̄i ꝛ
bn̄dicat nobis: illuminet vultū ſuum
ſup nos: ꝛ miſereat' nr̄i. Kyrie. Lux
et origo. Et dr̄ cū ſuis ℣. Oro.

Deus q̄ i p̄clara ſalutifere
crucis inuētiōe/ paſſionis
tue miracula ſuſcitaſti/ ꝯcede: vt
vitalis ligni p̄cio/ etne vite ſuf-
fragia ꝯſequamur. Qui viuis ꝛ
reg. cū deo. ¶ Nulla fit mēoria
de reſurrec. ſ3 de ſctis mar. ale-
xandro/ euētio/ ꝛ theodolo. or.

Preſta q̄s oīp̄s de⁹: vt q̄ ſā-
ctoꝝ martyꝝ tuoꝝ alexā-
ps.44 dri/ euentij/ ꝛ theodoli natalicia
colim⁹: a cūctis malis imīnētib⁹
eoꝝ itercesſionib⁹ liberemur. p.
Epl'a. Cōfido de vobis in dño.
Eccl'e In cōi fol. iiij. All'a. ℣. Dulce li-
vox. gnū dulces clauos/ dulcia ferēs pon-
dera: q̄ ſola fuiſti digna/ ſuſtinere re-
ps.95. gē celoꝝ ꝛ dñz. All'a. ℣. Dicite i gē-
tibus: q2 dñs regnauit a ligno. Seq̄n.

Joh. Salue crux ſācta arbor di-
14.C gna. Cui⁹ robur p̄cioſum:
mūdi ferret talētū. Ut hoſtis p
lignū victor: ligno reuinceretur
Ubq3 exortu mort3 primus erat
terrigenis: paradiſo propulſis.
Cauſa etiā vite foret cūctis: xp̄i
morte vere viuificatis. Horrifi-
cum tu es ſemp ſignū inimicis
crux ſacra ſeuis. Quā mors pa-
uet/ iferuuſq3 timet: que chriſto
ſuos reconſignat. Cui ſit laus
in euum. Scd̄m Johannem.

In illo t. Erat hō ex phari- 3.A.
ſeis nichodem⁹ noīe: prin-
ceps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſuz
nocte: ꝛ dixit ei. Rabbi: ſcim⁹ q2
a deo veniſti magiſter. Nemo ei
poteſt hec ſigna facere q̄ tu fa-
cis: niſi fuerit de⁹ cū eo. Reſpon
dit ieſus/ ꝛ dixit ei. Amē amē di
co tibi: niſi quis renat⁹ fuerit de
nuo/ nō poteſt videre regnū dei
Dixit ad eū nichodemus. Quō
poteſt hō renaſci/ cū ſit ſenex?
Nunqd poteſt in ventrē matris
ſue iterato itroire/ ꝛ renaſci? Re
ſpōdit ieſus. Amē amē dico tibi
niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua ꝛ
ſpiritu ſctō/ nō poteſt introire i
regnū dei. Qd̄ natum eſt ex car
ne: caro eſt. Et qd̄ natū eſt ex ſpi
ritu: ſpirit⁹ eſt. Nō mireris/ quia
dixi tibi oportet vos naſci de-
nuo. Spirit⁹ vbi vult ſpirat: ꝛ vo
cem ei⁹ audis: ſ3 neſcis vnde ve-
niat/ aut quo vadat. Sic eſt oīs
qui nat⁹ eſt ex ſpiritu. Reſpōdit
nichodem⁹: et dixit ei. Quomō
poſſunt hec fieri? Rn̄dit ieſus: ꝛ
dixit ei. Tu es magiſter i iſrl': et
hec ignoras? Amē amē dico ti-
bi: quia qd̄ ſcimus/ loquimur: et
quod vidimus/ teſtamur: et teſti
monium noſtrum non accipitis
Si terrena dixi vobis ꝛ nō cre-
ditis: quomodo ſi dixero vobis

celeſtia/credetis? Et nemo aſcēdit i celū/niſi q̄ deſcēdit de celo: fili⁹ hoīs q̄ eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpētē in deſerto: ita exaltari oportet filium hoīs: vt oīs q̄ credit in ipſo/non pereat: ſed habeat vitā eternam

Eccle oratio

Credo. Offer. Protege dñe plebē tuā q̄ ſignū ſc̄ē crucis: ab oībus inſidijs inimicorū oīm: vt tibi gratā exhibeamus ſeruitutē: ⁊ acceptabile fiat tibi ſacrificiū noſtrū all'a. Secretā.

Sacrificiū dñe qđ tibi immolamus placat⁹ intende: vt ab oī nos exuat bellorū nequicia: ⁊ p̄ vexillū ſc̄ē crucis filij tui/ad cōterēdas poteſtates aereas/et aduerſariorū inſidias: nos i tue p̄tectionis ſecuritate cōſtituat. P̄ eundē. Alia ſecreta de marty.

Super has hoſtias q̄s dñe bñdictio gl'ioſa deſcēdat: q̄ et ſc̄tificationē nobis clemēt operetur/⁊ de martyrū tuorū alexandri/euētij/ ⁊ theodoli ſolēnitate nos letificet. Pref. Qui ſalutē.

Eccle oratio

Cōio. Per lignū ſerui facti ſumus: ⁊ p̄ ſanctā crucē liberati ſum⁹: fructus arboris ſeduxit nos: fili⁹ dei redemit nos all'a. In vtroq; feſto finiatur cum Alla. Poſtcōio.

Repleti alimonia celeſti: ⁊ ſpiritali poculo recreati q̄s oīps de⁹ vt ab oī hoſte maligno defendas: quos per lignū ſc̄ē crucis filij tui arma iuſticie/p̄ ſalute mūdi triūphare iuſſiſti Qui tecū. Alia poſtcōio de mr.

Sumptis dñe muneribus ſacris: tribue q̄s: vt ad eadē apprehēda/ſc̄tōrū martyrū tuorū alexādri/euētij/⁊ theodoli precib⁹ et exēplis/promptius incitemur. Per dñm. ¶ Sancti iohannis ante portā latinā. Offi.

In medio eccleſie aperuit os ei⁹: ⁊ impleuit eū dñs ſpū ſapiētie ⁊ intellect⁹: ſtola glorie induit eū. Ps. Iocunditatē ⁊ exultationem theſaurizauit ſuper eum. Oratio.

Eccli. 15. C.

Deus qui cōſpicis q2 nos vndiq; mala noſtra p̄turbant: preſta q̄s: vt btī iohannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte interceſſio glorioſa nos p̄tegat. Per dominū. Lectio libri ſapientie.

Eccli. 15. A.

Qui timet deū: faciet bona et qui cōtinēs eſt iuſtitie/apprehendet illā: ⁊ obuiabit illi/quaſi mater honorificata. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabit i illo/⁊ nō flectetur: ⁊ cōtinebit illū/ ⁊ nō confundetur: ⁊ exaltabit illū apud p̄ximos ſuos. In medio eccl'ie aperuit os ei⁹: et ipleuit eū dñs ſpū ſapiētie ⁊ itellectus/⁊ ſtola gl'ie induit eū. Iocūditatē ⁊ exultationē theſaurizauit ſup̄ eum. Et nomine eterno hereditabit illū: dñs de⁹ nr̄. Alla. ℣ Hic eſt diſcipulus ille q̄ teſtimoniū p̄hibebit de his: ⁊ ſcim⁹ quia verū eſt teſtimoniū eius. Sequētia. Laus deuota. In cōi fol. iiij. Scdm Johannē.

Joh. vlti. B.

In illo t. Dixit ieſus petro Seq̄re me. Cōuerſus petrus: vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſ⁹ ſequētē: q̄ et recubuit in cena ſupra pectus ei⁹/⁊ dixit. Dñe: quis eſt q̄ tradet te? Nunc ergo cū vidiſſet petr⁹: dixit ieſu.

vlti. F

Dñe: hic autē qd? Dicit ei iesus. Sic eū volo manere: donec veniā. Quid ad te? Tu me sequere. Exijt ḡ sermo iste iter fratres: ꝙ discipul⁹ ille nō moriē. Et nō dixit ei iesus qꝛ nō moriē: sed sic eū volo manere donec veniā qd ad te? Hic est discipul⁹ ille/ q̄ testimoniū perhibet de his: ꝛ scripsit hec. Et scim⁹: qꝛ verū est testimoniū ei⁹. Credo.

ps.91 Offꝫ. Justus vt palma florebit: sicut cedrus q̄ in libano ē multiplicabiē allã. Sec.

SIc nos dñe bti iohis apl̄i tui ꝛ euangeliste solēnia/ tuis fac celebrare mysterijs: vt q̄ predicauit/ ꝛ credam⁹ pariē et sequamur. p d. Pref. Et te dñe

Joh. vlt. G Cōio. Exijt sermo inter fratres/ ꝙ discipulus ille non moritur: et non dixit iesus non moriē: sed sic eū volo manere donec veniam. Postcōio.

REfecti dñe pane celesti: intercedēte btō iohāne apostolo tuo ꝛ euāgelista: ad vitam q̄s nutriamur etnā. p. ¶ Scti iohānis de beuerlaco epī ꝛ ꝯfesso.

Eccli. 45.D STatuit ei dñs testamētū pacis/ ꝛ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas ietnum.

ps.88. ps. Misericordias dñi: in eternū cantabo. Orō.

DA q̄s oīps deus: vt bti iohānis cōfessoris tui atqꝫ pontificis venerāda solēnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ salutē. Per d. Epla. Justū deduxit.

ps.20 In cōi fo. xi. Alla. ℣ Amauit eū dñs ꝛ ornauit eū: stola glīe induit eū. Seqn. Adest nobis dies alma. In cōi fo. xi. Euāg. Ego sum vitis vera. In cōi fo. j. Offꝫ. Veritas mea ꝛ mīa mea cū ipso: et in noīe meo exaltabiē cornu ei⁹. Secreta. ps.88.

REspice q̄s dñe mūera populi tui/ in bti iohānis cōfessoris tui atqꝫ pōtificis honore oblata: ꝛ tue testificatio veritatis/ nobis ꝓficiat ad salutē. p.

Cōio. Fidelis seru⁹ ꝛ prudens/ quē constituit dñs sup familiam suam: vt det illis in tpe tritici mēsurā. math. 24.D In tēpore paschali Alla. Postcōio.

QUos tuis dñe reficis sacramētis/ scti iohānis cōfessoris tui atqꝫ pōtificis attolle benign⁹ suffragijs: vt nr̄e redemptiōis effectū: ꝛ mysterijs capiamus ꝛ morib⁹. p. ¶ Sctōꝝ gordiani ꝛ epimachi mar. Officiū.

SAncti tui dñe benedicent te: gloriā regni tui dicent alla. ps. 144. ps Exaltabo te de⁹ me⁹ rex: et bñdicā noī tuo in seculum ꝛ in seculū seculi. Oratio.

DA q̄s oīps de⁹/ vt q̄ btōꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani/ ꝛ epymachi solēnia colimus: eoꝝ apd te intercessionib⁹ adiuuemur. Per d. Epla. Justoꝝ aīe. In cōi fo. vij. Alla. ℣ Scti tui dñe florebunt sicut liliū: ꝛ sicut odor balsami erūt ante te. Eccle vox. Euā. Ego sū vitis et vos palmites. In cōi fo. j. Offꝫ. Mirabilis de⁹ in sctis suis de⁹ israel: ipse dabit virtutē ꝛ fortitudinē plebi sue/ bñdictus deus alla. ps.67. Secreta.

PResta q̄s dñe deus nr̄: vt sicut i cōspectu tuo mors est ꝓciosa sctōꝝ: ita eoꝝ merita venerantiū/ accepta tibi reddaē oblatio. p. Cōio. Justorum aīe in Sap. 3.A.

manu dei sunt: ꝛ nõ tãget illos tormẽtum malicie. visi sunt oculis insipientiũ mori: illi aũt sũt ĩ pace. Postcõ.

Refice q̃s dñe populũ tuũ spiritalibus instrumẽtis: et quoꝝ tribuis solẽnia celebrare: fac eorum gaudijs interesse. Per. ¶ Sanctorũ nerei/ꝛ achillei/atq; pãcratij martyꝝ. Offin.

Ps. 32. Ecce oculi dñi super timentes eũ: sperantes in mia eiꝰ allã: vt eripiat a morte aĩas eoꝝ qm̃ adiutor ꝛ pro-
Eodẽ tector nr̃ est: allã allã. Ps. Exultate iusti ĩ dño: rectos decet collaudatio.

Semp nos dñe sctõ- Or. rũ martyrũ tuorũ nerei/et achillei atq; pãcracij foueat q̃s btã solẽnitas: ꝛ tuo dignos reddat obsequio. Per d. Epla. Iusti aũt ĩ ppe. In cõi fo. vij. Alla. ℣.
Ps. 117. Uox exultationis ꝛ salutis: ĩ tabernaculis iustoꝝ. Euãg. Ego sum vitis vos palmites. In cõi fo. j. Offr.
Ps. 88 Cõfitebuntur celi mirabilia tua domine: ꝛ veritatẽ tuam in ecclesia sanctorum: allã allã. Secreta.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nerei ꝛ achillei atq; pancracij tibi dñe grata ꝯfessio/ꝛ munera nostra cõmẽdet: ꝛ tuã nobis indulgentiã sẽp ĩploret. Per d. Cõio.
Ps. 32. Gaudete iusti in domino allã: rectos decet collaudatio allã. Postcõio.

Quesumus dñe deus nr̃: vt beatorũ martyrũ tuorum nerei/ꝛ achillei/atq; pãcracij deprecationibꝰ sacramenta sancta que sumpsimꝰ: ad tue nobis pficiant placationis augmentum. Per dñm. ¶ Sancti dunstani episcopi et confessoris. Officiũ.

Ps. 131. Sacerdotes tui dñe induant iustitiã: ꝛ sancti tui exultẽt. propter dauid seruũ tuũ: non auertas fa-
Eodẽ ciem christi tui allã. Ps. Memento domine dauid: ꝛ omnis mansuetudinis eius. Cantus de Kyrie rex splendens. sine ℣. Oratio.

Deus q̃ beatũ dũstanũ põtificẽ tuũ ad regna transtulisti celestia: da nobis p gloriosa eiꝰ merita: ad gaudia transire perennia. Per do. ¶ Memoria de sctã potẽtiana virgine. Or.

Concede nobis q̃s oĩps deꝰ/sctẽ potẽtiane virginis tue: ꝛ exultare meritis: ꝛ bñficiorum eius attolli suffragijs. Epla. Ecce sacerdos magnꝰ q̃ in diebꝰ. In cõi fo. xj. Gr. Iura-
Ps. 109 uit dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos ineternũ: scd̃m ordinẽ melchisedech. Alla. ℣. Posui adiutoriũ super potentẽ: ꝛ exaltaui electũ de plebe mea. Seq̃n. Alma cohors. Euã. Homo q̃dã pegre. In cõi fol. xlj. In tpe paschali. Ego sum vitis vera. In cõi fo. j. Offr. Inueni dauid seruũ meũ/ꝛ in oleo sancto vnxi eũ: manus enĩ mea auxiliabitur ei: ꝛ brachium meũ confortabit eum. In tpe paschali. Alla. Secreta.

Suscipe q̃s dñe mũera supplicãtis familie tue: q̃ tibi in btĩ dũstani cõfessoris tui atq; põtificis solẽnitate deferimus: precãtes vt eiꝰ patrocinio venerãdo adiuti: defendi mereamur ab oĩm inimicoꝝ insidijs. Per d. ¶ Alia secreta de scã potẽtiana

OLocausta hec dñe tua bñ
dictione sanctifica: vt sctē
potētiane ꝟginis tue tibi meritis
accepta sint: in cuiꝰ sunt vene
math. ratiōe oblata. p. Cōio. Dñe quinq;
25. B. talēta tradidisti michi: ecce alia q̄nq;
superlucratꝰ sū: euge serue fidelis: q
i pauca fuisti fidelis: supra multa te
cōstituā: intra in gaudium dñi tui.
In tpe paschali. Alla. Postcō.
BEati dūstani ꝯfessoris tui
atq; pōtificis q̄s dñe ꝓcatiōe
nos adiuua: i cuiꝰ veneratio
ne tua cōtigimus sacramēta. p.
¶ Alia postcō. de scā potētiana.
SUmptis dñe salutis eterne
mysterijs: q̄s. vt intercedē
te beata potētiana virgine tua:
ita nos tuis vti facias sacramētis:
vt eternis mereamur interesse
cōuiuijs. Per do. ¶ Sancti
aldelmi epi ⁊ confessoris. Offm̄.

Eccli. 45. D STatuit ei dominus
testamentū
pacis/ et pricipē
fecit eū: vt sit illi
sacerdotij digni
tas ieternū. In
ƥ.88. tpe paschali. Alla alla. ꝟ. Misericordias
dñi: ineternū cātabo. Oratio.
DEus q̄ hodierna die sanctum
pontificē tuū aldelmum
ad eterna subleuasti gaudia:
eius q̄sumꝰ meritis/ illic tua
nos ꝑducat misericordia. Per
dominū. ¶ Memoria de sancto
vrbano martyre. Oratio.
DA q̄s oīps deꝰ: vt qui bti
vrbani martyris tui atq;
pontificis natalicia colimus: eiꝰ
interuētu nobis tribue veniam
peccatoꝝ/ ⁊ cū ipso celestiū gau
dia premioꝝ. Per. Epla. Iustū
deduxit. In cōi fol. xi. Gr. Dñe ƥ.20.
preuenisti eū in bñdictiōibꝰ dulcedinis:
posuisti in capite eius coronā de
lapide precioso. ꝟ. Vitam petijt ⁊ tri
buisti ei: longitudinē dierū in seculū
Ozee seculi. Alla. ꝟ. Iustus germinabit
14. sicut liliū: ⁊ florebit ineternū ante dñm
Seq̄ntia. Adest nobis. In cōi
fo. xi. Euāg. Vigilate qr. In cōi
fo. xij. In tpe paschali euāgeliū
Ego sum vitis vera. In cōi fo. i.
Offr. Veritas mea ⁊ mia mea cum ƥ.88.
ipo: ⁊ i noie meo exaltabit cornu eiꝰ.
In tpe paschali. Alla. Secreta.
HIs tibi ꝓcibꝰ dñe nra q̄s
grata reddat oblatio: pro
cuiꝰ festiuitate est imolata. p do.
¶ Alia secreta de sctō vrbano.
MUnera domine quesumꝰ
tibi dicata sanctifica: et
intercedente beato vrbano mar
tyre tuo atq; pontifice: per hec
eadem nos placatus intende.
Per. Cōio. Beatus seruus/ quem math.
cum venerit dominus inuenerit vigilantē: 24. D
amen dico vobis super omnia
bona sua cōstituet eum. In tēpore
paschali. Alla alla. Postcōio.
SOlennitatem q̄s dñe sancti
pontificis aldelmi cele
brantibus adesto propicius: et
nobis eiꝰ meritis/ concede gaudia
vite celestis. Per dominū.
¶ Alia postcōio de sctō vrbano.
SUmentes domine sacra
menta celestia/ pietatē tuam
humiliter deuotione deposcimus:
vt illam que in beato vrbano
martyre tuo atq; pōtifice
flagrauit fortem dilectionē: nobis
benignus aspires. Per dominū
nostrū. ¶ Sācti augustini
anglorum apostoli. Officium.

ps. 91.

Sacerdotes dei benedicite dñm: sancti ⁊ humiles corde laudate deū. In tpe paschali. Alla alla. p̄. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate et superexaltate eū in secula. Oratio.

Deus q̄ beatū augustinū pōtificē primū doctorem populo cōcessisti anglorum: tribue nobis q̄s: vt cuius merita p̄dicamus ī terris: ei⁹ suffragia apd te sentiam⁹ in celis. Per do. Epla. Dedit dñs. In cōi fol. xiiij. Gr. Ecce sacerdos magn⁹: q̄ in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est īuēt⁹ silis: illi q̄ conseruaret legē excelsi. Alla. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum stola glorie induit eū. Seq̄ntia. Alma cohors. In cōi fo. xiij. S. Luc.

Eccl. 24. C

Eccle vox.

10. A.

In illo t. Designauit dñs et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suā/ in omnē ciuitatē ⁊ locū: in q̄ erat ipse ventur⁹. Et dicebat illis. Messis q̄dē multa: operarij autē pauci. Rogate ergo dñm messis: vt mittat oꝑarios ī messē suā. Ite. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite ergo portare sacculū/ neq̄ perā neq̄ calciamēta: ⁊ neminē ꝑ viā salutaueritis. In quācūq̄ domū intraueritis: primū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit fili⁹ pacis: requiescet suꝑ illū pax vestra. Sin autē: ad vos reuertet. In eadē aūt domo manete/ edētes ⁊ bibentes q̄ apud illos sunt. Dign⁹ est enī operari⁹ mercede sua. In tēpore paschali euāgel. Ego sum vitis vera. In cōi fo. j.

Credo. Offi. Inueni dauid seruū meum: ⁊ in oleo sancto vnxi eum. manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eū. In tēpore paschali. Alla. Secreta. p̄. 88.

Grata tibi sint dñe q̄s oblata munera: quibus ⁊ bti augustini cōfessoris tui atq̄ pontificis merita veneramur: et nostre pariter recolimus insignia libertatis et vite. Per d. Cōio. Fidelis seruus ⁊ prudens: quē constituit dñs suꝑ familiā suā: vt det illis in tempore tritici mensurā. In tpe paschali. Alla alla. Postcōio. math. 24. D

Sancta tua q̄s dñe que ꝑ beati augustini cōfessoris tui atq̄ pontificis hodierna solennitate libauimus nos refoueant: quib⁹ et iugiter satiemur: et semper desideremus expleri. Per dñm. ¶ Sancti germani episcopi et confessoris. Officiū.

Statuit ei dñs testamētū pacis/ ⁊ principē fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas ī eternum. In tēpore paschali. Alla alla. ps. Misericordias dñi: ī eternū cantabo. Oratio. Eccl. 45. D p̄. 88.

Omnīps sempiterne de⁹: qui nos bti germani confessoris tui atq̄ pontificis hodierna festiuitate letificas: tuam supplices exoramus clemētiā: vt cui⁹ solēnia deuotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs/ eterne vite remedia cōsequamur. Per dñm. Epla. Ecce sacerdos magnus qui ī diebus. In cōi fo. xj. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos ineternū: scdm ordinē p̄. 109

mechiſedech. ℣. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Alla. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dauid ſeruo meo. Euāge. Hō q̄dam peregre. In cōi fo.xij. In tēpore paſchali. Ego ſum vitis vera.
ps.88 In cōi fol.j. Offer. Ueritas mea ⁊ miſa mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit cornu ei⁹. In tpe paſc. alla Secreta.

Propiciare dñe q̄s ſupplicatiōibus nr̄is: et intercedēte pro nobis btō germano ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice: his ſacramētis celeſtib⁹ ſeruientes: ab oī culpa liberos eſſe concede: vt purificāte nos gr̄a tua: iiſdem quib⁹ famulamur myſterijs emūdemur. Per. Cōio.
Mat. 24D. Beatus ſeru⁹ quē cum venerit dñs inuenerit vigilantē: amē dico vobis ſup oīa bona ſua cōſtituet eum. In tēpore paſchali Alla alla. Poſtcōio.

Preſta q̄s dñe de⁹ noſter: vt diuinis myſterijs expiati/intcedēte btō germano cōfeſſore tuo atq; pōtifice: ad ſupni plenitudinē ſacramēti/cui⁹ libauim⁹ ſancta tēdam⁹. Per do.

¶ Sctē petronille vginis. Offi.

p.44 Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniquitatē: ppterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹/oleo letitie pre cōſortibus tuis. In tpe
Ibidē paſchal Alla alla alla. Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ btē petronille virginis tue animā ī celeſtibus collocaſti: fac nos ei⁹ intuētu a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ ſolui et ab oī ſemp aduerſitate defendi. Per. Epl'a. Qui gl'iatur. In cōi fo.xvj. Gr. Dilexiſti iuſtitiam p.44 et odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo letitie. Alla. et oia intra. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua: intende pſpere pcede ⁊ regna. Euāge. Simile eſt regnum celorū decē virginib⁹. In cōi fol.xvj. Offer. Offerent regi virgines poſt eam: proxime eius offerētur tibi. In tēpore paſchal alleluya. Secreta.

Sacrificiū qd̄ tue offeri m⁹ maieſtati/clemētiſſime deus placatus ſuſcipe: et p merita beate petronille glorioſe virginis tue: pſentis vite ſubſidium: ⁊ future felicitatē concede. Per. Cōio. Diffuſa eſt gr̄a ī labijs tuis: ppterea bñdixit te de⁹ ī etnū. In tpe paſchali Alla alla. Poſtcōio.

Perceptis dñe ſalutarib⁹ alimētis: q̄s/vt intercedēte beata petronilla vgine tua: p hec proficere ad gaudia mereamur etna. Per d. ¶ Sctī nichomedis martyris. Officium.

Letabit iuſtus in p. 63. dño ⁊ ſpabit ī eo et laudabūt oēs recti corde. In tpe paſchali alla alla. Ps. Exaudi Ibidē deus orōnē meā cum depcor: a timore inimici eripe alam meā. Oratio.

Deus q̄ nos bti nichomedis martyris tui meritis et intceſſiōe letificas: ꝯcede ppicius: vt q̄ ei⁹ bñficia poſcim⁹: dono tue gr̄e ꝯſequamur. p. Epl'a. Beatus vir q̄ in ſapiētia. In cōi folio.iiij. Gr. Beatus vir q̄ timet dñm: ps. 111 in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius; generatio ps. 20 rectoꝝ bñdicet. Alla. ꝟ. Posuisti dñe sup caput eius: coronā de lapide ꝓcioso. Euāge. Si ꝗs vult p⁹ me. In cōi fo. v. In tpe pasca. Ego sum vitis vera. In cōi fol. j. Offꝛ.

ps. 20 In virtute tua dñe letabit iust⁹: ꝛ super salutare tuū exultabit vehemēt desideriū aie ei⁹ tribuisti ei. In tpe paschali alla alla. Secreta.

Munera dñe oblata sctifica: ꝛ intercedēte btō nichomede martyre tuo/ nos ꝑ hec a pctōꝝ nr̄oꝝ maculis emunda. Per. Cōio. Posuisti dñe in capite ei⁹: coronā de lapide ꝓcioso. Postc.

Supplices te rogam⁹ oīps deus: vt quos tuis reficis sacramētis: intercedēte btō nichomede martyre tuo: tibi etiā placitis morib⁹ dignāter deseruire cōcedas. Per dñm. ¶ Sanctoꝝ marcellini et petri mart. Offm̄.

ps. 33. Clamauerūt iusti/ ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oīb⁹ tribulatiōibus eorū liberauit eos In tpe paschali
Eodē alla. ps. Bñdicā dñm ī oī tpe: semꝑ laus eius in ore meo. Oratio.

Deus q nos annua btōꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini et petri solēnitate letificas: pͣsta ꝗs: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis/ ꝓuocemur exēplis. Per. Lect. libri apocalipsis btī iohis apli.

7. C. In dieb⁹ illis. Respōdens vn⁹ de seniorib⁹: dixit michi. Hi q amicti sūt stolis albis: qui sunt/ et vnde venerūt? Et dixi illi. Dñe mi tu scis. Et dixit michi Hi sunt q venerunt de tribulatiōe magna: ꝛ lauerunt stolas suas/ ꝛ dealbauerūt eas ī sanguine agni. Ideo sunt āte thronū dei/ et seruiūt ei die ac nocte ī tēplo ei⁹. ꝛ q sedet ī throno/ habitabit sup illos. Nō esuriēt neqꝫ sitient ampli⁹: neqꝫ cadet sup illos sol/ neqꝫ vllus estus. Qm̄ agn⁹ qui in medio throni est/ reget illos: ꝛ deducet eos/ ad vite fōtes aq̄rū. Et absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. Gr. Justoꝝ Sa. 3. D.
aie in manu dei sunt: ꝛ nō tāget illos tormētū malicie. ꝟ. Visi sunt oclis insipiētium mori: illi aūt sunt in pace. Alla. ꝟ. Mirabilis dñs nr̄ in sctis suis. Euāgel. Cū audieritis. In cōi fo. ix. In tpe pasc. Ego sū vitis vos palmi. ī cōi fo. j. Offꝛ. Le ps. 31.
tamini ī dño ꝛ exultate iusti: ꝛ gliamini oēs recti corde In tpe pasc Alla.

Votiua dñe dona Secr. deferētes/ ī tuoꝝ martyrū marcellini ꝛ petri passiōe/ tuā magnificētiā veneramur: ꝛ per ea nobis implorām⁹ tue pietatꝭ auxiliū. Per. Cōio. Justoꝝ aie in ma- Sap. 3. A.
nu dei sunt: ꝛ nō tāget illos tormētū malicie. visi sunt oculis insipiētiū mori: illi autē sunt in pace. In tēpore paschali Alla alla. Postcōio.

Protegat dñe ꝗs populū tuū: et ꝑticipatio celestis indulta ꝯuiuijꝛ deꝓcatio collata sanctoꝝ. ꝑ do. ¶ Scti bonifacij sociorūqꝫ ei⁹ martyꝝ. Offm̄.

Sancti tui dñe benedicent te: gloriā regni tui dicent: alla. ps. Ex- ps. 144.
altabo te de⁹ meus rex: ꝛ bñdicā nomini tuo ī sclm ꝛ ī sclm scli. Oro.

Omnips sempiterne deus: qui

beato bonifacio ſociiſqꝫ eiꝰ palmā martyrij cōtuliſti: preſta nobis q̄s: eoꝝ meritis idulgentiā: qui eis largiri dignatꝰ es coronā. Per dn̄z. Ep̄la. Spectaculū
ps. 33. facti In cōi fo. vij. Gr̄. Clamauerūt iuſti: ꝛ dn̄s exaudiuit eos: ꝛ ex oibus tribulatiōibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dn̄s his q̄ tribulato ſūt corde: ꝛ hūiles ſpū ſaluabit. Alla.
ps. 144. ℣. Scti tui dn̄e florebūt ſicut liliū: ꝛ ſicut odor balſami erūt ante te. Euāgeliū. Cū pſequent̄ vos. In cōi fo. viij. In tp̄e paſc. euāge. Ego ſum vitis vos palmites. In cōi
ps. 88 fo. j. Offr̄. Confitebunt̄ celi mirabilia tua dn̄e: ꝛ ꝟitatē tuā in eccl̄ia ſanctorum: all'a all'a. Secreta.

Oblationē famuloꝝ tuorū ſuſcipe oꝑs deꝰ: quam tibi ſupplicit̄ deferimꝰ in honore bt̄i bonifacij martyris tui ſocioꝝqꝫ eiꝰ: vt q̄ tibi ſemetipſos obtulerūt hoſtiā laudis i odorē ſuauitatis: eorū precibꝰ vniri mereamur vnigēito filio tuo/ dn̄o nr̄o ieſu xp̄o. Qui tecū vi. ꝛ reg. Cō.
ps. 32. Gaudete iuſti in dn̄o all'a: rectos decet collaudatio all'a. Poſtcōio.

Tua nos mia deus: ꝓ hec ſacramenta que ſumpſimus intercedēte beato bonifacio martyre tuo ſociiſqꝫ eiꝰ: et ab oī ſurreptiōe vetuſtat̄ expurget: et capaces ſctē nouitat̄ efficiat. P.

Sctōꝝ medardi ꝛ gildardi epi.

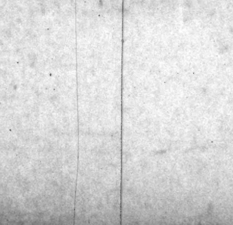

ps. 131 Sacerdotes eius induāt ſalutari ꝛ ſancti eius exultatiōe exultabūt In tp̄e paſc all'a all'a all'a. ps. Me-
Eodē mēto dn̄e dd: ꝛ oīs māſuetudinis eiꝰ.

Deus q̄ ſctām nobis Or. huiꝰ diei ſolēnitatē/ in honore ſanctoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ atqꝫ pōtificū medardi ꝛ gildardi conſecraſti: adeſto familie tue precibus ꝛ dona: vt quorū feſta celebramꝰ/ eoꝝ meritoꝝ auxilio ſubleuemur. Per d. Ep̄la. Plures
ps. 131 facti ſūt. In cōi fo. xiiij. Gr̄. Sacerdotes eius induant ſalutare: ꝛ ſancti eius exultatiōe exultabunt. ℣. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernā chriſto meo. Alla. ℣. Fulgebunt iuſti: ꝛ tanq̄ ſcintille in arundineto diſcurrēt in eternū. Euāgeliū. Sap. 3. A.
Sint lumbi. In cōi fol. xiiij. In tp̄e paſchali euāge. Ego ſum vitis vos palmites. In cōi folio. j.
ps. 149. Offr̄. Exultabūt ſancti in gloria letabuntur in cubilibꝰ ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. In tempore paſchali all'a all'a. Secreta.

Reſpice dn̄e q̄s populum tuū ad tua ſacramēta currentē: ꝛ preſentē feſtiuitatē ſanctorū confeſſorū tuoꝝ atqꝫ pontificū medardi et gildardi vt q̄d in honore nois tui detulerit: cunctis proficiat ad veniā. Per do.
Joh. 15. C. Cōio. Ego vos elegi de mundo: vt eatis ꝛ fructum afferatis ꝛ fructus veſter maneat. In tp̄e paſc all'a all'a. Poſtcō.

Gratias tibi agimus domine deus noſter: qui nos celeſti medela reparare dignatus es/ da queſumꝰ peccatis noſtris veniā: ſicut beatis confeſſoribus tuis/ atqꝫ pontificibus medardo et gildardo dediſti ſedē pontificatus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtū.

¶ In tranſlatione ſcti edmundi archiep̄i Ad miſſam. Officium

Eccl'a Gaudeam⁹ oēs in
dño diē festū ce-
lebrantes sub ho-
nore edmūdi ꝯsu-
lis: de cui⁹ trāsla-
tiōe gaudent an-
ps.32. geli: ꝛ collaudāt filiū dei ꝑ. Exul-
tate iusti in dño: rectos decet collau-
Deus q̄ nos (datio. Oro.
beati edmūdi cōfessoris tui
atq; pōtificꝭ trāslationē celebra-
re ꝯcedis: te supplices exoram⁹:
vt eius meritꝭ et precib⁹/a vicijs
ad virtutes: ꝛ a carcere transfera-
mur ad regnum. Per. Mēoria de
martyrib⁹ primo ꝛ feliciano. Or.

Fac nos q̄s dñe sanctoꝝ
martyrū tuoꝝ primi ꝛ fe-
liciani semꝑ festa sectari: quorū
suffragijs protectiōis tue dona
sentiam⁹. Per d. Epla. Ecce sa-
cerdos magnus q̄ i vita sua. In
ps.20 cōi fo. xi. Gr. Dñe ꝑuenisti eum in
bñdictiōib⁹ dulcedinis posuisti in ca-
pite ei⁹ coronam de lapide ꝓcioso. ℣.
Vitā petijt ꝛ tribuisti ei: longitudinē
Eccle dierū i sclm scli. All'a. ℣. Hic edmū-
sievoꝝ dus pauꝑ ꝛ modicus: celū diues īgre-
ditur: hymnis celestibus honoratur.
Sequētia de cōi. Alma cohors
Euāge. Homo quidā peregre. In
cōi fo. xii. In tpe pasc. Euange.
Ego sum vitis vera In cōi fo. i.
Offr. Veritas mea ꝛ mīa mea cū ip-
so: ꝛ in nōie meo exaltabit̄ cornu ei⁹.
In tpe paschali all'a. Secreta.

Deus q̄ panē ꝛ vinū in cor-
pus tuū ꝛ sanguinē/cele-
sti bñdictiōe ꝯuertis: ꝯcede no-
bis ꝑ merita bti edmūdi ꝯfesso-
ris tui atq; pōtificis: vt ad tuam
mīam reuertētes: tuo bñplacito
cōfirmemur. Per dñm. Alia
secreta de martyribus. Oratio.

Fiat tibi dñe q̄s hostia sa-
crāda placabilis ꝓcioso-
rū celebritate martyrū tuoꝝ pri-
mi ꝛ feliciani: que ꝑ eorū merita
gl'iosa/ꝛ pctā nr̄a purificet: ꝛ tuo-
rum tibi vota ꝯciliet famuloꝝ. P.
Cōio. Btūs seruus quē cum venerit Mat.
dñs īuenerit vigilātē: amē dico vobis 24.D
sup oīa bona sua cōstituet eum. In
tpe paschali all'a all'a. Postcōio

Deus q̄ beatū edmūdum
ꝯfessorē tuū atq; pōtificē
a supplicijs ad gaudia transtuli-
sti: tribue q̄s/vt q̄ trāslationē ei⁹
veneramur in terris: p ei⁹ patro-
ciniū/ad celestia trāsferamur. P.
Alia postcōio de martyribus

Quesum⁹ oīps de⁹: vt sctoꝝ
martyrū tuoꝝ primi ꝛ feli-
ciani celestib⁹ mysterijs celebra-
ta solēnitas: indulgentiā nobis
tue ꝓpiciatiōis acq̄rat. Per do.
Scti barnabe apli Officium.

Michi autē nimis ps.138.
honorati sunt a-
mici tui deus: ni-
mis cōfortat⁹ est
principat⁹ eorū.
Ps. Dñe ꝓbasti me Ibid.
et cognouisti me: tu cognouisti sessio-
nē meā/ꝛ resurrectionē meā. Oro.

Ecclesiā tuā q̄s dñe beati
barnabe apli tui commē-
det oro: et ꝑ ea intuētor existat:
quā doctrina ꝛ passiōe illustrat.
Per do. Epla. Iā nō estis. I cōi
fo. i. Gr. Nimis honorati sunt ami-
ci tui de⁹: nimis ꝯfortat⁹ est ꝓncipat⁹ ps.138.
eorū. ℣. Dinumerabo eos: ꝛ sup are-
nā multiplicabunt̄. All'a. ℣. In oēm
terrā exiuit sonus eoꝝ: ꝛ in fines or- ps.18.
bis terre verba eorū. Seq̄ntia. Alle

luya nunc decãtẽt. In cõi fol.ij.
15.B. Scđm Johannem.
IN illo tpe. Dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptũ
meũ: vt diligatis inuicẽ ſicut di-
lexi vos. Maiorẽ hac dilectio-
nẽ nemo habet: vt alam ſuã po-
nat qs p amicis ſuis. Vos ami-
ci mei eſtis: ſi feceritꝫ q̃ ego pre-
cipio vobis. Iã nõ dicã vos ſer-
uos: qꝛ ſuus neſcit qd faciat do
min⁹ ei⁹. Vos aũt dixi amicos:
qꝛ oĩa q̃cũqꝫ audiui a pr̃e meo:
nota feci vobis. Non vos me ele
giſtis: ſed ego elegi vos/ ⁊ poſui
vos vt eatis ⁊ fructũ afferatis: et
fruct⁹ veſter maneat. Vt qđcũqꝫ
petieritis patrẽ i noĩe meo / det
ħ.138. vobis. Credo. Offr̃. Mihi autẽ
nimis honorificati ſunt amici tui de-
us: nimis ꝯfortat⁹ eſt ꝑncipatus eoꝝ.
PLacatiõis tibi Secreta.
dñe ſacrificiũ i hac btiſſi-
mi barnabe apſti tui ſolennitate
deferimus: cui⁹ nos ꝑcib⁹ hec re
dẽptiõis nr̃e ſuffragia/ ⁊ intelli-
gere q̃s ꝯcedas ⁊ aſſeq̃. p d̃. Pre
fatio. Et te dñe. Cõ. Vos q̃ ſecuti
Mat. eſtis me: ſedebitꝭ ſup ſedes iudicãtes
19.D. duodeci trib⁹ iſrl'/ dicit dñs. Poſtc̃.
SAcramẽta celeſtia que p
btĩ barnabe apſti tui paſſi-
one dñe tue obtulim⁹ maieſtati:
ipſi⁹ nobis q̃s fiãt intceſſione ſa
lutaria: in cui⁹ natalicio ſunt per
cepta. Per. ¶ Sctõꝝ baſilidis/
cirini/ nabor ⁊ nazarii m̃r. Offi.
ħ.78. Intret i ꝯſpectu tuo
dñe gemit⁹ cõpedi-
torũ: redde vicinis
nr̃is ſeptuplũ i ſinu
eoꝝ: vĩdica ſangui-
nẽ ſctõꝝ tuoꝝ q̃ effuſus eſt. ps.
Deꝫ.

Deus venerũt gẽtes i hereditatẽ tuã Ibidẽ
polluerũt tẽplũ ſctm̃ tuũ: poſuerunt
hirl'm in pomoꝝ cuſtodiã. Oratio.
SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ba
ſilidis/ cirini/ naborꝭ/ ⁊ na
zarii/ q̃s dñe natalicia nobis vo
tius reſplẽdeãt: et qđ illis ꝯtulit
excellẽtia ſempitna/ fructib⁹ nr̃e
deuotiõis accreſcat. p do. Epl'a
Iuſtoꝝ aĩe. In cõi fo.vii. Gr̃.
Vindica dñe ſanguinẽ ſctõꝝ tuoꝝ/ q̃ ħ.78.
effuſus eſt. ℣. Poſuerũt mortalia ſer
uoꝝ tuoꝝ eſcas volatilib⁹ celi: carnes
ſctõꝝ tuoꝝ beſtiis tr̃e. Alla. ℣. Iu
ſti epulenꝭ ⁊ exultẽt in ꝯſpectu dei: et
delectenꝭ in letitia. Euange. Ecce
ego mitto. In cõi fo.ii. Offr̃. Ex- ħ.149
ultabũt ſcti in gl'ia: letabunꝭ in cubi
lib⁹ ſuis: exltatiões dei i faucib⁹ eoꝝ.
DA nobis q̃s Secreta.
dñe pure deuotiõis affe-
ctũ: ⁊ ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ baſili-
dis/ cirini/ naboris/ ⁊ nazarii in-
terceſſiõib⁹: etiã nr̃a munera p-
picius ĩtuere. p do. Cõio. Poſue ħ.78.
rũt mortalia ſuorũ tuorũ dñe/ eſcas
volatilib⁹ celi: carnes ſctõꝝ tuoꝝ be-
ſtiis terre: ſcđm magnitudinẽ brachii
tui: poſſide filios mortipunitorum.
DIuinis ſacra- Poſtcõ.
mẽtis refecti q̃s dñe de⁹
nr̃: vt ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ baſili-
dis/ cirini/ naboris/ ⁊ nazarii in-
terceſſiõib⁹: gaudiis mereamur
intereſſe celeſtibus. Per dñm.
¶ Sctĩ baſilii epĩ ⁊ cõfeſ. Offiñ.

Statuit ei dñs te- Eccli.
ſtamẽtũ pacis/ ⁊ 45.D
principẽ fecit eũ
vt ſit illi ſacerdo
tii dignitas ĩ eter-
num. ps. Miſeri- ps.88
cordias dñi: in eternũ cantabo. Gr̃.

DEus q̄ beatū baſiliū ꝯfeſ-
ſorē tuū doctorē p̄cipuū/
catholiceq; fidei predicatorē eli
gere dignat⁹ es: p̄ſta q̄s: vt ipſo
ꝓ nobis intcedēte pctōꝝ nr̄oꝝ
mereamur exui malis: ⁊ tibi do-
mino ſinceris mētib⁹ deſuire. p
do. Epla. Ecce ſacerdos. In cōi
ps.20 fo. xi. Gr. Dn̄e preueniſti eū in be-
nedictiōibus dulcedinis: poſuiſti i ca
pite ei⁹: coronā de lapide p̄cioſo. ℣.
Uitā petijt ⁊ tribuiſti ei: longitudinē
dierum i ſeculū ſeculi. Alla. ℣. Iu-
ſtus germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit in
eternū ante dn̄m. Euange. Homo
qdā peregre. In cōi fo. xli. Offr.
ps.88 Ueritas mea ⁊ mīa mea cum ipo: ⁊ in
noīe meo exaltabit cornu ei⁹. Secr.
SAncti baſilij ꝯfeſſoris tui
atq; pōtificis ſupplicatio-
ne munus oblatum: dn̄e q̄s/ fiat
nobis in ꝑpetuū ſalutare. Per.
Mat. Cō. Btūs ſuus quē cū venerit dn̄s i-
24. D uenerit vigilantē/ amē dico vobis ſup
ōia bona ſua ꝯſtituet eum. Poſtc.
SUmptū dn̄e celeſtis reme
dij ſacramētū: ad ꝑpetuaꝫ
nobis ꝑuenire grām/ bti baſilij
ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis obti-
neat intceſſio glīoſa. p. ¶ Scōꝝ
viti ⁊ modeſti atq; creſcētie mr̄.

ps.67. IUſti epulent ⁊ ex
ultēt in cōſpectu
dei: ⁊ delectent i
Eodē leticia. ps. Exur-
gat deus ⁊ diſſipen
tur inimici ei⁹: ⁊ fu
giant q̄ oderūt eū a facie ei⁹. Oro.
COncede q̄s oīps deus vt
ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ viti ⁊
modeſti atq; creſcētie/ quoꝝ ce-
lebram⁹ victorias: participemur
et premijs. Per do. Epla. Iuſti
autē. In cōi fo. vij. Gr. Clamaue ps.33.
rūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex oī-
bus tribulatiōibus eoꝝ liberauit eos
℣. Iuxta eſt dn̄s his q̄ tribulato ſūt Ibidē
corde: ⁊ hūiles ſpiritu ſaluabit. Al-
leluya. ℣. Mirabilis dn̄s noſter in
ſanctis ſuis. Scdm Lucam.
IN illo t. Dicebat ieſus tur 11. B.
bis iudeoꝝ ⁊ p̄ncipib⁹ pha
riſeoꝝ. Ue vobis q̄ edificatis mo
numēta ꝓphetaꝝ: patres aūt ve
ſtri occiderūt illos. Profecto te
ſtificamini q̄ ꝯſentitis operib⁹
patrū veſtroꝝ. Qm̄ qdē ipſi eos
occiderūt: vos aūt edificatis eoꝝ
ſepulchra. Propterea ⁊ ſapiētia
dei dixit. Mittā ad eos prophe
tas et aplos: ⁊ ex illis occident/
et ꝑſequētur: vt inqrat̃ ſanguis
oīm ꝓphetarū q̄ effuſus eſt a cō
ſtitutiōe mundi/ a gn̄atiōe iſta: a
ſanguine abel iuſti/ vſq; ad ſan-
guinē zacharie: qui periit int̃ al-
tare ⁊ edem. Ita dico vobis: req̄
retur ab hac gn̄atiōe. Ue vobis
legiſperitis: q̄ abſtuliſtis claueꝫ
ſciētie: ⁊ ipſi nō introiſtis: ⁊ eos
qui introibāt ꝓhibuiſtis. Cum
hec ad illos diceret cepert pha-
riſei ⁊ legiſperiti grauiter iſiſte-
re: et eos ei⁹ opprimere/ de mul-
tis inſidiātes ei. Et q̄rētes cape
aliq̄d ex ore ei⁹: vt accuſarēt eū.
Offr. Gl̄iabunt in te oēs q̄ diligūt ps.5.
nomē tuū: qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto.
dn̄e vt ſcuto bone volūtatis tue coro-
naſti nos. Secreta.
PRopici⁹ eſto dn̄e ſuppli-
catiōib⁹ nr̄is: ⁊ pp̄li tui oblatiōi-
bus p̄cibuſq; ſuſceptis: intceſſio
ne ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ viti ⁊ mo
deſti atq; creſcētie/ nr̄a ad te cor
da cōuerte: vt a terrenis cupidi

tatibus liberi: ad celestia desideria transeamus. Per. Cōio. ps.123 Anima nostra sicut passer erepta est / de laqueo venantiū: laqueus cōtritꝰ est/ et nos liberati sumus. Postcōio.

Salutaris alimonie ꝑticipatiōe refectos: btōꝝ martyrū tuoꝝ viti ꝛ modesti atqꝫ crescētie: nos dn̄e q̄s vbiqꝫ defēsiōne custodi: quoꝝ hodie voluisti nos tp̄ali solēnitate gaudere. P.

¶ Trāslatio scti ricardi. Offm̄.

Eccli. 25.D. Statuit ei dn̄s testamētū pacis/ ꝛ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas: in eternū. Ps. ps.88 Misericordias dn̄i: in eternū cātabo. Oratio.

Deus qui nos trāslationē btissimi ꝯfessoris tui atqꝫ pontificis ricardi solēniter celebrare cōcedis: tribue nobis q̄s/ eius meritis et precibꝰ a mundi huius trāsire miseria: ꝛ ad gaudia ꝑuenire celestia. Per dn̄m.

¶ Scđo. de mart. cirico ꝛ iulita. Oratio.

Exaudi nos dn̄e deꝰ noster: cum sctōꝝ martyrū tuorū cirici ꝛ iulite matris eius tibi patrocinio supplicantes: vt quoꝝ celebramꝰ triūphū: possimus retinere ꝯstātiā. Per.

Epl'a. Ecce sacerdos magnꝰ q̄ in diebꝰ suis. In cōi fo. xi. Gr. ps. 20 Dn̄e preuenisti eū in bn̄dictiōibꝰ dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. ℣. Vitam petijt ꝛ tribuisti ei: longitudinē dierū in seculū seculi. Al'ia. ℣. Esaie 25. Justus germinabit sicut liliū: ꝛ florebit in eternū ante dn̄m. Seqn̄. Adest nobis dies al. In cōi fo. xi. Euāge. Homo quidā peregre. In cōi fo. xij. Offr. ps. 88 Veritas mea ꝛ mia mea cum ipso: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Offerimꝰ tibi dn̄e preces et munera supplicit' exorantes: vt intercessiōe bti ricardi ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis/ cuiꝰ trāslatiōis solēnia colimus: a vitijs ad virtutes: et a carcere transferamur ad regnum. Per dn̄m.

¶ Alia secreta de martyribus.

Offerimus tibi dn̄e fideliū tuorū dona solēnia sctōꝝ martyrū tuoꝝ cirici et iulite intercessiōibꝰ cōfidētes: vt qđ nos exeq̄mur minus idonea fiutute: illorū potius meritis efficiatur acceptū. Per dn̄m. Cōio. Mat. 24.D Beatus seruus quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilantē: amē dico vobis: suꝑ omnia bona sua cōstituet eum. Postcōio.

Per hec sacramēta dn̄e q̄ sumpsimꝰ: ꝛ ꝑ intercessionē scti pōtificꝫ tui ricardi: cuiꝰ trāslatiōis diē deuote celebramꝰ: te supplices deꝑcamur: vt ipsiꝰ meritis ꝛ intercessiōe a tenebris huiꝰ vite/ ad lucē ꝑpetuā nos trāsferre digneris. P d. ¶ Alia de marty.

Plebs tua dn̄e ꝑ hec scta que sumpsimꝰ/ capiat sacre bn̄dictiōis augmētū: ꝛ intercessiōe sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ cirici ꝛ iulite: copiosis bn̄ficiorum tuoꝝ semꝑ subleuemur auxilijs. Per do.

¶ Sctōꝝ marci ꝛ marcelliani martyrum. Officium.

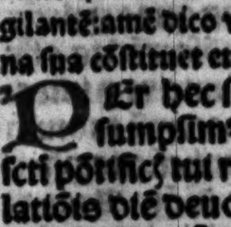

ps. 36 Salus aūt iustoꝝ a dn̄o: ꝛ protector eoꝝ est in tp̄e tribulatiōis. P. Ibidē Noli emulari in malignātibꝰ neqꝫ zelaue

nis faciẽtes iniquitatē. Oratio.
PReſta q̄s oīps deus: vt q̄
ſanctoꝝ martyꝝ tuorum
marci ⁊ marcelliani natalicia co
limus: a cūctis malis iminētib⁹
eoꝝ intceſſiōibus liberemur. P.
Epła. Lingua ſapientiū. In cōi
Sa. 3. fo. vij. Gꝛ. Juſtoꝝ aīe in manu dei
A. ſunt: ⁊ nō tāget illos tormētum mali
cie. ℣. Viſi ſunt oculis inſipiētiū mo
ri: illi autem ſunt in pace. All'a. ℣.
Reddet deus mercedē laboꝝ ſctōꝝ
ſuoꝝ: ⁊ deducet illos in via mirabili.
Euāge. Uidete ne q̄s. In cōi fo
ꝑs. 123. lio. ix. Offꝛ. Aīa nr̄a ſicut paſſer
erepta eſt/ de laqueo venātiū: laque⁹
cōtrit⁹ eſt: ⁊ nos liberati ſum⁹. Sec.
PReueniat nos q̄s dñe
gr̄a tua ſemꝑ ⁊ ſubſequat̄
et has oblationes quas ꝓ pctīs
noſtris nōi tuo cōſecrādas offe
rim⁹/ benign⁹ aſſume: vt ꝑ inter
ceſſionē ſctōꝝ martyꝝ tuorum
marci ⁊ marcelliani: cūctis ꝓfici
at ad ſalutē. Per. Cōio. Amen di
co vobis: q̄ vni ex minimis meis feci
ſtis/ michi feciſtis: venite bñdicti pa
tris mei: poſſidete ꝑparatū vobis re
gnum ab initio ſeculi. Poſtcōio.
VT ꝑcepta nos dñe ſācta
viuificent: ſctōꝝ martyꝝ
tuoꝝ marci ⁊ marcelliani meri
ta glo'ſa nos adiuuēt. P. ¶ Sā
ctoꝝ geruaſij ⁊ ꝓthaſij. Officiū.
ꝑs. 84. LOquet̄ dñs pa
cē in plebē ſuā/ ⁊
ſuꝑ ſctōs ſuos: ⁊
in eos q̄ ꝯuertū
tur ad ipſuꝫ. Ps.
Eodē Bñdixiſti dñe terrā
tuā: auertiſti captiuitatē iacob. Oꝛ.
DEus q̄ nos annua ſctōꝝ
martyꝝ tuoꝝ geruaſij/ ⁊
prothaſij ſolēnitate letificas: cō
cede propicius: vt quoꝝ gaude
mus meritis: accēdamur exem
plis. Per. Ad Romanos.
FRatres. Scimus q̄m di 8. F.
ligētibus deū oīa coope
rant̄ in bonū: his qui ſcd̄m ꝓpo
ſitum vocati ſunt ſcti. Nā quos
preſciuit: ⁊ predeſtinauit confor
mes fieri imaginis filij ſui: vt ſit
ipſe primogenit⁹ i multis fratri
bus. Quos autē predeſtinauit:
hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit:
hos ⁊ iuſtificauit. Quos aūt iu
ſtificauit: illos et magnificauit.
Quid ḡ dicem⁹ ad hec? Si de⁹
pro nobis: quis ꝯtra nos? Qui
etiā ꝓprio filio ſuo nō pepercit:
ſed pro nobis oīb⁹ tradidit illū.
Gꝛ. Glorioſus de⁹ in ſanctis: mira Exo.
bilis in maieſtate faciēs ꝓdigia. ℣. 15. A.
Dextra tua dñe glificata eſt in virtute:
dextera manus tua cōfregit inimicū.
All'a. ℣. Sancti ⁊ iuſti in dño gau
dete: vos elegit deus in hereditatem
ſibi. Scd̄m Marcum.
IN illo tpe. Egrediente ie 13 A.
ſu de tēplo: ait illi vnus ex diſci
pulis ſuis. Magiſter: aſpice q̄
les lapides ⁊ quales ſtructure.
Et reſpōdens ieſus/ ait illi. Ui
des has oēs magnas edificati
ones? Nō relinquet̄ lapis ſuper
lapidē: q̄ nō deſtruat̄. Et cum ſe
deret in mōte oliuarū cōtra tem
plū: īterogabāt eū ſeparati pe
trus/ ⁊ iacobus/ ⁊ iohānes/ ⁊ an
dreas. Dic nobis quādo iſta fi
ent: ⁊ qđ ſignū erit q̄n hec oīa
incipiēt cōſummari? Et reſpon
dens ieſus/ cepit dicere illis. Ui
dete ne quis vos ſeducat. Mul
ti eni venient in nōie meo dicen

tes q: ego ſum : et multos ſeducent.
Cū aūt audieritis bella/et
opiniones belloꝝ:ne timueritis
Oportet enī hec fieri:ſ; nōdū finis
exurget enī gens ↄtra gētē/
et regnū ſup regnū:⁊ erūt terre
motus ꝑ loca/⁊ fames. Initium
doloꝝ hec. Uidete aūt voſmetipſos.
Tradēt enī vos ī cōcilijs/
et ī ſynagogis vapulabitiſ: ⁊ āte
preſides ⁊ reges ſtabitis ꝓpter
me/ī teſtimoniū illis. Et in oēs
gētes primū oportet predicare
euāgeliū. Et cū duxerit vos tradētes:
nolite precogitare q̄d loquamini:
ſ; q̄d datū fuerit vobis
in illa hora/id loquamini. Nō eī
vos eſtis loquētes:ſ; ſpūſſctūs
Tradet aūt frater fratrē in mortē:
⁊ pater filiū: ⁊ cōſurgent filij ī
parētes:⁊ morte afficiēt eos. Et
eritis odio oībus ꝓpter nomen
meū. Qui autem ſuſtinuerit in
Ps.31. finem:hic ſalu⁹ erit. Offꝫ. Letamini
ī domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gl'iamini
omnes recti corde. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e laudis
offerim⁹:q̄s beatis martyrib⁹
tuis geruaſio/et ꝓthaſio
ↄtuliſti:vt et ꝓ tuo noīe mori nō
pauerēt: ⁊ ſempiterna gloria
P.78. fulgeāt interēpti. ꝑ. Cōio. Poſuerūt
mortalia ſ'uoꝝ tuoꝝ dn̄e eſcas volatilib⁹
celi:carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre:
ſcđ; magnitudinē brachij tui/poſſide
filios mortipunitorū. Poſtcō.

Benedictio tua dn̄e q̄s per
hec ſctā myſteria tuorum
īpleat corda fideliū: vt ⁊ ſctōrū
martyꝝ tuoꝝ geruaſij ⁊ ꝓthaſij
honorificēt paſſiōes: ⁊ remedia
ſalutis eťne q̄ expetūt/eiſdē patrocinātib⁹
aſſequanť. Per do.

¶ In trāſlatiōe ſcti edwardi regis ⁊ martyris. Ad miſſā. Offiī

Gloria ⁊ honore coronaſti eū: ⁊ conſti- Ps.8.
tuiſti eū ſup opera
manuū tuaꝝ. ꝑ. Dn̄e Ibidē
dn̄s nr̄: q̄ admirabile
eſt nomē tuū ī vniuerſa terra. Oro.

Deus eterni triūphator īperij:
familiā tuā ꝓpicius
reſpice/trāſlationem regis celebrantē
edwardi: ⁊ preſta:vt ſicut
illū munere gl'ificare dignariſ celeſti:
ita nos eius obtētu eternē
felicitati facias dignanť aſcribi.
Per d. Epła. Btūs vir q̄ iuent⁹.
In cōi fo.iiij. Gr. Poſuiſti dn̄e ſu- P.20.
per caput ei⁹: coronā de lapide ꝓcioſo.
ꝟ. Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei:et
volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū.
Alla. ꝟ. Beat⁹ vir q̄ ſuffert tētatio- Jaco.
nē: qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coro- 1.B
nā vite. Si fiāt ix. lc. dr Seq̄ntia.
Organicis canam⁹. In cōi f. iiij
Euāg. Si quis venit ad. In cōi
fol. v. Offꝫ. Poſuiſti dn̄e in capite Ps.20
eius coronā de lapide ꝓcioſo. vitā petijt
a te ⁊ tribuiſti ei all'a. Secreta.

Intuere q̄s dn̄e de⁹ ad noſtre humilitatiſ hoſtiā tibi
in honore ſcti martyris tui ac regis
edwardi oblatā:quā tibi ſacrā
oblationē mirabili diſpenſatiōe
efficere voluiſti: ⁊ cōcede nobis
illi⁹ precib⁹ ita īnocēter viuere:
vt ad eterna mereamur gaudia
ꝑuenire. ꝑ. Cōio. Qui vult ve- Mat.
nire poſt me abneget ſemetipſū: ⁊ tol- 15.D.
lat crucē ſuā te ſequať me. Poſtcō.

Sancta tua nos dn̄e ſūpta
purificēt: ⁊ beato martyre
tuo ac rege edwardo intercedēte
ad ꝑpetue beatitudinis ↄſortiū

perducant. Per dn̄m. ¶ Sancti
albani ꝓthomartyris anglorū.
ps.20. In v̄tute tua dn̄e
letabit̄ iustus: et
sup̄ salutare tuū
exultabit vehemēter: desideriū
aīe eius tribuisti
Eodē ei. ps. Qm̄ preuenisti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹
coronā de lapide precioso. Oratio.

DEus q̄ hunc diē beati albani martyrio cōsecrasti:
tribuequesum⁹: vt cuius annuo
gratulamur officio: ei⁹ continuo
foueamur auxilio. Per dominū
nostrū. Lectio libri sapientie.

4.B. IUstus si morte ꝑoccupat⁹
fuerit: i refrigerio erit. Senectus ei venerabilis est nō diuturna: neq; numero annoꝝ ꝯputata. Cani aūt sunt sensus hoīs:
et etas senectutꝪ vita īmaculata.
Placēs deo factus dilectus: ⁊ viuens iter peccatores translatus
est. Raptus est ne malicia mutaret itellectū illi⁹: aut ne fictio deciperet animā illius. Cōsummatus i breui/ expleuit tēpora multa. Placita eni erat deo aīa illi⁹.
Propter hoc ꝓperauit educere
illum de medio iniquitatis: qm̄
gratia dei et misericordia est in
sanctos eius: ⁊ respectus in electos illi⁹.
ps.111 Gr̄. Btūs vir qui timet
dn̄m: in mandatis eius cupit nimis.
℣. Potēs in terra erit semē ei⁹: generatio eius bn̄dicetur. All'a. ℣. Posuisti dn̄e super caput eius: coronam
ps.20. de lapide precioso. Sequentia.

EIa gaudēs caterua ouāter eya. Pāge sonora domino cantica illi⁹: et enarra magnalia. Ex toto corde/ ex tota v̄tute/ ex tota aīa: christo iubila.
Qui est sanctoꝝ vita/ virt⁹/ gloria/ premiū/ corona. Cuius pietas larga: comit aurea albanum
laurea. Cui⁹ precellens gratia:
expurgauit ei⁹ crimina. Eius ⁊
cornu ꝑ secla: exaltat in magna
gl'ia. Cū eni ꝑcepisset diua munera. Sācte religiōis dona mystica. Aspernēs idolatrā regem
spernit idola. Et cū iam duceret̄
mortꝪ ad supplicia Prece fugās
flumia. Per fluuij glareas: sicca
trāsiuit semita. Pari quoq; gratia. Grata fontis munera: terra
produxit arida. Post hec iclyta
albane pater opa. Linquēs hec
terrestria Scādis cū gl'ia: celoꝝ
vindima. Te nūc petim⁹ patrone prece sedula. Qui es nr̄a vera gl'ia. Solue precum votis seruorum scelera Exora pro gente
anglica: et ꝓ ei⁹ pace etn̄a. Ter
dicit̄ ℣. predictus. Et nobis tibi
supplicib⁹: vite vera ipetra gaudia. Ubi sonat iugit all'a. Euāg.
Si quis vult post me. In cōi fo.
v. Offr̄. In virtute tua domine letabitur iustus ⁊ super salutare tuum ps.20.
exultabit vehementer: desideriū anime eius tribuisti ei. Secreta.

SIcut in beati albani martyris tui veneratiōe te mirabilē predicam⁹: sic dn̄e clemētiam tuā/ per hec pie placatiōis
officia: ꝓ nobis q̄s ip̄e pius iteruentor existat. Per dn̄m. Cōio.
Magna est gloria ei⁹ in salutari tuo: ps.88.
gloriam et magnum decorē impones
super eum domine. Postcōio.

UT tua nos dn̄e sacramēta purgent a crimine: san

ctam maieſtatē tuam queſumus
beatus martyr albanus ſemper
imploret. Per do. ❡ In vigilia
ſancti iohannis baptiſte Offm.

Luce 1.A. NE timeas zacharia: exaudita eſt
oratio tua: et elizabeth vxor tua
pariet tibi filiuz:
⁊ vocabis nomē
eius iohannē: ⁊ erit magnus coram
dn̄o: et ſpū ſctō replebit̄ adhuc
ex vtero matris ſue: ⁊ multi
in natiuitate eius gaudebunt.
Ps.20 Ps. Dn̄e in virtute tua letabit̄ rex: et
ſuꝑ ſalutare tuū exultabit vehement̄.

PReſta q̄s omp̄s Oratio.
deus: vt familia tua ꝑ viā
ſalutis incedat: et beati iohānis
chriſti precurſoris hortamenta
ſectando: ad eum quem predixit
ſecura perueniat dominum noſtrum
ieſum chriſtuz filiū tuum.
Qui tecū viuit. ❡ Memoria de
ſancta etheldreda. Oratio.

DEus qui nos hodie beate
etheldrede ꝟginis tue
annua ſolennitate letificas: concede
propicius: vt eius adiuuemur
meritis/cuius caſtitatis irradiamur
exemplis. Per dn̄m.

Lectio hieremie prophete.

1.A. IN diebꝰ illis. Factum eſt
verbum dn̄i ad me dicens
Priuſq̄ȝ te formarē i vtero noui
te: ⁊ anteq̄ȝ exires de vulua ſctificaui
te: et prophetā in gentibꝰ
dedi te. Et dixi. A a a dn̄e deus
Ecce neſcio loq̄: qꝛ puer ego ſū.
Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere
qꝛ puer ſum: qm̄ ad oīa q̄ mittaȝ
te/ibis: ⁊ vniuerſa q̄ mandauero
tibi/loqueris. Ne timeas a facie
eorū: qꝛ ego tecū ſum vt eruā te/
dicit dn̄s. Et miſit dn̄s manum
ſuā: ⁊ tetigit os meū. Et dixit ad
me. Ecce dedi verba mea in ore
tuo. Ecce conſtitui te hodie ſuꝑ
gentes/⁊ ſuꝑ regna: vt euellas/
et deſtruas/⁊ diſperdas/⁊ diſſipes/⁊
edifices/et plantes. Dicit
dn̄s om̄ps. Gr. Fuit homo miſſus a Joh.
deo: cui nomē erat iohānes hic venit 1.B.
ꝟ. Ut teſtimoniū ꝑhiberet de lumīe:
et parare dn̄o plebē ꝑfectā. Si dn̄ica
fuerit dr̄. All'a. ꝟ. Tu puer ꝓpheta Luce.
altiſſimi vocaberis/ꝓibis ante 1.G.
dn̄m parare vias eius. ❡ Initium
ſancti euangelij Scd̄m Lucam

FUit i diebus herodis regis 1.A.
iudee ſacerdos q̄daȝ
nomīe zacharias/de vice abia: et
vxor illiꝰ de filiabꝰ aarō: et nomē
eiꝰ elizabeth. Erāt aūt iuſti ābo
ante deū. incedētes i oībꝰ mandatis
⁊ iuſtificatiōibꝰ dn̄i ſine q̄rela.
Et nō erat illis filius: eo q̄d
eſſet elizabeth ſterilis: et ābo ꝓceſſiſſent
in diebꝰ ſuis. Factū eſt
aūt cum ſacerdotio fungeret̄ zacharias
in ordine vicis ſue ante
deū/ſcd̄m conſuetudinē ſacerdotij:
ſorte exijt vt incenſum poneret/
ingreſſus in templū dn̄i. Et
oīs multitudo ppl'i: erat orans
foris hora incēſi. Apparuit aūt
illi angelus dn̄i/ſtans a dextris
altaris icenſi. Et zacharias turbatꝰ
eſt vidēs: ⁊ timor irruit ſuꝑ
eū. Ait aūt ad illū angelus. Ne
timeas zacharia: qm̄ exaudita ē
deprecatio tua: ⁊ vxor tua elizabeth
pariet tibi filiū: et vocabis
nomen eius iohannem. Et erit
gaudiū tibi ⁊ exultatio: et multi
in natiuitate eius gaudebunt.

Erit eni magnꝰ corā dño:vinū ꝛ
sicerā nō bibet. Et spū sctō reple
bit᷑ adhuc ex vtero matris sue ꝛ
multos filioꝝ israel/cōuertet ad
dñm deū ipsoꝝ. Et ipse p̄cedet
āte illū in spū ꝛ virtute helye: vt
cōuertat corda patrū in filios: ꝛ
incredulos ad prudētiā iustoꝝ.
Parare dño:plebē ꝑfectā. Offꝫ.
Ps.8. Gl̄ia ꝛ honore coronasti eū ꝛ cōstitui
sti eū sr̄ opa manuū tuaꝝ dñe. Sec.

DA q̄s oīps deꝰ vt sicut bea
tus iohēs baptista astru
xit:agnꝰ ille tuꝰ q̄ p̄sentibꝰ myste
riis declaratꝰ est: pctā nr̄a semꝑ
emundet. q̄ te. ¶ Alia secreta de

QUe i hoc(sctā etheldreda
altari dñe p̄posita oculis
tue maiestatꝫ offerimꝰ:sctē ethel
drede ꝟginis tue supplicatiōibꝰ
q̄s ꝓpiciatꝰ assume. Cōio. Ma
Ps.88 gna est gl̄ia eiꝰ i salutari tuo:gl̄iam ꝛ
magnū decorē īpones suꝑ eū domine.

BEati iohānis Postcōio.
baptiste nos dñe preclara
comitetur orō:ꝛ quē vēturū esse
p̄dixit:poscat nobꝫ fore placatū:
dñm nr̄m iesū xp̄ꝫ filiū tuū. q̄ te.
Alia postcōio de scā etheldreda

QUesumꝰ oīps deꝰ: vt qđ
de mensa celesti ꝑcepimꝰ:
intercedēte btā etheldreda ꝟgine
tua: nr̄os semꝑ ad te trahat affe
ctus. Per d. ¶ In die scti iohis
baptiste.

Officium

Esaie. 49. A.

E ventre
mr̄is mee
vocauit
me domi
nus noīe
meo: ꝛ po
suit os me
um vt gladiū acutū:sub tegumē
to manus sue ꝓtexit me: posuit
me quasi sagittam ellectam. Ps.
Bonum est confiteri dño: et psallere Ps.91.
nomini tuo altissime. Oratio.

DEus q̄ presentē diē hono
rabilē nobis in bti iohan
nis natiuitate fecisti: da popłis
tuis spiritualiū gratiā gaudio
rū/et omniū fideliū mētes diri
ge in viā salutis eterne. Per do
minū no. Lectio esaie ꝓphete.

AUdite insule: ꝛ attendite 49.
ppłi de lōge. Dñs ab vte A.
ro vocauit me:de ventre matris
mee/ recordatꝰ est noīs mei. Et
posuit os meū q̄si gladiū acutū:
in vmbra manus sue ꝓtexit me:
et posuit me sicut sagittā electā.
In pharetra sua abscōdit me:et
dixit michi. Seruꝰ meꝰ es tu isrl̄:
q2 in te gl̄iabor. Et nūc hec dicit
dñs/formās me ex vtero seruuꝫ
sibi.dedi te i lucē gētiū:vt sis sa
lus mea vsq3 ad extremū terre.
Reges videbūt/ ꝛ cōsurgēt prī
cipes:ꝛ adorabūt dñm deū tuū:
et sanctū israel q̄ elegit te. Gr.
Priusq3 te formarē i vtero noui te:et Hier.
anteq3 exires de vētre sanctificaui te. 1.B.
V. Misit dñs manuꝫ suā ꝛ tetigit os
meum/ꝛ dixit michi. Alla. V. Inter Eccla
natos mulierum: non surrexit maior
iohanne baptista. Sequentia.

SAncti baptiste xp̄i preco
nis. Solēnia celebrantes
moribꝰ ipsū sequamur. Ut ad vi
tā quā p̄dixit: asseclas suos ꝑdu
cat. Deuoti te scissime hominū
amice iesu xp̄i flagitamꝰ:vt gau
dia ꝑcipiamꝰ. Sequēs V. Ur i na
tiuitate eiusdē tm̄. A pparēsq3
zacharie gabriel repromisit qui

tuā celebrarēt obsequiis natiuitatē. Sequēs ꝟ. dr̄ i decollatiōe eiusdē tm̄. Maxima q̄ dant᷑ sanctis i celo q̄ martyrii tui congaudemus victoriis i die ista. Ut p hec festa etn̄a gaudia adipiscamur. Qua scti dei sacris deliciis leti cōgaudēt. Tu q̄ preparas fideliū corda. Ne q̄d deuiū vel lubricū de⁹ i eis inueniat. Te deposcimus vt crimina nostra Et facinora cōtinua p̄ce studeas absoluere. Placatus. Ut ipse suos Sēp misereri. Fideles. Et mansionē. In eis facere. Dignetur. Ut agni vellere quē tuo digito. Mūdi mōstraueras tollere crimina nos velit iduere. Ut ipsuz mereamur āgelis associi. In alba veste sequi p portam clarissimam. Amice christi iohannes. Iste vltim⁹ ꝟ. dicit᷑ ter in vtroq̧ festo. Scd̄m Lucam.

1.F. In illo tpe. Elizabeth iplētum est tēpus pariendi: et peperit filiū. Et audierūt vicini et cognati eius: q2 magnificauit dn̄s miam suā cū illa: ꝛ cōgratulabāt᷑ ei. Et factū est i die octauo venerūt circūcidere puerꝝ: ꝛ vocabāt eū noīe patris sui zachariā. Et respōdēs mater eius/dixit. Nequaq̄: sed vocabit᷑ iohānes. Et dixerūt ad illā: q2 nemo est i cognatione tua/q̄ vocet᷑ hoc noīe. Innuebāt aūt patri ei⁹/quē vellet vocari eū. Et postulās pugillarē: scripsit dicēs. Johānes est nomē ei⁹. Et mirati sūt vniuersi Apertū est aūt illico os eius/et lingua ei⁹: ꝛ loquebat᷑ bn̄dicens deū. Et factus est timor sup oēs vicinos eoꝝ: ꝛ sup oīa montana iudee/diuulgabant᷑ oīa ꝟba hec. Et posuerūt oēs q̄ audierant in corde suo dicētes. Quis putas puer iste erit? Etenim manus dn̄i erat cū illo. Et zacharias pr̄ ei⁹ implet⁹ est spū scto: ꝛ pphetauit dicēs. Bn̄dictus dn̄s de⁹ israel: q2 visitauit et fecit redēptionem plebis sue. Credo. Offr. Iust⁹ ps.91. vt palma florebit: sicut cedrus q̄ in libano est multiplicabitur. Secreta.

Tua nos dn̄e munerib⁹ altaria cumulam⁹/illi⁹ natiuitatē honore debito venerātes et opē nobis affore deprecātes/ q̄ saluatorē mundi ꝛ cecinit affuturū: et adesse mōstrauit p̄sentē: iesum xp̄m filiuz tuū. Qui tecū. Prefatio q̄tid. Cōio. Tu puer ppheta Lu.1. altissimi vocaberis: p̄ibis eī āte faciē dn̄i parare vias ei⁹. Postcōio.

Sumat ecclesia tua de⁹/bti iohānis baptiste gn̄atiōe letitiā: p quē sue regenerationis cognouit auctorē: dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Per totas oct. dr̄ eadē missa de scto iohāne: nisi festū itercurrat: ꝛ nisi i dn̄ica s3 sine Seq̄ntia ꝛ Credo. et nisi missa Sal⁹ ppli. vel missa dn̄icalis ex necessitate cātanda fuerit: ꝛ q̄n dr̄ missa de festo loci vel de sancta maria. ¶ Sāctoꝝ iohānis ꝛ pauli martyꝝ. Offi.

Multe tribulatiōes ps.33. iustoꝝ: ꝛ de his oībus liberauit eos dn̄s: dn̄s custodit omnia ossa eoꝝ:

vnum ex his non cōteretur. ps.
Ps. 33. Bñdicam dñm in omni tēpore: semꝑ laus eius in ore meo. Oratio.

QƲesumus oᵱs deꝰ: vt nos geminata leticia/ hodierne festiuitatis excipiat: q̄ de btōrū iohis ꝛ pauli glificatiōe ꝓcedit: quos eadē fides ꝛ passio vere fecit esse germanos. p d. Memoria de sctō iohāne baptista vt s̄. Epla Ubi sūt viri. In cōi fol. vij.
P. 132. Gr. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū: habitare fratres i vnū. ℣. Sicut vnguētū in capite: qḋ descēdit i barbā: barbā
Eodē aaron. ℣. Mādauit dñs bñdictionē:
Eccla et vitā vsq̄ i seculum. All'a. ℣. Isti sunt due oliue ꝛ duo cādelabra lucētia añ dñm: habēt potestatē claudere celū nubibꝰ: ꝛ aperire portas eius: qꝛ lingue eoꝝ claues celi facte sunt. Si dñica fuerit: dr̄ seq̄ntia. Ecce pulchra canoꝝ. In cōi fo. viij. Euā. Attendite a fermēto. In cōi fo. ix. Offr.
Ps. 5. Gloriabūtur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniā tu bñdices iusto: dñe vt scuto bone volūtatis tue coronasti nos. Secreta

HOstias altaribꝰ tuis dñe placationis īponimus potētiā tuā/ in sctōrū tuoꝝ iohānis et pauli passionibꝰ honorādo: et ꝑ eos nobis iplorādo veniā peccatoꝝ. p. Cōio.
Sap. 13. A. Et si corā hoībꝰ tormēta passi sunt/ deꝰ tētauit eos: tāq̄ aurum in fornace ꝓbauit eos: ꝛ quasi olocausta accepit illos. Postcōio.

SUmptis sacramētis plebs tua dñe q̄s repleta ꝓficiat et eorū fulta presidijs quoꝝ natalicia celebrat: qḋ temporaliter deuota sectatur: eternū cōsequi mereatur. Per dñm. ¶ In vigilia apostolorum petri et pauli.

DIxit dñs petro: Joh. 21. E. cum esses iunior cingebas te: ꝛ ambulabas vbi volebas: cū aūt senueris: extēdes manus tuas ꝛ aliꝰ te cinget: ꝛ ducet quo tu nō vis: hoc autē dixit/ significans qua morte clarificaturus esset deum. Ps. Celi enarrant Ps. 18. gloriā dei: ꝛ opera manuū eius annūciat firmamentum. Oratio.

DEus q̄ nos btōrū apl'orū tuoꝝ petri ꝛ pauli natalicia gloriosa ꝑuenire ꝯcedis: tribue q̄s: eoꝝ nos sēꝑ et bñficijs ꝑueniri: et orationibꝰ adiuuari. Per do. Memoria de sancto leone. Oro.

DEus q̄ beatū leonē pontificē sanctorū tuoꝝ meritis coequasti: concede ꝓpicius: vt q̄ cōmemorationis eiꝰ festa recolimꝰ/ vite quoq̄ eiꝰ imitemur exēpla. Per. Memoria de sctō iohāne baptista. Lectio actuū apl'orū.

IN diebꝰ illis. Petrꝰ ꝛ iohānes ascēdebāt in tēplū: ad 3. A. horā orationis nonā. Et q̄dam vir q̄ erat claudus ex vtero matris sue/ baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portā templi q̄ dicitē speciosa: vt peteret elemosinam ab introeūtibus i tēplū. Is cū vidisset petrū ꝛ iohānē incipiētes introire in tēplū: rogabat vt elemosinā acciperet. Intuēs aūt i eū petrus cū iohāne/ dixit. Respice i nos. At ille intēdebat in eos: sperās se aliq̄d accepturum ab eis. Petrꝰ aūt dixit. Argētū et aurū nō est michi: qḋ aūt habeo hoc tibi do. In noīe iesu xp̄i nazareni: surge et ābula. Et apprehensa ei⁹ manu dextera/alleuauit eū:ꝛ protin⁹ cōsolidate sūt bases ei⁹/ꝛ plāte. Et exiliēs stetit ꝛ ābulabat. Et itrauit cū illis in tēplū/ābulans ꝛ exiliēs/ꝛ laudans deū. Et vidit eū oīs pplus ambulātē et laudātem deū. Cognoscebāt aūt illū: qm̄ ipse erat q̄ ad elemosynā sedebat ad speciosā portā tēpli. Et repleti sunt stupore ꝛ extasi: ī eo qđ ɔtigerat

ꝑs.8. illi. Gr. In oēm trā exiuit son⁹ eoꝝ: et ī fines orbis tre v̄ba eoꝝ. ℣. Celi enarrāt gloriā dei:ꝛ opa manuū eius annūciat firmamētū. Si dn̄ica fue

ꝑ.138. rit. Alla. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principat⁹ eoꝝ. Scđm Iohānem

21.D. In illo t. Dixit iesus symoni petro. Symō iohannis diligis me plus his? Dicit ei. Etiā dn̄e: tu scis qꝛ amo te Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterū. Symō iohis diligis me? Ait illi. Etiā dn̄e: tu scis qꝛ amo te Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Symon iohānis amas me? Cōtristat⁹ est petrus qꝛ dixit ei tertio amas me: et dixit ei. Dn̄e: tu oīa nosti: tu scis qꝛ amo te. Dixit ei: pasce oues meas. Amē amē dico tibi: cū esses iunior/cīgebas te:ꝛ ambulabas vbi volebas. Cū autē senueris: extēdes man⁹ tuas/ꝛ ali⁹ te cinget: et ducet quo tu nō vis. Hoc aūt dixit significans qua morte:

ꝑ.138. clarificatur⁹ eēt deū. Offer. Mihi aūt nimis honorati sūt amici tui de⁹ nimis ɔfortat⁹ ē pn̄cipat⁹ eoꝝ. Secr.

Munera dn̄e tue ꝓpiciationis deferim⁹: q̄ tibi ꝑ nostris grata ieiunijs: eoꝝ q̄s deprecatio quoꝝ solennia preuenimus efficiat. Per dn̄z nostrū.

¶ Alia secreta de sancto leone.

Annue nobis domine vt per intercessionem beati leonis confessoris tui atq; pontificis hec nobis prosit oblatio: quam imolando totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per.

Cōio. Symon iohannis diligis me plus his: domine tu omnia nosti tu scis quia amo te. Joh. 21. E.

Postcōio.

Sumpsimus domine diuina mysteria beatoꝝ apostolorum tuorum petri et pauli desiderata solemnia precurrentes: presta quesumus: vt eorum supplicationibus muniamur: quorum regimur principatu. Per dn̄m nostrum iesum xp̄m.

Alia postcōio de sancto leone.

Sumentes domine diuina mysteria/sancti leonis cōfessoris tui atq; pōtific: pia nos quesumus intercessio prosequatur: vt cuius solēnia recēsemus: optata presidia sentiamus. Per dn̄m nr̄m iesum xp̄m.

¶ In die apostoloꝝ petri et pauli. Offo.

Nūc scio vere/ qꝛ misit domin⁹ angelū suum: et eripuit me de manu herodꝭ/ et de oī expectatiōe plebꝭ iudeorū. Act. 12. E. Ps. Et petr⁹ ad se reuers⁹ dixit. Or.

Deus qui hodiernā diem apostoloꝝ tuorum petri Ibidē et pauli martyrio cōſecraſti/ da eccleſie tue/ eorū in oībus ſequi preceptum:per quos religionis ſumpſit exordiū. Per dominū.

Lectio actuum apoſtolorum.

12.C. IN diebꝰ illis. Miſit herodes rex manꝰ:vt affligeret quoſdā de eccleſia. Occidit aūt iacobū fratrē iohannis gladio. Uidens aūt qꝛ placeret iudeis: appoſuit apprehēdere et petrū. Erant autē dies azimorū. Quē cū apprehēdiſſet/miſit ī carcerē: tradēſqꝫ quattuor quaternionibus militū ad cuſtodiēdū:volēs poſt paſcha ꝓducere eum pp̄lo. Et petrꝰ quidē ſeruabat᷑ in carcere:oratio aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deū ꝓ eo. Cū autē producturꝰ eū eſſet herodes: in ipa nocte erat petrus dormiēs inter duos milites vinctus cathenis duabꝰ:ꝛ cuſtodes ante hoſtiū cuſtodiebāt carcerē. Et ecce āgelꝰ dn̄i aſtitit:et lumē refulſit in habitaculo carceris. Percuſſoqꝫ latere petri excitauit eū dicēs. Surge velocit̄. Et ceciderūt cathene de manibꝰ eiꝰ. Dixit aūt angelꝰ ad eū. Precingere: et calcia te caligās tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circunda tibi veſtimētū tuū/et ſequere me. Et exiēs ſequebat᷑ eū:et neſciebat qꝛ verū eſt: qđ fiebat per angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſū videre. Trāſeūtes aūt p̄mā et ſecundā cuſtodiam: venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltro aperta eſt eis. Et exeuntes ꝓceſſerūt vicū vnū:et continuo diſceſſit angelꝰ ab eo. Et petrus ad ſe reuerſus/dixit. Nunc ſcio vere: qꝛ miſit dn̄s angelum ſuū:ꝛ eripuit me de manu herodis:ꝛ de oī expectatione plebis iudeorū. Gr. Cōſtitues eos principes ſuꝑ omnē terrā: memores erūt nominis tui dn̄e. ps.44 ℣. Pro p̄ribus tuis nati ſunt tibi filij:propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia. ℣. Tu es ſymon bariona: cui caro ꝛ ſanguis non reuelauit verbum patris: ſed ipſe pater qui eſt in celis. math. 16.B.

Sequentia.

LAude iocūda melos turma ꝑſona. Jungēdo ꝯſone ſymphonie rithmica Cōcrepās inclyta armonia ꝯa celi lumina. Luce q̄ aurea illuſtrarūt mundi regna oīa. Uernāt fortia iā quorū trophea in celi regia. Quorū merita diſſoluāt crimīa hac die fulgida. Nā alter crucis ſupplicio triūphās :alter enſis iugulo vterqꝫ nitet laurea. Et ſuꝑ ſublimes ſydera inſignes victoria celica prelati ſunt ī curia. Hinc btē petre q̄ maxima reſeras claudis verbo celi limia. Sume pīꝰ vota fidelia: peccati cūcta diſſoluēdo vīcula. Sacra paule igere dogmata:illuſtrans plebis pectora. Et quouſqꝫ det deꝰ ꝑfecta:vltra fer mētes ſydera. Pulchris qua reſultet muſica ꝟtutū fidelibus: atqꝫ melis cōcinna. In qua ſymphonia miſcet᷑ et illa q̄ vere diateſſerō p̄ma. Cōſtās ꝟtute ꝛ iuſticia. Temperātia ꝛ prudentia. Quibꝰ ſupera agmina rite decorata: xp̄o cātica pſallūt en armonica. Noſtro ſint choro ſocia:illa dent lumīa q̄s preconia damus ſperlirica. Sublime dicant nūc oīa:amē redēpta. Euā. Uenit ieſus ī partes. In cōi f.ij. Credo.

ps.38 Offꝫ. Cōſtitues eos principes ſuꝑ oēm terrā: mēores erunt nōis tui: in oīni ꝓgenie ⁊ gñatione. Secreta.

Hoſtias dñe quas nomini tuo ſacrādas offerimꝰ aplica ꝓſequat̃ orō: ꝑ quā nos ⁊ expiari tribuas et defendi. Per do. Prefatio Et te dñe. Cōio. Tu es petrus: ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccliam meam. Poſtcōio.

Quos celeſti dñe alimēto ſatiaſti: q̄s aplicis intceſſionibꝰ / ab oī aduerſitate cuſtodi p. ¶ In cōmēo. ſcti pauli. Offiū

2.thi.1 C. Scio cui credidi et certꝰ ſuꝫ: qꝛ potēs eſt depoſitū meū ſuare in illum diē. ps.138. ps. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā/ et reſurrectionē meam. Oratio.

Deus q̄ multitudinē gentiū bti pauli apli tui p̄dicatiōe docuiſti: da nobis q̄s/ vt cuiꝰ natalicia colimꝰ/ eius apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per do. ¶ Mēoria de ſctō petro. Orō.

Deus q̄ btō petro apoſtolo tuo/ collatis clauibus regni celeſtis/ aīas ligādi atqꝫ ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: cōcede ꝓpiciꝰ: vt intceſſiōis eius auxilio: a pctōꝝ nroꝝ nexibꝰ liberēmur. ꝑ do. ¶ Mēo. de ſctō iohāne baptiſta. vrā. Ad galathas.

B. Frēs. Notū vobis facio euāgeliū qd̄ euangelizatū eſt a me: qꝛ nō eſt ſcdꝫ hoīem. Neqꝫ eni ego ab hoīe accepi illud/ neqꝫ didici: ſed ꝑ reuelationē ieſu xp̄i. Audiſtis eni ꝯuerſationē meā aliqñ i iudaiſmo: qm̄ ſupra modū ꝑſeq̄bar eccliaꝫ dei et expugnabā illā. Et ꝓficiebā i iudaiſmo ſupra multos coetaneos meos in genere meo: abūdātius emulator exiſtens patnarū mearū traditionū. Cū autē placuit ei q̄ me ſegregauit de vtero mrīs mee: ⁊ vocauit ꝑ grām ſuā: vt reuelaret filiū ſuum in me: vt euāgelizarē illū i gētibꝰ: ꝯtinuo nō acq̄eui carni ⁊ ſanguini: neqꝫ veni hieroſolymā ad anteceſſores meos aplos: ſed abij in arabiam: ⁊ iterū reuerſus ſuꝫ damaſcū. Deinde poſt annos tres: veni hieroſolymā videre petrum: ⁊ māſi apd̄ eū diebꝰ q̄ndecī. Aliuꝫ autē aploꝝ vidi neminē: niſi iacobū fratrē dñi. Que autē ſcribo vobis: ecce corā deo qꝛ nō mētior. Deinde veni i partes ſyrie et cilicie. Erā autē ignotꝰ facie eccleſijs iudee: q̄ erāt in xp̄o ieſu. Tātū aūt auditū habebāt: qm̄ q̄ pſequebat̃ nos aliqñ: nūc euāgelizat fidē/ quā aliqñ expugnabat. Et in me clarificabant dñm nr̄m ieſum xp̄m. Gr. Qui Gal.2 B. operatus eſt petro in aplatū/ operatꝰ eſt ⁊ michi iter gētes: et cognouerunt gratiā dei q̄ data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: ſed grā eius ſemꝑ i me manet. Alla. ℣. Magnꝰ Eccle ſctūs paulꝰ vas electiōis: vere digne v or. eſt glorificādus. Sequētia. Solēnitas ſcti pauli. Require ſupra in feſto ꝯuerſiōis eiuſdē. fo. ix. Euāgeliū. Dixit ſymō petrꝰ ad ieſuꝫ. Ecce nos reliquimꝰ oīa. i cōi fo. ii. Credo. Offꝫ. Mihi aūt nimis ps.138. honorificati ſunt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ ē ꝓncipatꝰ eoꝝ. Sec.

Oblationē tibi dñe votiuā

deferim⁹ depcātes: vt ad laudez tui noīs ⁊ supplicē reuerētiā dignitatis: ⁊ ad nīm pueniat sctificata presidiū. p do. Alia secreta.

Ecclesie tue qs dñe pces / ⁊ mūera bti petri apli tui cōmēdet orō: et qd pro illi⁹ glia celebram⁹: nobis psit ad veniam.

Mat. 19. D. Prefa. Et te dñe. Cōio. Amē dico vobis: q vos qui reliqstis oīa ⁊ secuti estis me: centuplū accipietis: ⁊ vitam eternā possidebitis. Postcō.

Da qs oīps de⁹ / vt ecclia tua ⁊ sacramentis refecta salutarib⁹: ⁊ bti pauli apli tui fulta supplicatiōib⁹: sic psentia dona pcipiat: vt cape mereat eterna. Per dñm. Alia postcōio.

Letificet nos dñe qs munus oblatū: vt sicut i apostolo tuo petro te mirabilē pdicamus: sic p illū tue sumam⁹ indulgētie largitatē. ¶ In oct. sci Iohis baptiste. Offm. or. Epla. Gr. Alla. Offr. et Cōio. sicut i primo die dicant cū Euangelio sequenti. Scdm Lucam.

1. A. In il. t. Dixit ad zachariā angel⁹. Ne timeas zacharia qm exaudita ē depcatio tua: et vxor tua elizabeth pariet tibi filiū: et vocabis nomē eius iohānē. Et dixit zacharias ad angelū. Unde hoc sciā? Ego eni sum senex: et vxor mea pcessit in dieb⁹ suis. Et rñdēs āgelus dixit ei. Ego sum gabriel q̄ asto ante deum: ⁊ missus sum loq̄ ad te / et hec tibi euāgelizare. Et ecce eris tacēs: et nō poteris loqui vsq3 in diem quo hec fiant: pro eo q nō credidisti verbis meis que iplebūtur in tpe suo. Et erat plebs expectans zachariam: ⁊ mirabant q tardaret ipse in tēplo. Egressus autez nō poterat loqui ad illos. Et cognouerūt q visionē vidisset in tēplo. Et ipse erat innuēs illis: ⁊ pmansit mutus. Et factū est vt ipleti sunt dies officij eius abijt in domū suā. Post hos autem dies: cōcepit elizabeth vxor eius: ⁊ occultabat se mēsib⁹ quinq3 dicēs. Qz sic fecit mihi dñs: in diebus quib⁹ respexit auferre opprobriū meū: inter homines. ¶ Si iste octaue in sabbato vel i dñica eue. mis. de oct. vt i capso.

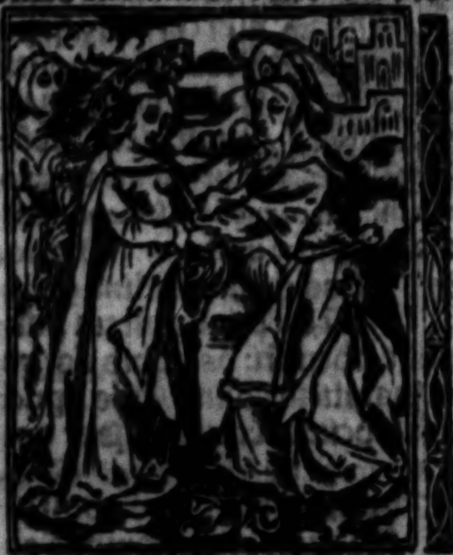

¶ In die visitationis btē Marie. Ad missam. Officium. Eccle voz.

Gaudeam⁹ oēs in domino: diē festū celebrantes: sub honore Marie vginis de cui⁹ visitatione gaudēt āgeli: ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meū ver hũ bonũ: dico ego opa mea regi. Or.

Deus qui ſacratiſſimã virginẽ mariã/ vnigeniti tui matrẽ/ mutue ꝯſolatiõis gratia beataꝫ elizabeth viſitare feciſti: cõcede ꝓpicius: nobis famulis tuis/ vt ex eius viſitatiõib⁹/ aſſidue cõſolemur: ⁊ a cũctis aduerſitatibus/ tuo munimine protegamur. Per eundẽ. Memoria nulla Lectio libri ſapientie.

Cã.2 A. Ego flos cãpi: ⁊ liliũ cõuallium. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica mea int̃ filias. Sicut malus inter ligna ſiluaꝝ: ſic dilectus meus ĩter filios. Sub vmbra illius quẽ deſiderabã ſedi: et fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex ĩ cellaꝫ vinariã: ordinauit in me caritatem. En dilectus meus loq̃t michi. Surge ꝓpera amica mea: colũba mea/ formoſa mea/ et veni. Iã enĩ hyems tranſijt: imber abijt/ ⁊ receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra: tẽpus putationis aduenit. Vox turturꝫ audita eſt in t̃ra noſtra. Ficus ꝓtulit groſſos ſuos: vinee florẽtes odorẽ ſuũ dederũt. Surge propera amica mea/ colũba mea/ in foraminib⁹ petre: in cauerna macerie. Oſtẽde michi faciẽ tuam: ſonet vox tua in auribus meis. Vox enĩ tua dulcis eſt: et facies tua decora. Gr. Benedicta ⁊ venerabilis es v̾go maria: que ſine tactu pudoris inuẽta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quẽ totus non capit orbis: ĩ tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alla. ℣. Mater mirifica ſumma ꝑ gratiaꝫ dona multiplicã dotãs eccliam/ ſacris virtutib⁹ tollẽs diſſidiũ ꝯfer penitẽtib⁹ tuũ preſidiũ.

Celebremus Sequẽtia. in hac die/ feſtũ dom⁹ zacharie: laudibus letitie. Cõtemplemur ibi geſtũ/ et de feſto fiat feſtum: iam dom⁹ eccleſie. Thema iam ſolẽnitatis/ copioſe caritatis: gratia recolit. Quã elizabeth beata/ ſenectute fecũdata: ſuſcepiſſe ſcribit. Orbis tot⁹ gratuletur/ toto corde veneret: dulcis viſitatio. Compaſſiui cordis benignitas/ exceſſiua ſtat⁹ ⁊ humilitas: ſacra conſolatio. In introitu marie/ prolem matrem prophetie: ſpirit⁹ illuminat. Cõfortata genitum/ roborata debitum: felix parens terminat. Ergo feſti hac auctricẽ/ lauda dei genitricem: ſyon ex precordijs. Quicq̃d dicas de benigna/ minus eſt a laude digna: debitis preconijs. Viſitatrix in montanis/ viſitatrix in his planis: ſis matris eccleſie. Medicina chriſtiana/ quod non valet vis humana: fiat dono gratie. Benedicta mulierũ/ ſydus maris lumẽ verum: meſtũ cõſolare clerum/ populũ irradia. Benedicto ventris tui/ fructu dona nobis frui: ſicq; ſimus ſemper tui/ in ꝑenni gloria. Amen. Scdm Lucam.

In illo tẽpore. Exurgens maria abijt in mõtana cũ feſtinatione in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit in domũ zacharie: et ſalutauit elizabeth. Et factũ eſt vt audiuit ſalutationẽ marie elizabeth: exultauit ĩfans ĩ vtero ei⁹. Et repleta eſt ſpiritu ſctõ elizabeth: ⁊ exclamauit voce magna/ et dixit. Bñdicta tu ĩter mulie- 1.D.

res: ꝛ bñdictus fruct⁹ vētris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim vt facta est vox salutatiōis tue i auribus meis: exultauit i gaudio īfans in vtero meo. Et btā q̄ credidisti: qm̄ ꝑficient̄ in te/ ea q̄ dicta sunt tibi a dño. Et ait maria Magnificat aīa mea dñm. Et exultauit ſpūs me⁹: i deo saluta-
Luce 1.D. ri meo. ¶ Credo. Offr. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu in mulierib⁹: ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui.

Ecclesie tue q̄s Secreta. dñe oblationē ꝓpici⁹ intuere: et intcedēte glīoſa ꝟgine dei genitrice maria: vnitatis ac pacis semꝑ eidē dona ꝯcede. ꝑ eūdē. Prefa. Et te ī visitatiōe. Cō.
Eccłia Beata viscera marie ꝟginis: q̄ portauerūt eterni patris filium. Postcō.

Deus q̄ mediāte btā virgine maria mūdo succurristi ꝑdito: ipsius glīosis meritis et precib⁹ interuenientib⁹ cōcede placat⁹: vt ab eccl̄ie tue regno/ oīm scādalorū ꝑturbatiōe remota: ī tua semꝑ pace tibi debite famuletur. Qui viuis ꝛ regnas cū deo pr̄e. Per totas oct. dicātur seq̄n. sicut īfra oct. assūpt. eiusdē cū mis. ꝓdicta. In oct. die/ dicat̄ Kyriel. Glīa in excel. cū farsura Spūs et alme orpha. Seq̄ntia.

Ueni mat̄ gr̄e/ fons mīe: ꝯ miseris remediuz. Ueni lux ecclesie/ tristib⁹ letitie: tu infunde radiū. Te reginā colim⁹/ tibi laudes canimus: ex affectu cordiū. Que es in angustiis/ et in reb⁹ dubiis: saluez solatiū. O stella ꝓfulgida/ tu dira certamina maris hui⁹ reprime. Symonis nauicula/ filii tunicula: ne scīdātur ꝓhibe. Portus nauigantiū/ preces supplicātiū: filioꝝ suscipe. Consolare flebiles/ iuua pusillanimes: ꝛ errātes corrige. Que deū hoīb⁹/ ꝛ ima celestib⁹ iūgis o puerpa. Hereses interime scismata tu destrue firma pacis federa. Amē. Et Bñdict⁹ marie filius. ¶ Sanctorū ꝓcessi et martiniani martyrū. Officium.

IUdicāt sancti gētes ꝛ dñantur po- Sa. 3. B.
pulis: ꝛ regnabit dñs de⁹ illorū in perpetuū. Ps. Ex- Ps. 32.
ultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Oratio.

Deus q̄ nos sanctoꝝ martyrū tuorū ꝓcessi ꝛ martiniani ꝯfessiōibus glīosis circundas ꝛ ꝓtegis: da nobis ex eorū imitatione proficere/ ꝛ intcessione gaudere. Per. ¶ Memoria de sancto swithino. Oratio.

Deus q̄ hodiernā diem sacratissimā nobis in beati swithini cōfessoris tui atq; pontificis depositiōe celebrare ꝯcedis: adesto ꝓpici⁹ eccl̄ie tue precibus: vt cui⁹ gloriat̄ meritis: muniat̄ suffragiis. Per d. ¶ Mēo. de apl̄is. Ep̄la Scti ꝑ fidez. In cōi fo. vii. Gr. Exultabūt scti i glo- Ps.
ria: letabunt̄ in cubilib⁹ suis. ℣. Can- 149.
tate dño cāticū nouū: laus ei⁹ i eccl̄ia sctōꝝ. All'a. ℣. Reddet de⁹ mercedē laboꝝ sctōꝝ suoꝝ: ꝛ deducet illos in viā mirabili. Scdm Marcum.

IN illo tpe. Sedēte iesu su- 24.
per mōtē oliueti: accesserūt ad eū discipuli secreto/ dicētes. Dic nobis qn̄ hec erunt: ꝛ qd̄ si-

gnum aduēt⁹ tui: ꝛ ꝯsummationis
seculi? Et rñdēs iesus dixit
eis. Uidete ne quis vos seducat
Multi enī venient in noīe meo:
dicētes ego sum xp̄s/ ꝛ multos
seducēt. Audituri enī estis ꝓlia:
et opiniões ꝓlioꝝ. Uidete ne cō
turbemini Oportet enī hec fieri:
sed nōdū est finis. Consurget
enī gens cōtra gentē: ꝛ regnum
aduersus regnū: ꝛ erūt pestilentie/
ꝛ fames/ ꝛ terremot⁹ ꝑ loca.
Hec aūt oīa initia sunt dolorū.
Tūc tradēt vos in tribulationē:
et occidēt vos/ et eritis odio oībus
gētibus ꝓpter nomen meū
Et tunc scādalizabunt multi: et
inuicē tradēt: ꝛ odio habebūt inuicē.
Et multi pseudo prophete
surgēt: ꝛ seducēt multos. Et qm̄
abundabit iniquitas: refrigescet
charitas multorū. Qui aūt perseuerauerit
vsqꝫ in finē: hic salu⁹
ps.5. erit. Offr. Gloriabunt in te oēs
qui diligūt nomē tuū: quoniā tu dñe
benedices iusto. dñe vt scuto bone voluntatis
tue coronasti nos. Secret.

SUscipe dñe preces ꝛ munera
oblata: que vt tuo digna
sint cōspectui: sanctoꝝ martyrum
ꝓcessi ꝛ martiniani precibus
adiuuemur. Per. ¶ Alia secreta
de sancto swithino.

SUscipe clementissime de⁹
munus quod maiestati tue offerimus:
ꝛ intercedēte beato swithino
cōfessore tuo atqꝫ pontifice:
ad vtriusqꝫ vite ꝓsperitatem illud
nobis ꝓuenire cōcede. Per
do. ¶ Alia secreta de apl̄is vt̄s.
p. 123. Cōio. Aīa nr̄a sicut passer erepta ē:
de laq̄o venātiū. Postcōio.

QUesumus dñe diuino re-

fecti mysterio: vt q̄ sctōꝝ martyrum
tuoꝝ ꝓcessi ꝛ martiniani tēporali
cōmēoratiōe gaudemus:
eoꝝ intercessiōib⁹ in ea numeremur
sorte salutis: in qua illi sunt
tua gr̄a gl'iosi. Per dñz nostrū.
¶ Alia postcō. de sctō swithino

DEus qui nos a delictorū
cōtagijs/ tuoꝝ expias ꝑceptiōe
sacramētorū: presta q̄s:
vt beati swithini cōfessoris atqꝫ
pōtificis meritis/ a cūctis eruamur
aduersis: ꝛ celestis vite delicijs
perfruamur. Per dñz Alia
postcō. de apl̄is vt s̄. ¶ Missa de
apl̄is petro et paulo infra octa.
qñ de eis fit seruitiū. Officium.

Ichi autē nimis p. 138.
honorati sunt amici
tui deus: nimis
cōfortat⁹ est
principat⁹ eorū.
ps. Dñe probasti Ibidē
me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionē
meā ꝛ resurrectionē meā. Oro

DEus qui hodiernā diem
apostoloꝝ tuorū petri et
pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie
tue eorū in oībus seq̄ preceptū:
per quos religionis sumpsit
exordiū. Per dñz. Epl̄a. Iā
non estis hospites. In cōi fol. j.
Gr. Constitues eos principes sup p. 44
oēm terrā: mēores erunt noīs tui domine.
℣. Pro patrib⁹ tuis nati sunt
tibi filij: ꝓpterea populi cōfitebūtur p. 138.
tibi. Alla. ℣. Nimis honorati sunt
sunt amici tui deus: nimis cōfortat⁹
est principatus eorū. Euāgel. Hec
mādo vobis. In cōi fo. ij. ¶ Credo.
Offr. Constitues eos ꝑncipes p. 44
sup oēm terrā: mēores erūt noīs tui/
in oīm ꝓgenie et ꝓgatiōe. Secreta.

Hoſtias dñe quas nomini tuo ſacrãdas offerim⁹ apl'ica ꝓſequat̃ oro: p quam nos expiari tribuas ⁊ defēdi. p. Prefatio. Et te dñe. Mat. 19. D. Cõ. Vos q̃ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodeci trib⁹ iſrl' dicit dñs. Poſtcõ.

Quos celeſti dñe alimēto ſatiaſti: q̄s aplicis interceſſiõibus ab oi aduerſitate cuſtodi. Per dñm. ¶ In trãſlatiõe et ordinatione ſcti martini. Offi.

Eccli. 45. D Statuit ei dñs teſtamētū pacis/ ⁊ principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotii dignitas: i eternū. Ps. 88 Ps. Miſericordias dñi: in eternū cãtabo. Oratio.

Deus qui pplo tuo eterne ſalutis beatū martinū miniſtrū cõceſſiſti: preſta q̄s/ vt qui executor mādatorū tuoꝝ extitit in terris: interceſſor noſter ſemper eſſe dignet̃ in celis. Per d. Mēo. de viſitatione ⁊ de apl'is. Epla. Ecce ſacerdos. In cõi fo. Ps. 88 xi. Gr. Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſancto vnxi eum: man⁹ eniz mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eum. V. Nichil ꝓficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis nõ nocebit eū. Alla. V. Elegit te dñs ſibi in ſacerdotē magnū in pplo ſuo. Seq̄ntia.

Sacerdotē xp̄i martinū cũcta p orbē canat eccl'ia pacis catholice. Atq3 illius nomē ois hereticus fugiat pallidus. Pannonia letetur genitrix talis filii. Italia exultet altrix tãti iuuenis. Et gallie trina diuiſio ſacro certat litigio: cui⁹ eſſe debeat preſul. Sed parit̃ habere ſe patrē oēs gaudeāt: turoni ſoli eius corp⁹ foueāt. Huic frãcorum atq3 germanie plebs ois plaudat. Quibus videndū īſpexit dñm ī ſua veſte. Hic celebris eſt egypti partib⁹: grecie quoq3 cunctis ſapiētibus. Qui pares ſe martini meritis ſentiunt atq3 eius medicamini. Nã febres ſedat: demoneſq3 fugat/ paralytica mēbra glutinat. Et mortuoꝝ ſua prece triuz reddit corpa vite priſtine. Hic rit⁹ ſacrilegos deſtruit: et ad xp̄i gloriā dat ignibus idola. Hic nudis myſteria brachiis cõficiēs: predit⁹ eſt celeſti lumine. Hic oculis ac manibus in celum et totis viribus ſuſpenſus: terrena cuncta reſpuit. Eius ori nūq̄3 chriſtus defuit: ſiue iuſtitia vel quicq̄d ad verā vitam ꝑtinet. Igitur te cuncti poſcimus o martine: vt qui multa mira hic oſtēdiſti. Etiaz de celo gratiam chriſti nobis ſupplicatu tuo ſemp īfundas. Scd'z lucā.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. 12. D. Nolite timere puſillus grex: q2 cõplacuit patri veſtro dare vobis regnū. Vēdite que poſſidetis: ⁊ date elemoſinā. Facite vobis ſacculos q̄ nõ veteraſcūt: theſaurū nõ deficientem in celis/ quo fur non appropiat: neq3 tinea corrumpit. Ubi eſt enim theſaur⁹ veſter: ibi ⁊ cor vr̃m erit. Offer. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur cornu eius. Ps. 88 Secreta.

Interceſſio q̄s domine beati martini ꝯfeſſoris tui atq3 pontificis munera noſtra cõmendet: noſq3 maieſtati tue ſem

per reddat acceptos. Per dñm
nostrum iesum christum. Cōio.
Mat. Fidelis seruus ⁊ prudēs quē ↄstituit
24. D dñs sup familiā suā: vt det illis in tē
pore tritici mensurā. Postcōio.
PResētēt nobis dñe quesu-
mus sumpta sacramenta
presidiū salutare: ⁊ intueniētibꝰ
beati martini cōfessoris tui atqꝫ
pōtificis meritis: ab omībꝰ nos
absoluāt pctis. Per. ¶ In octa.
apostoloꝝ petri ⁊ pauli. Offm̄.

Eccli. 44. C. SApiētiā sanctoꝝ
narrāt ppli: ⁊ lau
dem eorū nūciat
ecclīa/ noīa autē
eorū viuēt ī sclm̄
Ps. 32. sclī. ꝟ. Exultate iu
sti in dño: rectos decet collaudatio.
DEus cuiꝰ dextera btm̄ Or.
petrū apl̄m ambulātē in
fluctibꝰ ne mergeret erexit: ⁊ co
apostolum eiꝰ paulū tertio nau-
fragantē de ꝓfundo pelagi libe
rauit. exaudi nos ꝓpiciꝰ/ ⁊ cōce-
de: vt amboꝝ meritis eternitatis
gloriā ꝯsequamur. Qui viuis ⁊ re-
gnas cū deo patre. Mēo. de vi-
sitatiōe. Epl'a. Hi sūt viri. In cōi
Sa. 3. A. fol. vii. Gr. Iustoꝝ ale ī manu dei
sunt: ⁊ non tāget illos tormētū mali
cie. ꝟ. Uisi sunt oculis insipiētiū mo
ri: illi autem sunt in pace. Alla. ꝟ.
Eccle laus. Isti sunt due oliue ⁊ duo candelabra
lucētia ante dñm: habēt potestatē claude-
re celū nubibꝰ/ et aperire portas eiꝰ: qꝛ
lingue eorum claues celi facte sunt.
Sequētia. Ecce pulchra. In cō
muni fo. viii. Scdm̄ Matheū.
14. C IN illo tēpore. Iussit iesus
discipulos suos ascēdere
in nauiculam: et precedere eum
trans fretum: donec dimitteret
turbas. Et dimissa turba: ascen-
dit in montē solus orare. Vespe
re autē facto/ solus erat ibi. Na
uicula autē ī medio mari/ iacta-
batur fluctibus. Erat eni vētus
contrarius. Quarta autē vigi-
lia noctꝭ: venit ad eos ambulās
supra mare. Et videntes eum su
pra mare ābulantē: turbati sunt
dicētes/ qꝛ fantasma est. Et pre
timore/ clamauerunt. Statimqꝫ
iesus locutus est eis/ dicēs. Ha
bete fiduciam. Ego sum: nolite
timere. Respondēs aūt petrus
dixit. Dñe/ si tu es: iube me veni
re ad te super aquas. At ipse ait
Ueni. Et descendēs petrus de
nauicula: ambulabat sup aquā/
vt veniret ad iesum. Uidens ve-
ro vētum validū: timuit. Et cum
cepisset mergi: clamauit dicens.
Dñe: saluum me fac. Et cōtinuo
iesus extendens manum: appre
hendit eum/ et ait illi. Modice
fidei: quare dubitasti? Et cū a-
scendisset iesus in nauiculā: ces-
sauit ventus. Qui autem in na-
uicula erant: venerunt et adora
uerunt eum: dicentes. Uere filiꝰ
dei es. Non dicitur Credo: nisi
dñica fuerit. Offr. Exultabūt san Ps. 149.
cti in gloria/ letabuntur in cubilibꝰ
suis: exultationes dei in faucibꝰ eoꝝ.
INtende preca- Secreta.
mur altissime deus/ vota
que reddimus tibi: que et placi-
ta fieri eorum precibus cōcede:
pro quorum deferūtur honore.
Per dominū nostrū iesum chri-
stum. Prefatio. Et te domine.
Cōmunio. Iustorum anime in ma Sa. 3. A.
nu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormē
tū malicie: visi sunt oculis insipiētiū

mori: illi autẽ sunt in pace. Postcõ.

Sumpta dñe sacramẽta celestia / beatꝫ apl'is tuis petro ⁊ paulo deꝑcãtibꝰ: remediũ nobis celeste ꝯciliẽt. Per dñm.

Trãslatio scti thõe mr. Offm.

Eccl'a Gaudeamꝰ oẽs in dño diem festũ celebrantes: sub honore thome martyris: de cuiꝰ passiõe gaudent angeli: ⁊ collaudãt filiũ dei. ps.

ps. 54. Exaudi deus oronẽ meã cũ deꝑcor: a timore inimici eripe aĩam meã. Or.

Deus q̃ nos beati thome martyris tui atq; pontificis trãslationẽ celebrare ꝯcedis te suppliciẽ exoramꝰ: vt eiꝰ meritis ⁊ ꝑcibus a vitijs ad virtutes: ⁊ a carcere trãsferamur ad regnũ. Per dñ. Mẽoria de visitatione. Epl'a. Ois põtifex. In cõi fo. vj.

ps. 20 et oĩa infra. Gr. Posuisti dñe sup caput eiꝰ coronã de lapide ꝑcioso. ℣. Desideriũ aĩe eiꝰ tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eiꝰ nõ fraudasti eũ. Alla. ℣. Gl'ia ⁊ honore coronasti eũ dñe: ⁊ ꝯstituisti eũ sup opa manuũ tuaꝝ. Seq̃n. Solẽne cãticũ hodie. Quere supra i alio fes. infra octa. nati. Euãge. Homo quidã nobilis. In cõi folio. vj.

ps. 20 Offm. Posuisti dñe in capite eius coronã de lapide ꝑcioso: vitã petijt ⁊ tribuisti ei alla. Secreta.

Deus q̃ panẽ ⁊ vinũ in corpus tuũ ⁊ sanguinẽ celesti bñdictiõe ꝯuertis: cõcede nobis ꝑ merita beati thome martyris tui atq; pontificis: vt ad tuã miam reuertẽtes: tuo bñplacito ꝯformemur. Qui viuis ⁊ regnas

ps. 88. cũ deo patre. Cõio. Magna ẽ gloria eiꝰ in salutari tuo: gl'iam ⁊ magnũ decorẽ ipones sup eũ dñe. Postcõ.

Deus q̃ beatũ thomã martyrẽ tuum atq; põtificẽ a suppliciis ad gaudia trãstulisti: tribue q̃sumꝰ / vt q̃ trãslationẽ eiꝰ veneramur in terris: ꝑ eiꝰ patrociniũ / ad celestia trãsferamur. Per d.

Notãdum est q prima dñica post festũ trãslatiõis ~~scti thome martyris~~ celebrat festũ reliquiaꝝ Sarũ eccl'ie.

In die reliquiarũ. Officiũ.

Sapiẽtiã sanctoꝝ narrant populi: et laudẽ eoꝝ nũciat ecclesia nomina aũt eorũ viuẽt in sclm scli. Eccli. 44. C.

ps. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ps. 32. Oratio.

Presta q̃s oĩps deꝰ: vt sctẽ dei genitricis sempq; virginis marie / ⁊ sctoꝝ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cõtinent ecclesia nos ꝓtegãt merita: quatenꝰ eoꝝ ꝑcibꝰ tranq̃lla pace / in tua iugiẽ laude letemur. Per eũd. Epl'a. Hi sunt viri. In cõi fol. vij. Gr.

Exultabunt sctĩ in gloria: letabũtur in cubilibus suis. ℣. Cantate dño cãticum nouũ: laus eius in eccl'ia sanctorũ. ps. 149. Alla. ℣. Sancti ⁊ iusti i dño gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. Eccl'a Seq̃ntia. Ecce pulchra. Euange. Videns iesus turbas. In cõi fo. viij. Offm. Mirabis deꝰ in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinẽ plebi sue benedictus deus alleluya. Exo. 15. A. Secreta.

MUnera tue miſicoꝛs deus maieſtati oblata benigno q̄s intuitu aſpice/vt eoꝝ nobis fiant precibꝰ ſalutaria: quoꝝ ſacratiſſime ī hac baſilica reliq̄e ſunt recōdite. Per dn̄m. Cōio.

p̄s.32. Gaudete iuſti in dn̄o all'a: rectos decet collaudatio all'a. Poſtcōio.

DIuina libantes myſteria q̄s dn̄e: vt eoꝝ nos vbiq3 interceſſio ꝓtegat: quoꝝ hic ſacra gaudemꝰ habere patrocinia. P.

¶ Sctōꝝ ſeptē fratrū mar. offīm

p̄.112. LAudate pueri dominū: laud. nomē dn̄i. q̄ hītare facit ſterilē ī domo: matrē filioꝝ letātē. Eccl'a p̄. Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc ⁊ vſq3 ī ſeculū. Or.

PReſta q̄s om̄s deus: vt q̄ glorioſos martyres tuos felicē/philippū/vitalē/marcialē alexandrū/ſiluanū/ et ianuariū/ fortes in ſua cōfeſſione cognouimus: pios apud te in nr̄a interceſſiōe ſentiamꝰ. Per. Ep̄la. Rememoramini. In cōi fo. vij. Gr.

p̄ 323. et ola infra. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̄o venātiū. ℣. Laq̄us ꝯtritus ē: ⁊ nos liberati ſumꝰ. adiutoriū nr̄z ī nole dn̄i fecit celū ⁊ terrā. All'a. ℣. Laudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nūc ⁊ vſq3 ī ſeculū. Et dr̄ cū vtroq3 ℣. hac die ſicut ſabbato in ebdomada paſche. Scd̄m Matheum.

12.D. IN illo t. Loquēte ieſu ad turbas: ecce mat̄ eiꝰ ⁊ fratres ſtabāt foris: querētes loqui ei. Dixit aūt ei quidā. Ecce mat̄ tua ⁊ fratres tui foris ſtant/querētes te. At ipſe reſpōdēs dicēti ſibi/ait. Que eſt mater mea/⁊ q̄ ſunt fratres mei? Et extēdens manū in diſcipulos ſuos/ dixit. Ecce mater mea: et fratres mei. Quicūq3 eni fecerit volūtatem patris mei q̄ ī celis eſt: ipſe meꝰ frater/⁊ ſoroꝛ: ⁊ mater eſt. Offr.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. laqueus cōtritꝰ eſt: ⁊ nos liberati ſumus. Secreta. p̄s.123

REſpice dn̄e oblationes fideliū: vt tibi grate ſint in tuoꝝ paſſiōe ſctōꝝ: q̄ germano amoꝛe te diligētes/ſuo coꝛpoꝛa martyrio tradiderunt. P. Cōio.

Quicūq3 fecerit volūtatē patris mei qui in celis eſt: ipſe meꝰ frater ſoroꝛ/⁊ mater eſt dicit dominꝰ. Poſtcōio. Mat. 12.D.

REfecti dn̄e gratie tue vitalibꝰ alimētis/ſupplices imploramꝰ: vt quoꝝ celebramꝰ victorias participemur ⁊ p̄mijs Per dn̄m. ¶ Tranſlatio ſancti benedicti abbatis. Officium.

OS iuſti meditabit̄ ſapientiam/ ⁊ lingua eiꝰ loquetur iudicium lex dei eius in corde ipſius. p̄.36. p̄. Noli emulari in malignantibus: neq3 zelaueris facientes iniquitatē. Ibidē Oratio.

INterceſſio nos q̄s domīe beati bn̄dicti abbatis tibi cōmendet: vt q̄ nr̄is meritis nō valemus: eiꝰ patrocinio aſſequamur. Per. Ep̄la. Iuſtus coꝛ ſuū. In cōi fol. xiiij. Gr. p̄.36. Os iuſti meditabit̄ ſapiētiā: ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eiꝰ ī coꝛde ipſiꝰ/⁊ nō ſupplantabunt̄ greſſus eiꝰ. Ibidē Alla. ℣. Poſui adiutoriū ſup potētem ⁊ exaltaui electū de plebe mea.

Si fiāt. ix. l. vl' seq̄ntia de cōi/scȝ
Adest nobis. In cōi fo. xi. Euā.
Nemo accēdit. In cōi folio. xiij.
ṗ.20. Offꝛ. Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei
dñe: ꝛ volūtate labioꝝ eiꝰ nō frauda
sti eū: posuisti i capite eius coronam
de lapide precioso. Secreta.
Sacris altaribꝰ dñe hosti-
as suppositas scūs bñdictꝰ ab-
bas q̄s in salutē nobis ꝑuenire
math. deposcat. ꝑ. Cōio. Beatus seruus
24. D quē cū venerit dñs inuenerit vigilan
tem: amē dico vobis super omnia bo-
na sua constituet eum. Postcōio.
Protegat nos dñe cū tui
perceptiōe sacramēti bea
tus bñdictus abbas ꝓ nobis in
tercedendo: vt et cōuersationis
eiꝰ experiamur insignia: ꝛ inter-
cessionis ipsius ꝑcipiamus suf-
fragia. Per dñm. ¶ Translatio
scti swithini sociorūq̄ꝫ eiꝰ. Offm.

ṗ.131. Sacerdotes eius
induāt salutare: ꝛ
sancti eiꝰ exulta-
tione exultabūt.
Eodē ps. Memento do-
mine dauid: ꝛ om-
nis mansuetudinis eius. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus: q̄
hodiernā diē honorabilē
nobis in bti swithini cōfessoris
tui atq̄ꝫ pōtificis/sociorūq̄ꝫ eius
trāslatiōe fecisti: da eccl'ie tue in
hac celebritate letitiā: vt quorū
solēnitatem veneramur i terris:
eorū itercessione subleuemur in
celis. ꝑ. Epla. Plures facti sunt.
ṗ.131. In cōi fol. xiiii. Gꝛ. Sacerdotes
eiꝰ induāt salutare: ꝛ scti eius exulta-
tione exultabūt. ℣. Illuc ꝓducā cor-
nu dauid: paraui lucernā xp̄o meo.
Alla. ℣. Fulgebunt iusti ꝛ tanq̄
scintille i arundineto discurrēt i eter-
nū. Nulla vl' sequentia. Euāgel.
Sint lūbi. In cōi fo. xiiij. Offꝛ.
Exultabūt scti i gl'ia: letabunt i cubili ṗ.149
bꝰ suis: exultatiōes dei i faucibꝰ eoꝝ.
Respice q̄s dñe Secreta.
populū tuū ad tua sacra-
mēta currētē: i ꝑenni festiuitate
bti swithini ꝯfessoris tui atq̄ꝫ pō-
tificis sociorūq̄ꝫ eiꝰ et cōcede: vt
ipsis itercedētibꝰ q̄d in honorē
tui nois detulerūt: cūctis prosit
ad veniā. ꝑ. Cōio. Ego vos elegi Joh.
de mūdo vt eatis: ꝛ fructū afferatis: 15. C.
ꝛ fructus vester maneat. Postcōio.
Pignus vite eterne capiē-
tes dñe hūiliter iploramꝰ
vt itercedēte btō swithino ꝯfes-
sore tuo atq̄ꝫ pōtifice cū sociis su-
is q̄d imagine ꝯtigimꝰ sacramē-
ti manifesta participatiōe suma-
mus. Per d. ¶ Trāslatio sancti
osmundi epi ꝛ cōfessoris. Offm.

Gaudeamus oēs Eccli
in dño diē festū
celebrantes: sub
honore osmundi
presulis/de cuiꝰ
trāslatione gau-
dēt angeli/ꝛ collaudāt filiū dei.
℣. Exaudi deꝰ orōnē meā cū depcor: a ṗ.54.
timore inimici eripe animā meā. Oꝛ.
Deus cuius antiqua mira-
cula etiā nostris tēporibꝰ
ad tui nois magnificētiā ac lau-
dē et honorē sancti ꝯfessoris tui
atq̄ꝫ pōtificis osmundi chorusca-
re sentimus: cōcede ꝓpicius. vt
cuius trāslationē colimus: eius
intercessionibꝰ/et in presenti se-
culo te glorificemus: ꝛ in futuro
te perfrui mereamur. Per dñm.
Epla. Ecce sacerdos magnus q̄

ps.20. in vita. In cõi fo.xi. Gr. Dñe preuenisti eũ in bñdicti ib⁹ dulcedinis: posuisti i capite ei⁹ coronã de lapide ꝓcioso. ℣. Vitã petijt ⁊ tribuisti ei: lõgitudinẽ dieꝝ i seculũ scl̄i. All'a. ℣. Esaie. 35. Juſtus germinabit ſicut liliũ ⁊ florebit ineternum ante dñm. Seq̄ntia.

Gaudeam⁹ meſſia veritate vita vis beatorum gloria. Dies letus celebret quo oſmundi decantetur honor ⁊ memoria In ſacra tranſlatione cui⁹ celice ꝑſone aſtant reuerentia. Et collaudant natum dei qui finis oĩs ſpei ex munificẽtia. Hũc oſmũdi confeſſorẽ parẽtela clariorẽ illuſtri proſapia. Ortum fecit quem virtutũ preter militare ſcutũ inſignitur gratia. Prudens potẽs tẽperatus ſpe et fide roboratus preminet iuſtitia. Et ꝑpollet caritate quib⁹ armis deitate datis vicit vicia. Factũ rixã ⁊ liuorem auariciã torporẽ gulã ludos iacula. Sternit cedit delet pellit/ fugat extirpat refellit miles abſq; macula. Gẽmas t̃ras veſtes aurũ/ ſeq; parit theſaurũ ponit in eccl'ia. Illis decorauit chorũ/ ſed de ſe miraculorũ ſemper fluit copia. Claudis greſſus cecis viſus/ mutis ligua meſtis riſus: leproſis mũdicia. Vita mortuis donatur/ ſanus redit qui precat': illum cũ fiducia. Ergo preſuluz beate deprecantib⁹ te date ſemꝑ ad ſolatia. A peccatis nos emũda/ claritatis quo iocunda: intremus palacia. Euãgeliũ. Homo quidã peregre. In cõi folio.xii.

ps.88. Offr. Veritas mea et miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Munera nr̃a dñe q̄s meritis ⁊ interceſſionib⁹ munifici ꝯfeſſoris tui oſmũdi ſctifica: vt i filii tui dñi noſtri ieſu chriſti corpus ⁊ ſanguinẽ cõuertant': et ad noſtraꝝ proficiant ſalutẽ animarũ. Per eũ. Cõio. Beatus ſeruus quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilantem: amen dico vobis ſuper oĩa bona ſua conſtituet eũ. Mat. 14. D Poſtcõio.

Sumptis dñe munerib⁹ ſacris te ſupplices deprecamur vt eoꝝ virtute roborati/ btĩ oſmũdi ꝯfeſſoris tui atq; põtificis imitemur exempla: ⁊ ad gaudia ꝑueniam⁹ et̃na. P vñ. ¶ Scti kenelmi regis ⁊ martyris. Offm̃.

Gloria ⁊ honore coronaſti eũ: ⁊ conſtituiſti eũ ſuꝑ opera manuũ tuaꝝ. ps.8. Ps. Dñe dñs nr̃: q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ i vniuerſa terra. Eodẽ Oro.

Omnipotẽs et miſericors deus/ qui nobis preclaram hui⁹ diei letitiã pro beati kenelmi regis ⁊ martyris tui ſolẽnitate tribuiſti: intende ſerenus vota fidelis populi/ et concede: vt cuius hodie feſta ꝑcolimus: eius ſemper meritis et precibus ſubleuemur. Per. Ep'la. Beatus vir qui inuentus. In cõi fo.iiii. Gr. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide precioſo. ps.20. ℣. Deſideriuz anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudaſti eũ. All'a. ℣. Beatus vir qui ſuffert tẽtationẽ: quoniã cum ꝓbatus fuerit accipiet coronam vite. Iaco. 1. B. Euãg. Si quis venit ad me. In cõi fol.v. Offr. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ conſtituiſti eũ ſuꝑ opa manuum tuarum dñe. ps.20 Secreta.

Presentib⁹ dn̄e de⁹ intēde munerib⁹: et patrocināte
btō kenelmo martyre tuo cuius
festa venerāda recēsem⁹ fidelib⁹
salutꝭ īdulgētiā cōferāt: ⁊ eťnitatis
p̄mia dignāter acq̄rant. P.
ps.88 Cōio Magna est glīa ei⁹ in salutari
tuo: gloriam ⁊ magnū decorem īmponens
super eū domine. Postcōio.

Percipiat q̄s domie plebs
tua btī martyris tui kenelmi
natalicia celebrando cū exultatiōe
letitiā: ⁊ quā mēse celestis
refecisti edulio: eťnitatis tue facias
assisti consortio. P ū. ❡ Scti
arnulphi ep̄i ⁊ martyris. Offm.

p̄. 63. Letabitur iustus in
dn̄o et sperabit ī
eo: ⁊ laudabunt
Ibidē oēs recti corde.
Ps Exaudi de⁹ oratione meā cū depre
cor: a timore inimici eripe aīaꝫ meā. Or.

Adesto supplicationibus
nr̄is oīps de⁹: ⁊ quib⁹ fiduciā
sperāde pietatis īdulges:
intercedente btō arnulpho martyre
tuo atq; pōtifice: ꝯsuete misericordie
tribue benignus effectū.
P ū. Ep̄la. Btūs vir q̄ in sapiētia.
p̄.111. In cōi fo. iiij. Gr. Justus
nō cōturbabitur: q: dn̄s firmat manum
ei⁹. ℣. Tota die miseret ⁊ cōmodat: ⁊
semē ei⁹ in bn̄dictiōe erit. Alla. ℣.
Btūs vir q̄ timet dn̄m: ī mādatis ei⁹
cupit nimis. Euāg. Si quis vult
ps.20 post me. In cōi fol. v. Offr. In
virtute tua dn̄e letabitur iustus: ⁊ sup
salutare tuū exultabit vehemēter: desideriū
aīe ei⁹ tribuisti ei. Secreta.

Sancti martyris tui atq;
pontificis arnulphi nobis
dn̄e pia nō desit oratio: q̄ et munera
nr̄a tibi ꝯciliet: ⁊ tuā nobis
indulgētiā semꝑ obtineat. Per.
Cōio. Posuisti dn̄e in capite ei⁹: coronā
de lapide p̄cioso. Postcōio.

Ut nobis dn̄e tua sacrificia
dent salutē btūs martyr
tu⁹ arnulph⁹ ⁊ pōtifex q̄s p̄cator
accedat. P. ❡ Scte margarete
virginis ⁊ martyris. Offm.

Me expectauerūt p̄.118.
p̄ctōres vt pderent
me: testimonia
tua dn̄e itellexi:
oīs cōsūmationis
vidi finē /
latum mandatum tuū nimis. Ps
Beati immaculati in via: qui ambu- Eodē
lant in lege domini. Oratio

Deus qui beatā virginem
margaretā / hodierna die ad celos
p martyrij palmā venire fecisti:
ꝯcede nobis q̄s: vt ei⁹ exēpla
sequētes: ad te ꝑtingere mereamur.
Per. Ep̄la Dn̄e de⁹ meus.
In cōi f. xv. Gr. Specie tua ⁊ pul- p̄. 44
chritudine tua: intende ꝓspere ꝓcede
et regna. ℣. Propt veritatē ⁊ mansuetudinē
⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabiliter
dextera tua. Alla. ℣. Ueni ele- Cā.4
cta mea ⁊ ponā ī te thronū meum: q:
cōcupiuit rex speciē tuā. Seq̄ntia.
Exultem⁹ ī hac die. In cōi f. xv.
Euāg. Sile est regnū celoꝝ thesauro.
In cōi fo. xvj. Offr. Offe- p̄.44
rent regi virgines post eā: ꝓxime ei⁹
offerent tibi ī letitia ⁊ exultatiōe: adducent
in tēplū regi dn̄o. Secreta.

Hec victima q̄s dn̄e beate
ꝟginis margarete martyris
oblata: ⁊ mētiū nob ꝯferat
scītatē: ⁊ corpoꝝ obtineat iugē
castitatē. P ū. Cōio. Feci iudiciū
⁊ iustitiā dn̄e nō calūniētur mihi sup p̄.118.

bi. ad oīa mādata tua dirigebar: oēm
viā iniq̄tatis odio habui. Postcōio.
PErcipiat q̄s domīe plebs
tua btē margarete ꝟgis
tue ⁊ martyris natalicia celebrā
do leticiā: ⁊ quā celestis mēse re
fecisti cōuiuio: eternitatis tue fa
cias ascribi consortio. Per dn̄z.
¶ Sctē praxedis ꝟginis. Offm̄
ps.118. LOquebar de testi-
monijs tuis i cōspe-
ctu regū et nō ꝯfun
debar: ⁊ meditabar
in mādatis tuis que
Eodē dilexi nimis. ps. Bti imaculati in
via: q̄ ambulant i lege dn̄i. Oratio.
ADsit plebi tue op̄s deꝰ:
btē praxedis ꝟginis tue
supplicatio: vt q̄cūq3 eiꝰ gaudēt
honore/ tuo semꝑ ꝓtegant auxi
lio. Per. Ep'la. Sapiētia vincit.
ps.44 In cōi fo. xvi. Gr. Dilexisti iusti-
tiā ⁊ odisti iniq̄tatē. ꝟ. Propterea vn-
xit te deꝰ deꝰ tuus oleo leticie. Alla.
Cor. ꝟ. Emulor eni vos dei emulatiōe de-
ii.A. spondi vos vni viro ꝟginē castā exhi
bere xp̄o. Euāg. Sile est regnū
celoꝝ decē. In cōi fo. xvi. Offr̄.
ps.44 Offerent regi ꝟgines post eā: ꝓxime
eius offerentur tibi. Secreta.
SUscipe q̄s dn̄e ob honorē
sacre ꝟginis tue praxedis
munꝰ oblatū: ⁊ q̄d nr̄is asseq̄ me
ritis nō valemꝰ: eiusdē suffragāti
bus meritis/ nobis largire ꝓpiciꝰ.
math. Per d. Cōio. Sile est regnū celoꝝ
25.F. homini negociatori q̄rēti bonas mar
garitas: īuēta vna ꝓciosa margarita
dedit oīa sua ⁊ cōparauit eā. Postcō.
SAncta tua nos dn̄e q̄s sa-
cte praxedis ꝟgis tue me
ritis suffragātibꝰ: ⁊ a pc̄tis oībus
exuant: ⁊ ad celestia regna ꝑdu-
cāt. p. ¶ Sctē marie magdalene

GAudeamꝰ oēs in Eccl'a
dn̄o diē festū ce-
lebrātes: sub ho-
nore marie ma-
gdalene: de cuiꝰ
solennitate gau-
dent angeli: ⁊ collaudāt filiū dei
ps. Eructauit cor meū ꝟbum bonū: ps.44
dico ego opera mea regi. Oratio.
LArgire nobis clemētissi-
me pater: q̄d sicut btā ma
ria magdalena vnigenitū tuum
sup oīa diligēdo suorū obtinuit
veniā peccaminū: ita nobis apd̄
mīam tuā/ sempiternā impetret
beatitudinē. Per eūdē. Memo
ria de sctō wandregesilo. Orō.
DEus cuiꝰ gratia bti wan
dregesili ꝯfessoris tui at
q3 abbatis vita extitit laudabilis:
ipsiꝰ iteruētu q̄d tibi placitū est:
pietas tua operet i nobis. Ep'la
Mulierē fortē quis inueniet. In
cōi fol. xviij. Gr. Audi filia ⁊ vide ps.44
et inclina aurē tuā: q2 concupiuit rex
speciē tuā. ꝟ. Specie tua ⁊ pulchritu
dine tua: intende prospere procede ⁊
regna. Alla. ꝟ. Optimam partem
elegit sibi maria: que non aufferetur
ab ea ineternum. Sequentia.
MAne prima sabbati: sur
gens dei filiꝰ/ nr̄a spes et
gl'ia. Victo rege sceleris: rediit
ab īferis/ cū sūma victoria. Cuiꝰ
resurrectio: oī plena gaudio/ cō-
solat oīa. Resurgentis itaq3 ma
ria magdalene/ facta est prenun
cia. Ferens xp̄i fratribꝰ: eiꝰ mor-
te tristibus/ expectata gaudia.
O bti oculi: qbꝰ regē seculi mor
te iā deposita/ prima est intuita.
Hec est illa femina: cuius cūcta

crimina: ad xp̄i veſtigia/ ei⁹ lauit gratia. Que dū plorat et mens orat: facto clamat qđ cor amat/ ieſum ſup oīa. Non ignorat quē adorat: quid precetur ſed delet/ qđ mens timet cōſcia. O maria mat pia: ſtella maris appellarꝫ/ operū p merita. Matri xp̄i coequata: dū fuiſti ſic vocata/ ſꝫ honore ſubdita. Illa mūdi imperatrix: iſta btā peccatrix letitie primordia/ fuderūt i eccl'ia. Illa enī fuit porta/ p quā fuit lux exorta: hec reſurgētis nūcia/ mundū replet letitia. O maria magdalena/ audi vota laude plena: apud xp̄m chorū iſtū/ clementer concilia. Ut fons ſumme pietatis/ qui te lauit a peccatis: ſeruos ſuos atqꝫ tuos/ mundet data venia. Amen dicant oīa. Scđm Lucā.

7·F.

IN il. t. Rogabat ieſuꝫ quidā phariſeus vt mānducaret cū illo. Et ingreſſus domum phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuit i domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguenti. Et ſtans retro ſecus pedes dn̄i: lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatᷣ pedes ei⁹: ⁊ vnguento vngebat. Uidens aūt phariſeus qui vocauerat eū: ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiqꝫ q̄ et qualis eſt mulier que tangit eū: quia peccatrix eſt. Et reſpondit ieſus: dixit ad illum. Symō: habeo tibi aliqđ dicere. At ille ait. Magiſter: dic. Et reſpondens ei ieſus. Duo debitores erāt cuidā feneratori: vn⁹ debebat denarios quingentos: et alius quinquaginta. Nō habentib⁹ illis vnde redderent: donauit vtriſqꝫ. Quis ergo eū plus diligit? Reſpōdens aūt ſymon/ dixit. Eſtimo: qꝛ is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cōuerſus ad mulierē: dixit ſymoni. Uides hāc mulierē? Intraui i domū tuā: aquam pedib⁹ meis nō dediſti. Hec aūt lachrymis rigauit pedes meos et capillis ſuis terſit. Oſculū michi nō dediſti: hec aūt ex quo itraui: nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi: remittunᷣ ei peccata multa qm̄ dilexit multū. Cui autē minus dimittiᷣ: minus diligit. Dixit autē ad illā dn̄s. Remittunᷣ tibi peccata tua. Et ceperūt q̄ ſimul diſcūbebāt/ dicere itra ſe. Quis eſt hic: q̄ etiam pctā dimittit? Dixit aūt ad mulierē. Fides tua te ſaluam fecit: vade i pace. Credo.

Offꝛ. Filie regū in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis i veſtitu deaurato: circundata varietate. p.44 Secr̄.

BEnedictionē tuā dn̄e his tibi oblatis tribue ſacrificiis/ ⁊ pſta: vt btā maria magdalene hoc nobis apđ te obtineat: qđ ab vnigēito tuo obtinuit dū ei myſtica obſeq̄a exhibuit. Per eūđ. Alia de ſctō wandregeſilo.

PIIs itercessionibus beati wandregeſili confeſſoris tui atqꝫ abbatis q̄s oṗa de⁹ tue familie cōmēdet oblatio: cuius vitalib⁹ decoratur exēplis. Per.

ꝑ.44 Prefatio quotid. Cōio. Diffusa est gratia i labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternū. Postcōio.

PRebeat nobis dñe salutarē bte marie magdalene imitatio sctā doctrinā: q̄ten⁹ illi⁹ optime partꝫ mereamur esse cōsortes: q̄ non auferetur ab ea. P. Alia postcō. de scō wādregesilo

TUa dñe sacramēta sumētes suppliciter exoramus vt bti wandregesili ꝯfessoris tui atq₃ abbatꝫ: cui⁹ veneramur memoriā: presidiū sentiamus. Per.

¶ Scti appollinaris mar. offīn.

ꝑ.131. SAcerdotes tui dñe induāt iustitiā: et scti tui exultent: ꝓpter dauid seruū tuū: nō auertas

Eodē faciē xp̄i tui. ps. Memēto dñe dd: et ois māsuetudinis eius. Oratio

VOtiua nos dñe beati appollinaris martyris tui atq₃ pōtificis natalis semꝑ excipiat: q̄ et iocūditatem nobis sue glorificatiōis īfundat: ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per d. Epla. Testificor. In cōi fol. iiij. Gr.

ꝑ.88. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto vnxi eū. man⁹ enī mea auxiliabit᷑ ei: ⁊ brachiū meū confortabit eū. ℣. Nichil ꝓficiet inimicus i eo: ⁊ filius iniq̄tatis nō nocebit eū. Alla. ℣. Elegit te dñs sibi i sacerdotē magnū i pplo suo. Euāgel. Facta est cōtentio.

ps.88 In cōi fol. iiij Offr. Ueritas mea et misericordia mea cū ipso: ⁊ in noīe meo exaltabitur cornu ei⁹. Secreta

HOstiā nostrā q̄s dñe scti appollinarꝫ martyris tui et venerāda ꝯfessio: ⁊ laudabilis ꝯmēdet oratio. P d. Cōio. Semel iuraui in scō meo: semē ei⁹ in eternum manebit: ⁊ sedes eius sicut sol i cōspectu meo: ⁊ sicut luna ꝑfecta in eternū et testis in celo fidelis. Postcōio.

SUmentes dñe pign⁹ redēptionis eterne: q̄s: vt intercedēte btō appollinare martyre tuo / vite p̄sentis auxilio nos foueat et eterne. P d.

¶ In vigilia scti iacobi apli: ad missā oia fiāt sicut i vig. vni⁹ apli ꝑtinet. Et fiat mēoria de sctā cristina ꝟgie. Or.

INdulgētiam nobis dñe bta cristina ꝟgo ⁊ martyr implo ret: q̄ tibi grata sēꝑ extitit et merito castitatis / ⁊ tue ꝓfessiōe virtutis. Per d. Secreta.

QUesum⁹ oīps de⁹ / vt q̄ annua btē cristine ꝟginis ⁊ martyris tue solēnia p̄sentib⁹ honoramus sacrificijs: ei⁹ sēꝑ ⁊ fidei integritate roboremur: ⁊ pijs apd̄ te p̄cib⁹ adiuuemur. P. Postcōio.

SUpplices te rogam⁹ oīps de⁹: vt quos donis celestibus satiasti: intercedēte btā cristina ꝟgine tua ⁊ martyre: ꝑpetua ꝓtectione custodias. P. Si hec vigilia i dñica euenerit: nichil fiat de vigilia nisi tātum mēoria.

¶ In die scti iacobi apli. Offm.

MIchi autē nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. ps. Domine probasti me et Ibidē ꝑ. 138.

cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam ⁊ reſurrectionem meam. Oꝛ.

ESto dñe plebi tue ſctificator ⁊ cuſtos: vt apłi tui iacobi munita preſidijs: ⁊ cōuerſatione tibi placeat: ⁊ ſecura deſeruiat. Per d̄. Memoria de martyribus chriſtoforo ⁊ cucufato. Oꝛ.

DEus mundi creator ⁊ rector: q̄ hūc diē btōrū chriſtofori ⁊ cucufati martyrū tuoꝝ paſſiōe cōſecraſti: cōcede: vt oēs qui martyrij eoꝝ merita veneramur: eoꝝ interceſſionib⁹ ab eternis gehēne incēdijs liberemur.

P. Epła. Iā nō eſtis. In cōi fo. j.
ps.18. Gr. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊
in fines orbis t̄re v̄ba eorum. ℣. Celi
enarrāt gloriā dei: ⁊ oꝑa manuū eius
p.138. annūciat firmamentū. Alla. ℣. Nimis honorata ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principat⁹ eoꝝ.
Sequētia. Alla nunc decantet.
In cōi fo. ij. Scdm Matheum.

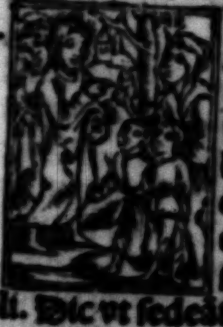

20.C. IN illo tpe. Acceſſit ad ieſum mater filiorum zebedei cū filijs ſuis: adorans et petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā: ⁊ vn⁹ ad ſiniſtrā ī regno tuo. Reſpōdēs aūt ieſus/ dixit. Neſcitis q̄d petatis. Poteſtis bibere calicē quē ego bibitur⁹ ſum? Dicūt ei. Poſſum⁹. Ait illis. Calicē quidem meū bibetis: ſedere autē ad dexteram meā/ vel ad ſiniſtrā: nō eſt meum dare vobis: ſed quibus paratū eſt a patre meo. Credo. Offꝫ.

p.13 Michi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eorum. Secreta.

OBlationes populi tui q̄s dñe btī iacobi apoſtoli tui paſſio btā conciliet: vt q̄ noſtris non apta ſunt meritis: fiant tibi placita ei⁹ deprecatione. Per d̄.

Alia ſecreta de martyribus.

ACcipe dñe mūera dignāter oblata: ⁊ beatoꝝ martyrū tuorū chriſtofori ⁊ cucufati ſuffragantib⁹ meritis: ad noſtre ſalutis auxiliū ꝑuenire cōcede. Per. Prefatio. Et te dñe. Cōio.

Ma Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper
19.D ſedes duodeci: iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dñs. Poſtcōio.

BEati iacobi apłi tui: cuius hodie feſtiuitate corpore et ſanguine tuo nos refeciſti: q̄s dñe interceſſione nos adiuua: ꝓ cuius ſolemnitate percepimus tua ſancta letātes/ ſaluator mundi. Qui viuis. Alia poſtcōio.

SUmpſim⁹ dñe ſctōrū martyrū tuoꝝ chriſtofori ⁊ cucufati ſolēnitate ſacramēta celeſtia: quoꝝ ſuffragijs q̄s largiaris: vt qđ tēporaliter gerimus: eternis gaudijs cōſequamur. P.

Sancte anne matris marie.

Eccli GAudeamus omnes ī domino diē feſtū celebrantes: ſub honore āne matris marie: de cuius ſolēnitate gaudent angeli: et collaudāt filiū dei. Ps. 44 Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus qui beatā annā dilectissime genitricis tue matrē egregiā/ hodierna die ad celestis vite subleuasti gaudia: fac nos q̄s gl'iosis eiꝰ meritis ad eternā ꝑtingere btitudinē: ex cuius puerperio salutari pro salute mūdi humanā assumere dignatꝰ es carnē. Qui viuis et regnas. Epistola. Mulierē fortem q̄s inueniet. In 44 cōi fo. xviii. Gr. Audi filia et vide et inclina aurē tuā: q2 ꝯcupiuit rex speciē tuā. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intende, ꝓspere, ꝓcede et regna. Alleluia. ℣. ccla Salue sancta mater anna: ex qua ꝓcessit ꝟgo maria: que de celo suscepit/ ꝯplē mūdo genuit saluatorē. Sequentia.

Testamēto veteri/ anna fuit genita: et de stirpe regia Hec matrona nobilis/ diu fuit sterilis: in magna tristitia. Cui fructū ꝯtulit/ et sic luctū abstulit: diuina clementia. Patriarchis edita/ anna luce ꝓdita: in perenni gl'ia. Deꝓcamur inclyta/ vt ꝑ tua merita: nobis detur gr̃a. Anna parēs labe carens/ rubens rosa speciosa: florēs inter lilia. Matrē xp̄i genuisti/ tua ꝓce nos a nece tuearis noxia. Ecce lucis officina/ egris spes et medicina: tua ꝓles est regina/ in celesti patria. Ipsa cūctis iam prelata/ ꝑ te sumens hec precata: n̄ra fiat aduocata/ in dei ꝓsentia. Euangeliū. Liber gn̄ationis. vt supra in festo cōceptiōis btē marie fo. iiij. 44 Offertorium. Filie regum in honore astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Secreta.

Sanctifica redēptor mūdi ꝓsentis munera sacrificij: et btē matris anne ꝓcibus eadē nobis effice salutaria: de cuius vteri palacio mat' tua aula ꝟginee puritatꝫ est egressa. Qui vi. Cōio. Diffusa est gr̃a in labijs tuis p.44 ꝓpterea bñdixit te deꝰ ieternū. Postcō.

Uotiuis celestis mēse ꝑcipiētes dñe sacramēta beate āne matris marie gl'iosa intercessione nos ꝓtege: de q̄ virgo puerpera ad salutē humane natiuitatis ꝓdijt: que nobis splēdorē vite/ sine castitatꝫ dispēdio gn̄auit: dñm nostrū iesum christū filiū tuū. Qui tecū viuit et re.

¶ Sctōꝝ septē dormiētū offm.

Alus autē iustorū ps. 36 a dño: et ꝓtector eorū est in tp̄e tribulatiōis. Ps. Noli Eodē emulari in malignātibꝰ: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Oratio.

Deus q̄ gloriosos resurrectiōis eterne ꝓcones septē dormiētes magnifice coronasti presta q̄s: vt eorū ꝓcibꝰ resurrectionē sanctā que in eis mirabilit' ostensa est/ ꝯseq̄mur. ꝑ d. Epistola Iustorū aīe. In cōi fol. vij. Gr. p.149 Exultabūt scti in gloria: letabūtur in cubilibꝰ suis. ℣. Cantate dño cāticū nouum: laus eiꝰ in ecclesia sctōꝝ. Alleluia. p. 67. ℣. Iusti epulentur et exultent in conspectu dei: et delectentur in letitia. Euangeliū. Cū audieritis. in cōi fo. ix. p.67. Offertorium. Mirabilis deꝰ in sctis suis deꝰ israel ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi sue bñdictꝰ deꝰ alleluia. Secreta.

Deus in q̄ est omniū iustorū requies/ et pax certa sanctorū: tri bue nobis pacificas hoſtias tibi digne offerre vt ꝑfectionē pacis qua tui ſcti iā fruunt̄ i celis: nos iugit̄ hāc meditemur i t̄ris. ꝑ do.

Sa. 3 A. Cōm. Iuſtoꝝ anime in manu dei ſunt: ⁊ nō tāget illos tormētum malicie: viſi ſunt oculis inſipiētiū mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcōio.

Sanctorū tuorū dñe victorias recolētes ſacramēta venerāda ꝑcepim⁹: que p̄ſtēt nobis q̄s eorū meritis indulgētiā: in quorū dormitiōe tuā magnificentiā collaudamus. Per dñm.

¶ Scti ſampſonis epi. Officiū.

Eccli. 45. D. Statuit ei dñs teſtamētū pacis/⁊ principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas ieternum. Ps. 83. Miſericordias dñi: in eternū cantabo. Orō.

Omnipotens ſempit̄ne deus: tribue nobis famulis tuis ꝑ interceſſionē ſcti ſampſonis epi poſcētib⁹ pctōꝝ veniā: q̄rētibus ſalutis viā: pulſantib⁹ aperire regni celeſtis aulā: vt ad et̄nā maieſtatꝭ tue habitationē/te adiuuāte ꝑuenire mereamur. ꝑ d.

¶ Mēo. de ſcō pāthaleone mr.

Deus q̄ hūc diē btī pāthaleōis ꝯſecraſti martyrio: preſta q̄s: vt ipſi⁹ intuētu hoc in nr̄is floreat actibus: qđ premiis remuneret̄ celeſtib⁹. ꝑ. Epl̄a. Ecce ſacerdos. In cōi fo. xi. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuētus ſilis illi: qui ꝯſeruaret legē excelſi. Alla. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: ſtola glorie induit eū. Euange. Homo quidā peregre. In cōi fo. xii. Offer.

Eccli. 44. C.

Inueni dauid ſuū meū: ⁊ i oleo ſcō vnxi eū. man⁹ enī mea auxiliabit̄ ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. Secre.

Deus apl'oꝝ/de⁹ martyꝝ/de⁹ ꝯfeſſorū/de⁹ virginū/de⁹ oim electorū: te ſupplicit̄ exoramus: vt hāc hoſtiam ſanctā in honore ſancti ſampſonis epi ſanctificare ⁊ bñdicere digneris et ante conſpectū maieſtatꝭ tue: tā ad corꝑis ſanitatē: q̄ȝ ad aiaꝝ ꝓficiat ſalutē. Per dñm noſtrū.

Alia ſecreta de ſcō pāthaleōe.

Beatus panthaleon martyr tuus dñe qui diuerſis ſupplicijs macerat⁹/vera ⁊ viua fact⁹ eſt hoſtia: hec que tibi offerimus ad ſalutem noſtrā gratificet ſua īt̄ceſſiōe libamina. Per dñz. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſuꝑ familiā ſuā: vt det illis i tp̄e tritici mēſurā. Poſtc̄.

Satiati nos domine in hac ſolennitate ſancti ſampſonis ꝯfeſſoris tui/atq̄ȝ pontificis munerib⁹ ſacris: te q̄s: vt eccleſie tue pacem/fidem/ſpem/ ⁊ caritatē multiplicare digneris: ꝑ quas tibi in eccleſia tua placere mereamur. Per dñm. ¶ Alia poſtcōio de ſancto pāthaleone.

Redēptionis noſtre ſacro guſtu ſatiati: q̄s dñe/vt interueniente beato panthaleone martyre tuo: per hec ſancta que ſumpſimus: ad eterna gaudia preparemur. Per dominū.

¶ Aliter miſſa de ſancto pāthaleone martyre pro voluntate cōtra febrē acutā. Et qui eam audierit: vel celebrauerit in illo anno febrem acutam nō habebit.

Ad miſſam. Officium.

s.36 Iuſtus nō cōturbabiꝛ qꝛ dñs fir-
mat manū ei⁹ tota die miſereꝛ et
cōmodat: ⁊ ſemē
eius in bñdictione
bidē erit: in etnū ꝯſuabiꝛ. ps. Noli
emulari in malignātibus: neqꝫ zelaueris
faciētes iniquitatē. Oratio.

Deus q̄ hūc diē btī pāthaleōis
ꝯſecraſti martyrio:
preſta q̄s: vt ipſi⁹ interuētu hoc
in noſtris floreat actibus: quod
premijs remunereꝛ celeſtibus.
Per dñm. Lectio libri ſapiētie.

B. Iuſtus ſi morte ꝓoccupatus
fuerit: aīa ei⁹ ī refrigerio
erit. Senect⁹ enī venerabilis
eſt: nō diuturna/ neqꝫ nūero annoꝝ
cōputata. Cani ſūt aūt ſenſus
hoīs: et etas ſenectutis vita
imaculata. Placēs deo fact⁹ dilect⁹:
⁊ viuēs inī pctōres trāſlat⁹
eſt. Rapt⁹ ē ne malicia mutaret
intellectū illi⁹: aut ne fictio deciperet
aīam illi⁹. Cōſūmat⁹ ī breui
expleuit tpa mlta. Placita eī
deo erat aīa illi⁹. Propī hoc ꝓperauit
educere illū de medio iniquitatū.
Aīn grā dei ⁊ mīa eſt in
ſctīs illi⁹: ⁊ reſpect⁹ in electꝫ illi⁹.
Gꝛ. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput ei⁹: coronā
s. 20 de lapide ꝓcioſo. ℣ Deſideriū
aīe ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū
ei⁹ nō fraudaſti eū. Alla. ℣ Letabitur
s.36 iuſt⁹ ī dño ⁊ ſpabit ī eo: ⁊ laudabūꝛ
oēs recti corde. Euāge. Si q̄s vult
poſt me. ī cōi fo.v. Offr̄. In vtute
s.20 tua letabiꝛ iuſtus/ et ſuꝑ ſalutare
tuū exultabit vehemēter: deſiderium
aīe eius tribuiſti ei. Secreta.

Beatus panthaleō martyr
tu⁹ dñe/ q̄ diuerſis ſupplicijs
macerat⁹ ꝓ̄a et viua fact⁹ eſt
hoſtia: hec q̄ tibi offerim⁹ ad ſalutē
nrām gratificet ſua īterceſſione
libamīa. P. Cōio. Magna eſt ps.88
glīa ei⁹ in ſalutari tuo: glīa ⁊ magnū
decorē īpones ſuꝑ eū dñe. Poſtcō.

Redēptionis nr̄e ſacro guſtu
ſatiati: q̄s dñe/ vt īteruenīēte
btō pāthaleone martyre
tuo: ꝑ hec ſctā q̄ ſumpſim⁹ ad
eterna gaudia ꝓuehemur. Per.

¶ Sāctoꝝ felicis/ ſimplicij/ fauſtini/
⁊ beatricis martyꝛū. Offm̄.

Sacerdotes ei⁹ īduant ſalutare ⁊ p. 131.
ſctī ei⁹ exultatione exultabūt. ps
Memento dñe dauid: Eodē
⁊ oīs manſuetudinis eius. Oratio.

Preſta q̄s oīps de⁹ vt ſicut
ppl̄us xp̄ian⁹ martyꝝ tuorū felicis/
ſimplicij/ fauſtini/ ⁊ beatricꝫ
tpali ſolēnitate ꝯgaudet: ita ꝑfruaꝛ
etna: et qḋ votis celebrat:
pio cōprehēdat effectu. Per d.
Epla. Lingua ſapiētum. In cōi
fo.vij. Gr. Sacerdotes ei⁹ īduāt ſalutare: ps.131
⁊ ſctī ei⁹ exultatiōe exultabūt
℣ Illuc ꝓducā cornu dauid: paraui
lucernā xp̄o meo. Alla. ℣ Vox exultatiōis p.117.
⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ.
Euāgel. Attēdite a fer. In
cōi fo.ix. Exultabūt ſctī ī glīa: letabunꝛ Joh.
in cubilibus ſuis: exultationes 15. A.
dei in faucibus eorum. Secreta.

Hoſtias tibi dñe/ ꝓ ſctōrū
martyꝝ tuoꝝ felicis/ ſimplicij/
fauſtini/ ⁊ beatricis honore
deferim⁹ ſupplicīꝛ deꝑcātes:
vt indulgētiā nobis cōferāt ⁊ ſalutē.
Per do. Cōio. Ego vos elegi
de mundo vt eatis: ⁊ fructū afferatiſ: ⁊

fructus vester maneat. Postcōio.
Benedictiōis tue domine
plebs tibi deuota fructuꝫ
reportet ⁊ gaudiū: vt q̄d scīs mar
tyrib⁹ tuis felici/ simplicio/ fausti
no/ ⁊ beatrici exhibuit tꝑali ful
tio: ꝑenni ꝑsidio ꝯseq̄t. p. ¶ Sā
ctorū abdō ⁊ sennes mar. Offiū.

ꝓs. 78. Intret i cōspectu
tuo dn̄e gemit⁹
cōpeditorū: red
de vicinis nr̄is se
ptuplū in sinu eo
rū: vīdica sangui
Ibidē nē sctōꝝ tuorū q̄ effusus est. ꝓs.
Deus venerūt gētes i hereditatē tuā
polluerunt tēplū sanctū tuū/ posue
rūt hiers̄m in pomoꝝ custodiā. Orō
Deus q̄ sctīs martyribus
tuis abdō ⁊ sēnes ad hāc
gloriā veniēdi/ copiosum mun⁹
gratie tue contulisti: da famulis
tuis suorū veniā delictoꝝ: vt san
ctorū tuorū intercedētib⁹ meritis:
ab oībus mereamur aduersitati
bus liberari. Per do. Epl̄a. Be
Exod nedictus de⁹. In cōi folio. iiij.
15. A. Gr̄. Gloriosus de⁹ in sanctis: mira
bilis in maiestate faciēs ꝓdigia. ℣.
Dextra tua dn̄e glificata est in ꝟtute:
dextera manus tua cōfregit inimicū.
Alla. ℣. Reddet deus mercedē la
borum sctōꝝ suoꝝ: ⁊ deducet illos in
via mirabili. Euāg. Uidete ne q̄s
ꝓs. 67. In cōi fo. ix. Offr̄. Mirabilis de⁹
in sanctis suis: deus israel ipse dabit
ꝟtutē ⁊ fortitudinē plebi sue: benedi
ctus deus alla. Secreta.
Frequētata mysteria do
mine ꝓ sctōꝝ martyrū tuorū ab
don ⁊ sennes veneratiōe deuota
mēte tractam⁹: q̄b⁹ et ꝑsidiū no
ꝓs. 78. bis crescat ⁊ gaudiū. p. Cō. Po

fuerūt mortalia ꝟuoꝝ tuoꝝ dn̄e/ escas
volatilib⁹ celi: carnes sctōꝝ tuoꝝ be
stijs terre: scd̄m magnitudinē brachij
tui: posside filios mortificatorum.
Sumat dn̄e plebs Postcō.
fidelis celestꝫ dona reme
dij: ꝑ quē intercedētib⁹ sctīs mar
tyribus tuis abdō ⁊ sennes: a su
is emūdetur delictis. p. d. ¶ Sā
cti germani epī ⁊ ꝯfes. Officiū.

Sacerdotes dei Da
bn̄dicite dn̄m: sctī D.
⁊ humiles corde
laudate deū. ꝓs.
Bn̄dicite oīa opa Ibi
dn̄i dn̄o: laudate ⁊
superexaltate eū in secula. Oratio.
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄:
et q̄ nr̄e voces nō merent
audiri: sctī germani ꝯfessoris tui
atq̄ pōtificis interuētio/ q̄s sit ac
cepta ꝓ nobis. p. Epl̄a. Justum
deduxit. In cōi fo. xi. Gr̄. Jura Lau
uit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacer eccli
dos in eternū: scd̄m ordinē melchise
dech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a
dextris meis. Alla. ℣. Amauit euꝫ
dn̄s ⁊ ornauit eū: stola glie induit eū.
Euāge. Uigilate q̄ nescitis. In
cōi fo. xij. Offr̄. Ueritas mea ⁊ mi
sericordia mea cū ipso: ⁊ in nōie meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.
Sacrificiū tibi dn̄e pro btī
germani ꝯfessoris tui atq̄
pōtificis celebritate offerentes:
q̄s vt ꝓpiciationē quā nr̄is ope
rib⁹ nō meremur: pijs suffraga
toris intercessiōib⁹ ꝯseq̄mur. Per.
Cōio. Dn̄e quinq̄ talēta tradidisti Mat.
michi: ecce alia quinq̄ supluerat⁹ suꝫ: 25. B.
euge serue fidelis/ q̄ in pauca fuisti
fidelis supra multa te cōstituam: in
tra in gaudium dn̄i tui. Postcōio.

Supplices te rogamꝰ oīps deꝰ: vt q̄ ꝑcepimꝰ celeſtis mēſe ſubſtātiā: intcedēte beato germano ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice: ad vitam perueniamus eternam. Per dominū. ¶ Ad vincula ſancti petri apli. Officium.

Act. 12. C. Nunc ſcio vere q̄a miſit dñs āgelū ſuū/ ⁊ eripuit me de manu herodꝪ et de oī expectatiōe plebꝪ iudeorū. ꝑ. Et petrꝰ ad ſe reuerſꝰ dixit. Or.

Deus qui btm̄ petrū apl'm a vinculis abſolutū/ illeſū abire feciſti: nroꝝ q̄s abſolue vincula pctōꝝ: et oīa mala a nobis propiciatus exclude. Per dñz. ¶ Memoria de martyribꝰ. Orō.

Fraterna nos dñe martyrū tuorū corona letificet: q̄ et fidei nr̄e ꝓbeat icremēta ꝟtutū: ⁊ mltiplici nos ſuffragio cōſolet̄. Per. Lec. actuū apl'oꝝ.

12. C. In diebꝰ illis. Egreſſꝰ petrus de carcere: venit ad domū marie mr̄is iohānis/ q̄ cognominatꝰ eſt marcus: vbi erāt multi ꝯgregati ⁊ orātes. Pulſāte autē ad oſtium ianue: ꝓceſſit puella ad vidēduz eū noīe rode. Et vt cognouit vocez petri: pre gaudio nō apuit ianuā: ſed itro currēs nūciauit ſtare petrū āte ianuā. At illi dixerūt ad eā. Inſanis? Illa autez affirmabat ſic ſe habere. Illi aūt dicebāt/ qz āgelus eiꝰ eſt. Petrꝰ aūt ꝑſeuerabat pulſans. Cū aūt apuiſſent oſtiū viderūt eū/ et obſtupuerūt. Innuēs aūt eis manu vt tacerent: narrauit quō dñs eduxiſſet euz de carcere. Gr. Cōſtitues eos ꝓncipes ſup oēz terrā: mēores erūt noīs tui dñe. ℣. Pro patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij: ꝓpterea populi cōfitebūtur tibi. All'a. ℣. Solue iubēte deo terrarū petre cathenas: qui facis vt pateant celeſtia regna beatis. Seqn̄. ꝑ.44 Eccl'a

Nunc luce alma ſplēdeſcit ꝑ orbē hec dies ecce glorioſa. Almi recolamꝰ petri voce celſa. Gratāter modulos accomodet in qua. Vincētis amorez ob ſuperū crucis ſacre trophea Meritoq; gloriāq; ꝑlatā in celeſti glīa. Pio corde fraťna iubiletq; turma. Qui a xp̄o ligandi ſoluēdiq; dona. Accipiēs clauiger effectꝰ noſtra reſoluēs vincula. Subleuādo ethereis ſedibꝰ ꝑtāte nos traditis. Iūgat cetui ſancto culmie in poli paradiſiq; amenia. Ubi adorat ordo te xp̄e pſallēdo armonica voce cātica. Noua ſctōꝝ reſonātiū laude angelicus mellica. Cū ſupnā maieſtatē tuā poſcētes hūiliter almā Cuiꝰ digna nos cū illis reſonemus vna rithmica i excelſis carmina. Celeſtiq; in glīa trinū atq; vnū iugiter veneremur i arua Celſa ptās angelica. Ouans te laudat i gloria. Uirtutes celi te glorificāt ꝑ aſtra. Qui patris ſedes ad dexterā. Nr̄a exaudi angeloꝝ. Et famuloꝝ iūgens voces ꝓcamina. Quoꝝ vocibus vt caterua. Bñficet ſemꝑ te ⁊ nr̄a. Regnātē iure cū ſcīs in eternū. Euāgel. Venit ieſus in partes. In cōmuni fo. ii. Credo. Offr̄.

Conſtitues eos ꝓncipes ſup oēm terram: mēores erūt nominis tui/ in omni progenie et gñatione. Secreta. ꝑ.44

Offerim⁹ tibi dn̄e placabile mun⁹ deꝑcātes: vt ſicut beato petro apl̄o tuo ī vinculis dediſti cōſtātiam: ita nobis tua gratia indulgētiā operet̄. Per.

❡ Alia ſecreta de martyribus.

Myſteria dn̄e ꝑ ſctōꝝ martyrū tuoꝝ ſolēnitate deuota mēte oblata: nobis ꝑſidiū preſtēt ⁊ gaudiū. p. Prefa. Et te
Mat. dn̄e. Cōio. Tu es petrus ⁊ ſuꝑ hāc
16. C. petrā edificabo eccleſiā meā. Poſtc̄.

Muneris diuini perceptio q̄s dn̄e btō petro apl̄o intercedēte / ſemꝑ a nobis pctōꝝ nr̄oꝝ vincula ſubmoueat: ⁊ pericula cūcta depellat. Per dn̄m.

❡ Alia poſtcōio de martyribus

Preſta q̄s oīps de⁹: vt q̄ꝝ memoriā ſacramēti participatiōe recolimus: fidem quoq ꝑficiēdo ſectemur. Per. ❡ Scti ſtephani pape ⁊ martyris. Offm̄.

Ps. 131

Sacerdotes tui dn̄e īduant iuſtitiam / ⁊ ſcti ei⁹ exultēt. ꝓpter dauid ſeruū tuum: non auertas fa-
Ibidē ciē xp̄i tui. Ps. Memento dn̄e dauid: et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

Deus q̄ nos bti ſtephani martyris tui atq pōtificis annua ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia colimus: de eiuſdē etiam ꝓtectione gaudeamus. Per dn̄m. Epiſtola Omnis pontifex. In cōi fo. vi.

Ps. 88 Gr. Inueni dauid ſeruum meum: et oīs oleo ſancto vnxi eum: man⁹ enim mea
infra. auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eum. ℣. Nichil ꝓficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis nō nocebit eū.

Alla. ℣. Elegit te dn̄s ſibi in ſacerdotē magnū in ppl'o ſuo. Euā. Homo quidā nobil'. In cōi fo. vi. Offr. Inueni dauid ſuū meū: ⁊ ī oleo ſctō vnxi eū. man⁹ enī mea auxiliabit' ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. Secre.

Hoſtias nr̄as q̄s dn̄e tibi reddat acceptas / īterceſſio ſcti ſtephani martyris tui atq pontificis: qui eas tibi digne offerēdo cōplacuit. ꝑ do. Cōio.
Dn̄e q̄nq talēta tradidiſti mihi / ecce Mat.
alia quinq ſuperlucrat⁹ ſum: euge ſue 25. D.
fidelis / qꝛ ī pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te ꝯſtituā: intra ī gaudiū dn̄i tui

Sumētes dn̄e Poſtcōio. diuina myſteria q̄s: vt bti ſtephani martyris tui atq pōtificis intceſſiōe: et'ne nobis ꝓbeant incremēta letitie. Per dn̄m.

❡ In inuētiōe ſcti ſtephani prothomartyris ſocioꝛūq ei⁹ martyrum. Ad miſſam Officium.

Etenī ſedert pn̄cipes ⁊ aduerſū me loq̄bant': ⁊ iniqui ꝑſecuti ſunt me: adiuua me dn̄e de⁹ meus: qꝛ ſuus tuus exercebat' in tuis iuſtificationib⁹. Ps. Bti imaculati in via: qui ambulāt in lege dn̄i. Oro. Ps. 118. Eodē

Deus q̄ es ſctōꝝ tuorum ſplēdoꝛ mirabilis: quiq hodierna die bti ſtephani martyris tui: nichodemi / gamalielis atq abibō inuētionē glo'ſaꝫ reuelaſti: da nobis q̄s in et'na letitia de eoꝝ ſocietate gaudere. Per dn̄z. Lectio actuū apl'oꝝ.

In diebus illis. Stephanus plen⁹ grā ⁊ fortitudīe 6. ⁊ 7
faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna ī C.

populo. Surrexerūt aūt quidā
de ſynagoga que appellabatur
libertinoꝝ ⁊ cyrenēſiū/ ⁊ alexan-
drinoꝝ: ⁊ eoꝝ qui erāt a cilicia ⁊
aſya: diſputātes cū ſtephano: et
nō poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpi
Act. ritui q̄ loquebat᷑. Audiētes aūt
7. G. hec: diſſecabātur cordibꝰ ſuis: et
ſtridebāt dētibꝰ in eū. Cū auteꝫ
eſſet ſtephanꝰ plenꝰ ſpūſctō: intē
dens in celū/ vidit gl̄iam dei: et
ieſum ſtātē a dextris ꝟtutꝫ dei/ ⁊
ait. Ecce video celos aptos: ⁊ fi-
liū hoīs ſtantē a dextris ꝟtutis
dei. Exclamātes auteꝫ voce ma
gna ꝯtinuerūt aures ſuas: ⁊ impetū
fecerūt vnanimit᷑ in eū. Et eiiciē
tes eū extra ciuitatē/ lapidabāt.
Et teſtes depoſuerūt veſtimēta
ſua ſecus pedes adoleſcētꝫ: q̄ vo
cabat᷑ ſaulus. Et lapidabant ſte
phanū inuocantē ⁊ dicētem. Dn̄e
ieſu ſuſcipe ſpm̄ meū. Poſitꝫ aūt
genibꝰ: clamauit voce magna di
cēs. Dn̄e ieſu: ne ſtatuas ill' hoc
pctm̄. Et cū hoc dixiſſet: obdor-
Ps. 118. miuit in dn̄o. Gr̄. Sederūt princi
pes ⁊ aduerſum me loq̄bant᷑: ⁊ iniq̄ ꝑ-
ſecuti ſūt me. ℣. Adiuua me dn̄e deꝰ
meꝰ: ſaluū me fac ꝓpter m̄iam tuam.
Act. Alla. ℣. Uideo celos aptos: ⁊ ieſuꝫ
7. G. ſtantē a dextris ꝟtutis dei. Sequē-
tia. Magnus deꝰ. Quere in alio
feſ. in oct. nati. dn̄i. Scd'm math.

23. D. In illo tp̄e.
Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ/ ⁊
principibꝰ ſacer-
dotuꝫ. Ecce ego
mitto ad vos pro
phetas ⁊ ſapien-
tes ⁊ ſcribas: ⁊ ex
illis occidetꝫ/ ⁊ crucifigetis: ⁊ ex
illis flagellabitꝫ in ſynagogis ve-
ſtris. Et ꝑſequimini de ciuitate in
ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſan
guis iuſtꝰ qui effuſus eſt ſup ter
rā a ſanguine abel iuſti/ vſq; ad
ſāguinē zacharie filij barachie:
quē occidiſtis īter tēplū ⁊ altare.
Amē dico vobis: veniēt hec oīa
ſup gn̄ationē iſtā. Hirl̄m hirl̄m
qui occidis ꝓphetas: et lapidas
eos qui ad te miſſi ſunt/ quotiēs
volui ꝯgregare filios tuos/ quē
admodū congregat gallina pul
los ſuos ſub alas/ ⁊ noluiſti. Ec
ce relinquet᷑ vobis domꝰ vr̄a de-
ſerta. Dico eni vobis: nō me vide
bitis amodo/ donec dicatꝫ. Bn̄-
dictus q̄ venit in noīe dn̄i. Cre
do nō dr̄. Offr̄. Elegerūt apoſtoli Act.
ſtephanū leuitam plenum fide ⁊ ſpiri 6. D.
tu ſancto: quē lapidauerūt iudei orā
tem et dicentē: dn̄e ieſu accipe ſpiritū
meum alleluya. Secreta.

Sacrificiū tibi dn̄e fideliū
tuoꝝ votis oblatū ſerenꝰ
intēde: vt quod dilecto martyri
tuo ſtephano/ nichodemo/ ga-
malieli/ atq; abibō/ hodiernā in-
uētiōis eoꝝ ꝯtulit gl̄iam: nobis
ad redēptionē ꝓſit ⁊ grāꝫ. Per.
Cōio. Uideo celos aptos ⁊ ieſuꝫ ſtā Act.
tem a dexteris ꝟtutis dei: dn̄e ieſu ac- 7. G.
cipe ſpm̄ meū: et ne ſtatuas illis hoc
pctm̄: q̄ neſciūt q̄d faciūt. Poſtcō.

Epularū tuarum alimēto
ſaginati te humilit᷑ roga
mus dn̄e deus noſter: vt beati
martyris tui ſtephani/ nichode-
mi/ gamalielis atq; abibon: me-
ritis nos vbiq; adiuues: quoꝝ
hodie reuelationis ſolennitatē
celebramꝰ. Per. ¶ Sancti oſwal
di regis et martyris. Officium.

Ps. 8. GLoria et honore coronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſuper opa manuũ tuarũ. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile ē nomen tuũ in vniuerſa terra. Ibidē. Oratio.

OMn̄ps ſempiṫne deus: qui huiꝰ diei iocundā ſctāmq; letitiam/ in ſcti ſerui tui oſwaldi paſſiõe cõſecraſti: da cordibꝰ noſtris tui amoris caritatiſq; augmētũ: vt cuiꝰ in terris ſcti ſanguinis effuſionē celebramꝰ illiꝰ in celo collata patrocinia ſentiamus Per do. Epl'a Btūs vir q̄ ſuētꝰ.

Ps. 20. In cõi fo. iiij. Gr. Poſuiſti dn̄e ſuper caput eiꝰ: coronā de lapide pcioſo. V. Deſideriũ aīe eius tribuiſti ei: ⁊ volũtate labiorũ eiꝰ nõ fraudaſti eũ

Mat. 24. D. Alla. V. Btūs vir q̄ ſuffert tētationem: qm̄ cũ pbatꝰ fuerit accipiet coronam vite. Euāge. Si q̄s venit ad

Ps. 8. me. In cõi fo. v. Offer. Gl'ia et honore coronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſuper opa manuũ tuarũ dn̄e. Secreta.

MUnera q̄s dn̄e que in ſcti oſwaldi regis ⁊ martyris tui commēoratiõe tue maieſtati offerimꝰ/ ꝓpiciatꝰ aſſume: et illā que ī eo flagrauit fortē dilectionē: nobis inſpira benignꝰ. Per.

Ps. 20. Cõio. Magna eſt gl'ia eiꝰ in ſalutari tuo: gl'iam ⁊ magnũ decorē ipones ſup eum dn̄e. Poſtcõio.

VItali alimonia recreati: q̄s oīps deꝰ: vt bti oſvvaldi martyris tui pcibus/ tuā nobis iuſtitiam placari ſentiamꝰ: cuiꝰ glorioſa certamina ſolēni deuotiõe veneramur. Per. ¶ In tranſfiguratiõe dn̄i. Bn̄dictio vue.

BEnedic dn̄e et hos fructꝰ

noue vue: quos tu dn̄e rore celi/ et inũdatiõe pluuiarũ/ ⁊ tēporum ſerenitate atq; trāquillitate ad maturitatē pducere dignatꝰ es: et dediſti eos ad vſus nr̄os cum gratiarũ actiõe pcipere. In noīe dn̄i nr̄i ✠ ieſu xp̄i p quē oīa dn̄e ſemper bona creas. Qui tecũ. ¶ In trāſfiguratiõe dn̄i offi.

VEni ⁊ oſtende nobiſ faciē tuā dn̄e qui ſedes ſuper cherubin/ ⁊ ſalui erimus. Ps. 97. Ps. Qui regis iſrael intēde: qui deducis velut ouem ioſeph. Ibidē. Oratio.

DEus q̄ hodierna die vnigenitũ tuũ mirabiliṫ trāſfiguratũ: celitꝰ vtriuſq; teſtamēti patribꝰ reuelaſti: da nobis q̄s bn̄placitis tibi actibꝰ: ad eiꝰ ſemper cõtēplādā ptingere gl'iam: ī quo tue paternitati optime cõplacuiſſe teſtatus es. Per eũdem.

Lectio epl'e bti petri apoſtoli.

CArissimi. Nõ enī idoctas fabulas ſecuti/ notā fecimus vobis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i virtutem ⁊ pſciētiā: ſed ſpeculatores facti illius magnitudis. 2. I. C. Accipiens enī a deo pr̄e honorē ⁊ gloriā: voce ad eũ delapſa huiuſcemodi a magnifica gl'ia. Hic ē filius meꝰ dilectꝰ: in q̄ michi bene cõplacui/ ipm̄ audite. Et hāc vocē nos audiuimꝰ de celo allatā: cũ eſſemꝰ cũ illo in mõte ſctõ. Et habemꝰ firmiorē ꝓpheticũ ſmo

nem: cui bn̄facitis attēdētes/ q̄ſi lucerne lucēti ī caliginoſo loco: donec dies illuceſcat: et lucifer
ħ.109. oriaꝛ ī cordib⁹ veſtris. Gꝛ. Tecū pricipiū ī die virtutꝫ tue ī ſplēdorib⁹ ſanctoꝝ: ex vtero ante luciferū genui te. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. donec ponā inimicos tuos: ſcabellū pedū tuoꝝ. Al'lia. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gētes ꝛ adorate dn̄m: quia hodie deſcēdit lux magna ſup terrā. Seq̄ntia. Laudes ſaluatori. Require in dn̄ica oct. paſche. Uel iſta

Benedicta ſēp ſit btā trinitas deitas ſcilicet vnitas coeq̄lis gl̄ia. Pater fili⁹ ſpūs ſanctus tria ſunt noīa oīa eadēq; ſubſtātia. Deus genitor/ de⁹ genit⁹: in vtroq; ſacer ſpūs deitate ſocia. Nō tres tamē dij ſunt/ de⁹ ver⁹ vn⁹ eſt ſic pr̄ dn̄s fili⁹ ſpūſq; dn̄s Ipſe tn̄ fili⁹ de⁹ ver⁹ vn⁹ eſt ꝑclarus itaq; ſpūs ab vtroq; emanat Proprietas ī ꝑſonis vnitas eſt ꝛ ī eſſentia. Maieſtas par ꝛ poteſtas dec⁹ honorq; ꝑ oīa. Sydera maria ꝯtinēs arua ſimul ꝛ vniuerſa condita. Quē tremūt ipſa tartara colit q̄q; quē et abyſſus infima. Quem laudant ſol atq; luna dignitas adorat angelica. Nūc oīs vox atq; lingua fateaꝛ hūc laude debita. Et nos voce precelſa oēs modulemur organica cantica dulci melodia. Eya ꝛ eya nūc oēs iubilem⁹ altithroni dn̄o laudes ī excelſis. O venerāda trinitas. O adorāda vnitas. Per te ſum⁹ creati vera et̄nitas. Per te ſum⁹ redēpti ſumma tu charitas. Populū cūctū tu protege ſalua libera eripe ꝛ emunda. Te adoram⁹ oēs tibi canim⁹ tibi laus ꝛ gl̄ia. Scd̄m Matheū.

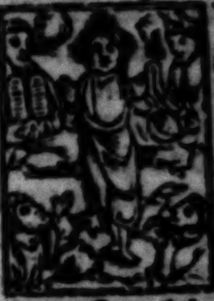

In illo tp̄e. 16.A. Aſſumpſit ieſus petrum ꝛ iacobum et iohānē fratrē ei⁹: ꝛ duxit illos ī mōtē excelſum ſeorſū: ꝛ trāſfiguratus eſt āte eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſicut ſol: veſtimēta aūt eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyſes ꝛ helyas: cū eo loquētes. Rn̄dēs aūt petr⁹: dixit ad ieſū. Dn̄e. Bonū ē nos hic eſſe. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacl'a: tibi vnū: moyſi vnū: et helye vnū. Adhuc eo loq̄nte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹/ ī quo mihi bene ꝯplacui: ipſum audite. Et audiētes diſcipuli: ceciderūt in faciē ſuā: ꝛ timuerūt valde. Et acceſſit ieſus/ ꝛ tetigit eos dixitq; eis. Surgite: ꝛ nolite timere. Leuantes aūt oculos ſuos neminē viderūt: niſi ſolū ieſum. Et deſcēdētib⁹ illis de mōte: ꝑcepit eis ieſus dicēs. Nemini dixeritꝫ viſionē: donec filius hoīs a mortuis reſurgat. Credo. Offr.

Deus eni firmauit orbē terre qui nō ħ.92. cōmouebitur: parata ſedes tua deus ex tunc: a ſeculo tu es. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e ſcē pater oīps eterne de⁹/ munera q̄ ꝑ gl̄ioſa filij tui trāſfiguratione deferim⁹: ꝛ cōcede ꝓpicius: vt ꝑ hec a tēporalib⁹ liberemur incōmodis: ꝛ gaudijs connectamur et̄nis. Per eūd. Prefatio de na ſtiuitate. Qui per icarnati. Cōio.

ꝑ.119. In ſplendoribus ſanctorum ex vtero ante luciferum genui te. Poſtcōio.

D Eus q̄ hunc diē icarnati verbi tui trāſfiguratione tuecꝫ ad eum miſſa paternitatis voce ꝯſecraſti: tribue q̄s: vt diuinis paſti alimoniis: in eiꝰ mereamur mēbra trāſferri: q̄ hec in ſui memoriā fieri p̄cepit: ieſus xp̄s filiꝰ tuꝰ dn̄s nr̄. Qui tecū viuit.

¶ Sctōꝝ ſixti feliciſſimi/ ꝛ agapiti mar. Offīn.

ꝑ.36. S Alus aūt iuſtoꝝ a dn̄o: et ꝓtector eoꝝ eſt in tp̄e tribulatiōis. Ps. Noli emulari i malignātibꝰ: necꝫ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Ibidē

D Eus q̄ nos ꝯcedis Orō. ſctōꝝ martyrū tuoꝝ ſixti/ feliciſſimi/ ꝛ agapiti natalicia colere: da nobis i eťna b̄titudine de eoꝝ ſocietate gaudere. p. Epl'a. Bn̄dictꝰ deꝰ. In cōi fo. iiij Gra.

Sap. 3.A. Iuſtoꝝ ale i manu dei ſunt: ꝛ nō tanget illos tormētū malicie. V. Viſi ſūt oculis iſipiētiū mori: illi aūt ſunt in pace. Alla. V. Reddet deꝰ mercedē laboꝝ ſctōꝝ ſuoꝝ: ꝛ deducet illos in via mirabili. Euāg. Cū audieritꝫ.

ps.5. In cōi fo. ix. Offꝰ. Gloriabunť in te oēs qui diligunt nomē tuū: q̄m tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos. Sec.

M Unera dn̄e tue maieſtati oblata: ſctōꝝ martyꝝ tuorū ſixti/ feliciſſimi/ et agapiti q̄s interuētu: nobꝫ ad ſalutē ꝓficere ſentiamꝰ eťnā. p. d. Cōio. Ego vos elegi de mūdo vt eatꝫ ꝛ fructū afferatꝫ et fructꝰ vr̄ maneat. Poſtcō.

B Eatoꝝ martyꝝ tuoꝝ ſixti feliciſſimi/ ꝛ agapiti dn̄e interceſſione placatꝰ: p̄ſta q̄s: vt myſteria ſctā q̄ tp̄ali celebramꝰ actiōe/ ꝑpetua ſaluatione capiamus. p.

¶ In feſto nominis Jeſu. Offīn.

I N nomine ieſu omne genu flectať: celeſtiū/ terreſtriū/ ꝛ infernoꝝ: et oīs lingua ꝯfiteať/ q2 dn̄s nr̄ ieſꝰ xp̄s i gl'ia ē dei p̄ris. Phil. 2.

In tp̄e paſc. Alla. Ps. Laudate dn̄z q̄m bonꝰ dn̄s pſallite noi eiꝰ q̄m ſuaue. ꝑ.146

D Eus q̄ glorioſiſſimū Orō. nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i vnigeniti filij tui feciſti fidelibꝰ tuis ſūmo ſuauitatꝫ affectu amabile: et malignis ſpiritibꝰ tremēdū atcꝫ terribile: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt oēs q̄ hoc nomē ieſu deuote venerātur i terris: ſctē cōſolationis dulcedinē i preſenti ꝑcipiant: ꝛ in futuro gaudiū exultationis ꝛ interminabilis iubilatiōis obtineāt. Per eūd. Lctō actuū ap̄lorum.

4.B. I N diebꝰ illis. Petrꝰ repletus ſpū ſctō: dixit. Principes popli ꝛ ſeniores/ audite. Si nos hodie dijudicamur in bn̄facto hois ifirmi: i quo iſte ſaluꝰ factus eſt. Notū ſit oībꝰ vobꝫ/ et oī plebi iſrael: q2 i noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i nazareni/ quē vos crucifixiſtis: quē deꝰ ſuſcitauit a mortuis in hoc iſte aſtat corā vobis ſanꝰ. Hic eſt lapis q̄ reprobatus eſt a vobis edificantibꝰ: q̄ factus eſt i caput anguli. Et nō eſt i aliquo alio ſalꝰ. Nec eni aliud nomē eſt ſub celo datū hoībꝰ: ī quo oporteat nos ſaluos fieri. ℣. Cōſtituit deꝰ paī ad dexterā ſuā ieſū xp̄m in celeſtibꝰ ſuꝑ omnē pͥcipatū poteſtatē ꝛ virtutē ꝛ dn̄ationē: ꝛ omne nomē qđ nominaī: nō ſolū ī hoc ſeculo: ſꝫ etiā ī futuro: ꝛ oīa ſubiecit ſub pedibꝰ eius. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: ꝛ ꝓpter gloriā noīs tui dn̄e libera nos: ꝛ ꝓpiciꝰ eſto peccatis nr̄is/ propter nomē tuū. Alla. ℣. Dulce cordi xp̄i nomē ieſu melos auri mel ī eſu: cor vertit ī iubilū ꝛ fugat mundi ſibilū. Secūdū. Alla. ī cōmēo. in tp̄e paſchali. Alla. ℣. Surgēs ieſus dn̄s nr̄: ſtetit ī medio diſcipulorū ſuorū: ꝛ dixit pax vobis. In cōmēo. a lxx. vſqꝫ ad paſcha. Tractus.

Dulce nomē ieſu xp̄i: felix omē ferens triſti/ iocūdas mētē iubilo. ℣. Tollit luctū affert fructū: et obductū et ſeductū/ purgat cor a nubilo. ℣. Nominatū inuocatū: honoratū ꝑdicatū/ ſēꝑ ſonat dulciter. ℣. Tā peccatū ꝙ̄ reatū: cōdonatū expurgatum reddit mulcēs leniter. ℣. Hoſtes ferit mores ferit mala terit graues gerit/ plenū eſt ꝓſidiū. ℣. Nos defendit nos accēdit: nos intendit ꝛ extendit/ hoc nomē in gaudiū. Seq̄ntia.

Dulcis ieſus nazarenꝰ: iudeoꝝ rex amenꝰ pius pulcher floridus. Pro ſalute ſue gētis: ſubit mortē cū tormentis/ factus pallēs liuidꝰ. Dulce nomē et cognomē: hoc trāſcēdens eſt prenomē/ oībus noībꝰ. Mulcet reos ſanat eos: fouet iuſtos munit eos/ ſeruans ab inſultibus. Huiꝰ regis ſub vexillo: ſtatu degis ī tranqllo/ hoſtes tui fugiūt Nomē eiꝰ meditatū: belli fugat apparatū/ hoſtes victi rugiunt. Hoc eſt nomē recolēdum: qđ ſic ſēꝑ eſt tremēdū/ malignis ſpiritibꝰ. Hoc eſt nomē ſalutare: ꝛ ſolamē ſingulare/ qđ ſuccurrit triſtibꝰ. Hoc nos decet honorare: archa cordis īſerare/ cogitare ꝑ amare/ amore ſꝫ heroico. Ignacius hoc docuit: illud paſſus īſonuit: cor eius ſciſſum patuit īſcriptū ieſu celico. Ut q̄d maiora cupimꝰ/ ꝙ̄ qđ ieſus ſit ītimus: q̄ eſt preamātiſſimꝰ/ ꝛ q̄rit nos amare Amat feruētiſſime/ amat cōſtantiſſime: amat fideliſſime/ et ſuos vult iuuare. Nomē ſuū fecit tale vt ſit cūctis cordiale capitale pͥcipale/ dilectū ex ītimis. Habēt hoc nature iura/ vt amantē tota cura: reamiemꝰ placitura/ preſtātes exanimis. Ieſu nomē omnē bonū/ tenet dulcē facit ſonum: ꝑ merceī regni thronū/ auditū letificat. In hoc lucet ſplēdor pr̄is/ ī hoc patet decor matrꝭ: ī hoc fulget honor fr̄is/ hoc fr̄es magnificat. Caput ieſu cor mēs manꝰ/ vulnꝰ liuor ſāguis planꝰ: pedes corpꝰ vigor ſanꝰ/ paranī hoībꝰ. Hec torquenī paſſa dura/ his leſura ꝛ natura: reparanī pia cura purgatis criminibꝰ. Ergo ſi q̄s velit ſcire/ q̄re ieſu nomē mire: facit bonos cōcupire/ ſui īherētiā. Diuiſio. Ieſꝰ pulcher ī decore ſūme bonꝰ in valore: mitis lenis cū dulcore/ ꝓnus ad clemētiam. Ieſus eſt rex generoſus/ ieſꝰ forma ſpecioſus: ieſus ligua glͦſꝰ et mirādꝰ ope. Ieſus fortis animoſus/ ieſus pugil vigoroſus: ieſus donis copioſus/ ꝛ gaudet tribuere. Ieſus pie viſceroſus/ ieſus ductor lumīoſus: ieſus eſt deliciosus ꝛ ſapit dulciſſime. Ieſus fama gl̄oſus/ ieſus cunctis fructuoſus: ieſus tot⁹ ỽtuoſus/ fouet tuos optime. Sūm⁹ potēs in vigore: ſumm⁹ celſus ī honore: ſumm⁹ grat⁹ in amore/ omnē laudē obtines. In ſciendo ſūme ſapit/ ābiēdo cūcta capit diligēdo corda rapit/ et illata detinet. Eya nobis nomē gratum: ieſus dulcꝫ appellatū: ſit ī corde ſic firmatū/ vt nō poſſit erui. Hoc reatū pctōrū/ tollat preſtet iubiloꝝ: odas ſede beatoꝝ/ donet nobis perfrui. Amē. Scd̄m Matheū.

1.C.

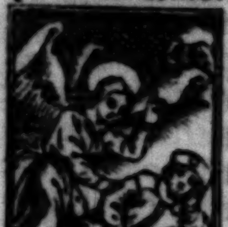

In illo tp̄e. Angel⁹ dn̄i apparuit in ſōnis ioſeph dicēs. Ioſeph fili dd̄: noli timere accipere mariam coniugē tuam. Quod enī in ea natū eſt: de ſpiritu ſctō eſt. Pariet aūt filiū: ꝛ vocabꝫ nomē ei⁹ ieſū. Ipſe enī ſaluū faciet populū ſuū a pctīs eorū. Hoc autē totū factū eſt: vt adimpleret̃ qđ dictū eſt a dn̄o/ p ꝓphetā dicentē. Ecce ỽgo ꝯcipiet in vtero/ ꝛ pariet filiū: ꝛ vocabit̃ nomē ei⁹ ēmanuel: qđ interpretat̃ nobiſcū de⁹.

Mar. 16.D. Credo. In die trī. Offr̄. In nomine meo demonia eiicient: linguis loquent̃ nouis: ſerpētes tollēt ꝛ ſi mortiferū qd biberīt/ nō eis nocebit: ſup egros man⁹ īponēt ꝛ bn̄ habebūt all'a.

In veneratione Secreta. nomis dilectiſſimi filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i tibi de⁹ pat̃ miſericordiaꝝ/ deuotis mētibus hoſtias īmolam⁹ ſupplicit̃ deprecātes: vt eaꝝ virtute/ cūctis egentib⁹ preſtet auxiliū: vt in eodem nōie delectantes/ ſalutarē ſui ꝓpoſiti cōſequant̃ effectū. P eūd. Prefatio. Et ꝓ īcarnati. Per totū annū. Cōio. Vincēti dabo māna abſcōditū: ꝛ dabo illi calculū cādidū: et ī calculo nomē nouū ſcriptū: qđ nemo ſcit niſi q̄ accipit all'a. Apo. 2.E. Poſtcō.

Sacroſctā myſteria q̄ ſumpſimus dn̄e/ ad honorē cōplacētiſſimi nōis filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i/ deuotis ꝯcordijs recolētes: q̄s: vt īcremēta ſpiritualis exultatiōis nobis accumulēt: et affectū nr̄m ad hoc ſalutiferū nomen ieſu iugiter īprimēdū accēdant: ꝛ ad iubilādū in ieſu ſaluatore nr̄o dulciſſimo: tota mentis intētione ꝓmoueāt. Per eūdē. Per totas oc. dicat̃ miſſa predicta qn̄ de oc. agit̃: ſꝫ ſine Credo. Scd̄a ſequentia Ieſus pulcher in die. vīḡ. in diuiſione.

¶ Sācti donati epi̅ et martyris. Officiū

Dan.3 F. Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m: ſcti ꝛ humiles corde laudate deū. Ps. Bn̄dicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ꝛ ſupexaltate eū in ſecula. Eodē Oratio.

Deus q̄ es tuoꝝ gl̄ia ſacerdotū: p̄ſta q̄s: vt ſcti donati martyris tui atqꝫ pōtificꝭ cui⁹ feſta celebram⁹: ſētiam⁹ auxiliū. Per do. Ep'la. Nemo militans. In cōi fol. iiij. Gr̄. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſctō vnxi eū. man⁹ enī mea auxiliabit̃ ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. ℣ Nichil ꝓficiet inimic⁹ ī eo: et fili⁹ iniqtatis nō nocebit eū. All'a. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dd̄ ſeruo meo. Euā. Vigila- Ps.88 et oīa infra.

te q̄ nescitis. In cõi.fo.xlj. Offr.
ps.20. In ỽtute tua dñe letabit᷑ iust⁹: ⁊ sup
salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriũ
aĩe ei⁹ tribuisti ei. Secreta.
Exaudi dñe preces nr̃as: ⁊
vt tibi digna sint munera
q̄ oculis tue maiestatiȝ offerim⁹
intercedẽte btõ donato martyre
tuo atq̃ põtifice: subsidiũ nobis
tue pietatis impẽde. Per dñm.
ps.88 Cõio Magna est glĩa eius i salutari
tuo: gloriam ⁊ magnũ decorẽ impones
sup eum domine. Postcõio.
Deuotioni nr̃e dñe q̄s clement
adesto: vt intercedente
btõ donato martyre tuo atq̃
pontifice: qđ ad honorẽ tui noĩs
debito frequentam⁹ obseq̃o: fiat
nobis remedium salutare. Per.
¶ Scti ciriaci so. ei⁹ mar. Offm.
ps.33.

Timete dñm oẽs
scti ei⁹: q̄m nichil
deest timẽtib⁹ eũ
diuites eguerũt
et esurierũt: iquirẽtes
aũt dñz nõ
Ibidẽ deficiẽt oĩ bono. ps. Bñdicã dñm i
oĩ tpe: semp laus ei⁹ in ore meo. Or.
Deus q̄ nos annua btõrũ
martyꝝ tuoruz ciriaci; sociorũq̃
ei⁹ solennitate letificas:
cõcede ꝓpici⁹: vt quoꝝ natalitia
colim⁹: ỽtutẽ q̃q̃ passiõis imitemur.
Per d. Lctõ libri sapiẽtie.
Eccli. 2.B. Metuentes dñm sustinete
mias ei⁹: ⁊ nõ deflectatis
ab illo ne cadatis. Qui timetis
dñm credite illi: ⁊ nõ euacuabit᷑
merces vr̃a. Qui timetis dñm
sperate i illũ: ⁊ in oblectatiõe ei⁹
veniet vobis mia. Qui timetis
dñm diligite illũ: et illumiabunt᷑
corda vestra. Respicite filij nationes
hoĩm: ⁊ scitote q̄ nullus
sperauit in dño/et confusus est.
Quis eni ꝑmãsit i mãdatis ei⁹.
et derelict⁹ est: Aut q̄s iuocauit
illũ: ⁊ despexit eũ: Q̄m pi⁹ ⁊ misericors
est: dñs de⁹ nr̃. Gr. Timete ps. 33.
dñm oẽs sancti eius: q̄m nichil
deest timentibus eũ. ℣. Inquirentes
autem dñm non deficiẽt omni bono.
Alla. ℣. Mirabilis dñs noster in
sanctis suis. Scdm Marcum.
In illo t. Dixit iesus discipulis 16.D.
suis. Eũtes i mũdũ
vniuersuz: ꝑdicate euangeliũ oĩ
creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus
fuerit: salu⁹ erit. Qui vero
nõ crediderit: ꝯdẽnabit᷑. Signa
aũt eos q̄ crediderĩt/ hec seq̄nt᷑.
In noĩe meo demonia eijciẽt: liguis
loquẽt᷑ nouis: serpẽtes tollẽt.
Et si mortiferũ q̄d biberint:
nõ eis nocebit. Sup egros manus
iponẽt: ⁊ bñ habebũt. Offr.
Letamini i domino ⁊ exultate iusti: ⁊ ps. 31.
gloriamini oẽs recti corde. Secreta.
Pro sctõꝝ tuoꝝ ciriaci sociorũq̃
ei⁹ martyrio venerando
tibi dñe laudis hostias imolam⁹/
tua mirabilia ꝑtractantes:
ꝑ q̄ talis ẽ parta victoria. P.
Cõio Signa eos q̄ in me credẽt hec Mar.
sequentur: demonia eijciẽt: sup egros 16.D.
man⁹ iponẽt ⁊ bñ habebũt. Postcõ.
Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ciriaci
sociorũq̃ ei⁹ precib⁹
cõfidẽtes: q̄s dñe: vt ꝑ ea q̄ sumpsim⁹:
eťna remedia capiamus.
Per dñm. Q̄n vigi. scti laurẽtij
extra dñicã eue. tũc dicat᷑ missa
de oc. iesu post tertiã cũ mẽo. de
sctõ romano. ⁊ post sextaz dicat᷑
missa de vig. vtraq̃ ad p̄cipale
altare. Q̄n vigi. scti laurentij in

dn̄ica eue. tūc dicat̄ missa de vigi. i caplo cū mēo. de scō romāo Et in sūma missa de oct. iesu fiet mēo. de dn̄ica ⁊ de trinitate: ⁊ nichil de sctō romano. ⁊ tūc i feria quarta ꝑxima seq̄nte dicat̄ missa dn̄icalis i capitulo. ¶ In vigilia scti laurentij marty. Officiū.

ps. 111. Dispsit dedit pauperibus: iusticia ei⁹ manet i seculū scl̄i/ cornu ei⁹ exaltabit̄ i glīa. ps.
Eodē Beatus vir q̄ timet dn̄m: i mādatis ei⁹ volet nimis. Or.

Da q̄s oīps de⁹: vt triūphū bti laurētij martyris tui: quē despectis ignib⁹ ꝯsūmauit i terris: ꝑpetua celoꝝ luce ꝯspicuū digno fidei feruore veneremur. p. ¶ Mēo. de sctō romano mar.

Presta q̄s oīps deus: vt q̄ beati romani martyris tui natalicia colimus: intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per. Lectio libri sapiētie.

Eccli. viii. A Confitebor tibi dn̄e rex: et collaudabo te deū saluatorē meū Confitebor noī tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector fact⁹ es michi: ⁊ liberasti corpus meū a ꝑditione. A laq̄o lingue iique: ⁊ a labijs operātiū mēdaciū. Et i conspectu astātiū fact⁹ es mihi adiutor/ ⁊ liberasti me scd̄m multitudinē mie noīs tui. A rugientib⁹ preparatis ad escā: de manib⁹ q̄rētiū aiam meā: ⁊ de multis tribulationibus/ q̄ circūdederunt me A pressura flamme q̄ circūdedit me: ⁊ in medio ignis nō sū estuatus. De altitudine vētris iferi: ⁊ a lingua coinquinata: et a verbo mendacij. A rege iiquo: et a lingua iniusta. Laudabit vsq; ad mortē aia mea dn̄m: et vita mea appropiquās erat i iferno deorsum. Circūdederūt me vndiq;: ⁊ nō erat q̄ adiuuaret. Respiciēs erā ad adiutoriū hoim: ⁊ nō erat Memorat⁹ sum mie tue dn̄e: et cooperatiōis tue q̄ a seculo sunt qm̄ eruis sustinētes te: ⁊ liberas eos de manu angustie: dn̄e de⁹ me⁹. Gr. Dispsit dedit pauperib⁹: ps. 111 iustitia eius manet i scl'm scli. ℣. Potens i terra erit semē eius: gn̄atio rectoꝝ bn̄dicet̄. Si dn̄ica fuerit dr Alla. ℣. Leuita laurēti⁹ bonū op⁹ operat⁹ est: q̄ ꝑ signū crucis cecos illuminauit: ⁊ thesauros ecclesie dedit pauperib⁹. Euā. Si q̄s vult post me. In cōi f. v. Offꝫ. Oratio mea mūda est: ⁊ ideo peto vt detur locus voci mee i celo: q2 ibi est iudex me⁹ et cōscius me⁹: in eternū ascēdat ad dominum deprecatio mea. Secreta.

Eccle vox. et oia infra.

Tanto placabiles tibi dn̄e q̄s nr̄e sint hostie: quādo scti martyris tui laurētij: ꝓ cui⁹ solennitate exhibent̄/ tibi grata sunt merita. Per. Alia secreta.

Muneribus nr̄is q̄s dn̄e precibusq; susceptis: ⁊ celestibus nos mūda mysterijs: ⁊ intercedente beato romano martyre tuo/ clementer exaudi. Per.

Cōio. Qui vult venire post me abneget semetipsum: ⁊ tollat crucem suam: et sequatur me. Mat. 16. E. Postcōio.

Conserua q̄s dn̄e munus tuū i nobis: vt q̄d te donāte ꝓ bti laurētij martyris tui solēnitate ꝑcepimus: ⁊ salutē nobis opeꝝ ⁊ pacē. p. Alia p⁹cō.

Da q̄s dn̄e deus noster: vt

ſicut beati romani martyris tui tēporali gratulamur officio/ ita perpetuo letemur aſpectu Per.

In die ſcti laurētij mar. Offm̄

ps.95. Confeſſio ⁊ pulchritudo ĩ cõſpectu eiꝰ: ſctitas et magnificētia in ſctificatiõe eius.

Ibidē ps. Cātate domino canticum nouū cantate dn̄o omnis terra. Oratio.

DA nobis q̄s oṗs deus vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: q̄ btō laurētio tribuiſti tormētoꝝ ſuoꝝ incēdia ſuperare. p. Mēo. de nomine ieſu. Ad corinthios.

2.9. B. FRatres. Qui parce ſeminat parce ⁊ metet Et q̄ ſeminat ĩ bn̄dictiõibꝰ: de bn̄dictionibꝰ ⁊ metet. Unuſq̄ſq; prout deſtinauit in corde ſuo: nõ ex triſticia aut neceſſitate. Hilarē eī datorē diligit deꝰ. Potēs eſt autē deꝰ oēm gratiā abūdare facere in vobis: vt ĩ oībꝰ ſēꝑ omnē ſufficiētiā habētes: abūdetis ĩ omne opꝰ bonū ſicut ſcriptū ē. Diſperſit dedit pauperibꝰ: iuſticia eius manet ĩ ſeculū ſcł̄i. Qui aūt adminiſtrat ſemē ſeminātí: et panē ad māducādū preſtabit. Et multiplicabit ſemē veſtrū: ⁊ augebit incremēta frugū iuſticie veſtre.

ps.16 Gr. Probaſti dn̄e cor meū ⁊ viſitaſti nocte. ℣ Igne me examinaſti: ⁊ nõ eſt inuenta in me iniquitas. Alla.

Eccle vox. ℣. Leuita laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignum crucis cecos illuminauit. Sequentia.

STola iocūditatis alla. Induit hodie dn̄s/ militē ſuū laurētiū Solito plaudat alacriꝰ cõcio leta fideliū. Hodie martyr iſignis/ hoſtiā deo placētē obtulit. Hodie tormētū ignis grauit̄ examinatꝰ pertulit. Animatꝰ ad certamē: monitu btī ſenis. Grauiſſimis nõ refugit exhibere mēbra penis. Ante regē accerſit̄: et de rebꝰ cõuenit̄/ occultis eccl̄ie. Sꝫ nõ cedit blādimētis: ⁊ mollit̄ aut tormētiꝫ/ eiꝰ auaricie. Ludit̄ valerianꝰ: ⁊ leuite larga manus dum petit īducias. Dat miniſter caritatꝫ: pauperibꝰ cõgregatis/ facultatū copias. Furit igit̄ prefectꝰ: ⁊ parat̄ ardēs letꝰ/ inſultātis viſcera/ rates vrit aſpera. Sudat martyr ĩ agone: ſpe mercedꝫ et corone: q̄ dat̄ fidelibus ꝓ xp̄o certātibus De cuius militia: celi gaudet curia. Quia vicit hodie miniſtros neq̄tie. Ut hunc ergo ꝓ patronū: cõſequamur vite donū. In illius die feſto: chorus nr̄ letꝰ eſto. Iocūdū ĩ eccl̄ia. Decantans alla. Euāg. Niſi granū. In cõi fo. iiij.

Offr. Cõfeſſio ⁊ pulchritudo ĩ cõſpectu eiꝰ: ſctitas ⁊ magnificētia ĩ ſanctificatione eiꝰ. ps.95 Secreta.

UT tuis domīe myſteriis digni reddamur: illa q̄s veritas nos illuminet ſemper ⁊ foueat: q̄ in beati laurentij martyris tui corde/ flammā tue confeſſionis accēdit: ieſus chriſtus filius tuus dominꝰ noſter. Qui tecum.

Cõio. Qui michi miniſtrat me ſeq̄tur: ⁊ vbi ego ſum/ illic ⁊ miniſter meus erit. Ioh. 12. D. Poſtcõio.

SAcro munere ſatiati/ ſupplices te domine depreca mur: vtq̄d debite ſeruitutis celebrãꝰ officio: ītercedēte btō laurētio martyre tuo: ſaluatiōis tue ſentiamꝰ augmentū. Per dn̄m.

¶ Sācti tyburtij marty. Offm̄.

ps.91. IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit̄. plātatus ī domo dn̄i in atrijs domus dei nr̄i. Ps. Bonū eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. Oro.

BEati tyburtij martyrꝭ tui nos dn̄e foueāt ꝯtinuata preſidia: q: nō deſinis propicius intueri: quos talibꝰ auxilijs conceſſeris adiuuari. Per d̄. Memoria de ſctō laurentio. Epla. Doctrinis varijs. In cōi fo. vj. Gr.

ps.36. Juſtus nō cōturbabit̄: q: dn̄s firmat manū eiꝰ. ℣. Tota die miseret̄ ⁊ ꝯmodat: ⁊ ſemē eiꝰ ī bn̄dictiōe erit. Alla.

ps.20 ℣. Poſuiſti dn̄e ſup̱ caput eiꝰ: coronā de lapide ꝓcioſo. Euā. Si q̄s vult.

Eodē In cōi fo. v. Offr. Poſuiſti dn̄e in capite eius coronā de lapide ꝓcioſo: vitam petijt ⁊ tribuiſti ei all'a. Sec.

GRata tibi ſint domine hec ſacrificia q̄ in ſancti tyburtij martyris tui paſſione deferūtur: cuius interceſſione q̄s ſalutaria nobis efficiantur. Per do. Cōio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucem ſuam/et ſequatur me. Poſtcōio.

QUeſumus omnp̄s deus/vt interueniēte beato tyburtio martyre tuo: et tua in nobis dona multiplices: ⁊ miſericorditer largita conſerues. Per dn̄m noſtrū ieſum. ¶ Sancti ypoliti ſociorūq̧ eius martyrū. Offm̄.

ps.67 IUſti epulentur et exultent ī conſpectu dei: ⁊ delectētur in letitia. ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipent̄ inimici eiꝰ: ⁊ fugiant q̄ oderūt eū a facie eius. Or.

DA q̄s omnp̄s deꝰ: vt btī ypoliti martyris tui ſociorūq̧ eiꝰ veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat et ſalutē. p. Memo. de nole ieſu ⁊ de ſctō laurētio. Epla. Iuſti aūt in ꝑpe. In cōi fol. vij. Gr. Juſtoꝝ aīe ī manu dei ſunt: ⁊ nō tāget illos tormētū malicie. Sap j.A. ℣. Viſi ſūt oculis īſipiētiū mori: illi aūt ſunt in pace. Alla. ℣. Scti ⁊ iuſti ī dn̄o gaudete: vos elegit deꝰ in hereditatē ſibi. Si dn̄ica fuerit dr̄ ſeq̄n. de cōi pl'imoꝝ mar. fo. viij. Euāg. Attēdite a fermento. In cōi fo. ix. Offr. Aīa nr̄a ſicut paſſer

ps.12 erepta eſt/de laqueo venātiū: laqueꝰ cōtritꝰ eſt/⁊ nos liberati ſumꝰ. Sec.

REſpice q̄s dn̄e muñera populi tui ī ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ypoliti ſociorūq̧ eiꝰ honore oblata: ⁊ teſtificatio tue ꝑitatꝭ nobis ꝓficiat ad ſalutē. p. Cōio.

Luc 12.A. Dico autē vobꝭ amicis meis: ne freamini ab his q̄ vos ꝑſequūt̄. Poſtcō.

QUos tuis dn̄e reficis ſacramētis: ſctōꝝ martyrū tuoꝝ ypoliti ſociorūq̧ eiꝰ/ attolle benignꝰ ſuffragijs: vt nr̄e redēptionis effectū: et myſterijs capiamus ⁊ moribꝰ. p d̄. Mn̄ vigi. aſſumptiōis btē ma. extra dn̄icā euenerit: tūc dicat̄ miſ. de octa. ieſu poſt tertiā/ cū memorijs de ſctis euſebio ⁊ laurētio. ⁊ pꝰ ſextā dicat̄ miſſa de vigi. vtraq̧ ad pncipale altare. Mn̄ vigi. aſſumptiōis btē marie in dñica euenit. tūc dicat̄ miſ. de vigil. i caplo cū mēorijs de ſctis euſebio ⁊ laurētio: ⁊ in ſumma miſ. de octa. ieſu fiat mēo. de dñica et de trinit. et nichil de ſctis euſebio ⁊ laurē. et tūc i tria fer. ꝓxima ſeq̄nte dicat̄ miſſa dñicalis in caplo. ¶ In vigilia aſſumpt. btē marie. Offm̄.

Sedu
us.

SAlue ſctā parēs enixa puerpa regem: q̄ celū terrāq; regit/ in ſecula ſcloꝝ. ꝑ. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ bñdictus fructus vētris tui. In hac vigil. nō repetat̄ offm̄ pꝰ pſalmū: ſʒ poſt Glia pa. ⁊ Sicut erat. tm̄. Ad hāc miſ. de vigil. dr cātus ferialis ſup Kyriel. Sanctus ⁊ Agnus. niſi dñica fuerit: tūc eni dr cātꝰ ſup Kyriel. Glia i excelſis. Sctūs. et Agnꝰ. ⁊ Ite miſſa eſt. ſicut i feſ. triū lc. ſine regimine chori: ⁊ dr miſſa i caplo.

u.1.
L.

DEus q̄ ꝟginalē aulā btē marie in qua habitares eligere dignatꝰ es: da q̄s/ vt ſua nos defēſiōe munitos: iocundos nos faciat ſue intereſſe feſtiuitati. Qui viuis ⁊ regñs cū. ⁊c̄. Orō

¶ Mēoria de ſctō euſebio. Or.

DEus q̄ nos bti euſebij cōfeſſoris tui annua ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpicius/ vt cuius natalicia colimus: ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. Per.

¶ Mēoria de ſancto laurentio.

Lectio libri ſapiētie. Eccliaſtici

4.B ABinitio ⁊ ante ſcla creata ſum: et vſq; ad futurū ſeculū nō deſinā: ⁊ in habitatiōe ſctā corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſuʒ: ⁊ i ciuitate ſctificata ſiliter requieui: ⁊ i hirlm poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illiꝰ. Et i plenitudie ſctōꝝ: detētio mea. Gr. Bñdicta ⁊ venerabilis es ꝟgo maria: que ſine tactu pudoris: iuēta es mat̄ ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix: quē totus nō capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factꝰ homo. Si dñica fuerit dr Alla. ℣. Poſt partū ꝟgo inuiolata ꝑmāſiſti: dei genitrix intcede pro nobis.

Eccl̄ia
et oia
infra.

Scdm̄ Lucam.

IN illo tpe. Loquente ieſu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba/ dixit illi Beatꝰ vēter q̄ te portauit: ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo: bti q̄ audiūt ꝟbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud. II. D.

Offr. Felix nāq; es ſacra ꝟgo maria: et oi laude digniſſima: q2 ex te ortus eſt ſol iuſtitie/ xp̄s deꝰ noſter. Et dr hac die ſine alla. Q̄ñcūq; dr extra lxx. vſq; ad paſcha: niſi ad hāc miſ. de vigil. tm̄ cū extra dñicā venerit. Eccle ſie vox

℣. Btā es virgo maria q̄ dominū portaſti creatorē mundi genuiſti qui te fecit: ⁊ in etnū ꝑmanes virgo. Eccl̄ia

Secreta.

MUnera noſtra domie q̄s apud clemētiā tuā dei genitricis cōmēdet oro: quā idcirco de p̄ſenti ſeculo trāſtuliſti/ vt pro peccatis nr̄is apud te fiducialiter itercedat. Per eūdē do.

¶ Alia ſecreta de ſctō euſebio.

SAncti euſebij ꝯfeſſoris tui intuētu dñe tibi fuitꝰ noſtra cōplaceat: ⁊ oblatio p̄ſentiū munerū/ fiat preſidiū deuotorū.

Prefat. q̄tid. dr Cōio. Alma dei genitrix/ ſuccurre p̄ctībꝰ cūctis nos quoq; vna ꝑcamur supplices: vt tuis precibus adiuti laudemus trinitatē.

Postcōio. Concede q̄s misericors deꝰ: fragilitati nr̄e p̄sidiū: vt q̄ sctē dei genitricis et ꝟginis marie requiē celebramus: intercessiōis eiꝰ auxilio: a nostris iniq̄tatibꝰ resurgamꝰ. P eū.

¶ Alia postcō. de sctō eusebio.

HEil dn̄e sumpsimꝰ sacramēta celestia: q̄ nobis intercedente btō eusebio ꝯfessore tuo: sentiamꝰ vberiꝰ ꝓfutura. P.

¶ In die assump. btē ma. Offm.

Eccle vox. Gaudeamꝰ oēs i dn̄o/ diē festum celebrātes sub honore marie ꝟginis: de cuiꝰ assumptiōe gaudēt āgeli/ ⁊ collaudāt filiū dei. Ps.

Ps. 44 Eructauit cor meū ꝟbum bonū: dico ego opa mea regi. Kyrie. Deꝰ creator. Oro.

Venerāda nobis dn̄e huiꝰ diei festiuitas: opē ꝯferat sempitnā: in qua sctā dei genitrix mortē subiit tēporalē: nec tamē mortis nexibꝰ deprimi potuit: que filiū tuū dominū nostrū de se genuit incarnatū. Qui tecū. Lec libri sapiētie.

Eccli. 24. B. In oībus requiē q̄siui: ⁊ in hereditate dn̄i morabor. Tūc precepit ⁊ dixit michi creator oīm: et q̄ creauit me/ requieuit in tabernaculo meo: et dixit michi. In iacob inhabita: et in isrl̄ hereditare: ⁊ i electis meis mitte radices. Et sic i syō firmata sum: et in ciuitate sctificata siliter requieui: et in hierlm ptās mea. Et radicaui in pplo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine sctōꝝ detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano: ⁊ q̄si cypressus in mōte syon. Quasi palma exaltata sum in cades: ⁊ quasi plātatio rose in hierico. Quasi oliua speciosa in cāpis: ⁊ quasi platanꝰ exaltata sum iuxta aquā in plateis. Sicut cynamomū ⁊ balsamū/ aromatizans odorē dedi. Quasi mirrha electa: dedi suauitatē odoris. ¶ Alia epistola. p octauas. Lectio libri sapiētie.

Cāti. 3 ⁊ 4. D. Egredimini et videte filie syon regē salomonē in diademate quo coronauit eum mater sua in die desponsatiōis illiꝰ: ⁊ in die letitie cordis eius. Q̄ pulchra es amica mea: q̄ pulchra es et decora oculi tui columbarū: absq; eo q̄d intrinsecus latet. 4. Tota pulchra es amica mea: et macula nō est in te. Veni de libano spōsa mea veni de libano veni. Q̄ pulchre sunt mamme tue: soror mea spōsa. Pulchriora sūt vbera tua vino: ⁊ odor vnguētoꝝ tuoꝝ sup oīa aromata. Fauꝰ distillās labia tua spōsa/ mel ⁊ lac sub lingua tua: ⁊ odor vestimētoꝝ tuorum sicut odor thuris. Ortꝰ cōclusus soror mea spōsa: ortus cōclusus fons signatꝰ. Emissiōes tue paradisus malorū punicoꝝ: cū pomorū fructibꝰ. Fōs ortoꝝ puteus aq̄ꝝ viuētiū: que fluūt ipetu de libano. Veni in ortum meū soror mea spōsa: messui myrrham meā cū aromatibꝰ meis. Vna ē columba mea/ ꝑfecta mea;

vna eſt matri ſue/ electa genitrici ſue. Viderūt eā filie ſyō: ꝛ beatiſſimā ꝑdicauerūt: Regine ꝛ cōcubine laudauerūt eā. Que eſt iſta que ꝓgredit̄ q̄ſi aurora ↄſurgens: pulchra vt luna/ electa vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Q̄ pulchra es ꝛ q̄ decora cariſſima in delicijs: ſtatura tua aſſimilata eſt palme: ꝛ vbera tua botris. Et legant̄ alternis vicibus ꝑ octa. videlʒ vna die In oībꝰ requiē. Et altera die Egredimini et. Ita tñ ꝙ in dñica īfra octa. et in octa. die d̄r Epla. 44 In oībus requiē. Gr. Propt̄ veritatē et manſuetudinē ꝛ iuſtitiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextra tua. ℣. Audi filia ꝛ vide/ ꝛ inclina aurē tuā: qr̄ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Alla. ℣. Hodie maria virgo celos aſcēdit gaudete: q2 cū chriſto regnat in eternū. Seq̄ns Alla. d̄r quotidie ꝑ oct. niſi i dñica ī oct. die: tunc vero d̄r Alla ſicut i prima die Alla. ℣. Aſſumpta eſt maria in celū: gaudēt āgeli/ ꝛ collaudātes bñdicūt dñʒ. Seq̄ntia

ARca ꝟga prime matris eue: florens roſa ꝓceſſit maria. Orit̄ vt lucifer īter aſtra etherea: ꝑpulchra vt luna. Fragraſcit vltra oīa balſama pigmēta ꝛ thimiamatha. Purpurea vt viola: roſcida vt roſa/ cādēs vt lilia. Pris ſūmi: quaʒ elegit ꝓles deica. Ut aſſumeret carnē ſacroſanctā: ex ꝟginis carne incorrupta. Celſus nunciat gabriel noua gaudia. Eterni regis exortū in terra: matrē q3 eiꝰ ita ſalutat Aue maria dñi mei: mat̄ alma celica plēa gr̄a. Et d̄r trina vice. Tu benedicta regē in ſecula paries effecta orbis regina. Fecūda ergo inq̄t quō eſſe queā: cum virū non agnoſcā: ex quo ſiʒ nata/ ꝛ ſemꝑ ꝑmanens virgo pudica. Ne timeas reſpondit angelꝰ ſanctū pneuma deſcēdet i te caſta: quo fecūdata paries deum ꝛ hominē vna. O vere ſancta atq3 amāda: ex qua eſt orta redēptio noſtra/ ſalꝰ quoq3 mundi vera q3 vita. O dei nr̄i genitrix: pia ſuſcipe nr̄a hac die ꝓcata/ i qua es aſſumpta ad celi aſtra. Tu es ei patri cara/ tu es ieſu mat̄ bona: tu ſancti ſpūs es templū facta. Tu es pulchra dei ſponſa: tu regem chriſtū enixa/ dñā es in celoꝝ in terra. Hodie nanq3 curie celeſtis tibi obuia agmina te aſſumpſeſt ad palacia ſtellata. Ieſus ꝛ ipſe feſtiuus tibi matri cuʒ angelis occurrēs: ſede paterna ſecū locauit i ſecula. Iā cuʒ deo regnās: nr̄a excuſa clemens mala poſcēs cūcta bona o benigna Mediatrix nr̄a que es poſt deum ſpes ſola: tuo filio nos rep̄ſenta. Ut in poli aula leti iubilemus alleluya. Scd̄m Lucam.

10. B. IN illo t. Intrauit ieſus in q̄dā caſtellū: ꝛ mulier q̄daʒ martha noīe/ excepit illū in domū ſuā. Et huic erat ſoror noīe maria: q̄ etiā ſedēs ſec' pedes dñi/ audiebat ꝟbū illiꝰ. Martha autē ſatagebat circa frequēs miniſteriū. Que ſtetit ꝛ ait. Dñe nō eſt tibi cure ꝙ ſoror mea reliq̄t me ſolā miniſtrare. Dic ḡ illi vt me adiuuet

Et reſpondens dixit illi dñs. Martha martha ſollicita es et turbaris erga plurima. Porro vnum eſt neceſſariũ. Maria optimam partẽ elegit: que non auferet ab ea. f.44 Credo. Offer. Diffuſa eſt grã in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum et in ſeculum ſeculi.

Grata tibi dñe Secreta. quãſumus munera nr̃a efficiat beate dei genitricis oratio: quã et ſi pro conditione carnis migraſſe cognoſcimus: in celeſti glĩa p̃ nobis apud te iugiter orare ſentiamus. Per dñm. Prefatio: Et te in aſſumptione. Hec prefatio dr̃ quotidie p̃ oct. Eccli et in oct. Cõ. Beata viſcera marie virginis: que portauerũt eterni patris filium.

Menſe celeſtis Poſtcõ. participes effecti imploramus clementiã tuã dñe deus nr̃: vt qui feſta dei genitricis colimus: a cũctis malis imminẽtibus / eius interceſſionibus liberemur. Per eundẽ. Quotidie p̃ ebdo. dr̃ eadẽ miſſa cũ ppriis ſequẽtijs: ſed ſine Credo: niſi i dñica dr̃ Credo. Et i oct. die / ſi do. fuerit. Scd̃a die. Seq̃n.

Poſt partum virgo maria Dei genitrix fecũda: gratia tonãtis plena. Aue terrarũ dña: alma celorum regina. Tibi ethera: olim ſctõꝝ turma / depromat ſymphonia. Tellus flumina atq; ſiluarũ nemora: reſultẽt voce ſua. Salue parẽs inclyta: felix puerpa. Per te lux veritas: mũdo eſt edita. Tu ieſuz papilla lactaſti ſacra: extãs virgo feta mat intacta. Unde nr̃is erga / fauevotis dña / xp̃m impellãs pro ſalute humana. Per te mat aboleri filiorũ flagitamus crimina. Noſq; oẽs introduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo pẽni vite: pfruamur glĩa. Tercia die ſequentia.

Aue maria gratia plena. Dñs tecũ virgo ſerena. Bñdicta tu in mulieribus. Que peperiſti pacem hominibus: et ãgelis gloriã. Et bñdictus fructus ventris tui. Qui coheredes vt eſſemus ſui nos fecit p̃ gratiã. Per hoc aũt aue / mũdo tã ſuaue: contra carnis iura. Genuiſti prolẽ / nouũ ſtella ſolẽ: noua genitura. Tu parui et magni leonis et agni / ſaluatoris xp̄i: tẽplũ extitiſti / ſed virgo intacta. Tu floris et roris panis et paſtoris / virginũ regina: roſa ſine ſpina / genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſtitie. Tu mater es mĩe. Theophilũ reformans gratie: de lacu fecis et miſerie. Ergo maris ſtella: virgo dei cella / et ſolis aurora. Paradiſi porta / p̃ quã lux eſt orta: natum tuũ ora. Nos vt ſoluat a peccatis / et in regno claritatis: quo lux lucet ſedula / collocet per ſecula.

Quarta die ſequẽtia. Letabũdus exultet fidelis chorus alla. Nota q̃ l lxx: p alla dicit die iſta. Regẽ regum intacte pfudit chorus: res mirãda. Angelus cõſilii natus eſt de virgine / ſol de ſtella. Sol occaſum neſciẽs / ſtella ſemp rutilãs: ſemp clara. Sicut ſydus radiũ / pfert virgo filiũ: pari forma. Neq; ſydus radio / neq; mater filio: fit corrupta. Cedrus alta libani cõformatur yſopo / valle noſtra. Verbuz ens altiſſimi / corporali paſſuz eſſe carne ſumpta. Yſaias cecinit / ſynagoga meminit: nũ q̄ tamē deſiſtit/eſſe ceca. Si nō ſuis vatibus/credat vel gētilib⁹: ſibullinis ꝟſibus/hec ꝓdicta. Infelix ꝓpera. Crede vel veta. Cur dānaberis gēs miſera. Quē docet littera. Natum ꝯſidera. Ipſm genuit puerpa. Quīta die ſeq̄n.

Hac clara die turma feſtiua dat ꝓconia. Mariam ꝯcrepādo ſymphonia nectarea. Mundi dn̄a que eſt ſola caſtiſſimaꝝ ꝟginū regina. Salutiſ cauſa: vite porta/ atq̄ celi referta gr̄a. Nā ad illā ſunt nūcia: olim facta angelica. Aue maria gratie dei plena ꝑ ſclā. Mulieꝝ pia agmina: intra ſemꝑ bn̄dicta. Virgo ⁊ grauida/mater intacta: ꝓle glorioſa. Cui cōtra maria: hec reddis famina. In me quō tua iam fient nūcia: Viri noui nullā certe copulā. Ex quo atq̄ nata ſuꝫ incorrupta. Diua miſſus ita: reddit affata Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo t̄re nati ꝑ exordia. Intra tui vteri clauſtra portās qui gubernat eterna. Omīa qui dat tēpora pacifica. ¶ Sexta die ſeq̄ntia.

Aue mūdi ſpes maria/aue mitis aue pia: aue plena gr̄a. Aue virgo ſingularis/ que per rubū deſignaris: nō paſſum incēdia. Aue roſa ſpecioſa: aue teſſe virgula Cui⁹ fructus nr̄i luctus: relaxauit vincula. Aue carēs ſimili/mundo diu flebili: reparaſti gaudiū. Aue cuius viſcera/ꝯtra mortis federa: ediderūt filiū. Aue ꝟginū lucerna/ꝑ quā fulſit lux ſuꝑna: his quos vmbra tenuit. Aue ꝟgo de q̄ naſci/⁊ de cui⁹ lacte paſci/rex celoꝝ voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſancti ſpūs ſacrariū. O q̄ mirabilior q̄ laudabilis/hec eſt ꝟginitas. In qua ꝑ ſpm̄ facta paraclytū/fulſit fecūditas. O q̄ ſctā q̄ ſerena: q̄ benigna q̄ amena/ eſſe virgo credit̄. Per quā ſuit⁹ finitur: porta celi aperit̄/⁊ libertas reddit̄. O caſtitatiſ liliū/tuū ꝓcare filiū/q̄ ſalus eſt hūiliū. Ne nos ꝑ nr̄o vitio/i flebili iudicio: ſubijciat ſupplicio Sed nos tua ſancta prece: mundans a pc̄ti fece. Collocet i lucis domo: amen dicat oīs hō. Septima die ſeq̄n.

Hodierne lux diei/celebriſ in mr̄is dei: agit̄ mēoria. Decātem⁹ in hac die/ſemꝑ virginis marie: laudes ⁊ ꝓconia. Ois homo oi hora/ipām ora ⁊ implora: eius patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto/cordis oris voce voto: aue plena gr̄a. Aue dn̄a celorū/inexꝑta viri thorū: parēs peris neſcia. Fecundata ſine viro/ genuiſti mō miro: genitorē filia. Florēs ortus auſtro flāte/porta clauſa poſt ⁊ ante: via viris inuia. Fuſa celi rore tellus/ fuſum gedeonis vellus: deitatis pluuia. Salue ſplēdor firmamēti/tu caliginoſe menti: deſuper irradia. Placa mare maris ſtella/ ne inuoluat nos ꝓcella: et tempeſtas obuia. ¶ Tertia die īfra oct. aſſumptiōis d̄r miſſa i capitulo de octa. ſancti laurentij. Officium.

Robaſti dn̄e cor ꝑ. 16. meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti/ et nō eſt inuēta in me iniquitas. ꝑ. Exaudi dn̄e Ibidē

iustitiã meã: intẽde deꝑcationẽ meã.
Beati laurẽtij mar- Orõ.
tyris tui nos faciat domi
ne passio venerãda letãtes: et vt
eam sufficientẽ recolamꝰ: efficiat
ꝓꝑptiores. p. Epl'a. Qui parce
Ps.20 seminat. vt s. in die. Gr. Posuisti
dñe sup caput eius: coronã de lapide
precioso. ℣ Desideriũ aie eiꝰ tribui-
sti ei: ⁊ volũtate labioꝝ eiꝰ nõ frauda
Eccl'a sti eũ. Alla. ℣ Leuita laurentiꝰ bo
nũ opus opatus est: q̃ per signũ cru-
cis cecos illuminauit: thesauros ec-
clesie dedit paugibus. Si vigilia in
dñica euen. tũc hac die dr̃ seq̃ns
Alla. ℣. Leuita laurẽtiꝰ bonũ opꝰ
operatus est qui p signum crucis ce-
cos illuminauit. Scd'm Matheũ.
10. D. In illo tpe. Dixit iesus di-
scipl'is suis. Qui amat pa
trẽ aut matrẽ plusq̃ me: non est
me dignꝰ. Et q̃ amat filiũ aut fi-
liã sup me: nõ est me dignꝰ. Et q̃
nõ accipit crucẽ suã ⁊ sequit̃ me:
nõ est me dignꝰ. Qui iuenit ani
mã suã: perdet illã. Et q̃ perdide
rit aiam suã ꝓpter me: inueniet
eam. Qui recipit vos: me recipit
Et qui me recipit: recipit eũ qui
me misit. Qui recipit ꝓphetã in
noie ꝓphete: mercedem ꝓphete
accipiet. Et q̃ recipit iustũ i no-
mine iusti: mercedẽ iusti accipi-
et. Et q̃cũq̧ potũ dederit vni ex
minimis istis / calicẽ aq̃ frigide
tantũ in noie discipuli: amẽ dico
vobis / non ꝑdet mercedẽ suam.
Ps.20 Offr. In ꝟtute tua dñe letabit̃ iu-
stꝰ: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehe
mẽt̃: desideriũ aie eiꝰ tribuisti ei. Sec
Beati laurẽtij martyr̃ tui
honorabilẽ passionẽ mu-
neribꝰ dñe geminat⁊ exeq̃mur: q̃
licet ꝓpriis sit memorãda princi
piis idesinẽter tñ ꝑmanet gl'iosa
Per. Cõio. Posuisti dñe in capite Ps.20
eiꝰ coronã de lapide ꝓcioso. Postc.
Salutare nobis dñe q̃s in-
tercessio bti laurentij mar
tyris tui ꝓstet auxiliũ: vt celestꝭ
mense ꝑticipatio quã sumpsimꝰ
tribuat eccl'ie tue recẽsitã letitiã
Per do. ¶ Sciẽdũ est q̃ qñcũ-
q̧ oct. scti laurẽtij in dñica cõti-
gerit: missa de ipsis oct. i illa dñi-
ca in capl'o dr̃: et missa dñicalis i
vigi. scti bartholomei i capl'o di-
cat̃: nisi cũ fuerit. xxvi. vel. xxvij.
do. a Deus oim. vsq̧ ad aduẽtũ
dñi: tũc ei sibi vna missa dñicalis
differat̃. ¶ Dñica ĩfra oct. assũp.
ad missam oĩa fiãt sicut in prima
die more simplicis festi. ix. lect.
ita tamẽ q̃ Kyrie Glia in excel.
Seq̃n Sctũs et Agnus. p ordi
nẽ dñr. ¶ Quarta die ĩfra octa-
fiat mẽo. de sctõ agapito mart.
Letet̃ eccl'ia tua deꝰ Or.
bti agapiti martyris tui
cõfisa suffragijs: atq̧ eiꝰ ꝓcibus
gl'iosis / et deuota ꝑmaneat ⁊ se-
cura ꝯsistat. Per do. Secreta.
Pro bti agapiti martyris
tui passiõe venerãda hosti
as laudis tibi dñe imolãtes: q̃s
vt eiꝰ orõnibꝰ placeãt: pro cuius
meritis offerunt̃. p. Postcõio.
Presta q̃s dñe deꝰ nr̃: vt sa
cramẽti tui ꝟtute ꝑcepta:
intcessione bti agapiti martyris
tui / tanto munere digni redda-
mur. Per dñm. ¶ Quinta die
infra octauas fiat mẽo. de sãcto
magno martyre. Oratio.
Adesto dñe supplicatõibꝰ
nr̃is ⁊ intcedẽte btõ ma-

gno martyre tuo: ab hoſtiū nos defende ꝓpiciatꝰ icurſu. P. Secr.

Oblatis tibi dñe q̄s fideliū tuoꝝ muneribꝰ intēde ꝓpicius: ⁊ vt nulliꝰ ſit irrita poſtulatio nulliꝰ inane ſit votū: gl̄oſi martyris tui magni/ deſideratū nobis prebe ſubſidiū. P. Poſtcōio.

Tua ſctā ſumetes q̄s dñe/ vt bti magni martyris tui nos foueant ꝯtinuata p̄ſidia. P.

¶ In octa aſſupt. btē marie: ad missam oīa fiāt ſicut in p̄ła die more ſimplicis feſti. ix. lect. et dr ſup Kyrie cātus de Kyrie op̄s. Dr etiā Spūs ⁊ alme a tribꝰ clericis de ſupiori gradu in ſuppellicis ad gradū chori: ⁊ dr: Sctūs cū hac additiōe Bñdictꝰ marie filius. Et fiat mēoria de marty. timotheo ⁊ ſimphoriano. Oro.

Auxiliū tuū nobis q̄s domine placatꝰ intēde: ⁊ intercedentibꝰ btīs martyribꝰ tuis timotheo ⁊ ſimphoriano: dexterā ſup nos tue ꝓpiciatiōis extēde. Per. Et dicitur iſta ſequētia

Aue p̄clara maris ſtella/ lucē gētiū maria diuinitus orta. Euge celi porta q̄ non apta veritatis lumē ip̄m ſolū iuſtitie: idutū carne ducis in orbē. Virgo decus mūdi regina celi: preelecta vt ſol pulchra lunaris/ vt fulgor agnoſce oēs te diligētes. Te plenā fide ꝟgā alme ſtirpis ieſſe naſciturā priores deſiderauerūt p̄res ⁊ ꝓphete. Te lignū vite ſacro rorāte pneumate parituraꝫ diuini floris amigdalum ſignauit gabriel. Tu agnū regem terre dñatorē moabitici de petra deſerti ad mōtem filie ſyō traduxiſti. Tuq̀ꝫ furentē leuiathā ſerpētē tortuoſumq̀ꝫ ⁊ vectem / collidēs dānoſum crimīe mundū exemiſti. Hinc gentium nos reliq̄ tue ſub cultu mēorie Mirū in moduꝫ quē res enixa ꝓpiciationis agnū regnantē celo eternalit̄ reuocamꝰ ad arā mactandū myſterialit̄. Hinc māna verū iſraelitis. Veris veri abrahe filijs. Admirātibus quōdam moyſi qd̄ typus figurabat: iam nūc abducto velo datur perſpici ora virgo nos illo pane celi dignos effici. Fac igni ſancto patriſq̀ꝫ verbo qd̄ rubus vt flāmam tu portaſti virgo mater facta pecuali pelle diſticto pede mūdis labijs cordeq̀ꝫ ꝓpinq̄re. Fac fontē dulcē quē in deſ̄to petra premōſtrauit deguſtare quā ſincera fide: reneſq̀ꝫ ſuccingi lotos in mari anguē eneū in cruce ſpeculari. Audi nos nā te filiꝰ nihil negās honorat. Salua nos ieſu ꝓ quibꝰ ꝟgo mat̄ te orat. Da fontē vite viſere: da pueros mētiꝫ oculos in te defigere. Chriſtianiſſimi fidē opibꝰ redimere beatoq̀ꝫ fine. Ex huius icolatu ſeculi auctor a te tranſire. Secreta.

Accepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio ꝓ tuoꝝ honore ſanctoꝝ: quoꝝ ſe meritiꝫ ꝑcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per. Poſtcōio.

Sacro munere ſatiati q̄s op̄s deꝰ. vt intuentibus ſctis martyribꝰ tuis timotheo ⁊ ſimphoriāo: nos oēs ſcōꝝ tuoꝝ iubeas aſſiſti collegio. P. ¶ In vigilia ſcti bartholomei apli: q̄re oīa in cōi vniꝰ apli: et fiat menio ria de mart. timotheo ꝛ appollinare/ cū oꝛone de cōi. Si hec vigil. in dn̄ica eueñ. nihil fiat de vigil. p̄ter mēo. ¶ In die ſcti bartholomei apoſtoli. Officium.

ps. 138.

Ichi autē nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis ɔfortat⁹ ē p̄cipat⁹ eoꝝ. ps. Dn̄e ꝓbaſti me ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ꝛ reſurrectionē meā. Oro. Ibidē

OMn̄ps ſempiterne de⁹/ q̄ huius diei venerādā ſctāmq; letitiā: i btī bartholomei apſl tui feſtiuitate tribuiſti: da eccl'ie tue q̄s/ ꝛ amare qđ credidit: ꝛ p̄dicare quod docuit. Per dn̄m nr̄m.

¶ Mēo. de ſctō audoeno ep̄o.

DEus q̄ p̄ennē gl'iam ſctiſſimi ɔfeſſoris tui atq; pōtificis audoeni aīe contuliſti/ tribue q̄s/ ei⁹ nos apđ te ita patrociniis ſubleuari/ vt cum eo vitā poſſideam⁹ etnā. p do. Ep̄la. Iā ps. 18. nō eſtis ho. In cōi fol. i. Gr. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ꝛ i fines orbis t're v'ba eoꝝ. ℣ Celi enarrāt gloriā dei: ꝛ opa manuū ei⁹ annūciat firmamētū. ps. 138. Alla. ℣ Nimis honorati ſunt amici tui de⁹: nimis cōfortat⁹ eſt p̄ncipat⁹ eoꝝ. Seq̄n. Clare ſctōꝝ. Euā. Fctā ē ɔtētio. In cōi fo. ii. ps. 44. Credo. Offr. Cōſtitues eos p̄ncipes ſup oēm terrā: mēores erūt nōis tui in oī ꝓgenie ꝛ gn̄atiōe. Secreta.

BEati apſl tui bartholomei dn̄e ſolēnia celebrātes tuam clemētiā dep̄camur: vt eius auxilio tua b̄n̄ficia capiam⁹ i cuius veneratiōe tibi laudis hoſtias immolam⁹. Per dn̄z. ¶ Alia ſecreta de ſctō audoeno.

OBlata q̄s dn̄e munera fidelis ppl'i meritꝫ btiſſimi audoeni ɔfeſſoris tui atq; pontificis tibi reddant accepta. vt ab oī ɔtagione pcti/ eiſdē q̄b⁹ famulamur myſteriis: clement emūdari mereamur. Prefa. Et te dn̄e. Cōio. Uos q̄ ſecuti eſtis me/ ſedebitꝫ ſup ſedes/ iudicātes duodecim tribus iſrael dicit dominus. Mat. 19. D. Poſtcōio.

SUmptis dn̄e ſalutarib⁹ ſacramētꝫ: pro ſolēnitate btī apſl tui bartholomei/ ſupplices dep̄camur: vt que p̄dicauit et credam⁹ pariter ꝛ ſeq̄mur. Per.

¶ Alia poſtcō. de ſctō audoenō.

MEnſe celeſtis p̄ticipatiōe vegetati ſupplices te rogam⁹ oīps de⁹: vt ſicut de btī audoeni ꝑpetua gl'ificatiōe annua celebritate gaudem⁹: [illegible] ipſius apud te intceſſione ab oī mereamur aduerſitate defendi. p dn̄z.

¶ Scti ruphi martyris. Offm.

Iuſtus nō ɔturbabitur: q2 dn̄s firmat manū ei⁹: tota die miſeꝛ ꝛ cōmodat/ et ſemen eius in b̄n̄dictione erit/ in eternū cōſeruabit. ps. 36. ps. Noli emulari in malignātibus: neq; zelaueris facientes iniq̄tatē. Oro. Ibidē

ADeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is: vt btī ruphi martyris tui intceſſiōibus ɔfidētes: nec minis aduerſantiū/ nec vllo ɔturbemur incurſu. p. Ep̄la. Beatus vir q̄ in ſa. In cōi fo. iiii. Gr.

ps.36. Iustꝰ nō ꝯturbabit̄: q: dñs firmat ma
nū eiꝰ. ℣. Tota die miseret̄ ⁊ ꝯmodat
et semē eiꝰ ī bñdictiōe erit. Alla. ℣.
ps.111. Btūs vir q̄ timet dñm: ī mādatis eiꝰ
cupit nimis. Euā. Nichil opertū.
ps.20. In cōi f.v. Offr. In ꝟtute tua dñe
letabit̄ iustꝰ: ⁊ sr̄ salutare tuū exulta-
bit vehemēt̄: desideriū aīe eiꝰ tribuisti
Hostias tibi dñe (ei. Secr̄.
ob honorē btī ruphi mar
tyris tui offerimꝰ supplicit̄ deꝑcā
tes vt sicut illi ꝓbuisti sacre fidei
cōfessionē: sic nobꝫ īdulgētiā lar
ps.88 giarꝫ ⁊ pacē. ꝑ. Cōio. Magna est
glīa eiꝰ ī salutari tuo: gl'iam ⁊ magnū
decorē īpones sup eū dñe. Postcō.
Celesti munere satiati q̄s
dñe deus nr̄: vt btī ruphi
martyris tui meritis vbiqꝫ nos
adiuues. ꝑ d̄. ¶ Sancti augusti-
ni episcopi et doctoris. Officiū.

Eccle Statuit ei dñs te
25. D. stamētū pacis/ ⁊
principē fecit eū
vt sit illi sacerdo
tij dignitas: ī et-
ps.88 nū. ps. Misericor-
dias dñi: in eternū cātabo. Oratio.
Deus q̄ beatū augustinuꝫ
ecclesie tueꝰ/ ī exponēdis
scripture sacre mysterijs docto-
rē catholicū ꝓuidisti: da nobis
q̄s/ eiꝰ semꝑ ⁊ doctrinis istrui/ et
orōne fulciri. ꝑ d̄. ¶ Mēoria de
sancto hermete martyre. Orō.
Deus q̄ btm̄ hermetē mar
tyrē tuū ꝟtute cōstātie in
passione roborasti: ex eius nobꝫ
imitatione/ tribue ꝓ amore tuo
ꝓspera mūdi despicere: et nulla
eiꝰ aduersa formidare. Epl'a. De-
ps.20 dit dñs. In cōi f.xiiij. Gr. Dñe ꝓ-
uenisti eū in bñdictiōibꝰ dulcedinis:
posuisti ī capite eiꝰ coronā de lapide
ꝓcioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei: lō
gitudinē dierꝝ ī seculū scl'i. Alla. ℣.
Iustus germinabit sicut liliū ⁊ flore- Esaie
bit ineternū ante dñm. Seqn̄. Adest 35.
nobis dies alma. In cōi fol. xi.
Euā. Vos estis sal terre. In cōi fo.
xiij. Credo. Offr. Veritas mea ⁊ ps.88
mīa mea cū ipso: ⁊ in nōie meo exal-
tabitur cornu eius. Secreta.
Sancti confessoris tui atqꝫ
pōtificis augustini nobis
q̄s dñe pia nō desit orō: q̄ ⁊ mu-
nera nr̄a tibi cōciliet: et tuā nobꝫ
indulgētiā semꝑ obtineat. Per.
Alia secreta de sancto hermete.
Munera nr̄a q̄s dñe ꝓpicia
tus assume: ⁊ vt digne tu-
is famulemur altaribus: scti her
metꝭ martyrꝭ tui nos ītercessiōe
custodi. ꝑ. Cōio. Btūs seruꝰ quē cū math.
venerit dñs īuenerit vigilātē: amē di- 24. D
co vobꝫ sup oīa bona sua ꝯstituet eū.
Sumētes dñe sa- Postcō.
lutaria sacramēta q̄s vt eiꝰ
nos tribuas subseq̄ documēta/
cuiꝰ celebramꝰ gl'iosa solēnia. ꝑ.
Alia postcōio de sctō hermete.
Repleti dñe bñdictiōe cele
sti q̄s clemētiā tuā: vt īter
cedēte btō hermete martyre tuo
q̄ humilit̄ gerimꝰ: salubrit̄ sentia
mus. ꝑ. ¶ In decollatiōe scti io-
hānis baptiste: dr̄ missa in capl'o
de sctā sabina virgine statī post
primā ante tertiā more solito: et
missa de sctō iohāne post sextā.
¶ De sctā sabina virgine. Offiñ.
Cognoui dñe q: equi- ps.118.
tas iudicia tua: et ī ve
ritate tua humiliasti
me. cōfige timore tuo
carnes meas: a mādatis tuis nō

Ps. 118. me repellas. Ps Beati imaculati i via: q̄ ābulāt i lege dñi. Or.

BEate sabine ꝟginis tue et martyris dñe ꝑcib⁹ ꝯfidētes: q̄s clemētiā tuā. vt ei⁹ meritis: ꝛ ꝑcibus ad eťna gaudia ꝑuenire valeam⁹. p. Epla Dñe de⁹ me⁹. In cōi fo. xv. Ps. 44 et oia infra. Gr. Diffusa est grā in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternū. ꝟ. Propť veritatē ꝛ mãsuetudinē ꝛ iustitiā: ꝛ deducet te mirabiliť dextera tua. All'a. ꝟ. Specie tua et pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Euāg Sile est reg. ce. the. In cōi fo. xvj Offr. Filie regū i honore astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato circūdata varietate. Secr.

MUneribꝰ nr̄is dñe te magnificam⁹ oblatis: q̄ nobꝫ ꝛ btē sabine martyris tue patrocinia / ꝛ sempiterna cōciliēt gaudia. p d. Ps. 118. Co. Principes ꝓsecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meū / letabor ego sup eloq̄a tua: sicut q̄ inuenit spolia multa. cōcupiuit aīa mea testimonia tua domine: ꝛ dilexit ea vehemēť. Postcō.

REdēptionis nr̄e mysteria celebrātes q̄s dñe de⁹ nr̄: vt btē sabine martyris tue meritis muniamur: ꝛ visiōis tue glīa ineffabili ꝑfruamur. Per dñm.

¶ In decollatiōe iohīs baptiste Officiū.

Ps. 8. GLoria ꝛ honore coronasti eū: et cōstituisti eū super opa manuū tuaꝝ. Ps. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. Ps. 8. Oratio.

SAncti iohānis baptiste ꝛ martyris tui dñe q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis prestet augmētū. Per d.

¶ Nulla fiat mēo. de scīa sabina virgine: vbi missa de ea pri⁹ cātata fuerit ¶ Lctō libri sapientie.

EXpectatio iustorū letitia: spes aūt ipioꝝ ꝑibit. Prouerbiorum. 10. D. Fortitudo simplicis via dñi: ꝛ pauor his qui operanť malū. Justus i eternū nō cōmouebiť: impij aūt nō habitabūt sup terrā. Os iusti parturit sapiētiā: ꝛ ligua prauorū peribit. Labia iusti cōsiderāt placita: ꝛ os ipioꝝ ꝑuersa. 11. A. Simplicitas iustorum diriget eos: ꝛ supplātatio ꝑuersoꝝ vastabit illos. Justitia rectorum liberabit eos: ꝛ in insidijs suis capienť iniqui. Just⁹ de angustia liberatus est: ꝛ tradeť ipius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicum suū: iusti autem liberabunť sciētia. In bonis iustoꝝ exaltabiť ciuitas: et i ꝑditione ipioꝝ erit laudatio In bñdictione iustorū exaltabiť ciuitas. Gr. Ps. 20. Posuisti dñe sup caput ei⁹: coronā de lapide ꝑcioso. ꝟ. Desideriū aīe eius tribuisti ei: ꝛ volūtate labiorū eius nō fraudasti eū. All'a. ꝟ. Misso herodes spiculatore: ꝑcepit amputare caput iohānis in carcere. Seqn. Scti baptiste. Reqre supra i natiuita. eiusd. S. Marcū.

6. C. IN illo tpe Misit herodes rex manū: ꝛ tenuit iohānē et vinxit eū in carcerē ꝓpter herodiadez vxorē philippi fratris sui q̄ duxerat eā. Dicebat enī iohannes herodi. Nō licet tibi ha

bere vxorē fratrꝫ tui. Herodias
autē insidiabatꝰ illi/ ꝛ volebat occidere
eū/ nec poterat. Herodes
eni metuebat iohānē: sciēs eū virū
iustū ꝛ sctm̄ ꝛ custodiebat eū.
Et audito eo multa faciebat: et
libenter eū audiebat Et cū dies
oportun⁹ accidisset: herodes natalis
sui cenā fecit pꝛicipib⁹ ꝛ tribunis
ꝛ pꝛimis galilee. Et cū introisset
filia ipsi⁹ herodiadis/ et
saltasset et placuisset herodi: simulqꝫ
recūbētib⁹ rex ait puelle.
Pete a me qđ vis: et dabo tibi.
Et iurauit illi: qꝛ qcqd petieris
dabo tibi: licet dimidium regni
mei. Que cū exiisset dixit matri
sue. Quid petam? At illa dixit.
Caput iohānis baptiste. Cūqꝫ
introisset stati cū festinatiōe ad
regē petiuit dicēs. Volo vt ꝓtinus
des mihi i disco caput iohānis
baptiste. Et ꝯtristat⁹ est rex
ꝓpter iusiurādū: ꝛ ꝓpt simul discūbētes
noluit eā cōtristari: sed
misso spiculatore ꝓcepit afferri
caput ei⁹ in disco. Et decollauit
eū i carcere: ꝛ attulit caput ei⁹ in
disco: ꝛ dedit illud puelle: ꝛ puella
dedit matri sue. Quo audito
discipuli ei⁹: venerūt ꝛ tullerunt
corp⁹ ei⁹: ꝛ posuerūt illđ i monumēto.
ps.20. Offͬ. Posuisti dn̄e in capite
eius coronā de lapide ꝓcioso: vitam
petiit ꝛ tribuisti ei all'a. Secreta.

MUnera tibi dn̄e pro scti
iohānis baptiste et martyris
tui passione deferim⁹: q dū
finitꝰ i terris: fact⁹ est celesti sede
perpetu⁹: q̄s vt ei⁹ obtētu nobis
proficiant ad salutez. Per dn̄m.
ps.88 Cōio. Magna est gloria eius in salutari
tuo: gloriā ꝛ magnū decorem
impones sup eum dn̄e. Postcōio.

COnferat nobis dn̄e q̄s
scti iohis baptiste vtriūqꝫ
solēnitas: vt et magnifica sacramēta
que sumpsimus: precib⁹ nostris
significata veneremur: ꝛ in
nobis potius edita gaudeam⁹.
Per dn̄m. Sanctorum felicis
et adaucti martyrum. Officium

SApiētiā sanctoꝝ Eccli.
narrāt populi: et 24.
laudē eoꝝ nunciat
ecclesia: nomina
autē eoꝝ
viuent in seculū
seculi. ps. Exultate iusti in domino: ps.32.
rectos decet collaudatio. Oratio.

MAiestatē tuā dn̄e supplices
deprecamur/ vt sicut
nos iugiter sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ
felicis ꝛ adaucti ꝯmemoratione
letificas: ita semꝑ supplicatione
defendas. Per dn̄m. Epla. Iustorū
aie. In cōi fol. vii. Gr. Iustoꝝ Sap.
aie i manu dei sunt: ꝛ nō tanget 3. A.
illos tormētū malicie. ℣. Visi sūt oculis
isipiētiū mori: illi aūt sunt in pace
Alla. ℣. Iusti epulentꝰ et exultent
in conspectu dei: ꝛ delectentur in leticia.
Euāg. Attendite a fermēto.
In cōi folio. ix. Offͬ. Letamini i ps.31.
domino et exultate iusti: ꝛ gloriamini
omnes recti corde. Secreta.

HOstias quesumus domine
quas solenniter imolamus
pro martyrum cōmemoratione
sanctorū clemēter suscipe:
et concede vt eorum intercessione
in quorum honore offeruntꝰ:
veniā delictorum consequi mereamur.
Per dn̄z nostrū. Cōio.
Quod dico vobis i tenebris dicite in Mat.
lumine dicit domin⁹: et quod in aure 10. F.

auditis: ꝑdicate sup tecta. Postcō.

Refecti dn̄e sacris munerib' q̄s: intercedētib' sctis martyrib' tuis felice ⁊ adaucto i gratiarū sēp actione maneam'. Per dn̄m. ¶ Sācte cuthburge virginis non martyris. Offiu̅.

ps.44 Dilexisti iustitiā/⁊ odisti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te de' de' tuus oleo leticie pre cōsortibus tuis. ps. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. Eodē Oratio.

Deus q̄ eximie castitatis priuilegio famulā tuā cuthburgam multiplicit' decorasti: da nobis famulis tuis ei' ꝓmerēte intercessiōe vtriusqꝫ vite ꝓsperitatē: vt sicut ei' festiuitas nobiscū agitur i terris: ita ꝑ ei' interuētū nr̄i mēoria apud te sēp habeat' i celis Per d̄. Epl'a. Qui gloriat'.
ps.44 In cōi fo. xvi. Gr̄. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te de' de' tu' oleo letitie. All'a.
2.coꝛ 11.A. ℣. Emulor eni vos dei emulatiōe: despondi vos vni viro ꝟginē castā exhibere xp̄o. Euāg. Simile est regnum celoꝝ decē. In cōi fo. xvi. Offꝫ.
ps.44 Offerentur regi virgines post eā: ꝓxime eius offerentur tibi. Secreta.

Altaria tua dn̄e mysticis munerib' cumulam'/maiestatē tuā suppliciter deprecantes: vt ipsius adiuuātib' meritis/carere mereamur cūctis contagiis. Per d̄.
ps.44 Cōio. Diffusa est gratia i labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Postcōio.

Celestib' sacramētis refecti maiestatē tuā altarib' tuis dn̄e deprecamur inclinari: vt que in solēnitate beate cuthburge letāter ꝑcepimus: auxilio ei' intercessionis: nobis ꝓficiant ad vtriusqꝫ profectū salutis. Per. ¶ Sancti egidii abbatis. Offiu̅.

ps.36 Os iusti meditabitur sapiētiā: ⁊ lingua ei' loquet' iudiciū: lex dei ei' in corde ipsi'. ps. Noli emulari i malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Eodē Oratio.

Deus q̄ hodierna die btm̄ egidiū ꝯfessorē tuū atqꝫ abbatē aulā regni celestis penetrare fecisti: tribue q̄s: vt cui' deuote gloriamur meritis: eius nos sentiamus confoueri suffragiis. Per. Memoria de sctō prisco mar. Oꝛ.

Omnipotēs sempiterne de'/fortitudo certātiū: ⁊ martyꝝ palma. solēnitatē hodierne diei ꝓpicius intuere: ⁊ ecclesiam tuā ꝯtinua fac celebritate letari: vt intercessione btī prisci martyris tui/oīm in te credētiū vota ꝑficias. Per. Epl'a. Iust' cor suū. In cōi f. xiii. Gr̄.
ps.36 Os iusti meditabit' sapientiā: ⁊ lingua eius loquet' iudiciū. ℣. Lex dei ei' i corde ipsi': ⁊ nō supplantabūtur gressus eius. All'a. ℣. Posui adiutoriū sup potētē: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Seq̄n. Adest nobis. In cōi fo. xi. Euāg. Nemo accēdit. In cōi fo. xiii. Offꝫ.
ps.20 Desideriū anime ei' tribuisti ei dn̄e: ⁊ volūtate labioꝝ eius nō fraudasti eū: posuisti i capite eius coronā de lapide precioso. Sec.

Muneribus nr̄is dn̄e q̄s sctī egidii confessoris tui atqꝫ abbatis intercessione gratiā tue

placatiōis infunde: vt et collata
nobis remedia tuearis: ꝛ ꝓpici⁹
cōferenda largiaris. Per dn̄m.
¶ Alia secreta de sancto prisco.
ALtarib⁹ tuis dn̄e mune-
ra ꝑ ꝯmēoratione sancti
prisci martyris tui gratāter offe
rim⁹ precātes: vt ipso itercedēte
hec eadē nobis ad celestia ꝓme
rēda proficiāt. Per dn̄m. Cōio.
math. 24. D Fidelis seru⁹ et prudēs quē cōstituit
dn̄s sup̱ familiā suā: vt det illi in tem
pore tritici mensuram. Postcōio.
PRotege dn̄e populū tuū
de tua mia cōfidentem: et
qs celestib⁹ refecisti mysterijs:
bti egidij ꝯfessoris tui atq̧ abba
tis itercessiōe tuis mūerib⁹ asse-
quendis effice promptiores. p.
¶ Alia postcōio de sācto prisco.
REfectā dn̄e sacre partici-
patiōis mysterio tuere qs
plebē tuā: vt bti prisci martyris
tui solēnia recolētē: celestis grē
largitate ꝓsequere: vt visibilib⁹
adiuta solacijs ad iuisibilia bo-
na promptius incitet. ¶ Trāsla
tio sancti cuthberti epī. Officiū.

Eccli. 25. D. STatuit ei dn̄s te-
stamētū pacis: et
principē fecit eū:
vt sit illi sacerdo-
tij dignitas ieter
ps. 88. nū. Ps. Misericor-
dias dn̄i: ineternū cantabo. Oratio.
PResta nobis qs om̄ps ꝛ mi
sericors de⁹: vt q̄ bti cuth
berti ꝯfessoris tui atq̧ pōtificis
trāslatiōis diē veneramur: p ip-
sius suffragia pietatis tue semp̱
bn̄ficia cōsequamur. Per. Epla.
Ecce sacerdos. In cōi f. xi. Gr.
ps. 109. Iurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū: tu es
sacerdos in eternū/ scd̄m ordinē mel
chisedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede
a dextris meis. Alla. ℣. Iust⁹ ger- Esa.
minabit sicut liliū ꝛ florebit ieternū an̄ 35.
dn̄m. Si fiant. ix. l. tūc seqn̄. de cōi
fo. xi. vel xij. Euā. Homo qdā pere-
gre. In cōi fol. xij. Offr. Veritas ps. 88.
mea ꝛ mia mea cū ipso: ꝛ in nōie meo
exaltabit cornu eius. Secr.
HEc munera qs dn̄e beati
cuthberti ꝯfessoris tui atq̧ pōti
ficis itercessiōe sctifica: ꝛ nos fa-
mulos tuos a pctōꝝ oīm maculis
clement emūda. p d. Cōio. Btūs Mat.
seru⁹ quē cū venerit dn̄s inuenerit vi- 24. D
gilantem: amen dico vobis super oīa
bona sua constituet eū. Postcōio.
VT hec cōmunio nos dn̄e
tibi dignos efficiat: btūs
cuthbertus cōfessor tuus ꝛ pon
tifex cui⁹ translationis diē vene
ramur/ suffragio qsum⁹ pie inter
cessionis obtineat. Per dn̄m.
¶ Scti bertini abbatis. Officiū.
OS iusti meditabit sa- Ps. 36.
pientiā ꝛ lingua ei⁹ lo
quet iudicium: lex dei
eius in corde ipsi⁹. Ps.
Noli emulari in malignantib⁹: neq̧ Eodē
zelaueris faciētes iniquitatē. Oro.
OMnips sēpiterne de⁹ q̄ mi-
rabiliter fulges in electis
tuis: qs te habitatore glificare
voluisti: da nobis qs bti bertini
cōfessoris tui atq̧ abbatis ita di
gne solennia venerari: vt ei⁹ suf-
fragātib⁹ meritis tēplū tuū me-
reamur fieri. p d. Epla. Iust⁹ cor
suū. In cōi fol. xiij. Gr. Os iusti Ps. 36.
meditabit sapiētiā: ꝛ lingua ei⁹ loque
tur iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹
ꝛ nō supplātabunt gressus ei⁹. Alla.
℣. Amauit eū dn̄s ꝛ ornauit eū: stola

glorie īduit eū. Euāg. Nemo accēdit. Ps. 20 In cōi s. xiij. Offr. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e: ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū: posuisti ī capite eius coronā de lapide precioso.

Gratia spūs scī dn̄e Secr. q̄s hec mūera nr̄a assumat et intercedēte btō bertino cōfessore tuo atq₃ abbate vitā nostrā irreprehēsibilē custodiat: ⁊ nos ad celestia regna pducat. Per. dn̄m ī vnitate eiusdē. math. 24. D Cōio. Fidelis seru⁹ et prudens quē constituit dn̄s sup familiā suam: vt det illis in tempore tritici mensurā. Postcōio.

Tribuāt nobis q̄s dn̄e cōtinuū tua sancta subsidiū quo btī bertini ꝯfessoris tui atq₃ abbatis p̄cib⁹ nos ab oīb⁹ semp ptueant aduersis. Per. ¶ In natiuitate beate marie. Officium.

Eccli
Gaudeam⁹ oēs ī dn̄o/ diē festum celebrātes sub honore marie virginis: de cuius natiuitate gaudēt āgeli/ ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Ps. 44. Eructauit cor meū vbum bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Supplicationē seruoꝝ tuorū de⁹ miserator exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis et virginis cōgregamur: ei⁹ intercessionibus a te de instantibus periculis eruamur. Per eundē.

Eccli. 24. C Lectio libri sapientie.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris: ⁊ flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchre dilectiōis ⁊ timoris: et magnitudinis et scē spei. In me gratia oīs vie ⁊ veritatis: in me oīs spes vite ⁊ virtutis. Transite ad me oēs q̄ cōcupiscitis me: et a generationibus meis iplemini. Spirit⁹ eni me⁹ sup mel dulcis: ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauū. Memoria mea: in gnātione seculoꝝ. Qui edūt me adhuc esuriēt: ⁊ q̄ bibunt me adhuc sitiēt. Qui audit me/ non confundet̄: ⁊ qui operant̄ in me/ nō peccabūt. Qui elucidāt me: vitā etnā habebūt. ¶ Alia ep̄la per octa. Lectio libri sapientie.

O q̄̄ pulchra est casta generatio cū claritate. 4. A Immortalis est eni mēoria illi⁹: qm̄ apd̄ deū nota est ⁊ apud hoīes. Cū presens est imitant̄ illā: ⁊ desiderant eā cū se eduxerit: ⁊ ī ppetuū coronata triūphat/ ī coinquinatoꝝ certaminū premiū vincens. Multigena ei ipioꝝ multitudo nō erit vtilis: et spuria vitulamina nō dabunt radices altas: nec stabile firmamētū collocabunt. Et si ī ramis in tēpore germinauerint infirmiter posita/ a vento cōmouebunt̄: ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabunt̄. Cōfringētur eni rami incōsummati: ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad mānducandū/ et ad nihilū apti. Ex iniq̄s eni oēs filij q̄ nascunt̄: testes sūt nequitie aduersus parētes in interrogatione sua. Iustus aūt si morte preoccupat⁹ fuerit: ī refrigerio erit. ¶ Et legātur he due predicte ep̄le alternis vicib⁹ per octa. videlz vna die Ego quasi vitis. Et alia die O q̄̄ pulchra.

Ita tñ q̄ i die dñica īfra octa. et
.44 in oct. die dr: Ego q̄ſi. Gr. Audi
filia ⁊ vide: ⁊ inclina aurē tuā: q: con
cupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua
et pulchritudine tua: itēde, pſpere, pro
Eccla cede et regna. All'a. ℣. Natiuitas
glorioſe v̄ginis marie ex ſemine abrahe
orta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dd.
Sequēs All'a. ℣. Per te dei genitrix.
dr quotidie p oct. niſi i dñica
et i oct. die: tūc enī dr All'a. ſicut
Eccla in prima die. All'a. ℣. Per te dei
genitrix nobis eſt vita perdita data
que de celo ſuſcepiſti prolem/ ⁊ mundo
genuiſti ſaluatorem. Seq̄ntia.

ALle celeſte necnō ⁊ perēne
.A luia. Hic paraphoniſta
cū mera ſymphonia. Tuba
et canora palinodia cāta. Nam
oīs viſa hāc xpi genitricem die
ſita. Cōgaudet exortā: p quā ſibi
ſublatā capit vitam. Dauitica
ſtirpe ſata dauidis ad ſceptra ē
regenda, pie fecūdata. Nec gra
uidata viſcera ſunt tamen p vlla
patris mēbra: ſꝫ ex fide ſola. Ab
arce ſūma angelus aſtat maria
inquit alma aue plena. Grā ſacrā
⁊ bñdicta feminas inter oēs
paritura. Regē qui dira mortis
vincula. Dānauit mira cū poten
tia. Suū plaſma ſoluens ſponte
ſua atq; beatā donās vitam. Fit
mox puella verbis credula. Et
puerpera ſtupet ⁊ caſta. Natum
geſtās ſpecioſuꝫ forma regentē
cūcta orbis regna. Hec eſt ℣ga
nō irrigata: ſꝫ dei grā florigera.
Hec eſt ſola cūctorꝫ hera: mater
na obſcurās piacula. Velut roſa
decorans ſpineta ſic q̄d ledas nil
habet maria. Virgo eua q̄d con
tulit prima chriſti ſpōſa effugat
maria. O virgo ſola mat̄ caſta:
nſa crimina. Soluens da regna
q̄s btā regnāt agmina. Potens
enī cūcta vt mūdi regina ⁊ iura.
Cū nato oīa decernis in ſecla ⁊
vltra/ſubnixa es in gloria. Cherubi
electa ſeraphiq; clara agmina.
Nā iuxta filiū poſita ſedes i
dextera virt⁹ lampas et ſophia.
Natiuitas vnde gaudia nobis
hodie affert annus. Et reſonat
camenis aula i laude tua virgo
maria. Gaudet per climata orbis
eccleſia dicens all'a. Quod
et palatia celi clamant dindima
vſq; dantis preconia. ¶ Initiuꝫ
ſancti euangelij ſcdm Matheū

LIber generationis ieſu I.A
chriſti: filij dauid: filij abrahā.
Abrahā aūt/genuit iſaac
Iſaac autē genuit iacob. Iacob
autem/genuit iudam et fratres
eius. Iudas autem/genuit pha
res et zarā de thamar. Phares
autem/genuit eſrom. Eſrom au
tem/genuit arā. Arā autem/genuit
aminadab. Aminadab autem/genuit
naaſon. Naaſon autem/genuit
ſalmō. Salmon auteꝫ/genuit
booz de raab. Booz
autem/genuit obeth ex ruth.
Obeth autem/genuit ieſſe. Ieſſe
autem/genuit dauid regem.
Dauid autē rex: genuit ſalomonem:
ex ea que fuit vrie. Salomon
autē/genuit roboam. Roboā
autē/genuit abiā. Abia autē/genuit
aſam. Aſa autē/genuit
ioſaphat. Ioſaphat autē/genuit
ioram. Iorā autem/genuit
oziā. Ozias autē/genuit ioathā
Ioatham autem/genuit achaz.
Achaz autem/genuit ezechiā.

Ezechias aūt/genuit manassen. Manasses autem/genuit amon Amō autē/ genuit iosiā. Iosias aūt/genuit iechoniā ꝛ fres eius in trāsmigratiōe babylonis. Et post trāsmigrationē babylonis: iechonias gēuit salathiel. Salathiel aūt/genuit zorobabel. Zorobabel aūt/genuit abiud. Abiud aūt/genuit eliachi. Eliachim autē/genuit azor. Azor aūt/genuit sadoch. Sadoch aūt/genuit achi. Achim aūt/genuit eliud Eliud aūt/genuit eleazar. Eleazar aūt/genuit mathā. Mathan autē/genuit iacob. Iacob autē/ genuit ioseph virum marie. De qua natus est iesus: q̄ vocat̃ xp̄s. Credo quotidie ꝑ oct. ꝛ in oct. legat̃ Euangeliū scd̄m Lucam.

11.D. In illo tp̄e. Loquente iesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba/ dixit illi Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti. At ille dixit Quinimmo. Beati qui audiunt verbum dei: et custodiunt illud.

ꝑ.44. Offꝛ. Diffusa est gratia i labijs tuis: propterea bñdixit te deus ineternum: ꝛ in seculum seculi. Secreta.

Unigeniti tui nobis dñe succurrat humanitas: vt q̄ nat⁹ de virgine ītegritatē matris nō minuit: ſʒ sacrauit ī natiuitatꝭ ei⁹ solēnijs a nr̄is nos piaculis eruēs oblationē nostrā sibimet faciat eē acceptā: ies⁹ xp̄s dñs nr̄. Qui tecū. Prefa. Et te ī natiuitate. Hec prefatio dr̄ q̄tidie ꝑ oct. ꝛ ī oc. qñ de scā maria Ecclīa vō: missa. Cōio. Uera fides geniti purgauit crimina mūdi: ꝛ tibi virginitas inuiolata manet. Postcōio.

Sumpsimus dñe celebritatis annue votiua sacramenta presta q̄s: vt intercedēte btā maria sēp v̄gine: ꝛ tēporalis nobis vite remedia prebeant ꝛ etne. ꝑ. Quotidie ꝑ oc. dr̄ eadē missa cū eisdē sequētijs q̄ infra oct. assumptionis suo ordie ītitulate sunt: sed sine Credo: nisi ī exaltatiōe scte crucis: tñ in dñica infra oct. et in octa. si dñica fuerit dicitur Credo. Scd̄a die fiat memoria de sancto gorgonio mar. Oro.

Sanctus gorgoni⁹ martyr tu⁹ dñe sua nos q̄s intercessione letificet: ꝛ pia faciat solēnitate gaudere. Per do. Secreta.

Grata tibi sit dñe q̄s nostre seruitutis oblatio: quā familie tue pia defert deuotio: ꝑ qua sctūs martyr tu⁹ gorgonius interueniat. Per do. Postcōio.

Familiā tuā q̄s dñe deus suauitas illa cōtigat ꝛ vegetet: qua in martyre tuo gorgonio xp̄i tui bono iugit̃ odore pascat̃. Per eū. Quarta die memo de mar. ꝓtho ꝛ iacincto. Oꝛ.

Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ prothi ꝛ iacicti nos q̄s dñe foueat preciosa ꝯfessio: ꝛ pia iugit̃ intercessio tueat̃. Per Secreta.

Pro sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ prothi ꝛ iacicti veneratione tibi dñe munera q̄ debemus exsoluim⁹/ presta quesumus: vt remedium nobis perpetue salutis operentur. Per. Postcōio.

Ut percepta nos dñe tua sctā purificēt: btōꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓthi ꝛ iacincti q̄s implorét oratio. Per do. Dñica infra oct. natiui. beate marie cū extra festū exaltatiōis sctē crucꝫ eueñ. ad missam oīa fiant sicut ī pͥma die more simplicꝫ festi ix. lec. ita tamē ꝙ Kyrie Glīa ī excelsis. Sctūs et Agnus. ꝑ ordinem dñr: ⁊ legaꝶ euāgeliū. Loquente iesu. ¶ In exaltatiōe sancte crucis Ad missam. Officiū.

Gal. 6.D. Os autez gl̄iari oportet in cruce dñi nostri iesu xp̄i: ī quo est salꝰ vita et resurrectio nr̄a per quā saluati ⁊ liberati sumus

66. ℣. Deus misereaꝶ nostri ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultū suū sup̄ nos, ⁊ misereaꝶ nr̄i. Kyrie lux et origo. cū suis versibus. Oratio.

DEus qui vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i ꝓcioso sanguine humanū genꝰ redimere dignatꝰ es: ꝯcede ꝓpicius/ vt q̄ ad adorādam viuificā crucē adueniunt/ a pctōꝝ suorū nexibus liberētur. Per eūdē. ¶ Mēoria de martyribus cornelio ⁊ cypriano. Orō.

PResta q̄s oḿps deus: vt sicut ꝑplus xp̄ianꝰ ad sctōrū sacerdotū tuoꝝ cornelij ⁊ cypriani tp̄alē ꝯcurrit solennitatē: ita ꝑfruaꝶ eterna: ⁊ qđ votis celebrat comprehēdat effectu. Per. ¶ Memo. de natiuitate btē marie. orō. Supplicationez. Epl'a.

Phil. Cōfido de vobis. In cōi fol. iiij.

2.B. Gr. Christꝰ factus est ꝓ nobis obediens vsq; ad mortē: mortē aūt crucis ℣. Propꝶ qđ ⁊ deus exaltauit illū et dedit illi nomē qđ est sup̄ oīe nomē

Alla. ℣. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferēs pōdera: que sola fuisti digna sustinere regē celorū ⁊ dñm.

Laus eccl'ie.

LAudes crucis Seq̄ntia attollamus / nos q̄ crucꝫ exultamꝰ: speciali gloria. Dulce melos pulset celos/ dulce lignū dulci dignū: credimus melodia Vocevita non discordet/ cū vox vitā nō remordet: dulcis est symphonia. Serui crucis crucē laudēt/ q̄ ꝑ crucem sibi gaudēt: vite dari munera. Dicāt oēs et dicāt singuli/ aue salus totius ꝑpl'i: arbor salutifera. O q̄ felix q̄ ꝑclara/ fuit hec salutꝫ ara: rubēs agni sanguine. Agni sine macula/ q̄ mūdauit secula: ab antiq̄ crimine. Hec est scala pctōrū/ ꝑ quā xp̄s rex celoꝝ: ad se traxit oīa. Forma cuiꝰ hoc ostēdit/ q̄ terrarum cōprehēdit: q̄ttuor cōfinia. Non sunt noua sacramēta/ nec recenꝶ est inuēta: crucis hec religio. Ipsa dulces aquas fecit/ ꝑ hanc silex aq̄s iecit: moysi officio. Nulla salꝰ est in domo/ nisi cruce munit homo: superliminaria. Neq; sensit gladiū / nec amisit filium: quisq; egit talia. Ligna legens in sarepta/ spem salutis est adepta: pauper muliercula. Sine lignis fidei/ nec lechitus olei: valet nec farinula. In scripturꝫ sub figuris/ ista latent sed iā patent: crucis bñficia. Reges credunt/ hostes cedūt: sola cruce christo duce: hostis fugāt milia. Ista suos fortiores semꝑ facit et victores/ morbos sanat ⁊ languores: deprimit demōia. Dat captiuis libertatē/ vite ꝯfert nouitatē: ad antiquā dignitatē/ crux reduxit om̄ia. O crux lignū triūphale / mūdi vera ſalus vale: inter ligna nullū tale / fronde flore germine Medicina xp̄iana / ſalus ſanos egros ſana: qđ nō valet vis humana / fit in tuo nōie. Inſiſtētes crucis laudi; ɔſecrator crucꝫ audi: atqꝫ ſeruos tue crucis / poſt hāc vitā vere lucis: trāſfer ad palacia. Quos tormēto vis ſuire / fac tormēta nō ſentire: ſed cū dies erit ire / nobis cōferꝛ largire: ſempit̄na gaudia. Scđm iohēm

12. E. IN illo tp̄e. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Nunc iudiciū eſt mūdi. Nūc princeps huiꝰ mūdi eiicieꝛ foras. Et ego ſi exaltatus fuero a t̄ra: oīa trahā ad me ipſum. Hoc aūt dicebat ſignificans qua morte eſſet moriturꝰ. Reſpōdit ei turba. Nos audiuimus ex lege qꝛ xp̄s manet ieternū. Et quō tu dicis: oportet exaltari filiū hoīs? Et q̄s eſt iſte filius hoīs? Dixit ḡ eis ieſꝰ. Adhuc modicū lumen in vobis eſt. Ambulate duꝫ lucē habetis: vt non tenebre vos cōprehēdāt. Et qui ambulat in tenebris: neſcit q̄ vadat. Dū lucē habetis credite in lucem: vt filij lucis ſitis. Credo. Offer. Protege dn̄e plebē tuam

Eccle oratio ꝑ ſignuꝫ ſc̄tē crucis ab oībus inſidijs inimicorū oīm: vt tibi gratā exhibeamus ſeruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtrū. Poſtcōio. DEuotas in hoc feſto dn̄e humilitatis nr̄e p̄ces et hoſtias miſericordie tue p̄cedat auxiliū: ⁊ ſalutē quā ꝑ euam in paradiſo ligni clauſerat temerata preſumptio: ligni rurſuꝫ fides apiat. P. Alia ſecreta de martyribus.

PReſta nobis q̄s deꝰ: vt noſtre hūilitatis oblatio: et pro tuoꝝ tibi placeat honore ſc̄toꝝ: ⁊ nos corpe pariter mente purificet. Prefatio. Qui ſalutē. Cōio. Per lignū ſerui facti ſumꝰ et ꝑ ſanctā crucē liberati ſumus. fructꝰ arboris ſeduxit nos filius dei redemit nos alleluya. Poſtcōio. IEſu xp̄i dn̄i nr̄i corpe ſaginati: ⁊ ſanguine ꝑ quē crucis eſt ſc̄tificatū vexillū: q̄s dn̄e deꝰ noſter: vt ſicut hāc adorare meruimus: ita perennitatis eius glīa ſalutari potiamur effectu. P eūd. Alia poſtcōio de martyribus. PAſce nos q̄s dn̄e tuoruꝫ gaudijs vbiqꝫ ſanctoꝝ: qꝛ nr̄e ſalutis augmēta ſunt / q̄tiēs illis honos impendit: in q̄bus tu mirabilis p̄dicaris. Per. In oct. nati. btē marie ad miſ. om̄ia fiāt ſicut in prima die more ſimplicis feſti. ix. lc. et dr̄ ſup Kyrie cātꝰ de Kyrie oſs. dr̄ etiā Sp̄s et alme. a tribꝰ clericis de ſuperiori gradu in ſuppellicijs ad gradum chori. Seq̄n. Aue p̄clara. Euāge. Loq̄nte ieſu. et dr̄ Sanctus. cū hac additiōe Bn̄dictus marie filiꝰ. Cetera oīa ſicut in prima die. Eodem die fiat mēo. de ſc̄tō nichomede martyre. Oro. ADeſto dn̄e poplo tuo / vt btī nichomedis martyris tui merita p̄clara ſuſcipiēs: ad impetrādā miam tuā ſemꝑ eius patrociniis ſubleuet. P. Secreta. SUſcipe dn̄e munera ꝓpicius oblata: que maieſtati tue beati nichomedis martyris tui ɔmēdet oro. P. Poſtc̄. PUrificent nos q̄s dn̄e ſa cramēta q̄ sumpsim⁹: ꝛ intercedente btō nichomede martyre tuo: a cūctis nos efficiāt vitijs absolutos. Per. ¶ Scte edithe virginis non martyris. Officium.

.44 Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹ oleo leticie pre cōsortibus tuis. ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. bidē Oratio.

Deus q̄ fidelibus tuis castitatis exēpla prebuisti: dū de virgine filiū tuū dn̄m nr̄m nasci voluisti: scte edithe ꝟginis tue precib⁹ nobis mētis ꝛ corporis tribue puritatē: ꝑ quam a te nobis ꝓmissam ꝑcipiam⁹ felicitatē. Per eūd. ¶ Ad cō. de mar. eufemia lucina ꝛ geminiano. orō.

Presta q̄s dn̄e ꝓcib⁹ nr̄is cū exultatione ꝓuectū: vt quoꝝ diē passiōis annuꝰ deuotiōe recolim⁹: etiā fidei ꝯstantiā subseq̄mur. Per do. Epla. Qui gloriat. .44 In cōi fo. vj. Gr. Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniq̄tatē. ℣. Propter ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Alla. .coꝛ .A. ℣. Emulor enī vos dei emulatiōe: despōdi vos vni viro ꝟginē castā exhibere christo. Seqn̄. Virginis venerāde. Euāge. Simile est regnū ce. decem ꝟgi. In cōi fo. xvi. Offr. .44 Offerent regi virgines post eam proxime eius offerētur tibi. Secreta.

Super hanc oblationē nostrā q̄s dn̄e/ bn̄dictio tua descēdat: ꝛ vt ipsi tibi hostia placabilis efficiamur: sancta editha apud te obtineat. Per dominū. ¶ Alia secreta de martyribus.

Munera ppl'i tui dn̄e ꝓpiciat⁹ intēde: et sctōꝝ martyrū tuoꝝ eufemie/lucine/ ꝛ geminiani: quoꝝ nobis tribuis solēnitatē celebrare: fac gaudere suffragijs. P. Cō. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternū. ps.44 Postcōio.

Spiritualis mēse dn̄e participatio nobis mētis ꝛ corporis fiat saluatio: et scte edithe virginis tue tibi nos cōmendet supplicatio. Per dn̄m nostrū. ¶ Alia postcōio de martyribus.

Sumptis dn̄e diuinis mysterijs exaudi q̄s ꝓces nostras et sctōꝝ martyrū tuoꝝ eufemie/lucine/ꝛ geminiani: quoꝝ solēniter celebram⁹ victoriā: ꝯtinuis foueamꝰ auxilijs. P. ¶ Scti lāberti epi̅ ꝛ martyris. Officiū.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m: scti ꝛ humiles corde laudate deū. ps. Dan.3 Bn̄dicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ꝛ superexaltate eū in secula. Ibidē Oratio.

Sancti lamberti martyris tui atq; pontificis domine nos tibi q̄s cōmēdet oratio: ꝛ sicut hūc diem eius gloriosa decorat passio: ita nos ipsius semper muniamur suffragio. P dn̄m. Epla. Omnis pontifex. In communi folio. v. Gr. Inueni dauid ps.88 seruū meū: oleo sctō vnxi eū. man⁹ enī mea auxiliabit' ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. ℣. Nichil ꝓficiet inimic⁹ i eo: et fili⁹ iniq̄tatis nō nocebit eū. Alla. ℣. Elegit te dn̄s sibi in sacerdotē magnum in ꝑplo suo. Euāge. Circuibat iesus. In cōi folio. vj. Offr.

ps.20 In virtute tua dn̄e letabit' iuſt' ⁊ ſuper
ſalutare tuū exultabit vehement
deſideriū aīe eī' tribuiſti ei. Secre.
HOſtias tibi dn̄e p̄ cōmēo-
ratiōe ſcti lāberti martyris
tui atq; pōtificis offerim' ob
ſecrātes vt tua nobis ſua interceſſiōe
multiplicet bñficia: quē a tui
corꝑis vnitate nulla tētatio ſeparauit.
Qui viuis et regn̄s cū deo
Ibidē patre. Cōio. Poſuiſti dn̄e ſuper caput
eius coronā de lapide precioſo.
PErcepto dn̄e Poſtcō.
tui corꝑis ⁊ ſanguis ſacramēto:
cōcede nobis q̄s ſupplicante
btō lāberto martyre tuo atq;
pōtifice ita muniri: vt ⁊ tpalibus
releuemur cōmodis/ ⁊ abundemus
eternis. Qui viuis ⁊ regnas
cū deo pr̄e. ¶ In vigi. ſcti mathei
apoſtoli ⁊ euāgeliſte. Officium.

ps.51. EGo aūt ſicut oliua
fructificaui in
domo dn̄i: ſperaui
in mia dei mei: et
expectabo nomē
Ibidē tuū q̄m bonū eſt
ante cōſpectū ſctōꝝ tuoꝝ. ps. Quid
gl'iaris i malicia: q̄ potēs es i iniq̄tate
DA q̄s om̄s de': vt Orō.
btī mathei apli tui ⁊ euangeliſte
quā ꝑuenim' veneranda
ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat
⁊ ſalutē. p do. Epla. Beat'
ps.91. hō q̄ inuenit. In cōi fo. i. Gr. Iuſtus
vt palma florebit: ⁊ ſicut cedrus
libani multiplicabit in domo dn̄i. ℣.
Ad annūciādū mane miam tuā: ⁊ veritatē
tuā ꝑ noctē. Si dn̄ica fuerit
Eccl'a dicet' Alla. ℣. Per man' aūt aploꝝ
fiebant ſigna et prodigia multa
in plebe. Scd'm Lucam.
55. IN illo t. Vidit ieſus publicanum
noīe leui ſedentē ad theloneum:
et ait illi. Sequere me.
Et relictis om̄ibus/ ſurgēs ſecutus
eſt eum. Et fecit ei cōuiuiū
magnū leui in domo ſua: et erat
turba multa publicanoꝝ/ ⁊ aliorum
qui cū illis erāt diſcūbētes
Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe
eoꝝ/ dicētes ad diſcipulos ei'
Quare cū publicanis ⁊ pctōrib'
māducatis ⁊ bibitis?. Et rñdēs
ieſus dixit ad illos. Non egent
qui ſani ſunt medico: ſed q̄ male
habent. Non veni vocare iuſtos
ſed pctōres ad penitētiā. Offr.
Gloria et honore coronaſti eum: ⁊ cōſtituiſti ps.
eū ſuꝑ oꝑa manuū tuaꝝ dn̄e
REſpice q̄s oīpotēs Secreta.
⁊ miſericors de' munera
que pro veneratiōe btī mathei
apli tui ⁊ euāgeliſte/ tue offerimus
maieſtati: et preſta / vt
cuius ſolēnia his ſacrificiis preuenimus:
eius ſuffragātib' meritis
que tibi ſūt placita / digno
affectu ac deuotis mētibus exequamur.
Per dn̄m noſtrū ieſum.
Cōmunio. Magna eſt gloria eius p.10
in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnū decorem
impones ſuꝑ eū dn̄e. Poſtcō.
PReſta q̄ſum' om̄ipotens
de': vt diuino munere ſatiati:
intercedēte beato matheo
apoſtolo tuo et euangeliſta: cuius
ſolēnia preuenimus: ſacris
ſemper ⁊ myſteriis renouemur
et morib'. Per dominū noſtrū
ieſum xp̄m. ¶ Si vero hec vigilia
in aliqua feria quattuor temporū
contigerit: tunc de vigilia
nichil fiat niſi tātū memoria ad
miſſam de ieiunio. ¶ In die ſancti
mathei apoſtoli. Officium.

h.138. Michi autē nimis honorati sunt amici tui deus; nimis confortatus est principatus Ibidē eorum. Ps. Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā et resurrectionē meā. Oratio.

Beati mathei apli tui & euangeliste dñe precib⁹ adiuuemur: vt qđ possibilitas nr̄a non obtinet: eius nobis intercessiōe donet͛. Per. ℂ Memoria de sancto laudo epo₂ cōfessore. Orō.

Presta q̄s oīps de⁹: vt qui bti laudi ꝯfessoris tui atq; pōtificis solēnia colim⁹: ei⁹ intercessiōe eťnā btitudinē ꝯseq̄mur. Epla. Similitudo vult⁹. In cōi fo- h.36. lio.iij. Gr. Os iusti meditabit͛ sapiētiā: & lingua ei⁹ loquet͛ iudiciū. ℣ Lex dei ei⁹ in corde ipi⁹: & nō supplātabunt͛ gressus ei⁹. Alla. ℣ Prim⁹ ad syō dicet ecce assum: & hirl'm euangelistā dabo. Sequētia. Laus deuota. In cōi fol.iij. Scdʒ math.

9.A. In illo tpe. Cū transiret iesus: vidit hoīem sedētē in theloneo matheū noīe: & ait illi. Seq̄re me. Et surgēs: secut⁹ est eū. Et factū est discūbente eo in domo: ecce multi publicani & peccatores veniētes discūbebāt cū iesu & discipulis ei⁹. Et videntes pharisei dicebāt discipulis eius Quare cū publicanis & pctōrib⁹ māducat magister vester? At iesus audiēs ait. Nō est op⁹ valētib⁹ medicus: sed male habētib⁹. Euntes aūt: discite qd̄ est mīam volo: & nō sacrificiū. Nō eni veni vocare iustos: sʒ pctōres. Credo. Offer. Posuisti dñe in capite ei⁹ co- h.20. ronam de lapide precioso: vitam petijt a te: tribuisti ei alla. Secreta.

Supplicatiōib⁹ bti mathei apli tui & euāgeliste q̄s domine ecclie tue ꝯmēdet͛ oblatio cui⁹ magnificis pdicatiōib⁹ erudit͛. Per dñ. Alia secr. de sctō laudo.

Sicut btm̄ laudū cōfessorē tuū atq; pōtificem dñe ad eťnā gl'iam trāstulisti: sic ipi⁹ meritis q̄s ad salutē nr̄am hāc presentem sctifica hostiā. Prefa. Et te dñe. Nō dr̄ i hac pfatiōe. Per btōs euāgelistas. sed Per btōs aplos. Cōio. Magna est gl'ia eius h.88. in salutari tuo: gloriā & magnū decorem impones sup eū dñe. Postcōio.

Sumpsim⁹ dñe venerabile sacramētū bti mathei apli tui & euāgeliste festiuitate letantes: q̄s vt suis precib⁹ gl'iose: et credēdū nobis iugit͛ postulet et sequēdū btūs euāgelista qđ predicauit et docuit. Per dominū. ℂ Alia postcōio de sctō laudo.

Refecti mense celestis collatiōe q̄s dñe de⁹ noster: vt intcessiōe bti laudi cōfessoris tui atq; pōtific̄ cui⁹ veneramur solēnia: ab oī nos semp aduersitate defendas. ℂ Scti mauricij sociorūq; eius martyr. Offm̄.

Intret in ꝯspectu h.78. tuo dñe gemit⁹ cōpeditorū: redde vicinis nostr̄ septuplū in sinu eorū: vindica san

guinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus ē. Ps.
Ps.78. Deus venerūt gētes in hereditatē tuā:
polluerūt tēplū sctm̄ tuū:posuerūt hie-
rusalē in pomoꝝ custodiā. Oratio.
Annue q̄s o͞ps de⁹ vt nos
sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ mau
ricij/exuperij/cādidi/victoris/in
nocētij ⁊ vitalis/sociorūq̄ eorū-
dē letificet festiua solennitas:vt
quoꝝ suffragijs nitimur:natali
cijs gliemur. p do. Ep̄la. Scti p
Exo. fidē. In cōi fol. vij. Gr. Gloriosus
15.A. deus in sctis: mirabilis in maiestate
Ps.117. faciēs pdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glifi
cata est in virtute:dextera man⁹ tua cō-
Eccl̄a fregit inimicū. Alla. ℣. Te martyꝝ
cādidat⁹: laudat exercitus dn̄e. Se-
quētia. Ecce pulchra. Euā. De-
scēdēs iesus de mō. I cōi fo. viij.
Ps.31. Offr. Letamini in dn̄o ⁊ exultate iu-
sti: ⁊ gliamini oēs recti corde. Secr.
Presentes hostias dn̄e q̄s
merita gliosa martyꝝ the
beoꝝ tibi reddant acceptas pro
quoꝝ tibi pciosa sanguis sūt di-
Sap. cate. Per do. Cōio. Iustoꝝ aīe in
3.A. manu dei sunt:⁊ non tanget illos tor
mētū malicie:visi sunt oculis isipien
tiū mori:illi aūt sūt i pace. Postcō.
Sumptis dn̄e celestib⁹ sa-
cramētis q̄s: vt intercessiōe
sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ thebeoꝝ
cōsequi mereamur veniā delicto
rum. Per dn̄m. ¶ Sancte tecle
virginis nō martyris. Officiū.

Ps.118. Loquebar de te-
stimonijs tuis i
cōspectu regū ⁊
nō confundebar:⁊
meditabar i mā-
datis tuis/ q̄ di-
Ibidē lexi nimis. Ps. Bti imaculati i via:
qui ambulāt in lege dn̄i. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹:au
ctor ꝟtutis ⁊ amator ꝟgini
tatis:da nobis q̄s sctē tecle ꝟgi
nis tue placitis tibi meritis cō-
mēdari:cuius vita merito casti-
tatis tibi cōplacuit. Per dn̄z no
strum. Ep̄la. Qui gloriatur. In
cōmuni folio. xvj. Gr. Dilexisti Ps.44.
iustitiā ⁊ odisti iniq̄tatē. ℣. Propterea
vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie Alla
℣. Emulor enī vos dei emulatiōe:de- 2.Cor.
spōdi vos vni viro ꝟginē castā exhibe- 11.B.
re christo. Euāge. Simile est regnū
celoꝝ decē. In cōi fo. xvj. Offr.
Offerent regi virgines post eam pro- Ps.44.
xime eius offerentur tibi. Secreta.
Offerimus tibi dn̄e pces ⁊
munera in honore sctē te-
cle ꝟginis tue gaudētes: presta
q̄s/vt ⁊ conuenient hec agere:⁊ re
mediū sempiternū valeam⁹ acq̄re-
re. Per dn̄z. Cōio. Simile est regnū Mat.
celoꝝ hoi negociatori:q̄rēti bonas 25.F.
margaritas:inuēta vna pciosa marga-
rita:dedit oīa sua ⁊ cōparauit eam.
Prosint nobis Postcō.
dn̄e q̄s sūpta mysteria pa
riterq̄ nos intercedēte btā ꝟgine
tua tecla:⁊ a pctis exuāt:⁊ presi-
dijs tue ppiciatiōis attollāt. p d̄.
¶ Firmini epi ⁊ mar. Officium.

Sacerdotes dei Dan.3.
bn̄dicite dn̄z:scti
⁊ humiles corde
laudate deū. Ps.
Bn̄dicite oīa opa Ibidē
dn̄i dn̄o:laudate et
superexaltate eum in scl'a. Oratio.
Deus q̄ sanctā nobis hui⁹
diei letitiā p cōmēoratio
ne btī firmini martyris tui/ atq̄
pontificis fecisti: adesto familie
tue precibus/ ⁊ da:vt cui⁹ hodie

festa celebramus: eius meritis z
intercessionibus adiuuemur. Per.
Epl̄a. Ois pōtifex. In cōi fo. v.
109. Gr̄. Iurauit dn̄s z nō penitebit eū:
tu es sacerdos in etnū: scđm ordinez
melchisedech. ℣. Dixit dn̄o dn̄o meo:
s.88 sede a dextris meis. Alla. ℣. Inue-
ni dauid seruū meū: oleo scō meo vnxi
eū. Euāge. Circuibat iesus. In
cōi fo. vj. Offr̄. Inueni dauid seruū
meū: z in oleo scō vnxi eū. man⁹ enim
mea auxiliabit ei: z brachiū meū con
fortabit eum. Secreta.

Attende propicius q̄s do-
mine oblata tibi hec munera: et
deprecatione beati firmini mar
tyris tui atq; pōtificis: in cuius
ea cōmēoratiōe deferimus/ nos-
ipsos eadēq; sanctifica. Per d.
Mat. Cōio. Dn̄e quinq; talēta tradidisti
5.D. michi: ecce alia quinq; superlucrat⁹ sū:
euge serue fidelis: q2 in pauca fuisti fi-
delis supra multa te cōstituā: intra in
gaudium dn̄i tui. Postcōio.

Sumpsim⁹ dn̄e in scti mar-
tyris tui atq; pōtificis fir-
mini solēnitate celestia sacramē
ta: cui⁹ suffragiis q̄s largiaris vt
quod tpaliter gerimus eternis
gaudijs consequamur. Per.

¶ Sancti cypriani epi z iustine
virginis martyrum. Officium.

s.36 Salus aūt iustor
a dn̄o: z protector
eor est in tpe tri-
bidē bulatiōis. ℣. No
li emulari in mali-
gnātib⁹: neq; zela-
ueris faciētes iniqtatē. Orō de cōi
fol. vij. Vel dicat seqns Oratio.

Beatorū martyrū tuorū cy-
priani z iustine nos dn̄e fo
ueat cōtinuata p̄sidia: q2 nō desi-

nis ppici⁹ intueri: q̄s talibus auxi
lijs cōcesseris adiuuari. P. Epl̄a.
Iusti aūt. In cōi fo. vij. Gr̄. Vin p.88.
dica dn̄e sanguinē sctōr tuor: q effu
sus est. ℣. Posuerūt mortalia seruorū
tuor escas volatilib⁹ celi: carnes sctō
rū tuor bestijs tre. Alla. ℣. Iusti
epulēt z exultēt in cōspectu dei: z delectēt
in leticia. Euāge. Cū persequent. in cōi
fo. viij. Offr̄. Exultabūt sci in gl'ia: p.149
letabunt in cubilib⁹ suis: exultatiōes
dei in faucibus eorū. Secreta.

Sanctor martyr tuor cy-
priani et iustine tibi grata
cōfessio: et munera nostra cōmē
det: z tuā nobis indulgētiā semp
implore. Per. Cōio. Multitudo lā
guētiū z q vexabāt a spiritib⁹ imūdis
veniebāt ad eum: q2 virtus de illo ex-
ibat z sanabat oēs. Postcōmunio.

Presta q̄s oīps de⁹/ vt san-
ctorū martyrū tuorum cy-
priani z iustine dep̄catiōib⁹ sacra
menta que sumpsim⁹: ad tue no-
bis p̄ficiāt placatiōis augmētū
p. ¶ Cosme et damiāi mr. Offi.

Sapiētiā sanctor Eccli.
narrāt populi: et 44.c.
laudē eorū nun-
ciat ecclesia: no-
mina autē eorū
viuent in seculū
seculi. Ps. Exultate iusti in domino: ps.32.
rectos decet collaudatio. Oratio.

Magnificet te dn̄e sctōrū
martyrū tuor cosme z da
miani btā solēnitas: qua et illis
gl'iaz sempitnā: z opē nobis inef-
fabili p̄uidētia cōtulisti. P. Epl̄a.
Benedict⁹ de⁹. In cōi fo. iiij. Gr̄.
Clamauerūt iusti z dn̄s exaudiuit eos
z ex oībus tribulatiōib⁹ eor liberauit eos ps.33.
℣. Iuxta ē dn̄s his q tribulato sūt cor

dex hominis ſpũ ſc̃o inundabit. All'a. ℣. Vox exultatiõis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ deducet illos ĩ via mirabili. Euãge. Eleuatiſ ieſus oculis. In cõi fo. viii. Offẽ. ps. 5. Gloriabũt in te oẽs qui diligunt nomẽ tuũ: qm̃ tu dñe bñdices iuſto: dñe vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos. Secr.

In tuoꝝ dñe p̃cioſa morte iuſtoꝝ ſacrificiũ illud offerimus: de q̃ martyꝝ ſumpſit oẽ p̃ncipium: qđ deuote p̃piciatiõis tue nobis munꝰ obtineat. p. Cõ. ps. 78. Poſuerũt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ dñe eſcas volatilibꝰ celi / carnes ſc̃oꝝ tuorũ beſtijs t̃re: ſcd̃m magnitudinem brachij tui poſſide filios mortificatoꝝ. Poſtcõio.

Sit nobis dñe ſacramenti tui certa ſaluatio: q̃ cũ btõꝝ martyrum tuoꝝ coſme et damiani meritiſ imploratur. p.

Michaelis archangeli. Officium. Dan. 3

Benedicite dominũ oẽs ãgeli eiꝰ potẽtes virtute q̃ facitis verbũ eius ad audiẽdã vocẽ ſermonum eiꝰ. ps. 102. Bñdic aĩa mea dño: ⁊ oĩa que intra me ſũt nomi ſancto eius. Kyrie rex ſplendẽs. cũ ſuis verſibus. Oratio.

Deus qui miro ordine angeloꝝ miniſteria hoĩumq; diſpẽſas: cõcede p̃picius vt a quibꝰ tibi miniſtrãtibus in celo ſemp̃ aſſiſtitur: ab his in terra vita noſtra muniatur. Per dominum.

Lectio libri apocalipſis beati iohannis apoſtoli. 1. A.

In diebꝰ illis. Significauit deus q̃ oportet fieri cito loquens per angelũ ſuũ ſeruo ſuo iohanni qui teſtimoniũ p̃hibuit verbo dei: ⁊ teſtimoniũ ieſu xp̃i in his quecũq; vidit. Beatꝰ q̃ audit ⁊ qui legit verba p̃phetie huius: ⁊ ſeruat ea q̃ ĩ ea ſcripta ſũt. Tẽpus enĩ p̃pe eſt. Iohãnes ſeptẽ eccleſijs q̃ ſunt ĩ aſya. Gratia vobis ⁊ pax ab eo q̃ eſt: ⁊ q̃ erat: et qui venturꝰ eſt. Et a ſeptẽ ſpiritibus q̃ in cõſpectu throni eiꝰ ſunt: et a ieſu xp̃o / q̃ eſt teſtis fidelis ⁊ p̃imogenitꝰ mortuoꝝ: ⁊ p̃inceps regum terre. Qui dilexit nos: ⁊ lauit nos a pctĩs nr̃is: ĩ ſanguine ſuo. Gr. Bñdicite dñm oẽs angeli eiꝰ potentes virtute qui facitis verbũ eius. ℣. Benedic aĩa mea dño: et oĩa interiora mea nomẽ ſanctũ eiꝰ. All'a. ℣. In cõſpectu angeloꝝ pſallam tibi dñe deus meꝰ. Dan. ps. 102. Sequẽtia.

Ad celebres rex celice laudes cũcta. Pangat nũc canora caterua ſimphonia. Odas atq; ſoluat cõcio tibi nr̃a. Cũ tã renouant michaelis inclyta valde feſta. Per quẽ letabũda p̃ornatur machina mũdi tota. Noua vbi dñica ĩ monumentã ſũt agmina p te facta. Sed cum vis facis hec illa p angelicos officinas. Inter p̃imeua ſunt hec nã creata iuſſa cũ ſumma noſ virtute factura: ſed imago tua. Theologa tetragonum ſymbola notat hec ter tripertitaq; ponens officia. Plebs angelica phalanx et archãgelica p̃incipans turma virtus vranica ac poteſtas almiphona. Dominãtia numina diuinaq; ſubſellia cherubim etherea ac ſeraphin ignicoma. Vos o michael celi ſatrapa gabrielq; vera dei verbi nuncia. Atq; raphael vite vernulla cōferte nos ſiter paradiſicolas. Per quos pr̄is cūcta cōplent mandata q̄ dat. Eiuſdē ſophia: cōpar quoq; pneuma vna pmanens i vſya. Cui eſtis adminiſtrātia deo milia milliū ſacra. Uices p bis quinas bis atq; q̄ngenta dena. Cētena millena aſſiſtunt i aula ad quā rex ouē centeſimā. Uerbigenam dragmāq; decimā veſtra duxit ſuper algamatha. Uos p ethera nos p rura dena. Pars electa armonie vota demus ſperlirica cythara. Ut poſt bella michaelis inclita. Noſtra deo ſint accepta aureaq; circa aram thimiamata. Quo in celeſti iam gloria. Condecantemus all'a. Scd̄m Matheum.

A. In illo tp̄e. Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum: dicentes. Quis putas maior eſt in regno celorū? Et aduocans ieſus paruulū: ſtatuit eū i medio eoꝝ/ ꝛ dixit. Amē dico vobis: niſi ꝯuerſi fueritis et efficiamini ſicut paruuli: nō itrabitis i regnū celorū. Quicūq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruul' iſte: hic maior eſt i regno celoꝝ. Et q̄ ſuſceperit vnū paruulū talē in noīe meo/ me ſuſcepit. Qui autē ſcādalizauerit vnū de puſillis iſtis q̄ in me credūt: expedit ei vt ſuſpēdat mola aſinaria in collo ei'/ ꝛ demergat in pfundū maris. Ue mundo ab ſcādalis. Neceſſe eſt ei/ vt veniāt ſcandala. Uerūtamē: ve homini illi p quē ſcādalū venit. Si autē man' tua vel pes tu' ſcandalizat te: abſcide eū/ ꝛ pijce abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi debilē aut claudum: q̄ duos man' vel duos pedes habētē mitti i ignē eternū. Et ſi ocul' tu' ſcādalizat te/ erue eū ꝛ pijce abs te. Bonū eſt tibi cū vno oculo i vitā itrare q̄ duos oculos habentē mitti i gehennā ignis. Uidete ne cōtēnatis vnū ex his puſillis. Dico enī vobis: q2 angeli eoꝝ in celis ſemp vidēt faciē pr̄is mei q̄ in celis eſt. Credo. Offr. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureū i manu ſua ꝛ data ſunt ei icēſa multa: ꝛ aſcēdit fumus aromatū in conſpectu dei all'a. Secreta.

Munus ppl'i tui q̄s dn̄e dignāter aſſume: qd̄ tibi nō nr̄is meritis: ſ3 ſcti archāgeli tui michaelis omniūq; beatoꝝ ſpirituū deprecatione ſit gratū. p.

Prefatio quotid. Cōio. Bn̄dicite Dan.3
oēs āgeli dn̄i dn̄o: hymnū dicite ꝛ ſuperexaltate eū in ſecula. Poſtcōio.

Beati archāgeli tui michaelis interuētione ſuffulti ſupplices te dn̄e deprecamur: vt qd̄ honore pſeqmur: cōtigam' ꝛ mente. Per do. ¶ Scti hieronymi presbyteri ꝛ doctoris. Offm̄.

Sacerdotes dei Dan.3
bn̄dicite dn̄z: ſcti ꝛ humiles corde laudate deū. ps.
Bn̄dicite oīa opera Eodē
dn̄i dn̄o: laudate: et ſuperexaltate eū in ſecula. Oratio.

Deus q̄ nobis p btm̄ hieronymū confeſſorē ſacerdotēq; tuū ſcripture ſctē veritatē: ꝛ myſtica ſacramēta reuelare dignat' es: cōcede q̄s: vt cui' natalicia colim'/ ei' ſemp ꝛ erudiamur doctrinis ꝛ meritis adiuuemur. Per do. Epl'a. Dedit dn̄s.

Ps.109 In cõi fo. xiiij. Gr. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ/tu es ſacerdos ĩ eternũ: ſm ordinẽ melchiſedech. All'a. ꝟ. Poſui adiutoriũ ſuꝑ potentẽ: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Sequentia. Adeſt nobis dies. In cõi fo. xi. Euange. Vos eſtis ſal terre. In cõi fo. xiij. Credo. Of. Ps.88 Inueni dauid ſeruũ meũ: et in oleo ſctõ vnxi eũ: man⁹ enĩ mea auxiliabit̃ ei: ⁊ brachiũ meũ cõfortabit eũ. Secret.

Clementia tua dñe q̃s munera nr̃a dignãter reſpiciat: ⁊ b̃ti hieronymi ꝯfeſſoris ⁊ ſacerdotis tui deꝑcatiõe ꝑ hec eadẽ nos placat⁹ purifica. ꝑ do.

Mat. 25.B. Cõ. Dñe quinq; talenta tradidiſti michi: ecce alia quinq; ſuperlucrat⁹ ſũ: euge ſerue fidelis qui in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te ꝯſtituã: intra in gaudium dñi tui. Poſtcõio.

Preſta dñe q̃s vt eccleſiã tuã b̃tus ſacerdos hieronym⁹ ⁊ fidei doctrinis erudiat: ⁊ eruditã diuinis myſterijs dignã pia interceſſiõe efficiat. Per d. ¶ Sãctoꝝ remigij/germani/vedaſti/ et bauonis epõꝝ. Officiũ.

Ps.131 Sacerdotes ei⁹ induãt ſalutare: et ſcti ei⁹ exultatione exultabũt. Ps. Memẽto dñe dd: ⁊ oĩs mãſuetudinis ei⁹. Oro.

Exaudi q̃s dñe populũ tuũ cũ ſctõꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ remigij/germani/vedaſti/ ⁊ bauonis epõꝝ tibi patrocinio ſupplicãtem: vt ⁊ tẽpalis vite nos tribuas pace gaudere: ⁊ eternũ reperire ſubſidiũ. ꝑ d. ¶ Memoria de ſctõ meloꝛo mar. Or.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: ⁊ interceſſiõe beati meloꝛi martyris tui ꝑpetuã nobis miam benign⁹ impende. Per. Epla. Plures facti ſunt. In cõi fo. xiiij. Gr. Sacerdotes ei⁹ induãt ſalutare: ⁊ ſcti ei⁹ exultatiõe exultabũt. Ps.13 ꝟ. Illuc ꝑducã cornu dauid: paraui lucernam xp̃o meo. All'a. ꝟ. Fulgebũt iuſti: ⁊ tanq̃ ſcintille in arũdineto diſcurrẽt in eternũ. Nulla dr̃ ſequentia licet ix. lc. habeantur. Euangelium. Sint lũbi. In cõi fol. xiiij. Offr. Exultabũt ſcti ĩ gl'ia: letabũt Ps.14 in cubilibus ſuis: exultatiões dei in faucibus eorum. Secreta.

Preces nr̃as q̃s dñe ⁊ tuorũ reſpice oblatiões fideliũ/vt tibi grate ſint in tuoꝝ feſtiuitate ſctõꝝ: ⁊ nobis conferãt tue ꝓpiciatiõis auxiliũ. Per d. ¶ Alia ſecreta de ſctõ meloꝛo.

Preſentia munera dñe q̃s ſerena pietate intuere: vt ſcti ſpũs ꝯfundãt bñdictiõe/ q̃tenus validius in nr̃is cordib⁹ dilectionẽ infundãt: ꝑ quã ſctũs meloꝛus martyꝛ tu⁹ oĩa corꝑis tormenta deuicit. Per dñm no. In vnitate eiuſdẽ. Cõio. Ego vos elegi de mũdo/vt eatis ⁊ fructũ afferatis: Joh. 15. et fructus veſter maneat. Poſtcõ.

Repleti ſacramẽto reparatiõis hũane feſtiuitate ſanctoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ remigij germani/vedaſti/ ⁊ bauonis: q̃s domine de⁹ nr̃: vt ſicut munera nobis dignarꝫ prebere celeſtia/ ſic per eadẽ tribuas nos donis inherere celeſtib⁹. Per d. ¶ Alia poſtcõio de ſancto meloꝛo. Or.

Quos refeciſti dñe celeſti miſterio ab oĩbus q̃s ꝓpici⁹ abſolue delictis: vt interce dēte btō melorio martyre tuo: diuino munere purificatis mētib⁹ perfruamur. Per. ¶ Scti leodegarij epi ꝛ martyris. Officium.

Dani.3 Sacerdotes dei bndicite dn̄m: sancti ꝛ humiles corde laudate deū. Leodē Ps. Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ꝛ superexaltate eū i secula. Oro.

DEus q̄ hodierna die beatū leodegariū martyrem tuū atq3 pōtificē gloria ꝛ honore coronasti: tribue nobis propicius: vt q̄ gloriā nō meremur: indulgētiā ipso iteruenīente cōsequamur. Per. Ad timotheum.

2.2.B CHarissime. Memor esto iesum christū resurrexisse a mortuis ex semine dauid scd̄m euāgeliū meū: i quo laboro vsq3 ad vincula q̄si male operans: sed verbū dei nō est alligatū. Ideo oīa sustineo ꝓpter electos: vt et ipsi salutē cōsequant: q̄ est i xp̄o 3.C. iesu cū glīa celesti. Tu aūt assecutus es meā doctrinā: istitutionē/ ꝓpositū/ fidē lōganimitatē/ dilectionē/ patientiā/ persecutiones/ passiōes/ qualia mihi facta sunt antiochie: yconio/ lystris/ quales ꝑsecutiōes sustinui: et ex his oīb⁹ me eripuit dn̄s. Et oēs q̄ pie volūt viuere i xp̄o iesu: ꝑse ps.88 cutionē patiētur. Gr. Inueni dd̄ seruū meū: oleo sctō vnxi eū. manus eni mea auxiliabitur ei: et brachium meū cōfortabit eū. ℣. Nichil ꝓficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis nō nocebit eū. Al'ia. ℣. Elegit te dn̄s sibi in sacerdotē magnum in populo suo. Euangeliū. Qui vos audit.

In cōi fo.v. Offm. Ueritas mea et ps.88 mīa cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

PResta q̄s dn̄e vt btī leodegarij martyris tui atq3 pōtificis suffragio/ tua i nobis munera tuearis: pro cuius honorāda confessione hostias tibi laudis offerimus. Per dn̄m. Cōio. Beatus seru⁹ quē cū venerit dn̄s inue math. 24.D nerit vigilātē: amē dico vobis: sup oīa bona sua constituet eū. Poscōio.

REfecti participatione muneris sacri qs̄umus domine de⁹ noster: vt intercedente beato leodegario martyre tuo atq3 pontifice: cuius exequimur cultum/ sentiamus effectū. Per dominū nostrū. ¶ Sancte fidis virginis ꝛ martyris. Officium.

LOquebar de te ps.118 stimonijs tuis i cōspectu regū et nō cōfundebar/ et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi nimis. Ps. Beati imaculati i Ibidē via: q̄ ambulāt in lege dn̄i. Oratio.

DEus qui presentē diē beate fidis virginis tue martyrio facis esse solennem: presta ecclesie tue/ vt cui⁹ meritis gloriatur: eius precibus adiuuet. P. Epl'a. Dn̄e deus. In cōi fol. xv. Gr. Specie tua ꝛ pulchritudīe tua: ps.44 intende prospere procede ꝛ regna. ℣. Propter veritatē et mansuetudinē et iustitiā: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Al'ia. ℣. Hec est virgo sa Eccl'a piens quam dominus vigilantē inuenit. Euāgel. Simile est regnum celorū thesauro. In cōi fol. xvi. Offm. Offerent regi ꝟgines post eā: ps.44

ꝓpitie ei⁹ offerent̄ tibi. Secreta.

SUſcipe dñe p̄ces et hoſtias meritis btē ſidis ꝟgis ac martyris tibi dicatas: ⁊ cõcede: vt nobis ei⁹ ſint ſupplicatiõe ſalutares: cui⁹ ſũt veneratiõe ſolēnes. p. Mat. 25. F. Cõio Sile ē regnũ celoꝝ hoi negociatori q̄rẽti bonas margaritas: iuẽta vna p̄cioſa magarita/ vedit oia ſua ⁊ cõparauit eam. Poſtcõio.

SAcri altaris participatiõe refecti tuã dñe miam ſuppliciter exoram⁹: vt q̄ hec in btē fidis virginis ⁊ martyris tue veneratione ꝑcepim⁹: ei⁹ nos cõfoueri ſuffragijs ſentiam⁹. p dñm.

¶ Sctõꝝ marci/ marcelli/ ⁊ apulei martyꝝ. offm

Ps. 36. Salus aũt iuſtoꝝ a dño: et ꝓtector eoꝝ eſt in tpe tribulatiõis. Eodē ps Noli emulari i malignãtib⁹: neqꝫ zelaueris faciẽtes iniq̄tatē.

SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ oꝝ marci/ marcelli/ et apulei nos dñe q̄s btã merita ꝓſequãt̄ et tuo ſēp faciãt amore feruẽtes. p. Epla. Scti ꝑ fidē. In cõi f. vij

Sap. 3. A. Gr. Iuſtoꝝ aie in manu dei ſunt: et nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ℣. Viſi ſũt oculis iſipiẽtiũ mori: illi aũt ſũt

Ps. 67. i pace. All'a. ℣ Mirabilis dñs nr̄ i sctis ſuis. Euãge. Cũ audieritis.

Ps. 149 In cõi fo. ix. Offꝛ. Exultabũt ſcti in gl'ia/ letabunt̄ i cubilib⁹ ſuis: exultatiões dei i faucib⁹ eoꝝ. Secreta

MAieſtatem tuã nobis dñe q̄s hec hoſtia immolãda reddat placatã: tuoꝝ digna poſtulatiõe sctõꝝ i quoꝝ cõmẽoratiõe defert̄. p d. Cõio. Iuſtoꝝ aie

Sap. 3. A. in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. viſi ſunt oculis iſipientiũ mori: illi aũt in pace. Poſtcõio.

SAcramẽtis q̄s dñe muniamur acceptis: et ſanctoꝝ martyrũ tuoꝝ marci/ marcelli/ ⁊ apulei meritiſ: ꝯtra irruẽtes nequicias armis celeſtibus ꝓtegamur. Per dñm. ¶ Scti dionyſij ſociorũqꝫ eius marty. Officium

Intret i cõſpectu Ps. 78. tuo dñe gemit⁹ ꝯpeditoꝝ: redde vicinis noſtris ſeptuplũ i ſinu eorũ: vidica ſanguinē sctõꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ps. De⁹ venerũt gẽtes in hereditatē tuã: Eodē polluerũt tẽplũ sctm̃ tuũ: poſuerunt hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiã. Oro.

DEus q̄ hodierna die beatũ dionyſiũ ꝟtute ꝯſtãtie in paſſiõe roboraſti: quiqꝫ illi ad predicandũ gẽtib⁹ gloriã tuã ruſticũ ⁊ eleutheriũ ſociare dignatus es: tribue nobis q̄s: ex eorũ imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: et nulla eius aduerſa formidare. Per d.

Lectio actuum apoſtolorum.

PAulus cũ athenis ſylã et 17. D. timotheũ expectaret/ icitabat̄ ſpũs ei⁹ i ipſo: vidẽs idolatrie deditã ciuitatē. Diſputabat ergo i ſynagoga cũ iudeis ⁊ idola colentib⁹: ⁊ in foro ꝑ oẽs dies ad eos q̄ audierãt. Quidã autē epicurei et ſtoici philoſophi et dionyſi⁹ diſſerebãt cũ eo: et q̄dã dicebãt. Quid vult ſeminator verborũ hic diſſerere? Alij vero dicebãt nouorũ demonioꝝ videt̄ annũciator eſſe: q2 ieſum ⁊ reſurrectionē annũciabat eis. Et ap

pꝛehēſum eū ad ariopagū duxe
runt dicētes. Poſſumꝰ ſcire que
eſt hec noua(q̄ a te dicit̄)doctri-
na? Noua enī q̄dā infers auribꝰ
noſtris:volumꝰ enī ſcire quidnā
velint hec eſſe. Athenīēſes autē
oēs ⁊ aduene hoſpites:cū diony
ſio ad nichil aliud vacabant:niſi
aut diſcere:aut aliq̄d audire no-
ui. Stans autē paulus ī medio
ꝑ.78 ariopagi:ait. Viri athenīēſes:ꝑ
oīa q̄ſi ſuperſticioſos vos video
Preteriens enī ⁊ videns ſimula
chꝛa veſtra:īueni ⁊ aram in qua
ſcriptū erat. Ignoto deo. Et q̄s
eſt ille īcognitus deꝰ? Qđ ergo
Codē ignoꝛātes colitis:hoc ego ānū-
cio vobis. Deꝰ q̄ fecit mundū et
oīa q̄ ī eo ſunt: hic celi ⁊ terre cū
ſit dn̄s/nō in manufactis tēplis
habitat: nec manibus humanis
colit̄ indigēs aliquo:cū ipſe det
oībus vitā ⁊ inſpirationē et oīa.
Fecitqȝ ex vno omne genꝰ hoīm
inhabitare ſuꝑ vniuerſam faciē
terre:diffiniēs ſtatuta tēpoꝛa/et
terminos habitationis eoꝝ q̄re
re deū:ſi foꝛte attrectent eū: aut
īueniāt q̄uis nō lōge ſit ab vno-
17.D. quoqȝ noſtrū. In ipſo eī viuimꝰ
et mouemur ⁊ ſumꝰ:ſicut q̄dā ve
ſtroꝝ poetaꝝ dixerūt. Ipſiꝰ enī
et creatura ⁊ genꝰ ſumꝰ. Genus
ergo cū ſimꝰ dei:nō debemꝰ eſti-
mare auro/aut argēto/aut lapi-
di ſculpture artis: ⁊ cogitatiōis
hoīm diuinū eſſe ſimile. Et tpa
q̄dā huiꝰ ignoꝛātie deſpicēs deꝰ
nunc ānūciat hoībꝰ:vt oēs vbiqȝ
penitētiā agāt:eo ꝙ ſtatuit diē ī
qua iudicaturꝰ eſt oꝛbē ī eq̄tate:
in viro ī quo ſtatuit fidē pꝛebēs
oībꝰ ſuſcitans eū a moꝛtuis. Cū
audiſſent aūt reſurrectionē moꝛ
tuoꝝ:quidā irridebāt: q̄dā vero
dixerūt. Audiemꝰ te de hoc ite-
rum. Sic paulꝰ exiuit de medio
eoꝝ. Quidā vero viri adheren-
tes eī/crediderūt: in q̄bus ⁊ dio
nyſiꝰ ariopagita credidit: ī dn̄m
ieſum xp̄m. Gr. Glorioſus deus ī Exo.
ſctis: mirabilis ī maieſtate faciēs pꝛo- 15. A.
digia. ℣. Dextera tua dn̄e glꝛificata ē ꝑ.117.
in virtute:dextera manus tua ꝯfregit
inimicū. Alla. ℣. Iuſti epulentur ⁊ ꝑ.67.
exultēt in cōſpectu dei: ⁊ delectent̄ in
letitia. Sequētia. Ecce pulchꝛa.
Euāg. Deſcēdens ieſus de mō.
In cōī fo.viij. Offer. Letamini in ꝑs.31.
domino et exultate iuſti:et gloꝛiami-
ni omnes recti coꝛde. Secreta.

OFferēdoꝝ tibi muneꝝ deꝰ
auctoꝛ et datoꝛ: pſta q̄s vt
hoc ſacrificiū ſingulare qđ ſctis
tuis ī paſſiōe cōtulit caritatē:no
bis tribuat deuotionis pꝛeſidiū.
Per. Cōio. Multitudo lāguētiū ⁊
qui vexabantur a ſpiritibꝰ īmundis
veniebāt ad eum:quia virtus de illo
exibat ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōio.

SVmpſimꝰ dn̄e votiua my-
ſteria depꝛecātes clemētiā
tuā: vt eoꝝ nobis fiāt depꝛcatio-
ne ſalutaria: quoꝝ paſſiōis cele-
bꝛamꝰ glꝛioſa ſolēnia. P. ℂ Sācti
gereonis ſocioꝛūqȝ eiꝰ mr. offīm.

IVſti epulentur et ꝑ.67.
exultēt ī cōſpectu
dei ⁊ delectent̄ in
letitia. ꝑ. Exurgat Ibidē
deꝰ ⁊ diſſipent̄ inimi-
ci eiꝰ: et fugiant qui
oderunt eum a facie eius. Oratio.

PReſta q̄s dn̄e: vt ſicut ſan
ctoꝝ martyꝝ tuoꝝ gereo
nis/victoris/caſſij/floꝛētij ſocio-

rūqꝫ eoꝝ nos natalicia celebranda nō deserūt: ita iugiter suffragijs comitenť. Per dñm. Epla. Scti per fidē. In cōi fo. vij. Gr.
Sap. 3. A. Iustoꝝ aie ī manu dei sunt: ⁊ nō tanget illos tormētū malicie. ℣. Uisi sūt oculis insipiētiū mori: illi aūt sunt in pace. All'a. ℣. Reddet deus mercedē laboꝝ sctōꝝ suoꝝ ⁊ deducet eos ī via mirabili. Euāg. Cū audieritꝭ.
ps. 67. In cōi folio. ix. Offr. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebis sue benedictus deus all'a. Secreta.

Munera plebis tue dñe q̄s beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ gereonis/victoris/cassij/florētij/sociorūqꝫ eorū fiant tibi grata suffragijs: vt quoꝝ triūphi tuo noī ꝓferunť: ipoꝝ digna ꝑficiāť ⁊ meritis. p. Cōio.
Sap. 3. A. Iustoꝝ aie in manu dei sunt: ⁊ nō tāget illos tormētū malicie: visi sunt oculis īsipiētium mori: illi autem sunt in pace. Postcōio.

Adesto dñe ppło tuo cum sctōꝝ tuoꝝ gereonis/victoris cassij/florētij sociorūqꝫ eorum patrocinio supplicāti: vt qđ ꝓpria fiducia non ꝑsumit: suffragatiū meritꝭ cōsequať. p. ¶ Scti nicasij sociorūqꝫ ei⁹ mar. Offi.

ps. 131. Sacerdotes eius induāt salutare: et sctī ei⁹ exultatione exultabūt.
Ibidē ps. Memento domine dauid: et oīs mansuetudinis eius. Oratio.

Deus q̄ sanctā nobis hui⁹ diei solēnitatē in honore sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ nicasij/q̄rini et scuuiculi cōsecrasti: adesto familie tue ꝓcib⁹ et dona: vt quoꝝ festa celebram⁹ eoꝝ meritꝭ ⁊ auxilio subleuemur. Per d. Epla. Remēorami. In cōi fo. vij. Gr.
ps. 131 Sacerdotes ei⁹ induāt salutare: ⁊ sctī ei⁹ exultatione exultabūt. ℣. Illuc ꝓducam cornu dd: paraui lucernā xp̄o meo. All'a. ℣.
Sap. 3. A. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄ scītille ī arūdineto discurrēt ī eternū. Euāgel. Cū ꝑsequenť vos. In cōi fo. viij. Offr.
ps. 149 Exultabūt sctī in glīa letabunť in cubilib⁹ suis: exultationes dei in faucib⁹ eoꝝ. Secreta.

Preces dñe tuorū respice oblationesqꝫ fideliū: vt et tibi grate sint ꝓ tuoꝝ honore sāctoꝝ nicasij/q̄rini/⁊ scuuiculi: et nobis ꝯferant tue ꝓpiciationis auxiliū. p d. Cōio.
Joh. 15. A. Ego vos elegi de mūdo vt eatis ⁊ fructū afferatis ⁊ fructus vester maneat. Postcōio.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ dñe nicasij/quirini/et scuuiculi intercessiōe placat⁹: p̄sta q̄s vt q̄ tꝑali celebramus actiōe: ꝑpetuā saluatiōe capiamus. p. ¶ Trāslatio scti edwardi regis ⁊ ꝯfessorꝭ.

Eccli. Gaudeamus oēs in dño diē festū celebrantes: sub honore edwardi ꝯfessoris de cui⁹ trāslatione gaudēt angeli/⁊ collaudāt filiū dei.
ps. 32. Ps. Exultate iusti in domino rectos decet collaudatio. Oratio.

Deus q̄ beatū regē edwardū cōfessorē tuū eternitatis glīa coronasti: fac nos q̄s ita eū venerari ī terrꝭ: vt cū eo regnare possim⁹ in celis. p. Epla. Iustus cor suū. In cōi fo. xiii. Gr.
ps. 20. Dñe ꝑuenisti eū in bñdictiōib⁹ dulcedinis: posuisti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄c-

cioso. ℣ Vitā petijt ⁊ tribuisti ei longitudinē
dierū i sclm scli. Alla. ℣.
Esa. 35. Iustꝰ germinabit sicut liliū ⁊ florebit
in eternū ante dn̄m. Seqn̄. Adest
nobis. In cōi fo.xj. Euā. Nemo
accendit. In cōi fo.xiij. Credo.
ps.20 Offr. Posuisti dn̄e i capite eius coronā
de lapide precioso: vitā petijt a
te et tribuisti ei alla. Secretā.

Sacris altaribꝰ assistentes
nos dn̄e q̄s spūs scti luce
perfunde: vt qđ tibi i honore btī
regis edvvardi deuote offerimꝰ
nobis ipso īteruenīete fiat remediū
salutare. Per dn̄m. i vnitate
ps.20 eiusdē. Cōio. Magna est glīa eius
in salutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē
īpones sup eum dn̄e. Postcōio.

Vitalis alimonie cōuiuio
saginati q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt
btī regis evvardi confessoris tui
suffragantibus meritis: celestis
conuiuij mereamur esse participes.
p d. Vel dicūtur ad missam
de sctō edwardo in translatione
eiusdē he tres orationes. Oro.

Omnip̄s sempiterne deꝰ: q̄ beatū
regē edvvardū sanctoꝝ
collegio sociasti: ꝯcede ꝓpiciꝰ vt
qui gloriose trāslatiōis eiꝰ recolimus
īsignia: ipsius apud te sentiamus
patrocinia. p. Secreta.

Quos beati regis edwardi
trāslatio sctā letificat/ tua
nos dn̄e grā reddat letiores: et
tribuat i hoc sacrificio p̄sētie tue
dulcedinem toto corde sentire.
Qui vi. ⁊ reg. cū deo. Postcōio.

Ut nobis salutē ꝯferāt sacramēta
q̄ sūpsimꝰ beatissimꝰ
rex edvvardus ꝯfessor tuus
dn̄e ꝓ nobꝭ itercessor existat: de
cuiꝰ venerāda trāslatiōe tribuis
nos annua deuotione letari. p.
¶ Scti calixti pape ⁊ mr. Offm.

Sacerdotes dei Dan.
bn̄dicite dn̄z: scti 3.F.
⁊ humiles corde
laudate deū. ps.
Bn̄dicite oīa opa Ibidē
dn̄i dn̄o: laudate ⁊
superexaltate eū i secula. Or.

Deus q̄ nos ꝯspicis ex nr̄a
infirmitate deficere: ad amorem
tuū nos misericordit ꝑ scti calixti
martyris tui atq3 pōtificis exēpla
restaura. p d. Epla. Doctrinis
va. In cōi f.vi Gr. Inueni dd ps.88
seruū meū: oleo sctō vnxi eū. manꝰ enī
mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit
eū. ℣ Nichil ꝓficiet inimicꝰ i eo:
et filiꝰ iniqtatis nō nocebit eū. Alla.
℣. Elegit te dn̄s sibi in sacerdotē magnū
i ppl'o suo. Euāg. Vigilate q2
nesci. In cōi fo.xij Offr. Ueritas ps.88
mea ⁊ mīa mea cū ipso: et in nomine
meo exaltabit cornu eius. Secreta

Mystica nobꝭ dn̄e ꝓsit oblatio:
q̄ ꝑ scti calixti meritū
nos ⁊ a reatibꝰ nr̄is expediat ⁊ ꝑpetua
saluatiōe ꝯfirmet. p. Cōio
Btūs seruꝰ quē cū venerit dn̄s īuenerit math.
vigilātē: amē dico vobꝭ sup oīa bona 24.D
sua cōstituet eū. Postcō.

Presta dn̄e q̄s: vt cuiꝰ passionis
mēoriā sacramēti participatiōe
recolimꝰ: fidē ꝓficiēdo sectemur.
Per. ¶ Sancti wlfrāni
episcopi ⁊ cōfessoris. Officium.

Statuit ei dn̄s testamētū Eccli.
pacis: et 25.D.
principē fecit eū:
vt sit illi sacerdotij
dignitas ieternū.
ps. Misericordias dn̄i: ieternū cantabo. Oratio. ps.88

DA q̄s oīps de⁹: vt btī wlfrāni cōfessoris tui atq̃ pōtificis venerāda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat et salutē. P. Epl'a Ecce sacerdos. In cōi fo.
p̄.20. xi. Gr̄. Dñe p̄uenisti eū in bñdictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierū in
Esaie 35. seculū sclī. Alla. ℣. Iust⁹ germinabit sicut liliū: ⁊ florebit ĩ etnū añ dñz. Sequentia. Adest nobis. de cōi fol. xi. vel Alma cohors. de cōi fo. xij. Euāg. Homo qdā pegre. In
p̄.88. cōi fo. xij. Offr̄. Veritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso: ⁊ in nomine meo exaltabit̄ cornu eius. Secreta

REspice q̄s mūera ppl'i tui in sc̄ti wlfranni cōfessoris tui atq̃ pōtificis honore oblata: et tue testificatio veritatis nob̄
math. 24. D p̄ficiat ad salutē. p. Cōio. Btūs seruus quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē: amē dico vobis: sup oīa bona sua cōstituet eū. Postcōio.

Quos tuis dñe reficis sacramētis sc̄ti wlfranni ꝯfessoris tui atq̃ pontificis/ attolle benignus suffragijs: vt nr̄e redēptionis effectū/ ⁊ mysterijs capiam⁹ et moribus. Per. ¶ Sancti michaelis in mōte tumba Officiū.

p̄.102.
Enedicite dñm oēs angeli ei⁹ potētes v̄tute: q̄ facitis verbuz ei⁹: ad audiēdā vocē sermonū
Eodē ei⁹. ℣. Bñdic aīa mea dño: ⁊ oīa q̄ intra me sunt nomini sc̄o ei⁹. Kyrie rex splēdēs. Et v̄z absq̃ v̄sib⁹. Oro.

DEus q̄ miro ordine angelorū ministeria hoīmq̃ dispēsas: cōcede ꝓpiti⁹ vt a qb⁹ tibi ministrātib⁹ in celo semꝑ assistitur: ab his in terra vita nostra muniat̄. Per dñm. ¶ Lectō libri apocalipsis beati iohānis apl'i.

12. B. FActū est preliū magnū ĩ celo: michael ⁊ angeli ei⁹ p̄liabant̄ cū drachone. Et draco pugnabat/ ⁊ angeli ei⁹: ⁊ nō p̄ualuerūt: neq̃ loc⁹ inuētus est eorū amplius ĩ celo. Et ꝓiect⁹ est draco ille magn⁹ serpēs antiqu⁹ q̄ vocatur diabol⁹ ⁊ sathanas: q̄ seducit vniuersū orbē: ⁊ ꝓiect⁹ est ĩ terrā et angeli ei⁹ cū illo missi sunt. Et audiui vocē magnā ĩ celo dicētē Nūc facta est sal⁹ ⁊ virt⁹ ⁊ regnū dei nr̄i: ⁊ potestas xp̄i ei⁹: q2 ꝓiectus est accusator fratrū nr̄orū q̄ accusabat illos ante ꝯspectū dei nr̄i die ac nocte. Et ipsi vicerunt illū ꝓpt̄ sanguinē agni: et ꝓpter v̄bū testimonij sui: ⁊ nō dilexert̄ aīas suas vsq̃ ad mortem. Propterea letamini celi: ⁊ q̄ habitatis ĩ eis.
p̄.102. Gr̄. Bñdicite dñm oēs angeli ei⁹ potētes v̄tute: q̄ facitis v̄bū
Eodē eius. ℣. Bñdic aīa mea dño/ ⁊ oīa interiora mea nomē sc̄m eius. Alla. ℣.
Eccl'i Cōcussuz est mare ⁊ ꝯtremuit t̄ra vbi archāgel⁹ michael descēdebat de celo. Nō dr̄ seq̄n. Euāg. Accesserūt discipuli. vtā. ĩ alio festo. Credo. Offr̄. Stetit āgel⁹ iuxta arā tēpli: habēs thuribulū aureū ĩ manu sua ⁊ data sūt ei icēsa multa ⁊ ascēdit fum⁹ aromatū in cōspectu dei alla. Secr.

MUnus ppl'i tui q̄s dñe dignāter assume: qđ tibi nō nr̄is meritis: sz sc̄ti archāgeli tui

michaelis omniūq; btōꝝ spirituū deꝑcatiōe sit gratū. p do. Prefa
Dan.3 tio quotid. Cōio. Bñdicite oēs an
geli dñi dño: hymnū dicite et superexaltate eum in secula. Postcōio.

Beati archāgeli tui michaelis intuētione suffulti supplices te dñe deprecamur: vt q̄s honore ꝓseq̄mur/cōtingamus ꝛ mēte. Per. ¶ Sācte etheldrede virginis non martyris. Officiū

ꝑ.44 Dilexisti iustitiā/ꝛ odisti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo letitie pre cōsorti
Ibidē bus tuis. ps Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. Oratio

Omnipotēs sempiterne deus: auctor ꝟtutis ꝛ amator ꝟginitatis: da nobis q̄s scē etheldrede virginis tue placitis tibi meritis cōmēdari/cui⁹ vita merito castitatis tibi cōplacuit. p. Epla Qui gloriat. In cōi fol. xvi. Gr.
ꝑ.44 Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniquitatē. ℣ Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie. Alla. ℣ Diffusa est gratia i labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternū. Seqn. Virgines veneranda. Euāge. Simile est regnū celorum dece. In cōi fol. xvi. Offer.
ꝑ.44 Offerentur regi virgines post eā: ꝓxime eius offerentur tibi. Secreta.

Offerim⁹ tibi dñe preces et mūera i honore scē etheldrede ꝟginis tue gaudētes: presta q̄s: vt ꝛ cōuenienter hec agere/ et remediū sempiternū valeamus
ꝑ.44 acq̄rere. Per dñm. Cōio. Diffusa est grā in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternum. Postcōio.

Prosint nobis dñe q̄s sumpta mysteria pariterq; nos intercedēte btā ꝟgie tua etheldreda: ꝛ a pctīs exuant: et presidijs tue propiciatiōis attollāt. Per.

¶ Scti luce euāgeliste. Officiū.

Os iusti ꝑs.36.
meditabit sapientiā: ꝛ lingua ei⁹ loq̄t iudiciū: lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹.
ps. Noli emulari in malignātib⁹: neq; zelaueris faciētes iniq̄tatē. Oratio. Ibidē

Interueniat pro nobis dñe q̄s sanct⁹ lucas euangelista/q̄ crucis mortificationē iugiter in suo corpe pro tui nois honore portauit. Per dominum.

¶ Memoria de sancto iusto. Or.

Deus q̄ btō iusto talē fortitudinē tribuisti: vt i puerili corpusculo gloriosum pro tuo amore subiret martyriū: cōcede ꝓpici⁹: vt ipsi⁹ intercedētib⁹ meritis: ab oīb⁹ nos absolue pctīs. Per. Epla. Similitudo vult⁹. i cōi fo. iij.
Gr. Os iusti meditabit sapientiā: ꝛ ligua eius loquet iudiciū. ℣. Lex dei ꝑ.36.
ei⁹ i corde ipsi⁹: ꝛ nō supplantabūtur gressus eius. Alla. ℣. Primus ad syō dicet ecce assum: ꝛ hierl'm euangelistā dabo. Seqn. Laus deuo. Euāg. Designauit dñs. In cōi fol. iij.
Credo. Offer. Posuisti dñe i capi ꝑs.20
te ei⁹/coronā de lapide ꝓcioso: vitam peciit a te tribuisti ei alla. Secre.

Donis celestib⁹ da nobis q̄s dñe libera mēte seruiꝛ re: vt munera q̄ deferim⁹ inſinuente btō luca euãgeliſta: ⁊ medicinã nobis operentur ⁊ gliam. Per.

¶ Alia ſecreta de ſancto iuſto.

Sicut diuine potētie gliam munera ꝓ btī iuſti martyrio oblata teſtant̄: ſic nobis effectū dñe q̄s tue ſaluatiõis impēdāt. P. Prefa. Et te dñe. Nõ dr̄ in hac ꝑfatiõe. Per btōs euãgeliſtas. ſed ꝑ btōs apſos. Cõ. Magna eſt fo.20 glia ei⁹ in ſalutari tuo: gliam ⁊ magnū decorē impones ſup eū dñe. Poſtcõ.

Preſta q̄s oīps deus: vt id qd̄ de ſctō altari tuo pcepim⁹: ꝑcibus btī euangeliſte tui luce ſanctificet aīas nr̄as: ꝑ quod ſemp tuti eſſe poſſim⁹. Per do.

¶ Alia poſtcõio de ſctō iuſto.

Refecti dñe bñdictiõe celeſti q̄s: vt ꝑ interceſſionē btī iuſti martyris tui medicina ſacramēti/ ⁊ corporibus nr̄is ꝓſit ⁊ mētibus. P.

¶ Sctē fredeſwide virginis non martyris. Officium.

f.44 Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹ oleo leticie pre cõſortibus tuis. Ps. Eru- Ibidē ctauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: auctor virtutum ⁊ amator ꝟginitatis: da nobis q̄s ſctē fredeſwide ꝟginis tue placituram tibi meritis cõmēdari: cui⁹ vita meritis caſtitatis tibi complacuit. Per. Ep̄la. Qui gloriat̄. In cõi folio f.44 xvi. Gr. Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniquitatē. ꝟ. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. Alla. ꝟ. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternū. Seqn̄. Virginis venerãda. Euãg. Simile eſt regnū celoꝝ decē. In cõi fo.xvi. Offer. Offerent̄ regi ꝟgines poſt eā: f.44 ꝓxime eius offerent̄ tibi. Secreta.

Offerim⁹ tibi dñe preces et munera in honorē ſctē fredeſwide ꝟginis tue gaudentes: preſta q̄s: vt ⁊ cõuenient̄ hec agere/ ⁊ remediū ſempiternū valeam⁹ acquirere. Per do. Cõio. Diffu- f.44 ſa eſt gratia in labiis tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternū. Poſtcõ.

Proſint nobis dñe q̄s ſūpta myſteria: pariterq̄ nos intercedēte btā ꝟgine tua fredeſwida: et a peccatis eruāt/ ⁊ ꝑſidiis tue ꝓpiciatiõis attollāt. Per d.

¶ Sanctaꝝ vndecim miliū virginum et martyrum. Officium.

Vultū tuum deprecabūt oēs diuites f.44 plebis: adducē tur regi ꝟgines poſt eā: ꝓxime eius adducent̄ tibi in leticia et exultatiõe. Ps. Eructauit f.44 cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q̄ ſanctā nobis huius diei ſolēnitatē ꝓ btāꝝ virginū martyrūq̄ tuaꝝ glioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue ꝑcibus et da: vt quarū hodie feſta celebramus: meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per d. Ep̄la. [illegible] pulchre. In cõi fo.xvii. [illegible] ƥ.149 ultabūt scti in gloria: letabunt in cubilibus suis. ℣. Cantate dn̄o canticū nouū: laus ei⁹ in eccl'ia sctōꝝ. Alla.

ƥ.44 ℣. Adducent regi ꝟgines post eā: pxime ei⁹ adducent tibi in letitia. Euāgeliū. Simile est regnū celorū decem. In cōi fo. xvij. Offīz. Offerentur regi ꝟgines post eam: pxime ei⁹ offerentur tibi. Secreta.

Presentia munera q̄s dn̄e ita serena pietate intuere: vt sctī spūs ꝯfundant bn̄dictiōe / vt in nr̄is cordib⁹ eā dilectionē auidius capiamus: ꝑ quā sctē ꝟgines martyresq̄ tue / oīa corporis tormēta deuicerūt. Per do. Cōio.

Mat. 5.A. Quinq̄ prudētes ꝟgines acceperunt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹: media aūt nocte clamor factus est: ecce spōsus venit: exite obuiam xp̄o domino. Postcōio.

Sumpsim⁹ dn̄e sanctaꝝ ꝟginū martyrūq̄ tuarum solēnitate celestia sacramēta: quaꝝ suffragijs q̄s largiaris / vt qđ tpaliter gerim⁹: eternis gaudijs cōseq̄mur. ꝑ do. ¶ Scti romani epi ⁊ cōfessoris. Offīn.

Eccl. 5.D. Statuit ei dn̄s testamētū pacis / ⁊ principē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas: i eternū. ƥs. Misericordias dn̄i: in eternū cātabo. Oratio. s.88

Deus cui btūs roman⁹ pōtifex ita sctitatis grā decoratus cōplacuit / vt tuoꝝ ꝯsortiū in celis ꝓmerer̄ sctōꝝ: da ecclesie tue q̄s eius intuētu ꝑpetuā cōsequi letitiam: cui⁹ depositiōis diē gratulādo celebrat solēnē. ꝑ do.

Eccli. 4.E. Epl'a. Iustū deduxit. In cōi fo. xi. ℟. ℣. Ecce sacerdos magnus q̄ in diebus suis placuit deo. ℣. Nō est inuētus silis illi: q̄ ꝯseruaret legē excelsi. Alla. ℣. Inueni dauid ꝟuū meū: oleo sancto meo vnxi eū. Euāg. Vigilate q2 nescitis. i cōi fo. xij. Offīz. Veritas mea ⁊ mīa mea cum ipso: ⁊ in nōie meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Secr. ƥs.88

Sacrificiū deuotionis nr̄e q̄s oīps deus clemēter respice: ⁊ intcessiōe btī romani cōfessoris tui atq3 pōtificis: ꝑ hoc nobis salutē mentis ⁊ corporis benignus ipende. Per dn̄z. Cōio.

Fidelis seruus ⁊ prudēs quē ꝯstituit dn̄s super familiā suam: vt det illis in tēpore tritici mensurā. Postcō. Mat. 24.D

Concede q̄s dn̄e de⁹ noster: vt mysteria sancta q̄ sumpsimus / intercedente beato romano confessore tuo atq3 pōtifice: et gratiā nobis deuotionis obtineāt ⁊ effectū btē ꝑhennitatis acquirāt. ꝑ. ¶ Sctōꝝ crispini et crispiniani martyꝝ. Offīn.

Salus autē iustorum a dn̄o: ⁊ protector eoꝝ est i tēpore tribulationis. ƥs.36. ƥ. Noli emulari in malignantibus: neq3 zelaueris faciētes iniq̄tatē. Ibidē

Deus qui sanctis Oratio martyribus tuis crispino ⁊ crispiniano coronam martyrij prestitisti: cōcede q̄s vt eoꝝ intercessione veniam cōsequamur delictorum: et eterna gaudia beatorum. Per dn̄m nostrū iesum christum. ¶ Memoria de translatione sancti iohānis de beuerlaco episcopi et cōfessoris. Oro.

Deus qui hūc diē sanctissimi iohānis cōfessoris tui [illegible] pontificatus [illegible] sic nos qs eius meritis et precibus in sanctorum tuorum societate transferri. Per do. Epla. Spectaculum facti. ꝑ. 132. In cōi fo. vii. Gr. Ecce quam bonum et quam iocundum habitare fratres in unum. V. Sicut unguentum in capite quod descendit in ꝑ. 67. barbam barbam aaron. Alla. V. Iusti epulentur et exultent in conspectu dei: et delectentur in leticia. Sequentia. [illegible] In cōi fo. viii. Euange. Ecce ego mitto. In cōi fo. xi. Offer. ps. 5. Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum quoniam tu dne benedices iusto dne ut scuto bone voluntatis tue coronasti nos.

Concede qs omps Secr. deus: ut his muneribus que pro sctōrum martyrum tuorum crispini et crispiniani honore deferimus: et te placatum exhibeamus: et nos vivificemur accepti. Per dnm.

¶ Alia secreta de sctō iohanne.

Respice qs dne propicius ad humilitatis nostre simplicem famulatum: et intercedente beato iohanne confessore tuo atque pontifice cuius translationem celebramus: hostias quas in honore eius sacris altaribus immolamus benignus assume. Per d. Cōio. Et si coram hominibus tormenta passi sunt: Sap. 3. A. deus temptavit eos [illegible] aurum in fornace probavit eos: et quasi holocausta [illegible] accepit.

Sanctorum [illegible] Postcō. martyrum tuorum crispini et crispiniani [illegible]

[illegible] Alia postcō. de [illegible]

P[illegible]

[illegible]

gio [illegible] gaudia assequamur. Per. ¶ In vigilia apostolorum symonis et iude. Offi.

Intret in conspectu tuo dne gemitus compeditorum: redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum posuerunt ierusalem in pomorum custodiam. Oratio.

Concede qs omps deus: ut sicut apostolorum tuorum symonis et iude gloriosa natalicia preuenimus: sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam pro nobis ipsi preueniant. Per do. Epla. Iustorum aie. In cōi f. vii. Gr. Vindica dne sanguinem sctōrum tuorum qui effusus est. V. Posuerunt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestiis terre. Si hec vigi. in dnica eueni. Alla. V. Sci tui dne florebunt sicut lilium: et sicut odor balsami erunt ante te. Euange. Ego sum vitis vos palmites. In cōi fo. x. Offer. Exultabunt sci in gloria: letabuntur in cubilibus suis: exaltationes dei in faucibus eorum.

Accepta tibi sit Secret. dne nostre deuotionis oblatio: et ad apostolorum puriores nos faciat peruenire festiuitatem. Per dnm. Dicta quotid. Cōio. Iustorum aie in manu dei sunt [illegible]

Q[illegible]

[illegible] symonis et iude [illegible]

ps.136. Michi autē nimis honorati sūt amici tui de⁹ nimis ꝯfortat⁹ ē pncipat⁹ eoꝝ ps. Ibidē Dn̄e pbasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā ꝛ resurrectionē meā. Or.

Deus qui nos p btōs apostolos tuos symonē ꝛ iudam/ad agnitionē tui nos venire tribuisti. da nobis eoꝝ gl'iam sempiternā ꝛ pficiēdo celebrare: et celebrādo proficere. Per dominum nostrū. Ad Romanos.

R.8. Fratres. Scim⁹ qm̄ diligētibus deū oīa coopantur in bonū his qui scdm̄ ppositum vocati sunt scti. Nam quos prescivit ꝛ pdestinauit ꝯformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenit⁹ in multis fratrib⁹. Quos aūt predestinauit/hos ꝛ vocauit. Et quos vocauit: hos ꝛ iustificauit. Quos aūt iustificauit: illos et magnificauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deus pro nobis: qs contra nos? Qui etiā ꝓprio filio suo nō pepercit: sed pro nobis oīb⁹ tradidit illū. Quō nō etiā cū illo oīa nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos dei? Deus q iustificat. Quis est qui cōdēnet? Xp̄s iesus qui mortuus est/imo qui resurrexit/ q est ad dexterā dei: q etiā interpellat p nobis. Quis ergo nos separabit a charitate xp̄i? Tribulatio/an angustia/an psecutio/an fames/an nuditas/an periculū/an gladius? Sicut scriptum est. Qui ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sum⁹ sicut oues occisiōis. Sed in his oībus supamus: ꝓpter eū q dilexit nos. Cert⁹ sum enī: qꝛ neqꝫ mors/neqꝫ vita/neqꝫ angeli/neqꝫ pncipatus/ neqꝫ ptātes/ neqꝫ virtutes/ neqꝫ instātia/ neqꝫ futura/neqꝫ fortitudo/neqꝫ altitudo/neqꝫ ꝓfundū/ neqꝫ creatura alia: poterit nos separe a caritate dei. Que est in xp̄o iesu: dn̄o nr̄o. Gr. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est pncipatus eoꝝ. V. Dinūerabo eos: ꝛ sup arenā multiplicabūtur. Alla. V. ps.138.

Nō vos me elegistis: sed ego vos elegi: ꝛ posui vos vt eatis ꝛ fructū afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Sequētia et Euāge. Hec mādo vobis. de cōi folio.ij. Credo. Offꝫ. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: ꝛ i fines orbis terre verba eorum. Secreta. ps.18.

Gloriā dn̄e sctōꝝ tuoꝝ apostoloꝝ symonis ꝛ iude ꝑpetuam venerātes: qs/vt eandē sacris mysterijs expiati: digni⁹ celebremus. Per do. Pfa. Et te dn̄e. Cōio. Uos q secuti estis me: sedebitis sup sedes iudicātes duodecī tribus israel: dicit dn̄s. Postcōio. Mat. 19. D.

Sanctificato diuino mysterio q̄s oīps de⁹: vt p nobis eoꝝ nō desit orō: qꝛ nos donasti patrocinio gubernari. p dn̄z.

In vigilia oim sctōꝝ. Officiū.

ps. 33. Timete dn̄z oēs scti eius: qm̄ nihil deest timētib⁹ eū diuites eguerūt ꝛ esurierūt inquirētes autē dominū nō deficient omi bono. ps ps. 33. Benedicā dn̄m in oīni tēpore: semper laus eius in ore meo. Oratio.

DOmine deus noster: multiplica sup nos gratiā tuam ⁊ sctōꝝ tuoꝝ quoꝝ ꝓuenim⁹ gl'iosa solennia: tribue subsequi in sancta professiōe letitiā. Per. Nulla fiat mēoria. Lectio libri apocalipsis beati iohānis apl̄i.

5.B. IN diebus illis. Ecce ego iohānes vidi i medio throni ⁊ quattuoꝛ aīaliū: et in medio seniorū agnū stātē tāq̄ȝ occisum hn̄tē cornua septē ⁊ oculos septē qui sunt septē spirit⁹ dei missi in oēm terrā. Et venit ⁊ accepit de dextera sedētis in throno librū. Et cū aperuisset librū: quattuoꝛ aīalia: et viginti quattuoꝛ seniores ceciderūt corā agno habentes singuli cytharas et phialas aureas plenas odoramentoꝝ: q̄ sunt oratiōes sanctoꝝ. Et cantabant cāticū nouū dicētes. Dign⁹ es dn̄e de⁹ noster accipe librū: ⁊ aperire signacula eius/ qm̄ occisus es: ⁊ redemisti nos deo i sanguine tuo ex oi tribu/ et lingua/ et pplo/ et natiōe. Et fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabūt sup terrā. Et vidi: ⁊ audiui vocē angelorū multoꝝ in circuitu throni ⁊ aīaliū ⁊ seniorū: et erat numer⁹ eorū milia miliū voce magna dicētium. Dignus est agn⁹ qui occisus est accipe ꝟtutē: ⁊ diuinitatē/ ⁊ sapiētiā/ ⁊ fortitudinē/ ⁊ honorē/ ⁊ gl'iam/ ⁊ bn̄dictionē: in secula seculoꝝ amē.

Gr. Exultabunt scti in gl'ia: letabū- p.149 tur in cubilibus suis. ℣. Cātate dn̄o canticū nouū: laus eius in ecclia sanctorū. Si hec vigilia i dn̄ica euenerit vl' missa de vigi. i caplo cū hoc All'a. ℣. Mirabilis dn̄s no- p.77 ster in sctis suis. Et tūc ad magnā missam q̄ erit de dn̄ica fiat mēoria de sctō quintino cū hac oracōe Deus qui ecclesiā. cū Secreta. ⁊ Postcō. Quere post istud officium. Scdm̄ Iohannem. 17.B

IN illo tēpore. Respiciens iesus in discipulos suos: dixit. Pater sancte: serua eos in noīe tuo q̄s dedisti michi: vt sint vnū sicut et nos. Cum essem cū eis: ego seruabam eos in noīe tuo. Quos dedisti michi ego custodiui/ ⁊ nemo ex eis periit nisi filius ꝑditiōis: vt scriptura impleat'. Nunc autē ad te venio: ⁊ hec loquor i mūdo: vt habeāt gaudiū meū impletū in semetipis. Ego dedi eis sermonē tuū: et mūdus eos odio habuit: q2 non sunt de mūdo sicut ⁊ ego nō sum de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo: sed vt serues eos a malo. De mūdo nō sunt: sicut ⁊ ego nō suȝ de mundo. Sctifica eos in veritate: sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mūdū: ⁊ ego misi eos in mūdum. Et pro eis ego sctifico meipm̄: vt sint et ipi sctificati in veritate. Nō pro his autē rogo tantū: sed ⁊ pro eis q̄ credituri sunt per verbū illoꝝ in me: vt oēs vnū sint: sicut tu pater in me/ ⁊ ego in te: vt et ipi in nobis vnū sint: vt credat mūdus q2 tu me misisti. Et ego claritatem quā dedisti michi dedi eis: vt sint vnū sicut et nos vnū sum⁹. Ego in eis ⁊ tu in me/ vt sint cōsummati in vnum. Et cognoscat mūdus q2 tu me misisti: ⁊ dilexiſti eos ſicut et me dilexiſti. Pater quos dediſti michi : volo vt vbi ego ſum/ et illi ſint mecū: vt videant claritatē meā quā dediſti mihi: q2 dilexiſti me ante mūdi cōſtitutionē. Pať iuſte mūdꝰ te nō cognouit: ego autē te cognoui. Et hi cognouerūt q2 tu me miſiſti: ⁊ notū feci eis nomen tuū: et notū faciā: vt dilectio qua dilexiſti me in ipſis ſit: ⁊ ego in eis

ps. 31. Offer. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gl'iamini oēs recti corde. Secr.

Altare tuū dñe muneribus cumulamꝰ oblatis: da q̄s/ vt ad ſalutē nr̄am olm ſctōꝝ tuorū precatiōe pficiāt: quorum ſolennia ventura precurrimus. Per dominū. Cōio. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſunt: ⁊ non tanget eos tormētū malicie: viſi ſunt oculis inſipientiū mori: illi autē ſūt i pace. Poſtcō. Sap. 3. A.

Sacramētis dñe et gaudijs optate celebritatis expletis: q̄ſumꝰ vt eorum precibus adiuuemur: quoꝝ recordatiōibꝰ exhibentur. Per dominum.

¶ De ſctō q̄ntino martyre. Or.

Deus qui eccleſiā tuā annua beati quintini martyris tui ſolēnitate clarificas: concede ppicius: vt qui mēoriā illius digna ſeruitute veneramur: interceſſorē eū ſemper apud te habere mereamur. Per do. Secreta

In veneratiōe beati quintini martyris tui omīpotēs deus : tibi laudis hoſtiā imolamus: orātes vt ipſe pro nobis interceſſor exiſtat: qui pro tuo nomine glo'ſa morte occubuit. P. Poſtcōio.

Percipiat domine queſumꝰ plebs tua: intercedente beato q̄ntino martyre tuo: miſericordiā quā depoſcit : vt tuis ſemper digna inueniatur ſacramentis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. In vnitate ⁊c. ¶ In die omnium ſctōꝝ. Officium.

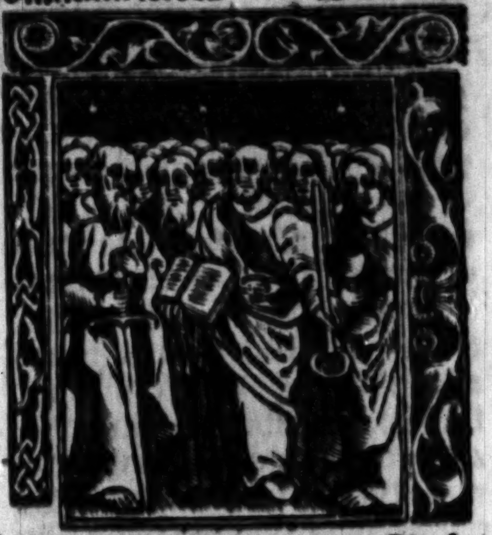

Gaudeamus omnes in domino: diem feſtū celebrantes/ ſub honore omniū ſanctorū : de quorum ſolēnitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Oratio. Eccl'a ps. 30.

Omnipotens ſempiterne deus: qui nos omniū ſanctorū merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̄ſumꝰ/ vt deſideratā nobis tue ppiciationis abundātiā/

Ps. 33. Benedicā dn̄m in omni tēpore: semper laus eius in ore meo. Oratio.

DOmine deus noster: multiplica sup nos gratiā tuam ꝛ scōꝝ tuoꝝ. quoꝝ ꝑuenim⁹ gl'iosa solennia: tribue subsequi in sancta professiōe leticiā. Per. Nulla fiat mēoria. Lectio libri apocalipsis beati iohānis apl'i.

5.B. IN diebus illis. Ecce ego iohānes vidi i medio throni ꝛ quattuor aīaliū: et in medio seniorū agnū stātē tāq̄ȝ occisum hn̄tē cornua septē ꝛ oclos septē qui sunt septē spirit⁹ dei missi in oēm terrā. Et venit ꝛ accepit de dextera sedētis in throno librū. Et cū aperuisset librū: quattuor aīalia: et viginti quattuor seniores ceciderūt corā agno habentes singuli cytharas et phialas aureas plenas odoramentoꝝ: q̄ sunt oratiōes sanctoꝝ. Et cantabant cāticū nouū dicētes. Dign⁹ es dn̄e de⁹ noster accipe librū: ꝛ aperire signacula eius/ qm̄ occisus es: ꝛ redemisti nos deo i sanguine tuo ex oi tribu/ et lingua/ et pplo/ et natiōe. Et fecisti nos deo nr̄o regnū ꝛ sacerdotes: ꝛ regnabūt sup terrā. Et vidi: ꝛ audiui vocē angelorū multoꝝ in circuitu throni ꝛ aīaliū ꝛ seniorū: et erat numer⁹ eorū milia miliū voce magna dicētium. Dignus est agn⁹ qui occisus est accipe ꝟtutē: ꝛ diuinitatē/ ꝛ sapiētiā/ ꝛ fortitudinē/ ꝛ honorē/ ꝛ gl'iam/ ꝛ bn̄dictionē: in secula seculoꝝ amē.

Gr. Exultabunt scti in gl'ia: letabuntur in cubilibus suis. Ps. 149 ℣. Cātate dn̄o canticū nouū: laus eius in ecclia sanctoꝝ. Si hec vigilia i dn̄ica euenerit in missa de vigi. i capso cū hoc ℣ Alla. ps. Mirabilis dn̄s in sctis suis. Et sic ad magnā missam q̄ erit de dn̄ica fiat mēoria de scō quintino cū hac orōe Deus qui ecclesiā. cū Secreta. ꝛ Postcō. Quere post istud officium.

17.B Scdm Johannem.

IN illo tēpore, Respiciens iesus in discipulos suos: dixit. Pater sancte: serua eos in noīe tuo q̄s dedisti michi: vt sint vnū sicut et nos. Cum essem cū eis: ego seruabam eos in noīe tuo. Quos dedisti michi ego custodiui/ ꝛ nemo ex eis periit nisi filius ꝑditiōis: vt scriptura impleat. Nunc autē ad te venio: ꝛ hec loquor i mūdo: vt habeāt gaudiū meū impletū in semetip̄is. Ego dedi eis sermonē tuū: et mūdus eos odio habuit: qꝛ non sunt de mūdo sicut ꝛ ego nō sum de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo: sed vt serues eos a malo. De mūdo nō sunt: sicut ꝛ ego nō sum de mundo. Sctifica eos in veritate: sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mūdū: ꝛ ego misi eos in mūdum. Et pro eis ego sctifico meip̄m: vt sint et ip̄i sctificati in veritate. Nō pro his autē rogo tantū: sed ꝛ pro eis q̄ credituri sunt per verbū illoꝝ in me: vt oēs vnū sint: sicut tu pater in me/ ꝛ ego in te: vt et ip̄i in nobis vnū sint: vt credat mūdus qꝛ tu me misisti. Et ego claritatem quā dedisti michi dedi eis: vt sint vnū sicut et nos vnū sum⁹. Ego in eis ꝛ tu in me/ vt sint cōsummati in vnum. Et cognoscat mūdus qꝛ tu me misisti: ꝛ dilexi-

ps. 77

ſti eos ſicut et me dilexiſti. Pater quos dediſti michi: volo vt vbi ego ſum/ et illi ſint mecũ: vt videant claritatẽ meã quã dediſti mihi: q2 dilexiſti me ante mũdi cõſtitutionẽ. Pat iuſte mũdꝰ te nõ cognouit: ego autẽ te cognoui. Et hi cognouerũt q2 tu me miſiſti: ⁊ notuz feci eis nomen tuũ: et notũ faciã: vt dilectio qua dilexiſti me in ipſis ſit: ⁊ ego in eis

Ps. 31. Offer. Letami in dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gl̃iamini oẽs recti corde. Secr.

ALtare tuũ dñe muneribus cumulamꝰ oblatis: da qs/ vt ad ſalutẽ nr̃am oim ſctõꝝ tuoꝝ precatiõe pficiãt: quoꝝ ſolennia ventura precurrimus. Per dominũ. Cõio. Iuſtoꝝ aĩe i manu dei ſunt: ⁊ non tanget eos tormẽtũ malicie: viſi ſunt oculis iſipientiũ mori: illi aũt ſũt i pace. Poſtcõ. Sap. 3. A.

SAcramẽtis dñe et gaudiis optate celebritatis expletis: q̃ſumꝰ vt eorum precibus adiuuemur: quoꝝ recordatiõibꝰ exhibentur. Per dominum.

¶ De ſctõ q̃ntino martyre. Or.

DEus qui eccleſiã tuã annua beati quintini martyris tui ſolẽnitate clarificas: cõcede ꝓpicius: vt qui meoriã illius digna ſeruitute veneramur: itercessorẽ eũ ſemper apud te habere mereamur. Per do. Secreta

IN veneratiõe beati quintini martyris tui oĩpotẽs deus: tibi laudis hoſtiã imolamus: orãtes vt ipſe pro nobis interceſſor exiſtat: qui pro tuo nomine gl̃ioſa morte occubuit. P.

Poſtcõio.

PErcipiat domine queſumꝰ plebs tua: intercedente beato q̃ntino martyre tuo: miſericordiã quã depoſcit: vt tuis ſemper digna inueniatur ſacramentis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. In vnitate ⁊c. ¶ In die omnium ſctõꝝ. Officium.

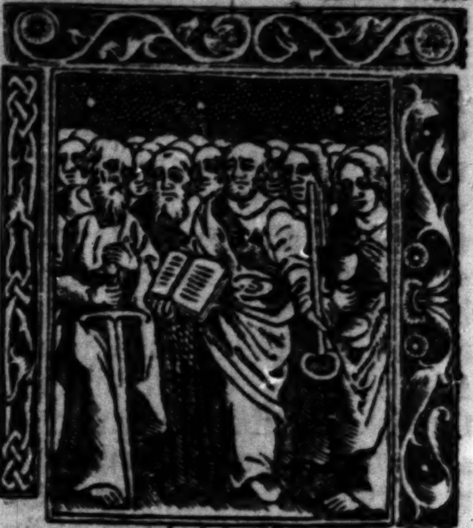

Gaudeamus omnes in domino: diem feſtuz celebrantes/ ſub honore omniũ ſanctoꝝ: de quorum ſolẽnitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Oratio. Eccl'a ps 30.

OMñps ſempiterne deus: qui nos omniũ ſanctoꝝ merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̃ſumꝰ/ vt deſideratã nobis tue ꝓpiciationis abundantiã/

multiplicatis īterceſſorib⁹ largiaris. Per dñm. Lectio libri apocalipſis btī iohānis aplī.

7.A. Ecce ego iohānes vidi angelū aſcēdentē ab ortu ſolis: habētē ſignū dei viui. Et clamauit voce magna quattuor angelis: quib⁹ datū eſt nocere terre ꝛ mari: dicēs. Nolite nocere terre ꝛ mari/ neqꝫ arboribus: quoadusqꝫ ſignemus ſ̄uos dei nr̄i in frōtib⁹ eoꝝ. Et audiui numerū ſignatorum/ centū quadraginta quattuor milia ſignati ex oī tribu filiorum iſrael. Ex tribu iuda: duodecim milia ſignati. Ex tribu ruben: duodeciꝫ milia ſignati. Ex tribu gad: duodeci milia ſignati Ex tribu aſſer: duodecim milia ſignati. Ex tribu neptalim: duodeci milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodeci milia ſignati. Ex tribu ſymeō: duodeci milia ſigñti Ex tribu leui: duodeciꝫ milia ſignati. Ex tribu iſachar: duodecim milia ſignati. Ex tribu zabulon: duodecim milia ſignati. Ex tribu ioſeph: duodecim milia ſignati. Ex tribu bēiamin: duodecim milia ſignati. Poſt hec vidi turbā magnaꝫ quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentib⁹ et tribub⁹/ et pplı̄s/ ꝛ linguis ſtātes ante thronū: ꝛ ī ꝯſpectu agni amicti ſtolis albis/ ꝛ palme ī manibus eorum. Et clamabāt voce magna dicētes. Salus deo nr̄o qui ſedet ſup thronum et agno. Et oēs angeli ſtabāt in circuitu throni ꝛ ſeniorū ꝛ quattuor aīalium. Et ceciderūt ī ꝯſpectu thronī in facies ſuas: ꝛ adorauerunt deū: dicētes amē. Benedictio/ ꝛ claritas/ ꝛ ſapiētia/ ꝛ gratiarum actio: honor ꝛ virtus ꝛ fortitudo deo nr̄o: in ſecula ſeculoꝝ amē.

Gr. Timete dñm oēs ſancti ei⁹: qm̄ Ps. 33.
nichil deeſt timētib⁹ eū. ℣. Inq̄rētes autē dñm: nō deficiēt oī bono. Alla.
℣. Iudicabūt ſcti natiōes ꝛ dn̄abunt Sap.
pplis: ꝛ regnabit illoꝝ rex ineternum. 3.B.

Chriſto inclyto Seq̄ntia cādida nr̄a canant melodiam agmina. Laudes oībus dāta ſctis per hec ſacrata feſtalia. Mariā primū vox ſonet noſtra/ ꝑ quā nobis vite ſunt data p̄mia Regina q̄ es mater et caſta/ ſolue nr̄a ꝑ filiū peccamina. Angelorū cōcio ſacra: et archāgelorū turma iclyta. Noſtra diluāt iam peccata/ preſtādo ſupna celi gaudia. Tu ꝓpheta preco lucerna atqꝫ pluſqꝫ propheta. In lucida nos pone via mūdās noſtra corpora. Aploꝝ princeps: atqꝫ cūcta iūcta caterua. Iā corrobora vera q̄s in doctrīa plebis pectora. Stephane glīoſe rutilans in corona: ſanctorūqꝫ martyꝝ turma inclyta. Fortis date corda/ corpa eque firma: ſacra vt hoſtē vincāt rite ſpicula. Martine inclyte preſuliſqꝫ oīs caterua. Suſcipe nunc pia modo noſtra: clemens precata. Regina virginū pre maxima: tu mater icorrupta virgo et grauida. Sacrata dño et caſtitas nr̄as ſerua aīas: mundaqꝫ corpora. Monachorū venerāda ſuffragia. Omniqꝫ ſctōꝝ ꝯtubernia. Per precata aſſidua noſtra gubernēt tēpora. Noſqꝫ ducāt ad ſupna poloꝝ vera gaudia. Subiūgūt piū agmina: amē redēpta. Euange. Vidēs ieſus ps.67. turbas. In cōi fo.viij. Offr̄. Mirabilis de⁹ i ſctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem ꝛ fortitudinem plebi ſue: bñdictus deus all'a. Secreta.

Munera tibi dñe noſtre deuotionis offerimus: q̄ ꝛ ꝓ cunctorū tibi grata ſint honore ſctōꝝ: ꝛ nobis ſalutaria te miſerante reddant. ꝑ. Prefatio q̄tid.

ps.32. Cōio Gaudete iuſti in dño all'a: rectos decet collaudatio all'. Poſtcō.

Da q̄s dñe fidelib⁹ ꝑplis: ꝑ hui⁹ ſacramēti participatione oīm ſctōꝝ tuoꝝ ſēper veneratione letari: ꝛ eoꝝ perpetua ſupplicatione muniri. Per dñz.

¶ In cōmēoratiōe aīarū. Offm.

Eccle deꝑcatio. Requiē eternā dona eis domie: ꝛ lux ꝑpetua luceat eis.

ps.64. ps. Te decet hymnus de⁹ in ſyō: et tibi reddet votū i hierlm: exaudi orationē meā ad te oīs caro veniet. Or̄.

Fidelium de⁹ oīm cōditor ꝛ redēptor aīab⁹ oīm fideliū defunctoꝝ remiſſionē cūctorū tribue peccatoꝝ: vt idulgētiā quā ſēp optauerūt/ piis ſupplicationib⁹ conſequant. Qui cū deo patre ꝛ ſpū ſctō vi. Nulla fiat memoria ad hāc miſſā: licet corpus preſens affuerit. ¶ Lctō ep̄le btī pauli apoſtoli. Ad theſſalonicē.

1.4.C. Fratres. Nolumus vos ignorare de dormiētib⁹: vt nō ꝯtriſtemini ſicut ꝛ ceteri q̄ ſpē nō habent. Si eñi credim⁹ q̄ ieſus mortu⁹ eſt ꝛ reſurrexit: ita et de⁹ eos q̄ dormierūt ꝑ ieſum adducet cū eo. Hoc eñi vobis dicim⁹ in verbo dñi: q2 nos q̄ viuimus: q̄ reſidui ſumus in aduētu dñi/ nō ꝓueniem⁹ eos q̄ dormierunt. Qm̄ ipſe dñs in iuſſu et in voce archāgeli ꝛ in tuba dei deſcēdet de celo: ꝛ mortui q̄ in xp̄o ſunt reſurgent primi. Deide nos qui viuim⁹ q̄ relinquimur/ ſimul rapiemur cū illis i nubib⁹ obuiā xp̄o in aera: ꝛ ſic ſemꝑ cum dño erim⁹. Itaq3 cōſolamini inuicē: in verbis iſtis. Et legat in pulpito Qua lecta tres clerici de ſcd'a forma habitu non mutato ibidē dicāt. Gr̄. Requiē eternā dona eis dñe: ꝛ lux perpetua luceat eis. ℣. Aie eorum in bonis demorētur: et ſemen eorum hereditet terram. Eccle deꝑcatio. Tractus.

De ꝓfundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocē meam. ps.129. Fiant aures tue intēdētes: in oratione ſerui tui. Si iniq̄tates obſeruaueris dñe: dñe q̄s ſuſtinebit. Quia apud te ꝓpiciatio eſt: ꝛ ꝓpter legem tuā ſuſtinui te dñe. Et dr̄ cū eodez cātu: quo i dñica ſeptuageſime: et dr̄ a quattuor clericis de ſuperiori gradu ad gradū chori: habitu nō mutato: et interi ꝓcedat diaconus cū ſubdiacono ꝛ ceroferr̄. ꝛ thur̄. ſine cruce ad pronunciādū euāgeliū. Scd'm iohānē.

In illo t. Dixit martha ad ieſum. 11.C. Dñe/ ſi fuiſſes hic: frater meus nō fuiſſet mortuus. Sed ꝛ nunc ſcio/ q2 q̄cūq3 popoſcerꝭ a deo: dabit tibi de⁹. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio q2 reſurget i reſurrectione: in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit ī me: etiā ſi mortuus fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit ⁊ credit in me: nō morieꝛ ī eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiqȝ dn̄e. Ego credidi qꝛ tu es xp̄s filiꝰ dei viui: q̄ in hūc mūdū veniſti. Et legaꝛ ī pulpito more dn̄icali. Nō dr̄ Credo. Offꝫ.

Eccle depcatio. O pie deus q̄ primū hoīem ad eternā gloriā reuocaſti: paſtor bone q̄ ouem perditā pio humero ad ouile reportaſti: iuſte iudex dū veneris iudicare libera de morte aīas eoꝝ quas redemiſti: ne tradas beſtijs aīas confitentes tibi: ne derelinquas eas in finē. Non dicit Hoſtias et preces. neqȝ ℣. Requiem eternam. Secreta.

Hoſtias q̄s dn̄e q̄s tibi ꝓ aīabus oīm fideliū defunctoꝝ offerimꝰ ꝓpiciatꝰ intēde: vt qbꝰ fidei chriſtiane meritū ꝯtuliſti / dones et premiū. P dn̄. Cōio.

Eccle depcatio. Pro quoꝝ mēoria corpꝰ xp̄i ſumiꝛ dona eis dn̄e requiē ſempiternā. ℣. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro quoꝝ memoria ſanguis xp̄i ſumitur: dona eis dn̄e requiē ſempiternā. Poſtcōio.

Animabus q̄s dn̄e oīm fideliū defunctoꝝ oro ꝓficiat ſupplicātiū: vt eas ⁊ a peccatis oībus exuas: ⁊ tue redēptionis facias eſſe ꝑticipes. Qui cū deo prē. in vnitate ſpūs ſcī deꝰ.

¶ Si hec cōmēoratio ī dn̄ica cōtigerit: differaꝛ in craſtinū: ⁊ fiat totū ſeruitiū de dn̄ica: ⁊ tūc fiat ī ipſa dn̄ica mēoria de martyribꝰ euſtachio ſocijſqȝ eius. Oratio.

Da nobis q̄s dn̄e ſanctoꝝ martyrū tuoꝝ euſtachij ſocioꝝqȝ eiꝰ intercessiōe letitiā et pacē: vt quoꝝ gaudemꝰ triūphis: ꝓtegamur ſubſidijs. P dn̄. Sec.

Aſſume q̄s dn̄s deꝰ in honore ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ euſtachij ſocioꝝqȝ eius hec tibi oblata libamina: quoꝝ pia ſupplicatiōe placatꝰ: et ꝑteritoꝝ veniā et futuroꝝ nobis cautelā ꝑbeas delictoꝝ. Per dn̄m. Poſtcōio.

Sumpſimꝰ dn̄e diuina myſteria beatoꝝ martyꝝ tuorum euſtachij ſocioꝝqȝ eiꝰ merita venerātes: preſta q̄s: vt eoꝝ ſemꝑ ⁊ fideli muniamur auxilio: et magnifico ꝓficiamus exēplo. Per dn̄m. Quādo cōmēoratio aiarū a dn̄ica differtur: tūc feria tertia fiat ſeruitiū de ſctā wenefreda. ¶ Sancte wenefrede virginis et martyris. Officium.

Loquebar de teſtimonijs tuis ī cōſpectu regū et nō cōfundebar / et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi nimis. ps. 118. ps. Beati imaculati ī via: q̄ ambulāt in lege dn̄i. Ibidē. Oratio.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄: vt ſicut de btē wenefrede ꝟginis ⁊ martyris tue feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per dn̄. Epla. Sapiētia laudabit. In cōi fo. xv. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua: intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ps. 44 et oīs infra. ℣. Propter veritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſtitiā: et deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus in eternū. Seqn̄tia. Exultemꝰ ī hac. In cōi fo. xv. Euāg. Simile eſt regnum celoꝝ the. In cōi fol. xvi. Offꝫ. Offerentur regi virgines poſt eam: ꝓxime eius offerentur tibi in ps. 44

letitia et exultatione/ adducentur in
templum regi dño. Secreta.

HOſtias dñe quas tibi offerim⁹ ꝓpicius reſpice: ⁊ interce
dēte btā wenefreda ꝟgine tua ⁊
martyre: vincula pctōꝝ noſtroꝝ
ps. 118. abſolue. p. Cōio. Feci iudiciū ⁊ iuſtitiā dñe nō calumnient̄ michi ſupbi
ad oīa mandata tua dirigebar: omnē
viā iniqtatis odio habui. Poſtcōio.

PLaceāt tibi q̄s miſericors
de⁹ noſtre ſeruitutis obſequia: vt myſteria ſacroſancta q̄
ſumpſim⁹: intercedēte btā wenefreda virgine tua et martyre: et
tuam gratiā nobis concilient: ⁊
eterne felicitatis gaudiū ſubminiſtrent. Per. ¶ Sancti leonardi abbatis. Ad miſſam. Officiū.

ps. 36 OS iuſti meditabitur ſapiētiā: et
lingua ei⁹ loque
tur iudicium/ lex
dei eius ī corde
Eodē ipſi⁹. ps. Noli emulari in malignantib⁹: neq̄ʒ zelaueris
facientes iniquitatem. Oratio.

PReces nr̄as q̄s dñe celeſti dono ꝓſequere: vt q̄ de
bti leonardi confeſſoris tui atq̄ʒ
abbatis ꝓ̄cinijs glriamur: eius
meritis atq̄ʒ ſuffragijs/ apud te
ſēp adiuuari mereamur. Per d.
Epla. Iuſt⁹ cor ſuū. In cōi f. xiij
ps. 36 Gr. Os iuſti meditabit̄ ſapiētiā: et
lingua eius loquet̄ iudicium. V. Lex
dei eius ī corde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplantabūtur greſſus eius. Al. ia. V. Poſui
adiutoriū ſuper potentem: ⁊ exaltaui
electum de plebe mea. Sequentia.
Adeſt nobis. In cōi fo. xi. Euāgelium. Nemo accendit. In cōi
ps. 88 fo. xiiij. Offer. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo: et in nomine meo
exaltabit̄ cornu eius. Secreta.

SUſcipe dñe mūera tue pie
tati humiliter imolanda: ⁊
cōcede: vt nobis ſcti leonardi cōfeſſoris tui atq̄ʒ abbatis interceſſione fiāt ſalutaria: cuius natali
cijs ea tibi ſperam⁹ accepta. p d.
Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē Mat.
conſtituit dñs ſup familiā ſuā: vt det 24. D
illis in tpe tritici menſurā. Poſtcō.

PUrificet nos dñe q̄ſtui ꝑ
ceptio ſacramēti: ⁊ que ꝑ
bti leonardi confeſſoris tui atq̄ʒ
abbatis veneranda ſolennitate
gerim⁹: ei⁹ nobis patrocinantibus meritis ad indulgētiā proſint eternā. Per d. ¶ Sanctorū
quattuor coronatorū mar. offm̄.

INtret ī cōſpectu p. 78.
tuo dñe gemit⁹
ꝯpeditoꝝ: redde
vicinis noſtris ſeptuplū ī ſinu eorū: vīdica ſangui
nē ſctōrū tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ps.
De⁹ venerūt gētes ī hereditatē tuā: Eodē
polluerūt tēplū ſanctū tuū poſuerūt
hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiā. Oro.

PReſta q̄s oīps de⁹: vt qui
glorioſos martyres tuos
claudiū/ nichoſtratū/ ſimphorianū caſtoriū atq̄ʒ ſimpliciū fortes
in ſua ꝯfeſſiōe cognouim⁹: pios
apud te in nr̄a interceſſiōe ſentiamus. Per d. Epla. Iuſtorū aīe.
In cōi fo. vij. Gr. Vindica dñe ſan p. 78.
guinē ſanctoꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. V.
Poſuerūt mortalia ſuoꝝ tuoꝝ eſcas
volatilibus celi: carnes ſanctoꝝ tuorum beſtijs terre. Al. ia. V. Mirabilis dñs noſter in ſctis ſuis. Euāge.
Cum audieritis. In cōi fol. ix.

ps.149 Offer. Exultabũt sctĩ in gloria: leta-
buntur in cubilib⁹ suis exultationes
dei in faucibus eorum. Secreta.
BEnedictio tua q̃s dñe lar-
ga descendat: q̃ ⁊ munera
nr̃a deprecãtib⁹ sctis martyrib⁹
tuis claudio/nicostrato/simpho-
riano/castorio/atq3 simplicio: ti-
bi reddat accepta: ⁊ nobis sacra-
mẽtũ redẽptionis efficiat. Per.
ps.78 Cõio. Posuerunt mortalia seruorũ
tuorũ dñe escas volatilibus celi: car-
nes sanctorũ tuorũ bestijs terre: scđm
magnitudinem brachij tui posside fi-
lios morti punitorum. Postcõio.
CElestib⁹ refecti sacramen-
tis ⁊ gaudijs/supplices te
dñe dep̃camur: vt quorũ gaude-
mus triũphis/ ꝓtegamur auxi-
lijs. p. ℂ Theodori mar. Offin.

ps.20 In ꝟtute tua dñe
letabit̃ iustus: et
sup̃ salutare tuũ
exultabit vehe-
mẽter: desideriũ
aĩe ei⁹ tribuisti ei.
Eodẽ ps. Qm̃ p̃uenisti eũ in bñdictionib⁹
dulcedinis: posuisti in capite eius co-
ronam de lapide precioso. Oratio.
DEus q̃ nos bti theodori
martyris tui confessione
gl'iosa circũdas et ꝓtegis: p̃sta
nobis ei⁹ imitatione ꝓficere: et
orõne fulciri. p̃ do. Epla. Btũs
vir q̃ i sapiẽtia. In cõi f. iiij. Gr.
Beãs vir q̃ timet dñm: i mãdatis ei⁹
ps.111. cupit nimis. ℣. Potẽs i t̃ra erit semẽ
ei⁹ gñatio rectorũ bñdicet̃. Alla. ℣.
Esa. Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedr⁹ li-
35. bani multiplicabit̃. Euãge. Si q̃s
vult post me. In cõi fo. v. Offer.
ps.20. Gl'ia ⁊ honore coronasti eũ: ⁊ cõstituisti
eũ sup̃ opa manuũ tuarũ dñe. Sec.

MUnerib⁹ oblatis dñe bti
theodori martyris tui fe-
sta venerãtes: q̃s/vt q̃ cõsciẽtie
nostre prepedimur obstaculis:
illi⁹ meritis reddamur accepti.
Per d. Cõio. Magna est gl'ia eius ps.20
in salutari tuo: gloriã ⁊ magnũ deco-
rẽ iPones sup̃ eum dñe. Postcõio.
SAncta tua nos dñe sũpta
purificẽt: et itercedẽte btõ
theodoro martyre tuo: ad perpe-
tue beatitudinis cõsortiũ intro-
ducant. Per do. ℂ Sancti mar-
tini epi et confessoris. Officium

Statuit ei dñs te- Eccli.
stamẽtũ pacis: et 45.D
principẽ fecit eũ:
vt sit illi sacerdo-
tij dignitas ĩeter-
nũ. ps. Misericor- ps.88
dias dñi: ineťnũ cantabo. Oratio.
DEus qui cõspicis quia ex
nulla nostra virtute subsi-
stimus: cõcede ꝓpicius vt inter-
cessiõe bti martini cõfessoris tui
atq3 põtificis: cõtra oĩa aduersa
muniamur. Per. ℂ Memoria de
sancto menna martyre. Oratio.
PResta q̃s oĩps de⁹: vt qui
bti mẽne martyris tui na-
talicia colim⁹/ itercessione ei⁹ in
tui nominis amore roboremur. p.
Epla. Ecce sacerd. In cõi fo. xi.
Gr. Dñe p̃uenisti eũ in bñdictiõib⁹ ps.20.
dulcedinis posuisti i capite ei⁹ coronã
de lapide p̃cioso. Alla. ℣. Hic mar- Eccli
tin⁹ paup̃ ⁊ modic⁹ celũ diues igredi-
tur: hymnis celestibus honorat̃. Se-
quẽtia. Sacerdotẽ xp̃i. Reqre i
translatione eiusdem. Euãgeliũ
Homo quidam peregre. In cõi
fo. xij. Offer. Veritas mea ⁊ miseri- ps.88
cordia mea cũ ipso: ⁊ in nomine meo

exaltabitur cornu eius. Secreta.

DEus q̄ omne bonū in tui ſacri corporis myſterio cōtineri voluiſti/ ꝯcede ꝓpicius vt hoc mun⁹ qḋ in beati martini cōfeſſoris tui atq; pontificis veneratione tibi offerim⁹: ipſo intercedente nobis proficere ſentiamus. Per do. ¶ Alia ſecreta

SAcrificia iſta tibi vero eternoq; pōtifici oblata dn̄e tu ſctifica: ꝛ īteruenientе btō mēna martyre tuo: ita nos fac q̄s hec tractare myſteria: vt ip̄i tibi ꝛ tē pluꝫ ꝛ hoſtia placabilis eſſe mereamur. Qui viuis ꝛ reg. Cōio.

math. 24.D Btūs ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vob; ſup̄ oīa bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcō.

AUxiliare q̄s dn̄e populo tuo: vt ſacramētoꝝ tuoꝝ virtute ꝓficiēs: itercedēte btō martino cōfeſſore tuo atq; pōtifice: ꝛ tuo ſemp̄ munere guberneť/ ꝛ ad redēptionis eterne ꝑueniat te ducēte cōſortiū. p dn̄. Alia poſtcōio.

HEc ī nobis q̄s dn̄e gratia tua ſēp̄ exerceat: vt diuinis inſtauret corda nr̄a myſterijs et btē mēne martyris tui feſtiuitate letificet. p. Quotidie p oct. dr̄ eadē miſſa: ſed ſine ſequentia: niſi feſtū itercurrat: ꝛ niſi ī dn̄ica vel qn̄ dr̄ de ſctā maria: vel miſſa Salus populi. reſtat cantanda.

¶ Scti bricij ep̄i et cōfeſ. Offiū.

Dan̄.3 SAcerdotes dei bn̄dicite dn̄z: ſcti ꝛ humiles corde laudate deū. Ps

Eodē Bn̄dicite oīa opera dn̄i dn̄o: laudate et ſuperexaltate eū in ſecula. Oratio.

COnſerua q̄s dn̄e populū tuū itercesſione bti bricij cōfeſſoris tui atq; pōtificis ī tuo amore cōſiſuꝫ: vt mereamur ip̄o itercedēte cōſortes fieri celeſtiū gaudioꝝ. Per dn̄. ¶ Mēoris de ſctō martino vīḡ. Ep̄la. Juſtum deduxit. In cōi f. xi. Gr. Ecce ſa- Eccli. 44.c.

cerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuētus ſimilis illi: q̄ ꝯſeruaret legē excelſi. Alla. ℣. Amauit Laus eccl̄ie.

eū dn̄s ꝛ ornauit eū: ſtolā glie induit eū. Si do. fuerit dr̄ ſeq̄ntia de cōi fo. xli. Euāg. Hō quidā nobilis. In cōi fo. vi. Offꝛ. Inueni dd̄ ſer- ps.88

uū meū: oleo ſctō vnxi eū. manus enī mea auxiliabitur ei: ꝛ brachiū meum confortabit eum. Secreta.

SAncti bricij cōfeſſoris tui atq; pōtificis dn̄e q̄s annua ſolēnitas pietati tue nos reddat acceptos vt ꝑ hec pie oblatiōis officia: ſcti p̄nt; miſerias euadam⁹: et gr̄e tue bn̄ficia ꝯſequamur. p. Mat. 24.D

Cōio. Fidelis ſeruus ꝛ prudēs quē conſtituit dn̄s ſup̄ familiā ſuā: vt det illis in tp̄e tritici menſurā. Poſtcō.

MIſterijs refecti diuinis dn̄e de⁹ nr̄: q̄s: vt bti bricij confeſſoris tui atq; pōtificis: vbiq; itercesſiōe nos ꝓtegas ī cui⁹ annua veneratione hec tibi obtulim⁹ ſacramēta. p. Infra diocesim London̄. tranſla. ſcti erkēwaldi ep̄i ꝛ ꝯfeſſoris oīa fiāt ſicut ī cōi.

¶ Scti machuti ep̄i ꝛ ꝯfeſ. offiū.

STatuit ei dn̄s teſtamētū pacis/ ꝛ principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas: ī eternū. Eccli. 45.D

Ps Miſericordias dn̄i: in eternū cātabo. Oratio. ps.88

Omnīps sempiterne de⁹ ppli
tui p̄ces exaudi: q̄ beatum
machutū ɔfessorē tuū atq; pōti-
ficem ꝟtutis gr̄a decorasti: et eū
hodie in celesti glīa suscepisti. P.
Memoria de scō martino. Epla.
Ecce sacerdos. In cōi f. xi. Gr.
ps.88 Inueni dauid seruū meum: oleo san-
cto vnxi eū: man⁹ enī mea auxiliabit̄
ei: ꝛ brachiū meū ɔfortabit eū. ℣. Ni-
chil pficiet inimic⁹ in eo: ꝛ fili⁹ iniqui-
Esa. tatis nō nocebit eī. Alleluia. ℣. Iust⁹
35. germinabit sicut liliū: ꝛ florebit ī eter-
nū āte dñm. Seqn. Alma cohors
de cōi fo. xij. Euāg. Homo q̄dā no-
ps.88 bilis. In cōi fo. vj. Offr. Ueritas
mea ꝛ mīa mea cū ipso: ꝛ in nōīe meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.

Oblatiōes nr̄as q̄s dñe p-
piciat⁹ intēde: q̄s tibi in ho-
nore bti machuti cōfessoris tui at-
q; pōtificis ɔsecrādas deferim⁹:
precātes vt ipsi⁹ meritis ꝛ inter-
cessiōe pctōꝝ oīm q̄ negligenter
gessim⁹: te ppiciāte veniā cōse-
qui mereamur. Per dñm. Cōio.
Btūs seruus quē cū venerit dñs inue-
math. nerit vigilātē amē dico vobis: sup oia
24.D bona sua constituet eū. Postcōio.

Quos donis celestib⁹ dñe
satiasti: scti machuti cōfes-
soris tui / atq; pōtificis benign⁹
attolle presidijs: vt a noxijs oīb⁹
expediti: post salutaria tua toto
corde curramus. Per dominū.
Scti edmūdi archiepi. Offm.

Eccla Gaudeam⁹ oēs in
dño diē festū cele-
brātes sub hono-
re edmūdi psulis
de cui⁹ solēnita-
te gaudēt āgeli:
ps.67. et collaudāt filiū dei. ℣. Exultate
iusti ī dño: rectos decet collaudatio.

Deus q̄ largiflue Oratio.
bonitatis cōsilio tuo / ec-
clesiam tuā bti edmūdi ɔfessoris
tui atq; pōtificis pclare vite me-
ritis decorasti: ꝛ gloriosis letifi-
casti miraculis: cōcede ppicius
nobis famulis tuis: vt et ipsi⁹ in
meli⁹ reformemur exēplis: et ab
oībus ei⁹ patrocinio ptegamur
aduersis. Per dñm. Memoria
de scō martino. Epla. Ecce sa-
cerdos magn⁹ qui ī vita. In cōi
fo. xi. Gr. Dñe puenisti eū in bñdi- ps.20.
ctiōib⁹ dulcedinis: posuisti in capite
eius coronam de lapide precioso.
Uitā petijt ꝛ tribuisti ei: longitudinē
dierū ī sclm scli. Alleluia. ℣. Hic edmū- Laus
dus paup ꝛ modic⁹ celū diues ingre- eccle.
ditur hymnis celestibus honoratur.
Seqntia. Alma cohors. ꝛ Euā-
gelium. Homo quidā peregre.
In cōi f. xij. Offr. Ueritas mea et ps.88
mīa mea cum ipso: et in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.

Beati edmūdi confessoris
tui atq; pontificis / q̄s do-
mine precibus munera tibi offe-
renda complaceāt: et oblata no-
bis proficiant ad salutem. Per.
Cōio. Beatus seruus quem cum ve- Mat.
nerit dominus inuenerit vigilantem: 24.D
amen dico vobis: super omnia bona
sua constituet eum. Postcōio.

Mentes nostras q̄s domi-
ne susceptis robora sacra-
mentis: vt sicut eas beati edmū-
di confessoris tui / atq; pōtificis
nouis dignatus es confortare
miraculis: sic etiam iuuare suf-
fragijs: ꝛ illustrare digneris ex-
emplis. Per. Sancti hugo-
nis epi et cōfessoris. Officium.

Statuit ei dñs te ccli.
ſtamētū pacis/⁊ 5.D
principē fecit eū
vt ſit illi ſacerdo-
tij dignitas: i eter-
nū. ps. Miſericor- .88
dias dñi: in eternū cātabo. Oratio

Deus qui beatū hugonē
confeſſorem tuū atq; pō-
tificē: eminentia meritorū et cla-
ritate ſignorū excellenter orna-
ſti: cōcede propicius: vt eius exē-
pla nos prouocent: et virtutes
illuſtrent. Per. Mēoria de ſan-
cto aniano confeſſore. Oratio.

Deus q̄ ſctām nobis hui⁹
diei celebritatē ꝑ bti ania-
ni cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſo-
lēnitate tribuiſti. adeſto familie
tue ꝓcib⁹ ⁊ da: vt cui⁹ hodie feſta
celebram⁹ ei⁹ meritiꝫ ⁊ itercesſiōi-
bus adiuuemur. p. Mēo. de ſcō
martino vtō. Epl'a Dilect⁹ deo.
.20 In cōi fo. xi. Gr. Dñe ꝓueniſti eū
in bndictiōib⁹ dulcedinis poſuiſti i ca-
pite eius coronā de lapide ꝓcioſo. ℣.
Uitā petijt ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinē
dieꝝ i ſclm ſcli. Alla. ℣. Iuſt⁹ ger-
sa. minabit ſicut liliū: ⁊ florebit i eternum
35. ante dñm. Seqn. Alma cohors.
Euāg. Uidete vigi. In cōi f. xii.
.88 Offr. Ueritas mea ⁊ mīa mea cum
ipo: ⁊ i noīe meo exaltabit cornu ei⁹.

Oblata tibi munera Sec.
q̄s dñe btūs hugo ꝯfeſſor
tu⁹ ⁊ pōtifex proſequat: et meri-
tis ei⁹ adiuti ꝑ ea gratiā et glo-
riam conſequamur. Per dñm.
Alia ſecreta de ſancto aniano.

Preces nr̄as q̄s dñe ꝓpi-
ciat⁹ admitte: ⁊ dicatū tibi
ſacrificiū bti aniani ꝯfeſſoris tui
atq; pōtificis ꝯmēdet oratio. p.

Alia ſecreta de ſcō martino vtō.
Cōio. Btūs ſeru⁹ quē cū venerit dñs math.
inuenerit vigilātē: amē dico vobis ſuꝑ 24.D
oia bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcōio.

Noſtre ſeruitutis obſeq̄a
q̄s dñe de⁹ btūs hugo cō-
feſſor tu⁹ ⁊ pōtifex tibi reddat ac-
cepta: ne ſacramēti celeſtis effe-
ctū reat⁹ nr̄a nobis excludat. p.
Alia poſtcōio de ſancto aniano

Omīps et miſericors de⁹ q̄
nos ſacramētoꝝ tuoꝝ par-
ticipes efficis ac miniſtros: p̄ſta
q̄s: vt intercedēte btō aniano cō-
feſſore tuo atq; pontifice: ⁊ fidei
ꝓficiam⁹ augmēto: ⁊ btitudinis
eius iūgamur conſortio. p. Alia
poſtcōio de ſancto martino vtō.

¶ In octa. ſcti martini. Officiū.

Statuit ei dñs te- Eccli.
ſtamētū pacis: et 45.D
principē fecit eū:
vt ſit illi ſacerdo-
tij dignitas i eter-
nū. ps. Miſericor- ps.88
dias dñi: ineternū cantabo. Oratio.

Concede q̄s oēs deus: vt
bti martini cōfeſſoris tui
atq; pōtificis frequētata ſolēni-
tas: ad ꝑpetuā ꝑplo tuo ꝓficiat
ſalutē: ⁊ quē ſepi⁹ veneramur in
terris ſēꝑ habeam⁹ patronū i ce-
lis. p d. Epl'a. Ecce ſacerdos. In
cōi fo. xi. Gr. Dñe ꝓueniſti eū i bn- ps.20
dictiōib⁹ dulcedinis poſuiſti i capite
ei⁹ coronā de lapide ꝓcioſo. ℣. Uitam
petijt ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinē dierū i
ſclm ſcli. Alla. ℣. Hic martin⁹ paup Laus
et modic⁹ celū diues igredit: hymnis eccle.
celeſtib⁹ honorat. Euāge. Hō qdā
pegre. In cōi fo. xii. Offr. Ueri- ps.88
tas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ in noīe
meo exaltabit cornu eius. Secreta

Hec oblatio dñe q̄s quam iterata scti martini ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis festiuitate offerim⁹ tue maiestati/ ꝓsit nob; ad indulgētiā. vt ꝑ eā a nr̄is liberemur pctīs: ꝛ sacr; altarib⁹ astare digni efficiamur. ꝑ do. Cōio.

math. 24. D Btūs seruus quē cū venerit dñs inuenerit vigilātē amē dico vobis: sup oīa bona sua constituet eū. Postcōio.

Sacramēta dñe q̄s q̄ sumpsim⁹ btō martino cōfessore tuo atqꝫ pōtifice: intc̄edēte: ab oī nos aduersitate defendāt/ ꝛ ꝑpetua ꝓsperitate tibi soli suire cōcedāt. ꝑ d. Si iste oct. i do. vel in sabbō cōtigerit: fiat de eis mēoria ad missaz absqꝫ missa ī caplo.

¶ Scti edmūdi regis ꝛ mr. offm̄.

ps. 8. Gloria ꝛ honore coronasti eū: ꝛ cōstituisti eū sup opera manuū tuaꝝ. Ibidē ℣. Dñe dn̄s noster: q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra. Oratio

Deus ineffabilis mīe q̄ btissimū regē edmūdū tribuisti ꝓ tuo noīe inimicū moriēdo vicere: ꝯcede ꝓpici⁹ familie tue: vt eo interueniēte mereaꝛ ī se antiqui hostis incitamēta superādo extīguere. ꝑ. Epla. Btūs vir q̄ ps. 20 inuēt⁹. In cōi fo. iiij. Gr. Posuisti dñe sup caput eius: coronā de lapide ꝓcioso. ℣. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei: ꝛ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. Alla. ℣. Letabiꝛ iust⁹ in dño ꝛ sperabit ī eo: ꝛ laudabunꝛ oēs recti corde. Seqn̄. Organicis. In cōi fol. iiij. Euā. Si q̄s venit ad me. ps. 8. In cōi fol. v. Offr̄. Glīa ꝛ honore coronasti eū: ꝛ constituisti eum super opera manuū tuaꝝ dñe. Secreta.

Hoc sacrificiū redēptiōis nr̄e q̄s oīps de⁹ clementer respice: ꝛ intercedēte btō edmūdo rege ꝛ martyre tuo/ ꝓ hac familia tua placat⁹ assume. Per.

¶ Cōio. ps. Magna est glīa ei⁹ in salutari tuo: gloriam ꝛ magnū decorē impones super eum domine. Postcōio.

Sint tibi oīps de⁹ grata nostre seruitutis obsequia: ꝛ hec sancta q̄ sumpsim⁹ intercedente btō edmūdo rege ꝛ martyre tuo prosint nobis ad capescēda premia vite perpetue. ꝑ.

¶ Sancte cecilie virginis et mar. Officiū.

p. 11 Loquebar de testimonijs tuis ī cōspectu regū et nō cōfundebar/ et meditabar in mandatis tuis q̄ Ibid dilexi nimis. Ps. Beati imaculati ī via: q̄ ambulāt in lege dn̄i. Oratio.

Deus q̄ nos ānua btē cecilie v̄ginis ꝛ martyris tue solenitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie ꝯuersationis sequamur exēplo. Per d. Epla. Dñe de⁹ me⁹. In cōi f. xv. p. 44 Gr. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tuā: quia cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intende prospere procede ꝛ regna. Alla. ℣. Ueni electa mea ꝛ ponā in te thronū meū: q: cōcupiuit rex speciē tuam Sequētia. Exultem⁹. In cōi fo. xv. Euāg. Simile est regnū celorū the. In cōi folio. xvi. Offr̄. p. 44 Offerenꝛ regi virgines post eā: ꝓxime eius offerētur tibi. Secreta.

Presta q̄s oīps ꝛ misericors deus/ vt sicut diuina offerim⁹ ī scte cecilie v̄ginis tue

et martyris ſolēnitate ſacramēta:
ſic idulgētie tue largitatē piis
eiꝰ ꝑcibus aſſeq̄mur. p. Cōio.
118. Cōfundant̄ ſuꝑbi q꞉ iniuſte iniq̄tatē fecerūt
in me: ego aūt in mādatis tuis
exercebar in tuis iuſtificatiōibus: vt
non confundebar. Poſtcōio.

SAcramētoꝝ tuoꝝ domine
participes effecti imploramus
clemētiā tuā: vt btē cecilie
ꝟginis tue et martyris iteruētu
pctōꝝ nroꝝ veniā ꝯſequi mereamur.
Per do. ¶ Sancti clementis
pape et martyris. Officium.

109. DIcit dñs ſmōes
mei quos dedi i
os tuū non deficient
de ore tuo.
adeſt eni nomen
tuū ꝛ munera tua
accepta erunt ſuper altare meū
101. ps Domine exaudi orationē meā: et
clamor meus ad te veniat. Oratio.

DEus q̄ nos annua btī clementis
martyris tui atqꝫ
pōtificis ſolēnitate letificas: cōcede
ꝓpicius vt cuiꝰ natalicia colimus:
ꝟtutē quoqꝫ paſſiōis imitemur.
Per dominū. ¶ Memoria
de ſancta felicitate virgine.

PReſta q̄s oīps deꝰ: vt btē
felicitatꝭ martyris tue ſolēnia
recēſentes: meritis ipſius
protegamur ꝛ precibꝰ. Per do.

Epla. Ad philippenſes.
4. FRatres. Rogo vos kmi
et deſideratiſſimi / gaudiū meū ꝛ
corona mea: ſic ſtate i dño kmi.
Rogo euchodiā ꝛ ſinthicē depꝛecor /
idipm ſapere in dño. Etiā rogo
te germane compar: adiuua
eas q̄ mecū laborauert i euāgelio
cū clemēte ꝛ ceteris adiutoribꝰ

meis. Quoꝝ nōia ſunt i libro vite.
Gr. Iurauit dñs ꝛ non penitebit ps. 109
eū: tu es ſacerdos in eternū: ſm ordinem
melchiſedech. ꝟ. Dixit dñs dño
meo: ſede a dextris meis. Alla. ꝟ.
Iſte ſctūs digne i memoriā ꝟtit hoīꝫ: q̄ Eccl'a
ad gaudia trāſijt angeloꝝ. Sequē.
Organicis. In cōi fo. iiij. Euā.
Hō q̄dā no. In cōi fo. vj. Offr.
Inueni dauid ſeruū meū: ꝛ i oleo ſancto ps. 88
vnxi eū: manꝰ eni mea auxiliabit
ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. Sec.

PRo paſſiōe btī clementis
martyris tui atqꝫ pōtificꝭ
gratant tibi dñe munꝰ offerimꝰ:
q꞉ ſicut eū ſentimꝰ i te viuere glorioſum:
ſic ꝑ nobis intuenire ꝯfidimꝰ.
p. Alia ſecr. de ſ. felicitate.

MUnera tibi dñe ꝑ ſctē felicitatꝭ
glīoſa ſolēnitate deferimꝰ
obſecrātes: vt q̄ nobꝭ huiꝰ
celebritatꝭ effectū: ꝛ ꝯfeſſiōe dedicauit
ꝛ ſanguie: miſatiōis tue
continuū iploret auxiliū. Cōio.
Beatus ſeruꝰ quē cū venerit dñs inuenerit Mat.
vigilātē: amē dico vobis: ſup oīa 2.4 D
bona ſua conſtituet eū. Poſtcōio.

PUrificēt nos dñe q̄ſ ꝛ diuini
ꝑceptio ſacramēti: et
glīoſa deꝑcatio btī clemētꝭ martyris
tui atqꝫ pōtificis. p. ¶ Alia
poſtcōio de ſancta felicitate.

HEc dñe ſacramēta ſumentes
q̄s: vt intercedēte btā
felicitate martyre tua: vite eṫne
in nobis nutriāt alimenta. Per.
¶ Sācti griſogoni mart. Offm.

GLoria et honore
coronaſti eū: ꝛ cōſtituiſti ps. 8.
euꝫ ſuper Ibidē
opa manuū tuaꝝ
ps Dñe dñs noſter
ꝗ admirabile eſt no

men tuum in vniuersa terra. Oro.

Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate nr̄a reos nos esse cognoscimus bt̄i grisogoni martyris tui intercessiōe liberemur. P dn̄m. Ep̄la. Btūs hō q̄ sufe. In cōi fol. i. Gr.

Ps. 20 Posuisti dn̄e sup caput ei᷒: coronā de lapide p̄cioso. ℣. Desideriū aīe eius tribuisti ei: ⁊ volūtate labioꝝ ei᷒ non fraudasti eū. Alla. ℣ Btūs vir qui suffert tētationē: qm̄ cū ꝓbat᷒ fuerit/ accipiet coronā vite. Euange. Qui vos audit me. in cōi fo. v. Offr.

Ps. 8. Gl'ia ⁊ honore coronasti eū dn̄e: ⁊ cōstituisti eū sup op̄a manuū tuaꝝ. Sec.

Munera nr̄a q̄s dn̄e sereno vultu suscipe vt intercedēte beato grisogono martyre tuo/ criminū nr̄oꝝ cōtagia cūcta expurgēt. P. Cō.

Ps. 20 Posuisti dn̄e i capite eius coronam de lapide p̄cioso.

Annue q̄s dn̄e: Postcō. vt mysterijs tuis recreati scti q̄q grisogoni martyris tui semp muniam̄ auxilijs. P. ¶ Sancte katherine ỽgis ⁊ mar. Offm̄.

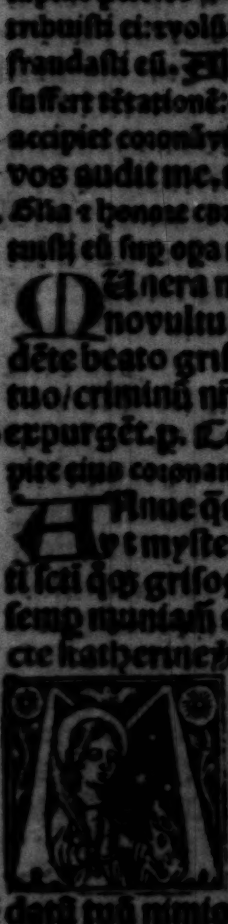

Ps. 118. Me expectauerūt peccatores/ vt pderēt me: testimonia tua dn̄e intellexi: oīs cōsūmatiōis vidi finē latū mādatū tuū nimis. Ibidē Ps Beati immaculati in via qui ambulāt in lege dn̄i. Oro.

Omnipotens sempiterne deus q̄ corpus gl'iose ỽginis tue katherine in mōtē synai ab āgelis deferri iussisti: cōcede q̄s: ei᷒ obtētu nos ad arcē virtutū p̄uehi: vbi visiōis tue claritatem mereamur intueri. P dn̄. Ep̄la. Confitebor tibi. In cōi fol. xv. Gr.

Ps. 44 Sp̄e tua et pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ℣ Propt̄ veritatē et mansuetudinē ⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabilit̄ dextra tua. Alla. ℣ Loq̄bar de testimonijs tuis in cōspectu regū: ⁊ nō cōfundebar dn̄e. Sequētia. Ps.

Odas in hac die letas/ christo canit oīs etas: corde voce fidibus. Omnē spectat ad etatē/ katherīe dignitatē: cumulare laudibus. Hec est illa cōstinata/ cuius ortu decorata: gl'iat̄ grecia. Hec est que mnā sibi datam/ xp̄o reddit decuplatā: oris eloquētia. Scolis vacans artes discēs/ altiora cōcupiscēs: studet euāgelio. Duo legēs testamenta/ vite videt alimēta: xp̄m in presepio. Cibo dulci refouet̄/ quo plus gustat plus auget̄: sanctū desideriū. Cibo cōformat̄ isti/ se cōfigens cruci xp̄i: currit ad martyriū. Rex hinc terret hinc blanditur/ hec nō timet nec lenit̄: premētis cōstātia. Hinc terrores vt fauille/ hinc res serui vt ancille: spernūt̄ vt vilia. Sapiētes superant̄/ credūt xp̄o flāmis dantur: sed nec perit fimbria. Carcerat̄ virgo cesa/ visitat̄ fit illesa: superum p̄sentia. Quā regina dū solatur/ ad certamē inuitat̄: fouet duās coronat̄, certat die tertia. A colūba dux cibat̄/ virgo rota fabricat̄: orat nexus dissipatur/ sternit̄ plebs impia. Tot triumphans in tormētis/ ad supna cū ducētis: p̄mittit porphiriū. Impetrato quicq̄d orat/ ferit lictor lac irrorat: feriētis gladiū. Corpus celitus sublatū/ est in synai tumulatū: tūba manat oleū. Syna signis illustrat̄/ celū sibi gloriaꝶ: addi ſydus aureū. Uirgo ſydus honeſtatis: dux ⁊ decꝰ ꝓbitatis: xp̄i reos maieſtatꝭ/ chriſto recōcilia. Uas ꝟtutū via morū: flos odoris odor florū: nos tuere nos celoꝝ/ trāſfer ad palacis. Euāge. Sile eſt regnū celorū theſau. In cōi fol. xvi. Offꝫ. 44 Filie regū in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato: circundata varietate. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e ꝓpiciꝰ oblatiōes tuoꝝ fideliū quas tibi in honore ſctē katherine virginis tue et martyris hodierna ſolēnitate letāter offerimꝰ/ ſicq꜁ nobis ipa intcedēte ꝑ hoc ſacrificiū placatus adeſto: vt nos ⁊ a periculis huiꝰ vite clemēter eripias: ⁊ a pctis oībus miſeratꝰ abſoluas. Per. at. Cōio. Sile eſt regnū A, celoꝝ hoī negociatori: querēti bonas margaritas: īuēta vna ꝓcioſa margarita: dedit oīa ſua ⁊ comparauit eam. Poſtc̄.

Da q̄s dn̄e ꝑ hec ſancta q̄ ſumpſimꝰ populo tuo ſalutē mētis ⁊ corpis: ⁊ intercedente btā katherina ꝟgine et martyre tua in cuiꝰ honore letamur ꝑpetuis ꝯſolatiōibꝰ tuorum reple corda fideliū: vt diuina protectiōe releuati: ⁊ pia tibi deuotiōe cōplaceāt: et tua ſemp bn̄ficia ꝯſequanꝶ. Per d. ¶ Sancti lini [redacted] martyris. Offm.

31. Sacerdotes tui dn̄e induāt iuſticiam: ⁊ ſancti tui exultēt: ꝓpt dauid ſeruū tuum: non auertas faciē xp̄i tui. Ps. Memento dn̄e dauid et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

Deus q̄ ſanctā nobis huiꝰ diei letitiā ꝑ ꝯmēoratiōe bti lini martyris tui atq꜁ pontificis feciſti: adeſto familie tue ꝓcibus et da/ vt cuiꝰ hodie feſta celebramꝰ: eiꝰ meritis ⁊ intceſſiōibus adiuuemur. ꝑ d. Epla. Oīs pōtifex. i cōi fo. v. Gꝛ. Inueni dd ſeruū meū: oleo ſctō vnxi eū. manus Ps.88 eni mea auxiliabitur ei: et brachium meū cōfortabit eū. ꝟ Nichil ꝓficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis nō nocebit eū. All'a. ꝟ Elegit te dn̄s ſibi in ſacerdotē magnum in populo ſuo. Eccl'a Euangeliū. Homo quidam nobilis abijt in regio. In cōi folio. vj. Offꝫ. Inueni dauid ſeruum meū: et in oleo ſancto vnxi eū. manus eni mea auxiliabiꝶ ei: ⁊ brachiū meū confortabit eum. Ps.88. Secreta.

Intende ꝓpicius q̄s domine oblata tibi hec munera et deꝓcatione bti lini martyris tui atq꜁ pōtificis: in cuius ea cōmēoratiōe deferimꝰ: nos ipos eadēq꜁ ſctifica. p. Cō. Beatꝰ ſeruus quē cum venerit dn̄s inuenerit vigilātem: amen dico vobis: ſup oīa bona ſua conſtituet eum. Mat. 24. D Poſtcōio.

Sumpſimꝰ domine in ſancti lini martyris tui atq꜁ pōtificis ſolennitate celeſtia ſacramēta: cuius ſuffragijs queſumꝰ largiaris: vt quod temporaliter gerimus: eternis gaudijs cōſequamur. Per dn̄m noſtrum.

¶ Explicit ſanctotale.

❡ Incipit cōmune ſctōꝝ ꝓpriū nō habentiū. Et p̄mo. ❡ In vigilia vni⁹ apli ſiue euāge. Offm̄.

ps. 51. EGo autē ſicut oliua fructificaui in domo domini: ſpaui in mīa dei mei/ ⁊ expectabo nomē tuū: quoniā bonū eſt ante ꝯſpectū ſctōꝝ tuoꝝ. ps. Quid gloriaris i malicia: q̄ potēs es i iniq̄tate.

ps. 51. ⁊ puer, 10. B. Q Ueſum⁹ oīps de⁹: vt Or. nr̄a deuotio q̄ natalicia beati N. apli tui ātecedit: patrocinia nobis intceſſione eius accumulet ꝑ do. Lec. lib. ſapiētie.

Eccl. 44. D. BEnedictio dn̄i ſup caput iuſti: ideo dedit illi hereditatē: et diuiſit illi partē in tribubus duodecim: ⁊ īuenit grām in cōſpectu oīs carnis. Et magnificauit eū in timore inimicoꝝ: et in verbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū in ꝯſpectu regū: ⁊ oſtēdit illi gliam ſuā. In eodem. 45. A. In fide et lenitate ipſius/ ſctm̄ fecit illuz: et elegit euz ex oī carne. Et dedit illi coꝛ ad p̄cepta/ ⁊ legē vite ⁊ diſciplīne: et excelſum fecit illum. Statuit ei teſtamētū eternuz: et circuncinxit eū zona iuſtitie. Et induit eū domin⁹: corona glorie.

Lectio libri ſapientie.

Prover. 3. B. BEatus homo q̄ īuenit ſapiētiā: ⁊ q̄ affluit prudētia. Melioꝛ eſt acq̄ſitio ei⁹ negociatiōe/ argenti et auri p̄mi⁊ puriſſimi fruct⁹ eius. Precioſioꝛ eſt cunctis opibus: ⁊ oīa que deſiderant huic nō valēt cōparari. Lōgitudo dierū in dextera eius: ⁊ in ſiniſtra illi⁹ diuitie et glīa. Vie ei⁹ vie pulchre: ⁊ oēs ſemite illi⁹ pacifice. Lignū vite eſt his qui apprehenderint eā: ⁊ q̄ tenuerit eā beatus. Dn̄s ſapiētia fundauit terrā: ſtabiliuit celos prudentia. Sapiētia illi⁹ eruperunt abyſſi: et nubes roꝛe cōcreſcūt. Gr. Iuſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrus libani multiplicabit in domo domini. ps. 91. ℣. Ad annūciandū mane mīam tuā: et veritatē tuā ꝑ noctē. ❡ Si dn̄ica fuerit dicat vnū Alla de cōmuni apſoꝝ. quere in officio ſequēti.

Scd̄m Johannē.

15. A. IN il. t. Dixit ieſus diſ. ſu. Ego ſum vitis vera/ ⁊ pat me⁹ agricola eſt. Oēm palmitē in me non ferentē fructum: tollet eum. Et oēm qui fert fructū/ purgabit eū: vt fructū plus afferat. Iam vos mūdi eſtis ꝓpt ſermonē quē locut⁹ ſuz vobis. Manete i me/ ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nō poteſt ferre fructū a ſemetipo/ niſi māſerit in vite: ſic nec vos / niſi in me manſeritis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me/ et ego in eo: hic fert fructū multū: q2 ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me nō māſerit: mittetur foꝛas ſicut palmes/ ⁊ areſcet: et colligēt eum/ ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet. Si māſeritis in me: et verba mea in vobis manſerint: quodcūq3 volueritis petetis: et fiet vobis. Scd̄m Johannem.

15.A In illo t. Di. ie. dis. su. Ego
sum vitis / vos palmites.
Qui manet in me ⁊ ego i eo: hic
fert fructū multū: qr sine me nu-
chil potestis facere. Si qs i me
nō mānserit: mittetur foras sicut pal
mes/ ⁊ arescet: ⁊ colligēt eū ⁊ in
ignē mittēt ⁊ ardet. Si mānseritis
in me: ⁊ v̄ba mea in vobis manse
rint: qdcūqz volueritis petetis/ et
Ps. 8 fiet vobis. Offr. Gl'ia ⁊ honore co-
ronasti eū: ⁊ cōstituisti eū sup opa ma
nuum tuarū dn̄e. Secreta
Accepta sit tibi dn̄e / nr̄e
devotionis oblatio: ⁊ ad apl'icam
puriores nos faciat venire festi
Ps. 20 uitatē. p. Prefa. qtid. Cōio. Ma
gna est gloria eius i salutari tuo: glo
riā ⁊ magnū decorē impones sr̄ eū dn̄e.
Presta nobis Postcōio.
eterne largitor / eius vbiqz
pia ꝓtegi orōne: cuiꝰ natalicia ꝑ
hec scā q̄ sumpsimꝰ/ votiuo ꝑue
nimus obsequio. p. ¶ In die vniꝰ

apl'i. Offi.
Ps. 138. Ihi autē
nimis ho
norati sūt
amici tui
deꝰ nimis
cōfortatꝰ ē
pncipatꝰ
eorū. In
tpe pasc. Alla. Ps. Dn̄e ꝓbasti me ⁊
Ibidē cognouisti me: tu cognouisti sessionē
meā et resurrectionē meā. Oratio.
Exaudi dn̄e populū tuū cū
scti apl'i tui N. patrocinio
supplicātē: vt tuo semp auxilio
munitꝰ: secura tibi possit deuo-
tione seruire. p. Ad ephe.
Fratres. Iā nō estis ho-
2. D. spites et aduene: sed estis ciues
sanctorū ⁊ domestici dei/ supedi
ficati sup fundamētū apl'orū ⁊ ꝓ
phetarū: ipso summo angulari la
pide christo iesu. In quo omnis
edificatio cōstructa: crescit in tē
plum sctm̄ in dn̄o. In quo ⁊ vos
coedificamini in tabernaculum
dei: in spū sctō. Lec. act. apl'orū.
In diebus illis. Per ma- 5.B.
nus apl'orū/ fiebant signa
et ꝓdigia multa in plebe: ⁊ erāt
vnanimiter omnes in porticu sa-
lomonis. Ceterorū autē nemo
audebat cōiūgere se illis: sed ma
gnificabat eos populꝰ. Magis
autē augebatur credentiū in dn̄o
multitudo virorū ac mulierū: ita
vt in plateas eiicerēt infirmos:
et ponerēt in lectulis ac graba-
tis/ vt veniēte petro: saltē vmbra
illius obūbraret quēqz illorū/ et
liberarentur oēs ab infirmitatibus
suis. Cōcurrebat autē ⁊ multitu
do vicinarū ciuitatū i hierusalē/
afferētes egros/ ⁊ vexatos a spi
ritibꝰ immundis: q curabantur oēs
Gr. Nimis honorati sunt amici tui Ps. 138.
deus: nimis cōfortatus est pncipatus
eorū. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ sup are- Ibidē
nam multiplicabuntur. Gr. In omnē Ps. 18.
terrā exiuit sonus eorū: ⁊ in fines or-
bis terre verba eorū. ℣. Celi enarrāt Ibidē
gloriā dei: ⁊ opa manuū eius annun
ciat firmamētū. Gr. Cōstitues eos Ps. 44
pncipes sup oēm terrā: mēores erunt
nois tui dn̄e. ℣. Pro patribꝰ tuis na- Ibidē
ti sunt tibi filij: ꝓpterea populi confi
tebuntur tibi. Alla. ℣. Nimis hono- Ps. 138.
rati sunt amici tui deus: nimis cōfor
tatus est pncipatus eorū. Alla. ℣.
In oēm terrā exiuit sonus eorū: et in Ps. 18.
fines orbis terre verba eorū. Alla. Act. 5
℣. Per manus aūt apostolorū fiebāt B.

ſignaꝛ pdigia multa in plebe. Alla

Jo.15 C. ℣. Non vos me elegiſtis: ſed ego vos elegi/ ꝛ poſui vos vt eatꝫ ꝛ fructū afferatꝫ: ꝛ fruct⁹ vr̄ maneat. Infra.lxx.

ps.111 Beat⁹ vir q̇ timet dn̄z: Trac. In mādatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemē ei⁹: generatio rectorū benedicet. Ibidē ℣. Gloria ꝛ diuitie i domo eius: ꝛ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Sequentia.

CLare ſctōꝝ ſenat⁹ aplōꝝ princeps orbis terraruz: rectorq̃ꝫ regnoꝝ. Eccleſiaꝝ mores ꝛ vitam moderare. Qui per doctrinā tuaz fideles ſunt vbiq̃ꝫ Antiochus et remus/ cōcedunt tibi petre regni ſolium. Tyrānidem tu paule alexandrinā/ inuaſiſti greciā. Ethyopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſciat aliquas veſtiſti cādido. Thoma bartholomee iohannes philippe ſymon. Iacobiq̃ꝫ pariles andrea thadee dei. Bellatores inclyti. En vos oriens ꝛ occidēs. Immo teres mūdi circulus. Se patres habere gaudēt ꝛ expectant iudices. Et idcirco mūdus om̄is laudes vobis et honorē ſanctis debitum/ ſupplex impendit. Sequentia.

ALleluya nūc decātet vniuerſalis eccl'ia. Extollendo laude celſa aplōrū preconia. Quorū princeps p crucē ſcādit petrus alta poli culmia. Doctor orbis triūphat ſub nerone vrbe in romulea. Crux ādree digna ꝯfert p̄mia. Iacob⁹ vterq̃ꝫ nitet laurea. Egeas illū: hos iudaica gēs trāſmiſit ad ethera Sūt matheo ſunt iohanni collata. Duo clara gr̄aꝝ munera. Virtaꝯ illū necat hūc ſuas ieſ⁹ vocat ad epulas. Philipp⁹ xp̄i gr̄a docēs p̄dicās in ſcithia. Thomas ꝯfoſſus lācea curſū ꝯſūmat i īdia. Simō et iudas dū ſacra p̄ſis oſtendūt monita. Fuſus ſanguis ambos ſtola p̄luſtrauit purpurea. Bartholome⁹ dat indis vite dogmata. Mathie culmen dedit ſors ap̄lica. Plaudat ḡ tell⁹ plaudat celorum curia. Et hac die ſacra plaudat p̄ſens familia. Honorāda ſacroſācta aplōꝝ merita. Hi ſunt cādelabra ante deū lucētia Hi p̄lati celſa ſummi regis i curia. Hi ſal t̄re hi lux mūdi/ hi clara celi lumīa. Iā palma/ iā corona: iāz p̄miſſa olim mēſa illis eſt appoſita. O q̄ta q̄ꝫ p̄clara iā iocūda celebrāt illoꝝ ſolēnia. His nr̄a ſint ſolennia. Sint vota/ ſint preconia. Sint grata laudū carmina. S.io.

IN il.t. Dixit ie. di. ſ. Hec mādo vobis vt diligatꝫ iuicē. Si mūdus vos odit: ſcitote qꝛ me priorē vobꝫ odio habuit. Si de mūdo fuiſſetis mund⁹ qd̄ ſuū erat diligeret. Qꝛ vo de mundo nō eſtꝫ: ſed ego elegi vos de mūdo: ꝓptea odit vos mund⁹. Mementote ẜmōis mei quē ego dixi vobis: nō eſt ẜu⁹ maior dn̄o ſuo. Si me p̄ſecuti ſūt: ꝛ vos p̄ſeqn̄t. Si ẜmonē meū ẜuauerūt: ꝛ vr̄m ẜuabūt. Sꝫ hec oīa faciēt vobis ꝓpt nomē meū: qꝛ neſciunt eū q miſit me. Si nō veniſſez ꝛ locut⁹ fuiſſē eis: pctm̄ nō haberēt. Nūc autem excuſationē nō habēt de 15. C.

peccato ſuo. Qui me odit/⁊ patrē meū odit. Si opa nō feciſſeꝫ in eis q̄ nemo ali⁹ fecit/pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt ⁊ viderūt ⁊ oderūt/⁊ me ⁊ p̄rem meū. Sed vt adimpleat̄ ꝟmo q̄ in lege eoꝝ ſcriptus eſt: qꝛ odio habuerunt me gratis. Scd́m Matheum.

10.B In illo t. Dixit ie. diſ. ſuis. Ecce ego mitto vos/ſicut oues in medio luporū. Eſtote ḡ prudentes ſicut ſpētes: et ſimplices ſicut colūbe. Cauete aūt ab hoībus. Tradēt enī vos in ꝯſilijs: ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabūt vos: ⁊ ad p̄ſides ⁊ reges ducemini ꝓpter me/ī teſtioniū illis ⁊ gētib⁹. Cū aūt tradent vos: nolite cogitare quō aut q̄d loq̄mini. Dabit̄ eī vobis in illa hora/q̄d loq̄mini. Nō enī vos eſtis q̄ loq̄mini: ſed ſpūs p̄ris vr̄i/q̄ loquit̄ in vobis. Tradet aūt frater fratrē in mortē: et pat̄ filiū. ⁊ inſurgēt filij in parentes/⁊ morte eos afficiēt. Et eritis odio oīb⁹ hoībus: ꝓpter nomen meū Qui aūt ꝑſeuerauerit vſq̄ in finē hic ſalu⁹ erit. S. math.

19.D. In ill. t. Dixit ſymō petr⁹ ad ieſuꝫ. Ecce nos reliq̄mus oīa/⁊ ſecuti ſum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Ieſus aūt dixit illis Amē dico vobis: q̄ vos q̄ ſecuti eſtis me: in regn̄atiōe/cū ſederit filius hoīs in ſede maieſtatꝫ ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuꝑ ſedes duodecim/iudicātes duodeci trib⁹ iſrl̄. Et oīs q̄ reliq̄rit domū/ vel fratres/aut ſorores/aut patrē/ aut matrē/aut vxorē/aut filios/ aut agros ꝓpt̄ nomē meū: centuplū accipiet/⁊ vitā eternā poſſidebit

Scd́m Matheum.

16. In illo tpe. Venit ieſus in partes ceſaree philippi: ⁊ introgabat diſcipulos ſuos dicens. Quē dicūt hoīes eē filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij iohānē baptiſtā: alij aūt helyā: alij ꝟo hieremiā/aut vnū ex ꝓphetꝫ. Dicit illis ieſus. Vos aūt quē me eſſe dicitis? Rn̄dēs aūt ſymō petr⁹/ dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Rn̄dēs aūt ieſus/dixit ei. Beatus es ſymō bariona: qꝛ caro et ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater me⁹ q̄ in celis eſt. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus/ et ſuꝑ hāc petrā edificado eccl̄iaꝫ meā Et porte īferi/ non p̄ualebūt aduerſus eaꝫ. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et q̄dcūq̄ ligauerꝭ ſuꝑ terrā: erit ligatum ⁊ in celis. Et q̄dcūq̄ ſolueris ſuꝑ terram: erit ſolutū et in celis. Scd́ꝫ lucā

2.L. In illo tpe. Facta eſt cōtētio īter diſcipl̄os ieſu: q̄s eoꝝ videret̄ eſſe maioꝛ. Dixit autē eis. Reges gētiū dn̄ant̄ eoꝝ: et qui p̄tātē habēt ſuꝑ eos/ bn̄fici vocant̄. Vos autē nō ſic. Sed qui maioꝛ eſt in vobis/fiat ſicut iunioꝛ. Et q̄ p̄ceſſoꝛ eſt: ſicut miniſtratoꝛ. Nā quis maioꝛ eſt: qui recūbit/an q̄ miniſtrat? Nōne q̄ recūbit? Ego aūt in medio vr̄m ſum: ſicut q̄ miniſtrat. Vos autē eſtis/qui ꝑmāſiſtis mecū in tentatiōnib⁹ meis. Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit michi pat̄ meus regnū: vt edatis et bibatꝫ ſuꝑ mēſam meā in regno meo:

et ſedeatis ſup thronos:iudicā-
tes duodeci tribus iſrael Offr.
ps.18. In omnē terrā exiuit ſonus eoꝝ:⁊ in
fines orbis terre verba eorū. Offr.
ps. Conſtitues eos principes ſup omnē
44. trā:mēores erūt nois tui i oi ꝓgenie
ps.138. et generatione. Offr. Mihi aūt ni-
mis honorificati ſunt amici tui de⁹:
nimis cōfortatus eſt principat⁹ eoꝝ.
In tpe paſchali. Alla. Secreta.

BEati apli tui N. dn̄e ſolē-
nia recēſenteſq̄s:vt ei⁹ au
xilio tua bn̄ficia capiam⁹:p quo
tibi hoſtias laudis offerim⁹. p d.
math. Prefatio. Et te dn̄e. Cōio Uos
19.D. q̄ ſecuti eſtis me: ſedebitis ſup ſedes
iudicātes duodeci trib⁹ iſrl:dicit dn̄s
In tpe paſch. Alla all. Poſtcō.

TUere nos miſericors de⁹
p hec ſctā q̄ ſūpſim⁹:et bti
apli tui N. cui⁹ natalicia celebra
mus/ſēp guberna ꝓſidijs. Per.

¶ In natali vni⁹ euāgeliſte Offi.

ps.36. Os iuſti me
ditabit ſa
piētiā:⁊ li
gua ei⁹ lo
quet iudi
ciū/ lex di
ei⁹ i corde
ipſius ps
Ibidē Noli emu-
lari in malignātibus: nec zelaueris
facientes iniquitatem. Oro.

INteruentat pro nobꝫ dn̄e
q̄s ſctūs tu⁹ N. euāgeliſta:q̄ cru
cis mortificationē iugiter i ſuo
corpe/ p tui nois honore porta-
uit. p. Lctō ezechielis ꝓphete.

i.C. SImilitudo vult⁹ quattuor
aialiū:facies hois ⁊ facies
leonis a dextris ipoꝝ quattuor
Facies aūt bouis/a ſiniſtrꝭ ipo-
rū quattuor. Et facies aq̄le/ de-
ſup ipoꝝ q̄ttuor. Et facies eorū
et pēne eoꝝ extente deſup. Due
pēne ſinguloꝝ iūgebāt:⁊ due te
gebāt corpora eoꝝ. Et vnūqđq;
eoꝝ corā facie ſua ābulabat Ubi
erat ipet⁹ ſpūs illuc gradiebāt/⁊
nō reuertebant cū ābularēt. Et
ſilitudo aialiū et aſpect⁹ eoꝝ q̄ſi
carbonū ignis ardentiū:⁊ quaſi
aſpect⁹ lāpadaꝝ. Hec erat viſio
diſcurrēs i medio aialiū. Splen
dor ignis/⁊ de igne fulgur egre
diēs. Et aialia ibāt ⁊ reuertebāt
in ſilitudinē fulguris coruſcātis
Gr. Os iuſti meditabit ſapientiā:⁊ ps.36
lingua ei⁹ loquet iudiciū. V. Lex dei
eius in corde ipſius:⁊ nō ſupplanta-
bunt greſſus ei⁹. Alla. V. Primus
ad ſyon dicet ecce aſſum: et hieruſalē
euangeliſtam dabo. Sequentia.

LAus deuota mēte choro
concinēte xp̄o ſit cū glia.
Qui euāgeliſtas veri dogmati
ſtas inſigniuit gratia. Quiq; ſuo
more lucē ex fulgore:dat p orbꝫ
climata. Tales dux elegit p q̄s
iam ſubegit hereſes et ſciſmata.
Hi bis bini fōtes valles atq; mō
tes irrigātes flumie. Qui para
diſo mūdū idiuiſo/illuſtrātes fa
mine. Illos p bis bina viſio di
uina ſignat aialia. A quibuſdā
viſa formis tūc diuiſa geſtu ſed
eq̄lia. P ēnis decorata tris ele-
uata cū rotis eūtia. Facie ſere-
na oculoꝝ plena ꝓbiꝫ dei nuncia
In his poſſūt cerni anuli q̄ter-
ni q̄b⁹ archa vehit. Quoꝝ dog-
ma ſanū p ſamaritanū circūqua
q; ferit. Tali quaſi plauſtro mu
lier ab auſtro ſalomonem adijt.
In hac ceu q̄driga agn⁹ eſt au

riga ꝑ nobis obijt. Iſtis in bis
binis caput ē ꝛ finis xp̄s cōplēs
oīa. Hoꝝ documētis hoꝝ iſtru
mētis florens ſtat eccl̄ia. Horū
nos p̄catu mortꝭ a reatu : ſoluat
xp̄i grā Hoꝝ vt doctrīa ꝯi⁹ nos
diuīs ducat ad celeſtia. S. lucā.

10. A. In illo tp̄e. Deſignauit do
min⁹ et alios ſeptuaginta
duos: ꝛ miſit illos binos āte fa
ciē ſuā ī oēm ciuitatē ꝛ locū quo
erat ip̄e vēturꝰ. Et dicebat illis.
Meſſis q̄dē multa : opari⁹ autē
pauci. Rogate ḡ dn̄m meſſis: vt
mittat oparios ī meſſē ſuā. Ite.
Ecce ego mitto vos ſicut agnos
īter lupos. Nolite ḡ portare ſac
culū: neqꝫ perā/neqꝫ calciamēta:
et nemīnē ꝑ viā ſalutaueritꝭ. In
quācūqꝫ domū ītraueritꝭ/ primū
dicite Pax huic domui. Et ſi ibi
fuerit fili⁹ pacis/ requieſcet ſuꝑ illū
pax vr̄a. Sin autē/ ad vos reuer
tet̄. In eadē aūt domo manete/
edētes ꝛ bibētes: q̄ apđ illos ſūt
Dign⁹ eſt ei opari⁹ mercede ſua.
Credo. ❡ In tp̄e paſcha. Euā.
Ego ſū vitꝭ vera. vīđ. fo. j. Offr.
Ps. 20. Poſuiſti dn̄e ī capite ei⁹ coronā de la
pide p̄cioſo: vitā petijt a te ꝛ tribuiſti
ei allā. Et finiat̄ cū allā. q̄ñcunqꝫ
dr̄ extra ſeptuageſimā. Secreta

Donis celeſtib⁹ da nobis
q̄s dn̄e libera mēte ſuire:
vt munera q̄ deferim⁹: īteruenīē
te btō N euāgeliſta: ꝛ medicinā
nobis operent̄: et veniam. Per.
Prefa. Et te dn̄e. Nō dr̄ ī hac ꝑ
fatione. Per btōs euāgeliſtas :
ſed Per btōs apoſtolos. Cōio.
Ps. 20. Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo:
gloriam et magnum decorē impones
ſuper eū domine, Poſtcōmunio.

Preſta q̄s omṗs de⁹: vt id
q̄đ de ſctō altari ꝑcepim⁹:
precib⁹ btī euāgeliſte tui N ſal
uificet aīas nr̄as ꝑ q̄đ ſemꝑ tuti
eſſe poſſum⁹. Per dn̄m noſtrū.
❡ In natali vnius marty. Offi.

Iuſtus vt Ps. 91.
palma flo
rebit ſicut
cedrus li
bani mul
tiplicabit̄:
plātat⁹ in
domo dn̄i
in atrijs
dom⁹ dei nr̄i. Ps. Bonū eſt cōfiteri Eodē
dn̄o: ꝛ pſallere nōi tuo altiſſīe. Aliđ.

Iuſtus nō cōtur Ps. 36.
babit̄ q̄ dn̄s fir
mat manū ei⁹ to
ta die miſeret̄ et
cōmodat: ꝛ ſemē
ei⁹ in bn̄dictione
erit in eternū conſeruabitur. Ps.
Noli emulari in malignātib⁹/neqꝫ ze Ps. 36.
laueris facientes iniquitatē. Aliud

Gloria et honore Ps. 8.
coronaſti eum: ꝛ
cōſtituiſti eū ſuꝑ
opa manuū tua
rum. Ps. Dn̄e dn̄s Eodē
nr̄: q̄ admirabile ē
nomē tuū in vniuerſa terra. Aliud.
In ꝟtute tua dn̄e le Ps. 20.
tabit̄ iuſt⁹: et ſuꝑ ſa
lutare tuū exultabit
vehemēt̄: deſideriū
aīe ei⁹ tribuiſti ei. Ps.
Qm̄ preueniſti eū in benedictionib⁹ Eodē
dulcedinis: poſuiſti ī capite ei⁹ coro
nā de lapide p̄cioſo. Aliđ.

Letabit̄ iuſtus in dn̄o et
ſperabit ī eo: ꝛ laudabūt̄ Ps. 63.

oēs recti corde. In tpe paſchali
Codē allā allā. ƥs Exaudi deus orationē
meam cum deprecor: a timore inimici
eripe animam meam. Aliud.
ƥ.63. PRotexiſti me deus a cō
uentu malignātiū allā:
a multitudine operātiū
Codē iniquitatem: allā allā. ƥs Exaudi
deꝰ orationē meā cū deprecor: a timo
re inimici eripe animā meā. Oratio
ADeſto dn̄e ſupplicationi
bus nr̄is: ꝛ itercesſiōe bti
N. martyris tui/ ꝑpetuā nobis
miam benignꝰ impende. Per d.
Lctō libri ſapientie. Eccliaſtici.
14.D. BEatus vir q̄ i ſapiētia mo
rabit: ꝛ q̄ i iuſtitia medita
bit: ꝛ in ſenſu cogitabit circūſpe
ctionē dei Cibabit illū pane vite
et itellectꝰ: et aq̄ ſapiētie ſalutarꝫ
potabit illū Et firmabit in illo ꝛ
nō flectet: ꝛ ꝯtinebit illū/ ꝛ nō cō
fundet et exaltabit illū apd̄ ꝓxi
mos ſuos. Et noīe eterno heredi
tabit illū dn̄s deꝰ nr̄. Ad ephe.
1.A. FRatres. Bn̄dictꝰ deꝰ et
pat dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q̄ bn̄
dixit nos i oī bn̄dictiōe ſpūali in
celeſtibꝰ in xp̄o: ſicut elegit nos
in ip̄o ante mūdi ꝯſtitutionē: vt
eſſemꝰ ſcti ꝛ imaculati i cōſpectu
eiꝰ in caritate. Qui ꝑdeſtinauit
nos i adoptionē filiorū: ꝑ ieſum
xp̄m i ip̄m/ ſcđm ꝓpoſitū volūtatꝫ
ſue i laudē glīe grē ſue: i q̄ grati
ficauit nos i dilecto filio ſuo In
quo habemꝰ redēptionē ꝑ ſāgui
nē eiꝰ remiſſionē pctōꝝ: ſcđm diui
tias gratie ſue/ q̄ ſupabundauit
in nobis. Per ieſū xp̄m dn̄m no.
Lctō libri ſapientie. Eccliaſtici.
31.B. BEatus vir q̄ inuētꝰ eſt ſine
macula: et q̄ poſt aurū nō
abijt/ nec ſperauit i theſauris pe
cunie. Quis eſt hic ꝛ laudabimꝰ
eū? Fecit ei mirabilia i vita ſua.
Qui ꝓbatꝰ eſt i illo: ꝛ ꝑfectus i
uētꝰ eſt: et erit illi glīa etn̄a. Qui
potuit trāſgredi et nō ē trāgreſ
ſus: et facere mala et non fecit.
Ideo ſtabilita ſunt bona illiꝰ in
dn̄o: ꝛ elemoſinas illiꝰ enarrabit
oīs eccliā ſctōꝝ. Ad tymotheū.
CArisſime Teſtificor corā 2.4.
deo et ieſu xp̄o: q̄ iudica A.
turꝰ eſt viuos ꝛ mortuos: ꝛ ꝑ ad
uentū ipſiꝰ ꝛ regnū eiꝰ. Predica
ꝟbū: inſta oportune iportune. Ar
gue/ obſecra/ icrepa i oī patiētia
et doctrīa. Erit enī tēpꝰ cū ſanā
doctrinā nō ſuſtinebūt: ſꝫ ad ſua
deſideria coaceruabunt ſibi ma
giſtros pruriētes auribꝰ Et a ve
ritate q̄dē auditū auertēt/ ad fa
bulas aūt ꝯuertent. Tu ꝟo vigi
la/ i oībꝰ labora: opꝰ fac euāgeli
ſte: miſteriū tuū iple: ſobriꝰ eſto.
Ego eī iā delibor ꝛ tēpꝰ mee re
ſolutionis iſtat. Bonū certamē
certaui: curſū cōſūmaui: fidē ſua
ui. De reliquo repoſita eſt michi
corona iuſtitie/ quā reddet mihi
dn̄s i illa die iuſtꝰ iudex. Nō ſolū
autē michi: ſed et his q̄ diligunt
aduentū eius. Ad tymotheum.
CArisſime. Nemo militās 2.2.A
deo/ iplicat ſe negocijs ſe
cularibꝰ: vt ei placeat cui ſe ꝓba
uit. Nā et q̄ certat i agone nō co
ronabit: niſi legitime certaue
rit. Laborātē agricolā: oportet
primū de fructibꝰ percipere. In
tellige q̄ dico: dabit enī tibi dn̄s
in oībus itellectū. Memor eſto
igitur/ ieſum xp̄m reſurrexiſſe a
mortuis ex ſemine dauid: ſcđm

euãgeliũ meũ/ĩ quo laboro vſqꝫ
ad vincula:quaſi male operans:
ſed verbũ dei non eſt aligatum.
Ideo omnia ſuſtineo ꝓpter electos
vt ⁊ ipſi ſalutẽ conſequanť:
que eſt in chriſto ieſu cum gloria
celeſti. Ad galatas.
5.B. FRatres. Cõfido ĩ vobis
in dño: ꝙ nichil aliud ſapietis.
Qui aũt conturbat vos:
portabit iudiciũ/ q̇cunqꝫ eſt ille.
Ego aũt fratres ſi circũciſionẽ
adhuc ꝑdico:q̇d adhuc ꝑſecutionem
patior? Ergo euacuatũ eſt
ſcandalũ crucis. Utinã ⁊ abſcindanť
q̇ vos ꝯturbãt. Quicũqꝫ ei
volũt placere ĩ carne: hi cogunt
vos circũcidi: tãtũ vt crucis xp̄i
ꝑſecutionẽ nõ patianť. Neqꝫ eni
q̇ circũcidunť legẽ cuſtodiũt: ſꝫ
volũt vos circuncidi:vt in carne
veſtra glorienť. Mihi aũt abſit
gloriari/niſi in cruce dñi nr̄i ieſu
chriſti. Per quẽ michi mundus
crucifixus eſt:⁊ ego mũdo. Gr.
ꝑ.20. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ:coronã de
lapide ꝓcioſo. ℣. Deſideriũ aïe eiꝰ tribuiſti
ei:⁊ volũtate labioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti
ꝑ.111. eũ. Gr. Beatꝰ vir q̇ timet dñ̄z:
in mãdatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potẽs
in terra erit ſemẽ eius:gñatio rectoꝝ
ꝑ.36. benediceť. Gr. Juſtus nõ conturbabitur
quia dñs firmat manũ eius. ℣.
Tota die mifereť et cõmodat: ⁊ ſemẽ
ps.91. eius in benedictione erit. Gr. Juſtꝰ
vt palma florebit:ſicut cedrus libani
multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad
annũciãdũ mane miſericordiã tuã: ⁊
ꝑ.20. veritatẽ tuã per noctẽ. Alla. ℣. Poſuiſti
dñe ſup caput eiꝰ:coronã de lapide
ꝑ.63. precioſo. Alla. ℣. Letabitur
iuſtus in dño et ſperabit in eo:et laudabuntur
oẽs recti corde. Alla. ℣.

Beatus vir qui ſuffert tentationem:
qm̄ cũ probatus fuerit/accipiet coronã
vite. Alla. ℣. Btũs vir q̇ timet ꝑ.11
dñm: in mandatis eius cupit nimis.
Alla. ℣ Gloria ⁊ honore coronaſti ps.8
eum dñe:et conſtituiſti eũ ſuper opera
manuum tuarum. Alleluya. ℣ ꝑ.36
Juſtus non conturbabitur:quia dñs
firmat manum eius. Sequentia.
ORganicis canamꝰ modulis
nũc ſolẽnia. Omnigenis
dño vocibus reddentes
odas debitas Qui in ſuis ſctis
mirabilis nimis multiplici virtutum
flore eoſdẽ decorat ac mirifice
adornat. Nã et in ipſis q̄ſi
in quibuſdã muſicis iſtrumẽtis
digito ꝓprio fides agitat fides
virtutũ ſonora. Has numeroſe
ꝑcurrens ſingulas. Permiſcet
ſingulis dyateſſerõ mellifluam
melodiã. Quam generat virtutum
mater illa. Que aliis decẽter
cõpoſita reddit ſuauem ſimphoniã.
Qua ſine cuncta. Fiunt diſſona.
Necnõ et friuola.
Qua cũ omnia. Fiunt conſona.
Necnon vtilia. Quia iuſti
bene. Morati rite. Petẽtes excelſa
poli ſydera. Alacres decantant
noua cantica in cythara
traicia. Quorum agentes feſta
conſortia mereamur in celeſti
patria. Tractus.
DEſideriũ aïe eius tribuiſti ei: ꝑ.20.
et voluntate labioꝝ eius non
fraudaſti eum. ℣. Qm̄ preueniſti eũ
in bñdictione dulcedinis. ℣. Poſuiſti
ſuper caput eiꝰ coronã de lapide precioſo.
Scdm̄ Johannem.
IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis 12.D.
ſuis. Amen amen
dico vobis: niſi granũ frumenti

cadens in terraꝫ mortuū fuerit: ipſum ſolū manet. Si autē mortuum fuerit: multū fructū affert. Qui amat animā ſuam: perdet eam. Et qui odit animā ſuam in hoc mundo: in vitam eternā cuſtodit eā. Si q̇s michi miniſtrat me ſequat᷑. Et vbi ſum ego: illic et miniſter meꝰ erit. Si quis michi miniſtrauerit: honorificabit eū pater meus: qui eſt in celis.

Scd̄m Lucam.

10.C. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Qui vos audit: me audit. Et qui vos ſpnit: me ſpnit. Qui autē me ſpernit: ſpnit eū q̇ me miſit. Reuerſi ſunt aūt ſeptuagitaduo cū gaudio: dicētes. Dn̄e: etiā demonia ſubijciūtur nobis/ ī noīe tuo Et ait illis. Videbā ſathanā/ ſicut fulgur de celo cadētē. Ecce dedi vobis poteſtatē calcādi ſupra ſerpētes ⁊ ſcorpiōes: ⁊ ſupra omnē ꝟtutē inimici: ⁊ nichil vobꝫ nocebit. Verūtamē ī hoc nolite gaudere: qꝛ ſpūs vobꝫ ſubijciūt᷑. Gaudete aūt: qꝛ nomia vr̄a ſcripta ſunt ī celis. Scd̄ꝫ Matheū.

16.D. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis vult poſt me venire: abneget ſemetipſum: et tollat crucē ſuā/ et ſequat᷑ me. Qui ei voluerit aiam ſuā ſaluā facere: ꝑdet eā. Qui aūt ꝑdiderit aiam ſuā ꝓpt̄ me: inueniet eaꝫ. Quid eni prodeſt homini ſi vniuerſū mundū lucret᷑: aīe vero ſue detrimentū patiat᷑. Aut quā dabit hō ꝯmutationē ꝓ aīa ſua? Filius eni hominis/ venturꝰ eſt in glīa patris ſui cum āgelis ſuis: et tunc reddet vnicuiqꝫ ſcd̄m opera eiꝰ. Amē dico vobis: ſunt quidā de hic ſtantibꝰ: qui nō guſtabunt mortē: donec videant filium hominis: venientem in regno ſuo.

Scd̄m Lucam.

10.D. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̇s venit ad me: ⁊ nō odit patrē ſuū/ ⁊ matrem/ et vxorē ⁊ filios/ ⁊ fratres et ſorores: adhuc autē et animā ſuā non poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. Et q̇ non baiulat crucē ſuā et venit poſt me: non poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. Quis eni ex vobis volens turri edificare: nōne prius ſedens computat ſumptꝰ q̇ neceſſarij ſunt: ſi habeat ad ꝑficiendum: ne poſtea q̄ꝫ poſuerit fundamētū/ ⁊ nō potuerit perficere: oēs qui viderint/ incipiant illudere ei/ dicētes: qꝛ hic homo cepit edificare: et nō potuit conſummare? Aut q̇s rex iturus cōmittere bellū aduerſus alium regem: nōne prius ſedēs cogitat/ ſi poſſit cū decē milibꝰ occurrere ei q̇ cū viginti milibꝰ venit ad ſe? Alioquī: adhuc illo lōge agēte: legationē mittēs/ rogat ea q̄ pacis ſunt. Sic ergo omnis ex vobis/ qui nō renunciat omnibꝰ que poſſidet: non poteſt meꝰ eſſe diſcipulus.

Scd̄m Matheum.

14.F. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nichil opertum qđ non reueletur: et ocultū qđ non ſciatur. Qđ dico vobis in tenebris: dicite ī lumine: et qđ in aure auditis: p̄dicate ſuper tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpꝰ: animā autē non poſſunt occidere. Sed potiꝰ eū timete: q̄ poteſt et aīam et corpꝰ ꝑdere ī gehēnā. Nōne duo paſſeres aſſe veneunt: et vnꝰ ex illis nō cadet ſup terrā ſine patre veſtro. Veſtri autē capilli capitis: oēs numerati ſunt. Nolite ergo timere: multis paſſeribꝰ meliores eſtis vos. Omnis ergo q̄ cōfitebit̄ me corā hominibꝰ: cōfitebor et ego eū corā patre meo: q̄ eſt ī celis. ¶ In tpe paſchali. Euāg. Ego ſū vitis vera. vīd fo. j. Offꝫ.

ps.20. In virtute tua dn̄e letabit̄ iuſtus: et ſup ſalutare tuū exultabit vehementer: deſideriū anime eius tribuiſti ei. ¶ In tpe paſchali. All'a. all'a. Offꝫ.

Eodē Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo: vitā petijt a te/ ⁊ tribuiſti ei al. Et finiat̄ cū all'a: quādocūq̄ dicitur: niſi infra ſeptuageſimā.

ps.91. Offꝫ. Iuſtꝰ vt palma florebit: ſicut cedrus q̄ in libano eſt: multiplicabit̄. ¶ In tpe paſchali. All'a. Offꝫ.

ps.88. Confitebunt̄ celi mirabilia tua dn̄e: et veritatē tuā in eccleſia ſanctorum

ps.8. all'a all'a. Offꝫ. Gloria et honore coronaſti eū: et cōſtituiſti eū ſup opera manuum tuarum domine. Secreta.

Preſentia munera dn̄e q̄s ſerena pietate intuere: vt ſcti ſpiritꝰ ꝑfundant̄ bn̄dictione: quatenꝰ illā validiꝰ ī noſtris cordibꝰ dilectionē infundant: ꝑ quā ſcūs .N. martyr tuꝰ oīa corporis tormēta deuicit. Per do. In vnitate eiuſdē.

math. 16. D. Cōio. Qui vult venire poſt me/ abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucē ſuam ⁊ ſequat̄ me.

Joh. 12. D. Cōio. Qui michi miniſtrat me ſequat̄: ⁊ vbi ego ſum illic et miniſter meꝰ erit. Cōio.

ps.20. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ: coronā de lapide p̄cioſo. ¶ In tpe paſchali. All'a all'a.

ps.63. Cōio. Letabit̄ iuſtꝰ ī dn̄o ⁊ ſperabit ī eo: ⁊ laudabunt̄ oēs recti corde. ¶ In tpe paſchali. All'a all'a.

Joh. 15. A. Cōio. Ego ſū vitis vera ⁊ vos palmites: q̄ manet ī me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū all'a. all'a.

ps.20. Cōio. Magna eſt gl'ia eiꝰ ī ſalutari tuo: gl'iam ⁊ magnā decorē īpones ſup eū dn̄e. Poſt.

Quos refeciſti dn̄e celeſti myſterio/ ab oībus q̄s ꝓpiciatus abſolue delictis: ⁊ intercedēte btō .N. martyre tuo: diuino munere purificatis mētibus perfruamur. Per. ¶ In natali vnꝰ marty. ⁊ pōtificis. Offi.

ps. Gloria et honore coronaſti eū et cōſtituiſti eū ſup opera manuū tuaꝝ. ps. Domine dn̄s nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuū ī vniuerſa terra.

Deus q̄ ſanctā nobis Oꝫ. huius diei leticiā/ ꝓ cōmemoratiōe beati martyris tui .N. atq; pōtificis feciſti/ adeſto familie tue precibus/ et da: vt cuius hodie feſta celebramus: eiꝰ meritis et interceſſionibus adiuuemur. Per. Ad hebreos.

5. Fratres. Omnis pōtifex ex hominibus aſſumptꝰ pro hominibus cōſtituit̄ in his q̄ ſunt ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ peccatis. Qui cōdolere poſſit his q̄ ignorant ⁊ errāt: qm̄ et ipſe circūdatus eſt īfirmitate. Et propterea debet/ quēadmodū et ꝓ populo: ita etiā ⁊ pro

ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſq; ſumit ſibi honorẽ: ſ; qui vocat a deo tãq; aarõ/ quẽadmodũ ſcriptum eſt. Tu es ſacerdos ineternũ: ſcd̃m ordinem melchiſedech. Ad hebreos.

13.B. Fratres. Doctrinis variis ⁊ ꝑegrinis nolite abduci. Optimũ eſt enĩ gratia ſtabilire cor: nõ eſcis q̃ nõ ꝓfuerũt ambulantibus in eis. Habemus altare: de q̃ edere nõ habẽt poteſtatẽ: q̃ tabernaculo deſeruiunt. Quoꝝ enĩ aĩaliũ infert ſanguis pro peccato in ſctã ꝑ pontificẽ: horũ corpora cremant extra caſtra. Propter qđ et ieſus vt ſctificaret ꝑ ſuũ ſanguinẽ ppl'm: extra portã paſſus eſt. Exeamus igit ad eũ extra caſtra: improperiũ eiꝰ portãtes. Nõ enĩ habemꝰ hic manentẽ ciuitatẽ: ſed futurã inquirimꝰ. Per ipſũ ergo offeramus hoſtiã laudis ſẽꝑ deo/ id ẽ fructũ labioꝝ cõfitentiũ nomini eiꝰ. Beneficiẽtie aũt et cõionis nolite obliuiſci. Talibꝰ enĩ hoſtiis ꝓmeret deꝰ.

ps.20. Rꝫ. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ coronã de lapide ꝓcioſo. ℣. Eodẽ Deſideriũ aĩe eiꝰ tribuiſti ei: et volũtate labioꝝ eius non fraudaſti eum. Eodẽ Alla. ℣. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ coronã de lapide ꝓcioſo. Sequẽtia. Organicis. vt ſ. fol. iiii. Tractꝰ. Deſideriũ aĩe. vt ſ. f. ꝓced. S. math.

9.7.10 D. In illo tẽpore. Circuibat ieſus ciuitates oẽs et caſtella: docens in ſynagogis eorũ: et predicãs euangeliũ regni: et curãs omnẽ lãguorẽ: ⁊ omnẽ infirmitatẽ. Videns aũt turbas: miſertus eſt eis: q: erant vexati et iacentes ſicut oues non habẽtes paſtorẽ. Tunc dixit diſcipulis ſuis. Meſſis quidem multa operarii aũt pauci. Rogate ergo dñm meſſis: vt mittat operarios in meſſem ſuã. Euntes aũt predicate dicentes q: appropinquabit regnũ celorũ. Infirmos curate/ mortuos ſuſcitate: leproſos mundate: demones eiicite. Gratis accepiſtis: gratis date. Ecce ego mitto vos ſicut oues ĩ medio lupoꝝ. Eſtote ẽ prudentes ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſimplices ſicut colũbe. ¶ Sequẽs euãg. dr̃ ĩ feſ. cuiuſlibet põti. exultãtis ſiue martyris ſiue ↄfeſ. Scd̃m Lucã.

19.C. In illo tẽpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Homo q̃dã nobilis abiit in regionẽ lõginquã accipere ſibi regnũ et reuerti. Vocatis aũt decem ſeruis ſuis: dedit illis decem mnas: ⁊ ait ad illos. Negociamini dum venio. Ciues aũt eius oderãt illũ: ⁊ miſerunt legationẽ poſt illũ: dicentes. Nolumꝰ hũc regnare ſuper nos. Et factũ eſt vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos quibꝰ dederat pecuniã/ vt ſciret quantũ quiſq; negociatus eſſet. Venit aũt primus dicens. Dñe mna tua/ decẽ mnas acq̃ſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q: ĩ modico fuiſti fidel: eris poteſtatẽ hñs ſuꝑ decẽ ciuitates. Et alẽ venit dicẽs. Dñe/ mna tua fecit q̃nq; mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſr̃ q̃nq; ciuitates. Et alẽ vẽit dicens. Dñe: ecce mna tua quã habui repoſitam i ſudario. Timui eni te: quia homo auſterus es: tollis qđ nō poſuiſti/ ⁊ metis quod non ſeminaſti. Et dixit ei. De ore tuo te iudico: ſerue nequā Sciebas q2 ego homo auſter⁹ ſum: tollens qđ nō poſui/ et metens qđ non ſeminaui. Et quare non dediſti pecuniam meam ad menſam: vt et ego veniens cum vſuris vtiq3 exegiſſem illā. Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnā: ⁊ date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe: habet decem mnas. Dico autē vobis: quia oī habenti dabitur/ et abūdabit. Ab eo autē qui nō habet: et qđ habet/ auferetur ab eo Veruntamē inimicos meos: illos qui noluerunt me regnare ſup ſe/ adducite huc: ⁊ interficite ante me. Et his dictis/ p̄cedebat aſcēdēs hieroſolymā. ¶ In tpe paſchali. Euāge. Ego ſum vitis.

ps.20. vtā. fol. j. Offertoriū. Poſuiſti domine i capite ei⁹/ coronā de lapide p̄cioſo: vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei all'. In. lxx. nō addat Alla. Secreta

Intende propicius q̄s domine oblata tibi hec munera: ⁊ deprecatione btī N. martyris tui atq3 pōtificis/ in cuius ea cōmemoratione deferimus: noſipſos eadēq3 ſacrifica. Per. Cōio. Poſuiſti dñe i capite ei⁹ coro-

ps.20. nam de lapide precioſo. Poſtcōio.

Sumpſim⁹ dñe in ſctī martyris tui atq3 pōtificis N. ſolennitate celeſtia ſacramenta: cuius ſuffragijs q̄s largiaris: vt quod tēporaliter gerimus eternis gaudijs cōſequamur. Per. ¶ In natali plurimoꝝ mar. offi.

Intret i cōſpectu tuo dñe gemitus cōpeditoꝝ redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: vindica ſanguinē ſanctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. In tpe paſchali. ps.78.

Alla alla. ps. Deus venerunt gentes in hereditatē tuā: polluerunt tēplum ſanctum tuum/ poſuerunt hieruſalem in pomoꝝ cuſtodiā. Aliud Ibidē

Timete dñm oēs ſcti eius/ qm̄ nihil deeſt timētib⁹ eū. Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inquirētes aūt dñm/ nō deficiēt oī bono. ps.13.

ps. Bñdicā dñm in oī tpe: ſemp laus ei⁹ in ore meo. Aliud Ibidē

Iuſti epulentur ⁊ exultēt i cōſpectu dei: ⁊ delectent̄ i leticia. ps. Exurgat de⁹ ⁊ diſſipent̄ inimici ei⁹: et fugiāt qui oderunt eum a facie eius. Aliud. ps.67.

Sapiētiā ſanctoꝝ narrāt populi/ et laudē eoꝝ nunciat eccl̄ia: noīa autē eoꝝ viuēt i ſclm ſclī. In tpe paſchali. All'. all'. ps. Exultate iuſti i dño: rectos decet collaudatio. Aliud Eccl. 44.

Salus autē iuſtorum a dño: ⁊ protector eorum eſt in tempore tribulationis. ps. Noli emulari in malignantibus: neq3 zelaueris ps.36.

facientes iniquitatem. Aliud.

ps. 144.
Sancti tui domine benedicēt te: gloriam regni tui dicēt all'a. ps. Exaltabo te deꝰ meus rex: et bn̄dicaꝫ noī tuo in sclm̄: ⁊ in sclm̄ seculi. Ibidē

¶ Plurimorū martyrū nō pōtifi. Orō.

Omīps sempiterne deꝰ: da nobis sctōꝝ martyrū tuorū N. et N. ita digna merita venerari: quatenꝰ ⁊ ab istātibꝰ liberemur periculis: ⁊ digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per.

¶ Plurimoꝝ mar. pōtifi. Orō.

Omīps sempitn̄e deus: q̄ in sctōrū martyrū tuorū atq̄ pōtificū N. et N. cordibꝰ/ flāmā tue dilectiōis accēdisti: da mētibus nr̄is eandē fidei charitatisq̄ ꝯvirtutē: vt quoꝝ gaudemꝰ triumphis/ ꝓficiamur exēplis. P.

Ad Hebreos.

11.F. Fratres. Scti ꝑ fidē vicerunt regna: opati sunt iustitiam adepti sunt repromissiōes. Obturauerūt ora leonū: extinxerūt impetū ignis: effugauerūt aciē gladij: cōualuerūt de infirmitate/ fortes facti sunt in bello. Castra verterūt exteroꝝ: acceperūt mulieres de surrectiōe mortuos suos. Alij autē distenti sunt/ nō suscipiētes redēptionē vt meliorem inuenirent resurrectionē. Alij vero ludibria ⁊ v̄bera experti: insup ⁊ vincula ⁊ carceres. Lapidati sunt/ secti sunt/ tētati sunt/ i occisiōe gladij mortui sunt. Circuierūt in melotis: in pellibꝰ caprinis/ egētes/ āgustiati/ afflicti quibꝰ dignꝰ nō erat mūdus. In solitudinibꝰ errātes: ⁊ in montibus/ ⁊ in spelūcis/ ⁊ in cauernis terre. Et hi oēs: testīonio fidei probati inuēti sunt. In xp̄o iesu: dn̄o nr̄o. Lectio libri sapientie.

3.A. Iustoꝝ aīe ī manu dei sūt: et nō tāget illos tormētū malicie. Uisi sunt ocl'is isipiētū mori: ⁊ estimata est afflictio exitus illoꝝ. Et qd̄ a nobis est iter exterminij: illi aūt sunt in pace. Et si coram hoibꝰ tormēta passi sunt: spes illorū imortalitate plena est. In paucis vexati/ in multis bene disponent̄: qm̄ deꝰ tētauit eos/ ⁊ inuenit illos dignos se. Tanq̄ aurū in fornace/ ꝓbauit illos: ⁊ quasi olocausti hostiam/ accepit illos: ⁊ in tp̄e erit respectus illorū. Fulgebūt iusti: ⁊ tāq̄ scintille in arundineto discurrent. Iudicabūt natiōes: ⁊ dn̄abūtur ppl'is. Et regnabit dn̄s illorū: in ꝑpetuū. Lec. lib. sapiētie.

5.C. Iusti aūt in ꝑpetuū viuēt: ⁊ apd̄ dn̄m est merces eorum/ ⁊ cogitatio illorū apud altissimū. Ideo accipiēt regnū decoris: ⁊ diadema speciei de manu dn̄i. Qm̄ dextera sua/ teget eos: ⁊ in brachio sancto suo/ defendet illos. Accipiet armaturā zeli illiꝰ/ et armabit creaturā ad vltionē inimicoꝝ. Induet ꝓ thorace iustitiā: et accipiet ꝓ galea iudiciū certū. Sumet scutū inexpugnabile eq̄tatē: ibunt directe ꝓmissiōes. Et ad certū locū deducet illos dn̄s deꝰ nr̄. Ad heb.

10.F. Fratres. Remēoramī pristinos dies: in quibꝰ illuminati magnū certamē sustinuistis passionū. Et in altero q̄dē opprobrijs/et tribulationib⁹ ſpectaculū facti: in altero autē ſocij taliter cōuerſantiū effecti. Nam et vinctis cōpaſſi eſtis: ⁊ rapinaꝫ bonorū veſtrorū cū gaudio ſuſcepiſtis/ cognoſcētes vos habere meliorē ⁊ manētē ſubſtātiā. Nolite itaqꝫ amittere cōfidētiam veſtram: que magnā habet remunerationē. Patiētia enim vobis neceſſaria eſt: vt volūtatē dei facientes/ reportetis ꝓmiſſionem. Adhuc eni modicū aliquātulū: qꝫ qui venturus eſt veniet: ⁊ non tardabit. Juſtus autē meus: ex fide viuit. Ad Corinthios.

1.4. B. Fratres. Spectaculū facti ſumus huic mūdo: et angelis ⁊ hoibus. Nos ſtulti ꝓpter chriſtū: vos autē prudētes in xp̄o. Nos infirmi: vos aūt fortes. Vos nobiles: nos aūt ignobiles. Vſqꝫ in hanc horā ⁊ eſurimus/ ⁊ ſitimus: ⁊ nudi ſumus/ et colaphis cedimur: ⁊ iſtabiles ſumus ⁊ laboramus/ operātes manibus noſtris. Maledicimur/ ⁊ benedicim⁹. Perſecutionē patimur/ ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur/ ⁊ obſecramus. Tanqꝫ purgamenta hui⁹ mūdi facti ſumus oim/ ꝑipſima vſqꝫ adhuc. Nō vt cōfundā vos hec ſcribo: ſed vt filios meos cariſſimos moneo. In chriſto ieſu domino noſtro.

Lectio libri ſapientie.

Puer. A. Lingua ſapiētū ornat ſcientiam: os fatuorū ebullit ſtultitiam. In oi loco oculi dñi: cōtēplātur bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignū vite: q̄ aūt imoderata eſt/ ꝯteret ſpm̄. Dom⁹ iuſti plurima fortitudo: ⁊ in fructibus ipſi ꝯturbatio. Labia ſapiētium diſſeminabūt ſciētiētiā: cor ſtultoruꝫ diſſimile erit. Victime impiorū abominabiles dño/ vota iuſtorū placabilia. Qui ſequitur iuſtitiā: diligit a dño. R. li. ſapie

Reddet deus mercedē laborū ſctōrū ſuorū: et deducet eos in via mirabili. 10. D. Et fuit illis in velamēto diei: ⁊ in luce ſtellarū nocte. Trāſtulit illos ꝑ mare rubrū: ⁊ trāſuexit illos ꝑ aquā nimiā. Inimicos autē illorū demerſit in mare: ⁊ ab altitudie inferorum deduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia ipiorū: ⁊ decantauerūt dñe nomē ſctm̄ tuū. Et victricem manū tuam laudauerūt parit: dñe de⁹ nr̄. Le. li. ſapie

Hi ſūt viri mie: quorū iuſtitie obliuionē nō acceperūt. Eccl. 44. B. Cū ſemine eorū ꝑmanēt bona: hereditas ſancta nepotes eorū. Et in teſtamētis ſtetit ſemē eorum: ⁊ filij eorū ꝓpter eos vſqꝫ in eternū manēt. Generatio eorum ⁊ glia eorū/ nō delinquet. Corpa eorū in pace ſepulta ſunt: ⁊ noīa eorū viuent in ſcl'a. Sapiētiā eorum narrabūt oēs ppl'i: ⁊ laudē eorum/ ꝓnunciet/ ois eccl'ia ſanctorū. Gr. Glorioſus deus in ſctis ſuis: mirabilis in maieſtate faciens prodigia. Exo. 15. B. V. Dextera tua dñe glorificata eſt in virtute: dextera man⁹ tua confregit inimicū. ꝑ.117. Gr. Clamauerūt ps. 9 iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oībus tribulatioībus eorū liberauit eos. V. Iuxta eſt dñs his qui tribulato ſunt corde: et humiles ſpū ſaluabit. ps. 3 Gr. Timete dñm oēs ſcti eius: qm̄ nihil deeſt timētib⁹ eū. V. Inq̄rētes autem dñm: nō deficiēt oī bono. Sap. Gr. Juſtoꝝ. A.

rum ale in manu dei sunt: ⁊ nō tāget
illos tormētum malicie. ℣ Uisi sunt
oculis insipiētiū mori: illi autē sunt ī
ps.149 pace. Gr. Exultabūt scti in gloria:
letabūtur in cubilibus suis. ℣ Cāta
te dño canticū nouū: laus eius in ec=
ps.73. clesia sanctoꝝ. Gr. Uindica dñe san
guinē sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est.
℣. Posuerunt mortalia seruoꝝ tuo=
rum escas volatilibꝰ celi: carnes san=
ps.32. ctorū tuorū bestijs terre. Gr. Ecce
ꝙ̄ bonum ⁊ ꝙ̄ iocundū: habitare fra=
tres in vnū. ℣ Sicut vnguentū in ca=
pite: qđ descēdit in barbā barbā aa=
ps.132 ron. Alius ℣ Mādauit dñs benedi
Ibidē ctionē: ⁊ vitā vsq; in seculū. Gr. Aia
nostra sicut passer erepta est/de laq̄o
venantiū. ℣ Laqueus cōtritus est: ⁊
nos liberati sumꝰ. adiutoriū nostrū ī
noīe dñi: qui fecit celū ⁊ terrā. Alla.
℣ Sancti tui dñe bñdicēt te: gloriā
ps. regni tui dicēt. Alla. ℣ Sancti tui
144. dñe florebūt sicut lilium: ⁊ sicut odor
Laus balsami erūt ante te. Alla. ℣ Scti
ecclie. et iusti ī dño gaudete: vos elegit deꝰ
ps.117 in hereditatē sibi. Alla. ℣ Uox ex=
ps.67. ultatiōis ⁊ salutꝭ: ī tabernaclis iusto=
D. rū. Alla. ℣ Iusti epulēt̄ ⁊ exultēt ī
ↄspectu dei: ⁊ delectēt̄ ī leticia. Alla
Sap. ℣. Reddet deus mercedem laborum
10. sanctoꝝ suoꝝ: ⁊ deducet illos in via
ps.67. mirabili. Alla. ℣ Mirabilis dñs
Laus nr̄ in sctis suis. Alla. ℣. Te marty
ecclie. rū cādidatꝰ laudat exercitꝰ domine.
ps.125. QUi semināt ī lachry Tractꝰ
oia mis: ī gaudio metēt. ℣ Eun=
infra. tes ibāt ⁊ flebāt: mittētes semina sua
℣. Uenientes aūt venient cū exultatiōe
portātes manipulos suos. Seqn̄.

ECce pulchra canoꝝ resonet voce alla. Intimās requiē ciuibꝰ iclytā. Felicia nimiū angeloꝝ rutilāt agmīa. Sācte sancte sctē xp̄o ouāter ꝓclamantia. Sublimi in cathedra: aploꝝ sede fulgida lāpada tribus ⁊ linguas iudicātia. Oīa vt stercora reputarūt tumida: ꝓpter hec emicāt velut stella firmamēti clara. Stolis cādidis martyꝝ adornant colla. Ubi sunt milites q̄ mundi preliarūt bella. Coronis albis coronant sancti. Qui cōfitētes crediderūt iuste. Uel fide certantes. Respuerūt vana. Modo habent celestia regna. In q̄ triumphāt dicentes optime. Siue canticant psallētes carmina. Arte laudiflua. Uoce dulcissona. Regi xp̄o submittētes colla. Multū recitaris laude spirituū. Atq; iubilaris in choro ꝟginū. Alla. Dulcimoda. Te decātant pudicū agmina. Laus tibi sit sēper christe per omnia. Qui opitularis cātātes talia. Uoce pulchra. Alleluya. Et nos christi ꝓclamemus vna. Da nobis eterna regna florida. Ubi cātemus omnes alleluya. Sequentia.

MIrabilis deus in sanctis mirabilia dans magnifica. Qui fide preclara: vicerunt mundi grauissima pericula. Iudicum minas verbera et blandicias contēnentes mente robusta: vero transfuderunt regi animas. Ergo triumphant laurea compti capita secuti recte vestigia agni singularꝭ christi sacrata. Cui assidue melliflua dāt cātica eiꝰ predulcissima pleni gratia. Quorū celebrantes solēnia consortio iungi quo mereamur christus annuat. Qui nostra est gloria. Scdm Lucam.

6.D. In illo tp̄e. Eleuatis iesus oculis in discipulos suos dicebat. Bti pauꝑes: qꝛ vestrū ē regnū dei. Bti qui nūc esuritis: qꝛ saturabimini. Bti q̇ nunc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoies: ⁊ cū seꝑauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ ⁊ eiecerint nomē vestrū tanqꝫ maluz ꝓpter filiū hois. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enī merces vr̄a multa est ī celo. Scđz math.

5.A. In illo tp̄e. Uidens iesus turbas: ascendit in montē. Et cū sedisset: accesserūt ad eū discipuli eius. Et aperiens os suū/ docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu: qm̄ ipsoꝝ est regnuz celorum. Bti mites: qm̄ ip̄i possidebūt terrā. Bti q̇ lugēt: qm̄ ip̄i cōsolabunt̄. Bti qui esuriūt ⁊ sitiunt iustitiā: qm̄ ipsi saturabūtur. Beati miſicordes: qm̄ ip̄i miam cōsequent̄. Beati mūdo corde: quoniā ipsi deū videbūt. Bti pacifici: qm̄ filij dei vocabunt̄. Beati qui ꝑsecutionē patiunt̄ ꝓpter iustitiā: qm̄ ipsoꝝ est regnū celorum. Beati estis cū maledixerit vos hoies: ⁊ ꝑsecuti vos fuerint et dixerint om̄e malū aduersuz vos mētiētes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: qm̄ merces vr̄a copiosa est in celis. Scđm Math.

10.C. In illo t. Dixit ie. dis. suis. Cū ꝑsequent̄ vos ī ciuitate ista/ fugite in aliā. Amē dico vobis: nō cōsummabitis ciuitates israel: donec veniat filiꝰ hois. Non est discipulꝰ suꝑ magistrū: neqꝫ seruus suꝑ dn̄m suū. Sufficit discipulo vt sit sicut magister eius: ⁊ seruo sicut dn̄s eius. Si patrēfamilias beelzebub vocauerūt: quāto magis domesticos eiꝰ? Ne ergo timueritis eos. S. lu.

21.L In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Ponite ergo in cordibꝰ vr̄is nō p̄meditari: quēadmodū respōdeatis. Ego enīz dabo vobis os ⁊ sapiētiā: cui nō poterūt resistere ⁊ contradicere oēs aduersarij vr̄i. Trademini autem a parētibus ⁊ fratribꝰ/ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex vobis. Et eritis odio oībus ꝓpter nomē meū: ⁊ capillus de capite vestro nō peribit. In patientia vestra: possidebitis aīas vestras. Scđm Lucam.

6.L In illo tp̄e. Descēdens iesꝰ de mōte: stetit in loco campestri: ⁊ turba discipuloꝝ eius: ⁊ multitudo copiosa plebis ab oī iudea: ⁊ hierl'm/ ⁊ maritima/ ⁊ tyri et sydonis: q̇ venerāt vt audirent eum/ ⁊ sanarent̄ a languoribꝰ suis. Et q̇ vexabant̄ a spiritibꝰ imūdis/ curabant̄. Et oīs turba q̄rebat eum tāgere: qꝛ virtus de illo exibat/ ⁊ sanabat oēs. Et ip̄e eleuatis oculis in discipl'os suos/ dicebat. Beati pauꝑes: qꝛ vr̄m ē regnū dei. Bti qui nūc esuritis: qꝛ saturabimini. Bti qui nūc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoies: ⁊ cū separauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ et eiecerint nomē vestrū tanqꝫ malum: ꝓpter filiū hois. Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces vestra multa est celo.

21.E. In illo t. Di
xit ie. dis. su
is. Cū audieritꝫ
prelia ⁊ seditiōes
nolite terreri.
Oportet primuz
hec fieri: sed non
dum statim finis
Tūc dicebat illis. Surget gēs
cōtra gētē: ⁊ regnū aduersus re
gnū: ⁊ terremotꝰ magni erunt ꝑ
loca: ⁊ pestilētie/⁊ fames: terro-
resq; de celo ⁊ signa magna erūt
Sed ante hec oīa: inijciēt vobis
manꝰ suas/⁊ ꝑsequent̄/tradētes
in synagogas ⁊ custodias: trahē
tes ad reges ⁊ p̄sides/ꝓpter no
men meū. Cōtinget aūt vobis i
testimoniū. Ponite ḡ i cordibꝰ
vr̄is/nō p̄meditari: quēadmodū
respondeatis. Ego eni dabo vo
bis os ⁊ sapiētiā: cui nō poterūt
resistere ⁊ ꝯtradicere/oēs aduer
sarij vr̄i. Trademi aūt a parēti-
bus ⁊ fratribꝰ/⁊ cognatis/⁊ ami
cis: et morte afficient ex vobis.
Et eritis odio oībꝰ hoībus/ꝓpt
nomē meū: ⁊ capillus de capite
vr̄o nō peribit. In patiētia vr̄a/
possidebitis aīas vr̄as. Scd̄ʒ lu.
12.A. In il. t. Dix. ie. dis. su. Attē
dite a fermēto phariseoꝝ
qd̄ ē hypocrisis. Nihil eni oꝑtū
est/qd̄ nō reueletur: neq; abscondi
tū/qd̄ nō sciat̄. Q̄m que in tene-
bris dixistis/i lumie dicent̄. Et
quod in aure locuti estis i cubi-
libꝰ/p̄dicabit̄ in tectis. Dico aūt
vobis amicis meis: ne terreami
ab his q̄ occidunt corpꝰ/et post
hec nō habēt āplius q̄d faciant.
Ostēdā aūt vobis/quē timeatis
Timete euz: q̄ postq̄ occiderit:
habet ptātē mittere in gehēnā.
Ita dico vobis/hūc timete. Nō-
ne q̄nq; passeres veneūt dipon-
dio: et vnꝰ ex illis nō est i obliuio
ne corā deo? Sed ⁊ capilli capi-
tis vr̄i oēs numerati sunt. Noli-
te ḡ timere: multis passeribꝰ plu
ris estiʒ vos. Dico aūt vobis: oīs
quicūq; ꝯfessus fuerit me coram
hoībus: ⁊ filiꝰ hoīs ꝯfitebit̄ illū:
corā āgelis dei. Scd̄m matheū
In illo t. Sedente iesu sup 24.B
mōtē oliueti: accesserūt ad
eū discipuli secreto dicētes. Dic
nobis qn̄ hec erūt: ⁊ qd̄ signum
aduētus tui ⁊ ꝯsummatiōis scli?
Et r̄ndēs iesus dixit eis. Vide-
te ne q̄s vos seducat. Multi eni
venient in nole meo dicētes/ego
sum xp̄s: ⁊ multos seducēt. Au-
dituri eniʒ estis p̄lia: ⁊ opiniōes
p̄lioꝝ. Videte ne turbemi. opor
tet eni hec fieri: sed nondū est fi-
nis. Cōsurget eni gens ꝯtra gē
tem: ⁊ regnū in regnū: ⁊ erūt pe
stilētie ⁊ fames et terremotꝰ ꝑ loca
hec aūt oīa initia sunt dolorum.
Tūc tradēt vos in tribulationē:
et occidēt vos: ⁊ eritis odio oībꝰ
gētibus/ꝓpter nomen meū. Et
tunc scādalizabunt̄ multi: et inui-
cem tradēt: ⁊ odio habebūt inui
cē. Et multi pseudo ꝓphete sur-
gent: ⁊ seducent multos. Et q̄m
abūdabit iniq̄tas: refrigescet ca
ritas multorū. Qui autē p̄seue-
rauerit vsq; in finem: hic saluus
erit. Scd̄m Lucam.
In il. t. Dicebat iesus tur- 11.F.
bis iudeorū: ⁊ principibꝰ phari-
seorū Ve vobis q̄ edificatis mo
numēta ꝓphetarū: p̄res autē vr̄i
occiderūt illos. Profecto testifi

6.D. In illo tp̃e. Eleuatis ieſus oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Bti paupes: qꝛ veſtrũ ẽ regnũ dei. Bti qui nũc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bti q̃ nunc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoies: ⁊ cũ ſepauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ ⁊ eiecerint nomẽ veſtrũ tanq̃ maluz ꝓpter filiũ hois. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce eni merces vr̃a multa eſt i celo. Scd̃z math.

5.A.

In illo tp̃e. Uidens ieſus turbas: aſcendit in montẽ. Et cũ ſediſſet: acceſſerũt ad eũ diſcipuli eius. Et aperiens os ſuũ/ docebat eos dicens. Beati paupes ſpiritu: qm̃ ipſoꝝ eſt regnuz celorum. Bti mites: qm̃ ipſi poſſidebũt terrã. Bti q̃ lugẽt: qm̃ ipſi cõſolabunt. Bti qui eſuriũt ⁊ ſitiunt iuſtitiã: qm̃ ipſi ſaturabũtur Beati miſicordes: qm̃ ipſi miam cõſequent. Beati mũdo corde: quoniã ipſi deũ videbũt. Bti pacifici: qm̃ filij dei vocabunt. Beati qui ꝑſecutionẽ patiunt ꝓpter iuſtitiã: qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celorum. Beati eſtis cũ maledixerit vos hoies: ⁊ ꝑſecuti vos fuerint et dixerint oẽ malũ aduerſuz vos mẽtiẽtes ꝓpter me. Gaude te exultate: qm̃ merces vr̃a copioſa eſt in celis. Scd̃m Math.

10.C. In illo t. Dixit ie. diſ. ſuis. Cũ ꝑſequent vos i ciuitate iſta/ fugite in aliã. Amẽ dico vobis: nõ cõſummabitis ciuitates iſrael: donec veniat filiꝰ hois Non eſt diſcipulꝰ ſup magiſtrũ: neqꝫ ſeruus ſup dñm ſuũ. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eius: ⁊ ſeruo ſicut dñs eius. Si patrẽfamilias beelzebub vocauerũt: quãto magis domeſticos eiꝰ? Ne ḡ timueritis eos. S. lu.

21.C. In illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ponite ḡ in cordibꝰ vr̃is nõ p̄meditari: quẽadmodũ reſpõdeatis. Ego eniz dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã: cui nõ poterũt reſiſtere ⁊ contradicere oẽs aduerſarij vr̃i. Trademini autem a parẽtibus ⁊ fratribꝰ/ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vobis. Et eritis odio oĩbus ꝓpter nomẽ meũ: ⁊ capillus de capite veſtro nõ peribit. In patientia veſtra: poſſidebitis aĩas veſtras. Scd̃m Lucam.

6.C. In illo tp̃e. Deſcẽdens ieſꝰ de mõte: ſtetit in loco campeſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ eius: ⁊ multitudo copioſa plebis ab oĩ iudea: ⁊ hirl̄m/ ⁊ maritima/ ⁊ tyri et ſydonis: q̃ venerãt vt audirent eum/ ⁊ ſanarent a languoribꝰ ſuis. Et q̃ vexabant a ſpiritibꝰ imũdis/ curabant. Et oĩs turba q̃rebat eum tãgere: qꝛ virtus de illo exibat/ ⁊ ſanabat oẽs. Et ip̃e eleuatis oculis in diſcipl'os ſuos/ dicebat. Beati paupes: qꝛ vr̃m ẽ regnũ dei. Bti qui nũc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bti qui nũc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoies: ⁊ cũ ſeparauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ et eiecerint nomẽ veſtrũ tanq̃ malum: ꝓpter filiũ hois. Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces veſtra multa eſt celo.

21.E. In illo t. Dixit ie. diſ. ſuis. Cū audieritꝪ prelia ꝛ ſeditiões nolite terreri. Oportet primuz hec fieri: ſed nondum ſtatim finis Tūc dicebat illis. Surget gēs cōtra gētē: ꝛ regnū aduerſus regnū: ꝛ terremotꝰ magni erunt ꝑ loca: ꝛ peſtilētie/ ꝛ fames: terroreſqꝫ de celo ꝛ ſigna magna erūt Sed ante hec oīa: iniicēt vobis manꝰ ſuas/ ꝛ ꝑſequenꝭ/ tradētes in ſynagogas ꝛ cuſtodias: trahētes ad reges ꝛ ꝓſides/ ꝓpter nomen meū. Cōtinget aūt vobis i teſtimoniū. Ponite ḡ i cordibꝰ vr̄is/ nō ꝓmeditari: quēadmodū reſpondeatis. Ego eni dabo vobis os ꝛ ſapiētiā: cui nō poterūt reſiſtere ꝛ ꝯtradicere/ oēs aduerſarij vr̄i. Trademi aūt a parētibus ꝛ fratribꝰ/ ꝛ cognatis/ ꝛ amicis: et morte afficient ex vobis. Et eritis odio oībꝰ hoībus/ ꝓpꝭ nomē meū: ꝛ capillus de capite vr̄o nō peribit. In patiētia vr̄a/ poſſidebitis aīas vr̄as. Scḋꝫ lu.

12.A. In il. t. Dix. ie. diſ. ſu. Attēdite a fermēto phariſeoꝝ qḋ ē hypocriſis. Nihil eni opertū eſt/ qḋ nō reueleꝭ: neqꝫ abſconditū/ qḋ nō ſciaꝭ. Qm̄ que in tenebris dixiſtis/ i lumīe dicenꝭ. Et quod in aure locuti eſtis i cubilibꝰ/ ꝓdicabiꝭ in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreami ab his q̄ occidunt corpꝰ/ et poſt hec nō habēt āplius q̄d faciant. Oſtēdā aūt vobis/ quē timeatis Timete euz: q̄ poſtq̄ occiderit: habet ꝑtātē mittere in gehēnā. Ita dico vobis/ hūc timete. Nōne q̄nqꝫ paſſeres veneūt dipondio: et vnꝰ ex illis nō eſt i obliuione corā deo? Sed ꝛ capilli capitis vr̄i oēs numerati ſunt. Nolite ḡ timere: multis paſſeribꝰ pluris eſtiꝫ vos. Dico aūt vobis: oīs quicūqꝫ ꝯfeſſus fuerit me coram hoībus: ꝛ filiꝰ hoīs ꝯfitebiꝭ illū: corā āgelis dei. Scḋm matheū

24.B In illo t. Sedente ieſu ſuꝑ mōtē oliueti: acceſſert ad eū diſcipuli ſecreto dicētes. Dic nobis qn̄ hec erūt: ꝛ qḋ ſignum aduētus tui ꝛ ꝯſummatiōis ſcl'i? Et rn̄dēs ieſus dixit eis. Videte ne q̄s vos ſeducat. Multi eni veniēt in nōīe meo dicētes/ ego ſum xp̄s: ꝛ multos ſeducēt. Audituri eniz eſtis ꝓlia: ꝛ opiniões ꝓlioꝝ. Videte ne turbemi. oportet eni hec fieri: ſed nondū eſt finis. Cōſurget eni gens ꝯtra gētem: ꝛ regnū in regnū: ꝛ erūt peſtilētie ꝛ fames et tremotꝰ ꝑ loca hec aūt oīa initia ſunt dolorum. Tūc tradēt vos in tribulationē: et occidēt vos: ꝛ eritis odio oībꝰ gētibus/ ꝓpter nomen meū. Et tunc ſcādalizabunꝭ multi: et inuicem tradēt: ꝛ odio habebūt inuicē. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgent: ꝛ ſeducent multos. Et qm̄ abūdabit iniq̄tas: refrigeſcet caritas multorū. Qui autē ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finem: hic ſaluus erit. Scḋm Lucam.

11.F. In il. t. Dicebat ieſus turbis iudeorū: ꝛ principibꝰ phariſeorū Ve vobis q̄ edificatis monumēta ꝓphetarū: pr̄es autē vr̄i occiderūt illos. Profecto teſtifi

6.D. In illo tpe. Eleuatis ieſus oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Bti pauꝑes: qꝛ veſtrū ē regnū dei. Bti qui nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bti ꝗ nunc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoīes: ⁊ cū ſeꝑauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ ⁊ eiecerint nomē veſtrū tanq̄ maluz ꝓpter filiū hoīs. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enī merces vr̄a multa eſt ī celo. Scđz math.

5.A. In illo tpe. Videns ieſus turbas: aſcendit in montē. Et cū ſediſſet: acceſſerūt ad eū diſcipuli eius. Et aperiens os ſuū/ docebat eos dicens. Beati pauperes ſpiritu: qm̄ ipſoꝝ eſt regnuz celorum. Bti mites: qm̄ ipſi poſſidebūt terrā. Bti ꝗ lugēt: qm̄ ipſi cōſolabunt̄. Bti qui eſuriūt ⁊ ſitiunt iuſticiā: qm̄ ipſi ſaturabūtur. Beati miſicordes: qm̄ ipſi miām cōſequent̄. Beati mūdo corde: quoniā ipſi deū videbūt. Bti pacifici: qm̄ filij dei vocabunt̄. Beati qui ꝑſecutionē patiunt̄ ꝓpter iuſticiā: qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celorum. Beati eſtis cū maledixerit vos hoīes: ⁊ ꝑſecuti vos fuerint et dixerint om̄e malū aduerſuz vos mētiētes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: qm̄ merces vr̄a copioſa eſt in celis. Scđm Math.

10.L. In illo t. Dixit ie. diſ. ſuis. Cū ꝑſequent̄ vos ī ciuitate iſta/ fugite in aliā. Amē dico vobis: nō cōſummabitis ciuitates iſrael: donec veniat filiꝰ hoīs Non eſt diſcipulꝰ ſuꝑ magiſtrū: neqꝫ ſeruus ſuꝑ dn̄m ſuū. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eius: ⁊ ſeruo ſicut dn̄s eius. Si patrēfamilias beelzebub vocauerūt: quāto magis domeſticos eiꝰ? Ne ḡ timueritis eos. S. lu.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ponite ḡ in cordibꝰ vr̄is nō ꝑmeditar: quēadmodū reſpōdeatis. Ego eniz dabo vobis os ⁊ ſapiētiā: cui nō poterūt reſiſtere ⁊ contradicere oēs aduerſarij vr̄i. Trademi autem a parētibus ⁊ fratribꝰ/ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex vobis. Et eritis odio oībus ꝓpter nomē meū: ⁊ capillus de capite veſtro nō peribit. In patientia veſtra: poſſidebitis aīas veſtras. Scđm Lucam. 21.L.

In illo tpe. Deſcēdens ieſꝰ de mōte: ſtetit in loco campeſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ eius: ⁊ multitudo copioſa plebis ab oī iudea: ⁊ hirlm/ ⁊ maritima/ ⁊ tyri et ſydonis: q̇ venerāt vt audirent eum/ ⁊ ſanarent̄ a languoribꝰ ſuis. Et q̇ vexabant̄ a ſpiritibꝰ imūdis/ curabant̄. Et oīs turba q̄rebat eum tāgere: qꝛ virtus de illo exibat/ ⁊ ſanabat oēs. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipꝫlos ſuos/ dicebat. Beati pauꝑes: qꝛ vr̄m ē regnū dei. Bti qui nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bti qui nūc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cum vos oderint hoīes: ⁊ cū ſeparauerint vos/ ⁊ exprobrauerint/ et eiecerint nomē veſtrū tanq̄ malum: ꝓpter filiū hoīs. Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces veſtra multa eſt celo. 6.L.

21.E. In illo t. Dixit ie. diſ. ſuis. Cū audieritiꝫ prelia ⁊ ſeditiões nolite terreri. Oportet primuꝫ hec fieri: ſed non dum ſtatim finis. Tūc dicebat illis. Surget gēs cōtra gētē: ⁊ regnū aduerſus regnū: ⁊ terremot⁹ magni erunt ꝑ loca: ⁊ peſtilētie/⁊ fames: terroresq̃ʒ de celo ⁊ ſigna magna erūt. Sed ante hec oīa: iniiciēt vobis man⁹ ſuas/⁊ ꝑſequenť/tradētes in ſynagogas ⁊ cuſtodias: trahētes ad reges ⁊ ꝑſides/ ꝓpter nomen meū. Cōtinget aūt vobis i teſtimoniū. Ponite ḡ i cordib⁹ vr̃is/nō ꝑmeditari: quēadmodū reſpondeatis. Ego eni dabo vobis os ⁊ ſapiētiā: cui nō poterūt reſiſtere ⁊ ꝯtradicere/oēs aduerſarij vr̃i. Trademini aūt a parētibus ⁊ fratrib⁹/⁊ cognatis/⁊ amicis: et morte afficient ex vobis. Et eritis odio oīb⁹ hoībus/ꝓpť nomē meū: ⁊ capillus de capite vr̃o nō peribit. In patiētia vr̃a/ poſſidebitis aīas vr̃as. Scdꝫ lu.

12.A. In il. t. Dix. ie. diſ. ſu. Attēdite a fermēto phariſeoꝝ: qđ ē hypocriſis. Nihil eni opertū eſt/qđ nō reueleť: neq̃ʒ abſconditū/qđ nō ſciať. Qm̄ que in tenebris dixiſtis/ i lumie dicenť. Et quod in aure locuti eſtis i cubilib⁹/ ꝑdicabiť in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his q̇ occidunt corp⁹/et poſt hec nō habēt āplius q̇d faciant. Oſtēdā aūt vobis/quē timeatis. Timete euꝫ: q̇ poſtq̄ occiderit: habet ꝑtātē mittere in gehēnā. Ita dico vobis/hūc timete. Nōne q̇nq̃ʒ paſſeres veneūt dipondio: et vn⁹ ex illis nō eſt i obliuione corā deo? Sed ⁊ capilli capitis vr̃i oēs numerati ſunt. Nolite ḡ timere: multis paſſerib⁹ pluris eſtiꝫ vos. Dico aūt vobis: oīs quicūq̃ʒ ꝯfeſſus fuerit me coram hoībus: ⁊ fili⁹ hoīs ꝯfitebiť illū: corā āgelis dei. Scdm matheū

24.B In illo t. Sedente ieſu ſup mōtē oliueti: acceſſerūt ad eū diſcipuli ſecreto dicētes. Dic nobis qn̄ hec erūt: ⁊ qđ ſignum aduētus tui ⁊ ꝯſummatiōis ſcl'i? Et r̄ndēs ieſus dixit eis. Videte ne q̇s vos ſeducat. Multi eni veniēt in noīe meo dicētes/ego ſum xp̄s: ⁊ multos ſeducēt. Audituri eniꝫ eſtis ꝑlia: ⁊ opiniões ꝑlioꝝ. Videte ne turbemini. oportet eni hec fieri: ſed nondū eſt finis. Cōſurget eni gens ꝯtra gētem: ⁊ regnū in regnū: ⁊ erūt peſtilētie ⁊ fames et tremot⁹ ꝑ loca hec aūt oīa initia ſunt dolorum. Tūc tradēt vos in tribulationē: et occidēt vos: ⁊ eritis odio oīb⁹ gētibus/ꝓpter nomen meū. Et tunc ſcādalizabunť multi: et inuicem tradēt: ⁊ odio habebūt inuicē. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgent: ⁊ ſeducent multos. Et qm̄ abūdabit iniq̇tas: refrigeſcet caritas multorū. Qui autē ꝑſeuerauerit vſq̃ʒ in finem: hic ſaluus erit. Scdm Lucam.

In il. t. Dicebat ieſus turbis iudeorū: ⁊ principib⁹ phariſeorū. 11.F. Ve vobis q̇ edificatis monumēta ꝓphetarū: ꝑres autē vr̃i occiderūt illos. Profecto teſtifi camini ꝙ ſentitis opibus patrũ veſtroꝝ. Qm̃ quidẽ ipſi eos occiderũt: vos autẽ edificatis eorum ſepulchꝛa. Propterea ⁊ ſapiẽtia dei dixit. Mittã ad illos ꝓphetas ⁊ apl̃os: et ex illis occident et ꝑſequent̄: vt ĩquirat̄ ſanguis oĩm ꝓphetarũ/ qui effuſus eſt a cõſtitutiõe mundi: a generatiõe iſta: a ſanguine abel/ vſq; ad ſanguinẽ zacharie: qui periit inter altare ⁊ edem. Ita dico vobis/ requiret̄ ab hac generatiõe. Ve vobis legiſperitis/ q̄ tuliſtis clauẽ ſcientie: ipſi nõ itroiſtis: et eos qui introibant/ ꝓhibuiſtis. Cũ autẽ hec ad illos diceret/ ceperũt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere/ ⁊ os ei⁹ opprimere de multis inſidiãtes ei. Et q̄rẽtes aliq̄d capere de oꝛe eius: vt accuſarẽt eũ. Scd̃m Marcum.

13.A. IN illo tp̃e. Egrediẽte ieſu de templo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis. Magiſter aſpice quales lapides/ et quales ſtructure. Et reſpõdens ieſus ait illi. Vides has oẽs magnas edificationes? Nõ relinquet̄ lapis ſup lapidẽ: qui non deſtruat̄. Et cum ſederet in monte oliuaꝝ cõtra templũ: interrogabãt eũ ſeparatim: petrus/ ⁊ iacobus/ ⁊ iohãnes/ ⁊ ãdreas. Dic nobis q̃n iſta fient: ⁊ quod ſignũ erit/ quãdo hec oĩa incipiẽt cõſummari? Et reſpondẽs ieſus: cepit dicere illis. Videte ne quis vos ſeducat. Multi enĩ veniẽt in noĩe meo dicentes: q2 ego ſum: ⁊ multos ſeducẽt. Cum aũt audieritꝫ bella et opiniones belloꝝ: ne timueritis. Oportet enĩ hec fieri: ſed nondũ finis. Exurget enim gens ꝯtra gentẽ: ⁊ regnũ ſuper regnũ: ⁊ erunt terremot⁹ ꝑ loca et fames. Initiũ doloꝝ hec. Videte autẽ voſmetipſos. Tradẽt enim vos in cõſiliis/ ⁊ in ſynagogis vapulabitis: ⁊ ante preſides et reges ſtabitis ꝓpter me/ in teſtimoniũ illis. Et in oẽs gentes pꝛimũ oportet p̄dicari euangeliũ. Et cum duxerint vos tradentes: nolite p̄cogitare q̄d loquamini: ſʒ q̄d datũ vobis fuerit ĩ illa hoꝛa/ id loquamini. Nõ enĩ vos eſtis loquẽtes: ſed ſp̃s ſanctus. Tradet autẽ frater fratrẽ in moꝛtẽ: ⁊ pater filiũ: ⁊ ꝯſurgẽt filii in parentes: ⁊ moꝛte afficiẽt eos. Et eritis odio oĩbus/ propter nomen meũ. Qui aũt ſuſtinuerit in finem/ hic ſaluus erit.

Scd̃m Marcum

IN illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. 13.A. Videte ne q̄s vos ſeducat. Multi enĩ veniẽt in nomine meo dicentes: q2 ego ſum: ⁊ multos ſeducẽt. Cũ autẽ audieritis bella ⁊ opiniões belloꝝ: ne timueritis. Oportet enĩ hec fieri: ſed nõdũ finis. Exurget enim gẽs cõtra gentẽ: et regnũ ſup regnũ: ⁊ erũt terremotus ꝑ loca ⁊ fames. Initium doloꝝ hec. Videte aũt voſmetipſos. Tradẽt enĩ vos in ꝯſiliis/ et in ſynagogis vapulabitꝫ: ⁊ ante p̄ſides ⁊ reges ſtabitis ꝓpter me/ in teſtimoniũ illis. Et ĩ oẽs gẽtes pꝛimũ oportet predicari euãgeliũ. Et cũ duxerit vos tra dētes:nolite precogitare q̄d loquamini:ſed qđ datū vobis fuerit in illa hora/id loq̄mini. Non enivos eſtis loquētes: ſed ſpūs ſctūs. Tradet aūt frater fratrez in mortē et pater filiū:⁊ conſurgent filij in parētes/⁊morte afficiēt eos. Et eritis odio oīb⁹/ꝓpter nomen meū. Qui aūt ſuſtinuerit in finem/ hic ſaluus erit.

Scđm Matheum.

10. D. In illo t. Dix. ieſus diſ. ſu. Nolite arbitrari:q̄zvenerim mittere pacē in terrā. Nō veni pacē mittere/ſed gladiū. Veni eni ſeparare hoīem aduerſus patrem ſuū:⁊ filiā aduerſus matrē ſuā:⁊ nurū aduerſus ſocrū ſuā: et inimici hoīs domeſtici ei⁹. Qui amat pře3/aut matrē pluſq̄3 me/ nō eſt me dign⁹. Et q̇ amat filiū aut filiā ſuꝑ me/nō eſt me dign⁹ Et q̇ nō accipit crucē ſuā ⁊ ſeq̄t me:nō eſt me dign⁹. Qui iuenit aīam ſuā/ꝑdet illā. Et q̇ perdiderit aīam ſuā ꝓpt me/inueniet eā Qui recipit vos/me recipit. Et qui me recipit:recipit eū qui me miſit. Qui recipit ꝓphetā i noīe ꝓphete:mercedē ꝓphē accipiet ⁊ q̇ recipit iuſtū i noīe iuſti mercedē iuſti accipiet. Et q̇cūq3 potū dederitvni ex mimis iſtis calicē aq̄ frigide tātū in noīe diſcipuli:amē dico vobis/ nō perdet mercedē ſuā. Euāge. Ecce ego mittovos. vtā in cōī vnius apſi. folio.ij. Scđm Matheum.

24. A In illo t. Egreſſ⁹ ieſus de tēplo ibat/ ⁊ acceſſerūt diſcipuli eiusvt oſtēderēt ei edificationē tēpli. Ipſe aūt reſpōdēs dixit illis. Videtis hec oīa: Amē dicovobis:non relinquet hic lapis ſuꝑ lapidē qui nō deſtruat. Sedēte autē eo ſuꝑ montē oliueti:acceſſerūt ad eum diſcipuli eius ſecreto dicētes. Dic nobis quādo hec erūt:⁊ qđ ſignum aduentus tui/et ꝯſummatiōis ſcl'i? Et reſpōdēs ieſus dixit eis. Videte ne q̇s vos ſeducat. Multi enivenient in noīe meo dicentes: ego ſum xp̄s/⁊ multos ſeducēt. Audituri eni eſtis prelia: ⁊ opiniones preliorū. Videte ne turbemini. Oportet enim hec fieri: ſed nōdū eſt finis. Cōſurget eni gens in gentē:⁊ regnū i regnū. Et erūt peſtilētie ⁊ fames:⁊ terremotus per loca. Hec aūt oīa/ initia ſunt doloꝝ. Tunc tradēt vos in tribulationē/et occident vos:et eritis odio oībus gentibus/ꝓpter nomē meū. Et tunc ſcādalizabunt multi/ et inuicem tradēt: ⁊ odio habebūt inuicem Et multi pſeudo ꝓphete ſurgēt et ſeducēt multos. Et q̄m abundabit iniq̄tas/refrigeſcet caritas multorū. Qui aūt pſeuerauerit
vſq3 in finē:hic ſalu⁹ erit. In tpe
paſc. Euāge. Ego ſumvitisvos
pal. vtō. fo. j. Offr. Mirabilis de⁹ ps. 67.
in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit
virtutē⁊ fortitudinē plebi ſue/ bñdictus deus all'a. et finiat cumall'a:
q̄ncūq3 d̄r Offr. Gloriabunt in te ps. 15.
oēs qui diligūt nomē tuū q̄m tu dñe
bñdices iuſto:dñe vt ſcuto bonevolū
tis tue corōaſti nos. Offr. Letami ps. 31.
in dño⁊ exultate iuſti:⁊ gl'iami oēs
recti corde. In tpe paſall'a. Offr.
Exultabūt ſcti in gl'ia:letabunt i cu ps. 149
bilib⁹ſuis:exultatiōes dei in faucib⁹
eoꝝ. In tpe paſchali All'a all'a.

Ps.123 Offi. Ala nr̄a ſicut paſſer erepta ē
de laqueo venātiū: laqueus ꝯtrit⁹ eſt:
Ps.88 et nos liberati ſum⁹. Offi. Confite
bunt celi mirabilia tua dn̄e. ⁊ verita-
Ps.89 tem tuā ī eccl'ia ſctōꝝ all'a al'. Offi.
Repleti ſum⁹ mane mia tua: ⁊ exulta
uimus et delectati ſum⁹ all'a. ¶ Plu-
rimoꝝ martyꝝ. Secreta
SUſcipe q̄s dn̄e mūera po
puli tui ꝑ martyꝝ tuorū feſtiui-
tate ſctōꝝ: et ſincero nos corde/
fac eoꝝ natalicijs intereſſe. ꝑ dn̄z.
¶ Alia plurimoꝝ mar. pōtificū
SAnctoꝝ martyꝝ tuoꝝ at-
q; pōtificū N. et N. glo'oſa
merita venerātes hec dn̄e mune
ra tue maieſtati offerimus obſe
crātes: vt illis reuerētiā exhibē
do/ nobis veniā ip̄etrem⁹. Per.
Ps.32. Cōio. Gaudete iuſti in dn̄o all'a: re-
ctos decet collaudatio all'. Et dī cū
Lu.6 All'a: q̄ñcūq; dī. Cōio. Multitu-
E. do lāguētiū ⁊ q̄ vexabant a ſpiritib⁹
īmūdis veniebāt ad eū: q̄ virt⁹ de illo
exibat ⁊ ſanabat oēs. In tpe paſc.
Ps.78 All'a all'a. Cōio. Poſuerūt morta-
lia ſeruoꝝ tuoꝝ dn̄e eſcas volatilib⁹
celi: carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre.
ſcḋm magnitudinē brachij tui/ poſſi-
Sap. de filios mortipunitorū. Cōio. Iu-
3.A. ſtorū aīe in manu dei ſunt: ⁊ nō tāget
eos tormentū malicie/ viſi ſunt oculis
inſipiētiū mori: illi autē ſunt in pace
In tpe paſcha. All'a all'a. Cōio.
Ego vos elegi de mūdo vt eatis et fru-
ctū afferatis: ⁊ fruct⁹ veſter maneat.
In tpe paſc. All'a all'a. Cōio. Et
ſi corā hoīb⁹ tormēta paſſi ſunt/ de⁹ tē-
tauit eos/ tāq; aurū ī fornace pbauit
eos: et quaſi olocauſta accepit illos.
Ps.123 Cōio. Ala nr̄a ſicut paſſer erepta ē
Ioh. de laq̄o venātiū. Cōio. Ego ſum vitis
15.A. vera et vos palmites: q̄ manet in me ⁊
ego ī eo: hic fert fructū multū all'. al'.
Cōio. Dico aūt vobis amicis meis: Mat.
ne terreamini ab his q̄ vos ꝑſequuntur. 10.E.
Cō. Qḋ dico vobis ī tenebris/ dicite
in lumine dicit dn̄s. ⁊ qḋ ī aure auditis
p̄dicate ſr̄ tecta. Cō. Amen dico vob̄ Mat.
qḋ vni ex minimis meis feciſtis: mihi fe 19.D.
ciſtis. venite bn̄dicti p̄ris mei/ poſſidete
p̄patū vob̄ regnū ab initio ſcl'i. Plu-
rimoꝝ martyꝝ. Poſtcōio
SAcramētoꝝ tuoꝝ dn̄e ꝑti
cipatiōe letātes: ſupplicit' exora-
mus/ vt quoꝝ merita celebrare
ꝯdonas: eoꝝ nos facias imitari
cōſtātiā. ꝑ dn̄. Alia plimorū mꝝ (pōtificū.
DEus q̄ nos ſa-
cramēti tui venerāda ꝑ-
ceptione purificas: da nobis q̄s
patrocinia tuoꝝ ꝯtinuata ſctōꝝ
q̄b⁹ capere valeam⁹ ſalutaris myſte
rij portionē. Plurimorū mꝝ nō pontifi.
DEus q̄ nos ꝯce-
dis ſctōꝝ martyꝝ tuorū
N. ⁊ N. natalicia colere: da nobis
in et'na btitudie/ de eoꝝ ſocieta-
te gaudere. ꝑ dn̄. Secre.
MUnera tibi dn̄e nr̄e deuo
tiōis offerim⁹: q̄ ꝑ tuoꝝ tibi gra
ta ſint honore iuſtoꝝ: ⁊ nobis ſa-
lutaria te miſerante reddant. ꝑ d.
PReſta nobis q̄s Poſtc.
dn̄e intercedētib⁹ ſctis mar
tyrib⁹ tuis N. ⁊ N. vt q̄ ore conti
gim⁹ pura mēte capiam⁹. ꝑ dn̄z.

¶ In nata
li vni⁹ ꝯfeſ.
STatuit ei Eccl.
dn̄s teſta 45.D.
mentū pa
cis: ⁊ prīci
pē fecit eū
vt ſit illi ſa
cerdotij

dignitas ī eťnū. In tpe paſchali Alla alla. ps. Miſericordias dñi: in eternum cantabo. Aliud officium.

ps.131. Sacerdotes tui dñe induāt iuſticiā: ⁊ ſcti tui exultent: ppt dauid ſeruū tuū non auertas faciē xpi tui. In tpe paſc. alla. ps. Memēto dñe dd: ⁊ oīs mãſuetudinis eiꝰ. Offi.

Dañ. 3.D. Sacerdotes dei bñdicite dñm: ſcti et hũiles corde/ laudate deū. In tpe paſc. alla all. ps. Benedicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Oratio.

OMS p̄s ſēpiterne deꝰ: q̄ nos bti N. ꝯfeſſoris tui atq pōtificis hodierna feſtiuitate letificas: tuā ſupplices exoramꝰ clemētiā: vt cuiꝰ ſolēnia deuotis officijs veneramur: eiꝰ pijs ſuffragijs: eťne vite remedia cōſequamur. Per.

DA q̄s oīps deꝰ: Alia oro vt bti N. cōfeſſoris tui atq pōtificis venerāda ſolēnitas: et deuotionem nobis augeat et ſalutē. Per d. Lctō libri ſapiētie

Eccli. 44. E. ECce ſacerdos magnꝰ/ q ī diebꝰ ſuis placuit deo: et inuētꝰ eſt iuſtꝰ. Et ī tpe iracūdie factꝰ eſt recōciliatio. Nō eſt īuētus ſimilis illi: q cōſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurādo: fecit illū dñs creſcere ī plebē ſuā. Bñdictionē oīm gentiū/ dedit illi: ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſup caput eiꝰ. Cognouit eū ī bñdictionibꝰ ſuis: ꝯſeruauit illi miaz ſuā/ et inuenit grãm corā oculis dñi Magnificauit eū in cōſpectu regum: ⁊ dedit illi coronam glorie Statuit illi teſtamētū ſēpiternū et dedit illi ſacerdotiū magnū/ ⁊ btificauit illū ī gliā. Fungi ſacerdotio: ⁊ habere laudē in noīe ipſius. Et offerre illi icēſuz dignū: in odorē ſuauitatis. ¶ Sequēs epla legat in vtroq feſto beati edmundi archiepiſcopi et cōfeſſoris. Lectio libri ſapientie.

Eccli. 50. A. ECce ſacerdos magnꝰ: q ī vita ſua curauit gētē ſuā: et liberauit eā a perditiōe. Qui ſuffulſit domū: et in diebus ſuis corroborauit tēplū. Qui preualuit āplificare ciuitatē: q adeptꝰ eſt gloriā in cōuerſatione gētis. Quaſi ſtella matutina in medio nebule: ⁊ q̄ſi luna plena ī diebus ſuis lucet: et q̄ſi ſol refulgens ſic ille effulſit ī tēplo dei. Quaſi arcus refulgens iter nebulas glie: et q̄ſi flos roſarū ī diebꝰ vernis. Quaſi lilia q̄ ſunt ī trāſitu aque: et q̄ſi thus redolēs in diebꝰ eſtatis. Quaſi ignis effulgēs et thꝰ ardens in igne: q̄ſi vas auri ſolidum/ ornatū oī lapide precioſo. Quaſi oliua pullulās ⁊ cypreſſꝰ in altitudinē ſe extollens/ ī accipiēdo illū ſtolā glie: et veſtiri eū in cōſūmatiōe virtutis. In aſcēſu altaris ſcti/ gloriā dedit ſctitatis amictū. In acciptēdo autem partes de manu ſacerdotū: ⁊ ipſe ſtans iuxta arā/ porrexit manuz ſuā in libatione: et libauit odorē diuinū excelſo pncipi. Et iterauit orationē ſuā/ volēs oſtēdere virtutē dei: q fecit nobiſcū ſcđm ſuā miſericordiā. Qui det nobis iocūditatē cordis: ⁊ fieri pacem

in dieb⁹ nr̃is in ſclꝫ dies ſempi
ternos. Lectio libri ſapientie.
Sap. 10.B. Iuſtū deduxit dñs ꝑ vias
rectas: et oſtēdit illi regnū
dei. Et dedit illi ſcientiã ſctõꝝ:
honeſtauit illũ ĩ laborib⁹: ꝛ cõple
uit labores illi⁹. In fraude circū
uenientiū illi affuit: et honeſtū fe
cit illũ. Cuſtodiuit eū ab inimicis
et a ſeductorib⁹ tutauit illū: ꝛ cer
tamē forte dedit illi vt vinceret:
et ſciret qm̄ oĩm potētior eſt ſa
piētia. Hec vēditū iuſtū nõ dere
liquit: ſꝫ a pctõrib⁹ liberauit eū.
Deſcēditq; cū illo in foueã: et in
vinculis non dereliquit illū: do
nec afferret illi ſceptrū regni: et
potentiã aduerſus eos qui eum
deprimebant. Et mēdaces oſtē
dit qui maculauerunt illū: et de
dit illi claritatem eternam: dñs
deus noſter. Lctō libri ſapiētie.
Eccli. 45.A. Dilectus deo et hoīb⁹: cu
ius mẽoria in bñdictione
eſt. Similē illū fecit ĩ gl'ia ſctõꝝ:
et magnificauit eū ĩ timore inimi
coꝝ: ꝛ in verbis ſuis mõſtra pla
cauit. Glorificauit eū ĩ cõſpectu
regū: et vnxit illū corã ppl'o ſuo/
et oſtēdit illi gloriã ſuã. In fide
et lenitate ipſi⁹ ſanctū fecit illū:
et elegit eū ex oĩ carne. Audiuit
enĩ vocē ipſius: et induxit illū in
nube. Et dedit illi cor ad ꝓcepta:
et legem vite et diſcipline. Gr.
Eccli. 24.C. Ecce ſacerdos magn⁹ q̃ in dieb⁹ ſuis
placuit deo. ℣. Non eſt inuētus ſimi
lis illi: q̃ cõſeruaret legē excelſi. Gr.
Ps.109. Iurauit dñs et nõ penitebit eū tu es
ſacerdos ineternū: ſcđm ordinē mel
chiſedech. ℣. Dixit dñs dño meo: ſe
Ps.88. de a dextris meis. Gr. Inueni da
uid ſeruū meū: oleo ſancto meo vnxi
eū. Man⁹ eĩ mea auxiliabit' ei: ꝛ bra
chiū meū cõfortabit eū. ℣. Nichil ꝓ
ficiet inimicus ĩ eo: et fili⁹ iniquitatis
nõ nocebit eū. Gr. Dñe ꝓuenisti eū Ps.20.
in bñdictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti ĩ
capite eius coronã de lapide ꝓcioſo.
℣. Vitã petijt ꝛ tribuiſti ei: lõgitudi
nē dierū ĩ ſclm ſcli. Alla. ℣. Iuſtus Eſa.
germinabit ſicut liliū: ꝛ florebit ĩeter 35.
nū ante dñm. Alla. ℣. Amauit eū Laus
dñs et ornauit eū: ſtola glie induit eū. eccle.
Alla. ℣. Diſpoſui teſtamentū ele Ps.88.
ctis meis: iuraui dauid ſeruo meo.
Alla. ℣. Elegit te dñs ſibi in ſacer
dotē magnū in ppl'o ſuo. Alla. ℣.
Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſancto Ps.88.
meo vnxi eū. Alla. ℣. Poſui adiu
torium ſuper potentē: et exaltaui ele
ctum de plebe mea. Tractus.
Beatus vir q̃ timet dñm: ĩ mã Ps.111.
datis eius cupit nimis. ℣. Po
tens in terra erit ſemen eius: genera
tio rectoꝝ benedicetur. ℣. Gloria et Eodē
diuitie in domo eius: et iuſtitia eius
manet in ſeculū ſeculi. Sequentia.
Adeſt nobis dies alma: et
magno gaudio plena.
In qua ſctã deo grata cõgaudet
eccleſia. Hodie celeſtis letatur
turma/ q̃ gloriã cantat ĩ excelſis
voce dulciſſona cū ſimphonia.
Hodie poloꝝ ſctã agmina col
laudãt regē deū noſtrū natū ex
virgine ſctã maria. Aue inclyte
preſul: vel confeſſor N. flos pul
cherrime. Tu veſtigia xp̄i ſecu
tus es fide deuota. Eterni regꝫ
adeptus es regna. Iã gratularis
in domo ſupera poſſidēs ſedes
almas. Quē poſtulam⁹ ꝛ poſci
mus vna. Adiuuēt tua ſctã ſuf
fragia fragilē vitã nr̃am. O btē
O ſancte N. Laus tibi in gl'ia.

O btē. O ſctē N. Pro nobꝫ ſupplica. Ut vna mereamur ſctā celorū tēpla. Poſſidere leti cernētes alma gaudia q̄ ſūt plena Sit deo laus honorqꝫ ⁊ iubilatio caſta. Qui regnat ꝑ oīa ſcloꝝ ſcla. Amen dicant oīa. Sequentia.

ALma cohors vna laudū ſonora nūc ꝓme ꝓconia. Quib⁹ en inſignis rutilat N. vt luna ſolqꝫ ſydera. Meritorū eſt mirifica radiās idē ſacra prerogatiua. Hunc nā ſophie myſtica ornauerunt mire dogmata qua fulſit nitida: luculēter perampla orbis climata. Uerbi necnō fructifera ſeuit diuini ſemina mentiū ꝑ arua pellendo quoqꝫ cūcta noctis nubila. Hinc famia fundens diua: vt pote celeſtia ferēs in ſe numia. Sublimauit catholica vehemēter culmina ſctā per eloquia. Is nēpe celſe compos glorie nūc exultat iter letabūda celicolarum ouans cōtubernia. Sublimis extat ſede ſupera fruens vita ſemper inexhauſta ſat per ſaluberrima chriſti paſcua. O dignum cuncta laude ꝓcelſa Preſulem tāta nactum gaudia. Uirtutū propter merita: quib⁹ viguit ardens velut lampada. Nos voce clara hūc et iocunda Pantes oremus preces et vota. Qui nobis ferat cōmoda impetret et eterna poſcens premia. Nō petit ꝓleno caterua: ꝓſuluꝫ gēma. Deuota repēdēs munia mēte ſincera. Fauēdo ſibi ꝓcum inſtātia: ſcilicet vt poloꝝ itret limina. Quo iā itra palacia ſtantes ſuprema. Leti gratulemur adepti polorum regna Qui tua ꝓſul ſiſtētes hac aula iubilemus ingēti cū leticia. Recinētes dulcia: nūc celſaqꝫ alla. S. Matheū.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Hō quidā peregre ꝓficiſcens vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit ill' bona ſua Et vni dedit quīqꝫ talēta: alij autem duo: alij vero vnū. Unicuiqꝫ ſcdm ꝓpriā virtutē. Et ꝓfect⁹ eſt ſtati. Abijt aūt q̄ quinqꝫ talenta acceperat: ⁊ operatus eſt i eis: ⁊ lucratus eſt alia quinqꝫ. Siliter q̄ duo acceperat: lucrat⁹ eſt alia duo. Qui autē vnum acceperat: abiēs fodit i terrā/ ⁊ abſcōdit pecuniā dn̄i ſui. Poſt multū vero tēporis: venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝝ: et poſuit rationē cū eis. Et accedens q̄ quinqꝫ talēta acceperat: obtulit alia quinqꝫ talēta dicēs. Dn̄e quinqꝫ talēta tradidiſti michi: ecce alia quīqꝫ ſuperlucrat⁹ ſum. Ait illi dn̄s ei⁹. Euge ſerue bone et fidelis: quia ſuꝑ pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te conſtituā. Intra i gaudium dn̄i tui. Acceſſit autē ⁊ qui duo talenta acceperat ⁊ ait. Dn̄e: duo talēta tradidiſti mihi: ecce alia duo ſuperlucrat⁹ ſum. Ait illi dn̄s ei⁹. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituā. Intra in gaudium dn̄i tui. Scdm Marcum. 25.B.

IN illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete/ vigilate/ ⁊ orate. Neſcitis ei quādo tēpus ſit. Sicut homo q̄ peregre 13.D.

profect⁹ reliquit domū ſuā: ⁊ de-
dit ſeruis ſuis poteſtatē cuiuſq;
operꝭ: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet
Uigilate ergo. Neſcitis enī qñ
dñs dom⁹ veniat: ſero/ an media
nocte: an gallicātu/ an mane. Ne
cū venerit repente: īueniat vos
dormiētes. Q̄d aūt vobis/ dico
oīb⁹ dico vigilate. S. Matheū.

24.D In illo tp̄e.
Dixit ieſus
diſcipulis ſuis.
Uigilate q: neſci-
tis qua hora dñs
veſter ventur⁹ ſit.
Illud aūt ſcitote
qm̄ ſi ſciret pater
familias qua hora fur venturus
eſſet: vigilaret vtiq;/ ⁊ nō ſineret
perfodi domū ſuā. Ideo et vos
eſtote parati: q: neſcitꝭ qua hora
fili⁹ hominis vēturus eſt. Quis
putas eſt fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs:
quē cōſtituit dñs ſupra familiā
ſuā: vt det illis cibū in tempore?
Beat⁹ ille ſeru⁹ quē cū venerit
dñs eius/ inuenerit ſic facientē.
Amē dico vobis/ qm̄ ſup oīa bo
na ſua cōſtituet eū. Euā. Homo
quidā no. vtē. fo. vi. In tp̄e paſc.
Euāg. Ego ſum vitis vera. vtē.
ꝑ.88. fol. i. Offꝫ. Ueritas mea et miſeri-
cordia mea cū ipſo: et in nomine meo
exaltabit cornu ei⁹. In tp̄e paſch.
Eodē Alla. Offꝫ. Inueni dauid ſeruum
meū: et in oleo ſctō vnxi eū. man⁹ eni
mea auxiliabit ei ⁊ brachiū meū con
fortabit eum. In tp̄e paſch. Alla.
PRopiciare q̄s Secreta.
dñe ſupplicationib⁹ nr̄is:
et intercedente ꝓ nobis btō N.
cōfeſſore tuo atq; pontifice: his
ſacramētis celeſtib⁹ ſeruientes:
ab oī culpa liberos eſſe cōcede:
vt purificāte nos gr̄a tua: eiſdē
qb⁹ famulamur myſterijs emū-
demur. Per dñm. Alia ſecreta.
REſpice q̄s domine munera
ppli tui ī btī N. cōfeſſoris
tui atq; pontificis honore obla-
ta: ⁊ tue teſtificatio veritatis no
bis ꝓficiat ad ſalutē. p dñ. Cōio.
Dñe quinq; talēta tradidiſti michi/ ec math. 25.B.
ce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge
ſerue fidelis: q: ī pauca fuiſti fidelis
ſupra multa te ꝯſtituā: intra ī gaudiū
dñi tui. In tp̄e paſc Alla. Cōio.
Btūs ſeru⁹/ quē cū venerit dñs inuene math. 24.D
rit vigilantē: amē dico vobis/ ſup oīa
bona ſua cōſtituet eū. In tp̄e paſc.
Alla all. Cōio. Fidelis ſeru⁹ ⁊ pru Eodē .D
dēs quē ꝯſtituit dñs ſup familiā ſuā:
vt det illis in tp̄e tritici menſurā. In
tp̄e paſcali Alla alla. Poſtcōio.
PReſta q̄s dñe de⁹ nr̄: vt di
uinis myſterijs expiati: in-
tercedēte btō N. ꝯfeſſore tuo at-
q; pōtifice: ad ſupni plenitudinē
ſacramēti cuius libauim⁹ ſancta
tendamus. Per. Alia poſtcōio.
QUos tuis dñe reficis ſa-
cramētis ſcti N. ꝯfeſſoris
tui atq; pontificis attolle beni-
gnus ſuffragijs: vt nr̄e redēptio
nis effectū: ⁊ myſterijs capiam⁹
et mētib⁹. Per. ¶ In natali vni⁹
confeſſoris et doctoris officiū.

SAcerdotes dei Dan. 3.D.
benedicite dñm:
ſcti et hūiles cor
de laudate deū.
In tp̄e paſchali
Alla all. ꝑ. Bndi-
cite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ ſupex
altate eū in ſcl'a. Glia. Oro.
EXaudi dñe p̄ces noſtras:

quas i ſct N. cōfeſſoris tui atqꝫ doctoris ſolēnitate deferimꝰ: vt qui tibi digne meruit famulari/ eiꝰ precibꝰ ab oibꝰ nos abſolue pctis. Per. Lctō libri ſapientie.

Eccli. 47. B. DEdit dñs cōfeſſionē ſctō ſuo: ⁊ excelſo i verbo glorie. De omni corde ſuo laudauit dñm: et dilexit deū qui fecit illū. Et dedit illi cōtra iimicos potētiā: ⁊ ſtare fecit cātores cōtra altare: ⁊ i ſono eorum/dulces fecit modulos. Et dedit i celebrationibꝰ decꝰ: et ornauit tpa/vſqꝫ ad cōſummationē vite: vt laudarēt nomē ſanctū dñi: et āplificarent mane ſctitatē dei. Chriſtus purgauit peccata ipſius: ⁊ exaltauit ieternū cornu eiꝰ. Sapiētia laudabit aiam ſuā: et i dño honorabit᷑: et i medio ppl'i ſui gl'iabitur. Et in eccleſijs altiſſimi apiet os ſuū: et i cōſpectu virtutis ipſius gl'iabit᷑. In medio ppl'i exaltabitur: ⁊ i plenitudīe ſctā admirabit᷑ In multitudine electorū habebit laudem: et inter benedictos: bñdicetur. Lectio libri ſapiētie.

7.A. OPtaui/⁊ datꝰ eſt mihi ſenſus: et inuocaui/et venit in me ſpiritus ſapiētie. Et ꝑpoſui illā regnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias nihil eſſe dixi/i cōparatione illiꝰ Nec cōparaui illi lapidē precioſum: qm̄ omne aurū i ꝯparatiōe illius/arena eſt exigua: et tanq̄ lutū eſtimabit᷑ argentū/in cōſpectu illius. Suꝑ ſalutē ⁊ ſpeciem dilexi illā: et propoſui ꝓ luce habere illaꝫ: qm̄ inextinguibile eſt lumē illiꝰ. Venerunt autē michi oīa bona pariter cū illa: et innumerabilis honeſtas per manus illius: et letatus ſum in omnibꝰ: qm̄ ātecedebat me iſta ſapiētia/ et ignorabā/qm̄ horuꝫ omnium mater eſt. Quā ſine fictione didici: et ſine inuidia cōmunico. Et honeſtatē illius/non abſcondo.

℟. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: ꝓ.119. tu es ſacerdos ineternū/ſcdm̄ ordinē melchiſedech. ℣. Dixit dominꝰ dño meo: ſede a dextris meis. Alla. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: ſtola Eccl'ie gl'ie induit eum. vox. Sequētia de cōi vniꝰ cōfeſſoris ⁊ pōtificis. quere ſupra fol. xij. Infra. lxx. tractus. Beatus vir vt ſ. fo. j. S. Matheū

5.B. IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Qđ ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Ad nichilū valet vltra: niſi vt mittatur foras/et cōculcetur ab hominibꝰ. Vos eſtis lux mundi Nō poteſt ciuitas abſcōdi ſupra montē poſita: neqꝫ accendūt lucernaꝫ: et ponunt eā ſub modio/ ſed ſuꝑ cādelabrū: vt luceat oibꝰ qui i domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coraꝫ hoibus: vt videant opera veſtra bona: ⁊ glorificent patrē veſtrū q̄ in celis eſt. Nolite putare/qm̄ veni ſoluere legeꝫ aut ꝓphetas. Non veni ſoluere/ ſed adimplere. Amē dico vobis: donec tranſeat celū ⁊ terra: iota vnū/aut apex vnus/ nō ꝑteribit a lege/donec omnia fiant. Qui ergo ſoluerit vnū de mandatis iſtis minimis/et docuerit ſic homines: minimꝰ vocabit᷑ i regno celorū. Qui aūt fecerit ⁊ docue

rit:hic magnꝰ vocabit̄:in regno
math. celoꝝ. Offer. Ueritas mea et mīa
24.D mea cū ipſo:et in nōīe meo exaltabit̄
cornu eiꝰ. In tp̄e paſc. Alla. Sec.
Munera q̄s dn̄e tibi dicata
ſctifica:et itercedente btō
N. cōfeſſore tuo atqȝ doctore/p
eadē nos placatꝰ intende. Per.
Cōio. Fidelis ſeruꝰ et prudens quē
conſtituit dn̄s ſup familiā ſuā:vt det
illis i tēpore tritici menſurā. In tp̄e
paſch. Alla alla. Poſtcōmunio.
Preſta q̄s oīp̄s deus:vt de
pceptis mūeribꝰ gratias
exhibentes/itercedente btō N.
cōfeſſore tuo atqȝ doctore/bn̄fi
cia potiora ſumamus. Per dn̄z.
In natali vniꝰ ↄfeſ. ⁊ abbatis.

p̄.36. Os iuſti meditabi
tur ſapiētiā/et li
gua eius loquet̄
iudicium:lex dei
eiꝰ in corde ipſiꝰ.
Ibidē Ps. Noli emulari
in malignantibus: neqȝ zelaueris fa
cientes iniquitatem. Oratio.
Deus q̄ beatū N. ↄfeſſorē
tuū atqȝ abbatē ſanctita
tis gr̄a decoraſti:ipſius meritis
fac nos bonis operibꝰ abunda
re:vt a te ſummo bono omne q̄d
expedit: mereamur impetrare.
Per dn̄m. Lectio libri ſapiētie.
Eccli. Iuſtus cor ſuū tradet ad
39.A. vigilādū diluculo/ad dn̄z
q̄ fecit illū:⁊ in cōſpectu altiſſimi
deprecabit̄. Aperiet os ſuū i ora
tione:et pro delictis ſuis depre
cabitur. Si eni magnus dn̄s vo
luerit/ſpiritu itelligētie replebit
illū. Et ipſe tanqȝ imbres mittet
eloquia ſapiētie ſue:⁊ i oratione
cōfitebit̄ dn̄o. Et ipſe diriget cō
ſiliū eius ⁊ diſciplinā:⁊ in abſcō
ditis ſuis cōſiliabit̄. Et ip̄e palā
faciet diſciplinā doctrine ſue: ⁊ i
lege teſtamenti dn̄i gloriabitur.
Collaudabunt multi ſapientiā
eiꝰ:⁊ vſqȝ in ſeculū nō delebitur.
Nō recedet mēoria eiꝰ: et nomē
eius requiretur:a generatione i
generationē. Gr. Os iuſti medi p̄.36.
tabitur ſapientiā:⁊ lingua eiꝰ loquet̄
iudiciū. ℣. Lex dei eius i corde ipſiꝰ:
et non ſupplantabuntur greſſus eiꝰ.
Alla. ℣. Poſui adiutoriū ſup po
tentē:⁊ exaltaui electū de plebe mea.
Seq̄ntia. Adeſt nobis. vt ſ. fol.
xij. vel tractus. Deſideriū aīe eius
vt ſ. folio. iiij. Scd̄m Lucam.

In illo tp̄e. 11.E.
Dixit ieſus
diſcipulis ſuis.
Nemo accēdit lu
cernā/et in abſcō
dito ponit neqȝ
ſub modio: ſȝ ſup
candelabrum : vt
qui ingrediūtur/lumen videant.
Lucerna corporis tui/ eſt oculꝰ
tuꝰ. Si oculꝰ tuꝰ fuerit ſimplex:
totū corpꝰ tuū lucidū erit. Si au
tē nequā fuerit: etiā corpus tuū
tenebroſū erit. Uide ḡ ne lumen
q̄d i te eſt/tenebre ſint. Si ergo
corpꝰ tuū totū lucidū fuerit/non
habēs aliquā ptē tenebraꝝ: erit
lucidū totū. Et ſicut lucerna ful
goris/illuminabit te. Offer. Deſi p̄.20.
deriū aīe eiꝰ tribuiſti ei dn̄e:⁊ volūta
te labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū:poſuiſti
in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo.
Sacrificium dn̄e. Secreta.
q̄d p ſcti N. cōfeſſoris tui
atqȝ abbatꝫ ſolemnitate deferimꝰ:
tibi q̄s fiat acceptū:⁊ eiꝰ interue

nientib⁹ meritis: nobis augeat/ te donante suffragiū. Per dn̄m.

math. 24. D. Cōio Fidelis seru⁹ et prudens quē cōstituit dn̄s sup̄ familiam suā vt det illis in tēpore tritici mensurā. In tēpore pasch. Alla al'a. Postcōio

Libantes dn̄e sacrosācta mysteria/ p̄tēde nobis q̄s mīam tuaꝫ/ vt que votis expetimus/ itercedēte btō N. cōfessore tuo atqꝫ abbate: cōuersatiōe tibi placita cōsequamur. Per dn̄m.

¶ De quocūqꝫ cōfessore officiū.

p̄.36. Os iusti meditabitur sapientiā/ et ligua eius loquet̄ iudictum: lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. p̄. Noli emulari i malignātib⁹: neqꝫ zelaueris facientes iniq̄tatē. Eodē

Adesto dn̄e precib⁹ Or. nostris/ quas i sancti N. cōfessoris tui solennitate deferimus: vt q̇ nostre iustitie fiduciā non habem⁹: eius q̇ tibi placuit meritis ⁊ precibus adiuuemur. Per dn̄m Lectio libri sapiētie.

Sap. 10. A. Iustum deduxit dn̄s per vias rectas: ⁊ ostendit illi regnū dei. Et dedit illi scientiaꝫ sanctoꝝ: honestauit illū in laboribus: ⁊ cōpleuit labores illius. In fraude circumuenientiū illi affuit: ⁊ honestū fecit illū. Custodiuit eū ab inimicis/ ⁊ a seductorib⁹ tutauit illū: et certamē forte dedit illi vt vinceret: et sciret q̄m omniū potentior est sapientia. Hec venditū/ iustum nō dereliquit: sed a peccatorib⁹ liberauit eū. Descenditqꝫ cū illo in foueā: et i vinculis nō dereliquit illum: donec afferret illi sceptrū regni: et potētiā aduersus eos/ q̇ eum deprimebāt. Et mēdaces ostendit q̇ maculauerīt illū: ⁊ dedit illi claritatē eternā: dn̄s de⁹ noster. Gr. Os iusti meditabit̄ sapiētiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius i corde ipsius: et nō supplantabuntur gressus eius. Alla. ℣. Posui adiutoriū super potentē: et exaltaui electum de plebe mea. Sequētia Adest nobis. vts̄. fo. xix. vel tractus. Desideriū anime. vts̄. folio. iiii. Scd̄m Matheum.

11.E. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Videte vigilate/ et orate. Nescitis eni q̄n tēpus sit. Sicut hō q̇ peregre ꝓfect⁹ reliq̇t domū suā: ⁊ dedit seruis suis potestatē cuiusqꝫ operis: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo Nescitis eni quādo dn̄s domus veniat: sero/ an media nocte: an gallicātu/ an mane. Ne cū venerit repente: iueniat vos dormiētes. Qd̄ aūt vobis dico/ oībus dico vigilate. p̄.20. Offr. Desideriū aīe eius tribuisti ei dn̄e: et voluntate labiorū ei⁹ nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronā de lapide p̄cioso. In tpe paschali Alla. Secreta.

Suscipe dn̄e sacrificiū placationis ⁊ laudis qd̄ nos interueniēte beato N. confessore tuo perducat ad veniam: et in perpetuā gratiarū constituat actionē. Per.

math. 24.D. Cōio. Fidelis seru⁹ et prudēs quē cōstituit dñs sup famiʹliā suā: vt det illis i tpe tritici mēsurā. In tpe pasc. Alla all. Postcōio.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt cui⁹ ꝓ festiuitate votiua sunt sacramenta: eius salutaria nobis intercessione reddantur. Per.

¶ In natali plurimoꝝ ꝯfessoꝝ.

Dan. 3.D. Sacerdotes ei⁹ induāt salutare: ⁊ scti ei⁹ exultatiōe exultabūt. In tpe pasc. Alla alla

p̄.131. alla. Ps. Memēto dñe dauid: et oīs mansuetudinis ei⁹. Oratio.

Beatoꝝ ꝯfessoꝝ tuoꝝ N. et N. nos q̄s dñe tuere p̄sidijs: vt quoꝝ festiuitatē ānua deuotiōe recolim⁹: eoꝝ itercessiōe ab oībus aduersitatib⁹ eruamur. P.

Deus qui nos Alia orō. dictōꝝ cōfessoꝝ tuoꝝ N. ⁊ N. cōfessionib⁹ gloriosis circūdas et ꝓtegis: da nobis et eoꝝ imitatione ꝓficere: et itercessione gaudere. Per. Ad hebreos.

7.D. Fratres. Plures facti sūt sacerdotes scd̄m legē: idcirco q̄ morte ꝓhiberētur ꝑmanere. Jesus aūt eo q̄ maneat in et̄nū: sēpitnū habet sacerdotiū. Unde ⁊ saluare i ꝑpetuū potest/ accedēs ꝑ semetipsū ad deū sēp viuēs: ad iterpellandū ꝓ nobis. Talis ei decebat vt nobis esset pōtifex: sctūs/ inocēs/ ipollut⁹: segregat⁹ a pctōib⁹: ⁊ excelsior celis factus. Qui nō habet quotidie necessitatē: quēadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre: deinde ꝓ ppl̄o. Hoc eni fecit semel se offerēdo: dñs nr̄ iesus xp̄s.

p̄.13 Gr. Sacerdotes eius induant salutare: ⁊ scti eius exultatiōe exultabūt.

Eod V. Illuc ꝓducā cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo.

Sap 3.A. Alla. V. Fulgebunt iusti: et tanq̄ scintille i arūdineto discurrent ieternū. Nulla dr̄ sequētia licet nouē lectiones fiant. Scd̄m Lucam.

12. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri precincti: ⁊ lucerne ardētes i manib⁹ vestris. Et vos similes hominib⁹ expectātib⁹ dñm suū/ qñ reuertat a nuptijs. Ut cū venerit ⁊ pulsauerit: cōfestī aperiāt ei. Beati serui illi: quos cū venerit dñs/ iuenerit vigilantes. Amen dico vob̄: q̄ precīget se/ ⁊ faciet illos discūbere: et trāsiens ministrabit illis. Et si venerit i secunda vigilia: ⁊ si i tertia vigilia venerit/ ⁊ ita iuenerit: bti sunt serui illi. Hoc autē scitote: qm̄ si sciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq̄: ⁊ nō sineret perfodi domū suā. Et vos estote parati: q: qua hora non putatis: filius hois veniet. S. Matheū.

10.B In illo tpe. Misit ie⁹ duodeci discipulos suos: precipiens eis et dicens. In viā gentiū ne abieritis: et i ciuitates samaritanoꝝ ne itraueritis: sz potius ite ad oues q̄ perierunt do-

mus iſrl'. Euntes aũt p̄dicate di-
cẽtes: qꝛ appropinq̃uit regnũ ce-
lorũ. Infirmos curate: mortuos
ſuſcitate: leproſos mundate: de-
mones eijcite. Gratis accepiſtis:
p̄.49. gratis date. Off. Exultabũt ſcti
in glia: letabunt̄ in cubilib9 ſuis: ex-
ultationes dei in faucibus eorũ. In
tpe paſcali. Alla alla alla. Sec.

ADeſto dñe p̄cib9 ppl'i tui
adeſto munerib9: vt q̄ ſa-
cris ſunt oblata myſterijs: tuoꝝ
tibi placeãt intc̄eſſiõe ſctoꝝ. p d.
Jo.15 Cõio. Ego vos elegi de mũdo: vt eã
C. tis fructũ afferatis/ ⁊ fruct9 vr̄ ma-
neat. Tpe paſ. Alla alla. Poſtc̄.

FIdeles tui de9 celeſti do-
ni remedijs recreent̄: et
ſanctoꝝ ꝯfeſſoꝝ tuorũ p̄cib9: ab
oib9 q̄s emũdent̄ delictis. Per.

¶ In natali vni9 ꝟgi. ⁊ martyris

p̄.44 DIlexiſti iu-
ſtitiã ⁊ odi-
ſti ĩiq̃tatẽ:
propterea
vnxit te
de9/ deus
tuus oleo
leticie pre
ꝯſortibus
tuis. In tpe paſc. Alla alla alla.
p̄s. Eructauit cor meũ vbũ bonũ: di-
co ego opa mea regi. Glia patri. Si-
cut erat. Aliud officium.

p̄.118. LOquebar de te-
ſtimonijs tuis in
conſpectu regũ/
et nõ ꝯfundebar:
et meditabar in
mandatis tuis: q̄
dilexi nimis. p̄s. Beati immacula-
ti in via: qui ambulant in lege domi-
ni. Aliud officium.

ME expectauerũt p̄.118.
pctõres vt pde-
rent me: teſtimo-
nia tua dñe itel-
lexi: oĩs ꝯſũma-
tiõis vidi finẽ/ la-
tũ mãdatũ tuũ nimis. p̄s. Bti ima-
culati i via: q̄ ãbulãt i lege dñi. Or.

EXaudi nos de9 ſalutaris
nr̄: vt ſicut de btẽ N. ꝟgis
et martyris tue feſtiuitate gau-
dem9: ita pie deuotiõis erudia-
mur affectu. p d. Lec. lib. ſapie.

DOmine de9 meus exalta-
ſti ſup terrã habitationẽ
meã: ⁊ pro morte defluẽti dep̄ca-
ta ſum. Inuocaui dñm patrem
dñi mei: vt nõ derelinquat me in
die tribulatiõis mee: ⁊ in tpe ſu-
perborũ ſine adiutorio. Lauda-
bo nomen tuũ aſſidue: et collau-
dabo illud in ꝯfeſſione: ⁊ exaudi-
ta eſt oratio mea. Liberaſti me
a pditione: ⁊ eripuiſti me de tpe
ĩiquo. Propterea ꝯfitebor: ⁊ laudẽ
dicam noi tuo: dñe deus meus.

Lectio libri ſapientie.

COnfitebor tibi dñe rex:
et collaudabo te deũ ſaluatorem Eccl'i.
meũ. Cõfitebor noi tuo: qm ad- 51. B.
iutor et ptector fact9 es michi: ⁊
liberaſti corpus meũ a pditiõe.
A laq̄o lingue inique: ⁊ a labijs
operãtiũ mẽdaciũ. Et in cõſpe-
ctu aſtãtiũ factus es mihi adiu-
tor: ⁊ liberaſti me ſcdm multitu-
dinẽ mie nois tui. A rugientib9
pparatis ad eſcã: de manib9 q̄rẽ-
tiũ aiam meã: ⁊ de portis tribu-
lationũ que circũdederũt me: ⁊ a
preſſura flãme q̄ circũdedit me:
et i medio ignis/ nõ ſum eſtuata.
De altitudine vẽtris iferi/ ⁊ a lin

gua coinq̃nata: ⁊ a ỹbo mẽdacij
A rege iniquo: ⁊ a lingua iniusta
Laudabit vsq; ad mortẽ anima
mea dñm: et vita mea appropin-
quans erat in inferno deorsum.
Circũdederũt me vndiq;: ⁊ non
erat qui adiuuaret. Respiciens
erã ad adiutoriũ meũ: et nõ erat
Mẽorata sum mie tue dñe: ⁊ co
operatiõis tue / que a sclo sunt.
qm̃ eruis sustinẽtes te: ⁊ liberas
eos de manu angustie: dñe de⁹
meus. Lectio libri sapientie.
Eccli. 24. A. Sapientia laudabit animã
suã / ⁊ in dño honorabitur
et in medio populi sui gloriabit̃
Et in ecclesijs altissimi apiet os
suum: et in cõspectu virtutis illi⁹
gl̃iabit̃. In medio ppl̃i exaltabi
tur: ⁊ in plenitudie sancta admi-
rabitur. In multitudie electorũ
habebit laudẽ: ⁊ inter bñdictos
benedicet̃ dicẽs. Ego ex ore al-
tissimi prodij: primogenita ante
oẽm creaturã. Ego quasi liban⁹
nõ incisus / vaporaui habitatio-
nẽ meã: et quasi balsamũ nõ mi-
xtum / odor me⁹. Ego quasi tere
bintus extendi ramos meos: et
ps. 44 rami mei honoris ⁊ grẽ. Gr. Di
et ois lexisti iustitiã: ⁊ odisti iniq̃tatem. ℣.
infra. Propterea vnxit te deus deus tuus /
oleo leticie. Gr. Specie tua ⁊ pl'chri
tudine tua: intẽde, ꝓspere, ꝓcede et re-
gna. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudi
nẽ ⁊ iustitiã: ⁊ deducet te mirabiliter
dextera tua. Gr. Diffusa est gratia
in labijs tuis; ppterea bñdixit te de⁹
in eternũ. ℣. Propt̃ ỹitatẽ ⁊ mãsuetu-
dinẽ ⁊ iustitiã: ⁊ deducet te mirabilit̃
dextera tua. Gr. Audi filia et vide:
et inclina aurẽ tuam: q2 ꝯcupiuit rex
speciẽ tuã. ℣. Specie tua ⁊ pulchritu
dine tua: intẽde, ꝓspere, ꝓcede ⁊ regna.
Gr. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudi-
nem ⁊ iustitiã: et deducet te mirabilit̃
dextera tua. ℣. Audi filia et vide: ⁊ in
clina aurẽ tuã: q2 ꝯcupiuit rex speciẽ
tuã. Alla. ℣. Emulor enim vos dei Cor. 11. A.
emulatione: despõdi vos vni viro ỹgi-
nem castã exhibere xp̃o. Alla. ℣.
Ueni electa mea / ⁊ ponã te in thronũ
meũ: q2 concupiuit rex speciẽ tuam.
Alla. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie ps. 44
tua: intẽde, ꝓspere, ꝓcede ⁊ regna. Al
leluya. ℣. Diffusa est gratia i labijs Ibidẽ
tuis; ppterea bñdixit te deus in eter
num. Alla. ℣. Hec est virgo sapiẽs: Laus
quã dñs vigilantẽ iuenit. Alla. ℣. eccle.
Loquebar de testimonijs tuis in cõ- ps. 118.
spectu regũ: ⁊ non confundebar dñe.
Diffusa est grã in Tract⁹. ps.
labijs tuis: ppt̃ea benedixit 44.
te de⁹ in eternũ. ℣. Specie tua et pul
chritudine tua: intẽde, ꝓspere, ꝓcede ⁊
regna. ℣. Propt̃ veritatẽ ⁊ mãsuetudi
nem ⁊ iustitiã: ⁊ deducet te mirabilit̃
dext̃a tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina Ibidẽ
aurẽ tuã: q2 ꝯcupiuit rex speciẽ tuam
Exultem⁹ i hac die Seq̃n.
festiua Recolẽtes dñi ma
gnalia i sctis qui opat̃ maxima.
Qui inter sua potẽtie mira / i vir
ginũ est maximus gl̃ia. Suaue
eni grã mũdi vi vicit ỹginib⁹ pom
pa. Atq; ꝯtra ꝑcepta regũ / resti-
tit virginalis pugna. Furit rabi
es vesana / deuicta tristatur mali
cia. Crudescit i carne tenera ma
iora exq̃rit tormenta. Sed tunc
stat firmior caro virginea. Cum
multiplicantur noua supplicia.
Pro et̃na quam expectãt a deo
gl̃ia. Letãt̃ mortalia affligi sua
corpa. Quia sunt trãsitoria. Et
i motu subito labẽtia mũdi gau

dia. Ut flores decidua. Ex hac
virgines ſorte claruit N. Cuius
hodie celebram⁹ ſolēnia ſplēdēs
īter alias vt lucifer īter minores
ſtellas. Uirgo btā fortiter ferēs
oīa nec mori recuſans ꝓ gloria:
pro nobis pie deū exora. Ut tecū
in aula exultem⁹ ethera pace
ꝑpetua. Pro ſanctoꝝ virgo glo
rioſa collaudem⁹ dn̄m in gloria.

Scd̄m Matheū. 3.F.

IN ill.t. Dix.
Ieſus diſ. ſu.
parabolam hāc.
Sīle eſt regnum
celoruꝫ theſauro
abſcōdito ī agro:
quē q̄ inuenit ho
mo abſcōdit: ⁊ pre gaudio illius
vadit ⁊ vēdit vniuerſa que habet:
et emit agrum illū. Iterū ſīle eſt
regnū celoꝝ hoī negociatori q̄renti
bonas margaritas. Inuēta
aūt vna p̄cioſa margarita: abiit
⁊ vendidit oīa q̄ habuit et emit
eā. Iterū ſīle eſt regnū celoꝝ ſagene
miſſe in mare: et ex oī genere
piſciū cōgregāti. Quā cuꝫ
īpleta eſſet/educētes ⁊ ſecus littus
ſedētes: elegerūt bonos in
vaſa ſua: malos aūt foras miſerunt.
Sic erit in ꝯſummatiōe ſeculi.
Exibunt angeli: ⁊ ſeꝑabunt
malos de medio iuſtoꝝ. Et mittent
eos ī caminū ignis: ibi erit
fletus/⁊ ſtridor dentiū. Intellexiſtis
hec oīa? Dicunt ei. Etiam
Ait illis. Ideo oīs ſcriba doct⁹
in regno celoruꝫ/ ſimilis eſt hoī
patrifamilias: qui ꝓfert de theſauro
ſuo noua et vetera. Offr.
Ps. 44. Filie regū in honore tuo aſtitit regina
a dextris tuis in veſtitu deaurato
circūdata varietate. Offr. mior. et oīa infra.
Offerent regi virgines poſt eā: proxime
eius offerent tibi. In tp̄e paſc.
Alla. Offr. maior. Offerent regi
virgines poſt eā/ proxime eius offerētur
tibi in leticia ⁊ exultatiōe: adducētur
in tēplū regi dn̄o. Offr. Diffuſa
eſt gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit
te de⁹ in eternū ⁊ in ſcl'm ſcl'i. Secre.

Hoſtias dn̄e quas tibi offerim⁹
ꝓpicius reſpice: et
intercedēte btā N. v̄gine tua et
martyre/ vincula pctōꝝ noſtrorū
abſolue. Per do. Cōio Diffuſa
eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit
te de⁹ in eternū. In tp̄e paſc.
Alla alla. Cōio. Principes ꝑſecuti Ps. 118.
ſunt me gratis: et a verbis tuis formidauit
cor meū. letabor ego ſuꝑ eloquia
tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
concupiuit anima mea teſtimonia
tua dn̄e: et dilexit ea vehemēter. Cō.
Feci iudicium et iuſtitiā/dn̄e non calumnientur Ibidē
michi ſuperbi: ad oīa mandata
tua dirigebar: omnē viam iniq̄tatis
odio habui. Cōio. Simile eſt math.
regnum celorum homini negociatori 25. F.
querenti bonas margaritas: inuenta
vna precioſa margarita dedit omnia
ſua/et cōparauit eam. Cōio Quinq; Ibidē
prudentes virgines accepert oleū A.
in vaſis ſuis cuꝫ lampadibus: media
autem nocte clamor factus eſt: ecce
ſponſus venit/exite obuiā xp̄o dn̄o.

Placeant tibi q̄s Poſtc.
miſericors deus: nr̄e ſeruitutis
obſequia: vt myſteria ſacroſancta
que ſumpſimus: intercedente
beata N. virgine tua et
martyre: ⁊ tuam gratiam nobis
ꝯcilient: ⁊ eterne felicitatis gaudium
ſubminiſtrent. Per dominum
noſtrum ieſum chriſtum.

❡ In natali vnius virginis non martyris. Officium.

Ps. 44. Dilexiſti iuſtitiã: ⁊ odiſti iniq̃tatem: ꝓpterea vnxit te de⁹: de⁹ tu⁹ oleo leticie/ pre conſortib⁹ tuis. In tpe paſc.

Ibidẽ Alla alla alla. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Sicut. Oratio.

Omĩpõs ſempiterne deus: auctor ꝟtutis et amator ꝟginitatis: da nobis q̃s ſcẽ N. ꝟginis tue placitis tibi meritis cõmẽdari: cui⁹ vita merito caſtitatis tibi complacuit. Per dominum noſtrum. Ad corinthios.

2.10. D. Fratres. Qui gloriat᷑/ in dño glorietur. Nõ eni q̃ ſeipſm cõmendat/ ille ꝓbatus eſt ſed quẽ deus cõmẽdat. Utinam ſuſtineretis modicũ q̃d inſipientie mee: ſꝫ ⁊ ſupportate me. Emulor eni vos: dei emulatione. Deſpondi eni vos vni viro ꝟginẽ caſtam exhibere xp̃o. Lc. li. ſapie.

8. A. Sapientia vincit maliciam. Attigit ĝ a fine vſq; ad finem fortiter: ⁊ diſponit oĩa ſuauiter. Hãc amaui/ ⁊ exq̃ſiui a iuuẽtute mea: ⁊ queſiui eã ſpõſam michi aſſumere: et amator fact⁹ ſum forme ill⁹. Generoſitatẽ illius glĩficat/ ꝯtuberniũ habens dei: ſed et oĩm dñs dilexit illam. Doctrix eſt eni diſcipline dei: et electrix opeꝝ ill⁹. Lc. eſa. ꝓphe.

Gaudens gaudebo in dño/ ⁊ exultabit aĩa mea in deo meo. Qui induit me veſtimẽto ſalutis: ⁊ idumẽto leticie circundedit me. Quaſi ſpõſum decoratum corona: ⁊ quaſi ſpõſã ornatam monilib⁹ ſuis. Sicut eni terra ꝓfert germen ſuũ/ ⁊ ſicut ort⁹ ſemen ſuũ germinat: ſic dñs de⁹ germinabit iuſtitiã: ⁊ laudẽ corã vniuerſis gentib⁹. Habitabit eni iuuenis cũ ꝟgine: et habitabũt i te filij tui. Et gaudebit ſpõſus ſup ſpõſam: et gaudebit ſup te deus tuus. Dicit dñs omĩps. Es. 61. Esa. B.

Gr. Dilexiſti iuſtitiã: ⁊ odiſti iniq̃tatem. ℣. Propter̃ vnxit te deus deus tuus: oleo leticie. Alla. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpter̃ benedixit te de⁹ i eternũ. Alla. ℣. Emulor eni vos dei emulatõe: deſpõdi vos vni viro ꝟginẽ caſtã exhibere chriſto. Ps. 44. Ps. 4 Co. 11.

Sequentia.

Uirginis venerãde de numero ſapiẽtũ. Feſta celebremus ſocij. Filie matris ſummi regis ſacroſcẽ marie. Quã ſibi in ſororẽ dei adoptauit fili⁹. Hec corp⁹ ſuũ domuit freno ieiunij. Et luxuriã ſeculi enſe agonie. Hec ꝯtra cũctos hoſtis dimicauit ĩpetus. Et hoſtem cruẽtum freta xp̃i dextera ſtrauerat. Hec ſponſum ab aula celi ſeſe uiſentẽ alacris. Corde iocundo ſecuta eius eſt igreſſa thalamũ. Tuq; iam dulcib⁹ plenis delicijs. Chriſto mittas noſtras ſuggerito. Nobis ꝯſolationẽ precãdo. Scd̃m Matheum.

25. In illo tẽpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ ꝟginibus: q̃ accipiẽtes lãpades ſu-

as exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſponſe. Quinq̧ aūt ex eis erāt fatue: et quinq̧ prudentes. Sed qnq̧ fatue acceptis lāpadib⁹/ nō ſūpſerūt oleū ſecū. Prudētes ꝟo acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibus. Morā aūt faciēte ſpōſo: dormitauerūt oēs ⁊ dormierūt. Media aūt nocte clamor fact⁹ eſt: ecce ſpōſus venit/ exite obuiam ei. Tūc ſurrexerūt oēs ꝟgines ille: ⁊ ornauerūt lāpades ſuas. Fatue autē ſapientib⁹ dixerunt. Date nobis de oleo veſtro q: lāpades noſtre extinguūtur. Reſpōderūt prudētes/ dicētes. Ne forte nō ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendentes/ et emite vobis. Dū autē irēt emere: venit ſpōſus. Et que parate erāt/ intrauerūt cū eo ad nuptias: et clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniūt ⁊ reliqueꝟgines: dicētes. Dñe dñe: aperi nobis. At ille reſpōdēs: ait. Amē dico vobis/ neſcio vos. Vigilate itaq̧: q: neſcitꝭ diē neq̧ horā. Offer.

Ps. 44. Offerent regi virgines poſt eam: proxime eius offerentur tibi. Secreta.

Offerim⁹ tibi dñe preces ⁊ munera in honore ſctē N. virginis tue gaudētes/ p̄ſta q̄ſ: vt et cōueniēter hec agere/ ⁊ remediū ſempiternū valeamus acquirere. Per d. Cōio.

Ps. 44. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternū. Poſtcōio.

Proſint nobis domine q̄ſumus ſumpta myſteria: pariterq̧ nos intercedente beata virgine tua N. et a pctīs exuant ⁊ preſidijs tue propiciatiōis attollant. Per dominum nrm̄.

¶ In natali plurimarū virginū.

Vultū tuūz deꝓcabuntur oēs diuites plebis: adducētur regi virgines poſt eam/ ꝓxime ei⁹ adducent̄ tibi in leticia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meū ꝟbum bonū: dico ego opa mea regi. Oro. Ps. 44 Ibidē

Deus q̄ vt hūanū gen⁹ ad ꝯfeſſionē tui nois ꝓuocares: etiā in ſexu fragili victoriaꝫ martyrij ꝯtuliſti: preſta q̄s: vt eccleſia tua hoc exēplo cōmunita: nec pati ꝓ te metuat/ et celeſtis p̄mij gl'iaꝫ ꝯcupiſcat. P. Ad cor. 1.7.E

Fratres. De ꝟginib⁹ aūt p̄ceptū dñi nō habeo: cōſiliū aūt do/ tāq̧ miam cōſecut⁹ a dño/ vt ſim fidelis. Exiſtimo enī hoc bonū eſſe/ ꝓpt̄ inſtantē neceſſitatē: q̄m bonū eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxori: noli q̄rere ſolutionē. Solutus es ab vxore: noli q̄rere vxorē. Si autē acceperis vxorē/ nō peccaſti. Et ſi nupſerit ꝟgo: non peccauit. Tribulationem tn̄ carnis habebūt huiuſmōi. Ego aūt vobis parco. Hoc itaq̧ dico fr̄es: tēpus breue eſt. Reliquū eſt: vt ⁊ q̄ habēt vxores/ tāq̧ nō habētes ſint. Et qui flēt: tāq̧ nō flētes. Et q̄ gaudēt/ tanq̧ nō gaudentes. Et qui emūt/ tāq̧ nō poſſidētes. Et qui vtunt̄ hoc mūdo: tāq̧ nō vtātur. Preterit enī figura hui⁹ mundi. Volo aūt vos ſine ſollicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſollicit⁹ eſt que dñi ſunt/quomõ placeat deo. Qui autẽ cũ vxore eſt: ſollicitus eſt que ſũt hui⁹ mũdi/quõ placeat vxori/⁊ diuiſus eſt. Mulier innupta ⁊ virgo: cogitat q̃ dñi ſunt: vt ſit ſancta corpe ⁊ ſpiritu. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. L. li. ſapie

4.A. O Quam pulchra eſt caſta generatio: cum claritate. Immortalis eſt eni mẽoria illi⁹ qm̃ et apud deũ nota eſt/⁊ apud hoĩes. Cũ preſens eſt imitãtur illã: ⁊ deſiderãt eam cũ ſe eduxerit: et imppetuũ coronata triumphat/ incoinq̃natoꝝ certaminũ premiũ vincẽs. Multigena eni ipioꝝ multitudo nõ erit vtilis: ⁊ ſpuria vitulamina nõ dabunt radices altas/nec ſtabile firmamẽtũ collocabũt. Et ſi in ramis in tpe germinauerint infirmiter poſita: a vento cõmouebunt̃: ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabũtur. Cõfringent̃ eni rami incõſũmati: ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad mãducandũ/⁊ ad nichiluz apti. Ex iniq̃s eni oẽs filij q̃ naſcũtur teſtes ſunt neq̃cie/ aduerſus parẽtes in interrogatiõe ſua. Iuſtus aũt ſi morte p̄occupat⁹
p̄.149 fuerit: in refrigerio erit. Gr. Exultabũt ſancti in gl'ia: letabunt̃ in cu
Ibidẽ bilibus ſuis. ℣. Cãtate dño cãticum nouũ: laus eius in eccleſia ſanctoꝝ.
Exo. Gr. Glorioſus deus in ſanctis: mira
15.A. bilis in maieſtate faciens p̄digia. ℣.
p̄.117. Dextera tua dñe glorificata eſt in virtute: dextera manus tua ↄfregit inimi
p̄s. cum. All'a. ℣ Adducent̃ regi virgi
44. nes poſt eam: p̄xime eius offerent̃ tibi in leticia ⁊ exultatiõe. Euãgeliũ. Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ virgi.
p̄.44 vrũ in officio p̄cedẽti. Offer. Offerent̃ regi virgines poſt eam: p̄xime eius offerent̃ tibi. Secreta

Hac nos q̃s dñe beatarũ virginũ ⁊ martyrũ tuaꝝ N. ⁊ N. continuis p̄ſidijs adiuuari/pro quaꝝ venerãda recordatiõe hec dona maieſtati tue dicãda offerimus. p. Cõio. Quinq̃ prudẽtes
math. 25.A. virgines/acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lãpadibus: media autẽ nocte clamor factus eſt: ecce ſpõſus venit/exite obuiam chriſto dño. Poſtcõio.

Preſta q̃s oĩps deus/ vt q̃ in ſanctarũ virginũ ⁊ martyrũ tuarũ N et N ſolẽnitate p̄cepimus diuina myſteria: earũ interceſſiõe remedia capere mereamur eterna. Per. ¶ De virginibus non martyribus. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deus/qui nos idoneos nõ eſſe p̄pendis ad maieſtatẽ tuam ſicut dignũ eſt exorãdã: fac ſanctas virgines tuas N et N pro nr̄is interuenire peccatis: quarũ meritis/nobis indulgentiã largiaris. Per dñm noſtrum. Secreta.

Intercedẽtibus ſctis virginibus tuis N et N domine q̃ſumus plebis tue mun⁹ ſanctifica: vt ab oĩbus noxijs expedita: et hic in eternum cuncta ſibi profutura p̄cipiat. Per dominum noſtrum. Poſtcõio.

Queſumus domine de⁹ noſter: vt ſacri myſterij munus indultũ: intercedẽtibus ſanctis virginibus tuis N et N et preſentis nobis vite ſubſidium: et eternitatis largiatur affectũ. Per dominũ noſtrũ ieſum chriſtum filiũ tuũ. Qui tecum.

¶ De nõ virginibus. Introitus

Eccła Gaudeamꝰ oẽs in dño/ diem festũ celebrãtes: sub honore beate N. de cuiꝰ solẽnitate gaudẽt ãgeli/ ꝑ.44 et collaudãt filiũ dei. ps. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera me regi. Gloria patri. Oratio.

Exaudi nos deus salutarꝭ nr̃: vt sicut de btẽ N. festiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per do.

Lectio libri sapientie.

puer. vlt. B Mulierẽ fortẽ qs inueniet? ꝓcul ⁊ de vltimis finibus preciũ eiꝰ. Cõfidit i ea cor viri sui: ⁊ spolijs nõ indigebit. Reddet ei bonũ ⁊ nõ malũ: oĩbus diebus vite sue. Quesiuit lanã ⁊ linũ: ⁊ opata est ꝯsilio manuũ suaꝝ. Facta est quasi nauis institoris: de lõge portãs panẽ suuz. De nocte surrexit: deditqꝫ predã domesticis suis: ⁊ cibaria ancillis suis. Cõsiderauit agrũ/ ⁊ emit eũ: de fructu manuũ suarũ plãtauit vineã. Accinxit fortitudĩe lũbos suos: ⁊ roborauit brachiũ suũ. Gustauit ⁊ vidit/ qꝛ bona ẽ negociatio eius: nõ extinguet̃ i nocte lucerna eius. Manũ suã misit ad fortia: ⁊ digiti eiꝰ apphẽderũt fusuz. Manũ suã apuit inopi: ⁊ palmas suas extẽdit ad pauperẽ. Nõ timebit domui sue a frigoribꝰ niuis: oẽs eni domestici eiꝰ vestiti sunt duplicibꝰ. Stragulatã vestẽ fecit sibi: byssus ⁊ purpura indumẽtũ eius. Nobilis in portis vir eiꝰ: qñ sederit cũ senatoribꝰ terre. Syndonẽ fecit ⁊ vẽdidit: ⁊ cigulum tradidit chananeo. Fortitudo ⁊ decor indumẽtũ eiꝰ: ⁊ ridebit in die nouissimo. Os suũ apuit sapiẽtie: ⁊ lex clemẽtie in lingua eiꝰ. Cõsiderauit semitas domꝰ sue: ⁊ panẽ ociosa non comedit. Surrexerũt filie eiꝰ: et btissimã predicauerunt: ⁊ vir eiꝰ laudauit eã. Multe filie ꝯgregauerũt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gr̃a: ⁊ vana ẽ pulchritudo. Mulier timens dñm: ipsa laudabit̃. Date ei de fructu manuum suarũ: ⁊ laudẽt eã i portis opa eiꝰ. Gr. Propter veritatẽ ⁊ mansuetudinẽ ⁊ iustitiã: et deducet te mirabiliter dextra tua. ℣ Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuã: qꝛ ꝯcupiuit rex specẽ tuã. ꝑ.44 et oĩs infra. Alleluia. ℣ Diffusa est gr̃a in labijs tuis: ꝓpt̃ea bñdixit te deus in eternum. Prosa.

Mulier laudabilis/ fortis/ castra/ parẽs: mulieris sterilis/ opprobrio carẽs. Hec fructũ tricesimũ/ dedit ꝯiugata: sed ⁊ sexagesimũ/ viro viduata. Que i fortitudĩe/ lũbos castigauit: nunq̃ carẽs lumine/ manu roborauit. Cuiꝰ honorabilis nuptꝰ/ mundꝰ luctꝰ fuit/ venerabilis etiaz senectus. Ut sacro eloq̃o patet eritmime: digna põderatio ꝯtinentis aĩe. Dilexit silẽtiũ/ dicens q̃ nesciuit: nec vnq̃ dñiũ: in virum quesiuit. Hec non est de viduis: luxu secli mortuis/ bonũ opata. Obsecratiõibus: et oratiõibus/ semp occupata. Recepit hospicio vagos: quã ablutio pedũ cõmendauit. Et quos tribulatio:

preſſit hos ſubſidio/ſctõ recreauit. Sancta venerãda: cuꝰ feſta recolẽda/redierũt ãnua. Caſta prudẽs ⁊ fidelis: ĩpetrare nobis velis/gaudia perpetua. Amen. Uacante Alleluya. Tractus.

ꝑ.44 et oia infra. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ ĩ eternũ. ℣. Accingere gladio tuo: circa femur tuũ potẽtiſſime. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua: intẽde proſpere ꝓcede et regna. Scdm Matheum.

13. F. In illo tpe. Dixit ie. diſ. ſu. parabolã hãc. Sile eſt regnũ celoꝝ theſauro abſcõdito ĩ agro: quẽ q̃ inuenit hõ abſcõdit et pre gaudio illius vadit ⁊ vẽdit vniuerſa q̃ habet: ⁊ emit agrũ illum. Iterũ ſile eſt regnũ celoꝝ/ homini negociatori querẽti bonas margaritas. Inuẽta autẽ vna ꝑcioſa margarita: abijt ⁊ vẽdidit oia que habuit/et emit eã. Iterũ ſile eſt regnũ celoꝝ/ſagene miſſe in mare: ⁊ ex oĩ genere piſciũ ꝯgregãti. Quã cũ ĩpleta eſſet educẽtes: ⁊ ſecus litꝰ ſedẽtes/elegerũt bonos in vaſa ſua: malos aũt foras miſerunt. Sic erit in ꝯſummatiõe ſcli. Exibũt angeli: ⁊ ſeꝑabũt malos de medio iuſtoꝝ. Et mittẽt eos in caminũ ignis: ibi erit fletus/⁊ ſtridor dẽtiũ. Intellexiſtꝫ hec oia? Dicũt ei. Etiam. Ait illis. Ideo ois ſcriba doctꝰ in regno celoꝝ/ ſilis eſt hoi prĩfamilias: q̃ ꝓfert de theſauro ſuo/noua ⁊ vetera.

ꝑ.44 Offꝝ. Diffuſa eſt gr̃a ĩ labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ ĩ eternũ. Offꝝ.

Ibidẽ Filie regũ in honore tuo: aſtitit regina a dextris tuis ĩ veſtitu deaurato: circũdata varietate. Secreta.

Accepta tibi dñe ſit ſacre plebis oblatio/ꝓ tuoꝝ honore ſctõꝝ: quoꝝ ſe meritis ꝑcepiſſe de tribulatiõe cognoſcit auxiliũ. ꝑ. Cõio.

Mat. 25. F. Sile eſt regnũ celoꝝ hoi negociatori querenti bonas margaritas: inuẽta vna ꝑcioſa margarita: dedit oĩa ſua/et cõparauit eam. Poſtcõ.

Satiaſti dñe familiã tuã muneribꝰ ſacris eiꝰq̃s intuẽtiõe nos refoue: cuiꝰ ſolẽnia celebramus. ꝑ d. ¶ Sequunt miſſe votiue ſiue cõẽs: q̃ dici pñt ꝑ ſeptimanã. Et primo die dñica/de ſctiſſima trinitate. Lune de angelis. Martis Salus populi. Mercurij de ſctõ ſpiritu. Iouis de venerabili ſacramẽto. Ueneris de ſancta cruce. Sabbati de noſtra domina.

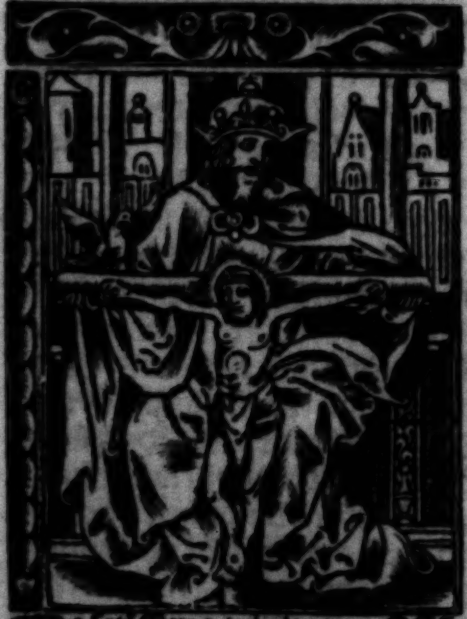

¶ De ſctiſſima trinitate. Offi.

Benedicta ſit ſancta trinitas atq3/ indiuiſa vnitas: confitebimur ei/ qꝛ fecit nobiſcum miſericordiã ſuã. Eccle laus. Ex tobie. 12 B.

In tempore paſchali Alla alla.

Dani.3 ps. Benedicamus patrem et filium cum ſancto ſpiritu. Oratio.

OMnipotēs ſēpiterne deꝰ: qui dediſti famulis tuis in cōfeſſiōe vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcere/⁊ in potētia maieſtatis adorare vnitatē: q̄s vt eiuſdem fidei firmitate/ab oībꝰ ſemꝑ muniamur aduerſis. Qui viuis ⁊ reg. Ad romanos.

11.D. O Altitudo diuitiarū/ſapiētie ⁊ ſciētie dei: q̄ꝫ incōprehēſibilia ſunt iudicia eiꝰ: ⁊ inueſtigabiles vie eiꝰ. Quis ei cognouit ſenſū dñi/ aut q̇s ꝯſiliariꝰ eiꝰ fuit? Aut q̇s prior dedit illi/⁊ retribuet ei? Qm̄ ex ipo/⁊ ꝑ ipſū/ et i ipo ſunt oīa: ipſi glia i ſecula ſeculoꝝ/amen. Ad corinthios.

2.13. D. FRatres. Gratia dñi nři ieſu xp̄i/et caritas dei/et cōicatio ſcti ſpūs/ſit ſēꝑ cū oībꝰ vobis. In xp̄o ieſu: dño nřo. Gr.

Dani.3 Bndictus es dñe qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuꝑ cherubi. ℣. Bndicite deū celi: quia fecit nobiſcum miam ſuam

Ibidē Alla. ℣. Bndictꝰ es dñe deꝰ patrū nřorū: ⁊ laudabilis in ſecula. Alla.

ꝑ.112. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi: ſit nomē dñi benedictum: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Sequētia.

BEnedicta ſit btā trinitas deitas eterna/pariter coequalis glia. Deꝰ genitor natus genitus: cū ſacro pneumate permanēs/ſuꝑ omne qđ extat Quibus eſt ſēp/vna voluntas: et a ſe diſcrepās haud vnq̄ꝫ/ triplicata pſona. Nā cōſtat deitas vna nō in tres deos diuiſa: qđ fides fatet a chriſto/orthodoxe dedita. Hec nāqꝫ pellit delicta/patriam cedit ſerenā: quā dulcē iubilant agmina/ſimphoniā celica. Altitudo throni veſtigia imitant ſtolis cādidata. Operiuntqꝫ binas q̄s captant poſt ſecli diſcrimina. Et nos q̇s illuſtrat grā dei ſuperna demus nřa debita. Quatenꝰ caterua celica nobis maneat poſt funera ſocia. Vltimoqꝫ peracto diſcrimine poſſimꝰ altis perfrui mox palatiis. Quo ꝑſpicua lux flagrat accenſa cōſtanti flāma q̄ deꝰ eſt viſio nřa et ſalus eterna. Angeloꝝqꝫ illuſtrat fortiter pectora. Ut i xp̄o ſolo ſua defigāt lumina. Hec nāqꝫ eſt illa ſitis flagrans quā tūc ſitient aīe ſctōꝝ vel corpora. Dū fuerint data perpetua eis ꝑ nobis a iudice premia. Amen. Scđm Iohannem.

IN illo. t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. 15.D. Cū venerit paraclytus quē ego mittā vobis a patre ſpiritū veritatis q̇ a patre procedit: ille teſtimoniū ꝑhibebit de me. Et vos teſtimoniū ꝑhibebitis: q2 ab initio mecū eſtis. Hec locutꝰ ſum vobis: vt nō ſcādalizemini. Abſqꝫ ſynagogis faciēt vos. Sꝫ venit hora: vt oīs q̇ interficit vos: arbitret obſequiū ſe preſtare deo. Et hec faciēt vobis: q2 nō nouerūt patrē neqꝫ me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cū venerit hora eoꝝ/ reminiſcamini: q2 ego dixi vobis. Offr.

Dani. 3.E. Bndictꝰ ſit deꝰ pater vnigenitusqꝫ dei filius: ſanctus quoqꝫ ſpiritus: q2 fecit nobiſcum miſericordiam ſuā. In tēpore paſchali Alla. Secreta.

SAnctifica q̄s dñe deꝰ trinitas ſancta ꝑ tui ſcti nominis inuocationē huiꝰ oblatiōis

hoſtiā:⁊ cooperāte ſpū ſctō ꝑ eā
noſmetip̄os tibi ꝑfice munꝰ eter
nū. Qui vi. In vni. eiuſd. Prefa.
Dañ. Qui cū vnigenito. Cōio. Bñdi-
3.E. camꝰ deū celi:et corā oībus viuentibꝰ
cōfitebimur ei:qꝛ fecit dñs nobiſcum
miſericordiam ſuam. In tempore
paſchali. Alla alla. Poſtcōio.

PRōficiat nobis ad ſalutē
corporis ⁊ anime dñe deꝰ
huiꝰ ſacramēti ſuſceptio:et ſem-
piterne ſancte trinitatis:eiuſdē-
qꝫ indiuidue vnitatis confeſſio.
In qua viuis ⁊ regnas deus.

¶ Miſſa de angelis. Officium.

ꝑ.42. BEnedicite
dñm oēs
angeli eiꝰ
potentes
virtute qui
facitis ver
bum eius/
ad audien
dam vocē
ſermonū eius. In tpe paſchali.
Alla. Ps. Bñdic aīa mea dño:et oīa
Eodē ꝗ intra me ſunt/noī ſctō eius. Oro.

PErpetuū nobis dñe tue
miſerationis ꝑſta ſubſidiū:
quibꝰ ⁊ āgelica ꝑſtituiſti ſuffragia
non deeſſe. Per do. Lectio libri
apocalipſis beati iohānis apli.

19.B. IN diebꝰ illis. Dixit michi
angelus Scribe:beati qui
ad cenā nuptiarum agni vocati
ſunt. Et dixit michi. Hec verba
dei vera ſūt. Et cecidi ad pedes
eiꝰ/vt adorarē eū. Et dixit michi
Vide ne feceris:ꝯſeruus eni tuꝰ
ſum/⁊ fratrū tuoꝝ: habētiū teſti
moniū ieſu. Deum adora. Gr.
ꝑ.42. Bñdicite dñm oēs angeli eiꝰ:potētes
ꝑ.42. virtute ꝗ facitis vbū eiꝰ. V. Bñdic aīa
mea dño:⁊ oīa interiora mea nomē ſā-
ctū eiꝰ. Alla. V. In ꝯſpectu āgeloꝝ
pſallā tibi dñe deꝰ meꝰ. S. Iohānē

IN illo tpe. Erat dies feſtꝰ 5.A.
iudeoꝝ: et aſcendit ieſus
hieroſolymā. Eſt aūt hieroſoly
mis ꝓbatica piſcina/que cogno
minat hebraice bethſaida:quiqꝫ
porticus habēs. In his iacebat
multitudo magna lāguētiū/ ce-
corū/claudoꝝ/aridoꝝ:expectan
tiū aque motū. Angelꝰ autē dñi
ſcdm tēpus deſcendebat in piſci
nā:et mouebat aqua. Et ꝗ prior
deſcēdiſſet ī piſcinā poſt motio-
nē aque:ſanus fiebat:a quacūqꝫ
detinebat īfirmitate. Offr. Ste- Eccla
tit angelꝰ iuxta arā tēpli habēs thu-
ribulū aureū ī manu ſua:⁊ data ſunt
ei incēſa multa:⁊ aſcēdit fumus aro-
matū in cōſpectu dei alla. Secreta.

HOſtias tibi domine lau-
dis offerimus ſuppliciter
deprecātes:vt eaſdē angelico ꝓ
nobis interueniēte ſuffragio/et
placatꝰ accipias et ad ſalutē no-
ſtrā ꝑuenire ꝯcedas. ꝑ d. Cōio.
Bñdicite oēs angeli dñi dño:hymnū Dañ.
dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. 3.D.
In tpe paſcha. Alla. Poſtcōio.

REpleti dñe bñdictione ce
leſti ſuppliciter exoramꝰ:
vt qd fragili celebramus officio:
ſanctoꝝ angeloꝝ atqꝫ archāge-
loꝝ/oīmqꝫ celeſtiū ſpirituū:no-
bis ꝓdeſſe ſentiamꝰ auxilio. ꝑ d.

¶ Sciendū eſt ꝙ per totū aduē-
tū:et a Dñe ne in ira. vſqꝫ ad ca-
put ieiunij:et ab oct. paſ. vſqꝫ ad
aſcē. dñi. ⁊ a feſ. ſctē trinitatꝭ vſqꝫ
ad aduē. dñi:ſingulis ebd. ſemel
ſolet dici miſ. Salus ppli. ꝓ fra-
tribus et ſororibus:ita videlicet

ꝙ ſi vacauerit a feſtis ſanctoꝝ ⁊
extra oct. cū regimine chori: ⁊ ſi
miſſa dn̄icalis i ebd̄. cātanda fue
rit cōpleta cōme. quoqꝫ btē ma-
rie ⁊ feſti loci ⁊ ꝓprie eccl'e ⁊ euā
gel'. ꝓprijs. ꝓpter illā miſſam nō
fuerint ꝑter miſſa: tūc illa ſi qua
dies vacauerit/ eſt cātanda. Si
vero ꝓprie eccl'e ⁊ ꝓpria euāg. q̄
quartis fe. ītitulāt'/ frequēter ne
queāt ibi dici: i ꝓximis ſeq̄ntib⁹
feriis ſi vacauerit ꝑlegāt': nec ꝓ
pter miſ. **Sal⁹ po.** vel **Nos aūt.**
alicubi ꝑ totū ānū aliq̄lit' omittā
tur In miſſis etiā. **Sal⁹ po.** vel
Nos aūt ſup **Kyrie. Sanctus.** ⁊
Agnus. ſemꝑ dicit' cant⁹ ferial'.
¶ Et notādū eſt ꝙ ꝑ totū tp̄s p̄-
dictū/ qd̄ miſſa dn̄ical' i dn̄ica vel
in ſcd̄a feria cātata fuerit: et iij.
fer. vacauerit: ſēp d̄r miſſa **Sal⁹**
po. in ipſa. iij. fe. ⁊ ſi nō vacauerit
tūc i aliqua fe. ipſi⁹ ebd̄. q̄ ad hoc
vacaue. cātet'. ¶ Et ſciēdū eſt ꝙ
miſſa **Sal⁹ ppl'i.** eſt i diſpoſitiōe
cātoris: q̄n cōuenienti⁹ et quota
feria/ poteſt dici. Quando vero
d̄r miſſa **Sal⁹ ppl'i.** tunc nulla d̄r
mēoria de do. neqꝫ de aliq̄ miſſa
iij. lc. niſi i aduē. Dicat' etiā miſſa
Sal⁹ ppl'i. i vnaquaqꝫ ebd̄. ſemel
niſi i. xl. ⁊ niſi feſtū īpediat vl' oc.
cū regimine chori: ⁊ niſi īfra tp̄s
nat. dn̄i: ⁊ niſi i ebd̄. paſche ⁊ pē-
theco. Ad
miſſā offi.

Eccl'a **Alus ppl'i**
ego ſū di-
cit dn̄s: de
quacumqꝫ
tribulatiōe
clamauerit
ad me ex-
audiā eos: ⁊ ero illoꝝ dn̄s i per-
petuū. In tp̄e paſchali. Alla alt'.
p̄s. Attendite popule meus legē me- p̄s. 77.
am: inclinate aurē veſtram/ in verba
oris mei. Non dicitur Gloria in
excelſis. in hac miſſa. Oratio.

DEus q̄ caritatis dona/ ꝑ
grām ſcti ſp̄us/ tuoꝝ cor-
dib⁹ fideliū infundis da famulis
et famulab⁹ tuis/ fratrib⁹ ⁊ ſoro-
ribus nr̄is/ ꝓ quib⁹ tuā depreca-
mur clemētiā/ ſalutē mētis ⁊ cor-
poris: vt te tota ꝟtute diligāt/ et
q̄ tibi placita ſunt: tota dilectio-
ne perficiant. Per dn̄m. In vni.
eiuſdem. Lectio eſaie prophete.

HEc dicit dn̄s de⁹. In die 19. D.
illa/ deferet' mun⁹ dn̄o ex-
ercituū: et rex fortis/ dominabit'
eoꝝ. In die illa erit altare dn̄i i
medio terre: et cognoſcet' dn̄s: ⁊
colent eum in hoſtijs ⁊ muneri-
bus: ⁊ vota vouebūt domino et
ſoluent. Et reuertentur ad dn̄m
et placabitur eis: ⁊ ſanabit eos.
In die illa/ erit iſrael bn̄dictio i
medio terre: cui bn̄dixit dn̄s ex-
ercituū dicens. Bn̄dict⁹ popul⁹
me⁹/ ⁊ opus manuū meaꝝ here
ditas mea iſrl'. Dicit dn̄s: omp̄s.
Gr. Propicius eſto dn̄e peccatis no
ſtris: nequando dicāt gentes/ vbi eſt
deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſaluta
ris noſter: et propter honorē nois tui
dn̄e libera nos. Alla. ℣. Oſtēde no
bis dn̄e miſericordiā tuā: et ſalutare
tuū da nobis. In tp̄e paſchali. ij.
Alla. erit de miſſa dn̄ica. ꝑ ebd̄.
ſicut i feſtis ſine regimine chori
Tn̄ in ꝓceſſione vbi fit ſtatio. ij.
Alla. nō dicetur. Idem modus
obſeruetur in miſſa pro pace/ et
conſimilibus. Scd̄m Marcum

12.D. In illo t. Sedēs iesus ꝯtra gazophilatium: aspiciebat quomodo turba iactaret es i gazophilatiū. Et multi diuites iactabant multa. Cū venisset autē vna vidua paupcula: misit duo minuta/qđ est quadrās. Et conuocās discipulos suos: ait illis. Amen dico vobis: qꝛ vidua hec paupcula/plus oībꝰ misit/q̇ miserūt i gazophilatiū. Oēs ei ex eo qđ abūdabat illis/miserūt. Hec vero de penuria sua oīa que habuit: misit totū victuz suū. Offr. Exaudi deꝰ orōnē meā/et ne despexeris depcationē meā: intēde i me/ꝛ exaudi me. In tpe pascali. Seqn̄tes duo ℣. dñr altnis vicibꝰ īfra aduē. dñi: ꝛ a. lxx. vsqꝫ ad. l. tm̄ ℣. Conturbatꝰ sum a voce īimici: ꝛ a tribulatiōe pctōris: ꝛ expectabā eū q̇ me saluū faceret. ℣. Ego aūt ad deū clamaui libera aīam meā: ꝛ extēdes manū tuā ī retribuēdo illis. Secreta.

Miserere q̄s dñe famulis ꝛ famulabꝰ tuis ꝓ qbꝰ hoc sacrificiuz laudis tue offerimus maiestati: ꝛ presta/vt ꝑ hec sācta superne bñdictiōis gratiā obtineant: ꝛ gloriā eterne felicitatis acquirant. Per. Cōio. Amē dico vobis quicquid orātes petitis credite: qꝛ accipietis et fiet vobis. In tēpore pasche. Alla alla. Postcō.

Diuina libantes mysteria quesumꝰ dñe: vt hec salutaria sacramēta/ illis proficiant ad prosperitatē ꝛ pacē: ꝓ quorū quarumqꝫ dilectiōe/hec tue obtulimus maiestati. Per.

¶ In cōmemoratione sancti spiritus. Ad missam. Officium.

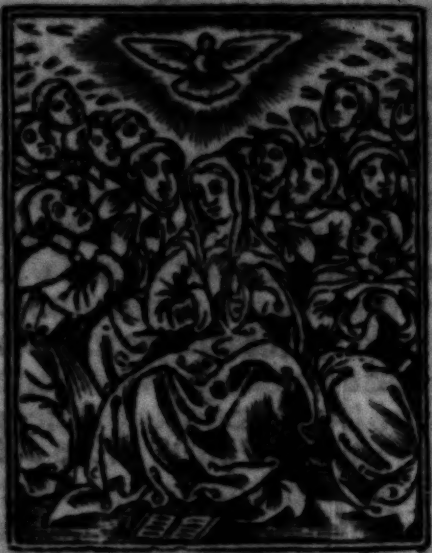

Spiritꝰ domini repleuit orbem terrarum alla: ꝛ hoc qđ ꝯtinet oīa sciētiā habet vocis all. all. alla. Sap. 1.B. Ps. Exurgat deꝰ et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. ps. 77. Oratio.

Deus q̇ corda fideliū sācti spūs illustratione docuisti: da nobis ī eodē spiritu recta sapere: ꝛ de eiꝰ semꝑ cōsolatione gaudere. Per dñm. In vnitate eiusđ. Lectio actuū apostoloꝝ.

8.C. In diebꝰ illis. Cū audissēt apostoli q̇ erāt hierosolymis/qꝛ recepisset samaria verbū dei: miserūt ad eos petrū ꝛ iohānē. Qui cū venissent: orauerunt ꝓ ipsis/vt acciperēt spm̄ sanctū. Nondū eni in quēq̄ illorū venerat: sed baptizati tantū erant in nomine dñi iesu. Tūc īponebāt manus sup illos: et accipiebant

ps.32. ſpiritū ſanctum. Gꝛ. Beata gens
cuius eſt dn̄s deꝰ eoꝝ populꝰ quē ele
Eodē git dn̄s i hereditatē ſibi. ℣. Uerbo do
mini celi firmati ſūt: ⁊ ſpiritu oris eiꝰ
Eccl'a ols virtꝰ eoꝝ. Alla. ℣. Ueni ſancte
ſpiritus reple tuoꝝ corda fidelium: ⁊
tui amoris i eis ignē accēde. In tpe
ps.103. paſchali primū. Alla. ℣. Emitte
ſpiritū tuū et creabunt: et renouabis
faciē t're. Secūdū Alla. ℣. Ueni
ſctē ſpūs: reple tuoꝝ corda fideliū: et
tui amoris i eis ignē accēde. Seqn.

Ueni ſancte ſpiritꝰ ⁊ emitte celitus lucis tue radiū. Ueni pater pauperū veni dator munerū veni lumē cordiū. Conſolator optime dulcis hoſpes anime dulce refrigeriū. In labore requies i eſtu tēperies i fletu ſolatiū. O lux beatiſſima reple cordis ītima tuorū fideliū. Sine tuo numine nichil eſt i lumie nichil eſt inoxiū. Laua qđ eſt ſordidū riga qđ eſt aridū ſana qđ eſt ſauciū. Flecte qđ eſt rigidū/ foue qđ eſt frigidū: rege qđ eſt deuiū. Da tuis fidelibꝰ in te confidentibus ſacrum ſeptēnarium Da virtutis meritum da ſalutis exitum da perenne gaudium. Amen. Scdm Johannem.

4.C In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me/ ſermonem meū ſeruabit. Et pat meꝰ diliget eū: et ad eū veniemus/ et manſionē apud eū faciemus. Qui nō diligit me/ ſmones meos nō ſeruat. Et ſermonē quem audiſtis/ non eſt meꝰ: ſed eiꝰ qui miſit me patris. Hec locutꝰ ſum vobis apud vos manēs. Paraclytus autē ſpūs ſctūs/ quē mittet pater i nomine meo: ille vos docebit oīa/ et ſuggeret vobis oīa quecūqꝫ dixero vobꝫ. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quomodo mundus dat ego do vobis. Nō turbet cor veſtrū neqꝫ formidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiqꝫ: quia vado ad patrē/ quia pater maior me eſt. Et nūc dixi vobis priuſqꝫ fiat: vt cū factum fuerit credatis. Iam non multa loquar vobiſcū. Uenit eni princeps mundi huius/ et in me non habet qcqꝫ. Sed vt cognoſcat mūdus qꝛ diligo patrem: et ſicut mandatū dedit michi pat: ſic facio. Offꝛ. Cōfirma hoc deus ps.67. qđ operatus es in nobis: a tēplo tuo quod eſt in hieruſalem tibi offerent reges munera alleluya. Secreta.

Munera q̄ſumus dn̄e oblata ſanctifica: et corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dn̄m. In vnitate eiuſdē. Prefatio. Qui aſcē. Nō dicit in hac prefatione. Hodierna die. niſi in ebdo. penthe. tātū Cōio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis vbi erant ſedentes all'a: et repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto loquētes magnalia dei all'a all'. Act. 2.A. Poſtcōmunio.

Sancti ſpiritus dn̄e corda noſtra mundet infuſio: et ſui roris intima aſperſione fecūdet. Per dominum. In vnitate eiuſdē. ¶ In commemoratione corporis chriſti. Officium.

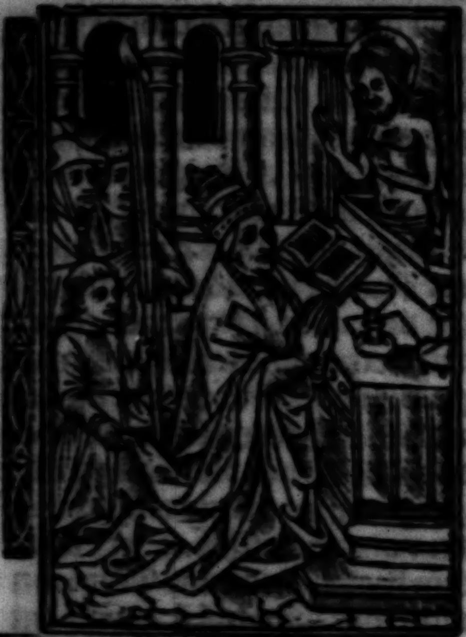

ps.80. Cibauit eos ex adipe frumēti all'a: ⁊ de petra melle ſaturauit eos all'a all'a al.

Eodē ꝟ. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob.

Or̄. Deus q̄ nob̄ ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoriã reliq̄ſti: tribue q̄s: ita nos corporis et ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redēptionis tue fructū/ in nobis iugiter ſentiam⁹. Qui vi. et regnas cū deo. Ad corinthios.

1.2. B. Fratres. Ego eī accepi a dn̄o/ qđ et tradidi vobis q̄m dn̄s ieſus ĩ qua nocte tradebat/ accepit panē/ ⁊ grãs agens fregit/ ⁊ dixit. Accipite ⁊ mãducate/ hoc eſt corp⁹ meū: qđ ꝓ vobis tradet̄. Hoc facite ĩ meã cõmēorationē. Similiter et calicē poſtq̄ȝ cenauit dicens. Hic calix nouū teſtamētū eſt ĩ meo ſāguine: hoc facite quotiēſcūq̄ȝ bibetis in meã cõmēorationē. Quotiēſcūq̄ȝ enī mãducabitis panē hūc ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i ãnūciabitis/ donec veniat. Itaq̄ȝ q̄cūq̄ȝ mãducauerit hūc panē/ vel biberit calicem dn̄i ĩdigne: reus erit corpis ⁊ ſanguinis dn̄i. Probet aūt ſeipſum hõ: ⁊ ſic de pane illo edat/ ⁊ de calice bibat. Qui enĩ mãducat et bibit ĩdigne: iudiciū ſibi mãducat ⁊ bibit: non diiudicãs corp⁹ dn̄i.

ps. 44. Gr̄. Oculi oīm ĩ te ſperãt dn̄e: ⁊ tu das illis eſcã ĩ tẽpore oportuno.

Eodē ꝟ. Aperis tu manū tuã et ĩples omne aĩal bn̄dictiõe. All'a.

Ioh. 6.D. ꝟ. Caro mea vere eſt cib⁹: ⁊ ſāguis me⁹ vere eſt pot⁹: q̄ mãducat meã carnē ⁊ bibit meū ſāguinē: ĩ me manet et ego ĩ eo. Seq̄ntia q̄ voluerit. q̄re ĩ feſto corporis xp̄i. S. Iohannem.

6.D. In illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibus: et ſanguis me⁹ vere eſt pot⁹. Qui mãducat meã carnē/ ⁊ bibit meū ſãguinē: ĩ me manet/ ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pat̄: ⁊ ego viuo ꝓpt̄ patrē. Et q̄ manducat me: et ipſe viuet ꝓpt̄ me. Hic eſt panis/ q̄ de celo deſcēdit. Nõ ſic mãducauerūt patres vr̄i manna in deſerto: ⁊ mortui ſūt. Qui mãducat hūc panē: viuet in eternū.

Leui. 1. A B. Offr̄. Sacerdotes dn̄i incēſum ⁊ panes offerūt deo: ⁊ ideo ſcī erūt deo ſuo et nõ pollueūt nomē ei⁹ all'. Secreta.

Eccleſie tue q̄s dn̄e vnitatis ⁊ pacis ꝓpicius dona cõcede: q̄ ſub oblatis muneribus myſtice deſignant̄. Per. Prefã.

1.cor. 11.F. M: ꝑ icarnati. Cōio. Quotieſcūqꝫ mãducabitis panē hūc ꝛ calicē bibetis: mortē dñi ãnūciabitis donec veniat: itaqꝫ q̇cūqꝫ mãducauerit panem vel biberit calicē dñi īdigne: reus erit corpis ꝛ ſãguinis dñi all'a. Poſtcō.

Hac nos q̄s dñe diuinitatis tue ſēpiterna fruitiōe repleri: quã ꝑcioſi corporis ꝛ ſãguinis tui/ tēporalis ꝑceptio ꝑfigurat. Qui viuis et reg. cū deo patre. ¶ Sciendū eſt q̄ miſſa de cruce dr̄ oī. vj. feria a Deus oim. vſqꝫ ad aduētū dñi: niſi feſtū. ix. lc. īpediat: vel oc. cū regimīe chori: vel dies oc. vł qđ ex neceſſitate oporteat agere miſſã dñicalē vel aliqđ tale feſtū. iij. l. qđ aliqđ ꝓpriū habet ſeruitiū. Si vero in vj. fe. aliqđ fe. triū lc. eue. vñ nullū ꝓpriū habeat ſuitiū/ tūc eſt ī diſpoſitiōe cãtoris dicere miſſaz de cruce vł nō. Cū ꝟo. vj. fe. oīno a feſto vacauerit ꝛ nō oportet ex neceſſitate dicere miſſam dñicalē: ſēp īfra ꝑdictū tp̄s dr̄ miſſa de cruce/ q̄uis oēs hore dicantur de feria; ꝛ nulla fiat memoria de miſſa dñicali. Tamē ſi oporteat dicere miſſam Salus ppl'i. oīno pretermittatur miſſa de cruce.

¶ Ad miſſam de cruce. Officiū.

Gal. 6.A.

Nos autem gl'iari oportet in cruce dñi noſtri ieſu chriſti: in quo eſt ſalus vita et reſurrectio noſtra: per quē ſaluati et liberati ſum⁹. In tēpore paſchali All'a all'a. Ps. Deus miſereatur noſtri ꝛ bñdicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuper nos: et miſereatur noſtri. Ps.66. Nō dr̄ Gl'ia in excelſis. Oratio.

Deus q̇ vnigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu chriſti precioſo ſanguine viuifice crucis vexillum ſanctificare voluiſti: cōcede queſumus eos/ q̇ eiuſdez ſancte crucis gaudēt honore: tua quoqꝫ vbiqꝫ protectione gaudere. Per eundē. Ad philippenſes.

2.B. Fratres Chriſtus factus eſt ꝓ nobis obediēs vſqꝫ ad mortē/ mortez autem crucis. Propter qđ et de⁹ exaltauit illū: et donauit illi nomen/ qđ eſt ſup omne nomē: vt ī noīe ieſu omne genu flectat̄: celeſtiū/ treſtriū/ et infernoꝝ. Et oīs ligua cōfiteat̄: quia dñs noſter ieſus chriſtus ī gl'ia eſt dei patris. Gr. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſqꝫ ad mortē: mortē autē crucis. Phil. 2.B. ℣. Propter qđ et de⁹ exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomē qđ eſt ſup omne nomē. All'a. ℣. Dulce lignū dulces clauos/ dulcia ferens pōdera: que ſola fuiſti digna/ ſuſtinere regem celoꝝ et dñm. Eccl'a. In tp̄e paſcali. ij. All'a. ℣. Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri ieſu chriſti. Gal. Scd̄m Matheum.

20.C. In il. t. Aſcēdēs ieſus hieroſolymã: aſſūpſit duodecim diſcipl'os ſuos ſecreto: et ait illis. Ecce aſcēdim⁹ hieroſolymã et fili⁹ hoīs tradet̄ principib⁹ ſacerdotū ꝛ ſcrib꜓/ ꝛ cōdēnabūt eū morte. Et tradēt eū gētib⁹ ad illudēdū: ꝛ flagellãdū/ ꝛ crucifigēdū. Et tertia die reſurget. Offi. Protege dñe plebē tuã ꝑ ſignum ſctē crucis ab oīb⁹ inſidijs inimicoꝝ oīm:

vt tibi gratā exhibeamus seruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū. In tp̄e paschali. Alla. Secreta.

Hec oblatio q̄s dn̄e ab oībus nos purget offēsis: q̄ in ara crucis imolata: etiā toti⁹ mūdi tulit offēsas. Per. Prefa.

Eccl'a Qui salu. Cōio. Per lignū serui facti sumus: ⁊ ꝑ sanctā crucē liberati sumus. fruct⁹ arboris seduxit nos: fili⁹ dei redemit nos alla. et finiat̄ cum alla quandocūq̄ dr̄/ nisi īfra .lxx. vsq̄ ad pascha. Postcōmunio.

Adesto nobꝫ dn̄e de⁹ nr̄: et quos sc̄tē crucis letari facis honore: ei⁹ q̄q̄ ꝑpetuis defēde subsidijs Per. ¶ Sc̄tūs bonifaci⁹ papa egrotauit vsq̄ ad mortē: q̄ instāter petijt a deo vitā in hoc sc̄lo sibi ꝓlōgari. Ad quē misit dn̄s sc̄tm̄ raphaelē archāgelū cū officio misse de q̄nq̄ vulneribus xp̄i/ dicēs ad papā. Surge et scribe istd̄ officiū/ ⁊ dicas ipsū q̄nq̄ vicib⁹: ⁊ ꝯtinuo recipies sanitatē Et q̄cūq̄ sacerdos hoc officiū deuote ꝓ se vel ꝓ alio egrotāte celebrauerit q̄nq̄es: hic sanitatē ⁊ grām recipiet: ⁊ in futuro vitā etnā possidebit: si i bono ꝑseueret. Et i quacūq̄ tribulatiōe hō extiterit in hoc sc̄lo: si ꝓcurauerit a sacerdote hoc officiū q̄nq̄es ꝓ se legi: sine dubio liberabit̄. Et si ꝓ aīa defūcti legat̄: statī postq̄ cōplete dictū fuerit: scꝫ q̄nq̄es/ a penis aīa soluet̄. Sanctus igit̄ bonifaci⁹ papa hec audiēs: statī erexit se i loco q̄ iacuit īfirmat⁹/ ⁊ ipsū cōiurauit ꝑ oīpotentē deū: vt absq̄ suo ꝑiculo recederet: ⁊ q̄s esset/ ⁊ ad q̄d venisset sibi ꝯtinuo īdicaret. Qui stati dixit se esse archāgelū raphaelē a deo sibi missū: ⁊ sup̄i⁹ ꝓnūciata ꝓmittebat sine dubio fore rata. Sc̄tūs tūc bonifaci⁹ papa/ officiū ꝯfirmauit apostolica auctoritate: tribuēs oīb⁹ vere ꝯfessis ⁊ cōtritꝫ/ septimā partē remissiōis oīm pctōꝝ suoꝝ/ q̄ illud deuote legerit q̄na vice. Et sil̄r illud ꝓdictū officiū legi ꝓcurātib⁹/ q̄draginta dies criminaliū: ⁊ vnū annum venialiū in dn̄o relaxauit.

¶ Incipit officiū misse de quinq̄ vulnerib⁹ dn̄i nostri iesu christi.

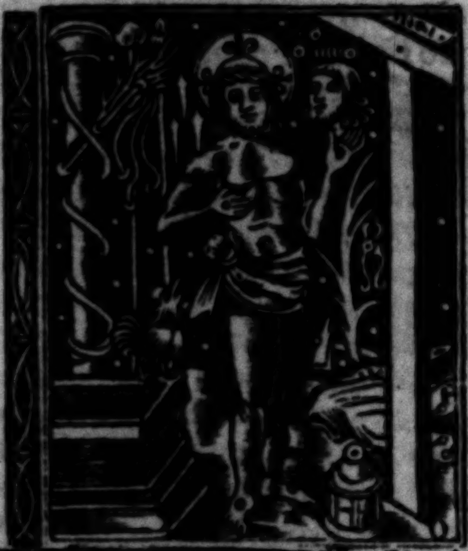

Phil. 2.B. Humiliauit semetipsū dn̄s nr̄ iesus xp̄s vsq̄ ad mortē/ mortē aūt crucꝭ: ꝓpt̄ q̄d et de⁹ exaltauit illū: et donauit illi nomen q̄d est sup omne nomē. ꝑs. Misericordias dn̄i: ineternū cantabo. p.88. Et dicit̄ Gloria i excelsis: nisi ꝑ aduentū et a.lxx. vsq̄ ad pascha. Oratio.

DOmine iesu xp̄e / fili dei viui: q̄ de celo ad terram de sinu patris descendisti: ⁊ in ligno cruciꝫ qnqꝫ plagas sustinuisti: ⁊ sanguinē tuū p̄ciosum in remissionē pctōꝝ nostroꝝ effudisti: te hūiliter dep̄camur / vt ī die iudicij ad dexterā tuaꝫ statuti / a te audire mereamur illam vocē dulcissimā venite bn̄dicti / in regnū p̄ris mei. Qui cū eodē p̄re ī vnitate sp̄ūsc̄ti vi⁊c̄. Per.

Addatur etiā vna collecta vbi placuerit: s̄m numerū ⁊ tp̄is exigentiā / ꝓ viuo vel ꝑ defūcto: pro quo iste misse celebrantur. Lectio zacharie prophe.

n.E. HEc dicit dn̄s deus. Effundā de spū meo sup̄ domū dauid et sup̄ habitatores hirl̄m spiritū gratie ⁊ miseratiōis: ⁊ aspiciēt in eū quē cōfixerūt: ⁊ plāgent eum plāctu quasi sup̄ vnigenitū: ⁊ dolebunt sup̄ eum vt doleri solet in morte primogeniti. In die illa / erit plāctus magnꝰ ī hirl̄m: ⁊ dicetur ei. Que sunt iste plage / in medio manuum tuaꝝ? Et dixit eis. His plagatꝰ sum ī domo eorum q̄ me diligebāt. Framea suscitare sup̄ pastorē meū: ⁊ sup̄ virum coherentē michi / dicit dn̄s exercituū. Percutiā pastorē: et dispergent oues gregis. Dicit
.68 dn̄s exercituū. Gr̄. Improperiū expectauit cor meū ⁊ miseriā ⁊ sustinui: qui simul cōtristaret̄ ⁊ nō fuit. cōsolantem me quesiui: ⁊ nō inueni. ℣. Et dederunt in escā meā fel: ⁊ ī siti mea po
ccla tauerūt me aceto. Alleluia. ℣. Aue rex nr̄ iesu xp̄e: tu solꝰ nr̄os errores ⁊ reatus miseratus ꝑtulisti: p̄ri obediēs ductus es ad crucē: vt agnus mansuetꝰ ad occisionē tibi glīa / osāna tibi sum me laudis ⁊ honestatꝫ chorea. Tract.

IUdica me deꝰ ⁊ discerne causā p̄. 42.
meā de gēte nō sctā: ab homīe
īiquo ⁊ doloso erue me. ℣. Quia tu Ibidē
es deꝰ fortitudo mea: quare me repu-
listi / ⁊ quare tristis īcedo dū affligit
me inimicꝰ. ℣. Testes eni iniq̄ īsurrexe- p̄s. 26
rūt aduersum me: ⁊ mētita est iniq̄tas
sibi. ℣. Supra dorsū meū fabricaue- p̄. 128.
rūt pctōres / ꝓlōgauerūt iniq̄tatē suā
℣. Ipsi vero ꝯsiderauerūt ⁊ inspexerūt p̄s. 21.
me: diuiserūt sibi vestimēta mea: ⁊ su-
per vestē meā miserūt sortē. ℣. Fode- Ibidē
rūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: ⁊ dinū-
merauerūt oīa ossa mea: ⁊ dolorē sup̄ do-
lorē vulneribꝰ meis addiderūt. Seq̄n.

CEnā cū discipulis xp̄e celebrasti / ⁊ mortē ap̄lis palam nūciasti: ⁊ auctorē sceleris iudam demōstrasti / ⁊ egressus ꝓtinus ortulū īstrasti. Tūc ꝓcidens dn̄s humo se ꝓstrauit / ⁊ trāsferri calicē a se postulauit: sed p̄ris arbitrio illud cōmēdauit / ⁊ ecce mox sanguinis sudor emanauit. Judas post hoc osculum ori dedit christi / ad q̄d inq̄t dn̄s amice venisti: nunq̄d trades osculo quē iā vēdidisti / assistētes ꝓtinꝰ irruūt ministri. Hoꝝ lsōnis itaqꝫ illa ducebat̄: nulla prorsus requies iesu p̄stabat̄ magistroꝝ ipsis plebs īiuriat̄ / alapis ⁊ colaphis inocēs mactat̄. Dū iesum eripe pylatus conat̄ / iudeoꝝ furia magis inflāmat̄: ⁊ tumultus populi ingens excitat̄ / ⁊ plebis vox intonat vt crucifigat̄. Tradit̄ militibꝰ vinculis artat̄ / vndiqꝫ verberibꝰ corpus cruētat̄: caput regis glīe spinis coronat̄ / postqꝫ flexis genibꝰ quisqꝫ irritatur

Ecce caro tenera pij ſaluatorꝫ / ad colūnā neq̄ter coartat᷑ loris: ſic flagellis cedit᷑ ipij tortoris/ꝙ emanant riuuli vndiqꝫ cruoris.

Poſt per vrbis mediū ieſus ꝓcedebat/ ⁊ crucis patibulū humeris ferebat: ad fores ad hoſtia popul⁹ fluebat/ eiuſqꝫ ꝯfuſio oībus patebat. Ad pudoris tumulum ieſu denudaris/ eruentis ac frigori nudus ſpoliaris: inocēs cū impijs in cruce dānaris/ ⁊ quaſi dux ſceleris medio locaris.

Tenſis ligno brachijs man⁹ cōclauant᷑/ cruci caro cruribus clauis tractabant᷑: nerui vene ſimili modo laniant᷑/ pedes plāte etiā ferro cōclauant᷑. Loquēs ieſus poſtea ſitio dicebat/ ⁊ acetū ꝓtinus felle cōmiſcebat: ac infuſum ſpōgie ori porrigebat/ qđ deguſtans paululū ſumere nolebat.

O ieſu mirifice qđ eſt quod agebas/ tu de ſiti ꝯquerēs de cruce ſilebas: nūqđ hāc doloribus magis ſitiebas/ aut ſalutē poti⁹ noſtrā ſitiebas. Vocē promēs vltimā patrē īuocaſti: ſpiritūqꝫ manibus ei⁹ cōmēdaſti: cū clamore valido tandē expiraſti/ ſic ſalutē oīm opus ꝯſummaſti. Nūc ego ſuperbio tu humiliaris/ ego culpas ꝑpetro tu pena grauarꝫ: ego pomum mordeo tu felle potaris/ ego peto mollia tu dire tractarꝫ Demū cuius valeat mēs vel lingua fari/ virgo ſtus credit᷑ quātum cruciari: dū cernit iam mortuum latus vulnerari/ atqꝫ nati viſcera lācea rimari. Corp⁹ quidem mortuū iā nil ſentiebat/ militis ſed lācea pectus infigebat: quā fixā ī filij latere videbat/ vnde aqua ſāguis mixta effluebat.

Fundunt riuos ſanguis fontes ſaluatoris/ ꝓperās huc aīa currat peccatoris: et hauriat q̄ſpiā ſacrati liquoris/ quo frequenter liniat vulnera doloris. Ad hunc ergo ꝓpera fontē ſaluatoris/ vt fluentis impleas viſcera dulcoris: atqꝫ vite lauacrū precium cruoris/ hinc tui curatio ꝓfluat languoris.

Scōm Iohannem.

IN illo t. Preſciēs ieſus qꝛ iā oīa ꝯſummata erant de ſpo: vt ꝯſummaret᷑ ſcriptura dixit. Sitio. Vas ꝗ erat poſitum aceto plenū. Illi aūt ſpōgiā plenā aceto ⁊ yſopo circūponētes: obtulerūt ori eius. Et cum accepiſſet ieſus acetū dixit. Cōſummatū eſt. Et iclinato capite tradidit ſpm̄. Iudei ergo qm̄ paraſceue erat: vt nō remanerēt ī cruce corꝑa ſabbato: (erat eniꝫ magnus dies ille ſabbati:) rogauerūt pylatū vt frāgerent᷑ eoꝝ crura/ ⁊ tollerent᷑. Venerunt ꝗ milites/ ⁊ primi quidē fregerunt crura: ⁊ alteri⁹ q crucifixus eſt cum eo. Ad ieſum aūt cūueniſſent vt viderūt eū iā mortuū: nō fregeꝛt eius crura. Sed vn⁹ militū lācea latus ei⁹ apuit: ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et q vidit teſtimoniū ꝑhibuit: ⁊ verū eſt teſtimoniū ei⁹. 19. F.

Offr. Inſurrexerūt ī me teſtes iniq: abſqꝫ mīa q̄ſierūt me interficere: ⁊ nō pepcerūt in faciē meā ſpuere: et lanceis ſuis vulnerauerūt me: ⁊ cōcuſſa ſunt omnia oſſa mea. p̄s.2

Secreta.

DOmine ieſu xp̄e q ꝓ mūdi redēptiōe crucis lignū aſcēdiſti/ vt vniuerſus mūdus q in tenebris erat illuminaret᷑: illā q̄s lucē in aīas nr̄as ⁊ corpa īfūde: ꝑ quā ad etnā lucem ꝑuenire mereamur. Qui cū pſr ⁊ ſpū ſcō viuis. Prefa. Qui ſalutē. Cōio.

s.21. Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: ⁊ dinumeraueꝛt oīa oſſa mea. Poſtc̄.

DOmine ieſu xp̄e / q̄ hora diei ſexta ꝓ redēptiōe mūdi crucꝭ patibulū aſcēdiſti: ⁊ ſanguinē tuū p̄cioſum i remiſſionē pctōꝝ nr̄os fudiſti: te hūilr̄ dep̄camur: vt ꝑ tue paſſiōis ⁊ vulnerū tuoꝝ merita: poſt obitū nr̄m paradiſi ianuā gaudēter mereamur itroire. Qui cū deo pſe. ⁊c.

¶ In feſto corone dñi. Officiū.

Eccſa Gaudeamꝰ oēs i dño diē feſtuz celebrātes ſub honore corone dñi: de cuius ſolēnitate gaudēt angeli / ⁊ collaudāt filiū dei. P̄s Gaudēt angeli ⁊ exultāt archangeli: letanṫ ⁊ ꝯgratulanṫ om̄es ſancti.

PReſta q̄s oīp̄s Oratio. deus: vt qui in memoriaz paſſionis dñi noſtri ieſu chriſti / coronā eius ſpineā veneramur i terris: ab ipſo gloria et honore / coronari mereamr in celis. Qui tecū viuit ⁊ re. Lec. libri ſapiētie

anti LEctulum ſalomōis ſexaginta fortes ambiunt ex
3. fortiſſimis iſrael: om̄es tenētes
C. gladios: et ad bella doctiſſimi. Uniuſcuiuſqꝫ enſis ſuper femur ſuū: ꝓpter timores nocturnos. Ferculū fecit ſibi rex ſalomō de lignis libani. Colūnas eius fecit argenteas / reclinatorium aureum: aſcēſum purpureū: media caritate conſtrauit / ꝓpter filias hieruſalē. Egredimini filie ſyō: et videte regē ſalomonē in diademate / quo coronauit euz mať ſua / in die deſpōſationis illius / et in die leticie cordis eiꝰ. Quā pulchra es amica mea: q̄ꝫ pulchra es. Ocl̄i tui colūbaꝝ: abſqꝫ eo quod intrinſecus latet. Ueni de libano ſponſa mea veni de libano: veni coronaberis. Alła. Eccſa

℣ Tuā coronā adoramus dn̄e: tuū gl̄ioſum recolimꝰ triūphū. Alła. ℣. Diadema ſpineuz veneremur hodie: cuiꝰ ꝑ aculeū ſertū daṫ glīe. Seq̄n.

SIvis vere gloriari: ⁊ a deo coronari: honore ⁊ gloria. Hanc coronā venerari / ſtudeas atqꝫ ſectari: portantes veſtigia. Hanc celorum rex portauit / honorauit et ſacrauit: ſacro ſuo capite. In hac galea pugnauit / cū antiquū hoſtē ſtrauit: triūphās in ſtipite. Hec pugnantis galea / triumphantis laurea: tyara pontificis. Primum fuit ſpinea / poſtmodū fit aurea: tactu ſancti verticis. Spinarū aculeos / virtus fecit aureos: chriſti paſſiōis. Que peccatis ſpineos / mortis eterne reos: adimpleuit bonis. De malis colligitur / ⁊ de ſpinis plectitur: ſpinea peruerſis. Sed in aurum vertitur / quādo culpa tollitur: eiſdē cōuerſis. Iocūda myſteria / ſunt hec ſed maťia: preſentꝭ leticie. Nobis eſt hyſtoria / qua patēter frācia: coronaṫ hodie. Huiꝰ coronatio / corone ſuſceptio: cuius feſtū agimꝰ. Debito cū gaudio / et āniuerſario: ho nore recolim⁹. Thesauro tā nobili tā desiderabili diues es effecta. Terra carēs simili carēs cōparabili deo ꝯdilecta. Tria priuilegia regna tibi alia subdunt i honore. Fides ⁊ militia vnctioqȝ regia quarȝ flores flore. Tibi o vrbs inclyta omī laude predita mat̄ studiorꝫ. Est corona tradita: ⁊ i te reposita vrbs parisiorū. In dei ꝓconiū totū ꝯfer studiū: totuȝ cor appone. Aue xp̄i palladiū ⁊ sacre sacrariū: fctā es corone. Iesu pie iesu bone nr̄o nobis in agone largire victoriā. Mores nr̄os sic cōpone vt ꝑpetue corone mereamur gloriam. Amen. Scd̄m Johannem.

19.A. In illo tp̄e. Apph̄ēdit pylatus iesum: et flagellauit. Et milites plectētes coronā de spinis/ iposuerūt capiti ei⁹: et veste purpurea circūdederūt eū: ⁊ veniebāt ad eū/ ⁊ dicebant. Aue rex iudeorꝫ. Et dabāt ei alapas. Exiuit iterū pylat⁹ foras: et dixit eis. Ecce adduco vobis eum foras/ vt cognoscatis: q2 in eo nullam inuenio causam. Exiuit ergo iesus: portās spineā coronā/ ⁊ purpureū vestimētū. Credo. Offꝛ.

Ps.20 Gloria ⁊ honore coronasti eū: ⁊ cōstituisti eū sup opa manuū tuarū domine.

Tuorū militū rex Secre. nr̄as ꝩtutes corrobora: vt quos in hui⁹ mortalitatis stadio vnigeniti filij tui corona letificat: ꝯsummato cursu certaminis/ immortalitatis brauiū apph̄ēdāt. Per

Ps.20 eūdē. Pꝛefa. de cruce. Cōio. Posuisti dn̄e i capite eius coronā de lapide pꝛecioso. Postcōio.

Supplices te rogam⁹ oīps de⁹: vt hec sacramēta q̄ sumpsimus per sacrosancte filij tui corone: cui⁹ solēnia recēsemus/ virtutē nobis proficiant ad medelam. Per eundem dominum.

Sabbato celebratur de btā ꝟgie: ⁊ quare i. vij. feria de btā ꝟgine initiū q̄dez habuit? Quū in quadā eccl'ia ciuitatis Cōstātinopolitane/ erat imago beate virginis/ corā qua depēdebat velū/ qd totā velabat imaginē: sed hoc velū in. vj. fer. post ves. recedebat ab imagine/ nullo mouente: solo dei miraculo: q̄si deferretur in celū/ vt ad plenū posset imago ꝯspici. Celebratis vesperis in sabbato/ descēdebat ipsuȝ velum ante eādē imaginē: et ibi manebat vsqȝ in feriā. vj. sequētē. Hoc viso miraculo: sancitū est/ vt semꝑ illa feria celebret̄ de btā virgine. Alia etiā ratio est: quia dn̄o crucifixo ⁊ mortuo: discipulis fugiētib⁹ et de resurrectione desꝑantib⁹: i illa sola tota fides remāsit. Sciebat eni quō portauerat eū sine labore ⁊ peperat sine dolore: ⁊ ideo certa erat q̄ filius dei esset: ⁊ a mortuis tertia die resurgere deberet. et hec est ratio quare dies sabbati magis q̄ alia dies/ beate marie appropriatur. Tertia ratio est: q2 dies sabbati: est ianua ⁊ introit⁹ ad dominicā diē: dies aūt dn̄ica/ est dies requiei: ⁊ significat vitā eternā. Unde cū in gr̄a sumus dn̄e nr̄e: sumus quasi in ianua paradisi. Igit̄ q2 ip̄a ē nobis porta ad regnū celorꝫ: qd p diē do. figurat̄ ideo de illa solēnizam⁹ i. vij. fer.

que diem dñicā precedit. Quarta ratio eſt: vt ſolēnitas matris ſolēnitati filij continetur. Quinta ratio eſt: vt feſtiuius agat̄ in die qua de⁹ ab oī ope requieuit.

ORdinatio miſſe q̄tidiane beate virginis q̄ dicitur **Salue**. Pulſato ad miſſam beate marie: conueniant clerici ad eādē per ebdomadam deputati / qui dictis prius horis beate virginis in capella eiuſdem: videlicet prima/tertia/ſexta/et nona/ miſſam ſolēniter exequantur. Hoc addito q̄ in inceptione cuiuſlibet hore dicit̄ ſalutatio angelica: ſcʒ **Aue maria**. genuflectendo ſub ſilētio ¶ Ad miſſam quotidianā beate marie ſacerdoti aſſiſtant dyaconus et ſubdyaconus / miniſtrātes ei in dalmaticis et tunicis om̄i duplici feſto per annū ⁊ per octauas natiuitatis domini: paſche/ ⁊ penthecoſtes/in ſabbatis: et in dominicis et in om̄ibus feſtis que habēt inuitatorium triplex. Et in om̄ibus his **Alleluya** duobus de ſuperioribus ī ſuperpelliciis cātatur: alias a clericis inferioribus in habitu ſemper eodem. Celebratur etiā miſſa beate virginis ſolenniter omni die per annum in capella eiuſdem: niſi duob⁹ diebus proximis ante paſcha.

¶ Ad miſſam beate ꝟginis quotidie dicēdā in capella et in choro infra aduentū quando fit plenum ſeruitiū de ea: niſi in feſto conceptiōis eiuſdem officium.

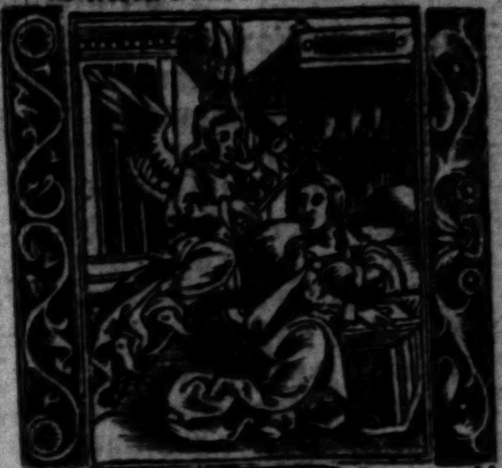

Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluāt iuſtū: aperiatur terra/ et germinet ſaluatorem. Eſaie 45.

ps. Et iuſtitia oriat̄ ſimul: ego dñs creaui eū. Ibidē

Deinde repetat̄ officiū **Rorate**. **Glia patri**. Tertio repetat̄ offiīm. Et ſic fiat ibidē per totū annuʒ: etiam īfra paſſionē. Ad miſſam q̄tidianā de ſctā maria in capella eiuſdē oī die p̄ annū niſi duobus diebus ante paſcha dr̄ vnū **Kyrie** ex iſtis ſeq̄ntib⁹: videlʒ oībus ſimplicib⁹ feſ. ſiue fiat ī choro de tp̄alib⁹ ſiue de feſ. ſctōꝝ dr̄ vnū iſtoꝝ abſq; ꝟ. ſcʒ **Kyrie rex ſplēdēs**. vel **Kyrie fons bonitatis**. In oībus vero dñicis dicit̄ abſq; ꝟ. vnū eorūdē: vel iſtud ſcʒ **Kyrie rex genitor**. ¶ Fer. ij. **Kyrie de O rex clemēs**. ¶ Fer. iij. **Kyrie Cōditor**. ¶ Fer. iiij. **Cunctipotēs**. ¶ Feria. v. **Orbis fac.** ¶ Fer. vj. **Lux et ori.** ¶ Sabbato. **Kyrie oīpotēs**. **Oro.**

DEus qui de beate marie

ſemper ꝟginis vtero verbũ tuuꝫ angelo nunciante carnẽ ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicib⁹ tuis/ vt q̃ vere eã dei genitricẽ credimus/ei⁹ apud te interceſſiõib⁹ adiuuemur. Per eũd. ¶ Seq̃ntes mẽorie fiãt ꝑ totũ annũ ad miſ. eiuſdem ĩ capella: ſecũda oĩo de trinitate. or. Op̃s ſempiẗne de⁹. tertia oĩo ꝓ epĩs viuis. oĩo. Omnipotẽs ſempiẗne de⁹: q̃ facis mirabilia. quarta oĩo ꝓ bñfactoribus defunctis. oĩo. Op̃s ſempiẗne de⁹: vnica ſal⁹ mor. q̃nta oĩo gñalis ſcꝫ Op̃s ſempiẗne de⁹: q̃ viuor. Req̃re p̃dictas oratiões cũ ſecretis ⁊ poſtcõ. ante officiũ Salue ſctã pa. fo. xxix. Et ſciẽdu eſt ꝙ ſecũda oĩo ad miſ. q̃tidianã de ſctã maria: erit ſemper de ſctõ in cui⁹ honore dedicatuꝫ eſt altare vel eccleſia vbi quis celebrat. Lectio eſaie prophete.

7.B. In diebus illis. Locutus eſt dñs ad achaz dicens. Pete tibi ſignũ a dño deo tuo ĩ profundũ ĩferni: ſiue ĩ excelſum ſupra. Et dixit achaz. Nõ petã/ et nõ tẽtabo dñm. Et dixit. Audite ergo dom⁹ dauid. Nũquid parũ vobis eſt moleſtos eſſe hominibus: q2 moleſti eſtis et deo meo? Propt̃ hoc dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce ꝟgo cõcipiet et pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomẽ ei⁹ emmanuel. Butyrũ ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malũ ⁊ eligere bonũ. ¶ In capella btẽ virginis ꝑ totũ annũ grad⁹ cuꝫ ſuo ℣. cantet̃ a toto choro. Gr.

Ps. 23. Tollite portas p̃ncipes vr̃as: ⁊ eleuamini porte eẗnales: ⁊ ĩtroibit rex glĩe

Ibidẽ ℣. Quis aſcẽdet ĩ montẽ dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſancto ei⁹ Innocẽs manibus: ⁊ mũdo corde. Nunq̃ꝫ eñi repetat̃ gr. poſt ſuũ ℣. ĩ miſſis q̃tidianis de ſctã maria: neq3 de trinitate: neq3 de ceẗis cõmẽorationibus: niſi in pleno ſuitio tãtũ.

Alla. ℣. Aue maria grã plena dñs tecum: bñdicta tu in mulierib⁹. Idẽ Luce 1. C.

Alla per totũ aduẽtũ dr̃ in choro/in cõmẽoratiõe beate marie: et ſiĺr ĩ capella. Seq̃ntia Mittit ad ꝟginez. vel queuis alia ad placitũ. Et hoc per totũ annum obſuet̃/ad miſſaꝫ q̃tidiã. de ſctã maria. ¶ Et ſciendũ eſt ꝙ q̃tidie ꝑ annũ dr̃ ſeq̃ntia in capella btẽ virginis: ⁊ ſiĺr in choro quando dicit̃ miſſa ſolẽniter de eadẽ ¶ Nõ ſit plenuꝫ ſeruitiũ de ſctã maria ꝑ aduẽtum dr̃ vna ex iſtis ſeq̃ntiis per ordinẽ: ⁊ ſiĺr dñr ad miſſam q̃tidianã. Sequẽtia.

Miſſus ẽ gabriel de celis/ verbi baiulus fidelis: ſacris diſſerit loquelis/cũ btã ꝟgine. Verbũ bonũ et ſuaue/ pãdit intus ĩ cõclaue: ⁊ ex eua formãs aue/eue verſo noĩe. Cõſequẽter iuxta pactũ/adeſt verbũ caro factum: ſemꝑ tamẽ eſt intactũ/puellare gremiũ. Patrem pariens ignorat/⁊ quã homo non deflorat: nõ torquet̃ nec laborat/quãdo parit filiũ. Signũ audis nouitatis/crede ſolũ et eſt ſatis: nõ eſt tue facultatis/ ſoluere corrigiã. Grãde ſignũ ⁊ ĩſigne/ eſt in rubo ⁊ ĩ igne: ne appropiet indigne/calciat⁹ q̃ſpiaꝫ. Virga ſicca ſine rore/nouo ritu nouo more: fructũ ꝓtulit cũ flore/ſic ⁊ virgo peꝑit. Bñdict⁹ talis fructus/fruct⁹ gaudij nõ luct⁹: nõ erat adaꝫ ſeduct⁹/ſi de hoc guſtauerit. Jeſus nr̄ ieſus bon⁹ / pie mīſis piū on⁹: cui⁹ eſt ī celo thron⁹/naſcit̄ ī ſtabulo. Qui ſic eſt ꝑ nobis natus/nr̄os deleat reat⁹: q꞉ nr̄ incolat⁹/ hic eſt in ꝑiculo. Seq̄ntia.

Mittit ad ꝟginē nō quēuis ſuū āgelū/ſed fortitudinē archāgelū: amator hoīs. Fortē expediat ꝑ nobꝫ nūciū: nature faciat vt ꝑiudiciū/in ꝑtu ꝟgis. Naturā ſupat nat⁹ rex glīe/ regnet et īperet ⁊ zyma ſcorie: tollat de medio. Supbiētiū terit faſtigia colla ſublimiū calcās vi propria: potēs ī prelio. Foras eiiciat mūdanū pricipē/ſpōſamqꝫ faciat ſecum participē: patris īperii. Exi qui mitterꝫ hec dona diſſere/reuela veteris: velamē littere ꝟtute nūcii. Accede nuncia dic aue comin⁹/ dic plena grā dic tecuz dn̄s: et dic ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſitū/ in quo p̄ficias caſta ꝓpoſitū: ⁊ votuz teneas. Audit ⁊ ſuſcipit puella nunciū/credit ⁊ ɔcipit ⁊ parit filium: ſed admirabilē. Cōſiliariū hūani generis/⁊ deū fortiū ⁊ patrez poſteris: in pace ſtabile. Seq̄ntia.

Verbū bonū ⁊ ſuaue/ pſonemus illud aue: per qđ xp̄i fit conclaue: ꝟgo mat̄ filia. Per qđ aue ſalutata/mox cōcepit fecundata: ꝟgo dauid ſtirpe nata/inter ſpinas lilia. Aue veri ſalomonis/mat̄ vell⁹ gedeonis: cui⁹ magi trib⁹ donis/laudāt puerperiū. Aue ſolē genuiſti/ aue prolē ꝓtuliſti: mūdo lapſo ɔtuliſti/numē ⁊ īperiū. Aue mat̄ ꝟbi ſummi/maris port⁹ ſignū dumi: aromatū ꝟga fumi/āgeloꝝ dn̄a Supplicam⁹ nos emēda/emendatos nos cōmēda: tuo nato ad habenda/ſempiterna gaudia.

In il. t. Miſſus Scđm lu. Luce 1. C.
eſt angel⁹ gabriel a deo/ ī ciuitatē galilce cui nomen nazareth ad ꝟginē deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph/de domo dđ: et nomē ꝟginis maria. Et igreſſus angel⁹ ad eā dixit. Aue grā plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu ī mulieribus. Que cū audiſſet turbata eſt in ſmone ei⁹: et cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eni grām apđ deū. Ecce ɔcipies in vtero ⁊ paries filiū: et vocabis nomē ei⁹ ieſuz. Hic erit magn⁹ ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dn̄s de⁹ ſedē dauid patris ei⁹: et regnabit ī domo iacob in eternū. Et regni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet iſtud/qm̄ virū nō cognoſco? Et rn̄dens angel⁹ dixit ei. Spūſſanctus ſuꝑueniet ī te: ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ et quod naſcet̄ ex te ſanctū: vocabitur fili⁹ dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua Et hic menſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: q꞉ non erit impoſſibile apud deū oē verbuz. Dixit autez maria. Ecce ancilla dn̄i: fiat mihi ſcđm verbū tuum.

¶ Et legat̄ euāgeliū ad miſſam beate marie in eiuſdē capella oī die ꝑ annū/cū eadē nota q̄ ⁊ euāgeliū ad miſſaz de die legēdū ē.

¶ Nota q̄ ad miſſam quotidianam beate marie: ſemꝑ dicitur Credo. qn̄ dicēdū eſt ad miſſaz

Luce I.c.D. de die. Offi⁊. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu ī mulierib⁹ ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. siue ps̄. vel quoduis aliud ad placitū: p totuʒ annū ad missam q̄tidie de eadē. Vl̄e de cōione obfuct. Secret.

IN mentibus nr̄is q̄s dn̄e/ vere fidei sacramēta cōfirma: vt qui cōceptū de ꝟgine deū verum ⁊ hoīem firmiter confitemur: p eiusdē salutifere incarnatiōis potentiā/ ad eternā mereamur puenire leticiā. Per eūdē. Prefatio Et te in veneratione. Et dr̄ hec pfatio q̄tidie in capella ⁊ etiā in cōmeō. eiusdē p totū annū nisi a nati. dn̄i vsq₃ ad purificationē. Cōio. Esaie 7.C. Ecce virgo ↄcipiet et pariet filiū: ⁊ vocabit nomen eius emmanuel. Postcōio

GRatiā tuam q̄s dn̄e mentibus nr̄is īfunde: vt q angelo nūciāte xp̄i filij tui īcarnationē cognouimus: p passionē ei⁹ et crucem/ ad resurrectionis gloriā pducamur. Per eundē. Hec p̄dicta postcōi. scʒ. Gratiā tuā dicit in tempore paschali vsq₃ ad vigiliam ascensionis dn̄i exclusiue/ quādo post aliquā missaʒ fit memoria de beata maria/ cum officio Salue sancta parens. ¶ Notandū est ꝙ in omib⁹ festis beate marie per totū annū: et quotidie infra octauas: et in octauis eiusdem dicit eadem missa in capella que dicenda est in choro: ita tamē ꝙ epistola nō mutetur per octa. ¶ Ad missam de sancta maria in die natiuitatis dn̄i et quotidie ab hinc vsq₃ ad purificationē ī capella ⁊ in choro qn̄ fit plenū seruitiū de ea Officiū.

Vultū tuū ps.44 deprecabunt omnes diuites plebis: adducētur regi ꝟgines post eam: proxime eius adducent tibi in leticia ⁊ exultatiōe. ps. Eructauit cor meū ꝟbū bonū: dico ego opa mea regi. Ibidē Qn̄ aūt dr̄ Gl'ia ī ex. ℣ Spūs ⁊ alme. habet dici oīb⁹ sabbatis in capella cū hoc cātu.

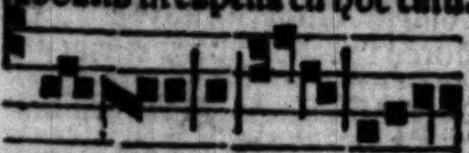

Gloria in excelsis deo.

In choro autē quater in anno: videlicet in vltima cōmēoratiōe beate ꝟginis ante aduētū dn̄i ⁊ āte lxx. et tunc dr̄ Spūs et alme. a toto choro cū ℣. sequēti dicet etiā in choro in octa. assumptionis et nati. btē marie a trib⁹ clericis de supiori gradu in suppellicitis ad gradū chori. ¶ Et sciēdum est ꝙ qn̄cumq₃ dicit in choro vel extra ℣. Spūs et alme. dicitur sup Kyrie cantus de Kyrie oīpotēs. ⁊ iste sequēs cātus sup Sanct⁹. cū hac additiōe Benedictus marie filius. Et dicit iste cātus sup Agnus dei. Oratio.

DEus q salutis eterne beate marie ꝟginitate fecunda hūano generi pmia pstitisti: tribue q̄s: vt ipsam p nobis intercedere sentiam⁹: p quā meruimus auctorē vite suscipe dn̄m nostrū iesum christū filiū tuū. Qui tecum vi. ⁊ reg. Lectio ep̄l'e beati pauli apoſtoli. Ad tytum.

2.D. Cariſſime. Apparuit benignitas et hūanitas ſaluatoris nr̄i dei. Nō ex operibus iuſtitie q̄ fecimus nos: ſed ſcd̄m ſuā miām ſaluos nos fecit. Per lauacrū regenerationis ⁊ renouationis ſpūs ſcti: quē effudit in nos abūde: ꝑ ieſuz xp̄m ſaluatorē nr̄m. Ut iuſtificati gr̄a ipſius: heredes ſim⁹ ſcd̄m ſpē vite et̄ne In chriſto ieſu: dn̄o noſtro. Gr.

ps. 44. Eodē Specioſus forma pre filijs hoīm diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meū ꝟbū bonū: dico ego opa mea regi. lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribentis. Eccl'a All'a. ℣. Poſt partū ꝟgo inuiolata ꝑmāſiſti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. Hoc all'a. dicit̄ in ꝯmēoratione btē marie in choro i tēpore natiuitatꝭ dn̄i: et etiā quotidie i capella. Itē in die purificationis dicit̄ all'a. ℣. Adorabo. i choro ⁊ i capella: vtā. in eodē die purificatiōis Qn̄cūqꝫ eni fit plenū ſeruitiū de ſācta maria: dicit̄ vna ex iſtis ſequentijs per ordinem. Sequentia.

Poſt partuz virgo maria. Dei genitrix fecūda gratia tonantis plena. Aue terrarū dn̄a alma celorum regina. Tibi ethera olſqꝫ ſctōꝝ turma depromat ſimphonia. Tellus flumina atqꝫ ſiluaꝝ nemora reſultāt voce ſua. Salue parens inclyta felix puerpera Per te lux ⁊ ꝟitas mūdo eſt edita. Tu ieſū papilla lactaſti ſacra extās ꝟgo feta mat̄ itacta. Unde nr̄is eya faue votꝭ dn̄a xp̄m iterpellās ꝓ ſalute humana Per te mat̄ aboleri filioꝝ flagitam⁹ crimia. Noſqꝫ oēs introduci ſēpiterna paradiſi gaudia. Quo perhennis vite ꝑfruamur gloria. Amē. Alia ſeq̄ntia.

Aue maria; gr̄a plena dn̄s tecū virgo ſerena. Bn̄dicta tu i mulierib⁹ Que peperiſti pacē hoibus ⁊ āgelis gloriā. Et bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Qui coheredes vt eſſem⁹ ſui nos fecit ꝑ gratiā. Per hoc autē aue mūdo tā ſuaue ꝯtra carnis iura Genuiſti ꝓlē nouū ſtella ſolē noua genitura. Tu parui ⁊ magni leōis et agni ſaluatoris xp̄i tēplū extitiſti ſed ꝟgo itacta. Tu floris et roris panis ⁊ paſtoris ꝟginū regina roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſtitie. Tu mat̄ es mie. Theophilū reformās gr̄e. De lacu fecis ⁊ miſerie. Ergo maris ſtella ꝟbi dei cella et ſolis aurora. Paradiſi porta ꝑ quā lux ē orta natū tuū ora. Nos vt ſoluat a pctis ⁊ i regno claritatis q̊ lux lucet ſedula collocet ꝑ ſcl'a. Amē. Alia ſeq̄n.

Letabūd⁹ exultet fidelis chor⁹ all'a. Regē regū intacte ꝓfudit thorus res mirāda Angel⁹ cōſilij nat⁹ eſt de ꝟgine ſol de ſtella. Sol occaſū neſciēs ſtella ſēꝑ rutilās ſꝑ clara. Sicut ſydus radiū ꝓfert ꝟgo filiū pari forma. Neqꝫ ſyd⁹ radio neqꝫ mater filio/ fit corrupta. Cedr⁹ alta libani ꝯformat̄ yſopo valle nr̄a. Uerbum ens altiſſimi corporali paſſū eſt carne ſūpta. Iſaias cecinit ſynagoga meminit: nunqꝫ tn̄ deſinit eē ceca. Si nō ſuis vatib⁹ credat vel gētilib⁹ ſibillinis verſib⁹ hec ꝑdicta. Infelix ꝓpa crede vel vetera cur dānaberis gens miſera. Quē docet littera natum cōſidera. Ipſum genuit puerpera allā. ¶ Alia ſequentia de beata virgine Maria.

Salue ſctā parēs / roſa ſpina carens: ſeda nobis bella / aue maris ſtella. Dona nobis pacē / mater tu veracē: tribue iuuamē / mutās eue nomē Mala nr̄a pelle / trahēs ſine felle: crimia ignoſce / bona cūcta poſce Per te det̄ mat̄ / filiꝰ nobis et pat̄: vt q̄ ex te natꝰ / tulit eſſe tuꝰ. Suꝑbiā vita / ſalꝰ infinita: ſuſcipe tu faſtos / mites fac ꝛ caſtos. Subleua tu clemēs / ſalue ꝟgo parēs: tecū ſubleuemur / ſēꝑ colletemur. Ago tibi patri ſūmas grates ratas: almo nato ſonꝰ / trinꝰ honoꝛ vnꝰ. Laudet̄ dei filiꝰ / patris marie vnicꝰ: colant adoꝛēt viſcera / quē terra ponthus ethera. Surgamꝰ oēs lucē: flectamꝰ irā vindicē: ſubdātur illi ſingula / cui luna ſol ꝛ oia Btā mater humilis / excelſa ſuꝑ ſydera: fac nos purgatos crimine / btā mat̄ munere Preſta ꝟgo pijſſima / luſtrata almo flamine: munitos redde filio / btā celi nūcio. Per te ſumamus gaudia / et ſupernoꝝ cātica: pſallentes xp̄i noīe / glīa tibi dn̄e. O glīoſa dn̄a hirſutos hoſtes callidos: ſternis colliſa tartara / cōfuſa ſēꝑ viſcera Qđ eua triſtis abſtulit / tu ſola mat̄ tribuis: ꝑ te reſumit populus / prioꝛes vires ꝑditas. Tu regis alti ianua / ꝑ quā intramꝰ curiā: iocūditatis gaudia / ad ſāctoꝝ ciuiū. Glīa tibi dn̄e / q̄ natꝰ es de virgine: cū patre ſctō ſpū / in ſempiterna ſecula amē. Alia.

Hac clara die turma feſtiua dat p̄conia. Mariā cōcrepando ſymponia nectarea. Mūdi dn̄a q̄ eſt ſola caſtiſſima virginū regina. Salutis cauſa vite poꝛta atqꝫ celi referta gr̄a. Nam ad illā ſunt nūcia oli facta angelica. Aue maria gratia dei plena ꝑ ſecula. Mulieꝝ pia agmina lira ſēꝑ bn̄dicta. Virgo et grauida mat̄ intacta ꝓle glīoſa. Cui contra maria hec reddit famina. In me quomodo tua iam fiēt nūcia. Viri noui nullā certe copulā. Ex quo atqꝫ nata ſum īcoꝛrupta Diua miſſus ita reddit affata Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferens gaudia celo terre nati per exoꝛdia Intra tui vteri clauſtra poꝛtans q̄ gubernat eterna. Omnia qui dat tempoꝛa pacifica. Alia ſequentia.

Aue mundi ſpes maria: aue mitꝭ aue pia / aue plena gr̄a. Aue virgo ſingularis q̄ ꝑ rubū deſignaris nō paſſū incēdia. Aue roſa ſpecioſa aue ieſſe virgula. Cuius fructꝰ nr̄i luctꝰ relaxauit vincula. Aue carēs ſimili: mūdo diu flebili / reparaſti gaudiū. Aue cuiꝰ viſcera cōtra moꝛtꝭ federa edideꝛt filiū. Aue virginū lucerna: ꝑ quā fulſit lux ſuperna his quos vmbꝛa tenuit. Aue ꝟgo de qua naſci: ꝛ de cuiꝰ lacte paſci rex celoꝝ voluit Aue gēma celi luminariū. Aue ſācti ſpūs ſacrariū. O q̄ȝ mirabilis ꝛ q̄ȝ laudabilis hec eſt virginitas. In qua ꝑ ſpiritū / facta paraclytū: fulſit fecunditas O q̄ȝ ſctā q̄ȝ ſerena / q̄ȝ benigna q̄ȝ amena: eē virgo creditur. Per quā ſeruitꝰ finit porta celi ꝑperit: ⁊ libertas reddit. O caſtitatiꝫ liliũ/tuũ precare filiũ: q̃ ſal⁹ es humiliuꝫ. Ne nos ꝓ noſtro vicio/i flebili iudicio: ſubijciat ſupplicio Sed nos tua ſctã prece mũdãs a pc̄ti fece Collocet in lucis domo amē dicat omnis homo. Alia ſequētia

Hodierne lux diei: celebriꝫ i matris dei/agit mēoria. Decātem⁹ in hac die: ſēꝑ ꝟginis marie/laudes ⁊ p̄conia. Ois hō oi hora: ipſam ora ⁊ iplora ei⁹ patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto cordis oris voce voto/aue plena gr̄a. Aue dñā celoꝝ: iexperta viri thoꝝ/parēs parꝫ neſcia. Fecũdata ſine viro genuiſti modo miro: genitorē filia. Florēs ort⁹ auſtro flāte porta clauſa poſt ⁊ āte via viris inuia. Fuſa celi rore tell⁹ fuſũ gedeonis vell⁹ deitatis pluuia. Salue ſplēdor firmamēti tu caliginoſe menti/deſuꝑ irradia. Placa mare mariꝫ ſtella ne iuoluat nos procella/⁊ tēpeſtas obuia. Amē. ¶ Iſte ſeptē ſequētie dicr̄ qñ fit plenũ ſeruitiũ de ſctā maria extra aduētũ ꝑ totũ ānũ etiā in ſeptuageſima vſq; ad caput ieiunij. Nūq̃ enī dr̄ tract⁹ ad miſſā de ꝯmēoratiōe btē marie ī ecc̄lia Sarũ: ſꝫ ſēꝑ ſequētia: etiā ꝑ totā .xl. ad miſſaꝫ q̄tidiā. de ea. Et tūc q̄ꝫ plures dicūt in dñicis

Aue preclara.

¶ Euā. S. Lucā.

In il. t. Paſtores loq̄bantur adinuicē. Transeam⁹ vſq; bethleē: et videamus hoc verbum quod factum eſt: qđ fecit dñs et oſtēdit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerūt mariā et ioſeph/ et infantē poſitũ in p̄ſepio Vidētes autem cognouerūt de verbo qđ dictũ erat illis de puero hoc. Et oēs q̄ audierant mirati ſunt: et de his q̄ dicta erāt a paſtorib⁹ ad ipſos. Maria autē cōſeruabat oia ꝟba hec: cōferēs ī corde ſuo. Et reuerſi ſūt paſtores glorificātes ⁊ laudātes deū: in oib⁹ que audierant ⁊ viderāt ſicut dictum eſt ad illos. Offr.

Offerentur regi virgines poſt eā: ꝓxime eius offerentur tibi. p.44 Secreta.

Oblatis dñe munerib⁹ ſuppliciter deprecamur: vt q̄ verā ꝟbi tui īcarnatione fidelit̃ veneramur: verā eiuſdē ſubſtantiā carnis ac ſanguinis quā per ſpm̄ ſanctũ ꝟgo mater edidit/in hoc preſenti myſterio ſalubriter percipiam⁹. Per eūd. Prefatio. Quia ꝑ incarnati. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus ieternũ. p.44 Poſtcōio.

Da q̄s miſericors de⁹: ei⁹ nos ꝯtinua interceſſione vegetari: cuius integra virginitate ſuſcepim⁹ auctorē nr̄e ſalutis: dñm nr̄m ieſum xp̄m filium tuũ. Qui tecũ vi. ¶ Sequentes mēorie fiāt ꝑ totũ annũ ad miſſam eiuſdē ī capella. ¶ Secūda oratio de trinitate. Oratio.

Omp̄s ſempiterne de⁹: qui dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcere: ⁊ ī potētia maieſtatis adorare vnitatē: q̄s vt eiuſdem fidei firmitate: ab oībus ſemper muniamur aduerſis. Qui vi. et reg. deꝰ. Per oia.

¶ Tertia oratio pro epiſcopis viuis et ſubditis. Oratio.

Omnipoťs ſempiterne deꝰ/ q̄ facis mirabilia magna ſolꝰ: pretēde ſup famulos tuos pōtifices ⁊ ſup cūctos ꝯgregatiōes illis cōmiſſas ſpm̄ gratie ſalutaris: ⁊ vt ī veritate tibi ꝯplaceant: ꝑpetuū eis rorē tue bn̄dictiōis infunde. ꝑ d̄. ¶ Quarta oratio ꝓ benefactoribus defunctis. Oro

Omnipoťs et miſericors deus vnica ſalꝰ mortaliū: te ſupplices exoramꝰ ꝓ aiabꝰ famulorum famularūq; tuaꝝ: parētū et bn̄factoꝝ nr̄oꝝ: vt īteruenientē btā dei genitrice maria cū oībꝰ ſanctis tuis: pctōꝝ eis largiri digneris īdulgentiā: ⁊ ī nouiſſimo die btē reſurrectiōis leticiā. ꝑ c.

¶ Quinta oro gn̄alis pro viuis ⁊ defunctis.

Omnipoťs ſempiterne deꝰ q̄ viuoꝝ dn̄aris ſimul et mortuoꝝ: oīmq; miſereris q̄s tuos fide ⁊ ope futuros eē p̄noſcis te ſupplices exoramꝰ vt pro q̄bꝰ effundere p̄ces decreuimꝰ: quoſq; vel p̄ſens ſeculū adhuc ī carne retinet: vel futurū iā exutos corpore ſuſcepit pietatꝭ tue clemētia oīm delictoꝝ ſuoꝝ veniā/ ⁊ gaudia conſeq̄ mereantur etna. ꝑ. ¶ De trinitate. Secreta

Sanctifica q̄s dn̄e deꝰ trinitas ſctā: ꝑ tui ſcti nomīs inuocationē/ huiꝰ oblatiōis hoſtiam: et per eā noſmetipſos tibi perfice munus eternū. Qui viuis et regnas deꝰ. Per oia ſe. ſ.

Pro epis viuis ⁊ ſubditiꝭ. Sec.

Hoſtias q̄s dn̄e famulorū tuoꝝ placatꝰ intēde ⁊ q̄s in honore noīs tui deuota mēte pro eis celebramus: ꝓficere ſibi ſentiant ad ſalutem. Per dn̄m.

Pro bn̄factoribꝰ defūctis. Sec.

Sanctifica q̄s dn̄e hec fideliū oīm vitalia ſacramēta et p̄ſta: vt ꝑ ea īteruenīēte beata dei genitrice maria cū oībꝰ ſctis tuis: hoc ipſum ꝓficiat animabꝰ famuloꝝ famularūq; tuaꝝ: parētū et bn̄factoꝝ noſtroꝝ ab oībꝰ vicijs expiate pabulo vite reficiant eterne. Per eūdē chriſtū.

¶ Pro viuis ⁊ defūctis. Secreta.

Deus cui ſoli cognitus eſt numerꝰ electoꝝ in ſuperna felicitate locandus/ tribue q̄s vt vniuerſorū quos in oratione cōmendatos ſuſcepimus: ſiue oīm fideliū nomina btē p̄deſtinationis liber aſcripta retineat. Per.

¶ De trinitate Poſtcommunio

Proficiat nobis ad ſalutē corporis ⁊ anime dn̄e deꝰ noſter huiꝰ ſacramēti ſuſceptio ⁊ ſempiterne ſctē trinitatis eiuſdēq; indiuidue vnitatis cōfeſſio In qua viuis et regnas deus.

¶ Pro epis ⁊ ſubditis poſtcōio

Quos celeſti recreas munere dn̄e ꝑpetuo comitare p̄ſidio: ⁊ quos fouere nō deſinis: dignos fieri ſempiterna redemptione concede. Per dn̄m.

¶ Pro bn̄factoribus Poſtcōio.

Viuificet nos q̄s dn̄e ſalutare quo paſti ſumus ſacramētū: et interuenīēte btā dei genitrice maria cū oībꝰ ſanctis tuis cōcede vt hoc ipſuz ꝓficiat animabus famuloꝝ famularūq; tuarū parentum et benefactorū noſtrorū ad promerendā propiciationis tue gratiā: et percipiendam future reſurrectionis gloriam ſempiternā. Per eundem.

¶ Pro viuis ⁊ defūctꝫ Poſtcō.

PRo celeſtis cōuiuij iocūditate grās tibi referim⁹ rex ⁊ ſacerdos nr̄ maieſtatē tuā humiliter rogātes: vt hec ſacroſctā corporis ⁊ ſanguinis tui hoſtia nō ſit nobis reatus ad penā ſed ītercesſio ſalutaris ad veniā: ſit ablutio ſceleruꝫ: ſit fortitudo fragiliū: ſit cōtra oīa mūdi pericula firmamentū: ſit viuorū atq; mortuorū fideliuꝫ remiſſio oīm delictorum. Per te ſaluator mūdi rex glorie. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate.

¶ Ad miſſam de ſancta maria a purificatione vſq; ad aduentum dn̄i ī capella ⁊ in choro quando fit plenum ſeruitiū de ea: niſi in fe. et per octauas eiuſdem.

Sedulius. Salue ſctā parēs enixa puerpera regē/ q̄ celū terrā q; regit in ſcl'a ſcloꝝ. In tēpore paſchali.

Luce 1.cap. All'a. ꝟs. Bn̄dicta tu ī mulierib⁹: et bn̄dictus fructus ventris tui. Oro.

COncede nos famulos tuos q̄s dn̄e de⁹ perpetua mētis et corporis ſalute gaudere: et glorioſa beate marie ſemp̱ virginis ītercesſiōe a preſenti liberari triſticia/ ⁊ eterna ꝑfrui leticia. Per d. Lectō libri ſapiētie.

Eccli. 24.B AB initio et āte ſcl'a creata ſum: et vſq; ad futurū ſeculū nō deſinā: ⁊ in habitatiōe ſancta corā ip̄o miniſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: et in hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine ſanctorū detentio mea. Gr. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria que ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ꝟ. Uirgo dei genitrix quē totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Eccl'a

¶ Sciēdū eſt ꝙ qn̄ in tp̄e paſchali fit de feſto annunciationis beate marie in capella erit primuꝫ All'a. ꝟ. Per te dei genitrix. ⁊ ſecūdū All'a ꝟ. Aue maria. Itē in die aſſumptionis btē marie. dn̄ica īfra octa. et ī oc. die All'a ꝟ. Hodie maria v̾go. in choro et in capella et per oct. All'a. ꝟ. Aſſumpta eſt. in choro ⁊ in capella. Itē ī nati. btē marie: dn̄ica īfra octa. ⁊ ī oct. die All'a ꝟ. Natiuitas glorioſe. in choro et ī capella: et per oct All'a. ꝟ. Per te dei genitrix. in choro et ī capella.

¶ Sciēdū eſt ꝙ a purificatione vſq; ad ſeptuageſimā: ⁊ a Deus omniū. vſq; ad aduentū dn̄i/ qn̄ fit plenū ſeruitiū de ſctā maria: quacūq; feria cōtigerit: ſemp̱ dr̄ ſeqn̄s All'a. ꝟ. Salue virgo mater/ dei tēplū ſancti ſp̄ūs: que ſola vocari digna meruiſti regina celorum ⁊ domina. niſi in tempore paſchali: tūc eni ſēp̱ erit primū. All'a. ꝟ. Per te dei genitrix nobis eſt vita ꝑdita data: que de celo ſuſcepiſti prolē ⁊ mūdo genuiſti ſaluatorē. ⁊ ſecūdū All'. quando fit plenū ſeruitium erit de reſurrectiōe: ſicut de vno

Eccl'a et oia infra.

festo cū regimine chori: et dicit sequentia vna/de supra notatis. In capella autē primū Alla. ℣. Per te dei genitrix. Secūdū vero Alla. diuersimode dicit ꝑ totā ebdomadā: videlicet die dñica. Eccl'a Alla. ℣. Obtime sacris precibꝰ pia dei genitrix veniā delictorū tuis supplicibꝰ. Eccl'a ¶ Feria. ij. Alla. ℣. Post partū virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. ¶ Feria iij. Alla. ℣. Ora pro nobis pia virgo maria vnde xp̄s natꝰ est ꝓ nobis peccatoribꝰ ora. ¶ Fer. iiij. Alla. ℣. Uirtutes celi te venerantur virgo maria tuū vnigenitū contēplātes ad dexterā dei patris i potestate ⁊ maiestate magna. ¶ Feria. v. Alla. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā te in thronū meū: qꝛ cōcupiuit rex speciem tuam. ¶ Fe. vi. Alla. ℣. Salue ꝟgo. vt s̄. ¶ Sabbato. Alla. ℣. Uirga iesse floruit ꝟgo deū et hominē genuit: pacē deꝰ reddidit i se recōsilians ima summis. Ista septē Alla. dicūt i capella btē marie a purificatione vsqꝫ ad aduētū dñi extra. lxx. vsqꝫ ad pascha: nisi qđ extra tēpꝰ pasche in loco illiꝰ Alla. ℣. Post partum. dicat Alla. ℣. Per te dei genitrix. vt s̄ et exceptis tpibꝰ ꝑnotatis. Similit in tpe pasc. qñ celebrat missa de sancta maria sine nota: vel post missam fit mēoria: tunc primū Alla. ℣. Per te dei genitrix et secūdū Alla. ℣. Post partum. In ebdo. pas. etiam semp dr gr. Bñdicta et venerabilis. ad missam quotidianā de scā maria vsqꝫ ad sabbatū ⁊ nō i ipso sab. Seqntia dr ꝑ ordinē vno ꝺ septē seqntiis supra notatꝭ vel queuis alia ꝑ totū ānū ad placitū. Scdm Lucā.

In illo t. Loquēte iesu ad turbas: extollēs vocē qdā mulier de turba dixit illi. Btūs vēter q te portauit: ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit. Quinimo: bti q audiūt ꝟbū dei: ⁊ custodiūt illd. 11.A.

¶ Aliud euā i tpe pasc. S. Joh.

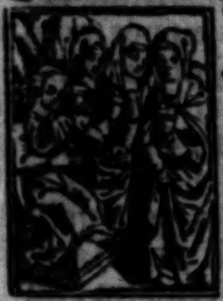

In illo tpe. 19.C. Stabāt iuxta crucē iesu: mater eiꝰ ⁊ soror matris eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cum vidisset ergo iesus matrē ⁊ discipulū stātē quē diligebat/dixit matri sue. Mulier: ecce filiꝰ tuꝰ. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eā discipulꝰ in suā.

Offm. Felix nāqꝫ es sacra virgo maria et oī laude dignissima/qꝛ ex te ortus est sol iusticie xp̄s deꝰ nr̄ alla. Eccl'a Et finiat cū all. qñcūqꝫ dr extra. lxx vsqꝫ ad pascha: ⁊ nisi i vigilia assumptionis btē marie tm̄. Secr.

Tua dñe ꝓpiciatiōe et btē marie sēp ꝟginis intercessione ad ꝑpetuā atqꝫ ꝑsentē hec oblatio nobis ꝓficiat ꝓsperitatē ⁊ pacē. Per d. Prefatio Et te in veneratione. Cōio. Btā viscera Eccl'a marie ꝟginis que portauerūt eterni patris filiū. In tēpore paschali Cōio. Uera fides geniti purgauit crimina mūdi: ⁊ tibi virginitas inuiolata manet alla alla. Postcōio.

Sumptis dñe salutis nostre subsidiis: da quesumꝰ eius patrocinijs nos vbiqꝫ protegi i cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per dominū.

¶ Missa pro pace. Officium.

ps.121. DA paceʒ dñe sustinētibus te: vt ꝓphete tui fideles inueniantur: exaudi preces serui tui ⁊ plebis tue isrł. In tpe pasc. All'. all'. ps. Letat⁹ sū i his q̄ dicta sūt mihi: i domū dñi ibim⁹. Or. Eodē

DEus a quo scā desideria recta cōsilia et iusta sunt opa: da seruis tuis illā quā mundus dare nō potest pacē: vt ⁊ corda nr̄a mandatis tuis dedita: et hostiū sublata formidie tpa/ sint tua ꝓtectiōe trāquilla. Per do.

¶ Lectio libri machabeorum.

2. machab. 1.E. IN dieb⁹ illis Orationē faciebāt sacerdotes dū offerrent sacrificiū ꝑ ppło israel: ionatha ichoante: ceteris aūt respōdentib⁹ ⁊ dicētib⁹. Bñfaciat vobis deus ⁊ meminerit testamēti sui qđ ad abrahā: ⁊ isaac ⁊ iacob locutus est seruoꝝ suoꝝ fideliū. Et det vobis cor oīb⁹ vt colatis eū et faciatis ei⁹ volūtatē. Adaperiat cor vestrū i lege sua/ et in ꝓceptʒ suis/ ⁊ faciat pacē. Exaudiat oratiōes vestras/ ⁊ recōcilietur vobis: nec vos deserat i tpe malo: dñs de⁹ vester. ps.121. Gr. Letat⁹ sum i his que dicta sūt michi: i domū dñi ibim⁹. Eodē ℣. Fiat pax i virtute tua ⁊ abūdātia i turribus tuis. All'a. ℣. ps. 147. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumenti satiat te. Scdm Iohānē

16.H. IN illo t. Dixit iesus discipulis suis Ecce venit hora et iā venit vt dispergamini vnusquisqꝫ i ꝓpria: ⁊ me solū reliquatis. Et nō sum sol⁹/ qꝛ pat̄ mecū est. Hec locutus sum vobis: vt i me pacem habeatis. In mundo pressurā habebitis. Sed ꝯfidite quia ego vici mundū. Off. De⁹ ps.84. tu cōuertēs: viuificabis nos et plebs tua letabit̄ i te. ostēde nobis dñe misericordiā tuā: ⁊ salutare tuū da nobʒ In tpe pasc. All'a all'a. Secreta.

DEus q̄ credētes in te populos nullis sinis cōcuti terrorib⁹: dignare preces ⁊ hostias dicate tibi plebʒ suscipere: vt pax tua pietate concessa/ christianoꝝ fines/ ab oi hoste faciat esse securos. Per d. Cōio. Amē mar. 11.C. dico vobis: quicq̄d orātes petitis credite: qꝛ accipietis/ ⁊ fiet vobis. In tēpore paschali All'a all'. Postcō.

DEus auctor pacis ⁊ amator/ quē nosse viuere: cui seruire regnare est: ꝓtege ab oibus impugnationib⁹ supplices tuos: vt qui i defensione tua cōfidimus: nullius hostilitatis arma timeamus. Per dominum.

¶ Missa pro rege. Officium.

Protector ps.83. noster aspice de⁹/ et respice in faciem xp̄i tui: qꝛ melior est dies vna in atriis tuis super milia. In tēpore paschali Alleluya all'a. ps. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: ps.83. cōcupiscit et deficit anima mea in atria domini. Oratio.

Quesumus oꝑs deꝰ: vt famulus tuꝰ rex nr̄ N. q̄ tue miseratiōe ſuſcepit regni gubernacula: virtutū etiā oīm ꝑcipiat incremēta: quibꝰ decēter ornatꝰ/ et viciorū voraginē deuitare: et hoſtes ſupare: ꝛ ad te q̄ via veritas et vita es/ gratioſus valeat peruenire. Per d. Epla. Orationē faciebant ſacerdotes. vt s̄. in officio ꝑced. Gr. Saluū fac ſeruū tuum deus meus ſperantem in te. ℣. Auribus percipe dñe orationē meā. Alla. ℣. Eripe me de inimicis p̄.58. meis deus meus: ꝛ ab inſurgentibus in me libera me. Scdm Marcum.

In illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis q2 quicūqꝫ dixerit huic mōti tollere ꝛ mittere in mare: et non heſitauerit ī corde ſuo/ ſed crediderit/ q2 q̄dcūqꝫ dixerit fiat/ fiet ei. Propterea dico vobꝫ. Oīa q̄cūqꝫ orātes petitis: credite q2 accipietis: ꝛ euenient vobis. Et cū ſtabitis ad orādū: dimittite ſi q̄d habetꝫ aduerſus aliquē: vt ꝛ paṫ veſter q̄ ī celis eſt/ dimittat vobꝫ peccata veſtra. Qd̄ ſi vos nō dimiſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt: dimittet vobis peccata veſtra. Offr. Exaudi deꝰ orationē meā: ꝛ ne deſpexeris deꝑcationē meā intende in me et exaudi me. In tempore paſchali. Alla all. Secreta

Munera q̄s dñe oblata ſanctifica: ꝛ vt nobꝫ vnigeniti tui corpꝰ et ſanguis fiant ꝛ famulo tuo N. regi noſtro ad obtinēdā aīe corporiſqꝫ ſalutē: ꝛ ad peragendū iniunctū ſibi officiū Mar. te largiente vſqꝫquaqꝫ ꝓficiant. 11. C. Qui tecum. Cōio. Amen dico vobis: quicquid orantes petitis: credite quia accipietis et fiet vobis. In tēpore paſchali. All. all. Poſtcōio

Hec dñe ſalutarꝫ ſacramēti ꝑceptio famulū tuū regē noſtrū N. ab oībꝰ q̄s tueatur aduerſis: quatenꝰ ꝛ eccleſiaſtice pacis obtineat tranquillitatē: et poſt iſtius tēporis decurſuz/ ad eternā perueniat hereditatē. P.

¶ Ad inuocādum gratiā ſpūſcti.

Spiritꝰ domini repleuit orbem terrarum Sap. 1. B. alla: ꝛ hoc qd̄ cōtinet oīa ſciētiā habet vocꝫ All. alla alla. Ps. Exurgat deus et diſſipentur p̄.67. inimici eius: et fugiant q̄ oderunt eum a facie eius. Oratio.

Deus cui omne cor patet/ et oīs voluntas loquiṫ: ꝛ quē nullū latet ſecretū: purifica ꝑ infuſionē ſcti ſpiritꝰ/ cogitationes cordis noſtri: vt te ꝑfecte diligere/ et digne laudare mereamur. Per dominum. In vnitate eiuſdem. Ad corinthios.

Fratres. Unicuiqꝫ datur 1.12. manifeſtatio ſpiritus/ ad A. vtilitatē. Alij quidē per ſpirituz datur ſermo ſapiētie: alij ſermo ſciētie/ ſcdm eūdē ſpiritū. Alteri fides/ ī eodē ſpiritu. Alij gratia ſanitatū ī eodē ſpū. Alij opatio virtutū. Alij prophetia. Alij diſcretio ſpirituū. Alij gn̄a liguarum. Alij īterpretatio ſermonū. Hec aūt oīa operaṫ vnꝰ atqꝫ idē ſpūs: diuidēs ſingulis ꝓut vult.

ps. 32. Gr. Btā gens cuiꝰ eſt dñs deꝰ eorū:
ppl's quē elegit dñs i hereditatē ſibi
Ibidē ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt: et ſpū
Eccl'a oris eiꝰ oīs virtꝰ eoꝝ. Alla. ℣. Ueni
ſctē ſpūs reple tuoꝝ corda fideliū: et
tui amoris i eis ignē accēde. S. Jo.
4. C. IN illo t. Dixit ieſus mulieri
ſamaritane Mulier crede
mihi: q꞉ venit hora qñ neqȝ in
monte hoc/ neqȝ i hieroſolymis
adorabitis patrē. Uos adoratis
qđ neſcitis: nos adoramꝰ qđ ſcimus/
q꞉ ſalus ex iudeis eſt. Sed
venit hora ⁊ nūc eſt: qñ veri adoratores
adorabūt patrē in ſpiritu
⁊ veritate. Nā ⁊ pater tales quērit
qui adorēt eū. Spūs eſt deꝰ:
et eos q̄ adorāt eū: in ſpū ⁊ ꝟitate
Eccl'a oportet adorare. Offr. Emitte
ſpiritū tuum ⁊ creabunt/ ⁊ renouabis
ps. 67. faciē terre: ſit glīa dñi in ſecula.
In tp̄e paſchali alla. Secreta.

HEc oblatio dñe deus q̄s
cordis nr̄i maculas emūdet/
vt ſcti ſpūs digna habitatio
efficiat. Per d. In vnitate eiuſd.
Cōīo. Spūs ſctūs docebit vos oīa
alla: quecūqȝ dixero vobis alla alla.

SAcrificiū ſalutis Poſtc.
nr̄e tibi offerētes concede
nobis q̄s dñe p gratiā ſcti ſpūs
purificatis mētibꝰ ſepiꝰ tue pietatis
celebrare myſteriū. p do. i
vnit. eiuſd. ¶ Ad miſſā p ſeipſo.

ps. 53. DEus i nomine
tuo
ſaluū me
fac: ⁊ i virtute
tua
iudica me
deꝰ exaudi
oronē
meam. In
tp̄e paſchali Alla alla. ps Quoniā Ibidē
alieni inſurrexerūt aduerſū me: ⁊
fortes queſierūt aīam meā. Oratio

OMñps ſempiterne deꝰ: q̄ me
pctōrē ſacris altaribꝰ aſtare
voluiſti/ et ſcti nōis tui laudare
potētiā: ꝯcede queſo p huius
ſacramēti myſteriū/ meoꝝ mihi
veniā pctōꝝ: vt tue maieſtati/ digne
miniſtrare merear. p. Ad ro.

FRatres. Condelector legi 7. D.
dei ſcdm interiorē hominē.
Uideo aūt aliā legē in mēbris
meis repugnantē legi mentis
mee: ⁊ captiuū me ducētē in
legē pcti/ que eſt i mēbris meis.
Infelix ego hō. Quis me liberabit
de morte corporis huius?
Grā dei: p ieſum xp̄m dñm nr̄m
Gr. Eſto michi in deū ꝓtectorē: ⁊ in ps. 90
locū refugij/ vt ſaluum me facias. ℣.
Deus in te ſpaui: dñe nō ꝯfundar in Ibidē
eternū. Alla. ℣. Eripe me de inimicis p. 58.
meis dñe deus meus: ⁊ ab inſurgētibꝰ
i me libera me. Scdm Johā.

IN il. t. Dixit ie. diſci. ſu. Si 15. A.
manſeritis in me/ et verba
mea in vobis manſerint: qđcūqȝ
volueritis petetis et fiet vobis.
In hoc clarificatꝰ eſt pater meꝰ
vt fructū plurimū afferatis: ⁊ efficiamini
mei diſcipuli. Sicut dilexit
me pater: ⁊ ego dilexi vos.
Manete i dilectōe mea. Si precepta
mea ſeruaueritis: manebitis
i dilectōe mea. Sicut ⁊ ego
patris mei precepta ſeruaui: ⁊ maneo
in eiꝰ dilectōe. Hec locutus
ſum vobis/ vt gaudiū meū in vobis
ſit: ⁊ gaudiū veſtrū impleat.
Offr. Intēde voci oratiōis mee rex ps. 5.
meus et deus meus: qm̄ ad te orabo
dñe. In tp̄e paſchali. Alla. ℣.

ps.5. Uerba mea aurib⁹ ꝑcipe dn̄e: intēde clamorē meū ꝛ exaudiuit me. Secr.

Deus q̄ te precipis a peccatorib⁹ exorari: tibiqꝫ sacrificiū ꝯtriti cordis offerri hoc sacrificiū qđ īdignis manib⁹ meis offero/acceptare dignare: et vt ip̄e tibi hostia ꝛ sacrificiū esse merear miserat⁹ cōcede: quod ꝑ mysterii hui⁹ exhibitionē/pctōrū oīm ꝑcipiā remissionē. Per.

ps.18. Cōio. Ab occultis meis mūda me dn̄e: ꝛ ab alienis parce seruo tuo. In tp̄e paschali Alla. Postcōio.

Aures tue pietatis mitissime de⁹: īclina precibus meis: ꝛ ꝑ huius diuini sacramēti carnis ꝛ sanguinis filii tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i/qđ indignus sumpsi mysteriū: gr̄a scti spūs illumina cor meū vt tuis mysteriis digne ministrare/teqꝫ eterna caritate diligere: ꝛ sempiẗna gaudia ꝑcipere merear. Per do. In vnita. Itē ꝑ semetip̄o alia ōro nō Sarum. Suppliciter te deus, vt sequitur folio. xxxvii. Missa ad poscendū donū spiritussancti.

Caritas dei diffusa est in cordib⁹ vr̄is alla ꝑ inhabitantē spm̄ ei⁹ i vobis alla al'. ps. Dn̄e deus salutꝫ

p.87. mee: i die clamaui ꝛ nocte corā te. Orō.

Om̄ps sempiẗne de⁹ q̄ iusticiā tue legis in cordib⁹ credentiū digito tuo scribis: da nobis fidei spei ꝛ caritatis augmētū/ ꝛ vt mereamur assequi qđ ꝑmittis: fac nos amare qđ ꝑcipis. P. 1.13.

Epla. Ad Corinthios. B.

Fratres. Caritas patiēs ē/benigna est. Caritas nō emulatur: nō agit ꝑperā: nō inflat: nō est ambiciosa: nō querit q̄ sua sunt: nō irritat. Nō cogitat malū: nō gaudet super iniq̄tate: ꝯgaudet autē veritati. Oīa suffert: oīa credit: oīa spat: oīa sustinet. Caritas nūq̄ excidit: siue ꝓphetie euacuabunt/siue lingue cessabūt siue scientia destruet. Ex parte eni cognoscim⁹/et ex pte ꝓphetamus. Cū aūt venerit qđ perfectū est: euacuabit qđ ex parte ē. Cum essem paruulus: loq̄bar vt paruul⁹: sapiēbā vt paruulus: cogitabā vt paruul⁹. Qn̄ aūt fact⁹ sum vir: euacuaui q̄ erāt paruuli. Uidem⁹ nūc ꝑ speculū ī enigmate: tūc autē facie ad faciē. Nunc cognosco ex parte: tunc aūt cognoscā sicut ꝛ cognit⁹ sum. Nūc autē manēt: fides/spes/caritas/tria hec: maior autē hoꝝ est caritas.

ps. Gr. Dn̄e dn̄s noster: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. ℣ Quoniā eleuata est magnificētia tua: sup celos. Alla. ℣ Dn̄e deus salutis mee in die clamaui et nocte coram te. Scđm Johannem.

13. In il. t. Dix. ie. dis. su. Filioli adhuc modicū tēp⁹ vobiscū sum. Queretis me/ ꝛ sicut dixi iudeis q̄ ego vado vos non potestis venire. Et vobis dico modo. Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicem sicut dilexi vos: vt ꝛ vos īuicē diligatis. In hoc cognoscēt oēs: q2 discipuli mei estis: si dilectionē habueritis adinuicē. Dicit ei symō petr⁹,

Dn̄e quovadis? Reſpōdit ieſus
Quo ego vado: non potes me
modo ſequi: ſequeris aūt poſtea.
.149 Offꝫ. Lauda aīa mea dn̄m: lauda-
bo dn̄m ī vita mea: pſallā deo meo q̄
diu ero. In tp̄e paſc. Alla. Secr.

EMitte q̄s dn̄e ſpiritū ca-
ritatis q̄ ꝛ hec p̄ſentia mu
nera nr̄a tuū nobꝫ efficiat ſacra-
mētū: ꝛ ad hoc ꝑcipiendū corda
nr̄a purificet. Per do. In vnita-
te eiuſdē. Cōio. Primū q̄rite regnū
dei: ꝛ oīa adijciēẗ vobis/ dicit dn̄s.
In tp̄e paſc. Alla alla. Poſtcō.

SPiritū nobis dn̄e tue ca-
ritatis īfunde: vt q̄s vino ꝛ
pane celeſti ſatiaſti: tua facias
pietate ꝯcordes. Per d. In vniẗ.
eiuſdē. ¶ Miſſa pro pctōribus.

129. SI iniq̄ta
tes obſ-
uaueris
dn̄e: dn̄e
q̄s ſuſti-
nebit. qꝛ
apud te
ꝓpicia-
tio ē de-
us iſrł.
idē ꝑs. De ꝓfundis clamaui ad te dn̄e:
dn̄e exaudi vocē meā. Oratio.

EXaudi q̄s dn̄e ſupplicū ꝓ-
ces: et cōfitētiū tibi parce
peccatis: vt pariter nobis indul
gentiam tribuas benign⁹ ꝛ pa-
cem. Per dn̄m. Ad Romanos.

B. FRatres. Cū adhuc pec-
catores eſſem⁹: xp̄s ꝓ no
bis mortu⁹ eſt. Multo igiẗ ma-
gis iuſtificati nūc ī ſanguie ipſi⁹
ſalui erim⁹ ab ira ꝑ ip̄m. Si eniꝫ
cū īimici eſſem⁹/ recōſiliati ſum⁹
deo ꝑ mortē filij ei⁹: multomagꝭ
recōciliati/ ſalui erim⁹ ī vita ip̄i⁹.
Nō ſolū aūt: ſꝫ ꝛ gl'iam̄ ī deo. Per
ieſū xp̄ꝫ dn̄ꝫ nr̄m. Gr̄. Propicius ꝑ. 78.
eſto dn̄e pctīs nr̄is: neq̄n dicāt gētes
vbi ē de⁹ eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalu Ibidē
taris nr̄: ꝛ ꝓpẗ honorē noīs tui dn̄e li
bera nos. Alla. ℣. Oſtēde nob̄ dn̄e ꝑ. 84.
miam tuam ꝛ ſalutare tuū da nobis.

IN il. t. Vidit ieſus S.lu. 5.F.
publicanū noīe leui ſeden
tē ad theloneū: et ait illi. Seq̄re
me. Et relictis oīb⁹/ ſurgēs ſecu
tus eſt eū. Et fecit ei ꝯuiuiū ma
gnū leui ī domo ſua: et erat tur-
ba multa publicanoꝝ ꝛ alioꝝ q̄
cū illis erāt diſcūbētes. Et mur
murabāt phariſei ꝛ ſcribe eoꝝ:
dicētes ad diſcipulos ei⁹. Qua
re cū publicanis ꝛ pctōrib⁹ man
ducatis ꝛ bibitꝭ? Et rn̄dēs ieſus
dixit ad illos Nō egēt q̄ ſani ſūt
medico: ſed q̄ male habēt. Nō ei
veni vocare iuſtos/ ſed pctōres
ad penitētiā. Offꝫ. De⁹ tu ꝯuertēs ꝑ. 84.
viuificab̄ nos: ꝛ plebs tua letabiẗ ī te
oſtēde nob̄ dn̄e miam tuā: ꝛ ſalutare
tuuꝫ da nobis. In tp̄e paſc. Alla.

HOſtias tibi dn̄e pla Secr.
catiōis offerim⁹ obſecran
tes: vt ꝛ delicta nr̄a miſerat⁹ abſol
uas: ꝛ nutātia corda tu dirigas.
ꝑ d. Cō. Inclia aurē tuā: accelera vt
eruas nos. In tp̄e paſc. Alla alla

PReſta nobꝫ eťne Poſtc̄.
ſaluator vt ꝑcipiētes hoc
munere veniā peccatoꝝ: dein-
ceps pctā vitem⁹. p. ¶ Miſſa ꝓ
penitētib⁹. Offm̄.

IUſtus es dn̄e et re
ctū iudicium tuū ꝑ. 118.
fac cum ſeruo tuo:
ſcd̄m miſericordiaꝫ
tuam. In tp̄e paſcha. Alla alla.

ps. 118. ps. Beati imaculati in via: qui am-
bulant in lege domini. Oratio.
OMĩps ſempĩtne deus: cõſi-
tenti tibi famulo tuo N. ꝑ
tua pietate pctã relaxa: vt non
plus ei valeat cõſcientie reatꝰ ad
penã / quã indulgẽtia tue pieta-
tis ad veniaꝫ. ꝑ. Ad Galathas
6. A. FRatres. Si p̃occupatus
fuerit hõ ĩ aliquo delicto
vos q̃ ſpirituales eſtis / iſtruite
huiuſmõi in ſpũ lenitatis: ↄſide-
rans teipſm / ne⁊ tu tẽterꝭ. Alter
alterius onera portate: ⁊ ſic ad-
implebitis legẽ xp̄i. Gr. Saluũ
fac ſeruũ tuũ: deus meus ſperantẽ in
te. ℣. Auribus ꝑcipe dñe orationem
ps. 113. meã. Alla. ℣. Qui timent dñm ſpe-
rent in eum: adiutor eoꝝ ⁊ protector
eorum eſt. Scd̄m Matheum.
9. B. IN illo tp̄e. Diſcũbẽte ieſu
in domo: ecce multi publi-
cani et pctõres veniẽtes diſcũbe-
bãt cũ eo ⁊ diſcipulis eiꝰ. Et vidẽ-
tes phariſei: dicebãt diſcipl'is ſu-
is. Quare cũ publicanis ⁊ pctõ-
ribꝰ manducat magiſter veſter?
At ieſus audiẽs ait. Nõ eſt opꝰ
valẽtibus medicus: ſed male ha-
bẽtibus. Eũtes autẽ: diſcite q̃d
eſt miãm volo / et nõ ſacrificium.
Nõ enim veni vocare iuſtos: ſed
pctõres. Offr. Sperẽt in te oẽs q̃
nouerunt nomẽ tuũ dñe: q̃m nõ dere-
linq̃s q̃rẽtes te. pſallite dño q̃ hitat
in ſyõ: q̃m nõ eſt oblitꝰ orationẽ pau-
perũ. In tp̄e paſc. Alla. Secret.
PReſta q̃s oĩps ⁊ miſericors
deus: vt hec ſalutaris obla-
tio famulũ tuũ N. ⁊ a ꝓpriis rea-
tibus indeſinẽter expediat: ⁊ ab
oĩbus tueať aduerſis. ꝑ. Cõio.
Mar. Amen dico vobis quicq̃d orantes pe-
titis: credite q2 accipietis / ⁊ fiet vobis 11. C.
In tp̄e paſc. Alla alla. Poſtcõ.
OMĩps ⁊ miſericors deꝰ q̃ oẽꝫ
aĩam penitẽtẽ ⁊ ↄfitẽtẽ ma-
gis vis emẽdare q̃ꝫ ꝑdere: reſpi-
ce ꝓpicius ſup̱ hunc famulũ tuũ
N. ⁊ ꝑ hec ſacramenta q̄ ſumpſi-
mus auerte ab eo iram indigna-
tionis tue ⁊ oĩa peccata ſua ei
dimitte. Per dñꝫ. ¶ Miſſa pro
inſpiratione diuine ſapientie.

ps. 18. Lex dñi ir-
reꝑhẽſibi-
lis cõuer-
tens aĩas
teſtĩoniuꝫ
dei fidele
ſapiẽtiam
p̄ſtãs par-
uulis. In
Ibid. tp̄e paſc. Alla allã. ps. Celi enar-
rant gloriã dei: et opera manuũ eius
annunciat firmamentũ. Oratio.
DEus q̃ per coeternã tibi ſa-
pientiã hoĩem cũ nõ eſſet
cõdidiſti: ꝑditũq3 miſericorditer
reformaſti: preſta q̃s / vt eadẽ pe-
ctora nr̃a inſpirãte: te tota mẽte
amemꝰ: ⁊ ad te toto corde curra-
mus. ꝑ. Lec. ep̄le bti iacobi apl'i
1. A. CAriſſimi. Si quis veſtrũ
indiget ſapiẽtia: poſtulet
a deo qui dat oĩbus affluẽter et
nõ iproperat / ⁊ dabiť ei. Poſtulet
autẽ in fide: nichil heſitãs. Qui
eñi heſitat / ſimilis eſt fluctui ma-
ris: q̃ a vẽto moueť et circũferť.
Nõ ergo eſtimet hõ ille: q2 acci-
piat aliq̃d a dño. Gr. Uenite filij
audite me: timorẽ dñi docebo vos. ℣.
Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: et faci-
es veſtre nõ ↄfundẽť. Alla. ℣. Oſtẽ-
p. 84. de nobis dñe miãm tuam: ⁊ ſalutare

tuū da nobis. Scd̄m Johannem.
17.A. IN il. t. Sublevatis iesus
oculis ī celū dixit. Pater
venit hora: clarifica filiū tuū: vt
filiꝰ tuus clarificet te. Sicut dedisti
ei ptātē ōis carnis/ vt ōme
qd̄ dedisti ei/ det eis vitā eternā.
Hec est aūt vita etna: vt cognoscant
te solū verū deū ꝛ quē misisti
ħ.118. iesum xp̄m. Offr. Bn̄dictꝰ es
dn̄e: doce me iustificatiōes tuas: bn̄dictus
es dn̄e doce me iustificatiōes
tuas: in labijs meis pnūciaui ōia iudicia
oris tui. In tpe pascha. alla
SAnctificet q̄s dn̄e Secr.
huiꝰ nr̄e oblatiōis munus
tua opante sapientia: vt tibi placere
possit ad laudē: ꝛ nobis pficere
ħ.118. ad salutē. Per d. Cōio. Tu
mādasti mādata tua custodiri nimis
vtinā dirigant vie mee: ad custodiendas
iustificatiōes tuas. In tpe paschali
Alla alla. Postcōio.
INfunde q̄s dn̄e deꝰ p hec
scā que sumpsimꝰ: tue cordibus
nr̄is lumē sapientie: vt te
veraciter agnoscamus: et fideliter
diligamus. Per. Missa p
tribulatione cordis. Officium.

ħ.118. Iustus es dn̄e et rectū iudicium tuum:
fac cū suo tuo/ scd̄m
miam tuā. In tpe paschali alla
Ibidē alla. ps. Beati imaculati in via: qui
ambulant in lege domini. Oratio.
DEus q̄ ꝯtritoꝝ non despicis
gemitū/ ꝛ merētiū nō
spernis affectū: adesto pcibꝰ nostris/
quas pietati tue p tribulatiōe
nr̄a offerimꝰ/ implorātes vt
nos clemēter respicias: et solito
pietatꝫ tue ītuitu tribuas: vt q̄cquid
contra nos diabolice fraudes
atqꝫ hūane moliunt aduersitates:
ad nihilū redigas: ꝛ cōsilio
mie tue allidas: quatenꝰ nullis
aduersitatibꝰ lesi: sed ab oī tribulatiōe
ꝛ āgustia liberati/ grās
tibi in ecclesia tua referamꝰ consolati.
Per. Ad Corinthios.
FRatres. Bn̄dictus deꝰ ꝛ 2.1.A.
pater dn̄i nostri iesu xp̄i:
pat misericordiarū/ ꝛ deꝰ totiꝰ consolatiōis:
q̄ cōsolat nos in oī tribulatiōe
nr̄a: vt possumꝰ ꝛ ipi cōsolari
eos qui ī oī pressura sunt/
per exhortationē qua exhortamur
ꝛ ipi a deo. Qm̄ sicut abundāt
passiōes xp̄i in nobis: ita et
per xp̄m abūdat cōsolatio nr̄a.
Gr. Ad dn̄z cū tribularer clamaui: ħ.119.
et exaudiuit me. V. Dn̄e libera aiam Ibidē
meā a labijs iniq̄s: ꝛ a lingua dolosa
Alla. V. Qui timēt dn̄m sperent in ħ.113.
eum: adiutor eoꝝ et ptector eoꝝ est.
Scd̄m Johannem.
IN illo tpe. Dixit iesus discipulis 16.D.
suis. Amē amē dico vobis:
q2 plorabitis ꝛ flebitis vos:
mūdus aūt gaudebit. Vos aūt
cōtristabimini: sed tristicia vr̄a vertetur
in gaudiū. Mulier cū parit/
tristiciā habet: q2 venit hora
eiꝰ. Cū aūt pepit puerū: iam nō
meminit pssure ppt gaudiuz: q2
natꝰ est hō in mūdū. Et vos igit
nūc q̄dē tristiciā habetis. Iterū
autē videbo vos: ꝛ gaudebit cor
vr̄m. Et gaudiū vr̄m/ nemo tollet
a vobis. Offr. Immittit āgelꝰ
dn̄i in circuitu timētiū eum: ꝛ eripiet

eos/guſtate et videte qm̄ ſuauis eſt dominus. In tp̄e paſc. Alla. Secr.

DEus qui tribulatos corde ſanas: et meſtificatos actu letificas: ad hanc ꝓpici⁹ hoſtiā dignāter attēde: ꝑ quā toti⁹ mūdi voluiſti relaxare delicta: ⁊ pro tribulatiōe nr̄a eam clementer aſſume: cūctaq; crimina nr̄a ſolue: tribulationē nr̄am adime/ miſerias pelle: anguſtias ⁊ preſſuras ammoue: vt exuti ab oīb⁹ que patimur malis/in tuis ſemper delectemur exultare beneficijs. Per do. ps.119. Cō. Redime me de⁹ iſrael: ex oībus tribulatiōibus meis. In tp̄e paſc. Alla alla. Poſtcō.

DImitte q̄s dñe deus peccata noſtra: ⁊ tribue nobȝ niam tuā/oriſq; noſtri alloquio exoratus: humilitatē noſtrā attende/vincula ſolue/ delicta dele/tribulationē inſpice/ aduerſitatem repelle / effectūq; petitiōi noſtre largiēs iugiter clementer exaudi. p. ¶ Miſſa ꝓ īfirma offi.

ps.118. IUſtus es dñe/ ⁊ rectū iudiciū tuū/ fac cū ſeruo tuo ſcđm miſericordiam tuam

Ibidē In tp̄e paſc. Alla alla. ps. Beati immaculati in via: q̄ ambulant in lege dñi.

OMnipotens ſempiterne de⁹ Or. ſalus eterna credentiū: exaudi nos pro famulo tuo N. pro quo mīe tue īploramus auxiliū: vt reddita ſibi ſanitate: gratiaꝝ tibi in eccleſia tua/referat actionem. p. Lec. epl̄e bt̄i iacobi ap̄li.

5. C. CArissimi. Triſtatur aliquis veſtrū: oret equo animo et pſallat. Infirmat̄ q̄s ex vobis: inducat p̄ſbyteros eccleſie et orēt ſuper eū vngentes eū oleo i noīe dñi: ⁊ oratio fidei ſaluabit infirmū. Et alleuiabit eū dñs: et ſi in peccatis ſit/dimittētur ei. Cōfitemini ergo alterutrū peccata vr̄a: et orate pro inuicē: vt ſaluemini. ps.6. Gr. Miſerere michi dñe: qm̄ infirmus ſum / ſana me dñe. V. Qm̄ cōturbata ſunt oīa oſſa mea: et aīa mea turbata eſt valde. Alla. ps.145 V. Qui ſanat contritos corde: et alligat cōtritiōes eoꝝ. Scđm Lucā.

4. F. IN illo tp̄e. Surgēs ieſus de ſynagoga itrouit i domū ſymōis. Socr⁹ autē ſymōis: tenebat̄ magnis febrib⁹. Et rogauerūt illū pro ea. Et ſtans ſuper illam/ iperauit febri: et dimiſit illam. Et cōtinuo ſurgēs/miniſtrat illis. Cū ſol autē occidiſſet: oēs qui habebāt īfirmos varijs lāguorib⁹/ducebāt illos ad eum. At illis ſingulis man⁹ īponens: curabat eos. ps.6. Offr. Dñe cōuertere et eripe aīam meā: ſaluum me fac ꝓpter miſericordiā tuā. In tempore paſchali Alla. Secreta.

DEus cui⁹ nutibus vite noſtre momēta decurrunt/ ſuſcipe preces et hoſtias famuli tui N. pro quo mīe tue imploramus auxiliū/vt de cui⁹ periculo metuim⁹: de eius ſalute letemur. Per. ps.129. Cōio. Redime me deus iſrael: ex oībus anguſtijs meis. In tēpore paſchali Alla alla. Poſtc.

DEus infirmitatis humane ſingulare preſidiū: auxi-

lij tui ſuper infirmū noſtrū oſtē
de virtutē vt ope miſicordie tue
adiutus: eccleſie tue ſancte inco-
lumis repñſentari mereat. Per.
¶ Miſſa ꝓ ſalute amici. Offm̄.

ps. 118. IUſtus es
dñe/et re-
ctum iudi-
ciū tuum:
fac cū ſer-
uo tuo ſcḋ
miam tuā
In tēpo-
re paſcha
Ibidē li. Alla alla. ps. Beati imaculati i via:
qui ambulāt in lege dñi. Gl'ia. Oro.
OMps ſēpitne deꝰ: miſere-
re famulo tuo N. ⁊ dirige eū
ſcḋm tuā clementiā/in viā ſalutꝭ
eterne: vt te donāte tibi placita
cupiat: ⁊ tota ꝟtute ꝑficiat. Per.
Epl'a. Orationē faciebāt. vtˢ. in
miſſa pro pace. fo. xxx. Gr. Sal-
uum fac ſeruū tuū: deus meus ſperā-
tem in te. ℣. Auribus ꝑcipe orationē
meā. Alla. ℣. Qui timent dñm ſpe-
rent in eū adiutor eorum ⁊ protector
eoꝝ eſt. Euāge. Amē dico vobis
quicūqȝ dixerit. vtˢ in miſſa pro
ps. 9. rege fo. xxxiij. Offr. Sperēt in te
oēs qui nouerūt nomē tuū dñe: quo-
niam nō derelinqs querētes te pſalli-
te dño qui hitat in ſyon: qm̄ non eſt
oblitus orōnē pauperū. In tempo-
re paſchali Alleluya. Secreta.
PRoficiat qs dñe hec obla-
tio/ quā tue ſupplices of-
ferimꝰ maieſtati: ad ſalutē famu-
li tui N. vt tua ꝓuidētia eius vi-
ta inter ꝓſpera aduerſa vbiqȝ di-
Mar. rigat. Per D. Cōio. Amē dico vo-
xi. C. bis: quicqḋ orātes petitis credite/ qr
accipietis et fiet vobis. In tempo-
re paſchali. Alla alla. Poſtcō.
SUmētes dñe perpetue ſa-
cramēta ſalutis: tuā dep̄-
camur clemētiā: vt per ea famu-
lum tuū N. ab oī aduerſitate ꝓ-
tegas. Per. Alie orationes pro
amico. Oro. Deus qui iuſtificas
impiū. qre folio. xxxviij. ¶ Miſ-
ſa pro ſerenitate aeris. Officiū.

SAlus popl'i ego Eccl'a
ſum / dicit dñs:
de quacūqȝ tri-
bulatiōe clama-
uerint ad me ex-
audiā eos: ⁊ ero
illoꝝ dñs in ꝑpetuū. In tpe pa-
ſchali. Alla alla. ps. Attēdite po- ps. 77.
pule meus legem meā: inclinate au-
rem veſtrā/ in verba oris mei. Oro.
A te nos dñe clamātes
exaudi/ ⁊ aeris ſerenita-
tem nobis tribue ſupplicantibꝰ:
vt qui iuſte pro peccatꝭ noſtris
affligimur: mīa tua preueniente
clemētiā ſentiamꝰ. Per D. Lec.
hieremie ꝓphete. Trenorum.
IN diebꝰ ill'. Locutꝰ eſt hie- 2. et. 3.
remias ꝓpheta dicēs. Cō- D.
ſurge: lauda i nocte/ i pricipio vi-
giliaꝝ: effūde ſicut aquā cor tuū
ante cōſpectū dñi dei tui. Leua
ad eū manꝰ tuas ꝓ aiabꝰ puuloꝝ
tuoꝝ: q defecerūt fame i capite
oīm cōpitoꝝ. Uide dñe: ⁊ cōſide-
ra quē vīdemiauerʒita. Ergo ne
comedēt mulieres fructū ſuum/
puulos ad mēſurā palme: ſi occi-
dit in ſanctuario dñi ſacerdos ⁊
ꝓpheta. Formido ⁊ laqus fctā ē 2. F.
nobis: vaticinatio ⁊ cōtritio. Diui-
ſiōes aquaꝝ deduxit oculus meꝰ
i cōtritiōe filie ppl'i mei. Ocl's meꝰ
afflictꝰ ē: nec tacuit eo q nō eſſet

requies:donec reſpiceret ⁊ vide-
ret dn̄s de celis. Inundauerunt
aque ſup̱ caput meū : dixi perij.
Inuocaui nomen tuū dn̄e:de la
cu nouiſſimo. Vocē meā audiſti
ne auertas aurem tuā a ſingul-
tu meo/⁊ clamore. Appropinq̄-
ſti in die qua inuocaui te: dixiſti
ne timeas. Iudicaſti cauſaz aīe
mee redēptor vite mee: dn̄e de⁹
ps. 78. meus. Gr̄. Propicius eſto dn̄e pec
catis nr̄is:nequādo dicāt gentes:vbi
Ibidē eſt deus eorum. ℣. Adiuua nos de⁹
ſalutaris noſter:⁊ ꝓpter honorē nōis
ps. 89 tui dn̄e libera nos. Alla. ℣. Dn̄e re
fugiū fact⁹ es nobis:a generatiōe ⁊ ꝓ
genie. Scdm Lucam.
8. D. In illo t. Factū ē ī vna die-
rum:⁊ ieſus aſcēdit in nauiculā/
et diſcipuli eius. Et ait ad illos.
Tranſfretem⁹ trans ſtagnū. Et
aſcēderūt. Nauigātib⁹ aūt illis:
obdormiuit. Et deſcēdit ꝓcella
venti in ſtagnū: et cōpellebātur
fluctib⁹/⁊ periclitabāt̄. Accedē-
tes aūt ſuſcitauerūt eū dicētes.
Preceptor:perimus. At ille ſur
gens:increpauit vētū/⁊ tēpeſta-
tem aque:⁊ ceſſauit. Et facta eſt
tranq̄llitas. Dixit aūt illis. Vbi
eſt fides veſtra? Qui timentes
mirati ſunt adinuicem dicētes.
Quis putas hic eſt? Qꝛ ⁊ vētis
impat ⁊ mari:⁊ obediūt ei. Offr̄.
Si ambulauero in medio tribulatio
nis viuificabis me dn̄e:⁊ ſup̱ trām ini
micorū meorū extendes manū tuā:et
ſaluū me fecit dextera tua In tēpo
re paſchali. Alla. Secret.
Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as ⁊ ſu
ſcipe vota ppl̄i tui:⁊ iube imbres
inūdātiū ceſſare pluuiarū: flagel-
lumq̱ʒ hui⁹ elemēti/ad effectum
tui cōuerte myſterij:vt q̄ ſe rege
nerātibus aq̄s gaudēt renatos
gaudeāt his caſtigatiōibus eſſe
correctos. Per do. Cōio. Amen
dico vobis:quicq̄d orātes petitis cre
dite q̄ꝛ accipietis:⁊ fiet vobis. In tē
pore paſc. Alla alla. Poſtcōio.
Preces populi tui q̄s dn̄e
benign⁹ exaudi:et p̱ hui⁹
virtutē ſacramēti/pacē tuam no
bis nūciet purgati aeris ſerena
trāq̄llitas:vt q̄ delinquētes ꝓbe
ras:pctā ↄfitētib⁹ parcas. P̱ do.
Miſſa ꝓ pluuia petēda. Offm̄.
Letetur ps. 140
cor q̄rē
tiū dn̄z:
querite
dn̄m et
ↄfirma-
mini:q̄-
rite fa-
ciē eius
ſēp. In
tp̄e paſc. Alla. ps. Cōfitemi dn̄o ⁊ Ibidē
inuocate nomē ei⁹:annūciate inter gē-
tes opera eius. Oratio.
Deus in quo viuimus mo
uemur ⁊ ſum⁹: pluuiā nobis tri-
bue ↄgruentē: vt p̄ſentib⁹ ſubſi-
dijs ſufficiēter adiuti: ſempit̄na
fiducialib⁹ appetam⁹. Per dn̄z.
Lectio hieremie prophete.
In dieb⁹ illis. Orauit hie- 14. D
remias ꝓpheta dicēs. Nū
quid ꝓijciens abiecisti iudā:aut
ſyō abomīata eſt aīa tua? Qua-
re ḡ ꝑcuſſiſti nos: ita vt nulla ſit
ſanitas? Expectauim⁹ pacem/⁊
nō eſt bonū:⁊ tēpus curatiōis/⁊
ecce turbatio. Cognouim⁹ dn̄e
īpietates nr̄as: ⁊ iniq̄tates patrū
nr̄orū/q̄ꝛ peccauim⁹ tibi. Ne des

nos i opprobriū ꝓpt nomē tuū:
neqꝫ facias nobis contumeliaꝫ.
Solij glīe tue recordare:ne irritū
facias fedꝰ tuū nobiſcū. Nūqd
ſunt i ſculptilibꝰ gentiū q̄ pluāt:
aut celi poſſūt dare ibres/niſi tu
volueris:? Nōne tu es dn̄s deus
nr̄ quē expectauimꝰ:? Tu ei feciſti
ꝑs. oīa hec:dn̄e deꝰ nr̄. Gr̄. Oculi
144. oīm i te ſperāt dn̄e:ꝛ tu das illis eſcā
in tēpore oportuno. ℣. Aperis tu manū
tuā:ꝛ iples omne aīal bn̄dictione
ꝑ.129. Allā. ℣. De ꝓfūdis clamaui ad te
dn̄e:dn̄e exaudi vocē meā. S. math.
6.D. In illo t. Dixit ieſus diſcipulis
ſuis. Nolite ſolliciti
eſſe dicētes Quid mādacabimꝰ
aut quid bibemꝰ:aut quo operiemur:?
Hec eni oīa gētes iquirūt.
Scit eni pater veſter: qꝛ his oībus
idigetis. Querite ergo primū
regnū dei:et iuſtitiam eiꝰ.et
hec oīa adijciētur vobis. Offer.
Portas celi aperuit dn̄s: ꝛ pluit illis
manna.vt ederent panē celi dedit illis:
panē angelorꝝ mādacauit homo.
In tp̄e paſchali. Allā. Secreta.
Oblatis dn̄e placare muneribus:
et oportunū nobis
tribue pluuie ſufficiētis auxiliū
Per. Cōio. De fructu operū tuorū
dn̄e ſatiabitur terra: vt educas panē
de terra/et vinum letificet cor hominis:
vt exhilaret faciem in oleo: ꝛ panis
cor hominis confirmet. In tp̄e
paſchali. Allā allā. Poſtcōio.
Deus q̄ pluis ſup iuſtos ꝛ
iniuſtos:noſtris etiā offēſionibꝰ
ꝑ hec ſacramenta relaxatis/
expectata q̄s ſbriuꝫ munera
largiaris:q̄bus et ſalus nobis ꝛ
alimenta preſtentur. Per dn̄m.
¶ Miſſe tempore belli. Officiū

Reminiſce- ꝑ.24.
re miſera-
tionū tua-
rū dn̄e: et
miē tue q̄ a
ſeculo ſūt:
ne vnq̄ꝫ dominentur
nobis inimici nr̄i:libera nos deꝰ iſrael/ex
oībus anguſtijs nr̄is. In tēpore
paſchali. Allā allā. Ps. Ad te dn̄e Eodē
leuaui animam meam:deus meus in
te confido non erubeſcam. Oratio.
Deus regnorꝝ oīm regnūq̄ꝫ
dn̄ator:q̄ nos ꝛ ꝑcutiē-
do ſanas:et ignoſcēdo ꝯſeruas:
ꝓtende nobis miām tuā: vt tranquillitate
pacꝭ/tua poteſtate firmata:
ad remedia correctionis
vtamur. P. Lectio libri heſter. 13.D.
In diebꝰ illis. Orauit heſter
ad dn̄m dicens. Dn̄e
rex oīps/ i ditione tua cūcta ſunt
poſita:et nō eſt q̄ poſſit reſiſtere
volūtati tue. Si decreueris ſaluare
nos: cōtinuo liberabimur.
Tu eni dn̄e feciſti celū ꝛ terrā:ꝛ
vniuerſa q̄ celi ambitu cōtinenꝰ.
Tu es dn̄s oīm:ꝛ non eſt q̄ reſiſtat
volūtati tue. Et nūc dn̄e rex
regū deꝰ abrahā/ miſerere ꝑplo
tuo:qꝛ volūt nos iimici noſtri ꝑdere.
et hereditatē tuam delere.
Ne deſpicias partē quā redemiſti
tibi:ſꝫ exaudi deꝑcationē noſtrā:
ꝛ ꝓpiciꝰ eſto ſorti ꝛ funiculo
hereditatꝭ tue. Et cōuerte luctū
noſtrū i gaudiū:vt viuētis laudemus
nomen tuū. Et ne claudas
ora canentiū te:dn̄e deꝰ nr̄. Gr̄.
Propiciꝰ eſto dn̄e peccatꝭ noſtris:ne- ꝑ.78.
quādo dicant gētes vbi eſt deꝰ eorū.

ps.78. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris n̄r: ⁊ ꝓpter honorē nōis tui dn̄e libera nos.
ps.84. Alla. ℣. Ostēde nob̄ dn̄e mi̾az tuā et salutare tuū da nobis. Euāgeliū Amē dico vobis: q̄ quicū̄qꝫ dixerit. vtā i missa ꝓ rege. f. xxxiij.

Eodē Offi. Deus tu cōuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̄ i te: ostēde nobis dn̄e misericordiam tuā: ⁊ salutare tuum da nobis. In tēpore paschali. Alla alla. Secreta.

Adesto q̄s dn̄e ꝓpiti⁹ populo tuo: ⁊ quē mysterijs celestib⁹ ⁊ sacramētis ibuis: per hec munera q̄ tibi offert deuot⁹ a furore cūctoꝝ hostiū tua miseratione defende. P̄ d̄. Cōio. Inclina aurē tuam: accelera vt eruas nos. In tpe pasc. Alla alla. Postcō.

Corporis et sāguinis dn̄i nostri iesu xp̄i sacrosācta refectione vegetati / supplices te rogamus oīps de⁹: vt hoc remedio singulari: ab oī peccatorum nos contagione purifices: et a periculoꝝ munias incursione cunctorum. Per dn̄m nostrum.

¶ Missa ꝓ eo q̄ i vinculis tenet̄.

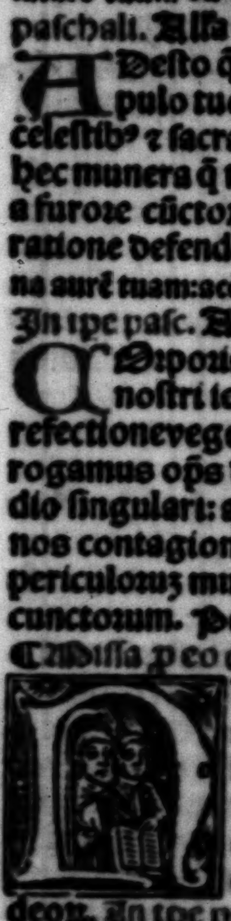

Act. 12. B. Nunc scio vere q̄ misit dn̄s āgeluꝫ suū et eripuit me de manu herodis: ⁊ de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. In tpe pasc. Alla alla. ps Et petrus ad se reuersus dixit. Or.

Deus indulgentie de⁹ totius cōsolationis / te supplices deprecamur / vt famulum tuū N. a cūctis peccatorū suorū nexib⁹: ⁊ ab his quib⁹ captus tenetur inimicorū suorū vinculis / intercedēte beata dei genitrice maria et beatis apostolis tuis petro ⁊ paulo atqꝫ iohāne benignus absoluas: emendatūqꝫ paterna pietate suscipias ⁊ ad gaudia eterna perducas Per eūdē.

¶ Lectio actuum apostoloꝝ. 12.B.

In diebus illis. Egressus petr⁹ de carcere / venit ad domū marie matris iohānis / q̄ cognominatus est marcus: vbi erant multi cōgregati et orātes Pulsante autē eo ostium ianue: ꝓcessit puella ad videndū eū / nomine rode. Et vt cognouit vocē petri: pre gaudio non aperuit ianuā: sed introcurrēs / nūciauit petrū stare ante ianuā. At illi dixerunt ad eā. Insanis? Illa autem ps.44 affirmabat sic se habere. Gr. Cōstitues eos pricipes sup̄ omnē terrā: memores erunt nominis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij propterea populi confitebuntur tibi. Alla. ℣. Solue iubēte deo terrarū petre cathenas: q̄ facis vt pateant celestia regna beatis. Scd̄m matheū 16.B.

In illo tpe. Venit iesus in partes cesaree philippi: et iterrogabat discipulos suos dicens. Quē dicūt hoies esse filiū hominis? At illi dixerunt. Alij iohānē baptistā: alij autē helyā: alij vero hieremiā / aut vnum ex prophetis. Dicit illis iesus Vos aūt quē me esse dicitis? Respondens symō petrus dixit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Respōdēs aūt iesus dixit ei. Btūs es symō bar iona: q̄ caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sed pater me⁹ qui in celis est. Et ego dico tibi: q̄ tu es petrus / ⁊ super hanc petrā edificabo ecclesiā meā. Et porte infe

ri/nō preualebūt aduerſus eam.
Et tibi dabo claues regni celorū.
Et quodcūqꝫ ligaueris ſuper
terrā: erit ligatū ⁊ ĩ celis. Et qōcumqꝫ
ps. ſolueris ſup̱ terrā: erit ſolutum
44. et in celis. Offꝫ. Conſtitues
eos principes ſup̱ omnē terram:
memores erūt nominis tui dn̄e in oī
progenie et generatione. In tēpore
paſchali. Alleluya. Secreta.

Hec dn̄e placatiōis et laudis
hoſtia famulū tuū N.
in te cōfidentē/ab oībus purget
peccatoꝝ ſordib᷒: ⁊ ab inimicoꝝ
ſuorū quib᷒ premit̄ iſidijs et vinculis
/ſctē marie ⁊ beatoꝝ apoſtolorū
tuorū petri ⁊ pauli atqꝫ iohānis
precibus liberū innocuum/
math. atqꝫ abſolutū eſſe cōſtitue. Per
16. B. eūdē. Cōio. Tu es petrus: et ſuper
hāc petrā edificabo eccleſiā meā. In
tēpore paſchali. Alla. Poſtcō.

Preſta q̄s dn̄e: vt hoc munus
redemptionis noſtre
qđ indigni ſumpſimus/famuluʒ
tuū N. intercedēte btā dei genitrice
maria/ et beatis apoſtolis
tuis petro et paulo atqꝫ iohāne
ab oībus muniat periculis/⁊ ab
anguſtiis quas patit̄ ⁊ vinculis/
illeſum abire faciat. Per eundē.

¶ Contra mortalitatē hominū.

Salus ppłi
ego ſū dicit dn̄s: de
quacumqꝫ
tribulatione clamauerint ad
me exaudiā eos: et
ero illoꝝ dn̄s in ꝑpetuū. In tp̄e
ps. 77. paſchali. Alla alla. ps. Attendite
popule me᷒ legē meā: īclinate aurem
veſtram in verba oris mei. Oratio.

Deus q̇ iminētē nimiuitis
interitū/ſola mīa remouiſti:
qb᷒ vt miſericors exiſteres/
cōuerſiōis penitētiā p̄ſtitiſti: reſpice
q̄s populū tuū ante cōſpectum
mīe tue proſtratū: vt quos
vnigeniti tui ſanguie redemiſti:
non patiaris propter mīam tuā/
mortalitatis interire ſupplicio.
Qui te. Lctō hieremie ꝓphete.

Si iniquitates noſtre cōtēderint 14. B.
cōtra nos: dn̄e libera
nos. Fac q̄s ꝓpter nomē tuū:
qm̄ multe ſunt aduerſiones noſtre.
Tibi peccauim᷒ expectatio
iſrael: ſaluator nr̄ in tēpore tribulatiōis.
Tu aūt ĩ nobis es dn̄e: ⁊
nomē ſanctū tuū inuocatum eſt
ſup̱ nos. Ne derelinquas nos:
dn̄e de᷒ nr̄. Grꝫ. Propiti᷒ eſto dn̄e ps. 78.
peccatis noſtris: nequādo dicant gentes:
vbi eſt deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris nr̄: ⁊ propter honorem Eodē.
nominis tui dn̄e libera nos. Alla. ℣.
Dn̄e refugiū factus es nobis: a generatione
et ꝓgenie. Scđm Lucam.

In illo tp̄e. Dixit ieſ᷒ diſcipulis 11. B.
ſuis. Petite: ⁊ dabit̄
vobis. Querite: ⁊ inuenietꝭ. Pulſate:
et aperiet̄ vobis. Oīs eni q̄
petit accipit: et q̄ querit inuenit:
et pulſanti aperiet̄. Quis aūt ex
vobis patrē petit panē: nūqđ lapidē
dabit illi? aut piſcē: nūquid
pro piſce ſerpētē dabit illi? Aut
ſi petierit ouū: nūquid porriget
illi ſcorpionē? Si ergo vos cum
ſitis mali noſtis bona data dare
filiis veſtris: quātomagis pater
veſter de celo/dabit ſpm̄ bonuʒ
petentib᷒ ſe. Offꝫ. Sperent in te

oĩs q̇ nouerũt nomẽ tuũ dñe: q̃m nõ derelinq̇s q̃rẽtes te: psallite dño q̇ habitat in syõ: q̃m nõ est oblit⁹ clamorẽ pauperũ. In tpe pascali alla. Sec.

Ecclesie tue q̄s oĩps deus mun⁹ placat⁹ intẽde: ⁊ misericordia tua nos potius q̄3 ira preueniat: q: si iniquitates nr̃as obseruare volueris: nulla poterit creatura subsistere: sed admirabili pietate q̄ nos fecisti oꝑa manuũ tuarũ/ nõ sinas interire.

Mar. 11. C. Per dñm. Cõio Amẽ dico vobis: quicquid orantes petitis credite: q: accipietis et fiet vobis. In tẽpore paschali. Alla alla. Postcõio.

Omĩps ⁊ misericors de⁹: respice ppl'm maiestati tue subiectũ: ⁊ ne nos furor seuiẽtis mortis iueniat: sacramẽtoꝝ tuorũ ꝑceptio sctã ꝑficiat. Per do.

C Pro peste animaliũ. Officiũ.

Salus ppli ego sũ dicit dñs/ de quacunq3 tribulatione clamauerint ad me/ exaudiã eos: et ero illoꝝ dñs inppetuũ. In tpe

f.77. paschali. Alla alla. Ps. Attendite popule me⁹ legẽ meã: iclinate aurem vestrã in verba oris mei. Glla. Oro.

Deus q̇ laborib⁹ hoim etiã de mutis aialibus solacia subrogasti: supplices te rogam⁹ vt sine quib⁹ nõ alitur humana cõditio: nostris facias vsib⁹ non perire. p d. Epla. Si iniquitates.

f.78. vt s. fol. ꝓced. Gr. Propicius esto dñe peccatis nr̃is: nequãdo dicãt gẽtes vbi est de⁹ eoꝝ. ℣ Adiuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ ꝓpter honorẽ nois tui dñe libera nos. Alla. ℣ Dñe refugiũ factus es nobis/ a generatione ⁊ ꝓgenie. Euã. Petite ⁊ dabit vob3 vt s. fol. ꝓced. Offr. Sperent in te oĩs q̇ nouerũt nomẽ tuũ dñe: q̃m nõ derelliquis querẽtes te: psallite dño q̇ habitat i syõ/ q̃m nõ ẽ oblit⁹ clamorẽ pauperũ. In tpe pasc. Alla. Sec. Eod

Subueniat nob3 dñe q̄s sacrificij presentis oblatio: q̄ nos ⁊ ab errorib⁹ vniuersis potenter absoluat: ⁊ a toti⁹ eripiat ꝑditiõis icursu: vt et aialia q̄ vsibus nr̃is fulciũt: tua potẽtia liberent. p.

Mar. 11. C. Cõio Amẽ dico vob3 q̇cq̇d orãtes petitis credite: q: accipietis ⁊ fiet vobis. In tpe pasc. Alla alla. Postcõ.

Auerte dñe q̄s ꝑ hec sctã q̄ sumpsim⁹/ a tuis fidelib⁹ cũctos miserat⁹ errores: ⁊ seuiẽtiũ morboꝝq3 grassatus in aialia depelle ꝑniciẽ: vt q̄s suo merito flagellas deuios: foueas tua miseratiõe correctos. p d.

C Pro quacũq3 tribulatiõe oĩa hñt sicut i missa ꝓ tribulatiõe cordis. vt s. cũ hac oõne. Oro.

Ineffabilem misericordiã tuã nobis dñe clemẽter ostẽde: vt simul nos ⁊ a pctis omnib⁹ exuas: ⁊ a penis quas ꝓ his meremur benign⁹ eripias. p. Sec.

Sacrificia tibi dñe imolãda q̄s corda nr̃a purificent et indulgẽtie tue nobis dona concilient: ⁊ de aduersis ꝓspera sentire perficiant. Per. Postcõio.

Quos celesti munere dñe reficis diuia tuere ꝟtute: vt tuis mysterijs ꝑfruẽtes: nul lis subdant̄ aduersis. Per dn̄m nostrum. ¶ Pro amico. Oratio.

Deus q̄ iustificas impiū et nō vis mortē peccatoꝝ: maiestatē tuā suppliciter dep̄camur: vt famulū tuū N. de tua mia cōfidētē celesti ꝓtegas benignꝰ auxilio: et assidua ꝓtectiōe ꝯserues: vt tibi iugit̄ famulet̄: et nullis tentationibꝰ a te separet̄. p. Secreta.

Huius q̄s dn̄e virtute mysterij / ⁊ a ꝓprijs nos mūda delictis: et famulū tuū N. ab oībꝰ absoluas pctīs. p. Postcō.

Purificent nos q̄s dn̄e sacramēta que sumpsimus: et famulum tuū N. ab omni culpa liberum esse concede: vt qui cōscientie sue reatu constringit̄: celestis remedij plenitudine glorietur. Per dominum nostrum.

¶ Pro īfirmo ꝓximo morti. oꝛ.

Omnipotens sempiterne deꝰ cōseruator aīarū: q̄ q̄s diligis corripis: et q̄s recipis / pie ad emēdationē coherces te inuocamꝰ dn̄e vt medelā tuā ꝯferre digneris: ⁊ vt aīa famuli tui ī hora exitꝰ illiꝰ de corpore / absq̄ pcti macula ꝑ manꝰ sctōrū āgeloꝝ tuoꝝ tibi representari mereat̄. p d. Secreta

Adesto q̄s dn̄e ꝓ pietate tua supplicationibꝰ nr̄is / et suscipe hostiā quā tibi offerimus ꝓ famulo tuo: salutē nō corporis: sed aīe sue petenti: p̄sta ei q̄s indulgētiā oīm iniquitatū suarū: vt ꝑ hoc qđ tibi offerimus sacrificiū / a sctīs angelis eiꝰ aīa suscepta: ad tue glorie regnū ꝑuenire mereat̄. Per do. Postcōio.

Gratias tibi agimꝰ dn̄e refecti salutaribꝰ sacramētis quibꝰ aīas in te sperātiū satiare cōsueuisti: ⁊ cōfisi de pietate tua supplici deuotiōe dep̄camur: vt misereri digneris famulo tuo / ne preualeat aduersus eū inimicꝰ ī hora exitꝰ illiꝰ de corpore: sed transitū habere mereat̄ ad vitā. Per do.

¶ Pro iter agentibus. Oratio.

Adesto dn̄e supplicationibꝰ nr̄is: et viā famuloꝝ tuoꝝ ī salutis tue ꝓsperitate dispone: vt inter oēs vie ⁊ vite huius varietates: tuo semꝑ ꝓtegantur auxilio. Per dominū. Secreta.

Propiciare dn̄e supplicationibꝰ nr̄is: et has oblatiōes quas tibi offerimꝰ ꝓ famulis tuis benignꝰ assume: vt viam illoꝝ ⁊ p̄cedēte gr̄a tua dirigas et subsequēte comitare digneris: vt de actu atq̄ icolumitate eoꝝ scđm misericordie tue presidia gaudeamus. Per. Postcōio.

Sumpta q̄sumus dn̄e celestis mysterij sacramenta: ad prosperitatem itineris famulorum tuorum proficiant: et eos ad salutaria cuncta perducant. Per dn̄m. ¶ Pro papa. Oratio

Deus oīm fideliū pastor ⁊ rector famulū tuū N. quē pastorem ecclie tue preesse voluisti / ꝓpicius respice: da ei q̄s verbo et exēplo quibꝰ preest proficere / vt ad vitam vna cum grege sibi credito / ꝑueniat sempiternam. Per. Secreta.

Oblatis q̄s dn̄e placare muneribus: et famulū tuū N. quē pastorē pplo tuo esse voluiſit: aſſidua ꝓtectiōe guberna. P.

HEc nos q̄s dn̄e Poſtcō. diuini ſacramenti perceptio protegat/ et famulū tuū N. quem paſtorem eccleſie tue eſſe voluiſti vna cū cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper et muniat. Per dn̄m. ¶ Pro epiſcopo. Oratio.

REge q̄s dn̄e famulū tuū N. pōtificē noſtrū et intercedēte btā dei genitrice maria cū oīb⁹ ſanctis tuis/ gratie tue in eo dona multiplica/ vt ab omnib⁹ liberetur offenſis: et tēporalibus non deſtituatur auxilijs/ ⁊ ſempiternis gaudeat inſtitutis. Per dominū. Secreta.

SUſcipe q̄s dn̄e tibi mun⁹ oblatū: et intercedēte btā dei genitrice maria cū oīb⁹ ſanctis tuis/ famulū tuū N. pōtificē noſtrū/ tua propicius vbiqꝫ miſeratione conſerua: atqꝫ ab omnibus quas meret̄ aduerſitatibus redde ſecurum: vt tranquillitate percepta/ ab omniū viſibilium ⁊ inuiſibiliū inimicorū inſidijs liberatus: deuota tibi mēte deſeruiat. Per eundem. Poſtcōio.

SUbiectū tibi famulū tuum N. pōtificē noſtrū q̄s dn̄e interceſſione btē dei genitricis marie/ cū oībus ſanctis tuis propiciatio celeſtis amplificet: vt et preſentis vite periculis eruat̄: ⁊ perpetuis donis firmet̄. Per d. ¶ Item pro epiſcopo. Alia orō.

COncede q̄s dn̄e famulo tuo epiſcopo nr̄o: vt predicando et exercendo q̄ recta ſunt/ exēplo bonorum operum/ animas ſuorum inſtruat ſubditoꝝ: et eterne remunerationis mercedem a te piiſſimo paſtore ꝑcipiat. P. Secreta.

MUnera noſtra q̄s dn̄e placatus ſuſcipe: et famulum tuū epiſcopum noſtrū gregēqꝫ ſibi cōmiſſum benignus ſemper et vbiqꝫ miſericorditer protege. Per dominū noſtrū. Poſtcōio.

HEc nos ꝯmunio dn̄e purget a crimine: ⁊ famulum tuū epiſcopū noſtruꝫ: cōmiſſum ſibi gregeꝫ/ benigna q̄s pietate conſerua. Per dominū noſtrū. ¶ Pro ꝑlatis et ſubditis. Orō.

OMn̄ps ſempiterne de⁹: qui facis mirabilia magna ſolus: pretēde ſuꝑ famulos tuos pontifices/ ⁊ ſuꝑ cunctas congregationes illis ꝯmiſſas/ ſpiritū gratie ſalutaris: ⁊ vt i veritate tibi complaceāt: ꝑpetuū eis rorē tue bn̄dictionis īfunde. Per. Secreta.

HOſtias q̄s dn̄e famulorū tuorum placatus intēde: et quas in honore nominis tui deuota mente celebramus: proficere ſibi ſentiant ad ſalutem. Per dominū noſtrū. Poſtcōio.

QUos celeſti recreas munere dn̄e ꝑpetuo comitare ꝓſidio: ⁊ quos fouere nō deſinis/ dignos fieri ſempiterna redemptione concede. Per dn̄m. ¶ Item ꝓ ſeipſo nō ſarū. Orō.

SUppliciter te de⁹ pater op̄s q̄ es creator oīm rerū deprecor vt dū me famulū tuū corā oīpotentie maieſtatis tue grauit̄ deliquiſſe cōfiteor: manū mihi mīe tue porrigas: quatinus dū ego hāc oblationē tue pietati ꝓ peccatis meis offero: qđ nequiter cõmiſi tu clemẽtiſſime digneris abſoluere. Per eundẽ. Secreta

DEus miſericordie/deꝰ pietatis/deꝰ indulgentie: indulge queſo/⁊ miſerere mei ſerui tui: vt ſacrificiũ qđ ꝓ peccatiꝫ meis offero/ benigne digneris ſuſcipere/⁊ peccata q̄ labẽtibus vicijs cõtraxi: pius et propicius ac miseratꝰ idulgeas: et locũ penitẽtie/ac flumia lachrymaꝝ michi ꝯcedas: vt veniã a te merear accipere delictorũ. P. Poſtcõio.

DEus q̄ es viuorũ ſaluator oim: q̄ nõvis mortẽ peccatorũ: nec letaris i ꝑditiõe moriẽtiũ: te ſuppliciter dep̄cor: vt cõcedas mihi veniã delictoꝝ meoꝝ: vt admiſſa defleã ⁊ poſtmodum nõ admittã: vt cũ michi extrema dies finiſq; vite mee aduenerit: emendatũ a delictis oibꝰ/me angelus ſanctitatis ſuſcipiat Per.

¶ Pro tentatione carnis. Oro.

VRe igne ſãcti ſpũs renes noſtros ⁊ cor noſtrũ dñe: vt tibi caſto corpore ſeruiamus: et mũdo corde placeamꝰ. Pe dñz. In vnitate eiuſdem. Secreta.

DIrũpe dñe igne ſcti ſpiritus vincula peccatorũ noſtrorũ: ⁊ vt ſacrificare tibi hoſtiã laudis abſoluta libertate/ac mũda mente poſſimꝰ: retribue que ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos per indulgentiã/quos dignatꝰ es ſaluare per gratiaz. Per dominũ. In vnitate eiuſdem. Poſtcõio.

DOmine deꝰ adiutor et ꝓtector nr̄: adiuua nos per virtutẽ ſcti ſpũs/tua ſctã ſumentes: vt refloreat caro nr̄a vigore pudicitie et ſctimonie nouitate: ereptãq; de manu tartari i reſurrectiõis gaudio/iubeas p̄ſentari. Per dñm. In vnitate eiuſdẽ.

¶ Cõtra malas cogitatiões. oꝛ.

OMp̄s mitiſſime deus reſpice ꝓpiciꝰ preces nr̄as: et libera corda nr̄a de malaꝝ cogitationũ tẽtatione: vt ſcti ſpiritꝰ dignũ fieri habitaculũ mereamur Per dñm. In vnitate. Secreta.

HAs tibi dñe deꝰ offerimꝰ oblationes/pro ſalute noſtra p̄cantes: vt aias noſtras ſpiritꝰ ſcti gr̄a illuminare digneris quatinꝰ a cogitationibus malis tua pietate liberemur. Per dñz. In vnitate eiuſdem. Poſtcõio.

PEr hoc q̄s dñe ſacrificiũ qđ tue obtulimꝰ maieſtati/ ab oibus corda nr̄a emũda tẽtationibus: vt gratia ſancti ſpiritus digni efficiamur. Per dominum. In vnitate eiuſdem.

¶ Pro petitiõe lachrymaꝝ. oꝛ.

OMp̄s ⁊ miſericors deꝰ: q̄ ſitiẽti ꝑplo fõtẽ viuẽtiꝫ aq̄ de petra ꝑduxiſti: educ de cordis nr̄i duricia cõpũctionis lachrymas vt pctã nr̄a plãgere valeamꝰ: remiſſionẽq; coꝝ te miſerãte accipere mereamur. P.

HAnc oblationẽ Secreta quã tue maieſtati dñe ꝓ peccatis nr̄is offerimꝰ reſpice ꝓpiciꝰ: et ꝑduc de oculis nr̄is/copioſa lachrymaꝝ flumina/q̄bus debita flãmaꝝ incẽdia valeamꝰ extinguere. Per do. Poſtcõio.

Corpore et ſanguine tuo dñe ſaginati q̄s: vt ꝓ peccatis noſtris cõpũctionẽ cordis et luctũ: fluminaqꝫ lachrymaruꝫ nobis ſẽꝑ largiaris: quatin⁹ celeſtem in futuro cõſolationẽ/ inuenire mereamur. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo patre ĩ vnitate ſpi.

¶ Cõtra aereas tẽpeſtates. Oꝝ.

A Domo tua queſumus dñe ſpirituales nequitie repellantur: et aerearum diſcedat malignitas tẽpeſtatũ. Per Secreta

Offerimus tibi dñe laudes et munera ꝓ conceſſis bñficiis gratias referentes: et pro cõcedendis ſuppliciter deprecãtes. Per dñꝫ noſtrũ. Poſtcõio.

Omñps ſempiterne de⁹: qui nos et caſtigando ſanas/ et ignoſcendo conſeruas: preſta ſupplicibus tuis: vt ⁊ tranquillitate optate ꝯſolatiõis letemur/ et dono tue pietatis ſemper vtamur. Per dominum noſtrum.

¶ Cõtra inuaſores eccleſie. Oꝝ.

Concede nobis oñps et mitiſſime deus: apud quẽ nulla eſt ĩiquitas: vt q̃ huius ſanctuarij tui poſſeſſionẽ diripiendo inuadunt: celeri ſatiſfactione corrigantur. Per dñm. Secreta.

Hoſtias tibi dñe placationis ⁊ laudis offerim⁹ poſtulantes: vt quos ĩimicus ad ĩuadendã ſanctuarij tui poſſeſſionẽ/ ſuadẽdo attraxit: tu miſerando corrigas. Per d. Poſtcõio.

Preces noſtras q̄s domine placatus exaudi: et quod de inimicis et raptorib⁹ eccleſie tue ſancte deprecamur: cõſuete miſericordie velocitate ꝑficere non deſinas. Per dñm noſtrũ.

¶ Pro nauigantibus. Oratio.

Deus q̃ trãſtuliſti pr̃es noſtros per mare rubrũ: ⁊ tranſuexiſti eos ꝑ aquã nimiã: laudem tui nõis decãtãtes te ſupplices dep̄camur: vt nauigãtes famulos tuos repulſis aduerſitatib⁹ curſu trãquillo ĩ portũ deſideratũ ꝑducere digneꝛ. p. Secreta.

Suſcipe q̄s dñe p̄ces ppli tui cũ oblationib⁹ hoſtiarũ: ⁊ famulos tuos ĩ nõie tuo nauigantes: ab oĩb⁹ defende ꝓpiciat⁹ aduerſis. Per. Poſtcõio.

Sanctificati diuino myſterio/ maieſtatẽ tuã dñe ſuppliciter exoram⁹: vt nauigantes famulos tuos ĩ te cõfidẽtes: ꝑ lignũ ſctẽ crucis/ a cũctis ꝓtegas benign⁹ ꝑiculis. p.

¶ Pro benefactoribus ⁊ ſalute viuorũ. Oꝝ.

Pretẽde dñe famulis ⁊ famulab⁹ tuis/ dexterã celeſtiꝫ auxilij: vt te toto corde ꝑquirãt: et q̃ digne poſtulãt aſſequanꝛ. p d. Secreta.

Propiciare dñe ſupplicatiõib⁹ nr̃is: ⁊ has oblatiões famuloꝝ famularũqꝫ tuarũ quas tibi ꝓ incolumitate eoꝝ offerim⁹/ benign⁹ aſſume: et vt nulli⁹ ſit irritũ votũ: nulli⁹ vacua poſtulatio: preſta q̄s: vt q̃ fideliter petimus/ efficaciter cõſequamur. Per dñm. Poſtcõio.

Da famulis et famulabus tuis q̄s dñe in tua fide et ſinceritate ꝯſtãtiã: vt in caritate diuina firmati/ nullis tentationibꝰ/ ab eius ītegritate vellant᷑. Per do. ¶Cōtra aduerſantes.

HOſtiū noſtrorū Oro. q̄s dn̄e elide ſupbiā:et dextere tue ꝟtute proſternevt iuſtitie nō dominet᷑ iniq̄tas: ſed ſemꝑ ſubdat᷑ falſitas veritati. Per. Secreta.

HUius q̄s dn̄e virtute myſterij:et a noſtris mundemur occultis: ⁊ ab hoſtiū liberemur inſidijs. Per do. Poſtcō.

PUrificet nos q̄s dn̄e participatio tui ſancta myſterij: et pariter nobis expiationē tribuat et munimen. Per dn̄m.

¶De ſanctis katherina margareta et maria magdalena. Oro.

DEus qui ſacratiſſimis ꝟginis tue katherine et margarete per martyrij palmā:et btīſſime marie magdalene/criminū veniam cōceſſiſti: cōcede propicius/ vt earū interuenientibꝰ meritis et precibꝰ: ⁊ caſtitatis gratia decorari/ ⁊ a peccatoꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ mereamur abſolui. ꝑ d. Sec.

GRatum tibi dn̄e ſit munus oblatū: et vt tibi digne miniſtrare poſſimus/ſacre ꝟgines katherina et margareta nobis mētiū puritatē: ⁊ btā maria magdalena ſalutarē nobis obtineant cōpūctionē. ꝑ do. Poſtcō.

CEleſti alimonia vegetati q̄s oīps deus:vt ſanctaꝝ virginū tuarū katherine / margarete:et beate marie magdalene meritis intercedētibus: et tibi caſto corpore ſeruire/⁊ tue dilectioni valeamꝰ iugit᷑ adherere. Per dn̄z. ¶Pro febricitātibus mēoria de ſancto Sigiſmundo rege et martyre iacente in ciuitate ſubdūnenſi. Oratio.

OMnipotēs ſempit̄ne deus:qui ꝑ ſctōs apoſtolos ⁊ martyres tuos: diuerſa ſanitatuz dona largiri dignatꝰ es/ da q̄s: vt famulū tuū N. qui a febriū vexatione fatigat᷑:ꝑ intc̄eſſionē famuli tui ſigiſmundi regis ⁊ martyris/tua medicina erigas ad ſalutē:⁊ ad ſanitatē priſtinā clemēter reuocare digneris. ꝑ. Secr.

OFferimus tibi dn̄e munera ſancta/in noīe electi tui ſigiſmūdi regis et martyris : vt a preſenti egroto febrium ardores repelli iubeas / et exinde tuo ſemꝑ muniat᷑ auxilio. ꝑ. Poſtc̄.

OMp̄s ſempit̄ne deꝰ: q̄ dediſti miniſtris tuis obtinere oīa q̄ iuſte precant᷑:ſuſcipe ꝓpicius p̄ces nr̄as/quas ꝓ famulo tuo N. in honore btī ſigiſmūdi regis et martyris tui deferīmus: et qd̄ pro eo deuotis mētibus obſecramus:celeri indulgētia cōſequi mereamur. Per dominū. ¶Cōtra paganos. Oro.

SEmpit̄na trinitas vnꝰ deus cuiꝰ potentie eſt ꝓſternere fortia/⁊ eleuare hūilia: in his ſacris cerimonijs/ clemētiā tuam ſuppliciter dep̄camur:vt oīni eccleſie tue preſtes auxiliū/⁊ ſicut liberaſti filios iſrael de manibꝰ egyptioꝝ:ita libera populū tuū chriſtianū de oppreſſione paganorū/⁊ da victoriam ſeruis tuis: quatenꝰ eccleſie tue ſtatꝰ erigat᷑ in ſublime: et īfideles per fidem deficiant ad infima: vt chriſtiani gaudeāt de hereditate tua: et in oībus tua ꝓtegēte dextera/ ſemper catholica gratulet̃ eccleſia. Qui viuis ꝛ regnas deus. Per oīa ſecula ſeculoꝝ̄. Secreta.

OMnīps ſempit̃ne de⁹: nr̃as indignas ſuſcipe ꝑces/ ꝛ i ſacris libaminib⁹ q̄ precamur intēde: ꝛ ſicut moyſi ꝛ aarō affuiſti i egypto/ ita nobiſcū eſſe dignare/ et cum oīͣ exercitu chriſtianorum/ liberās eos de tyrannorum iugo. Per. Poſtcōmunio.

OVos celeſti dñe dono ſatiaſti: preſta q̄s/ vt a nr̃is mūdemur occultis: ꝛ ab hoſtiū liberemur īſidijs: vt te opitulante/ de tuo mereamur ſolatio. P d.

¶ De incarnatiōe dñi. Oratio.

COrda noſtra q̄s dñe ſanctus ſplendor filij tui īcarnatiōis/ natiuitatis/ aſcēſionis/ ꝛ aduentus ſpirit⁹ ſancti/ clemēti reſpectu illuſtret: quo mūdi huius tenebris carere valeamus/ ꝛ ipſo ducēte ꝑueniam⁹ ad patriā claritatis et̃ne. Per eūd. eiuſd. Secr.

IN mētibus nr̃is q̄s domine vere fidei ſacramenta cōfirma: vt q̄ cōceptū de virgine deū verū ꝛ hoīem cōfitemur: per eiuſdē ſalutifere incarnationis/ natiuitatis/ paſſiōis/ reſurrectionis/ aſcēſiōis/ et aduētus ſcti ſpiritus potētiā/ ad eternā patriaꝫ mereamur ꝑuenire. P eūd. eiuſ.

PReſta q̄s oīps Poſtcō. deus: vt q̄ filij tui dñi noſtri ieſu chriſti incarnatiōis/ natiuitatis/ paſſionis/ reſurrectionis/ aſcēſiōis/ et aduētus ſpirit⁹ ſancti/ mēoriā debita veneratiōe ꝛ laude ꝓcolim⁹: ipſi ꝑ eiuſdē ſancti ſpiritus gratiā/ a morte anime reſurgamus/ ꝛ in tuā ſctificatione ſemꝑ viuamus. Per eundem eiuſdē.

¶ Pro penitētib⁹. Orō.

EXaudi q̄s dñe ſupplicū preces: et confitētiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgētiam tribuas benign⁹ ꝛ pacē. Per dñm.

HOſtias tibi dñe Secret. placatiōis offerim⁹ obſecrātes: vt ꝛ delicta nr̃a miſerat⁹ abſoluas ꝛ nutantia corda tu dirigas. Per. Poſtcōio.

PReſta nobis et̃ne ſaluator: vt ꝑcipiētes hoc munere veniā peccatorū/ deinceps peccata vitemus. P.

¶ In tēpore paſc. ad mēo. de reſurre. Orō.

DEus qui ꝑ vnigenitū tuū eternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota noſtra que preueniēdo aſpiras: etiā adiuuādo ꝓſequere. Per eundē. Secreta.

SVſcipe q̄s dñe ꝑces ꝑpli tui cū oblatiōib⁹ hoſtiaꝝ: vt paſchalib⁹ initiate myſterijs: ad eternitatis nobis medelā te operante ꝓficiāt. P dō. Poſtcōio.

SPiritū i nobis dñe tue caritatis īfunde: vt q̄s ſacramētis paſchalib⁹ ſatiaſti: tua facias pietate ꝯcordes. P dō. eiuſ.

¶ De oībus ſctis ꝑ totū ānū. Orō.

COncede q̄s oīpotens deus: vt interceſſio ſancte dei genitricis marie/ ſanctorūq; oīm ce leſtiũ virtutũ/ ⁊ beatoꝝ patriarcharũ/ ꝓphetarũ/ aploꝝ/ euãgeliſtarũ/ martyrũ/ cõfeſſorũ/ atqꝫ virginũ: et oĩm electorũ tuorum nos vbiqꝫ letificet: vt dum eoruꝫ merita recolim⁹: patrocinia ſentiamus. Per eundẽ. Secreta.

OBlatis dñe placare munerib⁹: ⁊ intẽcedẽte btã ⁊ glorioſa ſemperqꝫ virgine dei genitrice maria cũ oĩb⁹ ſctis tuis. p eũ.

SUmpſim⁹ dñe btẽ Poſtc̃. dei genitricis ſemperqꝫ ꝟginis marie: ⁊ oĩm ſanctoꝝ tuoꝝ mẽoriam recolẽtes/ ſacramẽta celeſtia: preſta q̄s/ vt quod tẽporalit̃ gerimus: eorũ precibus adiuti/ eternis gaudijs conſequamur. p eũdẽ. ¶ Pro vniuerſali eccĺia.

ECcleſie tue dñe Orõ. preces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatibus et erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per.

PRotege nos dñe Secr̃. q̄s tuis myſterijs ſeruiẽtes/ vt diuinis rebus ĩherẽtes: ⁊ corpe tibi famulemur ⁊ mẽte. p.

QUeſumus dñe Poſtco. deus noſter: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. p do. ¶ Pro pace. orõ

DEus a quo ſancta deſideria/ recta ꝯſilia/ ⁊ iuſta ſunt opa: da ſuis tuis illã quã mund⁹ dare nõ põt pacẽ: vt et corda noſtra mãdatis tuis dedita: et hoſtiũ ſublata formidĩe/ tẽpora ſint tua protectiõe tranquilla. Per dominũ. Secreta.

DEus qui credẽtes ĩ te populos nullis ſinis concuti terroribus: dignare p̃ces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipe: vt pax tua pietate cõceſſa/ chriſtianorũ fines ab oĩ hoſte faciat eſſe ſecuros. Per. Poſtcõio.

DEus auctor pacis ⁊ amator/ quẽ noſſe viuere/ cui ſeruire regnare eſt: ꝓtege ab oĩbus ĩpugnatiõib⁹ ſupplices tuos: vt qui in defenſiõe tua confidimus: nullius hoſtilitatis arma timeamus. p do. ¶ Pro rege et regina. Oratio.

DEus in cui⁹ manu ſunt corda regũ: q̇ es hũiliũ ꝯſolator ⁊ fideliũ fortitudo: et ꝓtector oĩm in te ſperantiũ: da regi nr̃o N. ⁊ regine nr̃e N. pploqꝫ xp̃iano triũphũ ꝟtutis tue ſciẽter excolere: vt p te ſemꝑ reparent̃ ad veniã. p do. Secreta.

SUſcipe q̄s dñe p̃ces ⁊ hoſtias eccl̃ie tue q̄s ꝓ ſalute famuli tui regis nr̃i ⁊ regine/ ⁊ protectiõe fideliũ pploꝝ/ tue maieſtati offerim⁹: ſupplicãtes vt antiq̃ brachij tui te opante miracula/ ſupatis ĩimicis: ſecura tibi ſuiat xp̃ianorũ libertas. p. Poſtcõio.

PReſta q̄s oĩps de⁹: vt per hec myſteria ſctã q̄ ſũpſimus/ rex nr̃ ⁊ regina/ populuſqꝫ xp̃ian⁹ ſemꝑ rationabilia meditantes: que tibi placita ſunt/ ⁊ dictis exequant̃ ⁊ factis. Per dñz.

ORdo ad faciendum ſpõſalia. Queritur quãdo põt matrimoniũ ſolẽnizari? In pĩcipio dico/ ꝙ carnal copula nō eſt faciēda ante benedictionē ſup nubētibus: et in feſtis ſolēnib⁹ abſtinēdū eſt a carnali copula: ⁊ hec eſt ratio q̄re ī certis tꝑibus ꝓhibet̄ ſolēnitas matrimonij: nō tñ cōſenſus. tñ ſi ſolēnitas adhibeat̄: nō retractetur matrimoniū. Et ſic nota tēpora/ in q̄bus nō eſt licitū ſolenizare matrimoniū. Uñ ꝟ. **Aſpiciens veterē/ circū/ qua/ quis/ benedicta.** **Aſpiciēs** videlȝ in pria dñica aduē. dñi/ abſtinēdū eſt a nuptijs: ⁊ ab hinc vſq₃ **Ueterem hoīem** id eſt oct. diē poſt fe. epyphanie īcluſiue: id eſt ī craſtinū octa. Scd̄m tēpus abſtinendi a nuptijs ē a **Circūdederūt** id eſt in dñica lxx. ⁊ ab hinc vſq₃ **Quaſi modo geniti** id eſt octa. diem paſche īcluſiue. i. vſq₃ ī craſtinū: et vocat̄ illa dies dñica in albis. Itē abſtinēdum eſt a nuptijs in die lune in ſcd̄a fe. in rogatiōib⁹ et ibi legit̄ euāgeliū **Quis vſm** et ab hīc vſq₃ **Bñdicta** poſt oct. pētheco. īcluſiue: id eſt vſq₃ ī craſtinū trini. titulo de ferijs. c. **Capellanus** ꝑ hoſti. In alijs vero tꝑibus anni: licite pōt fieri ſolennitas nuptiaꝝ. xxxij q. iiij. c. **Nō oportet.** ij. ⁊ iij. gloſa extra de ferijs **Capellan⁹.** in gloſa hoſti. in libro. iiij. ſent. di. xxxij. c. vltio

¶ De modo ſolēnizādi ſpōſalia.

Statuant̄ vir et mulier ante hoſtiū eccl̄ie ſiue in faciē eccl̄ie corā deo ⁊ ſacerdote ⁊ pplo: vir autem ſtet a dextris mulieris: mulier autē a ſiniſtris viri: cauſa eſt q₂ formata eſt ex coſta ſiniſtri lateris ade. Tunc ſacerdos introget bāna: et poſtea dicat in lingua matna cūctis audientibus. **Ecce cōuenim⁹ hic fratres corā deo ⁊ angelis eius/ ⁊ oībus ſctis in facie eccl̄ie ad ꝯiungēdū duo corꝑa ſcȝ hui⁹ viri et hui⁹ mulieris.** Hic reſpiciat ſacerdos perſonas ſuas vt amodo ſint vnum corpus: ⁊ due aīe ſint in fide ⁊ in lege dei: ad ꝓmerēdā ſimul vitaȝ eternā: ⁊ quicq̄d āte hec fecerit. Deide fiat admonitio ad pplm ī ligua matna ſic. **Admoneo vos oēs ꝑ patrē ⁊ filiū: et ſpiritū ſanctū: vt ſi q̄s ex vobis eſt qui ſciat aliq̄d/ quare iſti adoleſcentes legitimē ꝯtrahere nō pñt: modo cōfiteat̄.** Eodeȝ monitio fiat ad virū et mulierē: vt ſi q̄d ab illis actū fuerit occulte vel ſi quid de nouerit / vel aliquo modo de ſe nouerint: q̄re legittime cōtrahere nō poterint/ tūc ꝯfiteātur. Si vero aliq̄s īpedimētū aliqḋ proponere voluerit: ⁊ ad hoc ꝓbandū cautionē ꝑſtiterit: differātur ſpōſalia/ donec rei ꝟitas cognoſcatur. Si vero nullū īpedimētū ꝓponere voluerint: introget ſacerdos dotē mulieris. Nō fidabit ſacerdos nec₃ ꝯſentiat ad fidationē inter virū ⁊ mulierē ante tertiū edictū bānoꝝ: ⁊ banna debent introgari ꝑ tres dies ſolēnes et diſiūctas: ita vt int̄ vnuȝ ⁊ quēq₃ diē ſolēnē cadat ad min⁹ vna dies ferialis. Poſt hec dicat ſacerdos ad virū cūctis audiētibus ī lingua matna **N.** vis habere hāc mulierē in ſpōſam ⁊ eā diligere ⁊ honorare: tenere ⁊ cuſtodire ſanā ⁊ infirmā/ ſicut ſpōſus dȝ ſpōſam: ⁊ oēs alias ꝓpt eā dimittere/ ⁊ illi ſoli adherere q̄diu vita vtriuſq; veſtrū durauerit. Reſpōdeat. Uolo. Itē ſacerdos ad mulierem N. vis habere hūc virū in ſpōſum/ ⁊ illi obedire et ſeruire/ ⁊ eū diligere ⁊ honorare/ ac cuſtodire ſanū ⁊ infirmū ſicut ſpōſa debet ſpōſum: et oēs alios p̄ter eū dimittere/ ⁊ illi ſoli adherere q̄diu vita vtriuſq; veſtruz durauerit. Rn̄deat. Uolo. Deinde detur femina a p̄re ſuo vel ab amico: que ſi puella eſt: diſcoopertam habeat manū: ſi vidua/ tectā: quā vir recipiat in dei fide et ſua ſeruādā ſicut vouit corā ſacerdote ⁊ teneat eā p manū dextram ī manu ſua dextra. Et ſic vir det fidem mulieri p verba de p̄ſēti ita dicēs (ſa. docē. I N. take the N. to my weddyd wyf to haue and to holde fro thys day wa for beter/ for wurs for ryche re / for porer: in ſykenis ſe and i helthe tyl dethys departe yſholy chyrchwol it ordeyne and ther to. I plycht the my trouth: manū retrahēdo. Deinde dicat mulier ſa. do. I N. take te N. to my weddyd huſbōde to haue et to holde for thys day for beter/ for wurs for richere / for porer/ in ſykeneſſe ⁊ in helthe to be bonowr and buxū: in bed ⁊ at bord tyll deth vs depte yſholy chyrchewol it ordeyne: and ther to I plyche te my throute. manuz retrahēdo. Deide ponat vir aur vel argentū ⁊ anulū super ſcutū vel librū: et tūc querat ſacerdos ſi anulus antea fuerit benedict⁹ vel nō: ſi dicat q̄ nō: tūc bn̄dicat ſacerdos anulum hoc mō. Dn̄s vo. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ. Oro

CReator ⁊ ꝯſeruator hūani generis/ dator grē ſpiritualis largitor eterne ſalutis/ tu dn̄e mitte bn̄ ✠ dictionē tuā ſuper hunc anulū vt que illū geſtauerit: ſit armata virtute celeſtis defenſionis: ⁊ p̄ficiat illi ad eternā ſalutē. Per xp̄m dn̄m noſtrū. R. Amen. Oremus. Oratio.

BEnedic dn̄e hūc aunlum quē nos in tuo ſctō noīe bn̄dicimus: vt quecūq; eū portauerit: in tua pace ꝯſiſtat ⁊ in tua volūtate permaneat: ⁊ in amore tuo viuat et creſcat et ſeneſcat ⁊ multiplicetur in lōgitudinē dieꝝ. Per. Tūc aſpergatur aqua bn̄dicta ſup anulū. Si autē ātea fuerit anulus ille bn̄dict⁹: tūc ſtatī poſtq̄ vir poſuerit anulū ſup librū: accipiēs ſacerdos anulum tradat ip̄m viro: quē vir accipiat manu ſua dextera: cū trib⁹ principalib⁹ digitis a manu ſua ſiniſtra tenēs dexterā ſpōſe: docēte ſacerdo. dicat. With tys ryng I te wedde and tys gold ad ſiluer I the geue: and wyth my body I te vvorſcype and vvyth all my vvordly catell I the honore. Et tunc p̄fert ſpōſus anuluz pollici ſpōſe dicens In noīe p̄ris. ad ſecundū digitū: et filij: ad terciuz digitū/ et ſpiritusſcti/ ad quartū digitū/ Amē. et ibi dimittat eū ſcdm decretū. xxx. q. v. c. Femle. ad finē: q in illo digito eſt quedam vena p̄cedēs vſq; ad cor: ⁊ i ſonoritate argēti deſignatur interna dilectio: q̄ int̄ eos ſp dz eē recēs. Tūc iclinatis capitib⁹ eoꝝ dicat ſacerd. bn̄dictionē ſup eos. Benedicti ſitis a dn̄o qui fecit mūdū ex nichilo. R. fidel. Amē.

Tunc dicatur iste psalmus.

Manda deus ꝟtutē tuā: cōfirma hoc deus qđ opatus es in nobis. A templo tuo qđ est in hierlm tibi offerent reges mūera. Increpa feras arūdinis ꝯgregatio tauroꝝ in vaccis populoꝝ: vt excludāt eos q̇ ꝓbati sunt argēto. Gl̃ia patri. Sicut erat. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos. Benedicamus patrē ⁊ filiū cū scō spū. Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū in scl'a. Laudemus dn̄m quē laudāt angeli. Quē cherubin ⁊ seraphin sctūs sctūs sctūs ꝓclamāt. Dn̄e exaudi. Et clamor. Dn̄s vobiscū. Et cū spū. Oremus. Oro.

Deus abrahā/ de⁹ ysaac/ de⁹ iacob sit vobiscum/ ⁊ ipse vos ꝯplūgat/ ipleatqꝫ bn̄dictionē suā in vobis. Qui viuit ⁊ regn̄t de⁹. Per oīa scl'a scloꝝ. Amē. Alia oro cū Orem⁹. Or.

Bene ✠ dicat vos de⁹ pat: custodiat vos iesus xp̄us illumiet vos spūs sctūs: ostēdatqꝫ dn̄s faciē suā in vobis/ ⁊ misereat vrī: ꝯuertat vultū suū ad vos et det vobis pacē: ipleatqꝫ vos oī bn̄dictiōe spūali ī remissionē pctōꝝ vroꝝ: vt habeatꝭ vitā eternam/ ⁊ viuatꝭ in secula scloꝝ. R. Amē. Hic intrēt in ecclesiā vsqꝫ ad gradū altarꝭ ⁊ sacerdos ī eundo cū suis ministris dicat p̄m. Beati oēs. sine nota cū Gl'ia pri. et Sicut erat. Kyrie eleysō. Christe eleyson. Kyrie eleyson Tūc ꝓstratus spōso ⁊ sponsa ante gradū altarꝭ: roget sacerdos circūstātes: orare pro eis dicēs. Pater noster. Et ne nos. Sed libera nos. Saluū fac seruū tuū: et ancillā tuā. Deus meus sperantes in te. Mitte eis dn̄e auxiliū de sancto. Et de syon tuere eos. Esto eis dn̄e turris fortitudis. A facie inimici. Dn̄e exaudi orationē meā. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo. Oremus. Oratio.

Benedicat vos dn̄s ex syō: vt videatis que bona sunt hierusalē oībus diebus vite vestre: ⁊ videatis filios filiorum vestrorum et pacē sup israel. Per christum. Oremus. Oratio.

Deus abrahā/ de⁹ ysaac/ ⁊ deus iacob: bene ✠ dic adolescētes istos: et semia semē vite eterne in mentibus eoꝝ: vt quicq̄d pro vtilitate eoꝝ didicerint: hoc facere cupiant. Per iesum xp̄m filiū tuū/ recuperatorem hoim. Qui tecū. ⁊c̄. Respondet Amen. Oremus. Oratio.

Respice dn̄e de celis: ⁊ bn̄ ✠ dic cōuētionē istā: ⁊ sicut misisti scm̄ angelum tuū raphaelē ad thobiā ⁊ sarā filiā raguelis: ita digneris dn̄e mittere bn̄ ✠ dictionē tuā sup istos adolescētes: vt in tua volūtate ꝑmaneant/ et in tua securitate consistant: ⁊ in amore tuo viuāt ⁊ crescāt/ et senescāt/ ⁊ digni atqꝫ pacifici fiant: ⁊ multiplicent᷑ in longitudinē dierum. Per christum dominū. Oremus. Oratio.

Respice dn̄e ꝓpici⁹ super hūc famulū tuū: et super hāc famulā tuā· vt ī noīe tuo bene ✠ dictionē celestē accipiāt: ⁊ filios filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarū suaꝝ vsqꝫ in tertiā ⁊ quartā progeniē incolumes videant: ⁊ in tua volũtate ſemꝑ perſeuerent: ⁊ in futuro ad celeſtia regna perueniãt. Per chriſtum. Oremus. Oro.

OMp̄s miſericors deus: qui primos parẽtes nr̃os adã et euã ſua virtute creauit: et ſua ſanctificatiõe copulauit: ipſe corda et corpa veſtra ſancti ✠ ficet et bene ✠ dicat: atq͡z in ſocietate ⁊ amore vere dilectiõis coniũgat. Per chriſtũ dñm noſtrum.

Deinde benedicat eos dicẽs ſic

BEne ✠ dicat vos de⁹ op̄s oĩ bñdictiõe celeſti: efficiat q͡z vos dignos in ꝯſpectu ſuo: ſupabũdet ĩ vobis diuitias glĩe ſue: ⁊ erudiat vos verbo ꝟitatis: vt ei corpore pariter ⁊ mente cõplacere valeatis. Rñdeẽ Amen

Finitis oratiõibus ⁊ itroductis illis in preſbyteriũ: ſcz inter chorum et altare et parte ecclie auſtrali: et ſtatuta muliere ad dexteram viri: ſcz inter ipm ⁊ altare / inciviat̃ miſſa de trinit. Officiũ.

Eccle ſie vox

BEnedicta ſit ſcã trinitas atq͡z indiuiſa vnitas cõfitebimur ei / qa fecit nobiſcũ miam ſuã. In tpe paſc. Alla alla. ꝑ. Bñdicam⁹ patrẽ ⁊ filiũ cũ ſctõ ſpũ nõ dr̃ vlteri⁹ Kyrie. cũ ſuis ꝟ. Gr. Ad hãc miſ. ſeruet̃ mod⁹ ⁊ ordo ꝑ oĩa / q̃ ĩ duplicibus feſ. Gl̃a in excelſis. Iſte due oratiões dr̃ ſub vno Oremus. et ſub vno Per dñz. Oro.

OMp̄s ſempiterne de⁹: q̃ dediſti famulis tuis in cõfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriã agnoſcere: et in potentia maieſtatis adorare vnitatẽ: q̃ſ / vt eiuſdẽ fidei firmitate ab oĩb⁹ ſemꝑ muniamur aduerſis. Or.

EXaudi nos op̄s ⁊ miſericors de⁹: vt q͛d nr̃o miniſtratur officio: tua bñdictiõe potius impleat̃. Per. Ad corinthios. 1.6. D

FRatres. Neſcitiſ quoniã corpa veſtra mẽbra ſunt chriſti? Tollẽs ergo mẽbra chriſti facies mẽbra meretricis? Abſit? An neſcitis quoniã qui adheret meritrici: vnũ corpus efficitur? Erũt eñi inq͛t duo ĩ carne vna. Qui autem adheret dño: vn⁹ ſpũs eſt. Fugite fornicationem. Omne eñi peccatũ q͛dcũq͡z fecerit homo: extra corpus eſt. Qui aũt fornicat̃: in corpus ſuũ peccat. An neſcitis qm̃ membra veſtra tẽplũ ſunt ſpũs ſcti: qui in vobis eſt quẽ habetis a deo / et nõ eſtis veſtri? Empti eñi eſtis precio magno: glĩficate ⁊ portate deũ: ĩ corpe veſtro. Gr. Bñdictus es dñe q̃ ĩtueris abyſſos: ⁊ ſedes ſup cherubin. Dañ. 3 E. ꝟ. Bñdicite deũ celi: q̃ fecit nobiſcũ miam ſuã. Alla. ꝟ⁹. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrũ nr̃oꝝ: ⁊ laudabilis in ſecula. Si in tẽpore paſchali ꝯtigerit: ſecũdũ Alla erit vnũ de ebdoma. paſche: vel vnũ de illis que ſcribũt̃ poſt officiuz Quaſi modo geniti. Sequẽtia.

ALma chor⁹ dñi nũc pangat nõia ſũmi. Meſſyas ſother emãuel ſabaoth adonay Eſt vnigenitus via vita: manus homo vſyon. Pricipiū pimogenitus/ſapiētia virtus. Alpha caput finiſq3 ſimul/vocitat᷑ eſt oo Fons et origo boni / paraclyt⁹ ac mediator. Agn⁹ ouis vitulus ſerpens aries leo ꝟmis. Os verbū ſplēdor/ſol glīa lux ꝛ imago. Panis flos vitis/mōs ianua petra lapiſq3. Angelus ꝛ ſponſus: paſtorq3 ꝓphā ſacerdos. Athanatos kyros / theon pāthō craton ꝛ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per oīa doxa. S. mat.

19. A. IN illo tpe. Acceſſerūt ad ieſum phariſei tētātes eū: et dicētes. Si licet hoī dimittere vxorē ſuā quacūq3 ex cauſa? Qui reſpōdēs: ait illis. Nō legiſtis: qꝛ qui fecit hoīem ab initio/ malum ꝛ feminā fecit eos? Et dixit eis. Propt᷑ hoc dimittet hō patrē et matrē/ꝛ adherebit vxori ſue: et erunt duo in carne vna. Itaq3 iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cōiūxit: homo nō ſep̄et. Credo. Offr.

Dan. 3 A. Benedictus ſit de⁹ pater: vnigenituſq3 dei filius ſanctus quoq3 ſpūs: qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. In tpe paſc. Alla. ¶ Nota ꝙ odor thuris benedicti/ nūq3 datur in eccl'ia ſpōſo et ſponſe. Inde eſt ꝙ oblato thure bñdicto ſuper altare ſi deſcēdat thuribulū ad clericos vel ad laycos: aliud thus eſt apponēdū/ꝛ clericis vel laycis offerēdū.

Secreta.

SAnctifica q̄s dñe deus trinitas ſancta per tui ſancti noīs inuocationē huius oblatiōis hoſtiā: ꝛ per eā cooperāte ſpū ſcō noſmetipſos tibi ꝑfice mun⁹ eternū. alia

ADeſto dñe ſupplicatiōibus nr̄is: ꝛ hāc oblationē quā tibi offerimus pro famulis tuis / quos ad ſtatū maturitatis/ꝛ ad diem nuptiarū ꝓducere dignatus es: placat⁹ ac benignus aſſume, et finiant᷑ ſub vno Per dñm

Prefatio. Qui cum vnigenito. poſt Sanctus ꝓſternāt ſe ſponſus et ſponſa i oratiōe ad gradū altaris extēſo pallio ſup eos: qđ teneant q̄ttuor clerici in ſuppelliciis ad quattuor cornua: niſi alter eorū vel ambo prius deſponſati fuerint ꝛ bñdicti: qꝛ tūc non habetur palliū ſup eos: neq3 ſacramētalis bñdictio. Deinde dicto Per omnia ſecula ſeculorū. et reſpōſo Amen poſt Pat noſter anteq̄3 dicat᷑ Pax dñi. facta fractiōe eukariſtie more ſolito: dimiſſaq3 hoſtia in trib⁹ fractionibus ſup patenam: dicat ſacerdos cōuerſus ad eos ſequentes oratiōes ſub tono lectiōis/ illis interim genuflectentib⁹ ſub pallio. Dñs vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

PRopiciare dñe ſupplicatiōibus noſtris: ꝛ inſtitutis tuis quibus ꝓpagationē humani generis ordinaſti/ benign⁹ aſſiſte: vt quod te auctore cōiungitur: te auxiliāte ſeruetur. Per chriſtum. Oremus. Oratio.

DEus q̄ poteſtate virtutis tue de nichilo cūcta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordiis: hoī ad imaginē dei facto ideo iſeꝑabile mulieris adiutorium ꝯdidiſti: vt femineo corpi/ de virili dares carne principiū: docēs qđ ex vno placuiſſet inſtitui/ nūq̄3 liceret diſiūgi. Caueat

ſacerdos de iſta clauſula.

DEus qui tã excellenti myſterio cõiugalem copulã cõſecraſti: vt chriſti et eccleſie ſacramentũ preſignares in federe nuptiarũ. Quia nõ dicit̃ in ſecũdis nuptijs vſqꝫ Deus per queꝫ mulier. vt patet inferius. Oro.

DEus ꝑ quẽ mulier iungit̃ viro. ⁊ ſocietas pͥcipalit̃ ordinata/. ea bene ✠ dictiõe donatur: que nec ſola ꝑ originalis peccati penam: nec ꝑ diluuij eſt ablata ſententiã. Reſpice q̃s ꝓpicius ſuꝑ hanc famulã tuã que maritali iũgẽda eſt cõſortio: tua ſe expetit ꝓtectione muniri. Sit in ea iugũ dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in xp̄o: imitatrixqꝫ ſanctaꝝ ꝑmaneat feminarũ. Sit amabilis vt rachel viro: ſapiẽs vt rebecca/ lõgeua ⁊ fidelis vt ſara. Nichil i ea ex actibus ſuis ille auctor preuaricationis vſurpet: nexa fidei mãdatiſqꝫ ꝑmaneat vni thoro iũcta: cõtact⁹ illicitos fugiat: muniat i firmitatẽ ſuã robore diſcipline. Sit verecũdia grauis/ pudore venerabilis doctrinis celeſtib⁹ erudita Sit fecũda in ſobole/ ſit ꝓbata ⁊ innocens: et ad optatã ꝑueniat ſenectutẽ: ⁊ videat filios filiorꝫ ſuoꝝ vſqꝫ in tertiã ⁊ quartã progeniẽ: et ad beatoꝝ requiẽ atqꝫ ad celeſtia regna ꝑueniat. ꝑ do.

¶ Notandũ eſt ꝙ hec clauſula i oratione predicta: ſcilicet Deus qui tã excellenti. vſqꝫ ad Deus ꝑ quẽ mulier, nõ dicit̃ in ſecundis nuptijs vt̃ dictũ eſt. Vir eĩ aut mulier ad bigamiã trãſiens: nõ debet iterꝫ a ſacerdote bñdici: quia alia vice bñdicti ſint: eorum bñdictio nõ debet iterari: qꝛ caro bñdicta/ trahit ad ſe carnẽ nõ bñdictã: et in titulo de ſc̃dis nuptijs inhibitũ eſt: ꝑ decret. xxx. q. j. Hac ratione bñdictio nõ dat̃ in ſc̃dis nuptijs: qḋ teſtat̃ beat⁹ ambroſi⁹ ſic. Prime nuptie a domino ſunt iſtitute: ſc̃de vero ſunt ꝑmiſſe. Prime autẽ ſub oĩ bñdictione celebrant̃: ſc̃de vero carẽt aliqua bñdictione. Sed cũ plures bñdictiões ſint i nuptijs celebrãdis: ſcꝫ in itroitu chori ſub pallio: poſt miſſam: et ſuꝑ thorũ in ſero. Quero q̃ bñdictio ſit iteranda i ſecũdis nuptijs/ et q̃ nõ? dicendum eſt ꝙ in hac oratione De⁹ qui poteſtate virtutis tue. ſunt tres bñdictiones/ que ideꝫ habent principiũ: ſcilicet Deus. media autẽ eſt oĩno omittẽda in ſc̃dis nuptijs: ſcꝫ iſta Deus q̃ tã excellẽti myſterio ꝯiugalẽ copulam conſecraſti: vt xp̄i ⁊ eccleſie ſacramẽtũ preſignares i federe nuptiarũ. vt̃ qꝛ i iſta bñdictiõe agit̃ de vnitate xp̄i ⁊ eccleſie: qḋ figurat̃ i primo matrimonio: nõ autẽ in ſc̃do. Unde ⁊ apoſtolus ad corinthios. vj. Erunt duo in carne vna. ⁊ extra de bigamis. c. Debitũ vnius vxoris vir. Sed q̃ adheret plurib⁹ diſſoluit vnitatẽ vel fedus vnitatis: et ideo bñdictio q̃ agit de vnitate: ſcꝫ Deus qui tã excellẽti. nõ dr̃ in ſc̃dis veſperis. Et hoc eſt verũ tã ꝓ viro bigamo q̃ꝫ ꝓ muliere vidua: qꝛ caro bñdicta/ trahit ad ſe carnẽ non bñdictã. Sed oẽs alie bñdictiones indifferẽter debent dici ſc̃d̃m romanã eccleſiam: et ſc̃d̃m homo vſyon. Pꝛincipiū pꝛimogenitus/ſapiētia virtus. Alpha caput finiſqȝ ſimul/vocitatꝛ eſt oo Fons et oꝛigo boni / paraclyt⁹ ac mediatoꝛ. Agn⁹ ouis vitulus ſerpens aries leo ꝟmis. Os verbū ſplēdoꝛ/ſol glīa lux ꝛ imago. Panis flos vitis/mōs ianua petra lapiſqȝ. Angelus ꝛ ſponſus: paſtoꝛqȝ ꝓphā ſacerdos. Athanatos kyꝛos / theon pāthō craton ꝛ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per oīa dora. S. mat.

19.A. IN illo tp̄e. Acceſſerūt ad ieſum phariſei tētātes eū: et dicētes. Si licet hoī dimittere vxoꝛē ſuā quacūqȝ ex cauſa? Qui reſpōdēs: ait illis. Nō legiſtis: qꝛ qui fecit hoīem ab initio/ malum ꝛ feminā fecit eos? Et dixit eis. Propt̄ hoc dimittet hō patrē et matrē/ ꝛ adherebit vxori ſue: et erunt duo in carne vna. Itaqȝ iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cōiūxit: homo nō ſepet. Credo. Offr.

Dan.3 A Benedictus ſit de⁹ pater: vnigenituſqȝ dei filius ſanctus quoqȝ ſpūs: qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. In tp̄e paſc. Alla. ¶ Nota ꝙ odoꝛ thuris benedicti/ nūqȝ datur in eccl̄ia ſpōſo et ſponſe. Inde eſt ꝙ oblato thure bn̄dicto ſuper altare ſi deſcēdat thuribulū ad clericos vel ad laycos: aliud thus eſt apponēdū/ ꝛ clericis vel laycis offerēdū.

Sanctifica q̄s Secreta. dn̄e deus trinitas ſancta per tui ſancti noīs inuocationē huius oblatiōis hoſtiā: ꝛ per eā cooperāte ſpū ſctō noſmetipſos tibi pfice mun⁹ etnū. alia

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibus nr̄is: ꝛ hāc oblationē quā tibi offerimus pro famulis tuis / quos ad ſtatū maturitatis/ ꝛ ad diem nuptiarū ꝑducere dignatus es: placat⁹ ac benignus aſſume. et finiant ſub vno Per dn̄m

Prefatio. Qui cum vnigenito. poſt Sanctus ꝓſternāt ſe ſponſus et ſponſa ī oꝛatiōe ad gradū altaris extēſo pallio ſup eos: qđ teneant q̄ttuoꝛ clerici in ſuppellicijs ad quattuoꝛ coꝛnua: niſi alter eoꝝ vel ambo prius deſponſati fuerint ꝛ bn̄dicti: qꝛ tūc non habetur palliū ſup eos: neqȝ ſacramētalis bn̄dictio. Deinde dicto Per omnia ſecula ſeculoꝝ. et reſpōſo Amen poſt Pat noſter anteqȝ dicat Pax dn̄i. facta fractiōe eukariſtie more ſolito: dimiſſaqȝ hoſtia in trib⁹ fractionibus ſup patenam: dicat ſacerdos cōuerſus ad eos ſequentes oꝛatiōes ſub tono lectiōis/ illis interim genuflectentib⁹ ſub pallio. Dn̄s vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Propiciare dn̄e ſupplicatiōibus noſtris: ꝛ inſtitutis tuis quibus ꝓpagationē humani generis oꝛdinaſti/ benign⁹ aſſiſte: vt quod te auctoꝛe cōiungitur: te auxiliāte ſeruetur. Per chꝛiſtum. Oremus. Oratio.

Deus q̄ poteſtate virtutis tue de nichilo cūcta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exoꝛdijs: hoī ad imaginē dei facto ideo īſepabile mulieris adiutoꝛium ꝯdidiſti: vt femineo coꝛpi/ de virili dares carne principiū: docēs qđ ex vno placuiſſet inſtitui/ nūqȝ liceret diſiūgi. Caueat

ſacerdos de iſta clauſula.

DEus qui tā excellenti myſterio cōiugalem copulā cōſecraſti: vt chriſti et eccleſie ſacramentū preſignares in federe nuptiarū. Quia nō dicit in ſecūdis nuptijs vſqȝ Deus per queȝ mulier. vt patet inferius. Oro.

DEus ꝑ quē mulier iungit viro. ⁊ ſocietas pricipalit ordinata/.ea bene ✠ dictiōe donatur: que nec ſola ꝑ originalis peccati penam: nec ꝑ diluuij eſt ablata ſententiā. Reſpice q̄s ꝓpicius ſuꝑ hanc famulā tuā que maritali iūgēda eſt cōſortio: tua ſe expetit ꝓtectione muniri. Sit in ea iugū dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in xp̄o: imitatrixqȝ ſanctaꝝ ꝑmaneat feminarū. Sit amabilis vt rachel viro: ſapiēs vt rebecca/ lōgeua ⁊ fidelis vt ſara. Nichil i ea ex actibus ſuis ille auctor preuaricationis vſurpet: nexa fidei mādatiſqȝ ꝑmaneat vni thoro iūcta: cōtact⁹ illicitos fugiat: muniat i firmitatē ſuā robore diſcipline. Sit verecūdia grauis/pudore venerabilis doctrinis celeſtib⁹ erudita Sit fecūda in ſobole/ſit ꝓbata ⁊ innocens: et ad optatā ꝑueniat ſenectutē: ⁊ videat filios filioruȝ ſuoꝝ vſqȝ in tertiā ⁊ quartā progeniē: et ad beatoꝝ requiē atqȝ ad celeſtia regna ꝑueniat. ꝑ do.

❡ Notandū eſt ꝙ hec clauſula i oratione predicta: ſcilicet Deus qui tā excellenti. vſqȝ ad Deus ꝑ quē mulier, nō dicit in ſecundis nuptijs vt ſ̄ dictū eſt. Vir eī aut mulier ad bigamiā trāſiens: nō debet iteruȝ a ſacerdote bñdici: quia alia vice bñdicti ſint: eorum bñdictio nō debet iterari: qꝛ caro bñdicta/trahit ad ſe carnē nō bñdictā: et in titulo de ſcd̄is nuptijs inhibitū eſt: ꝑ decret. xxx. q. i. Hac ratione bñdictio nō dat in ſcd̄is nuptijs: qđ teſtat beat⁹ ambroſi⁹ ſic Prime nuptie a domino ſunt iſtitute: ſcd̄e vero ſunt ꝑmiſſe. Prime autē ſub oī bñdictione celebrant: ſcd̄e vero carēt aliqua bñdictione. Sed cū plures bñdictiōes ſint i nuptijs celebrādis: ſcȝ in itroitu chori ſub pallio: poſt miſſam: et ſuꝑ thorū in ſero. Quero q̄ bñdictio ſit iteranda i ſecūdis nuptijs/et q̄ nō? dicendum eſt ꝙ in hac oratione De⁹ qui poteſtate virtutis tue. ſunt tres bñdictiones/ que ideȝ habent principiū: ſcilicet Deus. media autē eſt oīno omittēda in ſcd̄is nuptijs: ſcȝ iſta Deus q̄ tā excellēti myſterio ꝯiugalē copulam conſecraſti: vt xp̄i ⁊ eccleſie ſacramētū preſignares i federe nuptiarū. vt ſ̄ qꝛ i iſta bñdictiōe agit de vnitate xp̄i ⁊ eccleſie: qđ figurat i primo matrimonio: nō autē in ſcd̄o. Unde ⁊ apoſtolus ad corinthios. vi. Erunt duo in carne vna. ⁊ extra de bigamis. c. Debitū vnius vxoris vir. Sed q̄ adheret plurib⁹ diſſoluit vnitatē vel fedus vnitatis: et ideo bñdictio q̄ agit de vnitate: ſcȝ Deus qui tā excellēti. nō dr̄ in ſcd̄is veſperis. Et hoc eſt verū tā ꝓ viro bigamo q̄ȝ ꝑ muliere vidua: qꝛ caro bñdicta trahit ad ſe carnē non bñdictā. Sed oēs alie bñdictiones indifferēter debent dici ſcd̄m romanā eccleſiam: et ſcd̄m homo vſyon. Pꝛincipiũ pꝛimogenitus/ſapiẽtia virtus. Alpha caput finiſqꝫ ſimul/vocitat⁊ eſt oo Fons et oꝛigo boni / paraclyt⁹ ac mediatoꝛ. Agn⁹ ouis vitulus ſerpens aries leo ꝟmis. Os verbũ ſplẽdoꝛ/ſol gl̃ia lux⁊ imago. Panis flos vitis/mõs ianua petra lapiſqꝫ. Angelus ⁊ ſponſus: paſtoꝛqꝫ ꝓphã ſacerdos. Athanatos kyꝛos / theon pãthõ craton ⁊ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per oĩa dora. S. mat.

19. A. IN illo tpe. Acceſſerũt ad ieſum phariſei tẽtãtes eũ: et dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxoꝛẽ ſuã quacũqꝫ ex cauſa? Qui reſpõdẽs: ait illis. Nõ legiſtis: q2 qui fecit hoĩem ab initio/ malum ⁊ feminã fecit eos? Et dixit eis. Propt̃ hoc dimittet hõ patrẽ et matrẽ/⁊ adherebit vxoꝛi ſue: et erunt duo in carne vna. Itaqꝫ iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cõiũxit: homo nõ ſepet. Credo. Offr̃.

Dan. 3 A Benedictus ſit de⁹ pater: vnigenituſqꝫ dei filius ſanctus quoqꝫ ſpũs: q2 fecit nobiſcũ miam ſuã. In tpe paſc. All'a. ¶ Nota ꝙ odoꝛ thuris benedicti/ nũqꝫ datur in eccl'ia ſpõſo et ſponſe. Inde eſt ꝙ oblato thure bñdicto ſuper altare ſi deſcẽdat thuribulũ ad clericos vel ad laycos: aliud thus eſt apponẽdũ/⁊ clericis vel laycis offerẽdũ.

SAnctifica q̃s Secreta. dñe deus trinitas ſancta per tui ſancti noĩs inuocationẽ huius oblatiõis hoſtiã: ⁊ per eã cooperãte ſpũ ſctõ noſmetipſos tibi ꝑfice mun⁹ eťnũ. alia.

Adeſto dñe ſupplicatiõibus nr̃is: ⁊ hãc oblationẽ quã tibi offerimus pro famulis tuis / quos ad ſtatũ maturitatis/⁊ ad diem nuptiarũ ꝑducere dignatus es: placat⁹ ac benignus aſſume. et finiant̃ ſub vno Per dñm

Prefatio. Qui cum vnigenito. poſt Sanctus ꝓſternãt ſe ſponſus et ſponſa ī oratiõe ad gradũ altaris extẽſo pallio ſuꝑ eos: qđ teneant q̃ttuoꝛ clerici in ſuppelliciis ad quattuoꝛ coꝛnua: niſi alter eorũ vel ambo prius deſponſati fuerint⁊ bñdicti: q2 tũc non habetur palliũ ſuꝑ eos: neqꝫ ſacramẽtalis bñdictio. Deinde dicto Per oĩa ſecula ſeculoꝝ. et reſpõſo Amen poſt Pat noſter anteqꝫ dicať Pax dñi. facta fractiõe eukariſtie more ſolito: dimiſſaqꝫ hoſtia in trib⁹ fractionibus ſuꝑ patenam: dicat ſacerdos cõuerſus ad eos ſequentes oratiões ſub tono lectiõis/ illis interim genuflectentib⁹ ſub pallio. Dñs vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

PRopiciare dñe ſupplicatiõibus noſtris: ⁊ inſtitutis tuis quibus ꝓpagationẽ humani generis oꝛdinaſti/ benign⁹ aſſiſte: vt quod te auctoꝛe cõiungitur: te auxiliãte ſeruetur. Per chꝛiſtum. Oremus. Oratio.

DEus q̃ poteſtate virtutis tue de nichilo cũcta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exoꝛdiis: hoĩ ad imaginẽ dei facto ideo iſepabile mulieris adiutoꝛium ꝯdidiſti: vt femineo coꝛpi/ de virili dares carne principiũ: docẽs qđ ex vno placuiſſet inſtitui/ nũqꝫ liceret diſiũgi. Caueat

ſacerdos de iſta clauſula.

DEus qui tã excellenti myſterio cõiugalem copulã cõſecraſti: vt chriſti et eccleſie ſacramentũ preſignares in federe nuptiarũ. Quia nõ dicit̃ in ſecũdis nuptijs vſq; Deus per quez mulier, vt patet inferius. Oro.

DEus ꝑ quẽ mulier iungit̃ viro. ⁊ ſocietas p̃cipaliť ordinata/ ea bene ✠ dictiõe donatur: que nec ſola ꝑ originalis peccati penam: nec ꝑ diluuij eſt ablata ſententiã. Reſpice q̄s ꝓpicius ſup hanc famulã tuã que maritali iũgẽda eſt cõſortio: tua ſe expetit ꝓtectione muniri. Sit in ea iugũ dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in xp̄o: imitatrixq; ſanctarꝝ ꝑmaneat feminarũ. Sit amabilis vt rachel viro: ſapiẽs vt rebecca/ lõgeua ⁊ fidelis vt ſara. Nichil i ea ex actibus ſuis ille auctor preuaricationis vſurpet: nexa fidei mãdatiſq; ꝑmaneat vni thoro iũcta: cõtactꝰ illicitos fugiat: muniat i firmitatẽ ſuã robore diſcipline. Sit verecũdia grauis/ pudore venerabilis doctrinis celeſtibꝰ erudita Sit fecũda in ſobole/ ſit ꝓbata ⁊ innocens: et ad optatã ꝑueniat ſenectutẽ: ⁊ videat filios filiorũ ſuorꝝ vſq; in tertiã ⁊ quartã progeniẽ: et ad beatorꝝ requiẽ atq; ad celeſtia regna ꝑueniat. ꝑ do.

¶ Notandũ eſt ꝙ hec clauſula i oratione predicta: ſcilicet Deus qui tã excellenti. vſq; ad Deus ꝑ quẽ mulier, nõ dicit̃ in ſecundis nuptijs vt ſ̄ dictũ eſt. Uir ei aut mulier ad bigamiã trãſiens: nõ debet iteruz a ſacerdote bñdici: quia alia vice bñdicti ſint: eorum bñdictio nõ debet iterari: qꝛ caro bñdicta/ trahit ad ſe carnẽ nõ bñdictã: et in titulo de ſc̄dis nuptijs inhibitũ eſt: ꝑ decret. xxx. q. j. Hac ratione bñdictio nõ dat̃ in ſc̄dis nuptijs: qđ teſtat̃ beatꝰ ambroſiꝰ ſic. Prime nuptie a domino ſunt iſtitute: ſc̄de vero ſunt ꝑmiſſe. Prime autẽ ſub oi bñdictione celebrant̃: ſc̄de vero carẽt aliqua bñdictione. Sed cũ plures bñdictiões ſint i nuptijs celebrãdis: ſcz in itroitu chori ſub pallio: poſt miſſam: et ſup thorũ in ſero. Quero q̄ bñdictio ſit iteranda i ſecũdis nuptijs/ et q̄ nõ? dicendum eſt ꝙ in hac oratione Deꝰ qui poteſtate virtutis tue. ſunt tres bñdictiones/ que idez habent principiũ: ſcilicet Deus. media autẽ eſt oino omittẽda in ſc̄dis nuptijs: ſcz iſta Deus q̄ tã excellẽti myſterio ꝯiugalẽ copulam conſecraſti: vt xp̄i ⁊ eccleſie ſacramẽtũ preſignares i federe nuptiarũ. vt ſ̄ qꝛ i iſta bñdictiõe agit̃ de vnitate xp̄i ⁊ eccleſie: qđ figurat̃ i primo matrimonio: nõ autẽ in ſc̄do. Unde ⁊ apoſtolus ad corinthios. vi. Erunt duo in carne vna. ⁊ extra de bigamis. c. Debitũ vnius vxoris vir. Sed q̄ adheret pluribꝰ diſſoluit vnitatẽ vel fedus vnitatis: et ideo bñdictio q̄ agit de vnitate: ſcz Deus qui tã excellẽti. nõ dr̃ in ſc̄dis veſperis. Et hoc eſt verũ tã ꝓ viro bigamo q̄ꝫ ꝓ muliere vidua: qꝛ caro bñdicta/ trahit ad ſe carnẽ non bñdictã. Sed oẽs alie bñdictiones indifferẽter debent dici ſc̄dm romanã eccleſiam: et ſc̄dm hoſtienſem ⁊ ſcd̄m thomā de aquino et morardum doctorem. Et ſciēdū eſt ꝙ iſta q̄ſtio diſcuſſa fuit ⁊ determinata in ſacro palatio dn̄i pape ⁊ tranſlata in angliam per magiſtrū Johannem hayſtede. Anno dn̄i milleſimo. CCCxxj. Et cauſa diſcuſſiōis erat: qꝛ multi ſacerdotū tūc tp̄is ad ſedē ap̄licā ꝯuolauerūt cauſa obtinēde abſolutionis bn̄ficiū/ ꝓ bn̄dictionibꝰ in ſcd̄is nuptijs collatis indiſcrete. Ideo ſtatuitur ſuꝑ hoc noua conſtitutio iohānis pape. xxij. que ſic incipit.

Concertationi antiq̄ finē imponere cupiētes: p̄ſenti declaramus edicto: ꝙ licet vir vel mulier ad bigamiā vel ad ſecundas nuptias trāſierint bn̄dici nō debent cū fuerint alias bn̄dicti. Qd̄ ſi forſan alter eoꝝ vel ābo eſſent ad ſecundas nuptias trāſituri: ⁊ in pͥmis nuptijs bn̄dicti nō fuerint: danda eſt eis benedictio in ſcd̄is nuptijs. Sane volētes antiquū rigorē tēperare: cōcedimꝰ ꝙ preſbyter q̄ ſecundas nuptias bn̄dixerit ſcienter/ ad ſedē apoſtolicā ex hoc venire minime teneat̄: ſed a pena ſuſpēſionis hoc caſu a iure indicta ꝑ ſuos poteſt dioceſanos abſolui. Si q̄ vero iuxta opinionē quorūdā hactenus nō reputātes ſe eſſe ſuſpēſos: ordines quoſlibet ſeu queuis beneficia receperint: dioceſani eoꝝ a pena ſuſpenſionis p̄dicte ipſos abſoluere ac ſuper executiōe ordinū et retētiōe bn̄ficioꝝ huiuſmodi cū eis valeant licite diſpēſare. Hic q̄ri poteſt quare ſcd̄e nuptie nō bn̄dicuntur. Ad hoc dico/ ꝙ ſcd̄m matrimoniū/ q̄uis ī ſe cōſideratū habeat ſacramētū: tn̄ ī ordine ad pͥmū ſacramētū cōſideratū aliq̄d habet defectu ſacramenti: quia nō habet plenā ſignificationem: cū nō ſit vna vniꝰ/ ſicut eſt ī matrimonio xp̄i et eccl̄ie: et ratione huiꝰ defectus benedictio a ſcd̄is nuptijs ſubſtrahitur: ſed hoc ītelligēdū eſt qn̄ ſcd̄e nuptie ſunt ſcd̄e ex ꝑte viri ⁊ ex ꝑte mulieris vel ex ꝑte mulieris tm̄. Si enī ꝟgo ꝯtrahat cū illo q̄ habuit aliā vxorē: nihilominꝰ nuptie bn̄dicūtur. Saluat̄ ⁊ alio modo ſignificatio etiam ī ordine ad pͥmas nuptias: qꝛ xp̄s ⁊ ſi vnā eccleſiā habet: habet tn̄ plures ꝑſonas deſpōſatas ī vna eccleſia. Sed aīa nō poteſt ſpōſa alteriꝰ eſſe q̄ꝫ xp̄i: quia cū demone fornicatur: nec eſt matrimoniū ſpirituale: ⁊ ꝓpter hoc quādo mulier ſecūdo nubit: nuptie nō bn̄dicuntur propter defectū ſacramenti. Poſt hec vertat ſe ſacerdos ad altare: et dicat **Pax dn̄i.** et **Agnus dei.** more ſolito. Tūc amoto pallio/ ſurgant ab oratione ſponſus et ſponſa: et accipiat ſponſus pacē a ſacerdote/ et ferat ſponſe oſculans eum: et neminem aliū. nec ipſe nec ipſa: ſed clericus ſtatim a preſbytero pacē accipiens/ proferat alijs ſicut ſolitū eſt. Cōmunio. **Benedicimꝰ deum celi: ⁊ coꝝ omnibus viuentibꝰ confitebimur ei: quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam.** Dañ. 3. E. In tempore paſchali **Alla alla.** Poſtcōio.

Proficiat nobis ad ſalutē corporis ⁊ anime dn̄e deꝰ huius ſecramẽti ſuſceptio: ꝛ ſempiterne ſancte trinitatis eiuſdẽqꝫ indiuidue vnitatis confeſſio. Alia poſtcõio ſub vno Oremus et ſub vno Per dominum.

QUeſumus oĩps de⁹ inſtituta ꝓuidẽtie tue pio amore comitare: vt quos legitima ſocietate cõnectis: lõgeua pace cuſtodias. Per dñz. Poſt miſſam bñdicatur panis et vinũ/ vel aliqđ bonũ potabile in vaſculo et guſtent ĩ nomine dñi/ ſacerdote dicente Dominus vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

BEne✠dic dñe iſtũ panẽ ꝛ hũc potũ/ ꝛ hoc vaſculũ ſicut benedixiſti quinqꝫ panes ĩ deſerto/ et ſex hydrias in chana galilee: vt ſint ſani/ ſobrij/ atqꝫ ĩmaculati oẽs guſtantes ex eis ſaluator mũdi Qui viuis et regnas cũ deo patre ĩ vnitate ſpiritus ſcti de⁹. Per. ¶Nocte ꝟo ſequẽte cũ ſpõſus ꝛ ſponſa ad lectũ ꝑuenerint: accedat ſacerdos et bñdicat thalamũ dicẽs. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpi. Orem⁹. Oro

BEne✠dic dñe thalamuz iſtũ/ ꝛ oẽs habitãtes ĩ eo: vt ĩ tua pace cõſiſtãt/ ꝛ in tua volũtate ꝑmaneãt: et in tuo amore viuant ꝛ creſcãt/ ꝛ multiplicent᷑ ĩ longitudinẽ dierum. Per xp̃m.

¶Benedictio ſuper lectum tantum cũ Dñs vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

BEne✠dic dñe hoc cubiculũ: qui nõ dormis neqꝫ dormitas: q̇ cuſtodis iſrł cuſtodi famulos tuos in hoc lecto quieſcentes/ ab oĩb⁹ fantaſmaticis/ demonũ illuſionib⁹ cuſtodi eos vigilantes: vt in preceptis tuis meditentur dormiẽtes/ vt te per ſoporem ſentiant: et hic et vbiqꝫ defenſionis tue ſemper muniantur auxilio. Per dominum no.

¶Deinde fiat bñdictio ſuꝑ eos in lecto: cum Oremus. Oratio.

BEne✠dicat de⁹ corpora vr̃a/ et aĩas vr̃as: ꝛ det ſuꝑ vos bene✠dictionem ſicut benedixit abraham yſaac et iacob. ℞. Amen. Item alia benedictio ſuper eos cum Orem⁹. Oratio.

MAnus dñi ſit ſuper vos: mittatqꝫ angeluz ſuũ ſanctũ: qui cuſtodiat et foueat vos omnibus diebus vite veſtre. ℞. Amen. ¶Item alia benedictio ſuꝑ eos cum Oremus. Oratio.

BEne✠dicat vos pater ꝛ filius ꝛ ſpũs ſanctus: q̇ trinus eſt ĩ numero/ ꝛ vn⁹ ĩ nomĩe. ℞. Amen. His peractis aſꝑgat eos ſacerdos aqua bñdicta: ꝛ ſic diſcedat et dimittat eos ĩ pace.

¶Miſſa ad honorem virginis glorioſe pro mulieribus pregnãtibus/ aut alias in partu laborantibus. Introitus.

ALma virgo virgi- Eccl'a
num ſancta dei ge-
nitrix pro deuotis
porrige ancillis tu-
is preces obnixas
ad filium que parturientium be-
nigna es auxiliatrix. Ps. Iurauit ps.131.
dominus dauid veritatem et nõ fru-
ſtrabitur eum: de fructu ventris tui
ponam ſuper ſedem tuam. Gloria pa-
tri et filio. Sicut. Oratio.

EXaudi clementiſſime pater deprecationem ſerui tui pro pauperib⁹ ancillis tuis in partu nunc aut in poſterū laborātibꝰ/ maieſtati tue deuotiſſime ſupplicantis: vt quēadmodum tua eas prouidētia ɔcipere decreuiſti: ita ipſa bñdictiōe tua preambula: ad laudē tui ſacri nominis virgine glorioſa ſuffragante celeriter iubeas expedire. Per dominū nr̄. Lectio libri Geneſis.

3.C. IN diebus illis. Dixit dñs ad adā. Nūquid ex ligno de quo tibi preceperā ne comederes/ comediſti? Dixitq̄ adam Mulier quā dediſti ſociā mihi/ dedit michi de ligno: et comedi. Et dixit dñs ad mulierē. Quare hoc feciſti? Que reſpondit. Serpens decepit me: ꝛ comedi. Et ait dñs ad ſerpentē. Qꝛ feciſti hoc: maledictus es inter oīa animātia: ꝛ beſtias terre. Inimicitias ponā inter te ꝛ mulierē: ꝛ ſemē tuum ꝛ ſemē illius. Et ipſa cōteret caput tuū: ꝛ tu inſidiaberis calcaneo eiꝰ Mulieri quoq̄ dixit. Multiplicabo erūnas tuas: et cōceptus tuos. In dolore paries: ꝛ ſub viri poteſtate eris: et ip̄e dominabit̄ tibi. Ade vero dñs dixit. Qꝛ audiſti vocē vxoris tue: maledicta terra in opere tuo. In laboribꝰ comedes ex ea: cūctis diebꝰ vite tue. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo: donec reuertaris i terrā de qua ſūptus es. Qꝛ puluis es: et in puluerē reuerteris. Gr̄. Ecce virgo cōcepit et abſq̄ dolore peperit nobis filiū: cuius nomen vocatus eſt ieſus. ℣ Qui ſicut pluuia i vellus: ita i vterū virginis deſcēdit/ ꝛ velut ſol porta clauſa ex vtero ꝟginali ad nos itroīt

Eccſa uii. Alla. ℣ Ad tuū o maria cōfugiūt preſidiū/ pauperes i partu laborantes: quas ſuis q̄ſo nō deſpicias in neceſſitatibꝰ ſꝫ a piculis cūctis libera eas ꝟgo ſemꝑ bñdicta. Sequentia.

O Ancilla xp̄i maria mater dei: pauperē exaudi peccatorē ad te vere ſuſpirantē: ne matrū i vtero periclitent̄ infantuli. Qui ꝓpter defectum baptiſmi macula irretiti originali i limbū cōdeſcēdūt qui pars eſt inferni. Maria itaq̄ miſeris ſuccurre puerulis/ q̄ pro graui ade ꝓthoplaſtorū nebula viſiōe dei ibi carent ꝑpetua. O iudicia dei abyſſus multa: q̄ licet ſine culpa pereāt: nō tamē ſine cauſa. Quam igit̄ pernicioſus pomi vetiti euē fuit morſus: q̄ mors poſteris ſic cōcludebat̄. Sed o q̄ꝫ felix fuit ꝛ letabūdus o maria īter te et angelū dialogꝰ: quo vita orbi toti oriebatur. Pre ceteris aūt tuus videtur ſplendeſcere beatiſſimꝰ abſq̄ dolore partꝰ Per quē eue maledictio eſt ſoluta: nec minus benedictio eſt mulieribꝰ cunctis condonata. Ad quē ergo confugient deſolate ꝑgnantes niſi ad te cūctarū conſolatrix cū lachrymis gementes. Audi eas virgo īmaculata/ nec parentū aſpiciat vnigenitus tuꝰ ad peccata. Sed paruulorum vlulatus clemēter exaudi ne in perenni ſubijciantur inferni formidoloſa adeo pena. Eos deniq̄ poſt ſacri baptiſmatis vndam regeneratos: perducere digneris ad eterna gaudia. Amen. Scdm Iohannem.

15.C. IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Mulier cum parit/ triſtitiā habet: quia venit hora eius. Cum autem peperit puerũ: iam nõ meminit preſſure eius propter gaudiũ: quia nat⁹ eſt homo in mundũ. Amẽ amen dico vobis. ſi quid petieritis patrem in nomine meo/ dabit vobis. Petite et accipietis: vt gaudium veſtrum ſit plenum. Offr.

Eccl'a Aue maria parturientiũ conſolatrix gratia plena infantiũ ſubleuatrix: q: dñs eſt tecũ/ ipſorũ eſto protectrix: vt ſupre mulierib⁹ benedicta dicaris: et ſuper oẽs bñdictus a cũctis chriſticolis extollat̃ fruct⁹ ventris tui. Secreta

Piiſſime xp̄e ieſu q̇ abſq; doloris cõtagione ex vtero virginali almifice matris tue in mundũ tua dignatione ſctiſſima porta clauſa exire dignatus es: cõcede ꝓpicius: vt fruct⁹ ancillarũ tuarꝫ i orbẽ terrarꝫ ſanos et icolumes taliter diſponas ꝑuenire: q̧ ad fontẽ baptiſmatis/ vna tecũ regenerari mereantur

Eccl'a Qui viuis. Cõio In partu puerorũ o maria ſol tuus reſplẽdeat miſericordie quo lucẽte cetera poſt deum lumiaria ſũt quaſi nõ ſint. Poſtcõ.

Beatiſſime ſpirit⁹ per quẽ cõdita ſunt vniuerſa/ ſuppliciter tuas exaudire digneris famulas: ꝑ qb⁹ has tue porrigimus pietati preces: vt quemadmodũ tuo felici ſancto iuuamie optãt liberari: ita ſuffragijs beatiſſime matris dei lumẽ grẽ tue in earũ celeri expeditione iſundere digneris. Qui cum patre.

¶ Bñdictio mulieris poſt partũ ante oſtiũ eccl'ie. In primis dicat ſacerdos hos pſalmos. Leuaui oculos. Bti oẽs. cuꝫ Gl'ia patri. Kyrieleyſon. Xp̄e eleyſõ. Kyrieleyſon. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libera. Dñe ſaluã fac ancillã tuã. Deus me⁹ ſperantẽ in te. Mitte ei auxiliũ de ſancto Et de ſyõ tuere eã. Eſto ei dñe turris fortitudinis A facie inimici. Dñe exaudi. Et clamor meus. Dñs vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo Oremus. Oratio.

Deus q̇ hanc famulã tuaꝫ de pariẽdi periculo liberaſti: ⁊ eã in ſeruitio tuo deuotã eſſe feciſti: ꝯcede: vt tẽporali curſu fideliter peracto/ ſub alis mie tue/ vitam perpetuã et quietam cõſequatur. Per dñm. ¶ Tunc aſpergatur mulier aqua benedicta a ſacerdote/ dicẽte Aſpges. Deinde inducat eã ſacerdos ꝑ manũ dexterã i eccleſiã: dicẽdo Ingredere in templũ dei: vt habeas vitam eternam/ ⁊ viuas in ſecula ſeculorum amen.

¶ Bñdictio panis i dieb⁹ dñicis In primis legat ſacerdos euangeliũ In principio. et poſtea dicat verſiculũ Sit nomẽ dñi benedictum. Ex hoc nunc et vſq; in ſeculum Benedicam⁹ domino. Deo gratias. Deinde dicat Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Orem⁹. Oratio.

Bene ✠ dic dñe hãc craturam panis: ſicut bñdixiſti quinq; panes i deſerto: vt oẽs guſtãtes ex eo: tã corporis q̃ aĩe recipiãt ſanitatẽ. In noie pr̃is ⁊ filij et ſpũs ſcti Amẽ. Hic aſpgat ſacerdos aquã bñdictã ſup panẽ.

¶ Ordo ad ſeruitiũ peregrinorum. In primis dicuntur pſl' ſequentes ſuper illos corã altari proſtratos. poſtq̃ cõfeſſi ſunt hoc modo incipiẽs. Pſalmus.

p̄.24. Ad te dñe leuaui animam meā: de⁹ me⁹ in te cōfido nō erubescā. Neq₃ irrideāt me inimici mei: eteni vniuersi q̄ sustinent te/nō cōfundent᷑. Confundant᷑ oēs iīqua agētes: superuacue. Uias tuas dñe demōstra michi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me: q̄ꝛ tu es de⁹ saluatoꝛ me⁹/et te sustinui tota die. Reminiscere miserationū tuaꝝ dñe: et mīarū tuaꝝ q̄ a seculo sunt. Delicta iuuētutis mee: ⁊ ignorātias meas ne memineris. Scd̄m mīam tuam memēto mei tu: ꝓpter bonitatē tuā dñe. Dulcis et rectus dñs: ꝓpter hoc legē dabit delinquentib⁹ in via. Diriget māsuetos ī iudicio: docebit mites vias suas. Uniuerse vie dñi mīa et veritas: requirentib⁹ testamētū eius/⁊ testimonia ei⁹. Propter nomē tuū dñe/ꝓpiciaberis peccato meo: multū est enim. Quis est hō q̄ timet dñm: legē statuit ei ī via quā elegit. Anima eius in bonis demorabit᷑: ⁊ semen ei⁹ hereditabit terrā. Firmamētū est dñs timētib⁹ eū: ⁊ testamētū ipsius vt manifestet᷑ illis. Oculi mei semꝑ ad dñz: q̄m ip̄e euellet de laqueo pedes meos. Respice in me ⁊ miserere mei: q̄ꝛ vnic⁹ et pauꝑ sum ego. Tribulatiōes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Uide humilitatē meā ⁊ laborē meū: et dimitte vniuersa delicta mea. Respice iīmicos meos: q̄m multiplicati sunt: et odio iniquo oderūt me. Custodi aīam meā et erue me: non erubescā q̄m sperauī ī te. Innocētes ⁊ recti adheserunt michi: quia sustinui te. Libera de⁹ israel: ex omnibus tribulationib⁹ suis. Gl̄ia pr̄i⁊

Miserere mei de⁹: scd̄z magnā mīam tuā. Et scd̄m multitudinē miserationū tuarū: dele iīquitatē meā. Ampli⁹ laua me ab iīquitate mea: ⁊ a peccato meo mūda me. Qm̄ iīquitatē meā ego cognosco: ⁊ peccatū meū cōtra me est semꝑ. Tibi soli peccaui et malū corā te feci: vt iustificeris ī sermonib⁹ tuis/⁊ vincas cū iudicaris. Ecce enim in iīquitatib⁹ cōceptus sum: ⁊ in peccatis cōcepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexisti: īcerta ⁊ occulta sapiētie tue manifestasti michi. Asperges me dñe ysopo ⁊ mūdaboꝛ: lauabis me ⁊ suꝑ niuem dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabunt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a pc̄tis meis: ⁊ oēs iīq̄tates meas dele. Coꝛ munduz crea ī me de⁹: ⁊ spm̄ rectū īnoua in viscerib⁹ meis. Ne proiicias me a facie tua: et spm̄ sanctū tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā salutaris tui: ⁊ spū princi principali cōfirma me. Docebo iīquos vias tuas: ⁊ ipii ad te cōuertent᷑. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuam. Dñe labia mea apies: ⁊ os meum ānūciabit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem: vtiq₃ olocaustis non delectaberis. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus: coꝛ cōtritū ⁊ humiliatū de⁹ nō despicies. Benigne fac dñe ī p̄.50.

bona volūtate tua ſyō: vt edificētur muri hierſm. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſtitie oblatiōes et olocauſta: tunc īponēt ſuꝑ altare tuū vitulos. Glia pri. ꝑs.

ꝑ.90. Qui habitat ī adiutorio altiſſimi: ī ꝓtectione dei celi cōmorabitur. Dicet dño ſuſceptor meꝰ es tu: et refugiū meum deꝰ meꝰ ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqueo venātiū: et a ꝟbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis. Scuto circundabit te veritas eiꝰ: nō timebis a timore nocturno. A ſagitta volante in die/a negocio perābulāte ī tenebris: ab īcurſu et demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille et decē millia a dextrꝭ tuis: ad te aūt nō appropinquabit. Verūtamē oculis tuis cōſiderabis: et retributionē peccatorū videbis. Qm̄ tu es dñe ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugiū tuū. Nō accedet ad te malū: ⁊ flagellū non appropīquabit tabernaculo tuo. Qm̄ āgelis ſuis mādauit de te vt cuſtodiant te ī oībꝰ viis tuis. In manibꝰ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Suꝑ aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabis: ⁊ cōculcabꝭ leonē ⁊ draconē. Qm̄ ī me ſperauit liberabo eū: protegā eū/qm̄ cognouit nomē meū. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipo ſū ī tribulatiōe/eripiā eū/⁊ glificabo eū. Lōgitudine dierꝝ replebo eū: ⁊ oſtēdā illi ſalutare meū. Gloria patri.

Kyrieleyſon. Xp̄e eleyſon. Kyrieleyſon. Pater nr̄. Et ne nos. Sꝫ libera. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana animā meam: q2 peccaui tibi. Vias ſuas dñs demōſtret tibi. Et ſemitas ſuas edoceat te. Greſſus tuos dirigat dñs ſcd̄m eloquiū ſuū. Vt nō dominetꝛ tui oīs iniuſtitia. Utinā dirigantꝛ vie tue. Ad cuſtodiēdas iuſtificationes dñi. Perficiat dñs greſſus tuos ī ſemitis ſuis. Ut nō moueātur veſtigia tua. Bndictus dñs deꝰ die quotidie. Proſperum iter faciat tibi deꝰ ſalutariū nroꝝ. Angelꝰ dñi bonus comitetꝛ tecū. Et bene diſponat itinera tua ⁊ actus tuos vt iterū cū gaudio reuertarꝭ ad ꝓpria. Beati imaculati ī via. Qui ābulant in lege dñi. Nichil ꝓficiat inimicus ī te. Et filiꝰ iniquitatis nō apponat nocere tibi. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpt nomē tuū. Dñe deꝰ ꝟtutū cōuerte nos. Et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ. Dñe exaudi orōnē meam. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ viā famuli tui N. in ſalutis tue proſperitate diſpone: vt iter oēs vie ⁊ vite huiꝰ varietates: tuo ſemꝑ protegantur auxilio. Per chriſtum dñm noſtrum. Oremus. Oratio.

Deus qui ad vitā ducis/et cōfidentes in te paterna protectiōe cuſtodis: queſumus vt his preſentibus famulis tuis N. a nobis egrediētibus/angelicum tribuas comitatum: vt auxilio tuo protecti/nullius mali cōcutiantꝛ formidine/nullo cōprimantꝛ aduerſitatis lāguore/nullius irruentis inimici moleſtentur īſidijs: ſed ſpacijs neceſſarij itineris/proſpero greſſu peractis: proprijſqꝫ locis reſtituti: et recipientur ſoſpites/ ac debitas exoluant tuo nomini grãs. Per chriſtum dñm. Orem⁹. Oratio.

DEus q̃ diligẽtib⁹ te miſericordiã tuã ſemp̃ ipẽdis: et a ſeruientib⁹ tibi i nulla es regione longinquus: dirige viam huius famuli tui. N. in volũtate tua: vt te protectore: te ꝑducẽte ꝑ iuſticie ſemitas ſine offenſiõe gradiatur. Per xp̄m. ¶ Hic ſurgant peregrini a ꝓſtratione. Et ſequat̃ benedictio pere ꝛ baculi hoc modo. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

DOmine ieſu xp̄e q̃ ineffabili tua miſeratione ac patris iuſſione ſpũſq; ſcti cooperatione de celo deſcendere/ ouẽq; perditã dyabolica ſeductiõe voluiſti q̃rere: atq; ꝓpriis humeris ad celeſtis patrie gregẽ referre quiq; ꝑcepiſti filiis matrꝫ eccl̃ie: orãdo petere/ beneviuendo q̃rere/ ac pulſãdo ꝑſeuerare: vt citi⁹ iuenire valeãt ſalutaris premia vite: te humilit̃ inuocam⁹: quatenus ſanctificãdo bene ✠ dicere dignerꝫ, has peras vel hãc perã et hos baculos vel hũc baculũ: vt quicũq; ea ꝓ tui nois amore ad iſtar humilis armature: lateri ſuo vel laterib⁹ ſuis applicare atq; ſuis collis ſuſpẽdere/ ſiue i manib⁹ ſuis geſtare: ſicq; ꝑegrinãdo/ ſuffragia ſanctorũ humili comitãte deuotione ſtuduerint querere: dextere tue ꝓtecti munimine/ ꝑuenire mereat̃ ad gaudia viſiõis et̃ne. Per te ſaluator mũdi. Qui vi. ¶ Hic aſpergatur aqua bñdicta ꝛ ponat ſacerdos collo peregrini peram dicens.

IN noĩe dñi nr̃i ieſu xp̄i accipe hanc peram habitum peregrinationis tue: vt bene caſtigatus et ſaluatus ꝑuenire merearis ad limina ſctõꝝ quo ꝑgere cupis/ et ꝑacto itinere tuo ad nos reuertaris icolumis. p eũd. ¶ Et ſic fiat aliis ſi ſint plures. ¶ Hic tradat vni baculum di.

ACcipe hũc baculũ ſuſtentationis itineris ac laboris peregrinatiõis tue: vt deuincere valeas oẽs catervas inimici: et peruenire ſecurus ad limina ſanctorũ quo pergere cupis: et peracto obedientie curſu/ ad nos iterum reuertaris cum gaudio. Per chriſtum. Et ſic dicat aliis ſi ſint plures. ¶ Bñdictio crucis pergentis hieruſalẽ cum Dominus vobiſcũ. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

DEus inuicte potẽtie/ pietatis immenſe/ atq; peregrinantiũ totius cõſolationis auxiliũ: qui famulis tuis inuictiſſima arma tribuis: q̃ſumus hãc crucẽ deuote humilitatis bñdi ✠ cere digneris: vt venerande crucis vexillum cuius i eo eſt deſignata figura/ ſit inuictiſſimũ robur ſerui tui contra hoſtis antiqui nequiſſima tentamẽta/ ſit in via defenſio/ ſit in domo tua protectio/ ſit nobis vbiq; preſidium. Per dñm. ¶ Hic aſpergat̃ aqua benedicta ſuper veſtem. Deinde ſi aliquis eoꝝ profecturus eſt hieruſalẽ: detur ei veſtimentum cruce ſignatũ: ſacerdote dicẽte.

ACcipe veſtimentũ cruce dñi ſaluatoris nr̃i ſignatum: vt ꝑ illud ſalus/ bñdictio et virtus/ ꝓſpere proficiſcēdi ad ſepulchrū eius tibi comitet̃. Qui cū deo pr̄ez ſpi. ¶ Et ſic fiat aliis ſi ſint plures. Cōbuſtio crucꝭ in carne peregrinis eūtibꝰ hieruſalē ꝓhibitū eſt i lege ſcđm iura canonica ſub pena excōmunicatiōis maioris. His finitis dicitur miſſa pro iter agentibꝰ more ſimplicis feſti nouē lec. Officiū

.30. Esto michi i deum ꝓtectorē ⁊ i locū refugij/ vt ſaluum me facias: qm̄ firmamētum meū ⁊ refugiū meū es tu: et ꝓpter nomē tuū dux michi eris et enutries me. In tpe paſchali
idē Alla alla. ℣. In te dn̄e ſꝑaui nō confundar in eternū: in iuſtitia tua libera me et eripe me. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibus noſtris: ⁊ viā famuloꝝ tuorū N. in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone. vt inter oēs vie ⁊ vite huiꝰ varietates: tuo ſemꝑ ꝓtegāt̃ auxilio. Per do. Lec. libri geneſis

In diebꝰ illis. Locutꝰ eſt abrahā dicēs. Dn̄e deꝰ celi/ qui tulit me de domo patris mei/ ⁊ de terra natiuitatis mee/ qui locutꝰ eſt michi: ⁊ iurauit dicēs. Semini tuo dabo trā hāc: ipſe mittet angelū ſuū coram te.

30 Gr. Eſto michi in deū ꝓtectorē: ⁊ in locū refugij/ vt ſaluū me facias. ℣.
3. In te dn̄e ſꝑaui nō cōfundar in eternū. Repetat̃ gr. Alla. ℣. Qui timent dn̄m ſꝑant in eū: adiutor eorū ⁊ ꝓtector eorū eſt. Si in tpe paſc. cōtigerit hoc ſuitiū: tūc dr̄ ſecūdū Alla. vnū ex illis que ſcribūtur poſt officiū Quaſi modo geniti infantes. Scđm Matheum.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes ꝓdicate dicētes: qꝛ appropinq̄bit regnum celoꝝ. Infirmos curate/ mortuos ſuſcitate/ leproſos mūdate/ demones eiicite. Gratꝭ accepiſtis: gratꝭ date. Nolite poſſidere aurū neqꝫ argētū: in zonis vr̄is. Nō perā/ nō calciamēta neqꝫ virgā: neqꝫ duas tunicas habeatis. Dignꝰ eſt eni oꝑariꝰ mercede ſua. In quācūqꝫ ciuitatē intraueritis: introgate q̄s in ea dignus ſit. Et ibi manete: donec exeatis. Intrātes aūt domū: ſalutate eā dicētes. Pax huic domui. Et ſi quidē illa domꝰ fuerit digna: maneat pax vr̄a ſuꝑ eam. Si aūt nō fuerit digna: pax vr̄a ad vos reuertet̃. Et quicūqꝫ nō recepit vos/ nec audierit ſermones vr̄os: exeuntes de domo vel de ciuitate/ excutite puluerē de pedibꝰ vr̄is ſuꝑ eā. Amē dico vobis: tolerabilius erit terre ſodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ i die iudicij/ q̄̃ illi ciuitati. 10. A.

Offr. Sperēt in te oēs q̇ nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinq̇s querētes te: pſallite dn̄o q̇ habitat in ſyō/ qm̄ nō eſt oblitus orationē pauperū. In tpe paſc. Alla. Ps. 9.

Hic offerant peregrini. Secre.

Propiciare q̄s dn̄e ſupplicatiōibꝰ nr̄is: et has oblatiōes q̄s offerimꝰ ꝓ famulis tuis benignꝰ aſſume/ vt viā illoꝝ precedēte gr̄a tua dirigas/ ⁊ ſub ſequēte comitare digneriꝫ: vt de actu atq̧ icolumitate eoꝝ ſcōm mie tue preſidia gaudeamus.

h.118. Per dñm. Cōio. Tu mādaſti mādata tua cuſtodiri nimis: vtinā dirigā̄t vie mee: ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. In tpe paſc. Alla alla.

SUmpta q̄s dñe Poſtcō. celeſtis myſterij ſacramēta ad proſperitatē itinerꝫ famulorum tuoꝝ ꝓficiant: ⁊ eos ad ſalutaria cūcta ꝑducāt. Per dñm noſtrū. ¶ Poſt miſſam dicat ſacerdos has ſequētes orationes ſup peregrinos proſtratos corā altari/ ſiue profecturi fuerint ad hieruſalē ſiue ad ſancti Jacobi limina: vel ad aliā ꝑegrinationē cū Dñs vobiſcum. Oremꝰ. Oro.

DEus īfinite miſericordie ⁊ maieſtatis immēſe: quē nec ſpacia locoꝝ/ nec interualla tēporū ab his quos tueris abiūgunt: adeſto famulo tuo vel famulis tuis/ in te vbiq̧ confitenti vel confidētibus/ et preſta: vt per omnē quā iturus eſt vel ituri ſunt viam/ dux ei vel eiꝰ: et comes eſſe digneris: nichil ei vel eis aduerſitatꝫ noceat: nihil difficultatꝫ obſiſtat/ cūcta ei vel eis ſint ſalubria/ cūcta ſint ⁊ proſpera: vt ſub ope dextere tue quicquid iuſte petierit vel petierint deſiderio celeri et ꝓſpero ꝯſeq̄t̄ vel cōſequant̄ effectu. Per chriſtum dñm no. Oremꝰ. Oratio.

OMnīps ſempit̄ne deꝰ/ q̄ es via/ veritas/ ⁊ vita: iterveſtrū vel tuū in bñplacito ſuo diſponat/ angelū ſuū raphaelꝫ in hac peregrinatiōe veſtra vel tua cuſtodē adhibeat: q̄ ad loca deſiderata cū pace te eundo perducat/ ⁊ cum ſalute iterū te ad nos redeundo reducat. Sit interuētrix tua vel veſtra/ btā dei genitrix maria cū vniuerſis angelis et archāgelis/ patriarchis quoq̧ et prophetis. Sint interceſſores tui vel veſtri ſancti apoſtoli petrus ⁊ paulus cū ceteris apoſtolis/ martyribus/ cōfeſſoribus atq̧ virginibus: obtineant tibi vel vobis ſancti: quorum queris vel queritis ſuffragia cū oībꝰ ſanctis/ iuſta deſideria ⁊ proſperitatē: remiſſionēq̧ olim peccatorum/ ac vitam eternā. Per eūdem dñm noſtrū. Deinde cōmunicētur: ⁊ ita recedāt in nomine dñi.

¶ Sciēdum eſt ꝙ quotidie per aduentum dñi quando chorus non regitur: vſq̧ ad vigiliā natiuitatis domini: et ab octauis epyphanie / vſq̧ ad quartā feriam ante paſcha: ⁊ a craſtino ſancte trinitatis vſq̧ ad aduentum domini: ante tertiā dicitur miſſa in capitulo pro fidelibꝰ defunctis cum dyacono ⁊ ſubdyacono albis cum amictibus indutis tantū: niſi precedente die feſtū duplex: vel octa. cuꝫ regimie chori ꝯtigerit: tūc enī nulla erit miſſa ꝓ defunctis in capitulo: et niſi q̄n corpus adeſt pñs: et etiā in anniuerſarijs epoꝝ: tūc ei ad altare autēticū aliq̄n dicit̄ miſſa aliq̄n ad alia altaria iuxta q̄ corpora eorū requieſcunt humata. Itē nulla feria in paſchali tēpore dicit̄ miſſa capitularis pro defunctis: niſi fuerit corpus p̄ſens vel anniuerſariū/ vel aliquod trigintale. Ad miſſam. Officium.

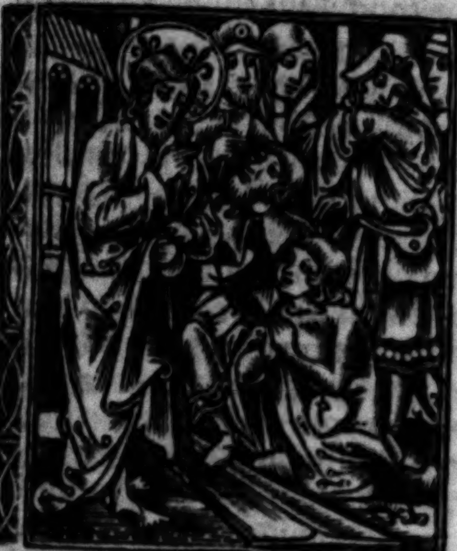

Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Te decet hymnus deus ĩ ſyon: et tibi reddetur votũ in hierłm: exaudi orōnē meā/ ad te omnis caro veniet. ps. 64. Nota ꝙ ad quālibet miſſaȝ que pro corpe pñti celebrat̃ cuiuſcũqȝ fuerit: niſi pro rege vel regina vel alio magno dño quinqȝ dñorũ. Prima orō **Oīps ſempiterne deꝰ/ miam tuā ſupplices deꝓcamur: vt aīam famuli tui.** Secũda orō. **Deus qui inter apłicos.** Tertia orō **Deus venie largitor.** Quarta orō **Oīps ⁊ miſericors deꝰ: vnica ſalus mortaliũ.** Quinta orō. **Fideliũ deus oīm.** Infra trigintale quinqȝ dñr orōnes. Pria orō **Deus cui ꝓpriũ eſt miſereri minor.** ⁊ cetere orōnes vt sꝰ ꝓ corpe pñti. Iteȝ in triceſima die oēs orōnes dñr vt infra trigintale.

In oībus anniuerſariis quinqȝ dicunt̃ orōnes. Prima orō **Deus indulgētie.** Cetere vt sꝰ pro corpore pñte. In ãniuerſariis tñ ſimplicibꝰ cuiuſcũqȝ canonici vel cuiuſcũqȝ alteriꝰ orō ſic ꝓnũciet̃ **Deus indulgētiarũ dñe da animabꝰ fa.** Si miſſa ꝓ corpe pñti/ vel ãniuerſariũ cuiuſcũqȝ fuerit infra trigintale celebret̃. Prima orō pro corpe pñti vel anniuerſario dicit̃. Secũda ꝓ trigintali. orō **Deus cui ꝓpriũ minor.** Tertia **Deus q̃ inter apo.** Quarta. **Deus venie largitor.** Quinta **Fideliũ deus omniũ.** Quãdo aũt dicit̃ miſſa ferialis in capi. pro defunctis/ tres dñr orationes: prima **Deus qui inter apo.** Secũda **Deus venie largitor.** Tertia **Fideliũ.** Quãdocũqȝ corpus eſt pñs ⁊ in anniuerſariis epõrũ et decanorũ eccłie/ poſtq̃ executor officii in iceptione miſſe altare thurificauerit: dyaconꝰ cũ thuribulo accedat: et corpus illud in feretro vel in tũba incenſet: ſimiliter ante euãgelium dũ tractꝰ canit̃/ icẽſato priꝰ altari: ⁊ itiõ poſtq̃ ſacerdos ſacrificiũ ante lotionē loco ſuo diſpoſitũ thurificauerit/ ideȝ dyaconꝰ thurificet ſicut priꝰ: non circũeũdo corpus in feretro vel tũbam: ſed ex vtraqȝ pte vtraqȝ vice icipiēdo a capite ſemꝑ tñ thurificando. Nũq̃ enĩ thurificatur corpus ad **Placebo:** vel ad **Dirige** ſcđm vſum **Sarum:** ſed hoc ſemꝑ: niſi fuerit corpus regis/ epĩ/ comitꝭ vł barõis. Quotidie ante dieȝ ſepulture pro corpe pñſenti cuiuſcũqȝ fuerit dr̃ iſta orō

Deus cui ꝓpriū eſt miſereri ſemp ꝛ parcere/ te ſupplices deꝓcamur pro aīa famuli tui quā hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt nō tradas eā in manus inimici/nec obliuiſcaris in finē: ſed iubeas illam ab angelis ſanctis ſuſcipi/ atqꝫ ad regionem viuoꝝ ꝑduci: ꝛ qꝛ i te ſperauit et credidit: ſanctoꝝ tuoꝝ mereatur ſocietate letari. p. ❡ Pro corpore ꝑſenti ꝛ i anniuerſarijs et trigintalib⁹ eꝑorū ꝛ in die animarū tm̄. Lectio ep̄le beati pauli apoſtoli: Ad theſſalonicēſes.

1.4. C. Fratres. Nolumus vos ignorare de dormiētib⁹: vt nō cōtriſtemini/ ſicut ꝛ ceteri qui ſpem nō habēt. Si eni credimus ꝙ ieſus mortu⁹ eſt ꝛ reſurrexit: ita ꝛ deus eos qui dormierūt ꝑ ieſum adducet cū eo. Hoc eni vobis dicim⁹ in verbo dñi: qꝛ nos qui viuim⁹ qui reſidui ſum⁹: in aduētu dñi nō preueniemus eos qui dormierūt. Quoniā ipſe dñs in iuſſu ꝛ in voce archangeli et in tuba dei deſcendet de celo: ꝛ mortui qui in chriſto ſunt reſurgent pͥmi. Deinde nos q̄ viuimus qui relinquimur/ſimul rapiemur cū illis in nubib⁹/ obuiam xp̄o in aera: ꝛ ſic ſemp cuȝ dño erimus. Itaqꝫ cōſolami inuicē: in ꝟbis iſtis. ❡ In anniuerſarijs ꝛ trigitalibus alioꝝ quorūlibet. Lect. libri machabeoꝝ.

2.12. B. In diebus illis. Vir fortiſſimus iudas collatione facta/ duodeci milia dragmas argenti miſit hieroſolymā: offerri ea ibi pro peccatis mortuoꝝ: iuſte et religioſe de reſurrectione cogitans. Niſi eni eos q̄ ceciderant reſurrecturos ſparet: ſuperfluū videret ꝛ vanū orare ꝑ mortuis. Et qꝛ ꝯſiderabat ꝙ hi q̄ cū pietate dormitionē acceperant: optimā haberēt repoſitā grām. Sctā ergo ꝛ ſalubris eſt cogitatio ꝓ defunctis exorare: vt a peccatis ſoluāt. Hee due ſequētes ep̄le legant ꝑ totū annū ad miſ. q̄tidianā ꝓ defunctis alternis vicibus per totā ebdo. Lectio libri apocalipſis bti Iohānis ap̄li.

14. C In dieb⁹ illis. Audiui vocē de celo: dicētē mihi. Scribe: bti mortui q̄ in dño moriunt. Amodo eni iam dicit ſpūs vt requieſcāt a laborib⁹ ſuis. Opera eni illoꝝ: ſequūt illos. Ad corin.

1.et.1 C. Fratres. Chriſt⁹ reſurrexit a mortuis ꝑmitie dormiētiū. Qm̄ qdē ꝑ hoiem mors: et ꝑ hoiem reſurrectio mortuorum. Et ſicut in adā oēs moriūtur: ita ꝛ i xp̄o oēs viuificabunt. Vnuſquiſqꝫ autē: in ſuo ordine. ❡ Vbicūqꝫ corpus ſit ꝑſens cuiuſcūqꝫ fuerit: ꝛ in oībus miſſis pro epis: dr̄ a trib⁹ clericis de ſecunda forma habitu nō mutato ad caput defuncti ſi adeſt: ſinantem ad gradū chori. Gr. Si ambulē in medio vmbre mortis: nō timebo mala qm̄ tu mecū es dñe. ℣. Virga tua ꝛ baculꝰ tuus ipa me cōſolata ſunt. Et ideȝ Gr. ſemp incipiat et ſuus ℣. ꝓcātet a trib⁹ clericis de ſecūda forma/habitu nō mutato ad caput defuncti ſi adeſt: ſinaūt ad gradū chori. In oīb⁹ alijs miſſis pro defunctis dicat ſeqns grad. a toto choro ſimul interī ſedēte: niſi i die aiaꝝ. Gr.

Ps.2

Eccle veſpca tio. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Aīe eoꝝ in bonis demorentur: ⁊ ſemen eoꝝ hereditet terrā. Ita ꝙ idē incipiat: ⁊ ſuus ℣. ꝓcantet a trib⁹ clericis de ſcđa forma habitu non mutato: quandocunqꝫ corpus adeſt ꝑſens ad caput defuncti tm̄: ſin autē ad gradū chori: ⁊ in die aiarū in pulpito. Alias illud idem gradale. Requiē eternā. et ſuus ℣. Aīe eorū in bonis. quotienſcunqꝫ cantant in anniuerſariis et trigintalib⁹: et in miſſis ferialib⁹ pro defunctis poſt eorū inceptionē a toto choro iterim ſedente abſqꝫ neuma in fine percantent. Quandocunqꝫ corpus ſit preſens/ ⁊ in oībus miſſis ꝓ epiſcopis defunctis: dicat tractus Sicut ceruus deſiderat. ibidem vbi građ. a quattuor clericis de ſuperiori gradu/ habitu nō mutato/ nequaꝗ̄ vt ī aliis tract. alternatim ſedētibus: ſed interim cōtinue ſtātib⁹ ad caput corporis/ quod ꝑſens fuerit/ vel epī defuncti ſi adeſt: ſin autē ad gradū chori quouſqꝫ finierint ipm̄ tractū: ita ꝙ oēs illi quattuor clerici/ ſimul primū ℣. incipiant quā duo ex parte chori principalis proſequātur. Sequēs ℣. ab aliis duobus ex altera parte cantet: ⁊ ſic alternis vicibus ſinguli ℣. toti⁹ tract. ab illis quattuor dñr choro ſimul iterim ſedēte: ita quidē vt oēs ſil ipꝫ tract. t̄minēt. Tr.

ꝑ.41. et oīa infra. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuū: qñ veniā ⁊ apparebo āte faciē dei mei. ℣. Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dū dr̄ michi ꝑ ſingulos dies vbi eſt de⁹ tu⁹. In anniuerſariis ⁊ trigeſimis ⁊ in oīb⁹ aliis miſſis ꝓ defunctis/ dicit ſequēs tract. De pꝛofūdis a toto choro alternatim ſimul iterim ſedēte cū cātu in građ. ſup hoc notato: niſi in die aiaꝝ tm̄. tūc enī dr̄ cū eodē cātu quo in dñica. lxx. a quattuor clericis de ſupiori gradu/ habitu nō mutato ad gradū chori ſupradicto modo quo ſcilicet tractū. Sicut ceru⁹. Tract⁹ ꝑ.129.

De pꝛofundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocē meā. ℣. Fiāt aures tue intēdētes: ī orationē ſerui tui. ℣. Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe q̄s ſuſtinebit? ℣. Qꝛ apd̄ te ꝓpiciatio eſt: ⁊ ꝓpt legē tuā ſuſtinui te dñe. Pro corpe ꝑſenti/ et in oībus anniuerſariis ⁊ trigintalib⁹ eꝑoꝝ et in die aiaꝝ: ſimiliter ī dñicis ⁊ in ſecūdis fer. qñ dr̄ miſ. ferialit̄ in capitulo vel alibi: dr̄ ſequēs euāgeliū. Scđm Johānē. 11. C.

In illo tpe. Dixit martha ad ieſū. Dñe ſi fuiſſes hic: frater meus nō fuiſſet mortuus Sed et nūc ſcio: qꝛ quecūqꝫ popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio: qꝛ reſurget in reſurrectione: in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio et vita. Qui credit in me: etiā ſi mortu⁹ fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit ⁊ credit in me: nō morietur ī eternū. Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ dñe: ego credidi/ qꝛ tu es chriſtus filius dei viui: qui in hunc mūdū veniſti. ¶ Feria. iii. Scđm Johānem.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝝ. 6. B.

Omne qđ dat michi patꝛ ad me veniet: et eum qui venit ad me/ non eiiciā foras. Qꝛ deſcendit de celo. non vt faciā voluntatē meam: ſed voluntatē eius qui miſit me. Hec eſt autē volūtas eius ꝙ miſit me patris: vt omne qđ dedit michi/ nō perdā ex eo: ſed reſuſcitē illud i nouiſſimo die. Hec eſt ei volūtas patris mei ꝙ miſit me: vt omis qui videt filiū ⁊ credit in eum/ habeat vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die

¶ Feria.iiii. Scdm Johānem.

5.D. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: et turbis iudeorū. Amen amen dico vobis: qꝛ qui verbuz meū audit ⁊ credit ei qui miſit me: habet vitam eternam. Et in iudiciū non venit: ſed trāſiet a morte i vitā. Amē amē dico vobis: qꝛ venit hora ⁊ nunc eſt: quādo mortui audiēt vocem filij dei: et ꝙ audierint viuēt. Sicut eni patꝛ habet vitam in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitā habere i ſemetipſo. Et poteſtatē dedit ei iudiciū facere: qꝛ filius hoīs eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hora in qua omnes qui in monumētis ſunt/ audient vocem filij dei. Et procedēt qui bona fecerūt: in reſurrectionem vite: qui vero mala egerūt: in reſurrectionē iudicij.

¶ Fer.v. Scdm Johānem.

5.D. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis/ et turbis iudeorū. Sicut pater ſuſcitat mortuos/ ⁊ viuificat: ſic ⁊ filius quos vult/ viuificat. Neqꝫ eni pater iudicat quēqꝫ: ſed omne iudiciū dedit filio. vt omnes honorificent filium/ ſicut honorificāt patrem. Qui nō honorificat filiū: nō honorificat patrē ꝙ miſit illū. Amē amen dico vobis: qꝛ qui verbum meū audit/ et credit ei qui miſit me: habet vitam eternā. Et in iudicium non veniet: ſed tranſiet a morte in vitā.

¶ Fer.vj. S. Joh.

6.E. In illo t. Dixit ieſus diſcipulis ſuis/ ⁊ turbis iudeoꝝ. Ego ſum panis viuus: qui de celo deſcendi. Si quis māducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Et panis quem ego dabo: caro mea eſt pro mundi vita. Litigabant ergo iudei adinuicē: dicentes. Quomodo poteſt hic carnem ſuā dare nobis ad manducandum? Dixit ergo eis ieſus. Amen amē dico vobis: niſi māducaueritis carnē filij hoīs: ⁊ biberitis eius ſanguinē/ nō habebitis vitam in vobis. Qui māducat meā carnem ⁊ bibit meū ſanguinem: habet vitā eternam. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die.

¶ Sabbato Scdm Johēm.

6.F. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis/ et turbis iudeorum. Amē amē dico vobis: niſi māducaueritis carnem filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē/ nō habebitis vitā in vobis. Qui māducat meā carnē/ ⁊ bibit meum ſanguinē: habet vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die.

Offr. Dñe ieſu xpe rex glorie/ libera animas oīm fideliū defunctoꝝ de manu infernus de profundo lacu: libera eas de ore leōis ne abſorbeat eas tartarus, ne cadāt in obſcura tenebrarū loca: ſed ſignifer ſanctus michael repreſentet eas in lucē ſanctā. Quā olim abrahe promiſiſtis

Eccle oratio et ola infra.

ſemini eius. ¶ Notādūz eſt q̄ qñcumqꝫ corpus adeſt preſens ⁊ in omnib⁹ anniuerſarijs ⁊ trigintalibus poſt ablutionē manuū: incipiat ſacerdos iūctis manibus ī medio altaris hoc modo.

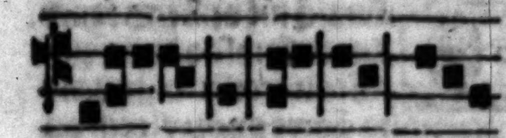

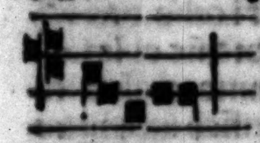

Chorus reſpōdeat Tu ſuſcipe pro aīabus illis quarū hodie memoriā agim⁹: fac eas dñe de morte trāſire ad vitā. Et iterum dicat ſacerdos priuatim In ſpiritu humilitatis, more ſolito Deinde cōuerſus ad populū dicat ſiliter priuatim Orate fratres et ſorores pro fidelib⁹ defunctis. Et chorus reſpōdeat cātādo ℣. Requiem eternā dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Quā olim abrahe promiſiſti et ſemini eius. In oībus vero alijs miſſis pro defunctis / q̄ ferialiter dñr / nec quādo vltimo ante paſcha cōplet͛ officiū mortuorū / nec etiā in die aīarū dicit͛

Eccle vox et oia infra.

In die aīarū tantū. Offr. O pie deus qui ꝑmū hoīem ad eternā gloriā reuocaſti: paſtor bone q̄ ouē ꝑditā pio humero ad ouile reportaſti: iuſte iudex dum veneris iudicare libera de morte aīas eorū quas redemiſti: ne tradas beſtijs aīas confitētes tibi: ne derelinquas eas in finem.

¶ Ante diē ſepulture. Secreta.

Suſcipe q̄s dñe miſericors pater oblationez quā tibi offerimus / pro aīa famuli tui N. quā hodie de carnali corruptione liberaſti: ⁊ concede / vt ab oībus humane cōditionis exceſſibus his remedijs expietur / ⁊ in requie ſempiterna diem reſurrectionis preſtolet͛. Per. In oībus miſſis pro corpore p̄ſenti ⁊ in oībus āniuerſarijs ⁊ trigintalibus: et in die aīarū: ⁊ quādo vltimo fit ſeruitiū mortuorū ante paſcha dicit͛ hec Cōio Pro quorum memoria corpus chriſti ſumitur dona eis dñe requiē ſempiternā. ℣. Et lux perpetua luceat eis. Pro quorum mēoria ſanguis chriſti ſumit͛ dona eis dñe requiē ſempit͛nā. In oībus alijs miſſis ꝑ defunctis dicitur hec Cōio Lux eterna luceat eis dñe: cum ſanctis tuis in eternum q: pius es. cum ℣. Requiē eternam dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis Et cū repetitiōe Cuz ſanctis tuis in eternū: q: pius es. ¶ Sc̄dm omnes libros Sarum eccleſie ante diē ſepulture. Poſtcōio.

Preſta q̄ſo ōps de⁹: vt animā famuli tui N. ab āgelis lucis ſuſceptā: in preparata habitacula deduci facias beatorū. Per do.

¶ In die ſepulture cuiuſcumqꝫ corpus fuerit dicit͛ iſta. Oratio.

Omnipotens ſempiterne de⁹ / miſericordiā tuam ſupplices deprecamur: vt aīam famuli tui / cuius corpori debitū ſepulture officiū ꝑſoluim⁹: in ſinū abrahe patriarche tui iubeas collocari vt cū dies agnitiōis tue aduenerit: int͛ ſctōs ⁊ electos tuos eū reſuſcitari p̄cipias. Per d. Secr.

Suſcipe dñe pro aīa famuli tui hoſtiā quam deo patri obtuliſti pro nobis benigne: et q: cauſa hoīm deſcendiſti de celis: te redeūte/ ſanctorū tuorū mereatur adiūgi cōſortijs. Per te ſaluator mūdi. Qui cum deo patre et ſpiritu ſancto. Poſtcō.

PReſta q̄s dn̄e: vt aīa famuli tui corpi hodie officia humanitatis exhibem⁹/ his ſacrificijs expiata: ſaluationis tue ꝑpetuo munere gratulētur. p do. ¶ In die trigintali. Orō

DEus cui ꝓpriū eſt miſereri ſemper et parcere: ꝓpiciare anime famuli tui: et oīa ei⁹ pctā dimitte: vt mortis vinculis abſolutus/ trāſire mereatur ad vitam. Per dn̄m. Secreta.

INtuere q̄s oīps etne de⁹: et placat⁹ ſuſcipe dignare hoc ſacrificiū/ qđ tibi offerimus pro aīa famuli tui: ꝛ ꝯcede illi pacem perpetuā/ et requiē ſempiternam. Per dn̄m. Poſtcōio.

PRoſit q̄s dn̄e aīe famuli tui/ diuini celebratio ſacramēti: vt ei⁹ ī quo ſpauit ꝛ credidit: eternū capiat te miſerāte conſortium. Qui tecum viuit ꝛc.

¶ In anniuerſarijs. Oratio.

DEus indulgētiaꝝ dn̄e: da aīe famuli tui cui⁹ anniuerſariū depoſitiōis diē ꝯmēoram⁹: refrigerii ſedē/ quietis beatitudinē/ luminis claritatē. Per. Secreta.

PRopiciare q̄s dn̄e ſupplicatiōib⁹ nr̄is ꝓ aīa famuli tui/ cui⁹ hodie annua dies agit̄: pro q̄ tibi offerim⁹ ſacrificiū laudis: vt eam ſctōꝝ tuorū cōſortio ſociare digneris. Per dominū noſtrum ieſum xp̄m. Poſtcōio.

PReſta q̄s dn̄e/ vt aīa famuli tui/ cui⁹ āniuerſariū depoſitiōis diem recolim⁹: his purgata ſacrificijs/ īdulgētiam pariter ꝛ requiē capiat ſempiternam. p. ¶ Pro epiſcopis. Orō.

DEus q̄ int̄ aplīcos ſacerdotes famlos tuos pōtificali feciſti dignitate cēſeri: pſta q̄s: vt quoꝝ vicem ad horā gerebāt in terris: eoꝝ ꝑpetuo ꝯſortio letent̄ ī celis. p. Sec.

OFferim⁹ tibi dn̄e oblatiōnē nr̄e ſeruitutis/ ꝓ aīab⁹ famulorū tuoꝝ pōtificū ſupplicantes: vt cū ꝑſulis aplīce dignitatꝫ quoꝝ ſunt executi officiū/ habere mereant̄ ſempit̄ne beatitudinis portionē. Per. Poſtcōio.

PRoficiat q̄s dn̄e aīab⁹ famuloꝝ tuorū pōtificū diuini celebratio myſterij: vt quos in terris poſitos/ hui⁹ muneris diſpēſatores eſſe feciſti: inter electos ātiſtites eos iubeas ꝯnumerari. p d. ¶ Pro frīb⁹ et ſororib⁹.

DEus venie largitor ꝛ humane ſalutꝫ amator/ q̄s clemētiā tuā: vt noſtraꝝ ꝯgregationū fratres ꝛ ſorores/ q̄ ex hoc ſeculo trāſierūt: īntercedēte btā maria ſemꝑvirgine/ ꝛ btō michaele archāgelo cū oīb⁹ ſctīs/ ad ꝑpetue btitudīs ꝯſortiū ꝑuenire concedas. Per dominū. Secreta.

DEus cuius mīe nō eſt numerus: ſuſcipe ꝓpici⁹ preces humilitatꝫ noſtre: et aīabus fratrū et ſororū noſtrarū cōgregationū/ quibus tui nōīs dediſti confeſſionē: per hec ſacramēta ſalutꝫ noſtre/ cūctoꝝ remiſſio nẽ tribue pctõrũ. ꝑ d. Poſtcõio.

PReſta q̃s omp̃s ⁊ miſericors deus: vt aĩe fratrum et ſororꝝ noſtrarũ ꝯgregationũ/ pro quibꝰ hoc ſacrificiũ laudis tue obtulimꝰ maieſtati: ꝑ huius ſacramẽti virtutẽ/ a pctĩs oĩbus expiate/ lucis ꝑpetue te miſerãte recipiant beatitudinem. Per.

¶ Pro benefactoribus. Oratio

OMp̃s ⁊ miſericors deus/ vnica ſalꝰ mortaliũ te ſupplices exoramꝰ/ ꝓ animabꝰ famuloruꝫ famularũqꝫ tuarũ/ parẽtũ ⁊ bñfactorũ noſtrorũ: vt intercedẽte btã dei genitrice maria/ cũ oĩbꝰ ſctĩs tuis/ peccatorũ eis largiri digneris idulgẽtiã/ ⁊ in nouiſſimo die beate reſurrectionis leticiam. Per eundẽ dñm. Secreta

SAnctifica q̃s dñe hec fidelium oĩm vitalia ſacramẽta: et per ea interueniẽte btã dei genitrice maria cũ oĩbꝰ ſanctis tuis: ꝯcede vt hoc ipſum ꝓficiat animabꝰ famulorũ famularũqꝫ tuarũ/ parentũ et bñfactorũ noſtrorũ: vt ab oĩbꝰ vicijs expiate/ pabulo vite reficiantur eterne. Per eũdẽ dñm noſtrũ. Poſtcõ.

VIuificet nos q̃s dñe ſalutare q̃ paſti ſumus ſacramentũ: ⁊ iteruenĩẽte btã dei genitrice maria cũ oĩbꝰ ſctĩs tuis: cõcede vt hoc ipſum ꝓficiat aĩabus famulorꝝ famularũqꝫ tuarꝝ/ parentũ ⁊ benefactorum noſtrorũ: ad promerendã tue propiciationis gratiam/ ⁊ percipiendam future reſurrectiõis gloriã ſempiternam. Per eũdem dñm noſtrum. ¶ Pro abbate. Oratio.

PReſta queſumus dñe: vt aĩa famuli tui abbatis quẽ i hoc ſeculo cõmorantẽ/ ſacris muneribꝰ decoraſti: i celeſti ſede glorioſa ſemꝑ exultet. Per. Secreta.

SUſcipe q̃s dñe hoſtias q̃s tibi ꝓ aĩa famuli tui abbatis humiliter imolamꝰ/ obſecrãtes miſericordiã tuã: vt cui ſacerdotale officium cõtuliſti/ dones et meritum. Per. Poſtcõio.

COncede q̃s omp̃s deus: vt per hec ſancta myſteria anima famuli tui abbatis/ in cõſpectu tuo clara conſiſtat/ qui tibi fideliter miniſtrauit. Per dñm. ¶ Pro ſacerdote. Oratio.

DEus cuiꝰ miſericordie non eſt numerus/ ſuſcipe ꝓ aĩa famuli tui ſacerdotis/ preces nr̃as: et lucis ei leticieqꝫ regionem/ in ſanctorum ſuorũ ſocietate concede. Per dominum. Secreta.

QUeſumus dñe deus noſter: vt oblationem quam tibi offerimus ꝓ anima famuli tui ſacerdotis placatꝰ accipias: et quẽ tuis altaribus ſeruire tribuiſti: ad beatorũ peruenire iubeas cõſortia ſacerdotum. Per dñm noſtrum ieſum. Poſtcõio.

PReſta q̃s oĩps deꝰ: ꝑ hec ſancta myſteria anime famuli tui ſacerdotis eterne felicitatis conſortiũ: cui donaſti ſacri altaris cõſequi miniſteriũ. Per.

¶ Pro patre ⁊ matre. Oratio.

DEus qui nos patrẽ et matrẽ honorare precepiſti: miſerere clemẽter aĩabus patris et matris mee/ eorumqꝫ peccata dimitte: meqꝫ eos i eťne claritatis gaudio fac viuere. p. Secre.

Suscipe dñe hoc sacrificiū quod tibi pro animab⁹ patris ⁊ matris mee offertur/ eisqꝫ gaudiuꝫ sempiternū in regione viuorum concede: meqꝫ cum eis felicitati sanctoꝝ adiunge. Per dñm nostrum iesum. Postcõio.

Celestis dñe participatio sacramēti aiabus patris ⁊ matris mee: requiē ⁊ lucē obtineat ꝑpetuā/ meqꝫ cū illis gratia tua coronet eťna. Per dñm.

¶ Pro quolibet defuncto. Or.

Deus cui soli competit medicinā ꝓstare post mortem: tribue q̄s: vt aia famuli tui ab omnibus exuta peccatis/ electoruꝫ tuorum societatibus aggregetur. Per dñm nostrū iesuꝫ. Secreta

Suscipe q̄sumus dñe hanc oblationem quā tibi offerimus pro anima famuli tui/ vt requiem eternā dones eis inter sanctos ⁊ electos tuos: quaten⁹ illorū consortio et vita perfruatur eterna. Per. Postcõmunio.

Ascendant ad te dñe preces nostre/ ⁊ ꝑ hec sctā q̄ sumpsim⁹ aia famuli tui gaudia eterna suscipiat: vt quem fecisti adoptionis participem/ iubeas hereditatis tue esse consortē. p.

¶ Pro amico defuncto. Oratio

Annuus nos de⁹ salutaris noster: et btīssime dei genitricis sempqꝫ ꝟginis marie precib⁹ exoratus: animam famuli tui in beatitudinem sempiterne lucis constitue. Per dñm. Secreta.

Suscipe quesumus dñe hostias placatiōis et laudis: quas in honore btē dei genitricis marie nomini tuo cõsecrandas offerim⁹: et ꝓ requie famuli tui/ tibi suppliciter imploramus. Per dñm nostrum. Postcõio.

Ascēdant ad te dñe ꝓces nostre: et aia famuli tui gaudia eterna suscipiat: ⁊ quē fecisti adoptionis participē: intercedēte btā dei genitrice maria: iubeas hereditatiꝫ tue esse cõsortē. Per eūdem dñm.

¶ Pro defuncto morte preuento. Oratio

Omp̄s ⁊ misericors de⁹ in cui⁹ potestate humana cõditio consistit/ animā famuli tui/ q̄s ab omnibus absolue pctīs: penitētie fructū quē volūtas ei⁹ optauit: ꝓuētus morte nō ꝑdat. p d. Secreta

Satisfaciat tibi dñe q̄s pro aia famuli tui sacrificiū presentis oblatio/ et peccatorū veniam quā quesiuit inueniat: et qđ officio vocis īplere non potuit: desiderate penitētie fructum te largiēte perficiat. Per dominū nostrum iesum. Postcõmunio.

Deus a quo prestatur humanis cordib⁹ omne qđ bonum est tribue ꝑ hec sancta q̄ sumpsim⁹: vt sicut aie famuli tui penitentiam velle donasti: sic indulgentiam tribuas miseratus optatam. Per dñm nostrū iesū.

¶ Pro masculis familiarib⁹. Or.

Omp̄s sempiterne deus cui nūq̄ꝫ sine spe misericordie supplicatur: ꝓpiciare animabus famuloꝝ tuoꝝ:

vt qui de hac vita in tui nominis confeſſione deceſſerunt: ſanctorum tuorum numero: facias aggregari. Per dñm. Secreta.

Propiciare q̄s dñe aiabꝰ famuloꝝ tuoꝝ ꝓ quibus hoſtias tibi placationis offerimus: ꝛ q̄ in hac luce ī fide māſerūt catholica: in futura eis vita miſericordiſſima retributio condonet̄. Per dñm nr̄m. Poſtcō.

Hec nos ꝯmunio dñe purget a crimine: et animabꝰ famulorū tuorū celeſtis gaudij tribuat ꝯſortiū: vt ante tribunal glorie xp̄i tui ſegregati cū dextris: nichil cōmune habeant cuꝫ ſiniſtris. Per eundem dominū.

¶ Pro feminis familiaribꝰ. Or.

Queſumꝰ dñe ꝓ tua pietate miſerere aiabꝰ famularū tuaꝝ: ꝛ a cōtagijs mortalitatis exutas: ī eterne ſaluationis partem reſtitue. Per dominū. Secreta

His ſacrificijs dñe aie famularū tuaꝝ a pc̄tis oibꝰ exuantur: ſine quibꝰ a culpa nemo liber exiſtit: et p̄ſta/ vt ꝑ hec pie placatiōis officia/ perpetuā miſericordiam conſequantur. Per dñm noſtrum. Poſtcōio.

Inueniant q̄s dñe aie famularū tuaꝝ lucis eterne conſortiū: cuius ꝑpetue miſericordie cōſecute ſunt ſacramētū. Per dñm nr̄m ieſum chriſtum.

¶ Pro femina defuncta. Oro.

Maieſtatem tuā q̄s dñe ſupplicit̄ dep̄camur: vt aīa famule tue/ ab oibꝰ q̄ humanitꝰ cōmiſit exuta: in tuorū cenſeat̄ ſorte iuſtorum. Per dñm. Secreta.

Hoſtias tibi dñe humili ſupplicatiōe deferimꝰ/ deprecantes maieſtatē tuā: vt aīa famule tue ꝑ hec pie placatiōis officia/ ꝑuenire mereatur ad requiē ſempiternā. P. d. Poſtcōio.

Preſta q̄s dñe aie famule tue miſericordiā ſempiternā: vt eā mortalibꝰ nexibꝰ expeditā: lux eterna poſſideat. Per dñm. ¶ Pro trigintalibꝰ. Oro.

Inclina dñe aurē tuā ad p̄ces noſtras qbꝰ miam tuam ſupplices dep̄camur: vt aīas famulorū famularūq; tuaꝝ/ quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regiōe cōſtituas/ et ſanctoꝝ tuoꝝ iubeas eſſe conſortes. Per dñm nr̄m. Secreta.

Animas famulorū famularumq; tuaꝝ q̄s dñe ab oibus vicijs ꝯditionis humane hec abſoluat oblatio: que etiam totius mundi tulit imolata peccatum. Per dñm no. Poſtcōio.

Annue nobis dñe ꝑ hoc ſacrificiū qd̄ ſumpſimus vt anime famulorū famularūq; tuarū/ remiſſionē quam ſemper optauerūt/ mereātur percipere delictorū. Per dominū noſtrū.

¶ Pro benefactoribus. Oratio

Miſerere q̄s dñe aiabus oim bn̄factorū nr̄orū defunctoꝝ: ꝛ ꝓ bn̄ficijs q̄ nobis largiti ſunt ī terris: premia eterna cōſequant̄ ī celis Per dominū noſtrū. Secreta.

Placeat tibi domine ſacrificij preſentis oblatio/ ꝑ noſtra oīmqꝫ bñfactoꝝ noſtroꝝ ſalute: quorū quarūqꝫ memoriā ſpeciali affectu recolimꝰ: omnibuſqꝫ chriſtianis viuis ac defunctis miſerere ꝓpicius. Per dñm noſtrum ieſum xp̄m. Poſtcōio.

Sumpta ſacramēta domīe nos abſoluant a vinculis pctōꝝ: ⁊ aīabꝰ oīm bñfactoꝝ noſtrorū defunctoꝝ/ cōſortia obtineant ſpirituū btōrū. Per dñm.

¶ Pro qͥeſcētibꝰ ī cimiterio. oꝝ.

Deus in cuiꝰ miſeratiōe aīe fideliū reqͥeſcūt aīabus famulorū famularūqꝫ tuaꝝ oīm hic ⁊ vbiqꝫ ī xp̄o quieſcentiū: da propicius veniā peccatorū: vt a cunctis reatibus abſoluti: tecum ſine fine letētur. Per dominū noſtrū. Secreta.

Pro aīabꝰ famuloꝝ famularūqꝫ tuaꝝ oīm hic ⁊ vbiqꝫ in xp̄o qͥeſcētiū: hoſtiā dñe ſuſcipe benignus oblatā: vt hoc ſacrificio ſingulari vinculis horrēde mortis exute/ vitam inuenire mereant̄ ētnā. Per eūd. Poſtcō.

Deus fideliū lumen aīarū: adeſto ꝓpiciꝰ inuocationibus noſtris: ⁊ da famulis ⁊ famulabꝰ tuis/ quorū corpora hic et vbiqꝫ in xp̄o requieſcūt: refrigerij ſedē/ quietis beatitudineꝫ/ luminis claritatē. Per eundem.

¶ Pro qͥbꝰ orare tenemur. Or.

Concede qͤs dñe deus noſter: vt aīe famulorū famularūqꝫ tuarū/ quoꝝ quarūqꝫ cōmemorationem ſpeciali deuotione agimus: et pro quibꝰ orare iuſſi et debitores ſumꝰ: atqꝫ oīm bñfactorū noſtrorū/ ac oīm conſanguineorū ⁊ familiariū noſtrorū/ cunctorūqꝫ fideliū/ ī finibꝰ ſctōꝝ tuoꝝ reqͥeſcant: moxqꝫ ex mortuis reſuſcitari/ tibi placeāt ī regione viuoꝝ. Per do. Secreta.

Hec munera qͤs dñe q̄ oculis tue maieſtatis offerimus: aīabus famulorū famularūqꝫ tuarū: quoꝝ quarūqꝫ cōmemorationem ſpeciali deuotione agimus: ⁊ ꝓ quibꝰ orare iuſſi et debitores ſumꝰ: atqꝫ omniū bñfactorum noſtrorū/ necnō cōſanguineorū noſtroꝝ ac familiariū noſtroꝝ/ cunctorūqꝫ fideliū ſalutaria eſſe cōcede: vt tua pietate vinculis horrēde mortis exute: eterne beatitudinis mereantur eſſe participes. Per. Poſtcōio.

Deus q̄ ineſtimabili miſericordia aīas mortalium ab anguſtijs trāſfērs ad requiē/ propiciare ſupplicationibꝰ noſtris: ꝓ animabꝰ famuloꝝ famularūqꝫ tuaꝝ quoꝝ quarūqꝫ ꝯmemorationeꝫ ſpeciali deuotione agimus/ ⁊ ꝓ quibꝰ orare iuſſi et debitores ſumus: ⁊ oīm benefactorū noſtroꝝ/ necnō cōſanguineoꝝ noſtroꝝ/ ac familiariū noſtrorū cunctorūqꝫ fideliū: vt eas paradiſo reſtituēs/ in tuorū cenſeas ſorte iuſtorum. Per dñm.

¶ Pro oībꝰ fidelibꝰ defūctis. oꝝ.

Fideliū deꝰ omniū conditor et redēptor aīabus omniū fidelium defunctorū/ remiſſionē cunctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt indulgentiā quā ſemper optauerunt: pijs ſupplicationibꝰ conſequantur. Qui cū deo. Secreta.

Hoſtias q̄s dñe quas tibi ꝓ aīabus omniū fidelium defunctorū offerimꝰ/ ꝓpiciatus intēde: vt quibꝰ fidei chriſtiane meritum cōtuliſti/ dones et premium. Per dominū. Poſtcōio.

Animabꝰ q̄s dñe omniuꝫ fideliū defunctoꝝ oratio proficiat ſupplicantiū: vt eas et a peccatis oībꝰ exuas/ et tue redēptionis facias eſſe participes. Per dñm. ¶ Oratio generalis.

Pietate tua q̄s dñe noſtrorum ſolue vincula omniū delictoꝝ: ⁊ itercedente btā ⁊ glorioſa ſempqꝫ ꝟgine dei genitrice maria cū oībꝰ ſctīs tuis: dñm papā reges ⁊ principes/ epiſcopos et abbates/ et omnē plebē illis cōmiſſaꝫ: noſqꝫ famulos tuos atqꝫ loca nr̄a ī oī ſctitate cuſtodi: oēſqꝫ cōſanguinitate/ ac familiaritate/ vel ꝯfeſſione/ ⁊ oratiōe nobis iūctos: ſeu omnē populū catholicū a vicijs oībꝰ purga: ꝟtutibꝰ illuſtra/ pacē et ſalutē nobis tribue/ hoſtes viſibiles ⁊ iuiſibiles remoue/ peſtē ⁊ famē repelle/ inimicis noſtris ⁊ amicis nr̄is verā charitatē/ atqꝫ īfirmis ſanitatem largire: et iter famuloꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone/ ⁊ oībꝰ fidelibꝰ viuis ac defunctis/ in terra viuentiū vitā ⁊ requiem eternā cōcede. Per eū Secreta

Deus ꝗ ſingulari corporꝫ tui hoſtia/ totiꝰ mūdi ſoluiſti delicta: hac oblatiōe placatus maculas pctōrū noſtroꝝ abſterge: ⁊ oīm chriſtianoꝝ fideliū viuorum atqꝫ mortuoꝝ peccata dimitte: nobiſqꝫ ītercedēte btā ⁊ gl̄ioſa ſempqꝫ virgine dei genitrice maria: cū oībꝰ ſanctis tuis p̄mia et̄na largire ſaluator mundi. Qui cū deo patre. Poſtcōio

Sumpta ſacramēta q̄s domine oīa crimina nr̄a detergāt: oēmqꝫ prauitatē ⁊ hoſtilē īpugnationē viſibilē ⁊ iuiſibilem/ ſeu infirmitatē atqꝫ ſubitaꝫ mortē/ meritꝫ btē dei genitricis ſempqꝫ ꝟginis marie ⁊ oīm ſanctorū tuoꝝ īterceſſione/ a nobis procul repellāt/ ⁊ oībus fidelibꝰ viuis ac defunctis proſint ad veniam: pro quorum quarūqꝫ tibi ſunt oblata ſalute. Per eundem dominum. ¶ Oratio generalis.

Sanctiſſime dei genitricis ſempqꝫ ꝟginis marie ⁊ beatoꝝ oīm celeſtiū ꝟtutū ſctōꝝ quoqꝫ patriarchaꝝ/ ꝓphetaꝝ/ aplōrū/ euāgeliſtarū/ martyꝝ/ cōfeſſorū atqꝫ virginū/ et oīm ſimul ſctōrū tuoꝝ/ q̄s oīps deꝰ meritis ac precibꝰ placatꝰ/ tribue nobis miām tuā: ⁊ da pplo tuo inuiolabilē fidei firmitatē ⁊ pacē: repelle a nobis hoſtē ⁊ famē et peſtē: da nobis ī tua virtute cōſtantiā et fortitudinē. imitte hoſtibꝰ nr̄is formidinē et inualitudinē. retribue oībus nobis bona facientibus/ vite eterne beatitudinē: da inimicis noſtris ⁊ ꝑſequentibꝰ nos recognitionē/ ⁊ indulgentiā cōcede defunctis noſtris: ⁊ oībus in xp̄o quieſcētibꝰ/ remiſſionē oīm peccatoꝝ/ et requiē ſempiternā. Per eundem dñm. Secreta.

In conſpectu diuine maieſtatis tue q̄s oīps deus/

intercedente ſctiſſima dei genitrice ſemꝑqꝫ ꝟgine maria. ⁊ beatis oībꝰ celeſtibꝰ ꝟtutibꝰ/ſanctis quoqꝫ patriarchis/ꝓphetꝭ/apoſtolis/euāgeliſtis/martyribꝰ/cōfeſſoribꝰ ⁊ virginibꝰ: atqꝫ oībꝰ ſimul ſctis tuis/oblationes nr̄e ⁊ preces acceptabiles aſcēdant/⁊ tua ꝓtectiōe: veniā nobis et pacem tribue. hoſtē/ famē/⁊ peſtē a nobis repelle. fidē/ſpem/et caritatē nobis largire. defenſione tua/nos ſemꝑ ꝓtege. hoſtiū noſtrorū ſuperbiā ⁊ virtutē/cōtere oībꝰ nobis bona faciētibꝰ/ gratie tue abundātiā tribue. diſcordantes/ad pacis bona cōuerte/defunctis nr̄is/requiē cōcede: et oībus fidelibus tuis/ vitā ſempiternam largire. Per. Poſtcōio.

Per huius ſacramēti myſteriū atqꝫ virtutē/q̄s dn̄e deus noſter omp̄s. ſanctiſſima dei genitrice ſemꝑqꝫ ꝟgine maria: ⁊ beatis oībꝰ celeſtibꝰ virtutibꝰ. ſanctis quoqꝫ patriarchis/ꝓphetis/apoſtolis/ euāgeliſtis martyribꝰ/confeſſoribus ⁊ virginibus: atqꝫ oībꝰ ſimul ſctis tuis intercedentibꝰ: vicioꝝ noſtrorū macule deleant̄/⁊ preces noſtre in cōſpectu maieſtatis tue acceptabiles inueniantur populuſqꝫ tuꝰ a peccatis ⁊ hoſtibꝰ liberet̄/ fidei rectitudine roboretur/hoſtiūqꝫ noſtroꝝ ſuperbia et fortitudo ꝓſternant̄/peſtilentie et fames procul pellant̄ bona nobis facientes/gratie tue abūdantia repleant̄. diſcordātes ī fraternā pacem reuocent̄/defuncti nr̄i requiē ꝯſequant̄/⁊ oēs fideles tui vitā eternā adipiſci mereantur.

Per eūdē. ¶ Oratio generalis.

Omniū ſctoꝝ tuorū īterceſſionibꝰ q̄s dn̄e grā tua nos ſemꝑ ꝓtege et chriſtianis oībꝰ viuētibꝰ atqꝫ defunctis/mīam vbiqꝫ pretēde: vt viuētes ab oībꝰ īpugnationibus ſint tua opitulatiōe defenſi et defuncti: remiſſionē mereant̄ percipere ſuorum omniū peccatorum. Per dominū. Secreta.

Oblationes nr̄as q̄s dn̄e ꝓpiciatꝰ intēde/⁊ ob tuorū oīm ſanctoꝝ honorē veniā nobꝭ noſtroꝝ tribue peccatoꝝ/ ⁊ chriſtianis oībꝰ viuētibꝰ atqꝫ defunctis hec p̄ſens oblatio/⁊ p̄ſentis vite ſubſidia/ ⁊ future p̄mia eterna acquirat. Per do. Poſtcōio.

Hec ſacrificia dn̄e q̄ ſumpſimꝰ meritis ⁊ īterceſſionibus oīm ſanctoꝝ tuoꝝ/nobis ad ſalutē ꝓficiant: et chriſtianis oībus viuētibus atqꝫ defunctis te fauēte: eterna ac temporalia premia benigne acquirant. Per dn̄m nr̄m. ¶ Oratio generalis.

Omnip̄s ſempiterne deꝰ q̄ viuoꝝ dominaris ſimul ⁊ mortuoꝝ/ oīmqꝫ miſereris q̄s tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis. te ſuppliciter exoramus: vt ꝓ quibꝰ effundere preces decreuimꝰ: quoſqꝫ vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet/vel futurum iā exutos corpore ſuſcepit/ pietatis tue clementia omnium delictorum ſuorum veniā/⁊ gaudia conſequi mereantur eterna. Per dn̄m noſtrū ieſū. Secreta.

DEus cui ſoli cognitus eſt numerus electorū i ſuperna felicitate locand⁹. tribue q̄s: vt vniuerſoꝝ quos i orone ꝯmēdatos ſuſcepim⁹ ſiue olm fideliū nomina bt̄e ꝑdeſtinatiōis liber aſcripta/retineat. p. Poſtcōīo

PRo celeſtis cōuiuij iocūditate/ gratias tibi referimus rex ⁊ ſacerdos noſter/ maieſtatē tuā humiliter rogantes: vt hec ſacroſctā corporis et ſanguinis tui hoſtia/ non ſit nobis reat⁹ ad penā: ſed itercеſſio ſalutaris ad veniā/ſit ablutio ſceleꝝ ſit fortitudo fragilium/ ſit cōtra oīa mūdi pericula firmamentū/ ſit viuorū atqꝫ mortuorum fidelium remiſſio omniū delictorū. Per te ſaluator mundi rex glīe. Qui viuis et reg. cū deo patre.

¶Si qs trigintale ſcti gregorij celebrare diſpoſuit: tūc celebret tres miſſas de natiuita. dn̄i. tres de epyphania dn̄i. tres de purificatione bt̄e marie. tres de ānūciatione eiuſdē. tres de reſurrectiōe dn̄i. tres de aſcēſione dn̄i. tres de pēthecoſte. tres de trinitate. tres de aſſumptione beate marie ꝟgis. ⁊ tres de natiuitate eiuſdē: ita ꝙ iſte miſſe celebrent̄ infra oct. dictorū feſtoꝝ ſicut in prima die cū eodē Kyrieleyſon. Glīa i excelſis. ⁊ Credo. et Sequētia: Prefatiōe. Cōmunicātes. ⁊ Hāc igit̄. Sctūs. ⁊ Agn⁹. ſicut ꝯtinet̄ in canone. ⁊ cū iſtis orationib⁹ ſubſequētibus: ita ꝙ oratiōes ſubſequētes cū orone de feſto ſub vno Oremus. ⁊ ſub vno Per dn̄m ꝯcludant̄. Et debēt dici quotidie ꝑ annū Placebo et Dirige. cū nouē pſalmis/ et nouē lectionib⁹/ et nouē antiphonis. niſi in tp̄e paſchali in quo quotidie cū trib⁹ lectionib⁹ dicet̄. ⁊ totiens dicet̄ cōmēdatio animaꝝ: ita ꝙ tā ad Placebo. q̄ȝ ad Dirige. ſit prima oro. Deus ſumma ſpes. et etiā in cōmēdatione animaꝝ. et ad miſſam de die dicit̄ predicta oratio/ ab eo q̄ miſſam celebrat per totum annum. Oratio.

DEus ſumma ſpes noſtre redemptionis/ q̄ in terra promiſſionis āte omnes terras naſci elegiſti/ morteqꝫ ibidē ſuſtinuiſti: libera propicius aīam famuli tui N. de manibus demonū/ ⁊ eandē terram de poteſtate paganoꝝ: vt populus q̄ in te nō credit/ per virtutē tuā emendationem habeat/ ⁊ illis omnibus qui in te cōfidunt: ꝓ tua magna pietate ſuccurre. Qui cum deo patre et ſpiritu ſancto. Secreta.

OMnīps ſempiterne de⁹ redemptor animarū ſaluandarū/ ⁊ preciū redemptionis generis humani miſerere clementer anime famuli tui N. et quicquid in eo viciorum fallente diabolo et propria iniquitate cōtraxit: tu pius ⁊ miſericors abluas indulgendo. ⁊ terram quam ſanguine proprio tuo dedicaſti: de manibus inimicorum crucis eripias. vota filiorum iſrael ad ei⁹ liberationem inſtantium/ in viā ſalutis eterne miſericorditer dirigendo. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate ſpirit⁹ ſancti deus. Per. Poſtcōīo.

DEus cui⁹ miſericordie nō eſt numer⁹/ cui ſoli cōpeſit medicinã ꝓſtare poſt mortẽ. qui es vita viuẽtiũ/ſpes morientiũ/⁊ ſalus oĩm in te ſperantiũ: q̃ terrã hereditatis tue ꝑ peccata filioꝝ eſau pollutã: precioſo ſanguine tuo dignat⁹ es cõſecrare. tu animã famuli tui N. ꝑ huius virtutẽ ſacramẽti/a peccatis oĩbus exuas: et a penis quas pro his meretur eripias. et populuz incredulũ ac rebellẽ/ per gratiã tuã facias peculiarẽ: illiſq; oĩb⁹ qui in tua miſericordia cõfidunt manũ auxilij tui piiſſime largiẽdo. Qui viuis et regnas cũ deo patre in vnitate ſpirit⁹ ſcti de⁹.

¶ Proſa ꝓ defunctis q̃voluerit

Dies ire dies illa: ſoluet ſeclũ in fauilla/ teſte dauid cum ſibilla. Quãtus tremor eſt futurus/qñ iudex eſt vẽtur⁹ cuncta ſtricte diſcuſſur⁹. Tuba mirum ſpargens ſonũ/ꝑ ſepulchra regionũ: coget oẽs ante thronũ Mors ſtupebit et natura/ cũ reſurget creatura: iudicãti reſponſura. Liber ſcriptus ꝓferetur/i quo totũ continet̃: vnde mũdus iudicet̃. Iudex ergo cũ ſedebit: quicquid latet apparebit: nil inultum remanebit. Quid ſum miſer tunc dicturus/quẽ patronuz rogaturus: dũ vix iuſt⁹ ſit ſecurus. Rex tremende maieſtatis/ q̃ ſaluãdos ſaluas gratis: ſalua me fons pietatis. Recordare ieſu pie / qđ ſum cauſa tue vie: ne me perdas illa die. Querẽs me ſediſti laſſus / redemiſti crucem paſſus: tant⁹ labor nõ ſit caſſus. Iuſte iudex vltionis/domũ fac remiſſionis: ante diem rationis Ingemiſco tãq̃ reus/ culpa rubet vultus me⁹: ſupplicãti parce deus. Qui mariã abſoluiſti/⁊ latronẽ exaudiſti: mihi quoq; ſpẽ dediſti. Preces mee nõ ſunt digne/ſed tu bone fac benigne: ne perẽni cremer igne Inter oues locũ preſta: ⁊ ab hedis me ſequeſtra: ſtatuẽs i parte dextra. Cõfutatis maledictꝭ: flãmis acrib⁹ addictis: voca me cũ benedictis Oro ſupplex et acclinis: cor cõtritum quaſi cinis: gere curam mei finis. Lachrimoſa dies/illa qua reſurget ex fauilla: iudicandus homo reus. Huic ergo parce de⁹/pie ieſu dñe: dona eis requiem. Amẽ.

¶ Miſſa pro mortalitate euitanda quã dñs papa clemens fecit/⁊ cõſtituit i collegio/cũ oĩb⁹ cardinalib⁹/⁊ cõceſſit oĩbus penitẽtib⁹ vere contritis ⁊ cõfeſſis/ ſequẽtẽ miſſam audientib⁹. cclx. dies indulgentie. Et oẽs audiẽtes ſeq̃ntẽ miſſaz/ debẽt portare i manu vnã candelã ardẽtẽ dũ miſſam audiũt per quinq; dies ſequẽtes/ ⁊ tenere eã in manu ꝑ totã miſſam genibus flexis. et eis mors ſubitanea nocere non poterit: ⁊ hoc eſt certũ et approbatum in auinione ⁊ in partibus circũuicinis. Officiũ.

Recordare dñe teſtamẽti tui /et dic ãgelo percutiẽti: ceſſet iã manus tua / vt nõ deſolet̃ terra: ⁊ ne ꝑdas oẽm niam vinã. In tp̃e paſchali Alla.

79. ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouẽ ioſeph. Oratio.

Deus q̃ non vis mortẽ ſed penitẽtiã deſideras peccatorũ/ populũ tuũ q̃s ad te conuerte ꝓpicius: vt dũ tibi deuot⁹ exiſtit/ iracũdie tue ab eo flagella clemẽter amoueas. Per dñz.

Lectio libri Regum.

24. In diebus illis. Immiſit
C. dñs peſtilentiã in iſrael/ de mane vſqꝫ ad tẽpus ꝯſtitutũ: ⁊ mortui ſũt de populo a dan vſqꝫ berſabee/ ſeptuaginta milia virorũ. Cũqꝫ extendiſſet manũ ſuã angelus dñi ſup̱ hirlz̃/ vt diſperderet eam: miſert⁹ eſt dñs ſup̱ afflictionẽ. Et ait angelo ꝑcutienti populũ. Sufficit nũc: ꝯtine manum tuã. Erat autez angel⁹ dñi iuxta aream areuna iebuzei. Dixitqꝫ dauid ad dñm: cuz vidiſſet angelum cedentẽ populũ. Ego ſum q̃ peccaui: ⁊ ego inique egi Iſti qui oues ſunt: q̃d fecerunt? Vertat obſecro man⁹ tua cõtra me: ⁊ ꝯtra domũ patris mei. Venit autẽ gad ꝓpheta dñi/ ad dauid in die illa: ⁊ dixit ei. Aſcẽde ⁊ ꝯſtitue altare dño: i area areuna iebuzei. Et aſcẽdit iuxta ſermonẽ gad: quẽ preceperat ei dñs.

06 Rx. Miſit dñs verbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝝ. ℣. Cõfiteant dño mie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoim. Alla. ℣ Saluabo populũ meum in medio hirlm: et ero eis in deũ in veritate ⁊ iuſtitia. Seqn.

Iubilemus pia mẽte/ voce corde ꝯcinnente: trinitatẽ collaudãtes. Patrẽ prolẽqꝫ precemur/ ſanctuz pneuma veneremur/ laudis melos cõcrepãtes. Omẽs vna ꝓclamem⁹/ ſummũ deum iplorem⁹: miſereri vt dignetur Cor grauat mẽs lãgueſcit/ iam gens meret ⁊ plangeſcit/ peſtis morſum dũ veret. Aura ledit furit peſtis/ morbus vrit nulla meſtis: ſpes ſalutis redditur. Mare fluit mixtũ felle/ iam tẽpeſtas tã procelle: plebs vbiqꝫ premitur. Si pro malis iraſcaris/ tempus eſt vt reuertaris: pie ieſu miſere Leo luſtrãs oues q̃rit/ niſi preſſis ouis perit: bone paſtor nos tuere. Terra mare firmamẽta/ queqꝫ parẽt elemẽta: tuo fctã numine. Mare nouit te calcantẽ/ dũ te ſentit ambulãtẽ: factor fertur flumine. Cũcta ſiſtunt te iubẽte/ nõ mouentur ſed repẽte: reddẽt pacifica. Toto niſu tota cura: oĩs laudat te factura: o virt⁹ almifica. Auras mitte nobis letas/ peſtes prece procul pelle. Transfer nos ad vite metas: ne nos turbẽt tot ꝓcelle. Olim culpa nos ligati/ reſpirantes cedimus. Corde meſto flagellati/ tibi ſoli credim⁹. Lex antiq̃ trãſgreſſores ꝯuerſos eripuit. Tue legis abuſores/ pie dũ corripuit. Ioab abner ꝑſequẽte/ et hũc armis inſequẽte: prece datur venia. Ioab vitã cõſecutus: nocte viam trãſiit tut⁹: ꝑ mõtis cacumina Dauidi ꝓphetico/ vita datur termino: pro delicto graui. Terſum fugit facinus/ dũ fatetur vocibus: inquiẽs peccaui. Ezechias reddit fletum/ et peccatũ eſt deletum: ſtatim vt penituit. Fletum fecit ⁊ ꝓfecit/ ſibi deus hinc adiecit: annos ⁊ ꝯſtituit. Mitis heſter pie mētis / pro ſalute ſue gentis: aſſuerū adijt. Hinc fit ſalus mardocheo / crux eq̄t aman reo: qui ſuſpēſus perijt. Uirtus iudith de ſupernis / diua dū illuminat. Caput aufert holofernis: et captiuos liberat. Mater ergo ſummi regis / tibi natꝰ chriſtus verus. Uos ſignauit vmbra legis / heſter tu hic aſſuerꝰ. Uirgo natum itercede / vt afflictos liberet. Saluet hos a peſtis cede / quos pie redemerat. Uirgo mater maris ſtella / fons ortorū verbi cella: ne nos peſtis aut ꝓcella: peccatores obruant. Eya mater terge fletum / tēpeſtatis tolle fretum: cor meſtorū redde letum / iam prece s ſubueniant. Proles parcit ſi poras / mat ergo rumpe moras: poſce tuū filium. Tura feda rūpēs peſtis / ſimul cadāt cōfer meſtis: ſalutꝫ auxilium. Noſtros tuus ip̄e natꝰ / tollat penas ⁊ reatus: nobis preſtās ꝯſolamen. Sui regni ſempiterni: vbi ciues ſunt ſuꝑni ꝑſonemus oēs amē. Scd̄m Lucā.

+ F

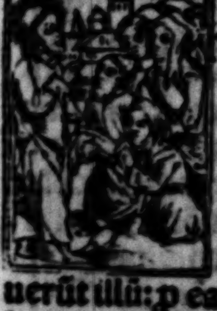

In illo tp̄e. Surgēs ieſus de ſynagoga introiuit i domū ſymōis. Socrus autē ſymōis: tenebatur magnis febribus. Et rogauerūt illū ꝓ ea. Et ſtās ſuꝑ illā / īperauit febri: et dimiſit illaꝫ. Et ꝯtinuo ſurgēs: miniſtrabat illis. Cū ſol autē occidiſſet: oēs q̄ habebāt infirmos varijs languoribus / ducebāt illos ad eū. At ille ſingulis manus imponēs: curabat eos. Exibant aūt demonia a multis: clamātia ⁊ dicentia / qꝛ tu es filius dei. Et increpās nō ſinebat ea loqui: qꝛ ſciebant ip̄m eſſe xp̄m. Facta autē die: egreſſus ibat in deſertū locū. Et turbe requirebāt eum: ⁊ venerūt vſqꝫ ad ip̄m. Et detinebant eū: ne diſcederet ab eis. Quibꝰ ille ait Qꝛ et alijs ciuitatibus: oportet me euāgelizare regnū dei. Qꝛ ideo miſſus ſum. Et erat predicans i ſynagogis galilee.. Offr. Stetit pontifex inter mortuos et viuentes / habēs thuribulū aureū i manu ſua: et offerens incēſi ſacrificium placauit iram dn̄i / ⁊ ceſſauit plaga a domo ⁊ a pp̄lo iſrl̄. In tp̄e paſ.

Subueniat dn̄e q̄s Secr. plebi tue ſacrificij p̄ſentis operatio / q̄ nos ab erroribꝰ ⁊ terroribꝰ vniuerſis potent abſoluat: ⁊ a totius cuſtodiat ⁊ defendat perditionis incurſu. Per. Cō. Multitudo languētiū et q̄ vexabant a ſpiritibꝰ imūdis veniebāt ad ieſuꝫ: qꝛ virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Ioh. 5. Poſtc.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: et intercedēte beata dei genitrice maria / populuꝫ tuū ab iracūdie tue horroribꝰ liberum: et in mīa tua fac tua largitate ſecurū. Per dn̄m. Iſtud euangeliū cōpoſitū fuit p̄ Iohānem ~~papā~~ .xxij. apud auinionē tertio die ante deceſſuꝫ ſuū pro quo ꝯceſſit oībus illud dicētibꝰ vel audiētibus / vere cōfeſſis et cōtritis / trecētos dies indulgētie.

Paſſio domini noſtri ieſu chriſti: ſcd̄m Iohannem.

In illo tp̄e. Apprehendit 19. pylatus ieſum: et flagellauit eū.

Et milites plectentes coronam de ſpinis/impoſuerūt ſup caput eius: et veſte purpurea circundederunt eū: ⁊ veniebāt ad eū/ ⁊ dicebant. Aue rex iudeorū. Et dabant ei alapas: expuētes in eū. Et acceperunt arundinē: et pcutiebant caput eius. Suſceperūt autē milites ieſum/ ⁊ baiulās ſibi crucem: exiuit in illū locū/ qui dicitur caluarie/ et ibi crucifixerunt eū. Et cum eo alios duos hinc et hinc: mediū autē ieſum. Poſtea autē ſciens ieſus om̄ia que ventura erant: dixit. Sitio. Illi aūt ſpōgiā plenā aceto yſopo circūponētes/ obtulerūt ori eius. Et cū guſtaſſet/ noluit bibere: ſed dixit. Cōſummatū eſt. Et inclinato capite: emiſit ſpm̄. Et ſtatim terra cōtremuit/ et ſol obſcurat⁹ eſt/ et velum tēpli ſciſſum eſt/ et petre ſciſſe ſunt/ ⁊ monumenta aperta ſunt: ⁊ qui dormierant ſurrexerūt. Que cū vidiſſet cēturio/ dixit. Uere filius dei erat iſte. Tandem vnus militum lācea latus eius aperuit: et cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aq̄. Et qui iſta vidit/ teſtimoniū phibuit: ⁊ ſcimus qꝛ verum eſt teſtimoniū eius. Dn̄s vobiſcū. Orem⁹.

DOmine ieſu xp̄e qui manus tuas ⁊ pedes tuos et totū corpus tuū pro nobis peccatorib⁹ in ligno crucis poſuiſti et coronā ſpinarū a iudeis i deſpectu tui ſacratiſſimi corpis ſuper caput tuū ipoſitā ſuſtinuiſti et quinqꝫ vulnera pro nobis peccatorib⁹ in crucis patibulo paſſus fuiſti. ⁊ nos de ſacro ſanguine tuo redemiſti: da nobis q̄s dn̄e hodie ⁊ quotidie vſum penitentie/ abſtinētie/ ⁊ patiētie/ humilitatis/ caſtitatis/ lumē/ ſenſū/ et intellectū: verā ſcientiā vſqꝫ in finem. Per te ieſu xp̄e ſaluator mundi rex glorie. Qui cū p̄re ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas deus. Per om̄ia ſecula ſeculorum. Amen. ¶ Miſſa de ſancto ſebaſtiano tempore peſtis. Officiū.

Egregie martyr ſebaſtiane princeps et p̄pagator ſctiſſimorū p̄ceptorum. ecce nomē tuum in libro vite celeſtis aſcriptū eſt: ⁊ mēoꝛiale tuū nō derelinquet̄ in ſcl'a. ps. Bndicam dn̄m in oi tp̄e. Oratio. Eccl'a ps.3.

OMnip̄s ſempit̄ne de⁹: q̄ meritis bti ſebaſtiani martyris tui/ gl'ioſiſſimi quādam gn̄alē peſtē epydimie hoīb⁹ peſtiferā reuocaſti. p̄ſta ſupplicib⁹ tuis: vt q̄ p ſui peſte reuocanda ad ip̄m ſub tui ꝯfidētia ꝯfugerit: ip̄i⁹ meritꝫ et p̄cib⁹: ab ip̄a peſte epydimie ⁊ ab oi tribulatiōe liberent̄. p do. Ep'la. Btūs vir q̄ i ſa. i cōi fo. luij. R. O ſācte ſebaſtiane xp̄i athleta gl'ioſiſſime q̄ p xp̄o fluꝗſti t̄rene milicie p̄ncipatū ⁊ ſuſcepiſti magnum ſupplicisi: int̄cede p nob̄ ad dn̄z. V. O ſctē ſebaſtiane xp̄i martyr egregie: cui⁹ meritꝫ tota lōbardia fuit libata a peſte mortifera liba nos ab ip̄a: ⁊ a malig̃ hoſtē. Alla. V. O ſctē ſebaſtiāe nos tremētes ac flentes iploram⁹ tuū cle-

Eccl'e oro et om̄ia intra.

mens auxiliū: vt poſſimus obtinere per te peſtis mortifere apud xp̄m remediū. In tp̄e paſc. ſecūdū Alla. ℣. O q̄ glīoſum eſt templū tuū beate ſebaſtiane in quo diuina eſt ꝓmiſſio et peccatorū remiſſio ſplēdor lux ꝑpetua: ſine fine leticia. Seq̄ntia.

OMnes vna decātemus/ et martyris ꝓſonemꝰ: laudeꝫ ſebaſtiani. Hic a deo eſt electꝰ/ per quē morbus eſt eiectus: languoris peſtiferi. Nam ſe xp̄o totū vouit/ qui vult nos hunc venerari: chriſtꝰ eū nūc ꝓmouit/ i patria celeſti. Cūctis hic ſubuenit meſtis/ ſtatim eſt ſedata peſtis/ ſui cauſa meriti. Ip̄m ſi nūc deprecemur/ nomen quoqꝫ veneremur: martyris ſanctiſſimi. Morbus iſte nō nocebit/ ſed mortiferum delebit: populū qui tenuit. Nos pro noſtris tātis malis/ iā abſorbet peſtiſ talis: q̄ tota gēs genuit. Sancte martyr ſebaſtiane/ ſalua nos a peſte epydimie. Nr̄a grauia ob pctā tr̄a iſta deſolata non ſit/ pie q̄s. Sed nos cōſidera/ ⁊ in nobis ceſſa: peſteꝫ iam te petimus. Iſta ꝑ te gens ſit tuta/ ⁊ ne noceat acuta: febris hec in anglia. Ex quo nr̄a ſpes eſt tota/ in te martyr nunc remota: ſit peſtis mortifera. O ſancte ſebaſtiane/ noſtre gētis anglicane: cōſeruator ⁊ tutor ſis. Et dn̄m deprecare/ vt a nobis reuocari: valeat veſana peſtis. Ex tua ſancta prece: ne ſit morbꝰ nobis nece. Sed recedat ab hac domo. Amē dicat oīs homo. Euāgel. Niſi granū frumēti. In cōi fo. iiij. Offm̄. Martyr egregie decus militis athleta fidei ora natū dei: vt auertat a nobis indignationē ſuā: martyr ſuffragia effunde pia/ vt epydimia nec ſit noxia/ in hac patria nec i alia/ per ſubſidia poſce tua: nos tibi talia damus preconia hic prece premia da nobis pia miles eya alla. Secreta.

SUbueniat nobis dn̄e tua miā intercedēte beato ſebaſtiano martyre tuo: vt ab imminentibus pctōꝝ noſtroꝝ periculis/ te mereamur ꝓtegēte ſaluari ⁊ ſuis precibus a peſte epydimie/ ⁊ ab oīm tribulatiōe liberari. Per. Cōio. Beatus cor bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane: q̄ cum ſanctis gaudebis/ ⁊ cum āgelis exultabis in eternum. Poſtcōio.

DA q̄s dn̄e populo tuo ſalutē mētis ⁊ corporis: vt interuētu beati ſebaſtiani martyris tui bonis operibꝰ inherēdo: tuo ſemꝑ munere ⁊ ſuoꝝ meritorum interuētione/ a peſte epydimie ⁊ ab omni tribulatione mereamur tua protectiōe defendi. Per dn̄z. ¶ Cōmēo. ſcti eraſmi martyris ⁊ pontificis. Officium

LEtabit̄ iuſtꝰ in dn̄o/ et ſpabit i eo: ⁊ laudabunt oēs recti corde. ꝓ.63. In tp̄e paſchali Alla alla. Ps. Exaudi deus orationē meā cum depcor: a timore inimici eripe aīam meam. Ibidē. Oratio.

DEus q̄ ſanctā nobis huiꝰ diei leticiā pro cōmēoratiōe bt̄i martyris tui eraſmi atqꝫ

pontificis feciſti: adeſto familie
tue precibꝰ ⁊ da: vt cuiꝰ hodie cõ
mẽoratiõnẽ celebramꝰ eiꝰ meritꝭ
et intẽceſſiõibꝰ adiuuemꝰ. p. Epl'a
Ois põtifex. In cõi fol. v. Gr.
ps.20. Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ: coronã de
lapide ꝑcioſo. ℣. Deſideriũ aĩe eius
tribuiſti ei: ⁊ volũtate labioꝝ eiꝰ non
Ibidẽ fraudaſti eũ. Alla. ℣. Glia ⁊ hono-
re coronaſti eũ dñe: ⁊ ↄſtituiſti eũ ſup
opa manuũ tuaꝝ. Seq̃n. Organi
cis. In cõi fo. iiij. Euãg. Circui
ps.20 bat ieſus. In cõi fo. vj. Offr. Po
ſuiſti dñe in capite eiꝰ coronã de lapi
de ꝑcioſo: vitã petijt a te ⁊ tribuiſti ei
Intende ppi· (alla. Secre.
ciꝰ q̃s dñe oblata tibi hec
munera: et deꝑcatiõe bti eraſmi
martyris tui atq; põtificis/ ĩ cu-
ius ea ↄmẽoratione deferimus:
noſ ꝓos eadẽq; ſctifica. p. Cõio
ps.20 Magna eſt glia eius in ſalutari tuo:
gliam ⁊ magnum decorẽ impones ſu-
per eum dñe. Poſtcõio.
Sumpſimꝰ dñe in ſcti mar-
tyris tui atq; põtificꝭ eraſmi cõ-
memoratiõe celeſtia ſacramẽta:
cuiꝰ ſuffragijs q̃s largiarꝭ: vt qđ
tpaliter gerimꝰ/ eťnis gaudijs
cõſeq̄mur. Per do. ¶ Miſſa ſcti
rochi confeſſoris. Officium.

ps. 63 LEtabiť iuſtꝰ i dño
et ſpabit in eo: et
laudabũť oẽs re
cti corde. In tpe
paſc. alla alla. ps
Exaudi deus ora-
Ibidẽ tionẽ meã cũ deꝑcor: a timore inimici
eripe animã meã. Oratio.
Omnipotẽs ⁊ miſicors deꝰ q̃ me
ritis ⁊ ꝑcibus btiſſimi rochi con
feſſoris tui quõdam peſtẽ hoim
generalẽ gratioſe reuocaſti: pre
ſta ſupplicibꝰ tuis/ vt qui pro ſimi
peſte reuocãda ad tuã cõfugiũt
fiduciã: ipſiꝰ glioſi ↄfeſſoris ꝑca-
mine/ ab ipa infirmitate: ⁊ ab omi
ꝑturbatiõe liberenť. p do. Epla.
Iuſtũ deduxit dñs. In cõi fo. xj.
Gr. Iuſtus vt palma florebit: ſicut ps. 91
cedrus libani multiplicabiť in domo
dñi. ℣. Ad annũciandũ mane miam
tuã: ⁊ veritatẽ tuã ꝑ noctẽ. Alla. ℣.
Iuſtus germinabit ſicut liliũ: ⁊ flore Eſaie
bit ineťnum ante dñm. Seq̃ntia. 35.
IN honore ſaluatoris ſan-
cti rochi confeſſoris agať
mẽoria. Qui de celo prenotať ⁊
ad matrẽ nunciať: ſalute angeli-
ca. Qui de ventre matris natꝰ/
ſigno crucis eſt ſignatus: quod
ſiniſtro patuit. Quartaq; ſexta
feria/ ſemel lactans inditia: ſan-
ctitatis prebuit. Tu mũdo q̇ cũ
poſſet/ et mundanũ fucũ noſſet:
mũdus mũdũ tenuit. Omi ſpre-
ta re paterna/ mẽte tendẽs in ſu
perna: omnia deſeruit. Hic poſt
mortẽ ſui patris/ ⁊ deceſſum ſue
matris: peregre diuertiť. Et ad
domos infirmorũ/ peſte dira ꝑ-
peſſorũ: feſtine ingrediť. Ieſum
xp̃m deũ clamat/ ſigno crucꝭ cũ
ctos ſanat ſua ꝓuidẽtia. Ad quẽ
venit vir beatꝰ/ prorſus fuit hic
ſanatus: diuina potẽtia. Ciuita
tes italie/ rome longobardie: ſa
nat ſuis precibus. Hoſpitali pla
centie/ ꝑcuſſus peſtis ſilice: ab-
iectus e menibus. Lãguẽs dux
in ſilua ſitit/ fontẽ deus ſibi mit-
tit: preoſtẽſa nebula. Paruꝰ ca-
nis panes portat/ a gotardo et
reportat: cane viro regula. Sic
vir ſanctus confortať/ dum go-
tardo conſolať: in valle miſerie.

Et ꝑ angelū ſanat/ q̄ a deo mittebat: raphael in noīe. Poſtq̃ in lōgobardia/ ꝓuīcia angleria: ponit in carcere. Ab angelis fouebatur/ ⁊ de celo letabat: viſus miro lumine. Rochus ibi vitam finit/ cui deus dare ſinit: tabulā per angelū. Que diuine ſcribebatur: ſcriptis aurit ditat: manu dei ſyderū. Nomē rochi lr̄a ſcriptum/ quod a deo fuit dictuz: vt qui eum decorant. Peſtis vicus depellat/ ſanitaſq̃ his reddatur qui eū cōmēorant. Tu q̄ deo es tam charus/ ⁊ in luce valde clarus: ſana tuos famulos. Et a peſte nos defende/ opem nobis ac impēde: cōtra morbi ſtimulos. Vir tam potēs tam btūs/ cū honore collocatus: in celeſti curia. Voto voce venerent/ vt per ipſuz nobis detur: nobis frui gloria. Amen. Scd̄m Matheum.

9. D. In illo tpe. Circuibat dn̄s ieſus ciuitates et caſtella docēs in ſynagogis eoꝝ/ ⁊ predicās euāgeliū regni: et curans oēm languorē ⁊ oēm īfirmitatē. Videns autē turbas miſtus eſt eis: q2 erāt vexati ⁊ iacētes ſicut oues nō habētes paſtorē. Tūc dixit diſcipl'is ſuis. Meſſis quidem multa: operarii vero pauci. Rogate ḡ dn̄z meſſis: vt mittat operarios in meſſem ſuā. Euntes aūt predicate dicētes: q2 appropinquabit regnū celoꝝ. Infirmos curate/ mortuos ſuſcitate/ leproſos mundate/ demones eiicite: gratis accepiſtis/ gratis date. Ecce ego mitto vos: ſicut oues ī medio luporū. Eſtote ergo prudētes/ ſicut ſerpētes/ ⁊ ſimplices ſicut columbe. Offr̄. Veritas ps. 88. mea et mīa mea cū ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabit cornu eius. Secreta.

Munera tibi q̄s dn̄e oblata ſctifica/ ⁊ intercedente ꝓ nobis btō rocho ꝯfeſſore tuo/ ꝑ hec oīa ſcelerū nr̄oꝝ placat⁹ maculas abſterge: ⁊ ſanitatē corporis ⁊ aīe nobis tribue. P d. Cōio.

Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo: ps. 20 gloriā ⁊ magnū decorem impones ſuper eum dn̄e. Poſtcōio.

Sumpſim⁹ dn̄e tua ſancta beati rochi merita recolētes: p̄ſta q̄s: vt eius ſemꝑ ⁊ fideliū muniamur auxilio/ ⁊ magnifico p̄ſiciamus exēplo. P. ¶ In cōmemoratiōe ſcti xpofori mart. Offi. ps. 8.

Gloria et honore coronaſti eū: ⁊ cōſtituiſti eū/ ſuper opa manuū tuaꝝ. Ibidē ps. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuum in vniuerſa terra. Oratio.

Concede q̄s oīps ⁊ miſericors deus: vt q̄ bti xpofori martyris tui mēoriā agim⁹: eius piis meritis ⁊ intceſſiōibus a morte ꝑpetua/ ſubitanea peſte fame/ timore/ pauꝑtate: et ab oībus inſidiis inimicoꝝ noſtroꝝ liberemur in terris. Per te ieſu xpe ſaluator mūdi rex glie: quē idē xpoforus meruit in ſuis humeris portare. Qui viuis et regnas de⁹. Lectio libri ſapiētie. Eccli. 31. B.

Beatus vir q̄ inuētus eſt ſine macula: ⁊ qui poſt aurū non abiit nec ſperauit in theſauris pecunie. Quis eſt hic ⁊ laudabim⁹ eū? Fecit eni mirabilia ī vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illō

et ꝑfectus inuētus eſt: ꝛ erit illi
gloria etna. Qui potuit trāſgre
dir nō eſt trāſgreſſus: facere ma
la et nō fecit. Ideo ſtabilita ſunt
bona illius i dn̄o: ꝛ elemoſynas
illi⁹ enarrabit oīs eccl̄ia ſctōꝝ̄.
Ps.20 Gꝛ. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius: co
ronā de lapide ꝓcioſo. ℣. Deſideriū
aīe ei⁹ tribuiſti ei: et volūtate labioꝝ̄
Ps.63. eius nō fraudaſti eū. Alla. ℣. Leta
bit̄ iuſtus in dn̄o ꝛ ſꝑabit in eo: ꝛ lau
dabunt̄ oēs recti corde. Seq̄n. Or
ganicis. In cōi fo. iiii. S. math.

10. C. In illo t. Di
xit ieſus di
ſcipulis ſuis. Ni
chil opertū qđ non
reuelet̄: ꝛ occultū
qđ non ſciat̄. Qđ
dico vobis i tene
bris: dicite in lu
mine: ꝛ qđ in aure auditis/ predi
cate ſup tecta. Et nolite timere
eos q̄ occidūt corpus: aīam aūt
nō poſſunt occidere. Sed poti⁹
eū timete: qui pōt ꝛ aīam ꝛ corp⁹
ꝑdere i gehēnā. Nōne duo paſ
ſeres aſſe veneūt: ꝛ vn⁹ ex illis nō
cadet ſuper terram ſine p̄re vro:
Veſtri autē capilli capitis oēs
numerati ſunt. Nolite ḡ timere:
multis paſſerib⁹ meliores eſtis
vos. Oīs ḡ qui ꝯfitebit̄ me corā
hoībus: ꝯfitebor ꝛ ego eū coram
patre meo: q̄ eſt in celis. Offr.
Ps.20 Gl̄ia ꝛ honore coronaſti eū: ꝛ cōſtitui
ſti eū ſup opa manuū tuaꝝ domine.
Accepta ſit i ꝯſpe Secr.
ctu tuo dn̄e nr̄a deuotio:
et ei⁹ nobis fiat ſupplicatiōe ſa
lutarꝭ: p cui⁹ ꝯmēoratiōe defert̄
Ps.20 P. Cōio Magna eſt gl̄ia ei⁹ in ſalu
tari tuo: gloꝛiā ꝛ magnū decorē impo
nes ſuper eum dn̄e. Poſtcōio.
Sacro munere ſatiati ſup
plices te dn̄e deꝑcamur:
vt qđ debite ſeruitutis celebram⁹
officio: intercedēte btō xp̄oforo
martyre tuo/ ſaluatiōis tue ſen
tiamus augmētū. p ꝯ. ¶ Miſſa
de ſancto antonio ꝯfeſ. Offm.

Gaudeamus oēs Eccl̄e
in dn̄o/ diē feſtū vox.
celebrantes: ſub
honore bti anto
nij ꝯfeſſoris tui/
de cui⁹ ꝯmēoꝛa
tiōe gaudēt angeli/ et collaudāt
filiū dei. ℣. Exultate iuſti in dn̄o re Ps.32.
ctos decet collaudatio. Oratio.

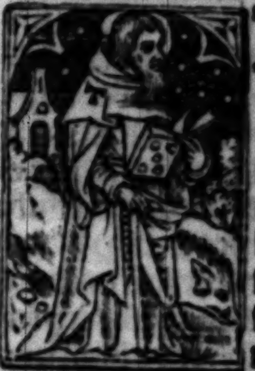

Deus qui
cōcedis
obtētu bti āto
nij ꝯfeſſoꝛꝭ tui/
morbidū ignē
extingui/ ꝛ mē
bris egris re
frigeria ꝓſtari
fac nos ip̄i⁹ me
ritis a gehēne
incēdijs liberatos/ itegros mē
te ꝛ corpe tibi felicit̄ i gl̄ia p̄ſita
Eri.p. Lectio libri ſapiētie.
Ecce ꝯfeſſoꝛ magn⁹ q̄ invi
ta ſua ꝓbat⁹ ē: ꝛ cognit⁹ eſt i ꝟbis
ſuis fidelis. Quaſi ſtella matuti
na i medio nebule/ ꝛ q̄ſi ſol reful
gēs: ſic btūs antoni⁹ refulſit i tē
plo dei. Quaſi arc⁹ refulgēs int̄
nebulas gl̄ie: q̄ſi flos roſaꝝ i die
b⁹ ꝟnis. Quaſi lilia i trāſitu aq̄:
et q̄ſi thus redolēs i dieb⁹ eſtatꝭ
Quaſi ignis effulgēs: ꝛ thus ar
dēs in igne. q̄ſi vas auri ſolidū/
ornatū oī lapide ꝓcioſo. Quaſi
oliua pullulās: ꝛ cypꝛeſſus i altitu

dine ſe extollēs/in accipiēdo ipſum ſtolā glie. Et veſtiri eū:con
Ps.20 ſummatiōe ꝑtutis. Gr. Dñe ꝑuenisti eū in bñdictiōib⁹ dulcedinis:poſuiſti in capite ei⁹ coronam de lapide precioſo. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinē dierū i ſeculū ſcli. Alleluia.

Eccl'a ℣. Felix corpus ⁊ felix aīa felix virt⁹ ſancti antonij cuius nomē collaudāt oīa: ⁊ verēt gētes ⁊ ppli. flāmas ignis orchi īcēdia:mox ſuffocat victor demoniū. tua prece lauder glia: nos copulat ſanctoꝝ cetui all'a. ℣. O antoni paſtor inclyte: q̄ cruciatos reficis. morbos ſanas ⁊ deſtruis ignis calorē extinguis: pie pater ad dominū ora pro nobis miſeris. Sequentia.

In hac die letabunda / nři chori plebs iocunda:pſallat cū tripudio. Et hac die triūphali/laudes vota ſpiritali:pſolvat antonio. Hic inſigni ſtirpe natus/dono dei decorat⁹: effulſit virtutib⁹. Antra petit ꝑ deſertum/ne ſe vitijs inſertū: mūdus fallat opibus. Quo viſo ſerpēs antiquus/ chriſti ſeruo inimicus: preparat inſidias. Cellā ſubit ſine mora/et quaſi virgo decora:ſibi dat blādicias. Quo cōperto miles fortis/ſequit cubat ſines mortis:ſup his carbonibus. Demō fugit ⁊ turbatus/ mox demōib⁹ ſtipatus:hunc cedit verberibus Ieiunijs macerat⁹/ mūdū ſpernens chriſto gratus:carnis ſolvit debitū. Quicq̄d igne trucidatur/gehēnali liberat:ob ipſi⁹ meritū. Nunc exultat laureat⁹/ ſtola vite decorat⁹:in celeſti culmine. Thronū ſumme maieſtatis/cū ſpiritibus beatis:leto cernis lumine. Pie pat ꝑcioſe/ fundē preces copioſe : ſummo regi glorie. Pro preſenti conciōe/vt in celi regiōe:melos canat glie.

Scdm Matheum.

In illo tpe. Dixit ſymō petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus oīa/⁊ ſecuti ſum⁹ te:quid ergo erit nobis? Jeſus autē dixit eis. Amen dico vobis:q̄ vos qui ſecuti eſtis me:in regñatiōe cū ſederit filius hoīs in ſede maieſtatis ſue:ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecim iudicātes duodecim tribus iſrl. Et oīs qui reliquerit domum vel fratres/aut ſorores/ aut patrē/aut matrē/aut vxorē/ aut filios/aut agros/ ꝓpter nomen meū/centuplū accipiet:⁊ vitā etnā poſſidebit. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cum ipſo:⁊ in nomine meo exaltabit' cornu ei⁹. Secreta. 19. D Ps. 88.

Sacrificiū noſtrū q̄s dñe benign⁹ intēde: quo ſicut beati antonij precib⁹ cruciat⁹ tēporales ſanare non deſinis : ita exui miſericorditer impetrem⁹ ab eternis. Per dñz. Cōio. Beatus ſeruus quē cū venerit dñs inuenerit vigilantē:amē dico vobis:ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcōio. math. 24.

Proſit nobis dñe ad ſalutem ſacri muneris oblatio / per quā beati antonij fulti ſuffragio exēplo ipſi⁹ oīa tela nequiſſima ignea extiguētes: ſctōꝝ mereamur adiūgi ꝯſortio. Per dñm.

¶ Officiū ſequēs archāgeli raphaelis: poteſt celebrari pro peregrinātibus / vel itinerātibus: vt ſicut thobiā ſanū ⁊ incolumē duxit et reduxit/ita et illū reducat. poteſt etiā celebrari pro cunctis infirmitatibus: et etiā ꝯ demonio obsessis: eo ꝙ angelus est medicinalis: quia thobiā visum restituit: et saram vxorem filij sui/ a demonio liberauit.

Thobie. 12 C.

Ego sum azarias ananie magni filius: ego sum raphael archangelus: vn⁹ ex septē q̄ astam⁹ ante cōspectū dñi: pax vobis: nolite timere: dñs exaudiuit p̄ces vr̄as: et misit me ad vos vt curem vos

In eodē. 13 B. alla. ps. Bñdicite dominum omnes electi eius: agite diē leticie: ⁊ confitemini illi. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui beatū raphaelē archangelū thobie famulo tuo ꝓperanti preuiū direxisti et inter hui⁹ vite ac vie varietates atq̄ discrimina/ donasti custodem: da q̄s: vt eiusdem protegamur auxilio: quatenus ⁊ vite presentis vitem⁹ pericula: et ad gaudia valeamus ꝑuenire celestia. Per. Lectio libri thobie.

12. B. Dixit angelus raphael ad thobiā. Etenī sacramētū regis abscōdere bonū est. Opera aūt dei reuelare est confiteri: honorificū est. Bona est oratio cum ieiunio ⁊ elemosina: magis q̄ thesauros auri recōdere. Qm̄ elemosina a morte liberat: ⁊ ipsa est q̄ purgat peccata: ⁊ facit inuenire vitā eternā. Qui aūt faciūt peccatū ⁊ iniq̄tates hostes sunt aīe sue. Manifesto ergo vobis veritatē: ⁊ nō abscondā a vobis sermonē occultum. Qñ orabas cū lachrymis: ⁊ sepeliebas mortuos: ⁊ dereliquebas prandium: et abscōdebas mortuos ꝑ diem in domo tua: ⁊ nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationē tuam dño. Et qꝛ accept⁹ eras deo: necesse fuit vt tentatio ꝓbaret te. Et nūc misit me dñs vt curē te: et sarā vxorē filij tui a demonio liberē. Ego sum raphael angelus: vn⁹ ex septem q̄ astam⁹ ante dñm. Cuz hec audissent turbati sunt: ⁊ tremētes ceciderūt super terrā in faciē suā. Dixitq̄ eis angelus: pax vobis nolite timere. Etenī cū essem vobiscū: ꝑ voluntatē dei erā. Ipsuz bñdicite ⁊ cātate illi. Videbar quidē vobiscū mādūcare: ⁊ bibere. Sed ego cibo et potu inuisibili/ q̄ ab hoīb⁹ videri nō potest: vtor. Tempus ergo est: vt reuertar ad eū q̄ me misit. Vos aūt bñdicite dñm: et narrate oīa mirabilia eius. Gr.

Angelus raphael apprehēdit ⁊ ligauit demonē. Thobie. 8. A. ℣. Magnus dñs noster et magna virt⁹ ei⁹. Alla. ℣. Missus est raphael angelus a deo ad thobiā: et salutauit eū/ ⁊ dixit ei: gaudiū sit tibi semꝑ. Tho. 5. B. Alla. ℣. Angele medicinalis: mecū sis ꝑpetualis: ⁊ sicut fuisti cū thobia: ita sis mecū semꝑ in via. Alla. ℣. Angelū nobis: medicū salutis: mitte de celis raphael: vt oēs sanet egrotos: pariterq̄ nr̄os dirigat act⁹.

Mat. 28. A. Alla. ℣. Angel⁹ dñi descēdit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidē: ⁊ sedebat sup eū. Euāg. Scḋm iohānē.

In illo tpe. 5. A. Erat dies festus iudeoꝝ/ et ascēdit iesus hierosolymā. Est autez hierosolymis ꝓbatica piscina q̄ cognominat̄ he-

bꝛaice bethſaida: quiq; porticus
habens. In his iacebat multitu
do magna lāguētiū: cecoꝝ/clau
doꝝ/aridoꝝ/expectātiū aq̄ mo-
tū. Angelꝰ aūt dn̄i/ſcd̄m tēpꝰ de-
ſcendebat in piſcinā: ꝛ mouebat
aqua. Et qui pꝛioꝛ deſcēdiſſet in
piſcinā poſt motionē aq̄ ſanꝰ fie-
bat/a quacūq; detinebat īfirmi-
Eccl'a tate. Offer. In honoꝛe ſcti raphae-
lis pſallat mīlitās eccl'ia: q̄ v̄tute dei
p̄ris: ligauit demonē: ꝛ thobie viſum
reddidit: q̄ priuatꝰ fuerat all'a. Sec.

MIitte deꝰ archangelū tuū
raphaelē cū medicamine
opificē: q̄ ſanitatē mentis repoꝛ
tet ꝛ coꝛpoꝛis: miſericoꝛdieq; ce-
leſtis donū īfundat: ꝛ que ī nobꝫ
ſunt aduerſa deponat: vt qui no-
ſtra iīquitate tabeſcimus: de tua
quā non meremur pietate letari
cōcedas. p. Cōio. Jubilus ſumme
laudis reſonet ī oꝛe ōmniū: ad laudē
bti raphaelis archāgeli: vt ipſe cuius
memoꝛia agitur ī terris: ad deū p̄ no
bis intercedat ī celis: all'a. Poſtcō.

DIrigere dignare dn̄e deꝰ
in adiutoꝛium noſtrū ra-
phaelē archāgelū: ꝛ quē tue ma
ieſtati ſēp̄ aſſiſtere credimꝰ: tibi
nr̄as exiguas p̄ces bn̄dicendas
aſſignet. p. ¶ In feſto ſancti ga-
bꝛielis archāgeli ad miſſaz. Ant.

Eccl'a GAudea-
mꝰ oēs
in dn̄o:
diem fe
ſtū cele-
bꝛantes
ſub ho-
noꝛe ga
bꝛielis
archan-
geli: de cuiꝰ ſolēnitate gaudent
angeli/ꝛ collaudāt filiū dei. Ps.
Bn̄dicite dn̄o oēs v̄tutes eiꝰ: miniſtri p̄.102
eiꝰ: q̄ facitis volūtatē eiꝰ. Glia patri.

ABſterge q̄s dn̄e Oro.
chꝛiſtiani pop̄li caliginē
tui luminis illuſtratiōe ꝛ p̄ſta: vt
beati gabꝛielis archāgeli tui ſa-
lutatione: ꝛ oīm angeloꝝ tuoꝝ
protectione munitꝰ: in tua ſemp̄
viſitatiōe clareſcat. Per dn̄z no-
ſtrū. Lctō danielis prophete

IN diebus illis. Cū loque 9.F.
rer ꝛ errarē ꝛ ꝯfiterer pec
cata mea/et pctā pp̄li mei iſrl': vt
p̄ſternerē preces meas in cōſpe
ctu dei mei p̄ mōte ſctō dei mei.
adhuc me loquēte ī ozone mea:
ecce vir gabꝛiel quē viderā in vi-
ſione a pꝛincipio cito volans te-
tigit me in tempoꝛe ſacrificij ve-
ſpertini/ꝛ docuit me ꝛ locutꝰ eſt
mihi. Dixitq; daniel. Nūc egreſ-
ſus ſum vt docerē te/ꝛ intellige-
res. Ab exoꝛdio precū tuarū e-
greſſus eſt ſmo. Ego aūt veni:
vt īdicarē tibi: q: vir deſiderioꝝ
es. Tu aūt aīaduerte ſermonē/
et ītellige viſionē. Septuaginta
ebdomade abbꝛeuiate ſunt ſup̄
pp̄lm tuū: ꝛ ſup̄ vrbē ſanctā tuā:
vt cōſumet p̄uaricatio et finē
accipiat peccatū: ꝛ deleat iniqui
tas ꝛ adducat iuſtitia ſēpiterna
et ipleat viſio ꝛ p̄phetia: ꝛ vnga
tur ſctūs ſanctoꝝ. Scito ergo ꝛ
aīaduerte ab exitu ſermonis vt
iterū edificet hieruſalē: vſq; ad
chꝛiſtū ducē. Gr. Preco fulgens Eccl'e
ſplēdoꝛe nimio: gēma lucēs celeſti ra voꝝ.
dio: deſolatis ſis ꝯſolatio: ꝛ tentatis et oīa.
firma p̄tectio. V. Tu gabꝛiel q̄ fran- infra.
gis carceres: captiuoꝝ reſpicite pau

perꝗs: et fac eos ad vitam celeres. Alla. ℣. Per te preco opꝰ mirabile altũ nimis ſit ⁊ ſpectabile ꝑ te nobis fiat poſſibile qᵭ rogamꝰ ⁊ ĩpetrabile. Tractꝰ. A te preco ꝟgo amabilis: preter morẽ effecta fertilis: venerat vt ſit placabilis: deꝰ nr̃ ne ſit terribilis. ℣. Virginiſqꝫ iocũda facies te gabriel ⁊ mira ſpecies letificat ſit nobis reqẏes qua ſi placet nos tecũ facies. ℣. Nũc igit̃ ꝓco accelera pie matris ꝓcare viſcera nato mõſtret pectus et vbera tu ab hoſte nos tecum libera.

PRoloquiũ altum Proſa. Precitemꝰ/ gabrielis vt nos incitemus: ad amorẽ oẽs vocitemus/ ad has laudes corda ora damus Imperatrix cuiꝰ ĩperio/ tota gaudet celeſtis cõcio: tanta laus eſt tibi ĩ filio/ ꝙ hũana non capit ratio. Bñdicta ⁊ venerabilis/ pia prudens decora nobilis: vniuerſis incõparabilis/ tibi nũqꝫ fuit cõſimilis. Te creauit pat̃ ingenitꝰ/ obũbrauit te vnigenitus: fecundauit te ſpũſſctũs/ tu es facta tota diuinitꝰ. Te creauit deꝰ mirabilẽ/ te reſpexit ancillã humilẽ: te q̄ſiuit ſponſam amabilẽ/ tibi nũqꝫ fecit cõſimilẽ. Te beatã laudare cupiunt/ oẽs ſcti ſed nõ ſufficiunt: nam tot laudes tibi cõueniunt ꝙ laudantes oẽs deficiũt. Mꝛ tamẽ caput es virginũ/ ⁊ laus ſũma nõ habens terminũ: angelorũ laudes ⁊ hominũ/ ꝓmererꝫ prima poſt dñm Cũ ſiſteret humani generis/ loqui preco dignior ceteris: vale dicit regine etheris/ cuiꝰ ſedes manet ĩ ſuperis. Vale ſctã ſctõꝝ olim/ laus ⁊ honor decus fideliũ aula xp̃i domꝰ palaciũ/ deitatis reclinatoriũ. Amẽ. Euangeliũ. Miſſus eſt gabriel. Reqre fer. iiij. quattuor tẽpoꝝ aduẽtꝰ. et dr̃ Credo Offr̃. Fortis preco omnes cõmuniter ĩpugnamur ab hoſte fortiter ⁊ interdum vincimur turpiter: ſed iuua nos miſericorditer. Secreta.

Eccle oratio

MUnera ſacrificij nr̃i q̄ſo oĩpotens deꝰ in corpꝰ ⁊ ſanguinẽ filij tui conuerte: quẽ diuiniſſimꝰ gabriel archãgelꝰ de btã maria ꝟgine nũciauit naſciturũ ſaluatorẽ mũdi dñm nr̃m ieſum xp̃m filiũ tuũ. Qui tecum. Cõio O gabriel refoue flebiles egros ſana conforta debiles: fac nos mites ſẽꝑ ⁊ humiles/ et in fide fortes et ſtabiles.

Eccle oratio

BEati gabrielis Poſtcõio. archãgeli tui deꝰ nr̃ ſctõrũ qꝫ olim celeſtiũ ꝟtutũ recolentes memoriã letificet ĩtercesſio atqꝫ eoꝝ ſumpta veneratione ſacramẽta ꝓficiãt ad ſalutẽ. Per do.

¶ Miſſa cõpaſſionis ſiue lamẽtatiõis btẽ marie ꝟginis. Offm̃.

Tresi. 1. G.

VIde dñe qm̃ tribulor cõturbatꝰ eſt vent̃ meꝰ ſubmerſum eſt cor meũ in memetipſa: q̃m amaritudine plena ſum ꝑs. Poſuit me dñs deſolatã: tota die merore confectam. Glia pr̃i. Oratio

PIetatem tuã q̄s dñe ieſu clementiſſime/ qui pro nobis pctõrubꝰ mortẽ ſubiens temporalẽ/ nec proprio corpori/ nec materno dolori parcere voluiſti preſta: vt nos paſſionis tue memoriā eiuſdēq; matris tue meſticiam recolentes vobiſcū felicitatis eterne ſimus pticipes. Qui viuis. Lectō hieremie prophete.

Treñ. 2. D. IN diebꝰ illis. Dixit hieremias propheta. Cui cōparabo/vel cui aſſimilabo te virgo filia hieruſalem? Cui adequabo te/⁊ cōſolabor te ỽgo filia ſyon? Magna eſt eni velut mare contritio tua: q̄s medebit̄ tibi? Plauſerunt ſup te manibꝰ oēs trāſeūtes ꝑ viam: ſibilauerunt ⁊ mouerunt capita ſua ſup filiā hierlm. Aperuerūt ſuper te os ſuū oēs inimici tui: ſibilauerūt ⁊ frenduerunt dētibus/⁊ dixerūt. En iſta eſt dies quā expectabamꝰ. fecit dñs q̄ cogitauit/cōpleuit ſermonem ſuū quē preceperat a diebꝰ antiquis. Deſtruxit et nō pepcit et letificauit ſup te inimicū: ⁊ exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ. Deduc quaſi torrētē lachrymas ꝑ diē ⁊ noctē: nō des requiē tibi: neq; taceat pupilla oculi tui. Cōſurge et lauda i nocte in pricipio vigiliarū. Effunde ſicut aquam cor tuū: in cōſpectu dñi. Gr. Oēs inimici mei audierunt malū meū letati ſunt q̄ñ tu feciſti. q2 ingemiſco ego ⁊ nō eſt qui cōſoletur me. ℣ Multi eni gemitus mei ⁊ cor meū merēs: q2 dñs me poſuit amarā. Alla. ℣ Ecce poſitus eſt hic i ruinā ⁊ in reſurrectionē multoꝝ in iſrael: ⁊ in ſignū cui cōtradicet/⁊ tuā ipſius aīam ptrāſibit gladius. In tpe paſcha. ii. Alla. ℣. Oēs inimici eiꝰ apprehenderūt eā inter anguſtias. vnde deſolata eſt vehemēter nō habēs ꝯſolatorē. Aliud Alla. In eodē Gr. ℣. Poſuit me dominus deſolatam tota die merore confectā.

In tpe quadrageſimali. Tractꝰ

Ps. 12. VSqquo dñe obliuiſceris me in finē? vſq; quo auertis faciē tuā a me. ℣. Quādiu ponā cōſilia in aīa mea dolorē i corde meo ꝑ diē. ℣. Uſq; quo exaltabit̄ inimicꝰ meꝰ ſuꝑ me reſpice ⁊ exaudi me dñe deꝰ meus. ℣. Q2 tu dñe ſuauis ⁊ mitis: et multe miē oībus inuocantibus te. ℣ Intēde aīe mee ⁊ libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me. ℣. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: q̄ñ tribulor velociter exaudi me. ℣ Reſpice i me ⁊ miſerere mei: da īperiū puero tuo: ⁊ ſaluum fac filiū ancille tue. Seq̄ntia.

MEſte parentis xp̄i marie lachrymas/ eya, nūc recolle plebs agni mitis cruore redēpta. Qui generis humani collapſi maculas purpurea lauit in cruce vulnera paſſus cruenta. Sputa clauos atq; ludibria/ ſpinas tulit ⁊ ſeua verbera. Mater cernens tanta ſupplicia: flet diſcerpens pectꝰ ⁊ vbera. Heu me clamat heu me congeminat plorans triſtis quā ſepe replicat fili dulciſſime cur iſta pateris. Cur cōfixus i cruce moreris/ac ſi reꝰ fuiſſes ſceleris: cum nichil vnq; mali cōmiſeris. Heu me clamās dat alta ſuſpiria dicens cur vita ſic durat anxia: cur non moriar mors aut cur mihi parcit. Que mater vnq; q̄ ve puerpera nati dilecti tanta ſupplicia videre ſimul ⁊ vltra viuere poſſit. Eſt iſta ne grā quā ſic michi retuliſti gabriel dicēs. Aue maria grā plena. Sunt mihi cōtraria q̄ prius ꝓmiſiſti cū mihi nūc pro gratia ſunt dolor ⁊ pena. Inter omnes mulieres me dixisti bñdictã/omnes nunc videre possunt me gementẽ ⁊ afflictã. De hoc senex symeon ꝓphetat dicẽs vt euãgelista narrat. Ecce positꝰ est in ruinam tuꝰ iste filius. Et tuã ipsius aiam ꝑtrãsibit gladius. Mater leta cõcepisti/⁊ dolorẽ non sensisti: qñ virgo peperisti/tuũ vnigenitũ. Cum vsura nũc soluisti/penas quas tunc euasisti: videns modo morte tristi mori tuũ filiũ Sic stat mater desolata/iam nõ mater sed orbata: dulci suo filio. Plangit plorat prestolat̃/quoadusq̃ deponat̃: corpus de patibulo. O lachrymosus intuitus/sedet semimortua parens et extincti funeris: in gremio tenet exuuias. Omnia perrat stigmata locaq̃ cruenta clauoꝝ necnõ et plagas singulas videt spinoso precincta tpa serto ⁊ in latere patentes cordis ianuas. O grauis dolor ⁊ gemitus. Nati quõdã speciosa mẽbra modo liuida tractat mater inter manus teneras. Amplexatur osculat̃ ora facta pallida ꝓpter penas atq̃ plagas asperas. Manꝰ extorquẽs exclamauit fletuq̃ corpꝰ irrigauit stillans vt riuos lachrymas. Venit tandẽ Ioseph pius corpꝰ iuoluit sindone venit atq̃ nichodemus ꝯfundẽs illud vnguine. Post in monumento nouo preparabant recondere. Quis potest lachrymas tenere licet corde saxeo et nõ simul cõdolere in hoc plãctu virgineo. Qui cum ipsa nescit flere nõ est ei ꝯpassio Qui scrutator scripturarum est videbit feminaꝝ planctꝰ amarissimos. Anna samuelis orat temulẽta que dum plorat putatur apud emulos. Vox rachelis vlulantis in rama personuit suos filios plorantis consolari noluit. Tristꝭ noemi dolebat seua mortis dũ trahebat maritũ cũ filijs. Annaq̃ thobie flebat quando pater hunc mittebat in rages ꝓ pecunijs Anna mater samuelis ãnaq̃ thobie noemi ⁊ rachelis: si credamus hieremie plorabãt cũ lachrymis. Sꝫ ad lachrymas amaras virginis marie matris christi crucifixi veriq̃ messie nõ erat planctus similis. Ergo mater iesu xp̄i, propter penas quas tulisti ꝓ tuo dulci filio des vt tecum hic ploremus et coꝝ nostrũ perforemus cõpassionis gladio Sic o virgo dolorosa fac nos tecum lachrymosa sentire suspiria vt post vitam infelicem habeamus te ductricẽ ad eterna gaudia. Amen. Scd̃m Iohannem.

In illo tpe. Stabant iuxta crucẽ iesu mater eius/⁊ soror matris eius: maria cleophe et maria magdalene. Cũ vidisset ergo iesus matrẽ/⁊ discipulũ stantẽ quẽ diligebat: dixit matri sue. Mulier/ecce filiꝰ tuꝰ. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam discipulꝰ in suã. 19. C.

Off. Christũ cruce mortuũ nostros ob defectꝰ: mesta mater aspicit pios ꝑ affectꝰ ⁊ clamauit lacerãs capillos ⁊ pectus heu me iacet filiꝰ meꝰ hic despectus nuꝑ inter milia qui fuit electꝰ sicut myrrhe fasciculus meꝰ sic dilectus. Secreta.

Hostias q̃s o͞ps redẽptor in memoriaꝫ acerbissime

paſſiōis tue lachrymoſiq3 dolo-
ris quē pia virgo meſtiſſima mat
ꝑ tua morte ſuſtinuit: tibi ſacrā-
das ꝓpiciatus in merere: ꝓſta vt ꝑ
eas pietatis ꝛ cōpaſſiōis lachry-
mas tibi viuo ꝛ vero deo cū ea-
dē ſcāiſſima matre tua valeam⁹
offerre. Qui vi. ꝛ reg. Prefatio
Qui ſalutē hu. Cōio. De cruce de
poſitū videns corp⁹ xp̄i: meſta mater
lachrymas atq3 vultu triſti. dixit o
dulciſſime fili qd feciſti q hās penas
aſperas ꝛ mortē ſubiiſti. Poſtcōio.

Redēptor nr̄ ſaluator eter
ne de⁹ fragilem facturam
tuā nos pietatis oculo reſpicere
digneris ꝛ ꝓſta: vt q ꝑcioſi cor-
poris ꝛ ſanguinis tui ſacroſācta
myſteria pro totius ppl'i ſalute
oblata ꝑcepim⁹: ꝑ hec ad cōpaſ-
ſionis lachrymas tueq3 meſtiſſi
me matris deuotionē/ facili⁹ ac-
cēdamur. Qui vi. ꝛ reg. ¶ Sctē
barbare virginis et mar. Offīn.

Loque-
p.118. bar de
teſtimo
nijs tu-
is in cō
ſpectu
regū et
nō ꝯfun
debar: ꝛ
medita
bar in mandatis tuis q dilexi ni-
Ibidē mis. Ps. Beati imaculati in via: qui
ambulant in lege dn̄i. Oratio.

Deus cuius dilectionē btā
barbara oī terreno amo-
re ātepoſuit: ꝓſta q̄s: vt cui⁹ mar
tyrij triūphū hodierna die reco
lim⁹: et⁹ ſuffragiis ad celeſtia re-
gna ꝑuenire poſſimus. ꝑ. Epła.

Gaudēs gaudebo. In cōi f. xvj.
Gr. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo: de⁹ p.86
in medio eius nō cōmouebit. ℣ Flu
minis ipe⁹ letificat ciuitatē dei ſcti-
ficauit tabernaculū ſuū altiſſimus.
Alla. ℣ Hec eſt virgo ſapiens quā Eccl
dn̄s vigilātē inuenit. Seq̄ntia. Vir-
ginis. Euāge. Simile eſt regnū
celoꝝ the. In cōi fol. xvj. Offr.
Filie regū in honore tuo aſtitit regi- p.44
na a dextris tuis in veſtitu deaurato
circūdata varietate. Secreta.

Hoſtiā noſtre deuotionis
tibi dn̄e offerim⁹: quā pre
cibus btē barbare martyris tue
acceptabilem maieſtati tue eſſe
depoſcim⁹. ꝑ. Cōio. Principes ꝑ- p.118
ſecuti ſunt me gratis ꝛ a verbis tuis
formidauit cor meū: letabor ego ſup
eloq̄a tua: ſicut q inuenit ſpolia mul
ta: cōcupiuit aīa mea teſtimonia tua
dn̄e: ꝛ dilexit ea vehemēter. Poſtcō.

Ut nobis dn̄e veri corpo-
ris ꝛ ſanguinis filij tui ſit
fructuoſa ꝑceptio: btē barbare
martyris tue nos tibi iugiter cō
mēdet oratio. ꝑ d. ¶ Nota q iſte
tres oſones ſeq̄ntes de paſſiōe
dn̄i nr̄i cōpoſite fuerūt ~~a papa i-~~
~~nocētio tertio~~ q dicētib⁹ eas cū
deuotiōe ꝯceſſit multas idulgē-

Domine ieſu xp̄e fili tias.
dei viui q ꝑ redēptione
noſtra naſci ꝛ circūcidi voluiſti/
et a iudeis reprobari/ a iuda o-
ſculo tradi/ capi ꝛ ligari. ꝛ cū vin
culis āne cayphe herodi pylato
offerri/ et corā eis illudi/ cola-
phis alapis flagellis arundine
cedi. facie velari et ſputo cōſpui:
ſpinis coronari: falſis q3 teſtib⁹
accuſari/ iudicari. ꝛ vt agn⁹ ino-
cens tuā crucē ferendo ad victi-

mā duci. clauis ꝯfoꝛari. felle ⁊ aceto potari. atq; in cruce moꝛte turpiſſima ꝯdēnari/ ac lācea vulnerari: tu ꝑ has ſacratiſſimas penas ab oīb⁹ pctīs ⁊ penis nos libera: ⁊ per ſanctā crucē tuā illuc ꝑduc nos miſeros pctōꝛes quo ꝑduxiſti tecū crucifixū latronē ſero penitētē. Qui vi. Secreta.

AUxilētur nobis pie dn̄e ieſu xp̄e oēs paſſiones tue. ⁊ defendant nos ab oī dolore ⁊ triſticia. ab oī periculo ⁊ miſeria. ab oī pctō ⁊ cordis imūdicia. ab oī ſcādalo ⁊ īfamia. a moꝛbis malis anime ⁊ coꝛpoꝛis: et a moꝛte ſubitanea ⁊ īprouiſa. ⁊ ab oī ꝑſecutione inimicoꝝ viſibiliū et inuiſibiliū. ſcim⁹ enī ꝙ ī quacūq; hoꝛa vel die paſſionis tue memoꝛiā habuerimus/ ſalui erim⁹. Ideo de imenſa tua pietate cōfiſi te depꝛecamur piiſſime ſaluatoꝛ ꝑ benigniſſimas ſacratiſſimasq; paſſiones tuas/ vt benigno nos ꝓtegas auxilio. ⁊ cōtinua pietate ab oī malo nos ꝯſerues. Qui viuis ⁊ reg. cū deo p̄re. Poſtcō.

DOmine de⁹ de deo/ lumē de lumine: q̄ humanū genus ex precepto patrꝭ patibulo crucis ꝓpꝛio ſanguie redimere dignat⁹ es: te ſuppliciter exoꝛamus. vt nō ſcd̄m peccata nr̄a facias nobis: ſed ſcd̄m miſericoꝛdiā tuā ſaluos nos fac īdignos famulos tuos. tu quoq; exurge ī adiutoꝛiū noſtrū/ ⁊ eſto ibi turris foꝛtitudinis/ ⁊ clype⁹ īexpugnabilis iuſtitie a facie tam coꝛpoꝛalis q̄ȝ incoꝛpoꝛalis inimici. atq; ab oī peccato ⁊ pena miſericoꝛdit̄ nos libera. ⁊ ab oī aduerſitate coꝛpoꝛis et aīe clementer nos defende. Qui viuis et reg.

¶ Omnib⁹ duplicib⁹ feſtis ꝑ annū ſiue ſit de tꝑali ſiue de feſ. ſāctoꝝ dī vnū iſtoꝝ Kyrie. cū ſuis ꝟ. ꝑ diſpoſitione cantoꝛis: ita tn̄ ꝙ in feſtis maioꝛib⁹ duplicib⁹ dī De⁹ creatoꝛ. ⁊ in ceteris duplicibus per oꝛdinē videlȝ Kyrie rex genitoꝛ. Kyrie fons. Kyrie oīps. Kyrie rex ſplēdēs. Lux ⁊ oꝛigo Cūctipotēs. Cōditoꝛ kyrie. Oꝛbis fac. Ita tn̄ ꝙ in die epyphanie ⁊ ī die pēthecoſtes ⁊ in feſto coꝛpoꝛis xp̄i dī Kyrie fons. In feſto ſcī michaelis ī mēſe ſeptēbꝛis dicitur Kyrie rex ſplēdens. cū ſuis ꝟ. In feſto ſcī dūſtani ⁊ ſcī michaelis in monte tūba dī Kyrie rex ſplendens abſq; ꝟſib⁹ In vtroq; feſto ſancte crucis dī Lux ⁊ oꝛigo cum ſuis verſibus.

DEus creatoꝛ oīm tu theos ymon nr̄i pie eleyſon. Tibi laudes coniubilātes regū rex xp̄e oꝛam⁹ te eleyſon. Laus virt⁹ pax ⁊ īperiū cui eſt ſēꝑ ſine fine eleyſon. Xp̄e rex vnice p̄ris almi nate coeterne eleyſō. Qui perditū hominē ſaluaſti de moꝛte reddēs vite eleyſō. Ne ꝑeant paſcue oues tue ieſu paſtoꝛ bone eleyſon. Cōſolatoꝛ ſpūs ſupplices yma te exoꝛam⁹ eleyſon. Uirt⁹ nr̄a dn̄e atq; ſal⁹ nr̄a ī eternum eleyſon. Sūme deus ⁊ vne vita dona nobis tribue miſert⁹ noſtriq; tu digneris eleyſon.

KYrie rex genitoꝛ ingenite vera eſſētia eleyſō. Kyrie luminis fons rerūq; ꝯditoꝛ eleyſon. Kyrie qui nos tue imaginis ſignaſti ſpecie eleyſon. Xp̄e dei forma humana particeps eleyſō Chriſte lux oriēs ꝑ quē ſunt oīa eleyſon. Chriſte ꝙ ꝑfecta eſt ſapientia eleyſon. Kyrie ſpiritus viuifice vite vis eleyſon. Kyrie vtriuſqꝫ vapor in quo cūcta eleyſon. Kyrie expurgator ſcelerum et largitor gratie. Queſum⁹ ꝓpter noſtras offenſas noli nos relinquere. O conſolator dolentis anime eleyſon.

Kyrie fons bonitatis pater ingenite a ꝙ bona cuncta ꝓcedūt eleyſon. Kyrie ꝙ patri natū mūdi ꝓ crimine ipſum vt ſaluaret miſiſti eleyſon. Kyrie ꝙ ſeptiformis dās dona pneumate a quo celū terra replenṫ eleyſon Chriſte vnice dei patris genite quem de virgine naſciturū mundo mirifice ſancti predixerūt ꝓphete eleyſon. Chriſte agie celi cōpos regie melos glīe cui ſemper aſtat ꝓ numine angelorum decātans apex eleyſon. Chriſte celitus noſtris aſſis precib⁹ pronis mētib⁹ quē in terris deuote colimus ad te ieſu clamātes pie eleyſon. Kyrie ſpiritus alme coherens patri natoqꝫ vni⁹ vſie cōſiſtēdo fluens ab vtroqꝫ eleyſon Kyrie qui baptizato ī iordanis vnda chriſto effulgēs ſpecie columbina apparuiſti eleyſō. Kyrie ignis diuine pectora noſtra ſuccēde: vt digni pariter proclamare poſſimus ſemper eleyſon.

Kyrie oīpotens pater ingenite nobis miſeris eleyſō Kyrie qui proprio plaſmatum filio redemiſti eleyſō. Kyrie adonay nr̄a dele crimina plebiſqꝫ tue eleyſon. Chriſte ſplendor glorie patriſqꝫ figura ſubſtātie eleyſon Chriſte patris ꝙ mundū precepto ſaluaſti nobis eleyſō. Chriſte ſal⁹ hoīm vitaqꝫ eterna angelorū eleyſon. Kyrie ſpiritus paraclyte largitor venie nobiſ eleyſō. Kyrie fons miſericordie ſeptiformis gratie eleyſon. Kyrie indultor piiſſime procedēs ab vtroqꝫ. Cariſmatū dator largiſſime doctor viuifice clemens eleyſon.

Kyrie rex ſplēdēs celi arce ſalue iugiter et clemens plebi tue ſemꝑ eleyſon. Hymnidice quē turme cherubin laude perenniter proclamāt īceſſanter nobis eleyſon. Inſignit caterue preceiſe ꝛ quib⁹ ſeraphin reſpondent te laudātes noſtri eleyſon. Chriſte rex altithrone ordines angelorū nouē quē laudāt inceſſanṫ pulchre dignare ſeruis tuis ſēꝑ eleyſon Chriſte quē toto orbe vnica eccl̄ia hymnizat ſol ꝛ luna aſtra tellus mare cui ꝛ famulanṫ ſēꝑ eleyſon. Ipſi idē īclyte patrie ꝑpetue heredes ſcti oīs digno carmine ꝓclamāt ꝙꝫ ouanter nobis eleyſon. Virginis pie marie o alma proles rex regum benedicte redēptor cruore mercatis proprio mortis ex poteſtate ſēꝑ eleyſon. Inſigniſſime ingenite o genite origine tā expers et ſine virtute excellens oīa caterue huic tue clemens eleyſon. Limpidiſſime glorie ſol iuſtitie arbiter oēs gentes diſtricte dn̄i iudices turme ſobnixe precamur tunc aſtanti clemens eleyſon.

Lux ꝛ origo lucis ſumme de⁹ eleyſon. In cui⁹ nutu cuncta conſtant ſemper eleyſon

Qui ſol' potes miſereri nobis: eleyſon. Redēptor hoīm ſalus eoꝝ benigne nobis eleyſō. Per crucem redēpti a morte perēni/ te exoram' eleyſon. Qui es verbum patris ſator pietatis lux veritatis eleyſon. Paraclyte ſpūs ſancte de' nobis eleyſon. Medicina nr̄a ⁊ mīa eleyſō. Trinitas et vnitas ſctā nr̄i ſemꝑ eleyſon.

Cunctipotēs genitor de' oī creator eleyſon. Fons ⁊ origo boni pie luxqꝫ ꝑēnis el̄. Saluificet pietas tua nos bone rector eleyſon. Xp̄e dei ſplendor virtus patriſqꝫ ſophia el̄. Plaſmatis humani factor lapſi reparator eleyſon. Ne tua damnet̄ ieſu factura benigne eleyſon. Amboꝝ ſacrū ſpiramē nex' amorqꝫ eleyſon. Procedens fomes vite fons purificans vis eleyſō. Purgator culpe venie largitor optime. Offēſas dele: ſacro nos munere reple. Spūs alme eleyſon.

Conditor kyrie oīꝫ ymas creaturarū eleyſon. Tu noſtra delēs crimina nobis inceſſanter el̄. Ne ſinas perire facturam ſed clemēs ei el̄. Chriſte patris vnice natus de ꝟgine nobis eleyſon. Mundū ꝑditū qui tuo ſanguine ſaluaſti de morte eleyſon Ad te nūc clamātū preces exaudias pius eleyſō. Spiritus alme tua nos reple grā el̄. A patre ⁊ nato qui manas iugit̄ nobis el̄. Trinitas ſctā trina vnitas ſimul adorāda. Noſtroꝝ ſcelerū vincula reſolue redimens a morte. Oēs ꝓclamemus nūc voce dulciſſius de' eleyſon.

Omnis factor rex eīne eleyſon. Pietatis fons imēſe el̄. Noxas oēs nr̄as pelle el̄. Xp̄e q̄ lux es mundi dator vite el̄. Arte leſos demonis ītuere el̄. Cōſuās te credētes ꝯfirmāſqꝫ el̄. Patrē tuū teqꝫ flamē vtrorūqꝫ el̄. Deū ſcim' vnū atqꝫ trinū eſſe eleyſon Clemēs nobis aſſis paraclyte: vt viuamus in te eleyſon. ¶ Iſta ſeq̄ns ꝓſa nō hic dr̄: ſed debet dici in. ij. fer. poſt paſcha.

z Zima vetus expurget̄/ vt ſincere celebret̄: noua reſurrectio. Hec eſt dies nr̄e ſpei/ huius mira vis diei: legis teſtimonio. Hec egyptū ſpoliauit/ ⁊ hebreos liberauit: de fornace ferrea. His in arto ꝯſtitutis/ opus erat ſuitutis: lutum later palea. Iam diuine laus ꝟtutis/ iā triūphi iā ſalutis: vox erūpat libera Hec eſt dies quā fecit dn̄s/ dies nr̄i doloris termin': dies ſalutifera. Lex ē vmbra futuroꝝ/ xp̄s finis ꝓmiſſoꝝ: q̄ ꝯſummat oīa Xp̄i ſanguis igneam/ hebetauit rūpheā: amota cuſtodia. Puer nr̄i forma riſus/ pro quo vervex eſt occiſus: vite ſignat gaudiū. Ioſeph exit de ciſterna/ ieſ' redit ad ſuꝑna: poſt mortis ſupplicium. Hic dracones pharaōis/ draco vorat a draconis: imunis malicia. Quos ignit' vulnerat/ hos ſpētis liberat: enei ꝑſentia. Anguē forat in maxilla/ xp̄s hamus ⁊ armilla: in cauerna reguli. Manū mittit ablactat'/ et ſic fugit exturbatus: vetus hoſpes ſeculi. Irriſores heliſei/ cū ꝯſcēdit domū dei: zelū calui ſentiūt. Dauid arrepticius/ hirc' emiſſarius: ⁊ paſſer effugiūt. In maxil la mille ſternit/ et tribu ſua ſpernit/ ſampſon mr̄imoniū. Sāpſō gaze ſeras pādit/ ⁊ aſportās portas ſcādit: mōtis ſupcilium. Sic de iuda leo fortiſ / fractis portis dire mortiſ: die ſurgit tertia. Rugiēte voce pr̄is/ ad ſupne ſinum matris: tot revexit ſpolia. Cet⁹ ionā fugitiuū/ veri ione ſignatiuum: poſt tres dies reddit viuū/ de vētris anguſtia. Botr⁹ cypri refloreſcit/ dilatat̄ ⁊ excreſcit: ſynagoge flos marceſcit/ et floret eccl̄ia. Mors ⁊ vita cōflixere/ reſurrexit xp̄s vere: ⁊ cū xp̄o ſurrexere/ multi teſtes glorie. Mane nouū mane letū/ veſpertinū tergat fletū: q̄r vita vicit letū/ tēpus eſt letitie. Jeſu victor ieſu vita/ ieſu vite via trita: cui⁹ morte mors ſopita/ ad paſcalē nos inuita: mēſam cum fiducia. Viue panis viuax ⁊ vnda/ vera vitis ⁊ fecūda: tu nos paſche tu nos munda/ vt a morte nos ſecunda: tua ſaluet gratia. Amen.

¶ Hoc in ope hec ſequētia hoc ordine ɔtinētur. Primo tabula annorū cōmuniū/ ⁊ biſſextilium: litterarūq; dñicalium quotānis currētiū. Clauiū itē feſtoꝝ mobiliū: ſimulq; aurei numeri ſubiecti. Scđo kalēdariū: ex q̄ multas elicere poteris vtilitates: q2 aureus numer⁹ in pn̄cipio locatus nouilunii ſingulis mēſibus eſt declaratiuus. Poſt numerū vero aureū ſequit̄ ſeries litterarū dñicaliū litterarū declaratiua. Poſt hāc vero locant̄ feſta/ tam celebria q̄ nō celebria: ac mod⁹ eorūdem dicēdi officia. Poſtremo aūt ponunt̄ numeri: menſiū dierū declaratiui: p quos officia ſanctorū atq; ſctārū hoc in opere cōtētarū/ facile inueniūtur.

¶ Dñicarū ac feriarū officia: cū ordinem ſeruent: ac p titulos ſatis conſtent: non opus eſſe duxi de his tabulam cudere.

¶ Sanctoꝝ atq; ſanctaꝝ officia numerus (vt ſupra dixi) in kalendario poſit⁹ tibi facile indicabit.

¶ Sequunt̄ ea i quib⁹ in querendo labor cōtingere pōt.

¶ Primo Cōe ſanctoꝝ atq; ſanctarū ppriū non habentium.

Cōmune apoſtolorū. Fo.i.
¶ Cōmune euāgeliſtarū. fo.iii.
¶ Uni⁹ martyris nō pōti. eodē.
Unius martyris pōtificis. fo.v.
Plurimorū martyrū. fo.vi.
¶ Unius cōfeſſoris. fo.x.
Uni⁹ ɔfeſſoris ⁊ doctoris. fo.xii.
Unius ɔfeſſoris ⁊ abbatiſ. fo.xiii
De quocūq; confeſſore. fo.xiiii.
Plurimorū confeſſorū. eodem.
¶ Unius virginis ⁊ mar. fo.xv.
Unius ꝟginis nō mart. fo.xvi.
Plurimarū virginū. fo.xvii.
De nō virginibus. fo.xviii.
¶ Miſſe dicēde p ebdomadam
Dñicis dieb⁹ de triniſ. fo.xviii.
Feriis.ii. de angelis. fo.xix.
Feriis.iii. Salus populi. fo.xx.
Feriis.iiii. de defunctiſ. fo.xlviii.
Uel de ſancto ſpiritu. fo.xx.
Feriis.v. de ſacramēto. fo.xxi.
Feriis.vi. de ſancta cruce et de quinq; vulneribus. fo.xxii.
Sabbatiſ de btā ꝟgine. fo.xxiiii
¶ Miſſe votiue ſiue cōmunes ſcz primo Salus ppl̄i pro fratribus et ſororibus. folio.xx.
De quinq; vulnerib⁹ xp̄i. fo.xxii.
Corone domini. fo.xxiiii.

Pro pace. xxx.
Pro rege. Eodem.
Ad inuocādū grām ſpūſſcti. eod̄.
Pro ſeipſo. fo.xxxi.
Ad poſcēdū donū ſpūſſc[illegible]od̄.
Pro peccatoribus. fo.xxxij.
Pro penitētibus. eodem.
Pro inſpiratiōe diuine ſapie. eodē
Cōtra tribulatiōnē cordꝫ. xxxiij.
Pro infirma. Eodem.
Pro ſalute amici. fo.xxxiiij.
Pro ſerenitate aeris. Eodem.
Pro pluuia petēda. Eodem.
Tempore belli. fo.xxxv.
Pro eo q̄ inuiculis tenet. Eodē
Cōtra mortalitatē hoīꝫ. f.xxxvj
Pro peſte animaliū. Eodē.
Pro q̄cūqꝫ tribulatiōe. f.xxxvij.
Miſſa ſponſalium. Eodem.
Pro mulierib⁹ p̄gnātibus. xliiij
Pro iter agētibus. fo.xlvij.
Pro mortalitate euitāda. fo.lv.
De ſancto ſebaſtiano. fo.lvj.
Eraſmi martyris. fo.lvij.
Rochi cōfeſſoris. Eodē.
Chriſtofori martyris. fo.lvij
Antonij confeſſoris. fo.lviij.
Raphaelis archāgeli. fo.lix.
Gabrielis archāgeli. fo.lx.
Compaſſiōis btē marie. Eodē
Barbare virginis. fo.lxj
Trigintale bti gregorij. fo.liiij.
¶ Memorie ꝓ viuis. fo.xxxvij.
Memorie ꝓ defunctis. fo.lj.
¶ Benedictio aque diebus dñicis poſt kalendarium.
Benedictio thalami. fo.xliiij.
Bñdictio panis dieb⁹ do. f.xlv.
Benedictio crucis pereꝝ baculi. Folio.xlvj.
¶ De ſacramēto m̄rimonij. f.xlj
Kyrie eleyſon. fo.lxij.
Preparatio ad miſſam. quere ante prefationem.
Accidentia miſſe. quere poſt canonem.

¶ Miſſale ad vſum eccleſie Sariſbirienſis: optimis formulis (vt res ipſe indicat) diligentiſſime reuiſum ac correctū/cū multis annotatiūculis ac litteris alphabeticis/euāgeliorū atqꝫ epiſtolarꝫ originē indicātibus. Impreſſum pariſius/per Johannē kerbriant alias huguelin/ ⁊ Johannē Adam ſocios. Impēſis eorūdē/necnon Johānis Petit atqꝫ Johānis Bienayſe. Anno dñi milleſimo q̄ngētelimo decimoſexto. Die vo. xxij. mēſis auguſti.

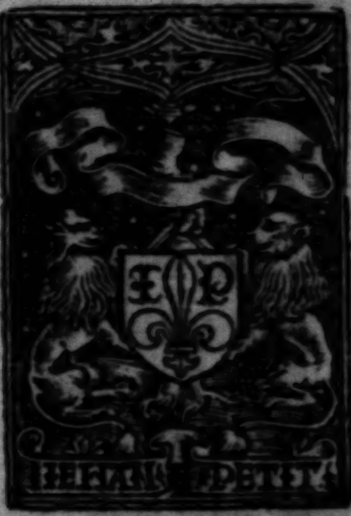

Modus colligēdi codices huius opis. Primo kalēdariū. Secundo a.b.c.d.e.f. g.h.i.k. l. m. n.o.p.q.r.s.t.v. Tertio A. B. C. D. E. F. G. H. I. Quarto. A. B. C. D. E. F. G. H. Et ſunt oēs quaternij/preter. v qui eſt duernus.

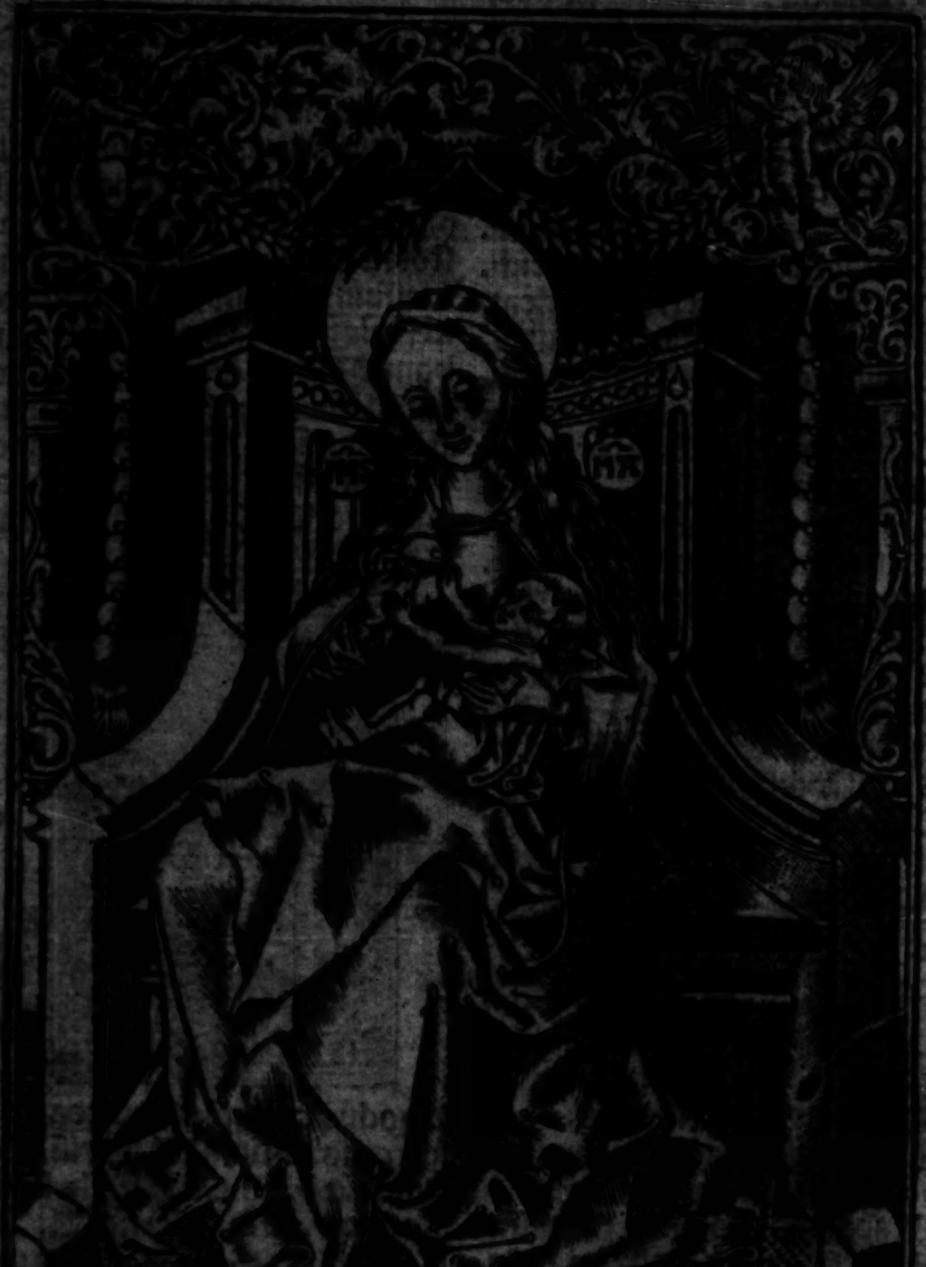
MA
MA
MATER
DEI

BRITISH MUSEUM